COORDONATOR: Păun Florina Elena

LUCRARILE CONFERINTEI MULTIDISCIPLINARE INTERNATIONALE *„THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOL“*

BUCURESTI, 2020

TEL : 0757789585
E-mail: office@cadredidactice.ro
Site: www.cadredidactice.ro

LUCRARILE CONFERINTEI MULTIDISCIPLINARE INTERNATIONALE
„THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOL“
„ IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMANEASCA“

ISBN 978-973-0-33176-9

REFERENTI STIINTIFICI:

- **Prof. Chistol Ana – drd. Universitatea Pedagogică “Ion Creangă”,Chișinău, Republica Moldova**
- **Prof. Mocanu Cornelia - drd. Universitatea Pedagogică “Ion Creangă”,Chișinău, Republica Moldova**
- **Prof. Stanciu Mirela - drd. Universitatea Pedagogică “Ion Creangă”,Chișinău, Republica Moldova**
- **Prof. dr. în filologie, prof. Mirela Savin - Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”**
- **Prof. Dr. Marka Kubelac - LT „Gabriel Țepelea“ Borod – Stuctura ŞC. Gimnazială Nr. 1 Şerani, Jud. Bihor**
- **Lect. univ. dr. Alina Buzarna-Tihenea (Gălbează) – Facultatea de Litere „Universitatea Ovidius Constanta”**
- **Prof. dr. Maria-Magdalena DORCIOMAN - Colegiul Naţional „Dinicu Golescu”**

EDITOR:

- **Prof. Păun Florina Elena**
-

REDACTOR:

- **Prof. Păun Florina Elena**

AUTORII ISI ASUMA INTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONTINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE !

BUCURESTI, 2020

Cuprins

I. LUCRARILE CONFERINTEI MULTIDISCIPLINARE INTERNATIONALE
„THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOL“
„ IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMANEASCA“……..…4

1.1. Studii de specialitate / Articole……...5
1.2. Proiecte educationale……..1645

CENTRUL
DE RESURSE EDUCAȚIONALE

LUCRARILE CONFERINTEI MULTIDISCIPLINARE INTERNATIONALE

„THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOL“

„ IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMANEASCA“

Studii de specialitate,

Articole

Stiluri parentale - argumente pro sau contra

Prof. inv. primar Dumitru Mirela-Mihaela,
doctorandă, Universitatea de Stat din Tiraspol

Echilibrul dintre iubire necondiționată și toleranță, permisivitate și disciplină, comunicare și stabilire a regulilor, adaptabilitate și altruism, reprezintă fundamentul relației părinte-copil. În funcție de educația primită, de trăsăturile de personalitate dar și raporturile familiale, părintele își crește copilul formându-l pentru viața de adult. Responsabilitatea mamei și a tatălui este cu atât mai mare cu cât de modul în care își manifestă atribuțiile depinde însăși succesul social dar și profesional.

Părinții își doresc să își modeleze cât mai bine propriul copil, să îl învețe să discearnă și să se adapteze societății. În cele mai multe cazuri, aceștia preiau o parte din modelul de educare a copilul folosit de părinții lor.

Fiecare adult devenit parinte își formează pe parcurs un stil propriu de creștere și educare a copilului în funcție de vârstă, particularitățile psihointelectuale, de nevoile acestuia dar și trăsăturile de personalitate ale adultului. De-a lungul timpului relația copil-părinte suferă mai multe transformări la baza acestei relații aflându-se atașamentul afectiv.

Studiile specialiștilor au dezvăluit că părintii care își educă adecvat copiii, care îi încurajează să fie independenți dar și disciplinați vor deveni adulți competenți, bine calificați și integrați în grupurile sociale. Rolul mamei dar și al tatălui este de a oferi iubire, grijă, atenție dar și hrană, adăpost ajutând astfel copilul să înregistreze progrese din punct de vedere fizic, social dar și intelectual. Totodată, încurajările familiei conduc la formarea încrederii în sine și a independenței.

Ce este stilul parental?

Noțiunea de *stil parental* cuprinde *„ansamblul comportamentelor și emoțiilor pe care părinții le au față de copiii lor dar și la modul în care părintele abordează relația cu copilul său. Stilurile parentale sunt definite în funcție de două elemente principale și anume gradul de căldură emoțională (capacitatea părintelui de a fi apropiat afectiv de copil, de a fi atent la nevoile și emoțiile sale) și gradul de control exercitat asupra copilului (prin stabilirea și respectarea regulilor, setarea limitelor). Aceste două elemente determină patru stiluri parentale principale: autoritar, permisiv, democratic și supraprotector” (Ioana Druiu).*

În identificarea stilului parental, cercetătorii au pornit de la o serie de trăsături ale copiilor: independență, încredere în sine, curiozitate, sociabilitatea, orientare spre scop și rezultate. Relația dintre părinți și copil modelează încă din copilăria timpurie un tipar al atașamentului ce va influența raporturile dintre aceștia. Comunicarea și iubirea primita îi conferă copilului încredere să vorbească despre preocupările și problemele sale chiar și în perioada adolescenței sau a maturității.

Categorii de stiluri

Felul în care un părinte se raportează la educarea propriului copil, modul de manifestare a afectivității și impunere a regulilor poarta denumirea de stil parental.

Specialiştii au identificat următoarele stiluri parentale:

1. *Stilul autoritar* este denumit şi „stil educaţional traumatic – care corespunde unui stil de educaţie în cadrul familiei extrem de sever, de rigid şi de restrictiv, la care se adaugă şi pedepsele corporale” (Riedesser, Fischer). Acesta este caracterizat prin urmatoarele aspecte:

- părintele are așteptări mari de la copil,
- aplică o disciplină strictă şi acceptă rarerori abateri de la regulă;
- foloseşte frecvent pedepsele;
- nu își manifestă afecțiunea și evită să își încurajeze copilul;
- comunicarea este unilaterală, dinspre părinte către copil;

Copilul crescut în acest stil va fi obedient, lipsit de inițiativă, perfecționist, temător să nu greşească şi indecis. În lipsa declarării sentimentelor de iubire, copiii nu se simt apropiați de părinții lor iar atunci când întâmpină o problemă, evită să apeleze la părinți. De regulă ei respectă regulile atâta timp cât părintele se află în cameră, revoltându-se în momentul în care rămân singuri.

Acest stil este văzut în societatea contemporană drept unul abuziv, bazat pe impunere, disciplină, pedepse şi chiar bătaie.

2. *Stilul permisiv* este caracterizat de un nivel ridicat de afectivitate dar un grad scăzut de control parental. Comportamente ce descriu acest stil:

- părintele nu formulează reguli sau limite pentru copil
- este exagerat de receptiv la cerințele copilului
- are cerințe mici de la copil
- este hiperprotector.

Consecințele acestui stil vor fi : revolta la adresa regulilor, rezistenţă scăzuta la frustrare şi o slabă capacitate de a se autoregla emoțional. El nu își va cunoaşte limitele şi va fi furios, chiar agresiv dacă nu i se va face pe plac. În schimb încrederea în sine, creativitatea şi abilitățile sociale vor fi bine dezvoltate.

3. Stilul neimplicat este definit de o implicare scazută a părinților care sunt interesați doar de asigurarea nevoilor de bază ale copilului, nu şi de trăirile sale. „Limitele inter-generaționale pot fi depăşite cu uşurinţă – copilului i se pot cere lucruri care nu ţin de rolul său de copil (există şi posibilitatea ca părintele să joace rolul copilului, având nevoi exagerate de atenţie, protecţie, înţelegere) şi sănătatea mentală a copilului poate avea de suferit” (Muntean).

Aceşti părinți manifestă un nivel redus de afectivitate şi control al copilului. Ei nu comunică, nu sunt interesați de activitățile copilului, nu petrec timp împreună.

Consecințele acestui stil asupra minorului sunt un puternic sentiment de abandon, se simte lipsit de importanță, inferior celorlalți, cu o stimă de sine redusă, sensibil şi neacceptat.

4. *Stilul democratic* este prezent la părinții care consideră că sunt extrem de importante drepturile şi binele copilului. În familie există o bună comunicare şi aplică aceleaşi reguli tuturor membrilor.

Consecințele acestui stil parental sunt un nivel ridicat de independență, încredere în forțele proprii. Există însă şi dezavantaje precum neacceptarea persoanelor autoritare din jur, revolta la situațiile considerate ca fiind nedrepte şi o încredere prea mare în oameni.

5. *Stilul supraprotector* se caracterizează printr-un control exagerat al părinților cauzat de îngrijorările şi fricile proprii. Aceştia îşi vor controla şi sufoca copilul.

Dezavantajele acestui stil sunt majore: copilul poate deveni anxios, are tendința de a respinge părintele sau din contră, devine dependent de aceştia.

Programe de sprijin pentru părinți

Consolidarea şi perfectarea abilităților parentale se poate realiza cu ajutorul unor programe de sprijin pentru părinti. Obiectivul acestora este de a îmbunătăți viața copiilor și a părinților lor elaborând și o strategie comună care vizează producerea unor schimbări în atitudinea, cunoștințele și / sau comportamentul părinților. Programele de sprijin parental includ gestionarea situațiilor conflictuale, educația privind dezvoltarea copilului exemple de bune practici parentale și sprijin social privind relațiile familiale şi sociale.

Stilul de educație parentală este determinat de nivelul de educație, starea de sănătate și starea economică. Mai multe programe s-au concentrat pe oferirea sprijinului pentru îngrijirea de sine a părinților (de exemplu, depresie, planificarea controlului nașterii), calitatea maritală și / sau autosuficiență economică (de exemplu, îmbunătățirea resurselor educaționale, ocupaționale și de locuințe). În cele din urmă, aceste programe își propun să ofere părinților cunoștințele și abilitățile de care au nevoie pentru a-și îndeplini în mod eficient responsabilitățile de creștere a copiilor și pentru a le oferi copiilor lor experiențe și oportunități care promovează învățarea și dezvoltarea lor.

O atenție sporită trebuie acordată familiilor vulnerabile în special asupra celor care au copii de vârstă preşcolară. Acestea trebuie să lucreze pentru a înlătura obstacole legate de limba maternă, tradiții , etc. Prin facilitarea implicării lor în programele de creștere a copilului, aceste familii vor avea ocazia să-și schimbe unele dintre comportamentele și convingerile lor în materie de creștere a copilului, care pot în cele din urmă să amortizeze copiii care sunt expuși riscului unor rezultate slabe ale dezvoltării din cauza vulnerabilității genetice, a greutății reduse la naștere si unui nivel socio-economic scăzut

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE LA NIVEL PREŞCOLAR

Prof. Înv. Preşc.Burzo Mihaela
Liceul Teoretic „Ioan Buteanu”
Grădiniţa cu Program Prelungit Nr. 1
Şomcuta Mare

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informaţională apare nevoia de cunoaştere şi la nivel informaţional prin utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ, prin crearea de competenţe digitale. Noi, cadrele didactice trebuie să pregătim preşcolarii pentru ritmul accelerat al schimbării în societatea în care trăim, să le formăm, dezvoltăm deprinderi şi abilităţi de adaptare şi mai mult decât atât însăşi procesul de instruire trebuie să se adapteze noilor condiţii.

Utilizarea calculatorului în educaţia preşcolarilor permite transmiterea şi asimilarea noilor cunoştinţe într-un mod atractiv pentru copii. Ei învaţă jucându-se, sunt puşi în situaţia de a găsi repede soluţii şi de a lua decizii pentru rezolvarea problemelor. În învăţământul preşcolar, jocul este principala formă de organizare a procesului instructiv-educativ, iar calculatorul este pentru copil un alt mod de a învăţa jucându-se. Învăţarea asistată de calculator reprezintă o cale de instruire eficientă. Experienţele cognitive care îi introduc pe copii în lumea oferită de programele multimedia trebuie să fie în concordanţă cu mediul educaţional din care provin ei. Prin aceste activităţi oferim copiilor şanse egale la educaţie, indiferent de mediul în care cresc şi se dezvoltă. Prin utilizarea calculatorului, procesul de predare-învăţare-evaluare capătă noi dimensiuni şi caracteristici, permite transmiterea de noi cunoştinţe şi sugerează semnificaţiile acestora. Strategiile de predare-învăţare folosite pot sprijini şi stimula procesele învăţării active. Procesul de învăţare devine mai interesant şi mai plăcut prin intermediul calculatorului-imaginile viu colorate, însoţite de texte sugestive permit dezvoltarea limbajului şi a vocabularului.

Sistemul educaţional trece în această perioadă prin nevoia de a se reinventa, dată fiind situaţia în care preşcolarii şi elevii au învăţat online. Predarea online este o provocare pentru orice profesor, dar în special pentru cei din învăţământul preşcolar, care trebuie să fie extrem de inventivi. Peste noapte m-am văzut în situaţia de a susţine activităţi la distanţă cu preşcolarii folosind mai multe mijloace, unele mai cunoscute (whatsapp, facebook, messenger), altele mai puţin utilizate, atât de noi educatoarele cât şi de părinţi-copii şi mă refer la platformele specializate de e-Learning: Google classroom, Edmondo, Padlet, Livresq, AdServio, EduApps, Kinderpedia, EDUS, Digitaliada sau la aplicaţiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video (video conferinţe) precum Zoom, Meet.

Platformele e-Learning permit două moduri de învăţare:

◊ sincronă, în care profesorul controlează lecţia în întregime, creând, coordonând, adaptând şi monitorizând actul educaţional.

◊ asincronă, ceea ce implică studiu în ritmul personal al copilului, proiecte de colaborare şi învăţare la distanţă.

Platformele eLearning prezintă următoarele avantaje:

- accesul la cunoştinţe în orice moment şi din orice locaţie;
- învăţarea centrată pe copil;
- copiii pot colabora şi învăţa împreună;
- accesibilitate, confort, flexibilitate;
- cadrul didactic se poate adresa unui număr mult mai mare de copii decât în învăţământul tradiţional;
- interacţiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri;

· copilul poate învăţa în ritmul propriu, beneficiază de feedback rapid şi permanent;
· materialele pot fi personalizate;
· favorizează creativitatea şi descoperirea de noi interpretări;
· posibilitatea de a măsura eficacitatea programului prin urmărirea numărului de download-uri efectuate de către copii;
· capacitate mare de stocare, internetul are o capacitate mult mai mare de stocare a informaţiei comparativ cu locaţiile fizice sau hard discurile individuale;
· permite interacţiune sincronă şi asincronă între cadru didactic şi copil.

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintesc:

· pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradiţional;
· apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esenţial în actul educaţional;
· necesitatea experienţei copiilor-părinţilor în domeniul calculatoarelor;
· copiii trebuie să fie extrem de motivaţi pentru a participa online la activităţi;
· posibilitatea reducerii capacităţii de exprimare verbală, a dorinţei de a socializa;
· lipsa unor resurse tehnologice performante şi a unor conexiuni optime la reţea.

Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, pot spune că utilizarea platformelor este o oportunitate oferită celor care doresc o formare continuă. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de predare-învăţare-evaluare şi a celor eLearning pentru a obţine performanţe în ceea ce priveşte dezvoltarea competenţelor preşcolarilor.

Activităţile zilnice pe Zoom s-au dovedit cam dificil de realizat, ţinând cont de programul diferit al părinţilor. Am căutat soluţii pentru a prezenta scenarii de activităţi într-un mod cât mai atractiv atât pentru părinţi (fără de ei nu putem realiza activitatea online), cât şi pentru copii. Soluţia pentru grupa mea a fost platforma **Livresq** în care am realizat scenarii de activităţi pentru fiecare zi. Copilul ajutat de părinte accesează linkul şi realizează sarcinile de lucru menţionate: „Căsuţa din oală” https://library.livresq.com/view/5f328160d84f7a5528681d3a/ ; „Fructele dulci ale toamnei” https://library.livresq.com/details/5f19acc9848b0f0f8e5f9bec ; „ Fata babei şi fata moşneagului https://library.livresq.com/details/5f19c6a1848b0f63555fa873; „Au înflorit iar crizanteme” https://library.livresq.com/view/5f19b085848b0f5c1c5f9dfd/.

De asemenea am folosit în proiectarea didactică diferite instrumente digitale care să facă activitatea cât mai atractivă: „ Părţile componete ale crizantemei”

Wordwall-copii ajutaţi de părinţi vor accesa linkurile pentru a rezolva sarcinile de lucru

„ Asociază fructele cu denumirea lor”
https://wordwall.net/ro/resource/3445513/asociaz%c4%83-fructele-cu-denumirea-lor

„ Salata din fructe de toamnă”
https://wordwall.net /ro/resource/3445130/salata-din-fructe-de-toamn%c4%83

„ Părţile componete ale crizantemei”
https://wordwall.net/ro/resource/3429205/p%c4%83r%c5%a3ile-componente-ale-crizantemei

LearningApps

„ Căsuţa din oală”-Cronologia evenimentelor- https://learingapps.org/13606626

„ Drumul parcurs de fata moşneagului”- https://learningapps.org/display?v=pb3bmosz320

„ Drumul parcurs de fata babei”-- https://learningapps.org/display?v=p2asgh79c20

Quizizz

„ Fructele dulci ale toamnei”-Ce am învăţat?

https://quizizz.com/admin/quiz/5f185bae4a94e9001b65015d/s%C4%83

„ Fata babei şi fata moşneagului”-Ce am învăţat?

https://quizizz.com/admin/quiz/5f19bf47729ae8001b7c0b68/fata-babei-%C5%9Fi-fata-mo%C5%9Fneagului

Jigsawplanet

„ Crizantema”- https://www.jigsawplanet.com/?rc= play&pid=075cbba7503a

„ Fata babei şi fata moşneagului”- https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=16821cbff783

Liveworksheets

„ Căsuţa din oală”- https://www.liveworksheets.com/gh1006318uy

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ procesul instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare activă şi autonomă, creşterea interesului copiilor pentru educaţie, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Bibliografie

1. Antonio Bartolome, Web 2.0 and New Learning Paradigms.eLearning Papers, 2008.
2. Iuliana Dobre, Studiul critic al actualelor sisteme de e-Learning, Academia română, Bucureşti.

Portofoliul digital la disciplina economie-instrument de evaluare în actualul context educațional

Profesor Dinu Cristina Fabiana
Liceul Tehnologic "Danubius" Corabia,Olt

Întreaga omenire traversează o perioadă dificilă datorită pandemiei.Toate domeniile de activitate,viața personală și profesională au de suferit.Învățământul nu face excepție și este supus unei provocări uriașe: să efectuăm actul didactic la distanță.

Cum să reușim acest lucru când uneori este dificil să realizăm predarea-învățarea-evaluarea la clasă,față în față?Cum să evaluăm la distanță acei copii care au dificultăți în exprimare,în gestionarea stărilor emoționale?

Din punctul meu de vedere o soluție privind modul de evaluare al elevilor la distanță ar fi portofoliul digital.

În această variantă elevii nu vor mai fi nevoiți să prezinte portofoliul fizic,pe suport de hartie,nu se va mai face risipă de coli,cerneală,dosare și nu în ultimul rând, va fi ușor de adus la școală. Portofoliul ar putea fi păstrat pe stick,în calculator/laptop în mail sau trimis profesorului.

Portofoliul reprezintă o colecție din produse ale elevului,selectate de el însuși,structurate și semnificate în mod corespunzător.Oferă o imagine completă a progresului înregistrat de elev de-a lungul intervalului de timp pentru care a fost proiectat,prin raportarea la criterii formulate în momentul proiectării.El permite investigarea produselor elevilor,care,de obicei,rămân neimplicate în actul evaluativ,reprezentând un stimulent pentru desfășurarea întregii game de activități.Cu ajutorul lui putem urmări evoluția și progresele înregistrate de elev în timp.Portofoliul este un produs complex ,format din elemente diferite din punctul de vedere al canalului de transmitere a informației și a mesajului: fișe de informare și documentare independentă,referate,eseuri,pliante,prospecte,desene,colaje care pot constitui subiectul unor evaluări punctuale,dar nu obligatoriu.Elevul adaugă în portofoliu materialele pe care le consideră necesare,materiale care-l reprezintă,subliniind atitudinea și interesul față de domeniul abordat.Elevii sunt evaluați cel mai bine atunci când lipsește tensiunea și teama că poate răspunsul nu este cel așteptat de profesor.Pe lângă faptul că elimină tensiunea din evaluarea clasică ,portofoliul îi permite elevului să se joace cu imaginația și să contopească cel mai bine cunoștințele acumulate din mai multe discipline.El poate vedea astfel totul ca o joacă din care rămâne cu importante informații.

Fiecare profesor poate a auzit la un moment dat de la elevi următoarea întrebare:Dar la ce ne ajută această disciplină?Ei au impresia că fiecare disciplină ne ajută strict într-un anumit domeniu.În cazul disciplinei economie le-am demonstrat că aceasta îi ajută atunci când doresc să înființeze o firmă,când vor fi salariați și vor dori să își calculeze singuri salariul,în situația în care li se cere să completeze o cerere sau adeverință cu valoarea salariului brut sau net.Astfel de exemple pot continua.

Portofoliul este relevant pentru creativitatea elevilor iar profesorul trebuie sa demnostreze flexibilitate apreciind elementele suplimentare introduse in structura sa.Pentru a avea succes în demersul de utilizare a portofoliului ,trebuie stabilită o tematică ce poate să-l conducă pe elev la surse de informații diferite de cele utilizate la școală ,precum și la forme de comunicare mai complexe.Portofoliul nu își atinge scopul dacă tematica are un grad accentuat de generalitate iar elevul este înlocuit de familie pentru realizarea activităților.

Portofoliul digital are avantajul de a capta mult mai bine in filmulețe aspectele vieții economice.Printr-un video în care se arată cum reducerea prețului la anumite produse generează o cerere mai mare pentru acele produse,elevul va înțelege mai bine legile cererii si ale ofertei.Un filmuleț în care ne este prezentat cum produsele aflate în pragul expirării sunt puse la vânzare cu un preț mult mai mic astfel încât comerciantul să își recupereze totuși o parte din bani.

La méthodologie directe en didactique du FLE

Prof. Dobrin Călina
Colegiul Tehnic Costin D. Nenițescu, Pitești

La méthodologie directe est considérée historiquement par C. Puren comme la première méthodologie spécifique à l'enseignement des langues vivantes étrangères. Elle résulte d'une évolution interne de la méthodologie traditionnelle (apparition des CTOP), et de la méthode naturelle qui a anticipé certains de ses principes. De plus, de nombreux facteurs externes dont nous parlerons plus tard ont impulsé son développement.

On appelle méthodologie directe la méthode utilisée en Allemagne et en France vers la fin du XIXème siècle et le début du XXème siècle. Elle s'est également plus ou moins répandue aux Etats-Unis. En France l'expression "méthode directe" apparaît pour la première fois dans la Circulaire du 15 novembre 1901, qui l'opposait systématiquement à la méthodologie traditionnelle de grammaire-traduction en raison de son principe direct. Dans cette circulaire, on oblige pour la première fois tous les professeurs de langue étrangère à utiliser une méthodologie unique, ce qui n'a pas manqué d'engendrer une forte polémique entre partisans et opposants du nouveau système d'enseignement.
Dès la fin du XIXème siècle la France désirait s'ouvrir sur l'étranger. La société ne voulait plus d'une langue exclusivement littéraire, elle avait besoin d'un outil de communication qui puisse favoriser le développement des échanges économiques, politiques, culturels et touristiques qui s'accélérait à cette époque.

L'évolution des besoins d'apprentissage des langues vivantes étrangères a provoqué l'apparition d'un nouvel objectif appelé "pratique" qui visait une maîtrise effective de la langue comme instrument de communication.

La méthodologie directe constituait une approche naturelle de l'apprentissage d'une langue étrangère fondée sur l'observation de l'acquisition de la langue maternelle par l'enfant.
Les principes fondamentaux qui la définissent sont:

- L'enseignement des mots étrangers sans passer par l'intermédiaire de leurs équivalents français. Le professeur explique le vocabulaire à l'aide d'objets ou d'images, mais ne traduit jamais en langue maternelle. L'objectif est que l'apprenant pense en langue étrangère le plus tôt possible.
- L'utilisation de la langue orale sans passer par l'intermédiaire de sa forme écrite. On accorde une importance particulière à la prononciation et on considère la langue écrite comme une langue orale "scripturée".
- L'enseignement de la grammaire étrangère se fait d'une manière inductive (les règles ne s'étudient pas d'une manière explicite). On privilégie les exercices de conversation et les questions-réponses dirigées par l'enseignant. La méthodologie directe se base sur l'utilisation de plusieurs méthodes: méthode directe, active et orale.

Par méthode directe on désignait l'ensemble des procédés et des techniques permettant d'éviter le recours à l'intermédiaire de la langue maternelle dans l'apprentissage, ce qui a constitué un bouleversement dans l'enseignement des langues étrangères. Cependant l'opinion des méthodologues directs sur l'utilisation de la langue maternelle divergeait: certains étaient partisans d'une interdiction totale tandis que la plupart étaient conscients qu'une telle intransigeance serait néfaste et préféraient une utilisation plus souple de la méthode directe.

Par méthode orale on désignait l'ensemble des procédés et des techniques visant à la pratique orale de la langue en classe. Les productions orales des élèves en classe constituaient une réaction aux questions du professeur afin de préparer la pratique orale après la sortie du système scolaire. L'objectif de la méthode orale était donc pratique. Le passage à l'écrit restait au second plan et était conçu comme le moyen de fixer par l'écriture ce que l'élève savait déjà employer oralement, c'est ce que certains ont nommé un "oral scripturé". D'après l'instruction de 1902, la progression vers la

rédaction libre passait par la dictée, puis par des reproductions de récits lus en classe et enfin par des exercices de composition libre.

Par méthode active on désignait l'emploi de tout un ensemble de méthodes: interrogative, intuitive, imitative, répétitive ainsi que la participation active physiquement de l'élève.

La méthode interrogative incitait les élèves à répondre aux questions du professeur, afin de réemployer les formes linguistiques étudiées. Il s'agissait donc d'exercices totalement dirigés.

La méthode intuitive proposait une explication du vocabulaire qui obligeait l'élève à un effort personnel de divination à partir d'objets ou d'images. La présentation des règles de grammaire se réalisait également à partir d'exemples, sans passer par l'intermédiaire de la langue maternelle. La compréhension se faisait donc de manière intuitive.

La méthode imitative avait comme but principal l'imitation acoustique au moyen de la répétition intensive et mécanique. Elle s'appliquait aussi bien à l'apprentissage de la phonétique qu'à celui de la langue en général.

La méthode répétitive s'appuyait sur le principe qu'on retient mieux en répétant. La répétition pouvait être extensive ou intensive. Cependant l'emploi intensif du vocabulaire donnerait lieu à une inflation lexicale incontrôlable et négative pour l'enseignement-apprentissage de la langue.

Finalement, l'appel à l'activité physique de l'élève pour la dramatisation de saynètes, la lecture expressive accompagnée par des mouvements corporels, etc. permettrait d'augmenter la motivation chez l'apprenant.

On peut estimer que c'est à partir de la méthodologie directe que la didactique des langues vivantes étrangères a fait appel à la pédagogie générale: on tenait en effet compte de la motivation de l'élève, on adaptait les méthodes aux intérêts, aux besoins et aux capacités de l'élève, en faisant progresser les contenus du simple au complexe. C'est pourquoi C. Puren estime que la rupture entre la méthodologie traditionnelle et la méthodologie directe "se situe au niveau de la pédagogie générale de référence" ce qui suppose une grande nouveauté dans l'enseignement scolaire.

Le déclin de la méthodologie directe fut provoqué par des problèmes aussi bien internes qu'externes. Les problèmes internes les plus importants ont été l'incontrôlable inflation lexicale et l'intransigeance dans l'utilisation de la langue maternelle. En ce qui concerne les problèmes externes on peut citer le refus par les enseignants d'une méthodologie qui leur a été imposée par une instruction officielle et l'ambition excessive de cette méthodologie qui exigeait des professeurs une excellente maîtrise de la langue orale sans pour autant offrir un recyclage massif des enseignants. Raison pour laquelle L. Marchand la qualifie de "véritable gaspillage d'énergie". On peut ajouter que la plupart des enseignants ont contourné la méthodologie directe et se sont lancés dans une période d'éclectisme pendant laquelle ils utilisaient le manuel direct d'une manière traditionnelle, répondant vraisemblablement ainsi à un manque d'identification avec une méthodologie trop innovante.

Bibliographie :

GERMAIN, C. (1993): *Evolution de l'enseignement des langues: 5.000 ans d'histoire*, Paris, Clé International.

PUREN, C. (1988): *Histoire des méthodologies de l'enseignement des langues*, Paris, Nathan-Clé International.

“THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOLS”

Prof. Ghindea Carmen

What are the effects of the pandemic on education worldwide, not only in Romania? Which is the impact of the educational platforms in the Romanian schools? Will computing education change our perspective on teaching, on transmitting information to students? How will this global problem affect education in the long term? This is a short list of questions and we all need to find solutions and clear answers. That is why, teachers, parents, students should reflect on the problems and challenges that all the “actors’ implicated in the process of teaching and learning will face.

Since March 2020, because of the pandemic crisis, education has been transformed as required and educators have focused on online teaching methods. In a few months of school, the coronavirus pandemic has had a profound impact on education and on every aspect of life. In Romania, we have seen incredible determination and resilience from the teachers’ behalf, in order to ensure that learning during the lockdown will be continued. Luckily, we have had a long and varied list of platforms and sites that helped us keep in touch with students and their parents, to teach, evaluate, give and receive feedback, to communicate and share ideas and opinions. Personally, I have used Edmodo, Zoom, Google classroom, and social networks, such as Whatsapp and Facebook. During this period, schools have given greater priority to computing education and technical skills and this way, students have been kept connected and aware of the fact that the ability to harness the power of computing has never been more necessary.

In Romania, the impact has been a great one and it came with challenges, difficulties and lacks of access to a computer, to Internet, a frustrating fact for many parents and also for children. Teachers had to come up with practical ideas and solutions for all categories of students and many families have been struggling to support home learning. It has been not an easy way to continue teaching by using educational platforms, such as Zoom, Edmodo, being new challenges for most of us, but in short time, we could get used to new requirements. The platforms have been very useful, but not as practical as the face -to- face education and the results of the learning process have not been the expected ones. By using the educational platforms, teachers had to find new ways to attract students and ensure that they were able to thrive and fulfil their potential.

From my own perspective and experience, social networking and educational platforms have had a positive impact in learners’ progress and knowledge. I can say that the learning process has been completed by these sites or applications, platforms with the compatibility to exchange information, enhance communication and relationships. I can say that in Romania the impact of these platforms was a positive one also because of the variety of images, sites, forums, audio-video sharing, things that students are keen on using.

Educational platforms, streaming platforms, in general, facilitate communication in real time between teachers and learners, but Romanian educators have concluded that communication in this case is frequently felt as an artificial one, not being able to obtain also real, emotional feedback. Even more, teachers and students have encountered several difficulties in realizing the educational activities, lack of instruments for offering feedback and evaluation, technical impediments – platforms which needed to be installed, not all of them functional all the time, lack of digital resources, lack of necessary time for understanding and using adequate digital instruments etc.

To conclude, we may see the benefits of educational platforms during these critical times, even though they have come together with difficulties and shortages and there needs to be a huge global effort to invest in addressing the educational impact that the virus has caused.

Strategii didactice interactive-delimitari conceptuale

Aanei Mihaela

1.Identificati efectele aplicarii paradicmei constructive in procesul educative

Teoria constructivistă este o teorie a cunoaşterii ştiinţifice, aplicată la problemele învăţării, ca aprofundare a cognitivismului. Nu este o teorie a instruirii, ci un suport ştiinţific, cu valoare conceptuală, metodologică pentru aceasta. Baza teoriei constructiviste se află în teoria lui J. Piaget privind dezvoltarea cognitivă, stadială a abilităţilor cognitive, cu rol de constructe, în care sunt implicate două procese esenţiale: asimilarea şi acomodarea, ca interiorizări ale cunoaşterii construite în timp. Piaget evidenţiază rolul formării structurilor mentale, ca moduri de organizare a informaţiilor, ce se pot combina, transforma şi asimila variat.
Constructivismul cognitiv se mai revendică şi din teoria lui J. Bruner, după care învăţarea este un proces activ, în care elevii construiesc noile idei sau concepte pornind de la cunoaşterea curentă şi cea trecută. Construcţia mentală a structurilor cognitive se face în mod propriu, personalizat, în funcţie de modul în care cel care învaţă îşi selectează şi transformă informaţiile, construieşte ipoteze, ia decizii, îşi organizează experienţele şi informaţiile.
Concepţia didactică a lui John Dewey, deschizător de drumuri în ceea ce priveşte constructivismul şi rolul învăţării active şi prin descoperire, decurge din concepţia sa filozofică, pragmatismul (gr. Pragma „acţiune”), şi se fundamentează întru totul pe teoria cunoaşterii prin experienţă. Prin propria experienţă, spune Dewey, se obţin cunoştinţele autentice, şi nu printr-o receptare a informaţiilor despre experienţa altora. El este împotriva metodelor de predare pentru că acestea ţin de profesor, de condiţiile create la un moment dat. Nu este însă împotriva acelor metode care, odată utilizate şi verificate, au dus la succes. O astfel de metodă este metoda problemei sau metoda rezolvării de probleme. Elementele acesteia sunt, în fond, momentele care caracterizează orice proces de investigare ştiinţifică: a) crearea unei situaţii empirice; b) formularea problemei; c) reactualizarea experienţei anterioare; d) formularea ipotezei şi verificarea validităţii ei.
Prin intermediul acestor momente, Dewey dorea să ţină sub control desfăşurarea procesului educativ astfel încât metoda utilizată să favorizeze învăţarea ca descoperire de noi adevăruri, şi nu ca acumulare de informaţii transmise de către alţii. O asemenea metodă are avantajul că generează o motivaţie internă, intrinsecă din partea elevului deoarece creează condiţii favorabile pentru angajarea acestuia într-o activitate ce prezintă un înţeles spontan pentru el.
A cerceta, a căuta, a întreba, a combina, recombina, procesa informaţiile, a atribui sensuri şi semnificaţii personale informaţiilor cu care se operează constituie elemente-cheie în învăţarea constructivistă.
Paradigma învăţării prin construcţia cunoaşterii s-a conturat în anii 1980-1990, când studierea cogniţiei a trecut de la studiile de laborator la cele din situaţiile reale. În căutarea soluţiilor de rezolvare a situaţiilor-problemă sau problemelor vieţii reale, cunoştinţele stocate în memorie trebuie restructurate, adaptate, transformate, procesate cu alte cuvinte. Construcţia cunoaşterii este dată de modul de procesare a informaţiilor, pentru conturarea diferitelor soluţii şi apoi alegerea soluţiei celei optime. Nu este întâmplător că paradigma constructivistă s-a afirmat cu tot mai multă putere în cercetarea occidentală după anii ’80-’90, când s-au creat mai multe premise, între care şi abordarea tot mai critică a educaţiei şi a şcolii tradiţionale sau reconsiderarea experienţei cognitive în învăţământ.
Constructivismul radical (E. von Glasersfeld) este tipul de constructivism care atribuie experienţei proprii, prin explorare directă, în situaţii autentice, rolul fundamental în înţelegerea esenţelor, sensurilor şi semnificaţiilor. „Cunoaşterea este un mod subiectiv, individual de construcţie a conceptelor, bazat pe observaţie, experienţă cognitivă directă, reprezentare proprie, formulare de ipoteze proprii dar cu metode ale cunoaşterii ştiinţifice, pentru a ajunge la constructe mentale”.

Ideea centrală a constructivismului este următoarea: cunoaşterea umană se construieşte printr-un proces creator şi activ; cei care învaţă îşi construiesc o nouă cunoaştere pe temeliile învăţărilor anterioare, experimentând şi reflectând asupra experienţelor. Această perspectivă vine să contrasteze cu cele care privesc cunoaşterea ca pe o simplă transmitere a informaţiilor de la un individ la altul, în care recepţia/recepţionarea, nu construcţia, este fundamentală. Cunoştinţele învăţate mecanic sunt lipsite de plasticitate şi nu pot fi utilizate, în mod real, nici în teorie, nici în practică. Numai posibilitatea de a utiliza cunoştinţele pe plan teoretic şi practic garantează seriozitatea asimilării, valoarea muncii de predare-învăţare desfăşurate în şcoală.

Este o aserţiune care trebuie conştientizată şi utilizată cu largă aplicabilitate în învăţământul actual.

Cu toate acestea însă, întrebările de tip reproductiv, informaţional sunt prezente în număr mai mare în învăţământ decât cele care vizează stimularea şi activizarea gândirii, după cum arată Marin Drăguleţ: „În urma asistenţelor efectuate la 16 lecţii obişnuite, la o şcoală generală din Iaşi, am înregistrat un total de 655 de întrebări, din care 545 au avut un caracter reproductiv; numai 110 întrebări au vizat stimularea şi activizarea gândirii, ceea ce denotă rutina didactică a profesorilor”. Cele mai puţine întrebări au fost adresate în momentul expunerii profesorului, deci nu a existat nicio modalitate de activizare a metodelor tradiţionale.

Bransford, J., Brown, A., & Cocking, R. (1999)

- Elevul este implicat activ şi participă la propria sa instruire

. Elevul nu primeşte informatia, ci şi-o construieşte singur.

- Elevii au astfel posibilitatea de a stabili, a testa şi a prelucra modele şi conexiuni, în timp ce descifrează sensul situatiilor de învătare.

- Procesul de învăŃare nu are loc doar în contextul mediului şcolar şi nici nu se limitează doar la timpul destinat predării. Învătarea este informală şi se poate desfăşura oriunde şi oricând.

- Deoarece elevii sunt implicati activ în crearea propriilor lor modele şi conexiuni, iar învătarea poate avea loc în medii informale, în afara cadrului şcolii, este inevitabil să nu avem conceptii eronate. Este nevoie de experienă directă într-un context real pentru ca aceste conceptii eronate să să fie înlocuite sau modificate.

- Dacă un context care favorizează învătarea reprezintă o situaŃie stimulativă, care depăşeşte o experientă directă prin faptul ca această situatie implică consecinŃe reale, atunci învătarea va fi mai stimulativă şi mai interesantă pentru elevi.

- Este necesară şi importantă stimularea elevilor, după cum este important rolul corector al feedbackului frecvent pe care elevii ar trebui să-l primească de la educatori şi colegi în timpul procesului de învăŃare; fără a avea prilejul de practica cele învătate, chiar şi deprinderile cel mai bine fixate vor fi uitate.

- Feedbackul va fi mai eficient dacă este oferit într-un mediu agreabil care implică interacŃiuni personale şi sprijin individual. - Reflectia este o subcomponentă a situatiei stimulative, deoarece pe măsură ce elevul descoperă noi legături între cunoştinŃe atunci când se află într-o situatie stimulativă, 17 reflectia devine necesară pentru a atinge acel nivel de învătare aprofundată care îi va permite elevului să folosească eficient informatia în viitor.

2.Valente formative si limite ale utilizarii Strategilori didactice interactive

Analizati comparativ strategiile didactice traditionale si strategiile didactice interactive

Tranziţia de la o cultură a modernităţii, din perspectiva căreia cadrele didactice „îşi exercită mai mult puterea decât autoritatea” (Păun, 2002, 19), la o cultură postmodernă ale cărei valori, principii, idei se află încă în plin proces de coagulare, a început deja. O schimbare de optică, de strategii şi practici educaţionale devine condiţie sine qua non a asigurării calităţii în educaţie.

Strategia didactică reprezintă un concept caracterizat de o pluralitate semantică. Pentru a demonstra această afirmaţie, propunem spre analiză un scurt inventar definiţional. Strategia didactică este:

ϖ „un ansamblu de acţiuni şi operaţii de predare-învăţare în mod deliberat structurate sau programate, orientate în direcţia atingerii, în condiţii de maximă eficacitate a obiectivelor prestabilite” (Cerghit, 2002, 276);

ϖ „ansamblul mijloacelor puse în lucru pentru a atinge scopul fixat începând de la organizarea materială şi alegerea suporturilor până la determinarea sarcinii de învăţare şi a condiţiilor de realizare. Toate acestea vor depinde de obiectivele propuse a fi atinse şi de fazele formării trăite de subiect” (Nunziati, 1990);

ϖ „o acţiune decompozabilă într-o suită de decizii-operaţii, fiecare decizie asigurând trecerea la secvenţa următoare pe baza valorificării informaţiilor dobândite în etapa anterioară. În acest sens, strategia devine un model de acţiune, care acceptă in ab initio posibilitatea schimbării tipurilor de operaţii şi succesiunea lor” (Potolea, 1989, 144);

ϖ „un grup de două sau mai multe metode şi procedee integrate într-o structură operaţională, angajată la nivelul activităţii de predare-învăţare-evaluare, pentru realizarea obiectivelor pedagogice generale, specifice şi concrete ale acesteia, la parametri de calitate superioară” (Cristea, 1998, 422);

ϖ „ansamblu de resurse şi metode planificate şi organizate de profesor în scopul de a permite elevilor să atingă obiectivele date. Persoanele, localurile, materialele şi echipamentele formează resursele, în timp ce modurile de intervenţie (abordare), formele pedagogice şi tehnicile pedagogice constituie metodele” (Parent, Nero, 1981);

ϖ „un ansamblu de procedee prin care se realizează conlucrarea dintre profesor şi elevi în vederea predării şi învăţării unui volum de informaţii, a formării unor priceperi şi deprinderi, a dezvoltării personalităţii umane” (Nicola, 2003, 441);

ϖ „aspectul dinamic, activ, prin care cadrul didactic dirijează învăţarea” (Manolescu, 2008, 193). R. Iucu, realizând o analiză a definiţiilor propuse pentru acest concept, decelează următoarele concluzii (2008, 119-120)

Strategia presupune un mod de abordare a unei situaţii de instruire specifice, atât din punct de vedere psihosocial (relaţii şi interacţiuni), cât şi din punct de vedere psihopedagogic (motivaţie, personalitate, stil de învăţare etc.)

reprezentările şi convingerile psihopedagogice ale cadrului didactic sunt elemente determinante în construcţia strategiei;

⎪ prin intermediul strategiei se raţionalizează conţinuturile instruirii, deteminându-se totodată structurile acţionale pertinente pentru atingerea obiectivelor prestabilite; programarea ca activitate distinctă este subînţeleasă;

⎪ strategia presupune o combinatorică structurală în care elementele de tip probabilist şi de tip voluntar se intersectează în dinamica procesului la nivelul deciziei; de remarcat decompozabilitatea acesteia în suite de decizii;

⎪ strategia are o structură multinivelară: - metode de instruire, - mijloace de instruire, - forme de organizare a instruirii, - interacţiuni şi relaţii instrucţionale, - decizia instrucţională, în care dimensiunea finalistă, determinată de focalizarea pe anumite obiective, nu rezultă din suma elementelor enumerate, ci din sinteza şi intracţiunea lor;

⎪ strategia se înscrie în demersul de optimizare a instruirii, fiind un mod funcţional de gestionare a resurselor instrucţionale în vederea atingerii criteriilor de eficienţă şi eficacitate ale procesului.

În acest context, al necesităţii optimizării instruirii, strategiile didactice interactive reprezintă „instrumentele” ce pot fi valorificate de către profesor pentru a asigura eficienţa procesului de învăţământ. Notele definitorii ale strategiilor didactice interactive sunt următoarele:

ϖ sunt „strategii de grup, presupun munca în colaborare a elevilor organizaţi pe microgrupuri sau echipe de lucru în vederea atingerii unor obiective preconizate (soluţii la o problemă, crearea de alternative)” (Oprea, 2006, 26);

ϖ „presupun crearea unor programe care să corespundă nevoii de interrelaţionare şi de răspuns diferenţiat la reacţiile elevilor” (Oprea, 2006, 26);

ϖ „au în vedere provocarea şi susţinerea învăţării active în cadrul căreia, cel ce învaţă acţionează asupra informaţiei pentru a o transforma într-una nouă, personală, proprie” (Oprea, 2006, 27);

ϖ „stimulează participarea subiecţilor la acţiune, socializându-i şi dezvoltându-le procesele cognitive complexe, trăirile individuale şi capacităţile de înţelegere şi (auto)evaluarea valorilor şi situaţiilor prin folosirea metodelor active” (Oprea, 2006, 28).

3.Rolul strategiilor didactice interactive in eficientizarea procesului de predare-invatare

Imperativul calităţii în educaţie obligă la o reconsiderare a demersului educaţional al profesorului, astfel încât strategiile didactice elaborate să fie centrate pe învăţare şi, respectiv, pe cel care învaţă.

Strategiile didactice interactive promovează o învăţare activă, implică o colaborare susţinută între elevi care, organizaţi în microgrupuri, lucrează împreună pentru realizarea unor obiective prestabilite.

Cadrul didactic plasează accentul nu pe rolul de difuzor de mesaje informaţionale, ci pe rolurile de organizator, facilitator şi mediator al activităţilor de învăţare. Demersul didactic este conceput astfel încât nu îl mai are în centru pe profesor, ci pe elev.

Rolul profesorului rămâne unul capital, însă, renunţând la vechile practici educaţionale rigide şi uniforme, el devine organizator al unui mediu de învăţare adaptat particularităţilor şi nevoilor beneficiarilor, facilitând procesul învăţării şi dezvoltarea competenţelor.

Proiectând şi realizând activităţi de predare-învăţare-evaluare bazate pe strategii didactice interactive, cadrul didactic oferă elevilor multiple ocazii de a se implica în procesul propriei formări, de a-şi exprima în mod liber ideile, opiniile şi de a le confrunta cu cele ale colegilor, de a-şi dezvolta competenţele metacognitive. Pentru a asigura dezvoltarea şi valorificarea resurselor lor cognitive, afective şi acţionale, pentru a-i „instrumenta” în vederea adaptării şi inserţiei optime în mediul socioprofesional, este esenţială construirea unor strategii didactice bazate pe acţiune, aplicare, cercetare, experimentare. Astfel, li se va crea elevilor ocazia de a practica o învăţare de calitate, de a realiza achiziţii durabile, susceptibile de a fi utilizate şi transferate în diverse contexte instrucţionale şi nu numai. Beneficiind de o îndrumare competentă, având suportul unor profesori care îi respectă şi sunt interesaţi continuu de ameliorarea nivelului lor de achiziţii şi competenţe, elevii vor avea posibilitatea să realizeze obiectivele învăţării şi să finalizeze cu succes această activitate. În plus, şi şansele lor de reuşită socială vor spori considerabil.

Percepţia cadrului didactic asupra elevilor suportă deci transformări radicale: imaginea elevului - receptor pasiv de informaţii, de cunoştinţe „prefabricate” este înlocuită cu imaginea elevului activ, motivat să practice o învăţare autentică, să-şi formeze competenţe specifice de procesare a informaţiilor, de generare de noi cunoştinţe, de aplicare a acestora în diferite contexte etc..

Ceea ce reprezenta un obiectiv fundamental al educaţiei şcolare - transmiterea, respectiv acumularea de cunoştinţe - trece în plan secund atunci când se doreşte promovarea, la acest nivel, a unei culturi a calităţii. Acum, accentul este plasat pe modul în care informaţiile asimilate sunt prelucrate, structurate, interpretate şi utilizate în situaţii variate. Astfel elevii dobândesc competenţe solide, dar şi încrederea că acestea se vor dovedi operaţionale şi le vor servi în mod autentic în diverse contexte de viaţă.

Strategiile didactice interactive au un rol determinant în activitatea instructiv-educativă, fiind prezente în toate etapele conceperii şi realizării efective a acesteia:

a) în faza proiectării, atunci când profesorul, raportându-se la celelalte componente ale procesului de învăţământ (obiective, conţinuturi, timp, forme de organizare etc.), elaborează strategia didactică optimă;

b) în faza de desfăşurare efectivă a activităţii – strategia didactică devine un instrument concret care permite realizarea obiectivelor propuse;

c) în faza (auto)evaluării, alături de alte componente ale procesului de învăţământ, strategia didactică devine “obiect” al evaluării profesorului, apreciindu-se, în funcţie de rezultatele obţinute, calitatea acesteia şi gradul de corespondenţă cu finalităţile, conţinutul, formele de organizare a procesului de învăţământ.

Implementarea unui sistem de management al calităţii în învăţământul preuniversitar reclamă deci necesitatea organizării unui mediu de învăţare stimulativ, „interactiv”, care să faciliteze participarea elevilor la procesul propriei formări.

PREDAREA-INVATAREA-EVALUAREA INTERACTIVA

Fishbowl (tehnica acvariului)

ϖ Fishbowl (tehnica acvariului sau metoda interacţiunii observate) „urmăreşte ca elevii/studenţii implicaţi să fie puşi, alternativ, în dublă ipostază: pe de o parte, participanţi activi la o dezbatere, pe de altă parte, observatori ai interacţiunilor care se produc” (Pânişoară, 2008, 360).

Utilizarea acestei metode presupune respectarea următoarelor etape (cf. Pânişoară, 2008, 360; Cucoş, 2008, 346):

1. Dispunerea mobilierului - înainte de intrarea elevilor în sala de clasă, scaunele sunt aşezate în două cercuri concentrice.

2. Constituirea grupurilor de participanţi - elevii sunt invitaţi să aleagă scaunul unde doresc să se aşeze; 13 - este necesară prezenţa altui cadru didactic, plasat în exteriorul cercurilor, care va avea rol de observator. El va înregistra preferinţele elevilor pentru anumite locuri, va corela aceste opţiuni cu datele pe care le deţine deja despre participanţi, va observa modul de soluţionare a eventualelor conflicte etc.; - participanţii aflaţi în cercul din interior vor constitui grupul de discuţie, iar cei plasaţi în cercul din exterior – grupul de observatori.

3. Prezentarea sarcinilor de lucru şi stabilirea regulilor

- elevii din cercul interior vor dezbate, timp de 8-10 minute, o problemă controversată

- se comunică elevilor din grupul de discuţie câteva reguli de bază:

⎫ susţinerea unor idei pe bază de argumente;

⎫ exprimarea acordului cu alt vorbitor impune precizarea unor argumente concrete şi suficiente;

⎫ exprimarea dezacordului presupune respectarea aceleiaşi condiţii.

Obs.: se pot stabili, de comun acord cu elevii, şi alte reguli. - elevii din grupul de observatori vor primi fişe/protocoale de observare în care vor înregistra date privind relaţiile dezvoltate în cadrul grupului de discuţie, contribuţia fiecărui elev din cercul interior la dezbatere, consensul sau conflictele generate de subiectul analizat, modalităţile de surmontare a acestora, reacţiile participanţilor la discuţie etc..

4. Realizarea sarcinilor de lucru (dezbaterea şi observarea) - elevii din cele două grupuri realizează sarcinile distribuite: dezbaterea temei propuse, respectiv completarea fişei/protocolului de observare.

5. Prezentarea observaţiilor - elevii din cercul exterior prezintă datele înregistrate în fişa de observare.

6. Inversarea rolurilor (şi reluarea etapelor 3-5)

- elevii schimbă locurile;

- se lansează o altă idee controversată pe care elevii din cercul interior trebuie să o dezbată;

- elevii din cercul exterior primesc fişele de observare. ¬

În funcţie de apartenenţa la un anumit grup (grupul de discuţie sau grupul de observatori), elevii vor realiza diverse acţiuni specific

Utilizând această metodă, cadrul didactic îşi va suma următoarele roluri:

- observator;

- motivator;

- ghid;
- facilitator;
- consultant;
- suporter;
- mediator;
- coordonator etc.

. ¬ Avantajele tehnicii fishbowl: formarea şi consolidarea deprinderii de ascultare activă; formarea şi dezvoltarea capacităţii reflective; dezvoltarea gândirii critice şi creative; dezvoltarea competenţelor de relaţionare; dezvoltarea competenţelor de comunicare; dezvoltarea capacităţilor de negociere, de mediere a conflictelor; dezvoltarea inteligenţei interpersonale; promovarea interînvăţării; participarea activă, implicarea tuturor elevilor în realizarea sarcinilor de învăţare; dezvoltarea unei atitudini pozitive faţă de învăţare; consolidarea încrederii în propriile forţe; formarea şi dezvoltarea capacităţii de cooperare, a spiritului de echipă etc..

¬ Limitele acestei tehnici pot fi similare celor identificate la metoda mozaicului.

¬ În absenţa monitorizării atente a lucrului în grup, este posibil să se manifeste şi anumite limite în utilizarea acestei metode:

abordarea superficială a materialului de studiu;

înţelegerea şi însuşirea greşită a unor idei, concepte etc.;

apariţia unor conflicte între membrii grupurilor; crearea unui climat educaţional caracterizat printr-o aparentă dezordine etc..

IMPACTUL NOILOR TEHNOLOGII ASUPRA ȘCOLII ȘI PRACTICILOR EDUCAȚIONALE

Profesor învățamânt primar Manolachi Liliana
Școala Gimnazială „Lucian Grigoresscu"Medgidia

Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale. De azi este recomandat să uităm de metodele pe care le foloseam acum 10-15 ani la școală și trebuie să gândim la abordarea altor tehnici de predare și învățare, bazate pe instrumente și tehnologii digitale. Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea pur și simplu a tabletelor în loc de hârtie, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate,

Interesul evident al elevilor pentru activități ce presupun utilizarea internetului și observând scorurile mari pentru competențele de lucru cu motoare de căutare pe Internet se conturează nevoia alfabetizării informaționale a elevilor, întrucât cei mai mulți nu posedă competențe de utilizare etică și legală a informațiilor din mediul online. Astfel, este necesară acordarea unei atenții sporite sarcinilor care ar putea viza alfabetizarea informațională și pe cea tehnologico-pedagogică, care să fie incluse în activitățile desfășurate cu ajutorul resurselor digitale.

Tot pentru același segment de profesori se observă o utilizare a noilor tehnologii cu scopul de a menține legătura cu elevii, de a le transmite documente, de a completa informațiile de la clasă cu materiale noi și în prezentări diverse, identificate de ei, de alți profesori ori elevi pe link-uri utile înțelegerii și realizării temelor, de a oferi sau pentru a susține sarcini noi. O posibilă cauză pentru diferențierea acestui segment de profesori cu experință didactică până în 10 ani și între 11 și 20 ani ar putea fi apartenența lor la generația de nativi digitali, ceea ce le atribuie caracteristice comune și îi face să înțeleagă și să răspundă mai lesne nevoilor și cerințelor elevilor din aceeași eră digitală.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (avem exemple de universități care reglementează doar anumite platforme educaționale care sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii/studenții au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).

Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare de la distanță au fost diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații etc., pe care educatorul le trimite părinților pentru copil sau prin video conferențe în grupuri mici. Însă, mai important decât metodele selectate, este obiectivul interacțiunii în această perioadă și anume conectarea directă cu preșcolarul. Mulți educatori și părinți au înțeles că nu atât proiectele didactice sau curriculumul scris contează mai mult, ci starea emoțională a copiilor și al părinților sunt prioritate în această perioadă de izolare. Educatorii au îndrumat părinții că este important de organizat copiii să nu înceapă ziua cu jocuri video/desene animate, pentru a diminua riscul de motivării față de activitățile cu valoare educativă superioară ulterioară. Se știe, că în clasele primare, elevii au nevoie sistematic de sprijinul învățătorilor și a

părinților în realizarea sarcinilor. Învățătorii au transmis sarcini pentru una-două săptămâni pe e-mailul părinților sau pe grupurile clasei de pe Facebook. Conținutul sarcinilor au fost de a lectura texte scurte, de transcris sau de copiat câte un text. La matematică au avut de rezolvat exerciții și probleme în cantitate moderată. Din cele menționate de învățători, în clasele primare, de regulă ei încarcă zilnic materiale pe una din platformele selectate și cunoscute de elevi și părinți (înregistrări video sau audio, plus fișele de lucru aferente), iar obiectivul principal este realizarea sarcinilor, cu ajutorul indicațiilor video. La începutul zilei se propunea elevilor și părinților un orar de lucru, cu link-urile potrivite pentru fiecare disciplină sau cerință de lucru. Fiecare copil primește timp de lucru, și fiind ajutat de părinți, este invitat să trimită sarcina realizată învățătorilor în mod individual. De regulă, învățătorii verificau și corectau lucrările și expediau un feedback individual elevilor sau părinților. Unii învățători zilnic sau peste o zi se conectau video cu toți elevii, cu frecvențe diferite în funcție de vârsta clasei. Învățătorii au menționat că dintre abilitățile de învățare, dezvoltarea scrierii corecte durează în timp cel mai mult. Astfel, exercițiile suplimentare de scriere desfășurate acasă (de obicei în context informal) au devenit cele mai utile dintre toate activitățile organizare în învățământul primar
Instrumentele și tehnologia digitală umple golurile în care predomină învățământul tradițional. De fapt, unele dintre beneficiile pe care aceste instrumente le aduc sunt pur și simplu incomprehensibile prin tehnicile tradiționale de învățare.

De la impactul pe care il are asupra mediului nevoia de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă.

Ca o concluzie putem afirma că România se află încă la început de drum în ceea ce privește e-learning-ul, încercând cu pași timizi să atingă nivelul de dezvoltare și implementare al celorlalte țări din Uniunea Europeană, această situație fiind preponderent determinată de lipsa de resurse, restricţiile bugetare, lipsa de pregătire privind utilizările tehnologiei informaționale, gradul redus de absorbție a fondurilor europene, neimplicarea mai multor organizații / societăți / universități / școli / licee, etc.

Bibliografie:

https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/activ/III_doctorat/teze/chicu_smaranda_rezumat.pdf
https://www.upit.ro/ro/upit-pentru-comunitate/educatia-fata-cu-provocarile-unei-situatii-exceptionale
http://ipp.md/wp-content/uploads/2020/05/Studiu__Invatamantul_Online_202-04-29.pdf
https://blog.scoala365.com/2018/11/22/beneficiile-educatiei-digitale-vs-metodele-educatiei-traditionale/ ;
http://www.roeduseis.ro/wp-content/uploads/2014/11/Studiu-e-learning.pdf

IMPACTUL TEHNOLOGIEI ÎN EDUCAȚIE

Profesor învățământ primar Dănilă Simona
Școala Gimnazială „Lucian Grigoresscu"Medgidia

Dezvoltarea TIC (Tehnologiei informației și comunicațiilor) din ultimii 10 zece ani a condus la o evoluție fără precedent a fenomenului e-learning la nivel european și internațional, prin crearea și utilizarea a numeroase platforme virtuale de învățare în școli și universități. Noile metode de predare și învățare ajută elevii să-și dezvolte abilitățile necesare societății bazate pe cunoștințe. Rezultatele unui studiu realizat în cadrul evenimentului eduVision 2020, la care au participat: miniștri ai educației, consilieri ministeriali, inspectori și directori școlari, academicieni și profesori din 25 de țări, validează și re-afirma efectele pozitive ale utilizării soluțiilor informatice pentru educație.

Soluțiile de e-Learning acoperă nevoile întregului sistem educațional, oferind instrumente utile pentru toate nivelurile – de la factorii de decizie din ministere, până la elevi, profesori, părinți și chiar publicul larg. În prezent printre avantajele utilizării TIC în procesul de predare și învățare putem enumera: adaptarea procesul educațional la nevoile reale ale elevilor; flexibilitatea – inexistența unui program fix și accesul pe scară largă (utilizarea platformelor de învățare virtuale nu mai necesită tehnologii scumpe); accesul facil al studenților / elevilor la informații relevante și actualizate; posibilitatea studenților / elevilor de a fi instruiți de către cei mai buni profesori, fără bariere geografice sau temporale; dezvoltarea competențelor într-un mediu modern; costuri mici de formare.

Impactul tehnologiei în educație este în mod evident sub nivelul optim din mai multe cauze: supraestimarea abilităților digitale atât ale elevilor cât și ale profesorilor; politici nerealiste în ceea ce privește design-ul și implementarea strategiilor; slaba înțelegere și pregătire din punct de vedere pedagogic; calitatea scăzută a cursurilor și soft-urilor educaționale. Conexiunile dintre elevi, computere și învățare nu sunt nici foarte simple, dar nici foarte încurcate. Contribuția pe care TIC o poate aduce procesului de învățare nu a fost pe deplin exploatată.

Tinerii din ziua de astăzi, „nativi digitali” cum îi numește Prenski, se mișcă cu mare ușurință între vizual și auditiv, de cele mai multe ori estompând granițele dintre cele două. Copiii se nasc înconjurați de notebook-uri, laptop-uri, computere, internet, smatrphone-uri și majoritatea interacționează cu cel puțin unul dintre ele de la câțiva ani. Participarea în spațiul virtual unde se pot încărca clipuri video personale, adesea realizate cu telefonul mobil, pagini de internet personalizate cu imagini și conținuturi original prelucrate devin realități omniprezente pentru mulți tineri. Site-uri precum YouTube și MySpace sunt exemple contemporane de astfel de zone de interacțiune digitală. Elevii pot avea și dezvolta abilități și facilități tehnice care, prin raportare la un cadru didactic, pot determina schimbarea ierarhiei tradiționale dintr-o clasă. Profesorul devine „emigrant digital”, iar elevul „nativ digital”, iar dinamica elev-profesor este reconstruită. Aceste dinamici diferite pot determina posibilități de predare și învățare diferite și pot dezvolta aprige comunități de dezbatere. In contextul de mai sus profesorul nu mai este cel care coordonează în întregime câmpul cunoașterii. Cu toate acestea, este de dorit să rămână cel care facilitează învățarea și curiozitatea prin stabilirea oportunităților de învățare și dialogare dintre student/elev, câmpul disciplinelor de cunoaștere și aspectele pedagogice. Această dinamică reprezintă spațiul social al muncii profesorului.

Un salt important a fost făcut la începutul anilor 2000, când Ministerul Educației a investit sume considerabile în dezvoltarea și implementarea unor proiecte care au vizat informatizarea părții administrative a sistemului educațional și introducerea unor soluții de eLearning pe scară largă. Toate aceste proiecte erau subsumate proiectului intitulat „Informatizarea Sistemului Educațional” (SEI), ale cărui rezultate în materie de soluții de eLearning și conținut educațional pentru predarea-învățarea asistată de calculator (de exemplu, AeL) au fost relativ modeste comparativ cu sumele investite, chiar dacă unele platforme electronice (de exemplu, portalul SEI și SIIIR3) mai sunt utilizate și astăzi. Ca urmare a acestui mod în care au pornit

lucrurile, se vorbește mai des despre „TIC în educație”, unde TIC stă pentru calculatoare și dispozitive mobile (tablete), platforme de eLearning și cel mult table inteligente. Ideea de „tehnologii educaționale” este aproape neutilizată atât de cadre didactice cu experiență, cât și de specialiști în educație.

În România în acest moment nu se poate vorbi de un cadru consolidat pentru dezvoltarea și exploatarea Resurselor Educaționale Deschise. Eforturi există în activitatea practicienilor din țară, dar numai recent s-a ajuns la necesitatea coagulării eforturilor prin constituirea Coaliției pentru Resurse Educaționale Deschise. Se poate vorbi și de o preocupare la nivelul Ministerului Educației dacă am fi să luăm în considerare dorința de a introduce în educația românească a manualelor digitale. Exemplele de mai jos descriu primele inițiative conexe RED, întrucât momentan nu există o practică RED definitorie în România, ci doar inițiative și proiecte care au potențialul de a se transforma într-o mișcare conturată RED. Pentru o clasificare detaliată a proiectelor și resurselor legate de RED, indicăm materialul scris de Holotescu et al. (2014), care alcătuiește o hartă detaliată a tuturor resurselor disponibile în România - fie ele training-uri sau practici sau pedagogii deschise -, precum și raportul POERUP România. Pe scurt, România este momentan activă în această mișcare cu precădere prin training-uri și cursuri atât pentru învățământul preuniversitar, cât și pentru cel universitar. Există totuși diferite evenimente naționale legate de resurse deschis create de profesori pre-universitari. În același timp sunt câteva comunități puternice în jurul temelor software liber, acces deschis, date deschise, licențe libere - comunități care dezvoltă materiale RED și care organizează evenimente pe această temă.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:pot forma rapid clasele, pot împărtăşi cu elevii materialele didactice, pot posta anunţuri, pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte, pot crea, distribui şi evalua teste, pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat.

Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit

Trăim într-o societate aflată în continuă schimbare, în care tehnologia digitală transformă fiecare aspect al vieţii umane, în vreme ce biotehnologia poate schimba însăşi viaţa într-o singură zi. Viaţa modernă oferă şanse şi opţiuni mai mari, dar şi riscuri şi incertitudini sporite. Dilatarea pieţei informaţionale este posibilă datorită avântului noilor tehnologii informatice şi comunicaţionale ce marchează sfârşitul modernităţii şi începutul epocii postmoderniste. Digitalizarea culturii la nivelul societăţii a determinat apariţia reacţiilor şi la nivelul sistemului educativ, implementarea noilor tehnologii devenind o cerinţă tot mai acută în învăţământ. Fereastra către lume, deschisă prin Internet, a lăsat se pătrundă, în sufletele a cât mai multor oameni, dorinţa de a fi la curent cu cele mai noi informaţii, într-un mod rapid, uşor şi comod. Importanţa Internetului pentru învăţământ şi cercetare a

determinat în SUA, conectarea la reţea a şcolilor de toate gradele, indiferent de natura sau profilul acestora. Acest fapt a condus la crearea de site-uri cu informaţii specifice, dedicate diferitelor grupuri de vârstă şi interese.

În România, învăţământul trece printr-o perioadă de mari schimbări, iar Internetul este o parte majoră a acestor transformări. Apariţia şi răspândirea tot mai semnificativă a învăţământului la distanţă este o parte importantă a mutaţiilor care au loc în învăţământ. Existenţa conexiunilor la Internet deschide larg porţile de pregătire şi perfecţionare în orice domeniu, pentru orice nivel şi la orice vârstă. Accesând Internetul, pătrundem de fapt într-o bază de date gigantică, o reţea care se întinde la nivelul întregii lumi, oferind informaţii şi servicii de toate tipurile tuturor celor care au un calculator conectat.

Bibilografie:

http://www.roeduseis.ro/wp-content/uploads/2014/11/Studiu-e-learning.pdf
http://www.tic.edituramediamusica.ro/reviste/2015/2/ICTMF_ISSN_2067-9408_2015_vol_6_issue_2_pg_no_13-16.pdf
https://syene.ro/wp-content/uploads/2019/Raport_EduTech.pdf
https://www.apti.ro/sites/default/files/Ghid-Resurse-educationale-deschise_0.pdf
https://tic-grecu.weebly.com/uploads/2/1/4/8/21486800/revista_focus_pe_educatie_-_nr_1.pdf
https://life.ro/platforme-educationale-online-pentru-elevi/

„EDUCATIA TIMPURIE IN ROMANIA, FACTOR DE FACILITARE A ACCESULUI LA EDUCATIE PENTRU TOTI COPIII”

Prof. înv. preșc. Neagoe Elena

MOTTO:

”Copiii învaţă mai bine atunci când sunt într-un climat socio-afectiv sigur, când relaţionează plăcut cu părinţii, cu educatorii şi cu ceilalţi din jurul lor”.

John Bennet, UNESCO, 2004

În România, ca în majoritatea statelor lumii, educaţia timpurie a copiilor contribuie la supravieţuirea, creşterea, dezvoltarea şi instruirea/învăţarea timpurie a copiilor, incluzând aspectele sănătăţii lor, ale alimentaţiei şi igienei, precum şi ale dezvoltării cognitive, sociale, fizice şi emoţionale, începând din momentul naşterii și terminând cu intrarea în şcoala primară,în cadrul învăţământului formal.

De regulă,in tara noastra , se vorbeşte despre educaţie timpurie odată cu intrarea copilului în grădiniţa. în acelaşi context, se consideră că grădiniţa asigură mediul care garantează siguranţa şi sănătatea copiilor şi care, ţinând cont de caracteristicile psihologice ale dezvoltării copilului, implică atât familia cât şi comunitatea în procesul de învăţare.

În acest context, realizarea unui sistem coerent de educaţie timpurie a copilului în România este o necesitate care decurge din priorităţile educaţiei la nivel mondial şi naţional

Ca primă treaptă de pregătire pentru educaţia formală, educaţia timpurie, asigură intrarea copilului în sistemul de învăţământ obligatoriu (în jurul vârstei de 6 ani), prin formarea capacităţii de a învăţa, deci, trebuie considerata drept baza sistemelor de educație și de formare, fapt care se traduce prin asigurarea condițiilor optime de dezvoltare în perspectivă a competențelor cheie. O educație timpurie coerentă în toate mediile implicate (familie, grădiniță, comunitate etc.) reprezintă contextul necesar unui echilibru între aspectele socio-emoționale, învățare și starea de bine.

Conform cercetătorilor din educație , copiii dobândesc doar o mică parte din cunoștințe în sistemul de educație formală . Cea mai mare parte a educației lor se petrece în afara școlii – în familie, cu prietenii, la locul de joacă, în cartier, etc. În fiecare zi, copiii explorează în mod creativ lumea din jurul lor. De când se nasc, încep să dobândească abilități complexe și cunoștințe de bază esențiale jucându-se și interacționând cu persoanele care îi îngrijesc și cu alți copii. Ca urmare, este deosebit de important să facilităm și încurajăm învățarea informală în primii ani de viață.

Când copiii intră la grădiniță, abilitățile personale: motorii, lingvistice, cognitive, sociale și emoționale diferă de la copil la copil. Dovezile arată că, atunci când copiii înregistrează întârzieri în dezvoltare la vârstele mici, recuperarea ulterioară poate fi destul de anevoioasă. De aceea, este atât de important să le oferim tot sprijinul necesar pentru a beneficia de un start bun în viață. Pentru orice problemă care apare în dezvoltarea unui copil, cu cât intervenţia este mai timpurie, cu atât şansa de remediere este mai mare. De asemenea, cu cât intervenţia se produce mai târziu, cu atât mai mari sunt costurile asociate şi prognosticul poate fi nefavorabil.

Deprinderile şi cunoştinţele dobândite devreme favorizează dezvoltarea altora ulterior, iar deficienţele de cunoştinţe şi deprinderi produc în timp deficienţe mai mari, oportunităţi de învăţare ratate sau slab valorificate.

Copiii sunt diferiţi. Ei au abilităţi şi interese variate, medii de proveniență şi medii diferite în care se dezvoltă, ritmuri de lucru şi de învăţare diferite etc. Copilăria timpurie, cea mai importantă perioadă din viaţa copilului, este marcată de momente cruciale pentru succesul său de mai târziu, la şcoală şi în viaţă. Intervenţia adultului asupra copilului în această perioadă este fundamentală. Aceste lucruri au orientat preocupările specialiștilor și a celor care răspund de construirea strategiilor și a politicilor socio-educaționale către ideea de oportunitate a îngrijirii, creșterii și educării copilului mic în afara familiei, în

servicii specializate și, prin urmare, către trecerea de la îngrijirea privată, în familie, la cea în servicii publice, denumite servicii de îngrijire și educație, în afara familiei (”out of family”), dar din care familia nu este exclusă ci, dimpotrivă, invitată să participe activ la educația copilului

Până la apariția Legii Educației Naționale din 2011, Ministerul Educației Naționale și-a asumat dezvoltarea, cu precădere, a componentei de învățământ preșcolar (copii de 3-6 ani) și, ulterior, consolidarea și extinderea acesteia cu componenta de educație antepreșcolară (copii de la naștere la 3 ani).

Noul curriculum îşi propune să realizeze o reactualizare şi o restructurare a curriculumului naţional pentru educaţia timpurie, înglobează, deopotrivă, educaţia antepreşcolară şi educaţia preşcolară, corectându-se abordarea lor fragmentată din practica de până acum. În același timp, a încercat să dea o mai mare claritate instrumentelor din interiorul acestuia, puse la dispoziția cadrelor didactice, prin corelarea coerentă a acestora și prin asigurarea unor parghii interne de verificare a atingerii scopului pentru care documentul a fost construit, respectiv: *dezvoltarea armonioasă și deplină a potențialului propriu al fiecărui copil.*

Deci, se pune un accent deosebit pe **conceptul de dezvoltare globală a copilului,** considerat a fi central în perioada copilăriei timpurii, în contextul în care, în societatea de azi, pregătirea copilului pentru şcoală şi pentru viaţă trebuie să aibă în vedere nu doar competenţele academice, ci în aceeaşi măsură, capacităţi, deprinderi, atitudini ce ţin de **dezvoltarea socio-emoţională** (a trăi şi a lucra împreună sau alături de alţii, a gestiona emoţii, a accepta diversitatea, toleranţa etc.), **dezvoltarea cognitivă** (abordarea unor situaţii problematice, gândirea divergentă, stabilirea de relaţii cauzale, etc., asocieri, corelaţii etc.), **dezvoltarea fizică** (motricitate, sănătate, alimentaţie sănătoasă etc.), **dezvoltarea limbajului și a comunicării** (ascultare în vederea înțelegerii mesajului, comunicare și exprimare orală corectă, interes pentru scris și citit, discriminare fonetică, conștientizarea mesajului scris etc.), **capacități și atitudini în învățare** (curiozitate şi interes, inițiativă, persistență, creativitate).

De aceea, domeniile de dezvoltare devin, pe parcursul primilor ani de viaţă organizată în mediul din grădiniţă, instrumente pedagogice esenţiale pentru a realiza individualizarea educaţiei şi a învăţării, dând posibilitatea educatorilor să identifice atât predispozițiile, cât și înclinațiile cu care copilul a venit pe lume, „interesele” sale sau, mai bine spus, domeniile, secvenţele, aspectele sau elementele mediului social şi natural de care este atras şi faţă de care îşi manifestă curiozitatea, precum şi dificultăţile pe care la întâmpină fiecare în parte pe parcursul dezvoltării timpurii.

Cele cinci domenii de dezvoltare sunt:

- DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂŢII ŞI IGIENEI PERSONALE
- DEZVOLTAREA SOCIO-EMOŢIONALĂ
- CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI FAȚĂ DE ÎNVĂȚARE
- DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ŞI A PREMISELOR CITIRII ŞI SCRIERII
- DEZVOLTAREA COGNITIVĂ ŞI CUNOAŞTEREA LUMII

Elemente de noutate ale Curriculumului pentru educație timpurie:

- Existența unui cadru coerent de la naștere până la 6 ani care stimulează dezvoltarea copiilor, din punct de vedere fizic, socio-emoțional, cognitiv.
- Axa Programeipentru educaţia timpurie constituită din domeniile de dezvoltare – dimensiuni ale dezvoltării – comportamente, ca premise ale competențelor ulterioare.
- Sintagma *dimensiuni ale dezvoltării*
- Programul anual de studiu, Planul de învățământ și tipurile de activități de învățare pentru copiii de la 0 la 3 ani.

- Flexibilizarea Planului de învățământ pentru perioada de vârstă cuprinsă între 3 și 6 ani, astfel încât să favorizeze jocul ca activitate specifică vârstei și să faciliteze învățarea multidimensională, polisenzorială, globală și integrată.
- Reperele orare orientative incluse în programul zilnic de activitate, cu posibilitatea particularizării acestuia în funcție de nevoile unității, cu acordul CA.
- Includerea jocului liber în programul zilnic de activitate cu copiii.
- Lectura, considerată una dintre cele mai intense, mai educative şi mai răspândite activităţi. Cu cât apropierea copilului de carte se face mai devreme, cu atât mai importante şi mai durabile sunt efectele ei în domeniul limbajului, al comunicării, precum şi în cel al comportamentului şi al socializării.
- Activitatea opțională intră în norma cadrului didactic și i se acordă o plajă orară de 0-1 activitate/săptămână. Programa unei activităţi opţionale poate fi elaborată de educatoare și, în acest caz, va fi avizată de inspectorul de specialitate sau poate fi aleasă din oferta de programe opționale avizate de MEN sau de ISJ.
- **Stabilirea la nivel județean a unei zile din săptămână, pentru cele 3 ore** de activitate de pregătire metodico-științificăcare vor fi desfășurate **în instituția de învățământ**
- Posibilitatea utilizării (fără a fi obligatorie) a metodei CLIL (Content and Language Integrated Learning), proiectelor / parteneriatelor cu alte instituții similare din alte țări, de tipul parteneriatelor eTwinning, pentru încurajarea studiului limbilor străine.

BIBLIOGRAFIE:

***(2019) Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educație timpurie

*** (2007). *România educației, România cercetării. Raport al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza și Elaborarea Politicilor din Domeniile Educației și Cercetării,* București.

*** (2019) Curriculum pentru educatia timpurie

Cum utilizăm metoda exerciţiului în predarea online cu ajutorul platformei ASQ.RO

Prof. Iulia Mihaela Necula
Şcoala Gimnazială Sat Strejnicu, Comuna Târgşoru Vechi, Judeţ Prahova

Exerciţiul constituie o metodă de învăţământ având ca predominantă acţiunea practică. Aceasta implică automatizarea activităţii didactice prin consolidarea operaţiilor de bază care asigură realizarea unei sarcini didactice la niveluri de performanţă prestabilite.

Metoda are în vedere însuşirea cunoştinţelor specifice fiecărei trepte şi discipline de învăţământ prin formarea unor deprinderi care pot fi integrate permanent la nivelul activităţilor de predare-învăţare-evaluare.

Exerciţiile sunt acţiuni realizate în mod conştient de către elev având ca obiectiv dobândirea unor deprinderi şi cunoştinţe noi, pentru a contribui la dezvoltarea altor aptitudini.

Eficienţa acestei metode este condiţionată de respectarea unei proceduri:

- familiarizarea elevilor cu acţiunea pe care urmează să o întreprindă;
- explicarea şi demonstrarea corectă a acelei acţiuni;
- efectuarea repetată a acţiunii în situaţii cât mai diverse;
- creşterea treptată a gradului de independenţă a elevilor pe parcursul exerciţiului;
- asigurarea unui control care să se transforme treptat în autocontrol.

Avantajele metodei exerciţiului sunt următoarele:

- dezvoltă o gândire productivă;
- ajută la exercitarea muncii independente;
- contribuie la analiza diferitelor metode si soluţii de rezolvare a problemelor;
- activează simţul critic;
- îi învaţă pe elevi să-şi aprecieze rezultatele;
- oferă posibilitatea descoperirii şi eliminării erorilor;
- aduce un aport substanţial la dezvoltarea unui raţionament flexibil.

Platforma ASQ.RO este o platformă gratuită, ce poate fi utilizată cu succes în practicarea metodei exerciţiului, indiferent de scenariu (verde, galben sau roşu). Platforma pune la dispoziţie o gamă variată de discipline şi conţine atât prezentări de lecţii, cât şi exerciţii cu ajutorul cărora se pot consolida noţiunile predate. Astfel, exerciţiile se pot efectua atât de acasă, cât şi în clasă . Ele pot fi lucrate de asemenea de pe telefon, întrucât există şi varianta aplicaţiei care se poate instala cu uşurinţă.

Platforma oferă ocazia compunerii propriilor activităţi de lucru, ce pot fi expediate către elevi sub forma temelor. Totodată profesorul expeditor primeşte rezolvările elevilor, însoţite de punctajul aferent. În cadrul platformei ASQ se pot crea clase si grupe de elevi, iar activitatea acestora poate fi urmărită şi de către părinţi. Înregistrarea în cadrul platformei se realizează în mod direct, prin intermediul unui cont de Facebook deja existent, iar paşii de urmat pentru selectarea exerciţiilor sau compunerea lor sunt uşor de intuit.

Practici educaționale de suces în actualul context educațional
Platforme și resurse educaționale

prof. Paisa Codruta
Colegiul Tehnic “Dimitrie Ghika”-Comănești- Bacău

Orice om în activitatea pe care o desfașoară asimilează un volum de informații.

În cadrul orelor predate la distanță cu ajutorul platformelor educaționale, folosirea resurselor educaționale pentru creșterea calității educației și formării copilului reprezintă un lucru primordial. Ora desfașurata on-line fără folosirea resurselor multimedia în procesul de predare-învățare- evaluare poate deveni o activitate anostă și plictisitoare pentru beneficiarul educației (elevul) . Cadrul didactic este dator să folosească pentru ameliorarea instruirii și pentru eficientizarea învățării, potențialul tehnologiilot informației și comunicării (TIC). Conținutul digital și utilizarea instrumentelor online în desfășurarea orelor facilitează învățarea și acumularea de noi competențe ducând la creearea unei lecții atractive pentru elevi.

În perioada școlii online pentru desfașurarea orelor am utilizat pentru comunicare și întâlniri în sistem video cu elevii platforma Google Classroom. Comunicarea se face foarte ușor iar întâlnirile online se fac cu ajutorul aplicației Meet.

Google Drive este un intrument on-line pe care l-am folosit pentru crearea de documente , chestionare și prezentări cu informatiile necesare procesului de predare-învățare- evaluare. Acesta din urma permite conectarea cu alte aplicatii suplimentare : https://pixlr.com/, https://www.wevideo.com/ din meniul New-More-Conect mor App.

Sursa educațională https://wordwall.net/ este o sursa usor de folosit pentru crearea de activități și jocuri pentru dezvoltarea atenției și a vitezei de reacție.

Exemple de activități create:

1. Găsește perechea!

Elevii trebuiau să găsesca intr-un timp cât mai mic 10 perechi de carți pe care erau diverse echipamente sportive. După găsirea tuturor perechilor fiecare elev primește timpul realizat.

2. Dă click pe pătratul albastru !

Pe ecranul calculatorului rulează patrate de diferite culori cu diverși sportivi . In momentul în care pe ecran aparea patratul de culoare albastra trebuiau să de click pe el cât mai repede. Se intregistrează timpul de reacție.

3. Sparge baloanele !

Pe ecran apar baloane pe care sunt scrise ortograme . Elevii trebuie „să spargă” baloanele pe care apar ortogramele scrise gresit.

Alt instrument pentru realizarea de jocuri educaționale este https://hotpot.uvic.ca/ - este necesar download și intalare . Este gratuit și are aplicatii pentru teste, cuvinte încrucișate, formare perechi, etc.

http://kubbu.com/ este instrument doar pentru profesori cu care se pot genera teste online , jocuri de logica, rebusuri etc.

https://quizizz.com/ - instrument cu care profesorii au mai multe opțiuni de așsi personaliza testele, de a comuta nivelul competențelor, de a testa viteza de reacție și mulți alți factori.

SOCIETATEA ROMÂNEASCĂ INTERBELICĂ - NOI PROVOCĂRI, NOI SOLUȚII

Prof. Istorie: Jurubiță Mirela
Prof. Educație socială: Raluca Geantă
Școala Gimnazială Malu-Spart

Perioada interbelică a reprezentat, la nivel mondial și european, o perioadă de schimbări hotărâtoare. Europa, mai cu seamă, era supusă unor modificări generate de multitudinea de contraste care, dincolo de a fi rezolvate de primul război mondial, n-au făcut decât să se adâncească. „Dezabregarea ideologică a continentului constituia o nouă sursă de slabiciune.” Pentru români „bucuria împlinirii aspirației de unitate națională a fost umbrită de criza ce s-a abătut asupra întregului continent.

Totuși, înfăptuirea statului național unitar a deschis noi orizonturi societății românești. Înlăturarea granițelor politice din interiorul spațiului românesc a permis accesul larg la valorile culturii tradiționale, iar noul cadru statal a beneficiat de contribuția neîngrădită, în toate domeniile, a tuturor provinciilor istorice. Deschiderile democratice s-au concretizat într-un nou statut pe plan internațional, statut care trebuia să țină cont de noul cadru politic și instituțional creat pentru statul roman dupa 1918, dar și de evoluția internațională. Sfârșitul primului război mondial demonstrase lumii și Europei necesitatea găsirii de noi soluții pentru dezamorsarea unor situații conflictuale, necesitatea coordonării acțiunilor politice interne cu evoluția internațională și importanța colaborării pe plan extern.

Democratizarea societăți, chiar cu limitele cunoscute și chiar în condițiile creșterii critice asupra sistemului, a condus la implicarea în viața politică activă a milioane de români. Liviu Rebreanu dădea expresie acestor tendințe când aprecia că: „ După desăvârșirea unirii neamului românesc, trebuie să urmeze negreșit afirmarea noastră în fața lumii ca factor cultural….prin care să ne dobândim locul de cinste în concertul civilizației universale.”

Societatea românească, după încheierea primului război mondial, nu mai semăna cu cea de dinainte. În fapt, lumea nu mai era aceeași. Experiența primei mari conflagrații mondiale trăsese un serios semnal de alarmă comunității internaționale și statele lumii păreau hotărâte să adopte o nouă poziție în relațiile internaționale.

Multitudinea de modificări surprinse în evoluția societății românești în perioada interbelică, a fost rezultatul acțiunii simultane a numeroși factori determinanți, atât inerni, cât și externi. Societatea românească încerca astfel evitarea anacronizării structurilor economice, politice, sociale și ideologice prin deschiderea spre societățile democratice occidentale (atitudinea caracteriza poziția europeniștilor). În egală măsură, tradiționaliștii sprijineau idea menținerii și conservării unor realități specific, bazate pe o practică ce-și dovedise succesul la finele secolului al XIX-lea.

Dar conjunctura internațională și noile realități politico-economice interne de după 1918, au determinat reevaluarea acestora, în încercarea de a impune un echilibru între dorința de modernizare și respectul pentru o serie de tradiționalisme identificate în mentalul individual și colectiv. Acest lucru urma să stabilească un nou cadru de evoluție pentru o societate marcată atât de puternic și determinată să găsească soluții viabile, aplicabile pe plan intern și sincronizate cu evoluția internațională.

Relansarea economică, determinată pe de-o parte de aportul industrial adus economiei românești prin unirea Transilvaniei și Banatului, dar și de terenurile agricole intrate în fondul funciar național, în special dinspre Basarabia, dar și din zona Banat-Crișana, impunerea unei legislații economice unitare, orientarea capitalului intern, dar și străin, funcționarea principiilor liberalismului economic, sunt elemente ce caracterizează viața economic românească. În egală măsură, păstrarea caracteristicilor tradiționale ale economiei românești se confruntă cu elemente de stagnare și criză ale liberalismului, care impuneau o preluare critică a noilor idei economice. Acestora li se adaugă și rezistența la schimbare, determinată de dificultatea impunerii unor modificări și de nivelul percepției sociale a acestora.

Și viața politică a generat numeroase provocări pentru factorii politici. Pornind de la legala recunoaștere a lui Ferdinand, la realizarea unirii de fapt, de la unificarea sistemului electoral, la recunoașterea și afirmarea unor noi ideologii, politica românească a fost marcată de o problemă general recunoscută: „supraviețuirea și întărirea democrației parlamentare, confruntată cu provocări serioase din partea forțelor totalitarismului, … incertitudinile din viața economică și socială au pus sub semnul întrebării viabilitatea, ba chiar și adecvarea la condițiile României, a instituțiilor liberal-democratice.”

„ Realizarea statului roman unitar a permis o sincronizare mai rapidă, chiar spectaculoasă, la pulsul ideilor europene. Vestul domină, dar autohtonismul știe să se acomodeze. Politica europeană de alianțe readuce în atenția Europei țările mici și mijlocii, care joacă în cadrul Națiunilor Unite un rol din ce în ce mai important. …La punerea în valoare a propriei culturi contribuie circulația liberă a populației țării în spațiul european și prezența unor importante instituții culturale și științifice…organizate după model european.”

În ceea ce privea societatea românească interbelică, ea a fost supusă unei evoluții inegale, regăsită și în modificarea evident a structurii entice. Toate demersurile se centrau însă pe participarea la implementarea noului cadru constituțional. S-a declanșat o efervescentă activitate culturală și ideologică bazată pe acceptarea transformărilor și, în egală măsură, pe încercarea de păstrare a tradițiilor. Dacă încadrăm aceste schimbări în complexitatea cadrului internațional interbelic, nu mai surprinde de nicio manieră, paleta largă de manifestări care și-au pus amprenta, mai mult sau mai puțin viabil, asupra realităților românești. În mod firesc, acestea au stârnit ecouri puternice în rândul intelectualității interbelice, ecouri întreținute în paginile publicațiilor vremii. Nu întâmplător, personalități ale vieții culturale vor fi cooptate în colaborări concretizate în articole, note de prezentare, editorial, publicații, destinate publicului larg, prin intermediul presei.

Realizarea Unirii de fapt, integrarea economică, socială, politică și culturală a românilor din Basarabia, Banat, Bucovina și Transilvania, deschidea în fața societății românești o problematică diversificată, în care dorința de păstrare a tradițiilor se îmbina cu încercarea de deschidere spre Europa, spre modernitate. Toate acestea se desfășurau pe fondul rezultatelor unui examen serios prin care trecuse societatea în timpul desfășurării primului război mondial. Istoricul Florin Constantiniu a analizat, în lucrarea „O istorie sinceră a poporului roman”, toate aceste temeri și reacții, realizând o prezentare obiectivă, critică a stării de fapt și a reacțiilor de cauzalitate ce au caracterizat societatea românească interbelică. Ca orice demers științific, argumentat, analiza clară a realităților, fără cosmetizarea care a adus mari desevicii abordării științifice a unor teme de istorie națională, trebuie să fie singura modalitate prin care vom avea o oglindă cât mai fidelă a unei societăți măcinată de încrederea de a păstra un echilibru între tradiție și modernitate, între orient și occident, între realitățile interne și contextual internațional.

Sub imperiul marilor realizări politice ale anului 1918, a impresiilor puternice lăsate de operațiunile militare din timpul războiului, a recunoașterilor diplomatice internaționale, societatea românească era dispusă să treacă peste anumite disfuncții și acțiuni discutabile, atât în domeniul politic, cât și in cel militar, surprinse în perioada războiului. Această atitudine binevoitoare, insuficient de critic și realist, nu a dus însă la dispariția problemelor reale. Mai mult, ele nu au făcut decât să amâne acțiunea unor factori generatori de tensiuni, identificați în evoluția politicii românești interbelice.

În special după revenirea lui Carol al II-lea, pe fundalul unei crize politice interne tot mai accentuate, determinată de dificultățile cauzate și de marea criză economică din anii 1929-1933, dar și de acutizarea problemelor de politică la nivel internațional, societatea românească s-a confruntat cu numeroase probleme. Acestea s-au acumulat, au evoluat și, inevitabil, au apărut alternativele politice ca soluții, unele dintre ele radicale, de ieșire din criză. Programele politice, platformele partidelor și diferitele doctrine ale formațiunilor politice deja existente, păreau să nu fie suficiente, lăsând, nu numai factorilor politici, ci și societăților civile, în ansamblu, optiunea proprie.

Toate schimbările cu consecințe majore în evoluția României, începute după 1918, au fost receptate pozitiv de către societatea romînească. Dar nu întodeauna ele se întemeiau pe o analiză obiectivă a realității. Nu întâmplător, consecințele

șovăielilor politice din anii neutralității și deciziile discutabile pe plan militar de mai târziu, au atras asupra societății românești, ea însăși insuficient maturizată, lipsită încă de coeziune, o serie de probleme politice ce necesitau imperios rezolvarea.

Necesitaea înnoirii era promovată atât de factori politici, cât și de oamenii de cultură. Ea era resimțită atât în lumea rurală, cât și în cea urbană. Deosebite erau însă căile socotite valabile și viabile pentru această schimbare ce se impunea, precum și zonele și instituțiile unde se constata utilitatea suportării acestui proces de înnoire. Diversitatea soluțiilor propuse din domeniile politicului și culturalului a condus la lansarea unor ideologii noi. Acestea cuprindeau întregul spectru politic, de la extrema dreaptă la cea stângă. Diversitatea opțiunilor asupra căilor de urmat a declanșat, evident, critici și alternative. Înfruntarea pe terenul opiniilor, al ideologiei politice sau culturale s-a produs cu vigoare și cu intensitate deosebite. Teritoriul desfășurării acestor polemici a fost, firește, presa, gazetele și publicațiile politice, literare, economice, științifice, chiar și marile cotidiene socotite independente. Valul de schimbări se oglindea perfect în presa care își prelease dublul rol, de informare dar și de formare a cititorului, mai mult sau mai puțin vizat.

Bibliografie:

-Florin Constantiniu, *O istorie sinceră a poporului roman*, Ed. Univers Enciclopedic, București, 1997, p.319 -
Vasile Păsăilă, *Presa în istoria modern a românilor*, Ed. Fundației PRO, București, 2004, p. 151 -
Mihai Bărbulescu, Dennis Deletant, Keith Hitchins, Șerban Papacostea, Pompiliu Teodor, *Istoria României*, Ed. Enciclopedică, București, 1998, p. 422-423
-Ion Bulei, *O istorie a românilor*, Ed. Meronia, București, 2006, p. 166

Platforme online utilizate de țărire lumii

Tipi Izabella
Colegiul Tehnic Mihai Viteazul, Oradea

În această nouă eră al pedagogiei moderne unde pe ordinea de zi apar termenii “schimbare” și “online”, am vrut să descopăr celelalte țări cum se descurcă cu predarea online în pandemie și care sunt platformele pe care le utilizează.

1. CHINA. Cea mai afectată țară, unde peste 180 de milioane de copii nu pot să frecventeze fizic cursurile învățământului de stat, cursurile ciclului primar materialele sunt difuzate pe postul național. Pentru ca 50 de milioane de elevi să poată învăța în același timp pe platforme online, guvernul a implicat cei mai mari operatori telekom: China Unicom, China Mobile și China Telecom, precum și companiile: Huawei, Alibaba și Baidu. Totuși cea mai importantă platformă utilizată este platforma Cloud, denumită “Platforma- Cloud Națională pentru Resurse Educaționale și Servicii Publice”
2. ITALIA. Ministerul Educației Italiei a pus la dispoziția profesorilor și elevilor un portal denumit “Nuovo coronavirus”, unde la secțiunea “Învățământ la distanță”, pe lângă instrucțiuni, se găsesc și cele 3 platforme utilizate în școlile italiene: Googel Suite for Education, Office 365 Education A1 și Weschool, toate cu intrare directă de pe platform ministerului educației.
3. FRANȚA. Centrul Național de învățare la distanță. CNED, oferă platformă virtuală “Ma classe à la maison” pentru toate nivelele de învățământ.
4. FINLANDA. În cadrul claselor 1-3 se utilizează aplicația “One note” pentru că elevii erau deja obișnuiși cu această aplicție. La clasele superioare se utilizează aplicația “SeeSaw”, “Whats up”, “Microsoft office”, fiecare professor are libertatea de a alege platforma potrivită pentru el și educabili.
5. ROMÂNIA. În țara noastră cele mai des utilizate programe pentru învățământul online sunt: “Mail-urile yahoo și g-mail”, “Faceboock”, “Whats up”, “Google clasroom”, “Kidibot”, platform “G suit for education” iar ministerul a pus la dispoziția profesorilor și elevilor două platform de testare: “scoalaintuitext.ro” și “examenultau.ro”.
6. JAPONIA utilizează “platforma Mext” care pe lângă posibiltatea lucrării online în educație oferă știrile momentului, prezintă subiecte din domeniul științei și sportului, despre cultură și relații internaționale, funcționând ca o revistă online.
7. COREEA DE SUD. În această țară predarea online se realizează prin “Sistemul de radiodifuziune pentru educație”.
8. LIBAN se utilizează aplicația Ministerului Educației.
9. KUVEIT. În Kuveit se utilizează canalul Youtube al Ministerului Educației.
10. IRAN. Guvernul oferă programe tv pentru fiecare nivel de clasă.
11. BAHRAIN lucrează pe portalul “EduNet”, care permite comunicarea între profesori elevi și părinți.

Unesco atrage atenția și asupra altor aplicații care pot fii folosite în învățarea online:

- ✓ Biblioteca Digitală Globală
- ✓ ClassDojo
- ✓ EdX
- ✓ EkStep
- ✓ Mindspark
- ✓ One Billion
- ✓ CenturyTeck
- ✓ Edmondo
- ✓ Edraak
- ✓ Moodle

- ✓ Schoology
- ✓ Nafham
- ✓ Seesaw
- ✓ Paper Airplanes
- ✓ Skooler
- ✓ Kolibri
- ✓ Alison
- ✓ Canvas
- ✓ European Schoolnet Academy

Și multe alte sisteme și platform online pliabile pe situația actuală.

Bibliografie

1. Costin Ionescu, “Învățământ la distanță: ce instrumente folosesc țările unde au fost închise până acum școlile, din cauza coronavirusului”, EduPedu.ro, 10 martie 2020, https://www.edupedu.ro/invatamant-la-distanta-ce-instrumente-folosesc-tarile-unde-au-fost-inchise-pana-acum-scolile-din-cauza-coronavirusului/
2. Unesco, “Distance learning solutions” www.UNESCO.ORG, https://en.unesco.org/covid19/educationresponse/solutions
3. C.I., “Coronavirus: Lecții în cloud și la televiziunea de stat după închiderea școlilor în China, țară cu 180 de milioane de elevi”, Edupedu, 18 februarie 2020, https://www.edupedu.ro/coronavirus-lectii-in-cloud-si-la-televiziunea-de-stat-in-china-pentru-elevii-afectati-de-inchiderea-scolilor/
4. Bianca Biro, “Școala la distanță în Finlanda, în contextul COVID-19”, Edu studio, 3 aprilie 2020, https://www.edu-studio.fi/post/scoala-in-finlanda-covid19

Limbajul ironic în publicistica lui I. L. Caragiale

Prof. PARASCHIV OANA-ELENA

La o primă interpretare „limbajul reprezintă o serie de semne simbolice folosite în cadrul intercomunicării sociale desemnând acel sistem care este folosit pentru a exprima şi transmite idei, sentimente sau raţionamente logice”[1]. Limbajul uman se preocupă în mod special de acele semne care posedă valoare simbolică iar ramura care se ocupă de studiul integrat al limbii şi al literaturii este *stilistica*.

În limbajul publicistic, structura textului este condiţionată de destinatarul care se impune emiţătorului în actul de elaborare a textului; emiţătorul este preocupat de situarea destinatarului într-o anumită perspectivă ideologică, politică, culturală din care acesta să recepteze conţinutul infomaţional pe care i-l transmite prin enunţul său; emiţătorul transmite informaţii şi aspiră să consolideze diferite convingeri social-politice şi ideologice, incitând sau chiar manipulând, în anumite cazuri, destinatarul.

Presa scrisă, radioul, televiziunea, comunicarea pe internet au devenit elemente fundamentale în structura timpului liber al omului modern. Acestea „aparţin ca limbaj stilului publicistic, care este caracterizat prin accesibilitate, nevoia de a informa un public larg şi care are chiar tendinţa de a impune o normă, prezentând, atât în varianta scrisă cât şi în cea audio-vizuală, o mare deschidere spre elementele de limbă vorbită”[2].

În totalitatea ei, publicistica lui I. L. Caragiale poate fi grupată din punct de vedere tematic în câteva secţiuni distincte: publicistică politică, cronici dramatice şi literare, evocări ale unor personalităţi ale vieţii politice şi literare ale vremii. Autorul a radiografiat ca nimeni altul viaţa politică, socială şi literară din a doua jumătate a secolului al XIX-lea şi începutul secolului al XX-lea, aşa cum va face în broşura *1907. Din primăvară până în toamnă*, cea mai amplă şi mai radicală analiză politică a acelui moment. Caragiale, mărturiseşte indirect, prin publicistica sa, una din dominantele caracterului său: neîncrederea în viitor. Publicistica lui Caragiale gravitează în jurul ideii de teatru, şi în special receptarea acestor opere dramatice de către un public ce se arăta încă nepregătit, uşor manipulabil de către cei care-şi etalau talentul în arta gazetăriei.

Propunându-mi să vorbesc despre limbajul ironic reprezentativ stilului publicistic al lui I. L. Caragiale în *„Gogoşi”*, *„Grămatici şi măscărici”*, *„Scrisoare”* şi *„Ultimele gogoşi calde”*, pot afirma că acesta oferă, prin ţinuta sa diurnă, spectacolul unui om de o vervă dezlănţuită, histrionic şi debordant, înclinat spre umor şi ironie, însă, cu toate acestea nu se poate să nu percepem mai mult sau mai puţin latente, înclinaţiile sale spre melancolie, spre dispoziţia „gravă”, „serioasă”[3]. „Se poate vorbi despre Caragiale ca de un homo duplex, care a purtat în viaţă mai adesea ca şi în operă, masca umorului”[4].

Folosind cu precădere modul indirect al ironiei, el vizează gazetarii care se consideră intelectuali, „chemaţi’’ sau „aleşi’’[5], dar nu sunt nicidecum în slujba cititorilor şi nu reuşesc să realizeze cu obiectivitate o adevărată critică a teatrului românesc din acea epocă. Caragiale ironizează aproape toate stilurile funcţionale (colocvial, publicistic, beletrisic, pedagogic, oficial administrativ), doar pe cel religios excluzându-l.

[1] Luminiţa, Drugă, curs *Limbaje prin literatură*, 2015
[2] http://www.scrigroup.com/diverse/jurnalism/Stilul-publicistic-Definire-Ca25178.php#_ftn3

[3] Şerban Cioculescu, *I. L. Caragiale,* Bucureşti, Ed. Tineretului, 1980, p. 47.
[4] Şerban Cioculescu, *Caragialiana*, Bucureşti, Ed. Eminescu, p. 49.
[5] Articolul *Cercetare critică a teatrului românesc,* p. 129

„Vorbirea omenească - subliniază Tudor Vianu – este marea experienţă a lui Caragiale, funcţiunea pe care o cunoştea mai bine şi o stăpânea cu preciziunea unui viteaz, celula germinativă a întregii lui arte”[6]. Limbajul eroilor caragialeşti este ordonat în două straturi suprapuse: „unul de veche şi înceată sedimentare, altul constituit din aluviuni foarte recente”[7].

Cele patru publicaţii ale lui Caragiale fac parte din secţiuni diferite: „Grămătici şi măscărici” şi „Scrisoare” fac parte din secţiunea *Literatură şi cultură*, iar celelalte două, adică „Gogoşi” şi „Ultimele gogoşi calde” aparţin *Articolelor politice.*

Ironia este prezentă încă din titlul primei publicaţii luate spre analiză, adică „Grămătici şi măscărici”. Textul începe cu ironie la adresa boierilor: „aveau în genere nevoie de grămătici” făcând aluzie la nevoia de culturalizare, aveau nevoie de gramatică pentru a vorbi corect, a fi mai culţi. „Boierii erau ieşiţi din rândurile mojicimii şi procopsiţi cu carte”, „când elita socială şi high-life se numea protipendadă”, „în loc de Hugo avea un taraf de lăutari şi un măscărici”, „să spună pe grecește cocoanelor”, „punea pe măscărici la poarta curţii să pândească pe riva”, „jalba scrisă de grămatic”. Mai simţim şi o autoironie fină: „astăzi ies din rândurile poporului tineri culţi şi independenţi”.

Altă publicaţie care reţine atenţia în mod deosebit este *Scrisoare(a)* adresată de Caragiale redactorilor ziarelor din Bucureşti, în care răspunde numeroaselor atacuri ce i se aduc dramaturgului legate de numirea sa în funcţia de director general al Teatrului Naţional. Mâhnit de numeroasele răutăţi ce i se aduc, Caragiale, pe un ton nu lipsit de o anumită ironie, le aminteşte detractorilor: „actualul director al teatrului sunt autorul pieselor *O noapte furtunoasă, Leonida faţă cu Reacţiunea, O scrisoare pierdută şi D'ale Carnavalului* – şi încă un autor dramatic unic în ţară… Nu vă speriaţi, iubiţi confraţi, unic nu prin talent, ci prin altceva: eram şi sunt unicul autor dramatic fluierat… Şi ce fluierat!... Le auz încă…”.

„Gogoşi” şi *„Ultimele gogoşi calde”* subintitulate *Gogoşi I, II, III* şi *Ultimele gogoşi calde I, II* ironizează parlamentul şi senatul. *„Gogoşi”*, adică simple bârfe sau ultimele noutăţi ale satului aduce în prim plan „o sumă de cocoane care fac politică în grădina episcopiei''. Ele în loc să meargă la slujbă, bârfesc. În afară de asta grandomania este evidentă din discuţia „cocoanelor” : „ce aş semna să ies cu decoraţia în lume ?”, sau „să mi-o dai să-o port eu din când în când : la şosea, la teatru…”. O situaţie specială cu tentă ironică prezintă acele cuvinte care contrazic norma literară prin reproducerea mai fidelă a altui prototip: „cocoana dumisale”, „din punturile de vedere politic”, „complicaţiuni noui”.

În „Ultimele gogoşi calde” adică recentele bârfe „o ghiulea i-a luat ceaşca de cafea din mână”, „o altă ghiulea i-a spart luleaua ciubucului”, „pe uliţele Vidinului au rămas multe perechi de papuci fără stăpân” limbajul ironic predominând.

„Oricât de neiertător s-a dovedit a fi timpul în cazul multor autori şi al operei acestora, erodându-le şi trimiţându-le în conul de umbră al istoriei, în cazul scrierilor lui I. L. Caragiale, indiferent că e vorba de dramaturgie, proză sau publicistică, chiar dacă au trecut peste o sută de ani de la producerea lor, efectul acţiunii timpului este mai puţin resimţit. Opera lui Caragiale este mereu actuală, mereu proaspătă. Faptele şi oamenii care îi dau viaţă sunt şi astăzi, în bună măsură, aceiaşi”[8].

Din punctul meu de vedere, limbajul ironic este reprezentativ pentru stilul publicistic al lui Caragiale, în felul acesta el separându-se de mulţime, fiind unic, savurat de către public şi încă actual prin scrierile sale.

Bibliografie :

- http://www.scrigroup.com/diverse/jurnalism/Stilul-publicistic-Definire-Ca25178.php#_ftn3
- Luminiţa Drugă, *Limbaje prin literatură, Scurtă schiță de prezentare*, 2015
- Rodica Zafiu, *Diversitate stilistică în româna actuală*, Editura Universitatii din Bucureşti, 2001

[6] Ştefan Cazimir, *Caragiale-universul comic*, Ed. Pentru literatură, 1967, p. 225.
[7] Ibidem, p. 226.
[8] Saluc Horvat, *Publicistica lui I. L. Caragiale*, nr 2 (105), februarie, 2012

- Saluc Horvat, *Publicistica lui I. L. Caragiale*, nr 2 (105), februarie, 2012
- Şerban Cioculescu, *Caragialiana*, Bucureşti, Ed. Eminescu
- Şerban Cioculescu, *I. L. Caragiale*, Bucureşti, Ed. Tineretului, 1980
- Ştefan Cazimir, *Caragiale-universul comic*, Ed. Pentru literatură, 1967

INSTRUMENTE WEB ȘI PLATFORME EDUCAȚIONALE ONLINE PENTRU PREDAREA LIMBII FRANCEZE

Prof. ARCHIP ADA-IRINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 10 BOTOȘANI

În perioada martie – septembrie 2020 am participat la peste 80 de webinare în limbile română, franceză și germană care au avut ca temă instrumentele web și lucrul pe diferite platforme educaționale online. Foarte multe din aceste webinare au fost realizate în cadrul Conferinței Internaționale EDUCAȚIE ONLINE 6-11 Iulie 2020, apoi în cadrul Academiei de vară a cadrelor didactice “VIITORUL EDUCAȚIEI ESTE ASTĂZI” si al Forumului municipal al cadrelor didactice “ ÎNTRE VIZIUNE ȘI ACȚIUNE, al Institutului de formare continuă. Pe lângă acestea, am participat și la un curs BAZELE UTILIZĂRII LIVRESQ organizat de ASCENDIA, în urma căruia am învățat să creez lecții digitale interactive care cuprind: text, audio, video, exerciții interactive, linkuri către alte platforme educaționale online, etc.

Primele webinarii la care am participat cu mare drag și interes au fost cele organizate de Institutul Francez din Paris și cel din Germania, din martie până în mai 2020. Acestea au avut ca tematică atât predarea online, la distanță cât și instrumentele utilizate: “ Animer des cours à distance”, “Proposer des animations en ligne”, “Animer un cours de FLE jeune à distance”, “ Culturethèque en classe de FLE à distance”, “Utiliser les B.D.”, “Animer un cours à distance, quelle place pour la créativité?”, “La theorie des intelligences dans l’enseignement”, HACHETTE: “Compréhension de l’oral”, “Dynamiser la classe de FLE”, “La mémorisation active avec ADOMANIA”, “Enseigner le FLE à un très jeune public, ADOMANIA: des ressources multiples pour motiver les adolescents”. Participarea la aceste webinarii m-a ajutat să mă pregătesc pentru predarea online/hibrid/mixtă.

În urma participării la toate webinariile am descoperit platforme și instrumente web necesare atât predării la distanță cât și învățării și evaluării. Acestea sunt: READWRITETHINK, MENTIMETER, MOODLE, GRAASP, WAND EDUCATION, DISCORD, STORY JUMPER, PEARLTREES, KAHOOT, Tabla interactivă IDROO, PLICKERS, EDMODO, PADLET, LIVEWORKSHEETS, GO CONQR, GENIALLY, WORDWALL, TRICIDER, LEARNINGAPPS, WAKELET, MOZAWEB, FLIPSNACK, BOOK CREATOR, PURPOSEGAMES, QUIZIZZ, QUIZALIZE, ANIMAKER, SOCRATIVE, LIVRESQ, BITMOJI, VOKI, CROSSWORD, KIZOA, QUIZWHIZZER, PLICKERS, CHATTERPIX KIDS, TRIVENTY, BLABBERIZE, TESTMOZ, EDPUZZLE, WIZER, SMORE, CANVA, THINKLINK, YUMPU.

Cu ajutorul acestor platforme educaționale online am învățat:

- cum să demarez procesul de predare la distanță -sincron și asincron;
-cum să realizez conținut digital interactiv de calitate;
-cum să folosesc metode interactive de predare și evaluare;
- cum să evaluez la distanță și elevii să primească feedback imediat cu ajutorul platformelor: SOCRATIVE, KAHOOT, QUIZIZZ, QUIZALIZE, QUIZLET, GOOGLE FORMS, SURVIO, TRELLO, MENTIMETER, CLASSMARKER, GENIALLY, PROPROFS, POLLEVERYWHERE, GO CONQR, PLICKERS, EDMODO, TRIVENTY, TESTMOZ;
- cum să creez cărți digitale cu ajutorul instrumentelor BOOK CREATOR și BOOKEMON;

- cum să utilizez platforma WAND EDUCATION;
-cum să integrez instrumente web în planurile de lecție;
-cum să integrez table interactive în predarea la distanță: PADLET, IDROO, WHRITEBOARD, ZITEBOARD, GROUPBOARD, BITPAPER, AWWAPP, TWIDDLA, LIMNU, MIRO, TUTORSBOX, CONCEPTBOARD, WHRITEBOARDFOX;
-cum să creez activități interactive cu ajutorul instrumentelor: PURPOSEGAMES, WAND EDUCATION;
-predarea hibrid;
-cum să implementez un proiect internațional pas cu pas; cum să realizez proiecte creative inter și transdisciplinare online;
-cum să creez un website cu ajutorul platformei WEEBLY;
-cum să creez fișe de lucru interactive cu ajutorul platformelor QUIZLET și LIVEWORKSHEETS;
-cum să creez activități interactive cu ajutorul platformei LEARNINGAPPS;
-cum să utilizez instrumente web pentru a crea conținuturi digitale în format video;
-cum să creez postere digitale cu CANVA, PADLET, GLOGSTER, PICTOCHART, FOTOJET;
-cum să realizez avatare vorbitoare;
-cum să realizez proiecte creative interdisciplinare;
-cum să utilizez biblioteci virtuale ce conțin cărți digitale;
-cum să creez clase/lecții/teste pe platforme;
-cum să evaluez la distanță pe platforme, cum să generez rapoarte și să monitorizez progresul elevilor;
-cum să creez jocuri de învățare online; cum să folosesc table interactive;
-cum să creez eBook-uri în limba franceză cu platforma STORY JUMPER;
-cum să realizez o revistă digitală/o pagină de publicitate/o broșură interactivă cu ajutorul platformelor YUMPU.COM, ISSUU;
-cum să evaluez producerea orală a elevilor cu ajutorul instrumentului VOICETHREAD;
-cum să creez animații cu POWTOON;
-cum să realizez fotografii vorbitoare cu BLABBERIZE**;**
-cum să creez portofolii interactive cu platforma **GENIALLY;**
-cum să combin predarea sincronă cu cea asincronă;
-cum să creez materiale digitale în format **VIDEO**”**;**
-cum să creez benzi desenate online cu **MAKEBELIEFSCOMICS;**
-cum să folosesc animații 3D în procesul de predare-evaluare a limbii franceze, cum să adaptez aceste animații în funcție de elevi, de disciplina predată și de competențele vizate în programa școlară.

Profesorul trebuie să manifeste disponibilitate și deschidere pentru a folosi aceste platforme și instrumente web la orele sale. Rolul lui este de a le selecta în funcție de particularitățile elevilor săi, de timpul și disponibilitățile sale.

O platformă utilă, interesantă, ludică, complexă și colaborativă este GENIALLY. Se poate folosi pentru a realiza prezentări atractive, dinamice, planificări interactive, chestionare, jocuri interactive, calendare pentru diverse activități, scenarii didactice deosebite. Am folosit această platformă pentru a realiza scenarii didactice la limba franceză dar și prezentări. Cărțile digitale le-am realizat prin intermediul platformelor BOOKCREATOR și BOOKEMON. Au un design variat, colorat, ușor de utilizat și stimulant pentru elevi.

Prin folosirea la clasă a acestor instrumente urmăresc să dezvolt la elevi competențele de comunicare, competențe digitale, competența “a învăța să înveți”. Aceste platforme și instrumente folosite la ore motivează elevii să învețe, să-și îmbogățească cultura generală, îi ajută să-și dezvolte imaginația, creativitatea, gândirea critică și sporesc randamentul școlar.

Avantajele evaluării la distanță sunt: feedback imediat, obiectivitatea evaluării progresului școlar, rapiditate și eficiență, adaptarea cerințelor la nivelul elevilor.

Utilizarea platformelor și instrumentelor web are un impact semnificativ în promovarea tendințelor de modernizare și tehnologizare a procesului de predare-învățare-evaluare.

Modelul dezvoltării personale în studiul limbii si literaturii române
-studiu de specialitate-

Suciu Cristina
Colegiul Naţional „George Coşbuc” Năsăud

Literatura are un puternic rol formativ şi modelator în viaţa elevului şi ulterior a adultului iubitor de lectură şi de frumos, motiv pentru care studiile şi cercetările din domeniul didacticii literaturii au evidenţiat în mod constant importanţa lecturii şi cultivarea gustului pentru lectură în cadrul orelor de Limba şi literatura română. Alina Pamfil în *Didactica literaturii. Reorientări* schematizează patru modele curriculare întâlnite în studiul literaturii – modelul cultural, modelul estetic, modelul social şi modelul dezvoltării prsonale. Cel mai recent apărut şi explicitat este **modelul dezvoltării personale** care are ca suport definiţia dată de Ken Bain, autor care introduce termenul de *învăţare excepţională – exceptional learning.* În viziunea acestuia, *excelenţa în învăţare înseamnă două dimensiuni, iar demersurile didactice trebuie să fie dublu orientate, atât înspre dezvoltarea intelectuală a elevului/studentului, cât şi înspre dezvoltarea personală*.[9] Elevul este astfel privit în ansamblul, fiindcă dezvoltarea intelectuală se referă la capacităţi precum a învăţa să înveţi, a dezvolta abilitatea de gândire, capacitatea de a utiliza concepte, de a asimila informaţii, de a aplica în diferite contexte informaţiile. Autoarea semnalează corelaţia între studiul literaturii şi dezvoltarea intelectuală a elevului, deoarece ora de literatură permite dezvoltarea unor capacităţi precum înţelegerea, comprehensiunea textului, utilizarea unor strategii de explorare a textului, corelaţii culturale prin realizarea unor deschideri înspre elemente care ţin de studiul epocilor, viaţa şi opera scriitorilor sau elemente de teorie literară care îşi găsesc aplicabilitate pe un anumit text literar-suport. De asemenea, sunt vizate capacităţile de a discuta despre operă, formularea de impresiii, opinii care ulterior vor fi argumentate şi vor îmbogăţi bagajul cultural al elevului.

Modelul dezvoltării personale este axat pe două dimensiuni, deci această direcţie a dezvoltării intelectuale trebuie dublată cu dezvoltarea personală pentru a putea admite existenţa unei învăţări excepţionale. Dezvoltarea personală înseamnă în viziunea lui Ken Bain *autoînţelegere – înţelegere a propriei deveniri, a propriilor emoţii, dispoziţii, abilităţi, limitări, prejudecăţi, precum şi înţelegerea a ceea ce înseamnă să fii fiinţă umană, capacitate manifestată prin dezvoltarea simţului responsabilităţii faţă de sine şi faţă de alţii.*[10]Această dimensiune vizează abilitatea de a te raporta la trăirea emoţională a celuilalt, reflectânsă îţi sondezi mai bine propriile reacţii, să îşi stăpânești impulsurile. Dacă modelul cultural percepe literatura ca fenomen cultural naţional, axat pe studiul autorilor canonici, pe asimilarea unor cunoştinţe de istorie literară, modelul estetic percepe literatura ca discurs estetic, insistând pe asimilarea unor instrumente de analiză a textului literar, atât structurală, cât şi stilistică. În mod distinctiv, modelul social percepe literatura ca fenomen social şi ca discurs despre societate, ceea ce asociază discutarea dimensiuniii ideologice, politice şi sociale care articulează lumea, asimilarea unor cunoştinţe despre contextul social în care a fost scrisă opera şi implicit analiza discursului social prezent în text. Cel mai recent model curricular este cel al dezvoltării personale care percepe literatura ca discurs despre natura şi condiţia umană, el vizează capacitatea de a înţelege şi de a interpreta un text literar, plăcerea lecturii care devine o sursă care generează emoţii şi modifică percepţia elevului asupra lumii. Se adaugă o reflecţie asupra setului de valori reprezebntate în operă, asupra raporturilor interumane, asupra devenirii personajului. De asemenea, se realizează corelaţie între lumea reprezentată în text şi lumea cititorului. Este un model centrat pe elev care mplică metode active de învăţare.

Modelul dezvoltării personale este în acord cu viziunea curriculumului integrat şi cu necesitatea de a realiza deschideri transdisciplinare prin modificarea raporturilor dintre cadrul didactic şi elev, prin plasarea elevului în centrul activităţii didactice şi dirijarea demersurilor didactice corelând conţinuturile cu nevoile elevului. Însăşi *opera literară este percepută ca locul de*

[9] Alina, Pamfil, *Didactica literaturii. Reorientări....,*p.90
[10] Ken, Bain, apud Alina Pamfil, *op.cit..*p.90

manifestare a individualităţii cititorilor[11], potrivit teoriilor literare axate pe procesul receptării şi recreării textului de fiecare cititor în parte prin actul lecturii. Astfel, potrivit noii viziuni lectura înseamnă receptare a textului în funcţie de experienţa de viaţă şi de experienţa culturală a fiecăruia, actul lecturii accentuează subiectivitatea şi unicitatea fiecărei lecturi, diferită în funcţie de fiecare lector sau diferită la acelaşi lector în funcţie de prima sau a doua sau a treia recitire a unei opere literare. Comprehensiunea, analiza şi interpretarea textelor literare constituie o dominantă care vizează modelul dezvoltării personale, ca şi dimensiunea care urmăreşte cultivarea interesului pentru lectură, deoarece nu se insistă pe elemente de teorie literară sau curente literare, ci pe sondarea reacţiilor emoţionale generate de lectura textelor, identificarea tipologiei conflictelor, a cauzelor care determină reacţiile personajelor, valorile lumii reprezentate şi apropierea acesteia de contingent. Astfel, ora de lectură poate fi orientată cert înspre dezvoltarea personală a elevilor, valorificând forţa modelatoare a literaturii, capacitatea ei de a adânci experienţele de viaţă ale elevilor şi de a modela viziunea asupra lumii, prin asocierea şi empatizarea cu lumea reprezentată în opera literară.

Modelul dezvoltării personale poate fi asociat cu viziunea transdisciplinară deoarece transdisciplinaritatea înseamnă sugestia unui nou tip de educaţie pornind de la o procedură de integrare şi de depăşire a frontierelor dintre discipline. Abordarea integrată a conţinuturilor se poate realiza foarte bine pornind de la studiul operelor literare, deoarece orice operă literară permite o deschidere înspre alte domenii/discipline, pornind de la corelaţiile cu muzica, pictura, sculptura, studiul mentalităţilor epocilor reprezentate, toate având rolul de a adânci comprehensiunea operei şi de a contribui la crearea unor expereinţe complexe care să aibă un impact asupra personalităţii elevilor. Punţile de legătură stabilite cu alte domenii şi cu alte discipline favorizează sublinierea complexităţii fenomenului, dar şi a înţelegerii mecanismelor care generează relaţiile dintre personaje, motiv pentru care întregul text va fi mult mai bine înţeles, simţi, apropiat de elev ca parte a unei experienţe care îl va marca şi la care se va putea ulterior raporta, fie în context şcolar, fie extraşcolar, deci o astfel de abordare are un real impact asupra dezvoltării personale a elevului. O altă direcţie majoră a transdisciplinarităţii o reprezintă dezvoltarea competenţelor transversale care se pot exersa mai ales în etapa de prelectură şi postlectură a textului literar, sondând reacţiile emoţionale ale elevilor, discutând tipologia conflictelor, căutând explicaţii ale faptelor şi deciziilor luate de anumite personaje în diferite etape ale discursului epic sau dramatic. Pentru liric sondarea reacţiilor personale şi tehnica răspunsului subiectiv reliefează cu atât mai bine dimensiunea interioară a elevului, tipul personalităţii sale şi proiecţiile despre sine realizate într-un univers ficţional. De asemenea, empatizarea cu destinul personajelor, analiza raportării la epoca din care fac parte şi iluzoria încercare de a muta conflictul în societatea contemporană, toate reprezintă activităţi prin care ora de literatură orientată în viziune integrată şi transdisciplinară permite o aplicare clară a modelului dezvoltării personale, deoarece lecţia este orientată înspre elev şi se urmăreşte permanenta ancorare a învăţării în real şi social, acea apropiere a şcolii de interesele şi nevoile elevului, activ implicat în demersurile didactice. În societatea contemporană nu contează cantitatea informaţiei, ci calitatea ei, gradul de aplicabilitate şi transfer, pentru a putea fi valorificată în contexte şcolare şi extraşcolare multiple, deci rolul profesorului de română este de a încuraja dezvoltarea competenţelor transversale, iar aceste competenţe au un puternic caracter formativ asupra elevului care va fi mult mai activ implicat în procesul dezvoltării sale, deoarece resimte o aproiere mai mare a conţinuturilor de nevoile şi interesele sale, o mai mare raportare la sine, prin individualizarea demersurilor şi insistenţa pe empatizarea cu universul ficţional reprezentat în operele literare.

Bibliografie

∞ Pamfil, Alina (2016), *Didactica literaturii. Reorientări,* Editura Art, Bucureşti
∞ Gîlcă, Mihaela (2005), *Limba şi literatura română; evaluarea formativă a competenţelor*, Eurodidact, Cluj-Napoca

[11] *Ibidem,* p.94

∞ Ciolan, Lucian (2008), *Învăţarea integrată; fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Polirom, Iaşi

∞ Apetroaie, Elena (2009), *Strategii activ-participative în predarea-învăţarea limbii şi literaturii române*, Editura Paradigme, Piteşti

IMPACTUL PLATORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Enache Ionela Cristina

Cu peste 3.5 milioane de elevi şi studenţi forţaţi să înveţe de acasă, învăţământul românesc este nevoit să treacă printr-un proces accelerat de modernizare. Proiecte şi iniţiative izolate au fost şi până acum, multe derulate cu succes, pentru că a existat atât tehnologia, cât şi dorinţa unor şcoli sau profesori de a alinia educaţia la mediul online. Realitatea ultimelor zile arată că, la nivel de masă, situaţia este dificil de gestionat în lipsa unei abordări coerente şi a promovării unor bune practici. Contextul actual a accelerat procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice.

În majoritatea cazurilor, fiecare școală şi fiecare profesor s-au descurcat singuri, încercând să răspundă solicitării autorităţilor de a nu opri procesul de educaţie. Din păcate, nu orice aplicaţie de videoconferinţă este potrivită pentru învătâmânt online, iar de la teorie la practică este cale lungă. Totuşi, orice este mai bun decât nimic, iar mobilizarea generală a arătat că interesul există.

Derularea cu succes a unei ore online implică 3 componente, în egală măsură de importante:

1. **Interacţiune în timp real.** Mai exact o soluţie de video conferinţă care să permită comunicare bidirecţională de video, voce şi text. Important este să fie uşor de utilizat, să permită formarea de clase virtuale accesibile pe baza unor ID-uri şi să fie accesibilă de pe orice tip de echipament.
2. **Colaborare.** O platformă sau o suită de aplicaţii necesare pentru crearea, editarea şi partajarea de documente între profesori şi elev, plus adăugarea de observaţii, note etc.
3. **Resurse educaţionale digitale care să susţină predarea**. Domeniul este vast, atât ca tipuri de conţinut- prezentări, lecţii, fişe, imagini (utilizabile în timpul lecţiei sau ca teme pentru acasă), cât şi ca furnizori. Există inclusiv proiecte publice pentru crearea de resurse educaţionale, spre exemplu **EDUCRED** sau **Digitaliada.**
Dintr-o perspectivă tehnologică, primele două categorii sunt cele care ne interesează şi unde putem contribui în mod direct, atât prin recomandări, cât şi prin suport. Oferta este foarte bogată şi este necesară o selecţie mai atentă a soluţiilor potrivite, pentru ca învățământul să facă pasul corect către online.

Iniţiativa celor de la **Tech against Coronavirus** identifică la categoria EDUCAŢIE nu mai puţin de 182 de soluţii / aplicaţii / platforme, o diversitate care generează confuzii şi în rândul specialiştilor, nu doar al cadrelor didactice. În mod evident nu este perioada potrivită pentru testări şi experimente cu tehnologii exotice, este cazul să mergem pe reţete validate deja.

Ce soluţii intră pe listă scurtă de recomandări?

Zoom. Foarte mulţi profesori au descoperit Zoom în această perioadă, o aplicaţie care şi-a triplat numărul descărcărilor şi a înregistrat o creştere de 76% a valorii de piaţă în doar 2 săptămâni. Zoom este în esenţă o soluţie de video colaborare, gratuită, uşor de utilizat şi disponibilă pe orice platformă: laptop, telefon, tabletă, Windows, Android, IoS. Este accesibilă pe **https://zoom.us/**, iar interfaţa există doar în limba engleză. În mod obişnuit are o limită de 40 de minute pe interacţiune

virtuală, însă a fost eliminată în contextul Coronavirus. Platforma acceptă până la 100 de participanţi, iar elevii nu au nevoie de cont, se pot înscrie doar cu link-ul primit de la profesor..

Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune:

- profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen,
- lecţiile pot fi înregistrate,
- se utilizează o tablă virtuală,
- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute,
- clasa virtuală poate fi securizată,
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Există deja mai multe tutoriale în limba romană.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat.Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Oricare ar fi platforma educațională aleasă de către cadrul didactic și de elevi invațamântul on-line din Romania este unul de calitate la fel si învățământul traditional. Indiferent de limitele întâlnite pe parcurs, de temerile ca nu vom putea face față, de temerile părinților cu privirea folosirii prea mult timp a calculatorului/telefonului de către copii aceasta componentă a învățământului a intrat în viața noastră si nu ar trebui sa mai iasa. Capacitatea lucrului on-line trebuie antrenată și dezvoltată cât mai mult cu putință.

STUDIU DE SPECIALITATE-POLISEMIA ÎN LIMBA ROMÂNĂ ACTUALĂ

Profesor Loredana Vasiliu
Liceul Tehnologic Economic “Virgil Madgearu” Iaşi

Polisemia este considerată una dintre caracteristicile firești ale limbii naturale, când unui semnificant îi corespund mai mulți semnificați. În *Dicţionarul General de Ştiinţe ale Limbii (*1997) acest fenomen este definit drept „capacitate a majorității cuvintelor din limbile naturale de a avea mai multe sensuri”; astfel, „aproximativ 80% din cuvintele lexicului activ al unei limbi sunt polisemantice”. În cazul limbajelor specializate, însă, această caracteristică nu este una acceptată, în special din perspectiva terminologiei clasice, de optică wusteriană, deoarece este considerată drept sursă de ambiguitate în cadrul comunicării specializate. Totuși, mai mulți cercetători (T.Cabre (1999), M.Claude L’Homme (2014), R.Temmeraman (2000), S.Pavel și D.Nolet (2001), A.Bidu-Vrănceanu (2007), M.Pitar (2013), adepți ai abordărilor terminologiei externe, atestă în studiile lor prezența polisemiei în terminologie, argumentând funcționalitatea acestui fenomen.

Fiind o însuşire a semnelor limbilor naturale, aceasta se deosebeşte de codurile artificiale construite după principiul „un singur semn – un singur sens”. Capacitatea de a semnifica mai multe lucruri sau de a reda informaţii diferite o pot avea toate unităţile semnificative ale limbii, în primul rând cele din lexicul comun al acesteia. În diferite lucrări de semantică modernă polisemia a fost considerată un factor de ambiguitate. Unii lingvişti susţin că polisemia ne permite să exploatăm raţional potenţialul de cuvinte ataşându-le mai multe sensuri distincte. Însă, preţul acestei raţionalizări este riscul ambiguităţii, al confuziilor patologice care necesită intervenţii „terapeutice”. Tocmai de aceea se impune principiul dezambiguizării semantice şi contextuale, căruia îi sunt supuse toate cuvintele care au mai multe sensuri. Principiul în cauză porneşte de la necesitatea practică de a diferenţia sensurile cuvintelor polisemantice, mai ales dacă acestea sunt numeroase. Diferenţele se stabilesc, de cele mai multe ori, semantic – prin desemnarea componenţilor de sens sau a semelor. Caracterul distinctiv al semelor se verifică contextual, adică prin relevarea combinaţiilor specifice de sensuri. Ca unul dintre principiile fundamentale de analiză semantică modernă, dezambiguizarea presupune faptul că într-o clasă lexicală paradigmatică un cuvânt intră numai cu unul dintre sensurile sale.

Stabilirea calității de cuvânt polisemantic se face prin analiza comparată a contextelor în care cuvântul respectiv este folosit. Toate contextele distincte în care regăsim cuvântul pot atribui tot atâtea sensuri distincte cuvântului respectiv.
Atunci când un lexem este frecvent folosit în numeroase contexte și are multe sensuri, spunem despre el că are parte de o inflație semantică (pletoră semantică). Fenomenul de inflație semantică este întâlnit la multe cuvinte din vocabularul fundamental. Spre exemplu, cuvinte precum *gură, cap, mână, face, fi, lua* au fiecare din ele peste zece sensuri principale, cărora li se adaugă alte sensuri secundare. Cuvintele nu denumesc un singur aspect din realitate, ci categorii diferite de aspecte, rezultate din asociații convenționale. Spre exemplu, cuvântul *prag* are două sensuri, care trimit la două categorii de obiecte: „partea de jos, orizontală, a unui toc de ușă sau a unei porți” și „ridicătură de teren în formă de prag, treaptă de stâncă greu de trecut”. Pentru vorbitorii limbii române există o asemănare între cele două categorii de obiecte care permite folosire aceluiași cuvânt pentru ambele realități. Pe baza acestei asemănări, convențional, de la sensul de bază al cuvântului *prag* „partea de jos a tocului ușii”, s-a format al doilea sens derivat „ridicătură de teren”.
O altă cauză a polisemiei poate fi și influența unor cuvinte străine. Sensurile derivate ale unor cuvinte pot fi împrumutate și folosite precum în limba străină din care au fost copiate. Spre exemplu, cuvântul *pânză* cu înțelesul „țesătură făcută din fire de bumbac, de in, de cânepă” a primit după modelul împrumutat din limba franceză (fr. *toile*) sensul de „bucată de țesătură deasă fixată pe un cadru, pe care se pictează; tablou”.

Prin urmare, polisemia este tratată ca un fenomen ce constituie un raport semantic între sensurile motivate, exprimate prin forma unui singur cuvânt şi delimitate în text datorită poziţiilor diferite, ce se exclud reciproc. Ea este condiţionată de gândirea

lingvală generalizată, întrucât anume această gândire permite de a concentra şi a structura într-o unitate materială sonoră diverse sensuri. În accepţia simplă şi destul de răspîndită, polisemia este capacitatea cuvîntului de a reflecta mai multe aspecte ale realităţii, iar faptul că un singur semn lingval desemnează o realitate extralingvală, pe lîngă o altă realitate de aceeaşi natură, că el este capabil să fie semn lingval pentru exprimarea unei realii numai dacă are această funcţie şi pentru altă realie, îi atribuie limbii calificativul de instrument al cunoaşterii. Din această aserţiune rezultă că polisemia poate fi comparată cu un sistem constituit din două elemente asimetrice, în care unei singure expresii îi este atribuită o serie de sensuri. Polisemia este considerată drept un fenomen inevitabil în limbă şi, totodată, cea mai preţioasă calitate a limbilor naturale, condiţionată de antinomia limitat-nelimitat.

Bibliografie

1.DȘL 1997= Bidu-Vrănceanu, A. et al. *Dicționar General de Științe ale Limbii*, Editura Științific, București, 1997,
2 Bidu-Vrănceanu, A. *Lexicul specializat în mișcare de la dicționare la texte*, Editura Universității București, 2007
https://lexicologialimbiiromane.ro/semantica/categorii-semantice/cuvinte-polisemantice/

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

PROF. CUCU LUMINIȚA DUMITRA
COLEGIUL ECONOMIC AD-TIV IAȘI

MOTTO:

„Învățătura trebuie să fie uneori un drum; întotdeauna un orizont” Nicolae Iorga

În această perioadă de suspendare a cursurilor față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională.Deoarece totul s-a întâmplat brusc, „peste noapte” societatea a fost pusă în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Prin urmare, instituții guvernamentale, școli, ONG-uri și companii private, profesioniști ai educației și din zona tech s-au trezit la o masă rotundă a dezbaterilor (de cele mai multe ori online, la distanță) pentru a găsi soluții, punând la dispoziție expertiză, idei, resurse, portaluri, instrumente și platforme de elearning. Deși trebuie spus că nu întotdeauna viteza și cantitatea sunt și garanți ai unui proces de calitate, totuși putem vorbi aici în primul rând ca despre un context prielnic pentru reflecție și adaptare permanentă.

Dar elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Trebuie să recunoaștem din capul locului că:

• sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator;

• curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță.

În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate.

În același timp, trebuie menționat că nu au existat (și, parțial, nu au fost posibile) măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi un hiatus total față de școală și, implicit, față de învățarea formală. Aceste situații au avut la bază atât cauze subiective cât și cauze obiective ca: lipsa de echipamente, de nivelul scăzut al competențelor digitale, de tipul de încadrare, suplinirea pe post etc.

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Classroom,Zoom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase pentru cei direct implicați în activitate.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact

negativ asupra învățării temeinice,înregistrâdu-se disfuncții în ceea ce privește activitățile de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional un profesor îl oferă elevilor cu nevoi speciale și nu numai este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Comunicarea, în acest caz, este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid.

În concluzie,aceste experiențe de învățare,cu plusurile și minusurile aferente,scot la iveală faptul că, sunt necesare studii suplimentare pentru a identifica nevoile și practicile elevilor care nu au beneficiat de activități organizate de profesori pe perioada suspendării cursurilor, cât și pentru a identifica modele funcționale prin care părinții, voluntarii sau alte resurse din comunitatea locală sau extinsă pot contribui la realizarea educației în astfel de perioade.

Platforme educaţionale online pentru elevi

Prof. înv. primar Dimofte Gherghina-Gina
Șc. Gimn. „Sfântul Nicolae”, Vânători, Galați

În ultima perioadă platformele e-learning şi-au făcut repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. Experiența impusă de pandemia pe care o trăim a presupus utilizarea imediată a acestora pentru continuarea activității instructive – educative.

Un sistem de e-learning constă într-o experienţă planificată de predare- învăţare, organizată de o instituţie ce furnizează resurse educaţionale stocate pe medii electronice într-o ordine secvenţială şi logică pentru a fi asimilate de subiecţi în maniera proprie, fără a-i constrânge la activităţi sincrone de grup. Sarcina educaţiei şi formării bazate pe noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiţionale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora. Cea mai mare provocare a fost, și încă mai este, facilitarea accesului tuturor elevilor la acets tip de învățare, pentru respectarea principiului egalității de șanse.

O platformă e-learning este un produs program având următorul set minimal de cerinţe care să permită:

- asigurarea procedurilor privind instalarea, configurarea şi administrarea;
- utilizarea unei interfeţe prietenoase adaptabilă dinamicii procesului educaţional;
- utilizarea de suport logic de comunicare sincronă şi asincronă;
- administrarea şi monitorizarea informaţiilor;
- un management accesibil al conţinutului educaţional;
- utilizarea de module de editare de conţinut educaţional sub diverse formate;
- facilitarea autoevaluării offline prin proceduri asincrone şi evaluării online prin proceduri sincrone a cunoştiinţelor asimilate;
- un program de pregătire continuă cu verificări parţiale pe tot parcursul procesului educaţional;
- asistarea utilizatorilor în utilizarea software-ului educaţional;
- înregistrarea feedback-ului privind calitatea serviciilor educaţionale oferite, precum şi a calităţii platformei educaţionale.

Aceste facilităţi tehnice au ca scop final întâmpinarea dorinţelor şi a nevoilor de instruire ale studenţilor, pentru aceasta fiind necesară o bună corelare a aspectelor tehnice cu cele pedagogice. Bineînțeles că există o serie de avantaje şi dezavantaje ale e-Learning.

Printre avantajele acestui tip de învăţare enumerăm:

- independenţa geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal şi a reţelei;
- accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde şi oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână; nu există dependenţă de timp;
- prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;
- individualizarea procesului de învăţare – fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare şi se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid şi permanent; unii subiecţi au un randament mai bun în weekend, alţii la primele ore ale dimineţii;
- metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online

şi până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl au utilizarea diverselor medii în însuşirea cunoştiinţelor au dus la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate;

- administrarea online – utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor şi a serviciilor oferite în reţea;
- costuri reduse de distribuţie – software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine.

Totuşi, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru cursuri, cazarea şi masa subiecţilor;

- timp redus de studiu – în unele cazuri, în funcţie de soluţia de tehnică adoptată, şi timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor: subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va “pierde” doar câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline, pe computer;
- interacţiuni sincrone şi asincrone – cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori şi instruiţi se pot completa;
- tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatorii cei mai avizaţi;
- dacă învăţământul tradiţional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale.

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt :

- rata mare de abandon a studenţilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente şi susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Studenţii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional. După studiile făcute de Rovai , există câţiva factori care pot influenţa abandonul şcolar şi care pot fi exploataţi pentru a limita această tendinţă:
  - prezenţa - tutorele şi studentul trebuie să fie prezenţi chiar şi într-o comunitate virtuală;
  - egalitatea – trebuie să se manifeste prin aceea că tutorele va modera activitatea în aşa fel încât toţi participanţi să aibă oportunitatea de a interveni într-un anumit subiect de discuţie;
  - grupuri de lucru cât mai mici – care să permită o mai bună împărţire a sarcinilor şi activităţilor;
  - stilul de predare şi gradul de însuşire al cunoştinţelor reprezintă un factor important. Aceasta înseamnă folosirea unor formate de cursuri online specifice acestui tip de educaţie şi care să se adapteze cunoştinţelor subiecţilor.
- necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor – cursanţilor li se solicită anumite cunoştinţe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem elearning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunoştinţe tehnice suplimentare. Pentru a minimiza acest dezavantaj, clientul poate folosi un browser web. Există cazuri în care această abordare nu este posibilă. În acest caz este necesară modularizarea aplicaţiei, realizarea unui kit de instalare şi a unui ghid al utilizatorului. În cazul în care sistemul prezintă o multitudine de funcţiuni care nu sunt modularizate, utilizatorul are reţinere în utilizarea acestora şi, în consecinţă, este diminuată eficienţa sistemului în sine.
- costuri mari pentru proiectare şi întreţinere – acestea includ şi cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informaţiilor în reţea, întreţinerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educaţional clasic, acestea sunt net mai mici. Cu toate aceste dezavantaje sau limitări, experienţa platformelor e-learning deja funcţionale a demonstrat faptul că participanţii la educaţie prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual şi intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii şi, respectiv, însuşirii de cunoştinţe prin acest modern şi eficient tip de educaţie.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Suita G oferă și aplicația pentru întâlnirile sincron - Google Meet. Cu această aplicație oricine poate să creeze și să se conecteze în siguranță la întâlniri video de calitate înaltă, cu până la 250 de participanți. Funcții cheie ale Google Meet:

- găzduiești un număr nelimitat de întâlniri video de înaltă definiție;

folosești Meet în siguranță: întâlnirile video sunt criptate în tranzit, iar măsurile proactive anti-abuzuri ne ajută le păstrăm în siguranță;

- acces ușor: trebuie doar să trimiți un link, iar invitații se pot conecta cu un clic pe browserul web pe computer sau din aplicația mobilă Google Meet;
- permite accesul la ecran pentru a prezenta documente, prezentări și multe altele;
- urmărește mai bine cu ajutorul subtitrărilor în timp real oferite de tehnologia de redare în scris a vorbirii de la Google.

Școala noastră a achiziționat domeniu de la Google și astfel a crescut siguranța utilizării platformei, accesul fiind limitat doar la elevii și profesorii școlii noastre care au primit user și parolă personalizate. În perioada aprilie – iunie cursurile s-au desfășurat integral pe platforma Google Classroom cu activități de tip asincron, dar și sincron, utilizând Google Meet.

BIBLIOGRAFIE

- (https://play.google.com/store/apps/details?id=com.google.android.apps.meetings&hl=ro)
- (https://life.ro/platforme-educationale-online-pentru-elevi/)
- (http://platformeed.blogspot.com/2017/05/utilizarea-platformelor-educationale.html)
- (http://platformeed.blogspot.com/2017/05/platforme-educationale.html)

Provocările şcolii de acasă

Prof. Ungureanu Elena Carmina
Scoala Gimnazială Budeşti, com. Budeşti, jud. Vâlcea

Ne găsim la inceputul anului școlar 2020-2021 și asta în condițiile în care de 3 luni elevii au învățat de acasă. Toți actorii importanți implicați în procesul educațional s-au confruntat cu situații atipice la care au fost nevoiți să se adapteze și să găsească soluții pe măsură ce au apărut o serie de probleme și dificultăți ca urmare a noului mod de desfășurare a procesului de învățare.

În acest articol ne propunem să oferim câteva din aspectele observate de către elevi, părinți, dar și profesori, și ne vom limita doar la lucrurile care țin de fiecare dintre categoriile menționate (calitatea semnalului la internet, tipul de procesor cerut de fiecare aplicație online etc., sunt aspecte care au fost pe larg dezbătute în emisiunile de știri sau pe alte canale informaționale). Care au fost lucrurile care au funcționat, care au fost provocările, ce soluții s-au găsit la acestea, sau ce soluții au fost propuse pentru viitor sunt doar unele din lucrurile despre care am discutat în ultimele luni cu unii dintre elevi, cu părinții acestora și cu unele cadre didactice.

Ce a funcționat?

Structura.

- Program zilnic. Chiar dacă pentru elevi a fost uneori mai greu să respecte un program învățând de acasă și fiind expuși la toate atracțiile casei (TV, telefon, tabletă, jucării, pat, fotolii etc.), într-un bilanț final se pare că organizarea și planificarea programului zilnic a dat rezultate bune. În măsura în care părinții au monitorizat desfășurarea activităților și respectarea programului stabilit, în familie au descoperit că le rămâne timp de activități extra-școlare și s-au putut bucura de timpul petrecut împreună.
- Planificarea pentru ziua următoare. Atunci când cadrele didactice (educatoare, învățătoare, profesori) au anunțat care este programul pentru ziua următoare, când se va intra pe platformele online unde s-au desfășurat orele de curs, cât vor dura orele, ordinea acestora etc., toate acestea au făcut mai ușor pentru părinți și elevi să-și organizeze și planifice programul zilei următoare, observația fiind că ziua are sens.
- Termen limită pentru predarea lucrărilor, temelor etc. Când elevii și părinții au fost informați de către cadrele didactice care este ora până la care se acceptă să fie trimise temele pe e-mail, poze pe Whatsapp etc., le-a fost mai ușor să găsească motivația de a se apuca de acestea și de a le termina la timp. Cu cât temele au fost mai scurte și termenele de livrare au fost de pe o zi pe alta, cu atât le-a fost mai ușor elevilor să se mobilizeze pentru realizarea lor. Temele complexe și termenele lungi au condus adesea la amânări și lucrul pe fugă, de multe ori fără respectarea termenului de livrare.
- Personalizarea convorbirilor. Acest aspect a fost menționat de către elevi și părinți. Pentru moment a fost mai degrabă excepția, cert este că atunci când profesorii i-au contactat direct pe elevi, sau pe părinții acestora, și au transmis mesaje adaptate la nevoile copilului, s-a putut constata și creșterea gradului de implicare a celui din urmă în activitățile școlare.
- Folosirea indiciilor vizuale în planificare și bifarea activităților finalizate (cartonașe de lucru, liste cu sarcinile de lucru). Rol: predictibilitate și control în argumentare (am stabilit de comun acord aceste lucruri)
- Tehnica Pomodoro: 25 min activitate și 5 min pauză

Relatia profesori-părinți. Întrucât părinții au fost nevoiți să se implice mult mai mult în activitățile școlare ale copiilor lor, a fost nevoie de o mai bună comunicare între părinți și cadrele didactice.

- Grupuri de Whatsapp, FB. Pe aceste platforme au fost trimise temele, fișele de lucru, link-urile către platformele online de desfășurare a orelor de curs, link-uri utile etc.
- E-mail. Folosit îndeosebi pentru temele lucrate de acasă, dar și pentru mesaje personalizate.
- Implicarea părinților resursă în procesul educațional. Din nou o categorie din zona excepțiilor, însă sunt cadre didactice care au solicitat sprijinul părinților despre care aveau informații că sunt pricepuți în diverse domenii practice. Venim doar cu câteva exemple: părinți talentați în artele plastice și care au desfășurat activități online cu colegii copiilor lor, părinți care cântă la un instrument și au desfășurat ore online de studiu la unul, sau mai multe instrumente muzicale, părinți sportivi care au intrat online împreună cu copiii lor și au ajutat la motivarea și implicarea tuturor colegilor la orele de mișcare fizică desfășurate online etc.

Relațiile dintre elevi.

- ”Pauze online”. Acestea au apărut ca o nevoie firească a copiilor. Și în condiții obișnuite de școală copiii vor spune că la școală cel mai mult le plac pauzele, astfel că de ce ar fi deosebit acest lucru în școala online, în condiții de distanțare socială. Nevoile copiilor de a socializa s-au manifestat în toate aceste 3 luni și numai părinții știu cât de creativi au devenit pentru a le răspunde acestor nevoi. Din păcate nu toți elevii au avut parte de astfel de pauze, însă cei care le-au avut au descris cu plăcere interacțiunile dintre ei.
- Diverse activități care pot fi făcute online în grupul de elevi. În această perioadă au fost organizate zile de naștere online, petreceri în pijamale online, teme online cu câte un părinte mai bun la o materie.

Organizarea spațiului.

- Cameră luminoasă și liniștită. Din păcate multe familii din România locuiesc în condiții care nu permit ca fiecare copil să aibă propriul spațiu pentru studiu și atunci este nevoie să găsească soluții care să permită învățatul de acasă.
- Birou cât mai liber, fără elemente care să distragă atenția. Acest aspect a fost adus în discuție cu părinții elevilor din clasele mici, sau cu părinții elevilor diagnosticați cu ADHD, sau care se confruntă cu o tulburare de învățare.
- Un spațiu în cadrul căruia să nu intre alte persoane pe durata orelor online. Din fericire mulți copii au reacționat cu umor când pe Zoom, Google Meet etc., au apărut și alți membri ai familiilor lor, și multe din aceste situații au devenit anecdotice. Au existat însă și situații când copiilor li s-a făcut rușine de incidentul apărut și poate că este mai bine să evităm astfel de incidente pe viitor.

Organizarea materialului.

- Lecții simplificate, mai scurte și cu mai multe exemple. Aceasta ar fi sinteza, pe scurt, a discuțiilor purtate cu mai mulți elevi. Uneori au avut impresia că nu pot urmări profesorul când acesta predă online, sau că lecțiile trimise pe e-mail, sau alte aplicații, sunt greu de înțeles fără explicațiile profesorilor.
- Materiale video cu explicații și exerciții pe care elevii să le poată revizualiza la nevoie. Mai mulți elevi au resimțit absența explicațiilor venite din partea profesorilor, precum și a posibilității de a-i cere acestuia să repete atunci când nu au înțeles. Soluția a venit atât din partea unor elevi, cât și a unor profesori care s-au descurcat mai bine cu tehnica și au făcut unele demonstrații video pe care le-au încărcat pe grupurile online.
- Liste de întrebări posibile la care elevii pot veni cu completări. Oferirea de recompense pentru elevii implicați și care vin cu sugestii bune și/sau inedite de întrebări. Acest exemplu vine din clasele primare și a dat roade în această perioadă.

Grup țintă specific: copiii cu cerințe educaționale speciale (CES).

- Secvențierea și segmentarea sarcinilor de lucru. Îi ajută să se ocupe pe rând de câte o singură secvență și să se bucure de succesul rezolvării acesteia. Elevii cu CES renunță adesea doar la vederea cantității de material pe care îl au de învățat, sau de lucrat. Împărțirea acestuia îi motivează să lucreze pe fiecare segment în parte.
- Identificarea canalului senzorial preferat: vizual, auditiv, practic și adaptarea materialului educativ. Aceasta este o sarcină complicată care le revine de multe ori părinților în această situație și trebuie menționat că au și de ce să se bucure când vor constata cum copilul lor devine mai receptiv și înțelege mai repede și mai ușor informațiile recepționate pe canalul senzorial preferat.
- Implicarea adulților și/sau a fraților care pot fi resurse. Uneori copii colaborează mai bine la teme cu alți adulți decât cu părinții lor și elevii cu CES seamănă mult din acest punct de vedere. Implicarea fraților ajută, cu atât mai mult cu cât aceștia vor ști să adapteze mai ușor nivelul explicațiilor funcție de vârsta și specificul fratelui cu CES.

Bibliografie:

www.salvaticopiii.ro

www.scoala.xyz

www.observatornews.ro

Practici educaționale de succes în actualul context educațional

prof. Înv.preșc. CHIRAN LIZUCA MARISIA

În vremurile moderne părerile oamenilor de știința sunt împărțite,cu privire la modul cum ar trebui să se desfășoare practicile educaționale.Unii pun accent pe dezvoltarea intelectului,pentru ca individul să-si poată găsi mai ușor un job și a fi capabil să-i facă față cu brio.

Alții pun accentul pe dezvoltarea caracterului,pe însușirea unui set de valori,moralitate,empatie,spirit civic-valori care ar trebui să îmbrace personalitatea fiecărui om.

Începând cu revoluția industrială,interesul societătilor pentru înavățământ si educație a crescut considerabil.Aparitia unor noi meserii sau preocupări,a stărnit interesul societaților,de a școlii într-un cadru organizat tănara generație sau oamenii adulți în general-educația trebuie făcută pe tot parcursul vieții.

În prezent harta etnica si socială a Europei unite se tot schimbă.Important e sa ne păstram valorile si identitatea națională,adăugând și alte valori internaționale-Unitate în diversitate-

În perioada contemporană ,globalizată,super-tehnologizată și foarte dinamică în ceea ce privește piața muncii,țările care au reușit să creeze schimbări majore în sistemul de învațământ,s-au adaptat mult mai ușor noilor provocări.

Drumul către succes ar putea avea la baza câteva acțiuni

1. Crearea viziunii de țară pentru educație și învățământ pe termen lung.
2. Stabilirea unor standarde diferențiate pentru toți elevii din România.
3. Șanse egale pentru toți copiii(dreptul la educație este garantat de Constituție),investiții în fiecare școală din România.
4. Pregatirea viitoarelor cadre didactice (exigența teoretică și practică,realizata de universitați-condiție esențială în acordarea diplomei de licență).
5. Sistematizarea curriculei si sincronizarea ei cu pedagogia.Încă misiunea dascălului este de a transmite informație,iar pedagogia este de a transmite informație,iar pedagogia și metodica sunt trecute în plan secund.
6. Implicarea si motivarea elevilor in procesul școlar (activitați extrașcolare și extracurriculare,excursii,sport organizat,etc.)
7. Stabilirea responsabilităților și folosirea lor pentru dezvoltare si inițiere.
8. Folosirea eficientă a resurselor materiale, financiare sau didactice.
9. Trăsaturile de caracter ale elevului –ce insușiri ar trebui să aibă un elev în societatea românească contemporanaă,expusă globalizării.
10. Deprinderea unor practici educaționale de succes ,în contextul globalizării.

La nivel național si mondial se încearcă corelarea practicilor educaționale moderne și de succes cu practicile ți metodele tradiționale.

Pătrunderea resurselor materiale moderne în școlile din România ,este o necesitate in actualul context al distanțării sociale și fizice,cauzat de epidemia de Coronavirus.

Nevoia de învațământ și educație este permanentă,indiferent de vicesitudinile vieții.

Pandemia a făcut ca actul educațional planificat în școală să nu mai poată fi desfășurat.Aducerea elevilor laolaltă,în contextul răspândirii unui virus foarte contagios,poate reprezenta un pericol la adresa sănătății elevilor și a familiilor acestora.

Se impune continuarea actului educațional prin metode moderne de transmitere a informației în timp real sau instantaneu cu preluarea ei.

Platformele informatice educaționale reprezintă o modalitate prin care elevii și profesorul pot interacționa sau rezolva anumite sarcini didactice.

Interacțiunea virtuală dintre profesor și elevi se poate asigura prin device-uri(tablete,laptopuri,telefon,monitoare) conectate la o rețea de internet.

La nivel național mai sunt destule asezari umane unde lipsește electricitatea sau internetul.De asemenea sunt și familii cu reale probleme sociale ,care nu-și pot permite instalarea unei rețea de internet sau achiziționarea gageturilor pentru copii.

Astfel ,realizarea cursurilor de acasa, in sistem on-line este imposibila.Tocamai de aceea anumite categorii de familii cu nevoi materiale speciale,sa fie sprijinite prin masuri guvernamentale,menite sa aduca informatia educationala,in locuinta elevului.

Practici educaționale de succes în actualul context educațional

Ciornei Monica Ileana

Actualul context educațional ne dezvăluie o realitate pe care doar o bănuiam inainte de apariția acestui fenomen global,în societatea românească.

Trecerea de la predarea exclusiv tradițională la cea on-line,a adus multe probleme atât cadrelor didactice cât și elevilor,părinților si a tuturor celor ce sunt implicați în actul educațional.Lipsa resurselor concrete de lucru in familiile copiilor,lipsa banilor pentru achiziționare de gadgeturi recomandate și chiar lipsa rețelei de internet,ne-au pus la grea încercare.

În prima fază,la inceputul pandemiei,eu personal la grădinița mea am încercat să țin pasul folosind contul de Facebook,postând zilnic conform planificării elaborate diverse activități luate de pe internet și specificând de fiecare dată sursa și în același timp am încercat sa creez activități cât mai atractive ,să le înregistrez si apoi să le postez.Pot spune cu certitudine că acest mod de a interacționa cu copiii nu dă mari roade...feedback-ul a fost dezamăgitor iar părinții îmi scriau mereu faptul ca cei mici sunt intresați doar de activitățile create de mine și în care ei mă vedeau.Mi se spunea continuu că micuților le este dor de grădiniță și că refuză să efectueze cerințele transmise,iar fișele postate nu prezentau interes minim.

Contactul direct cu educatoarea și colegii de grupă la această vârstă este esențial si asta am înteles-o din prima clipă;reîntoarcerea în grădiniță a fost moment de maximă bucurie pentru toată lumea cu toate că trăim sentimentul că in curând grădinițele se vor închide din nou...

Între timp,pentru a îmbunătăți actul educațional on-line,școala noastră a hotărât să implementăm folosirea unei noi platforme educaționale,în speranța ca va contribui și la stimularea eficientă a tuturor copiilor.Problema majoră rămâne lipsa internetului și a tabletelor/computerelor din casele copiilor,doar o parte dintre părinți își permit să achiziționeze cele necesare.Menționez faptul că geografic si economic ne situăm intr-o zonă defavorizată din toate punctele de vedere,traiul oamenilor este unul precar iar puținul pe care-l dețin nu acoperă aceste necesități.

Totodată,consider că profesorii au mare nevoie de o instruire calificată,nu doar pe hârtia obtinută prin participarea la cursuri inutile,cu scopul ca aceștia să poată crea efectiv activitățile de pe platforme educaționale și nu să copieze activitățile altor persoane,să fie capabili să transforme radical procesul instructiv-educativ si nu doar să ne prefacem că totul este bine. Să se elaboreze contracte între școală si familie prin care ambele părți să-și asume implicarea cu maximă seriozitate,deoarece dacă doar cadrul didactic se implică nu se ating nicicum obiectivele propuse.De asemenea,acolo unde nu sunt posibilități financiare,primăriile si autoritățile locale,ong-urile să vină in ajutor,altfel tot ce scriem si tot efortul este inutil.

În speranța că „totul va fi bine”,si că lucrurile vor intra pe făgașul normal,oricare ar fi el,susțin faptul că ar fi de bun augur,măcar la grădiniță si ciclu primar ca școala să rămână pe cât posibil tradițională,deoarece în această etapă a vieții copiii sunt cei mai vulnerabili din punct de vedere emoțional,iar lipsa contactului cu educatoarea/învățătoarea și copiii de vârsta lor ar putea avea efecte dramatice în timp.

Învățăm și susținem de atâta timp teoriile stării de bine,a incluziunii si a colaborării armonioase între participanții la actul educațional și ar fi păcat ca tot ce am clădit in materie de valori să fie demolat.

DA unei educații de calitate dacă este posibil on-line,dar în contextul actual cu resursele existente,consider că actul educațional de calitate rămâne deocamdată cel tradițional,până la clarificarea lacunelor cu care ne confruntăm.

Relația dintre finalități educaționale, obiective, conținuturi și timp de învățare

Prof. Ciobănescu Cristian
Colegiul Național *Gheorghe Lazăr*, București

***Rezumat**: Acest eseu prezintă la început câteva aspecte teoretice despre relația de interdependență dintre finalitățile educaționele, obiectivele, conținuturile și timpul de învățare. După aceea, este studiată această relație pe baza unui exemplu concret. În finalul lucrării sunt prezentate câteva concluzii referitoare la tematica adusă în discuție.*

***Cuvinte cheie:** finalități ale educației, obiective operaționale, programă școlară, conținuturi, timp de învățare*

1. Prezentarea noțiunilor – cheie

1.1. Finalități ale educației

Finalitățile sistemului de educație definesc orientările valorice care asigură proiectarea și realizarea activității de formare – dezvolatare a personalității la nivel macrostructural. Avem în vedere două categorii de finalități în sistem: idealul educației și scopurile educației.

Finalitățile sistemului de învățământ definesc orientările valorice care asigură proiectarea și realizarea activității de formare – dezvoltare a personalității la nivel microstructural. Sfera lor de referință vizează microstructura educației, dezvoltată în cadrul sistemului de învățământ, situate pe linia de continuitate cu instruirea realizată în cadrul procesului de învățământ.

1.2. Obiective operaționale

Obiectivele operaționale ale procesului de învățământ reprezintă acele finalități microstructurale elaborate de educator (profesor) pentru realizarea unor activități de educație/ instruire concrete într-un context spațio – temporal limitat (lecție, curs, seminar, oră de laborator, cerc de specialitate, ore de dirigenție, excursie didactică etc.). Construcția acestor finalități microstructurale angajează acțiunea de operaționalizare, care constituie opera de creație pedagogică a fiecărui educator (profesor).

1.3. Programă școlară

Programa școlară reprezintă un document oficial de planificare a conținutului învățământului bazat pe un ansamblu de acțiuni proiectate special pentru a suscita instruirea: definirea obiectivelor generale și specifice, stabilirea conținuturilor care trebuie predate – învățate – evaluate, anticiparea metodelor și a tehnicilor de evaluare, prezentarea materialelor necesare pentru realizarea activității de învățare (manual școlare etc.), precizarea dispozițiilor necesare pentru formarea inițială și continuă a cadrelor didactice.

1.4. Conținuturi

Conținuturile educației reprezintă dimensiunile sau laturile activității de educație (în mod implicit și ale celei de instruire) care, conform unor valori fundamentale concentrate la nivelul unor finalități (obiective) asigură formarea și dezvoltarea complexă a personalității (celui educat, educatului) în plan moral, intelectual, tehnologic, estetic și fizic.

În literatura de specialitate aceste conținuturi generale sunt prezentate și analizate și ca *dimensiuni sau laturi ale educației* (Todoran, Dimitrie, coordinator, 1982; Nicola, Ioan, 1996; Salade, Dumitru, 1998) sau chiar ca *forme ale educației* (Călin, Marin, 1996).

1.5. Timp de învățare

Timpul reprezintă o constrângere, dar şi o condiţie a învăţării. Vreme îndelungată, pentru sistemul de învăţământ timpul a fost considerat un factor dat, în raport cu care celelalte componente a curriculum-ului au fost ajustate, şi nu o variabilă: pornindu-se de la calendarul şcolar, se specificau disciplinele de studiu pentru un an şcolar şi, în funcţie de aceasta erau specificate rezultatele aşteptate. Modalitatea în care școala îi organizează unui elev timpul reprezintă totodată o formă de control şi influenţă asupra existenţei acestuia.

2. Despre interdependența dintre finalitățile educației și alte concepte de pedagogie

În calitate de finalități macrostructurale, idealul și scopurile anticipează evoluția educației pe termen lung și mediu, în raport cu tendințele și direcțiile generale de dezvoltare social, reflectate la nivel global și particular, în plan economic, politic, cultural sau comunitar.

Construcția finalităților macrostructurale este concentrată teleologic și axiologic la nivelul prospectării pedagogice a problematicii globale a sistemului social. Are un caracter global, invizibil, în masura în care orientările valorilor asumate sunt angajate stabil, în unitatea și integralitatea lor la scară socială a sistemului de educație/ învățământ. În consecință, idealul și scopurile educației nu permit gradualizări și divizări, pe diferite crieterii, în perspectiva elaborării unei taxonomii.

Finalitățile de sistem sunt incluse în cele mai importante documente de politică generală – proiecte de dezvoltare națională (parlamentare, guvernamentale, prezidențiale, comunitare etc.), programe ale partidelor politice, organizațiilor guvernamentale și nonguvernamentale – și de politică a educației (legea învățământului, statutul personalului didactic, curriculumul national etc.). Idealul educației reprezintă finalitatea de maximă generalitate care definește un prototip determinat, în mod obiectiv, de tendințe de evoluție ascendentă a societății, în contextual modelului de dezvoltare afirmată la nivel global, pe termen lung.

Ca finalitate de sistem, cu implicare macrostructurală globală, *idealul marchează cunoștiința pedagogică a societății, care angajează toate resursele formative existente sau potențiale într-un cadru formal, nonformal și informal* (Cristea, Sorin, 2000).

Scopurile educației reprezintă cea de a doua categorie a finalităților de sistem. În sens teleologic și axiologic, scopurile educației sunt determinate de ideal. Acționând ca finalități macrostructurale, scopurile definesc direcțiile generale de dezvoltare a sistemului de educație/ învățământ, pe termen mediu și lung. Aceste direcții generale trebuie legitimate în documente de politcă a educației, în perspectiva fundamentării și stabilizării deciziilor referitoare la structura de organizare a sistemului de învățământ și la criteriile de elaborare a planului de învățământ și a programei școlare. Diferența dintre idealul și scopurile educației intervine în interiorul aceleiași categorii de finalități macrostructurale care vizează definirea orientărilor valorile majore la nivel de filozofie și de politică a educației. Problema identificării specificului celor două tipuri de finalități de sistem poate fi rezolvată în termini specifici teoriei generale a educației. Astfel, idealul educației *marchează mai mult intenția, fără a garanta urmărirea efectivă a acesteia* într-un context pedagogic determinat. Scopurile, determinate teleologic și axiologic de ideal, *asigură orientarea activității de educație în mod real*, prin acțiuni strategice, într-o gestiune a spațiului și timpului care pot fi evaluate pe termen mediu (minimum un ciclu de educație, stabilit convențional la 10 – 15 ani) (De Landsheere, 1989; Hameline, 1979).

3. Un punct de vedere privind rolul finalităților educației în organizarea procesului didactic

Într-un context particular pentru o lecție arbitrară, finalizarea curriculară a lecției reprezintă ultima structură a proiectului pedagogic organizat, planificat, realizat și dezvoltat în acest context didactic determinat. Am putea spune că rolul său rezultă din funcția pedagogică specifică, atribuită acțiunii de evaluare finală – funcția de cumulare a rezultatelor elevilor, măsurate și apreciate de profesor pe tot parcursul lecției (și în cadrul altor lecții), în perspectiva stabilirii unor decizii corecte (exprimate prin note, calificative, caracterizări etc.).

Din perspectivă curriculară, finalizarea lecției intervine la nivel de strategie sumativă, cumulativă angajată, în mod special în procesul de definitivare a deciziilor pedagogice în cadrul activității didactice de referință. Avem în vedere legăturile mutifazice existente între evaluarea finală și celelalte strategii de evaluare.

Pe de o parte, finalizarea consemnează (sumativ, cumulativ) rezultatele obținute pe parcursul lecției (și a altor lecții proiectate după același scop specific, comun capitolului sau subcapitolului respectiv) în termeni de măsurare și apreciere continuă/ formativă.

Pe de altă parte, finalizarea (definită strategic în termeni de evaluare sumativă, cumulativă, valorificând mai multe secvențe de evaluare continuă, formativă) devine, în mod implicit și explicit, premisă a evaluării inițiale/ predictive, realizabilă în viitoarea lecție (în cadrul aceluiași capitol/ subcapitol sau cu ocazia deschiderii unui noi subcapitol/ capitol).

Fiind concentrată la sfârșitul lecției, într-un timp limitat (maximum 5 minute), finalizarea trebuie realizată prin intermediul unor secvențe foarte bine conturate și articulate, valorificate deplin în plan docimologic, dar și social, în mod special la nivel de educație/ instruire morală. De aceea, de exemplu în contextul lecției propuse, la final se poate propune completarea unui rebus prin intermediul căruia se vizează recunoașterea noțiunilor fundamentale prezentate la lecție. Această activitate durează câteva minute și astfel, profesorul poate observa dacă noțiunile au fost explicate pe înțelesul copiilor și de asemenea, dacă elevii au urmărit cu atenție lecția și au perceput corect expunerea profesorului.

4. Concluzii

În concluzie, valorificarea unui model conceptul, global și deschis, referitor la relația dintre finalitățile educației și celelalte aspecte prezentate, este necesară în contextul de politică a educației (și de politică școlară) asumate la toate nivelurile sistemului și ale procesului de învățământ. Trebuie avute în vedere proiectarea reformelor școlare, a curriculumului național, a planului de învățământ, a programelor și manualelor școlare, a planului calendaristic al fiecărui cadru didactic etc.

În acest context, definirea și analiza obiectivelor educației/ instruirii, care implică și prezentarea principalelor taxonomii, dar și a tehnicilor de operaționalizare, asigură premisa abordării curriculare a problematicii procesului de învățământ.

În general, orice cadru didactic trebuie să aibă în vedere interdependența dintre finalitățile educației și celelalte aspecte pedagogice (scopurile educației, timpul de învățare, obiectivele operaționale etc.) pentru ca la finalul activității educației elevii să aibă la dispoziție toate premisele dezvoltării lor și în mod implicit, ulterior, a susținerii dezvoltării unei societăți de calitate.

Referinţe bibliografice:

- Cristea, Sorin (2010), *Fundamentele pedagogiei*, Editura Polirom, București;
- Cristea, Sorin (2009), *Studii de pedagogie generală*, Editura Didactică și Pedagogică, București;
- Florea, Nadia Mirela; Ţăranu, Adela Mihaela (2012), *Pedagogie. Curs de formare inițială pentru cariera didactică,* Editura Fundației *România de Mâine*, Bucureşti

EDUCAȚIA MODERNĂ
O NECESITATE

Prof. Ionescu Alina Elena
Liceul Tehnologic Agromontan „Romeo Constantinescu”
Vălenii de Munte –Prahova

În meseria de dascăl, fiecare zi este o provocare.

Timp îndelungat conceptul de educaţie a fost pătruns nu de ideea de libertate, ci de necesitate; nu de cerinţele individului, ci doar de cele ale societăţii. Se ştie însă că un spirit liber ar trebui sa acţioneze din propriul imbold, pe care îl „alege’’ din totalitatea ideilor sale. Prin libertate se educă stăpânirea de sine şi activismul, ambele determinate de propria conştiinţă.

Societatea în care trăim înaintează cerinţe deosebite faţă de personalitatea copilului. Politicile educaţionale ce converg spre realizarea unei dimensiuni europene în educaţie, ne oferă să fim parte activă la provocarile lumii contemporane: explozia democrafică, imigraţia şi interculturalismul, amploarea tehnologiei şi societatea informaţională, poluarea mediului.

Pentru a realiza o educaţie modernă este nevoie de un învăţământ formativ şi în acest context, *curriculumul,* conceput ca un parcurs pentru viaţă al educabililor, trebuie să asigure dezvoltarea unei personalităţi deschise, flexibile şi creatoare de valori. Curriculumul are un caracter formativ, importante fiind nu doar capacităţi si atitudini, deoarece acestea sunt componentele unei personalităţi viabile, capabile să înfăptuiască schimbări.

Aşadar în societatea actuală are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să ţină pasul cu evoluţia societăţii şi implicit a educaţiei. Învăţământul de astăzi a cunoscut transformări rapide pornind de la crearea mediului de învăţare care poate eficientiza tehnicile de învăţare şi de muncă intelectuală sau le poate bloca, încetini uneori din lipsa banilor alteori din dezinteresul dascălilor.

Nevoile şi cerinţele copiilor „actori” pe scena educaţională pretind dascălilor o schimbare radicală a modului de abordare a activităţii didactice. De aceea se vorbeşte tot mai mult despre „educaţia modernă’’. Dar ce este educaţia modernă?

Pentru a putea răspunde acestei întrebări este necesară analiza a ceea ce a reprezentat învăţământul până acum ceva vreme în urmă. Şcoala noastră practica cu predilecţie o predare frontală, în care metodele expozitive slujeau şi poate încă mai slujesc cu fidelitate cerinţele programelor de învăţare comune şi obligatorii. Activitatea pe grupe şi predarea personalizată individualizată prindeau cu greu contur. Parteneriatul în educaţie era un corp străin pentru şcoala tradiţională. Profesorul de clasă se considera “suficient’şi ’’suveran’’ în spaţiul propriu de lucru.

Profesiunea didactică avea tradiţia solitarului, a personajului adult şi expert, de unul singur printre elevi. Lecţia era o operă proprie, la fel dotarea, chestionarea, recompensa sau pedeapsa. Monologul era folosit în mod excedentar în detrimentul dialogului iar comunicarea efectivă, dezbaterea erau facil echivalate cu expunerea.

Şcoala încă mai conservă cu încăpăţânare vădită principiile comeniene de organizare şi funcţionare, izolându-se tot mai mult de cerinţele vieţii reale, evident mai complexe azi.

Exemplu: Asistăm la lecţie obişnuită. Elevii sunt în bănci, sau în semicerc ca pe vreme străbunicilor. Toţi au privirile aţintite înainte. Acolo este catedra şi implicit dascălul în faţa clasei. Asta li se cere – privirea în faţă. Unde găsesc ei răspunsuri la confruntările personale: la profesor, în spatele colegului sau departe de zidurile şcolii ? Se pune o întrebare firească: ce finalităţi îşi asumă şcoala?

Exemplu (de contrast): Elevii sunt pretutindeni în clasă. Ei se grupează natural, potrivit opţiunilor de studiu şi resurselor pedagogice asigurate de profesor. Elevii privesc unii la alţii, faţă-în-faţă, ei comunică. Toţi au şansa dialogului efectiv.

Astfel se poate lesne observa că practicile pedagogice au evoluat de la un învăţământ în care activitatea de predare şi autoritatea cadrului didactic erau *centrale* spre un învăţământ care pune elevul sau grupul de elevi în activitate plasându-i în centrul atenţiei sale prin recurs sistematic la demersuri de achiziţie de cunoştinţe.

Prin trecerea de la o pedagogie implicită şi opacă la o pedagogie explicită şi transparentă elevul poate negocia raportul sau achiziile, le poate accepta, critica şi chiar refuza. Acest model reconsideră statutul celor trei elemente ale triunghiului pedagogic: discipol, cunoştinţe, cadru didactic, precum şi relaţiile dintre aceste elemente, considerând primordial nu raportul cunoştinţe – profesor (ca în învăţământul tradiţional) ci raportul elev – cunoştinţe.

În acest context li se permite copiilor să depăşească stadiul cunoştinţelor empirice, parţiale, incomplete, limitate sau chiar eronate, şi să dobândească prin efort propriu cunoştinţe ştiinţifice, să-şi construiască şi să-şi modeleze personalitatea într-o direcţie favorabilă, pozitivă. Iar acest lucru este posibil prin intermediul instruirii şi învăţării interactive. Învăţarea interactivă este un tip superior de învăţare ce se realizează datorită eforturilor intense ale celor care învaţă şi se formează în vederea atingerii obiectivelor propuse prin forţe proprii.

Acest fapt poate fi pus în practică prin intermediul unui sistem de metode şi procedee, care face posibilă atingerea finalităţilor educaţionale formative şi informative şi care ocupă o poziţie centrală în curriculum-ul şcolar.

Metoda de învăţământ este o tehnică, o modalitate de lucru, o manieră de a acţiona practic, în mod sistematic şi planificat în vederea realizării practice a activităţilor anticipate şi proiectate mintal.

Orice metodă are potenţial formativ şi un potenţial de activizare specific intrinsic, anumite resurse latente ele putând fi exploatate, valorificate şi apoi transformate în valenţe activizatoare. Se ajunge astfel la metodele active care îi dau posibiliatea copilului să-şi însuşească prin efort propriu cunoştinţele, direcţionat de cadrul didactic.

Metode active sau active-participative sunt modalităţi de acţiune educativă centrate pe elevi şi mai exact pe activitatea de învăţare a acestuia. Ele vizează şi asigură antrenarea şi activizarea structurilor cognitive, operatorii şi afective ale elevului în direcţia utilizării potenţialului său psihic, fizic şi afectiv şi a transformării lui într-un coparticipant implicat profund în propria lui instruire şi formare, într-un constructor al propriei cunoaşteri prin activităţi şi sarcini de lucru individuale sau cooperative, independente sau interdependente.

Nu se poate afirma că metodele tradiţionale nu sunt eficiente iar cele moderne sunt eficiente deoarece orice metodă are atât valenţe specifice cât şi limite specifice determinate de contextual educaţional de personalitatea cadrului didactic şi a elevilor care le utilizează.

Totuşi metodele active şi participative sunt adevărate pârghii nu numai de educaţie, ci şi de socializare, apărute ca reacţie la progresele de ordin economic, ethnic, ştiinţific al societăţilor. Ele reprezintă un plan de acţiune transpus intr-un ansamblu de operaţii mintale si practice care-l ajută pe elev să dobândească cunoştinţe, poriceperi, deprinderi, atitudini, îl pune să gândească, să-şi formeze opinii proprii despre subiectul propus, opinii pe care să le poată susţine şi argumenta.

Aceste metode implică mai mult tact din partea dascălilor deoarece trebuie să-şi adapteze stilul didactic în funcţie de tipul de copil timid, pesimist, agresiv, acaparator, nerăbdător, pentru fiecare găsind gestul, mimica, interjecţia, întrebarea, sfatul, orientarea, lauda, reţinerea, aprecierea, entuziasmul în concordanţă cu situaţia.

Probabil consideraţi că va fi greu. Da într-adevăr nu va fi uşor dar cu răbdare, perseverenţă, profesionalism şi responsabilitate veţi reuși să descifraţi, să inţelegeţi, să aplicaţi şi să vă bucuraţi în egală măsură de oportunităţile pe care aceste metode moderne le deschid în beneficiul copiilor şi al dascălilor deopotrivă.

Sintagma ’’la vârsta aceasta este imposibil ’’ trebuie să dispară din vocabularul dumneavoastră. Orice metodă poate deveni accesibilă la orice vârstă dacă avem încredere în minunea acestei lumi care este COPILUL. El este cel care aşteaptă de la noi zilnic noutăţi. Să nu-l dezamăgim! Dacă am optat pentru această nobilă profesie de a educa, să o facem cu gândul la copil şi la viitor.

Aplicarea metodelor moderne solicită timp, diversitate de idei, angajare în acţiune, descoperirea unor noi valori, responsabilitate didactică, încredere în capacitatea personală de a le aplica creator în vederea eficientizării procesului instructiv educativ. Dar dacă veţi cunoaşte foarte bine copiii, problemele şi emoţiile lor, veţi alege metodele adecvate şi veţi obţine avantajele pe care acestea le oferă.

Aşadar să pornim odată cu copiii la descifrarea, organizarea şi aplicarea metodelor noi în activitatea instructiv-educativă. Calitatea activităţii noastre la clasă este “cartea de vizită ’’ din care banalul şi rutina trebuie şterse. Reţeta este să avem curaj, dorinţă şi încredere în noi că vom reuși.

Bibliografie:

Breben S.,Gognea E., 2007, *Metode interactive de grup*, Editura, Arves

Ionescu, Miron 1998, Educaţia şi dinamica ei, Editura, Tribuna învăţământului, Bucureşti Cerghit, Ioan, 1984, Perfecţionarea lecţiei în şcoala modernă, Editura didactică şi pedagogic

PENTRU CE PREGĂTIM ELEVII?

LICEUL “DR.LAZĂR CHIRILĂ”
BAIA DE ARIEȘ, JUD. ALBA
profesor de limba și literatura română CENAN NICOLETA

Pregătirea și motivarea copiilor și a tinerilor pentru continuarea învățăturii pentru o lume în schimbare ,formarea personalității pentru stimularea și valorizarea creativității,a talentului și a sensibilității ,selectarea informației pentru folosirea ei în scopuri utile sunt principalele coordonate ale politicii educaționale a școlii românești. Încadrându-se pe axa politicii învățământului european , învățământul românesc se raportează însă la tradițiile școlii autohtone,oferindu-i astfel unitate în diversitate.

Obiectivul fundamental al politicii externe ,actuale și de perspectivă al României este aderarea la structurile europene și euro-atlantice. Învățământul –componentă a vieții sociale românești-în evoluția sa ,trebuie corelat cu obiectivul de aliniere a politicilor educaționale proprii la cele europene ,prin reforma învățământului obligatoriu.

Pentru cerințele politicii educaționale europene,principalele finalități sunt:

- Egalitatea reală de șanse.
- Asigurarea educației de bază pentru toți.
- Promovarea concomitentă a stabilității și a schimbării sociale.
- Pregătirea copiilor pentru viața adultă și activă pentru timpul liber,pentru familie și societate.
- Pregătirea și motivarea copiilor pentru continuarea învățării pentru o lume în schimbare.

Educația reprezintă un proces complex ,amplu și sistematic având drept scop ridicarea nivelului cultural,profesional ,ideologic,științific ,formarea și dezvoltarea facultăților morale,intelectuale și fizice ale omului ,ale comunității etc,în ansamblul său ,având ca sursă culturală ,științifică și morală experiența socială acumulată la un anumit moment dat de comunitatea umană.

În acest context educațional ,Omul îndeplinește concomitent rolul de educator și educat,fiind în același timp cauză și efect ,deci este în centrul tuturor preocupărilor întregii societăți ,iar ,ca urmare ,este investiția cea mai valoroasă pe care o poate face societatea în membrii săi.

Fenomenul educațional se manifestă la toate nivelurile sociale ,atât ca formă de exprimare a comportamentului uman în diferite momente istorice ,cât și ca efect în sensul determinării evoluției umane prin participarea efectivă a Omului ,a manifestării personalității sale ,a educației sale în derularea acestora.

Educația apare ca manifestare socială odată cu evoluția omului pe scara istoriei la început ca o necesitate de supraviețuire și ,mai târziu ,ca o necesitate de transmitere a experienței acumulate de membrii unei comunități de-a lungul timpului ,din rațiuni de supraviețuire ,de conservare și dezvoltare a vieții în Univers. Educația s-a dezvoltat ca fenomen și act social de-a lungul timpului ,odată cu creșterea posibilităților de comunicare,cu creșterea cantității și calității informației vehiculate de comunitate.

Educația este un profund act social,prin care individul își descoperă propria personalitate , prin care își manifestă aspirațiile și idealurile sociale,nuanțând și determinând evoluția evenimentelor sociale.Schimbările majore din

domeniul vieții sociale din ultimii ani impun procesului educațional necesitatea găsirii unor soluții adecvate ,pentru copii,pentru tineret ,pentru ca aceștia să-și descopere propria personalitate,să se împlinească social în condițiile date,într-o eră a informaticii ,într-o lume a cărei dezvoltare nu se mai poate concepe fără o educație corespunzătoare în domeniul IT-ului.

Școala trebuie să găsească modurile cele mai adecvate care să răspundă unei anumite cerințe și să-și schimbe metodele și mijloacele de a face educație într-o epocă a informației , a internetului ,a unei medii explozive. În acest scop ,programele educaționale din enciclopedii,de pe internet vin în sprijinul elevului,transmise cu grijă și răspunderea necesară educatorului,formatorului de personalitate ,omul din spatele creații deosebite ale lumii moderne.

Educatorul,profesorul viitorului ,trebuie să-și asume rolul formator ,de stimulare a creativității elevului ,de stimulare a capacităților sale intelectuale,prin modelarea cu grijă a deprinderilor pe care fiecare individ le posedă ,folosind acea celebră metodă socratică a moșitului ,a descoperirii unicității individului într-o diversitate extraordinară de personalități ,pentru că numai astfel o societate poate evolua ,prin descoperirea posibilităților individuale puse în slujba dorințelor comune ale societății ,creându-se o armonie socială deosebită ,la care cu siguranță că fiecare sistem social a visat sau visează.

Ca o concluzie a celor enunțate mai sus, este important de subliniat faptul de educația trebuie să aibă ca finalitate integrarea elevilor în societate, ca produs al unei societăți moderne, civilizate, dar care poate fi modelată după diversele situații care apar.

BIBLIOGRAFIE:

- Managementul Educațional ,Ioan Țoca,Editura Didactică și pedagogică,R.A ,2008

Impactul platformelor educaționale în Grădinița de copii

Profesor învățământ preșcolar: Găvenea Alexandra Ana-Maria
Grădinița cu program prelungit nr.2 Râșnov, jud Brașov

Calculatorul în educația preșcolarilor ocupa un loc din ce în ce mai important, deoarece permite transmiterea și asimilarea de noi cunoștințe într-un mod foarte atractiv pentru preșcolari. Procesul instructiv-educativ fiind eficient, constant și concis. Preșcolarii învață prin joacă, fiind puși în situația de a găsi repede soluții și de a lua decizii pentru rezolvarea problemelor. Ca și mijloc de instruire, calculatorul, menține atenția copiilor activă pe tot parcursul activității de învățare.

Procesele psihice ca imaginatia și creativitatea sunt activate, acestea la vârsta preșcolară intrând într-o nouă fază de dezvoltare, capătând noi aspecte. Pentru a le putea stimula, se pot găsi diverse softuri educaționale care ajută copilul ca exemplu, PitiClic, EduTeca.

Prin folosirea calculatorului în grădiniţă se constituie o creştere a calităţii predării şi învăţării. Prin intermediul computerului se oferă copiilor justificări şi ilustrări ale proceselor şi conceptelor abstracte, ale fenomenelor neobservate sau greu observabile. Alături de mijloacele didactice clasice, calculatorul este un instrument didactic ce poate fi folosit în scopul eficientizării tuturor activităţilor din grădiniţă.

În învățământul preșcolar, jocul este principala formă de organizare a procesului instructiv-educativ, iar calculatorul, este pentru copil, un alt mod de a învăţa jucându-se, este parte din spaţiul socio-cultural al lui, care îl pun în situaţia de a găsi rapid soluţii, de a se adapta la o lume în care informaţia circulă, îi influenţează limbajul şi comunicarea non-verbală şi totul cu paşi repezi.

Exemple de platforme și instrumente de utilizat în învățământul preșcolar, care pot fi utilizate împreună cu aceștia sunt următoarele:

PADLET- este o aplicaţie care permite utilizatorilor să afişeze materialele într-un perete virtual. Peretele este o pagină web care permite utilizatorilor încărcarea diferitelor materiale pe o temă dată, materiale de tipul documentelor, prezentărilor, legaturilor spre diferite site-uri web. Este gratuită, dar necesită crearea unui cont. Te poţi loga cu contul de yahoo, gmail sau Facebook. Se poate accesa aici: www.padlet.com. Am folosit acest intrument într-un moment în care am dorit să fac o “furtună de idei” împreuna cu preșcolarii, care erau acasă cu parinții, fiind în perioada de educație online. Ca și dezavantaj este că depinde foarte mult de prezenta unui părinte în preajma preșcolarului.

WORLDWALL - este o aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocur i interactive pentru susținerea învățării, fiind posibile de la 1 la 8 modele. (De exemplu: Cuvântul lipsă, Anagrame, Pu zzle, Rebus, Adevărat sau Fals, Sortează, Ch estionare, Spânzurătoare, Deschide cutia et c); Este un instrument digital uşor de utilizat şi plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate. https://wordwall.net. Acest joc l-am facut tot în perioada educatiei online, cand am creat un joc cu cârtițe, pentru a recapitula figurile geometrice, preșcolarii împușcau cârtițele corecte și primeau punctaj maxim pentru acest lucru. A fost un joc de atenție, de concentrare și de evaluare a cunoștințelor.

KAHOOT- Este un instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se creează teste interactive pentru copii; profesorul creează testu l, apoi trimite codul de acces (PIN) elevilor care accesează testul într-un timp limitat. Puteți adăuga imagini, clipuri video şi diagrame întrebărilor pentru a creşte gradul de interacţiune al jocului. Se poate juca pe deskt op, tabletă sau telefon mobil. Rezultatele testului sunt vizibile tuturor, la încheierea acestuia, sub forma unui

clasament. https://kahoot.com/. Acest intrument l-am folosit în ultimele săptămâni de grădiniță cand am facut o evaluare a celor învățate. Preșcolarii s-au jucat împreuna cu părinții cu cifrele, figurile geometrice, culorile si multe alte întrebări.

Învăţarea asistată de calculator reprezintă o cale de instruire eficientă. Experienţele cognitive şi de exprimare care îi introduc pe copii în lumea oferită de programele multimedia trebuie să fie în concordanţă cu mediul educaţional din care provin ei. Prin aceste activităţi, oferim copiilor şanse egale la educaţie, indiferent de mediul în care cresc şi se dezvoltă.

Pedagogia modernă pune în prim plan copilul, cu trebuinţele şi nevoile lui de dezvoltare. Copiii vor să se descurce singuri şi vor în acelaşi timp ca persoanele în care au încredere să-i orienteze şi să-i ocrotească. Educatoarea dovedeşte competenţă dar şi dragoste pentru copii, atunci când le oferă posibilitatea de a avea iniţiativă.

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALĂ

Prof. Consilier școlar,
Coca Ileana, Școala Gimnazială „Iorgu G. Toma” Vama

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice. Pentru ultima problemă am întocmit noi o listă cu câteva dintre cele mai utilizate astfel de platforme.

Învățarea digitală înlocuiește din ce în ce mai mult metodele educaționale tradiționale.

De azi este recomandat să uităm de metodele pe care le foloseam acum 10-15 ani la școală și trebuie să gândim la abordarea altor tehnici de predare și învățare, bazate pe instrumente și tehnologii digitale. Includerea învățării digitale în sălile de clasă poate varia de la utilizarea pur și simplu a tabletelor în loc de hârtie, la utilizarea unor programe și echipamente software elaborate, precum platforma educațională Școala365.

Indiferent de cât de multă sau puțină tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație. Cum? Prin faptul că îi face pe elevi să fie mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile, iar astfel să se renunțe la metodele tradiționale de educație.

Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea.

Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerent, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual.

Spre exemplu, jocurile interactive și de îndemânare sunt instrumente excelente care îi învață pe copiii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa.

De ce copiii preferă să învețe prin joc? Pentru că jocul în sine le oferă satisfacții. Iar acest lucru îi ajută să-și dezvolte răbdarea, o altă abilitate și o caracteristică a inteligenței emoționale, extrem de necesară la adaptarea vieții de adult.

De asemenea, copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală. Devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi.

Trăim vremuri incredibile, unde găsim tot ce ne dorim online, inclusiv cursuri excelente ce pot susține educația tradițională, de la ce mai buni si capabili profesori. Posibilitățile sunt infinite.. Atunci de ce să nu le folosim pentru binele nostru suprem?

Educația digitală îi motivează pe elevi, devenind mai responabili.

Elevii care folosesc tehnologia digitală pentru a învăța devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea dau seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, putem spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult

mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu.

În plus, digitalul oferă adesea o modalitate mai interesantă și mai cuprinzătoare de informații. Fapt care se reflectă în scăderea absenteismului în școlile care folosesc deja instrumentele digitale și notele mai mari pe care le obțin elevii. Mai mult decât atât, când elevul își poate urmări propriul progres, îi sunt sporite motivația și responsabilitatea.
Instrumentele digitale de învățare implică profesorii și părinții la un nivel mai profund
Instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare. Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc să raspundă nevoilor fiecărui elev în parte, făcând educația mai productivă prin comunicare continuă și dinamică, Ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale.

Pe lângă profesori, și părinții pot folosi activități interactive pentru a încuraja interesul copilului în procesul de învățare. Aceștia pot explora, de asemenea, activități de învățare online cu copilul lor, care poate servi drept extensie a ceea ce învață în sălile de clasă.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă bucurie copiilor, precum și numeroase beneficii în ceea ce privește dezvoltarea cognitivă a copilului. Toată lumea are de câștigat în acest proces al digitalizării procesului de învățare.
Instrumentele și tehnologia digitală sporesc rapid schimbul și asimilarea de informații
În ultimii ani, trecerea de la tipărirea pe hârtie la digital a influențat și maniera în care studiem. La fel cum se tipărea presa cu șase secole în urmă, această tranziție transformă educația formală și creșterea oportunităților de învățare.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale. Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.
De asemenea, se creează un mediu care le permite profesorilor să se bucure de condiții echitabile. În plus, școlile pot economisi bani, asigurând în același timp acces la materialele educaționale, așa cum fac școlile private scumpe.
Creșterea implicării elevilor în procesul educațional cu ajutorul instrumentelor și tehnologiilor de învățare digitală
Alinierea și pregătirea elevilor la cerințele învățământului superior și pregaătirea pentru o cariere de la o vârstă fragedă a devenit una dintre cele mai importante responsabilități ale educației școlare. Soluțiile digitale de învățare pun accentul pe metode de învățare care sunt constructive, colaborative și solicită implicarea elevilor, ceea ce îi face să se adapteze la lumea de după școală.

În contextul dinamicii locurilor de muncă, a meseriilor care dispar și a celor care apar, este abosolut necesar ca în programele școlare să fie incluse metode noi de învățare și educație, începând chiar de la școala primară.
Instrumentele și tehnologia digitală de învățare și predare în clasele primare, secundare și licee pregătesc elevii pentru studiile superioare și carierele pe care le vor urma, ajutându-i să dobândească abilități specifice, inclusive familiarizarea cu tehnologiile emergente și auto-motivaționale.
Vor exista în continuare cursurile tradiționale împreună cu instrumentele și tehnologia digitală, dar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment la activitățile de la clasă și mutate online pentru ca elevii să aibă acces la acestea și în afara sălii de clasă.
Astfel, orele de la clasă sunt mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi.

De asemenea, elevii au posibilitatea de a-și perfecționa și aprofunda studiul chiar înainte de a veni la școală, dacă folosesc un instrument digital de învățare.

Ajutând copiii să gândească în afara cadrului tradițional și rigid de învățare, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și le oferă sentimental de încredere în propriile capacități.

Instrumentele și tehnologia digitală umple golurile în care predomină învățământul tradițional. De fapt, unele dintre beneficiile pe care aceste instrumente le aduc sunt pur și simplu incomprehensibile prin tehnicile tradiționale de învățare.

De la impactul pe care il are asupra mediului nevoia de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Realitate sau spațiu virtual
Prof.Matei Constantin - Liceul Tehnologic Auto

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învățare online. Chiar dacă mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru asta, unii nici nu și-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru și nici acces la internet. Sunt profesori care nu știu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt și cei care nu știu ce platforme educaționale online pentru elevi sunt mai ușor de folosit și mai practice. Pentru ultima problemă am întocmit noi o listă cu câteva dintre cele mai utilizate astfel de platforme.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât și elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunțuri și, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi și încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toți utilizatorii, precum și de activarea licenței Google.
Aplicația a fost lansată în anul 2014 și este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori și elevi din întreaga lume. Are o interfață disponibilă și în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât și de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulți profesori, se pot pregăti cursurile în avans și se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spațiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- pot forma rapid clasele,
- pot împărtăși cu elevii materialele didactice,
- pot posta anunțuri,
- pot împărți clasele în grupuri mai mici pentru ca aceștia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte,
- pot crea, distribui și evalua teste,
- pot transmite și evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor și a activităților de învățare, aceasta permițând și înscrierea părinților, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părți implicate. Numărul de activități permise părinților este însă limitat
Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv și permite profesorilor și elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activitățile educaționale, teste sau alte informații esențiale în funcționarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conținut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât și link-uri sau materiale video. Dezavantajul față de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaționale online pentru elevi. Școala Intuitext este dedicată profesorilor și elevilor din ciclul primar și gimnazial și poate fi folosită atât pentru învățare, cât și pentru evaluare. Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Națională din clasa a VIII-a, la Limba Română și Matematică.

Ambele platforme:

- respectă programa şcolară,
- sunt avizate de Ministerul Educaţiei Naţionale,
- prezintă explicaţii şi simulări menite să ajute elevii să înţeleagă mai uşor diferite concepte,
- prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicaţii la fiecare pas efectuat,
- prezintă teste ce ajută elevii să-şi verifice cunoştinţele.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune:

- profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen,
- lecţiile pot fi înregistrate,
- se utilizează o tablă virtuală,
- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute,
- clasa virtuală poate fi securizată,
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot şi Ask.

În primul rând, trebuie să se facă, desigur, o distincţie între tehnologie şi mediul virtual. Termenii nu sunt neapărat egali. Un copil de 6-7 ani poate avea la şcoală un telefon fără conexiune la internet pentru a putea fi contactat de părinţi şi pentru siguranţa sa departe de familie. Adevărul este că dincolo de pericolul legat de radiaţii sau de modul în care ecranele luminiscente afectează obiceiurile legate de somn şi, posibil, determină un risc crescut de a dezvolta afecţiuni de tipul ADHD, se află pericole mult mai mari legate de Internet.

În al doilea rând, trebuie subliniată lipsa reglementărilor la nivel internaţional în ceea ce priveşte mediul virtual, ceea ce înseamnă, în mod automat, lipsa unei informări în masă corespunzătoare a părinţilor. Implicit, acest lucru duce la o mai mare responsabilitate pe umerii cadrelor didactice de a se informa şi de a se adapta la această lume mereu în schimbare.

Oamenii ajung să fie dependenţi de multe lucruri în viaţa lor, majoritatea acestor dependenţe fiind inofensive. Pentru a fi însă catalogată drept dependenţă, trebuie să existe o componentă biochimică sau chimică, adică trebuie să existe dovezi că o persoană are o nevoie în creştere, deci, în cazul de faţă, îşi doreşte să folosească internetul sau telefonul din ce în ce mai mult şi că lipsa accesului sau lipsa semnalului provoacă persoanei o stare de nelinişte, teamă, disconfort. Uneori, aceste stări pot fi similare cu cele legate de droguri sau alcool printre dependenţi.

Este recunoscut faptul că petrecerea unui timp prea lung în faţa calculatorului de către copiii mici poate duce la dependenţă. Jocurile pe calculator sau aplicaţiile pe telefon sunt proiectate pentru a fi irezistibile şi au la bază principii din psihologie: se oferă o recompensă intermitentă, adică exact cum trebuie pentru a se asigura că jucătorul va reveni, însoţită de stimuli aferenţi (alerte şi notificări) şi de surpriza continuă a căutării/descoperirii de mesaje personale noi, divertisment etc. Există studii care au numit căutarea ca fiind „bunicul sistemelor” emoţionale ale creierului; împreună cu

jocul, furia, panica, durerea şi teama, căutarea este încorporată în regiunile primitive ale crerului, acestea fiind amintiri evolutive „încorporate în sistemul nervos la un nivel fundamental” (pag. 61). Căutarea provoacă un răspuns chimic la nivelul creierului: eliberarea de dopamină; suntem recompensaţi pentru explorare.

Aceste fapte aruncă o lumină mai clară asupra comportamentului adolescenţilor dependenţi de telefon/internet. Ei pot deveni agresivi sau pot face depresie dacă părinţii îi pedepsesc prin a le lua telefonul. De aceea, unii psihologi recomandă părinţilor să nu folosească telefonul drept mijloc de pedeapsă deoarece acest lucru va conduce la o mai mare ataşare a adolescentului de dispozitiv.

Ar trebui să li se recomande părinţilor să îşi monitorizeze modul propriu în care utilizează telefonul şi să reducă folosirea acestuia acasă, în faţa copiilor (cu toate acestea, studii recente din SUA arată că timpul petrecut în faţa telefonului de către adulţi creşte îngrijorător odată ce revin acasă de la serviciu.)

Un alt aspect este cel legat de „imaginea de sine” şi „stima de sine” şi de modul în care imaginea unei persoane se reflectă în ochii celor din jur. În trecut, copiii/preadolescenţii şi adolescenţii aveau un număr restrâns de prieteni de la care primeau feed-back în ceea ce priveşte aspectul fizic, hainele lor, etc. Informaţiile erau uşor de analizat, iar o eventuală respingere sau critică destul de uşor de acceptat. Astăzi, însă, „oglinda virtuală” oferă un număr potenţial nemărginit de grupuri sociale/contacte. Cât de uşor este acum să fie interpretată, filtrată şi procesată o cantitate atât de mare de informaţii provenind din atât de multe zone diferite (o varietate de reţele sociale)? Acest lucru se poate dovedi dificil chiar şi pentru un adult, iar pentru un tânăr în dezvoltare poate fi cu atât mai derutant.

Există o nouă noţiune interesantă, „sinele virtual”. Acesta este într-o permanentă dezvoltare din moment ce el continuă să existe chiar şi atunci când persoana reală doarme. Este într-o activitate continuă, poate primi like-uri şi poate fi etichetat. În lipsa unui suport şi a unei informări, în lipsa susţinerii familiei sau a unor discuţii cu profesori care cunosc copilul şi care pot oferi sfaturi, încurajare şi ajutor, această situaţie poate crea o senzaţie de panică şi de stres, ducând la impresia că este nevoie ca acest „sine virtual” să fie permanent actualizat, îmbunătăţit şi păstrat popular.

La nivel psihologic, disponibilitatea numeroaselor aplicaţii digitale pentru modificarea imaginii îl poate face şi pe un copil timid să fie mai dispus să posteze un selfie, mai degrabă decât să îşi dorească să interacţioneze cu persoane reale şi să încerce să îşi facă prieteni (un lucru greu de făcut). Pe termen lung, acest lucru poate provoca izolare la vârsta adultă.

Era digitală a complicat lucrurile deoarece acum există, pe lângă sinele real, cel virtual/cibernetic. Cel din urmă îi face pe tineri să îşi dorească să atingă un sine ideal, dar, din păcate, acest lucru se petrece în spaţiul virtual, nu în realitate.

Ne putem doar imagina ce se poate întâmpla în mintea unui copil/adolescent/ tânăr când sinele acesta virtual este criticat/respins/atacat (cyberbullying). Ştim cât timp şi energie pot consuma ei pentru a realiza o foarte bună imagine a lor pe internet, iar atunci când „cea mai bună versiune a lor” este respinsă, oare cum se simte sinele real?

Bibliografie:

-https://www.eva.ro/mama-si-copilul/copii/platforme-educationale-online-pentru-elevi-ce-recomanda-ministerul-educatiei-si-cercetarii-articol-216975.html
-The Cyber Effect: Psihologia comportamentului uman în mediul online, Dr. Mary Aiken, Ed. Niculescu, 2019

ROLUL PLATFORMELOR ONLINE DE ÎNVATARE

PROF. ÎNV.PRESCOLAR: CIORTAN ADRIANA
G.P.P. NR.2, SLATINA, OLT

În ţara noastră, contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre noi nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice. În această categorie ne-am aflat şi noi ca unitate şcolară,nu am ştiut ce platformă educaţională să alegem pentru grădiniţa noastră. Fiecare dintre noi s- a documentat şi în urma unui consiliu profesoral,am ales o platformă educaţională online de care ulterior am fost foarte mulţumiţi.

Această platformă se numeşte ClassDojo şi vreau sa va împartaşesc impresiile mele legate de această platformă care ne-a cucerit. În primul rand aceasta nu a avut doar rolul de a da doar conţinut educaţional,ci a oferit şi caracteristici care au dus cu gandul la o instituţie clasică de învaţământ. Am putut să urmăresc participanţii la cursuri,am putut testa si evalua utilizatorii,am putut repartiza teme şi proiecte şi am putut păstra rapoartele pentru fiecare preşcolar care a accesat platforma.

Preşcolarii au fost încantaţi de lecţiile virtuale pentru că am folosit atat mijloacele audio cat şi pe cele vizuale,am utilizat cat mai multe animaţii recomandate pentru varsta lor.Parinţii au fost multumiti pentru că au avut posibilitatea de a accesa conţinutul materialelor oriunde si oricand cu ajutorul telefoanelor sau al calculatoarelor. În general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate, astfel că folosirea metodelor pedagogice diverse susţine acest process.

Platforma ClassDojo este una accesibilă preşcolarilor,grupele de copii se generează foarte uşor,fiecare preşcolar are arondat cate un personaj animat acest aspect încantandu-i mult pe cei mici.Activitatea preşcolarilor este monitorizată si evaluată în permanenţă de către cadrul didactic prin diferite emoticoane sau prin mesaje trimise către părinti. La început reticienti,părinţii au început încetul cu încetul să fie deschişi şi să accepte noile condiţii de învăţare.Am primit un feedback pozitiv din partea lor,au fost mulţumiti de platforma educaţională alesă pentru că se lucrează foarte uşor pe ea.Faptul că puteau accesa oricand conţinuturile încărcate si că dumnealor postau materialele celor mici ataunci cand timpul le permitea, a facut ca această platformă să fie apreciată si I-a făcut pe părinţi să o acceseze cu drag.

În încheiere pot afirma că obiectivul platformelor educaţionale online este să ajute copiii sau adulţii să învete cat mai mult şi cat mai bine anumite lucruri. Ca să işi indeplinească acest obiectiv, pe aceste platforme sunt facute numeroase funcţionalitati care ajuta pe cursanţi să acumuleze informaţii, să îşi folosească creierul şi să dovedească învătarea unor anumite informaţii sau principii.

O platformă educaţională poate fi folosită în paralel cu un sistem de predare clasic sau poate să funcţioneze de sine stătător.
Pe scurt, beneficiile sunt uriase: poti să înveţi imediat, poti să înveţi multe lucruri noi, poţi să înveţi de unde ai posibilitatea, cand ai posibilitatea. Sunt multe, sunt diverse, poţi sa găseşti ce ai nevoie pentru copiii pe care îi indrumi.

Locul și rolul educației outdoor în activitățile educaționale specifice ciclurilor de învățământ preșcolar și primar

Prof. pt. înv. preșcolar Dimancea Irina
Grădinița cu P.P Paradisul Verde București

Educaţia outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaţionali din sistemul de învăţământ formal. Există numeroase accepţiuni pentru termenul de educaţie outdoor, însă pentru a da o definiţie simplă putem spune că această formă de educaţie se bazează pe învăţarea în aer liber. Termenul de educaţie outdoor, poate include educaţia pentru mediu, activităţi recreative, programe de dezvoltare personală şi socială, drumeţii, aventură, etc.

Caracteristicile cheie ale educaţiei outdoor:

- *Educaţia outdoor ofera posibilitatea contactului direct cu natura* – protecţia mediului reprezintă un subiect de interes mondial, urbanizarea masiva a produs un efect nociv asupra mediului si prin faptul ca oamenii nu constientizează impactul pe care acţiunile lor non-ecologice le au asupra mediului – educaţia outdoor se desprinde ca o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor si comportamentelor faţă de mediu;
- *Educaţia outdoor reprezintă o puternica sursă de experienţe de învăţare* – un mediu relaxant, liber, fara constrângerile pe care le impun “cei 4 pereți ai unei săli de clasă” poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspiraţional si de natură să schimbe comportamente antisociale, să creeze o relaţie puternică între oameni bazată pe sprijin reciproc;
- *Educaţia outdoor facilitează procesul de învăţare al elevilor care întâmpină dificultăţi în acest sens* – educaţia outdoor oferă un climat diferit de învăţare ce permite elevilor care în mod usual întâmpină dificultăţi de învăţare si au un nivel scăzut de performanţă şcolară, să devină mai motivaţi, cu mult mai capabili;
- *Contribuie la dezvoltare personală atât a celor care o aplică, cât mai ales a elevilor;*
- *Facilitează dezvoltarea spiritului de echipă* – conexiunea între elevi, elevi-profesori duce la creşterea gradului de participare activă, creşterea cetăţeniei active în rândul ambelor categorii;
- *Educaţia outdoor oferă nenumărate beneficii fizice, emoţionale, mentale ce asigură bunăstarea societăţii*

Obiectivele generale ale educaţiei outdoor sunt:

• Dezvoltarea abilităţilor socio-personale: îmbunătăţirea muncii în echipă, îmbunătăţirea relaţiilor sociale, dezvoltarea competenţelor de conducere, etc

• Dezvoltarea abilităţilor de management: organizare, coordonare, evaluare

• Oferirea unui cadru stimulativ de învăţare

• Oferă posibilitatea creării unui mediu relaxant și motivant în funcție de problema identificată – permite escaladarea unor nivele inalte de imaginație în vederea obținerii rezultatelor propuse.

Aspecte practic-aplicative de realizare a educației outdoor

De cele mai multe ori educația primită la școală are un aspect teoretic(cognitiv). Profesorii au de urmat o programă încărcată și prea puțin timp la dispoziție ca să o predea unei clase numeroase. În educația outdoor copiii învață totul în mod practic, activ, prin experiențe personale la care apoi reflectă pentru a extrage învățăturile. Acest mod de învățare, se numește exerienţial-*Înveți cu creierul, mâinile și inima!*.

În cadrul domeniului Limbă și comunicare, la grupele mari de preșcolari, clasa pregătitoare și chiar la clasa I, în funcție de nivelul vârstei, activitățile se por ține în aer liber și pot îmbrăca diferite modalități de realizare:

- punerea în scena a a unei povești, după ce in prealabil aceasta a fost citită în sala de clasă – - - putem solicita copiilor, elevilor să schimbe firul epic al poveștii (pentru a evita haosul și dezorganizarea, pregătim elevii pentru activitate cu o zi înainte, sprijinim elevii în acest proces, fără însă a interveni în deciziile lor pentru stabilirea unui nou fir epic - activitatea nu presupune o repetiție propriu-zisă, este indicat să lăsăm elevii să fie spontani, ei se vor gandi în prealabil cum să schimbe firul epic, însă pentru exemplificare ei vor fi încurajați să improvizeze)
- identificăm anumite elemente naturale cu care elevii pot scrie: pe pământ, pe pietre sau frunze
- începem o poveste alegând un obiect din natură (un copac, o floare, etc) și încurajați elevii să continue povestea - poveste cu început dat
- creem împreună cu elevii un loc sau mai multe locuri de citit (atunci cand avem ca mijloc de realizare Lectura educatoarei la grădiniță, putem merge în acel loc)
- încurajăm elevii să compună poezii cu diverse obiecte din jur (copaci, iarba, etc).

Matematica oferă şi ea oportunități care mai de care mai diversificate, prin compunerea sau rezolvarea de probleme, preşcolarii, elevii sunt puşi în situaţia de a evalua în cifre exacte anumite aspecte, spre exemplu:
- se pot adunam o gramadă de pietre din care profesorul si fiecare elev își vor alege una, compară piatra aleasă de noi cu cea a copiilor,cine are piatra cea mai mare sau piatra cea mai mică, se desenează cu creta (la școală) semnele < > = a pentru a esemplifica
- în curtea școlii sau grădiniței copiii sunt puși să formeze diferite figuri geometrice, astfel vor învăța într-un mod interactiv
- se poate măsura curtea școlii sau poate grădina cu flori, etc.

Există o serie de programe de educaţie outdoor care pot fi utile în diferite contexte si în funcţie de nevoile existente/identificate, astfel ca se pot utiliza astfel de programe axate pe sănătate şi educaţie fizică, ştiinţa mediului, management şi psihologie.
Un exemplu de program de educaţie outdoor axat pe educaţie fizică ar putea avea efect preventiv-educativ-terapeutic, ar putea duce la scăderea numărului de elevi cu obezitate crescută din şcoală (programul ar putea include exerciţii fizice, plimbări in aer liber, discuţii libere cu elevii într-un cadru relaxant şi motivant); un program de educaţie outdoor axat pe ştiinţa mediului ar avea ca efect informarea elevilor cu privire la problemele de mediu din comunitatea lor, conştientizarea cu privire la impactul pe care acţiunile lor le au asupra mediului (se poate organiza o activitate de ecologizare, sau orice alte activităţi relevante în abordarea problemei identificate - o caracteristică importantă a educaţiei outdoor este aceea că permite un grad ridicat de creativitate).

Valorificarea educației oudoor în dezvoltarea emoțională și socială a copiilor - premisă a dezvoltării cognitive

Un aspect important al educaţiei outdoor este acela că poate contribui la creşterea nivelului de bunăstare al indivizilor; pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există şi o serie de nevoi la care educaţia outdoor poate răspunde şi anume: nevoia de a fi respectat, inclus social, de a fi activ şi responsabil, nevoia de a te simţi în siguranţă.
Nevoia de a se simţi respectat – derularea de diferite activități în aer liber incurajeaza copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți băgat în seamă și va simți ca deciziile sale contează pentru ceilalți; elevii pot fi consultați cu privire la diferite jocuri sau activități.
Nevoia de a fi responsabil – activitățile outdoor permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini (educația outdoor este printre altele o forma de învățare organizată și structurată, astfel ca profesorul trebuie să aibă în vedere implicarea tuturor elevilor în activitățile propuse); sub supravegherea profesorului/educatorului, fiecare copil primește diferite responsabilități și sarcini pentru atingerea scopului propus (spre exemplu daca se optează pentru o activitate de

ecologizare, un elev poate primi sarcina de a curața pomii, un elev are sarcina de a uda florile – este important însă ca prin comunicarea cu elevul, profesorul să-i insufle acestuia sentimentul că prin ceea ce întreprinde el, mediul va fi mai curat, astfel el va conștientiza că are o responsabilitate față de protejarea mediului.

Nevoia de a fi activ – implicarea în diferite activități sportive, jocuri, plimbări tematice, nu va aduce decât beneficii dezvoltarii fizice, psihice ale elevului. Jocul este o caracteristică principală a copilăriei, de aceea este important ca elevii sa fie stimulați in mod constant să se joace, să alerge, să participe la diferite activități în mod activ.

Nevoia de a fi inclus social – poate cea mai importantă caracteristică a educației outdoor este aceea că este o modalitate de succes de a depăși unele dificultăți ale copilului (psihice, fizice, sociale, emoționale sau economice), astfel încât acesta să fie inclus social, să simtă că aparține unei comunități; se consideră ca mediul din interiorul clasei este mai degraba unul competitiv, în timp ce cel din afara clasei este unul suportiv, care permite copiilor să se exprime, să relaționeze cu ceilalți, să colaboreze.

Nevoia de a se simti în siguranță - un aspect pe care literatura de specialitate îl consideră important în abordarea educației outdoor este că aceasta trebuie să țină cont de această nevoie. Interiorul clasei este mult mai sigur pentru elevi, în timp ce mediul exterior implică diferite riscuri și situații neprevăzute care pot avea efect negativ. Profesorul trebuie sa identifice posibilele riscuri care pot să apară și să conceapă un plan de management al riscului, despre care vom vorbi mai târziu întrucât este un aspect deosebit de important care i-a facut pe unii specialiști in domeniu să nege utilitatea utilizării educației outdoor.

Întrucât educația outdoor se adresează unui public larg, indiferent de vârstă, nevoile sunt similare și pentru cei mici și pentru cei mari, acest tip de educație trebuie să acorde locul cuvenit acestor nevoi indiferent de vârsta *elevului*.

Participarea la activitățile de formare din cadrul proiectelor care au ca tematică educația autdoor ar oferi oportunitatea de a înțelege acest fenomen nou, de a-l aprofunda și implementa cu succes în curiculara școlară chiar și fără existența unor norme ale Ministerului Educației Naționale. Procesul de învățare a modului de abordare al acestui tip de educație este unul benefic, necesitând un management de timp pentru a putea fi implementat cu succes și pentru a putea da rezultatele pe care le dorim.

Perspectiva educației outdoor în relatia cu celelalte forme ale educației

Dintre toate aceste forme, educația outdoor se pliază cel mai bine cu cea non-formală, întrucât ca și aceasta, educația outdoor se bazează foarte mult pe participarea activă, maximizează procesul de învățare, minimalizând constrângerea specifică școlii, oferă o utilitate practică imediată cunoștințelor învățate, se desfășoară în contexte diferite având un cadru de învățare și un conținut lejer, folosește metode care stimulează implicarea și participarea, are o structură și o planificare flexibilă, procesul învățării este orientat spre participant, se bazează pe experienţa participanţilor.

Atât educația non-formală cât și educația outdoor pot fi integrate cu succes în educația formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învățare, tendința actuală este aceea de amplificare a celor două forme, mai ales pentru faptul că încorporate, ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline și cel mai important, actul educațional se axează în aceeași măsură și celor care o implementează (în speță profesorilor) și celor care fac obiectul învățării (în speță elevii). Educația formală are meritul de a fi organizată și structurată, încorporând o paletă întreagă de informații și cunoștințe de care are nevoie un individ în formarea sa educațională, educația informală vine în sprijinul educației formale și asigură procesul de învățare oricând și oriunde, pe tot parcursul vieții, educația non-formală vine cu acele elemente de natură să satisfacă nevoile unui individ de natura, psihica, social, emoțională prin diferite metode interactive, participative, iar educația

outdoor “ scoate la aer ” cele 3 forme de educație, le rivigorează, le adaugă prospețime si își extinde acțiunea benefică în diferite domenii (în speță dezvoltare durabilă, protecția mediului, dezvoltare personală și profesională).

Concluzii

Educația outdoor reprezintă suma acțiunilor întreprinse de profesori, instructori, trainer, formatori, într-un mediu natural/sălbatic, folosind metode experiențiale, pentru a produce schimbări la nivelul abilităților fizice, intra și interpersonale și al comportamentului față de mediu, în rândul participanților. Educația din școală rămâne sărăcită dacă nu este completată de ceea ce se poate adăuga dinafara perimetrului ei. O școală inovativă va prelua și va integra astfel de situații, le va face aliat, sursă de întărire, de revigorare, de extensie a ariei ei de acțiune.

Bibliografie:

1. Cucoș, C-Doxologia, decembrie 2012
2. Ionescu, M. , Radu, I. (coord)-Didactica Modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2001
3. Manual de educație outdoor -Liflong Learning Programme 2010-2012

Procesul de generare, creare și dobândire a cunoștințelor prin intermediul tehnologiei

Ciubotariu Dorina
Liceul Tehnologic ”N.Bălcescu”Flămânzi,Botoșani

În mod tradițional, educația este centrată pe surse precum școli, profesori și presa scrisă. Cursanții au ajuns la sursele de informații prin înscrierea la școli, profesori și biblioteci. Înainte de era digitală, informațiile nu erau accesibile de către majoritatea oamenilor și nici măcar cei accesați nu au putut obține informații actuale în ceea ce privește contextul actual. Societatea modernă dorește să cunoască informațiile pe măsură ce se întâmplă și când se întâmplă, iar lumea se mută de la o societate a informației la o societate a cunoașterii. Astfel, educația are cea mai mare prioritate, iar puterea creierului devine cel mai valoros atu al unei organizații.

Tehnologia a făcut informațiile accesibile / transmisibile de oriunde și de / către toate grupurile de oameni. Educația a ajuns în majoritatea părților lumii și TIC a devenit o parte integrantă a vieții umane .

Este evidențiată utilizarea TIC pentru gestionarea și organizarea cunoștințelor explicite,modul în care tehnologia este utilizată pentru a accesa și aplica astfel de cunoștințe. Un profesor trebuie să fie bine educat și bine informat pentru a-i putea educa pe ceilalți. De asemenea, trebuie să dobândească abilitățile de a păstra atenția elevului și să ofere conținut într-un mod eficient.Datorită respectului câștigat de societate, predarea a fost una dintre activitățile de servicii sociale. De asemenea, majoritatea activităților pe care oamenii le făceau atunci erau centrate la nivel de sat, iar predarea se desfășura și în satele în care locuiau populații mici .

Computerele au evoluat de la manipularea textului și a numerelor la interacțiune prin text, grafică, voce și dispozitive de indicare. Puterea grafică și utilizarea mouse-ului la egalitate cu tastatura au avut cel mai mare impact în ceea ce privește atragerea persoanelor laice să folosească computerele.Creșterea internetului de la un grup restrâns de academicieni și oficiali guvernamentali care schimbă material textual într-o resursă la nivel mondial,cu milioane de oameni care îl folosesc pentru diverse activități precum cumpărături,activități bancare,cercetare,forumuri,schimb de informații și ,desigur,e-learning-ul au avut deja un impact asupra societății.

Sistemul electronic de gestionare a documentelor este o tehnologie care se dezvoltă rapid și este considerat drept soluția pentru organizații care au nevoie de o modalitate de a gestiona informațiile în mod eficient.Informațiile stocate digital pot fi păstrate fără nicio formă de distorsiune și pot fi accesate ușor și rapid din orice parte a lumii.Animația adaugă impact unei prezentări.Spre deosebire de text și grafică,acestea sunt medii bazate pe timp.Impactul vizual al animației este de a valorifica procesul de învățare.Toate formele de comunicare verbală folosesc sunetul. Tehnologia a fost utilizată pentru a transmite sunetul în univers. Vocea profesorului a fost centrul principal în furnizarea de cunoștințe. Sunetul ar putea fi reprezentat folosind computere, iar MIDI (Musical Instrument Digital Interface) și sunetul digital sunt cele două tipuri de fișiere de bază utilizate în sistemele multimedia.Un sistem multimedia necesită utilizarea vorbirii,muzicii sau a efectelor sonore special.Atunci când este utilizat pentru educație, vorbirea trebuie să fie scurtă, ușor de gestionat și integrată cu alte medii. Ar trebui folosit ca o completare a textului.

Instrumentele de flux de lucru permit ca documentele și alte forme de informații să fie direcționate între persoane și aplicații în funcție de procesele predefinite. Instrumentele de flux de lucru permit configurarea mediului de flux de lucru în termeni de utilizatori, tipuri de informații, procese, constrângeri de sincronizare și alternative.Profesorii ar putea folosi aceste instrumente pentru a comunica eficient cu elevii lor. Vedem că sistemele de e-learning încorporează treptat

unele dintre aceste caracteristici.Video-ul ocupă cel mai mare spațiu pe disc și lățime de bandă atunci când este utilizat în rețea.

Telefonul a permis comunicarea vocală între personalul îndepărtat. Acest lucru a evoluat nu numai pentru a viziona un videoclip live al persoanei, ci și pentru a se conecta la o serie de oameni. Deși tehnologia este costisitoare, ea a fost utilizată pentru întâlniri programate care implică oameni la nivel internațional. Universitățile care au campusuri răspândite într-o locație geografică mai mare își organizează întâlnirile de personal prin intermediul acestei tehnologii. Acest lucru economisește timpul de călătorie individual. Dacă timpul economisit și este utilizat în mod eficient, organizația și societatea vor beneficia pe termen lung .Unele universități folosesc această tehnologie și pentru predare. Elevii pun întrebări postându-le profesorului folosind tehnologia. Astfel de sisteme necesită ca fiecare student să aibă computerul său individual cu capacitatea de a primi și de a interacționa cu sistemul.

Întâlnirile virtuale permit oamenilor din locații diferite să se conecteze între ei să organizeze întâlniri și să împărtășească cunoștințe de parcă toată lumea ar fi în aceeași cameră. Aplicații precum grafică de prezentare, foi de calcul și procesare de text pot fi partajate în timp real.În ceea ce privește educația, acest lucru înseamnă că ar trebui să creăm cunoștințe care sunt accesibile practic, cu accent pe elev. Accesul virtual se realizează prin Internet / Intranet. Tehnici precum e-mail-ul, notificările web, forumurile de discuții și videoconferința permit unui student să acceseze informații fără a vizita locația fizică a livrării. Un sistem interactiv tipic de învățare electronică va avea aceste caracteristici și astfel demonstrează schimbarea de paradigmă.Utilizarea tehnologiei la nivelul clasei nu a fost posibilă până când mecanismele de predare a cadrelor didactice nu au fost ajutate cu tehnologia. Mecanismul de livrare a fost inițial prin comunicarea verbală și apoi prin introducerea de mijloace de comunicare scrise, cum ar fi tablele. Mai târziu, prin proiectoarele aeriene, profesorii au reușit să scrie în avans și să le proiecteze direct. Folosirea de folii transparente le-a permis să refolosească materialul scris, dar fără a le îmbunătăți.Rolul profesorului trece de la „distribuitor de informații” la „facilitator de învățare”, deoarece el trebuie doar să ghideze studenții activi care sunt implicați în utilizarea materialului de e-learning. Clasele au fost complet echipate cu proiectoare multimedia permanente și computere,iar facilitatorul trebuie să acceseze sistemul de e-learning prin intermediul Intranetului. Profesorii nu ar trebui să controleze procesul de învățare, precum și ar trebui să le permită elevilor să efectueze o muncă colaborativă și să ia unele decizii pe cont propriu.

Utilizarea computerelor pentru servicii publice se răspândește treptat.Deși în prezent aceste beneficii se bucură de o mică parte din populație, disponibilitatea îi va încuraja pe alții să se alăture și să se bucure de beneficiile tehnologiei.În ultimii cinci ani, computerele au fost introduse în majoritatea institutelor de învățământ, deși raportul său la un student este foarte mare.Prin sensibilizarea educatorilor cu privire la tehnologia disponibilă și la unele inițiative de implementare a acestora,pot avea loc unele forme de reforme.

Scoala incluziva

Pro. Înv. Presc. Beatrice BÎRSAN
BUCURESTI ,SECTOR 6

Educatia incluziva incearca sa se adreseze nevoilor de invatare ale tuturor copiilor,tinerilor si adultilor, concentrandu-se in special asupra nevoilor celor vulnerabili la marginalizare si excludere. In contextul educatiei incluzive, scolile trebuie sa primeasca toti copiii, fara nici o deosebire privind conditiile lor fizice, intelectuale, sociale, emotionale, lingvistice sau de alta natura.

Aceasta se refera la copiii cu dizabilitati sau talentati, copiii strazii si copiii care muncesc, copii din populatii indepartate sau nomade, copii apartinand minoritatilor lingvistice, etnice sau culturale si copiilor din alte zone sau grupuri dezavantajate sau marginalizate.

Predarea la elevii cu nevoi speciale solicită aceleaşi strategii şi practici ca şi predarea la orice alt tip de clasă. Cu alte cuvinte, o bună metodă de predare în general va fi o bună metodă de predare şi pentru elevii cu nevoi speciale.

Toţi elevii au dreptul să aştepte de la învăţământ cele mai bune şi eficiente metode, iar elevii cu CES nu fac diferenţă.

Şcoala incluzivă reprezintă o provocare pentru şcolile obişnuite, însă ea nu trebuie privită ca o ameninţare pentru performanţa acestor şcoli. Multe dintre aceste instituţii găsesc ca fiind dificil să integreze elevii cu nevoi speciale în cadrul claselor obişnuite. Însă această teamă poate fi depăşită prin educaţie, resurse didactice adecvate, sprijin şi nu în ultimul rând credinţa că incluziunea este un drept moral şi social ce nu poate fi negat nimănui.

Există anumite etape ce trebuie urmate în cadrul şcolarizării copiilor cu CES, printre care, în primă fază, este acceptarea ideii că există astfel de copii, recunoaşterea dreptului lor la educaţie, integrarea lor treptată în cadrul şcolilor obişnuite.

Astfel pe măsură ce aceşti copii vor creşte, vor deveni adulţi şi vor avea probabil proprii copii, incluziunea va fi deja un fapt acceptat şi o măsură firească în cadrul educaţiei. Copiii educaţi în cadrul şcolii incluzive vor fi mai bine pregătiţi să interacţioneze cu diverşi indivizi precum şi cu diverse situaţii din lumea reală.

În cadrul şcolii incluzive profesorii trebuie să colaboreze cu diferiţi specialişti în domeniul educaţiei, cum ar fi psihologi, consilieri, terapeuţi şi alţi specialişti pentru că doar împreună vor reuşi să obţină cele mai bune rezultate. Profesorul consultant pentru CES este probabil cel care va lucra cel mai mult cu fiecare profesor în parte, el fiind şi cel care va participa în cea mai mare măsură la orele de curs.

Şcoala incluzivă presupune îmbunătăţirea sistemului educaţional pentru toţi elevii. Implică schimbări în curriculum, în modul de predare al profesorilor, în modul de învăţare al elevilor, precum şi schimbări în modul cum interacţionează copiii cu CES cu colegii lor şi viceversa.

Ideea este ca şcolile, centre de învăţare şi educaţie, să se schimbe astfel încât să devină comunităţi educaţionale în care nevoile tuturor elevilor şi profesorilor să fie îndeplinite. Şcolile incluzive nu mai asigură o educaţie obişnuită sau o educaţie specială, ci asigură o educaţie incluzivă, iar ca rezultat elevii vor putea învăţa împreună.

Cu alte cuvinte, acest tip de şcoală este deschisă tuturor elevilor, astfel încât toţi elevii să participe şi să înveţe. Pentru ca acest lucru să se întâmple, profesorii şi şcolile, în general, au nevoie de o schimbare, pentru a întâmpina cu mai mult succes diversitatea nevoilor elevilor.

Educaţia incluzivă este un proces de facilitare a procesului de învăţare pentru toţi elevii, chiar şi pentru cei ce au fost anterior excluşi.

Printre avantajele şcolii incluzive se numără faptul că elevii cu CES sunt trataţi ca parte integrantă a societăţii, au ca model restul colegilor care nu au probleme, atât copiii cu CES cât şi colegii lor îşi dezvoltă abilităţile comunicative, devin mai creativi, acceptă diversitatea,etc.

Profesorii adoptă metode diverse de predare-învăţare, de care beneficiază toţi elevii, nu numai cei cu CES. Socializarea între elevii şi dezvoltarea prieteniilor între colegi este destul de importantă în dezvoltarea procesului de învăţare, datorită schimbului de informaţii permanent.

În ceea ce priveşte cadrele didactice din cadrul şcolii incluzive, ele trebuie încurajate să adopte practici moderne în cadrul orelor de curs, să se autoperfecţioneze în permanenţă în ceea ce priveşte copiii cu CES. Un alt rol important pe care cadrele didactice îl au este acela de a-i face pe copiii fără probleme să-şi accepte şi să-şi ajute colegii cu CES, fără a-i ridiculiza, sau exclude.

Trebuie precizat, de asemenea, că alături de cadrele didactice şi colegii de clasă, un rol important în asigurarea succesului copiilor cu CES este atribuit familiei şi părinţilor acestor copiii. A fost demonstrat, de altfel, că în acele cazuri în care părinţii şi familia, în general s-au implicat activ în procesul de învăţare, copiii cu CES au avut rezultate mult mai eficiente.

Prin această implicare activă a familiei se crează, de fapt, o comunitate incluzivă ce-i va ajuta pe copiii cu CES să se integreze mai repede şi cu mai mult succes în societate, după terminarea studiilor.

Aşadar, necesitatea de redimensionare a învăţământului pentru a stabili standarde educaţionale şi pentru a determina şcolile să devină responsabile de rezultatele elevilor, necesită un mare efort şi dedicaţie, atât colectiv cât şi individual.

Pentru aceasta trebuie să credem că fiecare copil în parte poate învăţa şi reuşi, că diversitatea ne este utilă tuturor şi că elevii expuşi diferitelor riscuri le pot depăşi printr-o atenţie şi implicare din parte cadrelor didactice şi a comunităţii, în general.

Pe măsură ce va interveni această redimensionare a învăţământului, incluziunea nu va mai fi privită ca o acţiune izolată, distinctivă, ci va deveni o acţiune naturală, simultană.

Cel mai important lucru de luat în considerare este că predarea în cadrul diversităţii implică predarea pentru fiecare individ în parte. Ţinând cont de interesele fiecărui elev, de experienţele şi ţelurile sale facem, de fapt, un pas important în educaţia elevilor şi integrarea lor în societate, după terminarea studiilor.

Mai mult, putem spune că diferenţele dintre indivizi sunt mult mai pregnante decât cele dintre grupuri. Din acest punct de vedere, poate una dintre cele mai mari provocări căreia trebuie să-i facă faţă un profesor este adaptarea stilului de predare astfel încât să corespundă necesităţilor fiecărui elev în parte.

Concluzionând, putem spune că incluziunea nu-i implică numai pe copiii cu CES; ea este de fapt o realitate şi recunoaşterea faptului că fiecare copil este unic. Şcoala incluzivă ne demonstrează, aşadar, că suntem unul, dar nu unul şi acelaşi.

Programul Digitaliada

Prof. Oltița Avramescu
Liceul Tehnologic Metalurgic

Orice școală din mediul urban sau rural care își propune să introducă metode digitale de predare poate găsi pe Digitaliada atât indicații tehnice pentru crearea unui laborator digital, cât și resurse utile pentru profesorii care doresc să introducă digitalul în metodele lor de predare.

Fundația Orange anunță adăugarea din luna martie a peste 800 de noi materiale educaționale în limba română pe platforma națională Digitaliada.

Noile materiale sunt create pentru dezvoltarea și evaluarea competențelor elevilor pentru învățământul gimnazial și pot fi folosite gratuit atât de către profesori, la clasă, cât și de către copii, pentru auto-evaluare.

Profesorii Digitaliada au creat 131 de teste și evaluări semestriale în format digital, dezvoltate cu ajutorul aplicațiilor Kahoot!, Quizizz și Socrative.

Totodată, au fost create 123 de probleme de matematică pentru ciclul gimnazial, demonstrate cu ajutorul aplicației GeoGebra, pentru a fi utilizate în al doilea semestrul din anul școlar 2019-2020. Iar în cadrul platformei de Learning Management System „Învățare și Testare online” Digitaliada, au fost adăugate 550 noi exerciții de matematică, pe diferite grade de dificultate pentru ciclul gimnazial.

Toate materialele dezvoltate de profesorii Digitaliada, sub coordonarea expertului educațional Adina Roșca, au fost aplicate deja la clasă, în cele 50 de școli Digitaliada și le oferă elevilor posibilitatea unei abordări graduale în învățarea matematicii.

„Profesorii Digitaliada creează și publică în fiecare semestru noi resurse digitale, pe care le împărtășim în mod gratuit pe platforma proiectului. Invităm profesori, elevi și părinți din toată țara pe Digitaliada pentru a descoperi instrumentele digitale ce li se potrivesc materiei și anului de studiu în care sunt și în cea mai noua secțiune – „Învățare și testare online”, pentru un mod interactiv de predare, evaluare și testare, ce funcționează cu succes deja în peste 100 de școli”, spune **Amalia Fodor, director Fundația Orange**.

Aceste materiale digitale nou create completează hub-ul digital educațional de pe Digitaliada, constituit din: 25 de tutoriale video pentru predarea matematicii, cu ajutorul aplicației GeoGebra, 101 proiecte didactice pentru predarea Matematicii și Informaticii la gimnaziu, Ghidul Școlii Digitale care conține recomandări bazate pe experiența acumulată în cadrul programului Digitaliada în perioada 2016-2019, Ghid de utilizare a Tablei interactive care conține îndrumări pentru profesori privind utilizarea tablei interactive în școală, 8 ghiduri pentru predarea matematicii și informaticii și TIC cu ajutorul metodelor digitale la clasele de gimnaziu, 224 teste în format digital pentru dezvoltarea și evaluarea competențelor elevilor din ciclul primar și gimnazial dezvoltate folosind aplicațiile Kahoot!, Quizizz și Socrative, 150 de evaluări semestriale în format digital pentru orele de matematică pentru ciclul gimnazial dezvoltate în aplicațiile Kahoot!, Quizizz și Socrative și 400 de exerciții de matematică, 82 de lecții și 100 de probleme de matematică demonstrate în GeoGebra, ce pot fi parcurse în cadrul platformei de Learning Management System „Învățare și Testare online”.

Pentru anul școlar 2019-2020, echipa Digitaliada recomandă 35 de aplicații digitale gratuite. Acestea urmăresc dezvoltarea gândirii algoritmice, prin aplicațiile de TIC, și dezvoltarea creativității și a înțelegerii logice prin aplicațiile de matematică.

Programul Digitaliada, lansat în 2016, susține utilizarea instrumentelor digitale moderne în predarea disciplinelor Matematică și TIC. La nivel național, prin platformă, sunt puse la dispoziția publicului resurse digitale ce pot fi utilizate în procesul de predare-învățare. În plus, la nivel rural, 50 de școli gimnaziale beneficiază de echipamente și conținut educațional digital pentru orele de Matematică și Informatică.

Rolul proiectelor și parteneriatelor educaționale școlare în socializarea și valorizarea elevilor

Daniela Popescu
Școala Gimnazială ,,Leonardo da Vinci”

În contextul societății contemporane caracterizate prin criza de timp și prin explozia informațională și tehnică, computerul și, implicit, internetul, au devenit fenomene globale a căror înțelegere încă ne depășește. Apreciem, desigur, efectele pozitive, conectivitatea, rapiditatea găsirii răspunsurilor, dar mai greu ne dăm seama de potențialul lor nociv. Copiii și adolescenții pot deveni foarte ușor prizonierii unui dialog virtual, joc sau aplicație, devin dependenți de net, renunță la a mai socializa în mod direct, la jocuri sportive, se însingurează, iar dezvoltarea personalității lor va avea serios de suferit. În plus, se deschid porți de vulnerabilitate fără precedent, de care adulții nu au știut niciodată și nu le percep prea ușor pentru că nu au crescut cu așa ceva. Iată de ce, din ce în ce mai mult, se afirmă că școala și specialiștii săi au un rol esenţial în formarea și pregătirea tinerilor pentru viață.

O şcoală responsabilă trebuie să respecte o serie de condiţii şi criterii. În primul rând, ea e răspunzătoare educaţional şi civic pentru ceea ce produce în şi pentru societate. În al doilea rând, o astfel de şcoală, dă seama de rezultatele produse, cu alte cuvinte este capabilă să-şi recunoască, să-şi planifice şi să-şi evalueze resursele în termeni de scopuri şi rezultate. Pentru a deveni responsabilă, ea trebuie să respecte o serie de condiţii şi criterii, să-şi revizuiască scopurile, atitudinile, să-şi evalueze periodic rezultatele.

Şcoala este o organizaţie care învaţă, dar nu e totdeauna şi un loc al învăţării: şcolile rezistente la noutate şi la schimbare nu sunt un astfel de loc; organizaţiile care învaţă sunt flexibile, adaptabile, inovatoare şi responsabile. Cel mai mare duşman al învăţării organizaţionale este incapacitatea de a ieşi din propriul sistem de gândire, dintr-un cerc vicios de practici, de experienţe şi de reguli, pe care organizaţia ajunge să le considere imuabile.

Școala modernă se bazează pe metodele care diferă mult de cele uzuale bazate pe expunere, memorizare, repetare. Elevii de azi au nevoie de metode care se bazează pe participare interactivă, socială, pe experimentare de situații de observare a realității, dar și pe posibilitatea de a valorifica cele învățate și în viața de zi cu zi. De multe ori se pune problema cum pot fi motivați elevii, cum să fie puși în situații în care să-și testeze cunoștințele într-un mod cât mai eficient și nu în ultimul rând, cât mai atractiv.

Parteneriatele școlare facilitează realizarea unor proiecte prin care elevii au posibilitatea să își perfecționeze și să pună în practică cunoștințele, să participe la competiții, excursii, schimburi de experiențe, socializând și perfecționându-și competențele de comunicare.

Proiectarea şi implementarea unor activităţi extracurriculare şi extraşcolare, în şcoală şi în comunitate, pe baza proiectelor şi parteneriatelor dintre elevi, profesori şi membri ai comunităţii locale este o necesitate a activităţii didactice.

Parteneriatul reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părţi care acţionează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune. În practica şcolară există mai multe expresii destinate parteneriatului educaţional: acord de parteneriat, acord cadru de parteneriat pentru educaţie, parteneriat de colaborare, protocol de colaborare, protocol de parteneriat, contract de parteneriat, convenţie de parteneriat, parteneriat, parteneriat de colaborare instituţională, proiect de parteneriat şi altele.

Termenul de parteneriat este definit ca „asocierea a doi sau mai mulţi parteneri, iar în literatura de specialitate, parteneriatul reprezintă modalitatea, formală sau informală, prin care două sau mai multe părţi decid să acţioneze împreună pentru atingerea unui scop comun.” (Cucoș, 2009)

Pentru realizarea unui parteneriat de succes, sunt necesare parcurgerea unor etape precise: explorare – evaluare – planificare – formare – iniţiere – realizare – verificare – reglementare – consolidare – acţionare – implementare – evaluare.

Astfel, este nevoie a fi respectate cele patru condiţii de realizare a acestui proces: comunicare, coordonare, cooperare şi parteneriat. Procesul de colaborare porneşte de la un nivel inferior, cel al comunicării pentru a ajunge la un nivel superior, cel al parteneriatului. Astfel, parteneriatul reprezintă o formă avansată a relaţiei dintre două sau mai multe părţi, cooperarea şi coordonarea sunt formele intermediare, cele care facilitează stabilirea unui parteneriat, iar comunicarea reprezintă punctul de plecare în vederea realizării parteneriatului între două sau mai multe părţi.

Condițiile realizării unui parteneriat reuşit implică: identificarea scopurilor, intereselor comune, utile partenerilor şi comunităţii; găsirea modului optim pentru realizarea scopului propus; organizarea şi conducerea resurselor disponibile pentru a atinge scopul propus; identificarea competenţelor persoanelor implicate în aceste proiecte pentru a le putea folosi la maxim; combinarea eficientă a atitudinilor, abordărilor şi tehnicilor care se pot aplica diferitelor sarcini; utilizarea cu succes a schimbării în folosul instituţiei.

Elaborarea, coordonarea şi desfăşurarea unor proiecte educative extracurriculare atrag atenţia nu atât asupra importanţei acestora în sine, cât mai ales asupra implicaţiilor pe care le au asupra construirii şi modelării personalităţii viitorilor cetăţeni ai planetei, elevii de azi. Aceste activităţi sunt apreciate de către copii şi factorii educaţionali în măsura în care: urmăresc lărgirea şi adâncirea influenţelor exercitate în procesul de învăţământ; valorifică şi dezvolă interesele şi aptitudinile celor supuși actului educațional; organizează timpul liber într-o manieră plăcută, relaxantă; formele de organizare ale acestor activităţi au caracter recreativ, dar urmăresc un scop educativ; au un efect pozitiv pentru munca desfasurată în grup, creează un sentiment de siguranţă şi încredere.

Organizarea unor activităţi extraşcolare prin care elevii să contribuie, după puterile lor, la creşterea calităţii vieţii în comunitatea în care trăiesc, are nenumărate avantaje din punctul de vedere al educaţiei pe care o face şcoala. Acestea sunt:

– împletirea teoriei cu practica, elevii constatând că ceea ce învaţă la şcoală poate fi aplicat în cadrul unei acţiuni concrete;

– acţiunile dezvoltă la elevi empatia, responsabilitatea faţă de semenii lor;

– se creează legături la nivelul comunităţii;

– se stimulează gândirea critică;

– se educă percepţia multiculturalităţii;

– se dezvoltă stima de sine şi devotamentul pentru ideile civice.

Printre efectele majore pe care le produc proiectele educative, se pot menţiona: creşterea calităţii actului educaţional şi a rezultatelor învăţării; stimularea şi multiplicarea iniţiativelor tinerilor în dezvoltarea vieţii comunităţii şcolare/comunităţii; creşterea gradului de socializare și valorizare a elevilor; reducerea procentului fenomenelor antisociale, a abandonului şi absenteismului şcolar; creşterea ratei promovabilităţii şcolare; asigurarea şanselor egale de dezvoltare personală; ridicarea calităţii resursei umane din sistemul educaţional; formarea resursei umane necesare dezvoltării societăţii cunoaşterii; asigurarea sustenabilităţii proiectelor educative prin conştientizarea comunităţii cu privire la potenţialul pe care programele educaţionale le au asupra formării tinerei generaţii ce urmează a se integra; transformarea educaţiei în sursă de dezvoltare comunitară.

Proiectele de parteneriat educaţionale vizează întărirea relaţiilor dintre părinţi, elevi, dascăl şi comunitate, creşterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaţionali. Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje,

deoarece creează relaţii de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru în dezvoltarea personalităţii elevului. Iniţierea diferitelor proiecte de parteneriat educaţionale sunt benefice atât pentru elevi, cât şi pentru toţi factorii implicaţi: şcoală, familie, comunitate.

Un rol anume în stabilirea relaţiilor de colaborare îi revine managerului instituţiei şcolare, care asigură o implicare activă în lansarea proiectelor de parteneriat educaţional, care vizează întărirea relaţiilor dintre părinţi, elevi, profesori şi comunitate, care contribuie la creşterea gradului de implicare a tuturor factorilor educaţionali. De faptul cum managerul instituţiei a reuşit să formeze o relaţie de comunicare, relaţionare, cooperare între părţile implicate depinde reuşita parteneriatului educaţional şcoală-familie-comunitate.

Școala și familia sunt cei doi piloni de rezistență ai educației, iar între aceștia și comunitate, mediul extrașcolar și extrafamilial, pendulează copilul, obiect și subiect al educației. Dacă aceste medii educaționale se completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură buna integrare a copilului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială.

Școala face posibilă participarea grupurilor și colectivităților la viața publică, elaborarea și luarea deciziilor. Schimbul de informații favorizează interacțiunea socială și permite unui număr mare de oameni să ia parte activă la soluționarea problemelor.

Motivul principal pentru crearea unor astfel de parteneriate este dorința de a ajuta elevii să aibă succes la școală și, mai târziu, în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze. Parteneriatele trebuie văzute ca o componentă esențială în organizarea școlii și a clasei de elevi. Ele nu mai sunt considerate doar o simplă activitate cu caracter opțional sau o problemă de natura relațiilor publice.

Astfel, elevii învață să gândească critic, complex, își dezvoltă gândirea multicauzală, experimentează abilități de rezolvare de probleme, de empatie, de toleranță și, nu în ultimul rând, socializează, învățând să fie mai apropiați, să lege noi prietenii, să-și împărtășească experiențe personale.

Experiențele elevilor participanți sunt pozitive, legăturile de prietenie dintre participanți sunt stabile și viabile astfel încât nu mai este nevoie de motivare suplimentară pentru participarea la alte programe asemănătoare, interne sau internaționale.

În concluzie, în societatea actuală este extrem de important rolul școlii în favorizarea relațiilor constructive, în crearea relațiilor pozitive între elevi și semenii lor, în promovarea comportamentului incluziv.

Bibliografie

1.Bătrînu, E.. Educaţia în familie. Bucureşti: Editura Politică, 1980.

2. Cucoş, C. (coord.) Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice. Ediţia a III-a revăzută şi adăugită. Iaşi: Editura Polirom, 2009.

Comunicarea managerială

Profesor documentarist Dup Vanesa Aruna
Școala Gimnazială ”Dr.Petru Șpan”-Lupșa

”Justiția de învățământ constituie locul unde se învață comunicarea,unde se deprinde și se perfecționează comunicarea,unde se elaborează (creează)comunicarea,unde educă (cultivă)comunicarea. Aici ,comunicarea are semnificația unei valori umane și sociale.(Prof Univ.Dr.Ioan Cerhit)

Comunicarea managerială are la bază principiile comunicării în general .Particularitățile comunicării manageriale sunt generate de scopul ,obiectivele și funcțiile acestei comunicări ,de cadrul și structura organizațiilor ,precum și de contextul culturii organizaționale.

Scopul comunicării manageriale constă într-o informare corectă și eficientă iar modalitățile de comunicare trebuie să fie adaptate nevoilor de informare ale angajaților care în această perioadă ,devin ”echipă virtuală”.

Comunicarea managerială reprezintă chiar și în cazul conducerii de la distanță ,un instrument de conducere cu ajutorul căruia directorul își poate îndeplini atribuțiile specifice –previziune,organizare,coordonare,control,evaluare.

În procesul managerial exercitat de la distanță ,directorul unității de învățământ comunică:

- Pentru a se informa.
- Pentru a îndruma și sfătui.
- Pentru a menține echilibrul.
- Pentru a susține elevii și părinții prin mesaje frecvente,explicații ,întrebări și răspunsuri.

În contextul comunicării virtuale ,participanții pot dezvolta o regulă de furnizare a feedbackului ,care să urmărească stilul de comunicare ,frecvența și claritatea comunicării .Ritmul comunicării este o caracteristică deosebit de importantă ,iar directorul trebuie să stabilească reguli privind frecvența contactelor dintre membrii echipei.

Într-o echipă virtuală pot intra și membrii noi,persoane din instituție sau din afara acesteia în funcție de proiectul desfășurat. Vorbim aici despre dinamica echipei. Directorul echipei trebuie să creeze strategii care facilitează intrarea noilor persoane în orice moment în cadrul echipei ,înțelegerea a ceea ce se întâmplă și să se simtă bineveniți și integrați în cadrul echipei.

Comunicarea și participarea sunt esențiale pentru funcționarea cu succes a echipei virtuale de profesori.

Prin control,directorul trebuie să fie atent la ceea ce se întâmplă în cadrul echipei. Este necesar să se creeze un mecanism astfel încât profesorii să ajungă să se înțeleagă și să comunice între ei.

Comunicarea informațiilor :

- deși este mai eficientă să se distribuie informațiile într-o formă scrisă,întâlnirea în scopul comunicării informațiilor ar putea avea loc deoarece este important pentru îmbogățirea coordonării activității ca toată lumea să primească simultan informațiile.
- dacă informația este transmisă la o întâlnire ,detaliile pot fi clarificate și ambiguitățile clarificate.
- se centralizează ferm controlul prin intermediul directorului ,care ar putea să susțină întreaga discuție.
- dacă informațiile au fost transmise anterior întâlnirea se organizează pentru consolidarea mesajului,pentru a răspunde la întrebări și pentru (dacă este necesar)analiza organizării și conducerii acțiunii.

BIBLIOGRAFIE:

1.Ghid pentru directorul unității de învățământ ,Exercitarea actului managerial de la distanță –clasadigitală .ro-2020-asociația Școlii pentru un viitor verde

„THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOL“

Gliga Alexandru

Starea în care întreaga Lume se află ne-a forțat pe toți să fim părtași la schimbări importante în ceea ce privește derularea procesului instructiv-educativ, în școli. Astfel, am trecut de la a ne murdări pe mâini de cretă, pentru că mai sunt multe școli in România unde tabla inteligentă nu a ajuns, la a ne conecta, cu ajutorul aplicațiilor la orele on line.

În țările dezvoltate această metodă de învățare nu le este străină nici profesorilor,nici elevilor. La noi însă, sunt copii care nu doar că nu au tabletă și internet, ei nu au asfalt pe ulițe și merg la toaletă în curte.

În cele două luni de Stare de Urgență, au fost prezentate in mass media, cazuri, din diferite zone ale țării, unde copiii nu au putut participa deloc la cursuri, nu pentru că n-ar fi vrut, ci pentru că nu au avut posibilitatea.

Ideea de predare on line, cu ajutorul platformelor nu este una rea, dar ea necesită atât infrastructură, cât și o pregătire prealabilă. Un copil care timp de 4 sau 5 ani a mers fizic la școală, nu se poate acomoda atât de ușor la predarea on line. La fel este și în cazul dascălilor. Aceștia au fost obișnuiți, zeci de ani, să vină în fața elevului, iar această nouă metodă de predare se axează mai mult pe autoeducație.

Graba și presiunea, sub acțiunea cărora au fost luate deciziile de către reprezentanții Ministerului Educației și cei ai unităților de învățământ, s-au resimțit în procentele de promovabilitate de la examenele naționale.

Copiii României pot mult, foarte mult, însă au nevoie de susținere și stabilitate. Pentru mulți dintre ei școala a fost un refugiu. Asta pentru că acasă familia era una dezorganizată sau una în care nimeni nu avea timp sa comunice cu ei, iar colegii și profesorii le-au fost de multe ori familie.

Așadar, în plan comportamental din cauza neimplicării în activitate, a scăderii capacității de concentrare a atenției, vom resimți o manifestare mai dură a nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul sau colegii.

Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Așadar, trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ ÎN PREDAREA ONLINE

PROF. MOLEA VIORICA-ANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ PETER THAL RÂȘNOV,
JUD. BRAȘOV

Situația de criză pe care a provocat-o pandemia ne-a determinat pe toți să ne schimbăm mentalitatea și concret în educație, a strârnit cadrele didactice și elevii la o activitate de la distanță cu care nu erau obișnuiți. Dacă până la acest moment profesorii aveau în vedere formarea continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății, acum ei încearcă să își canalizeze eforturile spre o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru ai face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale.

Acum mai important ca niciodată trebuie să dezvoltăm la elevi competența cheie: a învăța să înveți, făcându-i parteneri activi ai profesorilor. Sunt profesor de matematică la gimnaziu și conectarea online a avut ca principal obiectiv atât transmiterea unor conținuturi, cât organizarea și verificarea învățării.

Ca instrumente de învățare am folosit platformele online Zoom, Google Classroom, Skype, WhatsApp, Discord, Manuale digitale interactive. Metoda aleasă de mine a fost aceea de a transmite elevilor notițele pe Google Classroom, iar în timpul întâlnirilor online live pe Google Meet am clarificat neînțelegerile și am consolidat cunoștințele. Tot pe Google Classroom am verificat temele propuse elevilor, oferindu-le un feedback constructiv. Platforma Google Classroom mie mi s-a părut cea mai accesibilă și cuprinzătoare pentru a-mi organiza resursele, iar elevilor le-a fost ușor să lucreze cu ea.

În captarea atenției elevilor m-am folosit de padlet și mentimeter încercând să gândesc într-un plan mai actualizat de comunicare și să identific noi modalități de a motiva elevii să învețe în noile condiții. Ca să ating acest obiectiv am dorit să atrag clasa prin lecțiile interactive în care ne-am „ jucat” Kahoot și care au valorificat inteligența copiilor, au dezvoltat competențele.

În cadrul orelor de geometrie am utilizat, din suita G Suite, Jamboard, unde am realizat figurile geometrice descrise în probleme. O platformă interesantă pe care am descoperit-o spre finalul anului școlar este Wordwall, am folosit-o pentru fixarea cunoștințelor și intenționez să îmi desfășor mai multe activități de predare-învățare cu ajutorul aplicațiilor din această platformă.

Pentru o bună gestionare a timpului de predare am apelat la tehnica Pomodoro și am fixat resursa de timp alocat fiecărei secvențe din lecție.

Având în vedere că evaluarea didactică este o componentă esențială a procesului de învățământ, alături de predare - învățare și furnizează informații despre calitatea și funcționalitatea acestora, am utilizat Quizizz. Acest instrument mi-a permis să efectuez evaluări formative pe ritmul elevului într-un mod distractiv și antrenant. De asemenea evaluarea sumativă a unităților de învățare am realizat-o cu ajutorul instrumentului Google Forms. Rapoartele care au rezultat în urma aplicării lor au scos la iveală faptul că elevii au fost atrași de acest mod de evaluare.

Din cele de mai sus reiese că foarte importante sunt abilitățile de adaptare la nou, manifestând creativitate și originalitate. Confirmat este faptul că munca în echipă este foarte eficientă în actul învățării, iar noi, profesorii, ar trebui să ne restructurăm modalitatea de învățare, să adoptăm un ritm mai lent de lucru, pentru ca elevii să înțeleagă materialul predat, precum și sarcinile propuse pentru lucru independent.

Dacă până în acest an şcolar îmbinam metodele tradiţionale cu cele activ-participative, acum un plus adus de predarea online este folosirea platformelor şi a instrumentelor, care fac mult mai atractive lecţiile şi pun în lumină creativitatea şi inteligenţa elevilor noştrii. În cadrul orelor desfăşurate online atmosfera creeată a fost relaxantă, provocând profesorul să aibă în centrul atenţiei starea emoţională a elevului.

Consider că tot bagajul de cunoştinţe dobândit în această perioadă trebuie să mă ajute să combin strategiile predării online cu cele ale predării tradiţionale pentru a forma cu uşurinţă competenţele cheie. Așa cum se întâmplă cu fiecare lucru nou, care te scoate din zona de confort, nu e simplu, dar sunt sigură că va aduce performanţă.

TEMA FILOSOFICĂ ÎN POEZIA LUI ARGHEZI SI A LUI BLAGA

Prof.Corici Amelia Simona
Colegiul Național „Tudor Arghezi”
Tg.-Cărbunești, Gorj

Scriitori moderni care au marcat definitiv evoluţia literaturii române în secolul trecut, ambii poeţi au abordat original tematica filozofică, fiecare filtrând-o prin propria sensibilitate, cultură sau capacitate de a se raporta la lume şi la veşnicele angoase ale sufletului, aflat într-o permanentă căutare a adevărului de dincolo de efemera existenţă omenească.

Supranumit „ poetul boabei şi al fărâmei” datorită sensibilităţii cu care s-a aplecat asupra lumii micilor vieţuitoare, Arghezi se dovedeşte un titan răzvrătit împotiva unui cer gol spre care îşi îndreaptă verbul ascuţit şi rugător în acelaşi timp. “De la Mihai Eminescu – afirma Tudor Vianu – lirica romanească n-a cunoscut o altă realizare mai de seamă, marcată de originalitate mai puternică si cu repercusiuni mai întinse asupra întregului scris literar al vremii, decât acele legate de opera lui Arghezi “ , deoarece a lărgit mult aria tematică, a introdus noi universuri tematice si a dat statut estetic cuvintelor considerate până la el “nepoetice”, a fost revendicat de cele mai diverse grupări literare din epocă, inclusiv de simbolism , sub semnul căruia debutase la 16 ani, pentru că originalitatea si complexitatea erau atributele fără precedent ale operei sale. Problematica fundamentală a liricii argheziene este aceea a conştiinţei neliniştite si lucide, care caută răspunsuri la întrebări legate de cele mai grave probleme ale existenţei umane: viata, moartea, cunoaşterea, raportul omului cu Dumnezeu. De aceea, în poezia filosofică, Arghezi oscilează între doua atitudini opuse : credinţa şi tăgada. Acestea se regăsesc în multe poezii presarate în mai toate volumele: „Psalmii”, „Duhovnicească”, „De-a v-aţi ascuns”, „Priveghere”, „Ora rece” etc. Ov. S. Crohmalniceanu remarca la Arghezi “nevoia de a- si certifica prezenţa unei fiinte atotputernice, îndărătul a tot ceea ce există“,dorind cu ardoare semnul existenţei unei autorităţi supreme. În“Psalmi” se reflecta un spirit însetat de absolut, cu o mare nevoie de certitudine. Poetul oscilează intre doua atitudini opuse: îndoiala îl face sa se zbaăa intre credintă si tăgadă, afirmare si negare, certitudine si incertitudine, revoltă si resemnare,. Suferinţa poetului este provocată de absenţa divinitatii, pe care o invocă, deşi stie ca nu va primi niciun raspuns. De aici se naste drama, din strigătul în pustiu, ca al lui Iov: „ Trimite, Doamne, semnul depărtarii/ Din când în când câte un pui de înger!”. Fiinţa spre care aspiră refuză să se arate, provocând poetului sentimentul zădărniciei, printre rânduri subînţelegându-se lamentaţia cristică „Eli, Eli, lama sabahtani”. Tudor Arghezi rămâne prin excelenţa un poet al îndoielii. A-l numi “spirit fundamental nereligios” sau “cel mai mare poet al credintei” ar fi o greşeală, deoarece el rămâne un veşnic căutător al divinităţii, fără a se manifesta în spiritul veneraţiei si al obedienţei creştine. Este un orgolios si un răzvrătit, tentat să se răfuiască cu tot si cu toate.

Lucian Blaga nu a fost numai un poet desăvârşit, ci şi un filozof de excepţie, eseist, dramaturg, traducător, jurnalist, profesor universitar, academician şi diplomat român. A debutat literar în anul 1910, în ziarul “Tribuna”, de la Arad, cu poezia “Pe ţărm”, poezie ce trădează natura meditativă a poetului încă de la frageda vârstă de 15 ani. Copilăria sa a stat, după cum el însuşi mărturiseşte, „sub semnul unei fabuloase absenţe a cuvântului”, autodefinindu-se „mut ca o lebădă”, deoarece viitorul poet nu a vorbit până la vârsta de 4 ani. Descendenţa sa dintr-o

familie de preoţi şi, ulterior, studiile teologice şi filozofice, explică aplecarea către spiritualitate a poetului, dorinţa lui de înţelegere a sufletului, a universului, a misterelor vieţii, în general. Monumentalitatea operei lui Lucian Blaga stă în îmbinarea profundă a poeziei cu filozofia, care mărturiseşte viziunea sa poetică, lirica evoluând atât în raportul dintre eu şi lume, cât şi în modalitatea de expresie. În poezia “Vreau să joc!”, din volumul „Poemele luminii”, Blaga surprinde divinul din om, faptul că în fiecare dintre noi este o părticică de dumnezeire, spiritul zburdând liber, acolo unde îl poartă imaginaţia: “…vreau să joc, cum niciodată n-am jucat!/ Să nu se simtă Dumnezeu/ în mine/ un rob în temniţă – încătuşat!”. Poezia “Psalm”, din„Paşii profetului”, este un strigăt disperat al singurătăţii absolute din sufletul autorului, care se simte abandonat de Marele Anonim în abisul unei existenţe incerte. Textul este o confesiune lirică dominată de teama de moarte, poetul conştientizând adâncimea abisului dintre el şi Dumnezeu: ”fără să-mi fi fost vreodată aproape/ te-am pierdut pentru totdeauna”. Autorul îi reproşează “Marelui Anonim” că i-a întors spatele atunci când a avut nevoie : “În cer te-ai închis ca-ntr-un coşciug/ …de n-ai fi mai înrudit cu moartea/ decât cu viaţa,/ mi-ai vorbi.

O alta tema filozofică pe care o abordează cei doi poeţi este cea a morţii. La Arghezi se regăseşte în poezii precum : “Niciodata toamna”, “Duhovnicească”, “De-a v-ati ascuns” “Intoarcere-n tărâna” si “Ceasul de apoi”. Dacă in “Psalmi” are indoieli si oscileaza intre atitudini opuse fata de divinitate, mergand de la adulare la contestare, in ceea ce priveste moartea, pozitia lui este unitara,deoarece nu o acceptă. In acest sens, el se detaseaza de ceilalti poeţi, în special de Blaga, care vede în moarte liniştea supremă si o integrare în mijlocul naturii veşnice, răzvrătindu-se împotriva a ceea ce este predestinat. Deci moartea nu înseamnă pentru Arghezi împăcarea cu nefiinţa, ci un fel de atentat continuu la adresa omului.. Poetul înţelege existenţa ca un joc al carui ultim sens rămâne necunoscut. De aceea,creaţiile argheziene exprimă un spirit nelinistit, problematic, care tinde sa privească totul cu luciditate: viaţa, moartea, divinitatea.

La Blaga poezia “În marea trecere”, care dă titlul celui de-al treilea volum, apărut în anul 1924, este o meditaţie asupra sensurilor veşnice ale existenţei, de care poetul se simte legat intrinsec: “Nimic nu vrea să fie altfel decât este.” Este descrisă foarte sugestiv prăpastia dintre armonia unei lumi de poveste (“Soarele-n zenit ţine cântarul zilei./ Cerul se dăruieşte apelor de jos./ Cu ochi cuminţi dobitoace în trecere/ îşi privesc fără de spaimă umbra în albii…”) şi angoasa din sufletul poetului, răvăşit de nostalgia copilăriei pierdute pentru totdeauna: “Numai sângele meu strigă prin păduri/ după îndepărtata-i copilărie/ ca un cerb bătrân/ după ciuta lui pierdută în moarte…”.“Sunt numai tină şi rană” sugerează dimensiunea dezastrului pe care absenţa lui Dumnezeu l-a produs în sufletul său. Incertitudinea relaţiei dintre poet (om) şi divinitate naşte întrebări fără răspuns: “… arată-te, Doamne,/ să ştiu ce-aştepţi de la mine!/ Să prind din văzduh suliţa veninoasă/ din adânc azvârlită de altul să te rănească subt aripi?/ Ori nu doreşti nimic?...”.La fel şi Arghezi cerea imperios semnul existenţei divine „Vreau să te pipăi şi să urlu „Este”! Finalul aduce noi incertitudini, căci fricii şi neliniştii li se adaugă tristeţea revelaţiei unui drum fără întoarcere, departe de speranţa în salvarea sufletului: “Dumnezeule, de- acum ce mă fac?/ În mijlocul tău mă dezbrac. Mă dezbrac de trup/ ca de-o haină pe care-o laşi în drum.” Poetul conştientizează că înălţarea sufletului se poate produce doar prin renunţarea la fiinţa material şi la egoism ca scop esenţial al existenţei.

Aşadar, cei doi mari poeţi ai literaturii române şi-au împletit destinele în universalitate, amândoi abordând aceleaşi teme literare , dar fiecare cu o altă si pătrunzătoare perspectivă asupra lor! Inegalabili si unici, fiecare în felul său, şi-au lăsat amprenta asupra unei literaturi bântuite de fantasmele istoriei, care adeseori a îngenuncheat-o!

Bibliografie

Arghezi, T.-„ Cuvinte potrivite”, „Carticica de seara”„ Psalmi”

Blaga, Lucian -„ Poemele luminii”, „In marea trecere”

Crohmalniceanu, Ov. S.„ Literatura romana intre cele doua razboaie mondiale” (Vol. 2)

Manolescu, N.„ Metamorfozele poezie”i

Scarlat, M.„ Istoria poeziei romanesti „(Vol. 3)

Avantaje și dezavantaje ale învățământului online în România

PROFESOR MILITARU ALINA RAMONA
Colegiul Tehnologic „Spiru Haret'' Piatra Neamt''

Se pare că în această perioadă, în contextul pandemiei globale, învățământul online pare singura posibilitate responsabilă, iar țara noastră trebuie să-și accelereze investițiile în digitalizarea educației. În învățământul privat lucrurile stau ceva mai bine, căci acolo există resurse financiare mobilizate mai bine. Însă în învățământul public există numeroase probleme cu care se confruntă elevii, părinții și profesorii.

Cu bune și cu rele, acesta este sistemul de care momentan depinde educația copiilor din România în perioada imediat următoare…

Copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, copiii de vârste mai mici erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele, browsingul și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop.

Dacă se folosesc resurse adecvate, totul se poate face mai simplu, completând de exemplu în programe care permit chiar evaluarea instant.

Copiii sunt mai odihniți, pot avea acces la resursele educaționale după un program mai flexibil, se evită aglomerația din școli, învățarea în schimburi – o problemă în unele școli urbane în special.

Copiii din mediul rural pot avea acces la învățători și profesori mai buni, care altfel nu erau dispuși să facă naveta,de asemenea, au acces în general la resurse mai complexe în mediul online.Dacă se realizează programe și alte resurse digitale interactive, avizate de sistemul educațional, acestea pot uniformiza modul de predare.

Părinții au acces complet la modul în care acționează copilul, la modul de predare și la teme, pot fi la curent cu adevărat cu situația școlară a copilului (acest lucru ar fi și mai puternic dacă s-ar utiliza sisteme de catalog online);

Dezavantajele evidente ale învățământului online în România

Lipsa accesului la tehnologie pune mari probleme (deficit de dispozitive, da r și de conexiuni suficient de bune, mai ales în contextul aglomerării rețelelor, să nu uităm că există și gospodării fără curent electric în mediul rural).

Lipsa spațiilor potrivite pentru învățat online în unele locuințe mici, mai ales unde sunt mai mulți copii în familie și în special în mediul rural, în familii foarte sărace.

Lipsa concentrării la lecții online, în condițiile în care copiii nu sunt supravegheați permanent de profesor, iar la lecțiile live pot opri camera sau / și microfonul de pe dispozitivul pe care îl folosesc cu mai multă presiune pe elev, care trebuie să depună de fapt mai mult efort decât era obișnuit la școală, unde primea totul pasiv: copilul este obligat adesea să studieze și să descopere singur, ceea ce pentru mulți elevi este extrem de dificil.

Presiune pe părinți în special în cazul claselor 1-8, care trebuie să-și ajute copiii și la partea de tehnologie (dacă se pricep!), și la partea efectivă de realizat teme (din nou, dacă se pricep, iar majoritatea nu).

Copiii interacționează mai puțin între ei, distanțarea socială și fizică afectează relațiile lor sociale și aptitudinile de socializare, copiii comunică mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online, o problemă majoră a vremurilor actuale.

Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că utilizarea platformelor educaționale este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu trebuie să excludă educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor utilizate prin platformele educationale pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Oltean Angela Viorela

În noile orientări ale învățământului problema interacțiunii pedagogului cu elevul este una fundamentală. În acest context apare evidentă necesitatea unui sistem educațional centrat pe elev, axându-se pe nivelul de dezvoltare a potențialului acestuia, aplicând tehnologii adecvate.

Tehnologiile educaționale presupun mijloace și metode, structuri și forme diferite care corelează diferite concepte operaționale: proiectul pedagogic, mesajele educaționale, conexiunea inversă etc. Integrarea tehnologiilor educaționale în cadrul învățământului formativ presupune ca școala să se centreze pe dezvoltarea gândirii, selectând prin aceasta conținutul, metodele, formele și criteriile de formare și evaluare, adică să elaboreze acea tehnologie educațională care dezvoltă un anumit stil de învățare cu efect durabil.

Sorin Cristea în „Dicționarul de pedagogie” atestă următoarea semnificație a termenului „tehnologie educațională”, care aici este numită „tehnologie pedagogică”: „Tehnologia pedagogică reprezintă ansamblul tehnicilor și cunoștințelor practice imaginat pentru a organiza, a testa și a asigura funcționalitatea instituției școlare la nivel de sistem. În contextul problematicii specifice procesului de învățământ pot fi delimitate patru acțiuni distincte, dar complementare, care asigură dimensiunea aplicativă a conceptului de tehnologie a educației/ instruirii: organizarea resurselor pedagogice existente, planificarea și aplicarea curriculumului, pregătirea și folosirea materialului pedagogic și aplicarea cunoștințelor în activitatea de învățare.”

Elaborarea unor tehnologii educaționale moderne permite nu numai îmbunătățirea calității procesului educațional, ci și rezolvarea problemei însușirii unui volum imens de informații într-un timp relativ scurt fără a afecta starea psihică a instruiților. Resursele informaționale au devenit la fel de importante ca resursele materiale și cele energetice. În condițiile societății informaționale bazate pe utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale (T.I.C.), în sistemul de învățământ devine un imperativ necesitatea centrării procesului de învățământ pe elev, el devenind subiectul procesului de învățământ și care presupune individualizarea (cel puțin relativă) a acestui proces. Folosirea tehnologiei informaționale reprezintă o posibilitate reală de individualizare a procesului de învățământ bazat pe clase și lecții. În contextul noilor tehnologii informaționale se creează noi posibilități în instruirea elevilor. În baza tehnologiilor multimedia apare posibilitatea realizării materialelor didactice computerizate, care pot fi grupate, în funcție de tipurile tehnologiilor utilizate și de scopurile pe care le realizează, astfel: manuale electronice, care reprezintă o expunere textuală a materiei cu un număr mare de ilustrații, care pot fi instalate pe server și transmise prin rețea, manuale electronice cu o dinamică înaltă a materialului ilustrativ, executate pe CD-uri, sisteme moderne pentru efectuarea lucrului de cercetare științifică, sisteme virtuale, în care elevul devine element al modelului computațional, care reflectă lumea reală și sisteme de instruire la distanta.

Tehnologiile educaționale moderne sunt eficiente în activitatea didactică în etapele proiectării, implementării și evaluării, una dintre condițiile esențiale în reușita acestora fiind cunoașterea și dorința de utilizare a celor mai potrivite mijloace, chiar dacă aceasta presupune renunțarea la anumite obiceiuri care se dovedesc, uneori, mai costisitoare la capitolul resurse (timp, energie, financiar).

În această direcție, am ales să prezentăm, din perspectivă proprie, câteva dintre beneficiile însușirii unor cunoștințe, respectiv a formării și consolidării unor deprinderi în cadrul cursului - Instruire in societatea cunoașterii,

absolvit la CCD I februarie 2019. În ceea ce privește proiectarea activității didactice la nivelul unității de învățare, varianta de proiect propusă se dovedește complexă, utilă, aplicabilă în contexte variate; formatul este atractiv și profesionist, oferind posibilitatea ca, în fiecare moment, să se poată efectua conexiuni între elemente precum: arie tematică, competente specifice/ obiectivele de referință, obiectivele operaționale și obiectivele de evaluare vizate, planificarea evaluării în variantele inițială, formativă și sumativă, mijloace necesare realizării evaluării (liste de verificare, stabilirea obiectivelor, observarea grupului, feedback din partea colegilor etc.), aptitudinile vizate (exemple: deprinderi de a utiliza termeni de specialitate, abilități practice de lucru cu programe Microsoft Office, experiență minimă în realizarea publicațiilor, abilități de navigare și documentare pe Internet), materiale și resurse necesare pentru unitatea de învățare (tehnologie – hardware, software, materiale tipărite, resurse internet, alte resurse). De asemenea, orice ajustare necesară se poate realiza cu mai multă ușurință și cu păstrarea designului inițial.

În ceea ce privește implementarea activității proiectate, utilizarea tehnologiilor educaționale moderne reprezintă un mijloc de facilitare a lecției prin creșterea atractivității și prin realizarea unei comunicări mai fidele între cadrul didactic și elev (elevii pot recepta mai clar ceea ce li se transmite, avându-se în vedere receptarea pe mai multe canale ale cunoașterii).

Pot fi utilizate, în acest sens materiale PPT, care, pe lângă designul atractiv, facilitează o mai bună coerență în prezentare, precum și contactul permanent a elevului cu varianta vizual-auditivă a învățării. În spațiul lecției pot fi inserate materiale create anterior sau pot fi create astfel de materiale împreună cu elevii, în cazul în care există conexiune la Internet în sala de clasă. Aceste materiale dezvoltă creativitatea elevilor și asigură o învățare de plăcere.

Tehnologiile moderne sunt eficiente nu numai în transmiterea noilor cunoștințe, ci și în consolidare deprinderilor formate și în realizare transferului de informații între diferitele domenii ale cunoașterii. Astfel, se pot realiza lecții recapitulative cu ajutorul materialelor PPT, exercițiile propuse având la dispoziție posibilitatea autocorectării răspunsului eronat, solicitării sprijinului în identificare răspunsului corect, aprecierii în situația unui răspuns just, identificării unor informații conexe. La final de lecție se poate realiza o sinteză sub forma unui fler realizat de elevi, aceasta prezentând atractivitate și utilitate prin consolidarea capacității de sinteză, dar și prin dezvoltarea abilităților de utilizare a mijloacelor TIC. Tehnologiile educaționale moderne favorizează într-un mod cu totul deosebit învățarea prin descoperire atât la capitolul informații, cât și în ceea ce privește varietatea modalităților de utilizare a computerului în sine cu economie de efort și timp.

Evaluarea reprezintă unul dintre aspectele în cadrul cărora tehnologiile educaționale moderne sunt cel mai eficient inserate. Astfel, se pot folosi teste on-line, în format PPT, formulare realizate cu ajutorul Google dos etc., în cadrul cărora răspunsul este primit foarte rapid, obiectivitatea fiind ridicată, monotonia este alungată, se creează o mai bună dispoziție a participanților, prin înlăturarea contactului direct cu evaluatorul, se stimulează abilitatea de autoevaluare, spiritul competițional cu sine însuși.

Evaluarea realizată cu ajutorul tehnologiilor moderne devine un moment mai puțin costisitor din punctul de vedere al consumului emoțional, reușind-se performanta transformării utilului în plăcut, modificându-se atitudinea elevilor raportat la procesul evaluării în sine.

Tehnologiile educaționale moderne urmăresc facilitarea procesului didactic ajutând cadrele didactice să creeze contexte favorabile învățării, formării deprinderilor, constituirii unui complex de atitudini care să stimuleze curiozitatea, dorința de a cunoaște mai mult, spiritul competițional cu sine, plăcerea de a progresa și de a-și dezvolta posibilități de autoinstruire, dar și o raportare corectă la evaluare, aspect absolut necesar în poziționarea noastră, a

fiecăruia, în spațiul cunoașterii. Învățământul are nevoie de tehnologii educaționale moderne însușite de cadrele didactice și aplicate inteligent și constructiv în derularea procesului instructiv-educativ.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. PLĂSTOI GLICHERIA-IRINA
LICEUL TEHNOLOGIC ROŞIA-JIU

„Principalul obiectiv al educaţiei este acela de a forma oameni capabili să realizeze acţiuni noi, şi nu numai să repete ceea ce au făcut generaţiile anterioare-oameni care să fie creativi, inventivi şi cu dorinţa de a investiga” (Jean Piaget)

Studiile realizate în ultimii cinci ani în diferite ţări au arătat că utilizarea tehnologiilor informaţiei şi comunicaţiilor în educaţie contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătăţirea rezultatelor elevilor. Cu toate acestea, mulţi dascăli, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticenţă generală faţă de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor şi stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, Internetului şi tuturor celorlalte instrumente asociate.

Trăind într-o societate în care evoluţia tehnologică are un impact vizibil asupra tinerei generaţii, utilizarea calculatorului în învăţământ a devenit un „must have”. Utilizarea instrumentelor IT şi a mediilor electronice promovate de TIC pot avea ca rezultat îmbunătăţirea procesului de învăţământ.

Printre avantajele utilizării TIC în procesul de predare și învățare putem enumera:

- adaptarea procesul educațional la nevoile reale ale elevilor;
- flexibilitatea – inexistența unui program fix și accesul pe scară largă (utilizarea platformelor de învățare virtuale nu mai necesită tehnologii scumpe);
- accesul facil al elevilor la informații relevante și actualizate;
- posibilitatea elevilor de a fi instruiți de către cei mai buni profesori, fără bariere geografice sau temporale;
- dezvoltarea competențelor într-un mediu modern;
- costuri mici de formare.

Folosirea acestor mijloace eficientizează comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă să se implice active în procesul educaţional.

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministeerului Educaţiei şi Cercetării de a suspenda cursurile faţă-n-faţă, sistemul de învăţământ s-a orientat către alte modalităţi de comunicare. Din păcate sistemul de învăţământ a fost parţial pregătit pentru o asemenea schimbare, iar o parte dintre cadrele didactice nu aveau suficiente informaţii în a folosi calculatorul.

Pas cu pas tehnologia digitală a fost cea care a putut să faciliteze în bună măsură continuarea activităţii didactice la distanţă. Profesorii au început să utilizeze platforme educaţionale adecvate care au dus la îmbunătăţirea procesului de învăţare. Folosirea platformei oferea mai multe posibilităţi:

- utilizarea unei mari varietăţi de instrumente;
- includerea unor prezentări grafice;
- vizionarea diferitelor filmuleţe;
- feedback din partea profesorului, cât şi a elevului;
- rezolvarea unor teste şi transmiterea cu uşurinţă pe platform pentru a fi corectate;

- elevii aveau posibilitatea să își vadă notele și anumite indicații din partea profesorului, accesând contul personal.

Astfel, în aceste timpuri grele în care școala românească a fost pusă la grele încercări, utilizarea platformelor educaționale a fost singura "salvare". Pot afirma, din experiența de la clasă, că utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în central formării sale, îl menține activ și conduce la accentuarea studiului individual la elevi, dezvoltarea gândirii analtice, structurate și de profunzime a elevilor.

În sprijinul acestei afirmații, voi prezenta două platforme utile în activitatea de predare – învățare - evaluare:

Adservio are interfață intuitivă și spațiu de stocare nelimitat și îți permite să creezi rapid grupuri și clase, să aloci și să corectezi teme, să programezi lucrări de control și teze, să urmărești progresul elevilor și nu doar atât. Centralizând totul pe o singură platformă, eliminăm birocrația și te ajutăm să câștigi timp pentru activitatea didactică.

Ca profesor, ești în permanență în contact cu elevii, părinții și colegii. Și știm cu toții că o comunicare eficientă este răspunsul tuturor problemelor ce pot apărea în traseul educațional. Cu Adservio, elevii se implică mai mult și comunică mai ușor. Ca profesor, poți posta subiecte de discuție, primești temele elevilor direct în cont și le poți oferi feedback. Iar toate acestea încurajează comunicarea și interactivitatea în procesul educațional.

Îți oferim posibilitatea de a-ți personaliza modul în care folosești platforma Adservio: pui note și absențe, comunici cu părinții, elevii și cu ceilalți profesori, sau urmărești evoluția elevilor din toate clasele.

Kahoot! Este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională, accesibilă la adresa https://kahoot.com/. Lansat în martie 2013 în Norvegia, Kahoot! Este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări.

A fost proiectat pentru a fi accesibil la clasă și alte medii de învățământ din întreaga lume. Platforma este utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Pentru aceasta se pot folosi testele existente pe platformă său fiecare utilizator are posibilitatea să își creeze propriile teste.

Participarea elevilor se face cu ajutorul unui dispozitiv conectat la Internet: computer, telefon, tabletă etc. Necesar pentru a selecta răspunsul/răspunsurile corecte. Conectarea la test se face prin introducerea de către elevi a codului PIN furnizat profesorul care l-a propus. În stabilirea câștigătorului contează corectitudinea răspunsului și rapiditatea cu care s-a răspuns.

Bibliografie:

http://adservio.ro/
https://kahoot.com/

On Being a Black Man in White America

Prof. Dumitrescu Liliana-Mihaela
Colegiul National “Tudor Arghezi”, Târgu Cărbunești, Gorj

Is the Negro only an American with no culture and nothing else, with no values and culture to guard and protect? If he is not, what are the sources of black American culture and character? To what degree are they a product of Africa? Of American racism? Of poverty or economic marginality? Of the will to be black?

The notion that black Americans have no culture or that black culture is merely a colourful variety of the culture of poverty is refuted by recent scholarship in Afro American studies. The network of understanding that defines black American culture and informs black American consciousness has evolved from the unique pattern of the experiences of black people in North America, experiences that no other national or racial minority or lower class group shared.

These experiences of Africa, the Transatlantic or Middle Passage[12], slavery, Southern plantation tradition, emancipation, Northern Migration (an absolute necessity for black seeking a better life for themselves and their children), urbanization and racism have produced a residue of shared memories and frames of reference for black Americans. The systematic barriers of exclusion and discrimination based on perceivable and socially defined racial differences are more important in the distinctive history of the black Americans experience than slavery, emancipation, and the long march to the urban North.

Few, if any, black Americans would therefore take issue with Ralph Ellison[13]’s view that: “being a Negro American has to do with the memory of slavery and the hope of emancipation and the betrayal by allies and the revenge and contempt inflicted by our former masters after the Reconstruction, and the myths, both Northern and Southern, which are propagated in justification of that betrayal.”

Thus, the historical pattern of contradictions between the ideals of white America has resulted in ethnically rather than racial different heritages and a complex double consciousness, socialized ambivalence and double vision which are a healthful rather than pathological adjustment by blacks to the rigors of the New World.

The historical quest of black Americans, their principal canonical story, in short is for life, liberty and wholeness – the full development and unity of self and the black community – as a biracial, a bicultural people, as Americans of African descent.

From the moment they first stepped ashore off the first slave ship, the Africans have sought to demonstrate their individual identity. It was not easy then, nor is it today, for an African American male to be a “man” in his country of birth. This is especially true if he is poor as well as black, nevertheless, African Americans have never given up the ideal that, if given the opportunity, they can make a valuable contribution to the social and economic well being of America.

In their writings, African American writers express their joy, sorrow, pain, love and hate.

Martin Luther King Jr.[14] expressed the essence of being a man when he said:

“A man who won’t die for something is not fit to live”.

Throughout history, King among them, have died for their beliefs.

[12] Middle Passage – The journey across the Atlantic from Africa to the Americas aboard slave ships
[13] Ralph Ellison (1914-1994) – Afro-American writer
[14] Martin Luther King Jr. (1929-1968) – Afro-American reverend who organized in America nonviolent actions against the racial discrimination. In 1964 he won the Nobel Prize for Peace. He was assassinated at Memphis.

References:

1. Sîrbulescu, Emil, *Cartea care vorbeşte: Introducere în romanul afroamerican* (Craiova: Scrisul Românesc, 1999);
2. Gates, Henry Louis Jr., ed. *The Norton Anthology of African-American Literature* (New York: W. W. Norton & Company, 1997);
3. Bell, Bernard W., *The Afro-American Novel and Its Tradition* (Amherst: The University of Massachusetts Press, 1987).
4.
5. Ellison, Ralpf, *The world and the jug*, Part 1 (December 9, 1963), *Collected Essays*, 160-161.

CALCULATORUL – PRIETENUL COPIILOR

Prof. Vug Adela- Eleonora
Grădinița P.P. Nr. 5 Lugoj

În orice ţară cu sistem de învăţământ performant, autorii programelor şi manualelor şcolare, atunci când le elaborează, respectă principiile psihopedagogice ale învăţării, deja cunoscute şi recomandă noi metode atractive, de predare prin joc sau “arta prezentării vizuale”.

Accentul se pune astfel încât prezentarea, explicarea, unor fenomene sau noţiuni să fie pe înţelesul elevilor, folosind un limbaj simplu şi clar, apelând la proiecţii de filme documentare, folosirea echipamentelor de tehnică de calcul şi vizualizare (lecţii multimedia), întâlniri şi dezbateri în care să fie prezentaţi sau invitaţi în mijlocul elevilor, oameni de succes din diverse domenii .

În România, nu se recurge la aceste metode, decât foarte rar, şcolile nedispunând de bază materială adecvată.

Lumea este într-o continuă schimbare, în care nevoia de nou şi inovator se manifestă zilnic. Copiii, de la vârste foarte mici, iau contact cu gadget-uri de ultimă generaţie, le recunosc, le folosesc şi apoi se familiarizează cu ele. Astfel, încă din clipa în care cei mici vin la grădiniță, se poate observa dorința acestora de a utiliza noile tehnologii și ușurința cu care asimilează cunoştinţele legate de acestea. De asemenea, prin utilizarea mijloacelor didactice moderne, prin jocuri interactive pe calculator, vizionarea unor povestiri, documentare despre animale, mediul înconjurător etc., se uşurează transmiterea informaţiilor către copii, aceştia fiind mai interesaţi să înveţe.

În actualul context educațional, folosirea tehnologiilor moderne în școală dar și în grădiniță fac parte din evoluția naturală a învăţării şi sugerează o soluţie firească la provocările moderne adresate învăţării şi a nevoilor preşcolarilor.

Intregrarea acestora în procesul tradiţional de predare-învăţare-evaluare este o oportunitate de a integra inovaţiile tehnologice cu interacţiunea şi implicarea oferite de modul tradiţional de cunoaştere.

Educatoarei îi revine sarcina de a integra noile tehnologii în momentul în care gândeşte şi proiecteză activitatea.

Tehnologiile educaţionale presupun mijloace şi metode, structuri şi forme diferite care corelează diverse concepte operaţionale: proiectul pedagogic, mesajele educaţionale, conexiunea inversă etc. Integrarea tehnologiilor în procesul de învățare presupune ca cei ce manageriază grupa de copii să se centreze pe dezvoltarea gândirii, selectând conţinutul, metodele, formele şi criteriile de formare şi evaluare, elaborând o tehnologie educaţională care dezvoltă un anumit stil de învăţare cu efect durabil.

Copiii reprezintă viitorul unei societăți, motiv pentru care e important ca aceștia să deprindă abilitățile necesare într-o lume în continuă evoluție. Întrucât tehnologia poate fi o sursă de distragere a atenției, programele implementate în grădiniță ar trebui să-i ofere preșcolarului o experiență didactică interactivă, bogată și variată, devenind în același timp mai disciplinat și mai informat.

Există o linie fină ce delimitează avantajele şi dezavantajele folosirii acestor tehnologii. Abandonarea copilului înconjurat de aparatură nu va fi o soluţie în educarea acestuia. Folosirea unui mijloc educaţional modern nu înseamnă în mod excepţional succes. Nevoia copilului de interacţiune umană, de exemplu real, de copiere a comportamentului persoanei de lângă, transmiterea emoţiilor, a stărilor şi trăirilor, influenţarea printr-o singură privire, nu va putea fi înlocuită de aceste mijloace moderne.

Omul nu va putea fi înlocuit niciodată.

Rolul grădiniței, al managerului acesteia și a descălului de la catedră, este de a îmbina tradiționalul cu modernul pentru o educație eficientă și de durată. Astfel, în actul educativ, noi utilizăm softuri educaționale specifice preșcolarilor, de exemplu: „ Piti-clic în satul bunicilor”, „ Piti-clic ecologist”, „Eduteca”, „Horik și antrenorii de viteză”, „Detectivul de emoții”, etc., în transmiterea și consolidarea unor cunoștinte, dar și în realizarea unor jocuri interactive care favorizează colaborarea, interacțiunea, verificarea unor deprinderi și cunoștințe, activități care le sunt pe plac copiilor foarte mult.

Ce este de fapt un soft educațional? Orice produs multimedia cu conținut educațional este un soft educațional?

Răspunsul e hotărât nu! În afară de alegerea atentă a temei, care trebuie să ofere condiții obiective de transpunere în secvențele multimedia, un soft educațional este proiectat fie conținând propria strategie didactică, fie ca un moment precis într-un set de strategii posibile, din care educatorul poate alege. Este deosebit de important să se evidențieze tipul de soft educațional, din punct de vedere al conținutului tematic și a strategiei, pentru a putea fi corect folosite.

De asemenea, petrecerea mai multor ore în fața calculatorului poate fi deosebit de nocivă, prin faptul că răpește din timpul de joacă al copilului petrecut în aer liber, dar și prin efectul nesănătos pe care îl au monitoarele asupra ochilor. Deoarece jocurile pe calculator sunt deosebit de agreate, este indicată punerea la punct a unora care să cultive aptitudini utile societății. Atrăgând copilul în jocuri non-violente, atractive, care dezvoltă gândirea logică, spiritul de observație, personalitatea acestora va avea numai de câștigat.

Materialul intuitiv pe care îl formează imaginile reprezentând obiecte, fenomene, ființe, acțiuni, devine o sursă de cunoștiințe noi, iar măsura în care copilul învață să le înregistreze, să le descrie, să le interpreteze, acestea dezvoltă spiritul de observație, operațiile de analiză și sinteză, de generalizare și abstractizare. Cu ajutorul programelor didactico-informatice, a softurilor educaționale, se eficientizează procesul de predare-învățare-evaluare a cunoștințelor. Utilizând softurile educaționale în cadrul activităților se vor dezvolta: gândirea logică, spiritul de observație, memoria vizuală, atenția voluntară, operațiile intelectuale prematematice, deprinderile de lucru cu calculatorul, abilitățile de utilizare a informațiilor primite prin intermediul softurilor educaționale.

Astfel, softurile educaționale prezintă o serie de avantaje incontestabile: furnizează un mare volum de date; asigură o instruire individualizată; favorizează parcurgerea unor secvențe de instruire adaptate nevoilor individuale de progres în învățare; facilitează realizarea unui feedback rapid și eficient; stimulează implicarea activă a copilului în învățare.

Softurile educaționale se pot folosi în cadrul tuturor tipurilor de activități, utilizându-se în cadrul mai multor discipline, deoarece sunt concepute interdisciplinar. Pe piața actuală există deja o multitudine de softuri educaționale, realizate printr-o grafică atractivă, cu elemente de animație și sunet. În activitatea didactică ce o desfășurăm, softul educațional se poate concretiza într-o metodă foarte eficientă, iar în acest scop a fost elaborată clasificarea acestora după funcția pedagogică specifică în cadrul procesului de instruire:

1.Prezentarea interactivă de noi cunoștinte- presupune utilizarea mijlocită a calculatorului în procesul predării. Materialul de învățat se prezintă pe baza unui anumit tip de interacțiune. Astfel, calculatorul preia din funcțiile educatorului, însă comunică cu preșcolarii prin intermediul acestuia și poate fi proiectat așa: sunt precizate una sau mai multe secvențe din conținut; preșcolarii sunt solicitați să-și exprime părerea, să răspundă la o întrebare, să rezolve un exercițiu; se poate trece la următoarea etapă doar după ce se prezintă aprecierea răspunsului, iar în funcție de corectitudinea acestuia secvențele anterioare, pot fi reluate sau activitatea poate continua mai departe. Materialul poate fi împărțit pe secvențe care să nu solicite o concentrare mai mare de 5 minute fiecare. Prin diverse meniuri se pot furniza informații adiacente. Spre exemplu: În cadrul activităților de educare a limbajului putem folosi CD-uri sau Proiecte Power-Point cu povești. Utilizarea programului este simplă și intuitivă, putând fi folosită chiar și de orice copil capabil să

manevreze un mouse. Copiii vor asculta și vor vedea povestea, apoi vor putea lua parte, alături de personajele poveștii, la diverse jocuri și activităţi educative. După ce copiii fac cunoştinţă cu conţinutul şi personajele poveştii, narată şi prezentată într-o formă grafică deosebită, ei au de rezolvat sarcini cu privire la conţinutul poveştii .

2. Exersarea asistată de calculator- este softul ce caracterizează următoarea situație: când subiectului i se pun la dispoziție programe specializate, care-l ajută să fixeze cunoștințele și să capete deprinderi specifice prin seturi de sarcini repetitive, urmate de aprecierea răspunsului subiectului. Exercițiile pot fi propuse într-o ordine prestabilită sau în mod aleator sau pot fi generate în timpul sesiunii de lucru. De exemplu: Lumea animalelor îndrăgită de copii este prezentă în jocul „Ferma”- copiii cunosc o serie de animale domestice, se familiarizează cu denumirile lor, le pot desena și colora.

3. Verificarea asistată de calculator- presupune existența unor programe capabile să testeze nivelul de însușire a cunoștintelor prin evaluarea răspunsurilor. O interfață grafică prietenoasă va afișa mesaje corespunzătoare interpretării răspunsului. Programele de testare pot fi incluse și în activitatea curentă sau în cele recapitulative. Modul de construire a unui test depinde de: nivelul preșcolarilor, numărul de sarcini de lucru, timpul de administrare.

Interacțiunea subiect- calculator permite diversificarea strategiei didactice, facilitând accesul preșcolarului la informații mai ample, mai logic organizate, structurate variat, prezentate în modalități diferite de vizualizare. De fapt, nu calculatorul în sine ca obiect fizic, înglobând chiar configurație multimedia, produce efecte pedagogice imediate, ci calitatea programelor create și vehiculate corespunzător, adică a softurilor educaționale, integrate după criterii de eficiență metodică în activitățile de instruire. Utilizarea TIC nu trebuie să devină o obsesie, deoarece fiecare preșcolar are dreptul la succes școlar și la atingerea celor mai înalte standarde curriculare posibile de aceea, trebuie găsite metodele pedagogice adecvate în fiecare caz în parte.

Lecțiile create în baza tehnologiilor multimedia devin metode alternative, referitoare la procesul de predare-învăţare în şcoală, astfel încât, elevul să poată corespunde exigenţelor societăţii, prin creativitate, puterea de a gestiona eficient raporturile dintre continuitate şi schimbare.

Optimizarea procesului de învăţământ prin implementarea TIC se va caracteriza prin: asigurarea unui climat stimulativ, promovarea unor relaţii democratice, interes pentru cooperare, păstrarea unui echilibru între exigenţă şi indulgenţă, accentuarea dominantei afective (prin implicarea mai multor receptori), stimularea participării şi comunicării deschise, angajarea activă a elevilor în procesul de predare-învăţare.

„Calculatoarele nu sunt magice. Educatorii sunt!”

Bibliografie:

1. Conferinţa Naţională de Învăţământ Virtual, ediţia a V-a, 2007;
2. Duminică, Mădălina - articolul - Calculatoarele nu sunt magice. Educatorii sunt!, „Școala Bucovineană” – anul XI, nr. 4/2008;
3. Tom S, I. Neacşu, Ş. Grigorescu, E.M. Garabet, Bazele instrumentaţiei virtuale, Editura Atelier Didactic, Bucureşti, 2006.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

ILIUȚĂ PAULA

Până nu demult, se vorbea de faptul sistemul educațional românesc reprezintă un risc pentru dezvoltarea emoțională a copiilor noștri, din mai multe perspective elevul român de succes fiind un bun receptor și reproducător de informații. În contextul închiderii școlilor din cauza pandemiei de SARS-CoV-2, reprezentanții UNICEF consideră că elevii sunt expuși unor riscuri crescute prin petrecerea unui număr mai mare de ore pe platformele virtuale, copiii pot fi supuși riscului de agresare sexuală și ademenire în spațiul online.

Cu toate acestea, în condițiile actuale sistemul e-learning este cel mai bun mod de achiziție al noilor cunoștințe dacă este utilizat în mod corect, cu precauție și responsabilitate. Folosirea tehnologiilor digitale în procesul de educație, presupune o schimbare atât pentru dascăl, cât și pentru elevi, o modificare a modului de organizare și prezentare a lecțiilor însoțite de eforturi suplimentare și de o infrastructură performantă eficientă Utilizarea eficientă a platformelor de instruire on-line înseamnă pregătirea corespunzătoare a utilizatorilor,profesori și elevi, și modificarea rolului profesorului care în condițiile actuale devine un instructor.

Utilizarea platformelor educaționale oferă posibilitatea elevului de a învăța acasă într-un cadru relaxat, conținuturile educaționale fiind parcurse în ritm propriu, dar și profesorului de a transmite elevilor mult mai multe cunoștințe și informații,

Comunicarea și colaborarea, cele două aspecte importante ale sistemului e-learning, se pot desfășura: sincron (toți participanții se conectează în același timp, elevii lucrând în comun sub îndrumarea profesorului care are posibilitatea de a partaja informația) și asincron (interacțiunea dintre profesor și elev se produce intermitent). Distribuirea informației rapid, simultan mai multor elevi, are ca rezultat creșterea ratei de achizitie a cunoștințelor și este benefică pentru aceștia având acces rapid și la alte surse de informații. Cu ajutorul platformelor educaționale conținuturile didactice pot fi proiectate astfel încât elevul să aibă posibilitatea să parcurgă materialele în ritm propriu. Folosirea elementelor multimedia și a învățării active, determină creșterea motivației și asigurarea succesului școlar

Există însă și dezavantaje atunci când vorbim de sistem de predare-învățare-evaluare cu ajutorul platformelor educaționale și anume rata mare de abandon a elevilor (acest tip de educație necesită eforturi consistente și susținute din partea tuturor participanților sistemului educational), costuri mari pentru proiectare și întreținere.

Lăsând la o parte avantajele și dezavantajele educației de tip e-learning, experiența platformelor educaționale a demonstrat că participanții la educație (profesori și elevi) se familiarizează într-un timp scurt cu mediul virtual, și intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii și respectiv, însușirii de cunoștințe prin acest modern și eficient tip de educație.

Les plateformes éducationnelles dans le processus didactique

Prof. Bucur Mădălina, Școala Gimnazială
Arcani, jud.Gorj

Le développement exponentiel connu des TICs, ces dernières années, a conduit à l'enregistrement une véritable révolution dans l'apprentissage assisté par ordinateur (IAC). Sur le fond des changements dans la technologie, de la tendance de mondialisation de l'enseignement préuniversitaire, de l'élimination des frontières entre étudiants et dans le contexte de la pandémie, des perspectives se sont ouvertes pour le processus éducatif préuniversitaire.
E-learning est une manière actuelle de développer l'éducation, en lien avec les découvertes technologiques.

Les plateformes e-Learning douées avec un logiciel éducationnel sont de plus en plus nombreuses dans le système d'apprentissage parce qu'elles permettent l'usage efficace des ressources matérielles et humaines. De nos jours, un système électronique pour administrer l'information semble être très attractif. Et pour cause, les sociétés fournisseuses d'éducation virtuelle ont mis en place des plateformes e-Learning et ont développé des applications éducationnelles sur WEB. E-Learning suppose l'usage des plateformes et des portails éducationnels, des technologies et des applications de nouvelle génération, génériquement appelées « web 2.0 », ou des réseaux et des milieux informatiques sociaux. Même si e-Learning est conçu pour l'enseignement à distance, il y a des plateformes qui proposent des tâches pédagogiques applicables dans la classe ou en présence de l'enseignant.

L'usage des plateformes et l'implication des élèves dans des projets de collaboration en ligne, apportent des nouveautés à l'acte éducationnel. Les élèves sont plus motivés et s'impliquent davantage et mieux dans leur formation, en participant à des projets interculturels avec des apprenants étrangers ou enseignants. Ces plateformes offrent des facilités quant à la collaboration, la transmission des données entre les apprenants, la possibilité des discussions en groupes. Chaque plateforme électronique doit comprendre un espace publique qui puisse être visualisé par tous les utilisateurs qui y ont un compte propre. En même temps, ces plateformes représentent aussi des espaces de travail privés, tant pour les apprenants que pour les enseignants.

Dans l'apprentissage d'une langue étrangère, l'apprenant est plus satisfait s'il constate qu'il peut communiquer, que s'il acquiert un accent ou une prononciation parfaite. Interagir avec d'autres apprenants ou avec leur professeur ou des enseignants étrangers, en classe ou sur le web peut motiver les apprenants, leur donner de la confiance et développer des compétences orales ou écrites. Les tâches doivent être adaptées, variées et situées dans des contextes de communication où l'apprenant soit dans sa peau et motivé. Les plateformes offrent un nouveau milieu où l'on peut trouver des textes, des matériels audiovisuels, des pistes, des informations utiles, on peut dérouler des travaux coopératifs tels: des correspondances, des jeux, des dramatisations, création des séquences audio, etc. Elles proposent leur propres activités ou tâches, autocorrectives ou non, sur la grammaire, la phonétique, le lexique, la culture et la civilisation.

Ce type de plateformes est destiné à l'apprentissage actif de la part des apprenants, étant donné que les générations actuelles se sont habituées à travailler sur l'ordinateur depuis petits. En tant que professeurs, nous pouvons utiliser cette habileté pour les déterminer à utiliser constructivement leur temps libre, mais aussi (tel que je l'ai déjà dit) pour diversifier les activités dans la classe de langue. Les professeurs y trouvent un soutient dans la réalisation des fiches pédagogiques, par exemple, ou des suggestions et des propositions pour rendre la classe plus attractive.

„Infinitul dinăuntru” de Vlad Zografi
editura Humanitas, 2012
studiu de specialitate

prof.Olivia Biriboiu
Colegiul Național „Tudor Arghezi” Tg.Cărbunești, jud.Gorj

„Infinitul dinăuntru” e o colecție de șase eseuri (povestiri le numește autorul), deloc disparate, despre "om, societate și istorie". Vlad Zografi pleacă de la câteva situații sau teme din literatură și, prin ele, utilizând un fel de critică de text (și de spectacol virtual), atinge teme foarte profunde, care transcend sfera literaturii. Aceasta reprezintă dificultatea și miza acestor eseuri. Autorul vorbește despre lume pornind de la sau trecând prin literatură, iar apoi se amuză refuzând să răspundă explicit, împletind până la topire domeniile.

Autorul crede în existența unei zone a umanului la care omul nu poate ajunge decât prin intermediul literaturii. Pornirea constă, cu doar două excepții (*Don Quijote* și *Demonii*), în texte pentru teatru - din tragicii greci, Shakespeare, Molière, Beckett, Ionesco. Zografi consideră teatrul a fi o specie literară, așadar cuvîntul este – fiind purtător și creator de sens. Argumentarea lui Zografi din primul eseu, intitulat "*Cuvântul*"are un caracter verosimil, deoarece în lipsa cuvântului, nuanțele pier și teatrul nu-și mai poate îndeplini una dintre funcțiile esențiale: dinamitarea clișeelor cu care se operează.. Distrugerea clișeului se face prin incoerența dintre cuvânt și gest sau atitudine. Se vorbeste despre un ’’film al acțiunii’’ care constă într-un șir de evenimente înregistrate de ochi sau o cameră de filmat, cuprinzând toți actorii, cu condiția ca nimeni să nu fie implicat în joc. Când are loc această implicare apare un ’’film personal’’ care include universul interior al fiecăruia.

Anulând clișeele, ieșind din "filmul exterior" și concentrându-ne asupra "filmului interior", asupra inepuizabilului dialog pe care fiecare îl poartă în continuu cu sine aruncă, astfel, spre infinit mărimea interacțiunii dintre sine și sine (acesta este infinitul dinăuntru, explicat în al doilea eseu având același titlu). Se ajunge la ceea ce constituie diferența noastră specifică, la esența condiției umane. Tulburător și, deopotrivă, spectaculos e că Zografi reușește să ajungă la descrierea infinitului dinăuntru pe calea criticii literare. Așadar, ’’domeniul nedefinit este populat cu sensuri, iar tot ceea ce poate rămâne dintr-un domeniu nedefinit este nostalgia după un sens.’’(Vlad Zografi)
În capitolul al treilea intitulat ’’Nebunia’’, pornind de la actul al II-lea din ’’Burghezul gentilom’’ de Moliere, autorul încearcă să răspundă la întrebarea: ’’ Dar cum vorbește omul cu sine însuși, ce e?’’ Răspunsul dat este unul simplu: ’’Povești.’’, astfel devenim autori, în fața unei prezențe, iar domeniul nedefinit ia forma rolurilor, oamenii devenind actori, scena vieții aruncându-i pe orbite imprevizibile. În primele trei capitole , autorul privilegiază *planul personal* în detrimentul *planului exterior*.

Temele analizate (pe lîngă cele de mai sus, "*Scena lumii*", "*Bufoni și knuki*", *’’Istoria’’*) s-ar fi pretat, cu siguranță, unei abordări în cheie filozofică. Scrisul lui e viu cu fraze limpezi – cu toate că citatele și referințele din note sunt variate. Legat de stil, autorul păstrează ceva din cel științific, el find la bază fizician,- expunerea problemei, descrierea soluției , contrargumente posibile, concluzie finală. Zografi este de o sinceritate uluitoare; evită afirmațiile atunci când nu le poate susține cu argumente plauzibile, apelând foarte des la sintagme precum: "eu cred că" și "nu știu".

În ’’Scena lumii’’ pleacă de la realizarea unei paralele între ,’’Oedip rege’’al lui Sofocle și piesa shakespeariană ,’’Hamlet’’. Existența unei lumi(Teba și Danemarca) care este atinsă de un rău. Acesta este dezvăluit, înțeles și curmat în ambele cazuri. Lumea este distrusă, ca în final să renască.

În următoarea povestire, bufonul este văzut de Zografi ca un personaj eliberat din timpul piesei ale cărui arme sunt cuvintele. Acesta ştie lucruri despre care celelalte personaje nu le cunosc. Lucrul acesta se întâmplă pentru că asupra lui nu apasă nici unul dintre cele două filme menţionate mai sus. Termenul de ''knuki''este împrumutat din piesa''Aşteptându-l pe Godot'' de Beckett întruchipând forma extremă a bufonului care trăieşte într-o lume de bufoni.

În mod implicit, Zografi susţine că în marile opere literare se află aproape tot ce contează în lume. Nuanţată, orice situaţie actuală sau trecută îşi găseşte un corespondent într-una dintre aceste opere. Astfel fie spus, se înţelege inutilitatea şi absurditatea încercărilor de "actualizare" a marilor clasici.În ultimul eseu *''Istoria''* autorul avanseaza în aceasta direcţie, realizând o comparaţie între ''Demonii'' de Dostoievski şi politicianismul rusesc (revolutia Bolşevică, era stalinistă). Se materializeaza astfel supoziţia unei situaţii viitoare care ar putea să îşi găsească esenţa în trecutul unor opere literare.

Finalul cărţii este proiectat pentru a face deliciul fiecărui tip de cititor. Zografi afirmă şi confirmă prezenţa unui război între două lumi al căror statut este complet diferit, fara să spună însă cine ar putea fi viitorul *Fortinbras* al lui Shakespeare într-o lumea reală corespondentă.

Metode și sisteme pentru educație integrală

Prof. dr. Maria-Magdalena DORCIOMAN
Director adjunct, Colegiul Național „Dinicu Golescu”

Metoda promovată de Maria Montessori, prima femeie medic italian, în prima jumătate a secolului XX, a revoluționat sistemul de învățământ italian promovând învățarea prin curiozitate, prin explorarea obiectului cunoașterii și învățarea din propriile greșeli. Pentru implementarea metodei s-a pornit de la premisa că fiecare copil este înzestrat cu inteligență, indiferent de condiția socială și având convingerea că se poate progresa și fără competiție.

În vederea aplicării acestei metode, profesorii trebuie să se adapteze la particularitățile psihologice și comportamentale ale elevilor și să îi încurajeze să învețe în ritmul lor natural.

„Progresul practic al şcolii necesită o adevărată coordonare a direcţiilor de studiu şi de gândire, în aşa fel încât oamenii de ştiinţă să fie atraşi nemijlocit în domeniile atât de nobile ale şcolii”. Deoarece metoda impune un număr redus de elevi în clasă, activitatea profesorilor este mult mai eficientă. Se lucrează cu grupuri mici sau chiar cu un singur elev. Acest aspect este diferit faţă de şcolile sau grădiniţele tradiţionale, unde clasele sunt mult mai mari (28-34 elevi). Metoda Montessori seamănă într-o foarte mare măsură cu metoda “homeschooling”, care presupune învăţarea copiilor la domiciliu. Adepţii tehnicilor Mariei Montessori afirmă că elevii sunt mult mai responsabili, mai cuminţi şi manifestă un spirit mai acut de independenţă.

Profesorul oferă ajutor elevului doar atunci când acesta este în impas și nu îl corectează atunci când greșește. Dacă se constată greșeli și confuzii din partea elevului în înțelegerea noțiunilor predate materialul didactic va fi strâns și va fi reluat la un alt moment de timp, după predarea unei lecții individuale.

S-a constatat că auto- disciplina și mulțumirea de sine a elevilor sunt atinse atunci când aceștia se concentrează la activități alese în mod deliberat și dacă folosesc materiale care le stârnesc interesul.

Pentru desfășurarea eficientă a activităților metoda Montessori propune și asigurarea unui mediu special proiectat în acest sens. Materialele sunt aranjate pe rafturi sau mese la îndemâna elevilor, astfel încât aceștia să le observe și să le folosească numai pentru destinația pentru care au fost proiectate iar apoi să le pună la loc. Se poate remarca o deosebire față de învățământul tradițional, în care materialele sunt puse la dispoziția elevilor numai la anumite momente de timp și doar profesorul decide când și cum vor fi utilizate.

Fiecare material didactic este conceput pentru a se studia câte un singur concept: conceptul de dimensiune, conceptul de formă, conceptul de culoare etc. Materialele folosite au și rol autocorector, deoarece elevul poate observa ușor eroarea în cazul în care o piesă nu se potrivește. Astfel, nu este necesar ca educatorul să îl corecteze.

Prin această metodă se dezvoltă la elevi încrederea în sine, gândirea analitică, obținerea satisfacției în rezolvarea independentă a problemelor și finalizarea unei sarcini de lucru prin eforturi proprii.

Metoda Waldorf derivă din pedagogia cu același nume și a fost creată la începutul secolului XX de către filosoful, pedagogul și omul de cultură austriac Rudolf Steiner. Pedagogia Waldorf are în centrul atenției cele trei componente de bază ale ființei umane: gândirea, sentimentele și voința. Rudolf Steiner spunea: ” E greşit să se afirme că lumea poate fi înţeleasă prin idei, noţiuni, reprezentări. Şi tot greşit este să se spună că lumea trebuie înţeleasă cu ajutorul sentimentului. Ea trebuie să fie înţeleasă cu ideile şi cu sentimentele , dar şi cu voinţa! Fiindcă numai când divin-spiritualul coboară în voinţă lumea este înţeleasă de om; dar atunci este înţeles şi omul, privit nu de o parte a fiinţei omului, ci de omul întreg ” .Învățarea trebuie adaptată ritmului propriu de dezvoltarea fizică, sufletească și spirituală ale

elevului. Activitățile desfășurate la clasă sunt proiectate în concordanță cu o programă școlară specifică, particularizată pe nivele de dezvoltare ale elevilor.

Organizația non- profit ”Federația Waldorf” din Romania cuprinde 23 de asociații Waldorf, pentru toate nivelele de învățământ preuniversitar: grădinițe, școli, licee, centre de pedagogie curativă. Începând cu anul 1996 învățământul Waldorf aparține învățământului de stat, fiind coordonat de Ministerul Educației Naționale.

Rezultatele obținute la bacalaureat și la evaluarea națională sunt aproximativ similare cu rezultatele elevilor din învățământul tradițional. Putem concluziona că și aici sunt elevi capabili de performanță. Oferta metodică și didactică a educației alternative Waldorf este complementară ofertei sistemului educațional existent. Sistemul Waldorf a restructurat modul de organizare și funcționare a instituției școlare. Părinții sprijină procesul instructiv-educativ și activitățile social-culturale prin intermediul asociațiilor non-profit. Sistemul de predare în grădinița Waldorf presupune repetarea acelorași conținuturi la interval de 2-3 săptămâni. Prin învățare, repetare și apoi verificare copiii pot să aprofundeze noile conținuturi, le pot exersa și le pot însuși în vederea utilizării viitoare. Acest stil de predare poartă numele de predare în epoci. Pedagogia Waldorf își structurează programa școlară ținând cont de tendințele specifice de dezvoltare ale copilului și utilizează o metodică adecvată dezvoltării armonioase a capacităților lui fizice, sufletești și spirituale.

În anii ce au urmat celui de-al doilea război mondial, în Italia (localitatea Reggio Emilia), se inițiază de către un grup de părinți, educatori și copii o mișcare de creare a unor centre pentru copii și preșcolari. Ei au reușit ca alături de Loris Malaguzzi , director fondator şi educator să iniţieze o nouă filozofie care situează copilul în centrul atenţiei, filozofie amprentată de cultura locală şi de influenţele psihologice şi filozofice ale lui Dewey, Piaget, Vygotsky. Această abordare se bazează pe principiile solide ale democraţiei şi ale drepturilor copiilor, cu referire la ascultare (o ascultare care se vrea bogată şi atentă), dialog (care se vrea deschis şi constant) şi participare (familiile, precum şi cetăţenii care doresc sunt parte integrantă a vieţii şcolare; vorbim aşadar de o comunitate educativă, de unde şi numele: „Oraş educativ”). Imaginea promovată este o imagine foarte puternică şi pozitivă a unui copil bogat în potenţial, mereu în căutarea a noi sensuri, creativ. Adulţii au misiunea de a-l însoţi în activităţile cotidiene şi nu de a-l dirija.

Orașul Reggio Emilia este recunoscut în Europa și în lume pentru abordările inovative în materie de educație. La baza filosofiei Reggio stă un set de principii:

- Copiii trebuie să înveţe prin intermediul experienţelor de mişcare, atingere, văz, auz
- Copiii trebuie să îşi controleze în mare măsură direcţia de învăţare
- Copiii trebuie să relaţioneze cu alţi copii şi să exploreze elementele materiale din mediul înconjurător
- Copiii trebuie să aibă multe moduri şi oportunităţi de a se exprima
- Copilul este privit ca un ucenic ce trebuie format, învăţat, educat.

Instruirea prin această metodă pedagogică se realizează prin intermediul proiectelor, copiii având posibilitatea de a observa, a explora, a emite ipoteze, a discuta în vederea înţelegerii noţiunilor predate.Se pune un accent mare pe relaţia dintre copil şi ceilalţi copii, familie, profesori şi comunitate, umărindu-se totodată diminuarea fenomenului de izolare individuală a celui educat. Copiii sunt văzuţi ca o responsabilitate colectivă a întregii comunităţi, mai ales în regiunile Emilia Romagna şi Tuscany, unde familiile cu copii mici sunt sprijinite financiar. Programele de creşă şi grădiniţă din Reggio Emilia au, de asemenea, un nivel ridicat de sprijin financiar.

Cetăţenii acestor regiuni aderă la un comitet şcolar, La Consulta, care are o influenţă semnificativă în politica guvernamentală locală. Abordarea Reggio Emilia pune accent pe dezvoltarea naturală a copilului, pe relațiile apropiate cu mediul în care se dezvoltă, plecând de la credința că trebuie valorificat potențialul existent în copil.

Întrebarea pertinentă care se ridică este aceea legată de modul de adaptare a copiilor Reggio la învăţământul clasic. Desigur, trebuie să admitem că o ajustare este necesară şi trebuie avut în vedere faptul că elevii acestui program continuă să beneficieze de avantajele Reggio chiar şi după ce au parcurs programul. Părinţii au un rol important atât în clasă cât şi la nivel general. Aceştia iau parte la dezbaterile privind politica şcolii, problemele de dezvoltare ale copilului, planificarea programului de învăţare şi evaluare. Mulți părinți se oferă voluntari în cadrul proiectelor școlare și principiile programului Reggio sunt folosite chiar în viața de familie.

În procesul de învățare de tip Reggio profesorul este colaborator al elevului. Toate lecțiile și activitățile sunt planificate bazându-se pe interesele copilului. „În calitatea de partener al copilului, profesorul este în interiorul situaţiei de învăţare” (Hewett, 2001). Prin menținerea unei participări active, reciproce, profesorul se asigură că elevul înțelege ceea ce i se predă. Se acordă o importanţă deosebită materialelor de predare, o pondere mare fiind reprezentată de resursele media. Profesorul dialoghează cu copiii, crează materiale inedite (panouri cu materiale în care se regăsesc cuvintele elevului, desene, fotografii) şi observă cu atenţie modul în care aceştia gândesc şi simt. Documentaţia folosită de profesor (programa şcolară, materialele de predare) este pusă şi la dispoziţia părinţilor pentru ca aceştia să îşi formeze o părere concretă vis-a-vis de experienţele de învăţare ale copilului. Totodată, documentaţia folosită reprezintă şi un mod de evaluare a muncii profesorului.

Mediul în care copiii îşi desfăşoară activităţile este unul atractiv, cu note de optimism, încurajând sociabilitatea, dialogul cu ceilalţi. Sălile de clasă sunt decorate cu plante de interior, cu proiecte ale copiilor, cu oglinzi pe pereţi, tavane şi pardoseli şi cu materiale de curs. În fiecare clasă se amenajează spaţii largi pentru ateliere şi mini-ateliere, sau spaţii destinate special pentru activităţile de grup. Activităţile de învăţare se desfăşoară în aşa fel încât să se creeze posibilitatea interacţiunii dintre copii. Clasele sunt conectate prin intermediul căilor de acces, ferestrelor şi telefoanelor. Există sală de masă, vestiar şi băi care facilitează comuniunea. Coordonarea grupurilor de copii se face de către un anumit profesor, pe o perioadă de trei ani. Relaţiile se formează mult mai uşor dacă se crează un mediu consecvent şi fără presiuni. Programa şcolară pentru acest tip de învăţământ este axată pe rezolvarea de probleme din viaţa reală, încurajând gândirea creativă şi explorarea mediului. De cele mai multe ori profesorii se angajează în proiecte cu grupuri mici de copii, ceilalţi urmând să desfăşoare alte activităţi specifice claselor preşcolare. Temele de proiect sunt selectate pe baza curiozităţii academice sau sociale provenite din partea profesorilor sau părinţilor precum şi din evenimente întâmplătoare care atrag atenţia copiilor şi profesorilor. Educatorii de tip Reggio pun accent pe capacitatea de a improviza şi de a răspunde la predispoziţia copiilor de a se bucura de neașteptat. Dialogul cu copiii este foarte complex. Ei se pot exprima într-o multitudine de feluri, de unde şi termenul „sute de limbi pentru copii”. Prin abordarea Reggio se dezvoltă la elevi spiritul de analiză, gândirea, abilitatea de negociere, exprimarea simbolică a sentimentelor şi a gândurilor. În momentul în care se investighează o problemă, elevilor li se pun la dispoziţie diferite tipuri de limbaje simbolice: exprimare prin scris, desen, sculptură, joc dramatic.

Toate aceste metode (Montessori, Waldorf-Steiner, Reggio Emilia) se raportează la cei patru piloni ai educației: a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să conviețuiești împreună cu ceilalți, a învăța să fii și contribuie la consolidarea conceptului de educație integrală, completă, benefică a omului modern.

Bibliografie

Lăpușan, C., (2010), Cercetări privind proiectarea integrată și interfațarea sistemelor mecatronice, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, România

Mătieș, V.(coord.), (2016), Platforma Națională de Mecatronică-Fundamentul programelor educaționale și de formare continuă în societatea cunoașterii, Editura UTPRESS, Cluj- Napoca

Nicolescu, B., (2002), Noi, particula şi lumea, Editura Polirom, Iaşi
Nicolescu, B., (1999), Transdisciplinaritatea. Manifest, Editura Polirom, Iaşi
Oprea, D., (2010), Contribuții privind studiul actuatorilor pentru aplicații în mecatronică, lucrare metodico- științifică pentru obținerea gradului didactic I, Universitatea Tehnică din Cluj- Napoca
Restian, A., (1989), Unitatea lumii și integrarea științelor sau integronica, Editura Științifică și Enciclopedică, BucurestiTorralba, F., (2012), Inteligența spirituală, Curtea Veche Publishing, București
Steiner, R., (1994), Metodica predării şi condiţiile de viaţă ale educării, Editura Triade, Cluj-Napoca

Concepte în dezvoltarea tehnologiilor educaționale

Prof. dr. Petre PARGHEL
Director, Colegiul Național „Dinicu Golescu”

Crearea punților între discipline și transferul de cunoștințe este posibil atunci când se apelează la gândire sistemică, atunci când totul este văzut în anasmblu. Un sistem este alcătuit din părți componente care îndeplinesc o anumită funcție și ale căror proprietăți concură la atingerea scopului final pentru care a fost conceput sistemul. Din interacțiunea părților componente rezultă funcțiile de bază ale sistemului. De aceea un sistem nu poate fi divizat. Deși un sistem este alcătuit din părți componente, acestea nu pot fi înlăturate, deoarece se pierd proprietățile întregului. Sistemul în sine nu poate exista fără elementele din care este conceput. Părțile componente interacționează unele cu altele, se influențează reciproc, au un anumit comportament și influențează întregul sistem. Comportamentul întregului și proprietățile sale sunt influențate de părțile componente. Un ansamblu este alcătuit din mai multe subansamble dar un întreg nu poate fi împărțit în întregi mai mici. Un exemplu în acest sens este platforma multifuncțională pentru studiul energiei dezvoltată în cadrul tezei de față. Platforma are în alcătuire senzori, actuatori, microcontroller, mecanisme, panouri solare, turbină eoliană, toate integrate într-un sistem mecatronic complex, elaborat prin asamblare mecanică a elementelor componente, conexiuni electronice și fluxuri informaționale. Funcționarea platformei este determinată de modul de interacțiune al elementelor componente.

Similar, gândirea sistemică adaptată la organizații presupune o interacțiune a tuturor departamentelor companiei, astfel încât să fie atinse target-urile de marketing și management. Îmbunătățirea performanțelor unui anumit sector de activitate dintr-o organizație luat separat, nu va reuși să îmbunătățească performanțele companiei, în ansamblul său. Aplicarea gândirii sistemice se realizează cu succes în activitățile de colaborare și de lucru în echipă.

Prin gândire sistemică proprietățile părților componente sunt deduse din comportamentul și funcțiile întregului. Comportamentul și proprietățile sistemului pot fi înțelese deplin atunci când acesta este privit simultan din toate perspectivele. Un exemplu în acest sens este conceptul de smart city, care se dezvoltă prin oameni inteligenți, tehnologii inteligente și management inteligent. Orașul de tip smart reprezintă un sistem care funcționează prin interacțiunea părților sale componente: oamenii, tehnologiile și managementul.

Fig.1 Conceptul de Smart City

Orașul inteligent are ca fundament învățarea, cunoașterea, creația și inovarea. Învățarea se realizează prin implicarea cetățenilor în organizații care învață. Din perspectiva gândirii sistemice, este mult mai ușor să găsim soluții de rezolvare a problemelor apărute atunci când se cunoaște modul în care părțile componente interacționează și produc un anumit comportament și proprietăți ale întregului.

Albert Einstein preciza faptul că ”fără a ne schimba modul de gândire nu putem rezolva problemele pe care le-am creat cu actualul mod de gândire”. Gândirea sistemică trece de barierele punctelor de vedere care definesc stiințele și profesiile și traveresează limitele dintre științe și lume. Dacă am privi realitatea ca un sistem, atunci științele și umanismul ar putea fi considerate părți componente ale acestui sistem; ele pot fi privite separat, dar sunt de fapt inseparabile în cadrul realității observate de noi. În opinia lui Russel Ackoff știința studiază asemănările dintre lucruri care aparent sunt diferite iar lumea analizează diferențele dintre lucruri care aparent sunt similare. În acest mod se pot obține puncte de vedere valoroase care conduc spre o cunoaștere plenară a realității. Ackoff afirmă că soluționarea problemei nu constă în rezolvarea ei ci în ”dizolvarea” ei, adică în reproiectarea mediului în care se găsește, asfel încât problema să fie eliminată. Această perspectivă de lucru intensifică înțelegerea mai mult decât ar face-o în mod individual metoda învățării prin încercare- eroare sau metoda cercetării științifice.

Similar, realitatea în care trăim, deși se bazează preponderent pe substanță și energie, nu este lipsită de informație. Toate sistemele existente în natură au în alcătuire aceleași particule elementare iar particulele din cadrul aceleiași specii sunt identice. Unitatea lumii este evidențiată prin legătura existentă între sistemele biologice și mediul exterior și este fundamentată pe principiul integrării, complexificării și diversificării sistemelor. Cunoașterea deplină a lumii se realizează prin unificarea cunoașterii senzoriale cu cea rațională și a celei cognitive cu cea afectivă.

Educația integrală înseamnă formarea omului deplin, echilibrat, adaptat noii societăți a cunoașterii. Educație integrală înseamnă și o revoluție a inteligenței. Aceasta presupune existența unui echilibru între dimensiunile mentale, emoționale și fizice ale ființei umane.

În lucrarea sa, ”Transdisciplinaritatea. Manifest”, Basarab Nicolescu menționează Raportul Jaques Delors, întocmit în cadrul ”Comisiei Internaționale a Educației pentru secolul XXI”, în care se face referire la cei patru piloni ai noului tip de educație: a învăța să cunoști, a învăța să faci, a învăța să trăiești alături de ceilalți și a învăța să existi.

Noul tip de educație trebuie să se adreseze întregii ființe umane și nu doar unei singure componente ale sale. Educația integrală este asemenea unui copac, alcătuit din rădăcină, tulpină și coroană. Pentru ca acest copac să aibă vigoare, să trăiască, trebuie ca fiecare unitate structurală să își aducă aportul.

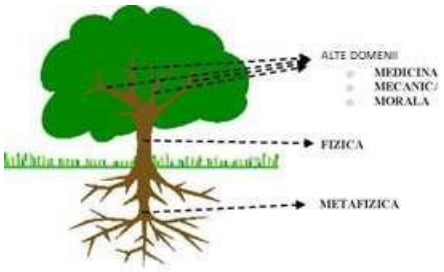

Fig. 2.Conceptul de educație integrală

Așa precum seva circulă prin structura copacului de la rădăcină până la coroană, alimentând toate părțile sale componente, tot așa este nevoie de educație integrală, pentru a educa în egală măsură mintea, sufletul și trupul.

Leon Lederman, laureat al premiului Nobel pentru fizică (1988), a explicat conceptul educației integrale în cadrul unui grup de copii proveniți din zone defavorizate ale suburbiilor orașului Chicago. În cadrul proiectului lansat de Lederman câțiva profesori din învățământul secundar au predat ore de fizică într-o manieră nouă: studierea diferitelor obiecte prin intermediul organelor de simț. Astfel, elevii au fost încurajați să descopere fizica atingând obiectele și efectuând măsurări cu ajutorul văzului, simțului tactil sau auzului. Iar rezultatele nu s-au lăsat așteptate. În mod surprinzător, copii provenind din familii sărace, dezorganizate, violente, despre care se credea că nu au capacitate mentală să asimileze astfel de noțiuni teoretice, au reușit prin joc să înțeleagă și să aplice legile abstracte ale fizicii. Deși experimentul s-a dovedit a fi un succes la nivelul grupului de copii, s-au întâmpinat dificultăți din partea profesorilor care au fost cu greu lămuriți să renunțe la vechile metode în favoarea celei noi .

Rezultatele experimentului de la Chicago evidențiază clar faptul că însușirea cunoștințelor este mult mai eficientă și mai rapidă dacă în procesul de asimilare sunt implicate alături de mental și corpul și sentimentele.

Învățarea transdisciplinarității se înscrie în coordonatele educației integrale. Prin aportul fiecărei discipline, prin transgresarea de metode, prin obiectivul comun: formarea unei ființe complete, mentalul este modelat concomitent cu sentimentele și trupul fizic. Din această educare simultană rezultă o ființă stabilă, echilibrată, care se integrează și se adaptează ușor la cerințele noii societăți a cunoașterii și tocmai această adaptare dă sens și valoare existenței sale.

Bibliografie

Lăpușan, C., (2010), Cercetări privind proiectarea integrată și interfațarea sistemelor mecatronice, Universitatea Tehnică din Cluj-Napoca, România

Mătieș, V.(coord.), (2016), Platforma Națională de Mecatronică-Fundamentul programelor educaționale și de formare continuă în societatea cunoașterii, Editura UTPRESS, Cluj- Napoca

Nicolescu, B., (2002), Noi, particula şi lumea, Editura Polirom, Iaşi
Nicolescu, B., (1999), Transdisciplinaritatea. Manifest, Editura Polirom, Iaşi
Oprea, D., (2010), Contribuții privind studiul actuatorilor pentru aplicații în mecatronică, lucrare metodico- științifică pentru obținerea gradului didactic I, Universitatea Tehnică din Cluj- Napoca
Restian, A., (1989), Unitatea lumii și integrarea științelor sau integronica, Editura Științifică și Enciclopedică, BucurestiTorralba, F., (2012), Inteligența spirituală, Curtea Veche Publishing, București
Steiner, R., (1994), Metodica predării şi condiţiile de viaţă ale educării, Editura Triade, Cluj-Napoca

Impactul platformelor educaționale în școala românească
Platforme educaționale

prof. Mușat Stela
Colegiul Tehnic “Dimitrie Ghika”-Comănești- Bacău

Contextul actual au accelerat procesul de învățare online. Este probabil ca școala viitorului să arate altfel, să fie organizată diferit, având un program de studio mai flexibil, conținuturi variate etc. Mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți dar acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Platforme educaționale sunt foarte multe și întrebările de genul : Ce platforme educaționale sunt mai ușor de folosit de către elevi? Ce platform educațională este mai ușor de învățat? Ce platformă educațională se pliază mai ușor pe nevoile mele? Etc.

În continuare voi prezenta platforma pe care eu am ales să îmi desfășor activitățile online cu elevii mei și pe care îmi deșășor activitatea și în momentul respective. Împreună cu platform educațională am folosit diferite aplicații, instrumente on-line (pe care le voi prezenta ulterior) care m-au ajutat atât în procesul de proiectare a activităților cât și în procesul de predare și evaluare.

Platforma folosita este **Google Classroom** platformă recomandată de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii. . Interfața fiind în limba română este un mare avantaj și faptul că poate fi utilizată de pe orice dispozitiv mobil cu ISO sau Android cât și de pe computer se poate comunica cu elevii în timp real, oferind în același timp mobilitate.

Pentru utilizarea Google Classroom elevii si-au făcut conturi Google generate din Sir cu adrese de gmail personale @liceu…….ro.

Platforma mi-a oferit posibilitatea de a încărca materiale pentru elevi pe care aceștia le-au avut de parcurs sau de studiat. Elevii au posibilitatea de a încărca materialele lucrate și profesorul poate oferi note materialelor. Prin intermediul platformei se pot posta diverse anunțuri postate de catre professor pentru elevi astfel comunicarea făcându-se foarte ușor .

Cu ajutorul aplicatiei meat mă întâlnesc cu elevii și pot comunica live reușind să le predau/explica unele noțiuni care nu se pot însuși cu ajutorul materialelor postate, elevii pun întrebări și primesc răspunsuri.

Intrumentele on-line pe care le folosesc și cu care reușesc să captez atenția elevilor sunt într-un număr variat :

1. **Google Drive** este un intrument al platformei Google Classroom pe care îl folosesc pentru a elabora documente, foi de calcul , prezentări și chestionare .
2. **Kubbu** este un instrument cu ajutorul caruia generez teste online pentru evaluare și jocuri de logică și rebusuri pentru consolidarea unor cunoștințe.
3. **ClassTool** cu ajutorul sitului creez jocuri și activități educaționale online variate și atrăgătoare pentru elevi.
4. **Wordwall** un sit foarte complex cu o comunitate foarte mare de profesori care postează public materialele pentru schim de bune practici. Un sit care îți oferă o multitudine de instrumente pe care le poți folosi în creearea de teste, jocuri, rebusuri, schițe etc în orice fază în care te afli învățare/predare, consolidare, perfecționare.

A te adapta la contextul actual și a deveni un profesor digital este o provocare. Provocările zilei de azi sunt provocări care te ambiționează să te dezvolți ,să îți descoperi noi capacități și să dobândești noi competențe.

„Scopul educației este acela de a schimba o minte goală cu una deschisă” Malcolom Forbes

EDUCAȚIA ONLINE

Prof. înv. Preșc. Hîrzoiu Marcela Floriana
Grădinița ‘PRICHINDEL”, București, sector 6

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii.

Trăim într-o nouă eră în care oamenii sunt din ce în ce mai ocupați și toate gadgeturile, internetul de mare viteză, dar și implicarea rețelelor sociale în viața noastră au redefinit felul în care ne comportăm, vorbim, ne informăm și învățăm zi de zi.

Oamenii folosesc internetul pentru tot, de la găsirea de informații, relații de prietenie, găsirea unui loc de muncă, până la plata facturilor etc. Astfel, dacă dorești într-un mod convenabil să îți dezvolți capacitățile sociale și educaționale, atât ale tale, dar și ale copilului tău, ar trebui să dai atenție educației online și învățământului online, care tind să devină din ce în ce mai populare.

Educația online oferă oamenilor șansa de a primi instruire suplimentară, fără a renunța la locurile de muncă, dar și șansa de a se ocupa de educația și pregătirea copiilor lor, acest lucru necesitând mai puțin timp. Educația online este perfectă, pentru că oamenii o pot integra în programele lor aglomerate, iar copiii lor pot fi pregătiți și informați într-un mod mult mai facil, iar acest lucru permite ca educația să fie disponibilă pentru mult mai multe persoane. Reprezintă o oportunitate pentru persoanele care au nevoie de abilități, cunoștiințe pentru a urca pe o treaptă mai înaltă a societății, dar și pentru persoanele foarte ocupate care își doresc pentru copiii lor o educație de calitate. Aceasta este o modalitate de a te asigura că ești la curent cu schimbările lumii într-un mod ușor și ieftin. Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin **înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu studenții și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale. Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că ***nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online***. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor/studenților: ***învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii /studenții să învețe și să lucreze independent.*** Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți. În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi/studenți. În cele mai multe

situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii/studenții au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).
Internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității educaționale.

Școala on-line între necunoscut și necesitate

Prof. înv. preșcolar:Ivan Cristina-Ioana
Școala Gimnazială Bălilești

Societatea evoluează continuu cu pași repezi, adesea întâmpinând greutăți, educația trebuie să țină pasul cu aceasta și să corespundă cerințelor existente pregătind copiii pentru o integrare activă și eficientă în viața socială și profesională.

Pandemia de Covid -19 a bulversat societatea, provocând schimbări bruște de mentalități și comportamente umane. Sistemul educațional, a fost radical afectat prin transformările neașteptate ce au trebuit adoptate rapid, trecându-se de la un învățământ ce se realiza în totalitate într-un mediu favorabil învățării - școala, la un învățământ on-line neobișnuit, în camera fiecăruia unde adesea erau și surse perturbatoare ale atenției. Asta în cazul fericit în care copilul avea dispozitivele necesare învățării (internet, laptop, tabletă sau măcar un telefon inteligent) .

Școala on-line a fost și rămâne un moment dificil ce provoacă frustrare, tensiune și neliniște în rândul atât al cadrelor didactice cât și al elevilor și părinților. Profesorii nu au fost pregătiți pentru gestionarea unei astfel de crize. O parte din aceștia nu aveau competențele necesare utilizării calculatorului, alții aveau competențe TIC însă aveau puține resurse și instrumente digitale necesare realizării învătământului on-line. Cadrele didactice au depus eforturi considerabile pentru a salva situația în care se afla sistemul educațional românesc, studiind, utilizând modalități adecvate învătării la distanță, regândind întregul conținut ce urma să fie predat cât și strategiile de comunicare, creând diverse materiale vizuale relevante pentru a face cât mai eficientă î*nvătărea la distanță* . Tot în sarcina cadrelor didactice a rămas instruirea elevilor și a părinților în crearea conturilor pentru a accesa anumite platforme, accesarea și utilizarea acestora- totul s-a făcut telefonic. Cum altfel? Doar era carantină! Pe deasupra tot profesorii realizau tabele de la o zi la alta referitoare la necesarul de tehnologie al elevilor, cine participă, cine nu, cum altfel se păstrează legătura cu aceia care nu participă. S-au realizat la timp toate statisticile cerute în speranța că elevii defavorizați vor participa în cel mai scurt timp alături de colegii lor la cursuri și toți, uniți vor încheia anul școlar chiar și on-line.

Părinții și elevii au făcut parte din diferite categorii: cei ce nu aveau conexiune, nici conexiune, nici dispozitive, cei ce nu aveau competențe digitale, cei ce nu știau să acceseze o platformă, cei ce nu aveau timp pentru a supraveghea copilul în timpul orelor on-line deseori având pretenții neîntemeiate de la cadrele didactice, dar trebuie să îi menționăm pe cei ce au înțeles importanța școlii pentru copiii lor indiferent de cum se desfășoară aceasta și au fost de un real sprijin atât copiilor cât și cadrelor didactice. Treptat cadre didactice, părinți și elevi s-au adaptat condițiilor reale, au demonstrat optimism, toleranță și înțelegere, au comunicat eficient pentru realizarea procesului educațional.

Profesorii au identificat numeroase dificultăți , însă cele mai importante ar fi:

- lipsa pregătirii necesare pentru realizarea cursurilor on-line;
- afectarea comunicării autentice și a relaționării umane;
- imposibilitatea sprijinulului personalizat acordat elevilor cu nevoi speciale de învățare ;
- monitorizarea greoaie a ritmului învățării;
- întârzierea sau inexistența feedback-ului;
- explicațiile insuficiente pentru înțelegerea conceptelor, fenomenelor sunt cauzate de timpul prea scurt al unei activități on-line;

- lipsa consilierii individuale;
- evaluare ineficientă;

Din punctul de vedere al elevilor, orele on-line sunt mult mai obositoare deoarece:

- urmărirea monitorului timp îndelungat obosește ochii mult mai repede;
- explicațiile cadrului didactic erau întrerupte fie de conexiunea slabă, fie de colegul ce avea o nelămurire sau fratele mai mic îl deranja;
- volumul de muncă independentă al elevului crescuse considerabil;
- școlarii mici trebuiau supravegheați în permanență de un părinte pentru a participa la lecție sau pentru al reconecta;

De nenumărate ori, atât specialiștii cât și cadrele didactice au susținut că expunerea îndelungată în fața tabletelor, laptopurilor și telefoanelor nu este benefică pentru copiii noștri deoarece le afectează atenția, memoria, gândirea, dar în perioada carantinei aceste dispozitive, platformele și aplicațiile utilizate de profesori au înlesnit legătura cu școala și au făcut posibilă încheierea anului școlar.

Toți am avut de învățat: cum să accesăm platforme, cum să facem conturi pe aceste platforme, cum să predăm cunoștințe ce nu ne-am fi putut imagina că le putem preda on-line și cum să procedăm ca elevii să înțeleagă. Elevii au cunoscut și alte modalități de a comunica, de a se conecta și de a se informa și acum pot stabili care le sunt mai eficiente din punct de vedere social și informațional.

Învățarea on-line pentru preșcolari este greoaie. Mai putem vorbi de socializare între preșcolari, de lucru în echipe, de colaborare, de competiție, de integrare socială, de jocul copiilor de-a fermierii sau de-a doctorul în condițiile școlii on-line? Preșcolarii învață să deseneze, să picteze, să reproducă texte, învată culorile, despre animale , despre natură doar cu îndrumarea, supravegherea și controlul educatoarei, cu care stabilește o relație foarte puternică ce îi este profund afectată prin activitatea on-line. Dezvoltarea armonioasă a preșcolarilor se realizează prin antrenarea tuturor simțurilor (văz, auz, gust, tactil, miros), prin socializarea cu colegi de vârstă, prin compararea cu aceștia, prin joc și conviețuire.

Cu toate acestea, DISCRIMINAREA s-a resimțit. Copiii defavorizați și pe cei cu cerințe educaționale speciale au fost dezavantajați. Părinții acestor copii s-au simțit depășiți de situație, încălcându-li-se drepturile la învățare fără discriminare, egalitate de șanse și incluziune socială. Obligativitatea participării la cursurile on-line când nu există conexiune sau dispozitive este prea mult.

Consider că învățarea este mult mai eficientă utilizând în anumite momente platforme educaționale sau diverse aplicații, dar este imperios necesară atât pregătirea tuturor participanților la actul educațional pentru o astfel de experiență cât și bază materială virtuală destul de solidă.

Transdisciplinaritatea în lumea virtuală. Abordări pragmatice

Autor: prof. Drăguș Georgeta
Liceul Tehnologic de Vest, Timișoara

Motto: „E noapte .Când ajunge în fața ușii de la intrare, A. își dă seama că nu are cheile... Se întoarce pe drumul pe care a venit spre casă și se oprește în dreptul primului felinar, căutând disperat pe trotuar. B., care era în trecere, îl întreabă: <<Ce s-a întâmplat?Pot să te ajut cu ceva?>>A. răspunde: <<Mi-am pierdut cheile de la casă undeva pe drum și acum le caut... >>. Mirat, B. întreabă: <<Și de ce le cauți tocmai aici, sub felinar?>>. A. răspunde cu calm: <<Pentru că e singurul loc în care e lumină...>>.”[15]

Trăim într-o lume plină de provocări, de frământări și de schimbări perpetue, produse, de multe ori, peste noapte. Negația anumitor elemente și situații de învățare de dinainte se transformă în reguli de netăgăduit, care, uneori, ne iau pe nepregătite. De acum încolo, mai mult sau mai puțin, vom trăi într-o lume a calculatoarelor, de aceea lumea va arăta diferit în funcție de perspectiva culturală din care va fi privită. Vom trăi tot mai mult în această lume virtuală și previziunile pesimiste ale celor care afirmă că suntem cu totul determinați de meta-sistemul coordonat de inteligența artificială se transformă în oportunități și necesitați de prim rang. Această globalizare a comunicării și a tribalizării, fără precedent în istoria umanității, conduce inexorabil la deblocarea tuturor căilor de acces prin care oamenii au posibilitatea să comunice. Poate că sunt cu mult mai actuale acum gândurile filosofului Francis Fukuyama: „ Nu trebuie să ne considerăm sclavii unui proces tehnologic inevitabil atunci când acel progres nu servește scopurilor omenești. Adevărata libertate înseamnă libertatea comunităților de a-și proteja cele mai scumpe valori. Este acea libertate pe care trebuie s-o exercităm asupra revoluției biotehnologice de astăzi.”[16] sau „doctrina creștină afirmă cu tărie că toate ființele umane posedă o demnitate egală, indiferent de statutul lor social exterior și că de accea sunt îndreptățite la un respect egal.”[17]

Reversul medaliei este acela că în mediul online putem crea lecții valoroase și atractive dacă folosim tehnologia Power Point în strânsă legătură cu transdisciplinaritatea. Transdisciplinaritatea reprezintă gradul cel mai elevat de integrare a curriculumului, mergând deseori până la fuziune. Fuziunea cunoștințelor specifice diferitelor discipline conduce la emergența unor noi câmpuri de investigație, la dezvoltarea unor proiecte integrate sau chiar la conceperea unor programe de cercetare conforme cu noua paradigmă: „Abordarea transdisciplinară plasează procesele individuale de învățare ale elevilor, nevoile, interesele și caracteristicile acestora în centrul experiențelor de învățare. Se produce o responsabilizare a elevilor în raport cu propria învățare prin participare directă la toate etapele procesului și prin structurarea instruirii în jurul marilor probleme sau provocări ale lumii contemporane, la care, până la urmă, fiecare trebuie să poată da răspuns. Dezvoltarea personală integrată și responsabilizarea socială ale elevilor sunt scopurile supraordonate ale învățării care fac irelevante disciplinele ca structuri curriculare.”[18] „Transdisciplinaritatea se referă- așa cum indică prefixul <<trans>>- la ceea ce se află în același timp și între discipline, și înăuntrul diverselor discipline, și

[15] apud Lucian Ciolan, *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdiscliplinar*, Editura Polirom, Iași, 2008, p. 114.

[16] Francis Fukuyama, *Viitorul nostru postuman. Consecințele revoluției biotehnologice,* Humanitas, București, 2004, pp.250-251.

[17] *Ibidem,* pp. 109-110.

[18] Lucian Ciolan, *op.cit*, p.131.

dincolo de orice disciplină. Finalitatea sa este înțelegerea lumii prezente, unul din imperativele sale fiind unitatea cunoașterii.”[19]

Pentru elevii de clasa a IX-a liceu, am proiectat o lecție în Power Point, având ca text de bază poezia lui Ion Barbu *După melci.* Pentru crearea aceste lecții transdisciplinare, au colaborat profesoara de limba și literatura română, profesoara de biologie și profesoara de matematică. Considerăm că din prima clasă a liceului, elevii trebuie să cunoască dubla natură și creație a poetului: poeziile semnate cu pseudonimul *Ion Barbu* și „spațiile barbiliene”, contribuția de geometru a lui *Dan Barbilian* (numele real).

Competențele derivate ale lecției sunt: 1.Utilizarea corectă și expresivă a limbii în construcția unui eseu nestructurat; 2.Adecvarea mesajelor orale/scrise la registrul stilistic al poeziei; 3.Utilizarea unui limbaj asertiv în identificarea și rezolvarea întrebărilor-problemă; 4.Explicarea adecvată și nuanțată a titlului poeziei; 5.Validarea unor decizii privind valoarea estetică a textelor poetice barbiene; 6.Argumentarea originalității textului poetic propus; 7. Receptarea contribuției matematice a lui Dan Barbilian; 8.Distingerea principalelor însușiri ale melcilor(vor fi studiați la biologie, în semestrul al II-lea); 9.Identificarea interferențelor între discipline, aparținând unor arii curriculare diferite. Lecția transdisciplinară este o lecție de creație și este formată dintr-o suită de slide-uri în Power Point, deosebit de atractive pentru elevi. Captarea atenției se face cu ajutorul unui slide care prezintă fotografia lui Ion Barbu, apoi concepția lui despre poezie: „Pentru mine poezia este o prelungire a geometriei, așa că, rămânând poet, n-am părăsit niciodată domeniul divin al geometriei.” Apoi, profesoara de matematică prezintă contribuția științifică a lui Dan Barbilian cu ajutorul mai multor slide-uri care prezintă „spațiile barbiliene”. Profesoara de biologie prezintă cu ajutorul mai multor slide-uri tipurile de melci, caracteristicile lor, habitatul, modul lor de viață etc. Profesoara de română dezvoltă pe desenul geometric barbilian analiza textului, evidențiind relațiile de opoziție și de simetrie cu ajutorul elevilor. Li se prezintă pe un slide un triunghi mai deosebit, cu principalele teme și motive colorate: în partea de sus a triunghiului, apare cuvântul „iubire”, pe marginile laterale, apar cuvintele „descântec” și „bocet”. La baza triunghiului, apar următoarele cuvinte: „ viață”, „joc”, „temporalitate” și „moarte”. În interiorul triunghiului, apar cuvintele: „melc”, „inițiere” și „aspirație”. Verdele este o culoare creativă și fertilă, stimulează imaginația. Albastrul este o culoare pozitivă și optimistă, este culoarea judecăților de valoare. Roșul este o culoare negativă care sugerează interdicțiile și constrângerile. [20]

Analiza textului poetic pe baza desenului geometric barbilian s-a realizat prin următoarele întrebări puse pe slide-uri de către profesoara de română: 1.Din ce modul (unitate de învăţare) face parte lecţia?(Joc şi joacă); 2.Priviţi cu atenţie desenul geometric. Ce analogii puteţi stabili între desen şi poem?(Elevii răspund:„Desenul seamănă cu un melc.”); 3.Ce reprezintă jocul pentru voi?; 4.Dar pentru copilul din poem?; 5. Puneţi alt titlu poeziei.; 6.Ce instrument de comunicare foloseşte copilul în jocul lui?(Descântecul); 7.Ce cuvânt vă aminteşte cel mai mult de copilărie?(„Cotobelc”-profesorul explică formarea cuvântului.); 8.Unde aţi auzit acest cuvânt prima oară?; 9.Ce sentiment are copilul faţă de melc?(Iubire); 10.De ce este atras de o fiinţă mică , nevinovată , aparţinând unui alt regn?; 11.De ce un suflet inocent nu poate proteja un alt suflet inocent?; 12.Citiţi descântecul.; 13.Număraţi epitetele din descântec.; 14.Ce sugerează numărul mare de epitete din descântec?; 15.Jocul ce înseamnă:viaţă sau moarte?; 16.Identificaţi câteva imagini-cheie ale vieţii prezente în descântec.; 17.Ce relaţie semantică există între „vii”-„vii”, „Peste gardurile vii/Dinspre vii”?; 18.Citiţi bocetul.; 19.Identificaţi câteva imagini-cheie ale morţii prezente în bocet; 20.Ce rămâne după moartea

[19] Basarab Nicolescu, *Transdisciplinaritatea.Manifest*, Polirom, Iași, 1999, p.53.
[20] Cf. Mihaela Roco, *Creativitate și inteligență emoțională,* Editura Polirom, Iași, 2001, pp. 71-78.

melcului?(Relicva); 21.Ce rămâne după moartea noastră?(Elevii răspund: sufletul, amintirea). În încheiere, profesoara desenează axa temporalității sub desenul geometric barbilian. Elevii au votat un melc preferat din șirul celor prezentați și au notat în interiorul lui sentimentele lor legate de această lecție pentru a obține un feedback inedit și creativ.

Transferul cunoștințelor prin tema de casă este un eseu nestructurat de o pagină: *Aș vrea să devin matematician/ poet/ biolog.* Ca strategii didactice am folosit expunerea, observația sistematică și participativă, lectura expresivă și problematizantă, conversația euristică, problematizarea, asaltul de idei, sinectica.

Interdisciplinaritatea, pluridisciplinaritatea și transdisciplinaritatea sunt caracteristice pedagogiei postmoderniste. Deconstrucția în învățare, schimbarea perspectivei, constatarea diferențelor, perturbările și reframing-ul (răstălmăcirea) unei teme sunt constantele pedagogiei postmoderniste.

Competențele profesorului din școala postmodernistă sunt: competența energizantă, competența empatică, competența ludică, competența organizatorică, competența interrelațională, competențele științifice, competențele psihopedagogice și metodice, competențele manageriale și psihosociale.

Nu trebuie să absolutizăm lecțiile pe internet și să le folosim ca pe un cal troian cu care să-i cucerim pe elevi, să-i atragem în mirajul lumii virtuale. Lectura nu este și nu poate fi o cauză pierdută, la fel cum nu sunt nici lecțiile face-to-face. Ele reprezintă salavarea comunicării interumane, încărcate de emoții, de sensuri prolifice și de căldura vocii omenești- toate transmise direct, nemjlocit.

Putem rezista într-o stare de grație perpetuă, gândindu-ne la Emil Cioran: „Viața neridicată la rangul de vis, seamănă unui Apocalips al prostiei și vulgarității. Cine-ar suporta-o, fără coeficientul ei de irealitate?”[21]

Ce poate fi o lecție de creație transdisciplinară în mediul online? O poveste fără de sfârșit... Înțelegerea ei înseamnă soarele unei eterne duminici.

Bibliografie generală

1. Ciolan, Lucian, *Învățarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdiscliplinar*, Editura Polirom, Iași, 2008.
2. Cioran, Emil, *Amurgul gândurilor*, Editura Humanitas, București, 1996.
3. Fukuyama, Francis, *Viitorul nostru postuman. Consecințele revoluției biotehnologice,* Humanitas, București, 2004.
4. Joița, Elena, *Educația cognitivă. Fundamente. Metodologie,* Editura Polirom, Iași, 2002.
5. Michalko, Michael, *Secretele creativității. Fii genial!,* Editura Amaltea, București, 2008.
6. Nicolescu, Basarab, *Transdisciplinaritatea.Manifest*, Polirom, Iași, 1999.
7. Nicu, Adriana, *Strategii de formare a gândirii critice,* Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007.
8. Oprea, Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive,* Editura Didactică și Pedagogică, București, 2008.
9. Pamfil, Alina, *Didactica literaturii. Reorientări.* Editura Art, București, 2016.
10. Roco, Mihaela, *Creativitate și inteligență emoțională,* Editura Polirom, Iași, 2001.

[21] Emil Cioran, *Amurgul gândurilor*, Editura Humanitas, București, 1996, p.90.

GRĂDINIȚA ȘI EDUCAȚIA PENRU TOȚI

Prof.Cîrstescu Mariana
Prof. Cîrstescu(Ficiu)Mariana-Danisia
Grădiniţa cu P.P. “Vis de Copil”, Tg-Jiu

Dezvoltarea copilului în perioada preşcolară constituie o preocupare nu numai a familiei ci şi a sistemului general de învăţământ prin programele elaborate şi derulate de grădinițe.

Încadrarea copilului de vârstă preşcolară într-un program de grădiniţă constituie astfel o premisă necesară dar nu suficientă pentru a îi stimula şi sprijini dezvoltarea.

Când analizăm coordonatele politicilor educaţionale moderne din învăţământul preşcolar putem identifica câteva idei de bază care ne îndreptăţesc să considerăm că educaţia pentru toţi trebuie să înceapă de la grădiniţă. Pentru a înţelege şi explica mai concret cum se realizează educaţia pentru toţi în învăţământul preşcolar putem porni de la o serie de premise de lucru pe care le vom concretiza în câteva întrebări retorice, ca puncte de reflecţie.

Prima idee se referă la faptul că orice grădiniţă este terenul unei învăţări timpuri a regulilor sociale şi punctul de demarare al programelor proiectate şi planificate la nivel general pentru integrarea educaţională şi socială a tuturor copiilor. să ne punem o întrebare: încadrează grădiniţele toţi copiii de vârstă preşcolară? Dacă nu, cum ne asigurăm că toţi copiii au şanse egale la participarea în programe dedicate sprijinirii şi dezvoltării lor individuale? Desigur familia are rolul ei bine definit în formarea copilului şi în socializarea primară. Dar aici vorbim de politicile educaţionale, de grija pentru o societate întreagă nu numai pentru anumite segmente ale ei. Pentru a creşte generaţii educate trebuie să ai grijă de fiecare individ. Să nu lăsăm în afara efortului de proiectare şi acţiune pe nici unul. Aceasta este cerinţa educaţiei pentru toţi. Pe de altă parte, ştim şi devine tot mai clar din pedagogia familiei că şi la nivelul acestei instituţii sociale trebuie realizate programe de sprijin educaţional, căci nu este suficient să î-i iubeşti copilul ca părinte, trebuie să înveţi cum să îl sprijini adecvat. Educaţia părinţilor aduce experienţe, principii, norme, practici eficiente. Câţi părinţi le consideră importante şi apelează la ele?

Se simte nevoia unor politici generale care să implice familia în parteneriatul educaţional. Educaţia pentru toţi presupune această dimensiune de lucru şi proiectează acţiunea şi decizia comună a grădiniţei, familiei şi comunităţii (prin politici coerente) în formarea fiecărui copil.

A doua idee se referă la faptul că programul educativ al grădiniţei trebuie să fie flexibil şi deschis către răspunsuri adecvate individualizate şi personalizate. Curriculum preşcolar trebuie să răspundă nevoilor de educaţie şi formare a tuturor copiilor. apare o întrebare firească: este acesta suficient de flexibil pentru a fi adaptat real la cerinţele educative ale fiecărui copil sau este construit pe modelul „normalităţii” adică al acelui standard care apreciază anumite caracteristici şi devalorizează altele? Cu alte cuvinte curriculum se adresează celor care oricum ar face progrese sau celor care au nevoie de sprijin adecvat educativ?

Educaţia pentru toţi se sprijină pe un curriculum flexibil şi deschis care porneşte de la cerinţe educative ale copiilor reali, nu imaginari, de la particularităţile şi caracteristicile personale ale copiilor pentru a sprijini dezvoltarea adecvată. Altfel spus, cerinţele educative ale fiecărui copil, mai mult sau mai puţin speciale sunt la baza deciziilor educative şi a proiectelor individualizate în grădiniţă. Desigur, această recunoaştere cere ca orice acţiune să fie precedată de buna cunoaştere a fiecărui copil. O planificare nu poate porni, aşa cum era tradiţional de la conţinuturi ci de la

personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile lor ca persoane şi ca grup. Modelul etalon, perfect, devine un simplu reper şi un criteriu de acţiune sau de excludere.

A treia idee cu care lucrăm este recunoaşterea faptului că instituţia de educaţie preşcolară nu poate face singură faţă cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Grădiniţa îşi poate îndeplini sarcinile de lucru numai în parteneriat cu familia şi cu comunitatea. Întrebarea la care trebuie să răspundem la acest nivel este: cât de activ, adecvat şi eficient este parteneriatul în practicile educative ale grădiniţei? Parteneriatul presupune respect reciproc, acceptare, toleranţă şi lipsa judecăţilor de valoare, a prejudecăţilor cu privire la situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Dacă se realizează cu adevărat un parteneriat, se poate vorbi de o construcţie comună de relaţii din care educatoarele primesc informaţii, părinţii câştigă experienţă iar copiii cresc mai bine şi mai siguri pe ei.

A patra idee se referă la practicile educative directe ale educatoarei.

Pentru a putea răspunde diversităţii şi unicităţii copiilor şi a asigura educaţia tuturor, este nevoie să orientăm pozitiv atitudinea, limbajul şi metoda pedagocică. Întrebarea firească aici este legată de reprezentările, imaginile şi percepţiile educatoarei despre copii şi valoarea pe care o acordă modelelor lor diferite de personalitate. Un adevăr fundamental la acest nivel este acordarea şansei la stimulare şi formare a fiecăruia. Copilul preşcolar este actorul unui proces de formare în care fiecare gest, privire, cuvânt al adulţilor cu care vine în contact pot să îi influenţeze imaginea de sine. Programul din grădiniţă este firesc să îi ofere şansa de a se forma într-un sens pozitiv, cu încredere în forţele sale. Ne putem astfel întreba: cum vorbeşte şi cum se comportă educatoarea cu fiecare dintre copii, cu precădere în momentele dificile şi în cazul în care planurile ei nu corespund cu comportamentele şi cu posibilităţile acestora? Căror copii le acordă importanţă şi ce copii rămân în afara programului?

Studii numeroase au demonstrat că mediul de viaţă din copilărie influenţează puternic şi de durată componentele personalităţii individuale. În cadrul mediului comunicarea copilului cu educatoarea este extrem de importantă. Comunicarea verbală şi cea nonverbală. Contează foarte mult aprecierile educatoarei, apelativele, modul pozitiv sau negativ în care ea reacţionează la acţiunile copilului.

Un alt element important este participarea tuturor copiilor la programul educativ. Fiecare după forţele şi posibilităţile sale. Copiii sunt diferiţi, capacităţile lor sunt diferite dar în grupul de la grădiniţă fiecare poate avea un loc, un rol şi o valoare. Ne punem întrebarea: participă fiecare copil, la activităţile din grădiniţă? Chiar şi cei cu CES?

La acest moment al discuţiei gândurile noastre se pot referi şi la copiii cu cerinţe educative speciale (CES). Definirea acestora cuprinde în sine o altă abordare a problemelor de dezvoltarea ale copiilor. CES se referă la momentele dificile, problemele legate de anumite situaţii sau caracteristici personale ale copiilor cu care se confruntă şi care pot fi depăşite prin programul educativ. CES este un concept care abordează educaţia pornind de la ceea ce poate copilul şi nu de la ceea ce nu poate. Orice copil poate avea la un moment dat al existenţei sale CES. Pentru educatori/educatoare, CES sunt provocări la găsirea unor soluţii, nu piedici în realizarea curriculum-lui general. Dacă educatoarea realizează faptul că fiecare copil poate învăţa, în ritmul, stilul şi cu caracteristicile sale îi va fi uşor să sprijine copiii cu CES. Gama de CES este foarte variată şi de fiecare dată ne punem problema: cum recunoaştem şi cum evaluăm copilul cu CES?

Pentru educatoare în grădiniţă însă, se pune problema să găsească locul şi rolul prin care fiecare copil poate participa şi nu în a găsi eticheta potrivită. Diagnosticul sau evaluarea complexă este grija şi responsabilitatea specialistului (psiholog, psihopedagog, logoped, kinetoterapeut, etc.) dacă este nevoie de acesta.

Evaluarea pe care o fac e educatoarea se referă la competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil. Aceasta trebuie să identifice:

- cum este fiecare,
- ce ştie,
- ce face,
- cum cooperează cu ceilalţi(J. Delors).

Educaţia preşcolară este parte a educaţiei timpurii, adică a acelor programe care desăvârşesc o abordare complexă cu privire la valoarea influenţelor educaţionale la vârstele mici. Educaţia timpurie nu înseamnă numai educaţie în grădiniţă ci se adresează copiilor, părinţilor şi membrilor comunităţii pentru a construi împreună proiecte şi programe care să stimuleze dezvoltarea adecvată din primele momente ale vieţii. Este vorba de a valoriza adecvat un timp crucial pentru toţi copiii inclusiv pentru cei cu nevoi speciale de educaţie.

Bibliografie

- **Ecaterina Vrasmas,** Introducere în educaţia cerinţelor speciale, Editura Credis, Bucureşti, 2004
- **Traian Vrasmas,** Școala şi educaţia pentru toţi, Editura Miniped, Bucureşti, 2004

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

LEPĂRDĂ IONELA ADRIANA
LICEUL TEORETIC ‘EMIL RACOVIȚĂ’ VASLUI

Anul 2020 a adus lumii o provocare ce poate fi intrepretată mai ales negativ dar şi oarecum pozitiv. Provocarea pandemiei pentru şcoala românească a fost utilizarea lumii digitale pentru o vreme, aproape exclusiv, după care a urmat o perioadă în care şcoala face to face s-a îmbinat cu cea combinată cu ore online.

Trebuie să recunoaştem că nevoia ne-a împins forţat către utilizarea platformelor educţionale şi că s-a făcut rapid un salt calitativ în cunoaşterea şi utilizarea acestora. Cumva digitalizarea făcută în mod forţat şi rapid a determinat adaptarea noastră a tuturor , pasul calitativ fiind fără îndoială făcut.

Sigur că rezistenţa la schimbare este mare. Sigur că dificultăţile sunt numeroase dar dorinţa de a face faţă acestor noi provocări ne-a îndemnat să ne perfecţionăm, să facem noi achiziţii în domeniul competenţelor digitale, să învăţăm inclusiv de la elevii noştri, să ne adaptăm şi să ne descurcăm în condiţiile evoluţiei pandemiei şi digitalizării.

Până în martie 2020 aplicaţii şi platforme precum Zoom, G Suite, Google Classroom, Google Meet erau pentru multi dintre noi o necunoscută totală. Le-am încercat, am realizat câte avantaje oferă şi utilizarea unor asemenea elemente în activitatea la catedră, am văzut că nu sunt aşa greu de folosit, ba chiar ne ajută să ne organizăm mai bine, să ţinem o mai strânsă legătură cu elevii noştri, să diversificăm experienţa de prtedare învăţare şi de ce să nu recunoaştem să o facem mai atractivă pentru elevii noştri şi chiar şi pentru noi.

Utilizând platformele educaționale cadrele didactice au avut și au posibilitatea de a accesa resurse de învățare necesare pentru susținerea activităților la distanță cu elevii, instrumente digitale cu ajutorul cărora pot fi dezvoltate astfel de resurse, platforme de învățare colaborativă, adaptată contextului clasei de elevi (și resurselor de la nivel de școală), dar și instrumente utile de comunicare și colaborare la distanță, precum și comunități de învățare în care pot fi împărtășite experiențe și resurse cu alți colegi de disciplină.

Google Classroom a devenit parte din viaţa fiecărui elev şi a fiecărui profesor situaţie care era greu de imaginat în septembrie 2019. Saltul calitativ forţat în privinţa digitalizării a fost privit diferit de către profesori şi elevi. Dacă elevii erau la început entuziaşti pentru faptul că şi profesorii au pătruns în lumea lor online, digitală, ulterior şi-au mai pierdut din entuziasm. În privinţa noastră a profesorilor, a mea personal entuziasmul a crescut pe măsură ce abilităţile mele de a mă descurca în mediul online au sporit. Am dorit să ştiu mai mult, să încerc să fac totul cât mai atractiv pentru elevii mei, am urmat cursuri prin care să dobândesc cât mai multe abilități în acest sens. Am aflat de existența unor platforme precum Livresq, de existența unor aplicații precum Miro, StoryJumper, Wakelet, Videoant si așa mai departe, exemplele pot continua. Multe dintre ele sunt banale dar revigorează din toate punctele de vedere modul în care se desfășoară o lecție. Sunt utilizate în comun de către profesor și elev, ecranul poate fi partajat, pot fi utilizate pentru realizarea temelor pentru acasă dar și pentru lucrul pe grupe în cadrul orelor online. Zoom-ul oferă posibilitatea unor breakout rooms-uri care din punctul meu de vedere oferă un avantaj fantastic pentru lucrul pe grupe. Elevii pot lucra în grup, profesorul poate intra alaturi de ei în fiecare grupă. Classroom-ul are multiple avantaje cel mai mare fiind din punctul meu de vedere faptul ca activitatea elevilor ramâne bine organizată, datată, se poate observa o curbă de progres, elevii primesc feed-back.

Din cele expuse mai sus reiese o idee principală. Pandemia? O tragedie! Digitalizarea și utilizarea masivă a platformelor sunt însă un efect secundar pozitiv. Am fost forțați să pășim în această lume. Unii au facut-o foarte bine, alții doar bine în timp ce alții încă încearcă să își facă curaj fiind oarecum depășiți de situație.

O școală de succes este cea care a răspuns pozitiv provocărilor anului 2020. O școală care încearcă să se înscrie în cerințele și rețeta acestui an atipic din toate punctele de vedere.

ONLINE SCHOOL: ELEMENTS FOR EDUCATIONAL INNOVATION

preschool teacher, Carmen-Vasilica Bruja
Frumoasa Gymnasium School,
Bacău County, Romania,
Ph.D. candidate UPS "Ion Creanga", Chisinau

***MOTTO**: ”Computer science has no limits. Here is a computer capable of writing books. Here is another one, willing to read them. " (aphorism by Vasile Butulescu from "The Immensity of the Point")*

REZUMAT: Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii..Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu elevii și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**.** Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Cuvinte cheie: paradigmă educaţională, mediul online, învăţare online, platforme educaţionale, interacţiune educaţională.

Abstract: The situation we are in has forced us to be part of a radical change that involves real revolutions, shocks in the structure or functioning of the organization by rethinking the use of technology, and implicitly the functioning of the organization and restructuring the organization, structure and culture of the school. These transformational chnages have led us to approach the teaching process from another perspective by completely replacing face-to-face interactions with students and colleagues with meetings mediated by applications in the virtual environment. The transition from the instructive-educational process carried out within the educational group and based on direct psychological relationships, face-to-face, to the development of teaching activities exclusively through modern means of online communication, can lead to perceptual changes of the educational paradigm. .

Key words: educational paradigm, online environment, online learning, educational platforms, educational interaction.

The new approach to education must be directed in the spirit of the development of self-education, for both teachers and pupils/tudents because no one has been fully prepared for online learning. Teachers were challenged to adapt quickly and send an important message to students: through continuous learning beyond school using online tools accessible to all and a lot of determination; progress can be made; pupils can be encouraged to learn and work independently.

The newly generated, inexperienced and unadapted situation quickly materialized into a synchronous online learning, which was initially approached with skepticism by most teachers and with enthusiasm and curiosity by most pupils / students.

In this context, teachers had to integrate ICT and new teaching technologies into their training programs in a very short time. The organization of the online learning process requires a special training, not only from the perspective of adapting and managing the content, ensuring the necessary means for the training process, the flexibility of the teaching methodology, but especially from the perspective of human resource preparation (teachers and pupils/students alike) for such a teaching experience.

Having as a premise such an objective, the management of educational institutions had to make decisions and implement different ways of educational interaction between teachers and pupils / students. In some situations, there are clear decisions regarding the means of educational interaction (we have examples of universities that regulate only certain educational platforms that are used in educational activity; also, the recommendations of school inspectorates for educational platforms that will be accessed). In most cases, however, teachers and / or pupils / students have used various forms of education, more or less conventional (from information media such as ***Whatsapp, Facebook Messenger***, e-mail, Drive service, Skype, to various educational platforms that were promoted during this period on the Internet and which are free versions - ***Google Meet, Zoom*** and applications ***ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada***, to institutionally recommended educational platforms such as the ***Google Suite for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass and ClassDojo or the Moodle*** educational platform especially for universities).

The ways of organizing the educational interaction are regional (for some CSIs), institutional (for some universities) or unorganized (for the most part). Measures adopted at national level exist only in terms of ensuring the optimal learning environment for students who will take national exams (National Assessment and Baccalaureate exam) by organizing educational activities on TV (Teleșcoala program), model taken by some school inspectorates at the level of pre-university education. The list presented is not exhaustive; the internet abounds with suggestions of online tools that can be accessed during this period as forms of organizing the educational activity.

Naturally, the new educational approach will have effects in terms of the influence of the educational environment thus built on the learning outcomes of pupils / students.

1. What does it mean for a student to go to online school? How does he perceive this change?
2. What impact does it have on him?
3. What behavioral, emotional changes occur?
4. What are the consequences of the lack of direct interaction with teachers? Can virtual interaction replace direct interaction?
5. What will be the learning outcomes? Can we talk about achieving foreshadowed learning outcomes? To what extent can we talk about the formation of specific competencies in the context in which the online activity is mainly focused on the theoretical aspect?

In the context of **online learning**, the literature brings to the fore the concept of **e-training,** which refers to both e-**training of the school organization** in order to implement online learning (clearly organized and regulated educational process, reliable infrastructure , easy access to infrastructure, prepared human resource support), **e-training of pupils / students** who must have the skills to use computers and access the Internet, as well as skills to use online resources, to demonstrate autonomy in learning and self-assessment, learning organization and management skills, to have an interest and motivation for learning, skills to communicate with the group, to show responsibility, spontaneity and promptness in solving tasks, but also in **e-training the teacher,** who must demonstrate relevant experience in the use of ICT in the teaching process, knowledge and skills for manipulation of hardware and software, skills of critical selection of

educational resources, adaptation of teaching style to the new learning environment, manifestation of positive attitudes towards technology.

E-preparation for the online educational environment determines positive effects in terms of school / academic performance, it is associated with increased satisfaction for learning, involvement and experiencing well-being. Otherwise, the effects are negative, being identified both in terms of decreased learning performance (misunderstanding of learning tasks, delayed feedback from the teacher, etc.), behaviorally by a lack of involvement in the activity, decreased motivation for learning, decreased ability to learn. concentration of attention, and especially emotionally, by the manifestation of nervousness due to decreased control and lack of direct interaction with the teacher / colleagues. All this is reflected psychologically by increasing the level of frustration and stress, which can lead to an increased degree of aggression and the appearance of burnout syndrome.

The sudden transition to another way of educational interaction without prior training has negative long-term effects, but in the short term and in a crisis situation, such as the one we are in, it seems to be a correct solution to ensure continuity and stability in the educational process.

But the element that led to major pressure on the education system and society as a whole was the exclusive use of distance media for education. We must acknowledge at the outset that:

- the education system is only partially prepared, some teachers do not currently have enough information and skills specific to computer-assisted training;
- the curriculum allows in a variable / sequential / revised measure the transposition into distance activities;
- edtech companies were not stimulated to build interoperable solutions, tailored to the system needs of education.

In these circumstances, a series of logistical, pedagogical, technical and content impediments in the field of many school subjects inevitably appeared. All these can be seen either as barriers or as challenges that teachers, students, parents and education decision-makers try to face in the fast pace in which they appear, manifesting in varying proportions, availability, interest, pedagogical mastery, inventiveness. At the same time, it should be noted that there were no (and, in part, not possible) measures that could be applied to the whole school population, the solutions adopted at the level of schools and classrooms varying greatly from engaging experiences and memorable learning through online learning sessions and up to situations where the period of suspension of face-to-face classes meant for some students a total hiatus towards school and, implicitly, towards formal learning. These situations were based on both subjective and objective causes such as: lack of equipment, low level of digital skills, type of employment, job replacement, etc. This whole picture of elements that interact at a simpler or deeper level was the context in which this study was initiated. Our study has several lines of action: on the one hand it is based on an epistemological interest meant to substantiate new developments in the field of educational sciences, and on the other hand a clear knowledge of all trends in the system can offer a range of ways to system support. It is clear that the level and rigorous scientific basis of such a perspective depends on the level at which we can adequately respond to existing challenges, in an effort to improve the quality of education in the short, medium and long term.

In the absence of a decent technological infrastructure at the level of teachers, but especially at the level of students, without consistent ability in the area of digital skills of teachers, without access to dedicated online platforms, such as ***Virtual Learning Environment or Virtual Classroom***, with digital and multimedia teaching resources being precarious, without a time horizon to be devoted to online activity, teachers were forced to support teaching activities in a

very special regime. The positive or negative experiences acquired during this time represent valuable resources not only for those directly involved in the activity, but especially for specialists in educational sciences, because the decantation of these experiences can be capitalized epistemologically through suggestions for optimizing educational policies, curricular contents, initial and continuous teacher training. The online activity has, beyond the obvious advantages, also highlighted by the present study, limitations for the teacher-student relationship. It also has limitations which have a negative impact on effective learning, as an important side of face-to-face teaching cannot be done virtually. Explainably, the support they have traditionally provided to students with special needs or learning difficulties is difficult to provide online given the implicit technological limitations. In reality, in the online environment, each student can represent for the teacher a possible situation of learning difficulty, thus making it difficult to identify those with real problems.
Even if the teacher knows his class and students well and knows who needs additional support, this could eventually be done after the online teaching activity, through individual counseling. It is very difficult to have a personalized interaction with a specific student in the context in which the contact is not direct, the teacher is being watched online by an entire class and each student asks for his attention. Online educational platforms, streaming platforms, in general, facilitate real-time communication between the teacher and his students. However, communication in this case is very often perceived as somewhat artificial, partly due to the impossibility of obtaining real communicative feedback (which makes communication authentic), and partly due to the awkward context of placement in the virtual space. . The fact that you can be recorded, the fact that you can be heard by anyone (not just your students), not having a real control of the target audience, determines the teachers to build a correct, consistent, fluid discourse. Nonverbal communication and mediated use of paralanguage complete the difficult paradigm of online communication if communication is done through instant chat, and some clues that good nonverbal communication could have produced to support verbal communication are now lost through specific interruptions or blockages. As we have stated, the “immaturity” of skills in the use of new technologies in authentic teaching contexts makes it difficult to choose and use dedicated platforms for online teaching activities. Moreover, the software tools currently used for synchronous communication with students were not designed for the purpose of teaching activities. In the computer science space, a software application usually has a precise functionality, an audience and an activity - a target which serves as a support and for which it has been designed and optimized.

The didactic activity is a complex activity, with multimodal forms of communication, with necessary feedback and real-time self-regulation. Even the most sophisticated platforms on the education market today are, from this point of view, still in their infancy. Another determining factor concerns the degree of penetration of new technologies. There are still significant differences between rural and urban areas in terms of the availability of technological tools. If in rural areas teachers find it more appropriate, faster and more convenient to use the phone call (3.43 in rural areas, compared to 3.25 in large urban areas) and asynchronous communication applications such as ***Whatsapp and Facebook Messenger*** (3.70 compared to 3.63), the urban environment has the necessary conditions to appeal to a greater extent to elearning platforms (2.75 compared to 2.40 in rural areas) and to applications for synchronous communication such as ***Webex, Meet, Teams, Skype, Zoom*** (2.51 versus of 2.38 in rural areas). Of those who say they use such a platform, three quarters used platforms such as ***Google classroom*** (68%), ***Moodle, Edmodo, Easyclass***.

Fred D. Davis's (1989) theory of acceptance of technology states that the criterion for choosing a technological solution is its ease of use, as perceived by those who intend to use it, rather than its usefulness [2, p.56] . Unlike other

platforms, ***Google Classroom*** had greater visibility, and during this period, teachers and educational institutions were helped to create accounts by the team of elearning experts from the ***CRED*** project.

This preferred orientation for rather simple, free, easy-to-use platforms is immediately understandable in the context of the above analyses and in the context that not enough has been invested in online platforms that are appropriate to the specific needs of educational institutions. It is necessary that in the next period there be a constant concern, supported by educational policies, to acquire and / or equip schools with such tools, overcoming and encompassing the actions carried out through projects, some very successfuk such as ***eTwinning*** or the ***EDU Network.***

Bibliography

1. Botnariuc,P., Cucoș,C.,(2020), *Școala online,* București, Editura Aramis
2. Davis, F.D. (1989). *Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology. In: MIS Quaterly*, Vol. 13, No. 3. Society for Information Management and The Management Information Systems Research Center. Online: https://dl.acm.org/doi/10.2307/249008.
3. Lewin, C., Smith, A., Morris, S. and Craig, E. (2019). *Using Digital Technology to Improve Learning: Evidence Review. London: Education Endowment Foundation*. Online: https://educationendowmentfoundation.org.uk/public/files/Using_Digital_Technology_to_Improve_learning_Evidence_Review.pdf

PLATFORMELE ONLINE DE MANAGEMENT ȘCOLAR
– O PROVOCARE A ZILELOR NOASTRE –

Prof. înv. primar Ilea Oana-Mădălina

Abstract: Educational platforms connect all the people and institutions involved in the act of education, they are a response to the development of children and society under the sign of accelerated change. The digital transformation can be a solution to the current challenges of the Romanian education system, and change can bring long-term benefits, both for students and parents, and for teachers and implicitly for the school organization viewed from a managerial point of view.

Key words: digitization, educational platform, school, law, change, education, development, teachers, students, parents, online

Digitalizarea potențează, amplifică, dar și supraîncarcă ceilalți factori ai dezvoltării ce se află într-o continua schimbare deoarece este un fenomen complex cu o evoluție foarte rapidă care fie că ne dam sau nu seama, face parte din viața noastră de zi cu zi și are puternice implicații în toate domeniile. Digitalizarea reprezintă folosirea tehnologiei de stocare și procesare, căutare și regăsire a informațiilor între utilizatorii online. Internetul este suportul tehnic al digitalizării, permițând transmiterea și primirea de informații la distanță.

Deși confuziile sunt destul de des întâlnite, digitalizarea nu semnifică același lucru cu digitizarea. Digitizarea presupune un ansamblu de procese prin care un format fizic este convertit într-un format compatibil cu sistemul de calcul. Prin urmare digitizarea unui domeniu nu înseamnă și digitalizarea domeniului respectiv. Dicționarele (Dex Online) definesc digitalizarea ca fiind o „transformare a semnalelor analogice în semnale digitale.” Digitalizarea trebuie să fie în beneficiul consumatorilor. Digitalizarea nu este importantă pentru schimbările ce se fac într-o organizație, ci pentru beneficiile aduse consumatorilor, în cazul nostru elevilor și părinților acestora.

Dacă după anii ’90 în România, odată cu inovațiile din domeniul tehnologiei, instituțiile au început să investească tot mai mult în digitalizare, cere inițial presupunea un site web, diverse echipamente și programe, la distanță de 3 decenii, digitalizarea a căpătat noi înțelesuri, iar organizațiile trebuie să țină pasul cu progresul tehnologic pentru a funcționa la potențial maxim. Putem astfel concluziona că digitalizarea reprezintă un „motor” al schimbărilor. În domeniul educației dezvoltarea copiilor și a societății impune schimbări accelerate. Transformarea digitală poate reprezenta o soluție la provocările actuale ale sistemului educațional din România. De altfel, la nivel de guvern există o recomandare clară pentru folosirea de soluții moderne în educație, cel mai important document în acest sens fiind Agenda Digitală 2020, care recomandă în mod expres educația prin activitatea curriculară și extracurriculară bazată pe TIC. Cu toate acestea, marea majoritate a școlilor se confruntă cu lipsa de fonduri proprii necesare implementării și procurării tehnologiei necesare. O mare parte dintre actorii implicați în procesul educațional au anticipat rolul important al tehnologiei și au căutat diverse strategii de a o integra în întregul proces de predare - învățare - evaluare și astfel folosind soluții complete de digitalizare au transformat experiența educațională. Cadrele didactice, părinții și elevii au nevoie de soluții care să fie accesibile, ușor de folosit și de administrat și care să ofere un conținut educațional vast. Așadar, profesorii, administrația și părinții au înțeles rapid valoarea adăugată a soluției complete a platformelor digitale care fac

mai accesibilă pregătirea, gestionarea și folosirea mijloacelor educaționale moderne pentru școli. Însă de la teorie la practică există un drum lung și anevoios.

Deși în Legea educație nr. 1/2011, Capitolul IV, art. 70 (3) este prevăzută necesitatea existenței unei platforme școlare „de învăţare pentru a acorda asistenţă elevilor în timpul sau în afara programului şcolar ori pentru cei care, din motive de sănătate, temporar nu pot frecventa şcoala”, acest lucru este pentru multe instituții un vis frumos sau poate de cele mai multe ori o cauză ireală la care nici nu se poate ajunge prea devreme.

În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile abordează tehnologia. Apariția unui val de dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii „digitali”, cu așteptări complet noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care unele școlile înțeleg și practică actul de învățare. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, mulți profesori folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune. Însă există, și din păcate acestea sunt majoritare, unități școlare cu posibilități reale de implementare a acestor platforme care nu au văzut utilitatea acestora, fie din refuzul cadrelor didactice de a se alinia la cerințele noilor generații sau mai mult din convingerile personale a lucrului care nu se vrea a fi înțeles ca fiind învechit pentru noile valuri de copii ce vor veni sau deja au venit, pentru care a fi tradițional este un lucru ce nu mai poate fi înțeles, fie din confortul dat de drumul deja cunoscut, fără a se face eforturi către accesarea de noi cunoștințe și competențe manageriale. Nevoile actuale ale elevilor sunt cu totul altele, acestea derivă din dezvoltarea lor mentală ce îi înzestrează și pe care noi, cei care vrem a-i forma ar trebui să o percepem mai fin, fără a încerca să oprim progresul, celula existenței pământene.

Pe data de 9 aprilie 2019 s-a încercat crearea unui cadru legislativ și pentru Catalogul electronic care ar fi fost instrumentul de legătură atât a cadrelor didactice cu platforma existentă la nivel de unitate cât și a părinților și elevilor deoarece evaluarea este componenta esențială a procesului instructiv ce reprezintă punctual de interes major pentru toți partenerii educației, însă completarea art. 70 din Legea nr.1/2011 a fost respinsă. Altfel spus, prin obligativitatea existenței la nivel de unitate școlară a unui catalog electronic nu se realiza decât o coeziune mult mai facilă între cei trei piloni importanți ai educației școală–familie–comunitate deoarece principalul beneficiu al acestei soluții îl reprezintă îmbunătățirea comunicării între profesori, părinți și elevi. Deși poate părea greu de crezut în condițiile actuale, în lipsa unei astfel de platforme comune, comunicarea, mai ales între părinți și profesori, este la fel de dificilă ca înainte de era telefoanelor mobile. Mai mult decât atât, în condițiile în care părinții unui număr semnificativ de elevi lucrează peste hotare, comunicarea rapidă și eficientă a situației școlare a elevilor este absolut esențială.

Un alt punct forte al platformelor școlare este reprezentat de colaborare și diseminare. De exemplu, o clasă întreagă poate contribui la crearea unui singur document. Elevii au acces instant la resursele puse la dispoziție de profesori, iar aceștia din urmă au la dispoziție mecanisme online de feedback individual sau de grup cu privire la activitatea, performanțele și lucrările elevilor. În plus, utilizatorii pot crea diverse opțiuni personalizate, pentru a derula proiecte școlare sau extrașcolare, în interiorul platformei, fără niciun cost suplimentar.

Testele și biblioteca online, o colecție în continuă creștere de materiale educaționale pentru profesori și elevi, sunt, de asemenea, extrem de utile. Disponibilitatea acestora pe o platformă unică încurajează procesul de învățare de ambele părți, le oferă elevilor materiale de testare și studiu conform cu nivelul fiecăruia, iar profesorilor instrumente educaționale ușor de accesat, utilizat și distribuit. În plus, automatizarea proceselor consumatoare de timp, atât a celor

legate de raportarea situației școlare, cât și a celor legate de diseminarea informațiilor și a materialelor (atât de la profesori către elevi, cât și de la elevi către profesori) le permite cadrelor didactice să se concentreze mai mult pe actul educațional decât pe aspecte administrative. Deoarece datele sunt stocate în cloud, ele sunt accesibile tuturor părților implicate oricând și oriunde, simplificând accesul la resurse și oferind un grad crescut de securitate. În plus, această modalitate de livrare a soluției, cuprinzând dispozitive mobile, service inclus în contract și aplicații web-based, ajută la depășirea unui obstacol major în procesul de digitalizare, minimizând gradul de implicare al utilizatorilor în aspectele tehnice și reducând timpul petrecut de aceștia cu instalarea și managementul aplicației sau al dispozitivelor folosite. În plus, nu este nevoie de spațiu fizic pentru instalarea echipamentelor în școală și nici de personal instruit pentru administrarea acestora. Transformarea procesului de predare la clasă și posibilitatea de a crea ore interactive cu ajutorul materialelor multimedia accesibile prin intermediul conexiunii mobile la internet, reprezintă un mare avantaj pentru profesori și satisfac cerințele elevilor de acces la informații, oricând și oriunde, într-un mediu virtual sigur.

Deși această conectivitate, cu ajutorul platformelor, este lipsită de valoarea socială, dacă va fi folosită cu moderație și intens doar în situațiile extreme, așa cum se găsește la ora actuală întreaga planetă, va aduce doar beneficii întregului sistem de învățământ. Pe de altă parte dacă mai multe școli ar folosi acest tip de platformă, s-ar renunța la o mare birocrație și s-ar salva timp. Dacă în acest moment, pentru a-și comunica reciproc rezultatele unui elev transferat, două școli folosesc adrese oficiale, trimise prin poștă, al căror răspuns se primește după 30 de zile, lucrurile ar sta altfel în cazul în care totul s-ar pute face digital. În alte țări, platformele educaționale online au început să fie folosite de ani buni.

În concluzie platformele conectează toate persoanele și instituțiile implicate în actul de educare care permit acordarea de note, însemnarea absențelor, calcularea mediei în timp real, realizarea unor statistici despre evoluția sau performanțele sale în raport cu ceilalți și multe alte beneficii. Toate acestea sunt vizibile pentru profesori, elevi și părinți în egală măsură.

Digitalizarea abordată la nivel de organizație școlară este o reală problemă a actualității zilelor noastre, care deși reglementată legislativ aceasta nu a reprezentat o obligativitate națională și nu s-au luat măsuri la nivel sistemic în privința digitalizării tuturor școlilor. Acolo unde, din interesul crescut al managerilor pentru unitatea școlară pe care o conduc, platformele există, refuzul folosirii lor de către cadrele didactice nu a întârziat să apară, ceea ce a făcut din munca directorilor o pierdere inutilă de resurse atât financiare, cât și de timp. Implicarea managerilor de cele mai multe ori se lovește de zidul tradiționalismului cadrelor didactice, care nu percep sau nu vor să accepte evoluția rapidă a societății și necesitatea adaptării lor la cerințele actuale, dar și la materialul de lucru care suferă cu fiecare secundă modificări structurale și mentale. Schimbarea, de cele mai multe ori, vine de la noi înșine, iar această schimbare poate aduce beneficii pe termen lung, așa cum s-ar fi întâmplat dacă fiecare unitate școlară ar fi avut în acest moment o platformă la nivel de organizație, o platformă care să folosească tuturor în special celor trei piloni importanți ai educației: familia - școala - comunitatea. Acolo unde s-a lucrat constant pe acest mijloc de legătură, suspendarea activității ce presupune prezență fizică în instituție, în condițiile actuale, nu a fost decât o problemă a distanțării sociale și nu o piedică în înfăptuirea actului educațional, nici pentru cadrele didactice și nici pentru elevi.

Așa cum multe legi în ceea ce privește diversele datorii financiare la care este supusă o populație sunt respectate cu sârg, așa ar trebui să se respecte toate articolele din Legea educației întrucât aceasta reglementează un important segment al umanității, al existenței și al evoluției omenirii. Fără educație un popor, o întreagă planetă s-ar pierde deoarece direcția de evoluție și înlăturarea primitivismului a căzut dintotdeauna pe umerii dascălilor dintr-un întreg sistem, de cele mai multe ori uitat în negura problemelor într-o țară care se vrea la standarde europene. O țară în care se

fac legi pentru a nu fi respectate, legi care nu sunt nici măcar cunoscute și care alcătuiesc de cele mai multe ori stufoasele dosare, întrucât așa s-a împământenit de ani de zile: „ce e mult e bun”, fie că e sau nu cu folos.

Bibliografie

1. Tănase, V. I. & Paraschiv,R. V.(2018).*Cercetări filosofico-psihologice, anul X, nr. 2*-p.85-92. București.
2. Thomas, L. *Pământul este plat-scurtă istorie a secolului XXI*. (2007). Iași: Editura Polirom
3. Van Dijck, José. (2013). *The culture of connectivity: A critical history of social media.* Oxford: University Press.
4. Wood, A.F.& Smith, M. J. (2004). *Online communication: Linking technology, identity, & Culture.* New York: Routledge.

*** Legea educație naționale nr.1/2011 publicată și în M.O.F. al României nr.18 din 10 ianuarie 2011- consolidată cu modificările și completările ulterioare.

***Cerere de reexaminare asupra Legii pentru completarea art. 70 din Legea educației naționale nr. 1/2011- https://www.presidency.ro/ro/media/comunicate-de-presa/cerere-de-reexaminare-asupra-legii-pentru-completarea-art-70-din-legea-educatiei-nationale-nr-1-2011 accesat pe 29.09.2020.

ÎNVĂȚAREA PRIN JOC

Prof. înv. preşcolar
Mădălina Ionela Sfircă
Grădinița cu P.N.Nr. 6 Roșiorii de Vede

Jocurile didactice oferă un cadru propice pentru învăţarea activă, participativă, stimulând iniţiativa şi creativitatea elevului. Obiectivele instructiv-educative ale fiecărui obiect de studiu pot fi mai bine realizate prin utilizarea jocului. Acesta, prin natura sa, cuprinde o motivaţie intrinsecă de a mobiliza resursele psihice ale copiilor, de a asigura participarea lor creatoare, de a le capta interesul, de a-i angaja afectiv şi atitudinal.

Elementele de joc: descoperirea, ghicirea, simularea, întrecerea, surpriza, aşteptarea vor asigura mobilizarea efortului propriu în descoperirea unor soluţii, în rezolvarea unor probleme, stimulând puterea de investigaţii şi cointeresarea continuă.

Jocul este foarte important, sub variatele sale forme, în dezvoltarea copilului, importanţe subliniate de numeroase teorii ale jocului din literatura pedagogică şi de locul acestuia în diferite sisteme de educaţie. Jocul are o valoare funcţională ce rezidă în faptul că el transpune simbolic copilul în rolurile adultului. De aici decurge importanţa îmbogăţirii impresiilor copiilor despre viaţa şi activitatea oamenilor dintr-o sferă largă, de domenii profesionale, accesibile înţelegerii lor.

Copilul se joacă de-a ceea ce a văzut sau a auzit. Modelele de urmat pe care el le transpune în joc izvorăsc din realitatea apropiată, din viaţa şi activitatea adulţilor din preajma lui. Pe această cale îşi asimilează semnificaţia socială a rolurilor care îl aşteaptă în viaţă.

Prin joc, copilul învaţă cu plăcere, devine interesat de activităţile ce se desfăşoară. Datorită conţinutului şi modului de desfăşurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al clasei, dezvoltă spiritul de echipă, de întrajutorare, formează şi dezvoltă unele deprinderi elementare şi de muncă organizată.

Jocurile didactice sunt un mijloc foarte important şi pentru realizarea sarcinilor educaţiei morale. Ele contribuie la dezvoltarea stăpânirii de sine, a autocontrolului, a spiritului de independenţă, a disciplinei conştiente, a spiritului colectiv şi a altor calităţi de voinţă şi de caracter. În joc copiii învaţă să se ajute unii pe alţii, să se bucure de succesele colegilor, să aprecieze nepărtinitor succesele altora. Aşadar, jocurile didactice exercită o influenţă pozitivă asupra întregii personalităţi a copilului. Ele pot însoţi fiecare obiect de învăţământ, fiecare lecţie luând şi forma unor întreceri, concursuri între toate grupele de copii.

Jocurile didactice fac parte din strategia didactică de predare – învățare.

Activitate matematică:

Grupa mare

„ Caută vecinii”

Scopul: Consolidarea deprinderilor de comparare a unor numere.

Sarcina didactică: Să găsească numărul mai mare sau mai mic cu o unitate decât numărul dat.

Materialul didactic: Jetoane de diferite forme, cu figuri numerice de la 1 la 9, formate din cercuri, triunghiuri, pătrate etc.

Ca activitate pregătitoare se recomandă să se facă unele exerciții de recunoaștere a figurilor numerice, asemănătoare cu cele folosite în joc.

Jocul se poate desfășura individual sau pe echipe și începe prin ridicarea unui jeton de către conducătorul jocului (educatoarea). Elevii vor privi atent jetonul, vor număra în gând cercurile, după care vor spune care este numărul mai mare cu o unitate decât cel reprezentat pe jeton și care este numărul mai mic cu o unitate decât acesta.

Spre exemplu: Educatoarea a ridicat jetonul cu 6 cerculețe. Copilul numit va răspunde: „Ati ridicat jetonul cu 6 cerculețe. Vecinul mai mare este numărul 7, iar vecinul mai mic este numărul 5”. Se va acordă câte un punct pentru fiecare aflare corectă a fiecărui „vecin’. Vor fi declarați câștigători aceia care au totalizat mai multe puncte.

„Găsește-l pe al doilea”

Scopul: Verificarea deprinderilor de calcul în efectuarea operațiilor de adunare și scădere. *Sarcina didactică*: Efectuarea de exerciții de adunare și de scădere în concentrul 0-10; găsirea celui de-al doilea termen (termenul necunoscut).

Material didactic: Fișe pentru fiecare elev (fiecare își scrie numele).

Fiecare elev va reda prin desen o problemă matematică, corespunzătoare unei adunări în concentrul 0-10 (de exemplu o creangă cu 3 păsări și 2 care vin în zbor, pentru adunarea 3 + 2 = 5).

Fiecare va spune colegilor problema, propunând colegilor să afle termenul necunoscut (Pe o creangă sunt 3 păsări. Câte trebuie să mai vină, ca să fie 5 în total?).

Colegii din echipa cealaltă răspund, descoperind al doilea termen (Trebuie să mai vină încă 2 păsări, pentru că 3 + **2** = 5). Se acordă câte un punct pentru compunerea corectă a problemei, respectiv răspunsul corect.

Serii de desene

Jocul contribuie la dezvoltarea memoriei vizuale şi atenţiei. Se execută la tablă, sub ochii copiilor, o serie de desene şi, în timp ce atenţia copiilor este distrasă, se şterge unul sau mai multe.

Elevii trebuie să identifice desenul sau desenele care au fost şterse.

Bibliografie:

- Cucoş, Constantin; 2006, „Pedagogie”, Editura “Polirom”, Bucureşti;
- Ionescu, Miron; Radu, Ioan; 2005, „Didactica modernă”, Editura Dacia, Cluj-Napoca;
- Radu, Ion; 1997, „Învăţământul diferenţiat”, EDP Bucureşti.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

BORA DIANA

In contextul modernizării şi perfecţionării învăţământului contemporan şi mai ales al şcolii viitorului apare ca necesară şi obiectivă aplicarea informaticii în învăţământ, utilizarea calculatoarelor, a programelor şi limbajelor informatice, prin sistemul educaţional modern, predarea-învățarea-evaluarea asistată de tabla interactivă și Web2.0. În atingerea competenţelor fixate în curriculumul şcolar un rol important îl are integrarea tehnologiei informaţionale şi comunicaţionale în procesul didactic. Modelul comunicării unidirecţionale, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate.

În mediul educaţional 2.0, elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Mai mult decât atât, utilizarea tehnologiilor web 2.0 face posibilă personalizarea procesului didactic. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional. Disciplinele de tehnologia informației și a comunicațiilor vin în sprijinul celorlalte discipline, ele fiind cele dezvoltă competențele digitale ale elevilor, competențe atât de necesare în digitalizarea procesului de învățământ, precum și în formarea personală și profesională a elevilor Pe măsura trecerii timpului, a creşterii performanţelor computerelor şi ale celorlalte instrumente TIC precum şi a accesibilizării economice a acestora, platformele de învăţare cîştigă din ce în ce mai mult teren. Avantajele folosirii unei platforme de învăţare, indiferent, care ar fi aceasta, sunt multiple. Astfel, este permis ca profesorul să își creeze propriul curs, depăşind bariera manualelor alternative, în sensul de preluare din fiecare a temelor cu nivelul cel mai accesibil, la care mai poate adăuga, evident, contribuţii personale, explicații, sarcini cu diferite niveluri de complexitate.

Mai mult, poate provoca elevii să contribuie la realizarea unui astfel de curs cu materiale proprii sau preluate din diverse surse multimedia. În fiecare platformă de învăţare găsim şi diferite metode de evaluare, în funcţie de tipul acestora. Important aici este că se poate promova autoevaluarea şi interevaluarea, metode, cu ponderi mai mici în lecţiile clasice. Din lucrările profesorilor şi elevilor se pot crea biblioteci virtuale, care să poată fi accesate de toţi cei care sunt utilizatori ai platformei. Crearea unei astfel de biblioteci nu este simplă însă, perseverand, în timp se vor stoca din ce în ce mai multe materiale.

Platformele electronice oferă o diversitate largă de posibilităţi educaţionale. Există multiple modalităţi de plasare a conţinutului. Profesorul are posibilitatea de a prezenta sub diverse forme activităţile şi de a formula sarcinile de realizat. Nu este neglijat nici aspectul evaluării. Pot fi plasate teste de evaluare continuă sau sumativă. Elevul poate fi apreciat vizavi de cunoaşterea întregului volum pentru o temă sau poate rezolva doar o sarcină. Platforma electronică oferă avantajul realizării concomitente a evaluării de către profesor, a evaluării reciproce între elevi şi a autoevaluării. Utilizarea chat-urilor şi a forum-urilor sunt modalităţi de comunicare, în cadrul cărora pot fi iniţiate dezbateri, aprecieri. Studenţii îşi pot exprima opinia asupra unei probleme controversate din cadrul curriculumului la disciplină sau pot să comenteze punctul de vedere despre rezultatul lucrului realizat de către coleg.

Un avantaj al platformei electronice constă în posibilitatea de monitorizare a gradului de implicare a profesorului şi studenţilor, prin vizualizarea „frecvenţei” intrărilor şi stabilirea rezultatului activităţii. Platforma electronică permite stocarea şi gestionarea unui număr nelimitat de cursuri, precum şi stocarea şi gestionarea unui volum nelimitat de

conţinut în cadrul unui curs. Oferă posibilitatea completării de către fiecare student a propriului portofoliu. Îi permite fiecărui student să-şi elaboreze propriul ritm de activitate(determinat de programul general de studii).

În acelaşi timp, utilizarea platformei electronice presupune şi o serie de dificultăţi. Profesorul nu întotdeauna acceptă comunicarea asincronică cu studenţii. Chiar şi cadrele didactice care operează cu platform pot întâlni dificultăţi în formularea sarcinilor de lucru individual, în monitorizarea procesului de realizare.

Trecând activitatea didactică realizată în cadrul platformei electronice prin prisma analizei SWOT,constatăm:

Puncte forte:

Acces la informaţie structurată şi sistematizată;

Posibilitatea de a discuta cu colegii;

Utilizarea resurselor informaţionale în activitatea de învăţare;

Monitorizarea accesării cursului de elevi;

Interactivitate şi evaluare reciprocă.

Puncte slabe:

Accesarea cursului on-line nu presupune şi învăţarea;

Sunt necesare condiţii speciale (acces la Internet);

Studenţii nemotivaţi nu vor accesa platforma;

Platforma poate fi folosită de către unii elevi doar pentru socializare;

Cadrele didactice pot fi suprasolicitate.

Oportunităţi

Cursul poate fi accesat de oriunde;

Permite valorificarea învăţării individuale;

Permite autoevaluarea şi evaluarea reciprocă;

Riscuri

Neprezentarea elevilor la ore;

Înţelegerea eronată a conţinuturilor;

Realizarea activităţilor de către alte persoane;

Limitarea elevilor doar la informare în baza conţinuturilor plasate pe platformă.

Platforma electronică oferă deschideri pentru toate formele şi nivelurile de învăţământ.

EDUCAȚIA ÎN FAȚA UNEI NOI PROVOCĂRI

Prof. înv. Preșc. Năstase Eugenia
Prof. înv. Preșc. Vișan Ecaterina
Grădinița ‘PRICHINDEL”, București, sector 6

Tehnologia schimbă școala. Și nu vorbim doar despre materiile din timpul orelor, ci despre felul în care sunt predate, cine sunt adevărații profesori și cum sunt remotivați elevii. Învățarea on-line reprezintă un demers educațional cu efecte în ceea ce privește influența mediului educațional astfel construit asupra rezultatelor învățării elevilor/studenților**.** Aceste schimbări transformaționale au determinat abordarea procesului didactic dintr-o altă perspectivă prin **înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu colegii, cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale. Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor pentru că ***nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online***.

În contextul ***învățării on-line***, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de ***e-pregătire***, care se referă la atât la ***e-pregătirea organizației școlare*** pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la ***e-pregătirea elevilor*** care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la ***e-pregătirea profesorului***, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare/academice, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii/studenții au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și

sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar). Internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității educaționale.

O nouă experiență - școala on-line

Prof.înv. primar: Antone Anișoara-Mădălina
Școala Gimnazială Bălilești

Educația a trecut printr-o perioadă destul de complicată dat fiind perioda îndelungată de suspendare a cursurilor din cauza temutului virus Sars-cov 2. În actualul context , sistemul educațional a trebuit să se reinventeze prin mutarea activității de predare în on-line.

Este cunoscut faptul că metodele de predare aplicate de profesor în clasă au un puternic impact asupra calității învățării elevilor săi, între cadru didactic și elev se stabilește o relație puternică ce reprezintă motorul învățării. Pe baza acestei relații construite cu multă trudă și migală, predarea on-line s-a realizat prin intermediul platformelor educaționale cu multă ușurință, ținând astfel elevii aproape de școală pe tot parcursul perioadei de suspendare a cursurilor. Ceea ce este de remarcat este faptul că după doar 2-3 săptămâni de activitate on-line motivația elevilor scade , predarea-învățarea prin intermediul platformelor este destul de prietenoasă atât pentru profesori cât și pentru elevi, însă este destul de dificil explicarea unor noțiuni matematice fără un suport destul de solid, fără o modalitate de a-i desena forme geometrice, de exemplu. Am cunoscut profesori ce au împărtășit din experiența lor privind activitatea on-line, ce au oferit exemple de bune practici într-o perioadă în care mulți aveau nevoie de astfel de exemple, astfel am procedat și eu acordându-mi sprjin colegilor cu care am conlucrat spre binele elevilor noștri.

Elevii au mărturisit că au mai mult timp de odihnă, sunt mai creativi, mai autonomi, cei mari au economisit costul transportului până la școală. Problema cea mai dificilă a fost cea a copiilor defavorizați ce au dorit să participe la cursurile on-line și au făcut nenumărate apeluri spre cadrele didactice spunând că își doresc nespus să participe la ore , dar nu au niciun fel de echipament necesar conectării cu școala. Te încearcă sentimente diverse și te întrebi dacă este oare corect ce se întâmplă în societatea noastră, dacă oare se mai respectă măcar drepturile copiilor.Am apelat la oameni cu suflet mare pentru a pune și mai mult umărul la educarea acestor copii ce au nevoie de educație, căci un copil fără educație este un copil fără viitor.

Fiecare școală a avut libertatea de a-și alege platforma prin intermediul căreia va preda, iar tehnologia în acest domeniu deși necunoscut nouă este destul de vast. Platformele oricum s-ar numi ele au fost destul de prietenoase pentru mulți aceia ce erau începători. De precizat este faptul că platformele educaționale nu exclude educația clasică, ci vine să adauge noul privind evoluția tehnologiei în mediul educațional.

Punctele tari descoperite de cadre didactice ale,, școlii online” ar fi:

- asigură comunicarea și ajută la menținerea acesteia;
- facilitează transmiterea cunoștințelor, ușurează, pe de o parte, evaluarea, deoarece aceasta se poate face prin platformele utilizate;
- se pot folosi diverse materiale publicate online, care se transmit elevilor mult mai ușor;
- se poate da mai ușor un feedback în momentul activității online.
- plasează copiii într-un mediu sigur;
- întărește legătură afectivă dintre părinte și copil, acesta din urmă simțindu-se respectat, apreciat, ascultat și iubit;
- permite părinților să aibă un control mai mare asupra noțiunilor și cunoștințelor care îi sunt transmise copilului;

Puncte slabe ce le au specificat profesorii ar fi:

- se mărește timpul petrecut în fata diferitelor ecrane;

- nu toți elevii au acces la tehnologie;
- chiar și cei care au acces nu pot fi stimulați să ia parte la toate activitățile, deși li s-a amintit obligativitatea participării;
- stârnește reacții diferite din partea unor părinți, tocmai datorită faptului că se simt forțați să asigure tehnologia necesară;
- creează nemulțumiri în cazul elevilor care, deși nu sunt la școală, trebuie sa se trezească devreme pentru a participa la activități;
- privează copilul de interacțiunea-cheie, specifică doar colectivului școlar, și care îl modelează pentru integrarea în societate

Utilizarea platformelor este benefică, însă trebuiesc stabilite anumite standarde , baze de date, materiale, suporturi de curs, prezentări PPT și planificări după care se vor ghida cadrele didactice. Cadrele didactice trebuie să se perfecționeze în acest domeniu ce va predomina în sistemul educațional.

Școala on-line este o experiență nouă din care fiecare își deprinde propria lecție de viață, în primul rând de a ne adapta în situații noi, de a învăța să comunici într-un mediu nou și cel mai important, de a aprecia lucrurile mărunte, pe care nu le apreciam înainte de aceasta perioadă dificilă pentru toți.

Utilizarea platformelor educaţionale în educația preuniversitară

Prof. Paraschiv Corina
Grădinița PP 36, Timișoara

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta. În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma.

În plus, în cazul platformelor electronice cooperative, utilizatorii mai au la dispoziţie posibilitatea de a crea anumite spaţii de lucru (foldere/directoare) în care pot partaja informaţii cu alţi utilizatori, care au acelaşi subiect de interes. În aceste spaţii se pot lansa dezbateri tematice şi utilizatorii pot lucra cu documente partajate. Cu alte cuvinte, autorul unui director poate invita alte persoane în spaţiul său de lucru, acestea obţinând astfel accesul la directorul partajat.

Facilităţile generale de personalizare oferite fiecărui utilizator implică faptul că de la o sesiune la alta, modificările făcute de fiecare utilizator în cadrul spaţiului său privat de lucru vor fi păstrate, atât din punct de vedere al informaţiilor oferite cât şi din punct de vedere al designului (schimbarea schemei de culori, schimbarea ordinii de prezentare a informaţiilor, termenele stabilite în calendarul propriu etc.).

În prezent, platformele de tip Web 2.0 sunt utilizate pentru dezvoltare profesională, consolidarea instruirii în sala de clasă. Prin utilizarea de instrumente Web 2.0 pot fi realizate atât proiecte curriculare complexe inter şi transdisciplinare, cât şi proiecte extracurriculare ale elevilor.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Dotarea şcolilor cu echipamente si sisteme TIC va avea în primul rând un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală a elevilor ceea ce va exercita o influenţă indirectă asupra calităţii viitoarelor resurse umane. Existenta unei reţele TIC la nivelul fiecărei scoli va permite, de asemenea, o mai buna gestionare a materialelor didactice si va facilita accesul elevilor la informaţie. Complementar, implementarea unei infrastructuri TIC complementată de instalarea unor software-uri educaţionale (pentru predare, testare) vor încuraja predarea asistata de TIC si vor impune o evaluare obiectivă a performanţelor elevilor.

Datorită elementului de noutate reprezentat de factorul tehnologic, de resursele inovative de tip OER şi Web 2.0, elevii vor fi stimulaţi sa se implice mai mult în procesul de învăţare, ceea ce va avea în timp un impact pozitiv asupra performanţelor şcolare ale acestora, având potenţialul de a reduce rata abandonului şcolar. Materialele vizuale interactive şi sursele adiţionale de informaţii oferite de internet vor spori angajamentul elevilor. Utilizarea TIC va permite totodată adaptarea disciplinelor în funcţie de competentele elevilor, sprijinind învăţarea personalizată şi individualizată. În ceea ce

privește procesul de învăţare continuă, platformele de învăţare online şi materialele existente în format digital vor încuraja învățământul la distanță, permițând adulților de orice vârstă să dobândească cunoștiințe într-un anumit domeniu.

Utilizarea noilor tehnologii în educaţie vizează în primul rând acele elemente care conduc la o achiziţie mai bună de cunoştinţe din diverse domenii, la formarea şi dezvoltarea de abilităţi, deprinderi şi capacităţi de gândire specifice disciplinelor şcolare, dar şi transdisciplinare, la modelarea de comportamente şi atitudini cetăţenilor societăţii cunoaşterii.

În strânsă legătură cu competenţa digitală, conceptul de e-learning acoperă o realitate în expansiune, la intersecţia dintre pedagogie şi dezvoltările tehnologice. Prin e-learning înţelegem, în sens larg, totalitatea situaţiilor educative cu o semnificativă componentă de TIC, care valorifică deplin competenţa digitală în plan didactic.

E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Profesorul nu este doar persoana care transmite informaţii, propune conţinuturi, solicită sarcini, cere conduite. Profesorul stimulează şi întreţine curiozitatea copiilor pentru lucruri noi, le modelează comportamentele sociale, le întăreşte încrederea în forţele proprii, îi ajută să-şi desăvârşească identitatea. Din aceste motive, profesorul trebuie să aibă calităţi şi competenţe necesare centrării, cu precădere, pe aşteptările, pe trebuinţele şi pe interesele elevilor.

Şcoala şi profesorii ei nu trebuie să uite că educaţia se adresează azi unor copii al căror profil nu seamănă cu ceea ce am cunoscut până acum. Formarea competenţelor digitale a devenit o condiţie sine qua non pentru integrarea şi funcţionarea în lumea muncii, a profesiilor, dar şi în cotidianul nostru. Ca atare, procesul de instruire trebuie regândit prin formularea de probleme în corelaţie cu noile tehnologii – instrumente TIC -, fără a mai accepta în sala de clasă activităţi intelectuale de rutină. În societatea cunoaşterii, treaptă superioară a societăţii informaţionale, modernizarea procesului educaţional este imposibilă fără utilizarea instrumentelor digitale moderne.

Bibliografie:

1. Model standard al unei aplicații e-Learning, http://depmath.ulbsibiu.ro/chair2/craciunas/model%20standard%20platforma%20eLearning.pdf
2. Moodle Scoli Romania, http://www.slideshare.net/louisdoruh/moodle-romania-4513827

Educația fizică și sportul în contextul pandemiei

Tălmăcel Adelin Ștefan
director -Colegiul Tehnic ”Miron Costin” Roman

Jocul , în general,a fost practicat și iubit încă din cele mai vechi timpuri, primind treptat reguli și regulamente menite să crească spectaculozitatea, respectul față de adversar. A devenit treptat o industrie financiară rulând sume extraordinare ,cotat la burse, licitat în case de pariuri, a devenit un fenomen media urmărit îndeaproape de milioane și milioane de spectatori.

Martie 2019 să reprezinte oare decăderea exercițiului fizic practicat în mod constant, eficient și cu intensitate, în mediul școlar și în sportul de performanță? O întrebare grea la care răspunsul îl vom avea abia peste câtiva ani. Pandemie, restricții, distanțare fizică sunt cuvinte care ne înspăimântă și care totodată ne fac, pe noi profesorii de educație fizică, să cautăm soluții de continuare a activității la un nivel cât mai eficient, având ca obiective primordiale, pentru populația tânără școlară, dezvoltarea armonioasă, redresarea deficiențelor de postură, menținerea indicilor morfo-funcționali la un nivel cât mai bun, redescoperirea plăcerii jocului și al mișcării.

O radiografie completă a educației fizice școlare, desfășurată prin intermediul tehnologiei și al internetului, descoperită pe parcursul celor trei luni de activitate didactică, din semestrul al II-lea, în comparație cu experiența primelor săptămâni de școală restrictivă cu multe recomandări de distanțare fizică între elevi, ne poate oferi o panoramă a fenomenului sportiv contemporan.

Am analizat varietatea de soluții la care au apelat colegii mei în parcurgerea programei școlare. Am putut aprecia efortul unor colegi care și-au construit orele de educație fizică axându-se pe demonstrația pură, transmisă online, prin intermediul camerei și al internetului. Unii au pus mare accent pe verigile de dezvoltare analitică a aparatului locomotor. Exerciții frumoase ce aduc aport mobilității articulare, dar care, după părerea mea, nu pot influența foarte mult sistemul cardio-respirator, pulsul rămânând la cote reduse. Am avut ocazia să urmăresc programe de dezvoltare a calității motrice-forta. Exerciții efectuate în casă cu greutăți improvizate sau chiar exerciții efectuate cu greutatea propriului corp.Eficiente intr-o oarecare măsură, dar limitate ca diversitate. Programele cardio pe ritmuri muzicale fie că vorbim de zumba sau tae-bo au trezit interesul copiilor, unii dintre ei neavînd, până în acel moment, șansa descoperirii acestor mijloace de dezvoltare fizică. Din păcate toate acestea nu putut înlocui jocurile sportive, care sunt cele mai iubite de copii, jocuri care pun în valoare atăt bagajul de achiziții motrice cât mai ales cooperarea dintre participanți, lupta pentru victorie, fair play-ul.

La nivel de sport de performanță pandemia a lovit și mai adânc.Am văzut fotbalisti aflați în prag de începere a campionatului, care au fost nevoiți să se antreneze singuri pe covorul din sufragerie încercând să-și mențină ridicat nivelul de pregătire fizică. Cât pentru partea tehnică au exersat dublele cu mingi improvizate sau cu suluri de hârtie igienică. Mi-a fost dat să vad canotori pregătindu-se pentru Olimpiada lucrând doar pe un simulator, fără să aibă posibilitatea de a simți rezistența efectivă a apei. Tenismeni care exersau lovind repetat mingea la unul dintre pereții casei. Toate aceste ”improvizații” nu pot nici pe departe duce la un progres. Din păcate din cauza acestui fapt foarte mulți sportivi de performanță ”și-au ieșit din formă” ,ba mai mult unii dintre ei au renunțat definitiv la sportul de performanță.

Activitatea sportivă, în cadrul orelor de educație fizică, odată cu începerea noului an școlar nu pare să-i atragă prea mult pe copii. ”Fără minge” pare să fie cea mai severă regulă. Puțin acceptată de cei mai mici, dar total neacceptată de școlarii mai mari. Fie că vorbim de mingea de fotbal, cea de handbal, baschet sau volei ora de educație fizică este total diferită.Jocurile sportive cu mingea au farmecul lor. Produc emulație, trezesc interes și mai mult ca orice conduc practicanții la ”o stare de bine”.Locul jocului este luat, de cele mai multe ori, de exercitii de atletim, exerciții de dezvoltare a forței musculare,exerciții de dezvoltare fizică armonioasă, noțiuni teoretice din istoria sporturilor și din regulamente de joc. Toate acestea, oricât de bine ar fi prezentate de către profesori, tot nu pot duce la îndeplinirea obiectivelor educației fizice școlare.

În sportul de performanța cele mai multe antrenamente sunt anulate sau cel puțin diminuate ca număr și ca intensitate. Sportivii sunt obligați, pentru a avea putea participa în competiții, să-și facă testul ce indică infectarea cu visusul SARS CoV-2. Resursele financiare necesare acestor teste reprezintă limitări ale unor sportivi de performanță de aparcicipa la competiții. Deja de observă o scădere a performanțelor sportive. Rezultatele, anilor următori, la competițiile naționale și internaționale ale sportivilor nostri, cu siguranță, vor avea de suferit.

CUM PREDĂM LITERATURA ROMÂNĂ LA GIMNAZIU?

Prof. Popa-Bondrea Florina

Se ştie că la ora actuală se citeşte din ce în ce mai puţin. Condiţiile care au determinat îndepărtarea tinerilor de lectură sunt cunoscute tuturor. Trăim într-un secol al vitezei, deci accesul la internet şi la informaţii este la îndemâna oricui. E mult mai util să dai un click şi să obţii informaţiile necesare în locul unei lecturi cronofage.

În asemenea situaţii, profesorul de literatură română nu poate face abstracţie de schimbările majore. Acesta trebuie să se adapteze la noile situaţii şi să joace un rol în fiecare oră. Va fi pentru elevii săi un regizor care va încerca să-i atragă spre lumea lecturii.

Nu mai trebuie de mult demonstrat faptul că eficienţa pedagogică, atât desfăşurarea, cât şi rezultatele procesului de învăţământ, depind mai ales de metodele alese de cadrul didactic. După cum o arată etimologia termenului, metodele de învăţământ reprezintă căile, modalităţile, procedeele, tehnicile şi mijloacele adecvate pentru desfăşurarea procesului instructiv-educativ: mai mult decât atât “căile folosite
în şcoală de către profesori pentru a-i sprijini pe elevi să descopere viaţa, natura, lumea, lucrurile, ştiinţa”, ele sunt mijloace prin care se formează şi se dezvoltă priceperile şi desprinderile elevilor, dar şi capacitatea acestora de a utiliza roadele cunoaşterii în aşa fel încât să-şi formeze şi să-şi dezvolte personalitatea.

Metodele moderne utilizate la clasă sunt:

Metoda Piramidei sau metoda bulgărelui de zăpadă presupune acumularea treptată a opiniilor individuale ale participanţilor. Are ca principiu de bază împletirea activităţii individuale cu cea de grup. Profesorul expune elevilor datele problemei în cauză. Elevii o rezolvă mai întâi individual, în aproximativ 5 minute. Elevii formează apoi diade, pentru a discuta rezultatele la care a ajuns fiecare. Se vor forma 2 grupe mari, egale ca număr, în care se dialoghează asupra soluţiilor pentru care s-a optat. Întreaga clasă, reunită, discută sarcina de lucru aleasă de profesor, analizează atât soluţiile la care au ajuns până în această etapă, cât şi problemele la care trebuie găsite răspunsuri. Se optează pentru soluţia cea mai bună şi se stabilesc concluziile întregului colectiv. Acestă metodă poate fi utilizată cu succes la orele de literatură. Sarcina de lucru ar suna astfel:

- Cum aţi reacţiona în locul ciobănaşului avertizat de mioara năzdrăvană?
- Cum aţi fi preferat să utilizaţi scrisoarea adversarului politic, dacă aţi fi fost în postura lui Nae Caţavencu?

Tehnica 6 / 3 / 5 presupune împărţirea clasei în grupe de câte 6 membri însă, spre deosebire de brainstorming, participanţii notează pe o foaie de hârtie câte trei soluţii la o problemă dată, timp de 5 minute. Totalul obţinut însumează, aşadar, 18 răspunsuri în 30 de minute, pentru fiecare grup.

Exemple : Care sunt modalităţile de caracterizare a personajului preferat din povestirea/nuvela studiată ? / Identificaţi, în textul liric studiat, trei figuri de sunet sau de construcţie şi analizaţi-le.

Tehnica “acvariului” (fishbowl) presupune o anumită aşezare a scaunelor din cabinetul de literartură, ceea ce justifică şi denumirea ei: ele sunt dispuse în două cercuri concentrice, unul din cercuri incluzându-l pe celălalt. Elevii aşezaţi în cercul interior primesc un timp de 8 – 10 minute pentru a discuta o problemă controversată, anunţată dinainte. În acest timp, cei aşezaţi în cercul exterior fac observaţii privind felul în care se relaţionează în primul cerc, tipurile de srategii folosite de participanţii la dialog pentru a-şi susţine poziţia, reacţiile lor şi contribuţia fiecăruia la reuşita dezbaterii. Urmează expunerea observaţiilor de către cei din cercul exterior, apoi schimbarea locurilor : cei din cercul

interior trec în cel exterior şi invers. Dezbaterea continuă cu un alt subiect controversat, pe care îl analizează acum cei care în prima fază au fost observatori, urmând ca la final să se concluzioneze asupra activităţii.

Reţeaua de discuţii este o metodă ce presupune o condiţie obigatorie, existenţa unui conţinut al învăţării conflictual, deci care să suscite interpretări diferite, impunând formularea unei întrebări binare asupra acestuia. După ce profesorul formulează o întrebare – care să permită în egală măsură răspunsuri afirmative şi negative, pro şi contra – , elevii meditează la aceasta şi îşi formulează, într-un timp dat, propriile răspunsuri. Elevii sunt grupaţi apoi câte patru, iar în interiorul fiecărui cvartet, în câte două diade. În fiecare diadă, apoi în fiecare cvartet, se discută răspunsul la întrebare, după care s notează argumentele care susţin fiecare tp de răspuns, pe o foaie de caiet. Fiecare grup trebuie să îşi sintetizeze răspunsurile şi să îşi exprime o concluzie privitoare la problema de dezbătut. Eventual, la sfârşitul discuţiilor se apelează şi la o metodă evaluativ-participativă, gen unul stă, ceilalţi circulă sau turul galeriei, care permite elevilor vizualizarea şi reflecţia asupra rezultatelor muncii colegilor şi, în replică, evaluarea şi autoevaluarea propriilor rezultate ale muncii.

Metoda horoscopului poate fi utilizată doar în cazul unor lecţii de studiere a textelor epice şi dramatice, mai exact în secvenţele didactice în care se vizează caracterizarea unor personaje literare. Clasa se organizează în grupe de 4 elevi şi se desfăşoară următorii paşi: citirea individuală a textului, alegerea personajului pentru discuţie, citirea trăsăturilor fiecărui semn zodiacal, opţiunea fiecărei echipe pentru încadrarea personajului în sfera unui semn zodiacal, prezentarea în faţa clasei a opţiunilor şi a argumentelor ce le justifică, urmată de discuţii, descoperirea unei alte soluţii mai potrivite sau îmbogăţirea argumentării.

Exemplu: Vitoria Lipan este identificată ca aparţinând Taurului (tenace, stoic, prudent, inflexibil, convenţional, încăpăţânat, rigid).

Influența platformelor digitale în învățământul românesc

Prof. Cotutiu Ana

Una dintre principalele întrebări la care învăţământul încearcă să ofere răspuns în acest moment este: dacă şi în ce mod aplicarea noilor TIC în educaţie şi instruire, ceea ce denumim astăzi prin termenul eLearning, poate să ofere o alternativă viabilă pentru învăţământul într-un context educaţional caracterizat prin fluiditatea rolurilor, demers didactic centrat pe elev.

Este de asemenea vizibil faptul că utilizarea noilor TIC facilitează stabilirea de noi relaţii între instituţii, profesori, comunitate, locul de muncă, familie şi persoana care învaţă.

Plasând elevul în centru acestei noi paradigme a instruirii, se întrevede o schimbare de accent în educaţie de la conţinut (content-based learning) la contextul învăţării (context based learning).

Este evident că fără o pregătire prealabilă a cadrelor didactice pentru utilizarea eficientă a TIC în educaţie, calitatea procesului de predare / învăţare nu poate fi garantat. Şi totuşi, chiar dacă această idee este larg acceptată şi promovată, reflectarea ei în practică Noile TIC schimbă perspectiva asupra practicii educaţionale, implementarea eficientă a acestora devenind una dintre problemele actuale ale acestui început de secol.

Este necesară implementarea unor strategii clare privind creşterea gradului de profesionalizare a furnizorilor de TIC pentru educaţie, care trebuie să dispună de cunoştinţele necesare pentru a putea înţelege şi anticipa solicitările venite din partea utilizatorilor noilor TIC şi a le oferi produse şi servicii de calitate.

Accesul la tehnologie şi infrastructură, la învăţarea prin intermediul TIC constituie principalele ingrediente care asigură alfabetizarea digitală şi dezvoltarea acelor deprinderi.

În cazul unui utilizarii instrumentelor TIC procesul didactic este orientat spre elev, acesta din urmă devine responsabil de cele mai multe dintre activităţile care anterior erau dirijate în întregime de către profesor.

Predarea online eficienta nu înseamnă doar preluarea conținutului lecției și transmiterea lui folosind tehnologia. Mediul online de învațare vine cu provocări și resurse specifice, care presupun ca atât profesorii, cât și elevii să se adapteze și să își schimbe modul de lucru.

Învățarea online poate avea loc nu doar prin lecții online, ci și pe platforme digitale special create în acest sens.

Procesul instructiv educativ este încurajat când profesorii și elevii confirmă intelegerea informațiilor, sumarizează discuția, răspund sau formulează întrebări, încurajează participarea la discuție a altor copii, aduc informații noi din alte surse etc.

Pentru predarea unei noțiuni noi, profesorii pot înregistra un material video scurt pe care copiii să îl urmarească în cadrul orei sau înainte de oră, apoi pot interacționa live pentru a raspunde la întrebări, a verifica întelegerea informației și a adăuga idei noi.

Avantajul lecțiilor înregistrate dinainte este că profesorul va avea un mai mare control asupra conținutului și asupra felului în care acesta este prezentat, rezultând o calitate mai buna a materialului.

Dacă folosesc Zoom, profesorii pot include în prezentarea lor materiale vizuale și audio prin funcția de Share Screen, care fac posibile prezentarile Power Point sau materialele video, lecțiile live pot fi folosite cu succes pentru a încuraja interacțiunea cu elevii.

Predarea online este o provocare pentru copii, pentru părinți și pentru cadrele didactice. Ajută însă o atitudine deschisă și flexibilă, pentru a evalua corect ce funcționează și ce nu, pentru a încerca idei noi și pentru a învăța din

experiența altor cadre didactice.

ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. înv. preș. Stoica Gabriela Florentina
Grădinița PP Alexandrina Simionescu Ghica Târgoviște

De la cele mai fragede vârste copiii sunt asaltați de o mulțime de informații. Societatea este într-o continuă schimbare, iar tehnologia avansează cu o viteză amețitoare.

Educarea copiilor între pereții unei clase nu este cea mai fericită formă de educație. Din acest motiv a apărut și nevoia de altceva, de întoarcere către natură. Cadrul natural, după părerea mea, este un izvor de educație sănătoasă.

Cei mai mulți copii stau foarte mult timp în fața calculatorului, televizorului, telefonului, etc. cunoscând natura doar din poze/fotografii. Din această cauză a apărut conceptual de „*activitate outdoor*”.

Există multe definiții pentru acest concept, dar cea mai simplă este aceea de „*activitate în aer liber*”, în afara spațiului unității de învățământ.

Aspectul cel mai important al educației outdoor este acela ca raspunde atât nevoilor de bază ale unui individ, cât și nevoilor membrilor care fac parte dintr-un grup:

- nevoia de a fi respectat;
- nevoia de a fi responsabil;
- nevoia de a fi activ;
- nevoia de a fi inclus social;
- nevoia de a se simți în siguranță.

Activitățile de tip outdoor sunt activități de educație nonformală menite să familiarizeze copiii cu natura/cadrul natural. Aceste activități le formează copiilor deprinderi și priceperi de cunoaștere prin propia experiență, dar bazându-se pe cunoștințele dobândite anterior în activitățile de educație formală.

Activitățile outdoor oferă copiilor nenumărate provocări, procesul de educare devine puternic, asigură dezvoltarea spiritului de echipă și permite escaladarea unor nivele înalte de imaginație în vederea obținerii rezultatelor propuse.

În prezent, majoritatea populației de pe Pământ se confrunta cu numeroase probleme, cea mai importantă fiind cea a degradării mediului înconjurător. Această problemă a apărut ca rezultat al acțiunii umane și a unei crize de civilizație, petrecându-se chiar sub ochii noștri. Cele mai importanete probleme ecologice dar și de perspectivă care pun în pericol viața de pe Pământ sunt: poluarea apei, solului, aerului, modificarea globală a climei, dispariția unor specii, distrugerea/fragmentarea habitatelor și distrugerea stratului de ozon.

În multe tări ale lumii, în prezent, educația pentru protecția mediului a devenit o nouă dimensiune a curriculumu-lui, având scopul de a iniția și promova o atitudine responsabilă față de mediul înconjurător și de a-i face pe cei mici să conștientizeze majorele pericole ale unei degradări a mediului în care trăiesc.

Educația ecologică este o parte integrată a educației moral civice, având ca scop formarea unei atitudini de protejare a mediului și de dezvoltare a spiritului de responsabilitate față de natură. Dată fiind deschiderea și receptivitatea de care dau dovadă copii preșcolari, acum este momentul oportun să-i facem să privească cu atenție la tot ceea ce îi înconjoară.

La copii de vârstă preșcolară, educația ecologică se poate realiza mai mult la nivelul formării deprinderilor și al trăirilor afective. La această vârstă cunoașterea mediului și a problemelr sale trebuie să îmbrace aspecte practice și să provoace trăiri emoționale.

Cunoscând și descifrând tainele naturii sub îndrumarea educatoarei copiii înțelege cât de necesar și impotant este sa aveam un mediu natural curat și sănătos.â

Mediul înconjurător în care copiii îşi desfăşoară activitatea, prin variatele lui aspecte, constituie un prilej permanent de influenţare asupra personalităţii acestora.

Preşcolarii se interesează în mod deosebit de natură. Fenomenele caracteristice fiecărui anotimp, diferitele aspecte din viaţa plantelor şi animalelor atrag atenţia copiilor, le trezesc curiozitatea, îi preocupă. Preşcolarii încep să se intereseze de aceste fenomene şi aspecte ale naturii, îşi pun întrebări şi caută să afle de la cei din jurul lor explicaţiile necesare.

Cunoaşterea mediului vizează activitatea de formare şi dezvoltare a personalităţii copiilor prin ştiinţă şi pentru ştiinţă, într-un cadru organizat. Conform noului curriculum, cunoaşterea mediului are în vedere următoarele obiective cadru:

- dezvoltarea capacităţii de cunoaştere şi înţelegere a mediului înconjurător, precum şi stimularea curiozităţii pentru investigarea acestuia;
- dezvoltarea capacităţii de observare şi stabilire de relaţii cauzale, spaţiale, temporale;
- utilizarea unui limbaj adecvat în prezentarea unor fenomene din natură şi din mediul înconjurător;
- formarea şi exersarea unor deprinderi de îngrijire şi ocrotire a mediului înconjurător, în vederea educării unei atitudini pozitive faţă de acesta.

În procesul de familiarizare a copiilor cu mediul înconjurător se pun următoarele probleme pedagogice:
- dezvoltarea activităţii de cunoaştere şi a capacităţilor intelectuale ale copiilor;
- îmbogăţirea cunoştinţelor copiilor despre viaţa oamenilor şi despre natură;
- educarea sentimentelor şi a atitudinii pozitive faţă de mediul înconjurător;
- îmbogăţirea conţinutului tuturor felurilor de activităţi ale copiilor şi perfecţionarea deprinderilor de comportare;
- formarea capacităţii copiilor de a se orienta şi de a aplica în practică noţiunile elementare însuşite.

Cunoaşterea mediului se realizează în cadrul:

- jocurilor şi activităţilor liber – creative;
- activităţilor comune;
- activităţilor distractive;

Educația ecologică are la bază cinci obiective:

- Conştientizarea: ajută copiii să capete o înţelegere şi sensibilitate faţă de întreg mediul şi problemele lui; le dezvoltă abilitatea de a pricepe şi de a deosebi stimulentele, de a procesa, rafina şi extinde aceste percepţii; contribuie la folosirea acestor abilităţi noi în mai multe contexte.
- Cunoaşterea: ajută copiii să capete o înţelegere de bază privind funcţionarea mediului, interacţiunea oamenilor cu mediul şi despre cum apar şi cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu.
- Atitudinea: ajută copiii să capete un set de valori şi sentimente de grijă pentru mediu, motivaţia şi devotamentul de a participa la menţinerea calităţii mediului.

- Deprinderi: ajută copiii să capete abilităţile necesare identificării şi investigării problemelor mediului şi să contribuie la rezolvarea problemelor acestuia.
- Participarea: ajută copiii să capete experienţă în utilizarea cunoştinţelor şi abilităţilor dobândite, în vederea unor acţiuni pozitive şi bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

În concluzie, educaţia ecologică a copiilor se realizează cu succes dacă în acţiunile organizate de educatoare se urmăresc obiective accesibile şi posibil de realizat, cu conţinuturi, strategii didactice şi tematici corespunzătoare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Geamănă N. A., Dima M., Zainea D., 2008, *Educația ecologică la vârsta preșcolară* – Supliment al Revistei Învățământului P, C.N.I. Coresi, București;
2. M. Dumitrana, 2005, *Copilul, familia și grădinița*, Editura Compania, București;
3. M. MAZILU, 2004, *Ecologie şi protecţia mediului înconjurător*, Editura Mirton, Timişoara;
4. ***Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii, aprobată prin O.M. nr. 4481/2000.
5. Programa activităţilor instructiv-educative în învăţământul preşcolar, Ediţie revizuită, Editura DPH, Bucureşti, 2005;

A tanulási nehézséggel küzdő tanulók fejlesztése

DEREGÁN SZIDÓNIA
KULCSÁR TERZA RÉKA
Megyei Erőforrás és Nevelési Tanácsadó Központ – Kovászna megye

Egyre inkább teret hódít az a nézet, hogy az iskolának az egyszerű ismeretátadás helyett, illetve mellett, fő feladta, azoknak a képességeknek a fejlesztése, amelyek alkalmassá teszik a tanulót az életproblémák megoldására, a társadalomban való hatékony működésre, az önálló ismeretszerzésre.

Ahhoz, hogy segíteni tudjuk az iskolai tanulást, minél pontosabban ismernünk kell a tanulók sajátosságait, mert a különböző képességű tanulókat más-más módszerekkel lehet támogatni. A tanulók közti, egyéni különbségek azonban nemcsak az általános tanulási képességek terén vannak, hanem a megismerő folyamatok legkülönbözőbb területein, az észleléstől, a figyelmi folyamatokon, a memóriafunkciókon át a gondolkodásig (Gyarmathy, É. 2010).

A tanulási nehézségek esetén számos kihívással áll szemben a pedagógus. A tanulási nehézséggel küzdő tanulók lassabba érnek, lassabban tanulnak (Vasudevan, A, 2017). A tanítási – tanulási folyamat során nem képesek a megfelelő összpontosításra, nincs kitartásuk, nem kellően fegyelmezettek, nem tudnak önállóan dolgozni. Figyelemben véve, hogy az iskola az átlagos nyelvi képességekre épít és a verbális – elemző – szekvenciális gondolkodásmódot részesíti előnybe, a tanulási nehézségekkel küzdő tanulók, az iskolai követelményeket nehezen tudják teljesíteni. Pont azért mert ezek, azok a kognitív funkciók amelyekben lemaradásuk jelentős. Az analitikus – elemző gondolkodás a tanulás és az életvezetés minőségét határozza meg és hozzájárul az iskolai eredményességhez. Képessé teszi a tanulót, hogy elemezze az információt, helyzetnek megfelelő megoldások és stratégiák kiválasztására, a hatékony problémamegoldásra és döntéshozatalra.

Az analitikus gondolkodási képességet nem lehet közvetlenül megfigyelni, absztrakt jellege miatt. Az értelmi képességek mérésére alkalmazott intelligencia tesztek nagymértékben a személy logikai-elemző gondolkodási képességét mérik különböző feladattípusokon (verbális és nonverbális feladatok) keresztül. Az egyik leggyakrabban alkalmazott eszköz a Wechsler Intelligencia teszt, amely az általános értelmi képesség megállapítása mellett lehetőséget biztosit a tanulók, verbális, perceptuális képességeinek megismerésére és a munkamemória kapacitásának meghatározására különböző feladattípusok által. Lehetővé teszi a tanuló erősségeinek, gyengeségeinek feltérképezését, ami az oktatás kontextusában, a célirányos fejlesztés, felzárkóztatás, rehabilitáció alapját képezi (Wechsler, D 2012).

A sakk az egyik leghatékonyabb képességfejlesztő eszköz, amelynek segítségével a gyerekeket be lehet vezetni a tudatos ismeretelsajátítás világába. A sakkozás, alapvető kognitív lelki folyamatokat és funkciókat működtetve, jótékonyan hat az értelmi képességek, mindenekelőtt a megértést és a problémamegoldást biztosító gondolkodás fejlődésére, azonban nem szabad figyelmen kívül hagyni nevelő-fejlesztő erejét, személyiségformáló hatását sem. A sakkjáték tanulásának-gyakorlásának kedvező hatása a gyermekek egész intellektuális fejlődésére tudományosan is kimutatott. A sakk haszna a közoktatásban elsősorban abban rejlik, hogy előmozdítja a különböző műveltségi területek ismereteinek elsajátítását, képessé tesz az elavult információk elvetésére és az új információk beépítésére (Kazemi, F és mtsai., 2018).

További célok:

- a személyiség komplex fejlesztése

- a sakk táblajáték alapismeretek nyújtása,
- a logikus, kritikai gondolkodás képességének kialakítása,
- önálló döntéshozás kialakítása,
- összefüggések, globális folyamatok felismerése,
- önálló tapasztalatgyűjtés, adatfeldolgozás gyakorlatának kialakítása,
- gyakorlatias szemlélet kialakítása,
- a kreativitás növelése,
- inter és intraperszonális kompetenciák fejlesztése
- memóriafejlesztés, figyelemfejlesztés
- perceptuális fejlesztés
- pszichomotoros képességek fejlesztése

A foglalkozásokhoz szükséges eszközök: sakktábla, sakk-készlet, amit a gyerekek készítenek el, színes ceruza, papír, olló, ragasztó, multimédiás eszközök.

A *gondolkodást fejlesztő táblajátékok programcsomag alkalmazható az analitikus gondolkodást igénylő verbális és a nonverbális feladatokban nyújtott teljesítmény javítására.* Figyelembe véve és ismerve e tanulócsoport kognitív sajátosságait, a táblajátékokra épülő komplex kognitív fejlesztő program hatékony azon kognitív képességek fejlesztésére, amelyek alapját képezik az iskolai oktatás és tanulás hatékonyságának. Itt elsősorban kiemelődik, hogy az iskola a verbális-szekvenciális-analitikus gondolkodásmódot, illetve információfeldolgozást részesíti előnybe. De ismerve a tanulási nehézségek mögött meghúzódó kognitív profilt, nyilvánvaló, hogy e tanulóknak pont ezek azok a képességbeli hiányosságok, amelyek az iskolai lemaradás fő okaként is tekinthetők. A táblajátékok használata lehetővé teszi, hogy a tanulók személyisége komplex módon fejlődjön. Mind kognitív, emocionális, szociális szempontból. Az eredmények alapján arra lehet következtetni, hogy a tanulók verbális, perceptuális következtetési képessége és munkamemóriája hatékonyan fejlődött. Ugyanakkor a végrehajtó funkciók kontrollja és működési módja is javult. Az elemzőgondolkodást igénylő feladatokban jobb teljesítményt értek el. Az intelligencia hányadosuk is jelentős mértékben növekedett – ami egyben alátámasztja az értelmi képességek módosíthatóságának kérdését – de azt nem mondhatjuk el, hogy a fejlődésük akkora volt, hogy a normál övezet kategóriájába sorolhatók lettek volna.

A fejlesztési eredmények alapján és a tanulási nehézségek kognitív profilját ismerve, a fejlesztési tervek és egyben az alkalmazott tananyagok – adaptált tananyagok – kidolgozása során fontos figyelembe venni a tanulók erősségeit és gyengeségeit. Ugyanakkor itt feltevődik a kérdés, hogy a fejlesztésük iránya melyik legyen: erősségeikre építve vagy a lemaradásaikat fejlesztve történjen. Összeségében elmondható, hogy a tanulási nehézségekkel küzdő tanulók csoportja, a pedagógus számára egy kihívás, mert lassúbb ütemű fejlődésük miatt gyengébben teljesítenek az iskolában, de nem gyengébben, mint azt a képességeik előrevetítik. A pedagógusnak ismernie kell e tanulócsoport sajátosságait, hogy megfelelő képen tudja számukra a tananyagot lefordítani, amelynek célja, nem az információ bevésése, hanem a kompetenciák fejlesztése és formálása.

Irodalomjegyzék

Gyarmathy, É. (2010) *Hátrányban az előny – A szociokulturálisan hátrányos tehetségesek* Magyar Tehetségsegítő Szervezetek Szövetsége

Wechsler, D (2012) *Scala de Inteligență Wechsler Pentru Copii IV* Adaptare În Limba Romană: Anca Dobrean (Coordonator) Prima Adaptare In Limba Română: 2012

Vasudevan, A (2017) *Slow learners – Causes, problems and educational programmes* International Journal of Applied Research 3(12): 308-313

Kazemi, F és mtsai. (2018) *Investigation the impact of chess play on developing meta-cognitive ability and math problem-solving power of students at different levels of education* Social and Behavioral Sciences 32 (2012) 372 – 379

IMPACTUL DIGITALIZĂRII ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR,SABĂU OLGA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.2 BOGEI,BIHOR

Fiind un termen abstract și cu multe variabile, digitalizarea este greu de definit. Totuși, dacă ar fi să abordăm o explicație destul de generală, digitalizarea presupune integrarea tehnologiei în toate sectoarele unei afaceri și are ca rezultat schimbări fundamentale în modul de operare a acesteia și în valoarea pe care aceasta o oferă clientului final.

Integrarea tehnologiei în scopuri educaționale a rămas în urmă în toate statele membre ale Uniunii Europene . Divergențele persistă în ceea ce privește furnizarea infrastructurii și a echipamentelor digitale și disponibilitatea competențelor în domeniu.

Este esențial ca cetățenii să fie bine pregătiți pentru un viitor din ce în ce mai interconectat și mai globalizat, prin investiții în aptitudinile și competențele necesare pentru a prospera și participa în mod pozitiv la societate în era digitală.

Pe lângă efectele negative pe care le generează, orice criză conține și oportunități. Ea deschide calea spre inovație, dezvoltare, modernizare, îmbunătățire și perfecționare. Pentru sistemul de educație, digitalizarea reprezintă o astfel de oportunitate, un pas înainte pe care îl putem face, dacă știm cum, dacă înțelegem foarte bine contextul și dacă reușim să gestionăm în mod eficient riscurile pe care le conține.

Digitalizarea oferă multe oportunități noi, dar generează și o serie provocări semnificative. Tehnologiile digitale pot spori flexibilitatea și creativitatea, pot contribui la îmbunătățirea eficienței și a rezultatelor învățării. Cu toate acestea, fenomene precum dezinformarea reprezintă un pericol pentru societățile democratice și deschise, marginalizând și mai mult grupurile vulnerabile.

Digitalizarea educației este un instrument de adaptare,un proces necesar, o cale pentru a face școala mai atractivă pentru elevi, mai adaptată nevoilor și stilului lor de viață, mai eficientă în a dezvolta competențe și în a asigura învățarea continuă. Educația digitală trebuie să fie incluzivă, accesibilă pentru toți, este mai mult decât accesul la un dispozitiv conectat la internet. Această regrupează o serie de principii și metode educaționale noi care presupun o altfel de interacțiune cu elevul și necesită o abordare integrată la nivel național. Dacă nu pleacă de la această premisă, de la o astfel de înțelegere a rolului educației digitale, orice politică publică în acest domeniu riscă nu doar să fie supusă eșecului, ci să adâncească problemele cu care școala românească se confruntă.

Digitalizarea reprezintă pentru educație o etapă esențială și un demers complex, fără de care nu se poate vorbi de un învățământ modern, la standarde europene. Întrucât întreaga societate parcurge un intens proces de digitalizare, educația nu poate să rămână în afara acestor tendințe, digitalizarea fiind necesară atât la nivelul activităților la clasă, sau la nivelul activităților educaționale complementare, cât și în contextul serviciilor pe care școala le oferă – înscrieri la examene, baze de date interconectate, informații, pagini de prezentare a ofertelor educaționale, analize, comparații, interpretări din perspectiva managerilor educaționali și a decidenților. Implicit, numărul de utilizatori va crește semnificativ, precum și accesul acestora la informații de calitate din domeniu.

În contextul pandemiei prin care trec toate țările europene,digitalizarea devine o condiție esențială, un proces ireversibil care presupune clarificare, succesiune de etape, trecerea de la digitizarea informațiilor spre folosirea digitală a acestora, pregătirea necesară, indiferent de vârstă, profesie, mediul de lucru. Conceptul de viață digitală face parte

integrantă din lumea modernă, iar criza epidemiologică actuală a urgentat conștientizarea acestei realități, cât și nevoia de expertiză, de pregătire tocmai pentru a avea o societate relativ funcțională în momente dificile.

De la argumente, explicații, tatonări, pledoarii, digitalizarea devine componenta esențială a societății, a domeniilor de activitate, a vieții noastre, deci, în mod logic, educația și școala trebuie să integreze conceptul cu toate implicațiile și măsurile necesare.

Cu siguranță trebuie să conturăm un suport legislativ și o strategie coerentă, cu etape, măsuri, demersuri consecvente pentru a generaliza competențele digitale, pregătind temeinic sistemul educațional pentru o modificare substanțială la nivel de mentalitate, de organizare, conținuturi și dotări, metode și procedee didactice.

Alinierea și pregătirea elevilor la cerințele învățământului superior și pregaătirea pentru o cariere de la o vârstă fragedă a devenit una dintre cele mai importante responsabilități ale educației școlare. Soluțiile digitale de învățare pun accentul pe metode de învățare care sunt constructive, colaborative și solicită implicarea elevilor, ceea ce îi face să se adapteze la lumea de după școală.

Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare.

Integrarea abordărilor digitale în procesul educațional prespune la acest moment cel puțin două aspecte.

Trebuie să concepem un demers didactic în care aplicațiile, internetul, calculatorul, filmul didactic, jocurile și exercițiile didactice interactive, simularea proceselor științifice abstracte, modelarea unor fenomene complexe sunt forme de predare/învățare care completează prezentarea teoretică, manualul, cărțile, culegerile, fișele de lucru, activitățile și interacțiunile din sala de clasă. Astfel, informațiile sunt translate în format digital, un proces dificil, asumat deseori cu multă rigoare de către profesori, de colectare, analiză și selecție, adaptare metodică a tuturor datelor disponibile, utile educației și domeniului de studiu, pentru a deveni accesibile într-un format digital.

În al doilea rând se deschide necesitatea folosirii mijloacelor și a oportunităților oferite de TIC și e-learning, prin studiul individual, aplicații practice, activitățile de pregătire personală sau prin sesiuni de învățare la distanță. Izolarea și efectele pandemiei ne-au arătat discrepanțele dintre diferite medii rezidențiale, experiențe diferite în domeniul digital ale școlilor și profesorilor, posibilități economice inegale ale familiilor sau abilități individuale. După cum învățarea la distanță, competențele digitale, studiul individual, proiectele și utilizarea resurselor TIC trebuie să fie ținte și obișnuințe constante, complementare față de lecțiile și cursurile din clasă sau amfiteatru, devenind adevărate abilități de viață.

Pentru a vorbi de digitalizare eficientă școala trebuie să dispună de dotarea necesară, de profesori pregătiți și deschiși spre metode mai puțin convenționale, creativi, specialiști și pedagogi, în aceeași măsură. De asemenea sistemul are nevoie de platforme naționale adecvate, de accesul la biblioteci virtuale și resurse educaționale deschise, asigurând un traseu echitabil pentru toți elevii și studenții, dincolo de posibilitățile individuale, de mediile rezidențiale, de posibile inegalități de ordin economic. Acestea sunt principii europene esențiale, cât și condiții ale unei societăți moderne, incluzive și democratice.

Educația modernă înseamnă cărți și calculatoare, biblioteci și softuri, prelegeri academice, dialoguri, seminarii și webinarii, cursuri și lecții față în față, cursuri la distanță, audiere și interacțiune, aplicații IT, modalități diverse de a

valorifica resursele internetului, informațiile unei lumi dinamice, fluide care așteaptă inteligența umană pentru dezvoltare și reconfigurare creativă.

Tehnologiile digitale adaptate educației pentru adulți nu sunt doar o mândrie ci sunt făcute să dureze (până când vor urma calea proiectorului, desigur). Prin urmare, este esențial să acordăm timp și efort pentru a explora cele mai bune modalități de a le pune în slujba educației adulților. Totuși, să nu uităm că aceasta din urmă implică în mod necesar relații personale și că cei mai buni educatori sunt capabili să creeze, să mențină și să utilizeze astfel de legături pentru a sprijini adulții în procesul de învățare.

Educația digitală ar trebui să îmbunătățească predarea, nu doar să prelungească metodele existente prin intermediul noilor tehnologii. Trebuie să explorăm diferitele moduri prin care aceste instrumente pot permite elevilor să-și împărtășească ideile și să le confrunte cu cele ale colegilor lor. Trebuie să ne stabilim obiectivul de a îmbunătăți experiența de învățare, de a crește motivația și de a oferi o experiență mai apropiată de modul în care adulții accesează informații și comunică între ei în lumea reală, a clasei.

Educația digitală este una din preocupările de bază ale învățîmântului românesc,prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean.Fără o populație educată,doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării,nici o comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală .

PENTRU CALITATE ÎN EDUCAŢIE

ÎNVĂŢĂTOR VOICU VERONICA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ CÎMPENI

Calitatea în educaţie desemnează un complex de principii şi practici ce traversează întregul mediu educaţional în totalitatea componentelor sale orientat spre obţinerea de rezultate superioare raportate la standarde şi spre satisfacerea nevoilor şi aşteptărilor beneficiarilor educaţiei. Pentru a defini o şcoală de calitate trebuie să parcurgem totu climatul şcolar, mediul fizic, curriculum ul relaţiile dintre profesori, elevi şi comunitateetc. I'ndicatori ai şcolii de calitate apar în fiecare lecţie, material auxiliar, activitate metodică întâlnire cu părinţii , aspect al unei recreaţii, discuţie în cancelarie între cadrele didactice întâlnire între director și autoritățile locale, pot fi observaţi în procesul deorganizare a unui consiliu profesoral sau în orice discuţie informală între profesori şi elevi pe holurile şcolii.Calitatea educației este definită, promovată, asigurată și evaluată pe baza valorilor exprimate la nivel social, al sistemului școlar, al școlii și al comunității.În dicționarele generale, calitatea este definită drept un nivel sau grad de excelență, valoare sau merit, asociat unui anumit obiect, produs, serviciu sau persoană. În primul rând, un lucru “bun”, de calitate, nu are defecte. De aici începe, de fapt, și evoluția conceptului de “calitate”: activitatea asociată “eliminării produselor cu defecte” se numește, în literatura de specialitate, “inspecția calității”.

Principiul conform căruia calitatea unui produs sau serviciu este realizată de producător dar este definită de client are o importanță deosebită în evaluarea și asigurarea calității în educație. Cu alte cuvinte, beneficiarii direcți ai educației (preșcolari, elevi, studenți, adulți care învață) și cei indirecți (părinții beneficiarilor direcți, angajatorii, întreaga societate) sunt cei care stabilesc caracteristicile și indicatorii programelor de formare care să le fie furnizate de școală având la bază valori ca: democrația, toleranța, umanismul, echitatea, autonomia intelectuală și morală, calitatea relațiilor interpersonale, progresul comunității, inserția optimă socială și profesională, individul ca membru critic și responsabil al comunității. Astfel, nucleul oricărui sistem de management al calității dintr-o unitate școlară trebuie să fie îndeplinirea așteptărilor beneficiarilor și a standardelor de calitate.Este evident faptul că nu putem vorbi despre un concept al calității educației sau, mai mult, despre o cultură a calității educației fără implicarea personalității umane.

Calitatea educației nu este o haină pe care omul este obligat să o confecționeze și să o poarte ci este omul însuși. Imitând umil modelul marelui sofist grec, Protagoras, care, în cartea sa „Despre zei” spunea că „Omul este măsura tuturor lucrurilor”, spun cu convingere că omul este măsura calității în educație. Pentru ca școala să-și realizeze misiunea, este necesar ca tot ceea ce se întâmplă în școală – începând cu procesul de învățământ (orele de curs și alte activităţi curriculare) și terminând cu activitățile extracurriculare, cu ședințele de lucru și cu întâlnirile informale cu membrii comunității – să fie privit din perspectiva progresului realizat în îndeplinirea misiunii asumate și în atingerea ţintelor stabilite în proiectele și planurile de dezvoltare instituțională. Centrarea educaţiei pe elev, diversitatea şi libertatea curriculară, cantitatea şi calitatea temelor pentru acasă, metodele de evaluare bazate pe date, curricule flexibile, autonomii regionale şi municipale ale şcolilor şi multe altele, transgresează culturile şi parcurg cu viteza internetului distanţele geografice. Aceste idei sunt discutate, acceptate sau nu, integrate, adaptate, modificate după specificul şi dorinţele fiecărei naţii dornice de a-şi pregăti cetăţenii pentru lumea în care trăiesc şi pentru cea în care vor trăi. În

România, printre altele dată fiind şi multitudinea de facultăţi care pregătesc viitorii învăţători şi profesori şi în lipsa unei direcţii clare şi explicite, astfel de moduri de lucru fac dificilă o răspândire în ţară, la fiecare clasă, a metodelor pedagogice şi a curriculei potrivite cu specificul românesc şi cu aspiraţiile naţiei în contextual european şi mondial contemporan. Responsabilitatea sau vina eventualelor nepotriviri nu este a universităţilor, ci a politicului care, neavând o viziune, lasă universităţile fără direcţie. În multe ţări vestice sau estice, în ciuda autonomiei universitare, există o platformă comună către care societatea aspiră şi în slujba căreia universitatea pregăteşte viitorii dascăli.

În concluzie: creșterea calităţii educaţiei trebuie să devină, în mod explicit, baza întregului proces de proiectare/planificare realizat la nivelul unității școlare iar, ciclul dezvoltării unității școlare trebuie considerat ca un ciclu al calităţii.

Școala românească și utilizarea platformelor educaționale de învăţare

Prof. Dan Daniela
Grădinița PP 36, Timișoara

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea" digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învață precum mersul sau vorbirea. Utilizarea instumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC in activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în centrul formării sale, il menține mereu activ și conduce la: accentuarea studiului individual la elevi; dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime a elevilor; dezvoltarea inițiativei elevilor; situarea celui ce învață (primește cunoștințe) în controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ; formularea succesivă de întrebari de către elev despre cunoștințele pe care le posedă; construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștințelor pornind de la cel care învață; dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă a elevului.

Pentru a-și atinge scopul, mediile de învățare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul Internet-ului. Acestea trebuie să stimuleze motivația și munca individuală a elevului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții etc.

Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să ştim să comunicăm cu sau prin calculator, dar şi cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.

Platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data si ora la care se implică în activitatea de instruire.

Faţă de sistemul tradiţional de învăţământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje :

• independenţa geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde si oricând, cu ajutorul computerului personal si a reţelei;

• accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde si oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână; nu există dependenţă de timp;

• prezentare concisă si selectivă a conţinutului educaţional;

• individualizarea procesului de învăţare – fiecare instruit are un ritm si stil propriu de asimilare si se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat si repetat, controlându-si rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid si permanent; unii subiecţi au un randament mai bun în weekend, alţii la primele ore ale dimineţii;

• metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online si până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl au utilizarea diverselor medii în însusirea cunostiinţelor au dus la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare si interactivitate;

• administrarea online – utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor si a serviciilor oferite în reţea;

• costuri reduse de distribuţie – software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine. Totusi, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru cursuri, cazarea si masa subiecţilor;

• timp redus de studiu – în unele cazuri, în funcţie de soluţia de tehnică adoptată, si timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor: subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va “pierde” doar câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline, pe computer;

• interacţiuni sincrone si asincrone – cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori si instruiţi se pot completa;

• tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, si evaluări formative si sumative, calitative si cantitative, realizate într-un mod facil si de către evaluatorii cei mai avizaţi;

• dacă învăţământul tradiţional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale.

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt :

• rata mare de abandon a studenţilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente si susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Studenţii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon scolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional.

După studiile făcute de Rovai , există câţiva factori care pot influenţa abandonul scolar si care pot fi exploataţi pentru a limita această tendinţă:

- prezenţa – tutorele si studentul trebuie să fie prezenţi chiar si într-o comunitate virtuală;
- egalitatea – trebuie să se manifeste prin aceea că tutorele va modera activitatea în asa fel încât toţi participanţi să aibă oportunitatea de a intervene într-un anumit subiect de discuţie;
- grupuri de lucru cât mai mici – care să permită o mai bună împărţire asarcinilor si activităţilor;
- stilul de predare si gradul de însusire al cunostinţelor reprezintă un factor important. Aceasta înseamnă folosirea unor formate de cursuri online specifice acestui tip de educaţie si care să se adapteze cunostinţelor subiecţilor.

• necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor – cursanţilor li se solicită anumite cunostinţe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem elearning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunostinţe tehnice suplimentare. Pentru a minimiza acest dezavantaj, clientul poate folosi un browser web. Există cazuri în care această abordare nu este posibilă. În acest caz este necesară modularizarea aplicaţiei, realizarea unui kit de instalare si a unui ghid al utilizatorului. În cazul în care sistemul prezintă o multitudine de funcţiuni care nu sunt modularizate, utilizatorul are reţinere în utilizarea acestora si, în consecinţă, este diminuată eficienţa sistemului în sine.
• costuri mari pentru proiectare si întreţinere – acestea includ si cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informaţilor în reţea, întreţinerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educaţional clasic, acestea sunt net mai mici.

În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unităţile de învăţământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizaţiilor cele mai diverse.

BIBLIOGRAFIE

- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning,* Editura Litera International, București, 2008
- Drăgănescu, M.,acad.(2001), *Societatea informaţională şi a cunoaşterii. Vectorii societăţii cunoaşterii*, Studiu tematic, Academia Romana, www.academiaromana.ro
- Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), *Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie, Note de curs*, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret.

EFECTELE EDUCAȚIEI ON-LINE ASUPRA TINERILOR

Lungu Gabriela
Liceul Teoretic „Vasile Alecsandri” Iași

Pe lângă meritele incontestabile, consider că educația de tip on-line este lipsită de calitatea și de eficiența variantei tradiționale. Relațiile interpersonale esențiale în procesul de învățare nu se pot transmite, decât limitat, la distanță, procesul de predare/învățare presupunând în mod egal evaluarea de către cadrul didactic a întregii personalități și dezvoltări a copilului.

Izolarea din perioada stării de urgență, coroborată cu închiderea școlilor și mutarea cursurilor în mediul online au crescut simțitor timpul pe care copiii, tinerii, au fost nevoiți să îl petreacă în fața calculatoarelor, precum și riscurile la care aceștia se expun. Mai mult de jumătate (54,7%) dintre copii consideră utilizarea excesivă a tehnologiei un risc major întâmpinat în perioada pandemiei, arată datele studiului „Impactul Covid-19 asupra copiilor din România”, realizat pe un eșantion de 5.000 de copii. Printre celelalte riscuri identificate se numără informaţiile false (39,5%) și bullying-ul online (25,8%).

Numeroase studii realizate în ultima vreme arată că timpul în exces petrecut în mediul online poate avea efecte negative asupra bunăstării emoționale și dezvoltării psihosociale ale copiilor. Folosirea perioade lungi de timp exclusiv a tehnologiei se răsfrânge negativ asupra procesului de învățământ, conducând la o scădere a abilităților cognitive și a nivelului școlar. Studiile realizate în ultimele două decenii, au evidențiat efectele negative pe cate tehonlogia le are asupra tinerilor:

- lectura pe suportul digital este cu 20% – 30% mai lentă decât pe suport de hârtie și cu 50% mai lentă dacă este vorba de lectură online;
- lectura efectuată pe monitor consumă mai multe resurse mentale decât cea pe hârtie și totodată face mai dificil procesul de reamintire ulterioară a textului. Lucrul pe computer conduce la un nivel mai înalt de oboseală și la o senzație crescută de stres aferentă respectivei sarcini. Citirea de narațiuni lineare și texte descriptiv-explicative pe un ecran de computer conduce la o înțelegere mai slabă a textelor lecturate decât citirea acelorași texte de pe hârtie.
- citirea de pe ecran reduce capacitatea memoriei de lucru, dar și memoria de lungă durată, deoarece procesarea informației de pe suport digital nu se face pe hipocampus, zona din creier care răspunde de procesul de memorare, ci în striatum.
- atât multitasking-ul cât și hipertextualitatea pe care le oferă tableta afectează puternic atenția, memorizarea, învățarea și performanța școlară.

Cele mai importante efecte ale mediului digital asupra învățării sunt date de mecanismele metacognitive, care sunt afectate major până la blocare în cazul lecturii și învățării după ecran. Mecanismele metacognitive sunt cele care favorizează dispoziția pe care o are un om pentru învățare și capacitatea pe care o are de a-și organiza procesul de învățare, a-și fixa obiectivele și a le realiza. Copiii care stăpânesc bine procesul metacognitiv se dovedesc mult mai performanți în școală, chiar dacă alocă mai puțin timp învățatului.

Avantajele și riscurile educației de tip online, devine un subiect interesant și controversat dacă este privită în mod special din perspectiva dezvoltării sociale a tinerilor. Principalele teorii clasice ale dezvoltării sociale (teoretizate de Erickson, Vîgostky și Bandura) subliniază importanța mediului exterior (social) în înțelegerea și construirea dezvoltării sociale a tinerilor. Având la bază aceste teorii, Huitt și Dawson (2011) au arătat că din perspectivă psiho-sociologică

dezvoltarea socială a adolescenţilor se exprimă în trei arii de abordare: schimbări individuale (la nivelul sinelui: percepţie, stimă de sine, identitate) şi relaţionale, modificări în spectrul nevoilor şi al motivaţiilor personale, schimbări legate de drepturi şi responsabilităţi.

Prin definiție omul este o ființă socială iar deprivarea de socializare la vârste fragede, când aceste abilități trebuie să se formeze sub îndrumarea unui dascăl, au repercusiuni majore asupra vieții adultului prin lipsa adaptabilității și integrării sale sociale. Prin natura sa, mediul online este ideal pentru comunicarea în scop de schimb de informaţii. Însă, educația nu înseamnă doar informație, ci și emoție, dialog și construirea unei relații interpersonale pedagog-elev, procesul de predare/însușire presupunând în mod egal evaluarea de către cadrul didactic a întregii personalități și dezvoltări a copilului. Dezvoltarea socio-emoțională a copilului nu se poate face în context „on line”. Cele mai dezvoltate state din lume, cu un nivel etalon in educație (vezi Finlanda, Suedia) folosesc sistemul de educație clasică dar individualizată pe abilitățile copilului de la vârste fragede și nu au întrerupt școala nici pe perioada pandemiei, conștienți fiind de importanța continuității și consecvenței educației.

Dificultatea cea mai mare este probabil pentru clasele I-IV. În sensul că atenția lor nu poate fi foarte mult focusată pe un ecran de calculator, în care ei trebuie să se uite, să facă conexiuni ca să înțeleagă ce le spune profesorul. Studiile ne spun că la vârstele lor nu putem avea mai mult de 10-15 minute de focus direct din care copilul să își ia maximul de informație, însă orele au 50 de minute și de aceea trebuie analizat cât din procesul educațional se pierde în condițiile acestea.

În cazul adolescenților, factorul psiho-emoțional este preponderent mai mare, ca impact, asupra lor, decât cel educațional specific copiilor mai mici.

La preadolescenți – clasa a VII-a, a VIII-a și clasele de liceu, apar cele mai mari probleme pe zona psiho-emoțională pentru că că școala era modul lor de relaționare. Pe lângă informațiile de dobândite, la școală adolescenții au prietenii lor, lumea lor socială, cei de pe același palier cu ei, cei care poate nu mergeau toți la școală ca să învețe neapărat, dar toți mergeau să socializeze. Mulți vin de acasă cu o problemă a unei izolări, date fiind aceste mijloace moderne de comunicații dezvoltate în ultimii ani și aveau oricum un minus, fiind închiși în telefoane sau tablete.

Un studiu recent, făcut de Salvați Copiii, arată faptul că procentul efectelor psiho-emoționale, e covârșitor – de 47%. Asta înseamnă că 47% dintre adolescenți au simțit tristețe, furie, neputință, chiar și plictiseală. Acestea sunt emoții negative pe care într-un fel le simte adolescentul, într-un alt fel le simte copilul, acasă.

De aceea, cei mai impactați pe zona psiho-emoțională rămân preadolescenții și adolescenții cu această distanțare și non-relaționare, iar pe zona educațională copiii din clasele I-VI. În timp, acolo pot apărea carențe mari ale procesului educațional, efectiv lipsă de informație și de materie pe care ei nu au apucat să o aprofundeze.

Este posibil ca stima de sine la un copil care nu interacționează cu un model să fie afectată. Stima de sine, interacțiunea, contextul – sunt valorile primordiale pentru copii și adolescenți în această perioadă.

Studiile științifice au arătat că pe termen lung, perpetuarea unei astfel de situații, de distanțare socială, de distanțare fizică, mai ales în rândul copiilor și al adolescenților, poate lăsa urme – și aici vorbim de anxietate. Cu siguranță că un copil care nu are acces la un sistem educațional de cinci luni este un copil care fie abandonează, fie este atât de tenace și atât de răspunzător, cu dorință să evolueze și să recupereze, care deși nu are cu ce, face eforturi supraomenești ca să reușească – și sunt astfel de copii și pentru ei am toată admirația.ietate, anxietate generalizată, depresii cu diverse trepte.

La cele de mai se adaugă și faptul că sistemul on-line de „învățare” realizează o discriminare multidirecțională: mulți copii, în special în mediul rural, nu au acces la internet; în multe familii sunt mai mulți copii și prin urmare ar trebui

dispozitive pentru fiecare, precum și camere distincte de lucru pentru ca fiecare copil să își desfășoare adecvat activitatea, ceea ce este irealizabil în mod practic. „Educația online” presupune o discriminare generalizată față de copiii vulnerabili, din medii defavorizate. Conform organizației „Salvați Copiii”, peste 40% dintre copiii vulnerabili nu au beneficiat de educația online în perioada stării de urgență. În plus, imposibilitatea de a participa fizic la programele socio-educaționale unde, pe lângă îndrumare pedagogică și sprijin psihoemoțional constant, primesc și o masă caldă, i-a expus o dată în plus marginalizării sociale și problemelor care derivă din aceasta. Pe baza acestui sistem discriminatoriu de desfășurare a activității în care unii elevi ar putea participa cu succes la activitate, iar alții nu - însă nu din cauza lipsei de cunoștințe intelectuale, ci din cauza tehnologiei - ierarhia între elevi se va stabili nu pe un temei obiectiv, ci pe baza accesului la tehnologie, încălcând principiul egalității de șanse.

Acestor copii li se alătură copiii cu dizabilități psihice și fizice care din cauza specificității simptomatologiei nu vor putea accesa învățământul on line. Hiperactivitatea, problemele de atenție și concentrare, stereotipiile comportamentale, problemele de coordonare psihomotrică, lipsa abilităților de abstractizare sunt toate provocări pe care educația online - menită se le îmbunătățească - le va înrăutăți. Lipsa socializării copiilor cu autism care prin diagnostic înregistrează handicap la acest capitol va face ca acești copii să nu fie integrabili ulterior ca adult încălcându-le încă o dată drepturile la integrare școlară și socială.

Bibliografie:

1. http://darulsunetului.ro/2020/06/30/patru-studii-efectele-computerului-asupra-procesului-de-invatare-rezumat/
2. http://m.sfatulmedicului.ro/Cresterea-si-dezvoltarea-copiilor/folosirea-gadget-urilor-de-catre-copiii-mici_15266

AVANTAJELE ÎNVĂȚĂRII CU AJUTORUL PLATFORMELOR DIGITALE

Ciunterei Gina-Lacrimioara

Sistemul de învățământ din țara noastră se află în fața unei schimbări majore de paradigmă, generată de criza recentă de sănătate din lume (Covid 19) și de măsurile de distanțare socială care vor fi luate de acum înainte. Toate acestea impun cu maximă seriozitate implementarea în fiecare școală a mijloacelor online de învățare, inclusiv a platformelor educaționale online.

Învăţământul are nevoie de tehnologii educaţionale moderne însuşite de cadrele didactice şi aplicate inteligent şi constructiv în derularea procesului instructiv-educativ. Adaptarea la predarea în online încurajează profesorii să colaboreze între ei, împărtășindu-și materialele și practicile pedagogice mult mai ușor, la distanțe foarte mari.

Mutarea cursurilor în online încurajează elevii să aibă mai multă autonomie în învățare, folosindu-și la maxim creativitatea. Totodată, mutarea temporară a procesului de învățare pe online, poate susține ritmul învățării și poate crește încrederea elevilor în capacitățile și resursele proprii.

Tehnologiile educaţionale moderne sunt eficiente în activitatea didactică în etapele proiectării, implementării şi evaluării, una dintre condiţiile esenţiale în reuşita acestora fiind cunoaşterea şi dorinţa de utilizare a celor mai potrivite mijloace.

Evaluarea reprezintă unul dintre aspectele în cadrul cărora tehnologiile educaţionale moderne sunt cel mai eficient inserate. Astfel, se pot folosi teste on-line, în format PPT, formulare realizate cu ajutorul Google docs etc., în cadrul cărora răspunsul este primit foarte rapid, obiectivitatea fiind ridicată, monotonia este alungată, se creează o mai bună dispoziţie a participanţilor, prin înlăturarea contactului direct cu evaluatorul, se stimulează abilitatea de autoevaluare, spiritul competiţional cu sine însuşi.

Confortul e crescut fiind într-un spațiu personal, atât poate pentru elev cât și pentru profesori. Nu mai există gălăgie, la nivel de management al clasei dinamica se schimbă iar părinții pot asigura cadrul potrivit pentru învățare. Copiii au mai mult timp de odihnă, nu trebuie să se mai trezească foarte de dimineață pentru a lua mijloace de transport în comun, se reduce din gradul de oboseală, părinții pot monitoriza mult mai îndeaproape activitățile desfășurate.

Așadar, folosirea acestor platforme online de educație oferă o serie de beneficii și avantaje celor mici spre mulțumirea părinților. Vom enumera punctele forte generale ale abordării digitale educaționale din prisma platformelor educaționale.

- Completează/întărește educația clasică;
- Oferă posibilitatea de a seta programul de muncă în funcție de profesori dar și de elevi;
- Posibilitatea de a lucra la distanță;
- Platformele digitale facilitează învățarea online;
- Permit profesorilor să salveze informația cu ușurință;
- Elevii pot accesa o informație ori de câte ori se conectează sau au nevoie de aceasta;
- Organizare automată a informației permite profesorului să-și concentreze timpul asupra aspectelor muncii care necesită mai multă atenție, precum planificarea lecțiilor și comunicarea cu elevii/studenții lor;
- Unele platforme ajută chiar la notarea activității studentului - acesta este un beneficiu evident și extrem de eficient, deoarece mulți profesori consideră că petrec o cantitate mare de timp pentru a da note;

- Posibilitatea copiilor de a se bucura de toate resursele informaționale cu ajutorul laptopului, tabletei sau chiar a telefonului mobil;
- Folosirea sistemului de feedback imediat – în timp real copilul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite verificarea cunoștințelor într-un mod pe înțelesul și placul lor.

Poate cel mai mare beneficiu pentru predarea online este acesta - profesorii joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare. Tehnologia nu poate înlocui meseria profesorului, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru elev.

Considerăm folosirea platformelor online de educație ca fiind o metodă bună pentru copiii isteți ce sunt puternici motivați, ele venind în completarea activităţilor didactice din sistemul de învăţământ.

Tocmai pentru faptul că învățarea se face într-un mod atractiv, copiii sunt mult mai deschiși față de ideea de învățare, căreia nu-i vor asocia conotații negative. Ba dimpotrivă – cei mici vor avea o atitudine pozitivă față de educație dat fiind că în timpul învățării online au parte de experiențe plăcute. Astfel, copiii vor dori să prelungească aceste momente sau să le repete mai des decât și-ar dori să studieze în mod clasic.

E important să îi ținem în continuare aproape pe copii de învățare în această perioadă, astfel încât în momentul când revin la școală, readaptarea să fie mai ușoară.

THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOL – Advantages and disadvantages

Prof. Grecu Ramona Emilia
Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

Educational technology, as a subset of pedagogy, is the sound use of any technology to support and improve learning. Information technology, on the other hand, focuses more on the digital delivery of information. When one seeks to improve learning using digital media pedagogical considerations are always an issue. We believe there is a need for a conscious pedagogy of e-learning.

The COVID-19 pandemic has affected educational systems worldwide, leading to the near-total closures of schools, universities and colleges. Most governments around the world have temporarily closed educational institutions in an attempt to reduce the spread of the new virus.

The best online learning platforms provide an easy way for students to access and use course materials through the internet, while making it simple for teachers and trainers to manage the course. The Learning Management System (LMS) and Virtual Learning Environment (VLE) have become increasingly common in education.

While there is a time and place for face-to-face learning, increasingly learning and courses are being conducted through digital channels. Not only can this be cheaper and easier to manage for businesses, but for educators it also means being able to reach people from a distance.

This is where online learning platforms really come to the fore, as reading made platforms for education that make the most of modern technology. That's not to say traditional means of education are dying, but academic institutions and businesses have identified that we can achieve a lot more by utilizing our tech. The fact is, most of us have smartphones and other internet-connected devices, and there are already a whole host of apps that aim to make learning easier and quicker. If you're revising for an exam, you can access materials wherever you happen to be.

Online learning platforms have even diversified, so if you want to learn a language, you can use language learning apps and online flashcards. And for younger ones, there are the best e-learning online classroom services, too. There are also coding platforms for schools, too.

Through digital means, learning is on tap. It doesn't take long to find out a fact, or to develop a specific skill. With this in mind, the way training organisations and educators create courses is also dramatically changing. In this article, we're looking at the best e-learning authoring tools available right now.

Adservio is the platform we use in our school, as we teach online exclusively. It has many advantages. It offers you unlimited storage, easy-to-use functionality and access to files from virtually any internet connection. You can rapidly create pupil groups, assign and check homework, schedule examinations and assessments, trace learning progress, and more. By centralizing all important information on a single platform, and by eliminating the huge amount of paperwork, Adservio helps you find the time for what really matters – new, engaging and innovative teaching methods that benefit educators and pupils, alike.

Another advantage is that we can now safely and easily connect and collaborate with pupils, parents, and with each other. Because we all know that effective communication is the answer to all problems that may arise in the educational path. It helps pupils be more involved and communicate more easily. As an educator, you are able to post discussion topics, and to review and evaluate your pupils' homework simply by using your Adservio account. And all

this encourages communication and interaction in education. We have the opportunity of personalizing the way you use Adservio: assign grades and return assignments and homework, communicate with parents, pupils and other educators, and closely monitor the learning progress of all your pupils.

Now, it's time to cover the opposite side of the coin. There are some major drawbacks to E-Learning, and these problems often get pushed aside in online discussions. After all, who would want to put the brakes on educational innovation? Some of the disadvantages of E-Learning:

Online student feedback is limited

In traditional classrooms, teachers can give students immediate face-to-face feedback. Personalized feedback has a positive impact on students, as it makes learning processes easier, richer, and more significant, all the while raising the motivation levels of the students.

E-Learning, on the other hand, still tends to struggle with student feedback. Students completing regular assessments become dissatisfied when they experience a lack of personalized feedback. The traditional methods of providing student feedback don't always work in an E-Learning environment, and because of this, online education providers are forced to look towards alternative methods for providing feedback. Providing student feedback in an online setting is still a relatively unresearched topic area, and it might take a while for any specific strategies to become fully research-based and proven to be effective.

E-Learning can cause social Isolation

The E-Learning methods currently practiced in education tend to make participating students undergo contemplation, remoteness and a lack of interaction. As a result, many of the students and teachers who inevitably spend much of their time online can start experiencing signs of social isolation, due to the lack of human communication in their lives. Social isolation coupled with a lack of communication often leads to several mental health issues such as heightened stress, anxiety, and negative thoughts.

E-Learning requires strong self-motivation and time management skills

Lack of self-motivation among students continues to be one of the primary reasons why students fail to complete online courses. In traditional classrooms, there are numerous factors which constantly push students towards their learning goals. Face-to-face communication with professors, peer-to-peer activities, and strict schedules all work in unison to keep the students from falling off track during their studies.

Lack of communicational skill development in online students

E-Learning methods are proven to be highly effective at improving the academic knowledge of the students. However, developing the communicational skills of the students is an area often neglected during online lessons. Due to the lack of face-to-face communication between peers, students and teachers in an online setting, the students might find that they are unable to work effectively in a team setting. Neglecting the communicational skills of the students will inevitably lead to many graduates who excel in theoretical knowledge, but who fail to pass their knowledge

Cheating prevention during online assessments is complicated

Unfortunately, one of the biggest disadvantages of E-Learning continues to be cheating through various methods. Online students can cheat on assessments more easily as they take assessments in their own environment and while using their personal computer. The students cannot be directly observed during assessments without a video feed, making cheat detection during online assessments more complicated than for traditional testing procedures. Additionally, without a

proper identity verification system in place, students taking online assessments might be able to let a third party take the assessment instead of themselves, resulting in a wholly fraudulent test result.

E-Learning lacks face-to-face communication

The lack of face-to-face communication ties together with many of the previously mentioned disadvantages of online learning. A lack of any kind of face-to-face communication with the instructor inhibits student feedback, causes social isolation, and could cause students to feel a lack of pressure. A lack of pressure is a disadvantage in the sense that it causes students to abandon their studies more easily. Constant nudging by professors may be undesirable for many, but it’s an effective method for improving student retention.

Digital Learning Platforms

Prof. Iacob Ramona
Liceul George Țărnea, Loc.Băbeni, Jud.Vâlcea

Digital learning platforms have significantly changed the face of education. This is true of all spheres: online learning, offline learning and blended learning. It's also true of all educational organisation types, including schools, colleges, universities and language training institutions. In recent years, there has been plenty of discussion surrounding digital learning platforms and their benefits. Do they make it easier for students? In our opinion, yes, without a doubt and in this day and age it´s deffintiely a sound investment. Although, its also important to remember that it is not just the students that benefit. The teachers can as well! Digital learning platforms enrich language courses by adding a whole extra dimension. Educational organisations are no longer limiting learning only to the classroom. Instead, students can access high quality effective learning resources from wherever they are, whenever they choose. Educational platforms are also hugely beneficial to the learning process. They allow for a great deal more creativity and expression in language training programmes. Digital platforms are seemlesly compatible with methodologies such as Flipped Classroom as well as more general blended learning principles. This enriches the learning environment with added resources and materiales, giving extra time for problem solving and practical application. Online resources and the Dexway method also open up a whole new world of educational opportunities. Students are able to have much greater access to language lab exercises, multimedia materials, pre-recorded classes and virtual conversations. The student uses all of this interacting with both artificial intelligence software and their fellow students.Teachers can benefit a great deal from digital learning platforms and the Dexway method, too. If you're wondering how the teachers in your organisation could be better organised, more effective educators and significantly lighten their workload, digital software may be the answer.

Here´s a few resons why digital learning platforms are so beneficial for teachers:

1. Planning lessons are a great deal easier.

The Dexway method can help you with this, saving a lot of time and stress for teachers.

2. It´s extremely creative.

Educational platforms and online language courses can give teachers the space to be more creative. Blended learning programmes allow teachers to incorporate fantastic multimedia resources.

3. It´s completely autometed if you want it to be.

Traditionally, teachers have had to spend a lot of time marking work. One of the great things about educational platforms is that this can be completely automated. This means teachers can get all the benefits of student tracking and monitoring, without having to spend hours making students exercises by hand.

4. You have freedom.

Teachers who are running blended learning programmes are able to personalise classes as and when they see fit. Classroom time is precious and digital learning platforms help teachers maximise class potential. Instead of needing to

spend the time sharing information in more of a lecture format, they can use the flipped classroom model to share that information online in a video format and then use class time for group tasks and discussions.

Bibliography:

https://en.unesco.org/covid19/educationresponse/nationalresponses

Penny Ur, Discussions that Work (1981)

Jeremy Harmer The Practice of English Language Teaching - 4th Edition, (2014)

Digital Platforms

Prof. Radu Ramona
Școala Gimnazială Anton Pann, Rm. Vâlcea, Jud.Vâlcea

In today's speedy world as the succession of human beings in the education system is continuing, simultaneously the digital platforms are acting as fuel to necessitate the demands of learners and experts in the education field. Looking at the society now being educated in one or more aspects is a requirement of a profitable survival. Globally education is the one of the specific sectors to observe the evolutionary changes in recent times.

The digital platforms refers to the software or hardware of a site. Examples of digital platforms are Google, You Tube, Facebook, Whatsapp, various blogging sites,Google forms,Quizlet and many more.They are the one which provides us world of possibilities,scope and opportunities when we utilize them in the right manner.Digital platforms which plays important role in education field comes in all forms whether it be sharing of course materials via computer and tablet devices or the setting up of online forums where experts and learners can share their ideas on a particular subject or topic.The Indian IT sector holds enough capacity and character to provide excellent digital content and supporting technical platform.So they are everywhere and anytime and are bringing infinite opportunities for the today's generation of learners.

VARIOUS DIGITAL PLATFORMS: In earlier days the education system was totally different as compared to present system of teaching and learning.The greatest entry of the digital platforms has changed the entire system of education. Sharing of information with global audience in the form of videos,photos,speech,lectures has brought the change in education field.

GOOGLE : The omnipresent digital plateform is Google.we all use Google.The main motive of Google is to organize the world's information and make it universally accessible and useful.The Google apps are very useful to improve the education system.Powerful browsing tools let educators quickly discover apps ,videos and other content .we are thankful to Google for providing Google apps to academic fields.The study related searches are very helpful to us.It provides us the accurate information of any topic we search whether it is medicinal chemistry, pharmacology or pharmaceutics, whether it is English literature or economics, whether it is geography or politics.so the Goggle provides all the details whether it is arts,science or commerce. Some topics and informations are not always available in books but Google is there to solve it out.Another importance is that e –books can be easily found in Google.Some books which are not always available in our library ,they are found as the e books in Google.

Google apps for education includes Gmail as our email service provider and things like Google Docs,Spreadsheets and Presentations for content creation.

Chromebooks are web based computers that are great for schools as they are easy to use ,easy to manage ,easy to customize and easy to scale.Google has designed Chromebooks to be practically invisible in the classroom and to enable learning and connecting.

Google plus is another Google app that can't be neglected.It has strong potential applications on formal learning environment. Here we can follow various websites or pages. Updates, links and other media from people we follow will show up here. The educational websites are numerous here. Various educational websites are pharmatutor,pharmaliterati,pharmatimes,various government job websites,research sites,National geographic channel, Discovery channel ,carrier related websites, teaching and learning websites,subject websites like biology, physics,

chemistry, arts, commerce, pharmaceutical science can be easily followed.As a result we remain updated about the new things and ideas.It gives us the platform to share. The Google+ Hangout allows us to have an audio only or audio and video conversation with other users.It allows 10 users in a single room. So this is very useful for the students and teachers for sharing. In Google+ learners can collaboratively brainstorm a problem, writers can support one another through stages of writing process,groups can compete against one another through said “circles” in a public forum etc.

Classroom integration: Google classroom integrations provides teachers easier ways to assign and manage third party content such as links, videos and images.

Classroom chrome extension enables teachers to send WebPages to Google classroom ,so they open instantly on student’s computers.

Cast for education : Here students and teachers can wirelessly project their screens to the front of the room.

G Suite integration: G Suite for education support numerous connection points helping teachers to access third party add-ons at point of use.

Chrome web store has a wealth of chrome apps and extensions for Chrome books in the classroom.

Google play for education is an extension of Google play designed for schools. Here educators can discover Android and Chrome apps approved by teachers as well as educational videos and collection of classic books for their classroom. Teachers can search for approved apps by grade, subject and standard. They can bulk purchase and pay using a purchase order ,then instant distribution let educators bring the apps directly to classrooms and schools.Millions of students ,faculty and staff are using Google Apps for education and other Google services.It has brought the innovation of Android technology into classrooms.School districts can set up and deploy number of devices in just minutes or hours,rather than days.

Digital classrooms: This project aims to bring a low cost digital learning solutions to 1000 low income schools across 12 states if India, reaching about 50,000 children. It mainly aims to provide technology with curriculum aligned learning content. The digital teacher routinely uses digital resources and students use them as variety of purposes including research, texts and multimedia. Library databases are utilized to reach richer sources of information including journals and reference books. Digital version of text books replace the paper version for in- class use. Digital tools like Noodle tools,Diigo and Zotero are used to support the research process by enabling students to easily track information and organize web content.

The video conference learning programme is on the full swing in many school ,Universities and coaching centres.Here students and teachers from one institution can share, convey their ideas and questions with students and teachers of other institution.Thereby accumulation of new ideas and solutions leads to greater academic growth and strong build up of the education system.One example is seen in webinars which the Institution of Engineering and Technology(IET) has trialled for trainers, lecturers and students. These webinars have meant that learners can follow an IET expert giving an on screen lecture at the same time viewing all of the relevant pages of the publication. The experts presents new models and theories which are very helpful for the students and teachers.In addition learners can also interact with the expert by asking questions remotely via a live forum tab on the screen. This form of digital learning experience ensures that educational materials are distributed effectively and that the learners are given the opportunity to engage not only with the presenter but with fellow delegates remotely without the need to travel to a central location.

In this way connected classrooms offer today’s students and teachers easier ,affordable and faster access to information, experts and wider community.

Bibliography:

https://en.unesco.org/covid19/educationresponse/nationalresponses

Penny Ur, Discussions that Work (1981)

Jeremy Harmer The Practice of English Language Teaching - 4th Edition, (2014)

LES AVANTAGES D'UNE PLATEFORME DIGITALE

Prof.Dăncău Monica-Adriana
Școala Gimnazială „Anton Pann„ Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea

Les technologies numériques et l'Internet transforment profondément le monde des affaires et du travail, voire la société européenne dans son ensemble. C'est une véritable révolution technologique et industrielle semblable par son ampleur à celle qui a marqué le début du XXe siècle avec l'avènement de l'électricité, du téléphone, du moteur à essence et du cinéma. Au centre de cette révolution, se trouvent les plateformes Internet – moteurs de recherche, marchés électroniques, fournisseurs de contenu, médias sociaux – qui permettent aux internautes d'interagir, d'échanger et de commercer en surfant sur plus d'un milliard de pages Web. La dynamique de croissance souvent exponentielle de ces plateformes qui tirent leur force de puissants effets réseaux, est un enjeu important pour l'économie européenne : elle détermine l'offre de nouveaux services économiques et sociétaux qui sont autant de relais de croissance pour les citoyens, les entreprises et les collectivités publiques. Des pans entiers des secteurs et des modèles d'entreprises traditionnels que ce soit dans le domaine du transport, de l'hôtellerie ou de l'industrie automobile sont ou seront transformés par la « plateformisation » de l'économie, avec, à la clé, des gains d'efficacité importants. L'émergence de plateformes qui est ainsi globalement bénéfique pour l'économie européenne, est néanmoins source d'un certain nombre d'interrogations voire de préoccupations. En effet, certaines plateformes bénéficient d'un pouvoir de marché croissant notamment grâce à l'accumulation de données avec le risque d'abus à l'égard de leurs partenaires industriels ou opérateurs de services. D'autres profitent d'une position particulièrement avantageuse, intervenant à la fois comme fournisseur et comme opérateur de marché. Enfin, un déficit de transparence marque souvent la collecte de données ainsi que les politiques de prix. Dans sa communication intitulée « Stratégie pour un marché unique numérique en Europe »(1), la Commission s'était engagée à évaluer le rôle social et économique des plateformes en ligne, répondant à l'objectif de créer les conditions pour le dévelop - pement d'infrastructures et de services digitaux per - formants. Pour nourrir cette éva - luation, une large consultation publique a été lancée en septembre 2015. Cette consultation publique s'est étalée sur 12 semaines sur la base d'un questionnaire de 30 pages comportant plus de 100 questions, traduites dans toutes les langues officielles de l'Union européenne. L'objectif de ce questionnaire est de mieux comprendre le rôle social et économique des plateformes, leur dynamique de développement et les différents modèles d'entreprise sur lesquels elles reposent. La consultation doit permettre de rassembler des avis et des opinions sur le niveau de transparence, l'utilisation des données, la relation entre plateformes et fournisseurs, la responsabilité des plateformes et les moyens de lutter contre les contenus illicites sur Internet ou bien encore les impacts du développement de l'économie collaborative sur l'économie et la réglementation. La Commission a commencé l'analyse du contenu des plus de 1 000 réponses reçues. Elles émanent d'individus, d'entreprises, de plateformes ou d'associations, originaires de plus de 30 pays européens et non européens. Le grand nombre de réponses illustre l'intérêt que la société civile porte à cette question de la place des plateformes dans l'Europe d'aujourd'hui et de demain. Les conclusions de cette consultation seront publiées et rejoindront le corpus d'analyses rassemblé par la Com mission dans le cadre de l'évaluation approfondie requise par la stratégie « Digital Single Market », qui devrait s'achever dans le courant de l'année 2016. Le cas échéant, des instruments réglementaires pourront être mobilisés afin de renforcer la contribution positive des plateformes dans une économie digitale européenne ouverte et compétitive. Par le biais d'un contenu efficace, un site web est en mesure de générer un certain trafic et notamment de générer des leads. De son côté, une plateforme digitale va bien plus loin. Concrètement, elle propose une intermédiation entre plusieurs parties présentes dessus, ainsi qu'une

gamme de services additionnels dans la plupart des cas. La puissance d'une telle structure est tellement dense qu'elle peut clairement influencer l'activité économique d'un secteur de marché entier. Du côté des modes de vie collaboratifs, cela reste plus vague et plus lié à une évolution sociétale. Il s'agit plus clairement des systèmes d'achat immobiliers à plusieurs, que cela soit des terrains ou des habitations. Le tout afin de constituer des habitats collaboratifs, en réponse à la montée considérable des prix de l'immobilier. Ici, des individus se regroupent pour regagner un certain pouvoir d'achat et partager le même bien immobilier. On peut également évoquer les espaces de coworking au sein desquels des télétravailleurs ainsi que des indépendants se regroupent afin de mutualiser les coûts, profiter d'un espace de travail qualitatif et vivant, afin de travailler dans les conditions les plus favorables. Contrairement aux sites web, les plateformes digitales ont un réel rôle d'animation et de mise en avant des différents contenus, produits, ou services qu'elles ne produisent pas. Ainsi, une plateforme digitale est considérée comme une véritable démarche participative associée à la délivrance de services, le tout de manière décentralisée. C'est le cas notamment des prestations de jobbing qui sont directement basées sur la logique de plateforme digitale. L'ensemble de cette production de contenu, produits, ou de services, est présentée au réseau bénéficiant de l'animation. De ce fait, un site web se situe à l'opposé car il n'est pas réellement participatif. Son but est de valoriser ceux qui l'ont créé. De plus, un site web développe une activité centralisée et ne prend pas réellement en compte la notion et logique de réseau.

Afin de garantir la viabilité d'une plateforme, cette dernière doit avant tout mettre en place une certaine animation de son large écosystème et également être à disposition des échanges réalisés entre les différentes parties participantes.

Bibliographie:

1.Graton, R. ; Clere, V. L'activité créatrice chez l'enfant. Tournai, Casterman, 1971.

2. Kel', O. S. ; Cerepasenec, G. R., eds. Rmitie samostojatel'nosti i tvorceskoj aktivnosti skol'nikov [Développement des activités indépendantes et créatives des écoliers]. Moskva, Prosvesce- nie, 1964.

3.Koestler, A. L'acte créateur. Paris, Calmann-Lévy, 1965.

4.Landau, E. Psychologie der kreativitüt [Psychologie de la créativité]. MUnchen, Reinhardt, 1969.

5.Stern, A. Initiation à l'activité créatrice. Montréal, Education Nouvelle, 1970.

ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN FORMAREA ELEVILOR

Învățător: Sandu Ana-Maria
Școala Gimnazială ,,Anton Pann,,, Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea

Pornind de la definiția educației din punctul de vedere al lui G. de Landsheere "...educaţia trebuie să prevină utilizările oarbe ale noilor tehnologii informatice în comunicare, să împiedice înstrăinarea omului, să lupte contra dorinţei de divertisment permanent, contra fricii nejustificate faţă de noile tehnologii informatice în comunicare, să prevină diminuarea spiritului creativ." , putem spune ca în ultimii ani educația a evoluat prin intermediul calculatorului. Pe fondul schimbării tehnologiei și al paradigmei învățării, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei preuniversitare şi de eliminare a graniţelor dintre elevi, noi perspective s-au deschis pentru procesul educaţional preuniversitar. Astfel, acesta va fi completat cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elemente inovative tehnologice (cloud computing, aplicații și baze de date distribuite, tehnologiile mobile) la fel ca și pe elemente inovative conceptuale, aplicabile (analiză și diseminare, platforme colaborative, web 2.0, web 3.0 și derivate ale noțiunii). Modelul comunicării unidirecţionale, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În mediul educaţional 2.0, elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Mai mult decât atât, utilizarea tehnologiilor web 2.0 face posibilă personalizarea procesului didactic. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional. Disciplinele de tehnologia informației și a comunicațiilor vin în sprijinul celorlalte discipline, ele fiind cele dezvoltă competențele digitale ale elevilor, competențe atât de necesare în digitalizarea procesului de învățământ, precum și în formarea personală și profesională a elevilor. În sprijinul acestei afirmații, voi prezenta câteva platforme utilă în activitatea de predare – învățare - evaluare: Un exemplu de platformă web 2.0 ce permite utilizatorilor să încarce cu uşurinţă fotografii, clipuri video, texte, audio, oferind posibilitatea creării unui mediu unic online, interactiv îl reprezintă platforma Glogster. Aceasta poate fi accesată http://edu.glogster.com/ și reprezintă:

- Un mediu digital creativ pentru profesori și elevi, cu scopul de a-i ajuta pe elevi în procesul învăţării şi de a face acest lucru într-un mod mai distractiv;
- O interfaţă simplă şi uşor de conceput pentru a introduce elevilor conceptele de bază;
- O serie de mecanisme de lucru în echipă pentru a permite utilizatorilor să publice şi să le împărtășească altora propriile creaţi;
- Un valoros instrument de învăţare în care pot fi integrate mai multe discipline de bază, inclusiv matematica, ştiinţă, istorie, tehnologie, artă, fotografie, muzică etc.;
- Un instrument care favorizează dezvoltarea abilităţilor elevilor, înregistrând progrese la diferite niveluri;
- O platformă de învățare virtuală, digitală adresată tuturor indiferent de vârstă, sex, nivel de pregătire, tip al școlii, locație etc Kahoot! este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională, accesibilă la adresa https://kahoot.com/. Lansat în martie 2013 în Norvegia, Kahoot! este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări. A fost proiectat pentru a fi

accesibil la clasă și alte medii de învățământ din întreaga lume. Platforma este utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Pentru aceasta se pot folosi testele existente pe platformă sau fiecare utilizator are posibilitatea să își creeze propriile teste. Participarea elevilor se face cu ajutorul unui dispozitiv conectat la Internet: computer, telefon, tabletă etc. necesar pentru a selecta răspunsul/răspunsurile corecte. Conectarea la test se face prin introducerea de către elevi a codului PIN furnizat profesorul care l-a propus. În stabilirea câștigătorului contează corectitudinea răspunsului și rapiditatea cu care s-a răspuns. Expeditions: aplicația pentru excursii virtuale la clasă Google Expeditions este o platformă dezvoltată de Google care oferă profesorilor posibilitatea să ducă elevii și studenții în excursii virtuale în diverse locuri din lume, de la muzee, excursii subacvatice și chiar explorări în spațiu, totul prin integrarea de conținut de tip VR (realitate virtuală) în curricula existentă pentru diverse discipline (de ex. științe, istorie, artă, literatură și limbi străine și multe altele). Peste 1 milion de elevi și studenți din 11 țări folosesc Google Expeditions în timp ce 83% dintre profesori consideră că realitatea virtuală poate avea un efect pozitiv asupra elevilor.

Aplicația pentru educație Expeditions oferă o serie de colecții de panorame de realitate virtuală 360° și imagini 3D însoțite de detalii, puncte de interes și întrebări care le fac ușor de integrat în curricula școlară. Google consideră realitatea virtuală un instrument digital care are puterea să transforme și să inoveze predarea și învățarea și de aceeea lucrează împreună cu parteneri de prestigiu la crearea de conținut educațional personalizat pentru platforma Expeditions (de exemplu muzeele partenere Google Cultural Institute, inclusiv din România). Google Cultural Institute Explorează colecții de artă și cultură din peste 1000 de muzee din toată lumea , inclusiv din România; YouTobe Edu Descoperă, vizionează și distribuie videoclipuri educaționale utile pentru predare; Khan Academy Una dintre cele mai cunoscute platforme de învățare digitală din lume GO-LAB Laboratoare de știință online: astronomie, fizică, geografie, biologie și matematică; Space Awareness Explorează spațiul cu resurse educative, articole, jocuri și interviuri în 11 limbi; Hour of Code Sărbătoriți Ora de programare, activități pentru elevi și resurse pentru profesori; World Education Games Cea mai mare competiție de jocuri educaționale din lume; Platforma educațională mykoolio.com se bazează pe o tehnică de predare modernă. Aceasta diferă foarte mult de cea clasică, fiind sub forma unor jocuri educative interactive unde consolidarea cunoştinţelor constituie un rol foarte important, iar evaluarea se realizează într-o manieră atractivă şi adaptată nevoilor elevilor.Prin această nouă metodă, copilul nu mai este doar simplu ascultător al lecțiilor, el poate lua parte la procesul de predare. De asemenea, are și posibilitatea de a reveni la anumite informații ori de câte ori dorește și poate selecta exact ceea ce consideră el că trebuie să aprofundeze.

Bibliografie:

1. http://edu.glogster.com/

2. https://kahoot.com/

3. https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/

4. https://www.mykoolio.com/

TEHNOLOGIA DIGITALĂ

Prof.Becheanu Maria Ramona
Șc.Gim.„Anton Pann„Rm.Vâlcea,Jud.Vâlcea

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare. Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat. Un element interesant reliefat de investigație este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar. Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale. Paradoxal, toate elementele mai sus amintite sunt la fel de relevante și importante pentru cadrele

didactice. Putem sesiza o grupare a răspunsurilor profesorilor, pe de o parte avem identificate probleme de natură profesională, mai exact carențe sau chiar lipsa competențelor de utilizare a platformelor online, a competențelor de proiectare curriculară pentru mediul online, managementul ineficient al timpului dedicat pregătirii și realizării activităților didactice în mediul online. Aceste inabilități identificate de profesori își au corespondentul în gap-uri corelate în formarea inițială și, mai ales, continuă a cadrelor didactice. În fapt, cercetarea de față se dorește a fi și un punct de start pentru o posibilă și necesară reformare a formării cadrelor didactice. O altă grupare evidentă a răspunsurilor vizează aspectele de natură tehnică, reliefând astfel situația particulară a învățământului românesc. Lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real sunt doar câteva elemente precizate de către profesorii chestionați. Din păcate nici cele mai sofisticate și mai performante platforme educaționale online nu sunt ideale, astfel încât să asigure condiții similare cu o clasă reală.

Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa. Pot fi complementare, niciodată alternative. Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cu echipamente și accesul la Internet. Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriile supuse analizei, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare.

Bibliografie:

1.Ghid de bune practici pentru securizarea calculatoarelor și rețelelor personale (www.cert.ro)

2.Ghid de Bune Practici Pentru Securitate Cibernetică (www.sri.ro)

PLATFORMELE ELECTRONICE – MIJLOC DE MODERNIZARE A TEHNOLOGIILOR EDUCAȚIONALE

Prof.Popescu Mihael
Șc.Gim.,,Anton Pann,,Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea

Procesul educaţional a fost dintotdeauna expresia cererii de educaţie a mediului socioeconomic. Una dintre caracteristicile esenţiale ale fenomenului educaţional este dinamismul şi deschiderea faţă de schimbare. Tocmai aceste caracteristici îi asigură educaţiei rolul de mecanism principal de formare a omului ca fiinţă socială. Pe lângă multiplele roluri sociale pe care le exercită persoana, cel de educator şi educat sunt perene şi nu am greşi dacă am afirma că sunt rolurile sociale de bază. Importanţa relaţionării educatorului şi educatului este determinată de faptul că: orice grup social, pentru a perpetua, are nevoie de noi membri; în orice societate există structuri ocupaţionale care au nevoie de persoane competente. Toate elementele procesului didactic (finalităţi, conţinuturi, tehnologii) se adaptează relaţiei dintre social şi educaţional, cele mai deschise schimbărilor fiind tehnologiile. Prin tehnologiile educaţionale se produse corelaţionarea dintre educator şi educat, fapt ce le plasează pe poziţia de promotor al paradigmelor educaţionale. La moment, eficienţa procesului educaţional depinde în mare parte de utilizarea tehnologiilor moderne. În accepţia actuală, tehnologiile moderne presupun nu doar utilizarea metodelor care favorizează interrelaţionarea directă, ci şi utilizarea unor mijloace electronice în procesul didactic. Platformele electronice au devenit nu doar un suport pe care educatorul şi educatul le poate folosi ca element complementar, ci şi o modalitate de instruire ce substituie contactul direct. Analizând contextul apariţiei platformelor electronice, constatăm multiple condiţii care au favorizat consolidarea acestora. În primul rând le vom evidenţia pe cele de ordin sociocultural.

- Începând cu perioada umanismului, pe măsura avansării în istorie, se consolidează societatea meritocratică. Omul devine o valoare socială odată cu afirmarea capacităţilor şi a potenţialului individual în context social.
- Se accentuează din ce în ce mai mult caracterul dinamic al societăţii. Societatea contemporană se caracterizează printr-o mobilitate socială sporită. Orice persoană poate accede pentru orice poziţie în ierarhia socială, bazându-se în mare parte pe efort propriu şi pe competenţe rezultate din procesul educaţional.
- Se pune un accent deosebit pe caracterul democratic al societăţii. În acest sens este promovat tot mai insistent principiul şanselor sociale egale; or, a devenit destul de bine cunoscut faptul că şansele egale de integrare socială sunt o rezultanţă a şanselor egale şi a accesului la o educaţie de calitate.

Trăind într-o perioadă a consumului, s-a schimbat destul de mult percepţia socială faţă de servicii. Fără a nega valoarea educaţiei şi fără a diminua aspectul moral al acestui proces, societatea, în întregime, şi instituţiile educaţionale, în particular, abordează educaţia în termeni economici: este percepută Mai mult ca atât, fiind considerată serviciu, educaţia incumbă caracteristicile unui serviciu: trebuie să fie accesibilă beneficiarului şi să satisfacă aşteptările acestuia. Este cazul să scoatem în evidenţă condiţiile de realizare a comunicării interumane, care favorizează platformele electronice.

- Modul de viaţă şi particularităţile contextului social plasează persoana în condiţiile când aceasta acordă preferinţă comunicării mijlocite. Complexitatea relaţiilor sociale, ritmul alert al vieţii au scos în evidenţă avantajele acestui tip de comunicare. Depăşirea dificultăţilor deficitului de timp şi a celor

determinate de distanţă, amplitudinea reţelei de comunicare fac mai comodă o comunicare prin intermediul tehnologiilor moderne.

- Evoluţia tehnologiilor moderne a influenţat şi modul de a percepe actul educaţional. Astăzi şi educatorul, şi educatul acceptă situaţia transmiterii şi recepţionării mesajului educaţional la distanţă, monitorizarea feedback-ului prin mijloacele tehnice. Un rol aparte are şi evoluţia propriu-zisă a tehnologiilor.
- Trăim în perioada accesului larg al persoanei la produsele digitale.
- Oricine, indiferent de calificarea profesională, poate deveni consumator al tehnologiilor moderne. Inovaţiile tehnologice nu ar fi posibile fără schimbări care s-au produs în domeniul ştiinţelor educaţiei.

Constatăm astăzi o deschidere spre diversitatea abordărilor şi modelelor educaţionale. Această situaţie este un efect al epocii postparadigmatice. Procesul educaţional nu mai este încadrat în limitele stricte ale unui singur model. Se încurajează adaptarea la nevoile grupului-ţintă. O strategie eficientă presupune îmbinarea elementelor mai multor teorii şi modele. La moment se încurajează axarea pe cel ce învaţă, sunt valorificate şi reperele teoretice ale constructivismului, dar utilizăm multiple aspecte ale paradigmei tehnologice, care are la bază abordări din domeniul ciberneticii, promovează principiul strictei organizări şi proiectări. Contextul relaţiilor sociale a influenţat şi relaţiile educaţionale. Este acceptată ideea parteneriatului educaţional. Mai mult ca atât, se încurajează egalitatea în procesul de implicare şi responsabilitatea pentru rezultat a ambilor actanţi: educatorul şi educatul. Interacţiunea dintre persoană şi mediul său de viaţă generează anumite condiţii de integrare socioprofesională. Aceste condiţii au accentuat necesitatea şi importanţa învăţării de-a lungul vieţii. În acest context se schimbă şi relaţia dintre formele educaţiei. Dacă până în prezent educaţia formală avea un rol exclusiv pentru integrarea socioprofesională, la moment sistemele educaţionale sunt în căutarea modalităţilor de valorificare şi recunoaştere a achiziţiilor rezultate din educaţia nonformală şi informală. Învăţarea de-a lungul vieţii influenţează caracteristicile grupului-ţintă. Nu mai putem vorbi despre educaţia celor cuprinşi în limita şcolarităţii (inclusiv pe segmentul învăţământului superior). Beneficiar al educaţiei poate deveni oricine şi la orice vârstă (în acest context este şi prevederea regulamentară de a scoate cenzul de vârstă pentru candidaţii ce dau admiterea la studii superioare). E de la sine înţeles că strategia educaţională era diferită în cazul când grupul-ţintă îl constituiau elevii şi studenţii (tinerii) de strategia educaţională care se elaborează în cazul când discipol devine oricine la orice vârstă. Schimbările produse în esenţa acţiunii educaţionale au influenţat apariţia unor domenii conexe ştiinţelor educaţiei, precum: managementul educaţional, marketingul educaţional. Evident că aceste domenii conexe „vin” în educaţie cu o serie de concepte şi metodologii specifice de studiu şi influenţă. Platforma electronică îşi păstrează principiile de bază ale funcţionării, dar este receptivă la schimbare, astfel încât îşi modifică variantele de activitate, punând accent pe facilitarea accesului profesorului şi al studentului şi pe evidenţierea posibilităţilor de monitorizare a procesului de predare-învăţare-evaluare.

Deoarece concepţia formării profesionale la acest nivel presupune o traiectorie formativă mai individualizată, cu accent pe lucrul individual, platforma electronică permite accentuarea caracterului diferenţiat al comunicării dintre profesor şi student, precum şi adaptarea ritmului de studii la programul de activitate al masteranzilor, care în mare parte sunt angajaţi în câmpul muncii. Tehnologiile moderne eficientizează şi procesul de formare continuă. Utilizarea acestora lichidează incomoditatea de întrerupere a activităţii profesionale. Sunt depăşite dificultăţile de deplasare. Este asigurată

posibilitatea alegerii modulelor, proces mai greu de realizat în situaţia când instruirea se produce prin contact direct şi una dintre condiţiile declanşării procesului de studii este formarea grupului de beneficiari. Platforma electronică permite realizarea unui management eficient al timpului, atât al formatorului, cât şi al formabilului. Se diminuează problema de a repartiza material-suport într-o anumită cantitate, deoarece difuzarea şi recepţionarea acestuia în variantă electronică este mai puţin costisitoare. Nu în ultimul rând remarcăm faptul că platforma electronică permite realizarea evaluării în toate ipostazele procesului de formare. Prin prezentarea condiţiilor care consolidează rolul platformelor electronice în procesul educaţional, precum şi prin analiza avantajelor şi perspectivelor pe care le conturează această modalitate de instruire, am constatat că astăzi nu ne mai aparţine alegerea: a utiliza sau nu tehnologiile moderne în predare. Acestea reprezintă un rezultat al evoluţiei civilizaţiei umane şi o condiţie a realizării procesului educaţional.

Bibliografie:

1.Ghid de bune practici pentru securizarea calculatoarelor și rețelelor personale (www.cert.ro)

2.Ghid de Bune Practici Pentru Securitate Cibernetică (www.sri.ro)

UTILIZAREA UNOR PLATFORME EDUCAȚIONALE ÎN FORMAREA, DEZVOLTAREA ŞI EVALUAREA COMPETENȚELOR

Prof.Duță Mihaela
Șc.Gim.„Anton Pann„ Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea

Sistemul educaţional, bazat pe învăţământul asistat de calculator, realizează trecerea de la învăţarea tradiţională sau receptată, la învăţarea interactivă bazată pe dialogul inteligent cu calculatorul, care poate amplifica capacitatea de prelucrare şi asimilare a informaţiilor, poate spori performanţele intelectuale. Cele două tipuri de învăţare pot exista, fiecare cu anumite ponderi, avînd în vedere atît „rezistenţa” tradiţiei cît şi datorită anumitor calităţi ce le are sistemul „tradiţional", care este un factor de „incitare” a capacităţilor intelectuale, atît ca manifestare, cît şi ca dezvoltare. Problema actuală în învățământ: descreșterea drastică a motivației și a interesului elevilor pentru științele exacte și discrepanța, care e în permanentă creștere, între modul de livrare a conținutului, mediul în care se desfășoară procesul educațional și contextul tehnologic actual, care nu se regăsește în școală. In contextul modernizării şi perfecţionării învăţământului contemporan şi mai ales al şcolii viitorului apare ca necesară şi obiectivă aplicarea informaticii în învăţământ, utilizarea calculatoarelor, a programelor şi limbajelor informatice, prin sistemul educaţional modern, predarea-învățarea-evaluarea asistată de tabla interactivă și Web 2.0. În atingerea competenţelor fixate în curriculumul şcolar un rol important îl are integrarea tehnologiei informaţionale şi comunicaţionale în procesul didactic. Ghidul metodologic vizează utilizarea competenţelor digitale dobîndite de către elevi la TIC în atingerea competenţelor generale şi specifice la disciplina matematică.

Avantajele utilizării TIC pentru cadrele didactice sunt:

Creşterea ponderii timpului alocat interacţiunii cu elevii în procesul educational,

Diversificarea demersului didactic specific disciplinelor exacte,

Realizarea progresului şcolar prin valorificarea instrumentelor şi resurselor didactice specifice TIC în cadrul disciplinelor exacte.

Avantajele utilizării TIC pentru elevi sunt:

Creşterea ponderii timpului alocat interacţiunii cu elevii în procesul educational,

Creşterea interesului elevilor fața de disciplinele exacte așa ca matem, fizica, biologia , chimia,ș.a.,

Creşterea încrederii elevilor în procesul de evaluare.

Conform Curricumului școlar la Matematică, orientările metodologice privind utilizarea TIC în predarea disciplinei se înscriu în stabilirea beneficiilor şi limitelor utilizării noilor tehnologii în aplicarea lui la clasă. Experienţa acumulată în ultimii ani indică posibilitatea unei eficienţe sporite a procesului educaţional prin accelerarea progresului şcolar ca urmare a utilizării TIC în predarea altor discipline. TIC pune la dispoziţia elevilor o diversitate de modalităţi concrete în sprijinul dezvoltării competenţelor de comunicare şi de studiu individual în contextul disciplinei. Astfel, TIC poate fi utilizată în acest scop pentru:

• Colectarea informaţiilor, în funcţie de resursele existente, profesorii trebuie să îi încurajeze pe elevi să facă apel la o varietate cît mai bogată de surse de informaţii, incluzînd Internetul, enciclopediile multimedia şi documentaţiile în format electronic, în acest mod elevii învaţă să selecteze şi să sintetizeze informaţiile dobîndite conform scopului propus şi îşi dezvoltăcapacitatea de a aprecia critic acurateţea şi corectitudinea informaţiilor dobîndite din diverse surse. • Prezentarea informaţiilor, în funcţie de posibilităţile existente, profesorii trebuie să îi încurajeze pe elevi să îşi prezinte rezultatele diferitelor investigaţii în format electronic – în forme atractive, cu impact mare, uşor de înţeles şi uşor de transmis prin comunicare electronică prin PPT sau Prezzi.

• Tehnoredactarea documentelor. Atunci cînd este posibil, se poate solicita elevilor tehnoredactarea referatelor lucrărilor de laborator şi a proiectelor. Se recomandă ca tehnoredactarea acestor documente să se realizeze individual, sub îndrumarea profesorului. Prin tehnoredactarea îndrumată a documentelor elevii pot să revadă, să modifice şi să îşi evalueze munca, reflectînd critic asupra calităţii rezultatelor pe măsură ce progresează. Introducerea în şcoala a Internetului şi a tehnologiilor moderne duce continuu la schimbări în procesul de învăţămînt. Actul învăţării devine rodul colaborării elevului 148 cu profesorul, al interacţiunii elevilor cu calculatorul şi alte tehnologii moderne.El nu mai este considerat a fi efectul demersurilor şi muncii profesorului, poziţia lui fiind cea de dirijare a procesului învăţării, de a-1 motiva pe elev să înveţe a învăţa. Prin această schimbare în sistemul de învăţămînt se vizează ca obiective:

1.Creşterea eficienţei activităţilor de învăţare;

2.Dezvoltarea competenţelor de comunicare şi studiu individual și diferențiat;

3. Formarea competențelor digitale la elevi.

Atingerea acestor obiective depinde de gradul de pregătire a profesorului în utilizarea calculatorului și a TIC, de stilul profesorului, de numărul de elevi, de interesul, cunoştinţele şi abilităţile acestora, de atmosfera din clasa şi tipul programelor folosite, de timpul cît se integrează softurile educaționale în procesul educațional de la lecţii, de sincronizarea explicaţiilor cu secvenţele în format electronic utilizate, de metodele de evaluare, de fişele de lucru elaborate, chestionarele online. Evaluarea trebuie să vizeze mai ales interpretarea creativă a informaţiilor şi capacitatea elevului de a rezolva o situaţie-problemă cu ajutorai calculatorului. Rezultatele evaluării la clasă au un rol important în selecţia şi trecerea elevilor de la un nivel educaţional la altul. În aceste condiţii, se impune cu necesitate standardizarea evaluării curente a elevilor, ceea ce se poate realiza cu uşurinţă utilizînd calculatorul, prin stabilirea de către cadrul didactic a unor sarcini concrete care să asigure pentru fiecare elev progresul şcolar. Există o gamă largă de aplicaţii de simulare a fenomenelor fizice şi de punere în evidenţă a legităţilor care le guvernează. Gradul de interactivitate şi de fidelitate în imitarea realităţii diferă foarte mult, de la esenţializări şi scheme simplificatoare până la reconstituiri minuţioase, la scară şi funcţionale, cu posibilităţi de ajustare realistă a tuturor parametrilor.

Bibliografie:

1. Calalb M. Ghid de aplicare a instrumentelor digitale interactive. UST, Ch., 2015.

2. Morozan O. EFL Blogging School Teacher Guide of Online Tools. American Councils for International Education, 2016.

3. Adăscăliţei A., Braşoveanu R. Curs de instruire asistată de calculator. Iaşi, 2002

4. Cucoş C. Informatizarea în educaţie. Aspecte ale virtualizării formării, Iaşi, 2002.

5. Huideş F. Fizica interactivă prin experimente asistate de calculator, Bucureşti, 2007.

SISTEMUL INTEGRAT DE ÎNVĂȚARE

Informatician : Vărgatu Maria Madalina
Șc.Gimnazială ,,Anton Pann,,Rm.Vâlcea, Jud.Vâlcea

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima vreme a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide şi progresului tehnologic înregistrat, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei universitare şi eliminare a graniţelor dintre studenţi, s-au deschis noi perspective pentru practica educaţională, aceasta fiind completată cu metode moderne de predare-învăţare şi evaluare, metode specifice societăţii informaţionale. Una dintre aceste metode presupune utilizarea unei abordări orientate mai mult pe instruire în ceea ce priveşte procesul educaţional. Utilizat iniţial doar ca un termen generic care se referea la dezvoltarea unui mediu electronic pentru furnizarea mai flexibilă a educaţiei, e-learning a devenit mai mult decât un simplu experiment. S-a dovedit pe baza studiilor şi proiectelor experimentale că utilizarea e-learning împreună cu tehnologiile informaţiei şi comuncaţiilor oferă posibilitatea îmbunătăţirii semnificative a procesului educaţional. În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unităţile de învăţământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizaţiilor cele mai diverse. Studiile de specialitate publicate în ultimii cinci ani arată o creştere continuă a utilizării e-learning în cadrul organizaţiilor. De exemplu, studiul realizat de Bersin&Associates cu privire la maturizarea e-learning-ului din punct de vedere al utilizării de către organizaţii, studiu sponsorizat şi publicat de către SkillSoft şi care se bazează pe experienţa acumulată în domeniu de către 526 de organizaţii diferite, probează tendinţa creşterii continue a utilizării e-learning-ului pentru instruirea elevilor, studenţilor 4 sau angajaţilor. Și studiile recente publicate arată că e-learning „s-a instalat” deja în portofoliile organizaţiilor care doresc să-şi atingă obiectivele de afaceri cu rezultate pozitive maxime. Desigur, există suficiente studii de specialitate şi suficient material publicat în sprijinul utilizării e-learning-ului în procesul educaţional. Se poate spune că, în ciuda unor eşecuri înregistrate de unele proiecte din punct de vedere al onorării promisiunilor şi aşteptărilor, există un acord comun în toate sectoarele educaţiei şi ocupării forţei de muncă, şi anume acela că e-learning ul este aici pentru a rămâne, iar tendinţa este, fără îndoială, crescătoare în ceea ce priveşte utilizarea sa de către aceste organizaţii.Pentru a înţelege specificitatea procesului de instruire online, pentru a-l putea organiza, conduce şi controla este importantă cunoaşterea unor termeni specifici, care vor fi definiţi mai jos. Instruirea reprezintă activitatea principală realizată în cadrul procesului de învăţământ, conform obiectivelor pedagogice generale elaborate la nivel de sistem, în termeni de politică a educaţiei. Învăţământul la distanţă este forma de învăţământ instituţionalizată la începutul secolului XX, sprijinită iniţial pe facilităţile de comunicare oferite prin intermediul poştei, telefonului, iar apoi al televiziunii. Instruirea asistată de calculator (IAC) reprezintă o metodă didactică ce valorifică principiile de modelare şi analiză cibernetică ale activităţii de instruire în contexul utilizării tehnologiilor informatice şi de comunicaţii, caracteristice societăţii contemporane. ([1]) Învăţământul asistat de calculator (CBL – Computer Based Learning), apărut prin anii '70, este învăţământul îmbogăţit cu ajutor unui „ansamblu de tehnici şi metode de utilizare a sistemelor informatice ca unelte pedagogice integrate unui context educativ, fie că este vorba de învăţământ (şcoală primară, liceu, facultate) sau formare permanentă”. Instruirea online se referă la instruirea care se desfăşoară prin intermediul unui calculator conectat la o reţea, conţinutul educaţional putând fi 5 sub forma unei lecţii tradiţionale sau a unei sesiuni de lucru colaborativă, realizată cu ajutorul tehnologiilor de comunicaţie. Materialele educaţionale pot fi prezentate sub formă de text, grafice,

materiale audio, video. Instruirea bazată pe Web (WBL – Web-Based Learning) a reuşit să transforme spaţiul WWW într-un veritabil „vehicul pentru intruire”, diversele materiale educaţionale utilizate fiind accesibile online: instrumente software dedicate instruirii, materiale didactice, manuale electronice, legături spre alte surse educaţionale. WBL poate fi condusă de instructor sau bazată pe calculator. Predarea pe Internet (WBT – Web-Based Teaching) a extins învăţământul online prin organizarea unor grupe de studenţi coordonaţi de către un instructor, înglobând şi o serie de sisteme de comunicaţie: liste de e-mail, forumuri de discuţii, videoconferinţe. Instruirea combinativă (Blended Learning) este forma de instruire în care metodele tradiţionale de instruire sunt combinate cu cele care utilizează tehnologia. Cererea (aplicaţie) de partajare („application sharing”) este noţiunea folosită pentru utilizarea sincronă a unui soft aplicativ prin intermediul internetului. Guided Tour este calea „ghidată” de învăţare printr-un program de învăţare creat din module. Un curs electronic este un curs tradiţional transpus într-un format accesibil (text, multimedia, audio, video) cu ajutorul calculatorului.Se numeşte clasă virtuală spaţiul de învăţare online pe care utilizatorii pot să-l utilizeze concomitent. De obicei, cei care învaţă pot asista la o prelegere live şi de cele mai multe ori sunt posibile şi intervenţii din partea celor care învaţă (întrebări, semnale, influenţarea vitezei). Într-o clasă virtuală pot fi integrate şi elemente cum este cea de Application Sharing. Un obiect educaţional este o entitate, digitală sau non-digitală, ce poate fi utilizată, reutilizată sau referenţiată, în timpul procesului educaţional susţinut de tehnologie. Sistem pentru managementul conţinutului învăţării (LCMS – Learning Content Management System) este un sistem software care, pe lângă organizarea şi managementul cursurilor şi a instruiţilor, permite şi administrarea 6 şi realizarea de conţinuturi. Aceste LCMS-uri sunt dotate cu sisteme ample de drepturi, funcţii de redactare şi funcţii de autori. Sistem pentru managementul învăţării (LMS – Learning Management System) este un sistem software care permite organizarea învăţământului online, prin înregistrarea procesului instruirii, înregistrarea rezultatelor testelor, prin parcurgerea întregului material educaţional de transmis. Noţiunea de tutoriat la distanţă (Tele-tutoring) este utilizată cu întelesul de asistare de procese de instruire electronică. Alternativ se folosesc aici sinonimele: eTutoring, Online Trainer etc. În cazul de Tele-tutoring se poate face distincţie între asistenţă de specialitate sau asistare organizatorică. Se preconizează că asistenţa de specialitate în procesele de învăţare se realizează prin Tele-Tutoring cu formare profesională specializată, asistarea în domenii de specialitate obţinându-se prin asistenţă de specialitate din partea unor cadre de specialitate şi instructori. Programe de învăţare tutoriale sunt pachete software care asistă pe cel ce învaţă în trecerea lui prin program şi sunt, în esenţă, construite linear. Un model de instruire asistată de calculator este un model instrucţional în care componenta activă este tehnologia informaţională. Proiectarea instruirii implică organizarea şi ordonarea materialului care urmează să fie predat → învăţat → evaluat, la nivelul corelaţiei funcţionalstructurale dintre profesor şi student. Proiectarea instruirii asistate de calculator poate fi definită ca fiind dezvoltarea sistematică a specificaţiilor procesului de instruire utilizând teoriile învăţării şi instruirii pentru a asigura realizarea calităţii procesului de instruire. Aceasta este definită de un întreg proces de analiză a necesarului de deprinderi, cunoştinţe şi a obiectivelor învăţării şi de concepere a unui sistem de transfer şi de livrare care să asigure satisfacerea acestor necesităţi. Un sistem de instruire este o combinaţie de mijloace (instrumente) şi proceduri care deservesc desfăşurarea procesului de învăţare. Un sistem integrat de învăţare (Integrated Learning System) este un pachet software de management al instruirii şi evaluării cunoştinţelor instruiţilor, determinând totodată şi evoluţia instruiţilor în cadrul procesului educaţional. Primele sisteme integrate de învăţare au fost realizate de către Patrick Suppes, la Universitatea Stanford, în anii 1960. Un mediu virtual de învăţare (VLE - Virtual Learning Environment) este un mediu cu două funcţii de bază: (1) interacţiune între tutori şi studenţi, incluzând comunicare şi schimb de informaţii, (2) distribuirea de conţinut, adică publicaţii online, management şi recuperare de documente şi alte informaţii. Noţiunea

de mediu de management al învăţării (MLE - Managed Learning Environment) este folosită pentru a descrie întreaga gamă de servicii online oferite în cadrul unei instituţii, inclusiv accesul la date personale, informaţii financiare, scheme de creditare şi fişiere de bibliotecă. Instruirea inteligentă asistată de calculator (ICAI – Intelligent Computer Assisted Instruction) a apărut din necesitatea de a rezolva anumite probleme cu care s-au confruntat realizatorii de sisteme clasice de instruire, dintre care menţionăm: • alegerea secvenţei optime de lecţii pentru fiecare student; • modificarea dinamică, în funcţie de evoluţia studentului, a tacticilor pedagogice aplicate; • anticiparea, diagnosticarea şi înţelegerea cauzei erorilor studentului; • acceptarea răspunsurilor corecte, precum şi dialogul în limbaj natural cu studentul. Principalele categorii de sisteme (medii) inteligente de instruire sunt următoarele: • sistemele inteligente de instruire (ITS – Intelligent Tutoring Systems); • mediile de învăţare inteligente (ILE – Intelligent Learning Environments), iar o subcategorie a acestora sunt micro-universurile (Microworlds); • mediile de instruire inteligente pentru învăţare prin colaborare (CSCL – Computer Supported Collaborative Learning); • agenţii pedagogici autonomi (PAA – Pedagogical Autonomous Agents); • sisteme de instruire asistată de calculator prin sisteme inteligente (ICAI – Intelligent Computer Assisted Instruction); • sisteme de învăţare asistată de calculator prin sisteme inteligente (ICAL – Intellligent Computer Assisted Learning); • sisteme educaţionale inteligente (IES – Intellligent Educational Systems); • sisteme de inteligenţă artificială în educaţie la distanţă (AI-DE – Artificial Intelligencei Distance Education). Termenul de sistem de instruire online desemnează un ansamblu de tehnologii, proceduri, mijloace, participanţi care conlucrează pentru atingerea obiectivelor procesului de instruire. Instuirea sistemică este definită ca fiind proiectarea sistemică, sistematică şi metodică a procesului de instruire. Instruirea bazată pe viitor (Future Based Learning) este învăţarea orientată spre viitor, care nu se lasă influenţată de „moda didactică“ sau aspectele financiare, ci se orientează după practica pedagogică şi participanţii la acest proces, definindu-se întotdeauna ţinând cont de contextul practicii pedagogice. E-learning reprezintă interacţiunea dintre procesul de predare/învăţare şi tehnologiile informaţionale, ICT (Information and Communication Technology), acoperind un spectru larg de activităţi, de la învăţământul asistat de calculator până la învăţământul desfăşurat în întregime în manieră online. Un sistem de e-learning constă într-o experienţă planificată de predareînvăţare, organizată de o instituţie ce furnizează resurse educaţionale stocate pe medii electronice într-o ordine secvenţială şi logică pentru a fi asimilate de subiecţi în maniera proprie, fără a-i constrânge la activităţi sincrone de grup. Sarcina educaţiei şi formării bazate pe noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiţionale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora. Software educaţional reprezintă orice produs software în orice format ce poate fi utilizat pe orice calculator şi care reprezintă un subiect, o temă, un experiment, o lecţie, un curs etc., fiind o alternativă sau unica soluţie faţă de metodele educaţionale tradiţionale. Procesul de e-learning este definit prin interacţiunea prin medii de comunicare între instructor şi instruit cu participarea activă a unui manager al pachetului software necesar.

Bibliografie:

1.Ghid de bune practici pentru securizarea calculatoarelor și rețelelor personale (www.cert.ro)

2.Ghid de Bune Practici Pentru Securitate Cibernetică (www.sri.ro)

3. Smart, Chris (May 2009). "Another day, another Ubuntu derivative"

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOAL ROMÂNEASCĂ

Înv.Vîlcioiu Izabela
Liceul Tehnologic „Doamna Chiajna„Loc.Roșu Chiajna, Jud.Ilfov

Școala primară este forma de învăţământ care se adresează copiilor din clasele I – IV. Programul şcolar începe de dimineaţa şi se termină la orele prânzului. Copiii care se încadreaza aici au varsta cuprinsă între 7 şi 10 ani. Pentru majoritatea materiilor, copiii beneficiază de un singur cadru didactic şi de produse educaţionale adecvate. Doar la anumite materii mai specializate, copiii vor fi instruiţi de catre alte cadre didactice. La sfarsitul claselor a II-a si a IV-a, copiii vor trebui să susţină examene pentru evaluarea cunoştinţelor acumulate la limba romana si matematica. De asemenea, datorită pandemiei cu noul virus, sistemul de învăţământ s-a modificat, orele petrecute la şcoală s-au mutat în faţa mijloacelor online (laptop, telefon, etc.). Bună dispoziție, zâmbete, copii fericiți, părinți mulțumiți, familii desprinse parcă din spoturile publicitare de Sărbători. Când le privim, simțim preț de câteva clipe atmosfera caldă a unui cămin adevărat pe care ne-o dorim cu toții, dar pe care nu știm mereu cum s-o obținem. Din când în când, noi, părinții, ne simțim copleșiți de responsabilitățile profesionale și personale, ne frustrează lipsa timpului pentru noi înșine și ne doare că nu mai avem suficientă răbdare și înțelegere pentru copiii noștri.

Devenim nervoși, iritați și temători că, în mijlocul acestei furtuni, cei mici ar putea ajunge să neglijeze școala. Din fericire, în ultima vreme copiii au descoperit un fel plăcut de a învăța datorită unor metode alternative. Manualele digitale, CD-urile educaționale sau platformele online de învățare (cum e Școala Intuitext, de pildă) – toate au fost create de specialiști în educație având în vedere dorințele copiilor noștri, plăcerile lor sau acele mecanisme care le dezvoltă memoria, gândirea ori atenția

Avantajele invatarii online sunt:

Reducerea costurilor legate de chirie sau de şederea în localitatea unde studiază, posibilitatea de a alege o programă de studiu a unei școli dintr-o altă localitate, fără a fi nevoie de relocare pentru a urma cursurile respective., alegerea unei şcoli în afara graniţelor ţării,posibilitatea de a lucra în timpul studiilor, indiferent de localitatea unde studiază., depășirea problemei incapacitații de a participa la prelegeri tradiţionale, din cauza unei probleme fizice permanente sau temporare, ori din cauza unor anumite afecțiuni, auto-organizarea timpului de studiu (motivaţie crescută, planificarea timpului şi capacitatea de analiză şi sinteză a conţinuturilor predate). Învăţământul la distanţă are următoarele avantaje faţă de abordarea clasică, "tradiţională" a învăţării:

- Oferă posibilitatea învăţării continue (Lifelong learning) şi dezvoltarea profesională.
- Elevii învaţă în mod independent, în ritmul lor, în locul şi timpul pe care ei îl aleg. La dispoziţia acestora stă un număr mare de discipline oferite de diferite instituţii sau persoane fizice - profesori.
- Ritmul propriu - studenţii citesc materialele de învăţat în pasul pe care ei îl aleg şi ori de câte ori doresc.
- Locul de învăţare este liber ales - depinde de mijlocul utilizat pentru distribuirea materialelor de învăţat (învăţarea la locul de muncă, acasă ...).
- Oferta de teme pe care nu le oferă cursurile / programele din această regiune - elevii găsesc şi participă la programele care îi interesează, chiar dacă acestea nu sunt oferite de către instituţii de învăţământ sau de afaceri din localitatea în care stau sau lucrează.
- Posibilitatea de a participa la programe de cea mai ridicată calitate şi prestigiu– elevul poate “participa” măcar la unele cursuri oferite de instituţii de calitate sau ţinute de specialişti, fără să fie nevoiţi să plece din localitatea unde trăiesc.

- Alegerea modalităţii de învăţare – învăţarea activă sau pasivă, nivele diferite de interacţiune: “clasice” materiale scrise pe lângă notiţele proprii, simulări interactive, discuţii cu alţi cursanţi (e-mail, teleconferinţe,...), mai multe componente multimedia - grafica, animaţii, sunet...
- Încercarea practică a diferitelor tehnologii – se pot dobândi nu numai informaţii despre ceea ce se învaţă, ci şi cunoştinţe suplimentare şi abilităţi legate de utilizarea diferitelor tehnologii, cursantul având posibilitatea a atinge şi menţine nivelul de “pregătire pentru secolul XXI”.
- Învățarea independentă și interacțiune – și profesorii învață de la cursanții care caută individual noi surse de informare.
- Așadar, folosirea acestor platforme online de educație oferă o serie de beneficii și avantaje celor mici spre mulțumirea părinților. Pentru că ne dorim ca voi, părinții, să fiți corect informați, vom enumera punctele forte generale ale abordării digitale educaționale din prisma platformei Școala Intuitext:
- Rapoartele părinților – urmărirea progresului copilului, testarea și evaluarea activităților, preferințele celui mic din punct de vedere al jocurilor și materialelor educative etc.
- Completează educația clasică – animații educative, jocuri de dezvoltare a logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, și nu numai!
- Lecţiile virtuale și jocurile educaționale oferă copiilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților intreprinse. Noi, la Școala Intuitext, am realizat un mix ideal de mijloace audio şi vizuale, animaţii cât şi simulări, dar şi conţinut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută celor mici.
- Posibilitatea de a se bucura de toate resursele disponibile la Școala Intuitext cu ajutorul laptopului, tabletei sau chiar a telefonului mobil.
- Folosirea sistemului de feedback imediat – în timp real copilul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite verificarea cunoștințelor într-un mod pe înțelesul și placul lor.

Dintre dezavantajele create de instruirea online :

- Pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional
- Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice
- Apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare
- Nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor eLearning
- Necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor
- Elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online
- Posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examinatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contraargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană. Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că utilizarea platformelor eLearning este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor eLearning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Făt, Silvia & Adrian Labăr. Eficienţa utilizării noilor tehnologii în educaţie. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă. Bucuresti: Centrul pentru Inovare în Educaţie, 2009.
2. (Online: www.elearning.ro/resurse/EduTIC2009_Raport.pdfhttp://www.1educat.ro/resurse/software_educational/tehnologii_in_educatie.pdf
3. http://www.scoaladevara.eu/program/module/utilizarea-noilor-tehnologii-in-educatie
4. http://webcache.googleusercontent.com/

Digitalizarea în contextul educațional

PROF. POTÎNG ALINA
GRĂDINIȚA P.P. 36, Timișoara

Digitalizarea reprezintă pentru educație o etapă esențială și un demers complex, fără de care nu se poate vorbi de un învățământ modern, la standarde europene. Întrucât întreaga societate parcurge un intens proces de digitalizare, educația nu poate să rămână în afara acestor tendințe, digitalizarea fiind necesară atât la nivelul activităților la clasă, sau la nivelul activităților educaționale complementare, cât și în contextul serviciilor pe care școala le oferă – înscrieri la examene, baze de date interconectate, informații, pagini de prezentare a ofertelor educaționale, analize, comparații, interpretări din perspectiva managerilor educaționali și a decidenților.

Procesul de digitalizare aduce după sine câteva situații problematice. Una dintre ele, importantă, de altfel, constă în faptul că există cazuri în care, atât profesorii, cât și elevii nu dețin device-uri pe care să le utilizeze în acest context sau nu au acces la internet. Soluționarea acestei situații problematice vine din partea Ministerului Educației care pune la dispoziție aparatura necesară acestui demers.

De altfel, un alt impediment în ceea ce privește digitalizarea ar fi faptul că, din păcate, cadrele didactice nu sunt pregătite din punct de vedere al instruirii didactice digitale, această situație fiind frecventă la profesorii în vârstă. Această metodă de învățământ nu le este în speță cunoscută, neștiind să utilizeze mediul online, din păcate. În ceea ce privește profesorii tineri, cu siguranță aceștia sunt familiarizați cu metodele de învățare/predare online, dat fiind faptul că au studiat metode de acest gen în domeniul universitar.

În situații de criză, precum aceasta în care ne aflăm, este absolut indispensabilă digitalizarea sistemului educațional. Cadrele didactice trebuie să fie pregătite în tot ceea ce privește acest subiect, ca stâlpi ai societății, multidisciplinar dezvoltați.

Digitalizarea salvează educația?

În conjunctura în care ne aflăm astăzi, categoric da. Dacă nu am fi beneficiat de platformele de comunicare din ziua de astăzi, continuarea procesului de învățământ ar fi fost imposibilă. Astfel că, elevii ar fi avut de pierdut. Chiar dacă nu avansăm în ceea ce privește materia. Există o continuitate și nu o stagnare a procesului educațional. Elevii și profesorii pot beneficia în continuare de comunicare, învățare prin acest privilegiu care ne este oferit în secolul XXI.

„Virtual teaching will never replace the love, the laughs, the learning, the smiles on students' faces, the "aha" moments that happen in an actual classroom.

The quarantine isn't a break for teachers & students .. it's a heartbreak." (Sursa: Bored Teahcers)

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei

direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru specialiștii din științele educației, pentru că decantarea acestor experiențe poate fi valorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Bibliografie:

- ȘCOALA ONLINE ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI Raport de cercetare evaluativă București, Mai 2020
- www.didactic.ro

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMANEASCĂ

Roman Nicoleta Simona

Am pășit cu sfială pe un teritoriu nou, am apelat la tehnici și strategii cu care înainte doar cochetam. Tot ceea ce părea de nerealizat s-a realizat. Sarcinile de lucru, fișele, teme, toate erau trimise online, urmând a fi citite, corectate, notate, retrimise. Un proces laborios, care necesită răbdare, voință, putință de a fi conectat și prezent… mult timp… în viața elevilor noștri. Însă acest tip de învățământ nu poate suplini învățământul clasic, în sala de curs, în bancă, având acces la tablă și notițe. Am simțit lipsa elevilor și a cadrelor didactice din punct de vedere fizic, emoțional și sufletesc. Elevii, dar și dascălii, au nevoie să se vadă, să își zâmbească, să se corecteze, să se încurajeze reciproc. O simplă privire, un zâmbet, un banal gest fac ca actul educațional să capete sens, să depășească pragul de informație. Educația formală, informală și nonformală întregește portretul tânărului, îl ajută să își identifice nevoile, să găsească metode de a se integra cu succes în societate.

„Menirea firească a şcolii nu e să dea învăţătută, ci să deştepte cultivând destoinicirile intelectuale în inima copilului, trebuinţa de a învăţa toată viaţa.” (Ioan Slavici)

Dată fiind situația pandemică, elevii și profesorii și-au canalizat atenția, forțele și energia spre varianta online. Bună sau rea, școala online ne ține până la urmă conectați la materie. În unele săli de clasă din România sunt mulți elevi. Prin urmare, este foarte dificil ca toți să aibă șansa să participe activ la oră. Mai mult, se creează o atmosferă destul de agitată, mai ales în pauze. Pentru unii elevi e un adevărat consum de energie să petreci șase ore într-o încăpere cu alte persoane cu care ești nevoit să socializezi. Școala online aduce cu sine un avantaj din acest punct de vedere. Astfel, îți poți scrie și învăța lecțiile urcate de profesori pe diverse platforme în liniștea și confortul casei tale.

Am accesat platforme de e-learning care au permis continuarea procesului instructiv- educativ. Astfel, orele sau cursurile s-au derulat fie sub forma conferințelor audio-video sau a întâlnirilor de tip Meet în timp real sau înregistrate.

Școala este cea care îl determină pe elev „să învețe să învețe”, să realizeze că oamenii sunt ființe sociale care se dezvoltă, „înfloresc” în mijlocul semenilor săi. Profesorul, ca și părintele, educă și atunci când nu vorbește, deoarece transmite enorm de multe informații nonverbal.

Ori, școala online limitează această interacțiune a persoanelor, facem schimb de informații și de idei, ascunzându-ne în spatele unor semne și emoticoane.

Există diverse instrumente online și offline care pot fi utilizate pentru a conecta educatorii și elevii atunci când aceștia se află în locuri diferite. Este necesar a accesa informații și platforme care nu sunt disponibile în mod obișnuit la domiciliu sau în instituția de învățământ. Societatea civilă trebuie să sprijine dezvoltarea profesională continuă a educatorilor într-un mod flexibil. Pentru a contribui la asigurarea continuității în activitățile de educație și formare, pot fi accesate online diverse materiale didactice, iar elevii primesc îndrumare pentru a descoperi/ lectura materiale din biblioteci digitale sau virtuale, resurse educaționale deschise disponibile pe diferite platforme educaționale.

Elevii școlii noastre au beneficiat de platforma Google Classroom și programul școlar nu a suferit modificări, conexiunea dintre cadrele didactice și elevi menținându-se.

Folosirea acestor platforme online de educație oferă o serie de beneficii și avantaje elevilor spre mulțumirea părinților. Folosirea platformelor online de educație este o metodă bună pentru copiii isteți ce sunt puternic motivați, ele venind în completarea activităților didactice din sistemul de învățământ. Discuții libere, chestionare, teme și fișe de lucru, dar și materiale suport s-au trimis și ulterior, s-au stocat în Google Drive. Beneficiile platformei sunt numeroase, elevii putând relua materialele, putând iniția discuții publice sau private cu cadrul didactic, având posibilitatea îmbunătățirii și diversificării comunicării educaționale.

Un rol fundamental al educației se referă la dezvoltarea personală. Fiecare individ trebuie să aibă posibilitatea de a se dezvolta potrivit potențialului propriu, astfel încât să poată asigura independența și prosperitatea lui, a familiei pe care eventual decide să și-o întemeieze și a grupurilor din care decide să facă parte. Dezvoltarea personală continuă prin învățare pe tot parcursul vieții este esențială în societatea contemporană. Cu ocazia educației la distanță din această perioadă, elevii au avut libertatea de a-și organiza singuri programul de studiu, iar acest lucru i-a determinat pe mulți să-și rezolve sarcinile mai eficient și cu mai mult drag.

Școala online îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare. Metodologia clasică, predare – învățare – verificare, poate fi înlocuită cu mijloace mai atractive. În acest răstimp elevii, dar și educatorii au găsit numeroase videoclipuri cu lecții predate diferit față de cum eram obișnuiți. Subiectele predate la școală puteau fi privite dintr-o altă perspectivă, iar acest aspect nu este de neglijat.

În contextul pandemiei globale, învățământul online pare singura posibilitate responsabilă, iar țara noastră trebuie să-și accelereze investițiile în digitalizarea educației, însă o îmbinare a învățământului clasic cu cel online reprezintă abordarea ideală pentru dezvoltarea optimă a copiilor noștri.

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

BURCEA ANGELA
Școala Gimnazială George Bacovia, București

Dezideratul actual al şcolii priveşte învăţarea ca o modalitate prin care elevul participă la propria formare. Orice formare eficientă este determinată de anumite aspecte cu caracter obligatoriu, precum şi de ansamblul proceselor, metodelor, operaţiilor utilizate în scopul obţinerii unui anumit produs educaţional viabil.

Învătarea este procesul ce stă la baza formării unei persoane şi se reflectă în modificările produse în comportamentul acesteia. În procesul de învătământ profesorul dispune de diferite metode şi mijloace pe care le poate folosi singure sau în combinaţie, pentru a obţine scopul dorit. Şi astfel reiese faptul că maniera în care profesorul sau elevii reuşesc să combine ori să organizeze interrelaţiile dintre diversele metode, tehnici, mijloace de învăţământ şi forme de organizare ale activităţii, reprezintă o strategie didactică creativă. Bazându-se pe aceste strategii, profesorul concepe un plan de lucru cu elevii, în vederea realizării cu eficientă a învăţării.

Consider, deci, că strategiile didactice reprezintă un procedeu prin care elevul este susţinut de profesor în acţiunea cunoaşterii, cu scopul dezvoltării capacităţilor intelectuale, formarea deprinderilor şi abilităţilor lui, precum şi în formarea unui ansamblu de procedee şi mijloace însemnate, bazat pe atitudini, emoţii şi sentimente pozitive.

După parerea mea, pentru a dezvolta potenţialul creativ la elevi, este necesar ca şi cadrul didactic să abordeze într-un mod cât mai creativ activitatatea didactică, să aibă o conduită creativă în procesul didactic. Modul în care el organizează spaţiul şi activitatea precum şi felul cum încurajează interacţiunile cooperante dintre elevi, susţinând o atitudine colegială, flexibilă, îngăduind elevilor să fie curioşi şi interesaţi de temele abordate, dau măsura valorii acestuia. Elevii îndrumaţi în acest mod vor ajunge cu uşurinţă să descopere noi relaţii dintre diferitele obiecte şi fenomene, noi metode sau procedee de investigaţie, noi forme artistice. Activitatea didactică creatoare îi conduce pe elevi să “descopere” singuri, de fapt să “redescopere” lucruri deja cunoscute pentru ştiinţă, artă, practică, ajungând la ele pe o cale proprie, independentă. În toate aceste împrejurări este solicitată şi imaginaţia copilului, care este un proces psihic complex, ce-i permite să reflecte nu doar prezentul sau realul, ci şi viitorul sau probabilul, adaptându-şi astfel comportamentele şi activităţile în raport cu prezentul, trecutul şi viitorul. Copilul poate elabora imagini noi, pe baza combinării într-o manieră originală a datelor experienţei anterioare, angajând în acest proces întreaga personalitate, pentru că imaginaţia creatoare este forma cea mai activă, cea mai înaltă şi cea mai complexă de dezvoltare a acestei capcităţi, atât sub raportul procesului, cât şi al produsului. Îi revine profesorului sarcina să trezească si să întreţină starea afectiv-motivaţională trăită intens de elevi şi să-i stimuleze, să-i încurajeje, să le menţină încrederea în propriile posibilităţi.

Creativitatea poate să fie prezentă în activitatea didactică prin formularea frecventă a unor sarcini cognitive, cu caracter creativ, care să incite la căutări, la descoperiri, precum şi prin maniera în care sunt expuse cunoştinţele, devenind factor de stimulare şi întreţinere a căutărilor creatoare (expresivitatea limbajului, convingerea, credinţa, entuziasmul).

Apreciez că, pentru ca învăţarea să fie eficientă, elevul trebuie să fie pionul principal, să aibă rol activ în propria cunoaştere şi în completarea planului de lucru, implic elevii să-şi precizeze propriile interese şi nevoi de cunoaştere. De asemenea consider că oferind posibilitatea elevilor de a alege metodele, procedeele de lucru sau modul de organizare a

învătării: prin cooperare, în echipă, colectiv, individual, contribui la creşterea responsabilităţii acestora, la asumarea propriei învăţări, la dezvoltarea creativităţii. Alegerea strategiilor didactice interactive este, deci, o cale mai sigură de realizare a scopurilor propuse, de realizare a unei temeinice învăţări, care stă la baza rezolvării problemelor din viaţă reală, răspunzând nevoilor elevilor.

În concluzie, datorită faptului că şcoala contemporană, acordă elevului locul central în educaţie, ea joacă un rol major în dezvoltarea potenţialului creativ al acestuia, iar cadrele didactice pot fructifica acest potenţial în folosul oamenilor şi deci, al societăţii.

Bibliografie :

1.Ionescu, M., (2000), *Demersuri creative în predare şi învăţare*, Editura. Presă Universitară Clujeană, Cluj-Napoca

2.Mihaela R.,(2004), *Creativitate şi inteligenţă emoţională*, Editura Polirom, Iaşi.

3.Stanciu, S., (1969), *Cercetarea pedagogică*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti

MANAGEMENTUL CLASEI DE COPII DIN PERSPECTIVĂ POSTMODERNISTĂ

Prof. inv.primar – CIOLTAN DANIELA

Caracteristici ale managementul postmodern al clasei de elevi

Managementul clasei de elevi, din perspectivă postmodernă este caracterizat prin faptul că, profesorii acţionează şi formulează sarcini didactice pentru elevi ţinând seama de faptul că orice cunoaştere va fi considerată drept un instrument în domeniul experienţei şi renunţă la ideea că o cunoaştere poate reprezenta o lume dincolo de experienţa noastră.Demersurile educaţionale sunt elaborate şi se derulează astfel încât se respectă fundamentul teoriei dezvoltării cognitive (J. Piaget), conform căreia individul trebuie să-şi construiască propria cunoaştere prin experienţă;
Rolul profesorului este acela de a asigura un context ambiental pentru activitatea exploratorie a elevului; elevului trebuie să i se ofere oportunităţi de construire a cunoaşterii prin experienţă proprie.

Şcoala trebuie să fie o instituţie autonomă, un laborator de format caractere demne şi conştiinţe responsabile care vor lua ele însele cele mai bune hotărâri.

Este incontestabil faptul ca educaţia este ştiinţă şi artă. Ca ştiinţa, educaţia pretinde raţiune, iar ca artă pretinde implicaţie afectivă.

Învăţătorilor le revine sarcina de a începe formarea deprinderilor morale, o prima condiţie pentru a reuşi în educaţie fiind aceea de a iubi copiii. A doua condiţie este să înveţi tainele acestei ştiinţe. Ceea ce se urmăreşte prin educaţie este tocmai un transfer al personalitaţii educatorului asupra copilului.

Individul este pus în relaţie cu semenii. Învăţătorul trebuie să formeze la copil convingerea ca el nu poate trai izolat, fără altul, ci în colaborare cu colegii săi, cu care învaţă şi se joacă. În relaţie cu colegul de bancă sau de clasă, elevul va constata identitatea opiniilor sau apropierea lor,îin unele cazuri şi deosebirea lor, deci disonanţa, care nu este confortabilă sub raport psihic, aduce întrebări şi întristări şi ca atare învăţătorul trebuie să intervină pentru a reduce efectele şi a apropia opiniile. Dialogul poate fi utilizat atât înainte de concretizarea acţiunilor, cât şi pentru eliminarea unor neînţelegeri. Dialogul prealabil unei acţiuni contribuie la stimularea încrederii elevilor în ei şi a puterii de gândire

În această privinţă se manifestă o alta calitate necesară pentru activitatea fructuoasă a unui educator: răbdarea. Ea se dovedeşte o adevărată piatră de încercare pentru educatorul cu vocaţie. Numic nu e mai greu dacât să-ţi păstrezi rabdarea atunci când toate strategiile, metodele par a da greş şi trebuie să o iei de la capat, când bunele intenţii par a se nărui în faţa unor copii neintelegători, agresivi şi negativişti.

Răbdarea face parte, alături de încredere, din trăsăturile învătătorului dintotdeauna. Încrederea în forţa hotarâtoare a educaţiei e subliniată şi de teoreticianul empirismului John Loche, în secoulul al XVII-lea, care spunea că “noua zecimi dintre oamenii pe care îi cunoaştem sunt ceea ce sunt, buni sau răi, utili sau inutili, datorită educaţiei pe care au primit-o. Educaţia este aceea care determină marile deosebiri între oameni. “. Este vorba deci despre încrederea în forta educaţiei, dar şi de încrederea în capacitatea omului de a fi educat. Toţi marii pedagogi ori gânditori umanişti ai lumii şi-au exprimat încrederea în om, în capacităţile lui cognitive, morale, estetice, de a surmonta dificultăţile, de a se mobiliza astfel încât să triumfe adevărul, binele, credinţa, dreptatea, frumosul.

Ideile de bază ale teoriei postmoderniste a motivaţiei

Mark Taylor[22] sugerează incercând să stabilească ideile de bază ale unei teorii postmoderne a motivaţiei:

[22] Aceste principii se întâlnesc în lucrarea „Les pricipes du management schientifique”, 1911;

1)formularea unor aşteptări clare în raport cu elevii şi comunicarea lor cât mai des şi cât mai devreme; întrucât elevii au fost nevoiţi să se adapteze unor circumstanţe variate şi uneori fără exigenţe formulate în mod explicit, se poate utiliza adaptabilitatea lor, oferindu-le aşteptări clare şi distincte; în raport cu şcoala, aşteptările profesorului trebuie să vizeze un comportament coerent şi consecvent faţă de temele pentru acasă, respectarea orarului, calitatea pregătirii;
2)formularea explicită a tuturor rezultatelor dorite, fie în plan academic sau personal, fie în planul comportamentelor şi valorilor civice; rezultatele ar trebui formulate în termeni de obiective comportamentale (comportamente observabile,măsurabile);
3)accentuarea rolului metodei ştiinţifice în cunoaşterea şi înţelegerea realităţii, dar şi a posibilelor pericole ale scientizării; dacă ştiinţa este concepută ca un set de unelte destinat întelegerii realităţii, trebuie accentuată nevoia introducerii limitelor şi a examinărilor critice a datelor prezentate, dar şi a relevării tradiţiei educaţionale legate de metoda ştiinţifică;
4)evitarea abuzului de putere şi de autoritate; formularea unui număr cât mai redus de reguli şi adoptarea unei conduite nondefensive din partea profesorului;
5)utilizarea unor instrumente alternative (alături de lucrările scrise) care să evidenţieze modul şi nivelul de învăţare al elevilor; sunt recomandabile acele instrumente care încurajează munca independentă;
6)apelul la tehnologii sofisticate care să răspundă reacţiei elevilor de respingere a metodelor educaţionale clasice, ilustrate perfect de tehnica expunerii în faţa unor rânduri de ascultători "captivi şi pasivi" (elevii au tendinţa de a asimila competenţele profesionale ale profesorului cu competenţele sale în domeniul informaticii);
-acceptarea şi aprecierea diversităţii punctelor de vedere, astfel încât în sala de clasă să se poată exprima liber perspective culturale, religioase, tradiţionale, rasiste sau sexiste, doar aşa pot fi puse în discuţie şi examinate din perspectiva veridicităţii sau a utilităţii lor, în acelaşi timp, se oferă oportunitatea reacţiilor afective ale elevilor în raport cu aceste idei inacceptabile şi degradante, doar respingerea netă şi din capul locului, din partea profesorului, a unor astfel de puncte de vedere, fără discuţii, controverse, reacţii particulare şi emoţionale din partea elevilor nu este utilă nici în planul valorilor civice, nici în planul eficienţei educaţionale, autoritatea nu mai constituie un argument pentru elevii de astăzi şi nici n-ar mai trebui să constituie; în plus, în acest context, mai importantă chiar este reacţia afectiv-emoţională care ar putea crea aderenţe în planul valorilor şi mentalităţilor pe care le considerăm dezirabile;
-creşterea gradului de flexibilitate în ceea ce priveşte structura anului şcolar, a orarului săptămânal, a orarului unei zile, pentru a răspunde într-o măsură şi mai mare nevoilor, posibilităţilor şi oportunităţilor elevilor de astăzi;
-introducerea unei perspective economist-manageriale în ceea ce priveşte relaţia profesor-elev şi implicit în ceea ce priveşte învăţarea.

Proceduri de manipulare a mediului extern pentru stimularea motivaţiei învăţării

Elevii învaţă mult mai uşor atunci când vor să înveţe, adică atunci când sunt mânaţi de un imbold interior (motivaţia internă de a învăţa); din păcate, tot mai mulţi elevi arată tot mai puţin interes pentru învăţarea în şcoală; astfel, rolul profesorului va fi acela de a manipula mediul extern (a furniza motivaţia externă) în speranţa stimulării dorinţei interne a elevilor de a învăţa.

Să luăm în considerare unele proceduri care pot fi utilizate pentru a atinge acest scop:

- mediul clasei poate face diferenţa între un elev motivat şi un elev plictisit, refractar.

- modelarea este tehnica utilizării comportamentului persoanelor admirate pentru a demonstra valorile şi comportamentele pe care profesorul vrea ca elevii să le achiziţioneze;
- strategiile instructionale: activitatea în grup şi strategiile de pre-învăţare centrate pe elev pot fi motivante întrucât se construiesc pe nevoia de recunoaştere şi de afiliere;
- aşteptările profesorului: elevii au tendinţa de a se pregăti la un nivel concordant cu aşteptările profesorului;
- feedback-ul ca factor de motivare pentru a furniza elevilor un feedback sunt utilizate în mod obişnuit trei modalităţi: lauda, comunicarea rezultatelor şi notarea;
- implicarea elevilor are în vedere trezirea interesului lor pentru sala de clasă, pentru modul în care arată aceasta, pentru activităţile care se desfăşoară acolo;
- creşterea gradului de aplicabilitate imediată a cunoştinţelor dobândite in şcoală: cunoştinţele dobândite în sala de clasă trebuie să aibă aplicabilitate în viaţa cotidiană a elevilor; în acest scop, profesorul trebuie să fie capabil să răspundă pe înţelesul acestora la întrebări ca: de ce trebuie să învăţăm chestiile acestea plicticoase?, la ce ne sunt de folos aceste informaţii?

Dacă profesorul nu este capabil să răspundă pe înţelesul elevilor la aceste întrebări, va trebui să-şi reevalueze propria sa atitudine în raport cu elevii, cu şcoala, cu obiectul de studiu pe care îl predă.

Poate că paradigma postmodernă nu reprezintă decât un instrument de mare acuitate în ceea ce priveşte critica şi deconstrucţia, dar registrul rămâne în bună măsură străin. Aceasta este situaţia şi în ceea ce priveşte motivaţia, deocamdată un diagnostic extrem de acut al crizei dar un tratament mai degrabă ineficient.

BIBLIOGRAFIE:

1. Managementul organizaţiilor educative", note de curs, Universitatea Bucureşti, 1995
2. Iucu, B., Romita, 2006, Managementul clasei de elevi – aplicaţii pentru gestionarea situaţiilor de criză educaţională, Ed. Polirom, Iaşi, p.29-31
3.Stanciu, Mihai – „Reforma conţinuturilor învăţământului”, Editura Polirom, Bucureşti, 1999

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

Prof. Gabur Paulina, Liceul„ Gh.Ruset Roznovanu,
Roznov, Neamț

Școala este una dintre instituțiile fundamentale ale statului. Fiecare familie este , prin copiii săi , legată nemijlocit de școală. Mai mult decât atât, părinții își proiectează visurile, împlinirile sau neîmplinirile, speranțele sau frustrările de parcursul școlar al copiilor lor.

Ce este o școală bună? Cum știm că am ales o școală bună pentru copiii noștri?

Răspunsul ar trebui dat de societatea românească. Ce fel de elev doreşte ea să fie produs de şcoală? Ce fel oameni dorim să avem în ţară? Ce fel de cunoştinţe şi ce fel de caracter vrem să dezvoltăm ? Esenţial ar fi ca toate şcolile să aibă, pe lângă conţinuturi, obiective şi cadre cheie la fiecare materie şi, pe lângă activităţile extraşcolare despre care se poate discuta separat, un “portret” al elevului pe care să îl construiască școala. Acesta ar trebui să conţină o serie de trăsături de caracter care să fie integrate în programe, care să fie prezente în viaţă de zi cu zi a şcolii, care să fie discutate de către cadrele didactice la întâlnirile de pregătire profesionale. Astfel elevii ar trebui să devină:

- Persoane ce gândesc
- Capabili să comunice
- Posesorii unor principii cum ar fi onestitate, demnitate şi responsabilitate
- Persoane cu o viziune echilibrată a realităţii care să-i ajute să poate lua decizii logice şi etice
- Deschişi la minte – cu o toleranţă şi înţelegere a altor culturi
- Oameni ce reuşesc să combine armonios dezvoltarea intelectului cu dezvoltarea fizică şi psihică.

Cum reușește școala să formeze caractere, mai ales în timpurile speciale pe care le trăim ?

În contextul închiderii școlilor din cauza pandemiei de SARS-CoV-2, Ministerul Educației a emis în data de 21.04.2020 ordinul nr. 4135 / 21.04.202020. Măsurile prevăzute în acest ordin sunt instituite la mai mult de o lună de zile de la instituirea stării de urgență și fac deja obiectul a numeroase dezbateri. Participarea elevilor la activitățile educaționale online, în această perioadă, a depins de accesul acestora la infrastructura casnică și dotarea gospodăriilor cu conexiune la internet, cu laptop / computer personal / imprimantă (sau telefon mobil sau tabletă), precum și de sprijinul pe care părinții l-au putut oferi propriilor copii în accesarea lecțiilor și a resurselor de învățare oferite de cadrele didactice.

Resursele pe care cadrele didactice le-au accesat au fost: propria experiență anterioară în utilizarea instrumentelor de învățare online,diverse tutoriale găsite online , grupurile de suport colegial precum grupuri ale profesorilor de pe Facebook, programele de formare în domeniul TIC desfășurate prin CCD-uri , portalul deschis de Ministerul Educației pe digital.educred.ro , ideile de activități cu suport digital de pe digitaledu.ro, atelierele CRED desfășurate prin videoconferință , resursele educaționale deschise colectate de inspectoratele școlare , programele de formare în domeniul TIC desfășurate de ONG-uri/ companii , platforma eTwinning.

Principalele obstacole pe care elevii le întâmpină în noul context sunt legate de resursele tehnice necesare: lipsa unui computer/tabletă/telefon mobil, lipsa competențelor digitale, inclusiv de a utiliza instrumente specifice învățării online, lipsa de acces la internet, imposibilitatea de a avea un program structurat de lucru mediat de resurse digitale. Toate aceste date sugerează că nu este foarte realist să plecăm de la presupoziția că trecerea la predarea exclusiv online se poate face cu ușurință.

După cele 4 luni de școală care s-au desfășurat sub amprenta online-ului, în calitatea mea de profesor, pot formula câteva observații:

-profesori și elevi deopotrivă am început să ne obișnuim cu acest tip de interacțiune, mediată de platformele educaționale.

-procesul instructive- educative suferă , în continuare ora de curs în online fiind influențată de diverși factori din afară.

-elevii sunt apatici, le lipsește entuziasmul comunicării. În scenariul galben, cursurile se desfășoră alternativ , pe grupe. Grupa care se află în clasă e lipsită de bucuria întâlnirii cu profesorul.

-dacă anterior momentului declanșării pandemiei, militam împotriva folosirii telefoanelor în timpul orelor de curs, acum solicităm deseori elevului să acceseze internetul, chiar dacă se află în clasă.

-lecțiilor desfășurate pe platforma educațională le lipsește sensibilitatea , interacțiunea umană.

Ce rămâne din portretul elevului pe are îl schițam la început?
Generațiile care sunt astăzi în liceu vor pătrunde pe piața muncii în 2024-2025, într-o lume tehnologizată și vor trebui să demonstreze capacitate de adaptare și cunoștințe serioase, care să le permită folosirea aparaturii moderne. Totuși,să nu uităm că scopul nostru nu este să formăm generații de roboți, ci oameni capabili să se adapteze lumii.
Trebuie să devenim „stăpânii” tehnologiei, nu „ sclavii ”ei.
Interesul pentru educaţie a fost dintotdeauna o preocupare majoră a societăţilor şi a elitelor lor. În perioada modernă, începând cu revoluţia industrială, când accesul la şcoală s-a generalizat, învăţământul a devenit o prioritate pentru toate clasele sociale, fie şi doar din speranţa, justificată, că individul se poate ridica deasupra condiţiei date de familia, locul şi circumstanţele în care s-a născut.

Se vorbeşte (şi în multe ţări se şi acţionează) despre centrarea educaţiei pe elev. Această nu este o vorba goală sau u doa un sindrom al relativismului post-modern. Dimpotrivă, punerea elevului în centru este în perfectă concordanţă cu ceea ce elitele societății românești, eminenți pedagogi democraţi şi progresişti au avut în prim plan în ultimii 150 de ani.

Astfel G.G. Antonescu spunea că “individualismul şi provocarea la acte de creaţie constituie două note caracteristice ale culturii formative, pe care ne dorim să o realizăm în şcoală” iar Iosif Gabrea era convins că “idealul educaţiei nu este altul decât potenţarea la maximum a individualităţii”. Iar exemplele pot continua cu personalităţi ca: Onisifor Ghibu, Constantin Rădulescu-Motru şi alţii în ale căror scrieri şi acţiuni se poate găsi o enormă cantitate de gândire progresistă care ar putea face faţă oricăror scrutine riguroase modern. Centrarea educației pe elev a dus la apariția metodelor moderne, renunțarea sau restrângerea rolului prelegerii și folosirea „artificiilor” care să capteze atenția elevului provocându-l să se implice, să formuleze răpunsuri la întrebări sau să identifice centre de interes care să-i stimuleze gândirea.

Folosirea platformelor educaționale în această perioadă specială limitează, într-un fel , libertatea profesorului în construirea scenariului didactic.Deși profesorul are la îndemână o sursă inepuizabilă de informație, platformele limitează și dirijează pe un anumit canal tipul de scenariu didactic. De exemplu, folosind Zoom sau Classroom meet, profesorul este tentat să abordeze aceeași metodă a prelegerii. Elevul ascultă ,privește și primește o informație pe care rareori o reține.

Un adevărat pedagog trebuie să treacă peste aceste inconveniente ale învățatului online, să descopere metode inovative care să facă lecțiile atractive și să „depășească” ecranul computerului reușind să pătrundă în mintea elevului.

Bibliografie

1. Istrate, Olimpus „Oportunitatea unui program de integrare a noilor tehnologii în educație”, în revista ITeach-Experiențe didactice- o revistă pentru educație și educatori.

2. Lomaca, Constantin „ Educație românească pentru generațiile viitoare”, în Contributors.ro

3. SNSPA „ Educația în timpul pandemiei”, Policy-note-educatie

Studiu de specialitate
« La didactique du FLE »

Doina Volocariu
Colegiul Economic « Anghel Rugină » Vaslui

« La didactique du FLE ou la méthodologie de l'enseignement – apprentissage se définit comme une branche de la didactique générale. Tandis que la première étudie les problèmes de l'enseignement-apprentissage sous leurs aspects les plus généraux, la deuxième s'organise comme une didactique spéciale mettant l'accent sur les méthodes, les procédés et les techniques d'enseignement.» [23]

Les notions fondamentales à valeur opérationnelle dans la didactique du FLE sont: l'enseignement-apprentissage, les méthodes, les procédés et les techniques.

Plusieurs chercheurs ont étudié la didactique et ont réussi à dégager les acquisitions nouvelles et à montrer la voie à suivre pour relier les développements théoriques à l'activité enseignante.

La didactique du FLE, nommée aussi la glottodidactique est une discipline autonome qui s'occupe avec l'étude du système d'enseignement/apprentissage ayant son propre appareil conceptuel, ses propres méthodes d'investigation et un corpus de données systématiques. Le plus important est l'aspect interdisciplinaire et on ne peut pas ignorer ses interactions avec d'autres disciplines scientifiques telles que la linguistique, la psychologie de l'enseignement, la psycholinguistique, la pédagogie, la sociologie de l'enseignement, la cybernétique, etc.

À partir des objectifs on peut parler d'une glottodidactique théorique, dont « l'objectif est d'élaborer des modèles du processus didactique » et d'une glottodidactique appliquée, qui se donne pour tâche « la structuration de l'ensemble de connaissance qui doivent être transmises aux enseignés (le syllabus) ainsi que la mise en place des techniques appropriées de transmission ».[24]

On doit souligner que les langues étrangères occupent indubitablement une place de premier ordre dans la formation intellectuelle d'un être humain, quels que soient son métier et le pays où il vit. C'est l'une des exigences de la vie contemporaine qui ne peut se concevoir en l'absence de moyens efficaces de communication entre les gens de la planète. Les langues de circulation internationale les plus parlées sont: l'anglais, le français, l'allemand, l'espagnol, l'italien, la russe.

Quelles seront, dans ce nouveau contexte, la place et la portée du français? Le problème intéresse non seulement les linguistes et les didacticiens, mais aussi les spécialistes des domaines les plus variés, depuis l'économie et le droit, jusqu'aux sciences politiques, à la philosophie, à l'informatique et même aux sciences exactes. Il ne nous est pas indifférent dans quelle langue nous nous exprimons et communiquons avec nos homologues. Voilà pourquoi la perspective inter- et pluridisciplinaire est appelée à fournir de nouvelles solutions.

Dans notre pays, la plupart des lycées ont une orientation spécialisée dans un certain domaine, ce qui entraîne des modifications pas du tout négligeables en ce qui concerne le statut des langues étrangères dans l'ensemble du processus d'instruction et en ce qui concerne le rôle et les attributions du professeur de langues. Celui-ci ne peut plus se limiter à être tout simplement professeur de langues, mais doit acquérir un minimum d'initiation dans le domaine

[23] Dragomir, Mariana, *Considérations sur l'enseignement-apprentissage du Français Langue Étrangère*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2001, p. 5
[24] Cristea, Teodora, *Linguistique et techniques d'enseignements*, Bucureşti, Universitatea din Bucureşti, Facultatea de Limbi Străine, 1984, p. 34 - 35

respectif, en fonction du profil de chaque classe (par exemple: mathématiques – informatique, comptabilité, tourisme, administration publique) afin de faire face aux problèmes avec lesquels il est obligé de se confronter : manuels spéciaux, terminologie spécialisée, structures mentales des élèves. D'autre part, la méthodologie de l'enseignement des langues subit des changements perpétuels –auxquels le professeur doit savoir s'adapter- grâce aux progrès continuels du savoir humain : l'explosion d'information, la technologie de plus en plus avancée. Tout cela fait que le professeur de langues ne soit plus le même qu'il y a cinquante ans et même vingt ans.[25]

Les problèmes spécifiques de l'enseignement du français langue étrangère (FLE) recoupent en bonne partie ceux de l'enseignement des langues étrangères en général ainsi que du processus pédagogique dans son ensemble.

De nos jours il est très difficile d'être professeur. « Est-ce qu'on peut apprendre à être professeur? Est-ce un don ou un acquis? Est-ce un art ou une science? Est-ce que la préparation théorique, si rigoureuse soit-elle, nous aide à devenir un meilleur praticien? Autant de questions que les professeurs et les formateurs de professeur ne cessent pas de se poser, autant de questions qui insinuent un certain doute quant à la méthodologie des langues vivantes, en lui assignant souvent un statut ambigu. Malgré ces difficultés dont tous ceux qui travaillent dans ce domaine sont conscients, les recherches pédagogiques sont en plein essor, le problème de la formation des professeurs (de langues, en l'occurrence) jouit d'un intérêt toujours croissant de la part des spécialistes. Même si on est devant l'incertitude, il faut toujours être prêt à tout remettre en question, il faut toujours refaire le chemin, apprendre comment s'apprend ce que l'on enseigne. La didactique de l'avenir ne peut être qu'une didactique ouverte et plus rigoureuse en même temps. » [26]

Au-delà de la problématique liée aux approches à choisir dans l'interprétation d'une culture, se pose une autre question: quels contenus sélectionner dans un cursus d'enseignement d'une langue et d'une culture étrangère? Le choix s'impose, car, dans toute société, on peut déceler une variété de pratiques culturelles.

On doit souligner qu'une culture ne peut être considérée une réalité homogène, mais plutôt une réalité composée de cultures. Pour accéder à la compréhension d'une culture, il est nécessaire de repérer et de maîtriser ses lois de fonctionnement, d'utiliser des critères de classement de ses pratiques sociales, afin de pouvoir reconstruire un tableau général des comportements, où chacun détient une valeur différente.

En ce qui concerne les objectifs à atteindre dans l'enseignement de la civilisation, il est parfois impossible et inutile de vouloir faire acquérir à un étranger la compétence culturelle indigène. On ne demandera pas à un étranger de reproduire les comportements des autochtones, il devra plutôt savoir les décoder et les comprendre. Cette activité d'interprétation requiert un regard aigu que le natif ne possède pas, du fait de son adhésion à un ordre symbolique qu'il a intériorisé dès l'enfance.

L'étendue et la complexité du domaine laissent prévoir un approfondissement ultérieur et de nouvelles perspectives.

Par-delà les réflexions théoriques, au moment de passer à une phase opératoire, il est nécessaire de se poser le problème des finalités et des objectifs dans un enseignement de la culture.

Il ne s'agit pas de donner à l'étranger une compétence culturelle identique à celle du natif: l'acquisition d'une compétence de communication en langue étrangère s'effectue par un processus de socialisation tenant compte de la

[25] Mureşanu Ionescu, Marina, *L'enseignement du français langue étrangère*, Iaşi, Institutul European, 2007, p. 5-6
[26] Mureşanu, Marina, *La didactique du français langue étrangère*, Iaşi, Editura Universităţii « Al. I. Cuza », 1987, p. 2 -3

langue maternelle et des notions, concepts, attitudes et valeurs adoptées par l'apprenant au sein de sa société d'origine et plus particulièrement dans son environnement social propre.[27]

L'objectif en ce qui concerne la langue étrangère n'est pas uniquement pragmatique: offrir aux apprenants les moyens pour organiser leur discours de façon cohérente et interagir facilement avec des étrangers; il doit aussi et surtout intégrer la dimension formative: développer un sentiment de relativité de ses propres certitudes, qui aide les élèves à supporter l'ambiguïté de situations et de concepts appartenant à une culture différente.

Une éducation interculturelle vise à l'acceptation du sentiment d'insécurité causé par l'inconnu et à la capacité de généraliser des expériences vécues, sans tomber dans le piège du stéréotype. C'est une tâche spécifique de la didactique des langues, puisque la prise de conscience de la société étrangère, dans sa réalité actuelle et dans son arrière-plan historique, se trouve étroitement liée à l'apprentissage et à l'utilisation de la langue dans la communication réelle, en dehors de la salle de classe.

Devant la complexité des problématiques évoquées, nombre de question fondamentales se posent : les approches citées et les disciplines mentionnées, qui décrivent et analysent la culture, n'ont pas été conçues pour être appliquées dans une situation didactique. Il est donc nécessaire de les interroger en gardant toujours à l'esprit la spécificité du contexte de départ.

« L'interdisciplinarité ne doit pas être conçue comme une accumulation de savoirs différents sur le même objet. Les diverses perspectives selon lesquelles cet objet peut être abordé ne doivent jamais effacer ses caractéristiques propres: il est nécessaire de cerner et de définir tous les aspects inhérents au problème qu'on veut éclairer, ainsi que les objectifs à atteindre, les hypothèses à vérifier et les procédés d'évaluation des résultats. » [28]

« La didactique doit être créatrice pour que l'enseignement soit équitable. Le public global n'existant que pour des raisons commerciales, tout enseignement du français doit se faire sur objectifs spécifiques et répondre aux besoins identifiés chez le public tout en s'adaptant au contexte local dans lequel l'apprentissage sera mis en place. »[29]

Bibliographie

Castellotti, Véronique, *La formation des enseignants de langue*, Paris, CLE International, 1995

Cristea, Teodora, *Linguistique et techniques d'enseignements*, București, Universitatea din București, Facultatea de Limbi Străine, 1984

Dragomir, Mariana, *Considérations sur l'enseignement-apprentissage du Français Langue Étrangère*, Cluj-Napoca, Editura Dacia, 2001

Lemeunier-Quéré, Megali, *Créer du matériel didactique*, dans *Le Français dans le monde*, no. 331, janvier – février, 2004

Mureșanu, Marina, *La didactique du français langue étrangère*, Iași, Editura Universităţii « Al. I. Cuza », 1987

Mureșanu Ionescu, Marina, *L'enseignement du français langue étrangère*, Iași, Institutul European, 2007

[27] Castellotti, Véronique, *La formation des enseignants de langue*, Paris, CLE International, 1995, p. 88
[28] Castelotti, Véronique, *La formation…, op. cit.,* p. 89
[29] Lemeunier-Quéré, Megali, *Créer du matériel didactique*, dans *Le Français dans le monde*, no. 331, janvier – février, 2004, p. 29

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Hote Mariana

"Scopul principal al educației este de a crea oameni care sunt capabili să facă lucruri noi, nu pur și simplu să repete ceea ce au făcut și alte generații - oameni care sunt creativi, inventivi și descoperitori. Al doilea scop al educației este de a forma mințile care pot fi critice, pot verifica și nu pot accepta tot ceea ce li se oferă. "
Jean Piaget.

Platformele educaționale au dat un impuls noilor generații, oferindu-le atât lor cât și nouă de-o potrivă, cadre didactice, o nouă perspectivă asupra învățământului, asupra metodelor de predare, învățare, evaluare mai mult sau mai puțin dorită, însă indispensabilă în condițiile actuale pandemice.
Într-o societate în care evoluția tehnologiei cunoaște o accelerare acerbă, utilizarea instrumentelor IT duc la o îmbunătățire complexă a procesului de învățământ, utilizarea calculatorului în acest proces devenind din ce în ce mai mult o necesitate.

Platformele educaționale introduse în uz frecvent în ultima perioadă, aduc cu ele atât impacturi pro cât și contra din partea copiilor, elevilor, studenților cât și a cadrelor didactice. Imposibilitatea dezvoltării actului educațional în aceste condiții impuse de „pandemie” forțează cadrele didactice, elevii de toate vârstele să abordeze mediul online.

Din punctul meu de vedere, construirea și utilizarea unor platforme educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, așadar, impactul platformelor educaționale fiind unul pozitiv, ajutându-ne în continuarea actului educativ, reprezentând și un mod mai atractiv pentru copiii de toate vârstele.
Bineînțeles este faptul că mediul online nu poate înlocui întâlnirile face- to-face, acestea fiind mult mai eficiente, cooperante, mediu în care se poate realiza o colaborare propice, prosperă, atât din punct de vedere al sănătății prin neobosirea ochilor în fața monitoarelor mai mult decât este indicat, precum și din punct de vedere al înțelegerii conținutului, parte aplicată a acestuia. Acest lucru denotă impactul negativ al platformelor educaționale în școala românească.
Așadar, platformele educaționale aduc cu ele o serie de beneficii, dar și o serie de dezavantaje.

Dintr-un prim punct de vedere, construirea și utilizarea unor platforme educaționale adecvate, îmbunătățesc procesul de învățare, lucru îmbucurător atât celor care transmit informația, cât mai cu seamă beneficiarilor informației, elevii de toate vârstele. După cum bine știm, „micul ecran” a fost mereu apreciat atât de cei mici, cât și de cei mari datorită capacității acestuia de a oferi informații fără prea mult efort, atrăgându-i prin diversitatea materialelor, reușind să atingă punctul de înțelegere al tuturor. Precum spunem și mai sus, platformele educaționale ating un rang ridicat al beneficiilor, infomația fiind la îndemâna copiilor, aceștia accesează cu plăcere și ușurință, stimulând asfel procesul educativ.

Pe de altă parte, mediul online nu poate înlocui întâlnirile face- to- face, acestea dovedindu-se a fi mai eficiente, practice în comparație cu mediul online. Spre exemplu, în timpul stării de urgență, când toată lumea a continuat procesul

instructiv- educativ în mediul online, logându-se împreună cu copiii, respectiv copiii și părinții acestora, am constatat beneficiile întâlnirilor în mediul outside. Chiar dacă informația dorită se află la un click distanță în mediul online, explicațiile date de profesorul/ educatorul de specialitate nu pot fi redate în acest mediu , precum și aplicațiile, activitățile practice pe materia predată nu pot fi redate decât în condiții outside. Atât din punct de vedere al sănătății mintale și oculare, organe suprasolicitate de puternica lumină a monitorului, abuzul în utilizarea acestuia obosește ochii, solicită capacitatea mentală mult peste media recomandată aducând cu sine dureri de cap, anxietate, solicitându-ne o bună parte din energie. Un alt dezavantaj al platformelor educaționale, este faptul ca, în țara noastră din păcate, avem copii din zone defavorizate care nu au posibilitatea de a beneficia de accesul la mediul online datorită stării materiale precare a acestora. Acești copii nevinovați, unii cu dorința de învățare pentru depățirea propriei lor condiții, se lovesc de acest dezavantaj, nepermițându-și achiziționarea aparaturii necesare accesării orelor online.

Astfel, impactul platformelor educaționale în școala românească, aduce cu sine atât părți pozitive, cât și negative. O soluție avantajoasă elevilor și atractivă acestora, ar fi combinarea celor două modalități de abordare a învățământului românesc.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Muresan Melania
Grosii Tiblesului, Maramures

În utimele decenii, tehnologia a cunoscut o evoluție remarcabilă. Acest lucru s-a făcut remarcat tocmai în cadrul acestei pandemii care ne-a cuprins în ultimele luni și care ne-a influențat viețile. În această perioadă, tehnologia ne-a arătat cât de mult ne simplifică viața, însă și cât de mult o complică. Din punctul meu de vedere, tehnologia aduce atât avantaje, cât și dezavantaje în desfășurarea vieții și a acțiunilor educative.

Pe de o parte, Gaston Berger spune că „școala nu poate avea decât două scopuri. Primul e să dăm copilului cunoştinţele generale de care, bineînţeles, va avea nevoie să se servească: aceasta este instrucţia. Cealaltă e să pregătim copilul de azi pentru omul de mâine, şi aceasta este educaţia”. E-learningul ne oferă o nouă perspectivă asupra modului în care instrucția și educația se desfășoară. Fiind învățător debudant, nu pot realiza o paralelă prea dezvoltată în ceea ce privește școala românească înainte și după intervenția platformelor educaționale. Pot însă oferi câteva aspecte pe care le-am surprins la clasă acest an deoarece unul dintre copii are probleme de sănătate, fiind necesară evitarea colectivității. Deși nu poate veni fizic la școală, șansa de a fi educat, de a fi instruit reprezintă cel mai mare avantaj pe care platformele educaționale le aduc în școala noastră. Atfel, copilul dispune de independență de studiu și are, totuși, șansa de a participa la ore.

Studiile arată că utilizarea adecvată și eficientă a unor anumite tipuri de media crește perioada de reținere a cunoștințelor și ajută în prelungirea captării atenției elevilor. Un cântec despre igienă îi va interesa mai mult pe copii decât informațiile prezentate direct de către profesor, însă e nevoie să alegem materialele cu grijă. Astfel aceste platforme ne ajută în îmbunătățirea modalităților de transmitere a infomațiilor, cât și a gradului de însușire a cunoștințelor de către elevi.

Tehnologiile diverse și dinamice duc la un feedback pronunțat, în timp real. Un evaluator avizat va putea realiza evaluări formative și sumative în timp real, oferind elevilor un răspund imediat în ceea ce privește notarea. Cred că acest lucru ar trebui cât mai des folosit în școala românească. Se elimină astfel orele pierdute în corectare, notare, dar mai ales din stresul produs elevilor în așteptarea rezultatelor. Utilizarea acestor platforme educaționale duce la simplificarea modului în care actul educațional se desfășoară.

Pe altă parte, necesitatea utilizării acestor platforme educaționale ne-a făcut să realizăm cât de nedotate sunt multe școli din țara noastră. Da, aceste plastforme aduc zeci de beneficii. De la metode pedagogice diverse, transmitere de infromație rapidă, la independeță geografică și învățare adaptivă, căci fiecare elev e diferit, deci învață diferit. Însă, trebuie să realizăm faptul că aproape un sfert din școlile din România nu au internet. Astfel, copiii nu au acces la datele trimise de profesor, nu au acces la informații suplimentare. O altă ramură a acestei realități care ne-a lovit odată cu intrarea acestor platforme edcaționale în utilizare e că și mai mulți copii nu au internet. Prin utilizarea acestor platforme în procesul educativ, automat copilului i se ia dreptul cu care s-a născut, și anume dreptul la educație.

Utilizarea acestor platforme ne-a arătat că foarte multe cadre didactice nu dețin experiența necesară în domeniul utilizării calculatoarelor. Pentru o înțelegere cât mai amplă a materialului prezentat, profesorul trebuie să cunoască

platforme și să le aleagă pe cele care îl vor ajuta pe elev în înțelegerea materiei. Fiind și studentă, am simțit pe propria piele ce înseamnă orele cu un profesor care știe să folosească toate beneficiile pe care i le oferă aplicația, dar și opusul acestuia.

Lăsând la o parte realitatea crudă, utilizarea acestor platforme a dus la ridicarea gradului de abandon școlar. Copiii, de la cei mici, la cei mari, își pierd interesul. Rovai și Jordan de la Regent University, SUA au realizat studii care arată factorii care ajută la limitarea acestei tendințe, dintre care enumerăm egalitatea, grupuri de lucru cât mai mici, stilul de predare și gradul de însușire a cunoștințelor.

Într-o altă ordine de idei, aceste platforme educaționale, cu toate că aduc beneficii materiale, temporale și geografice, aduc și dezavantaje. Perioada în care orele s-au desfășurat online a lăsat în mintea copiilor multe goluri, multe lucruri neînțelese sau neexplicate. Ora online este mult mai obositoare decât cea fizică, astfel profesorul trebuie să observe perioada în care elevii sunt mai activi și mai atenți și să o folosească în scopul transmiterii noilor conținuturi sau aprofundării lor. Lipsa contactului vizual cu elevii îi ia profesorului ocazia de a observa gradul în care elevii și-au însușit noile cunoștințele. De menționat este și faptul că internetul are o influență extrem de importantă. Exceptând faptul că mulți elevi nu dispun de conexiune la internet sau de aparatură, mulți dintre cei care dispun au conexiune slabă, lucru care e o piedică în desfășurarea normală a orelor. De exemplu, profesorul adresează o întrebare , iar copiii răspund mai târziu din cauza conexiunii slabe la internet. Perioada aceea de liniște este un punct mort în desfășurarea orei. Intervin astfel probleme de comunicare, probleme în predare și, mai ales, în evaluarea orală.

Necesitatea folosirii acestor platforme ne-a făcut să vedem că multe cadre didactice, exemplare în desfășurarea orelor fizice, nu se descurcă în utilizarea acestor platforme. Astfel, multe ore nu au avut loc conform standardelor minime, toate fiind în dezavantajul elevilor. Acest lucru arată necesitatea formării continue a cadrelor didactice. Un cunoscut proverb spune: „cine învață, merge înainte, cine nu-dă înapoi”. Alăturăm acestui proverb cuvintele lui Eminescu: „școala va fi școală când omul va fi om și statul va fi stat”. Trebuie să se conștientizeze necesitatea formării continuă a cadrelor didactice din școala românească. Viața se schimbă, lumea evoluează, metodele și tehnicile de predare se schimbă de la an la an, iar noi, cadrele didactice trebuie să ținem pasul și să fim pregătiți de a accepta schimbarea.

Pentru mine, utilizarea acestor platforme educaționale înseamnă multă muncă, multe ore petrecute în fața calculatorului și obținerea unei aparaturi cât mai potrivite pentru desfășurarea în condiții optime a procesului educativ. Am învățat multe în această perioadă despre cum să utilizezi corect anuminte opțiuni ale platformelor, dar mai ales când.

În concluzie, platformele educaționale ne-au făcut să realizăm cât de puțin se investește în școala românească și în formarea continuă a cadrelor didactice. Ne-au făcut să vedem cât de puțin se investește în dezvoltarea țării noastre, încă existând copii care nu dispun nici măcar de electricitate.

Bibliografie:

1. In loc de inroducere. Gaston Berger. (n.d.). Accesat 4 Octombrie, 2020, http://docplayer.ro/192371683-In-loc-de-inroducere-gaston-berger.html

2. D. (n.d.). Instruire Asistată de Calculator și Platforme Educaționale On-Line. Accesat 4 Octombrie , 2020.
3. Digi24. (2020, September 03). Ministerul Educației: Aproape un sfert din școli nu au internet. Când vor fi conectate la rețeaua web. Accesat 4 Octombrie, 2020, https://www.digi24.ro/stiri/actualitate/educatie/ministerul-educatiei-aproape-un-sfert-din-scoli-nu-au-internet-cand-vor-fi-conectate-la-reteaua-web-1362565

Impactul platformelor educaţionale în şcoala românească

Profesor învățământ preșcolar: Ciobotaru Amalia
Școala Gimnazială Nr. 1 Livezi

"...educaţia trebuie să prevină utilizările oarbe ale noilor tehnologii informatice în comunicare, să împiedice înstrăinarea omului, să lupte contra dorinţei de divertisment permanent, contra fricii nejustificate faţă de noile tehnologii informatice în comunicare, să prevină diminuarea spiritului creativ." G. de Landsheere

Dat fiind faptul că, tehnologia a fost introdusă pe scară largă în toate domeniile vieții, nici o ocupație nu poate pretinde că este independentă de utilizarea directă sau indirectă a tehnologiei, deoarece este integrată în societate. Prin urmare, domeniile educației și învățării au încorporat și tehnologia, ducând la posibilități și rezultate fără precedent. Avantajele tehnologiei nu pot fi contestate, având în vedere tendințele recente în domeniul învățării electronice, cu toate acestea în ciuda acestui fapt, dezavantajele sale nu trebuie ignorate. De exemplu, utilizarea dispozitivelor mobile de către elevi la matematică evită beneficiile calculelor manuale. Calculele manuale implică o analiză mai profundă a problemelor care dezvoltă activitatea creierului și capacitatea mentală. Nolie tehnologii, în timp ce îi ajută pe elevi, de fapt elimină exercițiile mintale esențiale și reduc astfel eforturile de gândire. Pe lângă aceste aspecte, mulți profesori se așteaptă ca fiecare elev să aibă un dispozitiv în timpul orelor de curs, ceea ce poate duce la o inactivitatea a elevului. Pe de altă parte, pot fi elevi ce nu sunt atrași de tehnologie, fiind mult mai interesați de experiențele reale ale unui profesor. Când elevii învață de pe un dispozitiv nu obțin experiențe reale de viață, de exemplu, o călătorie virtuală nu oferă posibilitatea atingerii obiectelor, elevii nu își pot dezvolta unele simțuri. Jose Rodriguez (2018), în lucrarea sa „Effects of Mobile Technology on Students in the Classroom”, afirmă că utilizarea tehnologiei în sala de clasă trebuie redusă deoarece din studiile efectuate de acesta au fost obținute mai multe dezavantaje decât avantaje. Un prim, mare dezavantaj a fost acela că o frecvență mai mare a utilizării tehnologiilor mobile în timpul orelor de curs duce scăderea învățării, deoarece acestea distrag atenția elevilor.

Însă, contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice.

Revoluția informațională se prezintă ca o provocare pentru școli și schimbă cadrul întregului sistem educațional. Mediul educațional se schimbă prin tehnologie; scopul principal al tehnologiei este de a face lucrurile mai ușoare, astfel încât utilizarea ei în educație să fie un nou orizont în acest sector. Integrarea tehnologică se realizează cu un "început, mijloc și sfârșit" de către profesor în funcție de obiective specifice. Integrarea tehnologică este un proces progresiv, deoarece profesorii trebuie să recunoască tehnologia educațională și să înțeleagă că poatet fi utilizată cu un anumit scop. Atunci când o valorifică, trebuie să aibă o atitudine favorabilă pentru a o accepta, astfel încât să poată pregăti diferite activități și timp, aplicând experiențe diferite, îmbunătățind utilizarea tehnologiei, și în final, integrând-o cu succes și în mod eficient în sălile de clasă. Adoptarea sau rezistența tehnologiei este un proces complex. Profesorii au nevoie de timp pentru a-și schimba practicile. Astfel, dezvoltarea profesională a cadrelor didactice este fundamentală pentru integrarea și valorificarea noilor tehnologii în școli (Crompton, H., 2016).

Așadar, în acest context platformele de învăţare online, sau așa-numitele platforme e-learning, sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse.

Aceste tipuri de platforme sunt destinate învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și utilizeze constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare, interacţiune şi colaborare. Profesorii își pot organiza materialele de instruire și să le utilizeze în sesiuni de instruire și evaluare cu precizarea ordinii materialelor în sesiune, a duratelor de parcurgere recomandate și a domeniilor cărora li se adresează.

În concluzie, în zilele noastre, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informaţie foarte mare, platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. Utilizarea sistemului informatic pentru educație înseamnă însa aducerea unor noi elemente, legate de libertatea de a învăța în locul și la momentul dorit.

Bibliografie

1. Crompton, H., Burke, D., Gregory, K.H., Grabe, C.: The use of mobile learning in science: a systematic review. J. Sci. Educ. Technol. 25(2), 149–160 (2016)
2. Jose Rodriguez (2018), „*Effects of Mobile Technology on Students in the Classroom”.*

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Profesor învățământ primar,
Rusu Liliana
Școala Gimnazială „ Alexandru Vlahuță ” Focșani, județul Vrancea

Ziua de 11 martie 2020 reprezintă o zi de cumpănă, de referință pentru învățământul românesc, când toți profesorii și învățătorii s-au văzut nevoiți să-și schimbe în totalitate stilul de a lucra cu elevii și să se adapteze prin toate mijloacele predării materiei, excusiv online până la încheierea anului școlar 2019 – 2020. Fiecare cadru didactic și-a făcut o strategie proprie de a reintra în contact cu proprii elevi, făcându-și fiecare, acasă, un inventar : dispozitive de lucru, în condițiile în care în aceeași casă erau 2 profesori și cel puțin 2 copii, puterea internetului din propriul abonament, cunoștințe de informatică, posibilitatea de a învăța din mers despre platformele educaționale aduse la cunoștința noastra de marele internet. Puține au fost școlile, care aveau deja o platformă proprie, dar în niciun caz pentru realizarea orelor interactive, ci pentru folosirea ei pe post de catalog electronic. Puțini au fost directorii, care s-au sfătuit cu proprii oameni și care au reușit să îndrepte întreaga activitate întru-un singur sens, care să îi ajute pe copii să știe ce orar au, pe ce platforme se întâlnesc să lucreze, pentru a nu pierde materia.

Dincolo de organizarea dezastruoasă, de la începutul pandemiei, au fost foarte mulți profesori autodidacți, care au căutat și au studiat în timpul liber, au pus în aplicare cunoștințele cu propria familie, apoi au trecut la treabă cu elevii de la clasă. Trecând de aceste circumstanțe, impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare, au apărut alte bariere : lipsa dispozitivelor necesare elevilor, lipsa internetului, lipsa cunoștințelor, a timpului și interesului părinților pentru a-i conecta pe elevi, pe cei mici din clasele primare, pe platformele cerute mai apoi de profesori. Părinții s-au văzut, dintr-o dată nevoiți să devină un suport major al copilului. Aceștia și-au luat zile libere și concediu fără plată pentru a rămâne acasă cu copiii, pentru a-i ajuta să intre online la lecții, apoi pentru a-i medita și orienta în rezolvarea temelor. Unii părinți au fost deschiși noilor tendințe și schimbări: au venit cu idei, cu sugestii, deși au fost puși în situația de a-și ține copilul multe ore în fața unui ecran, alți părinți au profitat și au plecat, s-au izolat cu familia departe de civilizație, unde internetul nu este o prioritate și copiii au fost rupți de școală și de educație.

Acestea sunt doar câteva impedimente, care au apărut înainte ca profesorii să poată parcurge materia rămasă cu ajutorul unor platforme, prin care elevii erau puși față în față cu profesorii de la clasă. Profesorii au semnalat disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate de multe opinii specializate, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar. Din opiniile profesorilor referitoare la aspectele privind procesul didactic în condițiile derulării activităților didactice online pe perioada suspendării întâlnirilor față-în-față, reies cu preponderentă dezavantajele. Suspendarea activităților didactice față-în-față poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor.

Profesorii s-au înscris și au participat la foarte multe cursuri online pentru a învăța să folosească platformele educaționale, în special cele gratuite. De asemenea s-au folosit de filmulețe de pe youtube pentru a pune în prectică realizarea unor materiale și crearea unor conturi. Alții s-au folosit de exemplele de bune practici expuse pe diferite canale de alți colegi mai pricepuți și binevoitori. Alte cadre didactice , cu vechime mai mare, au învățat în familie de la proprii copii liceeni sau studenți. Avantajele recunosute însă de cadrele didactice sunt: competențele digitale dobândite în această perioadă reprezintă,achiziții utile pentru activitatea didactică viitoare, utilizarea în continuare în activitatea didactică față-în-față (unele dintre) instrumentele și resursele digitale pe care le-au utilizat în această perioadă . Profesorii așteaptă ajutor și îndrumare și din partea Ministerului Educației, care a cerut Inspectoratelor Școlare Județene realizarea unor baze cu materiale educaționale deschise tuturor. Pe plan lung, mediu și scurt toți actorii implicați in actul educațional trebuie să se perfecționeze pentru a face față noilor shimbări. În ceea ce privește cadrul didactic este nevoie de:

- mai multă auto-responsabilizare, inventivitate și curaj decizional pentru a identifica soluții convenabile, în raport cu situațiile date, până la a primi de la factorii decidenți răspunsuri sau căi de intervenție didactică. Profesorii trebuie să aibă mai multă încredere în propriile competențe pedagogice și în valoarea acestora pentru proiectarea activităților de învățare la distanță – de exemplu, revizuirea planificării în funcție de nivelul propriei clase și posibilitățile elevilor; centrarea pe esențial, pe aspectele semnificative din curriculumul prescris; realizarea unei distincții între ceea ce se poate face online și ceea ce rămâne de făcut în sala de clasă.
- pentru fiecare situație educativă, estimarea și precizarea duratei, evidențierea competențelor specifice vizate/ asocierea unor obiective educaționale precise, oferirea de suport (indicații complete pentru realizarea sarcinilor de lucru, clarificarea și precizarea manierei de comunicare de către elevi a rezultatului sau produsului activității) și feedback pentru temele trimise.

Este clar că pregătirea pregătirea viitorilor profesori trebuie orientată în viitor nu numai spre conținuturile de învățare, ci și spre noile tehnologii în perspectiva integrării acestora, în cunoștință de cauză și cu folos, în procesul de învățare.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ
#ȘCOALADEACASĂ#TOTULVAFIBINE

ED.POPESCU ANDREEA-CAMELIA
G.P.P. „VOINICELUL”, SLOBOZIA, IALOMIȚA

În contextul pandemiei de Corona-Virus, grădinița s-a mutat în mediul on-line. A fost ceva nou ,atât pentru noi , cadrele didactice, cât și pentru preșcolari și părinții acestora.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu preșcolarii și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a preșcolarilor și părinților pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important preșcolarilor și părinților : învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja preșcolari să învețe și să lucreze independent sau cu ajutorul părinților în cazul celor de la grădiniță.

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi/studenți. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (avem exemple de universități care reglementează doar anumite platforme educaționale care sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii/studenții au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).

Folosirea acestor platforme online de educație oferă o serie de beneficii şi avantaje celor mici spre mulțumirea părinților. Pentru că ne dorim ca tu, cititorule, să fii correct informat ne vom enumera punctele forte generale ale abordării digitale educaționale din prisma platformei **:**

- **Rapoartele părinților**: urmărirea progresului copilului, testarea şi evaluarea activităților, preferințele celui mic din punct de vedere al jocurilor și materialelor educative, etc.

- **Completează educația clasică**: animații educative, jocuri de dezvoltare a logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, și nu numai!

- **Lecţiile virtuale şi jocurile educaționale reprezintă un avantaj**: oferă copiilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților intreprinse. Noi am realizat un mix ideal de mijloace audio şi vizuale, animaţii cât şi simulări, dar şi conţinut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută celor mici.

- **Posibilitatea de a accesa conţinutul** vast, ludic și formator **de oriunde şi oricând**, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului.

- **Folosirea sistemului de feedback imediat:** în timp real copilul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod pe înțelesul și placul lor.

BIBLIOGRAFIE :

https://www.upit.ro/ro/upit-pentru-comunitate/educatia-fata-cu-provocarile-unei-situatii-exceptionale

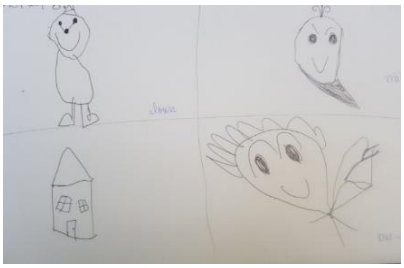
Stimularea creativității școlarilor prin ateliere creative specifice

Autor – PROF. CORINA DON
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Arad

„Nu uita că Dumnezeu te-a trimis pe lume să-l înlocuieşti, să dai sensuri, să creezi, să duci începutul său înainte”
Constantin Noica

Mihaela Rocco consideră că în orice antrenament creativ trebuie depistată faza în care se găseşte individul (ne referim la faza de creştere şi dezvoltare psiho-intelectuală a individului) pentru a reuşi să intervenim în momentul optim. Orice copil dispune de un potenţial creativ, creativitatea este mai întâi de toate o aptitudine individuală prezentă în fiecare dintre noi. Este nevoie însă de antrenarea ei, de cultivarea acesteia cu ajutorul unor tehnici adecvate pentru ca ea să devină o stare de spirit.Pe parcursul anului şcolar, am organizat 10 ateliere de stimulare a creativităţii, fiecare şedinţă propunând o altfel de stimulare a potenţialului creativ.Tematica fiecărei şedinţe a fost stabilită astfel încât să fie accesibilă nivelului de dezvoltare psiho-educaţională a şcolarilor din clasa pregătitoare. Unele s-au desfășurat în mod individual, altele în grup, câte 1 şedinţă, săptămânal, cu prezența efectivă a copiilor. Multe dintre aceste ateliere se pot desfășura și online, în acest context educațional special al pandemiei**.Tematica antrenamentului creativ a cuprins:**

1.ATELIER figural /tip desen /individual- Creionul magic

Tema – Completează figurile/ imaginile date aşa cum doreşti, într-un mod cât mai creativ.Copiii au primit 4 itemi /figuri- stimul pe o foaie tip A4– punct, curba, 2 linii paralele, un model -ramură. **Răspunsurile/desenele** copiilor au variat în următorul registru:

-item punct- floare,minge, nas iepuras, centrul stelei, nas clown, maner frigider, semnul întrebării, masină, nas om, bulgare zapadă, punct de pornire spirală

- item linie curbata –par fetita, parte din cap, parte din cerc, parte din nor, deal ca parte din mai multe dealuri, spranceana de pe faţă, parte din luna, casa, parte fata vrajitor, ou

-item linii paralele- scară, robot, acoperis casă, trunchi copac, casă, litera H, labirint, litera N, uşă, avion, rafturi

-item ramură- praştie, valuri, ramură, parte din turn, par fata, fir de balon, craft creativ, parte din vierme, plasă peşti, şosea, mijloc inimă, om de zăpada

2.ATELIER verbal/grup – Cascada de idei

Tema -Găseşte cât mai multe obiecte, animale, fructe, legume, etc, tot ce întâlneşti în viaţă care sunt ROŞU sau NEGRU sau STRĂLUCITOR sau RAPID sau DULCE. **RĂSPUNSURILE** copiilor au fost:

ROŞU – inima, mac, sânge, mere, trandafir, ruj, masina pompieri, rodia, gogoşar, ardei, roşia, cireşe, căpşuni, Marte, frăguţe, cocoş, buburuză

NEGRU- boxe, seminte floarea soarelui, ochii, spaţiu, noaptea, părul,microfon, roţi maşină, cauciuc, talpa pantof, pe[illegible]a,

seminţe kiwi, mustăţi pisică, filme alb negru, furnica, smoala, măşti de bandiţi, răul

STRĂLUCITOR – aur, diamant, soare, sclipici, bec, stele, luna, cercei, geam, gresia curată, metal, ecran telefon, faţa co[illegible]r,

smarald, banii, bijuterii, părul de aur, nor, flori albe, argint

RAPID - fulger, ghepard, iepure, pisica, racheta, curier, pumnii, glonţ, pantera, leopard, avion, renii lui Moş Crăciun, tigru

jaguar, maşini de curse, săgeata, tunet

DULCE – bomboane, ciocolata, jeleu, zahăr, miere, îngheţata, prăjitura, tort, brioşa, trandafir, căpşuni, mure, acadea, fri

cireşe, pepene

3. **ATELIER verbal/ de grup – Universul meu**

Tema– Pornind de la un cuvânt- stimul, spune tot ceea ce îţi vine în minte, legat de acesta

CĂŢEL

Joacă, ascultare, dorm, somn, rase, bucurie, plimbare, prieten, jucării, animale, dresaj, muscătură, linge, mâncare, parc, limbă, dinti, cap, oase, natură, ham –ham, aventuri, copii

SOARE

Lumină, bronz, căldură, fericire, mare, zi, plajă, planetă, vară, piscină, floarea soarelui, bucurie, pământ, costum de baie, iarbă verde, Terra, libertate, raze, vacantă, galben,

4.ATELIER figural/ individual –Micul Picasso

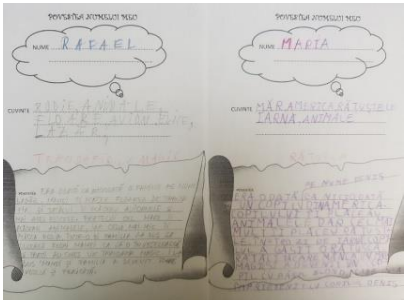

Tema- Pornind de la o linie curbilinie dată, pe o foaie tip A4, desenează şi completează figura cu un desen deosebit, ce îţi place. **Desenele** copiilor au variat, reprezentând- contur deal, munte, pista ciclism, şosea, vulcan, graniţa dintre ţările EU şi non-EU, mare cu valuri, pajiste, peşteră cu aur, parcul prinţeselor, contur vale, maşină supraetajată fără pilot, buncăr, gigantozaur, pădure

5.ATELIER VERBAL/ de grup - Fantaslandia

Tema- copiii primesc cuvinte –stimul şi anumite prefixe /prefixul fantastic/ au sarcina să găsească combinaţii de cuvinte –prefix şi să definească noul cuvânt format. *CUVINTE –STIMUL – crocodil, biberon, bicicletă, cameră, creion, scaun, soare, ochi, umbrelă,, PREFIXE – micro, maxi, super, mini, tri, supra* .**RĂSPUNSURILE** şcolarilor au fost:
MICROCROCODIL – crocodil mic ce trăieşte într-o căsuţă mică, lângă muşuroiul de furnici
MAGICBIBERON- biberon special din care, atunci când bei, se face la loc, ne dă lapte dulce de ciocolată
MINIBICICLETĂ – bicicletă mică pe care se dau bebeluşii, furnicile, ţânţarii

6.ATELIER verbal / individual– Povestea numelui meu

Tema- Scrie prenumele tău şi cu fiecare literă a lui născoceşte un cuvânt ce îţi place, apoi inventează o poveste, folosind toate cuvintele pe care le-ai ales.De exemplu, copilul **M.R**. a ales pentru **MARIA** următoarele cuvinte – Măr, America, Rățuște, Iarnă, Animale şi a creat următoarea poveste

RĂŢUŞCA

Era odată ca niciodată un copil pe nume Denis, din America. Copilului îi plăceau animalele dar cel mai mult îi plăceau rățuștele.Într-o zi de iarnă, copilul a găsit o rățuşcă rătăcită care mânca un măr magic.Ea a devenit un copil cu părul blond care s-a împrietenit cu copilul Denis.

7. ATELIER verbal /individual–Floarea de lotus

Tema- Gâseşte cât mai multe însuşiri pentru cuvintele/ imaginile date - FLUTURAŞ, SOARE, BICICLETĂ, COPAC

Răspunsurile copiilor au fost:

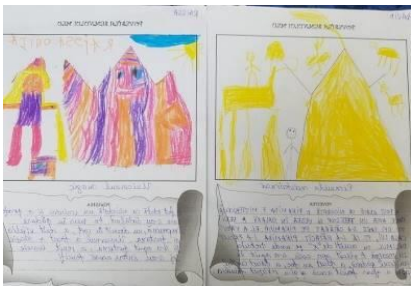
FLUTURAŞ –mascat, ameţit, sclipitor, rapid, zburător, ca un curcubeu,frumos, mare, colorat, fericit, jucăuş, supererou,

SOARE – rotund, cântăreţ, galben, înflorat, vorbăreţ, gigant, strălucitor,mare, galben, cu dinţi, strălucitor, rotund, călduros,

BICICLETĂ – rapidă, zgăriată, mică, stricată, magică, murdară, nouă, roşie,luxoasă, frumoasă, rapidă, tare, super, reglabilă,

8. ATELIER figural şi verbal – Povestea semnului meu

Tema - Pornind de la câteva semne grafice date, desenează ceea ce doreşti şi te reprezintă, alcătuind şi o poveste interesantă şi creativă.

Piramida misterioasă *A fost odată ca niciodată o piramidă foarte misterioasă care avea un telescop şi vedea cu el în galaxii.A venit un om care s-a căţărat pe piramidă. El a văzut casa lui, pentru că s-a rătăcit.Piramida i-a făcut drumul cu mulţi de X pe unde trebuia să meargă. A plecat spre casă, s-a oprit în mijlocul pădurii unde a făcut un foc, a făcut cortul apoi a ajuns fericit acasă şi şi-a revăzut familia*. - D.R. cls O

Umbrela magică *A fost odată o fetiţă pe nume Maria. Ea a mers în parc şi a început o ploaie mare care nu se mai oprea. Mama i-a dat o umbrelă magică care putea să oprească ploaia.Dacă mai vine ploaia, umbrela va fi gata pentru a o opri. Maria a crescut mare şi umbrela a rămas în pod* -.R.O. cls O

9. ATELIER verbal /individual – Magicland

Tema -Pornind de la imagini creative date/ color / cu CĂŢELUŞUL WALDO imaginează-ţi o poveste cât mai năstrușnică.

Câinele zburător şi salvator *A fost odata ca niciodată un câine zburător pe nume Ham- Ham. El trăia în America. O girafă s-a îmbolnăvit, o durea gâtul şi picioarele. Şi a venit asistentul doctor care era câinele Ham –Ham care i-a dat medicamentul. Apoi a luat foc casa girafelor, a căzut pe fraţii lui dar a venit câinele zburător repede şi a salvat toate girafele (cu o puşca cu multă apă). Apoi au sărbătorit cu un tort împreună cu toate animalele.* - **T.R. cls. 0**

10.ATELIER verbal / de grup – SĂCULEŢUL FERMECAT

Tema - În săculeţul fermecat sunt mai multe jucării, pe care le veţi alege pe rând, veti spune câteva propoziţii, formând şi continuând povestea, cu fiecare jucărie aleasă.Obiecte-jucării date – păpuşă băieţel şi fetiţă, soare, stea, măr, minge, buburuză, ponei

Povestea lui Bogdan *A fost odată ca niciodată un* ***băieţel*** *pe nume Bogdan. El era la mare în Grecia într-o vilă foarte frumoasă. A venit o* ***buburuză*** *mare şi s-a aşezat pe mâna lui. El s-a speriat pentru că a aflat că buburuza vorbeşte. L-a întrebat cum îl cheamă şi băieţelul i-a spus.Ei s-au împrietenit şi s-au jucat împreună.Apoi a venit un* ***măr*** *vorbăreţ ce era muşcat de un vierme. Bogdan a crezut la început că era un rechin dar a văzut apoi că e un vierme.* ***Steluţa*** *de pe cer era doctor şi putea să ajute mărul.A trimis o rază putenică şi mărul s-a făcut bine, viermele a plecat.O* ***fetiţă*** *pe nume Lămâia s-a dus cu covorul magic la mare în Grecia. Ea a văzut buburuza vorbitoare şi s-a speriat.Băieţelul Bogdan era în apă şi a chemat-o si pe ea, să înveţe să înoate. Ea a întrebat buburuza de ce este la mare, pentru că nu ştia că ea poate să zboare atâta şi să vorbească.A venit un* ***soare*** *puternic care i-a spus Lămâiei şi lui Bogdan că se pot juca toată vara, căci el, soarele va avea grijă de toti.-* **Grup copii cls.0 - G.I , D.J ., M. R.**

BIBLIOGRAFIE

1. **Breben, Silvia (coord.),** *Metode interactive de grup*, Editura Arves, Craiova, 2003
2. Cosmovici, A., Iacob, L., *Psihologie şcolară*, Editura Polirom, Iaşi, 2005
3. **Clegg Brian, Birch Paul**, *Creativitatea*, Editura Polirom, Bucureşti, 2003
4. Dincă, M., *Teste de creativitate*, Editura Paraideia, 2001, Ştiinţe, Seria Psihologie
5. **De Bono, Edward**, *Cursul de gândire al lui E.de Bono*, Editura Curtea Veche, Bucureşti, 2009

„Orice ţară cultivă la membrii ei ceea ce onorează” Platon

;

EDUCAȚIA ESTETIC-ARTISTICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. Înv. Preşcolar Georgiana Elena Lazăr
Grădiniţa cu Program Normal nr. 6 Roşiorii de Vede, jud. Teleorman

Universul estetic este unul vast, supus cercetării încă din antichitate. Din înmănuncherile ideilor şi meditaţilor cu caracter estetic, s-a înfiripat de-a lungul timpului urmând un drum anevoios străbătut şi de alte ştiinţe desprinse din marele trunchi de gândire al filozofiei.

Un important factor al stimulării creativităţii în cadrul şcolar este educatorul. Cadrul didactic “creativ oferă învăţarea autoinitiată, atmosfera neautoritară, îi încurajează pe elevi să înveţe suplimentar, încurajează procesele gândirii creative. Aceasta înseamnă că el îi îndeamnă pe copii să caute noi conexiuni între date, să asocieze, să-şi imagineze, să găsească soluţii la probleme, să facă presupuneri nebănuite, să imite idei, să perfecţioneze ideile altora şi să orienteze aceste idei în direcţii noi. El încurajează copilul să jongleze cu elemente ce par a nu fi corelate, să exprime teorii care par a fi ridicole, să formeze teorii greu de crezut, să combine materiale şi noţiunile în modele noi neaşteptate. Educatoarul bun permite copiilor să-şi asume riscuri intelectuale, să speculeze pe baza informaţiilor neconcludente să sondeze relaţiile structurale şi spaţiile dintre lucruri’’(Hallman Ralph)

Copiii trebuie antrenaţi să se aprecieze corect, corectitudinea înseamnă de fapt raportarea propriei producţii de valori interne, proprii fiecăruia, care se constituie în acel cadru intern de evaluare al creatorului, atât de necesar în întreţinerea curajului de a înfrunta opinia deseori neînţelegătoare şi ostilă a celor din jur.

Activităţile artistico-plastice constituie o modalitate importantă de evaluare a personalităţii în formare a copilului, a problemelor sale emoţionale, precum şi a relaţiilor lui cu familia, a capacităţilor sau dificultăţilor sale de a se adapta la mediul social. Prin intermediul liniilor grafice, culorilor, formelor, poziţiilor şi dimensiunilor personajelor, fiecare copil transmite un mesaj afectiv despre persoana sa.

Acest gen de activităţi aduc copiilor, emoţie şi satisfacţie, contribuind în acelaşi timp la dezvoltarea creativităţii şi spiritului de iniţiativă, precum şi la stimularea curiozităţii. Prin desen, copilul se exprimă fără cuvinte, capătă curaj, îşi dezvoltă simţul aprecierii şi aotoaprecierii, ia decizii, îşi dezvoltă controlul asupra activităţii motrice fine, îşi coordonează raportul ochi-mână şi îşi măreşte puterea de concentrare a atenţiei.

Ţinând cont de toate aceste considerente, în grădiniţă începem educaţia artistico-plastică de la observarea formelor, mărimilor, culorilor, într-un mediu stimulativ, prin care copilul să acumuleze impresii despre realitatea înconjurătoare, să-şi dezvolte receptivitatea şi sensibilitatea faţă de varietatea acesteia.

Un rol primordial am acordat organizării centrului “Artă”, unde desfăşurăm acest gen de activităţi. Am pus la dispoziţia copiilor o diversitate de materiale: creioane, culori, cariocă, acuarele, creioane de ceară, pensule, vase pentru apă, tuş, lipici, aracet, foarfece, hârtie albă şi colorată, plastilină, planşete, paste, şevalet, sfori, dopuri, burete de diferite forme şi mărimi, ceară, aţă, plăci de faianţă, diverse colecţii din natură.

Deoarece, unii copii se exprimă în mod original şi creativ, iar alţii îşi descoperă mai greu impresiile artistice, am urmărit stimularea interesului pentru artă, pentru aducerea în clasă a unor obiecte de artă pentru ca preşcolarii să înveţe despre ele, am desfăşurat activităţile pe fond muzical, am organizat drumeţii, plimbări, vizite pentru dezvoltarea motivaţiei copiilor şi îmbogăţirea cu noi experienţe, am organizat expoziţii cu lucrările copiilor şi mai ales am avut în vedere introducerea şi utilizarea unor noi tehnici de lucru, cum ar fi:

“Pictura cu degetele” (dactilopictura), am pus la dispoziţia copiilor acuarele, foi, bucăţi de faianţă, şerveţele, apă şi le-am spus să picteze cu degetele. Am realizat “flori”, “stropi de ploaie”, “fructe de toamnă”, etc.

“Pictura cu buretele”, presupune utilizarea buretelui tăiat în forme diferite, tempera în vase nu prea adânci, foi albe său colorate. Copiii înmoaie buretele în culoare şi-l imprimă pe hârtie. Este o activitate distractivă şi creează bucurie şi emoţie tuturor.

“Tehnica picturii cu pete de culoare”, pe o jumătate dintr-o coală îndoită se pun diferite pete de culoare (acuarelă), apoi se împăturesc jumătăţile şi se presează puţin. Deschizând hârtia să vadă ce a ieşit, copilul va fi încântat de rezultate, va comenta lucrarea cu cei din jur, o va aprecia, se va mândri de ceea ce a realizat. Utilizând cu copiii această tehnică am realizat teme ca: “Fluturaşul”, “Albina”, “Floarea”, “Covorul”, “Material pentru rochiţa păpuşii”.

“Imprimarea artistică”, presupune înmuierea în acuarele a unor obiecte, nasturi, frunze, monede, furculiţe de plastic, periuţe şi aplicarea lor pe foaie. Cu acesta tehnică am realizat “Cărticica toamnei”, utilizând cu copiii frunze de diferite forme şi mărimi.

“Pictura cu ceară”, în acest ţip de pictură, copiii fac desene cu ceară (am folosit lumânări albe şi colorate), apăsat pe hârtie, apă cu acuarele diluate acoperă întreaga suprafaţă a foii. Ceara nu se dizolvă şi desenul este vizibil prin stratul de culoare. Copiii au desenat peisaj, figuri umane, personaje îndrăgite din poveşti, fiind foarte încântaţi de picturile realizate.

“Tehnica firului de lână”, constă în colorarea firului cu acuarela preferată şi tragerea lui prin jumătăţile îndoite ale unai foi. Respectând procedeul de mai multe ori, copiii obţin modele attractive. Cu acestă tehnică am realizat felicitări pentru mame de 8 Martie.

“Pictura cu nisip, tempera şi aracet”, se utilizează ca material nisipul amestecat cu tempera şi aracet, realizând o pastă subţire. Acest material se pictează pe foaie cu pensula, cu degetele sau cu buretele în funcţie de tema pe care şi-o propune copilul, în realizarea unor teme ca: “Muntele”, “Plaja”, “Râul”, se poate utiliza nisipul amestecat numai cu aracet, în culoarea lui naturală.

“Pictura cu plastilină”, se alege plastilină în funcţie de preferinţele copiilor şi de ceea ce vor să picteze şi se întinde cu degetul într-un strat subţire pe foaia de carton, pe faianţă, placaj, etc. Cu această tehnică se realizează teme că: “Flori de toamnă”, “Ninge, ninge”, “Copacul înverzit”, “Câmp cu maci”, s.a.

“Pictura pe piatră”, am ales pietre de rău, având forme şi mărimi diferite şi le-am oferit copiilor bucuria de a picta pe ele. Au realizat: “Autoportret”, “Mingea”, “Tablou de toamnă”, etc.

Obiectele şi lucrările realizate de copii în cadrul activităţilor artistico-plastice, au fost aranjate sub forma unor expoziţii, au fost utilizate la jocuri de rol “De-a magazinul cu jucării”, “De-a gospodinele”, “De-a ziua mamei”, “La aniversarea colegului meu”, etc.

Creativitatea înseamnă îndrăzneală, tot ceea ce este nou este incert şi neconformist. Pentru a se putea avânta în necunoscut, copilul trebuie să dispună de acea libertate interioară, de acel sentiment de siguranţă, provenite din lumea sa înconjurătoare.

Lipsa de creativitate se datoreşte însă unei insuficiente înţelegeri a fenomenelor, lipsei sentimentului de libertate interioară sau lipsei de stabilitate a condiţiilor externe.Creativitatea înseamnă posibilitatea de comunicare: copilul se află într-un contact continuu cu lumea sa interioară şi cu lumea sa exterioară.

Educatoarea poate influenţa potenţialul creativ al copiilor nu numai prin conţinutul activităţilor, strategiilor folosite sau cadrul stimulativ, ci, mai ales, prin propria atitudine creativă (interese cognitive şi devotament pentru profesie,

atitudine antirutinieră, receptivitate pentru nou, cultivarea consecventă a originalităţii, etc.). în activitatea noastră nu trebuie să uităm că: „Niciodată nu este prea devreme pentru începerea educării creativităţii; activitatea creatoare nu ar trebui sa fie îngrădită de nici un fel de restricţii, limitări, critici.” (V. Lowenfeld).

BIBLIOGRAFIE:

- MARIA BOJNEAG, “Educaţie plastică: Ghid metodic pentru învăţământul preşcolar”, Editura Tehno-Art, Petroşani, 2007.
- VALERIA POPA, “Activităţi de educaţie plastică în grădiniţă”, Editura V&I Integral, Bucureşti, 2000.

Dezvoltarea capacitatii de invatare la disciplina fizică în funcție de stilurile de învățare, folosind R.E.D

Prof. Ardeleanu Maria,
LICEUL TEORETIC MIRCEA ELIADE, GALAȚI
ȘCOALA 22 DIMITRIE CANTEMIR, GALAȚI

Putem integra în cadrul orelor de fizică, RED (Resurse Educaționale Deschise), cu ajutorul cărora am stabilit stilurile de învațare la dirigenție, astfel:

Domeniul de conținut: managementul învățării;

Competența specifică 3.1.identificarea factorilor personali și de context care facilitează /blochează învățarea;

Activitatea de învățare-analizarea unor experiențe de învățare din viața elevilor (reușite sau nereușite) și identificarea factorilor care au sprijinit învățarea, precum și a contextelor în care greșeala a făcut parte din procesul de învățare prin discuții de grup și realizarea unor postere;

Sursa educationala online este filmulețul:

https://video.search.yahoo.com/search/video?fr=mcafee&p=o+simpla+poveste#id=1&vid=395e96f35b1ccc229fa0a07e890c00d7&action=click

În activitatea de consiliere și dezvoltare personală, la clasa V, domeniul Managementul învățării, R.E.D. poate fi utilizată astfel:

în funcție de stilurile de învățare dominante, care au fost date anterior elevilor (https://www.examenultau.ro/blog/da-acest-test-pentru-a-afla-ce-stil-de-invatare-ai/)

aceștia vor fi împărțiți în 4 echipe și vor primi sarcini diferențiate după vizionarea filmului:

Grupa elevilor cu stil de învățare dominant auditiv vor avea de elaborat un slogan motivațional, care să-i motiveze să învețe, pentru a parcurge mai departe un traseu educațional;

Grupa elevilor cu stil de învățare dominant vizual vor avea de realizat un poster despre mesajul transmis;

Grupa elevilor cu stil de învățare dominant tactil vor avea de notat punctele slabe și punctele tari ale personajului din film;

Grupa elevilor cu stil de învățare dominant kinestezic vor avea de realizat o scenetă, astfel încât să transmită mesajul motivațional.

Grupurile își vor prezenta creațiile în fața colegilor, care le vor oferi feed-back constructiv (prin autoevaluare și interevaluare).

Filmul poate fi utilizat și în etapa de evaluare, la finalul lecției de însușire a stilurile de învățare. Vor viziona filmul și vor prezenta cat mai multe informații reținute, în urma vizionării filmului (informații, imagini, povestea, mesajul textului). Astfel, elevii devin conștienți de metodele de învățare, specifice fiecarui stil.

“Impactul platformelor educaţionale în şcoala românească”

Mihalcea Elena Cristina

În martie 2020, Sistemul Educaţional din România a fost nevoit să se schimbe odata cu rostirea cuvântului”pandemie”, rostit de Organizatia Mondiala a Sănătăţii. Peste noapte, milioane de copii, părinţi şi/sau dascali au fost puşi în faţa unei noi realităţi: Cum se va face şcoala online? Ce vom/vor învăţa? Ce ne rezervă ziua de mâine etc.?

A fost ca un “duş rece”decizia de a nu mai merge la şcoală, dar totuşi să ne autoeducam. Dacă copii s-au bucurat, la început că puteau dormi mai mult sau că nu mai aveau multe teme de realizat, iar părinţii...aveau posibilitatea de a experimenta Homeschooling evoluţia condiţiilor socio-culturale a fost şi este imprevizibilă în implementarea unor competenţe şi atitudini specifice secolului XX (Idealul educaţional actual).

E nevoie de un sistem educaţional alternativ, cu ajutorul platformelor educaţionale.

Prin urmare voi încerca să fac o scurtă radiografie a ceea ce am trăit eu în aceste luni, în calitate de profesor şi părinte.

Puncte forte	Puncte slabe
-facilitatea accesului la informaţii -capacitatea de analiză şi sinteza a unui conţinut educaţional, adecvat vârstei şi nivelui de înţelegere al fiecăruia -adaptabilitate la noile condiţii sociale -perseverenţa în atingerea unor obiective personale -solidaritate -dezvoltarea nivelului de inteligenţa emoţională etc	-robotizare(automatizare) -accentuarea unei vieţi paralele, “într-un glob de cristal ” -carenţe în cazul comunicarii inter/intrapersonale -creşterea analfabetismului funcţional -diminuarea interacţiunilor interumane în viaţa socială etc.

Consider că în viitor, se va pune bazele unor cursuri experienţiale, în care copiii sau părinţii îşi vor alege”dascalul care să îi îndrume”, urmând etapele unei călătorii de conştientizare, acţiune şi valorificare a potenţialului creator ce este ascuns în sinele fiecăruia dintre noi.

Se spune că în cultura japoneză “singurii cetăţeni care nu sunt obligaţi a se închina în faţa împăratului, sunt dascălii. Motivul e că japonezii susţin că fără dascăli nu pot exista împăraţi”-de aici rezultă particularitatea acestei nobile meserii.

Cine a comparat dascălii asemeni unor”semănători” nu s-a înşelat: responsabilitatea noastră, ca cei care învaţă “ e să cultivăm seminţele cunoaşterii, pe pământ roditor”, iar peste ani” vom culege roadele “.

Fiecare generaţie e diferită faţă de celelalte, deci cred că actuala generaţie are de învăţat valori morale simple precum bunătatea, altuismul, empatia...atât în viaţa reală, cât şi în viaţa online.

În încheiere aş vrea să îl citez pe Bogdan Vaida: ” Elevii de succes sunt elevii care au fost învăţaţi să înveţe singuri”.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

prof înv primar ȘORTAN CRINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GH. LAZĂR, ,ZALĂU

Invățarea în perioada pe care o traversăm cunoaște un ritm accelerat în ceea ce privește folosirea tehnologiei moderne. Daca la inceput TIC se folosea stric la orele de predare ca disciplină, IAC (Instruirea asistata de calculator)intervine vertiginos în actul de predare învățare și chiar evaluare.Manualul tradițional este inlocuit cu cel in format electronic iar copiii descoperă în mod plăcut folosirea acestuia. De asemenea soft-urile educaționale vin să sprijine învățarea prin joc.Acest lucru oferî varietate în abordarea cunoștințelor de predat. După ce au parcurs activitățile de învățare ,prin diferite platforme educationale copiii își pot verifica nivelul cunostintelor având ca scala de notare și alt sistem decât cel folosit la clasa .(scor puncte,nivel atins etc).Platformele educationale vin și in sprijinul dascălului oferindu-i posibilitatea de a organiza, planifica din timp coțtinuturile de predat .Aceste sarcini pot fi regândite dacă în procesul de învățare a intervenit o schimbare .Același lucru este valabil și pentru elevi oferindu-le spațiu temporal în rezolvarea sarcinilor de lucru.Atât profesorul cât si elevul își pot alege timpul de realizare a sarcinilor de lucru daca acesta nu a fost prestabilit.Prin participarea la acele întalniri numite meet-uri ,elevii sunt încurajați să comunice cu cel care transmite cunoștințele .Mediul de învățare este mai prietenos ceea ce stimuleaza creativitatea elevului.Accesul elevului la diverse surse de informare in realizarea unei sarcini de lucru face ca interesul pentru mediul virtual să urmeze calea potrivita .Jocurile online nu mai sunt o prioritate iar învățarea poate căpăta uneori aspect de interactivitate. Rolul dascălului nu mai este doar de emițător unidirecțional ci se transforma în coordonator sau chiar participant la actul invățarii. Ceea ce este important în utilizarea platformelor educationale este faptul ca acestea permit revenirea la exercițiul/jocul/răspunsul selectat ceea ce face învățarea mai ușoara.Google considera realitatea virtuala ,prin folosirea platformelor educationale, un instrument digital care are puterea să transforme și să inoveze predarea și învățarea. De asemenea un aspect important este și dispariția granitelor dintre elevi in ceea ce priveste accesul la informatie.Astfel de plaftorme sunt **Glogster , Kahoot! ,Expeditions**(aplicația pentru excursii virtuale la clasă), **YouTobe Edu , Hour of Code , Google Cultural Institute , World Education Games , Google Cultural Institute, mykoolio.com etc**

Bibliografie:

1. http://edu.glogster.com/
2. https://kahoot.com/
3. https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

Liceul TEHNOLOGIC FELDRU
propunător prof. POP MĂRIUCA

Platformele educaționale au fost adoptate de unitățile de învățământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu poate înlocui educaţia tradiţională. Platformele educaționale sunt destinate învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale au inceput să se obișnuiască cu lucrul pe calculator încă de mici. Profesorii pot să utilizeze această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline. Platformele educaționale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor, iar platformele online sunt uşor accesibile pentru învăţare,interacţiune şi colaborare.

Platformele de învăţare online, sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse.Instruirea elevilor în acastă perioadă de pantemie presupune și utilizarea platformelor şi portalurilor educaţionale, a tehnologiilor şi aplicaţiilor de nouă generaţie ale internetului sau a rețelelor şi mediilor informatice sociale.

Platformele educaționale de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.Elevii din învățământul preuniversitar au ajuns la concluzia că chiar dacă platformele educaționale de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, aceste platforme nu pot inlocui activitatea didactică din şcoală. Este adevărat că în această perioadă dificilă prin care trece țara ,platformele educaționale au fost adoptate de unitățile de învățământ ca o alternativă prntru ca procesul instructiv-educativ să nu aibă de suferit.

Există avantaje și dezavantaje în folosirea resurselor educaționale în procesul instructiv-educativ față de sistemul tradiţional de învăţământ

Avantajele sunt :

• posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal

• accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde şi oricând; nu există dependenţă de timp;

• prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;

• individualizarea procesului de învăţare – fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare a cunoştinţelor, parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid şi permanent

• metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online şi până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care

îl au utilizarea diverselor medii în însuşirea cunoştiinţelor au dus la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate;

• utilizarea resurselor educaționale necesită asigurarea securității utilizatorilor,înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor şi a serviciilor oferite

• costuri mai reduse decât în învățământul tradițional – software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine.

• timp redus de studiu – şi timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor: subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va “pierde” doar câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline, pe computer;

• interacţiuni sincrone şi asincrone – cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori şi instruiţi se pot completa;

• tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatorii cei mai avizaţi;

• dacă învățământul tradiţional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale.

Dezavantajele sunt :

• acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi mari şi susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional.Elevii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învățământul tradiţional

• cursanţilor li se solicită anumite cunoştinţe în domeniul IT

• lipsa de instruire adecvată a cadrelor didactice pentru utilizarea de platforme online

- utilizarea de către profesori în comunicarea cu elevii și părinții adresele personale de e_mail
- captarea de imagini foto/video cu elevii în scopul demonstrării susținerii orelor online
- utilizarea platformelor de comunicare slab securizate
- transmiterea de parole și coduri de logare pe grupuri de facebook sau Whatsapp

În actualul context educațional putem folosi foarte multe aplicații,instrumente și resurse educaționale de succes cum ar fi:

1.**Kinderpedia** — Soluție completă de comunicare și management pentru școli și grădinițe, disponibilă pe web și ca aplicație de mobil .Platforma este gratuită și ajută la gestionarea clasei/ grupei și a activităților de învățare, dar și pentru comunicare și colaborare. Este adaptată pentru învățământul preuniversitar și este în limba română. Permite atât înscrierea elevilor cât și a părinților.

2. **DigitalEdu – resurse educaționale digitale** — O bază de date cu resursele educaționale deschise în format digital create de cadre didactice, organizate pe discipline și ani de studiu. Conține linkuri la teste, fișe de lucru, jocuri didactice, filme și simulări.

3. **Digitaliada** — Este o platformă cu resurse educaționale digitale create de cadre didactice într-un cadru și cu proceduri bine stabilite. Conține exerciții, teste, tutoriale video și ghiduri. Secțiunea Învățare și testare online este structurată pe patru niveluri de acces, fiind dedicată atât directorilor, cadrelor didactice din toată țara, indiferent de materia predată, cât și părinților și elevilor.

4. **Zoom & Google Classroom** (video)

5. **ASQ** — Este o platformă pentru „self-learning”, cu conținut educațional și teste create de utilizatori (majoritatea, cadre didactice). Este o soluție bună pentru lecții create „la urgență” și pentru exerciții de amuzament. Itemii de evaluare creați de utilizatori sunt utilizați de către elevi pentru diverse parcursuri de testare.

6. **Școala Intuitext** — Conține animații, experimente, jocuri educaționale și teste adaptate pentru ciclul primar. Accesul este gratuit pentru cadrele didactice și pentru elevi. Părinții au acces la o secțiune de rapoarte unde pot urmări progresul copilului.

7. **Eduonline.roedu.net** — Cea mai mare bibliotecă românească de resurse educaționale digitale, ce conține și softurile educaționale din suita AeL, dezvoltată în programul SEI, pentru învățământul primar, gimnazial și liceal, pentru toate disciplinele de studiu.

8. **WAND.education** — Permite crearea de la zero a lecțiilor (are nenumărate modele și șabloane de lecții) sau preluarea unor lecții create de alți profesori. Simplu de folosit în crearea de conținut educațional interactiv. Lecția și/ sau testul se pot transmite instantaneu elevilor; aceștia le pot vizualiza pe orice tip de platformă, desktop sau mobilă: iOS, Android, Mac OS, Widnows, Chromebook. Are funcții de notare, evaluare și urmărire a parcursului școlar al elevilor.

9. **eTwinning** — Platforma europeană eTwinning, susținută de Comisia Europeană. Prin eTwinning, cadrele didactice pot proiecta și desfășura proiecte educaționale în parteneriat, între mai multe clase din școli europene. Pot fi proiecte pe discipline de studiu sau transdisciplinare.

CONFERINȚA MULTIDISCIPLINARĂ INTERNAȚIONALĂ
IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

ȘERBĂNETE DANIELA
LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 MOTRU, JUDEȚUL GORJ

Dacă până astăzi, chiar dacă ne aflam în era tehnologiei, interacțiunea instituțiilor școlare cu tehnologia era redusă, ne-am văzut cu toții deopotrivă, elevi, părinți și cadre didactice, în postura de a ne alinia urgent la un cu totul și cu totul alt sistem de predare.

Până în acest context al virusului SARS-CoV-2, învățarea era caracterizată de prezența fizică a celor doi actori educaționali: educatorul și educatul (elevii). Dar, acest virus care a pus stăpânire pe întreaga noastră viața a schimbat în același timp și rutina din sistemul de învățământ, punându-ne forțat în situația de a ne adapta noii forme de a-i modela pe copii prin intermediul platformelor educaționale, sistemul de învățământ fiind reorientat către noi practici de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Acestea sunt special create pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice în implementarea predării online, dar și a elevilor și părinților pentru continuarea școlii acasă. Aceste platforme educaționale au pus într-o situație dificilă cadrele didactice aflate la o vârstă mai înaintată, dar totodată au constituit o adevărată provocare, acestea fiind nevoie să se adapteze noii forme.

Impactul platformelor educaționale în școala românească a fost unul puternic, acestea facilitând crearea de lecții interactive ce conțin texte, galerii din poze, animații, video și chiar posibilitatea de a transmite elevilor lecțiile pentru ziua următoare, de a nota absenții zilei, etc.

Cele mai importante platforme educaționale folosite în școala românească, fiind recomandate și de Ministerul Educației și Cercetării, sunt următoarele:

- ✓ Google Classroom: este, probabil, cea mai populară platformă de predare online folosită în acest moment pentru continuarea sistemului de învățământ. Platforma Google Classroom permite organizarea pe clase, încărcarea de materiale multimedia, postarea de anunțuri și notarea materialelor încărcate de elevi. Elevii pot semna finalizarea unei teme după ce au încărcat materialele și pot adăuga comentarii/explicații.
- ✓ Easyclass: această platformă educațională la fel de importantă ca și prima permite gestionarea claselor și predarea lecțiilor - elevii pot primi materiale, teste, sarcini de lucru variate. Cadrele didactice pot intra în contact cu elevii, pot organiza și distribui fișiere, le pot reaminti termele de predare și alte date importante și, foarte important, temele elevilor pot fi notate și pot primi feedback.
- ✓ Aplicația Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită, această aplicație oferă posibilitatea desfășurării orelor cu până la 500 de participanți. Profesorii și elevii au posibilitatea de a interacționa în timp real, în mod video și permite și crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât și pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

Această aplicație oferă o multitudine de posibilități de interacțiune între participanți:

- ❖ profesorul poate transmite informații cu ajutorul share screen,
- ❖ lecțiile desfășurate pot fi înregistrate,
- ❖ se poate folosi o tablă virtuală,
- ❖ clasa virtuală poate fi securizată,

- lecţiile se salvează automat în cloud, iar acestea pot fi revăzute,
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,
- în timpul predării, profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Platformele educaționale, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevii săi. Totuși, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind în mare parte mai puțin naturală, pe de o parte din cauza imposibilității a o obține un feedback comunicațional real, iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că există posibilitatea de a fi înregistrați, că putem fi auziți de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, ne determină pe noi, ca profesori, să construim un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Sprijinul pe care în mod tradițional îl ofeream elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, având în vedere limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere, fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate.

Cu toate aceste dezavantaje ale mediului online, există totuși și avantaje ale acestui mediu care a pus stăpânire pe învățare: îl situează pe elev în centrul formăriisale, îl menține mereu activ și conduce la accentuarea studiului individual al elevului, la dezvoltarea gândirii analitice, structurate a elevilor, la formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștințele pe care le are.

Aceste platforme utilizate în mediul învățării în zilele noastre trebuie să reprezinte un stimul important pentru formare și învățare. Acestea își fac repede loc în sistemul de învățământ deoarece permit utilizarea eficientă atât a resurselor materiale, cât și a celor umane.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES

PRODANESCU ANDA CLAUDIA
Liceul Teoretic “Mihai Viteazul”Caracal, Judetul Olt

Acceptarea faptului ca suntem unici, diferiți si ca toți merităm șanse egale este un atribut al societății contemporane. Cred că este unul din cele mai mari salturi social-civice, istorice si psihologice de la societatea spartană la cea cotidiană. Privind in jur, întalnim permanent persoane cu dizabilități: nevazători cu un talent muzical vocal-instrumental extraordinar, autiști care fac calcule matematice complexe, persoane cu sindromul Down care crează mobilier împletit în forme extraordinare. Exemplele sunt nenumarate, dar toți acesti SUPRAOAMENI, nu ar fi ceea ce sunt dacă familia, școala, societatea, nu ar fi crezut în ei, nu le-ar fi oferit o șansă!

În cariera mea didactică pot să spun că m-am confruntat cu diverse forme ale elevilor cu CES (elevi cu insuficiență renalș->dializa peritoneala, autism-formă ușoară, nevăzători, elevă cu retard grav, ce necesita însoțitor), astfel încât îmi este greu să aleg un caz de studiu.

Important este ca toți acești educabili speciali au avut un parcurs pozitiv, s-au integrat în societate, au familii, lucrează si sunt perfect integrati. Amprenta pozitivă lăsată de mine asupra lor, nu ar fi fost însă posibilă fără studiile urmate în facultate, a cursurilor de perfecționare sau sprijinului colegilor, părinților, a institutiei școlare, comunității locale, organizațiilor non-guvernamentale.

Este deosebit de important că în noile Programe școlare există un plan de acțiune pentru integrarea copiilor cu dizabilități. În planul de acțiune se identifică pe de-o parte dificultățile de învățare existente și se trasează pe de alta parte modalitățile concrete de intervenție în vederea depășirii acestora și atingerii unor scopuri de învățare și dezvoltare.

Elementele planului de acțiune

* informațiile de bază – precizează datele de identificare ale copilului;
* informații referitoare la starea actuală a copilului – vizează precizarea stării de sănătate, o prezentare sintetica a dificultăților de învățare existente precum și evidențierea, mai ales a abilităților, deprinderilor si capacităților ce pot constitui puncte de plecare în intervenție și precizarea eventualelor programe de stimulare, intervenții pe care copilul le-a parcurs anterior (consiliere, medicale, logopedice).
* planificarea intervenției – se refera la: precizarea scopurilor, anticiparea resurselor de timp și constituirea echipei de intervenției.
* punerea în practică - vizează intervenția propriu-zisă și specific în termeni cât mai concreți, modalitățile de lucru efective derulate în vederea atingerii scopului. Este important ca activitățile propuse să se adreseze nevoilor copilului și să fie adaptate capacităților lui iar obiectivele formulate să fie foarte precise, realiste, măsurabile precizând clar pragul reușitei pe scara achizițiilor.

ELEVI

Idei de activități:

Elevul/eleva va fi asezat/ă în bancă, cât mai aproape de catedră, lângă fereastră sau în penunbră (în caz de fotofobie).

Colegii din proximitate trebuie să aibă un temperament calm și atitudine caldă, maternă, familială.

La nivelul clasei sunt identificați colegii/colegele care au un grad crescut de empatie. Aceștia, pe cât posibil, îl vor sprijini și susține în timpul procesului instructiv-educativ dar și în pauze.

În cadrul orelor de Consiliere și orientare, elevilor le vor fi prezentate imagini, filmulețe care îi vor crește nivelul de sensibilizare, empatizare, vor mări coeziunea grupului incluzând și colegii cu CES.

Materialele didactice trebuiesc alese conform dezvoltării fizice, cognitive, conform diagnosticului și în cooperare cu psihologul scolar.

Conținuturile trebuie să fie atent alese.

Timpul de lucru va fi redus în comparatie cu al celorlați elevi. Cerințele să fie clare, concise și chiar repetate de catre cadrul didactic.

Mijloacele de învățământ trebuie să îi fie la îndemână și în raza vizuală (sunt posesivi).

CADRE DIDACTICE

- sunt informați de la începutul anului scolar despre copiii cu CES, cerițele și necesitățile acestora
- mențin permanent legătura cu dirigintele, psihologul scolar, conducerea școlii, părinți
- evită vestimentația în culori vii, parfumuri intense, mersul apăsat (tocuri), tonalitate ridicată, voce stridentă.....
- pe cât posibil profesorii vor “ ignora “ momentele în care elevul cu CES devine “ mai delicat”. În același timp el va fi și mai atent supravegheat.
- va fi elaborarat unui plan de intervenție comun, participă la cursuri de formare vizând integrarea copiilor cu CES.
- sunt organizate ateliere de lucru în cadrul Comisiei metodice și predarea în echipă cu profesorul de sprijin.

PĂRINȚI

Părinții celorlalți elevi reprezintă un factor determinant în acceptarea de către clasă a unui copil cu cerințe speciale. Dacă aceștia înțeleg necesitatea integrării acestuia, necesitățile acestuia, cu siguranță, în proporție de cel puțin 70%, acesta va fi mult mai ușor de acceptat și integrat de comunitatea școlară. Mai mult, va fi chiar protejat de către colegii săi! Pentru a fi realizat acest lucru, ca și în cazul elevilor, desigur la alt nivel, va fi nevoie de lectorate, ședințe la care vor participa medici de specialitate, psihologi, fimulețe motivaționale

STRATEGII DE ÎNVĂȚARE

Sunt diverse și trebuiesc în orice moment adaptate la elev, la cerințele acestuia și context. Elevii cu dizabilități vor fi tratati diferențiat, acest lucru neînsemnând că ei sunt diferiți. În “lumea lor” ei sunt la fel de “normali” ca și noi în lumea noastră.

Elevii cu CES vor fi implicați în activități ce presupun metode activ-participative adaptate . Acestea trebuie să fie pliate pe hobby-urile acestora (desen, construcția de machete, sah....etc)

Resurse:

manualul,

fișe de lucru,

planșe,

calculatorul

Evaluare:

Aceasta va fi continuă, va consta în principal în evaluări orale urmate de aprecieri verbale sau mimico-gestuale pozitive (zâmbet, aplauze, etc). Acestea pot fi combinate (recomandabil) cu evaluări scrise adaptate).

EFICACITATEA DEZVOLTARII ÎINDEMÂNĂRII LA ÎNCEPĂTORI ÎN TENIS PRIN ÎNVĂȚAREA MOTRICĂ

Prof. Nicolae Pascu
Palatul Copiilor Pitești

Învăţarea este un proces important prin care un individ dobândeşte deprinderi şi cunoştinţe noi, având la bază un set de evenimente, apariţii şi chimbări care apar atunci când practica permite oamenilor sa-şi însuşească anumite sarcini. Ea poate fi transpusă ca un rezultat direct al experienţei şi al exersării.

Procesul învăţării este format dintr-un set de procese asociate cu practica şi experienţa care influenţează şi duc la schimbări a capacităţii de a răspunde. Priceperile umane iau multe forme care accentuează controlul şi coordonarea marilor grupe musculare, în activităţile care implică forţa cum ar fi fotbalul sau săriturile, până la cele în care grupele muşchilor nici nu trebuie antrenate în mod special.

Principiile performanţei umane şi învăţarea depind de o extindere asupra unui fel de deprindere motrică care urmează să fie săvârşită. Deprinderile de baza în învăţarea actului motric sunt cele motorii şi cognitive.

Învăţarea motrică trebuie urmărită sub două direcţii esenţiale, prima în care sunt introduse terminologia, conceptele şi principiile înrudite cu performanţa umană calificată şi fără o mare referire la procesele asociate cu învăţarea. Principiile de aici în mod sigur se aplică îmbunătăţirii deprinderilor deja performante, care reprezintă obiectivul antrenorului.

Cunoaşterea eficienţei unui rezultat este deosebit de importantă pentru procesul de învăţare, iar greselile pot oferi informaţii care au rolul de a ajuta şi preveni un eventual eşec.

Învăţare motrică reprezintă procesul însuşirii de către individ, prin exersare, a gestului motric sub îndrumarea pedagogului sau independent.

Realizarea priceperilor motrice trebuie să fie scopul final al procesului de instruire. Priceperile motrice sunt componente neautomatizate ale activităţii motrice voluntare umane deoarece sunt dependente de condiţii variabile, nestandardizate.

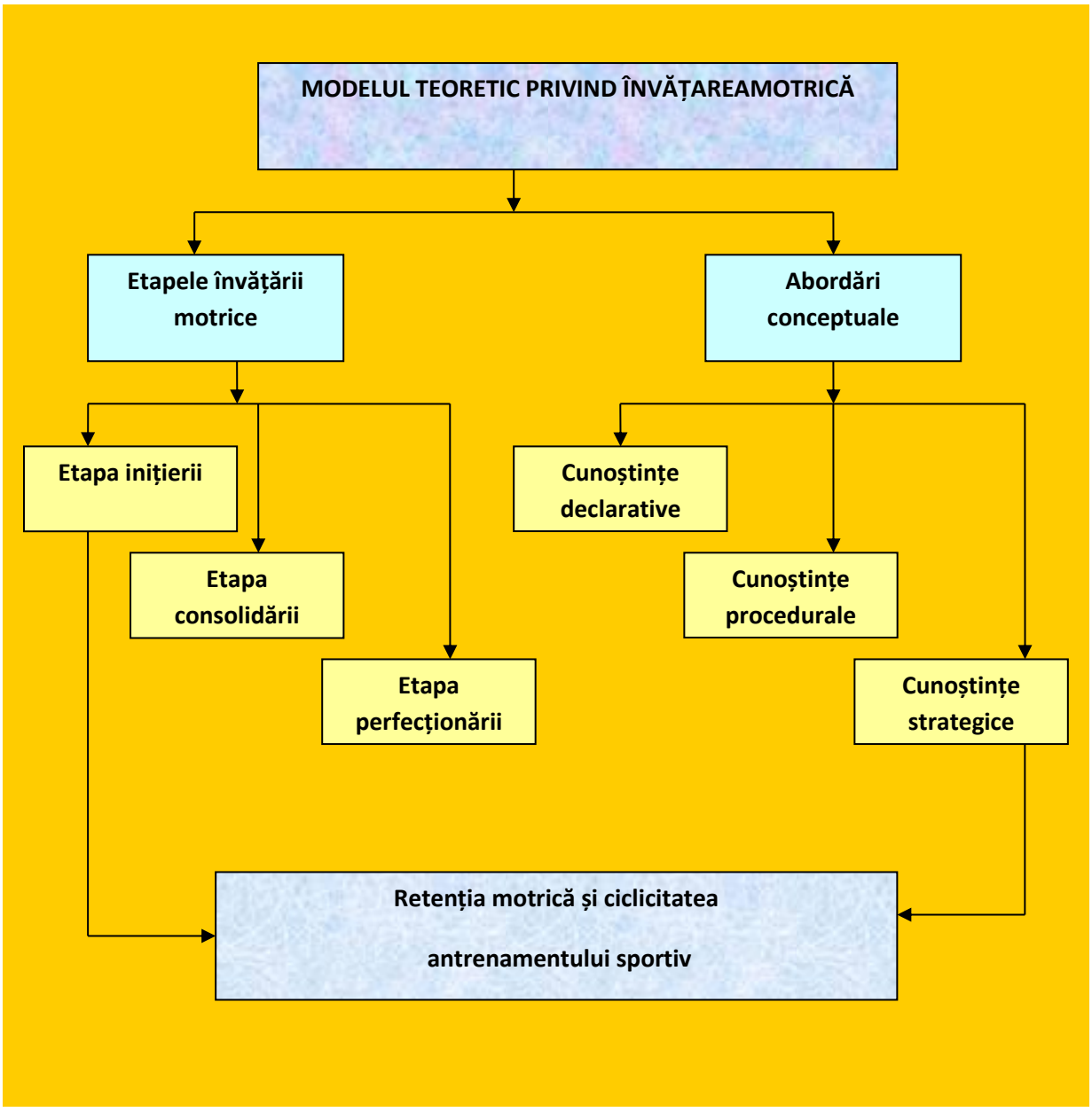
Priceperile motrice sunt condiţionate în primul rand de volumul de deprinderi motrice cunoscute, stapanite de individul uman, adică de experienţa motrică anterioară.

Nivelul priceperilor motrice exprimă măiestria practică în şituaţii variabile, necunoscute, imprevizibile, ceea ce reprezintă scopul final al procesului de practicare a exerciţiilor fizice. Acest nivel de manifestare este condiţionat şi de plasticitatea scoarţei cerebrale.

Metodica educaţiei fizice consideră că etapele învăţarii motrice şi principalele lor obiective sunt următoarele:

- Etapa iniţierii în bazele tehnicii de execuţie a deprinderii motrice cu următoarele obiective: formarea unei reprezentări clare asupra deprinderii respective, formarea ritmului general de execuţie, preintâmpinarea sau corectarea greşelilor tipice de execuţie, în prima etapa predomina volumul efortului fizic.
- Etapa consolidarii deprinderii motrice, cu următoarele obiective: formarea tehnicii de execuţie, exersarea deprinderii în condiţii relativ şi predominant constante, proritate acordată corectării greşelilor individuale de execuţie, în această etapă creşte rolul intensităţii efortului fizic.

- Etapa perfecţionării deprinderii motrice, cu următoarele principale obiective: sporirea variantelor de execuţie a fiecărei deprinderi, desavârşirea procedeelor tehnice specifice, exersarea deprinderii cu precădere în condiţii cât mai variate şi apropiate de cele întâlnite în practică.

Modelul teoretic privind învățarea

Activitatea și activizarea motrică reprezintă o „variabilă ireversibilă în cadrul producerii performanței sportive”, manifestată fizic, în cea mai mare parte. Acest parcurs este „indisolubil legat de procesul de învățare motrică”.

Chestionarea modalităților de intervenție ameliorativă, în cadrul acestui proces complex din practica activităților motric-performanțiale, reprezintă astfel, un obiectiv fundamental pe care ni l-am propus în abordarea și dezvoltarea conceptului de învățare motrică din cadrul cercetării de față.

Asistăm în prezent, la o clară tendință de accelerare a demersurilor practice legate de eficientizarea mecanismelor de producere a performanței motrice și sportive. Dorința de a câștiga timp nu reprezintă neapărat, scurtarea duratei achizițiilor aptitudinal-motrice. Acestea sunt dependente, dacă nu chiar puternic

dependente, de procesele de maturizare constituțională, bio-fiziologică și motric-aptitudinală, manifeste pe parcursul evoluției ontogenetice a copiilor și juniorilor aflați într-un astfel de traseu al devenirii lor ca sportivi de performanță.

Pe scurt, regula de aur a intervenției psihopedagogice, pe tot acest parcurs evolutiv, este aceea de a şti să aştepţi, de a avea răbdare, încredere, putere de decizie, o viziune și o abordare rațională în toată această grabă universală de a face totul mai rapid, cu costuri minime.

A câștiga timp pe parcursul învățării motrice, înseamnă, din punctul nostru de vedere, alocarea de resurse-timp minime cu efecte maxime în însușirea unui element tehnic sau în formarea unei deprinderi motrice particulare, cu luarea în considerare, în viziune sistemică, şi a celorlalți parametri.

Rentabilizarea factorului timp va conduce implicit, la creșterea eficacității psihopedagogice în învățarea motrică. Am putea afirma că esența demersului nostru investigativ din cercetarea de față, constă în atribuirea și confirmarea ca validă, a caracteristicii de necesitate a intervenției psihopedagogice, cu efect de optimizare a întregului parcurs, pe termen mediu și lung, așa cum este cel al pregătirii unui tânăr alergător de garduri. Acest așa zisul deceniu de aur, necesar ca durată și obligatoriu ca spațiu temporal de intervenție psihopedagogică, nu poat fi eludat sub nicio formă.

METODA PROIECTELOR ÎN ÎNVĂȚAMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. înv. Preșc.
Cîrciuvoianu Maria
G.P.N.Leordeni

ARGUMENT

Caracterul de modernitate al unei metode este dat de măsura în care aceasta reuşeşte să cultive însuşirile fundamentale necesare omului de azi: independenţă, spirit critic, gândire creatoare.

PROIECTUL TEMATIC – OPORTUNITATE PENTRU DEZVOLTAREA CUNOŞTINŢELOR COPIILOR

Metoda proiectelor este o strategie de învăţare şi evaluare, a cărei caracteristică se concentrează pe efortul deliberat de cercetare, pe căutarea şi găsirea răspunsurilor legate de tema propusă.

La vârstele mici, experimentele produc acţiuni şi reacţii imediat observabile. Atunci când copilul experimentează pe cont propriu, nu avem garanţia că va reuşi să treacă la un nivel superior de înţelegere a unui concept. De aceea este necesar să vedem experimental ca pe un proiect integrat în curriculum, iniţiat fie de educator , fie de copil.

Proiectele tematice – presupun investigarea unor subiecte propuse de copii, sugerate de anumite evenimente, întâmplări, ordinea desfăşurării lor fiind la latitudinea educatoarei şi a copiilor.

Subiectul proiectului este inspirat din mediul apropiat, presupunând interacţiunea directă dintre copil şi mediu.

Conţinuturile converg temei sau subtemei, respectă nevoile de cunoaştere ale copiilor, la un moment dat, ţinându-se seama de particularităţile de vârstă ale acestora.

Activităţile integrate, desfăşurate pe parcursul proiectelor tematice aduc un plus de lejeritate şi mai mult, coerenţa procesului de predare – învăţare – evaluare. Aceste activităţi asigură o învăţare activă, care se extinde până la limita pe care copilul o stabileşte, reflectă interesele şi experienţa copiilor şi are o finalitate reală.

Educatoarea în colaborare cu copilul are în vedere coordonarea activităţii pe timpul derulării proiectului, având rolul de ghid şi mentor a întregii activităţi.Prin activităţile desfăşurate pe parcursul proiectelor tematice copiii îşi vor putea aprofunda cunoştinţele despre subiectul dat. Alături de ei sunt implicaţi: specialişti, părinţi, membrii ai comunităţii.

Etapa de evaluare a activităţii copiilor, la finalul unui proiect tematic, oferă educatoarelor şi părinţilor posibilitatea de a observa copilul, de a-l aprecia; totodată este un prilej de testare şi de verificare a capacităţilor intelectuale şi a aptitudinilor creatoare ale copiilor.

PREZENTAREA PROIECTULUI TEMATIC:

„Dacă vrei să ajungi mare, fii atent la traversare!”

Am aplicat metoda proiectelor tematice la grupa mică, în semestrul al II-leaProfitând de interesul copiilor ne-am gândit că l-am putea folosi pentru derularea unui proiect tematic în care copiii să se familiarizeze cu strada semnele şi câteva reguli elementare de circulaţie.

Ne-am pregătit pentru a demara acest proiect tematic trecând la stabilirea obiectivelor, a inventarului de probleme, analiza resurselor materiale şi umane; am schiţat un inventar de teme pe arii curriculare, pe care l-am completat pe parcursul derulării proiectului.

Lucrând la grupa mică, am socotit că e mai bine să schiţăm noi planul de desfăşurare a proiectului şi să-l facem cunoscut copiilor, pe parcurs, spunându-le ce sarcini au ei.

Inventarul de probleme şi harta proiectului le-am afişat în sala de grupă, apoi am scris anunţul pentru ca părinţii să poată afla ce vom face în următoarele zile şi să ne poată ajuta să procurăm materialele de care avem nevoie.

După procurarea materialelor am trecut la crearea centrului tematic. În „căsuţa cu surprize” am expus materiale legate de tema proiectului, pe care copiii le-au putut privi, mânui şi cu care s-au putut juca.

Am luat, de asemenea, legătura cu agentul de circulaţie care răspunde de sectorul unde se află grădiniţa şi l-am invitat să le vorbească copiilor despre regulile de circulaţie care trebuie respectate de pietoni şi despre accidentele care se pot întâmpla din neatenţia oamenilor. Întâlnirea a fost atractivă pentru că s-a încheiat cu o povestire dramatizată sub forma teatrului de păpuşi cu personaje îndrăgite de copii.

Am programat activităţi prin care copiii să aplice practic cunoştinţele însuşite prin investigaţii proprii:

- Activităţi comune cu întreaga grupă de copii

Cunoaşterea mediului: observare: „Strada”

Educarea limbajului: memorizare: „Melcul şi semaforul” dePassionaria Stoicescu

Activitate matematică: joc didactic „A câta maşinuţă a plecat?”

Educaţie plastică: pictură „Culorile semaforului”

Educaţie pentru societate: povestirea educatoarei „Iepuraşul neatent” de I. Manoliu

Educaţie muzicală: cântec „Semaforul” de P. Ţipordei

joc muzical „Mergi cum bat”

Educaţie fizică: Mers întro direcţie dată

Joc: „La stop, stai pe loc!”

A fost planificată, de asemenea, şi activitatea pe arii de stimulare, care să permită completarea şi întregirea actului educaţional în conformitate cu subiectul abordat.

- Activităţi pe arii de stimulare

Jocuri de rol: „La plimbare cu păpuşa”

„Şoferii şi poliţiştii”

Biblioteca: citim imagini – „Unde ne putem juca cu tricicleta(bicicleta)?”

Construcţii: „Strada”

„Garaje pentru maşini”

Ştiinţă: joc – „Treci pe verde, stai pe roşu!”

Artă: modelaj – „Ochii semaforului”

Alegerea activităţilor s-a făcut în funcţie de specificul vârstei, fără a încerca prezentarea unui volum exagerat de cunoştinţe, selectându-se doar lucrurile mai importante care trebuiau reţinute de copii.

Programul a fost astfel organizat încât activităţile să se desfăşoare în manieră integrată, fără a neglija însă orarul sau obiectivele urmărite. Totul a fost prezentat sub formă de joc, astfel încât copiii să poată fi îndrumaţi să se exprime prin fapte, să-şi utilizeze cunoştinţele, abilităţile şi să dobândească altele noi, să-şi dezvolte curiozitatea.

Finalitatea proiectului a constat în organizarea unui tur al oraşului cu autobuzul, „Plimbare prin oraşul meu” şi desfăşurarea de jocuri în parcul central al oraşului.

Proiectul tematic aplicat a extins aria de utilizare a materialelor şi a mediului educaţional dincolo de sala de grupă, demonstrând astfel care sunt efectele învăţării active.

CONCLUZII

În baza rezultatelor obţinute, a experienţelor dobândite şi a introducerii alternativelor şi a noilor strategii de învăţare prin cercetare şi descoperire, prin reconsiderarea rolului educatoarei şi a responsabilităţilor copilului, promovăm „Metoda proiectelor la vârstele timpurii” ca o foarte bună strategie de organizare, desfăşurare şi evaluare a procesului educaţional din grădiniţă.

BIBLIOGRAFIE

1. BOCOŞ, M., (2002) – Instruire interactivă, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca
2. PINTILIE, M., (2002) - Metode moderne de învăţare – evaluare, Editura Eurodidact, Cluj-Napoca
3. PREDA, V., (2005) – Metoda proiectelor la vârstele timpurii, Editura Miniped, Bucureşti

Despre matematică, Discord și Google Classroom, încercări și căutări

profesor Ana-Maria Iacob,
Colegiul Național "Ana Aslan"Timișoara

Sunt profesor de matematică la un liceu la care matematica reprezintă pentru toți elevii disciplină de bacalaureat. La puțin timp după închiderea școlii , am căutat soluții pentru a păstra legătura cu elevii din clasa la care sunt dirigintă și la o clasa de-a XII a aflată în încadrarea mea . Prima activitate a fost cea susținută cu elevii de la clubul de dezbateri pe care îl coordonez și a avut loc pe Skype în condiții decente, dar în mai puțin de o săptămâna un elev din Deva a făcut un server de Discord pentru continuarea activității de dezbateri din zona de vest și , fiind invitată la o ședință a Adunării Generale , am avut ocazia să constat avantajele platformei respective.

La propunerea de a folosi Discord, elevii mei au fost majoritatea încântați pentru că ei foloseau deja platforma respectivă pentru jocuri și erau familiarizați cu ea. Ce am reușit să facem încă din martie -aprilie? Să dăm simularea examenului de bacalaureat în bune condiții cu un grup de 15 elevi interesați și care nu și-au propus să copieze, ci să se verifice, să începem recapitularea în vederea susținerii examenului dar să și fixam cunoștințe și chiar să predau elemente de geometrie la clasa a Xa pe baza unor fișe de lucru afișate pe ecran în format pdf pe care scriam sau adăugam comentarii și a site-ului educațional Edumo.Am reușit de asemenea să rezolvăm sarcini de lucru prin colaborare, pentru că Discord permite formarea de mai multe camere în care copiii se puteau întâlni în online pentru a discuta ideea de rezolvare și a stabili soluții împreună.

Aflandu-ne în perioada în care majoritatea elevilor și a părinților considerau activitatea online opțională, existau destul de mulți care nu intrau la ore și m-am gândit să le ofer posibilitatea de a ține și ei pasul în ritmul lor, așa că am apelat la Google Classroom pe care o foloseam din contul meu personal și care îmi permitea o mai bună organizare a materialelor dar și o mai bună vizualizare a comentariilor. Sigur că nu am folosit facilitățile platformei decât într-o mica măsura, dar am progresat în timp reușind să creez teste online, să le programez corect și să le corectez cu ușurință. Am reușit chiar și departajarea elevilor limitând timpul de rezolvare a testelor și folosind întrebări cu răspunsuri deschise pentru o bună departajare.

Concluziile primelor luni au fost că:

-se pot face lucruri interesante, dar cu un consum de resurse (materiale și de timp) mare;

-folosirea mai multor platforme în același timp creeaza o problemă în plus pentru cei cu adaptabilitate mică;

-elevii din familii cu mai mulți copii sau la care părinții lucrează și ei online au probleme în a se conecta la toate orele;

-anumiți elevi au tratat superficial activitatea pe platformă mizând pe ideea că ea se va face pe o perioadă scurtă iar rezultatul evaluării este prea puțin relevant.

Începând cu luna septembrie 2020, hotărârea școlii a fost să se lucreze pe aceeași platformă-Google Classroom- , profesorii de informatică și TIC facând conturi pentru tot personalul de predare și pentru toți elevii. S-a constatat că cel mai ușor s-au adaptat cei din clasa a IXa pentru că o bună parte dintre ei folosiseră aceeași platformă la sfârșitul clasei a VIIIa . De asemenea, au reacționat destul de bine elevii clasei la care sunt diriginte, fiind de altfel și clasă de matematică informatică, deci cu un interes suplimentar de a aprofunda disciplina.

Folosind Google Classroom împreună cu meet, elevii aflați online reușesc să vadă ceea ce se lucrează la tablă și, mai ales, pot să se implice în a găsi soluții pentru că efortul suplimentar de a urmări îî obligă să gândească mai mult ceea ce

scriu. Există însă o categorie care încearca să găsească scuze legate de conexiune sau calitatea streamingului, primele teste date din capitol studiat și în primăvară și reluat în septembrie arătând deja că elevi care nu se concentrează online stând pe chaturi sau pe jocuri au cu 2-3 puncte mai puțin decât de obicei, în timp ce altă categorie a celor serioși dar cu ritm ceva mai lent a progresat peste nivelul lor obișnuit. A existat și o clasă în care au fost probleme de conexiune și s-au căutat săptămâni întregi soluții constatându-se că problemele se datorau cel mai probabil unor elevi care perturbau intenționat funcționarea platformei.

Aș remarca avantaje notabile ale folosirii platformei:

-posibilitatea de a verifica toate temele tuturor elevilor, ceea ce era imposibil până acum,

-posibilitatea de a realiza planuri remediale cu mai mare ușurință,

-posibilitatea ca părintele să monitorizeze mai ușor activitatea copilului și implicarea profesorului,

- posibilitatea de a posta materiale sau filmulețe care să lămurească noțiuni care s-au dovedit mai greu de înțeles.

Este, în mod evident, mai multă muncă decât până acum, extrem de solicitantă pentru sănătate (de la vorbitul cu masca pe față până la orele mult prea multe în care atât profesorii cât și elevii stau la calculator care afectează vederea sau coloana). Este un consum de resurse care nu este luat în calcul de către decidenți care ar trebui să ofere cursuri gratuite de perfecționare, vouchere pentru achiziționarea de laptopuri și, mai ales, modele de teste și materiale video sau audio care să ușureze activitatea cadrului didactic. Este o mare provocare căreia cei responsabili îi fac față cu multă implicare și devotament și care, din fericire, începe să fie apreciată și de părinți.

Și totuși...care sunt principalele riscuri în folosirea acestot platforme fără un cadru legal clar și fără ca ele să fie rezultatul unei investiții reale în ănvățământ?

-profesorii și elevii sunt expuși la bullyingul cibernetic, care nu este doar o sintagmă ci o realitate (nu cred că există profesor care să nu fi fost perturbat de vizitatori nepoftiți care vor să arate că...pot,

-datele personale ale profesorilor sunt de asemenea expuse,

-se încalcî flagrant legislația în materie de GDPR,

-oricât ai insera în regulamentele de ordine interioară (făcute de altfel tot de profesori care nu au niciun fel de studii juridice) obligativitatea elevului de a ține camera deschisă sau de a participa la ora online, nu poți verifica motivele invocate de elevi și părinți deci prezența este aproape imposibil de asigurat în mod real,

-cadrul legal creat de MEC este mai degrabă...ilegal

Sper să rămânem cu toate aspectele pozitive ale acestor demersuri făcute pentru a ieși dintr-o situație de avarie , să revenim la un învățământ cu un număr decent de elevi în sălile de clasă și să utilizăm platforme care să eficientizeze activitatea de la clasă dar și verificarea temelor , a activității suplimentare și a proiectelor. Trăim într-o lume cu o dinamică deosebită iar educația rămâne în urmă dacă e urcată pe o platformă pentru care elevii și profesorii au conturi personale fără a avea și motivația dar mai ales siguranța că ceea ce fac e util și lipsit de pericole!

Provocarea platformelor online

Simedre Florina Hermina
Liceul Teoretic Videle

Când primii informaticieni au început să dezvolte precursorii internetului la mijlocul secolului al XX-lea, este posibil să nu fi știut cât de puternice vor deveni instrumentele pe care le construiau. Astăzi, internetul a revoluționat modul în care lucrăm, ne jucăm, comunicăm, administrăm și, mai important, învățăm. Lumea digitală a lărgit aproape toate limitele educației. Nu mai suntem limitați să învățăm ceea ce ne este disponibil doar într-o sală de clasă fizică sau bibliotecă. Accesul la un computer, tabletă sau smartphone ne permite să accesăm mai multe informații decât ne-am putea imagina.

Internetul nu a deschis doar oportunități nelimitate de cercetare. De asemenea, ne-a permis să dezvoltăm platforme de învățare online care ne permit să predăm și să învățăm într-un mod cuprinzător oriunde ne aflăm în lume. Platforma de învățare online a avut un impact extrem de pozitiv asupra modului în care experimentăm educația. Există o serie de motive pentru aceasta. Am explorat mai jos câteva dintre cele mai importante:

În primul rând, platformele de învățare online încurajează conectivitatea. Deși internetul este un loc de comunicare și interacțiune, înainte de apariția platformei de învățare online, o mare parte din învățarea care a avut loc online se făcea prin auto-studiu. Platforma de educație online invită și încurajează tutorii și cursanții să intre în legatură prin săli de clasă virtuale, chat text, chat vocal și chat video.

În al doilea rând, platformele de învățare online permit flexibilitate. Lumea modernă devine din ce în ce mai frenetică. Deși mulți oameni doresc să își dezvolte educația, poate fi dificil să se angajeze la cursuri tradiționale. Platforma de învățare online permite cursanților să intre și să iasă în orele care le convin. Elevii pot, de asemenea, să acceseze o platformă de educație online oriunde s-ar afla, pe orice dispozitiv digital le este disponibil.

Mai mult, platformele de învățare online facilitează cooperarea. În sălile de clasă tradiționale, cea mai mare parte a predării este făcută de un singur individ. Acest lucru nu trebuie să fie cazul platformei de învățare online. Configurarea face ca o varietate de profesori și experți să se reunească cu ușurință pentru a-și împărtăși cunoștințele, iar acest lucru se poate face indiferent de locul în care aceștia se bazează geografic.

Un al patrulea avantaj al platformelor de învățare online este ca oferă personalizare.
Unul dintre punctele de noutate ale platformei de învățare online este că elevii nu mai trebuie să lucreze în același ritm ca și restul clasei. În schimb, fiecare cursant individual poate prelua controlul asupra propriei călătorii educaționale: alegând cât timp să cheltuiască pe fiecare modul, ce să revizuiască și să revizuiască și adesea chiar în ce ordine să acceseze conținutul.

În concluzie, învățarea online este un lucru important, o strategie de îmbunătățire a accesului la cursuri și flexibilitate mai ales în cazul studiilor superioare, cu beneficii atât pentru elev cât si pentru perspectiva instituțională. Din perspectiva studentului, comoditatea învățării online este deosebit de valoroasă pentru adulții cu multiple responsabilități și vieți foarte programate; astfel, online, învățarea poate fi un avantaj pentru dezvoltarea forței de muncă, ajutând adulții să se întoarcă la școală și să își completeze educația suplimentară în care altfel nu s-ar putea încadra rutinele lor zilnice. Din perspectivă instituțională, modalitățile online permit colegiilor să ofere suplimentar cursuri sau secțiuni de curs pentru studenții lor, iar astfel se înregistreaza o creștere în ceea ce privește accesul studenților la (și, probabil, progresul prin) cursurile necesare. Având în vedere valoarea acestor beneficii, cursurile online vor deveni probabil din ce în ce mai frecvente și probabil că vor deveni o caracteristică importantă a învățământului.

În același timp, însă, și școlile trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că elevii se comportă bine la cursurile online, așa cum se întâmplă și la cursurile față în față, înainte de a continua să-și extindă ofertele de cursuri online.

Crearea mult mai aprofundată, sistematică și proactivă a suporturilor de curs pentru profesori și studenți, pentru învățământul online pot să fie procese costisitoare. Pentru a ajuta la clarificarea costurilor asociate cu astfel de suporturi, cercetătorii ar trebui să lucreze pentru a identifica cursuri și programe online de înaltă calitate - cele care să obțină rezultate puternice ale studenților, în special în rândul populațiilor defavorizate - și să cuantifice costurile asociate cu ei. Până la efectuarea unei astfel de cercetări, va rămâne întrebarea dacă aceste cursuri online reprezintă o alternativă viabilă și din punct de vedere al costurilor.

Ceea ce însă ne apare foarte clar este că educația online a câștigat o popularitate imensă printre profesioniștii care lucrează și studenții care urmează studii superioare. Aceste categorii de cursanți online găsesc un beneficiu imens în autonomia și flexibilitatea pe care le oferă aceste cursuri. Cursurile online pot fi planificate în jurul programului lor, care pot include angajare cu normă întreagă, stagii și îngrijirea familiei. Învățarea online îi poate ajuta, de asemenea, să își petreacă un timp liniștit pentru a studia.

Învățarea la distanță există de mult, chiar înainte ca tehnologia să o facă extrem de accesibilă. Școala tradițională înregistrează acum o proliferare crescută a materialelor de instruire virtuală și a cursurilor online. Chiar și într-o lume a sistemelor școlare și a programelor școlare încercate, cele mai reușite școli sunt cele care se adaptează vremurilor în schimbare, precum și așteptărilor elevilor, părinților și societății. Dacă educația online este aici pentru a rămâne, atunci care sunt implicațiile sale pentru învățarea tradițională? În loc să ne concentrăm asupra argumentelor pro și contra, conversația pe care ar trebui să o purtăm astăzi este despre valorificarea educației online pentru a face sistemele noastre educaționale mai favorabile învățării.

Cursurile online necesită o motivație și o auto-disciplină mai mari decât un curs la clasă. O sală de clasă are unul sau mai mulți instructori și colegi, care pot trage la răspundere un student pentru cursul lor. În schimb, cursurile online implică stabilirea propriilor obiective, urmărirea progresului și respectarea termenelor limită. Nu se învață eficient în mod izolat, astfel încât cursurile online oferă forumuri de discuții, e-mail și asistență individuală. Tehnologia adaugă un plus, de asemenea, experienței vizuale prin încorporarea animațiilor care pot fi utilizate interactiv pentru învățare și comunicare eficiente.

Programele de formare online îi ajută pe profesori / educatori să își dezvolte abilitățile în implementarea curriculumului, politicilor , sistemelor educaționale și leadership, atât independent, cât și cu sprijinul instituțiilor lor. Le permite să colaboreze cu colegii lor și să învețe noi abilități de instruire relevante pentru cariera lor. Aceste programe îi pot ajuta să dezvolte noi abilități și capacități ale studenților lor cu ajutorul tehnologiei și a abordărilor interdisciplinare.

Pe măsură ce suprapunerea modurilor tradiționale și online de educație devine din ce în ce mai inevitabilă, le datorăm studenților noștri să își facă educația relevantă pentru viitorul lor prin ingeniozitate, pasiune și planificare atentă.

Bibliografie

1. Adelman, C. (2005). Moving into town—And moving on: The community college in the lives of traditional-age students. Washington, DC: US Department of Education.

2. Alfonso, M. (2006). The impact of community college attendance on baccalaureate attainment. Research in Higher Education, 47(8), 873–903. Alfonso, M., Bailey, T., & Scott, M. (2005). Educational outcomes of occupational sub-baccalaureate students: Evidence from the 1990s. Economics of Education Review, 24(2), 197–212.

3. Alvarez, D. M., Blair, K., Monske, E., & Wolf, A. (2005). Team models in online course development: A unit-specific approach. Journal of Educational Technology & Society, 8(3), 176–186.

4. Bacow, L. S., Bowen, W. G., Guthrie, K. M., Lack, K. A., & Long, M. P. (2012). Barriers to adoption of online learning systems in U.S. higher education. New York, NY: ITHAKA S+R.

5. Bailey, T., & Morest, V. S. (2006). Introduction. In T. Bailey & V. S. Morest (Eds.), Defending the community college equity agenda (pp. 1–27). Baltimore, MD: Johns Hopkins University Press.

6. Bambara, C. S., Harbour, C. P., Davies, T. G., & Athey, S. (2009). Delicate engagement: The lived experience of community college students enrolled in high-risk courses. Community College Review, 36(3), 219–238.

7. Beatty-Guenter, P. (2002, May). Why distance education? Mimetic forces in institutions of adult education. Paper presented at the 21st annual national conference of the Canadian Association for the Study of Adult Education.

CUM SUNT ÎNTEGRAȚI ÎN SOCIETATE TINERII CU DEFICIENȚE INTELECTUALE?

Prof.-educator PETRESCU Gabriela
C.S.E.I.”C-tin Pufan” Dr.Tr.Severin

1.INTRODUCERE:

Dizabilitatea descrie gradul de diminuare a uneia sau mai multor abilități, reducerea parțială sau totală a capacității de a îndeplini o activitate în limite considerate normale pentru o ființă umană. Boala generează dizabilitatea (diminuarea abilității) și restricția în activitate. Dacă un individ se confruntă cu o deficiență de orice tip (lipsa unui membru, imposibilitatea de a vedea, de a auzi etc.) ce nu îi permite să își continue stilul de viață dorit, apare dizabilitatea. În ziua de astăzi, mulțumită tehnologiei avansate (medicale, în special) pentru unele situații putem să nici nu mai aducem în discuție noțiunea de dizabilitate. Protezările, tehnologiile IT etc., pot oferi o viață simplă oricui. Pentru orice tip de dizabilitate există un mijloc asistiv corespunzător (proteze auditive pentru cei cu dizabilități de auz, fotolii rulante, cârje sau cadre de mers pentru cei cu dizabilități de mers, bastoane albe pentru nevăzători etc.)

Dizabilitatea intelectuală se caracterizează printr-o scădere sau reducere a nivelului intelectual al persoanei, limitare a funcțiilor psihicului și afectează persoana pe toate palierele vieții sale: autonomie și îngrijire proprie, comunicare și relaționare interpersonală, activitate socio-profesională, deprinderi sociale, sănătate și securitate. Dizabilitatea este unul dintre criteriile de discriminare ce a însoțit evoluția umanității din cele mai vechi timpuri, până în prezent. Discriminarea este prezentată adesea ca fiind orice deosebire, excludere, restricţie sau preferinţă pe baza criteriilor rasă, naţionalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, gen, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenenţă la o categorie defavorizată, precum şi orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoaşterii, folosinţei sau exercitării, în condiţii de egalitate, a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social şi cultural sau în orice alte domenii ale vieţii publice.

Discriminarea persoanelor cu dizabilităţi se bazează pe faptul că standardul unei vieţi normale este să nu ai o dizabilitate. Odată cu schimbarea de paradigmă de la abordarea medicală la abordarea socială a dizabilității, aceasta a fost reclasificată ca o problemă a drepturilor omului, instituție a dreptului internațional. Reformele în acest domeniu au fost destinate să ofere șanse egale pentru persoanele cu dizabilități și pentru a expune segregarea, instituționalizarea și excluziunea lor ca forme tipice de discriminare pe criteriul dizabilitate.

2. CUPRINS:

După cum știm, au existat mereu și vor mai exista stereotipuri, prejudecăți cu privire la persoanele cu dizabilități de orice fel și aceștia vor fi în continuare discriminați.

Se spune, și chiar crede, că integrarea copiilor cu dizabilități în învățământul de masă reduce standardele educaționale, că persoanele cu dizabilități nu sunt integrate pe piața muncii deoarece dizabilitatea îi împiedică să muncească, că persoanele nevăzătoare sau surde, care au paralizie cerebrală, tetraplegie sau altă deficiență severă nu pot fi angajate în locuri de muncă obișnuite, că persoanele cu retard mintal sau alte deficiențe mintale nu-și pot menține un loc de muncă stabil, că persoanele cu boli mintale sunt violente și periculoase etc. Dar realitatea este cu totul alta. În primul rând, trebuie să ajungem să-i cunoaștem și să-i înțelegem pe acești oameni. Societatea trebuie să-i accepte și să-i ajute să se integreze în rândul ei. Oamenii sunt ființe sociale și, ca atare, au un drept la demnitate personală, securitate socială, cetățenie și participare deplină la activitățile civile și sociale ca membru al societății.

Integrarea socială este adesea folosită cu sensul de includere / incluziune socială, participare socială. Integrarea socială este un proces de incorporare, de asimilare a individului în unități și sisteme sociale: familie, grup, clase, colectiv,

societate. Integrarea semnifică faptul că relațiile dintre indivizi sunt bazate pe o recunoaștere a integrității lor, a valorilor și drepturilor comune ce le posedă. Când lipsește recunoașterea acestor valori, se instaurează segregarea între grupurile sociale.

Din punctual meu de vedere, persoanele cu dizabilități trebuie să poată participa în societate în cea mai mare măsură posibil. Aceștia ar trebui să aibă în cele din urmă posibilitatea de a-și găsi un loc de muncă. De asemenea, ar trebui să aibă posibilitatea de a alege să locuiască sau nu într-o casă, dacă aceasta este dorința lor. Locurile publice ar trebui, de asemenea, să fie complet accesibile pentru ei. Includerea ar trebui să conducă la o participare sporită la rolurile și activitățile de viață așteptate social - cum ar fi student, muncitor, prieten, membru al comunității, pacient, soț, partener sau părinte. Activitățile pot include, de asemenea, implicarea în activități sociale, folosirea resurselor publice, cum ar fi transportul și bibliotecile, deplasarea în cadrul comunităților, primirea de îngrijiri medicale adecvate, relații și desfășurarea altor activități de zi cu zi. Angajarea activă în rolurile sociale permite fiecărui individ să aibă un sentiment de conexiune și acceptare prin interacțiunea cu alte persoane, să-și construiască respectul de sine, contribuind la societate, și, prin urmare, îmbunătățirea calității sale generale de viață.

În al doilea rând, persoanele cu dizabilități trebuie să fie capabile să își îndeplinească rolul în societate. Este important să ne concentrăm asupra capacității și nu asupra dizabilității unui individ. A fi perceput ca a nu fi normal duce la faptul că locurile publice și private, serviciile, educația și activitățile sociale nu ar trebui să fie pentru persoanele cu dizabilități, deoarece acestea au fost concepute pentru a servi persoanele normale. Accentul se pune pe dizabilitate – ceea ce o persoană nu poate face, în loc să se pună accentul pe ceea ce persoana respectivă poate face și un efect clar al acestui lucru este segregarea și marginalizarea sau excluderea persoanelor cu dizabilități, în special a celor cu dizabilități intelectuale.

Un lucru forte important de știut este modul de comunicare cu o persoană cu un handicap intelectual sau cognitiv. Este important să cunoașteți „vârsta mentală” a persoanei cu care comunicați, nu „vârsta calendaristică” a acesteia. Aceste cunoștințe vă vor ajuta să utilizați un vocabular „adecvat vârstei”. Este important să ne amintim că persoana poate avea adevarate dificultăți în a înțelege, având un vocabular limitat, cum este cel al unui copil de cinci ani. Utilizarea de cuvinte cheie, a principalelor concepte ale unui mesaj, poate fi folosită de persoanele cu handicap intelectual.

Adesea, imaginea societății despre persoanele cu dizabilități este afectată de atitudini bazate pe stigmă și discriminare, precum și idei arhaice despre dizabilitate și persoane cu dizabilități care sunt adesea cea mai mare barieră pentru participarea lor deplină și egală în societate. Este important de menționat că dizabilitatea face parte din condiția umană și că toți suntem sau devenim dizabili într-un anumit grad sau altul pe parcursul vieții noastre. Prin promovarea abilitării, se creează oportunități reale pentru oameni. Acest lucru îmbunătățește propriile capacități și îi susține în stabilirea propriilor priorități, sunt mai bine pregătiți să profite de oportunități, devin agenți ai schimbării și își pot împlini mai ușor responsabilitățile civice.

3. CONCLUZII:

Comportamentul angajatorilor vizavi de persoanele cu dizabilități este puternic influențat de stereotipurile implementate la nivel social. Principala cauză a perpetuarii lor o reprezintă slaba cunoaștere a acestei categorii de subiecți, precum și lipsa unei reale deschideri față de politicile incluzive. Prin urmare, se impune cu necesitate o schimbare atitudinală față de angajarea acestor persoane, deziderat realizabil printr-un program de informare a

angajatorilor asupra caracteristicilor categoriilor de dizabilitate, asupra disponibilităților reale ale acestor subiecți. Totodată, ar trebui avute în vedere și beneficiile angajatorului în urma angajării persoanelor cu dizabilități.

Educația apare ca principal factor frenator în fața angajării, ceea ce denotă o nesincronizare a sistemului de învățământ cu cerințele existente pe piața muncii. O regândire a ofertei educaționale, a conținutului și calității acesteia ar contribui în sens pozitiv la înlăturarea acestui neajuns.

Bibliografie:

1) Cernat, V. -„Psihologia stereotipurilor”, Editura Polirom, Iași, 2005
2) Chelemen, I. –„Stigmatizarea familiilor care au copii cu dizabilități. Abordări teoretice”, Editura Expert, București, 2007
3) Gherguț, A. _”Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație.” Editura Polirom, Iași, 2006
4) Legea nr.448 din 6.12.2006 republicată privind protecția și promovarea persoanelor cu handicap

Impactul platformelor educaționale în Școala Românească

Stan Iulia Mihaela
Școala Gimnazială Iancului, București

Comunicarea reprezintă un proces esențial de menținere a legăturilor interumane, care stă la baza organizării sociale. Comunicarea este un proces complex care dispune de patru componente fundamentale: emițătorul, canalul, informația și receptorul. Rolurile între emițător și receptor se schimbă permanent, fluxul de informații funcționând, de fapt, în ambele sensuri.

Evenimentele petrecute la nivel mondial au afectat, după cum era de așteptat, și țara noastră, obligând cadrele didactice să se adapteze vremurilor și să accepte modalitatea comunicării cu elevii pe platformele educaționale în mediul on line. Impactul a fost covârșitor din multe puncte de vedere, dar , mai ales emoțional și din punct de vedere logistic. A trebuit să aderăm la această formă de comunicare deși nu toți aveam acasă tablete sau laptopuri performante. Multe cadre didactice, conservatoare, trecute de vârsta ambițiilor tehnologice nu se pot adapta la timpurile acestea sau încearcă să se adapteze din mers, cerând clemență pentru micile imperfecțiuni. Există într-o familie un laptop/ un calculator, însă nu câte unul pentru fiecare membru al familiei. Un exemplu concret, doamna L.G are doi copii, de vârstă școlară, învață la aceeași școală, au același program și simultan au nevoie de calculator pentru a-și susține orele de curs. Domnul și doamna lucrează și fiecare dintre ei are nevoie de aceleași laptopuri pentru a lucra de acasă. Este drept că nimeni nu a prevăzut apariția și răspândirea nefastă a acestui virus, însă, nu putem impune, nici pretinde ca totul să meargă perfect, pentru că nu este posibil. Copiii au fost încântați să aibă acces la tablete. Dacă până nu demult aveau voie un timp limitat să stea în fața calculatoarelor, acum acest lucru a devenit o necesitate.

Nu suntem pregătiți logistic să desfășurăm orele on line. Nu vorbesc despre orașele mari unde nivelul de trai este ridicat, ci despre satele și localitățile sărace din țară. Sunt copii care nu au nici măcar telefon, dar tabletă! Perioada aceasta de izolare la domiciliu a impus profesorilor și învățătorilor acceptarea și alinierea la standarde tehnologice înalte și din pasiune, s-au străduit cu toții să nu încalce copiilor dreptul la educație. Primele ore pe platforma digitală Kinderpedia mi-au dat sentimentul că trebuie schimbată definiția educației. Comunicarea pe platformele digitale presupune multă disciplină, de care elevii noștri sunt străini. Educația începe în sânul familiei, nu degeaba se spune în limbajul popular, “cei șapte ani de-acasă”, însă, venind la școală, constatăm că educația începe adesea o dată cu integrarea în colectivitatea școlară. Regulile de bun simț, elementare, de educație, ar trebui stabilite în acești șapte ani, însă, constat cu stupoare, cu neplăcere și tristețe că mă confrunt cu îndărătnicia, infatuarea și disprețul celor mari, transmis spre urmașii dumnealor și cultivat în mod nefericit la cei mici. Sunt dascăl la clasa întâi. Am lucrat pe platforma educațională Kinderpedia în perioada pandemiei. Evident, fiecare elev trebuia ajutat și asistat de un adult, pentru că micuțul nu știa să închidă/să deschidă microfonul. Uneori ambiția adulților de a-și vedea copilul răspunzând înaintea celorlalți era atât de mare, încât șopteau răspunsurile copiilor. A durat ceva până regulile de comunicare pe platforma on line au fost înțelese de cei mari și de cei mici. Cumva, această formă de comunicare, acest substitut, a fost total greșit înțeles, preluat ca o joacă- “las’că merge și-așa”. Rețelele supraîncărcate de internet au cedat uneori făcând imposibilă transmiterea informațiilor.

Logistic vorbind, sunt și vor fi probleme, pentru că nu toți vor avea șansa de a primi un mijloc de comunicare modern sau de-l vor primi nu vor fi conectați, racordați la o rețea de internet și atunci totul este în zadar! Se traduce tot prin restricționarea dreptului la educație și echitate socială.

Comunicarea pe platformele educaționale nu permite supravegherea strictă a tuturor copiilor. Nu poți să îi înveți să scrie dacă nu le îndrumi mânuța pe liniatura caietului. O să dispară curând și termenul de caligrafie. Cerințele estetice

vor fi doar o amintire. Comunicarea nonverbală, comunicarea paraverbală, au rolul lor. Contactul direct din sala de clasă permite cizelarea de atitudini moral civice. Apar fără doar și poate situații care favorizează învățarea prin exemplul pozitiv: cum ne comportăm într-un grup, în pauza de masă, după ce mâncăm, la plecarea din sala de clasă, etc. În situația în care într-un colectiv există un copil cu dificultăți de învățare sau cu nevoi speciale, învățarea în sala de clasă prezintă multiple avantaje, atât pentru cel în cauză, cât și pentru ceilalți. Nu poți exersa recunoștința, bunătatea, printr-un ecran. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online.

Informația transmisă în procesul de comunicare online poate fi blocată sau doar perturbată, de o serie de factori: copilul se preface că nu aude; perceperea diferită a acelorași cuvinte, de persoane diferite; incapacitatea stăpânirii emoțiilor; incapacitatea distingerii unui mesaj relevant de unul cu semnificație redusă; nerespectarea interlocutorului.

Câteva soluții pentru depășirea problemelor anterior menționate sunt: stabilirea unor reguli clare de comunicare; respectarea interlocutorului; deschiderea microfoanelor doar pentru a răspunde când sunt solicitați; utilizarea unui limbaj simplu, deschis; acceptarea de către fiecare participant în procesul de comunicare, în primul rând a posturii de ascultător, urmând să fie și emițător, transformarea stilului comunicării din defensiv, în constructiv. Nu toate disciplinele se pretează învățământului online- nu poți prezenta un experiment la chimie decât prin simulator , ceea ce nu este același lucru cu manipularea eprubetelor și trăirea în direct a sentimentelor de descoperire.

Dintre avantajele folosirii platformelor educaționale aș menționa: autoperfecționarea cadrelor didactice și depășirea unor praguri emoționale autoimpuse față de tehnologie și tehnică; folosirea avantajelor oferite de platformele educaționale diferite , dezvoltarea capacității de aplicare, analiză și sinteză.

Cea mai important, din punctul meu de vedere, este implicarea părinților în evoluția copiilor. Părinții au posibilitatea de a participa în calitate de asistenți, măcar pentru a supraveghea dacă este atent copilul, prezent și activ la oră; au șansa de a descoperi într-un sistem valoric real, unde se situează copilul lor și pot lucra la transformarea minusurilor în plusuri, alături de învățător și profesori. Oricât ai fi de subiectiv, trebuie să admiți când ai șansa de a-I vedea pe ceilalți, că există o problemă și trebuie să o rezolvi. Dascălul lucrează cu douăzeci și cinci, sau mai mult de douăzeci și cinci de copii și uneori sinceritatea sa este greșit înțeleasă. Este adesea perceput ca un adversar, nicidecum precum un facilitator și un partener în actul educației.

Copiii ar trebui să devină mai responsabili, să învețe cu drag, să participle la propria formare prin autoeducație, conștientizând propriile neajunsuri, nevoi. Învățarea online presupune aprecierea obiectivă a copiilor,colegilor, profesorilor de către actorii implicați în actul educației(părinți, profesori, colegi); crește încrederea în forțele proprii, autonomia, motivația copiilor.

Ca o concluzie, putem afirma că România se află încă la început de drum în ceea ce privește e-learning-ul, încercând cu pași timizi să atingă nivelul de dezvoltare și implementare al celorlalte țări din Uniunea Europeană, această situație fiind preponderent determinată de lipsa de resurse, restricțiile bugetare, lipsa de pregătire privind utilizările tehnologiei informaționale, a maliționității și suspiciunii, dar mai ales, a lipsei de educație.

Bibliografie:

1. Crișan D A, Stanică J L, Preda AM, 2010, A Study on the Stage of E-Learning Development in Romania, Annals of the University of Oradea : Economic Science, http://anale.steconomiceuoradea.ro/volume/2010/n1/131.pdf

Vlăsceanu Lazăr (ed.). 2002. Școala la Răscruce: Schimbare şi continuitate în curriculumul învățământului obligatoriu. Studiu de impact. Iaşi: Polirom;

PROGRAMUL DE EDUCAȚIE TIMPURIE

Profesor: Neagoe Daniel-Nicolae
Colegiul Tehnic “Costin D. Nenițescu” Pitești, Județul Argeș, România

În ceea ce privește complexitatea dezvoltării copilului mic și a școlarului noile direcții de adordare ale pedagogiei actuale se focalizează pe intervenția și stimularea timpurie a copilului și pe eliminarea riscurilor dezvoltării. O primă direcție este în sensul formării părinților pentru a înțelege, îngriji, hrăni și crește cât mai adecvat copilul, încă de la naștere; mai mult, este și pentru a manifesta grijă față de copil încă din perioada intrauterină, spre a asigura un climat propice dezvoltării biologice adecvate.

Specificul unui program de educație timpurie în creșă sau grădiniță este individualizarea procesului educațional, ținând seama că la copilul mic, cu precădere, spcificitatea particularităților este mai importantă decât trăsăturile comune determinate de norma de vârstă. Cu cât copiii sunt mai mici, cu atât diferențele sunt mai mari. În acest sens, programele educaționale care se adresează copiilor în creșă și grădiniță sunt individualizate și respectă unicitatea de dezvoltare a fiecăruia.

Alcătuirea programului de educatie timpurie individualizată trebuie să țină seama de faptul că fiecare copil dezvoltă capacități în secvențe predictive și să urmărească evaluarea și stimularea capacităților copiilor, ca unicitate.

Un program eficient ține seama de faptul că în procesul de dezvoltare a copilului există perioade în care se poate învăța mai bine și mai eficient.

Pentru vârstele timpurii jocul este calea cea mai importantă de învățare, astfel copiii au o relație experiențială cu obiectele, cu semenii și cu propria devenire. În cadrul jocului, este necesară alegerea liberă și un mediu ambiant care să stimuleze și să provoace, prin materiale și amenajări oferirea posibilității experimentării și explorării soluțiilor alternative.

Un model potrivit de educație timpurie este modelul componentelor personalității, deoarece acesta pune accent pe acei parametrii ai dezvoltării pe care educatoarea îi poate identifica, urmări și stimula printr-o planificare adevată a activităților.

Domeniile personalității copilului sunt: componenta cognitivă,domeniul socio-afectiv, limbajul, psihomotricitatea, identitatea personală/unicitatea.

Componenta cognitivă se referă la structurile de învățare, limbajul, memoria, gândirea, judecățile. În acest mod copilul explorează mediul, reține date din realitate și își construiește propria imagine despre lume.

Componenta socio-afectivă reprezintă reacția unică a fiecăruia în fața stimulilor realității. La vârstele mici, emoțiile și stările afective sunt esențiale pentru dezvoltarea ulterioară a copilului, de aici reiese și nevoia lui de întărire pozitivă a actelor sale pentru a fi tentat să exploreze și să acționeze în continuare.

Componenta motorie se referă la toate acele capacități construite pe mișcare și efort fizic. Se urmăresc aspectele legate de fizic, cum sunt: schimbările corporale, de greutate, înălțime, maturizarea organică a creierului și a corpului în general, etc. Atât dezvoltarea motorie generală, cât și dezvoltarea mișcărilor fine ale mâinilor contribuie la echilibrul personalității și constituie o nevoie vitală petru copil.

Componenta limbajului sereferă la capacitatea de exprimare verbală prin limbajul rostit și prin limbajul grafic. Copilul se cunoaște prin limbaj, se dezvoltă prin comunicare cu ceilalți, iar personalitatea se exprimă prin limbaj.

Componenta identității – autocontrolul/autoservirea este domeniul care constituie unicitatea fiecărei persoane. Programul educativ trebuie să țină seama de această componentă datorită faptului că prin educație se formează deprinderile de autocontrol, autocunoaștere și autoservire, iar copilul are deja o experiență de viață de care trebuie să țină seama.

Prin acest program se urmărește dezvoltarea creativității și unicității fiecărui copil în același timp cu formarea structurilor de bază în cunoaștere, comunicare și exprimare personală. Pe lângă dezvoltarea intelectuală copiii trebuie să dezvolte comportamente sociale de colaborare, cooperare, negociere, rezolvare de probleme și rezolvare a conflictelor în moduri pozitive. A învăța să comunice cu ceilalți și a comunica culumea reprezintă o altă latură necesară a educației timpurii de azi.

Un copil sănătoseste un copil care a achiziționat deprinderile socio-afective de bază, nu care doar a memorat multe informații.

De asemenea, este important sa vedem individualitatea și identitatea fiecărui copil, educând corespunzător sensibilitatea afectivă și reacțiile emoționale ale copiilor.

Bibliografie:

1. Barbu, H., Popescu, E., Mateiaș, A., Rafailă, E., Șerban, F., *Manual de pedagogie preșcolară*, Didactica, EDP RA București, 1995.
2. Morand de Jouffrey, Pauline, *dr. Psihologia copilului. Pentru înțelegerea aspectelor esențiale ale dezvoltării personalității*, Editura Teora, București, 1998;
3. Vrășmaș, E. *Educația timpurie*, Editura Arlequin, București, 2014.

INTEGRAREA ȘCOLARĂ A COPIILOR CU TULBURĂRI DE COMPORTAMENT

Profesor: Lazăr Ancuța-Daniela,
Centrul Școlar de Educație Incluzivă „Sf. Stelian” Costești, Județul Argeș, România

Integrarea școlară reprezintă procesul de includere în școlile de masă sau în clasele obișnuite, la activitățile educative formale și nonformale, a copiilor considerați ca având cerințe educative speciale (CES).

Tulburările de comportament la vârsta copilăriei se pot clasifica în trei mari categorii: tulburare de deficit de atenție și hiperactivitate, tulburare opozant provocatoare și tulburarea de conduită. Chiar dacă fiecare categorie în parte are propriile sale simptomele, toate acestea au în comun agresivitatea, impulsivitatea și ignorarea regulilor. Cauzele sunt diverse, printre care se enumeră: slabe abilități de bază; oportunități și aspirații limitate; slabe relații cu alți elevi, părinți, profesori; părinți sau supraveghetori incapabili de a-și exercita controlul, expunerea la abuzul fizic sau sexual, au fost victime ale rasismului sau discriminării.

Integrarea școlară a copiilor cu tulburări de comportament presupune aplicarea unor strategii de intervenție psihopedagogică destinate prevenirii și corectării comportamentelor indezirabile mediului școlar și social, consolidarea unor atitudini favorabile față de școală din partea elevului cu tulburări de comportament. Un rol important îl are consilierul școlar care, prin pregătirea sa psihopedagogică, poate folosi o varietate de metode și tehnici de consiliere destinate schimbării sentimentelor și atitudinilor care stau la baza apariției tulburărilor de comportament. Pentru a consolida efectul recuperator al programelor de consiliere este necesar ca fiecare profesor de la clasa unde sunt integrați elevii cu tulburări de comportament să colaboreze permanent cu psihologul sau consilierul din școală și să manifeste anumite deprinderi sociale și pedagogice, să aibă o viziune pozitivă asupra elevilor clasei, să stabilească cu ușurință relații interpersonale și să poată comunica cu orice elev, indiferent de potențialul său intelectual și aptitudinal și de manifestările psihocomportamentale ale acestuia.

În cadrul activităților didactice este important să se acorde o atenție deosebită procesului de evaluare, utilizarea adecvată a sistemului de recompense, în acest fel întărindu-se comportamentele pozitive, dezirabile și stingerea comportamentelor neadecvate. Activitatea educativă cu elevii care prezintă tulburări de comportament solicită din partea fiecărui profesor o foarte bună cunoaștere a naturii umane, a strategiilor de cunoaștere a personalității elevilor și o capacitate empatică deosebită necesară înțelegerii și acceptării celor din jur așa cum sunt ei în realitate, cu calitățile și defectele lor.

Adaptarea conținuturilor educației în condițiile integrării în structurile învățământului de masă a copiilor cu CES presupune o analiză a următoarelor aspecte: tipul și gravitatea deficienței/tulburărilor diagnosticate la copiii care urmează a fi integrați; vârsta copilului-decalajul dintre vârsta cronologică și vârsta mintală; experiența de viață a copilului în familia în care provine; ruta școlară a copilului; ambianța din școala de masă în care este integrat copilul; atitudinea și modalitățile de implicare a familiei și a comunității în sprijinirea integrării copilului cu CES în școala de masă; pregătirea psihopedagogică a corpului profesoral, strategia și modalitățile de organizare a activităților de predare-învățare la clasă; politica educațională a școlii.

Pornind de la aceste analize se pot stabili obiectivele și activitățile concrete prin care unitățile de conținut de la fiecare disciplină pot fi modificate, adaptate sau accesibilizate în funcție de nivelul cerințelor și de posibilitățile de învățare ale elevilor din clasa/școala respectivă.

Recomandări pentru cadrele didactice care au la clasă elevi cu tulburări de comportament: identificarea și valorificarea permanență a elementelor pozitive pe care le au elevii; observațiile sau avertismentele verbale să fie clare, exprimate între patru ochi și fără o frecvență prea mare; utilizarea activităților de grup în situații diverse, cu sarcini/ activități care să solicite interacțiunea și colaborarea dintre membrii grupului; includerea elevilor cu tulburări emoționale și de comportament în grupuri de lucru, atribuirea de roluri și responsabilități clar explicate; valorizarea și evidențierea acestora în fața colegilor la fiecare succes sau reușită; consultarea elevilor în selectarea și alegerea sarcinilor sau activităților și să se țină cont de propunerile acestora; comunicarea nonverbală, ascultarea activă, politețea și respectul față de elevi; corectitudinea, promptitudinea, fermitatea în rezolvarea problemelor; autocontrolul asupra stărilor impulsive; apropierea fizică față de elevi, acestea sunt doar câteva dintre elementele care asigură succesul în activitățile cu elevii care prezintă tulburări de conduită.

Prin abordarea unei perspective curriculare deschise, transparente și flexibile, schimbarea atitudinii profesorului față de cerințele impuse de școala pentru diversitate și desfășurarea unui parteneriat activ între elevii clasei și profesor elevii cu tulburări de comportament se pot integra mai ușor în școală și societate.

Bibliografie:

1. Dezvoltarea practicilor incluzive în şcoli, MEC., UNICEF, Bucureşti, 1999;
2. Gherguț, A., „*Sinteze de Psihopedagogie Specială. Ghid pentru concursuri şi obţinere a gradelor didactice”*, Editura Polirom, Iași, 2013;
3. Ungureanu, D., *„Educaţia integrată şi şcoala incluzivă”*, Editura de Vest, Timişoara, 2000.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

PETRESCU MIHAIELA

Educaţia românească se află astăzi într-un punct de cotitură în evoluţia ei. Suntem în momentul în care conştientizăm mai mult ca niciodată că şcoala trebuie să se ghideze după repere noi, racordate la valorile europene în primul rând, dar şi la cele globale în general.

Oamenii de ştiinţă, practicieni şi teoreticieni şi cei politici sunt forţaţi de contextul actual al crizei sanitare să găsească soluţii viabile pentru o şcoală care se confruntă, poate, cu unul dintre cele mai dificile momente. Aşa cum afirma şi psihologul şi fostul ministru Mircea Miclea, oamenii din sfera decizională sunt puşi în faţa unui test complex, acela al identificării soluţiilor pentru o şcoală aflată în criză. Calitatea actului educaţional este astăzi un punct fierbinte în dezbateri şi în decizii.

Suntem cu toţii de acord că digitalizarea învăţământului constituie o poartă de salvare în contextul actual. Din păcate, România ca stat în Europa, se află mult în spatele altor ţări care au tratat problema digitalizării în şcoală cu mult înaintea apariţiei crizei sanitare şi care la momentul actual nu întâmpină dificultăţile de infrastructură şi resurse umane pregătite aşa cum le întâmpină România.

Marilena Ionaşcu, education director la Microsoft spunea că “în educaţie, digitalizarea trebuie să ajute acele principii pedagogice pe care şi le propune un stat în a le atinge. Digitalizarea nu trebuie să fie un obiectiv în sine, ci un mijloc de a ajuta sănătatea…Este clar că fără digitalizare nu avem cum să avansăm din punct de vedere economic.” Politicianul Mihnea Costoiu spune că “este un proces ireversibil acesta al trecerii în zona digitală, nu pentru că nu poţi face inginerie sau medicină exclusiv în zona online, dar lucrurile sunt ireversibile şi e o schimbare majoră de comportament a studenţilor, a elevilor, cât şi a societăţii.”

Consilierul în cadrul Ministerului Educaţiei şi Cercetării, Daniela Vişoianu, vorbeşte despre platformele educaţionale care vor rămâne şi vor face parte integrantă din sistemul de învăţământ: “ Avem IT Campus, în fiecare şcoală trebuie să existe infrastructură; avem bibliotecă virtuală, de unde am dezgropat nişte resurse care erau ascunse în sistem; şi avem SIMS, aşa-numitul catalog virtual care este cu frâna trasă, puţin blocat, dar sperăm să-l deblocăm în această perioadă.”

Iată cum oamenii din sfera decizională constată în plină desfăşurare a procesului de învăţământ că este nevoie de două lucruri vitale pentru funcţionarea sistemului: infrastructuă şi resursă umană calificată. “Când vorbim de învăţarea la distanţă, am observant că e nevoie de o clarificare de termeni. O discuţie ar fi dacă profesorii ştiu să lucreze cu aceste platforme – fiind poate o diferenţă între aptitudini digitale şi aptitudini de predare digitală… Planurile de lecţii tradiţionale au trebuit regândite. Mulţi au spus că pentru o oră predată volumul de muncă a fost dublu. ”, spune Daniela Vişoianu.

Un alt punct fierbinte în discuţii a fost despre utilizarea unei platforme educaţionale unice versus o multitudine de platforme. Se pare că soluţia unică nu este niciodată o soluţie, însă reprezentanţii mediului de afaceri au atras atenţia asupra efectelor nedorite ale numărului mare de platforme. Suntem de acord că utilizarea unui număr prea mare de platforme îngreunează procesul de educaţie şi pune o presiune considerabilă pe părinţi, elevi şi profesori deopotrivă.

De asemenea, s-a observant o rezistenţă în ceea ce priveşte explorarea şi utilizarea de către cadrele didactice a platformelor educaţionale noi, ofertante, dar şi complexe, preferând să folosească funcţiile tradiţionale, aplicaţii de mesagerie sau voce.

“Tehnologiile digitale au modificat substanţial mintea generaţiei digitale şi, cu siguranţă, această tendinţă va continua. Orice sistem educaţional, dacă vrea să se centreze pe elev, trebuie să ţină seamă de aceste caracteristici. Nu toate schimbările sunt pozitive, dezirabile. Tocmai aceasta este misiunea actuală a şcolii: să maximizeze oportunităţile oferite de tehnologiile digitale şi să reducă din pagubele colaterale pe care acestea le pricinuiesc. Aceasta este şcoala de care generaţia digitală are nevoie.” (Mircea Miclea)

Aşa cum s-a menţionat în repetate rânduri, şcoala trebuie să continue şi să facă faţă tuturor provocărilor. Concepte ca “învăţământ la distanţă”, “instruirea asistată de calculator”, “digitalizarea actului educaţional” prind astăzi contur şi vrând-nevrând sunt puse în practică. Adulţii şi copiii sunt în situaţia de a descoperi şi experimanta noi modalităţi de conectare socială şi de continuare a activităţilor profesionale, sociale, culturale şi ludice. Dacă este să ne referim la una din consecinţe, este faptul că societatea este pusă peste noapte în faţa unei provocări de o magnitudine care nu s-a mai întâlnit până în prezent. Urmarea este că instituţiile guvernamentale, ong-urile, companiile private cercetătorii din zona educaţiei şi din zona tech au fost nevoiţi să se aşeze cu toţii la o singură masa, aceea a dezbaterilor şi identificării de soluţii. În studiile de specialitate, cercetătorii au găsit şi un aspect pozitiv: digitalizarea, demersul educaţional realizat cu instrumente şi resurse digitale nu constituie o noutate pentru o parte din profesorii din România. În ultimele decenii, prin ghidurile şi directivele Uniunii Europene, s-au promovat şi la noi în ţară câteva iniţiative şi programe cu componentă digitală, începând cu programul SEI (Sistem Educaţional Informatizat), acţiunea eTwinning programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii şi terminând cu încercările de constituire a unei baze de resurse educaţionale deschise sau demersurile din proiectele ROSE (Romania Secondary Education) şi CRED (Curriculum relevant, educaţie deschisă pentru toţi).

A fost unanim acceptat în toate forurile de conducere, ca există o presiune majoră asupra sistemului de învăţământ şi asupra societăţii în general care constă în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanţă. Toată lumea a recunoscut câteva aspecte esenţiale care ţin de impactul schimbării :

- Sistemul de învăţământ românesc este parţial pregătit în ceea ce priveşte infrastructura şi resursa umană calificată, pentru că doar o parte din profesori deţin informaţii şi competenţe specifice instruirii asistate de calculator;
- Curriculum-ul nu este adaptat învăţământului la distanţă pe toate nivelurile, cel mai avantajat fiind învăţământul universitar;
- Marile companii nu au fost stimulate pentru identificarea unor soluţii care să se plieze pe nevoile educaţiei actuale;
- Nu au fost găsite măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populaţii şcolare;
- S-a scăpat din vedere faptul că învăţământul asincron nu se pliază foarte bine pe categoria de elevi din învăţământul primar şi preşcolar.

Din punctul nostru de vedere, evenimentele care au avut loc începând cu 11 martie 2019 şi care au bulversat sistemul au curs într-un mod care era de aşteptat; fiecare unitate de învăţământ a recurs la soluţii bazate pe experienţa proprie, pe colectivul de cadre didactice mai mult sau mai puţin instruit. S-a ajuns până în punctul în care suspendarea cursurilor faţă în faţă a determinat un hiatus uriaş pentru elevi faţă de şcoală şi învăţarea formală.

La polul opus trebuie remarcat faptul că există şcoli unde dotările au permis crearea Clasei Viitorului, beneficiind din plin de toate aplicaţiile oferite de Google Suite For Education. Pentru aceste şcoli, platforme de tipul Zoom, Google Classroom, Mozaweb şi Mozabook au constituit modalităţi onorabile de a face faţă provocărilor.

Un alt aspect care ar trebui avut în vedere se referă la impactul activităţilor online prelungite asupra relaţiei profesor-elev. Platformele educaţionale online au avantajul de a facilita comunicarea între profesori şi elevi în timp real, însă acest tip de comunicare este perceput ca unul artificial din cauza imposibilităţii obţinerii unui feed-back real. În plus, apare teama de a face orele în condiţiile în care ştii că poţi fi înregistrat sau ascultat şi de alte persoane decât propriii elevi. Cadrele didactice se confruntă cu pierderea controlului asupra publicului ţintă, ceea ce se adaugă la lipsurile tehnologiei.

“Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni în condiții de capacitate de bandă limitată sau de trafic încărcat.”(Școala online, Elemente pentru inovarea educaţiei, Raport de cercetare evaluativ).

Dorim să ne referim în continuare la câteva aspecte particulare privind învăţământul primar. Copiii de vârste mici, aflaţi în perioada ciclului achiziţiilor fundamentale sunt nevoiţi în egală măsură cu cei mari să facă faţă educaţiei digitalizate. Se cunoaşte faptul că latura emoţională la cei mici cântăreşte decisive în actul educaţional. Legătura afectivă între dascăl şi elevii de vârstă mică potenţează calitatea actului educaţional. În condiţiile predării online, această legătură se disipează, copilul nemaiputând percepe concret acea căldură a învăţătorului emanată printr-un gest, printr-o atingere sau printr-un zâmbet. În opinia noastră, acesta este marele minus al şcolii online şi, pe bună dreptate, îi înţelegem pe aceia care consideră că vom deveni şi vom acţiona ca nişte roboţi.

Mulţi vorbesc în această perioadă despre anul şcolar 2020-2021 ca despre un an compromis nu numai din punct de vedere educational, dar şi economic şi social. Massmedia românească acreditează constant colapsul sistemelor, iar conflictele la nivel politic adâncesc criza; acestea sunt fapte concrete care guvernează actualitatea românească.

Fiecare dintre noi, cadru didactic sau elev, trebuie să luăm decizii, iar unele dintre acestea ne depăşesc sfera de competenţe. Societatea se află sub imperiul necunoscutului, întrebărilor şi grijei zilei de mâine. Cu toate acestea, şcoala va trebui să supravieţuiască şi în acelaşi timp să accepte postura de victimă colaterală a crizei sanitare. În acest tablou dominat de mari turbulenţe, trebuie să-şi facă loc încet şi sigur acel concept mult vehiculat în occident şi tratat în lucrările de cercetare din România, şi anume conceptul de CYBERSCHOOL. Este o viziune pe cât de inovativă, pe atât de înspăimântătoare pentru o societate românească nepregătită pentru astfel de schimbare.

În concluzie, şcoala viitorului, aceea bazată pe platforme educaţionale online şi pe tehnologie digitală a bătut la porţile sistemului de învăţământ românesc de ceva vreme, dar pătrunde extrem de greu, în opinia noastră, într-o societate cu mentalităţi neschimbate de zeci de ani. Va trebui să acceptăm schimbarea ca o evoluţie firească, să schimbăm modul de gândire şi acţiune.

Rămâne de văzut în viitor dacă România va reuşi să se adapteze la un prezent tulbure şi un viitor plin de necunoscute.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. Dana Pop
Liceul Teoretic Carei

A integra platformele educaționale în experiența pedagogică este un pas extrem de sensibil, pentru sistemul românesc de învățământ, întrucât nici profesorii, nici elevii, nici părinții, nici școlile, nimeni nu este pregătit pentru acest impact. Obișnuiți cu regulile tradiționale de predare, obligativitatea creării și predării de lecții online a pus o sarcină uriașă pe umerii tuturor actorilor implicați în acest proces.

Unul dintre cele mai discutate motive este lipsa accesului la condiții optime de învățare la distanță, a multor elevi din România, în special a celor din mediul rural. Mai exact, așa cum am văzut și în perioada stării de urgență, mulți elevi nu au avut posibilitatea de a participa la cursuri, din lipsa unui dispozitiv electronic, care să permită studiul (laptop, telefon sau tableta) ori, chiar mai rău, din lipsa accesului total la internet.

De asemenea, imposibilitatea de a susține pentru o perioadă mai îndelungată cursurile școlare în mediul online apare și ca urmare a lipsei adaptării sistemului educațional la evoluția tehnologiei și la interesele și nevoile reale ale elevilor.

În timp ce alte sisteme educaționale, din alte țări, s-au descurcat, în mod optim, pentru a integra instrumentele și platformele digitale, cu scopul de a transmite informația mai rapid și mai eficient elevilor, în România, puține resurse educaționale, care pot ajuta profesorii să susțină cursurile, se află și în mediul online.

Așadar, transferarea tuturor informațiilor și resurselor educaționale pentru predarea materiei, din mediul offline, în mediul online, devine o misiune foarte grea pentru profesori. Tot dascălii sunt cei nevoiți să se intereseze de modalitățile prin care își pot desfășura activitatea, ei sunt cei care trebuie să aleagă din zeci de variante aflate pe piață, tot ei sunt cei care trebuie să învețe din mers, întrucât cursurile, în acest sens, au fost, de-a lungul anilor, aproape inexistente, iar acum ele apar brusc și din neant, ca ciupercile după ploaie, fără o verificare a calității lor sau a competenței celor care le țin.

Probabil că pandemia va trece și cursurile școlare vor reveni la normal, într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat, dar noi trebuie să privim această perioadă cu mult curaj și să înțelegem că, toată lipsa unei infrastructuri, la nivelul școlilor, este un test dur dat întregului sistem educațional, în care resimțim cu toții, elevi, profesori și părinți, consecințele neadaptării educației din România la tehnologie și evoluție, pe toate planurile. Dar, totodată, să depunem toate eforturile pentru a construi un mediu propice predării și învățării digitalizate.

Școala românească are nevoie să integreze, treptat, noi metode de predare a materiilor, pentru a reduce discrepanța tot mai mare din întreaga educație românească, dintre copiii și dascălii din mediul urban și cei din mediul rural. În plus, trebuie să se țină cont și de interesele, nevoile unei noi generații pentru care tehnologia nu a fost niciodată o noutate și pentru care accesul rapid și eficient la informație face diferența.

Se impune, imperativ, ca fiecare școală să-și creeze propria platformă educațională și, totodată, să încerce să asigure tuturor profesorilor și elevilor modalități de predare-învățare și de a-și procura mijloacele tehnice necesare. Dacă nu se grăbește acest proces de implementare, haosul creat, în perioada pandemiei, va persista, iar actul educațional va fi compromis.

Există nenumărate declarații ale părinților, care afirmă că școala online a însemnat pentru copiii lor un mesaj pe Whatsapp o data la 2 zile cu o poză după o pagina dintr-o carte, la care trebuiau sa trimită, tot pe Whatsapp, rezolvarea exercițiilor. Sau, în cazul în care s-a intrat online, s-a observant cât de dificil e a lucra cu o clasă întreagă, fără prezența fizică și fără manualele sau auxiliarele obișnuite în general.

În cele din urmă, realitatea a impus atât prezența fizică la ore, cât și cea online (în funcție de scenariile pe care le-au adoptat fiecarre unitate de învățământ). În plus, unele platforme au implementat înregistrarea lecțiilor de către profesori pricepuți, pentru fiecare obiect de studiu, și s-ar oferi, pentru prima data în istoria sistemului educațional românesc, acces elevilor din întreaga țară la aceeași calitate a predării. Elevii din zone rurale sau zone defavorizate ar avea acces virtual la aceeași experiență de educație ca elevii din orașele mari. În același timp, profesorii de la clase ar avea mai mult timp să pregătească lecțiile, să se conecteze cu elevii, pentru a oferi explicații suplimentare și suport și să depună toți o activitate care poate fi făcută o singură dată și bine.

Pe parcursul anului școlar, există posibilitatea ca profesori desemnați pe diverse domenii de specialitate să înregistreze lecții video, iar acestea să poată fi oferite online elevilor din întreaga țară. Fiecare profesor pasionat de predare poate înregistra o lecție, iar după verificarea și validarea acesteia de către experți în educație și alți profesori de specialitate, ea poate ajunge la elevi imediat. Totodată ea poate fi actualizată și îmbunătățită imediat după ce copiii o parcurg, eliminându-se și problema manualelor vechi, neactualizare, neadaptate modului în care elevii au șansa sa învețe astăzi.

Ministerul Educației încearcă să fie un partener al proiectelor implementate, până acum, de digitalizare a lecțiilor clasice. Pentru a face educație de calitate, primul pas este digitalizarea. În același timp, profesorii de la clase ar avea mai mult timp să pregătească lecțiile, să se conecteze cu elevii, pentru a oferi explicații suplimentare și suport, să nu se piardă energie și timp cu activități lipsite de sens.

Avem telefoane, PC-uri, tablete, mp3-playere și Smart TV-uri, învățăm zi de zi să le folosim, le exploatăm în scopul de a deveni mai rapizi. Tehnologia nu mai e de ordinul imposibilului, ci e o realitate, care ne obligă să ne adaptăm şi să înţelegem. Prin oferirea de informaţii într-un timp real, prin folosirea mijloacelor de evaluare specifice fiecărui domeniu și accesul la resurse online pentru elevi, părinţi şi profesori în aceeași măsură, școala online va aduce îmbunătăţiri multiple şi substanţiale sistemului şi managementului educaţional, oferind beneficii vizibile.

O parte dintre acestea sunt reprezentate de înlesnirea şi îmbunătăţirea comunicării părinte – profesor/instituţie, elev – profesor, profesor – profesor, profesor – conducere şi profesor – părinte, de îmbunătăţirea fluxului informaţiei, a productivităţii şi a organizării, de centralizarea într-un mod mult mai coerent şi facilitarea accesului, atât părinţilor cât şi elevilor, la multitudinea de date din procesul educaţional şi automatizarea proceselor de rutină.

Astfel, școala online deveni un sistem profesionist, care, prin intermediul aplicațiilor pe care le va îngloba, va cuprinde cele mai bune metode și practici folosite pentru obținerea rezultatelor performante, din diversele domenii de studiu ale instituțiilor educaționale.

Platformele educaţionale – o necesitate a timpurilor noastre

Gheorghioiu Mihaela-Anca
Colegiul Naţional Pedagogic „Spiru Haret” Buzău

Procesul educaţional a fost dintotdeauna expresia cererii de educaţie a mediului socio-economic. Una dintre caracteristicile esenţiale ale fenomenului educaţional este dinamismul şi deschiderea faţă de schimbare. Tocmai aceste caracteristici îi asigură educaţiei rolul de mecanism principal de formare a omului ca fiinţă socială. Toate elementele procesului didactic (competenţe, activităţi de învăţare, conţinuturi, resurse, tehnologii) se adaptează relaţiei dintre social şi educaţional, cele mai deschise schimbărilor fiind tehnologiile. Prin tehnologiile educaţionale se produce corelaţionarea dintre educator şi educat, fapt ce le plasează pe poziţia de promotor al paradigmelor educaţionale. La moment, eficienţa procesului educaţional depinde în mare parte de utilizarea tehnologiilor moderne. În accepţia actuală, tehnologiile moderne presupun nu doar utilizarea metodelor care favorizează interrelaţionarea directă, ci şi utilizarea unor mijloace electronice în procesul didactic. Platformele on-line au devenit nu doar un suport pe care educatorul şi educatul le poate folosi ca element complementar, ci şi o modalitate de instruire ce substituie contactul direct.

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de TIC în ultimii ani a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbării tehnologiei și al paradigmei învățării, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei preuniversitare şi de eliminare a graniţelor dintre elevi, s-au deschis noi perspective pentru procesul educaţional preuniversitar. Astfel, acesta va fi completat cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elemente inovative tehnologice (cloud computing, aplicații și baze de date distribuite, tehnologiile mobile) la fel ca și pe elemente inovative conceptuale, aplicabile (analiză și diseminare, platforme colaborative, web 2.0, web 3.0 și derivate ale noțiunii). Modelul comunicării unidirecţionale, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În mediul educaţional on-line, elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Mai mult decât atât, utilizarea platformelor educaţionale face posibilă personalizarea procesului didactic. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional.

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul on-line. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale on-line pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice. Printre cele mai utilizate platforme educaţionale, amintim:

- **Google Classroom** este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

- **Microsoft Teams** este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- pot forma rapid clasele;
- pot împărtăşi cu elevii materialele didactice;
- pot posta anunţuri;
- pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte;
- pot crea, distribui şi evalua teste;
- pot transmite şi evalua temele elevilor.

- **Edmodo** este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat. Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.
- **Easyclass** este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.
- **Intuitext** oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. **Şcoala Intuitext** este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. **Examenul tău** este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică.

  Ambele platforme:

- respectă programa şcolară,
- sunt avizate de Ministerul Educaţiei Naţionale,
- prezintă explicaţii şi simulări menite să ajute elevii să înţeleagă mai uşor diferite concepte,
- prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicaţii la fiecare pas efectuat,
- prezintă teste ce ajută elevii să-şi verifice cunoştinţele.

- **Aplicaţia Zoom** este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

  Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune:

- profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen;
- lecţiile pot fi înregistrate;
- se utilizează o tablă virtuală;

- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute;
- clasa virtuală poate fi securizată;
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme;
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv;
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot şi Ask.

Pentru oricare dintre aceste platforme s-ar opta, este evidentă necesitatea utilizării uneia sau a mai multor dintre ele în vederea continuării procesului instructiv-educativ. În condiţiile actuale, lumea educaţiei se află în faţa unei evidenţe de necontestat : astăzi nu ne mai aparţine alegerea de a utiliza sau nu tehnologiile moderne în actul educativ. Acestea reprezintă un rezultat al evoluţiei civilizaţiei umane şi o condiţie a realizării procesului educaţional.

Bibliografie / sitografie:

- http://edu.glogster.com/
- https://life.ro/platforme-educationale-online-pentru-elevi/
- http://studiamsu.eu/
- http://platformeed.blogspot.com/

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Mihai Roxana-Maria

"...educaţia trebuie să prevină utilizările oarbe ale noilor tehnologii informatice în comunicare, să împiedice înstrăinarea omului, să lupte contra dorinţei de divertisment permanent, contra fricii nejustificate faţă de noile tehnologii informatice în comunicare, să prevină diminuarea spiritului creativ." G. de Landsheere

Situația actuală a accelerat procesul de învățare online, cu toate că unii participanți ai actului educațional nu erau pregătiți pentru o astfel de schimbare majoră. În țara noastră sunt mulți copii care nu au suportul necesar de lucru și nici acces la internet. Sistemul de învățământ românesc nu este în totalitate pregătit, unele cadre didactice nu posedă informații numeroase în domeniul IT.

Pandemia COVID-19 a dat naștere celei mai mari perturbări a sistemului de învățământ din istorie, afectând aproape 1,6 miliarde de elevi și studenți din peste 190 de țări din lume. Înlocuirea sălii de clasă cu ,,școala de acasă,, a schimbat tiparul clasic educațional, profesorii fiind nevoiți să recurgă la o adaptare alertă, din mers la noul context, să adopte noi strategii în comunicarea cu elevii.

Preocuparea primordială în această perioadă a suspendării cursurilor a fost cea de reorganizare și de asigurare a procesului de învățare la distanță, de identificare a unor noi resurse educaționale diferite față de cele tradiționale, care să poată fi accesate online, în școala de acasă.

Precum afirmă Albert Einstein ,,Să nu pretindem ca lucrurile să se schimbe dacă tot timpul facem același lucru. Criza este cea mai binecuvântată situație care poate apărea peste țări și popoare, pentru că ea atrage după sine progrese,, situațiile de criză au marcat, schimbând uneori, istoria omenirii. Indiferent de tipul sau de clasificarea crizei, aceasta a însoțit întotdeauna omul, i-a marcat existența, precum și evoluția și destinul.

Atât în perioada de criză, cât și în cea actuală, determinată de temutul virus Covid-19, se produc schimbări majore într-un ritm extrem de alert, care, în mod normal ar fi avut loc în zeci sau sute de ani. La fel ca și în alte țări, sistemul educațional românesc a trebuit să se adapteze în mod forțat, involuntar la noul context de învățare prin utilizarea unor mijloace educaționale digitale, dar și de comunicare, acestea reprezentând unicele modalități de a se realiza și de a continua procesul de învățare.

Deși aparent identice, învățarea on-line și învățarea la distanță descriu modalități diferite de derulare a procesului educațional. Învățarea online poate fi definită ca o alternativă de învățare, alternativă ce asigură și continua procesul instructive-educativ atât în condiții normale, cât și în condiții generate de diferite crize. Această ,,operațiune,, de învățare online poate fi realizată cu ajutorul diferitelor instrumente informatice pentru comunicarea la distanță.

La fel ca în orice proces, învățarea online prezintă numeroase avantaje, dar și dezavantaje. Avantajele învățării online rezultă din simplul fapt că au o accesare permisivă, realizată din orice loc și în orice moment, timpul nefiind determinat ca într-o sală de clasă, iar programul mult mai flexibil. Învățarea în mediul acesta on-line permite atât elevilor, cât și profesorilor să interacționeze în mediul online, nefiind necesară prezența lor în același loc și în același timp.

Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională adecvată. Conform diferitelor studii realizate în acest domeniu s-a demonstrat faptul că elevii introvertiți au o implicare mult mai activă, nu mai sunt influențați de părerea celor din jur, astfel dispărând și inhibiția. Acest tip de învățare, în condiții pedagogice bine anticipate și articulate strategic, îl poate provoca pe elev să devină proactiv, să fie un căutător de cunoaștere. Individualizarea cursurilor se poate efectua prin introducerea unor scheme de lecţii, a unor fişe de lucru, precum și prezentări PowerPoint, teste, liste bibliografice, demonstraţii, link-uri către resurse educaţionale deschise, documente de tip audio în clasa virtuală, materiale scanate.

Printre dezavantajele apărute în urma abordării acestui tip de învățare se numără și lipsa sau scăderea interacțiunii interumane între elevi și profesori, precum și între elevi, efecte care ar putea avea un rezultat dezastruos dacă s-ar permanentiza. De asemena, acest tip de instruire ar putea fi un impediment pentru elevii cu rezultate şcolare slabe, deoarece conţinuturile expuse în mediul on-line sunt mai greu de asimilat, necesitând un grad ridicat de autodisciplină, de automotivare.

Pentru a reuși o învăţare eficientă în acest mediu virtual, profesorul trebuie să posede o pregătire foarte bună în proiectarea curriculum-ului livrat online, dar și numeroase competențe digitale. La elevi, învățarea on-line activă solicită mai multă responsabilitate, iniţiativă şi efort decât instruirea faţă-în-faţă, din sala de clasă.

Dispozitivele digitale trebuie privite ca niște ajutoare care permit învățarea și dezvoltarea elevilor, la fel cum ele sunt un ajutor în munca noastră de zi cu zi. Aceste dispozitive și platforme nu au doar o utilitate temporară, de criză, ci pot facilita întreg procesul de învățare și organizare pe termen lung. De zeci de ani, dispozitivele din domeniul digital fac parte din viața noastră, iar prezența lor devine din ce în ce mai accentuată și este foarte important ca elevii să înțeleagă cum funcționează această lume și să învețe să le utilizeze.

Faptul că școlile folosesc sisteme de management ale învățării (LMS) sau „clase virtuale”, nu înseamnă că-i „introduc” pe elevi într-un spațiu virtual unde pot sta toată ziua. Aceste tipuri de sisteme ușurează comunicarea între profesori, între studenți și părinți, precum și schimbul de materiale de învățare și împărțirea sarcinilor. Instrumentele acestea digitale au fost utilizate de mai mult timp în educație, observându-se un succes și simplificând semnificativ atât activitatea cadrelor didactice, cât și a elevilor și îmbunătățind eficiența procesului instructiv-educativ.

Tot mai frecvent, materialele de învățare bine structurate, software-urile educaționale, precum și numeroasele platforme sunt considerate adaosuri utile la instrumentele pedagogice tradiționale pe termen lung.

În situația actuală, când forma tradițională de educație față-în-față este destul de afectată, activitatea didactică asistată digital are un rol și mai important. Dar, faptul că activitățile se desfășoară într-un mod organizat, potrivit unui „calendar online”, nu înseamnă că lecțiile clasice sunt transferate neadaptat în spațiul online și elevii ascultă prelegerile profesorilor pe internet toată ziua. Activitățile sincrone online rămân importante, deoarece cu ajutorul lor elevii pot rămâne în contact live cu profesorii lor, de exemplu prin intermediul aplicațiilor de conferință video.

Dincolo de avantajele evidente, reliefate de majoritatea studiilor, activitatea aceasta online are limite în relaționarea cadru didactic-elev, limite cu un impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

Pe de altă parte, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau profesorii elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev

poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând în acest fel mai dificilă identificarea celor cu reale probleme. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming s-au dovedit a facilita comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este cel mai adesea percepută ca fiind oarecum artificială, pe de-o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real, iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării activității în spațiul virtual. Din cauză că profesorul poate fi înregistrat, faptul că poate fi auzit de orice persoană, nu doar de proprii elevi, neputând realiza un control real al publicului-țintă, îl determină să construiască un discurs corect, consistent, fluid.

Impactul activităților derulate prin intermediul platformelor reprezintă exemple de bune practici în dezvoltarea profesională continuă a cadrelor didactice, iar nevoia de a le generaliza devine imperioasă. Printre avantajele pe care situația actuală le-a adus se numără și competențele digitale dobândite de profesori, achiziții utile pentru activitatea didactică viitoare.

Cu toate că diferențele dintre mediul urban și mediul rural sunt semnificative în ceea ce privește rolul noilor tehnologii în proiectarea și desfășurarea activității didactice, toate cadrele didactice sunt în aceeași măsură de acord că vor utiliza în continuare cel puțin unele dintre instrumentele și resursele digitale pe care au început să le folosească în această perioadă.

În concluzie, prin educația „la distanță” mai degrabă se poate orienta procesul de auto-învățare la elevi, se pot discuta consemne de lucru pentru acasă, se pot administra testări decât să se realizeze predarea, în adevăratul sens al cuvântului, a unor cunoștințe inedite, de procesare sau aplicare a teoriei în raport cu practica. De asemenea, din perspectivă procesual-administrativă, este favorizat managementul institutional, precum ședințe online ale consiliului de administrație, decât managementul clasei de elevi sau a procesului didactic de învățare, care presupune alte condiții sau criterii de realizare.

Elevii de azi vor fi cetățeni activi până în anul 2070, iar parcursul lor școlar și profesional poate fi influențat de capacitatea lor de a utiliza autonom tehnologia.

Învățarea digitală, o nouă provocare

Berechet Camelia
Liceul Teoretic”Adrian Păunescu”-Bârca,judetul Dolj

Trecerea de la învățarea clasică la cea digitală „se înscrie într-un curent mai larg, cel al digitalizării și al virtualizării culturale”. Proiectarea și desfășurarea activităților de învățare online reprezintă un proces complex ce presupune integrarea instrumentelor și a resurselor în format digital, dintr-o nouă abordare pedagogică. Este evident faptul că noile tehnologii vor genera schimbări majore, atât în ceea ce privește suporturile de învățare, cât și mecanismele de utilizare a acestora din punct de vedere metodologic.

Suporturile culturale actuale, ca și mediul de transmitere a acestora, nu aveau cum să nu fie influențate de inovările tehnologiilor de informare și de comunicare. Cartea veche sau contemporană, tabloul din sala de expoziție sau muzeu, concertul sau un spectacol oarecare pot fi consultate/ ascultate/ apreciate și prin intermediul „dubletelor” digitale ce ne parvin fie prin intermediul unor suporturi informatice (DVD-uri, de pildă), fie prin magistralele internetului. Mai toată cultura clasică a fost transpusă, din punctul de vedere al transmisibilității acesteia, și într-o versiune digitalizată. Cum este firesc, și suporturile curriculare au fost influențate de aceste evoluții. Învățământul nostru dispune deja de numeroase ocazii de instruire pe bază de ordinator (secvențe sau lecții facilitate de calculator, platforme specializate în care unele materii sunt stocate etc.). Ideea introducerii învățării pe bază de suport informatic se așează pe un orizont de așteptare care ar putea favoriza sau motiva învățarea», preciza Constantin Cucoș.

Proiectarea și desfășurarea activităților de învățare online este un proces complex ce presupune integrarea instrumentelor și a resurselor în format digital, dintr-o nouă abordare pedagogică. Aceasta impune crearea unui nou design al situațiilor de învățare care să permită parcurgerea curriculumului, facilitarea asimilării noilor conținuturi, precum și activizarea și motivarea elevilor, stimularea interesului elevilor pentru cunoaștere.

Preocuparea pentru crearea unui cadru în care elevii să învețe cu plăcere limba franceză, în actualul context social, m-a determinat să parcurg o serie de cursuri prin intermediul cărora am exersat integrarea în lecții a unor instrumente digitale atractive, care s-au dovedit a fi și eficiente. Iată câteva exemple puse în practică:

• Crearea un avizier virtual utilizând aplicația Padlet: padlet.com. Această aplicație, ușor de utilizat, mi-a permis colaborarea cu elevii, prin postarea de materiale (teme, diverse sarcini de lucru, proiecte) și oferirea/primirea feedback-ului.

• Crearea unui avatar virtual accesând www.voki.com/. Această aplicație le-a permis elevilor să-și exerseze exprimarea orală în limba franceză, ajutându-i, chiar și pe cei timizi, să-și învingă teama de a vorbi în public.

• Realizarea unui „nor de cuvinte” prin intermediul aplicației WordArt: wordart.com. Elevii au reușitsă rețină mai ușor cuvinte-cheie, termeni, noțiuni, definiții, conferindu-le culori și forme

speciale. Aplicația poate fi introdusă ca suport în învățare, în diferite momente ale lecției(reactualizare, fixare, evaluare formativă).

• Crearea de scheme, în mod interactiv, utilizând aplicația Mentimeter: www.mentimeter.com. Astfel, putem lansa o întrebare elevilor pentru a afla răspunsul în timp real. Răspunsurile se vor aranja și sub formă de nor, dacă am ales aceasta opțiune, în prelabil. Întrebările pot viza reactualizarea cunoștințelor, fixarea acestora sau împărtățirea opiniilor, gândurilor, emoțiilor elevilor referioare la anumite aspecte din cadrul secvențelor didactice.

• Culegerea și organizarea ideilor accesând jamboard.google.com/ . Cu ajutorul tablei digitale Jamboard, am reușit să culeg feedback-ul oferit de elevii, să organizez ideile pe mai multe pagini, astfel încât acestea să poată fi vizualizate și reținute mai ușor. Este, de asemenea, și o mod eficient de a observa sistematic progresul.

• Crearea de teste prin intermediul aplicației Quizizz: quizizz.com/ . Acest instrument digital de evaluare a elevilor s-a dovedit a fi util, încurajand totodată autoevaluarea. Raportul, care se generează automat la finalulul testului, ne oferă indicatori relevanți prin raportare la rezultatele cantitative și calitative obținute de elevi.

Așadar, avem posibilitatea de a monitoriza cu ușurință progresul în învățare și de a interveni prompt în vederea remedierii sau recuperării.

În urma integrării acestor instrumente digitale în lecțiile de limba franceză, am constat o îmbunătățire la nivelul procesului instructiv-educativ, în ansamblu. Un impact pozitiv s-a produs asupra elevilor, astfel:

- sunt mai motivați să lucreze și să-și ducă la îndeplinire sarcina de lucru;
- devin mai activi, dorindu-și îmbunătățirea propriilor abilități și competențe;
- învață mai rapid, fără a depune un efort prea mare;
- gestionează și rezolvă cu mai mare usurință problemele apărute;
- primesc feedback imediat cu privire la ceea ce au realizat, observând și progresul.

În concluzie, noile tehnologii vor genera schimbări majore, atât în ceea ce privește suporturile de învățare, cât și mecanismele de utilizare a acestora din punct de vedere metodologic.

Bibliografie

www.elearning.ro/manualul-digital-perspectiva-pedagogica
https://iteach.ro/pg/cursuri/view/74796/
tribunainvatamantului.ro/2013/07/11/manualul-digital-constantin-cucos/
www.teachtoday.de/ro/Informare/Jocuri_digitale/2526_nv_area_prin_joc.htm

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÎNEASCĂ

PROF.ÎNV.PREȘCOLAR FAZEKAS BEÁTA ORSOLYA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 VIIȘOARA,BIHOR

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor. Apariția calculatorului ca sursă de învățare, diversificarea mijloacelor digitale moderne în scop evolutiv, pătrunderea hardware-ului și software-ului în România reprezintă o permanentă provocare pentru educație. . În prezent, avem accesul deschis la resurse educaționale, facilitate desigur de tehnologiile informației și ale comunicațiilor cu scopul de a dobândi competențe și cunoștințe care să ne permită să evoluăm, să ne formăm și perfecționăm, să participăm activ în societatea românească bazată pe cunoaștere. Este unul din avantajele de care ar trebui să beneficieze atât elevii/studenții, cât și profesorii/adulții în vederea accesului la educație, la schimbul de resurse on-line, pentru consultare personală sau profesională.

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exlusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta. În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma.

În plus, în cazul platformelor electronice cooperative, utilizatorii mai au la dispoziţie posibilitatea de a crea anumite spaţii de lucru (foldere/directoare) în care pot partaja informaţii cu alţi utilizatori, care au acelaşi subiect de interes. În aceste spaţii se pot lansa dezbateri tematice şi utilizatorii pot lucra cu documente partajate. Cu alte cuvinte, autorul unui director poate invita alte persoane în spaţiul său de lucru, acestea obţinând astfel accesul la directorul partajat.

Facilităţile generale de personalizare oferite fiecărui utilizator implică faptul că de la o sesiune la alta, modificările făcute de fiecare utilizator în cadrul spaţiului său privat de lucru vor fi păstrate, atât din punct de vedere al informaţiilor oferite cât şi din punct de vedere al designului (schimbarea schemei de culori, schimbarea ordinii de prezentare a informaţiilor, termenele stabilite în calendarul propriu etc.).

Platforma electronică educațională (platforma e-Learning) este un produs program care are o serie de cerințe în vederea:

- asigurării procedurilor necesare instalării, configurări şi administrării acesteia;
- administrării şi monitorizării informaţiilor;

• utilizării unei interfeţe ce poate fi modificată în funcție de schimbările care au loc în procesul educațional;
• asigurării suportului logic pentru comunicarea sincronă şi asincronă;
• utilizării unor module de editare de conţinut educaţional în formate diferite;
• autoevaluării offline şi evaluării online a cunoştinţelor asimilate;
• asistarea utilizatorilor în utilizarea softului educaţional;

Utilizatorul este persoana recunoscută de aplicație pe baza numelui de utilizator și a parolei de acces.

Pandemia de coronavirus ,a determinat închiderea școlilor și a grădinițelor pe o perioadă care poate să se extindă destul de mult ,iar cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid pentru a găsi o cale de a lua legătura cu elevii și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumentele online accesibile tuturor. Probleme sunt atunci când elevi nu au posibilitate de a se conecta la internet ,resursele tehnologice au fost reprezentate de platformele Google Classroom, WhatsApp , Meet, și Skype. Resursele și aplicațiile de învățare sub forma de prezentări ,lecții , fișe ,imagini sau clipuri pot include aplicații precum ASQ, Kahoot , Wordwall ,Twinkle sau Digitaliada .Aplicații sau platforme educaționale de colaborare online, facilitează schimbul de documente între cadru didactic și copil, permite și feedback din partea profesorului . În învățământul primar și preșcolar cadrul didactic poate comunica pe grupul de WatsApp, Messenger , Wordwall sau canalul prestabilit cu părinți. Este important ca părintele sau tutorele să pregătească elevul pentru acest program și să sprijine cadrul didactic în organizarea activităților și temelor pentru acasă.

Avantajele și dezavantajele învățării online:

Puncte tari:

- curiozitatea elevilor,
- sansa să ne cunoaștem mai bine elevii într-un cadru nou,
- posibilitatea de a înregistra lecția,
- oportunitatea de învățare pentru noi , ca și cadru didactic,

Puncte slabe:

- imposibilitatea tuturor elevilor de a participa la lecții online,
- limitarea contactului uman,
- riscurile tehnice
- lipsa posibilități conectări la internet,

Dimensiuni organizaționale în sistemul de învățământ – managementul activității de secretariat

Sighinaș Elena-Alina
Școala Gimnazială Nr.1 Sănduleni

Una dintre obsesiile societății, organizațiilor sau ale fiecărui manager este sporirea eficienței personale și organizaționale. Pe măsură ce viața organizațională s-a complicat, antrenând nevoia de adaptare, implicare, responsabilizare a angajaților și sporirea productivității acestora în toate tipurile de activități în concordanță cu noile standarde, această obsesie se accentuează. În fiecare mediu organizațional se caută, se propune și se încearcă noi programe pentru eficientizarea organizațională. De multe ori, aceste aplicații-programe-metode, au adus, odată cu implementarea lor, efecte benefice pentru organizații și pentru personalul lor.

Deoarece, întotdeauna mai există loc de îmbunătățiri sau înlocuiri, apariția unui proces consumator de timp și cu solicitări greu de realizat, nu a întârziat să apară. Astfel s-a ajuns la “o grămadă de hârtii inutile”, amestecarea atribuțiilor și a structurilor, având ca rezultat ineficacitatea, chiar dacă la momentul implementării au adus perspective noi.

Pentru a fi operativ și a putea parcurge mai ușor activitățile din cadrul compartimentului secretariat, am elaborat un calendar/plan al activităților, după cum urmează:

SEPTEMBRIE: - **pregătirea debutului noului an școlar:** completarea cataloagelor, registrelor matricole, după examenele de corigență, completarea Registrului de evidență a elevilor pentru noul an școlar; verificarea și înregistrarea cataloagelor pentru noul an școlar; dinamica populației școlare: înmatricularea elevilor nou veniți (conform cererilor de transfer aprobate), rezolvarea corespondenței privind mișcarea elevilor; întocmirea situațiilor statistice (pe formulare tipizate) si în **SIIIR**;

- întocmirea situațiilor de personal: elaborarea contractelor de muncă, deciziilor de încadrare, statului personal de funcții, completarea Registrului de evidența a salariaților (formatul electronic) și transmiterea la ITM;

-rezolvarea situațiilor curente: rezolvarea corespondenței curente; participarea la ședințele ISJ, raportarea situației absențelor elevilor.

OCTOMBRIE: - **completarea statisticilor în programul SIIIR:** constituirea formațiunilor de studiu pentru unitatea coordonatoare și stucturile arondate; arondarea elevilor și preșcolarilor la formatiunile nou constituite; rezolvarea corespondenței privind dinamica populației școlare;

-personalul unității: întocmirea fișei de încadrare cu personal didactic (liste + format electronic+ formulare titpzate, depunerea la ISJ; întocmirea dosarelor privind înscrierea la gradele didactice;

-rezolvarea situațiilor curente.

NOIEMBRIE: gestiunea elevilor: rezolvarea corespondenței curente privind mișcarea elevilor, eliberare adeverințe, foi matricole; completarea registrelor matricole cu situațiile școlare ale elevilor nou veniți;

-personalul unității: verificarea și depunerea dosarelor privind înscrierea la gradele didactice; încadrarea cu personal didactic în SIIIR pentru școala coordonatoare și stucturile arondate;

-rezolvarea situațiilor curente: corespondență, salarii, parteneriate.

DECEMBRIE: gestiunea elevilor: verificarea și reactualizarea bazei de date dacă este cazul;

-personalul unității: verificarea bazei de date, verificarea tranșelor de vechime.

-rezolvarea situațiilor curente: participarea la consiliile profesorale, ședințele ISJ, corespondența cu alte instituții publice (dacă este cazul);

IANUARIE: gestiunea elevilor: rezolvarea corespondenței curente privind mișcarea elevilor, întocmirea situației statistice pentru sfârșitul sem.I -2020-2021.

-personalul unității: elaborarea fișelor de evaluare pentru personalul nedidactic, verificarea şi înregistrarea dosarelor privind înscrierea la concursul de acordare a gradației de merit pentru anul 2020; depunerea în termen; situatii curente privind personalul didactic(actualizare baze de date unde este cazul).

-rezolvarea situațiilor curente: zilnic, conform agendei de luru.

FEBRUARIE: gestiunea elevilor: verificarea echivalărilor de studii (dacă este cazul), transmiterea absențelor pe semestrul I, mișcarea elevilor (dacă este cazul).

-personalul unității: situații curente privind personalul didactic(actualizare baze de date unde este cazul), întocmirea fișelor Vacantare + anexe pentru anul scolar 2021-2022 pentru personalul didactic, realizarea machetei pensionarilor cu data 01.09.2021.

-rezolvarea situațiilor curente.

MARTIE: gestiunea elevilor: rezolvarea corespondenței curente privind mișcarea elevilor,eliberare adeverințe, foi matricole; completarea registrelor matricole cu situațiile școlare ale elevilor nou veniți; pregătirea și realizarea bazei de date a beneficiarilor EURO 200, realizarea bazei de date clasa a 8-a în vederea simulărilor la EN 2021.

-personalul unității: înregistrarea, verificarea, supunerea spre aprobare a continuitatilor-suplinire cadre didactrice pentru anul școlar 2021-2022 ;depunerea în termen; situatii curente privind personalul didactic(actualizare baze de date unde este cazul).

-rezolvarea situațiilor curente.

APRILIE: gestiunea elevilor: rezolvarea corespondenței curente privind mișcarea elevilor,eliberare adeverințe, foi matricole; completarea registrelor matricole cu situațiile școlare ale elevilor nou veniți;înscriere clasa pregătitoare/clasa I an școlar 2021- 2022.

-personalul unității: situații curente privind personalul unității.

-sitații curente: eliberarea actelor solicitate de personal, părinți, elevi și alte instituții, transmiterea absențelor, pontajul elevilor cu C.E.S.

MAI: **gestiunea elevilor:** verificarea bazei de date a elevilor, verificarea dosarelor personale a elevilor clasei a VIII-a, verificarea primirii atestatelor de echivalare pentru elevii din an terminal, efectuarea modificărilor/ actualizărilor, dacă este cazul.

-personalul unității: verificarea dosarelor pentru grade didactice, înregistrarea și transmiterea la ISJ, actualizarea bazei de date (dacă este cazul).

-rezolvarea situațiilor curente: verificare condici de prezență, întocmirea statului de personal și de plată, eliberarea documentelor solicitate de personal, dacă este cazul.

IUNIE: gestiunea elevilor: rezolvarea corespondenței curente privind mișcarea elevilor,eliberare adeverințe, foi matricole; completarea registrelor matricole cu situațiile școlare ale elevilor nou veniți; întocmirea situației statistice pentru sfârșitul sem.II-2020-2021,pregatirea desfasurarii EN 2021, întocmirea foilor matricole pentru elevii clasei a VIII-a.

-personalul unității: situatii curente privind personalul didactic(actualizare baze de date unde este cazul), încetarea CIM pentru suplinitori, calcul Concediu de odihnă.

-rezolvarea situațiilor curente.

IULIE: gestiunea elevilor: rezolvarea corespondenței curente privind mișcarea elevilor, eliberare adeverințe, foi matricole; completarea registrelor matricole cu situațiile școlare ale elevilor nou veniți; realizarea dosarelor elevilor care finalizează clasa a VIII-a și doresc admiterea în învățământul liceal sau profesional.

-gestiunea personalului: rezolvarea situațiilor curente privind personalul didactic.

-rezolvarea situațiilor curente: întocmirea statului de personal și plată, verificarea și întocmirea corespondenței, eliberarea documentelor solicitate de către elevi, părinți, personal sau alte instituții.

AUGUST: gestiunea elevilor: rezolvarea corespondenței curente privind mișcarea elevilor, eliberare adeverințe, foi matricole; completarea registrelor matricole cu situațiile școlare ale elevilor nou veniți; realizarea dosarelor de înscriere în clasa a IX-a a elevilor care nu au participat în prima sesiune de admitere.

-gestiunea personalului: verificarea listei posturilor, încetarea CIM ale suplinitorilor.

-rezolvarea situațiilor curente: verficarea plății concediului de odihnă al salariaților, întocmirea statului de personal și de plată, verificarea mișcării elevilor, verificarea cataloagelor după examenul de corigență, eliberarea diplomelor de bsolvire a învățământului gimnazial (pentru promoția curentă, precum și cea/cele din anii anteriori).

“La nivelul individului nu este vorba doar de reacții imediate, directe, la modificări neașteptate, dar și de o incomparabilă capacitate de a anticipa evenimentele și deci de a elabora răspunsuri adaptive preventive” (Floru, 1974, p.10).

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMANEASCA

Stan Laura Marieta
Grădinița Voinicel, Harghita, Toplița,

Totul a început în 11 martie 2020 ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, moment în care sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Trebuie să recunoaștem din capul locului că:

• sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator;

• curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță;

• companiile edtech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile, mulate pe nevoile de sistem ale educației. În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de naturălogistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate.

În același timp, trebuie menționat că nu au existat (și, parțial, nu au fost posibile) măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații

în care perioada de suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi un hiatus total față de școală și, implicit, față de învățarea formală. Aceste situații au avut la bază atât cauze subiective cât și cauze obiective ca: lipsa de echipamente, de nivelul scăzut al competențelor digitale, de tipul de încadrare, suplinirea pe post etc.

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special.

Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru specialiștii din științele educației, pentru că decantarea acestor experiențe poate fivalorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a

conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale.

Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă

interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat. Un element interesant reliefat de investigație este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar. Diferențele între mediul urban și cel rural sunt semnificative în ceea ce privește rolul noilor tehnologii în proiectarea și desfășurarea activității didactice, profesorii din rural fiind ușor mai reticenți (mai puțin dispuși să acorde credit noilor tehnologii), probabil mai conștienți de unele limitări la nivelul elevilor, instituției, comunității.

Cel mai puțin important factor a fost considerat cel privind lipsa conținutului educațional suficient de diversificat. Acest lucru este corelat și cu faptul că, fiind la începutul utilizării tehnologiei în educație, multe dintre cadrele didactice se află încă în faza de a transpune predarea clasică față în față în zona tehnologiei și astfel tehnologia este considerată mai degrabă un intermediar, nu un cadru de oferire și un procesor al informației. Este evident că, după perioada de încercare a tehnologiei și de reglare a predării tradiționale în noile cadre, vor apărea noi direcții de abordare și atunci necesitatea

extinderii orizontului de conținut o să devină mai importantă. Percepțiile cadrelor didactice privind dificultățile elevilor sunt relativ omogene la o diferențiere pe mediul în care este situată instituția școlară. Întrucâtva firesc, impedimentele sunt sensibil mai mari pentru elevii din mediul rural comparativ cu cei din orașele mari, în special în ceea ce privește accesul la echipamente, la Internet, precum și în privința competențelor digitale. Perioada actuală relevă aspecte problematice ale sistemelor de învățământ, în care accesul echitabil la educație (de calitate) pare să prevaleze ca direcție prioritară pentru ameliorare (Schleicher, 2020). Sunt necesare studii suplimentare pentru a identifica nevoile și practicile elevilor care nu au beneficiat de activități organizate de profesori pe perioada suspendării cursurilor, cât și pentru a identifica modele funcționale prin care părinții, voluntarii sau alte resurse din comunitatea locală sau extinsă pot contribui la realizarea educației în astfel de perioade.

Punctul de cotitură marcat de perioada actuală readuce în prim plan nevoia unei strategii pe termen lung care să valorifice programele anterioare și expertiza acumulată în sistem în diverse contexte, luând în considerare feedbackul recent al cadrelor didactice și al specialiștilor. General vorbind, câteva direcții ar putea fi conturate preliminar după cum urmează:

• Asigurarea condițiilor pentru cultivarea unor parteneriate strategice relevante în vederea bunei funcționări a ecosistemului educației și formării, la nivel național, regional și local, implicând ONG-uri, companii edtech, instituții internaționale, universități și institute de cercetare.

• Reorganizarea curriculumului și a modului în care situațiile educative de tip „instruire asistată de calculator” sunt susținute, monitorizate, promovate și recompensate.

• Investiții strategice în echipamente și în dezvoltarea de resurse digitale. Determinarea condițiilor în care se poate face transferul de echipamente și resurse din partea companiilor către școli, profesori, elevi.

• Asigurarea accesului echitabil la resurse și instrumente digitale cu valoare adăugată pentru învățare, dedicate fiecărei categorii de beneficiari ai educației, fiecărui nivel de studiu, fiecărei discipline. În acest sens, se impune ca MEC să pună la depoziția cadrelor didactice un portal gratuit care să fie o garanție a accesului la produse de calitate și la suport de specialitate profesionist.

• Facilitarea dezvoltării profesionale continue (diversificate) pentru cadre didactice, decidenți, cercetători. Dezvoltarea unor mecanisme de stimulare și de monitorizare centralizată a calității și relevanței programelor și altor oportunități de DPC pentru profesori, în parteneriat cu furnizorii.

• Implementarea, în exercițiul financiar comunitar viitor, a unei linii speciale de finanțare competitivă pentru dezvoltarea instituțională a școlilor care să vizeze crearea de infrastructuri online la nivelul fiecărei școli; cu acces prioritar, într-o primă fază, pentru școlile din mediul rural, pentru cele din zonele dezavantajate și pentru cele care au un procent mare de includere a elevilor cu CES.

• Creare cadrului legislativ pentru un fenomen de genul Adoptă o școală din mediul rural, astfel încât companii din domeniul IT să poată adopta o școală unde să dezvolte o infrastructură profesională pentru educație online și să poată pregăti pentru utilizarea acesteia, în parteneriat cu specialiști în pedagogie, media, cadrele didactice și elevii.

Pe termen scurt și mediu, consider că sunt o serie de aspecte care ar putea fi avute în vedere pentru optimizarea constantă a modului în care se asigură în continuare serviciile de educație (de calitate).

ÎNVĂȚAREA SINCRONĂ ȘI ASINCRONĂ

Prof. Iaru Cristina
Colegiul Național Pedagogic „Spiru Haret'' Buzău

Școala online nu este un tip de învățământ tradițional. Bazat aproape în întregime pe competențe digitale, totuși ea nu exclude celelalte competențe transversale pe care profesorii le dețin și le-au format până acum. Deși conținuturile sunt stăpânite de profesori și ei își cunosc foarte bine obiectivele lecției ce urmează să fie predată online, cadrul este foarte diferit: din fața calculatorului, amplasat în mediul familiar de acasă, profesorul transmite informația elevului aflat și el la capătul terminalului propriu. Interacțiunea este foarte diferită, depersonalizată uneori, pot interveni probleme tehnice care zădărnicesc eforturile participanților iar evaluarea nu poate fi mereu obiectivă. Managementul clasei este complet diferit, temporizarea de neestimat. Profesorului îi este greu să motiveze elevul aflat atât de departe; cuvintele de încurajare ce în clasă ajungeau ca o șoaptă la urechea elevului, acum sunt bun public sau devin niște banale rânduri într-o fereastră de chat.

Învățământul modern acceptă noi atitudini educaționale ce sprijină comunicarea și colaborarea între profesor și elev. În învățământul tradițional profesorul a fost:

-sursă de informații

-centrat pe manualul de lucru

-creator de reguli

-instanță bazată pe autoritate

În învățământul actual, modern, profesorul devine:

-facilitator al învățării

-centrat pe cele mai recente surse de informare

-facilitator al formării gândirii critice a elevilor

-moderator al relației de colaborare dintre elevi, profesori, manageri educaționali și părinți

Instruirea, învățarea sau educația oferită online prin intermediul unui computer sau orice alt dispozitiv digital, are avantaje si dezavantaje. Prinre avantaje putem mentiona:

MAI PUȚIN STRES

Acest tip de învățământ elimină teama de a greși în fața unui grup de oameni. Studenții pot încerca lucruri noi, pot greși și pot afla unde au greșit învățând astfel ce au facut bine și ce nu.

CONTROL

curs, numărul de teste și timpul de parcurgere al celor efectuate, rezultatele obținute, etc. În e-learning cursanții sunt mai ușor de monitorizat, putând fi urmărite numărul de download-uri, prezența la

FLEXIBILITATE

Platformele Web permit instructorilor să-și actualizeze lecțiile și materialele instant în întreaga rețea, permițând accesul studenților la cele mai noi date.

COLABORARE

Învățământul la distanță poate fi mai stimulativ și mai încurajator decât cel traditional, deoarece permite interactiunea dintre grupuri de studenti. Studenții care utilizează acest tip de învățământ au mai multe contacte cu colegii, petrec mai mult timp cu pregatirea materialelor, înțeleg mai bine temele.

Caracteristicile învățământului electronic:

ACCESIBILITATE

Procesul de învățare poate fi realizat de cursant oriunde, oricând, într-o locație virtuală.

SCALABILITATE

Orice program E-learning poate fi diseminat către un număr nelimitat de studenți.

RECURENȚĂ

Conținutul online poate fi reluat de cursant ori de câte ori are nevoie.

CONSISTENȚĂ

Toți elevii primesc același conținut, ce poate fi actualizat cu ușurință de profesor.

ACCEPTANȚĂ

Accesarea mediului online face parte din rutina zilnică a noii generații iar inserarea activității de învățare în același mediu crește șansele ca aceasta să devină parte din rutină.

Organizarea invățării se poate realiza sincron (interacțiune simultană între profesor și elevi) si asincron (interacțiune la momente diferite între profesor și elevi).

Caracteristicile învățărII sincron vs. asincron:

- învățarea în mod sincron este: directă, simultană, planificată de profesor, încadrată în timp, concurentă, colectivă;
- învățarea în mod asincron este: indirectă, intermitentă, autoorganizată de elev, flexibilă, colaborativă, individuală.

Avantajele învățării sincron sunt:

-permite interacțiunea între participanți;

-crește calitatea actului educațional;

-sprijină angajamentul elevilor în procesul de învățare;

-crește nivelul de colaborare între elevi.

Dezavantajele învățării sincron sunt:

-program rigid

-ritm al procesului de învățare impus de profesor

-timp limitat pentru clarificări sau feedback

Avantajele și dezavantajele modul de învățare asincron:

-avantajul diseminării informației asincron prin lecții de tip e-Learning este acela prin care cursantul poate accesa materialul de curs oricând dorește, unde dorește, în ritmul propriu.

-cursurile e-Learning permit diseminarea informației rapid către un număr mare de cursanți. După ce cursanții asimilează informația din curs în mod asincron, se poate organiza clasa reală sau virtuală în mod sincron pentru a interacționa și a dezvolta informațiile deja asimilate anterior.

Bineînțeles că metoda asincron este una lipsită de interacțiune umană și se pretează numai anumitor profile de învățare. Este o metodă foarte eficientă de împărtășire a informației brute cu scopul de a continua procesul de învățare în mod clasic sincron.

Experiența și profilul profesional al fiecărui profesor îi pot indica mixul cel mai eficient între sincron și asincron. Metodele de predare sincron nu trebuie să lipsească, însă metodele asincron vin cu un mare avantaj în structurarea și diseminarea informației.

Bibliografie:

https://lms.elearning.ro/CoffeeLMS/student/classroom/player.html?itemId=573

https://ro.eferrit.com/diferenta-dintre-invatarea-la-distanta-sincrona-si-asincrona/

http://www.ccdcluj.ro/Fisiere/2019-2020/preuniversitaria%20online/Creativitate/8_Morar%20

Metode interactive de predare la orele de Silvicultură

Prof. dr. ing. APARASCHIVEI Ovidiu
Liceul Tehnologic Silvic ”Dr. Nicolae Rucăreanu” Brașov

Metodele interactive de predare conduc la succesul învățământului românesc și contribuie la dezvoltarea gândirii autonome a elevilor. Profesorii trebuie să găsească metode interactive de predare, iar elevii să își dezvolte gândirea autonomă și capacitățile antreprenoriale. Numai în acest fel, profesorii și elevii, pot fi în pas cu metodele moderne de predare din toată lumea.

În prezentul material se vor expune unele metode interactive de predare la clasă, care pot fi aplicate cu success și care să conducă la o bună înțelegere a conținuturilor, în special la orele de silvicultură, însă aceste metode, pot fi extinse la o scară mai largă care să cuprinde aprope toate disciplinele de predare din învățământul liceal.

I.Metoda: CIORCHINELE

- Este o metodă de brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei. Poate fi utilizat atât în evocare, prin inventarierea cunoştinţelor elevilor, cât şi în etapa de reflexie.
- Este bine ca tema propusă să le fie familiară elevilor, mai ales atunci când ciorchinele se utilizează individual.
- Poate fi folosit şi pe perechi sau pe grupe, iar ciorchinele individual poate fi comunicat fie unui partener, fie grupului.
- În etapa finală a lecţiei, ciorchinele poate fi reorganizat.

II.Metoda: ȘTIU/VREAU SĂ ȘTIU/AM ÎNVĂȚAT

- Este un tabel cu trei rubrici, care se realizează astfel:
- în rubrica ȘTIU elevii notează ceea ce consideră cunoscut deja în legătură cu tema;
- în rubrica VREAU SĂ ȘTIU vor nota ideile despre care au dubii şi ceea ce ar dori să ştie în plus în legătură cu tema respectivă;
- în rubrica AM ÎNVĂȚAT notează ideile nou asimilate.

III.Metoda: LOTUS

- Descriere:
- Tehnica Lotus presupune deducerea de conexiuni între idei, concepte, pornind de la o temă centrală. Problema sau tema centrală determină cele 8 idei secundare care se construiesc în jurul celei principale, asemeni petalelor florii de nufăr.
- Etape:
- anunţarea temei centrale de către profesor;
- completarea de către elevi a celor 8 idei secundare ale temei centrale; ideile secundare se trec în diafragmă;
- împărţirea colectivului în grupe de 2, 3 sau 4 elevi fiecare, în funcţie de numărul de elevi din clasă; ideile secundare devin teme centrale pentru fiecare din cele 8 grupuri formate;
- munca în grup pentru completarea diagramei Lotus;
- prezentarea în faţa colectivului a rezultatelor fiecărui grup în parte şi completarea diagramei cu ideile expuse de fiecare grup şi a discuţiilor colective;
- evaluarea şi aprecierea muncii fiecărui grup;

IV.Metoda: ACVARIUL

- Etape:

- **1. Aranjarea clasei**. Înaintea începerii efective a activităţii, se va aranja clasa astfel: scaunele vor fi aşezate în două cercuri concentrice, participanţii alegându-şi, după preferinţă, un loc într-unul din aceste cercuri. În varianta deschisă a acvariului, cel puţin un scaun este lăsat liber. În varianta închisă, toate scaunele sunt ocupate.
- **2. Prezentarea temei de discuţie de către moderator**. Formatorul alege o temă cu caracter controversat, cerându-le participanţilor să se documenteze asupra acesteia.
- **3. Stabilirea grupelor şi ocuparea locurilor**. Participanţii se vor constitui în două grupe eterogene şi egale ca mărime, în mod liber, o grupă ocupând scaunele din cercul din interior, iar cealaltă scaunele cercului exterior.
- **4. Discutarea temei în cercul interior**. Participanţii formează grupa de discuţie sau de demonstraţie, având la dispoziţie opt-zece minute pentru a discuta o problemă controversată. Deşi atmosfera este una relaxată, bazată pe comunicarea deschisă, discuţiile animate conduc la necesitatea stabilirii unor reguli. Formatorul, de comun acord cu participanţii, emite anumite reguli. De regulă, în cercul interior trebuie să fie două - trei scaune libere pentru ca participanţii din cercul exterior să poată veni şi să ia parte la discuţie, după care să se întoarcă la loc.
- **5. Observarea interacţiunilor de către participanţii din cercul exterior.** În timpul discuţiei care are loc în cercul interior, participanţii care s-au aşezat în cercul exterior sunt atenţi la interacţiunile care se produc, consemnând în fişele de observare construite şi distribuite de către formator, aspecte ca: modul de interrelaţionare, contribuţia fiecărui membru la discuţie, concluziile şi soluţiile adoptate etc. Aceste observaţii vor fi aduse la cunoştinţa participanţilor din cercul interior.
- **6. Schimbarea locurilor.** Ulterior, după ce participanţii din cercul exterior şi-au expus observaţiile, urmează schimbarea locurilor (cei care s-au situat în cercul exterior se poziţionează în cel interior şi invers, cei din cercul interior se aşează în cel exterior). Se lansează o altă idee controversată, pe care cei din cercul interior trebuie să o discute, iar cei din cercul exterior primesc fişele de observare, fiecare grup fiind pe rând, în ipostaza de observator şi de observat.
- **7. Formarea unui singur cerc de discuţii.** Exerciţiul de fishbowl continuă până la finalizarea sarcinii de ansamblu.

V. Metode de spargere a ghieții

- ✓ Cunoscute şi sub denumirea de metode introductive sau de debut, spărgătoarele de gheaţă sunt jocuri sau activităţi scurte folosite la începutul fiecărui program de formare, cu scopul:
- ✓ de a încuraja implicarea şi a participarea activă a cursanţilor;
- ✓ de a se realiza intercunoaşterea, încălzirea participanţilor, în sensul furnizării câtorva informaţii referitoare la participanţi, câtorva date personale despre aceştia, domeniile lor de interes
- ✓ de se crea o atmosferă deschisă, de grup;
- ✓ de a facilita lucrul în grup, comunicarea, cooperarea şi interdependenţa pozitivă;
- ✓ de a se cunoaşte aşteptările şi temerile participanților şi ale formatorului;
- ✓ de a trezi interesul participanţilor faţă de tema cursului;
- ✓ de a se stabili interacţiuni cursanţi-cursanţi şi cursanţi-formator;
- ✓ de a identifica nivelul cunoştinţelor şi al deprinderilor anterioare legate de tema cursului; identificarea nivelului de pornire.

VIRTUAL EDUCATION IN ROMANIAN SCHOOLS

PROF. MIRELA FIGHIUC
“Emil Racoviță” Theoretical High School, Vaslui

Today, Romanian schools largely have eLearning platforms generally based on the most popular collaborative educational platforms designed by Microsoft and Google, which contain mail group modules, virtual classes, videoconferencing, presentation and testing. In the context of the pandemic generated by COVID-19, the first thing that crashed was the medical system, quickly followed by the economic environment and then, obviously, education.

Even if virtual education has been a concern of the educational system and implicitly of the management of educational institutions in the past, in the context of the pandemic generated by the COVID-19 virus, virtual education has become a challenge not only for the education system but for the society as a whole. It is obvious that every participant in the education system needs to be continuously informed about the new trends in eLearning so that the education system can keep up with new students, born in a digital era. Now, in the context of the COVID-19 pandemic, the whole education system has changed from a classical education system to an online education system based on eLearning.

The 2020 coronavirus crisis has shown an old weakness of the Romanian education system, the incomplete adaptation of the teaching process to the use of digital tools. In the Romanian education system, eLearning became a must on 15 March 2020,when the whole education system was reset for eLearning because of the state of emergency.

This paper aims to identify how teachers' activity is perceived as being influenced by transposing interaction with students in the virtual space, otherwise formulated, the analysis of how teachers perceive online activity compared to traditional face-to-face activities, identifying advantages and opportunities which distance learning offers, as well as the recognition of the limits, dysfunctions and difficulties encountered by teachers in online activities. In the absence of a decent technological infrastructure at the level of teachers, but especially at the level of students, without consistent ability in the area of digital skills of teachers, without access to dedicated online platforms, such as Virtual Learning Environment or Virtual Classroom, with digital and multimedia teaching resources precarious, without a time horizon to be devoted to online activity, teachers were forced to support teaching activities in a very special regime. The experiences, positive or negative, acquired during this time represent valuable resources not only for those directly involved in the activity, but especially for specialists in education sciences, because the decantation of these experiences can be capitalized epistemologically through suggestions for optimizing educational policies, curricular contents, initial and continuous teacher training.

Digital technology has greatly facilitated the continuation of distance learning activities during the suspension of courses. However, part of the usual (face-to-face) teaching activity cannot be done online / distance, thus having a negative impact on sound learning. Teachers report dysfunctions in terms of the following learning support activities: authentic communication and human relationships, personalized support for students with special learning needs. The online activity has, beyond the obvious advantages, limits in the teacher-student relationship. However, it also has limitations, which have a negative impact on effective learning, as an important side of face-to-face teaching cannot be done virtually.

Explainable, the support they traditionally provided to students with special needs or learning difficulties is difficult to provide online, given the implicit technological limitations. In reality, in the online environment, each student can represent for the teacher a possible situation of learning difficulty, thus making it difficult to identify those with real

problems. Even if the teacher knows his class and students well and knows who needs additional support, this could possibly be done after the online teaching activity, through individual counseling. It is very difficult the personalized interaction with a specific student in the context in which the contact is not direct, the teacher is followed online by an entire class and each student asks for his attention.

Online educational platforms, streaming platforms, in general, facilitate real-time communication between the teacher and his students. However, communication in this case is very often perceived as somewhat artificial, partly due to the impossibility of obtaining real communicative feedback (which makes communication authentic), and partly due to the awkward context of placement in the virtual space. The fact that you can be recorded, the fact that you can be heard by anyone (not just your students), not having a real control of the target audience, determines the teachers to build a correct, consistent, fluid discourse. Nonverbal communication and mediated use of paralanguage complete the difficult paradigm of online communication where communication is done through instant chat, and some clues that good nonverbal communication could produce to support verbal communication are now lost through specific interruptions or blockages. these sessions in conditions of limited bandwidth capacity or loaded traffic.

An interesting element is that teachers appreciate the monitoring of online learning as difficult to achieve. We are talking about the lack of an authentic dialogue with the class, the impossibility of following the students' notes, the difficult administration of the evaluation tests, for which it is necessary to resort, most of the times, to another online digital resource. The lack of personalized support opportunities for students with special learning needs is signaled by teachers in all cycles of education, being a significantly bigger problem for primary school teachers. Syncope in monitoring the pace of distance learning seems to be one more impediment in secondary education.

Among the difficulties in carrying out distance teaching activities, teachers report, in order: lack of tools for classroom management, feedback and evaluation, technical difficulties - platforms to be installed, not working, lack of pedagogical support for learning activities sufficiently efficient and / or attractive for all students: lack of appropriate teaching-learning-assessment tools in their subject, lack of educational content (digital resources) in the subject area, lack of a sufficiently efficient computer and lack of time for proper understanding and use of digital tools and resources.

Analyzing the teachers' opinions regarding the teaching process in the conditions of carrying out the online teaching activities during the suspension of the face-to-face meetings, it can be noticed the preponderant identification of the disadvantages, natural in the context of radical change of work. Suspension of face-to-face teaching activities can negatively affect the learning process in general. Teachers find that they spend more time than in the traditional way and find it much harder to motivate and keep students' interest awake. Teachers discover the limits of working tools and online platforms through direct experience, the conclusions they reach being, in fact, known from the literature in recent years.

As a teacher, I can say that the student has access to digital information, but does not have a habit of learning in this regard, many other studies show before the present that the habit of students to use devices is in the direction of social programs, music and entertainment. f for students with good and very good results the adherence to the way of learning with the help of technology is a long-term one (and thus have an elaborate technological code) for students with average and poor school results this is more difficult (they have a certain type of restricted technological code, based in particular on the use of technology for social and entertainment purposes). The school needs to be more involved in reducing this discrepancy (giving students more often topics involving the use of technology) so as to reduce the gap between the two types of technology codes.

This paper provides important clues in relation to several dimensions: the importance and state of the technical infrastructure on which the online learning formula is built, the skills of use or exploitation for the benefit of learning, from the perspective of teachers, of this equipment, position and involvement of factors education in the development of this way of activating education (teachers, students, parents, decision makers, etc.), the degree of coverage of the purposes of education through the new technical framework, the predisposition of the Romanian school curriculum to fold on the new virtual learning coordinates, directions desirable to reform the legislative and procedural framework for education, changes of emphasis regarding the teaching-learning-assessment processes, future directions of teacher training, etc.

Among the most eloquent results, we mention:

- Regardless of the performances of the technical framework, the teachers' abilities, the degree of adaptation of the contents to the new context, the teaching, learning, evaluation process is diminished, it loses consistency, quality, naturalness;
- The success of distance learning is a result of a collaborative effort between the teacher, computer scientist, system engineer, school manager, the performance of the communication network, etc. and not an exclusive attribute of the teacher;
- Through "distance" education, it is possible to orient the self-learning process to students, to discuss homework, to administer tests, etc. than to teach, in the true sense of the word, new knowledge, processing or application of theory in relation to practice, etc .;
- Not the entire school population has the necessary technology, access to sources that guarantee education based on new technologies and the respective user skills; in addition, the national or European computer system may become inoperative, overloaded, with the risk of slowdowns or blockages of connectivity;
- Online education can exclude categories of students - such as children with special needs, learning difficulties, out of school, dropouts, etc .;

The current period reveals problematic aspects of education systems, in which equitable access to (quality) education seems to prevail as a priority direction for improvement (Schleicher, 2020) 3. As the results of this research indicate, the Romanian education system also has some key points that the situation of suspending classes in the classroom seems to accentuate.

Bibliography:

1. Lewin, C., Smith, A., Morris, S. and Craig, E. (2019). Using Digital Technology to Improve Learning: Evidence Review. London: Education Endowment Foundation. Online: https://educationendowmentfoundation .org.uk/public/files/Using_Digital_Technology_to_Improve_learning_Evidence_Review.pdf

2. P. Botnariuc, C. Cucoș, C. Glava, D.E. Iancu, M.D.Ilie, O. Istrate, A.V.Labăr, I.O. Pânișoară, D. Ștefănescu, S. Velea. Școala Online – Elemente pentru inovarea educației, Raport de cercetare evaluativă. Editura Universității din București, București, mai 2020.

3. Schleicher, A. (2020). How can teachers and school systems respond to the COVID-19 pandemic? Some lessons from TALIS. OECD Forum, 23 March 2020. Online: https://www.oecd-forum.org/users/50583-andreas-schleicher/posts/63740-how-can-teachers-and-school-systems-respond-to-the-covid-19-pandemic-some -lessons-from-talis

Învățare online, sunteți gata să alegeți cea mai bună soluție pentru dumneavoastră?

Profesor : Olaru Alina Roxana
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov

Platformă educațională, software de formare, LMS: ce înseamnă toate acestea? O explicatie ,pe scurt ,a acestor termeni... confuzi, pentru unii... Să ne familiarizăm cu caracteristicile și diferențele dintre acestea, astfel încât să putem alege fiecare platforma de predare online potrivită.

Probabil că ați folosit cel puțin unul dintre aceste cuvinte pentru a căuta o soluție la problema voastră de instruire. Ați ajuns la un punct în care aveți nevoie de o modalitate simplă de a implementa instruirea în actualele condiții?(sistemul actual de instruire s-ar putea să nu mai funcționeze). Care este diferența dintre toate acestea? Sunt la fel? Sunt distincte?

Este posibil să fi auzit de "Software LMS" sau "Sistem LMS" atunci cand ați căutat software-ul de instruire disponibile. La prima vedere, toate aceste instrumente par a fi destul de similare. Acestea sunt toate tipuri de platforme de învățare online. În ciuda similitudinilor lor, termenii reprezintă lucruri diferite. Și fiind conștienți de diferențe vă vor ajuta să decideți care soluție vi se potrivește cel mai bine.

Dar ce înseamnă fiecare termen?

Platformă educațională: orice software de calculator care servește unui scop educațional. În acest context, "platforma" se referă la ceva care există online. Folosești o platformă educațională pentru a învăța diverse lucruri.

Software de instruire: software de calculator care servește scopului de formare a oamenilor în abilități specifice. Utilizați software-ul de formare pentru a învăța abilități specifice.

LMS(learning management systems): Acest lucru vine de la sistemul de management al învățării. Este similar cu software-ul de instruire online și permite utilizatorilor să creeze, să organizeze și să atribuie cursuri educaționale. Folosești un LMS ca să înveți lucruri.

Acum, că am înțeles definițiile de bază, să trecem în specificul fiecăruia. Există diferențe importante între aceste instrumente de tehnologie educațională atunci când luăm în considerare diferitele subiecte despre care oamenii doresc să învețe prin utilizarea lor. Este un LMS o platformă educațională? Obiectiv, da. Este o platformă educațională întotdeauna, de asemenea, un LMS? Categoric nu ....

Pentru a face acest lucru mai simplu: un LMS este software-ul de formare, iar software-ul de formare este o platformă educațională. Deci, un LMS are toate caracteristicile de software de formare și platforme educaționale.

Ce este o platformă educațională?

Cel mai simplu mod de a înțelege diferența dintre o platformă educațională și un software de formare sau LMS este să luăm în considerare diferitele moduri în care oamenii le folosesc. Când auzi "platforma educațională", ar trebui să te gândești la școli sau universități. Universitățile folosesc aceste platforme pentru a organiza studenții în grupe sub instruirea unui profesor. Instrumentele educaționale ca acestea sunt utilizate pentru încărcarea și descărcarea resurselor,cum ar fi lecții, note și atribuiri. Majoritatea platformelor educaționale oferă forumuri de discuții în care mai mulți utilizatori pot interacționa între ei. Ele oferă, de asemenea, caracteristici de testare de bază, în cazul în care studenții pot finaliza evaluări online pe care să le prezinte pentru clasificare.

Unele platforme de învățare permit chiar încărcarea video și audio, sau integrarea altor instrumente online: lecții live, conferințele video . În esență, platformele educaționale sunt instrumente de predare online utilizate pentru învățarea

mixtă. Aceasta reprezentând o combinație de învățare în persoană și învățare online. Le găsim frecvent utilizate în învățământul superior, pentru că este un instrument care permite învățarea chiar și după ce studenții au părăsit sala de clasă. Deci, este puțin probabil ca acest tip de platformă va fi cea mai bună soluție pentru nevoile de formare ale elevilor din clasele primare(care nu au abilitățile de muncă independentă încă bine formate).

Ce ar trebui să folosesc în munca mea? Software de instruire sau un LMS?

Software-ul de instruire vă oferă posibilitatea de a crea cursuri, de a organiza elevii în grupuri, de a atribui instruire utilizatorilor și de a rula teste și evaluări. În toate aceste capabilități, este la fel ca un LMS. Dar, în timp ce un LMS poate avea toate aceste caracteristici, de asemenea, are mai mult. Iată câteva dintre lucrurile suplimentare pe care le veți găsi într-un LMS:

Raportare: Sistemul va colecta și sintetiza date despre progresul utilizatorului / finalizarea instruirii, precum și alte valori pe care le puteți alege dintre acestea care satisfac nevoile dumneavoastră specifice.

Integrare: puteți să vă conectați și să sincronizați fără probleme LMS-ul cu alte instrumente sau programe pe care le utilizați deja.

Certificare: puteți permite utilizatorilor să obțină certificate descărcabile după ce termină un curs. În mod ideal, LMS ar trebui să vă permită să personalizați aceste certificate după doriți, adăugând un logo sau un design ales de dvs.

Concluzie...

Soluția pentru o mai bună formare este mai aproape decât credeți. Înarmat cu aceste informații, precum și o înțelegere clară a diferențelor dintre diferite tipuri de software de învățare online, veți fi gata să alegeți cea mai bună soluție pentru dumneavoastră. Deci, nu vă pierdeți cu firea atunci când vine vorba de navigare în terminologie diferită. Drumul care vă duce la soluția potrivită este mai aproape decât credeți!

Instruirea asistată de calculator în învăţământul primar şi preşcolar

Ungureanu Andreea Elena
Școala Gimnazială ”Nicolae Grigorescu”, București

- **Instruirea asistată de calculator – delimitări conceptuale**

Utilizarea calculatorului în procesul de învăţământ devine o necesitate în condiţiile dezvoltării accelerate a tehnologiei informaţiei. Pentru noile generaţii de elevi, deja obişnuiţi cu avalanşa de informaţii multimedia, conceptul de asistare a procesului de învăţământ cu calculatorul este o cerinţă intrinsecă. A intrat deja în obişnuinţa zilnică utilizarea calculatorului, fie pentru comunicare, informare sau instruire. Calculatorul este perceput pe rând, ca o jucărie, o unealtă, o resursă de informaţii.

În anii 1970, datorită utilizării frecvente a calculatorului şi a mediilor magnetice (FDD, HDD) pentru stocarea materialelor didactice (dicţionare, enciclopedii, lecţii, etc.) şi-a făcut apariţia instruirea asistată de calculator (Computer-Assisted Instruction – CAI) sau învăţământul bazat pe calculator (CBL – Computer-Based Learning).(Şuşnea,2013,p.10) Conceptul de asistare a procesului de învăţământ cu calculatorul include: predarea unor lecţii de comunicare de cunoştinţe; aplicarea, consolidarea, sistematizarea noilor cunoştinţe; verificarea automată a unei lecţii sau a unui grup de lecţii.

Instruirea asistată de calculator (CAI – Computer-Assisted Instruction) presupune utilizarea calculatorului ca mediu de instruire, fie pentru a prezenta informaţii, fie pentru tutoriat, exersare, rezolvare de probleme. Prin asigurarea interacţiunii de tip unu-la-unu şi furnizarea de feedback imediat, calculatoarele, permit elevilor să-şi demonstreze îndemânarea şi priceperea de a învăţa un material nou în ritm propriu.(Şuşnea,2013,p.10)

Interacţiunea copil-calculator permite diversificarea strategiei didactice, facilitând accesul copilului/elevului la informaţii mai ample, mai logic organizate, structurate variat, prezentate în modalităţi diferite de vizualizare. De fapt, nu calculatorul în sine ca obiect fizic, înglobând chiar configuraţia multimedia, produce efecte pedagogice imediate, ci calitatea programelor create şi vehiculate corespunzător, a produselor informatice, integrate după criterii de eficienţă metodică în activităţile de instruire.

CAI dispune de un ansamblu de tehnici şi metode de utilizare a calculatorului ca instrument pedagogic, integrat într-un context educativ, atât pentru instruirea iniţială, cât şi pentru corectarea şi îmbunătăţirea abilităţilor deficitare.(Şuşnea,2013,p.10)

Instruirea asistată de calculator (IAC) reprezintă o metodă didactică sau o metodă de învăţământ care valorifică principiile de modelare şi analiză cibernetică a activităţii de instruire în contextul noilor tehnologii informatice şi de comunicaţii, caracteristice societăţii contemporane.

Instruirea asistată de calculator îi oferă elevului posibilitatea de a învăţa prin cercetare, prin descoperire, de a interacţiona şi de a răspunde la diverşi stimuli vizuali sau auditivi. Calculatorul oferă un set variat de informaţii, de întrebări sau probleme, prezentate sub formă sonoră sau vizuală, prin texte, imagini fotografice, imagini video animate, desene sau grafice. Calculatorul este un mediu interactiv, care menţine atenţia şi motivaţia elevului treze, indiferent de gradul de dificultate. Calculatorul este un instrument de organizare a mediului de instruire, dirijat de către profesor sau realizat prin autoinstruire. Rămâne însă un mijloc de învăţământ, de un tip mai complex, care asistă instruirea şi autoinstruirea, de unde combinarea sa cu alte mijloace, metode, forme de organizare a activităţii, ca elemente ale strategiei didactice.

Numită “inovaţia tehnologică cea mai importantă a pedagogiei moderne”, instruirea asistată de calculator (IAC) contribuie la eficienţa instruirii, fiind un rezultat al introducerii treptate a informatizării în învăţământ.

- **Specificul utilizării calculatorului ca mijloc de învăţământ, avantaje şi limite, exigenţe psihopedagogice**

Sistemele multimedia se axează pe crearea unui mediu educaţional complet şi cât mai eficient. În acest scop se încearcă explorarea şi valorificarea tuturor oportunităţilor şi posibilităţilor de utilizare a unui arsenal de resurse cât mai diversificat, precum: texte scrise (manuale, cursuri, suporturi didactice clasice), mesaje audiovizuale, imagini, grafice şi tehnici interactive video, animaţie, simulări, CD-Rom-uri, instruire asistată de calculator. Toate acestea, îmbinate armonios, facilitează achiziţia de cunoştinţe sau exprimarea unei idei în diverse moduri. Se apreciază că, împreună, aceste resurse de comunicare şi informare constituie un însemnat potenţial de predare şi învăţare ce vine în sprijinul elevilor.

Învăţarea cu ajutorul calculatorului este o metodă didactică activă şi modernă. Instruirea asistată de calculator reprezintă din punct de vedere pedagogic, un mod de organizare a procesului instructiv-educativ, promovat în ultimele două decenii, atât în ţările dezvoltate, cât si în unele în curs de dezvoltare, într-un ritm considerabil. Ea este o activitate deosebit de complexă, integrând, pe lângă resursele umane implicate, adică elevi şi cadre didactice, şi resurse materiale deosebite, precum prezenţa unui computer şi a altor tehnologii informaţionale si de comunicare. Instruirea asistată de calculator dă posibilitatea cadrelor didactice să devină moderatori, ghizi, animatori, observatori ai procesului instructiv-educativ, evaluatori, dar le oferă şi elevilor posibilitatea reală de a se autoeduca, autoforma şi autoevalua. În alţi termeni, instruirea convenţională bazată pe prezentarea informaţiilor, explicarea relaţiilor cauzale, efectuarea de exerciţii, rezolvări de probleme, execuţii de acţiuni motrice se îmbină într-o manieră benefică cu demontraţiile video, receptarea datelor direct de pe ecran, cu avantajele instruirii asistate de calculator(Cerghit,2008,p.93).

Avantajele atât de promiţătoare ale utilizării calculatorului, nu se pot trece cu vederea însă, nici limitele sau dezavantajele care stârnesc critici mai mult sau mai putin aspre, astfel: deşi instruirea asistată de calculator favorizează economia de timp, ridică în schimb costurile învăţământului; deşi există suficiente certitudini în ceea ce priveşte eficacitatea ei în realizarea obiectivelor cognitive, instruirea asistată de calculator se dovedeşte a fi inoperantă în privinţa atingerii obiectivelor de ordin practic; deşi prezintă mari facilităţi în simularea procedurii şi manifestării unor fenomene, procese şi acţiuni, instruirea asistată de calculator nu poate înlocui totuşi practica experienţelor şi experimentelor de laborator ori de teren; deşi IAC instituie un nou mediu de studiu şi noi relaţii, în sensul că leagă elevul de tastatura şi de ecranul calculatorului, totodată îl şi izolează oarecum de colegi şi de profesori. Această diminuare a relaţiilor umane şi sociale riscă să genereze efecte de înstrăinare şi dezumanizare a procesului de învăţământ, comunicarea elevilor are de suferit, se reduce capacitatea de exprimare verbală, se pierde obişnuinţa discuţiilor, capacitatea de a argumenta un subiect; în plus, IAC nu se potriveşte tuturor tipurilor de elevi, dacă se iau în considerare stilurile de învăţare. Pe de altă parte, se pare că elevii de vârste diferite profită în diverse moduri de avantajele utilizării calculatorului;(Cerghit,2008,pp.143-144).

În acest context, procesul educaţional, atât de complex, devine scena a trei actori: profesorul, elevul şi calculatorul, care împreună caută să asigure succesul demersului didactic. Profesorul are rolul schimbat, el nemaifiind actorul principal care dirijează întregul proces didactic. Putem spune astfel că profesorul devine un consultant, un coordonator şi un verificator al procesului didactic, el nemaifiind principala sursă de transmitere de cunoştinţe. Şi nu doar

profesorul îşi pierde rolul principal. Concurat este şi manualul, care nu mai este sursa informaţională de bază, el devenind un mijloc de start care se completează cu informaţiile obţinute cu ajutorul calculatorului. Elevul este un adept al utilizării calculatorului în procesul didactic, mai ales în contextul ultimilor ani. Calculatorul preia multe dintre funcţiile şi sarcinile care, prin tradiţie, aparţineau profesorului. De exemplu, funcţia profesorului de distribuitor de cunoştinţe va avea un rol redus. Mai mult,calculatorul devine un mijloc de intervenţie directă în organizarea situaţiilor de învăţare, preluând o serie de sarcini legate de organizarea activităţilor de repetiţie, de exersare, de evaluare, uşor transferabile acum asupra noii tehnologii. Sau, calculatorul poate îndeplini un rol tutorial, ajutând elevii să progreseze mai rapid şi cu rezultate mai bune. Calculatorul poate fi considerat astfel un mijloc de informare, de exersare, de simulare, de aplicare şi de consolidare a cunoştinţelor, deosebit de util în procesul educaţional.

Un concept de actualitate care desemnează o metodologie nouă de comunicare şi instruire este e-learning. Termenul de e-learning mai este cunoscut şi sub numele de învăţământ electronic, învăţământ online, educaţie online, învăţământ la distanţă, învăţământ pe web, etc. Acesta desemnează o învăţare prin intermediul mijloacelor electronice de comunicare. Mai concret, descrie învăţarea realizată cu ajutorul calculatorului (al instruirii asistate de calculator) conectat la Internet, ceea ce le oferă elevilor ocazia de a învăţa aproape oricând şi oriunde. Internetul prezintă câteva avantaje care îi conferă un excepţional potenţial pedagogic. Folosind Internetul, atât profesorii cât şi elevii au posibilitatea de a se documenta, de a explora o lume reală, dar şi lumea virtuală, aceast spaţiu contribuind la îmbunătăţirea imaginaţiei, a creativităţii, a anticipaţiilor decizionale; contribuie la îmbogăţirea vocabularului specific unui domeniu de interes; dezvoltă strategiile de procesare a informaţiei, facilitează exersarea abilităţilor de comunicare în limbi străine.(Cerghit,2008,pp.93-95)

În concluzie, deşi utilizarea învăţării asistate de calculator stimulează educaţia permanentă, formarea continuă, dorinţa de a deveni independent, încrederea în capacitatea proprie de învăţare, autocunoaşterea, descoperirea metodelor de studiu optime pentru propria persoană, totuşi aceasta nu trebuie să devină un scop în sine, ci una dintre multiplele modalităţi de obţinere a unei învăţări de calitate şi a unei eficienţe crescute a predării şi evaluării.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I.,(2008), *Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, stiluri şi strategii (Ediţia a II-a revăzută şi adăugită),* Editura Polirom, Iaşi;
2. Şuşnea, E.,(2013), *Instruire asistată de calculator (Curs universitar),* Editura Universităţii Naţionale de Apărare “Carol I”, Bucureşti;

CONFERINŢA MULTIDISCIPLINARĂ INTERNAŢIONALĂ
“IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ”

Prof. înv. preş. Diana Ioniţă
Şcoala Gimnazială „Florenţa Albu” , Com. Vîlcelele, Jud. Călăraşi
(structura- Grădiniţa cu Program Normal nr. 1, Vîlcelele)

Am fost de acord să particip la această conferinţă pentru a relata cum am desfăşurat activitatea instructiv-educativă la grădiniţă , exclusiv online. Această activitate s-a desfăşurat începând cu data de 11 martie 2020 când ţara noastră a intrat în stare de urgenţă datorită pandemiei produsă de noul coronavirus, covid-19. Această situaţie a fost un element de noutate pentru învăţământ, dar şi pentru omenire în general. Scopul participării la conferinţă a fost de a relata din propria experienţă, dar şi de a face un schimb de experienţă cu cadrele participante din alte ţări. Fiind puşi la grea încercare, noi profesorii, trebuia să ne descurcăm folosindu-ne de toate resursele puse la dispoziţie sau căutând altele noi în aşa fel încât să ne desfăşurăm activitatea. Ţinând cont de faptul că eu îmi desfăşor activitatea într- grădiniţă din mediul rural , unde resursele educaţionale sunt puţine sau lipsesc cu desăvârşire a fost într-adevăr o adevărată provocare. Am desfăşurat activitatea prin intermediul platformei educaţionale –adservio. Datorită faptului că preşcolarii cu care am lucrat se află la o vârstă fragedă ar fi fost imposibil să lucreze pe această platformă educaţională fără ajutorul părinţilor. Astfel, pot spune că am interacţionat mai mult cu părinţii preşcolarilor decât cu ei. Însă, acestă perioadă a preşcolarităţii este foarte importantă pentru că acum se inregistrează cele mai mari progrese în ceea ce priveşte dezvoltarea fizică şi psihică. În ceea ce priveşte impactul pe care l-a avut platforma educaţională asupa copiilor, menţionez:

- aspecte pozitive: educaţia a mers mai departe şi în aceste condiţii, copiii s-au dezvoltat în continuare în toate domeniile, părinţii au devenit parteneri educaţionali implicându-se direct şi având un rol foarte important în acest proces.
- aspecte negative: lipsa de resurse educaţionale necesare desfăşurării activitaţilor online, lipsa interacţiunii directe dintre copii şi educatoare, nu s-a realizat o învăţare eficientă, au apărut anumite dificulăţi tehnice pe parcursul desfăşurării activităţilor online, procesul de predare-învăţare-evaluare îşi pierde din calitate.

Din punctul meu de vedere consider că m-a ajutat foarte mult şi faptul că am participat în urmă cu câţiva ani la un curs de formare continuă pentru cadrele didactice, EDUTIC derulat în cadrul Proiectului POSDRU/19/1.3/G/37002/, în urma căruia am acumulat un număr de 50 de credite. Foarte important este faptul că am absolvit două module în urma cărora am învăţat tehnici care m-au ajutat foarte mult în actualul context educaţional. Menţionez că în urma participării la acest program de formare continuă EDUCTIC, am absolvit următoarele două module:

- EDUTIC 1 –Tehnici şi metode de integrare a TIC, internet şi multimedia în educaţia preuniversitară;
- EDUTIC 2- Multimedia în educaţie.

Concluzii privind desfăşurarea activităţilor instuctiv-educative, exclusiv online (din experienţa personală) :

1. Pentru proiectarea activităţilor de învaţare online cele mai importante sunt aspectele tehnice corelate cu cele pedagogice. În acest sens, consider că profesorii au nevoie de cursuri de formare continuă.
2. Necesitatea încheierii unor parteneriate educaţionale . Nu este de ajuns doar colaborarea dintre educator-părinţi-copii. Aici este nevoie de suport şi îndrumare şi de la alţi factori educaţionali care se pot implica direct în acest proces.
3. Învăţarea la distanţă a avut aspecte pozitive şi negative asupra învăţării aşa cum am menţionat mai sus. Un alt aspect negativ care asupa învăţării poate fi şi consilierea individuală, deoarece aceasta nu s-a putut realiza în contextul activităţii online.

4. Pentru a motiva copii, le-am oferit stimulente virtuale care i-au bucurat foarte mult şi i-au stimulat pentru a participa activ la activităţile desfăşurate online. Aceste activităţi au fost planificate şi ținând cont de nivelul de vârstă al copiilor în aşa fel încât să fie atractive. De exemplu, am desfăşurat diverse jocuri educative interactive . În acest fel , copilul s-a implicat activ în procesul de predare şi nu a fost doar un simplu spectator.
5. Profesorii trebuie să aibă pregatirea necesară pentru a face faţă tutuor schimbărilor din învăţământ , dar mai ales în contextul tehnologiei actuale.
6. Trebuie să se pună accent pe formarea unor compenteţe digitale în rândul cadrelor didactice, dar şi în rândul elevilor şi nu în ultimul rând al părinţilor care sunt parteneri educaţionali.
7. Competenţele digitale dobândite în această perioadă în care mi-am desfăşurat activitatea online reprezintă achiziţii de bază în ceea ce privește activitatea din viitor.
8. Am folosit în acelaşi timp şi aplicaţia messenger care s-a dovedit a fi folosită cu succes de către părinţii preşcolarilor . Aproape toţi au avut acces la această aplicaţie.
9. În cazul în care această situaţie se va repeta sunt într-o oarecare măsură mai pregătită pentru a face faţă desfăşurării activităţilor online.
10. Prin intermediul implementării platformei educaţionale adservio, am realizat următoarele:

- crearea unui catalog electronic;
- realizarea unei secţiuni prin care am demonstrat activitatea zilnică din programul preşcolarilor;
- grile de înregistrare a progresului copiilor, conform curriculumului din învăţământul preşcolar;
- îmbunătăţirea calităţii actului educaţional;
- implicarea părinţilor ca parteneri educaţionali în acest proces;
- aducerea la cunoştinţa părinţilor a programului grădiniţei, dar şi a progresului copiilor.

Provocarea învățamântului on line...

Profesor, Fuciu Diana Florentina
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Brașov

Coronavirusul a forțat toate școlile să facă o trecere bruscă de la metodele tradiționale de predare la clasă, la educație de la distanță- datorită închiderilor școlilor ,în condițiile luării măsurilor de încetinire a pandemiei. Învățământ la distanță, educație online, e-learning- indiferent de școală, de tipul de învățământ(preșcolar, primar, gimnazial, liceal, universitar) orice profesor sau educator vă poate spune că nu au avut suficient timp pentru a planifica modul în care școlarizarea s-a desfășutrat în timpul acestei crize de sănătate publică. Dar iată-ne aici. Toată lumea lucrează din greu pentru a da ce este mai bun.

De ce să explorați acum aceste instrumente de învățare la distanță?

Fiecare părinte, profesor, elev și student dorește să se poată întoarce la normalitate, inclusiv la activitatea în școală de dinaintea pandemiei. Dar este probabil ca acest virus să fie cu noi pentru o perioadă mai lungă de timp și să continue să perturbe vieți, cel puțin până când vaccinurile și tratamentele eficiente devin disponibile pe scară largă. Chiar și în timp ce școlile încep să privească înainte în acest început de an școlar, este probabil ca problemele de sănătate și siguranță legate de COVID-19 vor continua să aibă un impact asupra educației. Vestea bună este că există o mulțime de platforme de educație de la distanță și instrumente pentru a creea activități interactive de învățare la distanță , se pot desfășura lecții online pentru aproape orice subiect de la limba română, matematică, știință, limba engleză, arte, studii sociale . Școlile pot crea în continuare un mediu online care funcționează pentru copiii mici dar și pentru studenți.

Instrumente și platforme de comunicare

Realizarea de învățare virtuală sau munca de învățare la distanță este o provocare atât pentru profesori ,cât și pentru elevi. Puteți avea cele mai bune instrumente, dar fără acces echitabil acasă pentru toți elevii - pregătire și formare adecvate pentru profesori- este greu să se reproducă o experiență de învățare tradițională, în noile condiții.
Care ar fi nevoile- cheie ale profesorilor atunci când lucrează în săli de clasă virtuale : comunicarea în mod eficient, facilitarea discuțiilor, evaluarea învățării, furnizarea de lecții și multe altele - sunt, de asemenea, modalități prin care profesorii pot crea experiențe de învățare la distanță care să-i țină pe elevi interesați și activi. Una dintre cele mai mari provocări cu care se confruntă educatorii, învățătorii și profesorii este să țină legătura zilnic cu elevii și părinții, sau în funcție de necesități.
Există resurse și intrumente care nu sunt doar foarte apreciate pentru învățare, ci și gratuite , facilitând utilizarea unor seturi de instrumente de către profesori, care funcționează pentru ei: ZOOM, Classroom,sesiuni pe MEET sunt canale folosite de profesori. Totuși aceste platforme presupun utilizarea unor dispozitive, pe care mulți elevi nu le au la dispoziție. Astfel profesorii se văd nevoiți să apeleze la aplicații pe care elevii și părinții le au instalate pe telefoane(acestea sunt mai la îndemână decât tablete, laptopuri sau calculatoare), cu referire aici la aplicația Whats App, în care se pot trimitr fișiere de lucru, fișe, se pot realiza sesiuni video, se pot încărca poze, video realizate de profesori, sau de către elevi acasă.

IMPORTANȚA NOILOR TEHNOLOGII ÎN ÎNȚELEGEREA BIOLOGIEI

Prof. ONEL LILIANA
Liceul de Transporturi Auto ”Traian Vuia” Galați

Școala trebuie să stimuleze exprimarea potențialului creativ al fiecarui copil, să încurajeze inițiativele lui, ingeniozitatea și curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relații care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii și să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă.

În învățământul tradițional, accentul cădea pe activitatea profesorului. El era sursa principală de informare pentru elevi, el îi ”învăța” pe copii.

Astăzi, în cadrul preocupărilor de înnoire a învățământului românesc, provocarea exercitată prin implementarea noilor tehnologii moderne de predare-învățare, evidențiază rolului profesorului, acela de a modela personalitatea elevului și de a-l face capabil să se adapteze și să se integreze în mediul social cu condiția respectării individualității, constituie unul din factorii de bază ai reușitei școlare.

Didactica tradițională considera că procesul de predare-învățare se desfășura în conformitate cu următoarea ierarhie a obiectivelor educaționale: cunoștințe-priceperi, deprinderi-atitudini și capacități intelectuale. Această ierarhie este astăzi din ce în ce mai contestată, achizițiile din științele educației au demonstrat importanța sintezelor, a atitudinilor și capacităților intelectuale, ceea ce conduce la inversarea ierarhiei obiectivelor educaționale: atitudini și capacități intelectuale-priceperi și deprinderi-cunoștințe.

Integrarea noilor tehnologii în activitatea didactică contribuie decisiv la schimbarea tipului de predare – dintr-un elev static, în care elevul este un simplu “receptor” pentru ceea ce predă profesorul, într-unul dinamic, în care procesul de predare – învăţare se ghidează după elev, iar acesta este atras să caute și pe cont propriu noi surse de cunoaștere.

Noul început privind predarea-învățarea online, accentul cade pe documentarea, descoperirea și transferarea către elevi a diferitor aplicații, lecții online.

Resursele educaționale, platformele educaționale, jocurile, aplicațiile, experimentele virtuale în laboratorul virtual de biologie, sunt din ce în ce mai folosite, pentru că elevii actualei generații sunt mai pragmatici, mai înclinați spre partea practică și pe partea tehnică, obișnuiți zi de zi cu utilizarea calculatorului sau a unui dispozitiv smartphone.

Avantajul este ca pot simula diferite experimente sau fenomene biologice care la clasă nu se pot realiza.

Dinamizarea lecțiilor poate fi realizată prin creare de quizz-uri, de diferite jocuri/teste/aplicații sau momente din lecție (pentru verificarea cunoștințelor predate anterior sau pentru fixarea cunoștințelor la finalul lecției), astfel încât etapele de predare – învățare - evaluare devin atractive, cu dinamism, culoare, muzică, timp, punctaj, clasament, permițând integrarea tuturor elevilor, dezvoltarea spiritului competitiv și chiar activități remediale cu elevii care au probleme de învățare sau elevi cu cerințe educaționale speciale.

Exemple de platforme care pot fi folosite la orele de biologie sunt cele create de Ministerul Educației- AeL (Advanced eLearning), Laboratorul Virtual de Biologie sau Kahoot, Kidibot, Wordwall.

Dar să nu uităm… oricât de minunată e lumea tehnologiei, adevărata descoperire, cunoaștere a fenomenelor și proceselor biologice stă în investigarea mediului înconjurator, prin participare directă și cât mai independentă a elevilor.

ACTIVITĂȚILE DE TIP OUTDOOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof.înv.preșc. Trofin Manuela
Grădinița cu P.P.Nr.29 Sibiu

Educaţia *outdoor* este o formă de educaţie care se bazează pe învățarea în aer liber, educație care începe să-și câștige importanța cuvenită în desfășurarea actului educațional în ultimii ani și care prezintă următoarele și cele mai importante caracteristici:

- oferă posibilitatea contactului direct cu natura în acelaşi timp fiind şi o modalitate extrem de benefică pentru schimbarea atitudinilor şi comportamentelor faţă de mediu;
- reprezintă o puternică sursă de experienţe de învăţare – în cadrul unui mediu relexant, liber, procesul de educare devine puternic şi de natură să schimbe comportamente sociale;
- facilitează procesul de învăţare al preşcolarilor care întâmpină dificultăţi în acest sens – unii preşcolari care au un nivel scăzut de performanţă şcolară pot deveni mai motivaţi;
- dezvoltă spiritul de echipă;
- oferă nenumărate beneficii fizice, emoţionale, mentale ce asigură bunăstarea preşcolarului.

Există o serie de programe de educaţie outdoor care pot fi utile: programe axate pe sănătate şi pe educaţie fizică, pe ştiinţa mediului, etc. Spre exemplu un program de educaţie outdoor axat pe educaţie fizică şi sport ar putea duce la scăderea numărului de copii cu obezitate (programul ar include exerciţii fizice, plimbări în aer liber, discuţii cu preşcolarii, specialişti, organizarea şi desfăşurarea unor activităţi practic-gospodăreşti – stabilirea unor meniuri sănătoase, etc.).

Un program de educaţie outdoor axat pe ştiinţa mediului va avea ca efect informarea preşcolarilor cu privire la problemele de mediu din comunitatea lor, conştientizarea cu privire la impactul pe care acţiunile lor le au asupra mediului (se pot organiza diferite activităţi relevante în abordarea problemei identificate în funcţie de creativitatea cadrului didactic).

Un aspect important al educaţiei outdoor este acela că poate contribui la creşterea nivelului de bunăstare al copilului. Pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există şi o serie de nevoi la care educaţia outdoor poate răspunde şi anume: nevoia de a fi respectat, de a fi inclus social, de a fi activ şi responsabil, de a se simţi în siguranţă.

Toate nevoile precizate mai sus îşi au rolul şi locul lor în dezvoltarea personală a copilului, dar aş situa pe prim plan nevoia de a fi inclus social – poate cea mai importantă caracteristică a educaţiei outdoor, ea fiind o modalitate de succes, de a depăşi unele dificultăţi ale copilului (psihice, fizice, sociale, emoţionale), copilul să fie inclus social, să simtă că aparţine unei comunităţi. Mediul din interiorul celor 4 pereţi ai clasei este mai degrabă unul competitiv, în timp ce, acel din afara clasei este unul care permite copiilor să se exprime, să relaţioneze cu ceilalţi, să colaboreze.

Dintre formele de educaţie formală, informală şi non-formală, educaţia outdoor se pliază cel mai bine cu cea non-formală, întrucât ca şi aceasta, educaţia outdoor se bazează foarte mult pe participarea activă şi oferă utilitate practică imediată cunoştinţelor învăţate.

Atât educaţia non-formală cât şi educaţia outdoor pot fi integrate cu succes în educaţia formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învăţământ.

În învățământul preşcolar, adevărata muncă a educatoarei este în spatele documentului curricular. Nimic nu poate fi mai provocator din punct de vedere profesional decât a te întrece cu programa de studiu utilizată la grupă, găsindu-i noi înţelesuri, abordări, strategii de aplicare, etc.

Vom enumera câteva exemple practice de activităţi care se pot desfăşura în aer liber:

Domeniul Limbă şi Comunicare (DLC)

- punerea în scenă a unei poveşti (Scufiţa Roşie sau Capra cu trei iezi), după ce în prealabil a fost citită. Se poate solicita preşcolarilor să schimbe firul poveşti (pentru a evita haosul şi dezorganizarea, copiii sunt anunţaţi cu o zi înainte);
- începerea unei poveşti alegând un obiect din natură (un copac, o floare, etc.) – Poveştile copacilor: aşezaţi grupuri mai mici de copii lângă un copac. Ce sunete se aud? De unde vin? Dacă copacul ar vorbi, ce poveste ar spune?

Există o varietate de activităţi ce pot fi derulate în aer liber în cadrul cărora copiii îşi pot dezvolta imaginaţia, creativitatea, limbajul şi exprimarea.

Domeniul Ştiinţe (DŞ)

Activităţi matematice:

- adunaţi o grămadă de pietre din care educatorul şi fiecare copil îşi vor alege câte una, comparându-le (cine are piatra cea mai mare/mică);
- să adune cât mai multe frunze, să le sorteze după culoare, formă, mărime;

Cunoaşterea mediului se pliază cu activităţile ecologice. Totul porneşte de la deprinderile simple: hârtiile, ambalajele nu se aruncă la întâmplare ci se depozitează ordonat în containere speciale. Spaţiile verzi cu flori şi copaci trebuie curăţate, puneţi accent pe condiţiile optime de dezvoltare a unei plante;

Domeniul Estetic şi Creativ (DEC)

Educaţia plastică oferă posibilitatea manifestării depline a creativităţii şi sensibilităţii copilului. Desenele, colajele, afişele cu mesaj ecologic constituie o îmbinare a esteticului cu informaţia ştiinţifică. Prin aceste activităţi, capătă valoare artistică unele obiecte realizate din materiale refolosibile.

Educaţie muzicală

- organizaţi concursuri muzicale în aer liber sau mergeţi cu copiii la un concert, în acest fel se pot descoperi elevi cu talent care pot urma o carieră în acest domeniu.

Domeniul Om şi Societate (DOS)

- creaţi un spaţiu de reflecţie în aer liber, lansaţi discuţii despre frumuseţe utilizând elemente din natură: o frunză, o floare etc.;
- identificaţi o faptă bună făcută de un copil, încurajaţi-i să discute despre ea – de ce e important să faci bine celor din jurul nostru?

Domeniul Psihomotric(DPM)

- există o varietate de activităţi sportive, diferite exerciţii, toate acestea contribuind la dezvoltarea fizică şi psihică a copilului într-un mod armonios. Acest domeniu se pliază cel mai bine cu acest concept de educaţie outdoor. Unde altundeva poţi desfăşura activitatea de educaţie fizică mai frumos decât în aer liber.

Ar trebui să se considere educaţia outdoor ca parte semnificativă în sistemul de învăţământ, ca un întreg şir de oportunităţi de învăţare.

Bibliografie:

– Ionescu Miron, Radu Ioan, 2001, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj Napoca;

– Răileanu Daniela, Grama Filofteia, 2010, Aplicaţiile noului curriculum pentru învăţământul preşcolar, Editura DPH,Bucureşti;

– Glava Adina, Glava Cătălin, 2002, Introducere în pedagogia preşcolară, Editura Dacia, Cluj Napoca.

A digitális oktatás, mint életünk része

Marton Irén
tanítónő " Deák Farkas " Általános Iskola Nyárádszereda

A körülöttünk lévő világ létrehozott egy nagyon különleges helyzetet számunkra. Ebben a helyzetben mindannyian megméretettünk emberségből, együttműködésből, türelemből, felelősségvállalásból. Mivel az iskolák bezárnak és a diákok nem tudnak személyesen részt venni az oktatásban, előtérbe kerülnek a digitális oktatás nyújtotta lehetőségek a tanulás és a tanítás online módon történő folytatása. Nekünk, pedagógusoknak nem kis feladat volt ennek a helyzetnek a kezelése illetve, egy olyan tanulási környezet kialakítása, amelyben a nagyon különböző helyzetű családokban élő gyermekek tanulását meg tudjuk szervezni. Senki sem készült fel egy ilyen borzasztó helyzetre, de ilyenkor mutatkozik meg, hogy mennyire vagyunk összetartók. A hírtelen átállás a digitális oktatásra, mindenki számára egy kihívást jelentett, de jó értelemben. A rendszergazdáknak azonnal meg kellet oldania egy adatbázis létrehozását, melynek segítségével mindenki elér mindenkit

A digitális oktatás előkészítését a következő módon lehetséges megszervezni:

- Gyűjtsük be a diákok és szülők elérhetőségét!
    - Az iskola döntsön róla, milyen platformot használnak (pl. Office 365, Google Suite for Education, esetleg valamilyen virtuális osztályterem), így mindenki számára egyszerűbb eligazodni, átláthatóbbak a teendők.
    - Legyen rendszeres munkarend!
    - Mérjük fel a technológiai hátteret mind a pedagógusok, mind a diákok részéről!
    - Minden történést, határidős feladatot érdemes egy osztálynaptárban is rögzíteni.
    - A szülők informálása. A hatékonyság szempontjából kiemelten fontos, hogy a szülők megértsék: a digitális oktatás meghatározott kereteken belül zajlik. Érdemes az iskola által kijelölt utat követni, ezzel segíthetik legjobban a munkát.

Mit tehetünk tanárként?

Az első és legfontosabb, hogy átgondoljuk, mit szeretnénk a diákokkal csinálni ebben a helyzetben, majd ahhoz keressük meg a megfelelő formákat.

A digitális tanulás (még ha nem is ilyen léptékben) már évtizedek óta jelen van, bőségesen állnak rendelkezésre (akár ingyenes) eszközök a megvalósításához. Sokkal fontosabb, hogy az eszköz és forma, amit választunk, alkalmas legyen arra, amire használni akarjuk. Gondoljuk át a teljes tanítási folyamatot, nézzük meg, milyen részekre, milyen feladatokra tudjuk felosztani. Mivel nem állunk ott a diák mellett, a feladatokat a megszokottnál alaposabban, részletesebben magyarázzuk el. A diák nem tudja saját magát tanítani, ezt a munkát továbbra is nekünk kell elvégeznünk, fontos tehát, hogy a tananyag, amit kiadunk, részletes és jól strukturált legyen, lehetőség szerint sokféle megközelítéssel (ami jelenthet többféle eszközt is, de ebben azt ne felejtsük el, hogy ebben a rendszerben sokkal kevesebb közvetlen visszajelzést

tudunk adni a diákoknak, ezért ha tudunk, olyanokat válasszunk, amik lehetőséget adnak az önellenőrzésre. Ahogyan a tanulás eddig is a tanár és a diák közös dolga volt, most még inkább az lesz. Ne féljünk bevonni a diákokat a tanulásuk tervezésébe és szervezésébe. Ehhez sokat segíthetnek a folyamatos értékelésre és az egyéni tanulási utakra épülő rendszerek. Kérjünk mi is minél több visszajelzést a diákoktól arra vonatkozóan, hogy mi működik és mi nem, és ne féljünk ennek megfelelően módosítani is a dolgokat. Arról se feledkezzünk meg, hogy a diákjainknak szükségük van a személyes kapcsolatra ahhoz, hogy jól tudjanak tanulni. Ha tudunk, adjunk lehetőséget a személyes konzultációra vagy ha más nem megy, vegyünk fel videóüzeneteket, írjunk személyes biztatást, visszajelzést nekik. Ugyanilyen fontos az is, hogy lehetőséget adjunk arra, hogy együtt dolgozzanak. Nagyon sok olyan felület van, ahol a diákok kollaboratívan dolgozhatnak (online Word, projektterek), de lehet, hogy annyi is elég, ha csak meg kell közösen beszélniük valamit. Amit biztosan nem fogunk tudni megszokott módon csinálni, az a számonkérés és értékelés.Itt lesz a leginkább szükség újító szellemre.

Ha sikerül a számonkérés stresszétől megszabadítani a diákokat, már nem is lesz akkora motivációjuk arra, hogy az ne a valós tudásukat tükrözze. Használhatjuk a korábbinál többet a szóbeli felelést, akár úgy is, hogy a diák videóra veszi a feleletét (persze ezt is olvashatja a jegyzeteiből, de ezért is érdemes elengedni a korábbi formákat). Előkerülhet az ön- és a társértékelés, és a korábban már többször is említett folyamatos értékelés és gamifikáció.

Ahhoz, hogy az online lehetőségek alkalmazása valóban hatékony legyen, több technikai feltétel együttes teljesülésére van szükség. Természetesen, ha valakinek nincs megfelelő digitális eszköze ehhez a tanuláshoz, akkor ebben tudunk segíteni. Az első napok tapasztalatai alapján úgy láttam, hogy a szülők, gyerekek számára érthető a feladat közvetítése, a gyerekek motiváltak a feladatok végzésében, éreztem a szülők támogató munkáját. Amióta az iskola az internetre költözött, óriási pedagógiai pezsgés kezdődött, korábban ismeretlen alkalmazások nevei költöztek be a háztartásokba, mindenki ismerkedik az oktatás új formáival. A tanár kollégák kreativitása most nagyon sokat segít a távoktatás elindításában. Szinte minden lehetséges platformot kihasználva tartják meg az óráikat. Az órai anyagok leadásában Meet vagy Skype-os óra is nagyban segítette a munkánkat.

A diákjaink mivel még nem éltek meg ilyen helyzetet – ahogy mi sem – ennek ellenére elég gyorsan vették fel a ritmust a megváltozott oktatási formával. Nyilván nem volt zökkenőmentes az átállás, de gyorsan megértették, hogy ez nem szünet, hanem otthoni tanulás. Ugyan úgy részt kell venni az órákon, mint az iskolában, és ugyan úgy el kell készíteni a leckéket és a beadandókat, mint normális helyzetben.

A Koronavírus a szülőknek is plusz munkát jelent, hiszen most nekik kell figyelni, segíteni a gyerekeiket a tanulásban. Ennek azért lehet egy pozitív hozadéka is, talán most jobban összekovácsolódnak a családok, mert most több idő jut egymásra.

ROLUL PLATFORMELOR DE E-LEARNING ÎN FORMAREA PROFESORULUI MODERN

Autor prof. ed.Mihai Ramona Mihaela
Centrul Școlar de Educație Incluzivă nr.2 Mun.Ploiești

În ultimii ani, platformele de e-learning câștigă tot mai mult teren în ceea ce privește formarea cadrelor didactice. Se utilizează tot mai mult calculatorul atât pentru procesul de învățare cât și pentru predarea și evaluarea cunoștințelor elevilor.

Competențele digitale sunt tot mai cerute în ultimii ani în toate domeniile. Comisia Europeană consideră competențele digitale printre cele opt competențe cheie necesare absolventului în contexul societății bazate pe cunoaștere.

Utilizarea platformelor de învățare în procesul instructiv- educativ ajută atât cadrele didactice cât și elevii în dinamizarea procesului de predare/învățare/ evaluare prin (Crăciun Dana, 2013):

- Prezentarea conținuturilor utilizând MS Power Point sau un alt editor de prezentări
- Utilizarea filmelor educative pentru a introduce elevii în diversele momente ale lecției (experimente, aplicații,momente istorice)
- Accesarea programelor online care furnizează date în timp real
- Accesarea bibliotecilor virtuale pentru a obține informații asupra canceptelor cheie
- Utilizarea site-urilor interactive pentru exerciții matematice/experimente/exerciții lingvistice
- Postarea materialelor aferente lecției pe site-ul sau blogul personal
- Aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor utilizând hărți conceptuale colaborative, fișe de activitate
- Testarea cunoștințelor utilizând teste online
- Utilizarea metodelor de evaluare alternative cum ar fi proiecte colaborative, portofolii.

Platformele de e-learning se pot utiliza atât în evaluarea cât și în proiectarea didactică. O platformă de e-learning este un software care îndeplinește un minim de cerințe (Crăciun Dana,2013):Asigurarea procedurilor privind instalarea, configurarea și administrarea

- Utilizarea unei interfețe prietenoase, adaptabilă dinamicii procesului educațional
- Utilizarea de suport logic de comunicare sincronă și asincronă
- Administrarea și monitorizarea informațiilor
- Un management accesibil al conținutului educațional
- Facilitarea autoevaluării offline și online prin proceduri asincrone și sincrone a cunoștințelor asimilate
- Un program de pregătire continuă cu verificări parțiale pe tot parcursul procesului educațional
- Asistarea utilizatorilor în utilizarea software-ului educațional
- Înregistrarea feedback-ului privind calitatea serviciilor educaționale și a platformei.

Noile tehnologii cu valențe educaționale au atât valoare formativă cât și informativă în activitatea de predare-învățare. Utilizarea acestora în educație are numeroase beneficii dar, sunt și voci care susțin că astfel de resurse sunt consumatoare de timp, costisitoare și cu o eficiență didactică needificatoare. Modul în care înțelegem necesitatea implementării acestora în activitatea didactică depinde de numeroși factori (Glava Cătalin, 2009):

- Concepția de ansamblu privind predarea și învățarea de calitate, finalitățile educaționale și valorile didactice
- Finalitățile educaționalepe care le urmărim
- Motivația și oportunitățile pe care le avem
- Metologia și stilul didactic propriu
- Contextul social și problematica personală.

Numeroase platforme de e-learning au fost create în ultimii ani pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice, atât pentru formarea lor profesională cât și pentru activitățile didactice la clasă. Printre aceste pot fi enumerate următoarele platforme de învățare:Platforma Claroline, Ilias, Hyper Edu, AeL, Platforma Moodle.

Prin utilizarea noilor tehnologii de informații și comunicare, școlile devin centre de învățare și dezvoltare pentru comunitate.

Bibliografie

Crăciun,D. și Iordan, M.(2013), *Instruirea asistată de calculator resurse Web 2.0 pentru viitorul profesor*, Editura Mirton, Timișoara

Glava, C.(2009), *Formarea competențelor didactice prin intermediul e-learning-Modele teoretice și aplicative,* Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca

The use of educational learning platforms in the Romanian school

Professor Madalina Anton
Economic College Calarasi

In a society whose evolution, especially technological, is experiencing a strong acceleration, the use of the computer in the educational process is becoming more and more a necessity. We must not ignore the fact that we work with generations of students who have implicitly built digital skills, through daily, generalized, almost common practices. Digital "literacy" starts at an early age, diffused, even in the family, and is "learned" like walking or talking. The use of IT tools and electronic media promoted by ICT can lead to a complex improvement of the learning process. Good use of these tools can streamline teacher-student communication, motivating the latter to study. Teachers have the opportunity to diversify their activity by achieving that differentiation much promoted by teachers. The use of ICT tools in teaching can become effective insofar as the staff involved is a good user and is also aware of the effective way to use the discipline taught. The construction and use of adequate educational platforms can only improve the learning process, through the characteristics of such methods:

- The possibility of using a wide variety of tools;
- Possibility to include graphic presentations;
- Possibility to watch live video on the web together;
- The possibility to invite online a trainer from anywhere in the world;
- Work sessions can be recorded and archived, so that the student can return whenever he deems it necessary;
- The student can organize his own learning mode, he is the one who chooses the conditions of space and time.

For an efficient use of educational platforms it is necessary to take into account several aspects:

- Correct appreciation of students' initial skills in connection with the use of IT tools and especially with working on such platforms;
- Elaboration and transmission to students of a set of clear instructions for working with the platform;
- Clearly establish the tasks of the students;
- Ensuring the necessary resources for the normal development of the activity (elaboration of course materials and posting on the platform, appropriate hardware and software in the rooms for activities, checking the existence of an internet connection at home or facilitating the use of a workstation in the school)).

The use of virtual learning environments places the student at the center of his training, always keeps him active and leads to: emphasizing individual study in students; developing students' analytical, structured and in-depth thinking; developing students' initiative; the location of the learner (receives knowledge) in controlling the learning process in order to improve the form of education; successive formulation of questions by the student about the knowledge they possess; building the process of assimilation and understanding of knowledge starting from the learner; developing the student's thinking and teamwork spirit.

In order to achieve its goal, virtual learning environments must not be limited to the transfer of knowledge on magnetic media, via the Internet. These must stimulate the motivation and individual work of the student, generate problems and stimulate their solution in discussion groups etc.

The virtual collaboration must be, however, completed with physical meetings, the didactic process that takes place in the electronic environment must be completed by the face-to-face communication; it is good to know how to

communicate with or through the computer, but also with those around us. Live, direct, personal contact with those around you can never be fully replaced by any technique, no matter how efficient the new technology is.

E-learning platforms are an excellent stimulus for learning and training, especially for active, dynamic people who appreciate interactivity.

E-learning platforms are making their place in the education system quite quickly because they allow the more efficient use of material and human resources. Nowadays it is more and more difficult to have a well-defined time management. That is why when it comes to education and the large volume of information, a digital management system attracts us more and more.

I will give you some examples of educational platforms I have worked with:

Wikispaces

Wikispaces is designed to be easy and fun, so you can focus on what you want to accomplish with students, teachers, and anyone else you need to work with.

Wikispaces is not limited to text. You can create multiple pages, each of which can have images, videos, discussion forums, documents, spreadsheets, and more. You can work on essays or other text-based projects, but they can also upload notes for class work and homework or create interesting multimedia projects with students. Wiki spaces can be used as simple websites, for project groups, for the management of school documents, for discussions and debates with students, for collaboration with other teachers, for managing homework or other extracurricular activities, for collaboration with students from another school in the country or abroad.

MOODLE

The Moodle e-learning platform offers an environment for socialization and communication, courses and assessment in electronic system and offers students the opportunity to learn together. The platform is based on resources and activities. The main resource is the course, which can be defined based on lessons or weekly activities. It can be scrolled page by page or skipped from one chapter to another using the "Quick Jump" function. An assessment module can be introduced at the end of each course module. This module is very flexible and allows the trainer to establish several ways of evaluation.

The main activities that can be defined within the e-learning platform are: deadline theme, chat, discussion forum, wiki pages, Web conference.

The advantages of this type of learning are the following: accessibility, flexibility, comfort, the user being able to decide for himself, the date and time when he gets involved in the training activity.

Compared to the traditional education system, e-learning has many advantages:

- geographical independence, mobility - the possibility to access the content of the educational material from anywhere and anytime, with the help of the personal computer and the network;

• online accessibility - an important feature specific to this type of education, which means access to education via the Internet in real time, from anywhere and anytime, 24 hours a day, 7 days a week; there is no dependence on time;

• concise and selective presentation of the educational content;

• individualization of the learning process - each trainee has his own rhythm and style of assimilation and is based on a certain type of memory in the learning process (auditory or visual), the courses can be done gradually and repeatedly, quickly controlling their progress, benefiting from a fast and permanent feedback; some subjects perform better on weekends, others in the early hours of the morning;

• various pedagogical methods - e-learning programs must be based on various pedagogical methods to guide subjects throughout the learning process: to complete teaching materials, to carry out projects, to evaluate online and to certify the program, if necessary ; a series of experiments studying the effect of the use of different environments in acquiring knowledge have led to the conclusion that, in general, a diversified educational material is retained in proportion of 80% through listening, watching and interactivity;

• online administration - the use of e-learning systems requires ensuring the security of users, their registration, monitoring students and services offered in the network;

• low distribution costs - educational software or e-learning solutions are not cheap. However, their costs are lower than those involved in a “classical” learning session, as travel expenses, rental of course space, accommodation and meals for the subjects are eliminated;

• reduced study time - in some cases, depending on the technical solution adopted, the time can be transferred to the category of cost reduction: the subject will not interrupt the professional activity to follow a course, but will "lose" only a few hours daily for learn online or offline, on the computer.

The disadvantages of e-learning are:

• high dropout rate - this type of distance education requires consistent and sustained efforts from all participants in the instructional process. Students must be extremely motivated, otherwise the phenomenon of school dropout is installed, which is much more common in distance education than in traditional education.

Today, e-learning has become a viable alternative to traditional education methods, so it has been adopted by many of the learning units.

education, especially due to the advantages offered by the possibility of continuous training or those related to the wide applicability within the most diverse organizations.

BIBLIOGRAPHY

• Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, **Teacher training manual for the use of elearning platforms**, Litera International Publishing House, Bucharest, 2008

• Drăgănescu, M., acad. (2001), **The information and knowledge society. Vectors of the knowledge society, Thematic study, Romanian Academy**, www.academiaromana.ro

• Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), **Communication technologies, multimedia and e-learning in education, Lecture notes**, Virtual Library of Spiru Haret University.

Învățarea în mediul virtual la nivel preșcolar

Prof: Dragne Raluca
Grădinița „Rază de Soare” Târgoviște

Timpurile pe care le trăim necesită eforturi de schimbare şi adaptare. Necesită înţelegere, creativitate şi inovare. Învăţământul preuniversitar este unul dintre domeniile cheie, în care, de adaptarea rapidă, inovarea şi dezvoltarea competenţelor cadrelor didactice depinde viaţa şcolară a copiilor noştri. Educația în carantină devine astfel o oportunitate neașteptată de conectare a trio-ului profesor- părinte – elev, de reflecție asupra a ce este învățarea, de experimentare a unor noi moduri de a inspiră învățarea și de regândire a sistemul educațional din perspectiva realităților sec. XXI.

În fața noului context, prima reacție a sistemului educațional românesc este să continue inerția, să aplice același modus operandi al școlii tradiționale în mediul online. Provocările sunt însă multiple: în timp ce soluții tehnice se găsesc din plin, în lipsa regulilor și metodelor de coerciție din școli, elevii nu sunt motivați să participe în mod activ, să colaboreze în activitatea online sau să inițieze învățarea pe cont propriu.

În contextul folosirii tot mai largi a tehnologiei în viață de zi cu zi, profesorii se confruntă cu o serie de întrebări legate de introducerea dispozitivelor digitale în instituțiile de învățământ și de accentul pus pe instruirea asistată de calculator.

Cum pot noile tehnologii să stimuleze procesul de învățare și să îmbunătățească performanțele elevilor și studenților? E-learning-ul și m-learning-ul sînt mai eficiente decît învățarea clasică? Cum afectează mediul on-line capacitățile cognitive ale unei persoane? Pentru a răspunde la aceste întrebări, cadrele didactice trebuie să fie familiarizate cu mediile și comunitățile virtuale de învățare, să cunoască efectele în plan educativ ale rețelelor de socializare și standardele de calitate în e-learning.

Probabil una dintre cele mai mari oportunități din această perioada este conectarea profesor – părinte, profesor-elev și implicit al trio-ului. În lipsa obligativității de a urma programa școlară, profesorii au șansă de a se conecta cu elevii și părinții lor, de a înțelege nevoile și perspectivele lor și de a crea legătura umană atât de necesară în procesul de învățare ulterior.

Una din lecțiile cu care plecăm din această perioadă este că învățarea nu (mai) înseamnă predare- evaluare. Învățarea autentică nu depinde de curricula, de absențe și de note, ci de motivația intrinsecă, de conectarea cu profesorul sau la un grup, de sentimentul de contribuție și apreciere.

Învățarea se construiește pe curiozitatea nativă a oamenilor și pe nevoia de a se simți utili și apreciați. Libertatea acestei perioade ne da posibilitatea de a regândi ce este învățarea și de a testa noi moduri de a inspira și încuraja învățarea autentică.

Educația în izolare aduce în prim plan rolul profesorului: ce este un profesor care nu mai are obligația de a preda și de a evalua? Care este rolul lui? Cu siguranță a fost o îngustime din partea sistemului de a gândi rolul profesorului atât de limitativ.

În contextul actual ne dăm seama că profesorul ar trebuie să fie în primul rând un partener de dialog cu elevul, un reper emoțional, un liant între elev și învățare, apoi un facilitator al procesului și nu în ultimul rând un lider care nu doar inspiră învățare ci și conectează comunități. Profesorii și părinții văd pentru prima oară atât de clar la ce (nu) îi ajută școala pe elevi, pentru ce viitor îi pregătește.

Toate aceste aspecte se resimt mai târziu în piața muncii, unde tinerii intră demotivați, fără o structură, un plan, niște obiective, ci din inerție. Conștientizarea problemelor, reflecția asupra oportunităților sunt primii pași spre acțiune, spre regândirea unui sistem de învățământ în plină cădere. Refacerea acestuia va fi premisa spre o piață a muncii mai dezvoltată, mai performantă, mai eficienta și spre o economie mai puternică.

Există diverse instrumente online și offline care pot fi utilizate pentru:

- a conecta educatorii și elevii atunci când aceștia se află în locuri diferite;
- a accesa informații și platforme care nu sunt disponibile în mod obișnuit la domiciliu sau în instituția de învățământ;
- a sprijini dezvoltarea profesională continuă a educatorilor într-un mod flexibil.

Pentru a contribui la asigurarea continuității în activitățile de educație și formare, pot fi accesate online diverse materiale didactice.

Bill Pelz, profesor de psihologie și câștigător al premiului *Sloan de Excelență în Predarea Online*, a formulat trei principii esențiale pentru predarea online, care pot ghida cadrele didactice indiferent de materie și nivel de învățământ:

1. Lasă elevii să facă cea mai mare parte a muncii - implicarea elevilor în discuții, autoevaluarea sau evaluarea temelor colegilor, activități de documentare înainte de lecții, toate sunt modalități prin care elevii pot fi implicați direct în învățarea online.

2. Interactivitatea este sufletul predării online. Interactivitatea nu înseamnă doar discuții live între copii sau între copii și profesori. Când vine vorba de predarea online, copiii pot fi încurajați să interacționeze prin proiecte de grup și prin încurajarea discuțiilor în forumuri și comentarii. Avantajul predării online în această privința este că elevii au mai mult timp să gândească și să formuleze întrebări și răspunsuri corecte decât în discuțiile live.

3. Încurajează prezența autentică. Copiii vor fi mai implicați în lecțiile online atunci când li se permite să se exprime social, cognitiv și legat de conținutul învățării și atunci când cadrul didactic se exprimă din aceste puncte de vedere.

Prezența socială a copiilor se referă la: exprimarea emoțiilor (*"Mă cam stresează proiectul de grup."*), la exprimarea părerilor și gândurilor despre răspunsurile altor colegi (*"Mulțumesc pentru răspuns, m-ai ajutat să înțeleg!"* sau *"Întotdeauna ai păreri interesante."*) sau reacțiile care sprijină sentimenul de grup și apartenența (*"Am făcut o treaba bună toți!"*).

Prezența cognitivă a copiilor și a cadrului didactic se referă la felul în care aceștia contribuie cu idei și informații legate de materia predată.

Prezența legată de conținutul învățării este încurajată când profesorii și elevii confirmă înțelegerea informațiilor, sumarizează discuția, răspund sau formulează întrebări, încurajează participarea la discuție a altor copii, aduc informații noi din alte surse etc.

Predarea online: există două tipuri de lecții : live și înregistrate

Ambele pot fi folosite cu succes, în scopuri diferite.

Pentru predarea unei noțiuni noi, profesorii pot înregistra un material video scurt pe care copiii să îl urmărească în cadrul orei sau înainte de ora, apoi pot interacționa live pentru a răspunde la întrebări, a verifică înțelegerea informației și a adaugă idei noi.

Lecțiile înregistrate

Cele mai eficiente lecții înregistrate respectă câteva reguli:

- oferă la început o harta a conținutului care va fi prezentat, astfel încât copiii să știe la ce să se aștepte.
- materia este împărțită în segmente scurte, urmate de întrebări și teme de reflecție pentru elevi, care să îi ajute pe copii să facă deducții și să înțeleagă materia.
- includ materiale vizuale (scheme, fotografii relevante, grafice etc.) care sprijină înțelegerea noțiunilor noi.

Avantajul lecțiilor înregistrate dinainte este că profesorul va avea un mai mare control asupra conținutului și asupra felului în care acesta este prezentat, rezultând o calitate mai bună a materialului. De asemenea, este recomandat că lecția online să fie înregistrată pe segmente mai scurte, astfel încât atunci când apar erori, profesorul să poată înlocui ușor un segment cu altul. În plus, lecțiile înregistrate dinainte nu vor fi afectate de întreruperile care apar inevitabil legate de conexiunea copiilor la internet sau de funcționarea platformei folosite.

Profesorii pot înregistra o prezentare în Power Point.

Lecțiile live

Dacă folosesc Zoom, profesorii pot include în prezentarea lor materiale vizuale și audio prin funcția de Share Screen, care fac posibile prezentările Power Point sau materialele video.

Întrebările elevilor în timpul lecțiilor live – cadrele didactice pot cere copiilor să scrie întrebările în chat, pentru a nu întrerupe lecția. Profesorul verifică din când în când chatul pentru a vedea care sunt întrebările copiilor.

Lecțiile live pot fi folosite cu succes pentru a încuraja interacțiunea cu elevii.

Copiii au acces la materiale și după încheierea lecției online

La fel că atunci când învață în clasa, nu toți copiii vor înțelege explicațiile profesorului din prima încercare. De aceea, este important că elevii să poată descarcă imaginile și materialele video folosite de profesori în timpul lecției, pentru a reveni la ele după încheierea acesteia. De asemenea, transcrierea conținutului audio (explicațiile oferite verbal de către profesor fie live, fie în materiale video înregistrate) este esențială pentru învățarea online eficientă.

Profesorii pot de asemenea să înregistreze lecția și să o posteze (fie pe Youtube, fie pe un alt site/blog unde doar elevii au acces). Zoom oferă opțiunea înregistrării lecțiilor live.

Invitați speciali în lecțiile online

Unul dintre aspectele pozitive ale predării online este că profesorii pot aduce invitați speciali care să participe la lecții. Aceștia pot fi autori, profesori, studenți sau profesioniști din domenii asociate cu materia predată

Da dovadă de flexibilitate și înțelegere

Este foarte probabil că predarea online să nu fie la fel de eficientă, cel puțin la început și că dificultățile de înțelegere și organizare să apară frecvent. Încearcă să nu ai așteptări foarte ridicate la început și păstrează-ți calmul.

Bibliografie:

- Ceobanu C. Invatarea in mediul virtual :Ghid de utilizare a calculatorului in educatie.Iasi:Polirom.
- Dr. Mihaela Ionescu (coord.), Carmen Anghelescu, Cristiana Boca, Vanemonde, 2010 . Repere fundamentale în învătarea si dezvoltarea timpurie a copilului de la nastere la 7 ani, Bucuresti.
- Pelz Bill . Pedagogia online
- http://www.e-scoala.ro/ Proiectul Şcoala Online

"Website Analytics Tool". Retrieved 1 August 2015.

Impactul utilizării noilor tehnologii

Prof. ALTERESCU IULIA-CRISTINA-VANDANA
LICEUL „GH. RUSET ROZNOVANU”, ROZNOV, NEAMȚ

Odată cu decizia Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile în sala de clasă (din 11 martie 2020), toți actorii din sistemul de învățământ au încercat să găsească modalități noi de comunicare prin care să asigure continuitatea învățării dar și funcționarea unităților școlare.

Aceste schimbări ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor față-în-față cu elevii și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în clasă, bazat pe relații directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare on-line, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Măsurile diferă de la o școală la alta și chiar de la individ la individ, în funcție de abilitățile fiecăruia de a utiliza noile tehnologii, dar și în funcție de dotările deținute de fiecare participant la actul educațional. Profesorii, părinții și copiii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de comunicare și de continuare a activităților didactice. Din acest motiv, utilizarea noilor tehnologii și a aplicațiilor de comunicare virtuală a luat amploare din martie și până acum. Aceste elemente au avut un impact deosebit asupra tuturor, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc, fără o perioadă de pregătire, a pus societatea în fața unei mari provocări. Fiecare participant la actul educațional s-a implicat pentru a găsi soluții, încercând să-și pună la dispoziție expertiza, ideile, resursele și abilitățile. Deși trebuie să admitem că nu întotdeauna viteza și cantitatea sunt garanți ai unui proces de calitate, totuși putem să ne gândim că acesta este un context prielnic pentru reflecție și adaptare permanentă. Demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu este o noutate, pentru cei mai mulți profesori, însă sunt și profesori care nu au utilizat noile tehnologii în procesul de predare-învățare-evaluare din mai multe motive (reticență, lipsă de abilități, lipsa aparaturii tehnice, lipsa unui abonament la Internet sau datorită faptului că elevii lor nu dispun de cele necesare desfășurării învățării la distanță).

Organizarea procesului de învățare în mediul on-line presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică. Pentru a ține pasul cu noile tendințe mulți profesori s-au înscris la programe de formare pentru a putea utiliza noile tehnologii în actul educațional. Utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei. Trebuie să recunoaștem că sistemul de învățământ este doar parțial pregătit pentru a face față acestor provocări: o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator, curriculumul permite într-o măsură destul de mică transpunerea în activități la distanță, companiile care pot oferi soluții pentru educația asistată de tehnologie nu au fost stimulate suficient pentru a construi soluții adaptate la nevoile de sistem ale educației.

În aceste condiții au apărut, fără a fi o surpriză pentru nimeni, o serie de neajunsuri de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare, prima dintre ele fiind chiar Tehnologia Informației și a Comunicațiilor (TIC). Toate aceste „surprize” pot să fie văzute atât ca bariere cât și ca provocări cărora profesorii, elevii, părinții și partenerii educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar. Cei implicați manifestă, **în proporții variabile**, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, creativitate. Realitatea ne-a demonstrat că nu au existat sau nu au fost posibile măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe inedite, antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare on-line și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față-în-față a însemnat pentru unii elevi o întrerupere totală a contactului cu școala și, implicit, cu învățarea formală. Aceste situații au avut la bază multe cauze: lipsa de echipamente atât a elevilor cât și a cadrelor didactice, nivelul scăzut al competențelor digitale, tipul de încadrare al cadrului didactic (suplinitor calificat sau necalificat), capacitatea de adaptare la nou, domiciliul etc. Reprezentanții „actorilor educației” din zone defavorizate au avut limitate posibilitățile de extindere a experiențelor de învățare către non-formal și învățare de la domiciliu.

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, elevilor și a părinților, fără acces la platforme on-line dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității on-line, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele de învățare au fost pozitive sau negative, nu doar pentru cei direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru părinții elevilor (în special a elevilor de la clasele mici care au nevoie 100% de suportul părinților).

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor, dar cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (în sala de clasă) nu se poate face la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare, iar elevii mi-au împărtășit faptul că nu au dobândit cunoștințe temeinice în această perioadă ci au învățat formal, iar temele au fost efectuate doar în ideea de a încheia anul școlar.

Activitatea on-line are, dincolo de avantaje, și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit on-line, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul on-line, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale sau a celor capabili de performanțe școlare. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare on-line, prin consiliere individuală. Platformele educaționale on-line facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a

comunicării în mediul on-line în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni în condiții de capacitate de bandă limitată sau de trafic încărcat. Un alt neajuns al învățării on-line poate fi accesul nedorit al hacke-rilor care pot pune în pericol securitatea identității elevilor și a integrității lor emoționale.

Nestăpânirea sau lipsa unor competențe de utilizare în contexte didactice autentice a noilor tehnologii face dificilă alegerea și utilizarea unor platforme dedicate pentru activități didactice în mediul on-line. Instrumentele software utilizate în mod frecvent pentru comunicarea sincronă cu elevii nu au fost proiectate în scopul realizării activităților didactice, ci mai degrabă în scopul divertismentului sau a socializării. De obicei, în spațiul informatic, o aplicație software are o funcționalitate clară, un public și o activitate-țintă căreia în servește drept suport și pentru care a și fost proiectată și optimizată. Activitatea didactică este o activitate complexă, cu forme de comunicare multiple, cu feedback necesar și instrumente de autoreglare în timp real. Chiar și cele mai sofisticate platforme aflate azi pe piața educațională sunt, din acest punct de vedere, încă la început. De asemenea, sunt încă diferențe semnificative între mediul rural și urban în ceea ce privește disponibilitatea instrumentelor tehnologice. Dacă, în mediul rural, cadrele didactice găsesc mai potrivită, mai rapidă și mai convenabilă utilizarea apelului telefonic și a aplicațiilor pentru comunicare asincronă cum ar fi Whatsapp sau Facebook Messenger, mediul urban are condițiile necesare pentru a face, într-o mai mare măsură, apel la platforme de elearning și la aplicații pentru comunicare sincronă precum Google Classroom, Webex, Meet, Teams, Skype, Zoom etc.

Pe termen scurt și mediu sunt o serie de aspecte care ar putea fi avute în vedere pentru îmbunătățirea constantă a modului în care se asigură serviciile de educație de calitate. Eu consider că esența funcționării în bune condiții a sistemului și procesului de educație constă într-o atitudine proactivă la nivelul Ministerului Educației, la nivelul școlii, din partea cadrului didactic și a comunității locale, iar „centrarea” trebuie să se facă în primul rând pe calitate.

TIPURI DE ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

MIHAI DANIELA GEORGIANA
GRĂDINIȚA 122, SECTOR 1, BUCUREȘTI

Activităţile didactice reprezintă un ansamblu de acţiuni cu caracter planificat, sistematic, metodic, intensiv, organizate şi conduse de cadrul didactic, în scopul atingerii finalităţilor prevăzute în curriculum. Desfășurarea acestor activităţi se realizează prin intermediul relaţiei stabilite între cei trei parteneri educaţionali ai procesului de predare-învăţare-evaluare, respectiv: cadrele didactice, părinţii şi copiii. În cadrul activităţilor didactice se va încuraja permanent spiritul de inițiativă al copiilor, capacitatea de a lua propriile decizii, exersarea individuală şi învăţarea bazată pe experimente.

Categoriile de activităţi de învăţare cuprinse în planul de învăţământ pentru nivelul preşcolar sunt:

1. Activităţi pe domenii experienţiale

Activităţile pe domenii experienţiale (ADE) sunt activităţile integrate sau pe discipline desfăşurate cu copiii în cadrul unor proiecte planificate în funcţie de temele mari propuse de curriculum, precum şi de nivelul de vârstă şi de nevoile şi interesele copiilor din grupă. Desfăşurarea şi organizarea activităţilor pe domenii experienţiale se caracterizează prin câteva trăsături specifice, cum ar fi: (Păişi Lăzărescu, Ezechil, 2015, p.133).

- educatorul are rolul de a conduce şi organiza activitatea, de a stabili locul în care se va desfăşura şi de a alege materialul didactic pe care îl va utiliza;
- toţi copiii trebuie antrenaţi, iar dacă vreunul dintre ei refuză să participe, acesta va trebui atras prin stimularea curiozităţii şi a interesului;
- s-a constatat faptul că momentul cel mai prielnic de desfăşurare a acestui tip de activităţi este între orele 9:30 şi 11:00;
- subiectul activităţii va fi stabilit de către cadrul didactic prin planificarea săptămânală, acesta fiind unic şi obligatoriu pentru întreaga grupă de copii.

În cadrul învăţământului preşcolar se pot desfăşura maximum 5 activităţi integrate pe săptămână, fără a se tine cont de nivelul de vârstă al copiilor. Astfel, educatoarea are libertatea de a planifica activităţi de sine stătătoare, adică pe discipline.

Clasificarea activităţilor didactice pe domenii experienţiale: (Păişi Lăzărescu, Ezechil, 2015, pp.134-135)

1. După conţinut:

- activităţi matematice;
- activităţi de educarea limbajului;
- activităţi de educaţie pentru societate;
- activităţi de cunoaşterea mediului;
- activităţi practice;
- activităţi de educaţie fizică;
- activităţi artistico-plastice;
- activităţi de educaţie muzicală

2. După modalitatea de realizare:

- observare;
- memorizare;
- convorbire;
- joc didactic;
- lectură după imagini;
- lecturi ale educatoarei;
- povestire, repovestire, povestiri create de copii;
- exerciţiu cu material individual;
- exerciţii motrice;
- jocuri logico-matematice;
- jocuri de mişcare;
- activităţi de cânt şi joc cu cânt;
- activităţi de desen, pictură, modelaj cu teme propuse de educatoare

3. După sarcina didactică:

- activităţi de predare- învăţare;
- activităţi de formare de deprinderi;
- activităţi de consolidare a cunoştinţelor şi deprinderilor;
- activităţi mixte;
- activităţi de evaluare

2. Jocuri şi activităţi didactice alese

Jocurile şi activităţile didactice alese (ALA)- sunt cele pe care copiii şi le aleg şi îi ajută pe aceştia să socializeze în mod progresiv şi să se iniţieze în cunoaşterea lumii fizice, a mediului social şi cultural căruia îi aparţin, a matematicii, a comunicării, a limbajului citit şi scris. Aceste jocuri se pot realiza atât în grupuri mici sau în perechi, cât şi individual. Astfel, pe parcursul unei zile în funcţie de programul grădiniţei (normal, prelungit sau săptămânal) se pot regăsi două sau trei etape de jocuri şi activităţi didactice alese. Modul în care este conceput şi organizat mediul educaţional, joacă un rol foarte important în reuşita jocurilor şi activităţilor didactice alese. Acesta trebuie să trezească interesul copilului şi să-l ajute să se orienteze. Dacă ne referim la activităţile desfăşurate în sala de grupă, educatoarea va trebui să organizeze spaţiul în centre de interes precum: Biblioteca, Colţul căsuţei/ Joc de rol, Construcţii, Ştiinţă, Arte, Nisip şi apă etc. (Păişi Lăzărescu, Ezechil, 2015, p.139). Pentru această amenajare a sălii de grupă, educatoarea trebuie să ţină cont de particularităţile de vârstă şi individuală ale copiilor, de spaţiu şi de resursele materiale pe care le deţine. Astfel, o sală de grupă poate cuprinde toate centrele de interes sau cel puţin două, în funcţie de spaţiul disponibil. Rolul cadrului didactic este acela de a-i încuraja zilnic pe copii să-şi aleagă locul de joc şi învăţare, ţinându-se cont de nevoile fiecăruia. „Materialele care se vor regăsi zilnic în zonele/centrele/ colţurile deschise nu trebuie să fie aleatorii, ci atent alese, în strânsă corelare cu tema săptămânii sau cu tema proiectului aflat în derulare”. (Păişi Lăzărescu, Ezechil, 2015, p. 139). Atunci când jocurile şi activităţile didactice alese se vor desfăşura în curte, trebuie acordată o deosebită atenţie asupra amenajării acesteia, şi mai ales siguranţei oferite copiilor.

Jocurile şi activităţile didactice alese au rolul de a învăţa preşcolarii să devină independenţi, să aibă încredere în forţele proprii, să experimenteze noi soluţii, să-şi asume responsabilitatea pentru deciziile luate, să cerceteze şi să se cunoască. (Bulc, Driha, 2013, p.32).

3. Activităţi de dezvoltare personală

Activităţile de dezvoltare personală (ADP) cuprind rutinele, tranziţiile, activităţile din perioada după-amiezii şi activităţile opţionale.

„Rutinele sunt activităţile-reper după care se derulează întreaga activitate a zilei. Ele acoperă nevoile de bază ale copilului şi contribuie la dezvoltarea globală a acestuia”. (Păişi Lăzărescu, Ezechil, 2015, p.141). Rutinele sunt reprezentate de următoarele activităţi: sosirea copilului, întâlnirea de dimineaţă, micul dejun, igiena-spălatul şi toaleta, masa de prânz, somnul/perioada de relaxare de după-amiază, gustările şi plecarea.

„Tranziţiile sunt activităţi de scurtă durată care fac trecerea de la momentele de rutină la alte tipuri/categorii de activităţi de învăţare, de la o activitate de învăţare la alta, în diverse momente ale zilei”. (Păşi Lăzărescu, Ezechil, 2015, p.142). Pentru realizarea acestui tip de activitate trebuie să se ţină cont de particularităţile de vârstă şi individuale ale copilului, de momentul în care se desfăşoară şi de calităţile şi aptitudinile cadrului didactic. Astfel, acest tip de activităţi se pot desfăşura pe muzică, în ritmul dat de rostirea unei frământări de limbă, a unei numărători sau a unei activităţi care se desfăşoară simultan cu momentul de tranziţie, ca de exemplu un joc cu text şi cânt, cu mişcări pe care copiii le-au învăţat anterior etc.

Activităţile din perioada după-amiezii sunt activităţile de învăţare care au scopul de a recrea, cultiva şi dezvolta înclinaţiile copiilor. Acestea trebuie să ţină cont de ritmul de învăţare şi de aptitudinile fiecărui copil.

Activităţile opţionale sunt activităţi de învăţare care intră la categoria activităţilor de dezvoltare personală şi sunt cuprinse în programul zilnic al copilului în grădiniţă. Ele sunt alese de către părinţi din oferta prezentată de unitatea de învăţământ la începutul anului şcolar, aceasta fiind aprobată de Consiliul director al unităţii.

Bibliografie:

1. Bulc, M., Driha, O., 2013, *Elemente de didactică preşcolară aplicată*, Cluj-Napoca, Editura Mega
2. Păişi Lăzărescu, M., Ezechil L., 2015, *Laborator preşcolar*, Bucureşti, Editura V&I Integral
3. Păişi Lăzărescu, M. Stan, Tudor, L.,2009 *A deveni şi a fi educator, (Bune practici în învăţământul primar şi preşcolar)*, Pitești, Editura Universității din Pitești

ÎNVĂȚAREA ONLINE VERSUS ÎNVĂȚAREA TRADIȚIONALĂ

Prof. CĂRBUNEANU VALENTINA PETRUȚA
C.J.R.A.E BUZAU

Liceul Tehnologic ,,Grigore C. Moisil,, - Buzău, *Dezbatere online,* cl. a-X-a

Moțiunea pentru dezbatere: Învățarea online este mai puțin eficientă decât învățarea tradițională (de la școală)

Cazul echipei AFIRMATOARE:

Scopul: Învățarea autentică contribuie esențial la formarea personalității copilului

Argumentul nr. 1. ÎNVĂȚAREA DE LA DISTANȚĂ – INEFICIENTĂ, FĂRĂ CONTACTUL DIRECT ÎNTRE PROFESOR - ELEV ȘI ELEV - ELEV.

Așa cum învățarea este un proces complex, copiii au nevoie zilnic de o comunicare autentică, de învățare reciprocă. Elevii au nevoie să adreseze întrebări profesorului sau colegilor și să fie încurajați și apreciați sistematic pentru efortul depus. De exemplu, în situația actuală de organizare a învățământului de la distanță 15% din elevi nu au îndeplinit sarcinile propuse de profesori (o parte nu le-au înțeles, o parte n-au dorit), 35% au îndeplinit sarcinile doar parțial și nu au avut posibilitate să se consulte sau să ceară ajutor. Școala are condiții de învățare, clase dotate, laboratoare, săli de sport, profesori cu care poți interacționa. Toate acestea nu sunt posibil de utilizat în cadrul învățării de la distanță.

Argumentul nr. 2. COMPETENȚE SLABE ÎN DOMENIUL DIGITAL.

30% din elevi, 40% din cadrele didactice și 70% din părinți nu cunosc sau au doar cunoștințe generale despre instrumentele digitale. Aceasta a provocat surmenaj pentru elevi, părinți și profesori, stres și tensiuni suplimentare la cele provocate de pandemie. Multitudinea de platform și de sarcini expediate de profesori, fără a le explica amănunțit, a creat haos și oboseală pentru toți implicați în învățarea online. De asemenea, părinții nu au pregătire pedagogică și de specialitate ca să poată acorda suport copiilor lor.

Argumentul nr. 3. CONDIȚIILE TEHNICE NU AR TREBUI SĂ DICTEZE REZULTATELE EDUCAȚIEI.

Mulți elevi și părinți au confirmat faptul că acasă nu dispun de condiții tehnice eficiente: calculator performant (doar 28%), viteza internetului slabă (40%). Rezultatele educației depind mult de comunicarea zilnică dintre actorii educațional, de învățarea temelor și rezolvarea sarcinilor în grupuri în mod interactive.

Cazul echipei NEGATOARE:

Scopul: Valorificarea instrumentelor digitale pentru o învățare de calitate

Argumentul nr. 1. ÎNVĂȚAREA DE LA DISTANȚĂ - O BUNĂ ALTERNATIVĂ, ÎN SITUAȚII DE CRIZĂ.

Este o modalitate de a prelungi procesul de învățare, fără a afecta sistemul educațional. Perioada Pandemiei Covid 19, este o un exemplu elocvent pentru a confirma argumentul dat. Copiii nu vor trebui să prelungească anul școlar din contul vacanței sau zilelor de sâmbătă. Dacă elevii erau pur și simplu trimiți acasă, fără a fi conectați la învățământul online ar fi apărut multe probleme: neîndeplinirea programei, plictiseala, conflicte în familie etc.

Argumentul nr. 2. ÎNVĂȚAREA ONLINE - CONTRIBUIE LA SCHIMBAREA RADICALĂ A ÎNVĂȚĂRII TRADIȚIONALE.

Învățarea de la distanță a scos în evidență lacunele sistemului educațional actual, având un caracter autoritar, accent punându-se preponderent pe acumularea de cunoștințe și rezolvarea de teste și mai puțin pe inteligențele și necesitățile

vitale ale copilului. Astfel, învățarea online a deschis căi de reformare a sistemului educațional, de valorificare a competențelor și deprinderilor pentru viață.

Argumentul nr. 3. ÎNVĂȚAREA DE ONLINE O SOLUȚIE PENTRU AUTOÎNVĂȚARE.

Învățarea online trebuie să fie o parte componentă a învățământului tradițional, astfel vor putea fi valorificate toate posibilitățile pentru o educație de calitate. Elevii învață să utilizeze surse web, deseori mai eficiente decât cele pe care le oferă profesorul sau manualele. De exemplu, cursurile de pregătire pentru SAT din Khan Academy sunt printre cele mai eficiente. De asemenea se dezvoltă abilitățile de autoorganizare, autodisciplină, responsabilizarea învățării pentru sine. Totodată învățarea online a devenit o oportunitate neașteptată de conectare a trio-ului profesor- părinte- elev, de reflecție asupra a ce este învățarea, de experimentare a noi moduri de a inspira învățarea si de regandire a sistemului educațional din perspective realităților sec. XXI.

Arii de conflict pentru vorbitorii nr. 3

1. De unde și cum învață elevul?
   - preponderent de la profesor și manuale în condițiile învățării online
   - sau din contexte reale ale vieții (școala oferă un șir de oportunități: clase, laboratoare, profesori etc.).
2. Care competențe sunt mai importante în procesul educațional?
   - competențele digitale și asigurarea tehnică pentru învățarea online sau actul complex al învățării, bazat pe multitudinea de competențe, comunicare, implicare civică, folosirea strategiilor interactive, interacțiuni directe profesor-elev, elev-elev, folosirea posibilităților de învățare vocațională (cercetare, mentorat, voluntariat, cultură), cercuri pe interese, laboratoare etc.
   - În ce condiții de învățare se dezvoltă abilitățile de învățare independentă, autoorganizare, creativitate?
   - în condițiile învățării de la distanță, acasă, preponderent în izolare sau în condițiile integrării eficiente a condițiilor de la școală și de acasă, de asemenea și a celor din comunitate.

Bibliografie

1. Pavel Cerbușca - *Învățământul general în mod online: eficacitate și eficiență* – Chișinău, 2020
2. Augusto Cury – *Copii strălucitori, elevi fascinanți : importanța gandirii, a creativității și a viselor*
3. Ruxandra Manea – *Educația în carantină – între provocări și oportunități*

Construirea și dezvoltarea competențelor în școală

prof.înv.primar, Botezatu Carmen Elena
Colegiul Național de Artă”George Apostu”Bacău

Educaţia bazată pe inteligenţa emoţională porneşte de la faptul că totalitatea acţiunilor noastre ne permit să creăm un echilibru mai sănătos în şcoală şi în relaţiile cu elevii. Acţiunile noastre trebuie să pună accent pe importanţa sentimentelor şi să ne ajute să ne ţinem sub control emoţiile, în loc să acţionăm impulsiv sau să ne lăsăm copleşiţi de sentimente.

Pentru unii copii, viaţa este dură şi nesigură; pentru alţii, este plină de tensiune. În ambele cazuri, a-şi pierde controlul poate însemna pierderea unor drepturi, pierderea unor activităţi extraşcolare sau de îndrumare. Copiii au nevoie de un mediu pozitiv, care le oferă numeroase oportunităţi. Inteligenţa emoţională ţine de conştientizarea propriilor emoţii, stăpânirea acestor emoţii (prin controlarea cauzelor generatoare), motivaţia interioară de a evolua, dublată de iniţiativă, optimism şi dăruire, empatie (capacitatea de a înţelege emoţiile şi sentimentele altora) şi, nu în ultimul rând, de aptitudinile sociale, adică de capacitatea de a stabili relaţii pozitive, de a coopera şi colabora cu ceilalţi, de a rezolva conflicte, de a capta atenţia.

Copiii se ridică la cel mai înalt nivel academic atunci când emoțional se simt în siguranță, încurajati și apreciați, într-o astmosferă bazată e optimism și empatie. Încă din primii ani de școală copiii trebuie să învețe abc-ul emoțiilor. Ei trebuie încurajați să coopereze, să găsească soluții împreună, să conștientizeze apartenența la un grup.

Cercetările psihopedagogice, dar și exemplele din viața noastră, ne arată că de cele mai multe ori, cazurile de insucces școlar se întâlnesc la clasele primare și se datorează dificultăților de adaptare a copilului la noul regim de viață și de muncă intelectuală.Pentru a preveni insuccesul școlar este necesar ca în primii ani de viață să se pună accentul pe formarea competențelor socio-emoționale.

Ștefan,C.(2007, p. 78) arată că în urma investigațiilor în domeniul inteligenței emoționale, s-a stabilit ca formulă adaptării și succesului în viață: *Adaptare cu succes = IQ + IE*

În cazul copiilor se preferă termenul de *competență*. Noțiunea de competență are mai multe definiții și accepțiuni consemnate în literatura de specialitate.

Conform lui Legendre (1993), competența este *un ansamblu de cunoștințe și de abilități care permit îndeplinirea unei sarcini sau a mai multor sarcini.*

Competența conform lui R.W.White, 1963, citat de Dumitriu G. (2004, p. 190) "*este rezultatul cumulativ al istoriei persoanle și interacțiunii sale cu lumea exterioară.”*În țările francofone se folosesc termenii *savoir, savoir-faire, savoir-etre, pentru a* desemna trecerea progresivă de la *a ști* la *a ști să faci* și *a ști să fii.* Prin urmare, ideea de competență semnifică o comutare a accentului de pe informativ (ce?, cât?) pe formativ (cum?) și presupune intervale mai lungi de timp pentru formare și dezvoltare.

Dumitriu G. (2004, p. 190) afirmă că relația dintre cunoștințe și competențe este una de complementaritate, deși între ele poate apărea un conflict de prioritate, în particular, în împărțirea timpului de lucru în cadrul orei sau clasei.

Înteligența emoțională ar putea acționa ca un catalizator al oglindirii abilităților cognitive în performanța școlară. (Cojocaru, M. 2016, p. 30)

Competențele emoționale sunt strâns legate de cele sociale. Popularitatea și legarea prieteniilor depind, în mare măsură, de abilitatea copilului de a gestiona propriile emoții și pe cele ale celorlalți.

Copiii ale căror competențe emoționale și sociale sunt insuficient dezvoltate pot avea probleme serioase mai departe în viață. De la inadaptarea la programa școlară până la agresivitate, furie, depresie sau anxietate.

Întreaga dezvoltare, ca și condiție umană însăși, sunt inundate de procesele de socializare prin care se constituie integrarea socială și identitatea persoanei.

Competența emoțională influențează dezvoltarea cognitivă a copiilor, pregătirea și adaptarea la mediul și cerințele școlare.Este un proces care include investigarea și explorarea modului de dezvoltare a mai multor fenomene psihice.Aceste fenomene includ atenția, modificări corespunzătoare vârstei la nivel de memorie, clasificare, dezvoltarea limbajului, dezvoltarea raționamentului și rezolvării de probleme (Ionescu R., 2006, p.62). Copilul dobândește cunoștințe mai ales în timpul experiențelor cotidiene. Modificarea continuă a bazei de cunoștințe disponibile în funcție de noile contexte întâlnite, oferă posibilitatea de exersare a posibilităților specifice.

Evaluarea dezvoltării cognitive este un aspect de bază în diagnoza tulburărilor de învățare sau mentale.Multe tulburări emoționale și sindroame clinice pot fi identifcate prin evaluarea funcțiilor cognitive la copii.

În concluzie, competenţele emoţionale se dezvoltă în mare măsură prin practicile de socializare utilizate de către părinţi/cadre didactice şi copii (discuţii despre emoţii, atitudinea faţă de conflicte, exprimarea/ inhibarea manifestărilor emoţionale etc.) Mai mult, competenţele emoţionale influenţează dezvoltarea competenţelor sociale, deoarece în lipsa acestora nu s-ar putea vorbi de iniţierea şi menţinerea relaţiilor cu ceilalţi. De exemplu, empatia reprezintă substratul dezvoltării abilităţilor de cooperare, de oferire de ajutor,comportamente necesare pentru integrarea în grup.

Bibliografie

Cojocariu, M. (2016), Inteligență emoțională și succesul școlar, Editura Egal, Bacău;

Dumitriu, Gh., (2004), Sistemul cognitiv și dezvoltarea competențelor,Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti

Cristea, S. (1998), Dicţionar de termeni pedagogici, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti;

Sandu Botezatu C.(2017), Inteligența emoțională a școlarului mic.Modalități de cunoaștere și valorificare-Lucrare metodico-științifică, Bacău

Les documents authentiques en classe de FLE

prof. Săcăreanu Mona-Gabriela
Colegiul Naţional Spiru Haret, Tecuci

Avant de passer en revue les types de document authentique, de quelque nature qu'il soit (écrit, oral, visuel, audiovisuel), il nous semble opportun de rappeler qu'un support authentique est celui qui n'a pas été conçu à des fins pédagogiques. Sorti de son contexte d'origine, il est vrai que ce type de document perd de sa fonctionnalité communicationnelle parce qu'il suffit des modifications pour être adapté en classe et pour devenir plus accessible aux apprenants. Ainsi il devient un document didactique. Le document authentique est un „réservoir précieux de contenus culturels", parce qu'il est essentiel dans l'acquisition de la compétence discursive mais aussi de la compétence (inter)culturelle. Les documents authentiques sont utilisés, en classe de FLE, pour faciliter l'apprentissage. Grâce à ce type de document, les apprenants sont confrontés à des situations de communication réelles et ils sont stimulés et motivés à apprendre la langue française.

Dans la liste ci-dessous nous avons fait une sélection des documents authentiques qui peuvent être exploités en classe de FLE et qui stimulent l'interactivité:

- **Documents authentiques écrits/visuels**: emploi du temps, bulletin scolaire, BD, documents iconographiques (images, photos, cartoons, cartes), presse, textes, poèmes, magazines pour les ados, jeux, journaux, programmes de cinéma/théâtre, petits annonces, CV, lettre de candidature, menus, prospectus, tracts, brochures, dépliants, catalogues, horaires de train/ métro, billet/ticket de train/bus/métro/avion, publicités.
- **Documents authentiques oraux:** émissions de radio, enregistrements radio, reportages, entretiens, interviews, débats, bulletins météo, chansons, pub, conversations téléphoniques, messages sur le répondeur téléphonique, journal, enregistrement d'une émission de critique, le conte radio, dialogues.
- **Documents authentiques audiovisuels:** publicité, bandes-annonces, films, séries, émissions télévisés, documentaires, des sketchs, vidéoclips, entretiens, reportages télévisés, bulletins météo, débats télévisés.
- **Documents authentiques virtuels:** dictionnaires en ligne, encyclopédie collective en ligne (Wikipédia), quizz en ligne, les blogs et les vidéo blogs, sites web, journaux en ligne, chaîne tv, sites d'hébergement vidéo (You tube ou Daily motion), formulaires virtuels, vidéo clips, BD interactives, visites virtuelles, prospectus et catalogues électroniques, recettes de cuisine, films et courts-métrages en ligne.

Le travail avec les documents authentiques offre, sans doute, beaucoup d'avantages et éveille toujours l'enthousiasme des apprenants parce que leur emploi permet d'avoir accès au quotidien de la civilisation française, les apprenants les trouvant plus attrayants que les documents conçus pour l'enseignement de la langue. L'utilisation du document authentique virtuel peut devenir une pratique courante en classe de langue étrangère parce qu'il est un véritable déclencheur de motivation dans l'acquisition des langues.

Les ressources virtuelles pour la classe de français langue étrangère sont nombreuses, utiles et très motivantes pour les apprenants. Ce type de ressource a un rôle actif, en favorisant l'apprentissage coopératif entre les apprenants. Le professeur doit s'adapter à de nombreux contextes, en motivant tout le temps ses élèves par des activités variées. En employant les documents authentiques virtuels on peut simuler l'activité réelle, individuellement ou en petit/grand groupe, si on a une collaboration entre les apprenants.

Remplir un formulaire fait partie de la vie quotidienne. Les formulaires virtuelles pour faire des réservations, acheter des billets en ligne, consulter des horaires de train ou d'avion, préparer un trajet pour les vacances (en bus, métro, voiture, bateau ou avion), déposer une demande de stage à l'étranger (pour une première expérience professionnelle), chercher une bonne offre d'emploi, consulter des horaires de train/bus/métro ou des programmes de télévision/cinéma ou un bulletin de météo en temps réel, sont couramment utilisés aujourd'hui.

Les prospectus et les catalogues électroniques - des documents authentiques virtuels - sont des supports pédagogiques qui peuvent être exploités en classe de langue. Ils sont des documents promotionnels qui „sont conçus pour fournir des renseignements sur des gammes de produits et leur prix dans un format approprié pour la consultation”.

Grâce au support numérique, le catalogue électronique permet une présentation descriptive et précise des produits ou services proposés et a plusieurs avantages: présentation 3D, accompagnée ou non d'une présentation sonore (musique, commentaires), des renseignements détaillés sur les caractéristiques des produits, des images, des termes de spécialité, des promotions de vente. Il y a beaucoup de sites qui mettent à la disposition de l'utilisateur des catalogues avec des produits à partir desquelles on peut concevoir des activités didactiques, adaptées à différents niveaux de connaissance pour atteindre divers objectifs didactiques.

Afin de reconstituer un monument, de faire découvrir un musée ou de donner une seconde vie à une exposition, les visites virtuelles reviennent en force dans la sphère culturelle. Utilisant des techniques diverses (photo 360 ou 3D), ce type de document guide l'utilisateur dans la découverte de nombreux lieux intéressants. Les visites virtuelles répondent à des besoins différents: familiarisent l’usager d’Internet avec l'espace public ou fournissent des informations utilitaires (l’histoire d'une institution).

Le cinéma permet aux élèves de découvrir de nouvelles informations ou de porter un nouveau regard sur ce qu'ils connaissent déjà. L'enseignant doit diversifier les thèmes et les messages pour stimuler leur sensibilité et leur donner l'envie d'inventer, d'expérimenter ou d'avoir un avis personnel. Le film est considéré un objet d’intérêt et un déclencheur de motivation pour l’acquisition des langues parce qu'il représente un outil culturel important pour l’apprenant étranger.

En travaillant une recette de cuisine, on peut**: aborder son histoire, proposer une PE** dans laquelle les apprenants racontent l’origine d'une certaine recette, proposer une recette lacunaire à reconstituer (concernant les ingrédients, ou les quantités), **aborder le lexique** de la recette (les ustensiles), **émettre en ordre chronologique** des actions précises ou faire des activités de CE/CO autour de recettes ou des activités de PO: écrire sa propre recette, rédiger le portrait d'un grand chef ou créer le plus original menu .

Dans ce même ordre d'idées, le document authentique virtuel est un support privilégié pour développer la compréhension orale/écrite, à l'aide des éléments extralinguistiques (images, gestes, attitude des personnages), la compétence interculturelle (la vidéo est un support riche en informations), la production et l'interaction orale, la production écrite mais aussi l'autoévaluation de l'apprenant. Il s'agit donc d'une transversalité évidente de compétences. Pour que l'apprenant puisse communiquer en langue étrangère „l'enseignant doit lui donner les moyens de se constituer un bagage personnel d'outils linguistiques qui lui permettront d'atteindre ses objectifs d'apprentissage. Ces moyens ne sont pas des explications, mais des stratégies de découverte”.

La séquence didactique ci-dessous est construite à partir d'une BD interactive. La démarche didactique se poursuit par des exercices ayant le but de familiariser l'apprenant avec la météo et le changement climatique. Les exercices proposés dans la fiche peuvent s'appliquer pour exercer la CE et la PO, ce qui peut donner l'occasion de discuter les

possibilités d'action entreprises afin d'accomplir la tâche. C'est une approche didactique qui prend en compte les intérêts et les besoins des apprenants.

Fiche d'entraînement

Objectifs: *CE/PO*

Niveau*: A2*

Outils utilisés*: Internet*

Activité 1

Support: http://climatic.inforef.be/bd_menu.htm

➢ ***Trouve les mots liés au mot „migration”*** *Ex: départ…*

➢ ***Observe la BD interactive et précise, à partir des premières séquences, où et quand se passe l'action.***

➢ ***Quel temps fait-il?***

➢ ***Où décide Marguerite de rester, pour éviter le manque de confort?***

➢ ***Quelles solutions trouvent les gens pour éviter l'ennui?***

➢ ***Quelle est la cause du changement climatique?***

Activité 2

Support:http://www.tv5monde.com/cms/chaine-francophone/meteo/p-139-lg0-La_meteo_internationale.htm

➢ ***Consulte le lien donné, pour identifier les températures dans le monde. Sélectionne, à choix, une ville de France et fais la prévision météo pour 1 septembre 2017.***

➢ ***Sélectionne l'Afrique du Sud pour faire une prévision sur les premiers 3 jours du juin.***

➢ ***Fais une prévision météo pour la plage Rio Grande (Argentine), pour le dernier week-end du juillet, n'oubliant pas de préciser la force du vent et l'humidité.***

➢ ***Fais le quizz sur la météo, en consultant le lien suivant*:**

http://www.flevideo.com/fle_video_quiz_intermediate.php?id=4126

STIMULAREA MOTIVAȚIEI ÎNVĂȚĂRII ELEVULUI CU DEFICIENȚE

Profesor: Gheorghe Ionuț
Colegiul Tehnic “Costin D. Nenițescu” Pitești, Județul Argeș, România

Mulți tineri din ziua de azi nu acordă prea multă atenție învățatului, chiar și rezultatele elevilor în ultimii ani la evaluările naționale sunt din ce în ce mai slabe lucru care ne facem să tragem un semnal de alarmă și să încercăm să luăm măsurile necesare pentru a-i ajuta.

Motivația poate fi definită ca un ansamblu de experiențe subiective, de origine intrinsecă sau extrinsecă, prin care putem explica debutul, direcția, intensitatea și persistența unui comportament îndreptat spre un scop. Există două forme ale motivației: cea care vine din interiorul nostru, numită intrinsecă și cea datorată factorilor exteriori, numită extrinsecă. Mai exact, motivația intrinsecă este cea oferită de natura activității desfășurate, de consecințele pe care acestea le pot avea, în timp ce motivația extrinsecă este exemplificată prin recompense. De exemplu, un copil care are o motivație intrinsecă va învăța pentru că este necesar acest lucru, iar un altul cu o motivație extrinsecă va învăța pentru că așteaptă o notă bună, un premiu sau un alt fel de recompensă. Cea mai benefică motivație este motivația intrinsecă.

Deficiența mintală este o deficiență globală, care reprezintă o reducere semnificativă a capacităților psihice, o serie de dereglări ale reacțiilor și mecanismelor de adaptare ale individului la condițiile în permanentă schimbare a mediului înconjurător și la standardele de conviețuire socială dintr-un areal cultural. Persoana este plasată într-o stare de handicap în raport cu ceilalți membrii ai comunității din care face parte, este afectată autonomia și competența personală și socială și întreaga personalitate.

Copilul/elevul cu deficiență mintală prezintă o serie de particularități, printre acestea se enumeră:

- un decalaj semnificativ între diferitele componente ale dezvoltării sale generale, mai exact între vârsta cronologică și cea mintală, cât și un ritm mai lent în dezvoltarea sa;
- există o relativă independență a unor aptitudini în raport cu inteligența;
- nu-și poate asuma propria responsabilitate, de a se integra în societate și de a participa conștient la viața comunității din care face parte;
- gândirea este "neterminată", adică nu poate ajunge la raționamente abstracte fără sprijinul sistemului de semnalizare concret. Acesta nu înțelege dacă informațiile și instrucțiunile sunt prezentate numai prin intermediul limbajului, fără susținerea unor modele, materiale didactice, experiențe și exemple concrete;
- procesele nervoase superioare și limbajul prezintă o inerție accentuată, mai exact copilul nu poate asimila un limbaj nuanțat, se exprimă greoi, în cuvinte puține și stereotipice;
- nu-și poate concentra atenția asupra dimensiunilor relevante ale stimulilor din jur, are nevoie de explicații suplimentare, întreabă de mai multe ori același lucru;
- are nevoie de o permanentă îndrumare din partea unui mentor, deoarece nu-și poate fixa sau organiza într-o manieră eficientă sarcina de lucru ;
- percepe cu întârziere modificările activității în funcție de particularitățile situației și schimbările survenite în modul său de viață, menținându-și cu rigiditate ipoteza inițială;
- își stăpânește cu dificultate afectele, acestea ducând de multe ori la impulsivitate, agresivitate, credulitate excesivă, izolare, frică de a relaționa, neîncredere, etc.

Particularitățile activității psihice a deficientului mintal se corelează cu tulburări ce apar in sfera psihomotricității: timpul de reacție scăzut, viteza diminuată a mișcărilor, imprecizia dublată de sincinezii, imitarea deficitară a mișcarilor cu reflectarea lor n oglindă care prelungesc timpul de formare a dexterităților manuale și care au semnificațieî n deprinderile grafice.

În ceea ce privește sfera motivațională există diferențe semnificative între copiii care au o dezvoltare normală și cei cu deficiență mintală. La deficientul mintal predomină interesele și scopurile apropiate, trebuințele momentane, ceea ce îl fac să aibă adesea insuccese. Acest fapt facilitează instalarea negativismului și a descurajării, a lipsei aspirațiilor și a efortului voițional în fața sarcinii. Dacă pe fondul normalității intelectuale copilul motivează un potențial eșec printr-o eșuare intelectuală, în cazul deficienței mintale, motivația este oarecum mai personală.

Motivarea în învățare a copiilor/elevilor cu deficiență mintală este impetuos necesară pentru ca aceștia să înregistreze progrese în activitatea de învățare.

Printre strategiile de motivare a elevilor cu deficiență se pot enumera: o bună pregătire a cadrelor didactice care lucrează cu acești copii, plăcerea și motivația lor cu care aceștia își exercită meseria, individualizarea și diferențierea activităților instructiv-educative în funcție de posibilitățile fiecărui elev, utilizarea metodelor și procedeelor activ-participative în procesul instructiv-educativ, adecvarea stilului de predare în funcție de stilului de învățare al elevilor, proiectarea activităților pe baza cunoștințelor existente și a interesele elevilor, implicarea elevilor în activități practice, realizarea activităților sub formă de joc, oferirea feedback-ului, încurajarea eforturilor elevilor, acordarea sprijinului permanent, oferirea de recompense și formarea unei stime de sine pozitive.

Un cadru didactic care își iubește meseria, este dedicat acesteia, își dorește să se dezvolte profesional și pune suflet în ceea ce face, cu siguranță va reuși să determine și pe elevii săi să învețe cu plăcere.

În lucrul cu elevii cu dizabilități se realizează un program de intervenție personalizat destinat fiecărui elev în parte, în care mai mulți specialiști lucrează împreună pe diferite arii de dezvoltare și în care se individualizează activitățile instructiv-educative în funcție de posibilitățile elevului și problematica sa.

Metodele activ-participative permit elevului satisfacerea cerințelor educaționale prin efort personal sau în colaborare cu alți colegi, se stimulează interesul pentru cunoaștere, se facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, ele fiind subordonate dezvoltării mintale și nivelului de socializare al elevului. Aceste metode didactice cresc motivația elevilor pentru învățare, se dezvoltă relații mai bune între elevi, cresc capacitatea de a percepe o situație din perspectiva celuilalt, cât și capacitatea de adaptare la situații noi, etc.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru ca un volum mai mare de informaţii să fie acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este facută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul.

Pentru a putea proiecta activitatea didactică este necesară cunoașterea informațiilor achiziționate și a intereselor elevului.

Implicarea elevilor în activități practice și organizate sub formă de joc îi motivează pe elevi în activitatea de învățare. Prin joc elevii cu deficiențe mintale pot s**ă-şi exprime propriile capacităţi, socializează cu alți elevi, află informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurător, învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Jocurile trebuie să fie adaptate în funcție de deficiența copilului.**

Elevii cu deficiențe mintale au nevoie suport vizual, de sprijin permanent în realizarea activităților, de laude, de încurajarea și recompensarea eforturilor depuse, de valorizare și afecțiune din partea cadrelor didactice și a specialiștilor

și de formarea unei stime de sine pozitive.

În concluzie, motivarea învățării elevilor cu deficiență mintală este importantă pentru ca aceștia să realizeze progrese în activitatea instructiv-educativă, recuperatorie și compensatorie.

Bibliografie:

1. Gherguț, A. *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice*, Editura Polirom, Iași, 2013;
1. Păunescu, C. Deficiența mintală și procesul învățării, Editura Didactica și Pedagogica, 1976;
2. Roșan, A. *Psihopedagogie specială*, Editura Polirom, Iași, 2015;

TEHNOLOGIA - METODĂ MODERNĂ DE PREDARE - ÎNVĂȚARE LA ELEVII CU CES

Profesor: Gheorghe Nina-Alexandra
Școala Gimnazială “Gheorghe Mocanu” Rociu, Județul Argeș

Un factor important în asistența copiilor cu CES îl constituie identificarea celor mai adecvate strategii educaționale. În acest context, este absolut necesar ca specialiștii în domeniu să cunoască clasificarea tehnologiilor didactice, modalitățile de adecvare a acestora la necesitățile copiilor, să monitorizeze și să estimeze impactul utilizării unei anumite metode/procedeu în lucrul cu copilul și, respectiv, să decidă care sunt cele mai relevante, mai eficiente, pentru a le promova în activitățile de incluziune educațională.

Metodele utilizate în procesul educațional în general, și, în particular, cele selectate pentru asistența individualizată a copiilor cu CES, trebuie să aibă un caracter funcțional, să se bazeze pe buna cunoaștere a particularităților de dezvoltare a copilului, să fie orientate spre asigurarea progresului în dezvoltarea acestuia.

Este important a utiliza tehnologiile educaționale într-o manieră flexibilă, prin adecvarea/adaptarea acestora la necesitățile copilului. Modalitățile de adaptare a tehnologiilor și materialelor didactice, suplimentate cu bunele practici și abordare creativă, vor asigura succesul în asistența copiilor cu CES.

Abordarea tehnologică a învățămîntului presupune „conducerea instrumentală a procesului de predare/învățare și realizarea garantată a obiectivelor înaintate”, aceasta reprezentînd finalitatea actului educațional în sine. În același timp, abordarea tehnologică a procesului educațional oferă posibilități pentru „extinderea” cadrului strict educațional de predare-învățare:

- soluționarea în complex a problemelor educaționale și sociale;
- asigurarea condițiilor favorabile și reducerea influențelor negative asupra dezvoltării personalității;
- utilizarea optimală a resurselor existente etc.

Tehnologiile educaționale trebuie să fie orientate spre integrarea cunoștințelor, capacităților și atitudinilor, asigurînd astfel un caracter integrator.

Reformele și noile abordări în educație reclamă, în prezent, personalului didactic, modernizarea procesului educațional la toate palierele și componentele acestuia. Globalizarea, avansarea impetuoasă a tehnologiilor informaționale, diversificarea și individualizarea tot mai accentuată a masei de copii și tineri care se încadrează anual într-un program de educație sînt doar cîțiva factori care impun regîndirea actului educațional dintr-o nouă perspectivă. Metodele de instruire practicate anterior s-ar putea să nu mai fie valabile astăzi, cînd elevii pe care îi formăm trăiesc într-o altă societate decît cea în care ne-am dezvoltat noi ca personalități. Din acest motiv, practicile anterioare se cer a fi coagulate în strategii inovative pentru a răspunde cît mai eficient și calitativ cerințelor timpului și cerințelor elevilor.

Promovarea tot mai insistentă la nivel global a educației incluzive impune „reașezarea” sistemelor de învățământ pe principii noi, care să asigure școlarizarea tuturor copiilor în medii de învățare comune și valorificarea maximă a potențialului lor. În acest fel, devine inerentă necesitatea adaptării tehnologiilor educaționale (metode, procedee, forme, mijloace, tehnici etc.) la principiile educației pentru toți/educației incluzive. Deși, în ansamblu, educația incluzivă se referă la toți copiii, categoria celor cu CES necesită atitudini specifice, individualizate, potrivit cărora tehnologiile aplicate în organizarea și realizarea propriu-zisă a procesului educațional se vor întemeia pe următoarele abordări:

- Învățarea interactivă;
- Negocierea obiectivelor;

• Demonstrația, aplicația și conexiunea inversă;
• Evaluarea continuă ca răspuns al învățării;
• Sprijin pentru elevi și profesori (conform Pachetului de resurse UNESCO „Cerințe speciale în clasă”, 1993).

Procesul de învățare, în general, și în cazul elevilor cu CES, în particular, este mai eficient și mai accesibil, dacă informațiile prezentate sînt demonstrate și aplicate în situații reale de viață, existînd și un feedback continuu pe parcurs.

Curriculumul actual tratează evaluarea şcolară ca o parte integrantă a procesului de învăţămînt. Aceasta înseamnă că procesul educaţional trebuie înţeles ca un întreg sau ca un tot unitar, constituit din trei componente – predare-învăţare-evaluare. Fiecare dintre elementele componente ale acestui proces sînt deschise, corelative, ele interacţionează şi se condiţionează reciproc, producînd rezultate şcolare. În contextul curriculumului modernizat, rezultatele şcolare, care trebuie înregistrate la finele procesului integrat de predare-învăţare-evaluare, sînt competenţele elevului, formate la nivel transdisciplinar, dar şi printr-o disciplină sau alta. În acest sens, învăţătorul şi profesorul trebuie să formeze, dar şi să evalueze, atît prin proceduri de evaluare formativă/continuă cît şi sumativă/finală, nivelul de formare al competenţelor disciplinare, care, la rîndul lor, asigură formarea-dezvoltarea competenţelor transdisciplinare, cum ar fi: a învăţa să înveţi, competenţa de comunicare (în limba maternă, în limba străină), relaţionarea cu alţii, rezolvarea de probleme etc.

Se ştie că evaluarea pedagogică reprezintă un proces complex de măsurare, apreciere, analiză şi interpretare a datelor prin intermediul unor instrumente de evaluare, în scopul emiterii unei judecăţi de valoare asupra rezultatelor obţinute din acest proces şi adoptării unor decizii pedagogice, care se impun. Ea are rolul de a sprijini activitatea de învăţare şi de formare a competenţelor şcolare, de a măsura progresul elevilor, de a întări motivaţia învăţării, de a regla activitatea profesorului şi a elevilor şi de a-i obişnui pe elevi cu aprecierea.

Bibliografie:

1. Gherguț, A. *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale. Strategii diferențiate și incluzive în educație,* Editura Polirom, 2006
1. Gherguț, A. *Sinteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru concursuri și examene de obținere a gradelor didactice,* Editura Polirom, Iași, 2011;
2. Gherguț, A., Frumos, L., Raus G. *Educația special- Ghid metodologic*, Polirom 2016;

TRANSDISCIPLINARITATEA

Prof. Nicoară Liliana
Grădinița P.N. Nr.7, Lugoj/ Timiș

Transdisciplinaritatea priveşte aşa cum indică prefixul trans - ceea ce se află în acelaşi timp şi între discipline, şi înăuntrul diverselor discipline, şi dincolo de orice disciplină. Finalitatea ei este înţelegerea lumii prezente, unul din imperativele sale fiind unitatea cunoaşterii. În prezenţa mai multor niveluri de realitate, spaţiul dintre discipline şi de dincolo de discipline este plin de informaţie. Transdisciplinaritatea reprezintă gradul cel mai ridicat de integrare a curriculumului, adeseori mergând până la fuziune, fiind faza cea mai elevată a integrării.

Cercetarea disciplinară se referă cel mult la unul şi acelaşi nivel de realitate; de altfel, cel mai ades, ea se referă doar la fragmente ale unuia şi aceluiaşi nivel de realitate. În schimb, transdisciplinaritatea se preocupă de dinamica provocată de acţiunea simultană a mai multor niveluri de realitate. Descoperirea acestei dinamici trece în mod necesar prin cunoaşterea disciplinară. Transdisciplinaritatea, fără a fi o nouă disciplină, se nutreşte din cercetarea disciplinară care, la rândul său, este limpezită într-o manieră nouă şi fertilă de cunoaşterea transdisciplinară. În acest sens, cercetările disciplinare şi transdisciplinare nu sunt antagoniste ci complementare. Basarab Nicolescu defineşte transdisciplinaritatea prin trei postulate metodologice: nivelurile de realitate, logica terţului inclus şi complexitatea .
Louis D`Hainault identifică două tipuri de transdisciplinaritate: instrumentală şi complementară.

Transdisciplinaritatea instrumentală îşi propune să-i furnizeze elevului metode şi tehnici de muncă intelectuală transferabile la situaţiile noi cu care se confruntă. Se focusează mai mult pe rezolvarea anumitor probleme decât pe achiziţia de cunoaştere de dragul cunoaşterii.

Transdisciplinaritatea comportamentală îşi propune să ajute elevul să-şi organizeze fiecare din demersurile sale în diferite situaţii. Acest tip de abordare se focalizează pe activitatea subiectului care învaţă, ţinând cont de psihologia procesului de învăţare, transdisciplinaritatea comportamentală se află permanent într-o strânsă legătură cu situaţiile de învăţare semnificative, care au sens pentru cel care învaţă.

Transdisciplinaritatea este radical deosebită de multidisciplinaritate şi interdisciplinaritate prin finalitatea sa, adică înţelegerea lumii prezente, finalitate ce nu se poate înscrie în cercetarea disciplinară.

Finalitatea multidisciplinarităţii şi interdisciplinarităţii este întotdeauna cercetarea disciplinară. Dacă transdisciplinaritatea este atât de frecvent confundată cu interdisciplinaritatea şi multidisciplinaritatea, cum de altfel şi interdisciplinaritatea este deseori confundată cu multidisciplinaritatea, aceasta se explică în cea mai mare parte prin faptul că toate trei debordează limitele disciplinelor. Această confuzie este foarte nocivă în măsura în care ea ocultează finalităţile diferite ale acestor trei moduri de abordare a cunoaşterii.

Sensuri ale interdisciplinarităţii şi transdisciplinarităţii

Transdisciplinaritatea poate fi de mai multe feluri, în concepţia lui D’ Hainaut, care al începutul veacului trecut,în deceniul al nouălea, distingea următoarele tipuri de transdisciplinaritate:

Transdisciplinaritatea orizontală, care se traduce prin punerea în valoare a demersurilor copilului în diversele situaţii oferite de bogăţia diversităţii domeniilor exerienţiale, a activităţilor de învăţare.

Transdisciplinaritatea verticală constă în depistarea în contextul temelor interdisciplinare, a domeniilor experienţiale, a ocaziilor, situaţiilor în care să fie exercitate diverse demersuri propuse şi proiectate.

Transdisciplinaritatea tematică, în care sunt căutate diverse situaţii spre a valorifica diferite demersuri ale subiecţilor educaţiei.

Transdisciplinaritatea structurală, sau instrumentală, prin care se oferă subiecţilor instrumente, concepte, moduri de gândire, cu o arie de aplicare destul de întinsă, care să le îngăduie perceperea ansamblului realităţii, cunoaşterii, culturii, a complexităţii acestora.în ansamblul lor.

Transdisciplinaritatea, la fel ca şi interdisciplinaritatea nu pierde din vizor idealul educaţional al educaţiei timpurii şi anume modelul de personalitate spre care tinde o societate şi la realizarea căruia contribuie procesul de învăţământ şi alte influenţe exercitate asupra copilului. De asemenea are în vedere dezvoltarea liberă, integrală, armonioasă a personalităţii, pe baza autonomiei şi creativităţii, într-o epocă istorică, spaţiu cultural economic şi politic. Idealul educaţional rezultă din esenţa idealurilor membrilor societăţii.

Factorul principal de dezvoltare a societăţii contemporane orientată către democratizare, economie de piaţă şi informatizare este constituit de către resursele umane. Transdisciplinareitatea şi interdisciplinaritatea contribuie la realizarea idealului educaţional al învăţământului românesc, care decurge din idealul social, şi constă în formarea integrală şi creative a unei personalităţi creative şi autonome. Scopurile educaţionale traduc idealul educaţional pe vârste şi etape ale procesului de învăţământ şi cuprind explicit sau implicit direcţiile de acţiune pentru realizarea lor.

Abordarea analitică din perspectivă structurală şi temporală prin descrierea componentelor cognaitve, socio-afective, psihomotorii, motivaţionale, atitudinale şi a interacţiunilor dintre acestea este iarăşi o caracteristică a interdisciplinarităţii şi a transdisciplinarităţii. Acţiunile umane nu se desfăşoară haotic, ci ele urmăresc satisfacerea anumitor trebuinţe, au deci o motivaţie.

Trei oameni de ştiinţă, şi anume Lima de Freitas, Edgar Morin şi Basarab Nicolescu, au lansat în Arrabida, în data de 6 noiembrie 1994 o scurtă Cartă a transdisciplinarităţii, care pare să semnifice revoluţionarea conceptului transdisciplinarităţii din acea perioadă, şi a acestei noi viyiuni asupra cunoaşterii şi a lumii în ansamblul ei. Această cartă nu este ostilă abordărilor monodisciplinare, multidisciplinare şi interdisciplinare, ci din contră, se instituie pe sine ca fiind un demers întregitor şi complementar.

În al treilea articol al Cartei se spune: „Transdisciplinaritatea este complementară demersului disciplinar, din confruntarea între discipline ea face să apară noi rezultate şi noi punţi între ele, ea ne oferă o nouă viziune asupra naturii şi asupra realităţii. Transdisciplinaritatea nu caută să elaboreze o superdisciplină înglobând toate disciplinele, ci să deschidă toate disciplinele la ceea ce au în comun şi la ceea ce se află dincolo de graniţele lor.”

Educaţia fiind un fenomen antropologic complex, ea trebuie nu numai să fie abordată transdisciplinar, ci şi exercitată în acelaşi spirit. Educaţia pune accentul pe concretizare, contextualizare şi globalizare. Educaţia transdisciplinară se fondează pe reevaluarea rolului intuiţiei, sensibilităţii, imaginaţiei şi corpului în transmiterea cunoştinţelor. Din această perspectivă reiese că cunoaşterea pare a fi la originile ei transdisciplinră, iar celelalte forme ale educaţiei se comportă ca nişte cazuri particulare de transdisciplinaritate, reţinută sau incompletă. În consecinţă, chiar şi atunci când realizăm un demers pluridisciplinar sau monodisciplinar, trebuie să avem în vedere raportarea la transdisciplinaritatea suverană.

Instaurarea culturii transdisciplinare, ar putea contribui la eliminarea tensiunilor care ameninţă viaţa pe planeta noastră, este cu neputinţă în absenţa unui nou tip de educaţie, care să ia în considerare fiinţa umană, cu toate dimensiunile ei.

Basarab Nicolescu, fiind atent la provocările pe care lumea contemporană le adresează educaţiei, dezvoltă un original punct de vedere, însă fiind în coerenţă cu avertismentele lansate în ultimele decenii de către alţi importanţi autori, de la Coombs la raportorii către „Clubul de la Roma”, în legătură cu decalajul pronunţat între sistemele educative şi aşa zisele mutaţii ale lumii moderne.

Propunerile pe care Basarab Nicolescu le face în ceea ce priveşte introducerea viziunii transdisciplinare în educaţie pleacă şi de la raportul adresat UNESCO. Raportul Delors contura cei patru piloni ai educaţiei, care sunt: a învăţa să ştii, a învăţa să faci, a învăţa regulile pentru a trăi împreună cu ceilalţi şi a învăţa să fii.

Dacă am încerca să sintetizăm în câteva rânduri transdisciplinaritatea , am spune că ea oferă copiilor cadrul formal adecvat pentru organizarea cunoştinţelor. Este adecvată pentru toate nivelurile intelctuare şi stilurile de învăţare. Este participativă, centrată pe copil, bazată pe experienţe anterioare. Este complexă şi mai ieftină, este permanent actualizată. Formează competenţe integratoare şi durabile prin transferabilitatea lor. Este axată pe demesurile intelectuale, afective şi psihomotorii ale copiilor. Se bazează pe conuitele mentale ale copiilor din perspectiva unei integrări effective.

Temele transdisciplinare ajută copilul să înveţe în ritmul său propriu şi să fie evaluat în funcţie de ceea ce ştie. Stimulează cooperarea între copii, minimalizându-se competiţia. Copiii îşi creează strategii proprii de abordare a diverselor situaţii, deci este o învăţare activă. Se evidenţiază imaginaţia, investigaţia, creativitatea, deci participarea activă.

Învăţarea integrată se reflectă cel mai bine prin predarea tematică, care sprijină dezvoltarea concomitentă a unor domenii, în loc să se concentreze pe un aspect izolat, lucru nefiresc pentru dezvoltarea copilului. Predarea tematică se face în aşa fel încât să reflecte legăturile dintre mai multe discipline şi conexiunile lor cu viaţa.

Bibliografie:

1.Ciolan Lucian, Învăţarea integrată, Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar, Editura Polirom, Bucureşti, 2008
2.Cerghit Ioan, Metode de învăţământ, Editura Polirom, Iaşi, 2006

Impactul platformelor educaţionale în şcoala românească

Prof. Iacob Meda Elena
Liceul Teoretic Bechet, jud. Dolj

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate.

Platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare, interacţiune şi colaborare. Consider folosirea platformelor online ca metodă de învăţare ca fiind o metodă bună pentru cei ce sunt puternici motivaţi, ea venind în completarea activităţii didactice din sistemul de învăţământ, dar pe care nu o poate înlocui.

Astfel, învăţarea trece dincolo de sala de clasă și înglobează tehnologii complexe, iar mediile virtuale permit profesorilor să-şi lărgească graniţele creativităţii în procesul de predare-învaţare-evaluare pentru a stimula imaginaţia elevilor şi pentru a facilita transferul achizitiilor învăţării în viaţa de zi cu zi. Profesorul nu mai este doar furnizor de cunoştinţe, ci şi furnizor de resurse didactice, expert în a pune întrebări (nu numai în a da răspunsurile corecte), devine mentor, mediator, membru al grupului de studiu, acordă o mai mare importanţă stilurilor de învăţare ale elevilor, utilizează strategii didactice care promovează centrarea pe elev şi formarea capacităţilor de gândire de nivel superior. Nici elevii nu mai sunt nişte receptori pasivi, ci devin creatori ai propriului bagaj de cunoştinţe şi devin responsabili de propriul proces de învăţare.

În continuare, voi evidenţia principalele platforme educaţionale care merg utilizate în activitatea de predare, învăţare şi evaluare a noastră, a profesorilor.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- pot forma rapid clasele,
- pot împărtăşi cu elevii materialele didactice,
- pot posta anunţuri,
- pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte,
- pot crea, distribui şi evalua teste,
- pot transmite şi evalua temele elevilor.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod

video și permite și crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât și pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

Digitaliada este o platformă cu resurse educaționale digitale create de cadre didactice într-un cadru și cu proceduri bine stabilite. Conține exerciții, teste, tutoriale video și ghiduri. Secțiunea „Învățare și testare online" este structurată pe patru niveluri de acces, fiind dedicată atât directorilor, cadrelor didactice din toată țara, indiferent de materia predată, cât și părinților și elevilor.

Adservio este o platformă cu multe funcții de tip administrativ. Permite crearea de grupuri și clase, alocarea și corectarea temelor, programarea lucrărilor de control, urmărirea progresul elevilor – în esență, este construită ca un catalog electronic, cu accent pe evaluare sumativă.

Kahoot! este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională, accesibilă la adresa https://kahoot.com/. Lansat în martie 2013 în Norvegia, Kahoot! este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări. A fost proiectat pentru a fi accesibil la clasă și alte medii de învățământ din întreaga lume. Platforma este utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Pentru aceasta se pot folosi testele existente pe platformă sau fiecare utilizator are posibilitatea să își creeze propriile teste. Participarea elevilor se face cu ajutorul unui dispozitiv conectat la Internet: computer, telefon, tabletă etc. necesar pentru a selecta răspunsul/răspunsurile corecte. Conectarea la test se face prin introducerea de către elevi a codului PIN furnizat profesorul care l-a propus. În stabilirea câștigătorului contează corectitudinea răspunsului și rapiditatea cu care s-a răspuns.

Așadar, activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual.

Bibliografie

https://www.psih.uaic.ro/

https://life.ro/platforme-educationale-online-pentru-elevi/

Concurs de Recitare on-line „Lumea Noastră”, în limba maghiară, pentru elevii cu cerințe educaționale speciale clasele I-VIII

Prof. Erika Maria Bako
Școala Gimnazială Specială Mun.Sf. Gheorghe

Concursul de Recitare „Lumea Noastră” se desfășoară în regim de concurs on-line (etapele: locală, județeană, regională) și se adresează elevilor din școlile speciale, respectiv elevilor integrați din școlile generale, care studiază în limba maternă (maghiară), pe două nivele: clasele I-IV, respectiv V-VIII. Fiecare elev înscris la concurs trebuie să aleagă o poezie din creația unui poet maghiar. O instituție poate fi reprezentată de max. 3 elev/clasă. Durata unei recitări trebuie să fie cuprinsă între 2 – 5 de minute.

Concursul de recitare se structurează pe etape astfel: **etapa pe școală, etapa județeană, etapa regională.** Acest concurs dorește să implice cadrele didactice, elevii, părinții în procesul formării interesului pentru poezie, pentru descoperirea unor copii talentați, să manifeste atitudine pozitivă față de poezii. Acest proiect oferă șansa copiilor cu CES de a participa la o competiție de recitare. Pentru acești elevi recitarea unei poezii se realizează cu mai mult efort și necesită mai multă implicare, de aceea acest concurs își propune motivarea elevilor în a trezii interesul față de lectură, poezii. Pentru elevii cu nevoi educative speciale și în mod particular cu limba de predare maghiară se organizează foarte puține concursuri de acsest gen, de aceea dorim să umplem o nișă lipsă a acestui tip de competiție. Concursul a avut două ediții în anii școlari 2017-2018 și 2018-2019 și s-a dovedit o modalitate eficientă de dezvoltare a abilităților de lectură și recitare a elevilor. În anul școlar 2019-2020 din cauza epidemiei nu s-a putut organiza etapa județeană și regională, dar se va derula la începutul anului școlar 2020-2021 în luna octombrie.

Obiectivul general: Acceptarea şi integrarea elevilor cu nevoi speciale, sensibilizarea opiniei publice faţă de persoanele cu cerinţe educaţionale speciale, și nu în ultimul rând sensibilizarea elevilor față de instrumente audiovizuale.

Obiective specifice:

- Dezvoltarea abilităţilor de comunicare
- Dezvoltarea spiritului de echipă
- Dezvoltarea capacităţii de exprimare artistică, recitare
- Dezvoltarea unor trăsături pozitive de personalitate;
- Dezvoltarea sensibilităţii, a imaginaţiei şi a creativităţii artistice;
- Descoperirea şi atragerea în competiţie a unui număr cât mai mare de elevi cu cerinţe educative speciale din ţară;
- Recunoașterea importanței comunicării audiovizuale
- Dezvoltarea citirii comprehensive
- Coordonarea cunostințelor verbale și imagistice
- Stimularea creativității lingvistice
- Dezvoltarea vocabularului
- Adâncirea cunoștințelor în domeniul poeziilor

Grupul ţintă: elevii din școlile speciale care studiază în limba maternă (maghiară), pe două nivele: clasele pregătitoare-IV, respectiv V-VIII.

Perioada desfășurării concursului: 18.01-28.05.2021.

Activităţi:

- etapa pe școală, etapa locală
- etapa județeană
- etapa regională

Monitorizarea: Evidenţa statistică dar şi de conţinut a prestaţiilor elevilor participanţi la diferite etape faze ale concursului. Evaluarea este formativă, dar şi pe bază de puncte.Juriul va fi selectat de către organizatori, din rândul profesorilor de psihopedagogie specială, care predă limba și literatura maghiară în școlile speciale și care nu au îndrumat concurenţi individuali la nivelul respectiv. **Premiile se vor acorda pe nivele: Nivel I:** 1. clasele pregătitoare-II**,** 2. clasele III-IV**; Nivel II:** 1. clasele V-VI**,** 2. clasele VII-VIII**. Aprecierea recitărilor se va face pe criterii precum:** să fie din creațiile autorilor menționați în regulament, să fie potrivită vârstei elevului, limbajul să fie corespunzător, fără tulburări de ritm și pronunție**,** capacitatea de interpretare **,** fluiditatea spectacolului**,** fidelitate față de text.

Beneficii:

- Formarea elevilor în spiritul colaborării strânse cu dascălul, cu părinţii, cu ceilalţi copii.
- Capacitatea dascălilor de a derula aceste concursuri adaptate specificului elevilor cu CES
- Implicarea colegilor din diferite județe în proiectarea, derularea, finalizarea eficientă a concursurilor
- Conturarea unor parteneriate școlare, zonale, județene, regionale, naționale

Activităţi de mediatizare:

- Articole în ziarele locale
- Articole în reviste școlare interjudețene
- Popularizarea la nivelul unităţilor de învăţământ
- Instruirea cadrelor didactice implicate în vederea organizării eficiente a fiecărei etape

Școala organizatoare: Școala Gimnazială Specială Mun. Sf. Gheorghe

Locul desfăşurării: Școala Gimnazială Specială Mun.Sf. Gheorghe

PARTENERIATUL FAMILIEI CU ȘCOALA ÎN PERIOADA ÎNVĂȚĂRII ONLINE

Prof. înv. primar Milea Elena

Abstract: Family's partnership with school during the pandemic is an actual issue for educational field because it is one of the directions of interest in this period with great challenges and unknowns. During this period, all the educational factors were put in a completely new situation, which means that in many aspects we are really unprepared and we do not have the certainty of the most effective methods or procedures.

Key words: family's partnership ,education, students, online, school, educational platform, parents, changes

Parteneriatul familiei cu școala în perioada pandemiei Covid19 este o temă de actualitate pentru domeniul educațional deoarece **acesta** constituie una dintre direcțiile de interes în această perioadă cu mari provocări și necunoscute.

„Experienţă plus reflecţie egal învăţare”! Este formula simplă lansată în 1938 de către John Dewey, formulă care sintetizează o importantă lecţie pentru educaţie.

Ca parte a măsurilor de luptă împotriva COVID-19, s-a luat decizia ca şcolile să funcționeze în diferite scenarii. Unele școli sunt nevoite să treacă la sistemul de școală online. Drept urmare, toate cadrele didactice, indiferent de specializare sau materie predată, au fost mobilizate în această direcţie: conectarea online cu elevii, s-au creat platforme educaționale, fiecare școală, în funcţie de specific, și-a implementat măsurile necesare desfăşurării orelor la distanţă (diferite aplicaţii pentru clase virtuale, catalog electronic, Google Classroom, Zoom).

Rolul și implicarea părinților sunt acum mult mai pregnante decât în sistemul şcolar clasic, de dinainte de pandemia de Coronavirus.

Părinții și familia au cel mai direct și mai durabil efect asupra învățării și dezvoltării copiilor. În calitate de primi educatori ai copiilor lor, aceștia au un rol esențial în parcursul educațional al copiilor lor. Un mediu familiar stimulant, care încurajează învățarea, precum și implicarea parentală în activitățile școlare, sunt cruciale pentru dezvoltarea emoțională, socială și cognitivă a copilului. Jocul sau lectura împreună cu copiii în primii lor ani de viață, ajutorul acordat la teme sau discuția de acasă despre întâmplările de la școală, participarea la întâlnirile dintre părinți și profesori și alte activități școlare vor avea efecte pozitive și de durată asupra motivației copilului de a învăța, asupra atenției, comportamentului și rezultatelor sale școlare. Așteptările educaționale ale părinților pentru copiii lor vor avea, de asemenea, un rol crucial în conturarea deprinderilor de învățare ale copiilor lor. Consolidarea parteneriatelor familie-școală și implicarea părinților ca parteneri de învățare încă din primii ani este, prin urmare, esențială pentru îmbunătățirea dezvoltării copiilor și tinerilor.

Totuși, relația dintre școli, părinți și familii poate fi o provocare. Mulți părinți din medii dezavantajate, care deși au așteptări ridicate și sunt preocupați de situația școlară a copiilor lor, este posibil să nu se implice deoarece se simt nefamiliarizați cu actualul sistem de învățământ și distanțați de cultura școlii și „limba” acesteia. Unii se pot simți nemotivați de propria experiență a eșecului la școală sau nu se simt capabili să își sprijine copiii. Condițiile de lucru care nu permit un program flexibil, programul de lucru prelungit sau condiția de părinte singur pot, de asemenea, să împiedice implicarea părinților.

Pe de altă parte, cadrele didactice îi pot percepe pe părinți drept pasivi, oportuniști sau intruzivi sau este posibil să nu dispună de suficient timp și de suficientă experiență pentru comunicarea cu părinți care provin din diverse medii, pentru a le oferi suficiente informații și pentru a colabora efectiv cu aceștia. Cadrele didactice se pot teme că implicarea părinților va necesita foarte mult timp și va fi în detrimentul sarcinilor lor profesionale. În unele cazuri, implicarea părinților și comunicarea cu aceștia poate să nu fie suficient recunoscută ca unul dintre principalele roluri ale cadrelor didactice și ale școlilor în încurajarea succesului educațional. În plus, motivele care determină distanțarea sau inerția unora dintre părinți nu sunt bine înțelese de cadrele didactice, iar rolurile părinților în scoli nu sunt clarificate.

În această perioadă au fost puși toți factorii educaționali într-o situație cu totul nouă, ceea ce înseamnă că în multe privințe suntem chiar nepregătiți și nu avem certitudinea celor mai eficiente metode sau proceduri. Cadre didactice și copii care nu au acces la internet , nu au dispozitive cu care să desfășoare școala on line sau nu au cunoștințe suficiente cât să participe eficient la această activitate.

Toti actorii implicați: autorități, cadre dicatice, elevi, părinți au încercat să facă față acestei situatii noi care cuprindea atât de multe necunoscute. Ministerul a încercat să creeze cadrul legal, autoritățile locale, în funcție de posibilități au venit în sprijinul elevilor și părinților cu diverse programe și parteneriate care să îi ajute cu dispozitive sau acces la internet. Părinții s-au văzut în ipostaza de coordanatori ai activității educaționale. Copiii se împart în funcție de nivelul de vârstsă și relația cu dispozitivele informatice. Unii dintre ei sunt familiarizați cu acestea și le pot folosi fără a avea nevoie de îndrumarea adultului și supravegherea acestuia. Alții, având vârste mici sau nefiind familiarizați cu utilizarea dispozitivelor și aplicațiilor necesare învățării on line, au nevoie de supravegherea și sprijinul părinților.

Rolul și implicarea părinţilor sunt acum mult mai pregnante decât în sistemul şcolar clasic, de dinainte de pandemie. Acest efect al crizei are două părţi benefice: una, cea prin care abia acum, marea majoritate a părinţilor își dau seama cât de importantă este contribuţia lor la educarea propriilor copii, nefiind 100% apanajul cadrelor didactice. A doua este cea prin care aceiași părinți conștientizează ce muncă de Sisif prestează cadrele didactice în timpul procesului de învăţământ clasic şi cât de mare este consumul psihic şi nervos.

Atât de puternic este acest efect al şcolii virtuale, încât unii dintre aceşti părinţi, simțind conştient sau inconştient gradul de înstrăinare emoţională dintre ei și copiii lor, au început să ia legatura cu dascălii pentru a le cere sfaturi, recunoscându-se înfrânţi în efortul de a ajuta noile caractere în formare.

La intersecţia acestor două lumi părinți-dascăli, care până de curând erau parcă tabere adverse într-un război din care singurele victime sigure erau copiii, presiunile urgente şi inerente ale lumii actuale abia îi aşteaptau pentru a-i devora pe îndelete. Acum au înţeles şi o parte dintre părinţi că aceşti copii nu-şi vor putea face un viitor dacă nu ştiu să se conecteze rapid la informaţii, să gândească transdisciplinar, să înveţe singuri, să se readapteze permanent la schimbare, să caute soluţii ingenioase, să comunice eficient. Că vor fi o generaţie care va supravieţui strict din calitatea ideilor pe care le dezvoltă şi mai ales din creativitatea lor. Că fără stimuli culturali şi artistici, fără elemente „şocante”, de bucurie a descoperirii sau fără încrederea de a-şi asuma riscuri şi a greşi constructiv nu au cum să îi pregătească pentru viaţă.

Totodată să nu uităm că unii părinţii, că le convine sau nu, tot in această perioadă, au conştientizat că sunt singurii care pot exercita control şi modifica echilibrul de forţe. Că ei sunt singura zonă activă, cu adevărat decizională şi capabilă să intuiască toate curentele viitorului pentru copilul lor. Abia acum au descoperit acei părinţi că toate acestea erau şi sunt scopurile şi ţelurile la care aspirau şi aspiră cadrele didactice, pentru copiii lor.Mai bine mai târziu, decât niciodată!

Bibliografie

1.Enea ,V. (2019). *Intervenții psihologice în școală*. Iași: Editura Polirom.

2.Moisin, A. (2007). *Arta educării copiilor și adolescenților în familie și în școală*. București: Editura Didactică și Pedagogică.

3.Wood, A.F.& Smith, M. J. (2004). *Online communication: Linking technology, identity, & Culture.* New York: Routledge.

*** UNESCO policy gudelines for mobile learning -https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000219641 – accesat pe 5.05.2020

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. HAPCA AXENIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 7 VIȘEU DE SUS

Dezvoltarea social-economică a cunoscut o serie de etape corespunzătoare tot atâtor revoluții tehnologice, culminând în pragul mileniului trei cu societatea preponderent digitală. Evoluția economiei și a societății, în general, are ca principal motor educația. Îmbogățirea tezaurului de cunoștințe al individului conduce la dezvoltarea și maturizarea sistemelor complementare acestuia: familie, colectivitate, regiune, societate. Toate acestea sunt posibile în era informațională prin educație permanentă, educație la distanță, educație online sau e-learning.

În zilele noastre, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informaţie foarte mare, platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

Platformele de învățare online, sau așa-numitele platforme e-learning, sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse.

Sistemul educaţional, bazat pe învăţământul asistat de calculator, realizează trecerea de la învăţarea tradiţională sau receptată, la învăţarea interactivă bazată pe dialogul inteligent cu calculatorul, care poate amplifica capacitatea de prelucrare şi asimilare a informaţiilor, poate spori performanţele intelectuale. Problema actuală în învățământ: descreșterea drastică a motivației și a interesului elevilor pentru studiu și discrepanța, care e în permanentă creștere, între modul de livrare a conținutului, mediul în care se desfășoară procesul educațional și contextul tehnologic actual, care nu se regăsește în școală. In contextul modernizării şi perfecţionării învăţământului contemporan şi mai ales al şcolii viitorului apare ca necesară şi obiectivă aplicarea informaticii în învăţământ, utilizarea calculatoarelor, a programelor şi limbajelor informatice, prin sistemul educaţional modern, predarea-învățarea-evaluarea asistată de calculator. În atingerea competenţelor fixate în curriculumul şcolar un rol important îl are integrarea tehnologiei informaţionale şi comunicaţionale în procesul didactic. Experienţa acumulată în ultimii ani indică posibilitatea unei eficienţe sporite a procesului educaţional prin accelerarea progresului şcolar ca urmare a utilizării TIC în predarea altor discipline. TIC pune la dispoziţia elevilor o diversitate de modalităţi concrete în sprijinul dezvoltării competenţelor de comunicare şi de studiu individual în contextul disciplinei. Astfel, TIC poate fi utilizată în acest scop pentru colectarea informaţiilor, în funcţie de resursele existente, iar profesorii trebuie să îi încurajeze pe elevi să facă apel la o varietate cît mai bogată de surse de informaţii, incluzînd Internetul, enciclopediile multimedia şi documentaţiile în format electronic. In acest mod elevii învaţă să selecteze şi să sintetizeze informaţiile dobîndite conform scopului propus şi îşi dezvoltăcapacitatea de a aprecia critic acurateţea şi corectitudinea informaţiilor dobîndite din diverse surse.

Prezentarea informaţiilor, în funcţie de posibilităţile existente, profesorii trebuie să îi încurajeze pe elevi să îşi prezinte rezultatele diferitelor investigaţii în format electronic – în forme atractive, cu impact mare, uşor de înţeles şi uşor de transmis prin comunicare electronică . Actul învățării devine rodul colaborării elevului cu profesorul, al interacţiunii elevilor cu calculatorul și alte tehnologii moderne.El nu mai este considerat a fi efectul demersurilor şi muncii

profesorului, poziţia lui fiind cea de dirijare a procesului învăţării, de a-l motiva pe elev să înveţe . Evaluarea trebuie să vizeze mai ales interpretarea creativă a informaţiilor şi capacitatea elevului de a rezolva o situaţie-problemă cu ajutorai calculatorului. Rezultatele evaluării la clasă au un rol important în selecţia şi trecerea elevilor de la un nivel educaţional la altul. În aceste condiţii, se impune cu necesitate standardizarea evaluării curente a elevilor, ceea ce se poate realiza cu uşurinţă utilizînd calculatorul, prin stabilirea de către cadrul didactic a unor sarcini concrete care să asigure pentru fiecare elev progresul şcolar.

Platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare,interacţiune şi colaborare.Profesorii își pot organiza materialele de instruire și să le utilizeze în sesiuni de instruire și evaluare cu precizarea ordinii materialelor în sesiune, a duratelor de parcurgere recomandate și a domeniilor cărora li se adresează.

O carte în formă electronică are toate caracteristicile unei cărți tipărite la care se mai adaugă multiple avantaje. Crearea unei cărți în formă electronică devine interactivă. Forma electronică permite corecterea rapidă a unor eventuale greșeli de tehnoredactare sau realizarea unor îmbunătățiri în cel mai scurt timp. În felul acesta, cartea poate fi la zi cu cele mai noi informații din domeniu. Crearea cărților electronice dezvoltă creativitatea la elevi adică se dezvoltă aptitudini de creare, tratare, obtinere, selecționare și recuperare a informației, se dezvoltă creativitatea și capacitatea de gândire structurata. Utilizarea TIC-ului în procesul educaţional permite utilizarea de teste interactive, pe calculator sau online, chestionarelor și comentariilor pe bloguri și site-uri de socializare, de utilizare a jocurilor didactice online. Evaluarea se poate realiza şi prin intermediul portofoliului, al temelor practice, al realizărilor de prezentări, simulări, experimente virtuale, a produselor obținute în diverse proiecte educaționale.

Educatia online reprezintă o modalitate nouă de a privi procesul de învățare, în care elementele de fond rămân aceleași, doar mijlocul de schimb și însușire a cunoștințelor se modifică. Utilizarea sistemului informatic pentru educație înseamnă însa aducerea unor noi elemente, legate de libertatea de a învăța în locul și la momentul dorit. Rădăcinile acestui sistem educațional se găsesc în învățământul la distanță, practicat în anumite regiuni ale globului. Distanțele mari sau alte obstacole despărțeau instructorii de cursanți. Deși apariția calculatoarelor a fost destul de timpurie, costurile ridicate ale tehnologiei au împiedicat dezvoltarea în această direcție. Însă, producerea în cantități semnificative și scaderea prețurilor pe piața tehnicii de calcul au determinat ca promotorii educației permanente online să-și pună proiectele în practică.

Platformele educaționale, în beneficiul elevului?

PROF. ÎNV. PRIMAR CARACONCEA CRISTINA ELENA
ȘCOALA GIMNZIALĂ „MRCEA CEL BĂTRÂN” GIURGIU

Datorită contextului actual, ce ne-a prins pe toți în vâltoarea lui, predarea online este de actualitate, fie că ne-o dorim, fie că nu.

Chiar dacă mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru asta, unii nici nu și-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate și chiar imperios necesară, în condițiile în care prezența fizică, la școală era imposibilă.

Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru și nici acces la internet. Nici situația familială nu îi ajută, cumva. Bieții părinți, după ce că se luptau cu asigurarea traiului, de pe o zi pe alta, acum trebuie să se gândească, cum să îți ajute copiii, pentru ca aceștia să poată „participa la școală”, online. Ce înseamnă online? Li s-a explicat acest lucru? Sunt ei pregătiți să își ajute copiii, în acest sens?

Sunt profesori care nu știu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Și de ce ne-am mira? Nu au fost pregătiți, instruiți pentru asta. Au mers pe bâjbâite, au experimentat, pe ei, pe elevi, această predare online, acest nou stil de predare.

Sunt și cei care nu știu ce platforme educaționale online pentru elevi sunt mai ușor de folosit și mai practice. În unele județe, școala le-a pus la dispoziție o platformă, două, în mod gratuit, pentru ca să poată lucra/ preda/comunica cu elevii, cu părinții acestora.

Când am aflat că urmează să predăm online, lucram efectiv câte 4 ore pe zi, cu pauze, evident, cum credeam eu că este mai bine, pentru a-mi atinge obiectivele zilei. Am început să caut pe internet, informații, idei, orice legat de platformele online și cum pot face ca orele mele să fie mai atractive pentru elevi.

Iată câteva dintre cele mai utilizate astfel de platforme, pe primele două le-am folosit intens și eu:

- **Microsoft Teams** este o platformă ce beneficiază de un spațiu de lucru bazat pe chat. Pe această platformă profesorii pot lucra face-to-face, pot transmite și evalua temele elevilor, pot crea, distribui și evalua teste.
- **Aplicația Zoom** este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor, pentru o durată de 40 de minute, după care trebuie să te reloghezi. Profesorii și elevii au posibilitatea de a interacționa în timp real, în mod video și permite și crearea unei table virtuale interactive. Profesorul poate transmite informații cu ajutorul share screen, lecțiile pot fi înregistrate, se utilizează o tablă virtuală, profesorul poate utiliza sau restricționa, după caz, chat-ul interactiv, în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicațiile fără întreruperi.
- **Google Classroom** este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât și elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunțuri și, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi și încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toți utilizatorii, precum și de activarea licenței Google.
- Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori și elevi, sunt: 24edu.ro, Kinderpedia, Digitaliada, Easyclass, myKoolio, Intuitex, Kidibot, Edmondo și Ask.

Platformele online nu au doar rolul de a livra conținut educațional, ci în plus oferă și caracteristici care imită funcționarea unei instituții clasice de învățământ. Astfel că își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ,

permiţând utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. Ele oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor, sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare, interacţiune şi colaborare.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui.

Deși am început să ne obișnuim cu predarea online, totuși, atât copiii cât și cadrele didactice prefere predarea face-to-face, interacțiunea profesor-elev, elev-elev, fiind net benefică tuturor.

STUDIU DE SPECIALITATE PRIVIND EDUCAȚIA ONLINE

PROF. PĂVĂLUȚĂ MARIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „RĂDUCANU ROSETTI” CĂIUȚI

„A învăța să predai, a te pregăti pentru a deveni cadru didactic este un proces complex, datorită varietății de informații, competențe și abilități ce trebuie asimilate și formate, personal, depinzând de experiențele de învățare anterioare ale studenților, de concepțiile, preconcepțiile și credințele lor despre predare și învătare și specific conceptual.” (Hauge, 2000).

În contextul pandemiei, multe organizații au sprijinit profesorii pentru o minimă pregătire digitală, pentru formare în predare online.

Principalele platforme abordate de către mine, în perioada pandemiei, au fost axate pe instrumentele din suita Google: Google Meet, Google Classroom și elemente de digitalizarea a documentelor.

Meet este o aplicație ce permite desfășurarea unei întâlniri online, cu până la 250 de participanți. Aceștia se pot conecta online, cu foarte mare ușurință, doar accesând un link pe care îl trimite organizatorul întâlnirii (profesorul sau chiar un elev).

Aplicația Classroom permite gestionarea claselor de elevi; putem adăuga toți elevii unei clase într-un spațiu în care putem posta materiale, teme la care putem oferi apoi feed-back, putem realiza chestionare însoțite de evaluare. Se poate asigura, astfel, activitatea de predareînvățare-evaluare.

Digitalizarea materialelor constă în transpunerea materialelor din manuale, culegeri, auxiliare, în format electronic, cu ajutorul aplicațiilor online: Google Drive, Docs, Slides, Sheets.

Google Drive este sistemul de organizare și stocare de fișiere online (în cloud).

Documentele (Docs) pot fi utilizate pentru a preda ceva în scris.

Se poate folosi un document pe care îl partajăm cu elevii în Meet, pe e-mail sau Whatsapp, ei putând să îl acceseze printr-un link. Astfel putem furniza orice informații ce pot fi puse în format text (incluzând poze, grafice, formule).

O funcție foarte utilă a acestei aplicații este tastarea vocală. Astfel, putem vorbi la microfon și ceea ce spunem va fi transcris în timp real în document. Documentul poate fi salvat și offline, ca fișier word sau pdf.

Prezentările (Slides) pot fi utilizate pentru a preda într-un format mai atractiv din punct de vedere vizual. Putem crea prezentări de tip PowerPoint. Prezentările pot fi și ele salvate în format offline, ca PowerPoint, pdf și altele.

Foile de calcul (Sheets) pot fi utilizate pentru calcul tabelar. Această aplicație permite crearea și manipularea online a foilor de calcul. Putem crea documente de tip Excel.

Oracle-SQL - activitatea de instruire, pe platforma Oracle, propune formarea cu eficienţă şi creativitate a unor competenţe digitale şi a următoarele valori şi atitudini: exprimarea unui mod de gândire creativ în structurarea şi rezolvarea problemelor, conştientizarea impactului social, economic şi moral al disciplinelor informatice, formarea obişnuinţelor de a recurge la concepte şi metode informatice de tip algoritmic, specifice în abordarea unei varietăţi de probleme, manifestarea unor atitudini favorabile faţă de ştiinţă şi de cunoaştere în general, manifestarea iniţiativei şi disponibilităţii de a aborda sarcini variate.

Modulul “Database Design and Programming with SQL” propune concepte generale de programare şi tehnologii de baze de date, utilizate în acest moment de majoritatea companiilor din domeniul tehnologiei

informaţiei. O bază de date este un ansamblu structurat de date înregistrat pe suporturi accesibile calculatorului pentru a satisface simultan cerintele mai multori utilizatori.

Baza de date este un ansamblu structurat de date coerente, fără redundanţă, astfel încât acestea pot fi prelucrate eficient de mai mulţi utilizatori.

Suportul de curs accesat on-line de fiecare elev este bine structurat, informaţiile teoretice sunt organizate într-o ordine secvenţială şi logică fiind însoţite de aplicaţii interactive.

Elementele noi în structurarea materialului de studiu şi în modalităţile de interacţiune sunt introduse treptat.

Activitatea de predare-învăţarea este orientată pe probleme: analiza unor situaţii practice (generale sau specifice unui anumit domeniu), identificarea fluxului informaţional, elaborarea unui model algoritmic de rezolvare, implementarea algoritmilor întrun limbaj de programare.

Suportul de curs urmăreşte maximizarea gradului de angajare a elevului în procesul de instruire cu ajutorul profesorului.

Evaluarea se realizează cu ajutorul calculatorului ceea ce permite adaptarea învăţământului la cerinţele fiecărui elev, la ritmul de muncă, la aptitudinile intelectuale şi la nivelul său de cunoştinţe. Spre deosebire de metodele de evaluare tradiţionale, testarea cu ajutorul calculatorului nu este subiectivă, economiseşte timpul şi efortul profesorului, creşte încrederea elevului în obiectivitatea profesorului.

La sfârşitul fiecărei secţiuni a cursului există un test de verificare a cunoştinţelor legat de tema studiată. Elevul marchează răspunsurile pe care le consideră corecte şi apoi are posibilitatea de a vedea imediat dacă răspunsurile date au fost sau nu cele corecte, realiz穗du-se astfel, feedback-ul învăţării.

Păstrarea ritmului de învăţare pe parcursul modulului şi susţinerea examenelor parţiale şi finale cu descrierea clară şi exactă a cerinţelor de promovare, impun susţinerea motivaţiei elevilor, constant, prin metode şi tehnici psihopedagogice speciale.

Studiul bazelor de date în învăţământul preuniversitar prin adoptarea noilor tehnologii informaţionale şi a metodelor moderne de învăţare, oferă, astfel, elevilor, posibilitatea de a-şi dezvolta competenţe şi aptitudini în utilizarea celor mai noi tehnologii IT.

Considerăm că, utilizarea unei platformei educaționale, oferă elevilor:

- un suport de curs care este periodic upgradat;
- lecţii care tratează interactiv subiectele din programa şcolară;
- testare şi evaluare/autoevaluare;
- monitorizare inteligentă în funcţie de nivelul de pregătire al fiecărui elev;
- realizează administrarea resurselor clasei, contribuind la organizarea eficientă a programului şcolar.

ॸn concluzie, trecerea de la activitatea didactică din sala de clasă la activitatea online este o provocare pentru oricine, fie că ești cadru didactic, elev sau părinte. Astfel, am descoperit că noi, cadrele didactice și elevii, avem posibilitatea de a interacţiona în timp real, cu ajutorul unor platforme educaționale ce poate asigura un suport pentru activitatea de predare, învățare și evaluare a unui anumit conținut științific.

Bibliografie

https://gsuite.google.com/

Carmen Popescu, Manual de Informatică pentru clasa a XII-a (Oracle), Editura L&S Infomat, Bucureşti, 2011.

Manual online http://academy.oracle.com

STUDIU DE SPECIALITATE PRIVIND PERSPECTIVA ÎNVĂȚĂRII CU AJUTORUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE

PROF. ÎNV. PRIMAR: MARTIN RAMONA NICOLETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ”RĂDUCANU ROSETTI” CĂIUȚI, BACĂU

Perioada de „online” ne-a făcut să conștientizăm o normalitate pe care alte țări o trăiesc, în domeniul educației. Pentru ei, activitatea online e normală, utilizarea mijloacelor și a instrumentelor de pe diverse platforme educaționale, este actuală. Spațiul virtual este viitorul și noi trebuie să ne adaptăm.

Pandemia a creat perturbări în viața de zi cu zi, iar copiii simt profund aceste schimbări. În timp ce întoarcerea la școală ar putea fi interesantă pentru mulți elevi, alții se vor simți anxioși sau speriați. Fiecare copil este diferit-unul poate prospera cu învățarea virtuală, iar altuia i-ar putea dăuna. De aceea, consider că, în general, decizia de a reveni la școală ar trebui individualizată, implementarea ei să se realizeze fără sincope, să fie accesibilă, să susțină principiul echității și sustenabilității în comunitatea școlară.

Putem defini învăţarea ca a fi acea activitate cu valoare psihologică şi pedagogică, condusă şi evaluată în mod direct sau indirect de educatori şi constă în insuşirea, transformarea, acomodarea, ameliorarea, reconstrucţia, fixarea şi reproducerea conştientă, progresivă, voluntară şi relativ interdependentă a cunoştinţelor, priceperilor, deprinderilor şi aptitudinilor.

Învăţarea este un fenomen complex, dinamic, cu un conţinut bogat şi o largă sferă de cuprindere. În sens larg, învăţarea este definită drept “achiziţie nouă de comportament, ca rezultat al exersării, menite să satisfacă adaptare la mediu”; “însuşirea de către organism a unor răspunsuri la situaţii pentru care nu deţine posibilităţi genetice”; “învăţarea înseamnă explorarea vie şi activă a situaţiilor, cu posibilitatea de a sparge tiparele comportamentale existente şi a elabora forme noi de comportare, soluţii creatoare”.

Folosirea tehnologiilor moderne în şcoală face parte din evoluţia naturală a învăţării şi sugerează o soluţie firească la provocările moderne adresate învăţării şi a nevoilor elevilor. Intregrarea acestora în procesul tradiţional de predare-învăţare-evaluare este o oportunitate de a integra inovaţiile tehnologice cu interacţiunea şi implicarea oferite de modul tradiţional de cunoaştere. Nu este un proces uşor, dar dificultăţile pot fi depăşite având în vedere potenţialul acestui tip de cunoaştere.

Profesorul trebuie să se simtă liber să răspundă critic, dar în acelaşi timp creativ noilor tehnologii şi sub nici o formă nu poate să ignore acest aspect dacă vrea să comunice cu elevii.

Pentru a raspunde nevoilor societatii contemporane (diversă şi în schimbare rapidă şi imprevizibilă), şcoala trebuie să-şi diversifice repertoriul metodologic spre noi modalităţi, strategii, instrumente de învăţare pentru a face faţă acestei diversităţi, pentru ca oamenii, la rândul lor, sunt diverşi (ca nevoi, interese, aptitudini, abilităţi) şi învaţă în diferite moduri. Deţinerea de "cunoştinţe" nu mai este suficientă pentru supravieţuirea într-o societate în schimbare şi în care informaţia se produce şi se acumulează exponenţial. Având în vedere că meseriile care vor fi practicate la absolvire poate nu există la intrarea în şcoală şi că informaţia, în anumite domenii, se dublează cantitativ la fiecare doi ani, educaţia ar trebui să se concentreze pe esential.

Acest esenţial a fost concentrat în "competenţele cheie".

Învăţarea a ajuns, cea mai importantă activitate umană şi va trebui să învăţăm toată viaţa şi din toate situaţiile de viată. Ca urmare, toate aceste "noi" metodologii încearcă să dezvolte autonomia în învăţare: cel care învaţă, să fie capabil să stabilească scopuri de învăţare, să selecteze critic sursele de învăţare, să înveţe având în vedere aplicabilitatea şi utilitatea celor învăţate.

În România, parcursul profesional al cadrelor didactice comportă echilibrat elemente tradiţionale şi aspecte inovatoare, într-un procent variabil. În privinţa aspectelor inovatoare de dezvoltare profesională, platformele educaţionale au o contribuţie semnificativă la dezvoltarea teoretico-metodologică şi practică a modalităţilor moderne de progres profesional al cadrelor didactice. Prin validarea unor modele viabile de dezvoltare socio-profesională prin cooperare şi prin activităţi de cercetare, acestea contribuie la formarea competenţelor cadrelor didactice de a construi situaţii de învăţare semnificative, de a rezolva problemele care apar în activitatea profesională, de a accesa informaţia şi de a o utiliza eficient, în contextul dezvoltării accelerate din ultimii ani a tehnologiilor şi serviciilor bazate pe acestea.

Evoluţia exponenţială în domeniul informatic din ultimul deceniu a determinat apariţia şi dezvoltarea a numeroase instrumente IT utile procesului didactic şi implicit, dezvoltarea mai multor platforme educaţionale în medii virtuale, care au devenit tot mai familiare profesorilor şi elevilor. În zilele noastre, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informaţie foarte mare, platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Adevărata importanţă a tipului de predare–învăţare-evaluare care combină metodele pedagogice tradiţionale cu TIC ţine de potenţial. Acest tip de învăţare este o oportunitate în a crea experienţe care pot furniza tipul de predare-învăţare potrivit într-un anumit moment, loc şi pentru un anumit elev nu numai la şcoală, ci şi acasă. Acest tip de învăţare ar putea deveni global, ar putea transcede graniţele formale ale ţărilor şi ar putea aduce împreună grupuri de elevi din culturi şi meridiane diferite. În acest context, generalizarea folosirii TIC în şcoală ar putea deveni una dintre realizările importante ale secolului nostru.

Platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ceobanu, Ciprian, Învăţarea în mediul virtual. Editura Polirom, Iași, 2016;
2. Florian, Bogdan și Sebastian Țoc, Educația în timpul pandemiei, Răspunsuri la criza nesfârșită a sistemului educațional românesc, București, 2020;
3. Istrate, Olimpius – Efecte si rezultate ale utilizării TIC în educaţie, Editura Universităţii din Bucureşti, 2010.

Școala viitorului

PROF. ZUBCU ANA
GRĂDINIȚA P.P. 36, Timișoara

Datorită contextului actual în care ne aflăm, toate unitățile de învățământ vor rămâne închise până la toamnă, sau mai bine spus, până la noi ordine. Dacă situația nu se va îmbunătăți, iar la începutul anului școlar 2020-2021, numărul persoanelor infectate va crește, astfel că, se va înregistra un nou val, atunci școlile, grădinițele, universitățile vor rămâne închise. Vehiculează în mediul on-line multe informații, dintre care multe sunt false. Singura modalitate prin care putem participa activ la schimbarea și îmbunătățirea situației este să găsim soluții.

De-a lungul istoriei, totul s-a schimbat, viața noastră se află într-o continua schimbare și evoluție. Istoria continua să se scrie, zilnic, chiar sub ochii noștri speriați și descurajați. Însă schimbarea nu este neaparat un lucru negative. Trebuie să îmbrățișăm schimbarea și să ne folosim de ea pentru a crea. Sistemul educational va suferi schimbări. Pentru o anumită perioadă de timp ne aflăm în mediul acesta on-line, care unora ne displace, altora posibil ne place. Pentru această lucrare, vom analiza două perspective. Ne vom imagina două posibile scenario care vor putea fi abordate la toamnă.

Primul scenariu – Învățământul continuă în mediul on-line

Din păcate acest scenario este posibil să se întâmple, astfel că, vom încerca să găsim soluții care să sprijine demersul didactic, iar în final voi propune și câteva teme de discuție care din punctul meu de vedere sunt de luat în considerare.

Într-un timp foarte scurt, coronavirus (COVID-19) a schimbat felul în care studenții/elevii/copiii beneficiază de educație pe întreg globul. Aceste schimbări ne oferă o perspectivă a felului în care educația se va schimba în bine sau poate în rău pe termen lung. Sistemul educational va fi afectat pe tot globul, de altfel sunt semen care sugerează faptul că această pandemie va avea un impact pozitiv în special din perspectiva inovării și digitalizării. Posibilele viitoare transformări pe care le vom analiza:

Orele de educație fizică și sport se pot desfășura ca teme. Elevii vor primi ca sarcină de lucru, să se filmize în timp ce execută un antrenament, apoi îl pot trimite profesorului. De asemenea, săptămânile următoare se pot întâlni cu profesorul în aplicația zoom sau google meet, iar fiecare elev va trebui să își prezinte antrenamentul. Câte grupe de mușchi vei lucra dacă vei încerca antrenamentul respectiv, care sunt acelea, de câte ori este indicat să repeți exercițiile, timpul necesar, ce poți face pentru a evita febra musculară care se poate instala după exercițiile efectuate. Prin acest exemplu, elevii/studenții sunt nevoiți să sprijine sistemul de învățământ prin inovație. După aceasată sarcină, va rămâne cu câteva informații prețioase atât el cât și colegii lui. Sunt responsabili și cooperanți, se distrează, se bucură de un antrenament fizic care le va oferi energie pe tot parcursul zilei. Desigur, aceste idei pot continua, cum ar fi pentru o oră de Limba și Literatura Română: Pentru a motiva elevii să citească, profesorul poate lansa o provocare în rândul elevilor. Fiecare elev din clasă va fi responsabil cu prezentarea unei opere reprezentative pentru examenul de Bacalaureat. Dacă

sunt mai mulți elevi într-o clasă, desigur sarcinile se pot extinde, în special pentru operele complexe, unde sunt multe personaje. Un elev va fi responsabil să prezinte caracterizarea Otiliei din *Enigma Otiliei,* alt elev să ne prezinte demonstrația că este o opera epică și se încadrează în curentul literar *realism*. Astfel, în timpul unei întâlniri pe google classroom, elevii pot fi creativi. Pot să își onoreze prezentarea printr-un clip video creat chiar de ei care să conțină fotografii și înregistrări vocale în care ei povestesc pe fundal, o prezentare power point, și desigur lista poate continua.

Sunt multe discipline care pot să aibă loc în natură, dar pentru ca acest lucru să se întâmple, ar fi necesară o investiție, pentru a se coperta o porțiune, în cazul în care afară plouă, dar nu este frig.

Alternative sunt, în fiecare scenariu, soluția se află în puterea noastră de a crea și de a genera lucruri noi. Nimic nu este imposibil, trebuie să încercăm pentru a ne convinge dacă soluțiile pe care le avem funcționează. Schimbarea face parte din viața noastră, așadar, trebuie să învățăm să trăim cu ea.

Bibliografie:

- ȘCOALA ONLINE ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI Raport de cercetare evaluativă București, Mai 2020
- www.didactic.ro

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE IN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

Petcu Larisa
adm.financiar Şcoala Gimnazială
Manolache Costache Epureanu Bârlad

Situarea instituţiei şcolare în centrul dezvoltării comunităţii locale are ca urmări procurarea resurselor necesare unui management de succes al şcolii. Pentru atingerea acestui scop, trebuie să se facă apel la strategii manageriale eficiente, aplicate în palierul politicilor, al deciziilor instituţionale şi în cel al contextelor situaţionale, specifice. Permanent se are în vedere instaurarea unui climat pozitiv în şcoală, în care toţi factorii care influenţează comportamentul şi performanţele echipei de lucru să fie îndreptaţi spre motivarea individului şi spre instituirea spiritului de echipă.

În vederea atingerii acestui deziderat, managerul, alături de echipa sa, trebuie să fixeze cu claritate responsabilităţile şcolii, obiectivele şi scopurile propuse, etapele pe care şi le propune şi indicatorii de calitate de care se ţine cont, toate aceste aspecte fiind aduse la cunoştinţa tuturor părinţilor de către echipa managerială a instituţiei, prin distribuirea diverselor materiale de prezentare, în numeroasele întâlniri formale dintre cele două părţi.Pentru a responsabiliza participanţii la viaţa şcolii, pentru a-i motiva şi a-i implica efectiv în desfăşurarea activităţilor, managerul împreună cu corpul didactic, parte a acestui proces, identifică principalele direcţii de dezvoltare. În alegerea strategiei folosite pentru implementarea planului de eficientizare a instituţiei şcolare, directorul îşi stabileşte anumite puncte de reper şi rezultatele aşteptate:

Analizarea critică a proiectului propus, a scopurilor, a activităţilor planificate; asumarea responsabilităţilor de către manager şi colectivul de profesori, în vederea plasării instituţiei şcolare în centrul comunităţii.

Prin curriculum la decizia şcolii, unitatea are ocazia de a desfăşura activităţi şcolare în consonanţă cu interesele comunităţii, cu dorinţele manifestate de părinţi şi elevi pentru însuşirea unor anumite deprinderi, abilităţi şi cunoştinţe, ceea ce poate avea drept consecinţă atragerea unor contracte prin care se dobândesc fonduri necesare pentru dezvoltarea instituţiei şi pentru îmbogăţirea activităţilor şcolare, ca urmare a stabilirii unor acorduri de parteneriate.

Actualizarea şi aprofundarea continuă a cunoştinţelor profesionale a echipei manageriale, insistându-se pe laturile sociale, culturale şi economice relevante pentru comunitatea locală.

Managerul unităţii şi întregul colectiv trebuie să cunoască programele de perfecţionare urmate de fiecare cadru didactic, iar competenţele dobândite de fiecare beneficiar al unui stagiu de dezvoltare trebuie demonstrate în actul didactic prin rezolvarea problemelor ce ţin de domeniul respectiv, prin obţinerea unor performanţe în activitatea proprie, prin punerea în aplicare a abilităţilor necesare lucrului în echipă, prin crearea de noi activităţi şi programe cu consecinţe notabile asupra personalului didactic, dar mai ales asupra copiilor.

Menţinerea legăturii permanente a echipei manageriale cu mediul exterior al instituţiei şcolare.

Pentru adaptarea strategiilor utilizate la diferitele proiecte de dezvoltare, şcoala trebuie să stabilească o relaţie vie cu comunitatea locală şi cu principalele centre de interes. Managerul are puterea de a coopta anumite persoane din interiorul şi din exteriorul unităţii în proiect şi, în acest fel, coaliţia nou formată capătă o putere mult mai mare pentru atragerea resurselor de la nivel central şi poate demonstra viabilitatea proiectului în cazul aplicaţiilor pentru solicitarea de fonduri.

Conceperea planului managerial.
Conducerea întocmeşte planul managerial care vizează derularea etapelor stabilite în vederea asigurării calităţii, precum şi descoperirea posibililor colaboratori ai şcolii, ţinând cont de măsura în care aceştia sunt afectaţi sau interesaţi de problemele cu care se confruntă şcoala şi de serviciile şi produsele pe care ea le oferă.

Echipa managerială exercită rolul de catalizator, mediază dialogul cu comunitatea locală şi cu anumiţi parteneri, abordând teme de interes comun.
În realizarea unor programe de succes, şcoala trebuie să pună un accent deosebit pe implicarea elevilor şi părinţilor în activităţile şcolii şi pe responsabilizarea lor. Acest lucru are în vedere următoarele aspecte: popularizarea programelor şi activităţilor şcolii, programe pentru educaţia adulţilor care urmăresc implicarea directă a părinţilor în activităţile şcolii şi în formarea elevilor, susţinere din partea şcolii pentru încercările părinţilor de a asigura copiilor, în mediul familial, experienţe educative şi de învăţare, programe de consiliere şi orientare vocaţională, aplicarea unor strategii de cooperare care vizează extinderea curriculum-lui în exteriorul şcolii, vizite la domiciliul elevilor, efectuate de cadrele didactice, pentru a se înlesni comunicarea şcoală-familie, participarea părinţilor şi a unor reprezentanţi ai comunităţii în activităţile desfăşurate în clasă, punerea la dispoziţia comunităţii a unor facilităţi ale şcolii.

Echipa managerială îşi asumă calitatea de lider al alianţei şcoală-comunitate.
Toţi cei angajaţi în organizarea şi desfăşurarea programelor ce vizează dezvoltarea unor proiecte de afaceri şi de formare pentru piaţa forţei de muncă trebuie să primească date concrete despre rolul specific pe care îl are şcoala în această colaborare. Actualizarea datelor se poate face prin broşuri de prezentare a ofertei intituţiei, prin dezvăluirea scopurilor şi obiectivelor vizate prin dezvoltarea colaborării. Acest demers reprezintă un pas important în obţinerea succesului unui program, fără a presupune costuri deosebite.

Echipa managerială este în permanentă legătură cu reprezentanţii comunităţii pentru cunoaşterea stadiului de derulare şi a rezultatelor programelor.
Între conducerea şcolii, reprezentanţii părinţilor şi ai comunităţii trebuie să se stabilească o permanentă relaţie de colaborare, condiţie indispensabilă pentru ca programele derulate să fie continuu ancorate în realitatea socio-culturală. Stadiile intermediare în care se găsesc aceste programe trebuie să fie observate şi înregistrate de către echipa managerială, pentru îmbunătăţirea activităţii, fără ca aceste aspecte să afecteze bugetul şcolii.

Consilierea şi orientarea vocaţională a elevilor.
Programele de consiliere şi orientare şcolară a elevilor constituie un punct de referinţă în derularea activităţii de management educaţional, şcoala fiind în măsură să sugereze direcţii şi soluţii practice pentru problemele cu care se confruntă elevii şi familiile lor, frecvenţa cea mai mare având-o cele de ordin economic. Adaptîndu-se oferta şcolii la cerinţele şi specificul zonei, se încearcă împiedicarea fenomenului de migraţie a tinerilor în afara comunităţii.

Motivarea personalului didactic şi a reprezentanţilor comunităţii.
Managerul unei şcoli nu trebuie să neglijeze o latură extrem de importantă, şi anume rezistenţa la schimbare a personalului didactic (mai pronunţată în şcolile cu efectiv redus) şi a comunităţii. Este foarte important ca deciziile majore să fie luate prin acordul echipei manageriale, al corpului didactic, al părinţilor, ai reprezentanţilor comunităţii, iar

în cazul în care nivelul acceptabilităţii este scăzut şi anumite categorii îşi manifestă rezistenţa faţă de unele direcţii sau decizii care urmează a fi adoptate, directorul poate negocia acele aspecte, reliefând avantajele directe ale programului propus. Având în vedere multiplele şi diversele obligaţii ce revin cadrelor didactice din şcolile cu personal redus numeric, managerul poate solicita şi primi ajutorul reprezentanţilor comunităţii, în vederea decongestionarii sarcinilor. Managementul instituţiei trebuie canalizat, în aceste situaţii, pentru început, pe soluţionarea problemelor de motivaţie şi pe consolidarea spiritului de echipă, pe instituirea colaborării şi a sprijinului reciproc între cadrele didactice şi reprezentanţii comunităţii.

Bibliografie:

Măntăluţă, Ovidiu, Ghid de management financiar pentru directorii de şcoli şi grădiniţe, Editura „Crizon”, Constanţa, 2008;

www.stpse.ro/index.php?option=com_content&view=article&id=140:anul-european-pentru-combaterea-saraciei-si-excluziunii-sociale&catid=36:stirile-zilei – accesat 10.IV.2018;

Hotărârea Nr. 1395 privind finanţarea unităţilor de învăţământ preuniversitar de stat, finanţate din bugetele locale, pe baza standardelor de cost pe elev/preşcoar pentru anul 2011, „Monitorul Oficial” Nr. 896 din 31 decembrie 2010.

IMPORTANȚA ȘI ROLUL COMPARTIMENTULUI SECRETARIAT ÎN UNITATEA ȘCOLARĂ

Secretar șef, Rusan Elena Irina
Școala Gimnazială ”Manolache Costache Epureanu” Bârlad, jud. Vaslui

Printre activităţile cu importanţă deosebită în cadrul unei organizaţii este şi activitatea de secretariat.

Secretariatul este “baza de date”, “procesorul” oricărei instituții. Toate actele unei instituții, văzută ca o colectivitate ierarhizată, trec prin secretariat, unde sunt centralizate, analizate, arhivate, etc. Birotica a aparut ca o nevoie de o organizare eficientă, clară a datelor. Este evident ca absolut orice tip de activitate trebuie administrată. Calitatea muncii de secretariat a crescut odată cu perfecționarea tehnicilor de comunicație.

Secretariatul, motorul instituțiilor publice, îndeplinește mai multe funcții: preia informațiile, se documentează, asistă direct conducerea, asigura functia de filtru și legatura pentru solicitările de contacte, etc. Secretariatul este nucleul impozibil de eliminat întrucat el presupune tot felul de activități, atribuții, sarcini complexe, cu un impact esențial, decisiv pentru buna desfășurare a activității instituției.

Compartimentul secretariat este considerat ca interfaţă a şefului unei instituţii cu personalul angajat şi cu persoanele din afară instituţiei şi de asemenea, reprezintă o dublare a direcţiilor auxiliare, prin preluarea la nivelul compartimentului a atribuţiilor specifice. Astfel secretara preia o serie de atribuţii privind personalul, activităţi de relaţii cu publicul.

Serviciul secretariat este un auxiliar direct şi indispensabil al conducerii, având ca sarcină degrevarea acesteia de unele sarcini auxiliare, creându-i astfel condiţiile necesare realizării principalelor sale funcţii: prevedere – organizare – comandă – coordonare → control.

Dincolo de pregătirea profesională, pentru o secretară sunt foarte importante competențele pe care le are și anumite calități, cum sunt și cele de mai jos:

- bun organizator
- rezistență la stress - exista unele perioade foarte aglomerate; adaptarea la oricare situație și găsirea soluțiilor pentru toate probleme care apar;
- capacitate mare de concentrare - o secretară bună poate fi descrisă ca fiind multitasking, adică rezolvă foarte multe lucruri în același timp și foarte repede; pentru aceasta, este obligatoriu să te poți concentra foarte bine;
- bun comunicator - ca secretară, va trebui să gestionezi corespondența și să elaborezi răspunsuri; apoi, nu ești un om care lucrează de unul singur, ci într-o echipă și este esențial să colaborezi cu tot personalul unității;
- răbdare, încredere și punctualitate - sunt calități care nu îți pot lipsi, pentru că munca secretarului presupune meticulozitate, precizie, un bun simț de observație, seriozitate și respectarea deadline-urilor;
- conduită elegant - secretarul reprezintă imaginea instituției.

Atribuțiile unei secretare s-au schimbat foarte mult de-a lungul timpului, odată cu dezvoltarea tehnologiilor și cu apariția unor noi valori în companiile și instituțiile moderne. Se poate spune ca potrivit modului cum este concepută la noi în țară activitatea de secretariat, (în cazul în care funcționează ca un serviciu autonom), ea include următoarele atribuții și sarcini:

* executarea lucrărilor de registratură generală (sortarea, înregistrarea, datarea, distribuirea) acolo unde nu există un compartiment specializat de registratură.

* lucrari de corespondență primită și emisă de unitate; lecturarea corespondenței primite, prezentarea la conducere, înregistrarea, repartizarea și urmarirea rezolvării corespondenței primite, întocmirea unor răspunsuri pe baza documentării prealabile, dactilografierea lor, prezentarea la semnat a corespondenței cu materialul de bază; pregatirea corespondenței pentru expediere, predarea la registratură sau expedierea directă, după caz, asigurarea transportului corespondenței prin organizarea muncii curierilor.

* atribuții de documentare: detectarea surselor interne și externe, selectarea materialului; prezentarea materialelor rezultate sub forma de tabele, scheme, statistici, etc., clasarea documentelor, organizarea și asigurarea unei bune funcționari a arhivei unității.

* multiplicarea materialelor: dactilografierea folosind calculatorul, folosirea imprimantei calculatorului, utilizarea copiatoarelor, corectarea greșelilor, cunoașterea unor sisteme de corectare a materialelor pentru editorial.

* probleme de protocol și relații cu publicul: întocmirea unor planuri pentru desfășurarea în bune condiții a întâlnirilor cu persoane din afara instituției, primirea vizitatorilor, cunoașterea, documentarea în ceea ce privește regulile de comportament și protocol, pregătirea corespondenței protocolare cu ocazia diferitelor evenimente.

* evidența necesarului de consumabile și evidența de personal (secretara întocmește referatul cu necesarul de rechizite pentru compartimentul secretariat, ține evidenta concediilor, întocmește statele de plată, etc).

* cunoașterea și folosirea aparaturii moderne de birou (calculatorul, imprimanta, fax, etc.), cunoașterea tehnoredactării computerizate și a programelor pentru aceasta.

* organizarea sistemului informațional: primirea prelucrarea și transmiterea informațiilor.

* primirea și transmiterea comunicărilor telefonice

* difuzarea în unitate a deciziilor și instrucțiunilor cu caracter de circulata.

* preluarea de la directori (prin delegare de autoritate) a unor sarcini pe care secretara le poate rezolva sau chiar secretara poate delega o serie de responsabilități persoanelor din subordine.

* perfecționarea permanentă din punct de vedere profesional.

* respectarea disciplinei muncii.

În concluzie, putem spune că oricât de multe schimbări vor fi în structura organizatorică a instituțiilor, oricât de multe şi sofisticate echipamente apar, acestea nu vor reuşi să înlocuiască serviciul secretariat, care este într-o continuă perfecționare.

Surse bibliografice:

Alina Berciu-Drăghicescu, Manual de secretariat şi asistenţă managerială
Pariza Maria, Curs de secretariat şi asistenţă managerială

PROIECT EDUCAȚIONAL
„COPILĂRIE, CULOARE ȘI CUVÂNT”

Prof. înv.primar Corbeanu Gabriela
Școala Gimnazială „ Manolache Costache Epureanu” Bârlad

Proiectul educațional„ Copilăria, culoare și cuvânt”, și-a propus implicarea elevilor în derularea unor activități deosebite, creative prin favorizarea unor situații de dezvoltare a respectului pentru propria persoană și față de semeni, de integrare în grupul social, de dezvoltare a încrederii în forțele proprii, stimularea creativității elevilor prin realizarea unor produse.

Scopul proiectului educațional a urmărit creșterea interesului elevilor pentru activitățile extracurriculare și atragerea lor în acțiuni care au drept scop ocuparea timpului liber într-un mod plăcut , creativ și instructiv. Proiectul a mai urmărit stimularea interesului elevilor de a participa la activități extrașcolare diferite de cele desfășurate în cadrul orelor, orefindu-le posibilitatea de a se afirma, de a relaționa cu alți copii din medii școlare diferite.

Activitățile desfășurate în cadrul proiectului au fost:

1. Lansarea proiectului

2. „Anotimpul bogăției”

3. „ Datini și obiceiuri strămoșești”

4.„ Miracolul naturii”

5. „Copiii, cele mai frumoase flori”

6. Monitorizare , evaluare, diseminare

Obiectivele propuse în cadrul parteneriatului educațional au fost realizate atât prin activități directe, desfășurate pe semestrul I, cât și prin activități online și au vizat :

- formarea și dezvoltarea la copii a abilităților necesare activităților cotidiene, socializarea și respectarea normelor de conduită morală, dar și stimularea creativității .
- Formarea personalității elevilor prin dezvoltarea și îmbunătățirea relațiilor dintre copii, copii și părinți, copii-școală și societate.
- cunoașterea și integrarea copiilor din medii sociale diferite;
- integrarea în cadrul activităților a copiilor cu dizabilități;
- încurajarea copiilor și sprijinirea lor pentru activități creative și realizarea unor materiale care să conducă la satisfacția muncii lor;
- dezvoltarea spiritului de colaborare,toleranță, de lucru în echipă;
- dezvoltarea afectivității de grup, ca suport a prieteniei și educarea atitudinii de

- petrecerea timpului liber într-un mod plăcut, atractiv cu preocupări diverse.
- Implicarea părinților, elevilor și a cadrelor didactice în activități cu caracter extracurricular.

Elevii, părinții și cadrele didactice din echipa de proiect s-au implicat activ în desfășurarea activităților propuse. De asemenea, s-a urmărit și dezvoltarea abilității cadrelor didactice implicate în proiect de a forma și dezvolta un mediu educațional favorabil, care să motiveze elevii să realizeze materiale inedite, originale, asigurând astfel o educație de calitate.

Educarea gustului artistic și creativ se formează pas cu pas, cu implicarea directă a elevilor în situații practice. Elevii au participat la activități cultural –artistice, civice și de informare, care le-a satisfăcut nevoia de comunicare, sporindu-le capacitatea de adaptare la mediul social actual.

Proiectul educațional „ Copilăria, culoare și cuvânt” a oferit ocazia fiecărui copil să-și manifeste creativitatea prin activități de petrecere a timpului liber alături de colegi, dar și alături de frați și părinți, să-și formeze , la nivelul elevilor din grupurile țintă, abilitățile specifice socializării, de respectare a unor principii morale de bază, de cunoaștere a valorilor culturale, de protejare a mediului înconjurător.

Diseminarea proiectul educațional județean„ Copilăria, culoare și cuvânt” s-a realizat online prin conectarea partenerilor la aplicația WhatsApp.

Fiecare partener al proiectului si-a susținut activitatea, arătând care au fost punctele tari, ce alte activități ar trebui să mai desfășurăm în viitor, impresiile copiilor, obiectivele care au fost urmărite. Cadrele didactice, elevii și părinții, parteneri în cadrul proiectului, și-au unit forțele și și-au arătat măiestria, talentul și priceperea realizând activități variate, educative, care au vizat atingerea obiectivelor propuse.

CONTRIBUȚIA ȘCOLII ȘI A SOCIETĂȚII ÎN FORMAREA ȘI EDUCAREA TINERILOR

M.i. Corbeanu Ovidiu
Liceul Tehnologic „ Al. I. Cuza”Bârlad

Societatea care evoluează are la bază școala, care este și trebuie să fie unul dintre pilonii de siguri ai schimbării. Sistemele de educație joacă un rol important . Ele produc creștere și stabilitate economică . Sistemele de educație influențează și determină nivelul de pregătire al elevilor, studenților, solicitându-i să obțină performanțe, să se poată adapta cerințelor societății, să se integraze pe piața muncii. Însă școala nu poate să susțină singură evoluția societății, creșterea gradului de civilizație și educație a populației. Alături de școală se alătură familia și comunitatea, realizându-se astfel un parteneriat.

Termenul parteneriat este definit ca asocierea a doi sau mai mulţi parteneri, iar în literatura de specialitate, parteneriatul reprezintă modalitatea, formală sau informală, prin care două sau mai multe părţi decid să acţioneze împreună pentru atingerea unui scop comun.

Datorită evoluției științifice, tehnologice la nivel mondial, școala trebuie să facă față și ea la noile schimbări ale societății.

Adaptarea școlii la nivelul comunității se referă la:

-adoptarea unui management participativ;

-școala trebuie să fie un inițiator al parteneriatelor cu reprezentanții comunității, dar și un partener activ în programele comunității;manegerii trebuie să fie deschiși la schimbările apărute;

- îmbunătățirea ofertei educaționale către nevoile comunității (adaptarea curriculară), dar și a ofertei activităților extracurriculare;

- învățarea să fie centrată pe elevi și pe nevoile acestora;
- să implice elevi, părinți și reprezentanți ai diverselor instituții, organizații în procesul de dezvoltare al școlii.

Pentru realizarea unui parteneriat de succes sunt necesare parcurgerea unor „etape de explorare, evaluare, planificare, formare, iniţiere, realizare, verificare, reglementare, consolidare, acţionare, implementare, evaluare“. Astfel, este nevoie a fi respectate cele patru condiţii de realizare a acestui proces: comunicare, coordonare, cooperare şi parteneriat. Procesul de colaborare porneşte de la un nivel inferior, cel al comunicării pentru a ajunge la un nivel superior, cel al parteneriatului.

Parteneriatul reprezintă procesul de colaborare dintre două sau mai multe părţi care acţionează împreună pentru realizarea unor interese sau scopuri comune în condiţii de comunicare, coordonare şi cooperare şi presupune împărţirea responsabilităţilor în derularea unei acţiuni cu precizarea obligatorie a atribuţiilor şi contribuţiilor acestora, aspect statuat printr-un acord de parteneriat (convenţie, protocol, înţelegere, contract).

Parteneriatul educaţional trebuie privit ca un factor pozitiv care vine în sprijinul dezvoltării instituţiei, presupune participarea activă a tuturor celor implicaţi şi constituie în acelaşi timp un punct forte în vederea stabilirii unei interacţiuni constructive între partenerii implicaţi, motivaţia fiind integrarea școlii în mediul comunitar şi participarea activă la formarea viitorilor adulţi.

Parteneriatul educaţional se realizează între:

- instituţiile educaţiei: familie, şcoală şi comunitate;

- agenţii educaţionali: copii, părinţi, profesori, specialişti în rezolvarea unor probleme educaţionale (psihologi, consilieri psiho-pedagogi, terapeuţi etc.);
- membri ai comunităţii cu influenţă asupra creşterii, educării şi dezvoltării copilului (medici, factori de decizie, reprezentanţii bisericii, ai poliţiei etc.).

Un parteneriat reuşit implică:

- ✓ identificarea scopurilor, intereselor comune, utile partenerilor şi comunităţii;
- ✓ găsirea modului optim pentru realizarea scopului propus;
- ✓ organizarea şi conducerea resurselor disponibile pentru a atinge scopul propus;
- ✓ identificarea competenţelor persoanelor implicate în aceste proiecte pentru a le putea folosi la maxim;
- ✓ combinarea eficientă a atitudinilor, abordărilor şi tehnicilor diferite care se pot aplica diferitelor sarcini;
- ✓ utilizarea cu succes a schimbării în folosul instituţiei.

Educaţia copilului este o acţiune care presupune schimb de experienţe, de valori între adulţii care îl susţin în dezvoltarea sa şi cu care intra în contact, motiv pentru care trebuie acordată importanţa cuvenită partenerilor educaţionale.

Obiectivul general al oricărei acţiuni de parteneriat trebuie să fie dezvoltarea unei serii de categorii de conduite necesare în viaţă: curiozitate investigatoare, originalitate şi independenţă în gândire şi acţiune, imaginaţie, fantezie, perseverenţă.

Toate instituţiile partenere promovează asigurarea egalităţii şanselor în educaţie, revigorarea spiritului civic şi a mentalităţilor comunitare, promovarea dialogului, transparenţei şi a comunicării deschise, încurajarea iniţiativei şi a participării la proiecte educaţionale, dezvoltarea colaborării si cooperării, încurajarea autodisciplinei şi a responsabilităţii, dezvoltarea personalităţii copilului şi integrarea lui în societate.

Activitatea în parteneriat are nenumărate avantaje: creează relaţii de colaborare, clarifică diverse probleme educative, oferă un nou cadru de dezvoltare a personalităţii elevului. Iniţierea diferitelor proiecte de parteneriat educaţionale sunt benefice atât pentru elevi, cât şi pentru toţi factorii implicaţi (şcoală, familie, comunitate).

Bibliografie:

1. Alecu S. „Dezvoltarea organizației școlare: managementul proiectelor” Editura Didactică și Pedagogică,București, 2007
2. Şincan E., Alexandru Ghe., „Şcoala şi familia”, Editura „Gheorghe – Cârţu Alexandru”, Craiova, 1993
3. Păun, E.„ Școala - abordare sociopedagogică”, Ed. Polirom Iași.

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE. AVANTAJELE ȘI DEZAVANTAJELE ÎNVĂȚĂRII ONLINE

Prof. înv. primar: ROMAN ELENA-BIANCA
Școala Gimnazială Sat Gura Văii, Com.Bujoreni, Jud. Vâlcea

Având în vedere că societatea este într-o continuă schimbare, noi, cadrele didactice, trebuie să ne formăm continuu pentru a face față acestor schimbări. Elevii de azi sunt inteligenți și pragmatici, cu o personalitate puternică, creativi, dezinhibați, dar își pierd foarte repede interesul, de aceea trebuie să creăm contexte de învățare moderne, adaptate noului curriculum, dar și foarte atractive pentru elevi. Acest lucru va duce, pe termen mediu și lung, la creșterea motivației lor pentru procesul de învățare.

Vremurile s-au schimbat radical, totul este tehnologizat, de aceea este obligatorie introducerea tehnologiei în cadrul actului educațional. Consider că integrarea elevului în spațiul virtual al tehnologiei moderne de la o vârstă cât mai fragedă, în concordanță cu societatea în care trăim, este vitală, aceasta oferindu-i posibilitatea să beneficieze de accesul la informație, fapt care, pe termen lung, va conta enorm la dezvoltarea acestuia ca individ al societății și la formarea sa profesională.

Educația în carantină devine astfel o oportunitate neașteptată de conectare a trio-ului profesor- părinte – elev, de reflecție asupra a ce este învățarea, de experimentare a unor noi moduri de a inspira învățarea și de regândire a sistemul educațional din perspectiva realităților secolului XXI.

Educația în izolare aduce în prim plan rolul profesorului: ce este un profesor care nu mai are obligația de a preda și de a evalua? Care este rolul lui? Cu siguranță a fost o îngustime din partea sistemului de a gândi rolul profesorului atât de limitativ. În contextul actual ne dăm seama că profesorul ar trebuie să fie în primul rând un partener de dialog cu elevul, un reper emoțional, un liant între elev și învățare, apoi un facilitator al procesului și nu în ultimul rând un lider care nu doar inspiră învățare ci și conectează comunități.

Școala online este o oportunitate de a redefini atât rolul elevului ca parte activă, cât și al profesorului de facilitator al procesului.

Profesorul din online trebuie să-și proiecteze lecțiile într-un mod cât mai atractiv, pentru a stârni curiozitatea și implicarea în demersul didactic. Competența digitală este una dintre cele opt competențe –cheie, concretizându-se în utilizarea în mod critic și cu încredere a întregii game de tehnologii ale informației și comunicațiilor pentru informare, comunicare și soluționare a problemelor domeniilor vieții.

Cadrele didactice reprezintă motorul educației, liderii comunității de care avem nevoie în momentul de față, binele lor emoțional și profesional îi va ajuta atât pe elevi, cât și pe părinți.

Un atuu al profesorului din online este cunoașterea în detaliu a platformelor educaționale de învățare, deoarece ele devin cadrul în care se desfășoară activitatea didactică.

Școală online în perioada izolării este un moment de reflecție și reformare pentru educația românească. Digitalizarea forțată aduce în prim plan o serie de provocări care nu țin neapărat de partea tehnologică, însă care sunt accentuate și evidențiate de această: în lipsa cadrului rigid al școlii, al metodele de control și monitorizare strictă, înțelegem deconectarea elevilor de școală, lipsa interesului și autonomiei în învățare.
Pot afirma faptul că există avantaje ale acestei învățări online, și anume:

- Materialele se pot distribui rapid, astfel profesorii pot transmite foarte repede oriunde și oricând informațiile pe care le dorește;
- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare;
- Existența conținuturilor multimedia, ne putem folosi de videoclipuri, fișiere, etc;
- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință;
- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului;

Dezavantaje:

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei;
- Lipsa comunicării reale/ fizice, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice, folosirea mediului virtual ne robotizează;
- Situații limită- lipsa internetului, dispozitivelor necesare;

Perioada de autoizolare ne-a demonstrat încă o dată importanța folosirii tehnologiei la clasă și, da, chiar se pot face ore minunate și în mediul online;

Consider că un mediu educativ modern, la standarde de calitate, va ușura trecerea din mediul școlar la viața profesională, sporind gradul de adaptabilitate la un nou mediu și de creare de noi valori pentru societate.

În concluzie, platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice, care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare, interacţiune și colaborare.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea. Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc.

Dotarea școlilor cu echipamente și sisteme informatice va avea în primul rând un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală a elevilor, ceea ce va exercita o influenţă indirectă asupra calităţii viitoarelor resurse umane. Existenta unei reţele informatice la nivelul fiecărei școli va permite, de asemenea, o mai bună gestionare a materialelor didactice și va facilita accesul elevilor la informaţie. Complementar, implementarea unei infrastructuri informatice, complementată de instalarea unor software-uri educaţionale (pentru predare, testare) vor încuraja predarea asistată de calculator și vor impune o evaluare obiectivă a performanţelor elevilor.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Trebuie de menționat faptul că E-learningul nu dorește să înlocuiască sistemele educaționale tradiționale, ci să întărească procesul de învățare. Platformele educaționale oferă oportunități de învățare, instruire și programare cu ajutorul mijloacelor electronice.

BIBLIOGRAFIE:

1.Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ștefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning*, Editura Litera Internațional, București, 2008;
2.Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie Maria (2014), *Tehnologii de comunicație, multimedia și e-learning în educație, Note de curs,* Biblioteca virtuală a Universității ''Spiru Haret'';

COMPETENŢE ALE PROFESORILOR DIN PERSPECTIVA EDUCAŢIEI INCLUZIVE

Prof. înv. preşcolar PETREA ALINA,
Grădinița nr. 16 Focșani, Vrancea

În contextul educaţiei pentru cetăţenie, relaţia profesor - elev implică anumite caracteristici care derivă din specificul acestui tip de educaţie şi din următoarele concepte-cheie: responsabilizare, drepturile omului, democraţie participativă, împuternicire. Educaţia pentru cetăţenie se înscrie în paradigma conform căreia rolul profesorului nu trebuie să se reducă la a transmite cunoştinţe, iar cel al elevului la a asculta şi a asimila informaţii. Profesorul trebuie să fie mai mult un organizator al situaţiilor de învăţare şi un element de legătură între elev şi societate, care mediază şi facilitează accesul la informaţie. Implicarea elevilor în procesul de decizie începe chiar în contextul procesului didactic, în toate aspectele sale: predare-învăţare-evaluare. Modificarea rolului profesorului se reflectă în: cunoştinţe interdisciplinare vs. cunoştinţe monodisciplinare, proces de predare-învăţare linear, static vs, proces de învăţământ dinamic, interactiv (managementul clasei, metode de predare, învăţare prin cooperare, evaluare etc). Astfel, elevii şi profesorii sunt implicaţi în procesul de învăţământ şi sunt responsabili pentru practicile educaţionale şi pentru rezultatele acestora.

Competenţele profesorilor, din perspectiva educaţiei incluzive, sunt:

- abordarea problemelor din perspectiva elevului;
- sesizarea şi acceptarea similitudinilor şi diferenţelor dintre el însuşi şi elevi, ca şi dintre elevii înşişi;
- respectarea drepturilor elevilor şi manifestarea unei atitudini de sensibilitate faţă de nevoile şi interesele lor;
- soluţionarea problemelor şi a situaţiilor ambigue, complexe, din clasă sau din şcoală;
- capacitatea de a se vedea pe sine, ca şi pe elevi, ca membri activi ai comunităţii locale, naţionale şi globale;
- capacitatea de a integra propriile sale priorităţi într-un cadru comun de probleme şi valori, precum şi de a acţiona pe baza deciziilor elevilor;
- capacitatea de a-şi recunoaşte greşelile în faţa unui grup şi de a valorifica din punct de vedere educativ consecinţele acestora;
- capacitatea de a dezbate aspecte ale curriculum-ului ascuns

Pentru dezvoltarea unor atitudini şi valori dezirabile, profesorul trebuie să creeze situaţii de învăţare menite să dezvolte astfel de atitudini, să se descurce în situaţii conflictuale date de opinii / atitudini diferite între indivizi sau între individ şi societate, să evalueze dezvoltarea atitudinilor şi valorilor la elevi.

Teoriile moderne consideră necesară înlocuirea modelului profesorului ca "*specialist într-un domeniu, curând depăşit de evoluţiile ştiinţifice*" (Maciuc, I, 1998) cu cel al profesorului - formator, capabil să se adapteze la nou, să se autoformeze permanent. Multe ţări au revizuit sau sunt în curs de revizuire a curriculum-ului în conformitate cu schimbările sociale, politice şi economice din ultima perioadă, ***însă este deosebit de important ca şi sistemul de formare a profesorilor să răspundă acestor noi dezvoltări ale curriculum-ului***, ale tehnologiei didactice (metodologii de predare-învăţare) şi materialelor educaţionale pe care profesorii trebuie să fie pregătiţi să le folosească adecvat.

Profesorii sunt, poate, partenerii cei mai importanţi în procesul de modernizare a sistemului de învăţământ. În acest context, în general, şi din perspectiva educaţiei pentru cetăţenie, în special, înnoirea rolului profesorului trebuie să aibă în vedere următoarele aspecte:

- practicarea drepturilor omului în şcoală, dând prioritate unei pedagogii cooperative şi

instaurând un climat de încredere în clasă;

- centrarea pe elev;
- considerarea contextului social şi global, favorizând abordările comune între profesori, pentru gestionarea problemelor;
- rolul de mediator între cursanţi şi mediul lor;
- modernizarea procesului de evaluare: evaluarea ca modalitate de progres, accentul pe evaluarea formativă;
- modernizarea formării profesorului, folosind noi abordări pedagogice şi noile tehnologii informaţionale;
- activismul civic prin Internet.

Relaţia profesor - elev este una de colaborare, de încredere şi de respect reciproc. Elevul nu se simte ***"controlat"***, ci sprijinit. Profesorul trebuie să fie mai mult un organizator al situaţiilor de învăţare şi un element de legătură între elev şi societate, care mediază şi facilitează accesul la informaţie. Implicarea în egală măsură a elevilor şi profesorilor în procesul didactic înseamnă responsabilităţi împărtăşite.

Procesul didactic în şcoala incluzivă

Pot fi enumerate următoarele trăsături / dimensiuni principale ale abordării incluzive în procesul didactic:

- Diferenţele dintre copii, ca personalităţi în construire, cele dintre profesori, ca adulţi cu roluri bine definite social şi cu experienţa deja bogată în viaţa persoanală şi socială, dintre profesori şi parinţi (sau alţi membrii ai comunităţii), potenţează metodele folosite în predare-învăţare în clasă.
- Elevul este partener pentru profesor şi în acelaşi timp învaţă în parteneriat cu ceilalţi elevi.
- Profesorul poate utiliza experienţele diferite, stilurile şi ritmurile de învăţare ca o resursă pentru toţi copiii.
- Relaţiile dintre profesori sunt o sursă de învăţare şi un schimb de experienţă continuu.
- Practicile curente duc prin reflexivitate la acumulare de experienţă care trebuie împărtăţită cu colegii pentru a deveni o altă sursă de îmbunătăţire a învăţării.
- Învăţarea şcolară este un proces continuu care se desăvârşeşte în urma interacţiunilor din clasă şi pune în valoare acumulările fiecărui elev.
- Predarea este în acest sens, un proces de provocare la discuţii şi analize în grup. Ea poate deveni un proces de interacţiune, descoperire şi antrenare a experienţelor anterioare de viaţă dacă antrenează valenţele pozitive ale grupului mic de elevi.
- Profesorul este cel care organizează situaţiile de învăţare în care implică toţi elevii şi el poate valoriza potenţialul fiecăruia, într-o manieră pozitivă şi flexibilă. Interacţiunea este considerată o coordonată necesară predării, pentru că produce învăţare.
- Învăţarea didactică se produce în clasă. Procesul învăţării este un proces continuu în care este important modul de pornire şi mijloacele de susţinere şi sprijinire.
- Pentru dezvoltarea personalităţii elevului şi construirea competenţelor lui psihosociale, procesul de învăţare este mai important ca produsul.
- Elevul nu poate fi considerat o problemă, dacă nu se adaptează ritmurilor propuse de învăţarea şcoalară. El este un model de învăţare, expresie şi dezvoltare.

Preocuparea educatorilor pentru îmbunătăţirea activităţii trebuie să aibă în vedere procesul învăţării, condiţiile şi relaţiile implicate.

Direcţiile procesului didactic

Direcţiile propuse de Academia internaţională de Educaţie (AIE) sunt următoarele:

Implicarea părinţilor. Studiile au demonstrat că încurajarea părinţilor să stimuleze dezvoltarea intelectuală a copiilor lor duce la creşterea timpului acordat învăţării de către aceştia.

Temele adecvate şi gradual abordate. S-a demonstrat de asemenea că, elevii învaţă mai mult atunci când efectuează teme graduale şi acestea sunt periodic analizate de profesor.

Acordarea timpului necesar studiului. Elevii care sunt mai atent implicaţi în cunoaşterea obiectivelor învăţării reuşesc să stăpânească mai bine materia.

Predarea directă. Pentru a deveni eficientă activitatea de predare a profesorului (predarea directă) trebuie să pună în evidenţă noţiunile cheie şi să urmeze paşi sistematici.

Proiectarea şi planificarea în avans a materiei. Legarea continuă a materiei propuse în procesul de predare-învăţare de experienţa anterioară a elevilor, precum şi de materiile învăţate anterior constituie un mod de adâncire şi lărgire a învăţării.

Predarea strategiilor de învăţare. Strategiile de predare învăţare sunt atât ale profsorilor cât şi ale elevilor. Oferindu-le elevilor posibilitatea alegerii strategiei proprii pentru stabilirea scopurilor şi sprijinindu-i să-şi monitorizeze progresele, se obţin câştiguri importante în procesul didactic. A preda elevilor strategiile de învăţare este o activitate eficientă care se petrece în trei faze posibile:

1. modelarea prin demonstrarea comportamentelor dorite; 2. activităţi asistate în care elevii sunt ajutaţi direct de profesor; 3. activităţi practice în care elevii acţionează independent.

Asigurarea învăţării temeinice. Pentru stăpânirea materiei este necesar să se înveţe pas cu pas şi fiecare etapă să fie consolidată.

Învăţarea prin cooperare. Dacă elevii cooperarează în grupurui mici de învăţare, randamentul procesului de învăţare creşte pentru toţi.

Educaţia adaptată. Folosirea unei varietăţi de tehnici educative care adpatează lecţiile fiecărui elev în parte, constituie o garanţie a creşterii randamentului învăţării.

În toate lucrările de specialitate sunt redate ca cele mai importante aspecte ale adaptării procesului didactic:

- **Flexibilizarea curriculum-lui,**
- **Individualizarea strategiilor didactice!**

Bibliografie:

http://anyflip.com/qhbq/ikhp/basic

Simona VELEA - *cercetător*, ISE;

Prof. univ. dr. Ecaterina Vrăjmaş, Dimensiuni actuale ale politicilor şi practicilor educaţiei incluzive.

Efectul dezvoltării comunitare asupra performanței școlare

Ulkei Edit
Scoala Gimnaziala "Mora Ferenc"
Odorheiu Secuiesc, jud. Harghita

În lucrarea mea intitulată „ Efectul dezvoltării comunitare asupra performanței școlare” am studiat efectul comunității, al dezvoltării comunității punând accent deosebit pe relații sociale, performanța școlară a individului. Obiectivul meu a fost pe de o parte să găsesc o legătură între joacă, activități în grup și dezvoltare a comunității, pe de altă parte, să prezint rolul practic al educației în și prin comunitate, rezultatul realizării acesteia în mediul școlar (în cadrul clasei). În ceea ce privește structura lucrării principiul meu a fost să încep cu aspecte teoretice după care să le abordez și pe cele practice. Prin urmare, în primele trei capitole am scris despre comunitate și grup, am cercetat oportunități educaționale ale dezvoltării comunității, cu accent deosebit pe joacă, muncă în doi, muncă în grup, activități extrașcolare, și am menționat performanțele școlare, respectiv factorii care afectează performanța. În cea de a doua parte, în ultimul capitol am sintetizat caracteristicile teoretice și practice ale unei comunități bune, am studiat efectul performanței școlare asupra dezvoltării comunității conform unor aspecte practice.

Conform calculelor mele perioada de cercetare a durat 24 de săptămâni, în afara vacanței, îmbunătățirile au vizat clasele II-a/ III-a C din Școala Gimnazială ”Móra Ferenc”.

În prima etapă am examinat structura socială a clasei, care sunt elevii mai cunoscuți si care sunt mai puțin populari. Sondajul a avut loc prin completarea unui chestionar sociometric. Am presupus că la periferie se află elevii cu capacități mai slabe. Conform ipotezei mele, dacă am i-am implica mai mult pe acești copii în comunitate (prin diferite jocuri, activități de dezvoltare a comunității, jocuri tradiționale pentru copii, activități pentru formare de echipă, participare la excursii), atunci și ei ar deveni membri activi. Odată ce ar cunoaște spiritul de echipă și ar simți că sunt membri la fel de importanți și neînlocuibili ai comunității, s- ar implica și ei mai mult, ar deveni mai activi în procesul de învățare, și diferențele de performanță dintre elevi ar fi mai mici.

Pentru a demonstra acest lucru, a avut loc o evaluare atât la mijlocul cât și la sfârșitul cercetării pentru a dovedi că elevii vizați nu se mai află la periferie, și pe baza calificativelor se poate constata progresul.

În cercetare a fost implicat și un grup de control, unde nu a avut loc nici un fel de dezvoltare comunitară specifică. Am presupus că la prima evaluare nu va exista nici o diferență semnificativă între rezultatele celor două clase, însă la cea dea doua și a treia evaluare trebuie să observăm schimbări. Cred în utilitatea cercetării mele, și că rezultatele așteptate vor fi în concordanță cu rezultatele reale.

Să vedem sumarul ipotezelor cercetării:

1. În cele mai multe cazuri, elevii cu performanță mai slabă se află la periferie, pe când cei cu performanțe mai bune se află încentrul atenției.

2. În urma dezvoltării comunității relațiile în cadrul clasei se vor îmbunătăți.

3. Ca urmare a îmbunătățirii dezvoltării comunității se va îmbunătății performanța elevilor aflați la periferie, având inițial rezultate școlare mai slabe.

Pe baza cercetărilor mele pot afirma cu certitudine că prima mea ipoteză s- a adeverit, atât în clasa experimentală cât și în cea de control, la periferie se situează elevii cu performanțe mai slabe, iar în centru elevii cu performanțe mai bune.

În urma intervenției clasa experimentală a trecut printr- un proces de dezvoltare pozitivă din punct de vedere structural, periferia a fost lichidată, proporția celor aflați în centru a crescut în mod semnificativ, categoria de singuratici a dispărut, 75% din clasă se află în formaţiune socială închisă, ceea ce indică o comunitate organizată. Luând în considerare indicatorii de coeziune, putem afirma, că în grupul experimental, comparativ cu rezultatele inițiale, valorile finale arată o dezvoltare permanentă față de rezultatele clasei de control, care înregistrează rezultatele stagnante sau și mai rele, prin urmare dezvoltarea nu este spontană, ci mai degrabă consecința implicării și a intervențiilor. Astfel, și cea de a doua ipoteză a fost corectă, respectiv în urma dezvoltării comunității relațiile s- au îmbunătățit.

Atât în clasa experimentală cât și în cea de control mediile semestriale și evaluările au dat dovadă de o corelație pozitivă foarte puternică, astfel încât există o corelație puternică între cei care s-au schimbat. Cei care au avut rezultate bune de- a lungul semestrelor, au obținut punctaj mare, iar această afirmație este adevărat și invers. Totalizând rezultatele semestriale ale celor două clase, putem constata, că clasele sunt la același nivel școlar, din păcate, acest lucru nu se poate afirma în cazul evaluărilor. La urma urmei, această afirmație nu este foarte relevantă în ceea ce privește cea de- a treia ipoteză, pentru că am fost interesați în schimbarea performanței celor patru elevii, aflați inițial la periferie. Comparând rezultatele semestriale I, II, III ale clasei experimentale și de control, evaluările1., 2., 3., mediile elevilor clasei de control aflați inițial la periferie, s- a constatat, că diferența nu este semnificativă. Aceasta este o veste bună, pentru că mediile elevilor clasei experimentale aflați inițial la periferie ar trebui să arate o schimbare pozitivă semnificativă. Prin examinarea acestor date, s- a constatat că schimbarea nu este semnificativă la nivel de grup. În plus, se remarcă faptul că poate fi văzut un anumit grad de progres. În timp ce în clasa experimentală dezvoltarea generală a celor patru elevi față de ei înșiși a fost de +32,29 puncte, în clasa de control acest rezultat a fost de -8,61 puncte, dezvoltarea în comparație cu media clasei în clasa experimentală a fost de +26,98 puncte, în clasa de control -17,56 puncte. Prin urmare cea de a treia ipoteză s-a confirmat doar parțial.

În concluzie pot spune, că cercetarea a fost de succes, pe de o parte datorită faptului că ipotezele mele s- au adeverit, chiar dacă nu exact la fel cum am vrut, pe de altă parte, clasa mea a devenit o comunitate unită, unde bunele maniere, ascultarea reciprocă, voința de a ajuta, acceptarea și respectul sunt considerate valori.

„Numai colectivitatea organizată devine o forță constructivă, dragă prietene! Singularizat, omul se pierde, pe când într-o colectivitate orice sforțare își găsește locul ei...”(Liviu Rebreanu)

Matematica și platformele educaționale

Prof. Înv. Primar Sîrbu Bianca Lăcrămioara
Școala Gimnazială Buciumi, Localitatea Buciumi, Județul Bacău

Motto:

„Nu vă mândriţi cu predarea unui număr mare de cunoştinţe. Stârniţi numai curiozitatea. Mulţumiţi-vă să deschideţi minţile, nu le supraîncărcaţi. Puneţi în ele scânteia.” Anatole France

Educaţia a vizat, de-a lungul timpului, formarea personalităţii omului, în funcţie de particularităţile fiecăruia, dar şi în funcţie de dinamica socială, de mobilitatea profesiilor prin integrarea dinamică a omului în societate. Tocmai de aceea şcoala a jucat întotdeauna un rol esenţial în orice epocă, iar astăzi, în contextul actual al unei societăţi structurate printr-o cunoaştere informaţională şi eficienţă tehnicizată, orientate spre pragmatism, relevanţa educaţiei este una şi mai mare. Din această perspectivă, există riscul ca educaţia să fie redusă la dimensiunea informaţională, dar actul educaţional nu poate fi epuizat însă în ceea ce înseamnă transmiterea unui set de informaţii şi de abilităţi practice, oricât de performante ar fi acestea. Educaţia nu trebuie să se rezume doar la aspectul informativ şi la cel pragmatic. Procesul educaţiei se desăvârşeşte doar atunci când luăm în discuţie şi componenta sa formativă. Caracterul formativ al educaţiei implică, în general, dobândirea de atitudini la nivel moral, civic, estetic, religios și însumează informație, gândire, voință și simțire.

Matematica, alături de limba română este una dintre disciplinele de bază ale învățământului primar, astfel încât învățarea matematicii în clasele P-IV contribuie la formarea raționamentului matematic, formarea capacităților de punere în practică a cunoștințelor, contribuie la promovarea posibilității de apreciere matematică a realității. Învățarea matematicii se realizează prin efort intelectual, ce constă în observarea obiectelor și fenomenelor sub aspecte logice (mulțimi, relații, apartenență), operare cu mulțimi concrete, operații de analiză, sinteză, comparații.

În sprijinul dezvoltării tuturor cunoștințelor vine și societatea informațională, denumită și societate a cunoașterii, ca principal factor al dezvoltării umane. Principalul partener al dezvoltării elevului în această societate informațională o reprezintă platformele educaționale, iar abilitatea de a le folosi a devenit una dintre principalele deprinderi ale acestui secol. Suntem o generație mereu în mișcare și adaptare, astfel încât este obligatorie educarea elevilor pentru a beneficia de avantajele tehnologiilor moderne. Calculatorul ajută la rezolvări de exerciții şi probleme matematice prin diferite programe, informatica punând la dispoziția matematicii editoare de texte matematice şi de softuri educaţionale. Interdisciplinaritatea matematică informatică este absolut necesară şi dorită, mereu, la orele de curs. Prin programul Microsoft Office Word se pot crea tabele, diagrame, forme automate și organigrame, toate fiind utile în majoritatea ştiinţelor. De asemenea, prin programul Excel se pot realiza diverse obiecte ce au legătură cu geometria, cum ar fi: linia, punctul, piramida, conul. Aceste abordări ajută elevul, aducându-l cât mai aproape de realitatea înconjurătoare dezvoltându-i gândirea, creativitatea, făcându-l capabil să găsească diverse soluții la probleme cotidiene sau ajutându-l în dezvoltarea personală. Copiii sunt fascinați de calculatoare, în special prin jocurile de calculator, dar există şi multe softuri educaţionale, programe utilizate pentru îmbunătătirea culturii generale sau chiar pentru așa-numita învățare interactivă. Aceste programe sunt primite cu interes de către copii, îi fascinează, astfel încât cei care au avut ocazia să

lucreze, să studieze cu ajutorul softurilor educaționale nu-și mai doresc decât lecții ce se pot realiza cu ajutorul calculatorului.

Din punct de vedere al utilizării platformelor educaționale în activitatea de predare – învățare – evaluare a matematicii, lucrul cu acestea permite: accesul la o bază de date cu modele de probleme rezolvate, tutoriale care explică metode de rezolvare a problemelor, aplicații 3D pentru noțiuni de geometrie, dar și utilizarea unor platforme de e-learning. Pentru elevi de toate vârstele, dar mai ales pentru cei de vârstă școlară mică, fascinante sunt jocurile de calculator în care ei rezolvă diverse sarcini, mai mult sau mai puțin dificile, cu ajutorul unor personaje din povești sau din desenele animate. Interactivitatea exercițiilor, sunetele ce însoțesc cerințele dar și rezolvarea lor, crează un mediu eficient în atingerea obiectivelor lecției, în care profesorul este doar un coordonator și nu principala sursă de informare.

Cu ajutorul platformelor educaționale trebuie să se asigure un demers didactic adecvat învăţării active şi interactive folosind metode, procedee şi tehnici de învăţare eficiente, cu scopul dezvoltării gândirii critice a elevilor. Fără a exclude strategiile învăţământului tradiţional, învăţătorul trebuie să se folosească de societatea informațională, în toate dimensiunile ei, pentru a menţine interesul elevilor, pentru a avea atmosfera propice de învăţare şi pentru a crea actul educaţional necesar momentului în care trăim, începutul mileniului trei. Elevii nu trebuie să fie obiecte ale formării, ci subiecţi activi ce contribuie la propria formare.

Utilizarea platformelor educaționale în însușirea cunoștințelor matematice este o metodă care își face loc din ce în ce mai mult în timpurile pe care le trăim, iar plecând de la ideea marelui Confucius (551-479 î.C.), „Pune-i să facă și vor înțelege!”, acest „pune-i să facă” reprezintă legea ce duce la implicarea elevilor în propria învățare. Pentru a-i determina pe elevi să gândească, să rezolve probleme, să găsească soluții, învățătorul trebuie să găsească modalități prin care să-i implice pe elevi în învățare și pentru a gestiona în mod adecvat astfel de situații didactice.

Platformele educaționale permit elevului să descopere un mediu atractiv, ce îi va oferi posibilitatea să își îmbogățească logica, gândirea și viteza de lucru, rezolvând exerciții și probleme are ocazia să își aprofundeze cunoștințele, iar stresul impus de verificarea prin metoda tradițională, scoaterea la tablă, este eliminat. Accentul cade pe motivația mai înaltă a elevilor și valorificarea inteligenței lor, pe implicarea acestora în organizarea unei ore de matematică care să aibă un caracter predominant interactiv, folosirea unui număr mare de materiale și produse alături de manuale și ghiduri metodologice, iar rolul elevului ca parte activă în învățare este completat de rolul învățătorului ca facilitator care să inspire învățarea și să o ghideze mai mult decât să o controleze. Competențele digitale se dezvoltă, iar pentru a contribui la un șir de invenții noi și descoperiri, învățătorul pune accent pe crearea de sarcini care să stimuleze creativitate și comunicare eficientă. O metodă eficientă folosită la clasă, dar și în cadrul accesării platformelor educaționale în studierea matematicii, este cea a investigației, care încurajează elevii să găsească singuri soluții la problemele identificate și îi antrenează să gândească liber, critic și constructiv. Folosind creativ această metodă, elevii nu sunt tratați drept simpli receptori de informație de la profesor sau din manuale, ci singuri ajung la soluții, testează ipoteze și apoi le verifică. Așa cum învățarea în baza metodei investigației durează de regulă mai mult timp, tocmai instrumentele digitale pot fi utilizate pentru a transmite elevilor din timp informații, subiecte și detalii organizatorice. Aceasta va contribui substanțial și la consolidarea autonomiei învățării, dezvoltarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine, pentru că elevul, subiect ale educației, trebuie să aibă un statut de coautor al unei învățări autentice, devenind un partener activ al profesorului, fiind interesat în primul rând pentru randamentul școlar propriu. El este implicat activ în învățarea activă, dezvoltându-se autonomia și responsabilitatea pentru deciziile luate, care au motivație intrinsecă.

Ancorarea învățământului românesc în secolul XXI presupune îmbinarea învățării în stil tradițional cu învățarea în stil modern, adaptarea demersului didactic în funcție de cerințele clasei de elevi, învățarea să pună accent pe competențe și deprinderi practice și cooperare, iar rolul învățătorului este de instructor, ghid, îndrumătorul care acompaniază clasa de elvi, mentor, sfătuitor, consultant, transmiţător de cunoştinţe, formator, supraveghetor, coordonator, model, colaborator – o persoană care facilitează procesul învăţării pentru elevi, încercând să descopere ce anume este interesat să înveţe elevul, şi determinând apoi cea mai bună modalitate de a-i pune la dispoziţie elevului acele informaţii prin furnizarea de sisteme de cunoştinţe sau materiale, care să-i dea acestuia posibilitatea să se achite mai eficace de o sarcină. Acest lucru se realizează prin ascultare, punere de întrebări, furnizare de idei, sugerarea de alternative şi identificare de posibile resurse. Toate acestea sunt completate de folosirea platformelor educaționale care vine ca o întregire a educației tradiționale, și presupune interactivitate, dezvoltarea gândirii critice, implicare personală, lărgirea orizontului cunoașterii și oferă elevilor sentimentul de încredere în propriile capacități.

Bibliografie:

1. Cucoş Constantin. *Informatizarea în educaţie*. *Aspecte ale virtualizării formării*, Editura Polirom, 2006.

Practici educaționale de succes în actualul context educațional

Profesor învățământ preșcolar, Buth Ileana Cristina
Școala Gimnazială „Sf. Dumitru”, Măceșu de Sus, Dolj

Nici unul din aspectele dezvoltării copilului nu se manifestă de sine stătător, și toate deprinderile, oricât de simple sau complexe ar fi, reflectă intercorelarea abilităților.

Jocul este activitatea fundamentală a copilăriei şi stă la baza conceperii întregului program din grădiniță. Jocul înseamnă învăţare, modul cel mai natural de a învăţa al copilului.

În educația timpurie abordarea interdisciplinară a conținuturilor este o necesitate ce decurge din nevoia firească a copilului de a explora mediul înconjurător, fizic şi social, de a-l cunoaşte şi a-l stăpâni, iar integrarea informațiilor, priceperilor, deprinderilor diverse în jurul unor teme care le-au stârnit interesul, face parte din modul lor natural de a învăța. Studierea integrată a realității îi permite copilului explorarea în mod global a mai multor domenii de cunoaştere, iar abordarea interdisciplinară a conținuturilor educației timpurii permite luarea în considerare a nevoilor de cunoaştere a copiilor mici şi abordarea unor subiecte de interes.

Peste tot în lume, copiii desenează începând cu cele mai fragede vârste, indiferent că mâzgălesc sau fac desene mai elaborate, că o fac pe hârtie, pe zid, pe geam sau pe nisip, sau ca o fac cu pixul, creionul, markerul sau pensula.

În actualul context educațional, se poate alege ca activitate didactică de succes : desenul sau povestirea.

Orice copil alege să deseneze cu instrumentul cel mai apropiat caracterului său și de inspirația de moment. Copilul își exteriorizează în felul acesta emoțiile, dorințele, viziunea lui despre lume, de multe ori, ceea ce nu poate spune în cuvinte sau ceea ce l-a impresionat, fie că este un obiect, un personaj sau un animal. Trasajul liniilor, culorile folosite, geometria formelor, tema abordată, persoanele prezente în desen sunt caracteristici ale desenului pe baza căruia se încearcă descifrarea trăirilor copilului.

Povestirea este o metodă de învățământ ce poate fi folosită cu foarte mare succes în învățământul preșcolar, care constă în expunerea orală, vie, plastică, sub formă de naraţiune sau descriere prin intermediul căreia sunt înfăţişate fapte, evenimente, întâmplări îndepărtate în fenomene ale naturii, spaţiu şi timp, etc. pe care copiii nu le pot înţelege altfel. Activitatea de povestire este una dintre activitățile de educare a limbajului cele mai plăcute copiilor, deoarece satisface nevoia de cunoaștere și de afectivitate, stimulează imaginația și oferă cadrul adecvat de exersare a capacității de comunicare.

Covorul povestitor, covorul cu poveşti, povestea din covor, sacul cu poveşti sau trăistuţa cu poveşti, cum mai denumim această manieră de a povesti, este un suport la carte ca şi mini-teatrul, păpuşile de deget sau păpuşile, care îi induce copilului plăcerea de a citi, conştientizându-l că acea poveste pe care el o ascultă, se găseşte între coperţile acelei cărţi care se află alături de covor. De obicei cartea, covorul şi personajele din poveste se găsesc într-un sac, care de această dată este adus de doamna educatoare şi nu de Moş Craciun, şi este plin cu poveşti şi nu de cadouri. Începutul tradiţional al poveştii cu "A fost odată ca niciodată ..." se transformă în "Şi când covorul s-a desfăcut, / Povestea a şi început!" sau "Covorul se derulează / Şi povestea demarează", iar finalul "Şi am încălecat pe-o şa şi v-am spus povestea aşa" devine "Şi când povestea s-a terminat, / Covorul l-am şi rulat".

Șorțul povestitor este o metodă inovativă de predare folosită în grădinițe, prin care copiii sunt implicați activ și creativ în povesti. Șorțul este confecționat din material textil, iar toate elementele și personajele sunt din fetru,

personalizate pentru fiecare poveste în parte, cu detalii specifice acțiunii din acea poveste; elementele fixe sunt cusute, iar personajele sunt marionete de degete.

PROVOCĂRI ÎN EDUCAȚIA DIGITALĂ

PROF: FLORESCU IOANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MOIECIU DE JOS, BRAȘOV

Era digitală a devenit acum un domeniu cu o dinamică aparte. Într-o lume în care device-rile mobile au devenit indispensabile deoarece elevii le percep ca o realitate a vieții lor, profesorilor le revine misiunea de a-i deprinde pe elevi să utilizeze eficient aceste instrumente. Foarte mulți elevi petreceau mult timp în fața laptopului, tabletelor sau a telefoanelor mobile. Odată cu educația în mediul online, acest timp a crescut și mai mult, iar elevii sunt nevoiți să-și reorganizeze timpul zilnic pentru continuarea activităților în mediul online.

A fost o situație inedită pentru toată lumea. Elevii au conștientizat faptul că trebuie să își continue educația, școlile au apelat la diferite platforme pentru a interacționa în timp real cu elevii, iar profesorii au căutat modalități de a fi conectați permanent cu elevii lor. Nu a fost ușor, dar ne-am mobilizat, iar elevii au fost încântați de activitățile desfășurate online. Au fost conectați, a trebuit să-și organizeze eficient timpul, dar și materialul de învățat și a fost necesar să rămână motivați pentru învățare.

Preocuparea pentru crearea unui cadru în care elevii să învețe cu plăcere, dar să fie și motivați pentru învățare, m-a determinat să parcurg câteva cursuri prin care am exersat integrarea în lecții a unor instrumente digitale atractive. Am încercat să pun la dispoziția elevilor materiale de studiu, astfel încât ei să aibă un autocontrol al timpului și al ritmului în care ei se implică în învățarea online, dar și pentru a le crește încrederea în propriile capacități.

Pentru a interacționa permanent cu elevii mei, am utilizat platforma Google Classroom. Mi-am facut clasele și am putut trimite diferite materiale, ppt-uri, lecții video, filmulețe, link-uri pentru a se documenta. Și ei au încărcat temele în diferite formate, iar eu am putut să le ofer fed-back, dar și să le explic acolo unde au greșit, Este adevărat că în învățarea online comunicarea este facilitată de tehnică, iar această tehnologie duce adesea la izolare, dar am folosit inițial Zoom și apoi Google Meet pentru întâlniri online cu elevii mei. M-a ajutat deoarece am putut partaja ecranul pentru a le trimite fișe de lucru, filme, prezentări ppt. În pregătirea lecțiilor, am folosit Padlet pentru a colabora cu elevii prin postarea unor teme, sarcini de lucru, proiecte. Avantajul folosirii acestui instrument este acela că s-a putut oferi, dar și primi feed-back rapid. Pentru a crea scheme, prezentări interactive, pentru fixarea cunoștințelor la limba română, dar și pentru orele de consiliere, am folosit Mentimeter. Norișorul de cuvinte sau testele cu variante de răspuns m-au ajutat să corectez informații neclare, dar și să aflu, prin diferite sondaje de opinie, care este starea elevilor, care sunt emoțiile lor.

În cadrul orelor, am folosit și instrumente care tranformă învățarea în joacă, permițând verificarea modului în care elevii și-au însușit noile conținuturi, atât în perioada de fixare, dar și în cea de actualizare a cunoștințelor. Un astfel de instrument este Jamboard-ul, iar cu ajutorul lui am organizat și am sistematizat cu elevii ideile pe mai multe pagini, astfel încât ei să le poate vizualiza și reține mai ușor. Încercam să finalizez activitatea cu Kahoot, Quizizz sau Wordwall, instrumente atractive cu ajutorul cărora am realizat evaluări formative (https://wordwall.net/resource/2317732, https://quizizz.com/admin/quiz/5eadbb732b8eb2001bcaf476/adverbul-exersare, https://create.kahoot.it/v2/details/5b0cb227-d8e7-4bfa-a163-9c1de585c948). Am folosit atât teste create de mine, dar și

teste create de alți colegi. Aceste aplicații sunt pe placul elevilor, oferindu-le șansa de a-și etala cununoștințele fără teama greșelilor. De asemenea, ele motivează elevii să obțină rezultate cât mai bune la fiecare sesiune de joc.

În urma integrării instrumentelor digitale în activitățile online, s-a constatat o îmbunătățire a procesului instructiv-educativ deoarece elevii au fost mai motivați să îndeplinească sarcinile de lucru propuse, dar și mai activi. De asemenea, folosirea eficientă a instrumentelor digitale are scopul de a asigura participarea elevilor la educație, dar și rolul de a dezvolta creativitatea și gândirea critică a acestora.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. înv. primar, SCARLAT AURELIA
Școala Gimnazială „Mircea cel Bătrân” - Pitești

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima vreme a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide şi progresului tehnologic înregistrat, s-au deschis noi perspective pentru practica educaţională, aceasta fiind completată cu metode moderne de predare-învăţare şi evaluare, metode specifice societăţii informaţionale.

Una dintre aceste metode presupune utilizarea unei abordări orientate mai mult pe instruire în ceea ce priveşte procesul educaţional. Utilizarea e-learning împreună cu tehnologiile informaţiei şi comuncaţiilor oferă posibilitatea îmbunătăţirii semnificative a procesului educaţional. În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unităţile de învăţământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizaţiilor cele mai diverse.

Instruirea online se referă la instruirea care se desfăşoară prin intermediul unui calculator conectat la o reţea, conţinutul educaţional putând fi sub forma unei lecţii tradiţionale sau a unei sesiuni de lucru colaborativă, realizată cu ajutorul tehnologiilor de comunicaţie. Materialele educaţionale pot fi prezentate sub formă de text, grafice, materiale audio, video.

E-learning reprezintă interacţiunea dintre procesul de predare/învăţare şi tehnologiile informaţionale, acoperind un spectru larg de activităţi, de la învăţământul asistat de calculator până la învăţământul desfăşurat în întregime în manieră online.

Un *sistem de e-learning* constă într-o experienţă planificată de predare-învăţare, organizată de o instituţie ce furnizează resurse educaţionale stocate pe medii electronice într-o ordine secvenţială şi logică pentru a fi asimilate de subiecţi în maniera proprie, fără a-i constrânge la activităţi sincrone de grup. Sarcina educaţiei şi formării bazate pe noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiţionale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora.

Avantaje şi limitări în e-learning:

- *independenţa elevului de spaţiu* – elevul poate învăţa acasă într-o atmosferă relaxantă şi în acest mod el economiseşte timp. Având în vedere necesitatea utilizării ca mediu de învăţare a reţelelor Internet sau intranet există însă riscul întreruperii comunicării cu serverul.

- *independenţa elevului de timp* – conduce la libertate în fixarea orarului, conţinuturile educaţionale fiind parcurse în ritm propriu. În acest caz, elevul trebuie să cunoască noţiunile de bază din cadrul disciplinelor.

Există şi unele riscuri dacă luăm în considerare două aspecte importante ale e-learning: comunicarea şi colaborarea, iar acestea se pot desfăşura:

- *sincron*, în sensul că toţi participanţii se conectează în acelaşi timp şi sunt sub îndrumarea unui profesor, existând posibilitatea lucrului în comun sau a partajării informaţiei. În special comunicarea sincronă, cum ar fi chat sau videoconferinţă, depinde extrem de mult de timp deoarece toţi participanţii la curs trebuie să fie on-line în acelaşi timp, iar aceasta necesită un bun management al timpului.

- *asincron,* dar nici în acest caz participanţii nu sunt complet independenţi de timp, deoarece nu are sens să formulezi o întrebare sau să lucrezi la un proiect comun dacă răspunsurile emise ajung cu întârziere la destinatar. Spre deosebire de învăţarea sincronă, în învăţarea asincronă interacţiunea dintre profesor şi elev se produce intermitent, în sensul că materialele necesare în instruire pot fi parcurse fără comunicare în timp real, fiind livrate de exemplu prin e-mail sau CD.

- *distribuirea şi diseminarea informaţiei rapid, simultan mai multor elevi* – are ca rezultat creşterea ratei de achiziţie a cunoştinţelor şi este benefică pentru elevi, aceştia având acces rapid şi la surse de informaţii. Diseminarea rapidă a informaţiilor aduce mari beneficii furnizorului de servicii educaţionale care poate şcolariza un număr mai mare de persoane, fără să fie afectată eficienţa instituţiei de învăţământ.

- *învăţarea adaptivă* – în e-learning conţinuturile didactice pot fi proiectate astfel încât fiecare elev să aibă posibilitatea parcurgerii materialelor în ritm propriu. Printr-o pretestare se evaluează nivelul cunoştinţelor în funcţie de care se stabilesc tipul şi stilul de învăţare, dar şi progresul pe care trebuie să-l facă elevul. Multe sisteme e-learning nu au bine definite aceste seturi de caracteristici.

- *creşterea motivaţiei şi asigurarea succesului şcolar prin utilizarea elementelor multimedia şi a învăţării interactive* – anumite tipuri de media utilizate eficient prelungesc perioada de reţinere a cunoştinţelor. Combinarea mai multor tipuri de media într-un mod plăcut poate fi foarte eficientă, ducând la reamintirea în totalitate a întregului material. Dezavantajul este dat atât de costurile foarte ridicate necesare pentru crearea materialelor cu conţinuturi speciale (simulări, animaţii), cât şi de cunoştinţele specifice anumitor domenii.

Indiferent de riscurile pe care le presupune sistemul e-learning, trebuie respectate următoarele reguli:

- să se urmărească în permanenţă atingerea obiectivelor propuse;

- să se structureze conţinutul educational, încât să devină accesibil pentru diverse niveluri de cunoaştere;

- să conţină elemente care să orienteze elevul spre o instruire eficientă;

- să stimuleze gândirea independentă;

- să ofere situaţii didactice de autoevaluare.

Dacă se face o prezentare liniară şi distinctă a avantajelor şi respectiv a dezavantajelor utilizării acestui sistem de predare-învăţare-evaluare, avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data şi ora la care se implică în activitatea de instruire.

Faţă de sistemul tradiţional de învăţământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje:

1. *Independenţa geografică, mobilitatea* creează posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal şi a reţelei;

2. *Accesibilitate online* este o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie: accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde şi oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână, fără dependenţă de timp;

3. *Prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional*;

4. *Individualizarea procesului de învăţare.* Fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare şi se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), iar parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid şi permanent;

5. *Metode pedagogice diverse*. Programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la

evaluarea online. Un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate;

6. *Administrarea online*: asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea elevilor şi a serviciilor oferite în reţea;

7. *Costuri reduse de distribuţie*. Costurile soluțiilor electronice sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spațiilor, etc.;

8. *Timp redus de studiu*. În unele cazuri, şi timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor, căci subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va avea nevoie doar de câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline pe computer;

9. *Interacţiuni sincrone şi asincrone*. Aceste tipuri de interacţiuni dintre instructori şi instruiţi se pot completa;

10. *Tehnologii dinamice diverse,* ce permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatori;

11. *Învăţământul online* este *organizat pe subiecte*, spre deosebire de cel tradiţional care este organizat pe grupe de vârstă; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite.

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt:

1. *Rata mare de abandon* – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente şi susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Elevii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional.

2. Este necesară o *experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor*, cursanţilor solicitându-li-se anumite cunoştinţe în domeniul IT. Instalarea unui sistem e-learning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunoştinţe tehnice suplimentare.

3. *Costuri mari pentru proiectare şi întreţinere* – acestea includ şi cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informaţiilor în reţea, întreţinerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educaţional clasic, acestea sunt net mai mici.

Cu toate aceste dezavantaje sau limitări, experienţa platformelor e-learning deja funcţionale a demonstrat faptul că participanţii la educaţie prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual şi intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii şi respectiv, însuşirii de cunoştinţe prin acest modern şi eficient tip de educaţie.

Distincţia dintre educaţie tradiţională şi educaţie on-line va merge către definirea şi punerea în practică a standardelor de calitate. Industria de e-learning continuă să se extindă zilnic şi standardele necesare pentru crearea acestui tip de conţinut pot fi complicate. Dezvoltatorii cu experienţă în pregătirea în domeniul TIC sau dezvoltatorii începători în e-learning bazat pe internet, în egală măsura vor beneficia de aceste îndrumări.

Bibliografie: “**Instruire Asistată de Calculator şi Platforme Educaţionale On-Line”,** Dobrițoiu Maria, Corbu Corina, Guță Anca, Urdea Gheorghe, Bogdanffy Lorand, Editura UNIVERSITAS, Petroșani, 2019

Platformele educaționale în școala românească

Pîrvulescu Ștefania Ana Maria

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare. Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat. Cadrele didactice â recunosc că au dificultăți reale în derularea activităților didactice în mediul online din cauza absenței unor instrumente tehnice corespondente variatelor activități pe care le desfășoară în mod curent la clasă (integrate în platformele pe care le utilizează), destinate managementului de ansamblu al clasei, obținerii feedback-ului și realizării activităților de evaluare. Răspunsurile cadrelor didactice participante sugerează faptul că ar trebui utilizate doar câteva soluții și aplicații digitale pentru realizarea activităților didactice online, având în vedere că elevii sunt puși în dificultate de utilizarea mai multor instrumente informatice (2,20 pe scala 1-3). Acest fapt își are originea în opțiunea individuală a cadrelor didactice pentru o platformă care le este familiară, punându-i astfel pe elevi în situația de a lucra cu mai multe platforme, uneori schimbând infrastructura de mai multe ori pe zi. Un element important în analiza derulată de studiul de față îl reprezintă nivelul de utilizare a computerului, nivelul competențelor de utilizare a noilor tehnologii. Am pornit de la premisa că formarea acestor competențe este asigurată deja din formarea inițială (de specialitate și psihopedagogică) pentru cadrele didactice tinere, iar pentru cadrele didactice aflate deja la apogeul carierei, prin programe de formare continuă.

Programul Teleșcoala, a fost, de asemenea, o soluție bună pentru prima etapă, implementată rapid, focalizată pe nevoile elevilor din clasele terminale ale gimnaziului și liceului. Este însă necesar să fie stabilit un standard național de calitate a educației prin suita de sesiuni susținute la televiziunea publică, care sunt considerate „un model” și vor influența modul de predare al multor profesori, în special al celor aflați la debutul carierei didactice. Percepția a ceea ce înseamnă o „lecție bună” se extinde nu doar la nivelul altor profesori, ci ajustează așteptările elevilor, părinților și publicului larg, în general. De aceea, trebuie diminuat excesul de teorie, trebuie crescută legătura cu practica și relevanța învățării pentru viața cotidiană, trebuie utilizate metode de interacțiune educațională și diminuată ponderea metodelor expozitive. Așadar, cu unele limitări firești, impuse de mediul de comunicare, lecțiile prezentate public ar putea să includă într-o măsură mult mai mare sarcini de lucru practice, plasate în contexte concrete de viață și care pleacă de la o problemă/ context real, plauzibil, care solicită nu doar utilizarea de proceduri sau formule și memorarea de informații (clasificări, definiții, rutine etc.) ci stimulează formarea unor capacități de nivel superior (aplicare, interpretare, anticipare de consecințe, explicarea fenomenelor, creare, raportare la valori, conduite proactive, cooperare etc.). Situațiile educative prilejuite de aceste emisiuni Teleșcoala, înregistrate pentru a fi la dispoziția elevilor și cadrelor didactice pe termen lung, pot constitui un reper pentru inovare.

Din observațiile cadrelor didactice (atenție, la începutul intrării școlii în online, lucrurile putând să fie în măsură să se îmbunătățească pe parcurs!) dificultățile tehnice și lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii sunt pe primele locuri. Mai simplu spus, elevul are acces la informația digitală, dar nu are o obișnuință de a învăța în acest sens, numeroase alte studii arătând anterior prezentului că obișnuința elevilor de a utiliza device-urile este în direcția programelor de socializare, muzică și entertainment. În acest context trebuie explicată prevalența itemului care privește lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii față de cel care vizează lipsa unui computer/tabletă/telefon smart. Cadrele didactice au observat că și în situația în care elevii au acces la dispozitivele necesare conectării online, faptul că puțini dintre ei au utilizat tehnologia anterior ca un instrument pentru învățare face ca respectivul acces să nu fie cel mai important. Cel mai puțin important factor a fost considerat cel privind lipsa conținutului educațional suficient de diversificat. Acest lucru este corelat și cu faptul că, fiind la începutul utilizării tehnologiei în educație, multe dintre cadrele didactice se află încă în faza de a transpune predarea clasică față în față în zona tehnologiei și astfel tehnologia este considerată mai degrabă un intermediar, nu un cadru de oferire și un procesor al informației. Este evident că, după perioada de încercare a tehnologiei și de reglare a predării tradiționale în noile cadre, vor apărea noi direcții de abordare și atunci necesitatea extinderii orizontului de conținut o să devină mai importantă. Percepțiile cadrelor didactice privind dificultățile elevilor sunt relativ omogene la o diferențiere pe mediul în care este situată instituția școlară. Întrucâtva firesc, impedimentele sunt sensibil mai mari pentru elevii din mediul rural comparativ cu cei din orașele mari, în special în ceea ce privește accesul la echipamente, la Internet, precum și în privința competențelor digitale.

THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOL
When life gives you a pandemic, make the best of it

Venera Roth-Gross
English teacher
Colegiul Național „Andrei Mureșanu” Bistrița

Educational platforms in the time of Covid-19 are like Urbino in ‘Love in the time of cholera’. They are devoted to learning, modernity, ‘order and progress’. They are rational, precisely organized, heralds of progress and modernization. They are stable and secure presences in the lives of millions of teachers and students worldwide, whose lives would have been much worse without these powerful tools. Which, in a way, saved or lives.

To start with, I must confess I have always been a fan of technology. I am no technology expert, but I love to be up-to-date with the latest tools which can make my teaching better. I am well aware of the fact that students nowadays are digital natives, while we, the teachers (most of us, anyway) are digital immigrants. Which makes us, teachers, start on the wrong foot from the very beginning. And we must make up for it. By trying our best to keep up with technology and its evolution, by making every effort to become better every day.

And what better way to start on this road at full speed than by being pushed into it by a pandemic? I am only half joking when I say that this pandemic has had more good effects on education than bad ones. Of course, I am not insensitive to those who lack resources and whose teaching and learning had to suffer in this period. But they are not so many and I am going to focus on what goes on around myself: my school, my county, my country. And the changes that have taken place in these seven months cannot be overlooked. They have happened and they did and must continue to produce effects which are here to stay. Forever.

Schools closed in my country on the 10th March. On the 13th I already had Google Classrooms with all of my classes (8). Nobody told me to do that, but I simply thought I must do it, because I had to be there for my students. They were not surprised, because they were already used to my bringing the laptop to class often, playing Kahoots, working on Padlet or TedEd or VideoAnt. So, everything went naturally, like there was to virus in the world.

In the beginning I was rather uninformed and ignorant when it came to learning / educational platforms. I had heard of Google Classroom on social media and, as several of my trustworthy friends recommended it, I chose it. It was free of charge, another advantage. And then I started the ‘know-how’ gathering campaign. I attended every webinar I laid eyes upon and took every course I saw advertised. I paid for some, some other were free. And knowledge gathered gradually, and I became quite familiar with everything the G-Suite for Education has to offer. In the meantime, my school made official, institutional accounts on the platform for the whole school, so we started working in a more organized manner.

My students and I discovered step by step how to post lessons, homework and materials on Google Classroom, how to do homework, how to correct homework and give feedback, how to access grades and read feedback. We learnt how to store our stuff on Google Drive, how to produce and use Google Docs, Google Slides and Google Sheets. A teacher can create great lessons using Google Slides or Google Forms. A student can produce great project work using the Slides or Forms. A teacher can create materials for use in a Flipped Classroom (which I did for almost my entire summer holiday) using Google Forms and then use them throughout the school year. They are there, one click away, ready to help learning.

Nevertheless, when we speak of learning from a distance we cannot ignore the 'interrelation element'. The classical, but essential interaction between teacher and students. I felt that need from the second week of 'school from home'. And I started using Zoom. Because people in the educational filed whom I follow online recommended it. And they were not mistaken. So, starting with the second week of 'online school', Zoom became my best friend, because it helped me see my students, talk to them, hear their fears and worries, laugh with them, simply interact with them. Nobody could ever convince me that it is not necessary to use synchronous learning. Asynchronous teaching and learning is ok, but in primary, secondary and high school it is vital to do synchronous learning as well.

G-Suite for Education offers the tool called Meet. Which is good and continuously improving – they have an attendance extension now which comes in really handy! But I find fault with it because of its lack of Breakout Rooms. It is an amazing feature that Zoom has. And it made my online teaching a lot better, I believe. Firstly, you are not forced to work in lockstep all through the lesson, you can vary your work formations (pairs and groups of how many students you wish). Secondly, students feel like they are in class. 'We are still doing pair work and group work, nothing has changed, we keep our habits'. It is good for their morale to be able to continue doing as many things as before the pandemic. Pair work and group work are two things we did before, which are very useful and recommended in foreign language classes. Students also get the chance to work without the teacher's help, discuss things together, have a laugh or two and feel relaxed and comfortable during the online classes. And if we could do all these by means of the 'breakout rooms', it was a real gain for my classes.

Kahoot was another blessing for my online classes. This platform made constant improvements during the entire pandemic period. They had an international conference with tens of workshops which introduced their latest developments, all meant to help teachers and learners. The fact that Kahoot is integrated with the Google Classroom represented a big plus for me, as much of the homework I gave my students was directed straight from Kahoot into their Classroom, just a click away. The spreadsheets Kahoot offers after each quiz are helpful indicators of the students' performance and understanding. They can also be used for proper testing. The multitude of quizzes one can find on Kahoot facilitates the teachers' work and offers them a wide array of options. However, teachers are invited to be creators of content on Kahoot. The types of items which can be included in quizzes, with video, pictures and audio material, the fact that a quiz can be both played together during class, assigned as homework or given as a test makes this learning platform a must-use tool.

Whenever life gives you lemons, make lemonade, they say. And when it gives you a pandemic, make the best of it. Bring change into your teaching style, into the way you see technology, into the way you include technology into the everyday learning process. Some teachers did not bother to do any of these. Some only took the time and effort to scratch the surface and include bits of technology into their teaching. But some others, and they are not few, have gone to great lengths to make things as good and easy as possible for their students.

Teachers have come to use learning platforms and apps and discover how much they like it. How much joy and variety they bring into our classes. Students have been our teachers when it came to using technology, and we liked it and they enjoyed teaching us. And many unsuspected purposes of education were unknowingly fulfilled.

And thus, we have come to a point where all the teachers in my school, old and young, had to teach online. I would have never thought it possible a year ago. Maybe some of them are still clumsy and doubtful of technology and its benefits. But at least ALL of them have tried their hand at it. All of them have entered the same channel of

communication with our students. And this is, in my view, an immense accomplishment. Impossible, if it had not been for the educational platforms.

Fişe de evaluare formativă despre cuvinte care exprima insusiri la clasa a II-a

Matrescu Aurica Cristina
Sc.Gimn.Mircea Eliade Satu Mare

Fişele de evaluare formativă au fost aplicate atât în scopul verificării sistematice a cunoştinţelor gramaticale despre cuvinte care exprimă însuşiri, despre adjectiv, cât şi în scopul fixării lor. Utilizarea acestora mi-a permis să aflu care noţiuni gramaticale sunt mai greu însuşite şi înţelese de către copii, fapt care duce la planificarea unor ore de recapitulare pentru generaţiile următoare.

În general, pentru rezolvarea acestui tip de fişe de evaluare s-au acordat între 5-20 minute.

Performanţele şcolare înregistrate de elevii clasei a II - a la fişele de evaluare formativă ne furnizează informaţii referitoare la capacităţile şi aptitudinilor elevilor.

Fişele cuprind exerciţii ce se referă la cunoştinţele de bază din curriculumul şcolar pe care toţi elevii trebuie să şi le însuşească. Gradul lor de dificultate este mediu, iar elevii lucrează la rezolvarea lor în mod propriu. Aceste fişe cer elevilor să-şi reamintească unele noţiuni, să aplice cunoştinţele însuşite în orele de comunicare, să explice, să formuleze enunţuri, să compare, să redacteze scurte texte descriptive etc. Totate fişele se referă la aceeaşi temă, dar cu diferite grade de dificultate fapt care îi ajută pe elevi să-şi perfecţioneze cunoştinţele, să-şi îmbogăţească informaţiile,sa-si dezvolte procesele intelectuale.

Fisa numărul 1 (timp de lucru 5 minute)

CAPACITATEA:

Receptarea mesajului oral

SUBCAPACITATEA:

Sesizarea intuitivă a structurilor gramaticale corecte sau incorecte dintr-un enunţ oral

SARCINA DE LUCRU

1. Pune la numărul plural cuvintele următoare:

viteaz-

paşnic-

harnic-

2. Subliniază cuvintele care arată însuşiri din următorul şir de cuvinte: harnic, abil, teritoriu, pace, viteaz, paşnic, război, curajos, agricultură, podoabe, eroic, păstorit.

DESCRIPTORI DE PERFORMANŢĂ:

FB - găsirea pluralului cuvintelor şi sublinierea tuturor cuvintelor care arată însuşiri;

B - găsirea pluralului cuvintelor şi sublinierea a trei cuvinte care arată însuşiri;

S - găsirea pluralului cuvintelor şi sublinierea a cel puţin trei cuvinte care arată însuşiri, cu sprijinul învăţătoarei.

Fisa numărul 2 (timp de lucru 10 minute)

CAPACITATEA:

Exprimarea orală

SUBCAPACITATEA:

Valorificarea într-un enunţ propriu a cuvintelor şi expresiilor dintr-un text citit sau audiat.

SARCINA DE LUCRU

Alcătuieşte propoziţii cu patru dintre expresiile subliniate. Pe una explic-o: vitejii daci: un neam de oameni paşnici, harnici şi viteji; pământ frumos şi bogat: romanii erau harnici în timp de pace; romanii erau viteji în războaie; înţelegere bună; pământul Daciei străbune; români mândri de strămoşii noştri;

DESCRIPTORI DE PERFORMANTĂ

FB - construirea unor enunţuri corecte din punct de vedere gramatical şi explicarea unei expresii;

B - construirea unor enunţuri corecte din punct de vedere gramatical şi explicarea unei expresii cu ajutorul învăţătoarei;

S - construirea unor enunţuri corecte din punct de vedere gramatical, după model dat;

Fisa de lucru numărul 3 (timp de lucru 10 minute)

CAPACITATEA:

Receptarea mesajului scris

SUBCAPACITATEA:

Desprinderea informaţiilor esenţiale dintr-un text citit.

SARCINI DE LUCRU

1. Potriveşte cuvintele din cele două coloane:

căsuţa	mică
toamnă	harnică
o grăunţă	sfârşit
glas	gri
furnică	de humă

2. Formulează întrebări pentru răspunsurile date:

R_1 Greieraşul era mic, negru, parcă muiat în tuş şi avea aripile pudrate cu brumă.

I_1_____

R_2 Furnica este o făptură mărunţică dar harnică şi înfiptă care strângea pentru iarnă.

I_2_____

DESCRIPTORI DE PERFORMANŢĂ

FB - potrivirea corectă a cuvintelor şi formularea unor interogaţii potrivite;

B - potrivirea corectă a cuvintelor şi formularea unor interogaţii cu mici erori gramaticale (lipsa unui acord);

S - potrivirea cuvintelor şi formularea interogaţiilor cu greşeli repetate;

Fisa numărul 4 (timp de lucru 10 minute)

CAPACITATEA:

Exprimarea scrisă

SUBCAPACITATEA:

Utilizarea sensului cuvintelor noi într-un enunţ propriu

SARCINA DE LUCRU

Scrie în locul cuvintelor subliniate unul din aceste cuvinte: cărăbuş, vreascuri, arămiu, abundenţă, anotimpului cald, lumea necuvântătoarelor. Pe o crenguţă merge o insectă roşiatică. Frunzele cădeau peste crengile uscate. Cărăbuşului i se spune de aramă deoarece este roşiatic. Verdeaţa este din belşug. Cărăbuşul vine din turnătoria verii. Universul mărunt şi tăcut cuprinde furnici, greieraşi, cărăbuşi, buburuze şi alte gâze.

DESCRIPTORI DE PERFORMANŢĂ

FB - găsirea sinonimelor tuturor cuvintelor şi recopierea enunţurilor cu ajutorul acestora;

B - găsirea a trei sinonime şi recopierea enunţurilor cu ajutorul acestora;

S - recunoaşterea a cel puţin două dintre sinonime cu ajutor dat;

Tehnologia modernă și educația preșcolarilor în contemporaneitate

Bora Cristina

Civilizația umană are o istorie ce poate fi abordată ca un lanț continuu de apariție și dezvoltare a tehnologiilor: meșteșugărești, agricole, industriale și, în contemporaneitate, informatice. Transmiterea de la o generație la alta a valorilor aferente activităților umane s-a realizat dintotdeauna prin educație. În societatea actuală, procesul dinamic ce are loc, obligă toate categoriile sociale să țină pasul cu evoluția societății și implicit a educației. Astfel, educația își asumă un rol determinant pentru destinul societății umane, aceasta având rolul de a anticipa drumul pe care îl vom parcurge, deci valorificarea vocației individuale intră în responsabilitatea acesteia.

Așadar, se amplifică rolul educației formale, care capătă valențe noi. Copilul, viitorul adult, necesită sprijin competent în educarea abilităților, a aptitudinilor sale și de amplificare a capacităților creatoare, spre a face față diferitelor probleme complexe și variate pe care le provoacă viața de astăzi, în care schimbările care au loc se produc la o viteză neașteptată.

În zilele noastre copiii uită să ia pauze de la tehnologie. Fie că vorbim de iPhone, alt tip de smartphone sau tabletă, copiii, dar și foarte mulți dintre părinții acestora, preferă să petreacă timp îndelungat în mediul digital, neglijând jocurile și activitățile fizice. Smartphonurile și tabletele reprezintă o componentă importantă a viitorului și o unealtă de învățare, mai ales în aceste timpuri. Totuși, ele nu pot înlocui joaca și activitatea fizică.

Chiar dacă principala activitate a copilului la grădiniță este jocul, activitățile practice aduc un aport important în privința educației intelectuale, dar și a celei generale. Acestea îi țin pe copiii departe de gadgeturi și îi provoacă să își dezvolte imaginația, să găsească soluții pentru rezolvarea unor posibile probleme care apar în timpul acestor activități, să-și dezvolte creativitatea. În acest sens, un rol important îi revine educatorului, care trebuie să propună activități în care copilul să-și folosească atât ochiul dar și mâna.

Cred că este foarte important să se acorde o atenție deosebită dezvoltării abilităților motorii fine ale copiilor. Aceștia trebuie să participe la activități care să le solicite mânuțele. Dacă ei nu vor face acest lucru atunci le-ar putea afecta vorbirea, ceea ce ar putea genera mai târziu o serie de probleme. Primul lucru în preșcolaritate nu este de a-l învăța pe copil să citească ci de a-l implica în fel de fel de activități practice, care contribuie la dezvoltarea abilităților motorii fine, și nu numai. Dacă un copil are gene bune, nu este suficient deoarece, dacă nu are sarcini cognitive, se atrofiază. Trebuie să fie mereu ocupat cu ceva, fără a-l lăsa să lenevească. Tot la fel este și cu abilitățile: membrele superioare trebuie să fie implicate în anumite activități. Nu toți locuitorii planetei noastre sunt genii. Tocmai de aceea fiecare copil trebuie orientat spre latura sa care dă semnale că se dezvoltă cel mai bine: cea intelectuală sau cea practică.

Dar, dezvoltarea abilităților manuale ale copilului duce și la încrederea în forțele proprii ale acestuia și îi dezvoltă componenta intelectuală. Pe măsură ce copilul exersează diferite activități practice, îi crește îndemânarea și astfel trece peste o piedică de care se eliberează, și anume, lipsa de experiență. Nimic nu-l poate face mai entuziast decât un lucru pe care îl realizează cu mânuțele sale. Aici intră în acțiune și voința, căci fără ea ceea ce și-a propus nu poate duce la concluzionarea obiectivului de îndeplinit. Transformând materialele, el reușește să realizeze jucării, obiecte utile care pot contribui chiar și la înfrumusețarea spațiului de locuit sau al celui educativ. Copiii, curioși din fire, se bucură mult atunci când cunosc și simt textura materialului din care este realizată, de exemplu, jucăria lor. Dar, mai presus de toate, dacă mai și contribuie la realizarea ei, cu siguranță impactul nu poate să fie decât unul pozitiv. Activitatea intelectuală și cea practică merg mână-în-mână, dezvoltându-se astfel capacitatea copiilor de asociere mintală și contribuind la dezvoltarea

imaginației, ei anticipând cum trebuie să arate obiectul pe care urmează să îl realizeze. Ei pot realiza obiecte pe care le imaginează sau pot imita diferite obiecte din mediul înconjurător. Pentru a duce la bun sfârșit acest lucru, ei trebuie să apeleze la spiritul inventiv.

Așadar, formarea competențelor începe în perioada preșcolarității, iar acestea se vor dezvolta pe tot parcursul scolarității. Solicitările care au loc în decursul acestor primi ani au o importanță deosebită, grădinița fiind cea dintâi etapă a sistemului educativ, prima verigă din acest lanț, care le oferă copiilor posibilitatea de a obține bazele unei dezvoltări afective, sociale, cognitive și motorii. Acesta este momentul în care sunt trezite curiozitatea intelectuală și sensibilitatea socială a acestora.

Maeștrii de neuitat, marii gânditori Confucius, Budda, Platon, Freud, Einstein au fost stimulați să pătrundă în ei înșiși, transmițând lecții de viață care au lăsat brazde adânci în solurile subconștientului și conștientului generațiilor întregi de preșcolari. La fel trebuie să fie și un educator. Acesta trebuie să stimuleze inteligența preșcolarilor săi învățându-i să-și înfrunte provocările, deoarece nu este suficient să aibă o cultură informativă, ci să aibă dragoste de viață, educatorul transmițându-le experiențele sale de viață, ei fiind cei care educă privind în ochi, educă prin gesturi care spun tot atât de mult cât cuvintele. Astfel, formează persoane care să gândească înainte de a acționa, și nu persoane care să repete doar informațiile.

Educația are cea mai importantă sarcină, aceea de a transforma ființa umană în propriul său stăpân. Niciun computer nu reușește să predea înțelepciunea, dragostea de viață și solidaritatea. Dintotdeauna educatorii și profesorii au fost și se vor afla la baza temeliei profesiilor și a ceea ce este inteligent și lucid în noi. Lumina care intră în societate vine din inima profesorilor și a părinților ce-și educă copiii, depășind multe greutăți inerente vieții de astăzi, și nu din mediul politic, financiar sau științific. Speranța unui răsărit frumos stă pe umerii fiecărui profesor, a fiecărei mame și a fiecărui tată. Societatea trebuie să pună educația în centrul atenției, într-o lume în care se investește foarte mult în politică, înarmare și alte domenii, fără a se pune accentul cuvenit pe formarea, dezvoltarea și evoluția personalității umane.

Viziunea integrată asupra procesului instructiv-educativ a fost promovată de pedagogia modernă din perspectiva realităţii obiective, în care este integrat copilul, luată ca întreg. Individul, ca produs al şcolii, întors în viaţa socială, în producţie nu întâlneşte realitatea structurată pe discipline stiinţifice sau domenii experienţiale, ci o realitate complexă, întreagă supusă altor legi şi norme interne, decât disciplinele de învăţământ.

Ştiinţele educaţiei încearcă să promoveze în practica educaţională această viziune integrată, holistică asupra conţinuturilor didactice pentru a capacita preşcolarul să facă faţă lumii reale. În condiţiile unui învăţământ preşcolar modern, integrat european, se impune reformarea strategiilor de predare/învăţare/evaluare şi adoptarea unei viziuni pedagogice eficiente, corespunzătoare calitativ noilor standarde educaţionale, care guvernează învăţământul european, care se numeşte viziune integrată. Gândirea tehnologică poate să fie orientată şi antrenată în procesul educaţional printr-un curriculum care să includă o serie de activităţi care să-i dezvolte componentele, activităţi ce stimulează înţelegerea profundă a proceselor de gândire şi modurile creative în care se pot face conexiunile de idei, chiar şi la preşcolarii care nu au fost/ sunt expuşi la tehnologie în mod semnificativ. Trebuie ţinut cont de faptul că, gândirea tehnologică contribuie la formarea unui set de competenţe tehnologice de nivel înalt (referitoare la reprezentări/ imagini mentale, operaţii, abilităţi, procese, funcţii etc.), ce pot fi predate, chiar şi atunci când nu folosesc în mod direct şi concret, tehnologia în sine.

„Spune-mi și voi uita, arată-mi și poate îmi voi aduce aminte, implică-mă și voi înțelege”. (Confucius)

Impactul platformelor educaționale în școala românească

CONSTANTIN MIRELA SIDONIA

Având în vedere evoluția accelerată a societății noastre, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate.

Învățământul la distanță este un proces de învățare care se bazează pe resurse multimedia și care permite uneia sau mai multor persoane să se formeze pornind de la calculatorul propriu. Suporturile multimedia utilizate pot combina în egală măsură text, grafică plană sau spațială, sunet, imagine, animație si chiar resurse video.

Aceste suporturi favorizează revoluționarea abordării pedagogice, utilizarea unor metode mai competitive, în care interactivitatea joacă un rol important, în sensul diversificării instrumentelor folosite, adaptării mai bune la procesul de învățare a elevului, devenind pilotul formării sale. Elevul se poate forma în ritmul său propriu, în funcție de necesitățile și disponibilitățile sale, ceea ce se dovedește cu adevărat important într-o epocă în care formarea este continuă, de-a lungul întregii vieți.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- pot forma rapid clasele,
- pot împărtăşi cu elevii materialele didactice,
- pot posta anunţuri,
- pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte,
- pot crea, distribui şi evalua teste,
- pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat.

Avantajele și dezavantajele învățământului la distanță

- accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație
- centrare pe elev/participant
- elevii pot colabora și învăța împreună
- favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări
- permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă
- profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul tradițional
- materialele pot fi personalizate
- posibilitatea modificării informației difuzate
- accesibilitate, comfort, flexibilitate
- interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri
- elevul poate învăța în ritmul lui propriu
- elevul poate beneficia de feedback rapid și permanent
- costuri reduse de distribuție a materialelor
- învățământul online este organizat pe subiecte, nu pe grupe de vârstă
- învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel tradițional

Dintre **dezavantajele create de instruirea online** amintim:

- pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional
- lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice
- apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare
- nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor eLearning
- necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor
- elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online
- posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examinatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare-argumentare-contraargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană.

DESPRE PLATFORMELE EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

ED. ARCHIP HORIA-MĂRGĂRINT
GRĂDINIȚA PP NR. 12 IAȘI, JUDEȚUL IAȘI

Este firesc ca odată cu trecerea timpului, în sistemul educațional lucrurile să se schimbe în acord cu transformările care au loc la nivel tehnologic, socio-economic sau politic. De-a lungul timpului, toate acestea au contribuit la modificările care au apărut în cadrul școlii indiferent de nivelul de învățământ (preșcolar, primar, gimnazial, liceal, universitar). Astfel, putem vorbi de modificări privind vârsta optimă de încadrare într-un ciclu de învățământ, materiile studiate și numărul de ore pe săptămână care se alocă acestora, ce este și ce nu este necesar să învețe un elev, modalitatea de evaluare la sfârșit de ciclu și cea prin care se realizează admiterea într-o treaptă superioară, sistemul de notare, competențele pe care trebuie să le dobândească un copil/ tânăr în urma parcurgerii unui ciclu de învățare, etc. Despre toate acestea s-a spus mereu că se fac în beneficiul elevilor și a cadrelor didactice. În aceste condiții, principalii actori ai educației au trebuit să se adapteze, să treacă de la tradițional la modern.

Cum menționam mai sus, schimbările din societate duc la schimbări și în educație. Cu toate acestea, în ultimul an, transformările pe care le-a suferit sistemul educațional din întreaga lume și, implicit, de la noi din țară nu au fost dictate nici de factori economici, nici politici, nici sociali. După cum se știe, pandemia cu care se confruntă întreaga planetă a dus la transformări în abordarea actului educațional la nivelul metodelor de predare și evaluare, a activităților care pot/ nu pot fi realizate în lucrul cu preșcolarii/ elevii. Mare parte din activitățile de predare/ evaluare s-au mutat în mediul online. Dacă pentru o parte din cadre didactice și beneficiari ai educației acest lucru nu a constituit o schimbare majoră, pentru alții învățământul online încă reprezintă o mare provocare. În România s-a constatat că această provocare constă în trecerea bruscă de la un învățământ axat într-o proporție covârșitoare în lucrul față în față cu preșcolarii/ elevii la învățământul online. La acest lucru se adaugă și faptul că uneori cadrele didactice trebuie să se conformeze unui act educațional care tinde mai mult spre învățământul tradițional decât spre cel modern ca urmare a condițiilor socio-economice din comunitățile cărora aparțin educabilii și părinții acestora.

În contextul realităților din prezent din sistemul educațional românesc, o atenție deosebită a dobândit învățământul online și tot ce presupune acesta – platforme educaționale utilizate de cadrele didactice și elevi, creșterea rolului studiului individual în rândul elevilor, amânarea/ anularea/ adaptarea unor activități care presupun apropiere fizică.

O componentă esențială a învățământului românesc prezent o reprezintă platformele educaționale. Acestea sunt cât se poate de diverse și răspund nevoilor cadrelor didactice, elevilor și părinților acestora. Dintre platformele educaționale des uzitate amintim: Google Classroom, Adservio, Microsoft Teams, Edmodo, Easyclass, Intuitext, Zoom, Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot, Ask. Platformele educaționale permit realizarea de lecții online, distribuirea de materiale didactice (fișe de lucru, documentare, imagini, filmulețe, etc.), evaluarea testelor și temelor elevilor. Un mare avantaj al acestor platforme este acela că părinții au acces zilnic la activitatea școlară a copiilor lor – află în timp real notele primite de aceștia la materiile de studiu, absențe, plusuri sau minusuri oferite de profesori.

Pe lângă avantajele pe care le are folosirea platformelor educaționale, trebuie să amintim și câteva limite ale utilizării acestora. Dacă ne referim la vârsta copiilor, nu putem să nu observăm că, de cele mai multe ori, cu cât este mai mare copilul cu atât îi va fi mai ușor să se adapteze la stilul de lucru online. Pentru copiii din ciclul preșcolar și primar, școala online și transmiterea informațiilor necesare prin intermediul platformelor educaționale pare un lucru foarte dificil,

dacă nu chiar imposibil. Vârsta preșcolarității este dominată de învățare prin joc, socializare cu persoane noi din afara căminului, activități desfășurate în perechi/ grupuri. Odată intrați în ciclul primar copiii încep să deprindă scrisul și cititul. Ori, cum pot fi realizate toate acestea de către preșcolari și elevii din clasele primare prin intermediul învățământului online? Pentru orice nouă achiziție/ deprindere a copiilor aceștia au nevoie de prezența fizică permanentă a unui cadru didactic care să le explice, corecteze și îndrepte eventuale neînțelegeri care pot apărea în timpul transmiterii informațiilor. De cele mai multe ori, prezența și implicarea părinților în actul educativ, oricât de bine intenționate ar fi aceastea, nu pot suplini îndeajuns lipsa fizică a cadrului didactic.

În urma celor amintite mai sus, putem afirma că utilizarea platformelor educaționale este una cât se poate de potrivită timpurilor pe care le traversăm deoarece ele oferă o gamă largă de facilități pentru învățământul online. Cu toate acestea, sunt binecunoscute limitele pe care le au și care, trebuie să recunoaștem, sunt firești în condițiile în care pentru o educație de calitate învățământul online nu va putea suplini niciodată învățământul clasic, întâlnirile față în față dintre copii și cadrele didactice, empatia, socializarea.

EDUCAȚIA ON-LINE

Prof .înv. primar Poenaru Nicoleta
Șc. Gimn. „Valeriu D. Cotea”
Com. Vidra, Jud. Vrancea

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a adeciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite de a fi și de a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber. În acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni.

Elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea excesivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate.

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme on-line dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității on-line, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special.

În intervalul menționat, s-a manifestat o pluritate de experiențe didactice la distanță, de la soluții ad-hoc până la cele profesioniste, de la un eclectism operațional până la unitate de viziune, acoperind în parte exigențele unei formări de această natură, date fiind trecerea bruscă, integralitatea și ineditul acestei experiențe de predare-învățare.

Succesul învățământului la distanță este o rezultantă a unui efort colaborativ dintre cadru didactic, informatician, manager școlar, performativitatea rețelei de comunicare etc. și nu un atribut exclusiv al profesorului.

Derularea unor programe de formare continuă, focalizate pe formarea de abilități de acest tip, amplifică capacitățile profesorilor de a face față solicitărilor predării on-line (cum ar fi, de pildă, CRED, aflat încă în derulare, sau programul eTwinning, promovat de Comisia Europeană, în care cadrele didactice din mediul rural și din urban au folosit un instrument pentru a deschide curriculumul către nonformal, către transdisciplinar și interdisciplinar, către activități colaborative.

Nu toate dimensiunile educației pot fi acoperite prin noua formulă: au de suferit aspectul relațional, dimensiunea cooperativă, realizarea obiectivă a evaluării și a feedback-ului, monitorizarea și stimularea performanțelor, individualizarea și personalizarea învățării. Referitor la conținutul educațional predat, fiind la începutul utilizării tehnologiei în educație, multe dintre cadrele didactice demonstrează că tehnologia este considerată mai degrabă un

intermediar, și nu un cadru de procesare sau de prelucrare a informației didactice într-un nou format, operație ce presupune o serie de competențe suplimentare.

Prin educația „la distanță” mai degrabă se poate orienta procesul de auto-învățare la elevi, se pot discuta consemne de lucru pentru acasă, se pot administra testări etc.

Nivelul de implicare al familiei /părinților crește simțitor, ceea ce obligă la acțiuni pe viitor de formare la părinți a unor competențe specifice, complementare cu cele ale profesorului. Suspendarea întâlnirilor față-în față oferă posibilitatea profesorilor și elevilor să se concentreze în mai mare măsură pe rezumativ, pe esențial, pe structuri sau integrări de cunoștințe, decât pe conținuturi și elemente periferice, exemplificări. Învățământul la distanță încearcă să acopere dimensiunea insructivă aformării, având mai puține virtuți de educare și structurare a personalității, respectiv de formare a comportamentelor, titudinilor, valorilor.

Platformele educaționale -educație în contextul actual

Prof. CIUPITU-ALDEA SIMONA
Colegiul Tehnic Danubiana Roman, Neamț

În contextul unei societăţi care se schimbă, dreptul la educaţie este unul din drepturile fundamentale ale omului şi temelia unei societăţi drepte, angajată pe calea progresului şi prosperităţii.

Asigurarea calităţii în educaţie impune existenţa unor cadre didactice cu o pregătire ştiinţifică şi psiho-pedagocică temeinică, ce se implică activ în actul didactic,permanent receptivi la reformele educaţionale şi la schimbările din mediul socio-cultural.

Învăţământul românesc capătă noi valenţe în condiţiile impuse de reforma cu deschidere europeană. În societatea contemporană, dinamică şi mereu în transformare, cu schimbări rapide şi efecte imediate, educaţia şi învăţământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, iar concepţia de educaţie regândită şi modernizată.

Au apărut noi educaţii ca: educaţia civică, educaţia morală şi religioasă, educaţia estetică, educaţia pentru pace şi cooperare etc. Menirea noastră ca dascăli este nobilă, dar şi grea. Omul needucat nu este în stare să patrundă în resorturile intime ale existenţei sale biologice şi nu poate admite răspunderile faţă de viaţa prezentă şi viitoare.

Din perspectiva aderării României la U.E., educaţia şi învăţământul se află în faţa unei mari provocări: creşterea importanţei acordate disciplinelor ştiinţifice şi tehnice prin revizuiri generale ale conţinuturilor, stabilirea unor legături mai strânse cu viaţa, pentru integrarea într-un spaţiu al ştiinţei şi cercetării europene.

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe.

Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice. Pentru ultima problemă am întocmit noi o listă cu câteva dintre cele mai utilizate astfel de platforme.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- pot forma rapid clasele,
- pot împărtăşi cu elevii materialele didactice,
- pot posta anunţuri,
- pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte,
- pot crea, distribui şi evalua teste,
- pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat.

Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. Şcoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare.

Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică.

Ambele platforme: respectă programa şcolară, sunt avizate de Ministerul Educaţiei Naţionale,prezintă explicaţii şi simulări menite să ajute elevii să înţeleagă mai uşor diferite concepte, prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicaţii la fiecare pas efectuat, prezintă teste ce ajută elevii să-şi verifice cunoştinţele.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune :profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen, lecţiile pot fi înregistrate,se utilizează o tablă virtuală, lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute,clasa virtuală poate fi securizată,pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot şi Ask.

Trecând activitatea didactică realizată în cadrul platformei electronice prin prisma **analizei SWOT**, constatăm:

Puncte forte: Acces la informaţie structurată şi sistematizată;posibilitatea de a discuta cu colegii;utilizarea resurselor informaţionale în activitatea de învăţare;monitorizarea accesării cursului de către studenţi;interactivitate şi evaluare reciprocă.

Puncte slabe: Accesarea cursului on-line nu presupune şi învăţarea;sunt necesare condiţii speciale (acces la Internet);elevii nemotivaţi nu vor accesa platforma; platforma poate fi folosită de către unii elevi doar pentrusocializare;cadrele didactice pot fi suprasolicitate.

Oportunităţi: Cursul poate fi accesat de oriunde;permite valorificarea învăţării individuale;permite autoevaluarea şi evaluarea reciprocă;în cazul cursurilor deschise,pot fi accesate de către elevii de la alte specialităţi.

Riscuri: Neprezentarea elevilor la ore;înţelegerea eronată a conţinuturilor;realizarea activităţilor de către alte persoane;limitarea elevilor doar la informare în baza conţinuturilor plasate pe platformă.

Platforma electronică oferă deschideri pentru toate formele şi nivelurile de învăţământ. Compensează deficitul de comunicare şi oferirea de consultaţii. Permite monitorizarea activităţii de învăţare şi a realizării sarcinilor de lucru individual.

Realizează feedback,cu referire la procesul curent de studii, sau prin evaluarea intermediară.

Platforma electronică permite realizarea unui management eficient al timpului, atât al formatorului, cât şi al formabilului.

Se diminuează problema de a repartiza material-suport într-o anumită cantitate, deoarece difuzarea şi recepţionarea acestuia în variantă electronică este mai puţin costisitoare.

Nu în ultimul rând remarcăm faptul că platforma electronică permite realizarea evaluării în toate ipostazele procesului de formare.

Prin prezentarea condiţiilor care consolidează rolul platformelor electronice în procesul educaţional, precum şi prin analiza avantajelor şi perspectivelor pe care le conturează această modalitate de instruire, am constatat că astăzi nu ne mai aparţine alegerea: a utiliza sau nu tehnologiile moderne în predare. Acestea reprezintă un rezultat al evoluţiei civilizaţiei umane şi o condiţie a realizării procesului educaţional.

Bibliografie:

1. Cucoş, Constantin, Educaţia europeană: repere teoretice şi metodice, Editura Polirom, Iaşi, 1999
2. Evoluția ideilor despre educație și învățământ în gîndirea scriitorilor români: din cele mai vechi timpuri pînă la înfăptuirea statului național unitar, Mihai Iordănescu, Editura Eminescu, 1984
3. Învățământul românesc între tradiții și perspective, Stan Munteanu, Editura Eminescu, 2002
4. Dimensiunea europeană a învățământului românesc, Roxana Tudorică, Editura Institutul European, 2004

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Cadru didactic:
Adelina – Mihaela Răduca
Gheorghița Filip

Tu ți-ai pus întrebarea dacă învățământul din România este pregătit să se desfășoare în mediul online? Să reprezinte această pandemie schimbarea majoră pentru care încă avem multe carențe în răspunsuri?

Starea actuală cu siguranță te-a determinat să participi într-un mod voit sau mai puțin voit la schimbări radicale care presupun adevărate revoluții în structura sau funcționarea organizației prin gândirea utilizării tehnologiei și totodată, la restructurarea organizării structurii și culturii școlii.

Aceste schimbări au ajuns să abordeze procesul didactic dintr-o perspectivă mai puțin obișnuită pentru cadrele didactice, dar mai ales pentru copii. Înlocuirea în totalitatea a interacțiunilor „face-to-face” cu copiii și colegii fiind înlocuite de întâlnirile mijloace de aplicații din mediul virtual (e-mail, aplicația WhatsApp mesaje cu teme sintetizate de profesori și sarcini de lucru, conversații online prin Facetime, Skype, Facebook meeting – susținere de lecții online, Zoom, Google meet, etc.) . Această abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a copiilor și a părinților fără de ajutorul cărora cei mici, în special cei de la grădiniță și din ciclul primar nu pot activa în cadrul acestei învățări din mediul online.

Tot acest amalgam de învățământ online probează o serie de probleme. Dacă la început părea să fie o soluție de moment, evoluția pandemiei conduce spre prelungirea perioadei de lecții de acasă. Principalele probleme ale digitalizării educației sunt acelea că: nu toți profesorii au fost alfabetizați pentru învățământul de tip online și pe lângă acest aspect multora le lipsesc aparate de specialitate prin care pot transmite informații elevilor. Elevii nu au acces la internet sau nu dispun de tehnologia necesară. O altă provocare rămâne cea din sfera cercetărilor în neuroștiințe, care semnalează efectele negative ale supratehnologizării educației pentru copii. Cu doar o lună înainte de declanșarea pandemiei de COVID-19, profesorul de psihiatrie german Manfred Spitzer, de la Universitatea din Ulm, ținea o prelegere, la Ateneul Român, despre pericolul utilizării excesive a tehnologiei în procesul de învățare. „Când în evoluția creierului tânăr intervine mediul digital, dezvoltarea lui este afectată puternic. Există o formă de declin mintal cauzat de suprautilizarea mediului digital la vârste fragede", sublinia cercetătorul în neuroștiințe, tată a șase copii. În cartea sa, „Demența digitală”, Spitzer investighează influența negativă pe care o pot avea mediile digitale asupra memoriei, puterii de concentrare și abilităților cognitive, în special ale tinerilor, volumul său fiind un semnal de alarmă pentru părinți, profesori și politicieni.

Potrivit analizei, „experimentele grăbite şi nereuşite, improvizaţiile, instabilitatea, incoerenţa şi lipsa de viziune pot compromite sistemul de educaţie, cu repercusiuni grave pe termen mediu şi lung asupra evoluţiei societăţii; credibilitatea, transparenţa, flexibilitatea şi stabilitatea sistemului de educaţie reprezintă atribute esenţiale pentru atingerea performanţei compatibile cu evoluţia ştiinţei şi tehnologiei”.

Trecerea bruscă de la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

Predarea online impusă de „invizibilul” COVID în școala românească

Prof. Pîrvu Daniela
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”-Arad

Septembrie 2019, un debut de an școlar încadrat în normalitate: deschidere festivă, îmbrățișări, buchete de flori oferite dascălilor…

Septembrie 2020 : teama de a ne atinge, de a primi o floare, de a oferi o îmbrățișare… teama de un final trist!

A trecut doar un an, însă multe „ normalități” au devenit ceva de care ne este dor, un ceva pe care sperăm să îl retrăim curând! Din nefericire, comportamentul unor persoane, conaționali sau din alte state, duce la un „ să îl retrăim” cât mai îndepărtat.

Educația înseamnă însă să modelăm „lutul” uman, să obținem din suflete neștiutoare, adulți pasionați, persoane responsabile...Deci anormalitatea nu duce la eșec, ci la găsirea soluțiilor pentru a înlătura eșecul. Astfel, timp de mai bine de trei luni am făcut cunoștință cu predarea online, cu aplicații neștiute până atunci, cu platforme ale căror taine le stăpâneau doar IT-iștii, nu dascălii care au început cu creta, apoi au apelat la marker…

Ca și copiii, și noi am căutat să pătrundem tainele tehnologiei, să stăpânim aplicații, să reușim să predăm, chiar și la sute de kilometri depărtare de copiii duși de părinți la bunici materia care trebuia parcursă în anul școlar trecut, deoarece ne doream mai mult ca orice ca acești copii nevinovați de întorsătura luată de un „banal virus„ – cum credeam în decembrie – să finalizeze anul școlar respectiv. Nu ezit să spun că de multe ori copiii ne-au dat nouă lecții legate de folosirea aplicațiilor!

Am urmărit webinar-iile promovate, am căutat în plus informații, am participat la evenimente cu tema predării online, la cursuri oferite gratuit pentru inițierea în „Classroom” de Digital Nation, în Edu Magic , în Educația Digitală – Mozaik Education, desigur, și la cursurile oferite de Casa Corpului Didactic…Acum simt că pot face față unei astfel de predări, ba chiar îmi place!

A preda pe o platformă online pare mult mai atractiv, deoarece pot folosi o mulțime de instrumente digitale (pot încercui pe loc , evidențiind ce vreau să vadă elevul, folosindu-mă de culori diferite pentru a scoate în evidență un anumit aspect din ceea ce este scris), în timp ce sala de clasă mă limita de multe ori, deoarece nu aveam dotările corespunzătoare unei predări care să alterneze tehnologia digitală cu predarea obișnuită. Deoarece în anul anterior , mai precis în perioada vacanței de vară, școla a achiziționat videoproiectoare pentru toate sălile de curs, la clasa la care sunt dirigntă am recurs la sponsorizări, la donații și am reușit să achiziționăm un laptop pentru a beneficia de manualele digitale, de tot ce poate oferi internetul pentru o predare atractivă. Însă era singura clasă dotată cu laptop…

Nu este atât de atractiv să primesc o fișă – vorbind din perspectiva elevului – pe care să rezolv cerințele tipărite...este mult mai interesant să bifez testul trimis de pe classroom, ba chiar să simt fiorii gândului : „sper că mă încadrez în limita de timp dată, altfel nu pot returna testul! … și ce bine este !... primesc rezultatul automat, nu mai stau cu teama de a a afla ce notă am luat!”

Este mult mai simplu să fii profesor „digitalizat”, îți ușurezi munca, toate fișele se păstrează, toate lecțiile pregătite sunt ordonate, nu mai cauți ore bune după un act rătăcit prin cine știe ce folder… Cât de simplu este să dai „click” pe un link și copiii să poată înțelege despre ce le-ai explicat, apelând și la memoria vizuală…Punându-le un document video / o imagine sugestivă, este mult mai ușor să îi determini să-și pună întrebări, să afle răspunsuri, să găsească soluții… să părăsească starea de „of, cât mă plictisește profu/ profa asta!”

În plus, predarea online ne-a determinat să folosim manualele digitale, să partajăm paginile cu informații. Acum, chiar dacă suntem în scenariul verde, ne putem folosi de laptopurile primite, în sfârșit, la fiecare clasă; ne putem folosi de rețeaua de internet, accesibilă tot datorită acestor vremuri triste, astfel încât să putem apela la manualele digitale, oferindu-le copiilor șansa de a nu mai căra zi de zi cărțile atât de grele, care, sincer, le-au cam distrus coloana unora dintre elevii mai puțin dezvoltați fizic.

Ca și instituție de învățământ, am apelat la Platforma „Teams for education” pusă la dispoziție de Microsoft. Este o platformă complexă, dar foarte utilă. Ce îmi place foarte mult la această patformă este faptul că, pe canalul general, putem posta orice, ca pe oricare chat: putem insera imediat o imagine, un link, un emoticon, dar mai ales putem păstra sesiunea video realizată în timpul orei. Astfel, copiii dependenți de telefonul părintelui nu pierd ora, căci rămâne postată cât ține anul școlar, deci este ceva deosebit nu numai pentru acești copilași defavorizați, dar și pentru cei care vor să-și reamintească o informație primită în timpul sesiunii respective, și nu doar la o anumită oră, ci oricând, fie zi, fie noapte. Tot ce are de făcut este să dea un click pe aplicația „Teams” pe telefon, apoi să dea click pe înregistrarea lecției și …obține cu ușurință informația uitată, informație predată acum două săptămâni sau acum două luni. Mai rău, i se defectează laptopul sau telefonul, a pierdut toate fișele trimise și salvate…dar „Teams” îi este prieten, căci, pe noul laptop sau smartphone își reinstalează aplicația și găsește fișele pierdute, imaginile salvate, deci nimic nu se pierde!

A fost greu să ne familiarizăm cu această platformă, mai ales pentru cadrele didactice care nu au prea apelat la tehnologie, mai sunt aspecte nestăpânite 100%, dar, dacă avem voință, vom înfăptui lucruri frumoase, determinând elevii să participe activ la ore, să își dorească să înceapă ora, să fie convinși că, la finalul orei, bagajul cunoștințelor a mai primit o informație utilă pentru elevul de azi și pentru adultul de mâine.

ROLUL METODELOR DIDACTICE ÎN FORMAREA CAPACITĂȚII DE COMUNICARE A PREȘCOLARILOR

Savu Mihaela-Loredana
Grădinița cu Program Prelungit “Lumea Copiilor” Topoloveni

Comunicarea preșcolarului presupune perfecționarea laturii fonetice a limbajului. Fără o pronunție corectă, o bună comunicare nu poate fi realizată. A comunica cu cei din jur nu înseamnă doar să expui o informație ci și să o perfecționezi, iar pentru a comunica eficient trebuie să obținem încrederea auditoriului, să dezvoltăm gândirea, personalitatea receptorilor, să remarcăm și conștientizăm reacțiile, atitudinile, comportamentul celor cu care ne aflăm în relația de comunicare. Prin intermediul relației de comunicare anumite obiective sunt îndeplinite, conținutul transmis este receptat și au loc modificări ale personalității copiilor la nivel cognitiv, afectiv, atitudinal și acțional.

Se pune mare preț pe cumințenia copiilor preșcolari la grădiniță, însă de multe ori, această „cumințenie” ascunde mari carențe din punctul de vedere al comunicării. Nereușind să comunice corect, mulți preșcolari preferă să tacă, „să fie cuminți”, și nu din timiditate, ci de teama de a nu greși și de a fi certați pentru asta. De-a lungul timpului s-a putut remarca faptul că implicarea copiilor în activități didactice este una dintre cele mai bune metode pentru formarea capacității de a comunica corect.

În cadrul grădiniței activitățile de educare a limbajului: povestirea, memorizarea, jocul didactic, convorbirea, lectura pe bază de imagini sunt constituite diferențiat ținându-se cont de grupă- mică, mijlocie sau mare, dar și de nevoile preșcolarilor. Toată lumea știe să povestească, să relateze povești, dar nu oricine obține și rezultate pe linia comunicării corecte, fiindcă activitatea de povestire este extrem de laborioasă. Având în vedere rolul activității de povestire, în grădinițele din România acest instrument de comunicare are statut de activitate obligatorie, oferindu-i-se importanța cuvenită. În grădiniță nu doar cadrul didactic trebuie să expună povestiri, ci și copiii. Datorită acțiunii povestirii, copii pătrund foarte ușor în lumea basmelor, trăiesc fapte extraordinare petrecute odinioară, află lucruri legate de diferite personaje și eroi. Prin intermediul acestei activități preșcolarii au posibilitatea de a prezenta diferite povestiri, de a-și expune propriile idei, sentimente, fiind ajutați și stimulați de către educatoare.

La vârsta copilăriei, povestirile au un rol deosebit în ceea ce privește stimularea dragostei pentru lectură și cărți, satisfacerea curiozității copiilor dar și dezvoltarea abilității de a comunica corect. Prin mulțimea de cuvinte și expresii oferite, prin exersarea vorbirii și dobândirea diverselor informații copiii își pot forma capacitatea de comunicare. Educatoare trebuie să aleagă poveștile în funcție de vârsta copiilor, de capacitatea de înțelegere a conținutului respectiv și de rolul educativ pe care îl dețin. Referitor la rolul pe care îl au poveștile în dezvoltarea copilului, putem menționa faptul că acestea îl obișnuiesc să asculte, să urmărească firul acțiunii, să identifice legătura între ilustrații și ceea ce aude, să sesizeze descrierile, calitățile, sentimentele și limbajul expus.

Dacă copilul ascultă cu atenție povești sau povestiri scurte, la trei ani, el însuși poate să relateze anumite fragmente ale poveștii, cu intonația, mimica și gestica corespunzătoare. La vârsta de patru ani copilul repetă o poveste audiată, iar după cinci ani poate să o povestească, alcătuind fraze ce conțin adjective, numerale, comparații.
Adesea, după ce povestirea a fost relatată de educatoare și s-a organizat o conversație pe baza acesteia, copiii sunt solicitați să reproducă ceea ce au ascultat, astfel se poate verifica și dacă au înțeles conținutul prezentat. Conversația

purtată după ce a avut loc actul de povestire este esențială în dezvoltarea limbajului, prin intermediul acesteia preșcolarii au posibilitatea de a exersa cu noile cunoștințe însușite, de a-și dezvolta imaginația și capacitatea de a se exprima corect.

În defășurarea repovestirii, cadrul didactic va ține cont de vârsta copiilor, de cunoștințele dobândite până în prezent și de accesibilitatea înțelegerii textului propus. Preșcolarii trebuie să relateze în povestire: acțiunile desfășurate în ordine cronologică; trăsăturile esențiale ale personajelor; faptele, ideile, sentimentele personajelor; opiniile lor cu privire la întâmplările petrecute, dar să și precizeze personajul îndrăgit sau pe care îl văd ca un model demn de urmat, argumentând preferința. Pot fi concepute povestiri ale copiilor plecând și de la imagini cunoscute din povești, de la siluete de personaje, de la obiecte ale personajelor sau de la titluri de povestiri. Diversificând aceste povestiri, și având în vedere că numărul poveștilor clasice este limitat, se obține o antrenare permanentă a copiilor în procesul educării limbajului. Importanța activității de povestire în ceea ce privește formarea capacității preșcolarilor de a comunica corect, este pusă în evidență de contribuția pe care o are în dezvoltarea limbajului, de totalitatea cuvintelor și expresiilor oferite și de cunoștințele prezentate despre mediul înconjurător și lume.

O altă activitate de educare a limbajului este memorizarea, centrată pe obiectivele învățământului preșcolar și pe cerințele de vârstă ale copiilor, care contribuie la formarea deprinderii de a memora logic și conștient, punând baze și altor procese psihice precum: imaginația, gândirea, creativitatea. Memorizarea este un mijloc valoros de cunoaștere, de dezvoltare a vorbirii, de dobândire a sentimentelor morale și estetice, dar pentru a putea fi receptată cât mai eficient de către preșcolari, poezia trebuie să îi atragă prin jocul antrenant al rimelor, prin cadența versurilor și diverse elemente caracteristice fantasticului etc. Acțiunea de receptare dirijată a poeziei, care începe încă din preșcolaritate, îl introduce pe copil tot mai profund în universul acesteia, destăinuindu-i treptat, conţinutul ideatic şi emoţional, cât şi competența de plasticizare a cuvântului.

Un mjloc eficient pentru dezvoltarea gândirii și a vorbirii logice a preșcolarilor este jocul didactic, la care în desfășurarea acestuia participă toţi copiii, realizând eforturi de gândire şi exprimare, însă fără a conştientiza aceasta, crezând că totul este o joacă. Permanent, jocul copiilor trebuie să fie îndrumat de către un adult, să reprezinte o modalitate de cunoaștere a mediului înconjurător și de educare a limbajului. În preșcolaritate, jocul desemnează tipul esențial de activitate, forma principală care susține în cel mai înalt grad dezvoltarea psihică, prin antrenarea psihomotorie, intelectuală, senzorială și afectivă. Prin jocul didactic, care este o metodă didactică ce constă în simularea unor acțiuni, fapte, gesturi educatorul are posibilitatea de a consolida, preciza și verifica informațiile predate copiilor, precum și de a le îmbogăți sfera de cunoștințe.

Pentru a se forma anumite comportamente și abilități corecte la copiii din preșcolaritate se folosește o strategie didactică ce conține atât metode și procedee tradiționale cât și moderne. Putem enumera următoarele procedee ce pot fi utilizate: repetarea într-o formă corectă a răspunsului copilului, repetarea formei corecte de către preșcolar, adresarea cererii de a-și reformula singur răspunsul într-o formă corectă, corectarea la nevoie a copilului care a greșit, activizarea tuturor copiilor, tratarea diferită a copiilor și transmiterea în toate împrejurimile a unor modele de exprimare corectă sub aspect gramatical. Prin folosirea unor astfel de procedee sunt puse în evidență comportamentele verbale ale preșcolarilor, greșelile gramaticale făcute de aceștia pentru rectificarea și dobândirea limbii române în ceea ce privește pregătirea copilului pentru școală.

Preșcolarii pot folosi diferite modalități de antrenare a gândirii și a tuturor proceselor cognitive în activitățile desfășurate în grădiniță și cu ajutorul lecturii pe bază de imagini. Prin folosirea acestei metode copilul poate cunoaște mediul înconjurător care este o componentă a educației multilaterale a acestuia, și implicit o sarcină importantă a

procesului instructiv-educativ din grădiniță. Lectura după imagini este o formă comună, o activitate specifică învățământului preșcolar ce solicită intens reprezentările copilului, experiența lui de viață, îi dezvoltă capacitatea sa de a folosi în mod independent cunoștințele dobândite în diferite împrejurări referitoare la mediul social și natural transpuse în actul vorbirii.

În grădiniță, copilul obține prima experiență colectivă, se exprimă cu mai multă încredere și lejeritate decât în mediul familiei, întâlnește mai puține constrângeri. Singur, copilul realizează o lectură a imaginii rezultată din alegeri neîntrerupte, neținând cont de alții, iar creația sa este folosită personal. În grup, copilul realizează o lectură propriu-zisă a imaginii, iar copiii discută între ei descoperirile fiecăruia, el are nevoie de prezența acestora pentru a-și confirma ceea ce el gândește, simte pentru o activitate artistică, nu poate fi realizată decât în colectiv, în situații de comunicare. Un rol important în activitatea lecturii pe bază de imagini îi aparține educatoarei, deoarece ea este cea care concepe, proiectează și conduce lectura. Aceasta trebuie să dirijeze copilul cu mult tact, răbdare, pricepere spre intuirea și expunerea verbală a celor ilustrate, solicitând procesele gândirii: analiză, abstractizare, sinteză.

De asemenea, este folosită metoda conversației, în care întrebările reprezintă componenta de stimulare a percepției, a operațiilor gândirii și a limbajului. Metoda conversației este numită și convorbire, dialog didactic sau metoda interogativă. Conversația este metoda care constă în dialogul didactic între educator și copii, educatorul fiind cel care formulează succesiv întrebări pentru a stimula preșcolarii să dobândească noi cunoștințe sau să fixeze, sistematizeze și evalueze cunoștințele asimilate până la momentul de față. În funcție de tematica și conținutul lor, convorbirile pot ajuta la formarea reprezentărilor și sentimentelor morale ale preșcolarilor, dar și a conduitei lor în raport cu solicitările vieții civilizate. Atunci când preșcolarii participă la convorbire implică o activitate intelectuală intensă.

Așadar, putem menționa faptul că rolul activităților de educare a limbajului realizate cu ajutorul diverselor metode didactice este pus în evidență de contribuția pe care o au în dezvoltarea limbajului, de totalitatea cuvintelor și expresiilor oferite și de cunoștințele prezentate despre mediul înconjurător și lume. Fiind bine planificate și realizate, activitățile de educare a limbajului duc la integrarea cu succes a copiilor în școală, dezideratul major al activităților din grădiniță.

Bibliografie:

1. Enăchescu, E., 2008, “Comunicarea în mediul educational”, Editura Aramis, București
2. Mitu, F., Antonovici, Ș., 2005, “Metodica activităților de educare a limbajului înînvățământul preșcolar”, Editura Humanitas Educațional, București
3. PăișI Lăzărescu, M., Ezechil, L., 2015, “Laborator preșcolar - ghid metodologic”, Editura V&I Integral, București.

ROLUL EDUCATIEI MORALE IN FORMAREA PERSONALITATII PRESCOLARULUI

Plesa Adriana Claudia

Intre 3 si 7 ani se pun bazele dezvoltarii personalitatii copilului.
Procesele psihice se afla in plina dezvoltare,sub influenta familiei si a gradinitei de copii.Copilul traverseaza observativ mediul social(strada,magazinele,mijloacele de tramnsport in comun s.a.)

Sub influenta acestor doua component ale mediului social,copilul isi adapteaza comportamentul la diferitele sisteme de cerinte,protective si afectiune,sesizeaza diversitatea lumii si a vietii,ia decizii din ce in ce mai adecvate situatiilor,stabileste relatii afective,volitive,isi dezvolta aptitudinile incipiente,isi controleaza iesirile temperamentale,dobandeste tot mai multa experienta si emanciparea personalitatii.

Datorita unei vii curiozitati si dorinte de a intelege lumea,viata si evenimentele pe care le traverseaza,se dezvolta vertiginos capacitatile perceptive-observative,reprezentarile(evocatoare,de contemplare,de anticipare si fantastice).acestea alimenteaza imaginatia,comportamentele si strategiile mintale incarcate de o simbolistica ampla si de emotionalitate complexa,fapt ce i-a determinat pe adulti sa numeasca aceasta perioada “varsta de aur a copilariei”(Elena Rafaila,2003,p.19).

Acolo unde gandirea logica incipient nu-I ajunge pentru descifrarea realitatii,copilul o substituie cu imaginarul ,cu fabulatia,basmul.

Activitatea fundamental este jocul,care decentreaza psihicul de percepere de implentarea in viata social-culturala,prin simbolizari.tipul de relatii se nuanteaza si se diversifica,amplificandu-se conduitele de integrare in grupul de copii.Se diferentiaza conduita fata de persoanele de diferite varste si ocupatii din ambianta social-culturala a copilului.

Personalitatea constituie un ansamblu structurat de dispozitii inascute si insusiri achizitionate(prin actiunea mediului si a educatiei,prin reactiile individuale la acestea).care realizeaza adaptarea originala a individului.Ea este acea organizare dinamica ,integrata a tuturor particularitatilor si a insusirilor-mintale,morale,afective,conative-care determina adaptarea unica a indivizilor la mediul social.
Imbinand *sui-generis* expresia energetic-temperamentala a omului,latura de cunoastere si de orientare constienta cea caracteriala(de atitudini constant si motivatie sociala), inclusiv component efectorie (de realizare umana prin inclinatii,priceperi,capacitate si deprinderi de munca insusite),personalitatea se configureaza ca structura specifica,diferentiatorie,deosebindu-se psihologic pe unii de altii(eugenia Popescu(coord.)si colab.1995,p.82).

In structura personalitatii identificam in primul rand:temperamentul,aptitudiniile si caracterul.
Temperamentul reprezinta sistemul dinamico-energetic al personalitatii,bazat pe tipul de activitate nervoasa superioara.El defineste energia,echilibrul si mobilitatea proceselor de excitatie si inhibitie si isi pune amprenta pe manifestarea comportamentala bio-psihica a individului(Eugenia Popescu(coord.) si colab.,1995,p.85).
Aptitudinile sunt insusiri psiho-fiziologice operationale,ce asigura rapiditatea si eficienta activitatii psihice si motrice (senzoriale,psihomotorii,intelectuale)generale-inteligenta,spiritual de observatie-si specific(pentru anumite domenii de activitate:literare,plastic,tehnice,stiintifice,organizatorice,de conducere).

Ele au la baza predispozitii native,dar se dezvolta prin exersarea,sub influenta educatiei si a autoeducatiei.
Caracterul este legat de structurile atitudinal-valorice,morale,care dau un anumit sens comportamentului si se leaga de raportarea omului la sine,la societate,la munca,la patrie,s.a.Trasaturile caracteriale se invata si se dezvolta prin experienta

sociala,prin educatie,dar devin stabile,durabile in timp si pot face posibile previziuni privind reactiile individului la situatiile noi.

Spre deosebire de temperament,caracterul poate fi apreciat prin polarizare:bun-rau,civilizat-necivilizat,puternic-slab.

El se manifesta in comportament(ca si celelalte trasaturi ale personalitatii),dar poate fi modelat,ameliorat,influentat sau supus autodezvoltarii(spre deosebire de temperament,care este relative stabil pe toata durata vietii).

Se presupune ca bazele acestor trasaturi de peronalitate sunt puse inca din primii ani de viata,dar nu putem vorbi despre personalitate-in adevaratul sens al cuvantului-la varsta prescolara(mai ales ca aptitudinile si caracterul abia sunt in prima faza de dezvoltare),ci mai degraba de un stil personal de comportare,de o manifestare individualizata a copiilor inca din primii ani ai copilariei.

Rolul educatiei prescolare este tocmai de a pune bazele dezvoltarii personalitatii viitorului scolar,a adultului care se formeaza prin puterea educatiei institutionale.

In perioada prescolara dezvoltarea fizica este spectaculoasa,chiar daca nu atinge amploarea de la0-3 ani.

De la 3 la 6 ani,copilul creste in inaltime in mod normal,de la 90-95 cm la 115-120 cm iar ponderal,de la 1-15 kg la 22-25 kg.

De asemenea,are loc o dezvoltare a structurii muscular,descresterea tesutului adipos(gras),pielea devine mai elastic,mai densa si mai putin sensibila,osificarea este intense la nivelul epifizelor oaselor lungi,a celor toracice,claviculare,dantura provizorie incepe sa se deterioreze(sa cada) si se intaresc mugurii danturii definitive.

Organismul devine mai elastic,miscarile devin mai sigure si mai suple.persista o iritabilitate a cailor rinofaringiene si receptivitatea la “bolile copilariei”,la cele gripale si branhopneumonale.

In structura scoartei cerebrale continua diferentierea fina in antrenarea,functional,angajarea mozaicala fina a zonelor vorbirii si dominatia asimetrica a uneia din emisfere(de regula,stanga),fapt ce determina caracterul dreptaci,stangaci sau ambidextru al manualitatii.

Nu se recomanda schimbarea creionului/pensulei in cealalta mana,deoarece poate determina deficient de vorbire-de exemplu,balbaiala-sau alte disfunctii cauzate de inversarea polaritatii emisferelor.

Deosebit de active este formarea comportamentelor autonome,organizarea deprinderilor si obisnuitelor (de alimentare,de imbracare,igienice).

Prin acestea copilulisi insuseste elementele de baza ale fondului de adaptare cultural(supranumite”cei 7 ani de acasa”,desi se dobandesc si in gradinita).

Aceste deprinderi si obisnuinte se pastreaza toata viata si creeaza personalitatii un support de adaptare ce are ecouri profunde,ordonatoare generale,creand un support de responsabilitate pentru propria persoana si de autonomie,dar si de contributie la structura constiintei de sine,a eului corporal.

Comportamentul moral al unei personae este mediat de relatiile pe care le stabileste cu valorile morale existente in grupul social,in societatea din care face parte,de calitatea relatiilor care se stabilesc intre ea si ceilalti.

In concluzie dezvoltarea morala a copilului este strans legata de toate mediile existente,de dezvoltarea lui precum si de integrarea lui in societate.

Practici educaţionale de succes in actualul context educațional

Motonea Maria- Cristiana

Problematica supusă atenției de Conferința Multidisciplinară Internațională ” IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ”, mă duce cu gândul la vorbele unuia dintre invitații unui post de televiziune, care a dezbătut pe larg problematica educației desfășurate în mediul online. Spunea, cu reproș, distinsul invitat, că ”a fost nevoie” de această pandemie pentru ca multe dintre cadrele didactice să descopere platformele și resursele educaționale digitale.

De aici, primul impact al utilizării acestor resurse: modernizarea ”forțată„ a mijloacelor și metodelor de instruire utilizate de unele cadre didactice tradiționaliste, sau care, poate, se complac din comoditate în învățământul tradițional. În opinia mea, în România există mulți profesori bun i, care își fac meseria cu dăruire și iubire, și care vor fi căutat cu mult timp în urmă să- și modernizeze metodele de predare, încercând să se plieze pe nevoile , dorințele, centrele de interes ale elevilor săi, și, nu în ultimul rând, pe dorința de a le dezvolta acestora competențele de care au nevoie în societatea modernă. Când spun ”cadru didactic bun„ mă refer la cel care nu este un simplu transmițător de informații, așa cum este perceput, din păcate, de o foarte mare parte a opiniei publice. Făcând o paralelă cu subiectul Conferinței, transmițător de informații este internetul, în general, și atunci se pune problema, care mai este rolul cadrului didactic, dacă la informații din toate domeniile, avem acces oricând, printr-un singur click? Înainte de a analiza rolul platformelor educaționale, trebuie subliniat cel al cadrului didactic: el are rolul de necontestat de a ghida, de a îndruma, de a organiza aceste informații la care elevul are acces.

Aici apare și rolul benefic al platformelor educaționale, care indubitabil, și-au dovedit utilitatea în perioada pandemiei. Prin intermediul lor, elevii și cadrele didactice s-au putut întâlni în primul rând, au putut comunica, nu numai informații, ci și sentimente, într- o perioadă atât de dificilă. Pe de altă parte, fiecare dintre actorii implicați în actul educațional, a descoperit ceva nou. Cadrul didactic, mai mult sau mai puțin dotat cu abilități de utilizare a a resurselor digitale, a învățat lucruri noi: să încarce diverse materiale pe o platformă, făcând astfel conținuturile disciplinei sale mai atractive, să împărtășească elevilor săi ecranul cu anumite informații al dispozitivului său, să genereze teste și chestionare, să planifice întâlniri, să creeze foarte simplu echipe de lucru, într-un cuvânt să facă anumite activități mai antrenante și mai pe placul elevilor. Din perspectiva acestora, odată depășit pragul, uneori dificil, al creării contului pe platformă, curiozitatea specifică copiilor și talentul înnăscut de a lucra cu dispozitive digitale, actul educativ desfășurat pe platformele educaționale a fost , pentru o mare parte, văzut mai puțin ca o constrângere și mai mult ca o prelungire a activităților lor preferate. O parte dificilă pentru ei a fost faptul că unele cadre didactice au simțit nevoia să dea mai multe sarcini de lucru decât de obicei. Acest aspect l-aș considera ca un impact negativ al folosirii platformelor digitale asupra elevilor, dar și a cadrelor didactice, care probabil au considerat că înțelegerea și consolidarea noilor cunoștințe nu s-a putut realiza la fel de eficient în mediul virtual.

Dincolo de aceste aspecte, toți specialiștii în educație, susțin că modelul comunicării unidirecţionale, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În mediul educațional digitalizat, elevul este încurajat să participe și să comunice cu cel care îl învaţă. Mai mult decât atât, utilizarea tehnologiilor web face posibilă

personalizarea procesului didactic. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional. Disciplinele de tehnologia informației și a comunicațiilor vin în sprijinul celorlalte discipline, ele dezvoltând competențele digitale ale elevilor, competențe atât de necesare în digitalizarea procesului de învățământ, precum și în formarea personală și profesională a elevilor. Alături de aceste aspecte, se remarcă și alte avantaje ale platformelor educaționale: favorizează creativitatea, permit accesul la noile competențe cerute de societatea modernă, materialele pot fi personalizate și modificate cu ușurință, elevul poate învăța în ritmul propriu și poate comunica mai liber cu cadrul didactic, învățământul electronic este mai puțin obositor și stresant decât cel traditional.

Putem astfel, să tragem concluzia că platformele educaționale au un impact pozitiv asupra învățământului românesc.

Pe de altă parte, însă, desfășurarea pe o perioadă lungă de timp a procesului educativ în mediul exclusiv online, are și un impact negativ, în primul rând din punct de vedere emoțional. Toți specialiștii în psihologie subliniază faptul că omul este o ființă socială, iar copilul, în mod special, trebuie să crească și să se dezvolte, prin contact direct cu alți copii. Oricât de modern și interactiv ar fi actul educational desfășurat pe o platformă, acesta nu poate suplini dorința elevului de a comunica, de a se juca, de a avea contact direct cu cei de o seamă cu el, dar și cu cadrul didactic.

De asemenea, specialiștii în educație și psihologia dezvoltării, vorbesc de importanța desfășurării procesului de învățământ în mediul școlar, față în față, pentru mai multe categorii de copii.

Prima categorie de copii care ar avea de suferit dacă nu merg la școală este cea a copiilor care provin din medii defavorizate. Copiii care nu au un telefon mobil sau o tabletă și care nu au acces la internet nu pot lua parte la orele realizate online de către profesori, nu pot consulta resursele disponibile pentru a învăța și a-și face temele și nu pot comunica eficient cu cadrele didactice care i-ar susține în tot acest proces de învățare. Trebuie să admitem că România are, din păcate, un număr mare de astfel de elevi, care pe perioada închiderii școlilor au avut foarte mult de suferit.

Dincolo de aspectele materiale, există copii care poate au resursele materiale, își pot cumpăra o tabletă și au acces la internet, însă nu au un adult care să îi monitorizeze și să îi ajute să învețe online. Este posibil ca adulții din viața copiilor să nu aibă ei înșiși abilitatea de a utiliza tehnologia sau de a ajuta copiii să-și organizeze procesul de învățare. Sau mai există și cazuri în care adulții au aceste abilități, dar din cauza programului încărcat, nu sunt acasă și nu pot monitoriza sau îndruma copiii în intervalul în care aceștia ar trebui să învețe.

Copiii care aparțin unor grupuri speciale, precum nevăzătorii, surdo-muții sau cei cu cerințe educaționale speciale (CES), pot avea reale dificultăți în a parcurge online materialele de studiu. Acești copii au nevoie de monitorizare și ghidare specială în procesul de învățare, de multe ori părinții neavând timpul sau pregătirea de specialitate pentru a se putea adapta nevoii acestora. Școala cu cadre didactice pregătite special pentru aceste categorii de copii reprezintă mediul ideal în care ei pot învăța.

La aceste categorii, se adaugă cei din anumite grupe de vârstă, în cazul cărora, participarea la ore față în față este extrem de importantă. Conform specialiștilor, copiii de până în 9-10 ani pot avea mult de suferit , dacă educația se realizează exclusiv online. Aceștia pot suferi mai mult decât ceilalți, deoarece școala contribuie la dezvoltarea proceselor mentale care ne permit să planificăm, să ne concentrăm atenția, să ne amintim instrucțiuni și să realizăm mai multe

sarcini simultan. Creierul are nevoie de aceste abilități pentru a putea ignora distractorii și a ne concentra atenția, a prioritiza sarcini, a stabili și atinge scopuri și pentru a ne controla impulsurile.

De asemenea, pentru copiii mici, dezvoltarea abilității de a scrie, de a citi și de a face calcule matematice poate avea de suferit, dacă aceștia nu merg la școală. Studiile de specialitate ne indică faptul că dacă copiii nu au un anumit nivel al abilității de a citi și de a face calcul matematic până în clasa a treia, acest lucru va avea urmări pe termen lung asupra parcursului lor academic.

Pe lângă aceste aspecte, trebuie luate în calcul și alte dezavantaje ale platformelor educaționale : pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât a unui curs tradițional, și nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor eLearning,, necesitatea unor resurse tehnologice performante, care în România nu sunt la îndemâna tuturor, necesitatea unei motivații mai mari din partea elevilor pentru a participa la cursurile online, reducerea capacității de exprimare orală a acestora, dar și de prezentare/ argumentare a opiniilor personale.

Așadar, ținând cont de complexitatea actului educativ, care are în vedere dezvoltarea armonioasă a copilului pe toate planurile (cognitiv, emoțional, moral, fizic etc.), practicile educaționale care presupun utilizarea platformelor e, pot aduce multe beneficii și un impact pozitiv, atât timp cât se creează un echilibru care să țină cont de toate aspectele menționate anterior.

Eficiența predării și învățării prin folosirea metodelor activ-participative

PETRE ELENA ȘTEFANIA
Școala Gimnazială Izvoare, Dolj

Calea de învăţare pe care o parcurg copiii este determinată de metoda folosită. Această “cale” devine cel mai spectaculos exerciţiu de interacțiune dintre minţile lor, care ne bucură atunci când observăm progrese de la o perioadă la alta.

Efortul copiilor trebuie să fie unul intelectual, de exersare a proceselor psihice şi de cunoaştere, de abordare a altor demersuri intelectuale, interdisciplinare, inovatoare decât cele clasice. Prin corelaţiile elaborate interactiv copiii îşi asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii, elaborează sinteze în activităţi de grup, intergrup, individual ,în perechi.

Metodele activ-participative solicită efortul personal de gândire, imaginaţie, memorie şi voinţă, dar şi valorifică maximal potenţialul de cunoaştere, acţiune şi trăire al copilului. Efectele formativ – educative ale învăţării sunt în raport direct proportional cu nivelul de angajare şi participare individuală şi colectivă. În opoziţie cu metodologia tradiţională, pentru care elevul rămâne mai mult un auditoriu sau un simplu spectator, gata sa recepteze pasiv ceea ce i se transmite ori i se demonstrează, metodele active au tendinţa să facă din acesta un actor, un participant activ în procesul învăţării, pregătit să-şi însuşească cunoştinţele pe calea activităţii proprii, a unei angajări optime a gândirii, a mobilizării tuturor funcţiilor intelectuale şi energiilor emoţional – motivaţionale în raport cu sarcina de învăţare dată. Esenţial în pregătirea cadrului didactic pentru lecţie este de a putea pune în joc toate cunoştintele sale şi întreaga lui pricepere, nu pentru a transmite pur si simplu nişte cunoştinte de-a gata ce trebuie să fie însuşite, ci de a insufla elevilor săi dorinţa şi posibilitatea de a le dobândi, pe cât este cu putinţă, prin ei înşişi, printr-un studiu cât mai activ.

Ce fac copiii?

• Copiii studiază individual situaţia prezentată, îşi împărtăşesc ideile, se ajută unii pe alţii să înţeleagă şi să găsească soluţii. Astfel, copiii trebuie să fie capabili:

- să asigure conducerea grupului;
- să coordoneze comunicarea;
- să stabilească un climat de încredere;
- să poată lua decizii;
- să medieze conflictele;
- să fie motivaţi să acţioneze conform cerinţelor educatoarei.

Ce face educatoarea?

• Asigură ambianţa propice muncii în echipă, aranjând mobilierul din clasă în mod corespunzător.

• Stabileşte criteriul de grupare (sexul, prieteniile, nivelul abilităţilor într-un anumit domeniu, diferite jocuri, etc.) şi dimensiunea grupului (de la 2 la 6 copii).

• Stabileşte regulile de lucru(se vorbeşte pe rând, nu se „atacă”persoana, ci opinia sa, copiii se consultă între ei, nu se monopolizează discuţia, nu rezolvă unul singur sarcina, se lucrează cu culori diferite etc.).

• Explică foarte clar obiectivele activităţii, specifică timpul pe care îl au copiii la dispoziţie.

Avantajele interacţiunii:

- lasă mai multă libertate de exprimare şi acţiune atât pentru copil, cât şi pentru educatoare;
- stimulează efortul şi productivitatea individului;
- subiecţii care lucrează în echipă sunt capabili să aplice şi să sintetizeze cunoştinţele în moduri variate şi complexe, învăţând în acelaşi timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual;
- dezvoltă capacităţile copiilor de a lucra împreună – componentă importantă pentru viaţă şi pentru activitatea lor profesională viitoare.
- dezvoltă inteligenţele multiple,
- stimulează şi dezvoltă capacităţi cognitive complexe;
- munca în grup permite împărţirea sarcinilor şi responsabilităţilor în părţi mult mai uşor de realizat;
- timpul de soluţionare a problemelor este de cele mai multe ori mai scurt în cazul lucrului în grup decât atunci când se încearcă găsirea rezolvărilor pe cont propriu;
- cu o dirijare adecvată, învăţarea prin cooperare dezvoltă şi diversifică priceperile, capacităţile şi deprinderile sociale ale elevilor;
- se reduce la minim fenomenul blocajului emoţional al creativităţii;
- grupul dă un sentiment de încredere, de siguranţă, antrenare reciprocă a membrilor ce duce la dispariţia fricii de eşec şi curajul de a-şi asuma riscul;

În continuare, prezint câteva din noile metode şi tehnici interactive de grup, menite să contibuie la diversificarea metodologiei didactice existente, înscriindu-se în domeniul căutărilor şi preocupărilor creative de sporire a eficienţei muncii educatorului cu discipolii săi.

Expunerea: – metoda care presupune comunicarea orală a cunoştinţelor; informaţiile sunt adaptate în funcţie de motivaţia şi experienţa copiiilor.

Exerciţiul :- o metodă bazată pe acţiune, constă în repetarea conştientă a unor acţiuni şi operaţii.

Problematizarea - metodă de comunicare orală presupune găsirea unei soluţii la o întrebare sau o situaţie problemă.

Observaţia - metodă de explorare directă a realităţii ce presupune cunoaşterea unor obiecte , fenomene sau procese.

Experimentul - metodă de explorare directă a realităţii.

Jocul de rol :-constă în punerea elevilor în diferite roluri sociale, profesionale.

Conversaţia euristică

-de sistematizare a cunoştinţelor

-de clarificare şi aprofundare

-de verificare

Demonstraţia: – o metodă de explorare indirectă a realităţii, utilizată pentru confirmarea unor adevăruri teoretice; poate fi utilizată în toate momentele lecţiei.

Brainstorming-ul: – (asaltul de idei)- stimulează creativitatea, urmăreşte obţinerea
într-un timp scurt de la un grup mic a unui număr mare de idei; (pune copilul
în situaţia de a gândi , de a emite judecăţi şi de a lucra în cadrul grupului).

Cubul: – metoda folosită în condiţiile în care se doreşte să se afle cat mai multe informaţii în legatură cu un ”eveniment’’.

Are avantajul că se poate desfăşura individual, în perechi sau în grup. Ca mijloc de învăţare, educatoarea realizeaza un cub, iar pe fiecare faţă a cubului notează unul din cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează.

Învăţarea prin dramatizare: – este metoda bazată pe acţiunea fictivă şi foloseşte mijloace ale artei dramatice în abordarea diferitelor teme.

Lectura explicativă : -îmbină comunicarea scrisă şi comunicarea orală şi urmăreşte formarea unor deprinderi de înţelegere şi interpretare a unui text.

Turul galeriei: tehnica de învăţare prin cooperare care stimulează gândirea, creativitatea şi învăţarea eficientă încurajând copiii să-şi exprime opiniile cu privire la soluţiile propuse de colegii lor.

Obiective: elaborarea unui plan care să conducă la finalizarea unui produs ce constituie concepţia, opinia tuturor membrilor grupului.

Utilizarea metodelor active şi interactive în grădiniţă solicită o anumită adaptare. Dacă până acum educatoarea conducea activitatea în stil tradiţional, acum aplicând metode moderne interactive de grup, rolul educatoarei se schimbă. Ea devine coechipier, îi orientează pe copii să-şi caute informaţiile de care are nevoie, îi învaţă să dialogheze cu colegii, să aibă iniţiativă şi rapiditate în gândire şi acţiune, le stârneşte interesul pentru competiţii şi în ultimul rând îi consiliază.

Metodele implică mult tact din partea educatoarelor , deoarece trebuie să-şi adapteze stilul didactic în funcţie de tipul de copil: timid, pesimist, agresiv, acaparator, nerăbdător, pentru fiecare găsind gestul, mimica, interjecţia, întrebarea, sfatul, orientarea, lauda, reţinerea, aprecierea, entuziasmul în concordanţă cu situaţia existentă.

Concluzii

Am constatat că învăţarea prin cooperare este o modalitate eficientă de stimulare a comunicării şi învăţării active, facilitând acomodarea firească a copilului la sistemul de relaţii, norme, valori şi comportamente ale grupului din care face parte.

În grup, apar idei mai multe şi mai bune, copiii învaţă şi unul de la altul, nu doar de la educatoare, este încurajată contribuţia personală, intervine aprecierea diversităţii, se valorifică informaţiile colegilor în construirea cunoaşterii proprii. Învăţând în grup, se dezvoltă unele relaţii interpersonale mai bune: relaţii colegiale, de solidaritate, de grijă şi devotament, de sprijin personal.

Evaluarea urmăreşte acordarea ajutorului imediat, având o funcţie corectivă, ameliorativă, realizându-se prin raportarea la progresul individual, dar având în vedere atât participarea fiecărui copil la procesul elaborării în comun, cât şi rezultatul echipei.

În societatea actuală, are loc un proces dinamic care obligă toate categoriile sociale să ţină pasul cu evoluţia societăţii şi implicit a educaţiei. Şi în învăţământ au loc transformări rapide pornind de la crearea mediului de învăţare care poate eficientiza tehnicile de învăţare şi de muncă intelectuală, le poate bloca sau încetini.

Dirijor al procesului educaţional, educatoarea apelează la o serie întreagă de instrumente pentru a uşura şi accelera asimilarea şi aplicabilitatea informaţiilor.

Bibliografie:

Crenguţa Oprea, Strategii didactice interactive, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2007.

Breben S., Gognea E., Metode interactive de grup, Editura, Arves, 2007.

Miron Ionescu, Educaţia şi dinamica ei, Editura, Tribuna învăţământului, Bucureşti, 1998.

Ion Frăţilă, Tendinţe în evoluţia procesului de învăţământ, Revista, Învăţământul preşcolar, nr.2-3 1991.

Online în educația muzicală, actorul principal pe scena pedagogiei în secolul XXI

Prof. Dr. Sandu Ancuța Simona
Școala Gimnazială Nr. 119, București, Sector 4

Ani la rând ne-am tot întrebat ce rol prevede că va avea tehnologia educației în viitor. Având în vedere viteza de schimbare datorată progresului tehnologic, pare a fi necesar un amplu efort de imaginație pentru a crea o reprezentare mentală predării on-line. Astăzi folosim cu adevărat softul educațional și avem speranțe când vedem că dă rezultatele cele mai bune atunci când este folosit pentru proiecte interdisciplinare, creative și de colaborare.

Numeroși cercetători, politicieni și specialiști în educație dezbat subiectul demodării școlii în contextul local al fiecărei țări. Avem nevoie de modele de educație pentru a dobândi competențele necesare în viitor, care să corespundă tuturor nevoilor educative și formative sau care să acomodeze și să îmbrățișeze diversitatea excepțională a stilurilor cognitive și a trăsăturilor de personalitate ale elevilor. Acele modele să devină un stimulent pentru reflecții serioase cu privire la prezentul și, mai ales, la viitorul educației și al sistemului de învățământ.

Introducerea PC-ului în cadrul orelor de educaţie muzicală, nu trebuie să marcheze fundamental studierea artei sunetelor, ci demonstrează că, acolo unde este posibil, calculatorul poate suplini cu succes omul. Aceasta se poate constitui ca o valoroasă componentă a actului didactic, prin intersectarea metodelor şi principiilor clasice de educaţie muzicală, reuşind să se asigure parcurgerea unor momente importante din lecţiile la care se va utiliza, în acelaşi timp asigurând şi feedback-ul, prin mijlocirea textului, sunetului şi a imaginilor.

Cursurile online de muzică sunt cea mai bună modalitate, în vremuri grele, pentru ca elevul să își continue educația muzicală. Lecțiile trebuie să respecte programele disciplinelor de specialitate în vigoare și să includă materiale video explicative, fișe didactice și aplicații originale, cât și audiții muzicale atent selectate pentru a ilustra conținuturile de predare. În aceste lecții fiecare autor va avea o abordare personalizată și o viziune proprie asupra conținuturilor.

Când internetul și-a făcut apariția în existența noastră, lumea muzicală s-a schimbat radical. CD-urile au început să piardă teren în fața aplicațiilor de descărcat muzică MP3, iar muzica a început să fie mai ușor și mai rapid de compus din propria casă. Un singur lucru a rămas neatins de internet: necesitatea oamenilor de a învăța muzică predată în timp real de altcineva. Nimic nu poate fi mai eficient de atât. În multe școli se remarcă în special lipsa resurselor tehnice necesare pentru utilizarea calculatoarelor în condiții optime, iar soluția o reprezintă dotarea fiecărei clase cu laptop, videoproiector și acces la internet.

Muzica este una dintre cele mai benefice activități de dezvoltare personală, de creștere a încrederii în sine și de dezvoltare a memoriei. Beneficiile unei educații muzicale sunt nenumărate și demonstrate de oameni de știință din toată lumea.

Tehnologia poate contribui semnificativ la progresul educației dacă este utilizată cu înțelepciune. Elevul nu trebuie sa treacă peste cunoștințele de bază, pe care să le poată utiliza în situații practice din viața de zi cu zi, capacitatea de a scrie și de a socoti, dar și cultura în materie de știință, tehnologia informației, finanțe sau civism.

Cu ajutorul tehnologiei elevul poate să-și dezvolte competențe pe care să le poată utiliza în abordarea unor situații complexe: gândirea critică, abilitatea de a rezolva probleme într-un mod eficient, creativitatea, gestionarea constructivă a emoțiilor, comunicativitatea și spiritul de echipă. Lecțiile de educație muzicală au o importanță deosebită în dezvoltarea creativității, a siguranței de sine, a capacității de exprimare, autodisciplinei si motivației elevilor.

Supravegheate de un profesor orele on-line se bucură întotdeauna de feedback-uri pozitive pentru că experiența cursantului este mult mai intensă. Profesorul înțelege personalitatea și atitudinea cursantului și îi oferă, în timp real, sfaturile potrivite.

Noua programă școlară pentru disciplina educație muzicală pune accent pe abordarea practică și din perspectivă interdisciplinară a conținuturilor prin contextualizarea muzicii în universul gândirii și manifestărilor umane, prin explorarea de către elevi a relației muzicii cu limbajul corporal și cu alte domenii și pe integrarea în lecțiile de muzică a mijloacelor digitale (softuri, platforme, aplicații). La ora actuală exista o multitudine de resurse digitale accesibile atât profesorului cât și elevului care permit ca procesul de predare-învățare să devină interesant, atractiv și adaptat elevului de azi.

Ora de educație muzicală vine cu un impact pozitiv pentru elevi, în cadrul lecției folosindu-se resurse care determină implicarea activă a acestora în rezolvarea sarcinilor de lucru, acest mod stârnind creativitatea, curiozitatea și motivația de a participa cu interes la oră.

Profesorul, în momentul în care își proiectează un software educațional începe, ca în orice alt demers didactic, cu stabilirea obiectivelor operaționale. Acestea trebuie să corespundă unor comportamente care pot fi observate și măsurate. Definirea obiectivelor operaționale trebuie, pe de o parte, să pornească de la elementele identificate în faza de analiză a necesităților, iar pe de altă parte, să fie corelată cu metodologia de evaluare a gradului în care au fost dobândite competențele aferente unei anumite unități de învățare. Fiecare secvență a software-ului educațional ajută profesorul să-și proiecteze strategia didactică adecvată atunci când utilizează respectivul software, precum și să elaboreze corect instrumentele de evaluare a atingerii obiectivelor. Apariția noilor tipuri de activități didactice justifică formularea unor obiective operaționale specifice pentru eLearning.

Dacă la începuturile informatizării educației, accentul era pus pe modul de realizare și de organizare a conținutului ne așteptăm ca ziua de astăzi să ofere un plus de valoare prin proiectarea corespunzătoare a sarcinilor de lucru propuse elevilor. Astfel, resursele digitale se transformă dintr-un simplu instrument de suport într-un adevărat ”mijloc de învățământ”, fiind expresia unei strategii didactice și având funcții pedagogice în adevăratul sens al cuvântului.

CONSILIEREA ELEVILOR CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Prof. Pavel Simona
Școala Gimnazială Oprea Iorgulescu Câmpulung, Argeș

Succesul școlar al unui elev trebuie “tratat de educator sau învăţător, în unitate cu succesul global, pe toate registrele de aspiraţii ale copilului respectiv” (Creţu, C., 1997) .

Una din premisele combaterii inadaptăţii școlare este depistarea cauzelor insucceselor școlare. Atât pentru elev, cât și pentru școală, este de preferat ca depistarea eșecului școlar să aibă loc “ înaintea manifestării sale evidente , adică în faza sa incipientă , dacă nu chiar în faza zero” (Kulcsar, T., 1978) .

“Spre deosebire de elevii buni la învăţătură, elevii slabi au nevoie de o cantitate de cinci ori mai mare pentru a stăpânii aceeași deprindere, materia școlară, arată studiile experimentale” (Kulcsar, T., 1978) .

Fiecare elev are un ritm propriu de învăţare, unii au aptitudini mai pronunţate pentru unele obiecte de învătământ și mai slabe pentru altele. Cercetările psihologice și pedagogice dovedesc frecvent că fiecare elev receptează în mod diferit influenţele educaţiei și ale mediului .

Este de preferat să căutăm mai bine cauzele principale ale rămânerii în urmă la învătătură ale unor elevi, decât să căutăm mijloacele necesare pentru înlăturarea insuccesului școlar.

Insuccesul poate avea unele cauze care ar putea fi depistate mai ușor sau în faza lor de început, aceste cauze putând fi uneori depistate mai ușor de cadrul didactic prin controlarea periodică a caietelor, prin verificarea temelor și a modului cum au fost realizate aceste teme de lucru individual.

Primele cauze ar putea fi :

- nerespectarea sarcinilor date de către cadrul didactic ,
- nesupravegherea elevilor de către părinţi ,
- angrenarea elevilor în mai multe munci gospodărești care nu îi mai lasă acestuia timpul necesar pentru pregătirea temeinică a lecţiilor ,
- nerespectarea unui regim de muncă în activitatea lor.

Există și cauze care ţin de elevi, cum ar fi unele deficienţe anatomo-fiziologice (debilitatea , îmbolnăvirile frecvente care duc la absentarea elevului de la ore și acumularea de goluri serioase în cunoștiinţele , priceperile și deprinderile însușite anterior) , ducând apoi la o putere de concentrare mai slabă .

Elevii care au dificultăţi în învăţare trebuie antrenaţi mereu, în mod deosebit în repetarea ideilor principale, a definiţiilor, ajutaţi la rezolvarea temelor independente care se dau în clasă, cadrul didactic asigurându-se că toate cunoștiinţele au fost pe deplin înţelese de aceștia.

Dorina Sălăvăstru a inserat o serie de sugestii referitoare la intervenţiile care ar putea să contribuie la prevenirea și diminuarea insuccesului școlar, iar în rândurile următoare am prezentat o scurtă sistematizare, cu scopul de a facilita înţelegerea responsabilităţilor tuturor celor implicaţi în actul educaţional, într-un fel sau altul. (Sălăvăstru, D., 2004)

- *Îmbunătăţirea colaborării dintre școală și familie.* Resemnificarea raporturilor dintre școală și familie trebuie să conducă la o implicare mai consistentă a părinţilor în activitatea școlară a copiilor și la multiplicarea interacţiunilor personale între reprezentanţii școlii și membrii familiei. Este foarte important ca părinţii să manifeste interes pentru instruirea copiilor lor, să valorizeze școala și să conștientizeze faptul că, până la urmă, capitalul școlar va conta în

alocarea statutelor sociale. Totuși, este destul de important să se stabilească relaţii de parteneriat și cu alţi factori, din afara școlii, respectiv comunitatea locală, personalul instituţiilor medicale, specialiștii in intervenţii socioeducative, etc.

• În condiţiile în care instruirea a devenit factorul determinant al integrării socio-economice și cultural-politice, prima problemă care ne atrage atenţia este aceea a *realizării educaţiei în zonele defavorizate.* Atenuarea discrepanţelor dintre anumite regiuni ale ţării și, mai ales, dintre mediul rural si mediul urban referitor la condiţiile de educaţie, nu se poate face decât prin elaborarea unor politici educaţionale coerente, ce implică identificarea categoriilor de probleme cu care se confruntă aceste regiuni și dezvoltarea unor programe de educaţie prioritară. În mai multe ţări europene a fost iniţiată ideea „zonelor de educaţie prioritară”, având drept obiectiv principal sprijinirea acţiunilor educative în zonele unde condiţiile existente constituie un obstacol pentru reușita școlară a elevilor. De asemenea s-a impus și conceptul de *discriminare pozitivă,* care presupune o atenţie sporită și alocarea de resurse suplimentare celor aflaţi în dificultate. Un proiect de genul zonelor de educaţie prioritară implică atât resurse umane (cadre didactice care să-și asume roluri suplimentare, membri ai comunităţii locale, asistenţi sociali, ONG-uri etc), cât și resurse materiale .

• *Creșterea rolului învăţământului preșcolar*. Mai multe cercetări au arătat ca peste jumătate dintre diferenţele de randament școlar își au originea în diferenţele prezentate de copii la debutul școlarităţii, cu privire la limbaj, sociabilitate, capacitatea de a se adapta rigorilor unui program organizat, cunoștinţe și deprinderi minime necesare însușirii cititului și scrisului. Practic, politica egalizării șanselor la educaţie trebuie să înceapă de aici, de la programele de pregătire preșcolară, care sunt foarte importante, îndeosebi pentru copiii proveniţi din medii defavorizate.

• *Descongestionarea conţinuturilor învăţământului* prin strategii de esenţializare, dar și prin abordări multi- și interdisciplinare. Corelarea disciplinelor de învăţământ pe linia problematicii, a transferurilor conceptuale și metodologice poate conduce la evitarea repetării unor cunoștinţe, a apariţiei unor contradicţii în definirea acelorași noţiuni, precum și la înţelegerea faptului că disciplinele nu sunt niște insule izolate unele de altele, o disciplină putând deveni domeniul de aplicaţie al celeilalte. De asemenea, curriculumul trebuie centrat pe trebuinţele prezente și viitoare ale elevilor.

• *Elaborarea unor strategii de tratare diferenţiată și individualizată* a elevilor aflaţi în situaţie de insucces școlar. Evident că aceste strategii sunt concepute pe baza unei bune cunoașteri a elevilor. Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea și profunzimea cunoștinţelor propuse spre învăţare, cât și prin formele de organizare a activităţii și a metodelor didactice utilizate. Elevii aflaţi în diferite faze ale insuccesului școlar pot fi cuprinși în activităţi frontale, dar trataţi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor. De asemenea, ei pot fi organizaţi pe grupe de nivel, iar sarcinile de învăţare trebuie elaborate astfel încât să le creeze elevilor oportunităţi de succes, pentru că succesul le dezvolta încrederea în propriile posibilităţi și îi motivează în iniţiativele ulterioare. Şi temele pentru acasă pot fi date cu conţinut diferenţiat sau chiar individualizat. Susţinerea individuală poate fi realizată de profesor în cadrul programului școlar sau în afara acestuia, ca activitate voluntară. Eficienţa relaţiei de ajutor crește atunci când profesorul își echilibrează demersul didactic cu cel relaţional, adoptând strategii de motivare și valorizare a elevului. Capitalul afectiv investit de profesor și exprimat printr-o relaţie caldă, informală este cel care motivează elevul să-și depășească dificultăţile.

• Pregătirea de specialitate a profesorului *trebuie dublată de o bună pregătire psihopedagogică.* Atât în cadrul formării iniţiale, cât și în cadrul programelor de perfecţionare, trebuie prevăzute module de pregătire care să vizeze lucrul cu clasele dificile și problemele de devianţă școlară, însușirea unei metodologii de depistare a eventualelor probleme de

învăţare încă de la debutul școlarităţii, modalităţile de atenuare a handicapului sociocultural al elevilor proveniţi din medii defavorizate (așa-numitele programe de educaţie compensatorie).

- *Evaluarea trebuie să se centreze pe progresele elevilor,* și nu pe comparaţii și ierarhii. Aceasta înseamnă și stabilirea unor expectante academice realiste, fundamentate pe cunoașterea posibilităţilor elevului. Profesorul trebuie să pună un accent mai mare pe recompense, pe abordarea pozitivă a comportamentelor elevului. În felul acesta îi întărește încrederea în sine și îi oferă un suport afectiv important.
- *Ameliorarea practicilor educaţionale din clasă*: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării elevilor; evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a amenințării și intimidării elevilor, utilizarea unui limbaj academic, și nu a unui limbaj vulgar, care îi umilește și îi desconsideră; exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui elev de a reuși.
- *Orientarea școlară și profesională adecvată,* care să ţină seama de interesele și aptitudinile elevilor, dar și de cererea de pe piaţa muncii. Acţiunea este desfășurată pe tot parcursul școlarizării, dar, în special, la sfârșitul ciclurilor școlare.

Ideea fundamentală este aceea a investiţiei în educaţie, dincolo de strategiile generale sau specifice, deoarece educaţia contribuie la dezvoltarea capitalului uman și al celui intelectual ca factori principali ai creșterii economice. Măsura dezvoltării unei societăţi poate fi relevată nu numai de indicatorii economici și de calitatea vieţii, ci și de cei privitori la educaţie, calitatea școlii, durata și nivelul învăţământului general obligatoriu, tipurile de performanţă așteptate, modalităţile de distribuire în societate a educaţiei.” (Sălăvăstru, D., 2004)

BIBLIOGRAFIE

1. Crețu, C., (1997), *Psihologia succesului,* Iași, Editura Polirom;
2. Crețu, T., (2004), *Psihologia educației*, București, Editura Credic;
3. Dumitru, I. Al., (2008), ***Consilierea psihopedagogică***, Iași, Editura Polirom.
4. Enăchescu, C., 1998, Tratat de psihanaliză şi psihoterapie, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
5. Jigău, M., (1998), *Factorii reușitei școlare*, București, Editura Grafoart;
6. Jigău, M.(coord.), (2001), ***Consiliere şi orientare - ghid metodologie***, Bucureşti, Consiliul Naţional pentru Curriculum.
7. Kulcsar, T., (1978), *Factorii psihologici ai reușitei școlare,* București, Editura Didactică și Pedagogică;
8. Sălăvăstru, D., (2004), *Psihologia educaţiei*, Iași, Editura Polirom

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ASUPRA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC

Suditu Alina-Elena
Scoala gimnaziala "St.O.Iosif", Brasov,

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii. Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu studenții și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că ***nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online***. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor/studenților: *învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii /studenții să învețe și să lucreze independent.* Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi/studenți. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (avem exemple de universități care reglementează doar anumite platforme educaționale care sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii/studenții au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).

Modalitățile de organizare a interacțiunii educaționale sunt regionale (cazul unor ISJ-uri), instituționale (cazul unor universități) sau neorganizate (în cea mai mare parte). Măsuri adoptate la nivel național există doar în ceea ce privește asigurarea mediului optim de învățare pentru elevii care vor susține examene naționale (examenul de Evaluare Națională

și de Bacalaureat) prin organizarea activităților educaționale TV (programul Teleșcoala), model preluat și de unele inspectorate școlare la nivelul învățământului preuniversitar. Lista prezentată nu este exhaustivă; internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității educaționale.

În contextul ***învățării on-line***, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de *e-pregătire*, care se referă la atât la *e-pregătirea organizației școlare* pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la ***e-pregătirea elevilor/studenților*** care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la *e-pregătirea profesorului*, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare/academice, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Cu toate acestea, introducerea tuturor acestor platforme educaționale ca urmare a perioadei pe care o traversăm trebuie să asigure eficientizarea procesului instructiv-educativ și înlesnirea drumului de parcurs către un caracter puternic și armonios-format.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. CRISTEA GEORGIANA
Liceul teoretic ,,Alexandru Rosetti,,
Com. Vidra, jud. Ilfov

Motto:

“Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi,și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare-oameni care să fie creativi,inventivi și cu dorința de a investiga.”

Jean Piaget

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învață… precum mersul sau vorbirea.

Utilizarea instumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la: accentuarea studiului individual la elevi; dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime a elevilor; dezvoltarea inițiativei elevilor; situarea celui ce învață (primește cunoștințe) în controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ; formularea succesivă de întrebari de către elev despre cunoștințele pe care le posedă; construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștintelor pornind de la cel care învață; dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă a elevului.

Pentru a-și atinge scopul mediile de învățare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul internetului. Acestea trebuie să stimuleze motivația și munca individuală a elevului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții etc.

Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întalniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să știm să comunicăm cu sau prin calculator, dar și cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciaăa interactivitatea.

Platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

În momentul actual există o serie de platforme electronice prin care poate fi realizat procesul didactic: Moodle, Caroline, Dokeos, AeL, Informatica. Platforma electronică îşi păstrează principiile de bază ale funcţionării, dar este receptivă la schimbare, astfel încât îşi modifică variantele de activitate, punând accent pe facilitarea accesului profesorului şi al studentului şi pe evidenţierea posibilităţilor de monitorizare a procesului de predare-învăţare-evaluare

Procesul educaţional a fost dintotdeauna expresia cererii de educaţie a mediului socioeconomic. Una dintre caracteristicile esenţiale ale fenomenului educaţional este dinamismul şi deschiderea faţă de schimbare. Tocmai aceste caracteristici îi asigură educaţiei rolul de mecanism principal de formare a omului ca fiinţă socială. Pe lângă multiplele roluri sociale pe care le exercită persoana, cel de educator şi educat sunt perene şi nu am greşi dacă am afirma că sunt rolurile sociale de bază. Importanţa relaţionării educatorului şi educatului este determinată de faptul că: orice grup social, pentru a perpetua, are nevoie de noi membri; în orice societate există structuri ocupaţionale care au nevoie de persoane competente. Toate elementele procesului didactic (finalităţi, conţinuturi, tehnologii) se adaptează relaţiei dintre social şi educaţional, cele mai deschise schimbărilor fiind tehnologiile. Prin tehnologiile educaţionale se produse corelaţionarea dintre educator şi educat, fapt ce le plasează pe poziţia de promotor al paradigmelor educaţionale. Consider ca eficienţa procesului educaţional depinde în mare parte de utilizarea tehnologiilor moderne. În accepţia actuală, tehnologiile moderne presupun nu doar utilizarea metodelor care favorizează interrelaţionarea directă, ci şi utilizarea unor mijloace electronice în procesul didactic. Platformele electronice au devenit nu doar un suport pe care educatorul şi educatul le poate folosi ca element complementar, ci şi o modalitate de instruire ce substituie contactul direct.

De aceea sunt de părere că în zilele noastre, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informaţie foarte mare, platformele educaționale îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

Educatia online reprezintă o modalitate nouă de a privi procesul de învățare, în care elementele de fond rămân aceleași, doar mijlocul de schimb și însușire a cunoștințelor se modifică. Utilizarea sistemului informatic pentru educație înseamnă însă aducerea unor noi elemente, legate de libertatea de a învăța în locul și la momentul dorit. Rădăcinile acestui sistem educațional se găsesc în învățământul la distanță, practicat în anumite regiuni ale globului. Distanțele mari sau alte obstacole despărțeau instructorii de cursanți. Deși apariția calculatoarelor a fost destul de timpurie, costurile ridicate ale tehnologiei au împiedicat dezvoltarea în această direcție. Însă, producerea în cantități semnificative și scaderea prețurilor pe piața tehnicii de calcul au determinat ca promotorii educației permanente online să-și pună proiectele în practică. Astfel, mijloacele de stocare a informațiilor pe suport magnetic sau digital fiind disponibile, universitățile au fost primele care au adoptat noua metodologie.

Platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare,interacţiune şi colaborare.Profesorii își pot organiza materialele de instruire și să le utilizeze în sesiuni de instruire și evaluare cu precizarea ordinii materialelor în sesiune, a duratelor de parcurgere recomandate și a domeniilor cărora li se adresează.

BIBLIOGRAFIE

- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning,* Editura Litera International, București, 2008
- Drăgănescu, M.,acad.(2001), *Societatea informaţională şi a cunoaşterii. Vectorii societăţii cunoaşterii*, Studiu tematic, Academia Romana, www.academiaromana.ro
- Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), *Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie, Note de curs*, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret.

ISTORIA ÎN ȘCOALĂ, ASTĂZI. CUM CONTRIBUIE LA FORMAREA ABSOLVENTULUI?

Prof. Doru Nicolae Grădinaru
Școala Gimnazială „Sf. Silvestru”, București

Peisajul actual din școlile românești tinde să fie unul tot mai dezolant, elevii nemaifiind interesanți de școală, nici măcar de orele de desen, muzică, cu atât mai mult de orele de istorie sau matematică, materii care ar trebui să-i facă mai curioși. Tehnologia într-o continuă dezvoltare îi atrage tot mai mult, iar numărul insuficient de ore de istorie nu-i captează, profesorii neavând posibilitatea să aplice metode adecvate de captare a atenției, din cauza lipsei de timp. Părinții sunt interesați, mai cu seamă, ca elevii lor să aibă rezultate bune, însă efortul pe care aceștia îl depun se rezumă la haine scumpe și tehnologie, elevii fiind captivi în universul telefoanelor mobile, care au provocat o reală dependență.

Istoria tumultuoasă și adeseori nedreaptă a românilor ne îndeamnă să o studiem și să o contemplăm mai mult. Istoria în sine este o știință care îndeamnă la analiză, meditație, întrucât ne oferă multe lecții de viață.

Deși este o știință care studiază violența și problemele, istoria este disciplina care promovează pacea, libertatea și înțelegerea dintre oameni. Aceste concepte sunt studiate în toate clasele, de la democrația ateniană și republica romană, la Revoluția Franceză și alte momente revoluționare pentru obținerea libertății.

În societatea contemporană, mai toți oamenii pretind că se pricep la fotbal și la politică, cea din urmă fiind deseori asociată cu istoria. Mulți oameni sunt tentați să enunțe propriile teorii, fără să analizeze adevărul din spatele cuvintelor, ceea ce duce de multe ori la înțelegeri eronate ale istoriei. Iată un motiv imperativ care ne îndeamnă la studiul istoriei la școală, într-un mod conștiincios și continuu.

Ora de istorie nu trebuie să fie văzută ca o oră ce umple timpul școlar, ci ca pe o lecție de viață. Cu toții am învățat ce înseamnă trădarea când am aflat că civilizația greacă a decăzut după ce Alcibiade a trădat Atena, că o pedeapsă prea mare aplicată pentru o greșeală precum declanșarea unui război poate declanșa un război și mai mare, cum o prietenie se poate transforma într-o luptă pe viață și pe moarte.

Deși cei peste 50 de ani de comunism au încercat să schimbe și să manipuleze istoria în scopurile partidului, adevărul a continuat să existe și să provoace curiozitate și este de datoria tuturor să știm adevărul despre ceea ce suntem și să nu fim minți de alți oameni care au anumite interese asupra noastră.

Cunoașterea istoriei poate fi considerată un factor de stabilitate, întrucât oferă repere morale precum dragostea de țară, fidelitatea între oameni, respectul față de conducătorii țării, față de strămoșii noștri, față de identitatea națională și de simbolurile naționale.

Totodată, istoria dorește să cultive tinerii într-un mod obiectiv, fără să îi îndoctrineze, să învețe ce este toleranța, să respecte și alte popoare sau gândiri politice, dar să condamne acțiuni nejustificate de-a lungul timpului, precum Holocaustul, genocidele, războaiele, asasinatele, să îi împiedice să le comită sau să le susțină, chiar și involuntar. Istoria poate stârni și spiritul competitiv, ceea ce uneori este benefic, amintind aici cum Alexandru cel Mare a plâns când nu a mai avut ce teritorii să cucerească.

Istoria, așadar, nu este doar o oră de curs, ci o datorie a fiecăruia dintre noi, o obligație pe care trebuie să ne-o asumăm, o realitate pe care trebuie să o cunoaștem și să o vedem ca pe cea mai frumoasă poveste.

Rolul profesorului diriginte în instruirea elevului

Soare Aura
Scoala ,, Gheorghe Manu" din Budesti, Călărași

Munca educativă cu un colevtiv de elevi nu poate fi concepută fără prezenţa unui îndrumător capabil să organizeze şi să conducă ansamblul influenţelor ce se exercită asupra grupului.

Funcţia dirigintelui se impune cu atât mai mult cu cât creşte numărul factorilor care pot influenţa dezvoltarea individului. Funcţia de diriginte îi sporeşte profesorului responsabilităţile, îi amplifică rolul şi îl aşează într–un anumit raport cu ceilalţi factori educativi.

Dirigintele are rolul de a observa climatul de muncă al clasei, intereseul elevilor pentru învăţătură, stilul de muncă, progresul. A–i ajuta să–şi înţeleagă statutul de şcolari înseamnă a le insufla conştiinţa datoriei şi autocontrolul.

Prin legătura pe care o menţine cu ceilalţi profesori şi cu factorii educativi, prin compararea cu celelalte clase, prin raportarea rezultatelor la obiectivele stabilite, dirigintele devine îndrumătorul real al colectivului de elevi.

Orice diriginte urmăreşte realizarea unor obiective concrete pe care le putem cataloga astfel:

1. Studierea şi cunoaşterea personalităţii elevilor;
2. Organizarea şi educarea colectivului de elevi;
3. Formarea profilului moral al acestora;
4. Orientarea profesională a tuturor elevilor;
5. Organizarea timpului liber al elevilor;
6. Colaborarea cu toţi profesorii clasei pentru realizarea şi asigurarea unităţii de cerinţe şi de acţiune.

Sistemul muncii dirigintelui decurge din complexitatea sarcinilor, din natura proceselor prin care se formează diferite calităţi ale elevilor.

Ora de dirigenţie nu trebuie confundată cu o ,,lecţie" şi se va evita caracterul moralizator şi de tip şablon. Ea le va oferi elevilor prilejul unor discuţii deschise, sincere şi vor fi dezbătute probleme legate de viaţă, de aspiraţii, situaţii ce îi frământă.

Stilul de muncă şi tehnica desfăşurării orei de dirigenţie (problematizarea, analiza de caz, exemplul, convorbirea, evaluarea, aprecierea obiectivă a comportamentului) pun în evidenţă valenţele formative ale acestei activităţi. Acolo unde dirigintele este un mentor, un îndrumător preţuit de elevi, orice întâlnire cu clasa constituie un moment educativ.

Dialogul permanent cu clasa şi individul, cu fiecare elev, constituie interacţiunea, miezul actului pedagogic. Activitatea practică exprimă un sistem de acţiuni educative organizate în funcţie de faptele de viaţă ce–i caracterizează, ce–i frământă, de nivelul de dezvoltare al elevilor. Activitatea practică presupune:

1. Organizaea unor excursii pentru cunoaşterea valorilor naţionale;
2. Organizarea unor întâlniri cu personalităţi culturale şi ştiinţifice;
3. Vizite în instituţii culturale;
4. Participarea la acţiuni organizate cu prilejul unor evenimente;
5. Participarea la spectacole.

Implicarea în aceste activităţi va pune în valoare trăsăturile individuale şi le va consolida conduita. Orice profesor diriginte se confruntă cu diverse probleme, dintre care cele mai importante sunt legate de menţinerea unui bun climat între comunitate şi elevi, dar şi de păstrarea unei strânse legături cu părinţii. Pentru a–şi îndeplini cu succes menirea, dirigintele trebuie să comunice permanent cu elevul, să–l înţeleagă şi să–i ofere sprijinul necesar.

În condiţiile actuale, dirigintele trebuie să caute mereu noi modalităţi pentru a păstra legătura cu elevii săi. În contextul pandemiei, dirigintele trebuie să intermedieze o triplă comunicare şi vorbim aici despre: comunicarea diriginte–elev, comunicarea elev–profesor, comunicarea diriginte–părinte. În astfel de situaţii, menţinera unui climat social sigur nu este uşoară şi dirigintele se poate lovi de următoarele obstacole:

- Lipsa de interes a elevilor faţă de şcoală;
- Lipsa mijloacelor online şi implicit lipsa accesului la informaţie;
- Dificultatea comunicării cu toţi părinţii în mediul online;
- Oboseala elevilor şi lipsa creativităţii.

Indiferent de situaţie un diriginte trebuie să–şi adapteze metodele şi să devină părintele spiritual al elevilor săi.

Biblografie:

Bârzea Constantin, ,,Arta şi ştiinţa educaţiei", Bucureşti, Editura didactică şi pedagigică, 1995.
Văideanu George, ,,Educaţia la frontiera de milenii", Editura Politică, Bucureşti, 1988.

PROPAGAREA UNDELOR ACUSTICE ÎN LICHIDE

Prof. Coman Niculina
Liceul Teoretic “Mircea Eliade”, Galați

1. Determinarea vitezei de propagare a undelor acustice în lichide

Măsurătorile asupra vitezei de propagare a ultrasunetelor au fost făcute folosind un tren de unde continue. S-au utilizat două traductoare cu caracteristici identice, unul folosit ca emiţător şi celălalt ca receptor, iar proba de lucru este un strat de lichid aflat între cele două traductoare complet imersate în acest lichid (ulei de transformator). Viteza de propagare se calculează folosindu-se relaţia:

$v = \frac{\Delta x}{\Delta t}, \left[\frac{m}{s}\right]$, unde Δx este grosimea stratului de lichid iar Δt este timpul de propagare a ultrasunetelor în proba lichidă.

1.1 Osciloscop

1.2 Dispozitivul experimental

Părţile componente ale dispozitivului experimental:

(1) generator de ultrasunete (ν=865 kHz)
(2) emiţător (fix) cuarţ
(3) receptor (mobil) cuarţ
(4) osciloscop
(5) masă culisantă prevăzută cu un şurub micrometric (6)
(7) cuvă cu ulei de transformator
(6) dispozitiv micrometric de măsurare a deplasării (distanţei dintre emiţător şi receptor)

Mod de lucru: Se modifică distanţa dintre cele două traductoare (Δx) cu ajutorul şurubului micrometric, până când pe ecranul osciloscopului avem o deplasare egală cu λ/4.

Se repetă operaţia de cel puţin cinci ori.

Înregistrarea şi prelucrarea datelor:

Nr. Crt.	ν (kHz)	Δx (m)	v (m/s)	vm (m/s)	Δv(m/s)	Δvm(m/s)
1.	865	0,489	1692	1700	0,800	0,560
2.	865	0,490	1695		0,500	
3.	865	0,491	1700		0,000	
4.	865	0,493	1706		0,400	
5.	865	0,494	1709		0,900	

Tabel 1.1

$$v = \frac{\Delta x}{\Delta t} = \frac{\lambda / 4}{\Delta t}$$

$$\Delta x = \lambda / 4 = v \cdot T / 4 = \frac{v}{4\upsilon} \} \Rightarrow v = 4\upsilon \cdot \Delta x$$

$$\lambda = v \cdot T$$

Viteza medie: $v_m = \frac{v_1 + v_2 + v_3 + v_4 + v_5}{5}$;

Eroarea absolută față de valoarea medie (eroarea de măsură) reprezintă diferența dintre una dintre valorile din șir și valoarea medie a acestora. Astfel s-au calculat modulele erorilor de măsură apărute din cauza citirii incorecte:

$|\Delta v_1| = (1700 - 1692) m/s = 0{,}800 m/s$

$|\Delta v_2| = (1700 - 1695) m/s = 0{,}500 m/s$

$|\Delta v_3| = (1700 - 1700) m/s = 0{,}000 m/s$

$|\Delta v_4| = (1706 - 1700) m/s = 0{,}600 m/s$

$|\Delta v_5| = (1709 - 1700) m/s = 0{,}900 m/s$; Media aritmetică a acestor erori de măsură:

$|\Delta v_m| = \frac{(0{,}800 + 0{,}500 + 0{,}000 + 0{,}600 + 0{,}900) m/s}{5} = 0{,}560 m/s$ este numită eroare medie.

Rezultatul se scrie sub forma:

$v = v_m \pm \Delta v_m$, $v = (1700 \pm 0{,}560) m/s$

Pentru viteza ultrasunetelor în ulei de transformator, valoarea adevărată (reală) este cuprinsă în intervalul:

$(1700 - 0{,}560) m/s \le v \le (1700 + 0{,}560) m/s$; $1699{,}44 m/s \le v \le 1700{,}54 m/s$

Concluzie: Valoarea vitezei de propagare a ultrasunetelor măsurată folosind metoda cu unde continue a fost confirmată și de măsurătorile ce folosesc unde în impulsuri de frecvențe diferite.

2. Determinarea coeficientului de atenuare a undelor acustice în medii lichide

În mediile reale are loc o interacțiune între mediu și unda elastică datorită căreia o parte importantă din energia undei, transmițându-se mediului, se produce o atenuare a undei. Ca urmare a acestui fenomen, presiunea undei variază exponențial în direcția de propagare cu distanța *dx*.

$dp = -\alpha \cdot p_0 \cdot dx$, de unde, prin integrare, rezultă

$p = p_0 \cdot e^{-\alpha \Delta x}$,

α- coeficient de atenuare, iar Δx- distanța dintre două puncte unde presiunea și intensitatea au valorilre p și p_0.

Intensitatea undei fiind proporțională cu pătratul amplitudinii, se va atenua după legea:

$$I = I_0 \cdot e^{-2\alpha \cdot \Delta x}$$

$$\alpha \cong \frac{1}{\Delta x} \cdot 2 \log \frac{I_0}{I} \left[\frac{B}{cm} \right]$$

$$1dB = \frac{1B}{10} = 20 \log \frac{I_0}{I} = 20 \log \frac{A(x_1)}{A(x_2)}$$

$\alpha = \frac{20}{\Delta x}\log\frac{A(x_1)}{A(x_2)}$ - se foloseşte pentru calculul coeficientului de atenuare.

Modul de lucru:

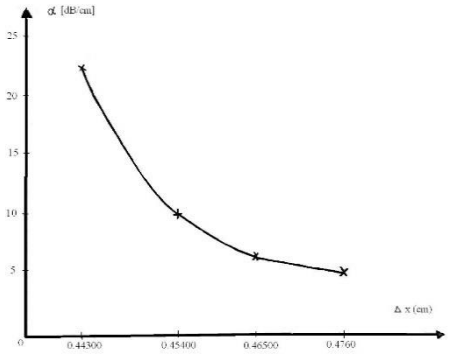
Se utilizează dispozitivul experimental descris anterior.

Pentru distanţe diferite între cele două traductoare se înregistrează amplitudinile a câte două ecouri succesive:

$A(x_1), A(x_2), A(x_3), A(x_4), A(x_5)$.

Nr. crt.	x (cm)	Δx (cm)	A (cm)	α (dB/cm)
1.	1,62607	-	33	-
2.	2,09361	0,46754	25	5,1546
3.	2,55789	0,46428	17	7,2068
4.	3,01257	0,45468	10	10,1346
5.	3,45537	0,44280	3	23,4191

Tabel 2.1

Reprezentarea grafică a dependenţei $\alpha = f(\Delta x)$

Această metodă implică amplitudinile ecourilor, de aceea este susceptibilă de erori produse de fenomenul de difracţie a câmpului ultrasonor, de efectul pereţilor laterali ce produce fenomenul de transformare a undelor ultrasonore prin reflexii succesive pe aceşti pereţi şi de efectul de neparalelism a suprafeţelor între care se propagă unda ultrasonoră.

Bibliografie

1. Amza, Gh., Barb, D., Constantinescu, F.- “Sisteme ultraacustice”, Editura Tehnică, 1981.
2. Bădărău, E. - “Bazele acusticii modern”, Editura Academia RPR, Bucureşti, 1961.
3. Bădărău, E., Grumăzescu, M. - “Ultraacustica fizică şi tehnică”, Editura Tehnică, Bucureşti, 1967.
4. Chivers, R. C. -“A multiple nomogram for ultrasonic propagation calculations”, Ultrasonics, 17, 1980.
5. Cristea, G. - “Elemente fundamentale de fizică”, Editura Dacia, 1980.
6. Dimitriu, E., Nicolau, P., Teodor, V. - “Ultrasunetele- posibilităţi de utilizare în industria alimentară şi biologie”, Editura Tehnică, 1989.
7. Hristev, A.- “Mecanica şi acustica”, EDP, 1984.
8. Ionescu, G., Iordache, D. Alex., Enescu, N.- “Lecţii de fizică. Introducere în acustică”, Universitatea Politehnică Bucureşti, 1998.
9. Moraru, L. - “Cavitaţia acustică”, Ed. Oficiului de informare documentară pentru industrie, cercetare, management, Bucureşti, 2002.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCATIONALE ÎN ȘCOALA ROMANESCA

Alionescu Claudiu

Ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent. Ca urmare, instituții guvernamentale, școli, ONG-uri și companii private, profesioniști ai educației și din zona tech s-au trezit la o masă rotundă a dezbaterilor (de cele mai multe ori online, la distanță) pentru a găsi soluții, punând la dispoziție expertiză, idei, resurse, portaluri, instrumente și platforme de elearning. Deși trebuie spus că nu întotdeauna viteza și cantitatea sunt și garanți ai unui proces de calitate, totuși putem vorbi aici în primul rând ca despre un context prielnic pentru reflecție și adaptare permanentă. Putem porni în analizele care urmează de la constatarea unui fapt pozitiv: demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie o noutate, pentru cei mai mulți profesori. La rândul său, MEC și instituțiile din subordine au promovat, în ultimele decenii, câteva inițiative și programe cu componentă digitală, începând cu programul Sistem Educațional Informatizat (SEI), acțiunea eTwinning, programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii și terminând cu încercările de constituire a unei baze de resurse educaționale deschise sau demersurile din proiectele ROSE și CRED. Dar elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație.

Trebuie să recunoaștem din capul locului că:

• sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator;

• curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță; • companiile edtech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile.

Activitataea didactica

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, , limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de

streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent:

• aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger etc

• apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev. Pe locurile următoare se situează:

• utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningAp;

• platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc.

• aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințeprecum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype

La o privire de ansamblu, platformele specializate de elearning sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice, motivele fiind deja prezentate mai sus: abilități tehnice mai puțin definite la nivelul utilizatorilor, infrastructură informatică cu probleme, costuri de utilizare, lipsa suportului tehnic sau pedagogic. La acestea se adaugă un element foarte important, care determină, în ultimă instanță, calitatea situației de învățare: exercițiul utilizării mediului tehnologic pentru proiectarea și desfășurarea unor activități didactice complexe, relevante, semnificative, integrate în parcursul de învățare de lungă durată.

Managementul clasei si al situatiilor de invatare

Cadrele didactice au dificultăți reale în derularea activităților didactice în mediul online din cauza absenței unor instrumente tehnice corespondente variatelor activități pe care le desfășoară în mod curent la clasă (integrate în platformele pe care le utilizează), destinate managementului de ansamblu al clasei, obținerii feedback-ului și realizării activităților de evaluare. Faptul că, în marea lor majoritate, nu folosesc platforme dedicate activităților didactice online (așa numitele Virtual Learning Environment), ci mai degrabă platforme destinate întâlnirilor de lucru în spațiul virtual

sub forma videoconferințelor (de genul Skype, Meets, Zoom, Messenger), conduce la anumite dezechilibre în gestionarea în ansamblu a parcursurilor de învățare.

În ceea ce privește managementul claselor și al activităților de învățare, aproape 40% dintre cadrele didactice nu folosesc nicio platformă dedicată de elearning. Dintre cei care utilizează o astfel de platformă, trei sferturi au apelat la platforme precum Google classroom (68%!), Moodle, Edmodo, Easyclass. Teoria acceptării tehnologiilor, a lui Fred D. Davis (1989), spune că criteriul pentru alegerea unei soluții tehnologice îl constituie ușurința în utilizare, așa cum este percepută de cei care intenționează să o folosească, mai degrabă decât utilitatea sa . Spre deosebire de alte platforme, Google Classroom a avut o mai mare vizibilitate, iar în această perioadă, cadrele didactice și instituțiile de învățământ au fost ajutate să creeze conturi de echipa de experți elearning din proiectul CRED.

Dificultățile de natură tehnică – de exemplu, probleme în stabilirii conexiunii online, probleme în activarea camerei, microfonului sau sunetului, dificultăți de încărcare a prezentărilor de către profesor sau a temelor de către elevi etc. – duc la deturnarea atenției elevilor și profesorului de la activităților didactice și reprezintă una dintre provocările acestei perioade, într-o măsură semnificativ mai mare în mediul rural față de mediul urban.

Impactul platformelor educaționale în școala Românească

Grădinița cu P.N nr 2, Dragomir, Berzunți
Prof. Inv. Preșcolar: Balan Elena

Obiectivul principal al platformelor educaționale este de a promova o școală a viitorului bazată pe resurse digitale profesioniste și bine documentate. Totodată platformele educaționale trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe elevii care participă interactiv cu acestea.

Odată cu pandemia instalată în toată lumea, platformele educaționale și digitale au devenit prioritate și suport pentru efiecientizarea predării cursurilor în mod on-line. În acest caz platformele educaționale au ajuns să înlocuiască total modelul de predat clasic și se pune accent pe explorare, descoperire, încurajarea gândirii și participarea activă a elevilor precum și la formarea și dezvoltarea intelectuală.

În școala Românească se cunosc mai multe platforme digitale și educaționale care se pun în aplicare în funcție de necesitatea fiecărui utilizator, respectă programa scolară și sunt avizate de Ministerul Educației.

1. **Digital pe educred.ro** este o platformă digitală destinată cadrelor didactice care doresc valorificarea activităților de învățare cu elevii.
2. **SIIIR** este o platformă ce prezintă informații detaliate cu privire la rețeaua completă a unităților din sistemul național de învățământ.
3. **Google Classroom** este o platformă de lucru on-line cu elevii. Se utilizează în prezent de peste 20 milioane de profesori și elevi din întreaga lumea fiind lansat în anul 2014. Modul de utilizarea a platformei este pe fiecare individ, fără adrese de email al operatorilor.
4. **Microsoft Teams** este o platformă cu specialitatea de lucru bazată pe chat. În acesta platformă profesorii pot forma clase, împărți materiale didactice cu elevii, pot creea și evalua teste și pot transmite teme elevilor.
5. **Edmudo** este o platformă ce permite gestionarea claselor și a activităților de învățare, aceasta pemițând și înscrierea părinților.
6. **Easyclass** este o platformă gratuită, asemănătoare cu cea de Facebook ce permite comunicarea profesorilor cu elevii și distribuirea temelor, materialelor didactice sau distribuirea testelor.
7. **Aplicația Zoom** este o platformă de lucru și o platformă de colaborare on-line în care se regăsesc materiale didactice și permite organizarea orelor cu până la 500 de participanți.
8. **Google Meet** este o aplicație care se poate accesa doar cu un cont de organizație (școală) fiind o platformă de comunicare instant prin video și chat. Meet acceptă 100 de participanți gratuit.
9. **ASQ** este o platformă unde ai avantajul de a-ți creea propria clasă, ai carui membrii pot fi coordonați și monitorizați individual. Dezavantajul acestei platforme este ca nu poate genera on-line materialul didactic și nu se poate atașa documente de tip word sau pdf.
10. **Tur virtual la muzee** este o platforma educațională interactivă.

Cadrele didactice împreună cu elevii trebuie să conștientizeze impactul social, economic și moral al utilizării noilor tehnologii în activitătii educaționale.

Impactul platformelor educaționale în rândul cadrelor didactice a surprins necesitatea cunoașterii unor termeni noi și a utilizării mai active a navigării pe internet, folosirea e-mailului precum și folosirea editoarelor de text. Totodată cadrele didactice conlucrează cu elevii pentru cultivarea originalității în desfășurarea și

evaluarea procesului de învățământ, în condițiile integrării platformelor educaționale interactive precum și facilitarea comunicării eficiente, stimularea creativității și inovației în abordarea strategiilor didactice.

Integrarea platformelor educaționale interactive în sistemul tradițional de învățământ prezintă următoatele avantaje: accesibilitate, flexibilitate și confortabilitate.

Independența geografică, mobilitatea creează posibilitatea de lucru oriunde și orcand doar cu ajutorul unui PC și a internetului. Un alt avantaj în utilizarea aplicațiilor digitale îl constituie distribuirea informațiilor rapid, simultan mai multor elevi. Disiminarea rapidă a informațiilor aduce mari beneficii unitătilor de învățământ care poate scolariza un număr mare de persoane acolo unde există deficiență de persoanl fără să fie afectată eficiența institutiei de învățâmant.

Impactul platformelor educaționale asupra elevilor, în procesul de învățare, duce la individualizarea și creearea unui stil propriu de asimlare a informației, care se bazează pe bazează pe un anumit tip de memorie (auditivă sau vizuală) iar cadrele didactice trebuie sa adapteze constant metodele pedagogice pe parcursul întregului curs realizat în regim on-line pentru ca un material educațional diversificat să fie reținut în proporție de 80% prin ascultare, vizionare și interactivitate.

După studiile făcute de Rovai și Jordan de la Regent University, SUA există și factori care pot duce la o rata mare a abandonului elevilor din cauza lipsei echipamentelor necesare, a internetului (deficitară fiind zona rurală), a costurilor mare pentru achiziția și întreținerea materialelor necesare. In plus este necesară o experiență în domeniul utilizării calculatoarelor pentru instalarea și modularizarea unei aplicații digitale.

În concluzie implementarea platformelor educaționale în Scoala Românească este dificitară pentru că nu există un sistem bine pus la punct si din acest motiv multitudinea de informații existente pe toate platformele și pe aplicațiile digitale de foarte buna calitate sunt subutilizate.

BIBLIOGRAFIE

1. “Ionescu M. Radu I –Didactica modernă”, Ed. Dacia Cluj Napoca, 2001
2. „Greg Mombert - Digital Trends” -Android vs. iOS: Which smartphone platform is the best?https://www.digitaltrends.com/mobile/android-vs-ios
3. Ghid de Bune Practici Pentru Securitate Cibernetică(www.sri.ro)
4. Ghid de bune practici pentru securizarea calculatoarelor și rețelelor personale (www.cert.ro)

Model propriu de abordare a practicilor educaționale în actualul context educațional

Profesor, Emanuela Cheșcheș
Grădinița cu Program Prelungit nr. 37, Brăila

Cuprins:

1. Educația preșcolară în contextul pandemiei;
2. Tipuri de activități la distanță pentru preșcolari;
3. Modalități de parcurgere a materiei;
4. Concluzii;
5. Bibliografie.

1. Educația preșcolară în contextul pandemiei

Învățământul preșcolar are, ca participanți activi, pe lângă copii, părinții și bunicii, ce sunt necesari în actul educațional pentru o dezvoltare cognitivă, afectivă și psihomotorie cât mai armonioasă a acestora. Implicarea familiei în contextul educațional prezent este vitală, deoarece copiii învață cu ajutorul unui adult ori a unei persoane de vârstă mai mare; copiii nu au discernământ și nu pot face diferența dintre bine și rău. Ei descoperă lumea înconjurătoare prin încercare și eroare, prin atingere, observare, dar mai ales prin explicațiile primite de părinți/ bunici, dezvoltându-și astfel relația cauză-efect. Copilul învață prin imitare, iar cea mai bună modalitate de dobândire de noi cunoștințe și de înrădăcinare a acestora este jocul. Jocul didactic este prezent în fiecare dintre activiățile derulate de educatori; prin joacă aceștia învață să respecte reguli, dar și să ducă la sfârșit o sarcină dată, la început cu ajutor, apoi singuri.

Metodele utilizate în grădinița de copii sunt bazate, în general, pe activități interactive, de grup, în care copiii își dezvoltă capacitatea de a selecta, combina în diferite situații lucrurile de care vor avea nevoie în viață, mai întâi ca școlari, iar mai apoi ca adulți. Stimularea creativității copiilor e favorizată de aceste metode interactive, ei descoperind o nouă experiență, prin diferite moduri: de studiere, investigare, dobândire de încredere în propriile capacități.

Perioada în care ne aflăm în acest moment, pe lângă faptul că suntem în era tehnologiei, și mai ales contextul pandemic ne-a forțat să ne folosim de toate mijloacele informatice de care dispuneam și pe care totodată ne-a fost teamă să ne bazăm. Așadar, noi, cadrele didactice, am fost nevoite să ne punem în fața unui laptop ori a unei tablete și să încercăm un alt tip de proces educațional, bazându-ne pe cunoștințele I.T. însușite în liceu, facultate, ori doar exersând redactând proiecte didactice, planificări anuale, ori fișe de lucru necesare zilnic.

2. Tipuri de activități la distanță pentru preșcolari

Personal, ca profesoară în învățământul preșcolar, în momentul în care am conștientizat tot ceea ce se întâmplă în jurul meu, am avut un mare șoc la gândul că nu îmi voi mai putea vedea preșcolarii de grupă mare cu care am dezvoltat, de-a lungul celor doi ani și jumătate de grădiniță, o relație de afectivitate ce necesita contact fizic. Analizând situația dată, am făcut un plan pentru a-mi continua activitatea didactică folosindu-mă de rețelele sociale și de diversele aplicații ce puteau să vină în sprijnul meu, al părinților și bineînțeles în al preșcolarilor.

Așadar, fiind cu toții despărțiți fizic unii de ceilalți, dar având fiecare un mijloc tehnologic (laptop, tabletă ori smartphone), am propus părinților utilizarea grupului privat de Facebook pe care îl aveam format încă din primele zile ale grupei mici. Feedback-ul primit de părinți a fost unul neașteptat, copiii au răspuns prompt acestei idei și astfel, primul pas în lupta continuării predării – învățării – evaluării a fost realizat. Așadar, eu și colega mea de la grupă, am continuat de unde am rămas cu materia pe fiecare domeniu experențial în parte, postând zilnic sarcini de lucru explicate pe etape.

Pe lângă folosirea acestui grup de Facebook, am folosit cu încredere aplicația Zoom. În primul rând am căutat un tutorial în care se explica, pas cu pas, modul de instalare și utilizare a sa. Acest link a fost trimis părinților, astfel că prima sesiune cu preșcolarii a una de probă. Copiii, bucuroși de a-și vedea colegii, au fost entuziasmați și au vrut ca fiecare în parte să adreseze câteva cuvinte; în mare parte aceștia și-au exprimat dorința de a se revedea cât mai curând. Totodată aceștia ne-au rugat pe noi, educatoarele, să le dăm sarcini de lucru pentru a-i ajuta să parcurgă aceste momente de stat în casă într-un mod cât mai ușor și benefic lor, conștientizând că din toamnă vor fi școlari. Următoarele întâlniri pe Zoom au avut scopul transmiterii cât mai clare a sarcinilor de lucru ce urmau a fi realizate zilnic de copii. Aceste apeluri video au fost utilizate de trei ori pe săptămână, astfel: luni – pentru a le spune tema vom săptămânii și totodată pentru a repeta ceea ce am făcut în săptămânile precedente, miercuri – zi în care am dorit să realizăm o activitate frontală cu ei, de exemplu la matematică, ori la limbă și comunicare, și vineri – ziua de evaluare a cunoștințelor dobândite pe parcursul întregii săptămâni.

3. Modalități de parcurgere a materiei

Activitățile derulate pe întreaga perioadă în care cursurile au fost fizic sistate au decurs conform programului stabilit la începutul anului școlar, ținând cont de curriculum educației timpurii și de particularițăle de vârstă ale copiilor. Acestea au fost zilnic realizate sub formă de activități integrate. Cele două activități zilnice obligatorii au avut mereu legătură una cu cealaltă, îmbinate fiind una cu cealaltă. Ziua de luni era dedicată domeniului Științe - Cunoașterea mediului + Domeniului Om și societate – abilități practice, marți: Domeniul Limbă și comunicare – lexic și comunicare + Domeniul Estetic și creativ – educație plastică, miercuri: domeniul Limbă și comunicare – elemente de gramatică + Domeniul Științe – activitate matematică, joi: Domeniul Științe – activitate matematică + Domeniul Psihomotric – educație fizică, vineri: Domeniul Om și societate – educație pentru societate + Domeniul Estetic și creativ – educație muzicală. Aceste activități pe domenii de dezvoltare au fost zilnic însoțite de: întâlnirea de dimineață, mesajul zilei, activități pe centre de interes, momentul de poveste și cel de mișcare. Transmise pe grupul de facebook, acestea erau citite de părinți și date mai departe copiilor, ca mai apoi să fie realizate sarcinile de lucru, apoi pozate sau filmate și trimise în comentariile fiecărei postări în parte.

De exemplu: în una dintre săptămâni am avut în cadrul temei anuale „Când/ cum și de ce se întâmplă?” subtema „Miracolul semințeI”, astfel că în ziua de luni, întâlnirea de dimineață a fost: „Sămânța perseverentă”, mesajul zilei: „Vreau să știu mai multe despre semințe”. La cunoașterea mediului am urmărit un filmuleț educativ despre ciclul de viață al plantelor. Totodată fiecare copil a participat la un experiment: au plantat împreună cu părinții boabe de fasole sau de grâu, ținând cont de factorii necesari creșterii și dezvoltării armonioase a plantelor: sol fertil, apă, soare și căldură. După, au decupat și lipit părțile componente ale unei plante: rădăcină, tulpină, frunze și flori. Au fost pregătite următoarele centre de interes:
Științe: „Ciclul de viață al unei plante” (așezare imagini), Artă: „Semințe de fasole” (modelaj din plastilină) și

Construcții: „Glastre pentru plante”. Momentul de poveste s-a realizat prin vizionarea poveștii „Sămânța perseverentă”, iar cel de mișcare prin repetarea unui cântec învățat anterior „Flori de primăvară” ce are anumite mișcări sugerate de text. Pozele și videoclipurile au început imediat să apară în comentariile postării, copiii și părinții realizând o mare parte din sarcinile date de noi.

4. Concluzii

Această perioadă ne-a făcut pe noi, atât cadrele didactice, cât și pe părinți și preșcolari, să ne adaptăm permanent, astfel încât să putem parcurge materia fiecărui domeniul experențial în parte. Consider că părinților li s-a cerut un sprijin substanțial, fără ei nu am fi putut realiza nimic din ceea ce ne-am propus. Copiii, în cazul grupei mele, au realizat activitățile date cu mult drag și spor, dovadă fiind pozele și filmulețele primite zilnic. Această experiență ne-a luat pe nepregătite, însă, toate părțile implicate au acționat într-o manieră pozitivă.

5. Bibliografie:

1. Cerghit I., *Metode de învățământ*, Editura Polirom, 2006, Iași.

2. Neagu G., *Şanse de acces la educație în societatea românească*, Editura Lumen, 2012 Iași.

3. Cojocariu V. M., *Teoria și metodologia instruirii*, Editura Didactică și Pedagogică, 2004, București.

4. ***Curriculum pentru educația timpurie, 2019.

IMPACTUL TEHNOLOGIEI MODERNE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ
-STUDIU PERSONAL-

Prof. înv. Primar NIȚIȘ ROXANA PAULA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 POIENARII DE MUSCEL
JUDEȚ ARGEȘ

”Cu cât elevul este mai autonom în învățare, cu atât va avea nevoie de mai puțină structură și interacțiune.” (Dr. Michael G. Moore, Teoria tranzacțională a învățării)

Poate cu toții, la un moment dat am făcut un exercițiu de imaginație și am închis ochii pentru a vedea Școala Viitorului peste treizeci de ani. Cu siguranță aceasta va fi digitalizată, ca de altfel, și principalele domenii de activitate ale societății, iar actualii noștri elevi vor fi cetățeni activi într-o societate a viitorului în care parcursul lor școlar și profesional poate fi influențat de utilizarea noilor tehnologii.

În contextul actual al pandemiei care continuă să ne surprindă cu noi provocări și în acest an școlar, fiecare dintre noi trebuie să ne gândim cum putem să transformăm aceste provocări în oportunități atât pentru noi cât și pentru elevi, cum facem învățarea eficientă pentru elevi atât în mod tradițional, cât și blended sau online.

Elevii de azi sunt nativi digitali, dar au nevoie sa fie ghidați de profesori pentru a descoperi tehnologia ca un mijloc prin care pot învață mai ușor, pot accesa resurse de învățare la care altfel nu ar avea acces. Aceștia învață cu mai multă responsabilitate atunci când motivația este stimulată cu ajutorul device-urilor pentru că generațiile actuale de elevi preferă dsipozitivele moderne, iar uneori se descurcă mai bine decât cadrul didactic.

Astăzi, mai mult ca oricând, învățarea este o căutare și un proces pe tot parcursul vieții, iar rolul profesorului este acela de facilitator al învățării. Cadrul didactic trebuie să dirijeze procesul de căutare de informații pentru copii, de reflecție, analiză și sinteză, dezvoltându-le astfel o competență fundamentală, **a învăța să înveți, dar și competențe digitale** care să-i pregătească pentru societatea actuală și pentru cea a viitorului.

În cadrul procesului instructiv-educativ problema se pune nu că elevii au învățat să folosească o aplicație mobilă nouă, sau o platformă nouă, ci cum le îmbogățim experiența de învățare cu ajutorul tehnologiei moderne, cum pot ei să integreze cunoștințele dobândite în această manieră. Cred că tehnologia este esențială pentru educație și trebuie găsite modalități cât mai utile și atractive de a îmbina învățarea clasică cu dispozitivele moderne.

Noi, cadrele didactice avem datoria ca atunci când folosim platforme online de explorare, să selectăm cu grijă conținuturile care urmează să fie studiate de către elevi, așa încât aceștia să fie în siguranță în mediul online.

Prin utilizarea internetului în învățare, elevii noștri învață să își formeze reprezentări concrete despre lumea reală în care trăiesc, cum să își dezvolte gândirea critică și capacitatea de sinteză a informațiilor sau cum să se orienteze în timp și spațiu. Voi prezenta pe scurt, câteva platforme web de explorare:

- www.explore.org- o grădină zoologică virtuală unde copiii pot observa cu ajutorul camerelor cu transmisie live viața animalelor, modul de hrănire, diferite caracteristici fizice ale acestora, precum și ale mediului în care trăiesc. Această platformă se poate folosi cu succes, spre exemplu, în timpul orelor de Științe ale naturii când copiilor li se dă să întocmească o fișă de observare a unui animal pentru o perioadă de o săptămână.

- Google Maps- asigură orientarea în spațiu a elevilor, observarea unor localități, instituții, trasee de deplasare, semne convenționale pe hartă sau imagini reale cu ajutorul opțiunii Street view. Este de un real folos la orele de Geografie, dar îmbină și cunoștințe matematice, deoarece există opțiunea de măsurare a distanțelor sau perimetrelor.Astfeș elevii vor cunoaște modalități reale de orientare pe hartă, ori cu ajutorul GPS-ului.
- stellarium-web.org - planetariu virtual, cu ajutorul căreia elevii descoperă și observă planete și stele
- neal.fun - The Deep Sea, o platformă intuitivă și vizuală care prezintă viața în adâncurile mării, precum și adâncimile la care trăiesc anumite viețuitoare acvatice.
- YouTube- al doilea motor de căutare după Google, în care elevii caută tot ceea ce-i interesează, accesând conținuturi video.
- Google Earth- ne ajută ca să realizăm excursii virtuale, mai ale în actual context al pandemiei. Platforma captează atenția elevilor prin imaginile spectaculoase 3d pe care le oferă, dar și prin opțiunea Street view.

Toate aceste platforme de explorare web contribuie la o învățare mai durabilă, deoarece tehnologia modernă corespunde intereselor elevilor, alungă monotonia din clasă, crește motivația învățării și capacitatea de a învăța într-o abordare modernă îmbinată cu cea tradițională. Folosirea noilor tehnologii dezvoltă competențele digitale ale copiilor, încurajează colaborarea, comunicarea și gândirea critică a acestora. Astfel, școala va reuși să îi pregătească pentru viitor, să-i împrietenească cu tehnologia, un domeniu atât de necesar în viața reală a societății. Întreaga învățare a elevilor trebuie să fie permanent organizată, dirijată și structurată, astfel încât elevul să fie capabil să găsească singur informațiile de care are nevoie, iar profesorul să devină facilitator, care să-i ajute să realizeze conexiuni cu viața reală și să găsească soluții privind rezolvarea unor probleme concrete.

Motivație, implicare, responsabilitate

Profesor: Grigoraș Ana
Liceul Tehnologic Economic ”V.Madgearu”, Iași

Interesul pentru educație a fost dintotdeauna o preocupare majoră a societății. Învățământul a devenit o prioritate pentru toate clasele sociale pentru ca individul să se poată ridica deasupra condiției date de familia, locul și circumstanțele în care s-a născut.

Viitorul unei națiuni este suma de unități individuale unde fiecare trebuie să evolueze atât fizic, mental cât și material.

Educația copilului nu începe din prima zi în care acesta pășește cu emoție pragul școlii. Ea trebuie să se manifeste asupra copilului încă din perioada fragedă a vârstei descoperirii lumii înconjurătoare, când prezența ocrotitoare a părintelui îi oferă sprijin, protecție și mai ales cadrul adecvat formării personalității și a comportamentului micului om. Bagajul cu care elevul pătrunde în lumea școlară poartă denumirea nu întâmplător „cei șapte ani de acasă”. Deprinderea unei atitudini corecte față de colegi, de profesori, de sarcinile care îi sunt repartizate îl poate avantaja în noua perioadă a vieții lui, cea de elev.

Perioada cea mai potrivită pentru un copil în formarea și construirea caracterului psiho-social este copilăria. Familia este laboratorul ideal pentru un copil în crearea unui univers pseudo-real, în care părinții pot fi parteneri și educatori ai urmașului lor, adevărați ghizi pentru drumul plin de dificultăți spre desăvârșirea lui ca individ. Cu răbdare și tact trecerea din sfera protectoare a mediului controlat din cadrul familiei la experiențele noi, la oportunitățile oferite de spațiul școlii și la activitățile extrașcolare, poate fi făcută în mod gradual, continuu astfel încât asupra copilului să se manifeste o cât mai relaxată și firească evoluție. Viața școlară îl va absorbi din primele zile, iar bunele maniere, regulile morale acumulate în perioada primilor șapte ani de existență vor reprezenta căile eficiente care îl vor ajuta să se adapteze regulilor societății. S-a constatat că un copil educat, care are un comportament manierat, va relaționa mult mai bine cu cei din jur decât unul căruia îi lipsesc aceste calități, pe care ar fi trebuit să le dobândească acasă. Nu este de neglijat faptul că influența familiei este foarte importantă asupra copilului, amprenta ei fiind atât de profundă încât îl poate afecta pe tot parcursul vieții.

Încurajarea permanentă, argumentare aplicării unui sistem de reguli în ceea ce privește igiena timpului și explicarea diferenței dintre bine și rău, sau a relației strânse dintre cauză și efect vor oferi copilului o dezvoltare armonioasă, echilibrată și în avantajul lui pe viitor. Primele informații despre lumea înconjurătoare le primește de la familie, regulile unei societăți civilizate sunt adaptate nivelului lui de înțelegere de către membrii familiei lui și tot părinții îi vor oferi climatul socio-afectiv al trebuințelor lui.

Fiecare copil trebuie să primească șansa de a avea acces la o dezvoltare integrată, cu focus pe memorie, atenție, gândire logică și abilități creative. Cei mai competitivi profesioniști încep să deprindă abilități practice încă din copilărie.

Procesul educativ al copilului trebuie condus cu grijă și caldă afecţiune în concordanţă cu etapa de dezvoltare în care se află el, fără a-l solicita prea de timpuriu cu lucruri ce nu sunt pe măsura forţelor lui, oferindu-i şi cerându-i numai ce nu-i depăşeşte capacitatea de înţelegere.

Abia la vârsta preșcolară se poate discuta despre parteneriatul care ar trebui să existe între școală și familie pentru dezvoltarea copilului.

Așadar, părinții au o responsabilitate majoră, de aceștia depinde ca adolescentul, tânărul și adultul de mâine să-și asume în acești primi ani ai copilăriei toate componentele unei bune creșteri.

Fiecare unitate școlară trebuie să identifice cât mai obiectiv aspectele ce trebuiesc îmbunătățite și ierarhizarea lor pentru a putea stabili prioritățile în educație. Pentru pregătirea implementării unei practici eficiente, care să asigure calitatea în educație se impune cu necesitate realizarea unor acțiuni constructive, orientate spre:

- îmbunătățirea comportamentului, a motivației și a prezenței elevilor pentru a reduce absenteismul și abandonul școlar;

  creșterea interesului și asumarea responsabilității elevilor pentru propria învățare prin colaborarea mai strânsă dintre elevi și profesori;
- îmbunătățirea parteneriatelor între școală, familie și alte organizații în ceea ce privește educația copiilor;

Un rol important în contextul sistemului educațional, actual, românesc îl are și educația outdoor care, alături de educația non-formală poate fi integrată cu succes în educația formală contribuind la accentuarea rezultatelor învățării, tendința actuală fiind aceea de a amplifica cele două forme ale educației, mai ales că împreună ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline și are impact bilateral, și pentru ”formator”- profesor și pentru ”obiectul” învățării- elev.

Activitățile desfășurate în educația outdoor creează cel mai bun cadru de manifestare al celor trei educații: educația formală care se desfășoară într-un mediu organizat și structurat incorporând o paletă intreagă de informații și cunoștințe de care are nevoie un individ în formarea sa educațională, educația informală care asigură procesul de învățare pe tot parcursul vieții și educația non-formală care vine cu acele elemente de natură să satisfacă nevoile unui individ pe linie psihică, socială și emoțională prin diferite metode interactive, participative, ”învățare pe tot parcursul vieții”- lifelong learning.

Educația non-formală și educația outdoor pot fi integrate cu succes în educația formală contribuind la accentuarea rezultatelor învățării, tendința actuală fiind aceea de a amplifica cele două forme ale educației, mai ales că împreună ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline și are impact bilateral, și pentru ”formator”- profesor și pentru ”obiectul” învățării- elev.

Educația outdoor oferă numeroase beneficii fizice, emoționale și mentale care trebuie să asigure dezvoltarea societății, aceasta facilitând procesul de invățare și pentru copii care întâmpină dificultăți în însușirea noilor cunoștințe și au un nivel scăzut de performanță școlară, făcându-i mai motivați.

Prin desfășurarea de activități în aer liber, copilul se va simți mai în largul său, va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii și va simți că deciziile sale contează și pentru ceilalți, dezvoltând astfel nevoia de a fi respectat**.**

Aceste activități, datorită influențelor lor constructive asupra educației, pot fi folosite în toate nivelurile de invățământ: preșcolar, primar, gimnazial, liceal, profesional și tehnic și ca mijloace pentru toate disciplinele. Integrarea educației outdoor în curriculum reprezintă, în prezent, un aspect important în asigurarea dezvoltării personale a copilului.

Dacă ne uităm la problemele și competențele pe care le solicită aceste activități: spirit explorativ, inițiativă, autodeterminare, gândire reflexivă și spirit de decizie etc., acestea presupun demersuri complementare educației formale. În acest sens, s-a elaborat o strategie privind dezvoltarea activităților educative școlare și extrașcolare, recunoscând

importanța lor în desăvârșirea personalității copilului și integrării lui sociale, accentuându-se valențele lor pozitive pentru dezvoltarea și menținerea unei stări fizice și psihice optime, contribuind totodată la îmbunătățirea calității vieții.

Bibliografie

1. Manual de educație outdoor- Liflong Learning Programme, 2010-201
2. Răileanu Daniela, Grama Filofteia, Aplicațiile noului curriculum pentru învățământul preșcolar, ed. DPH, București
3. Joița, E., Management educațional, ed. Polirom, Iași
4. Negova, V., Introducere în psihologia educației, ed. Curtea Veche, București
5. Sălăvăstru. D., Psihologia educației, ed. Polirom, Iași.

ÎNVĂȚĂMÂMTUL ROMÂNESC ÎN ERA DIGITALĂ

Profesor, ȚINTILĂ ANGELA
Școala Gimnazială Hadâmbu, Jud. Iași

Odată cu începutul pandemiei, sistemul de învățământ din România a trebuit să se reorganizeze și să se reorienteze către noi practici de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării.

În perioada septembrie 2019-februarie 2020, înainte de suspendarea cursurilor față-în-față, cadrele didactice se rezumau doar la realizarea unor prezentări utilizând videoproiectorul, accesarea surselor de informare de pe Internet împreună cu elevii sau realizarea de experimente în laboratoare virtuale, foarte puțini profesori foloseau în procesul instructiv-educativ platforme și resurse educaționale deschise. În ultimii ani, Ministerul Educației și Cercetării și instituțiile din subordine au promovat, câteva inițiative și programe cu componentă digitală, începând cu programul Sistem Educațional Informatizat (SEI), acțiunea e Twinning, programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii, proiectele ROSE și CRED, aflate în derulare, dar nu toate cadrele didactice au avut acces la aceste programe. Din acest motiv, profesori și elevi, părinți și copii deopotrivă au fost puși în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților educaționale, profesionale, sociale, culturale și de petrecere a timpului liber. În acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în ultima perioadă.

Marea majoritate a partenerilor implicați în activitatea instructiv-educativă cunoșteau aplicațiile simple pentru comunicare asincronă de grup, precum, WhatsApp, Facebook Messenger, apeluri telefonice, etc. Provocările acestei perioade, într-o măsură semnificativ mai mare în mediul rural față de mediul urban au fost platformele specializate de elearning – Moodle, Google Classroom, Edmodo, Easyclass și aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video, videoconferințe, Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype.

Aceste platforme reprezintă o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice din mediul rural, deoarece apar, de cele mai multe ori, dificultăți de natură tehnică – de exemplu, probleme în stabilirea conexiunii online, conectare complicată pe anumite platforme, probleme în activarea camerei, sau a microfonului, dificultăți de încărcare a prezentărilor de către profesor sau a temelor de către elevi și nu în ultimul rând, nivelul insuficient al competențelor digitale. Sunt multe cadre didactice din mediul rural care au dificultăți reale în derularea activităților didactice în mediul online din cauza absenței unor instrumente tehnice corespunzătoare variatelor activități pe care le desfășoară în mod curent la clasă integrate în platformele pe care le utilizează, destinate managementului de ansamblu al clasei, obținerii feedback-ului și realizării activităților de evaluare. Faptul că, în marea lor majoritate, nu folosesc platforme dedicate activităților didactice online ci mai degrabă platforme destinate întâlnirilor de lucru în spațiul virtual sub forma videoconferințelor (de genul Skype, Meets, Zoom, Messenger), conduce la anumite dezechilibre în gestionarea în ansamblu a parcursurilor de învățare.

La toate acestea se adaugă incapacitatea părinților de a acorda suportul necesar: copiii din familii defavorizate sunt nevoiti, fie să împartă un smartphone la doi sau la trei frați, fie să împartă o cameră la doi, trei sau chiar mai mulți frați pentru desfășurarea activităților educative online. De asemenea, există situații în care elevii cu rezultate școlare slabe, fără acces la Internet, nu reușesc să parcurgă curriculumul de trunchi comun, așadar învățământul online poate exclude categorii de elevi – cum ar fi copiii cu nevoi speciale, cu dificultăți de învățare, ne-școlarizați, în abandon etc.

Pe de altă parte utilizarea unor instrumente digitale crește atractivitatea pe care elevii o au față de procesul de

învățare și față de școală la nivel general. Elevilor le place să se implice într-un proces de învățare care utilizează cu preponderență instrumente și resurse digitale. Elevii cu rezultate școlare bune și foarte bune au o obișnuință de a învăța care se păstrează și în această formă de pregătire. Ei sunt în mai mare măsură pregătiți să lucreze și să se dezvolte în spațiul online decât elevii cu rezultate medii și slabe la învățătură. Dacă pentru elevii cu rezultate bune și foarte bune tehnologia înseamnă învățare, descoperire, creativitate, elevii cu rezultate școlare medii și slabe, utilizează tehnologia în mare măsură pentru scopuri de socializare și mai puțin pentru învățare.

Totuși multitudinea de aplicații și platforme la care elevii au trebuit să se conecteze în această perioadă a îngreunat actul educațional. Ar trebui utilizate doar câteva soluții și aplicații digitale pentru realizarea activităților didactice online, având în vedere că elevii sunt puși în dificultate atunci când se utilizează mai multor instrumente informatice. Acest fapt își are originea în opțiunea individuală a cadrelor didactice pentru o platformă care le este familiară, punându-i astfel pe elevi în situația de a lucra cu mai multe platforme, uneori schimbând infrastructura de mai multe ori pe zi. Folosirea unor platforme diferite, în funcție de opțiunea fiecărui profesor solicită elevilor pe de o parte, mai mult timp de acomodare cu facilitățile acestora, iar pe de altă parte dispozitive IT mai bune sau măcar cu ecrane mai mari decât cele ale unui telefon smart, care să ruleze diferite aplicații alese de profesor.

Învățământul la distanță încearcă să acopere dimensiunea instructivă a formării, având însă lacune în educarea și structurarea personalității elevilor, respectiv de formare a comportamentelor și atitudinilor față de școală, față de părinți și față de comunitate. Învățământul online poate genera și efecte negative, în sensul că potențează fenomenul violenței psihologice dintre elevi (bullyingul) ce se mută din spațiul real către cel virtual. În plus, sistemul informatic național, dar și cel european poate deveni inoperant, supraîncărcat, apărând riscul încetinirilor sau blocajelor în conectarea la rețeua de internet.

Utilizarea noilor tehnologii în activități de învățare i-a determinat pe profesori să regândească procesul didactic în maniera de a-l face compatibil cu noua modalitate de comunicare facilitată de platformele digitale. Competențele digitale dobândite de profesori în această perioadă reprezintă achiziții utile pentru activitatea lor didactică viitoare și le permite utilizarea în continuare în activitatea didactică față-în-față a unora dintre instrumentele și resursele digitale pe care le-au utilizat în această perioadă.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

OLTEANU ȘTEFANIA-CRISTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "ELENA FARAGO" CRAIOVA,DOLJ

"...educaţia trebuie să prevină utilizările oarbe ale noilor tehnologii informatice în comunicare, să împiedice înstrăinarea omului, să lupte contra dorinţei de divertisment permanent, contra fricii nejustificate faţă de noile tehnologii informatice în comunicare, să prevină diminuarea spiritului creativ." (G. de Landsheere)

Activitatea instructiv educativa complexa desfasurata in mod sistematic si organizat de catre elevi si profesori care conduce la inzestrarea elevilor cu un sistem de cunostinte, deprinderi , capacitati si competente pe baza carora ei dobandesc cunoasterea stiintifica a realitatii , isi formeaza conceptia despre lume, connvingerile morale, trasaturile de caracter, precum si aptitudinile de cercetare si creatie se numește proces de învățământ.

Utilizarea noilor TIC facilitează tranziţia de la modelul tradiţional al instruirii în clasă la o mai mare personalizare a conţinutului şi un mai mare control al celui care învaţă asupra procesului instruirii. Este de asemenea vizibil faptul că utilizarea noilor TIC facilitează stabilirea de noi relaţii între instituţii, profesori, comunitate, locul de muncă, familie şi persoana care învaţă. Balanţa globală a educaţiei s-a schimbat de la o abordare pedagogică închisă, încredinţată instituţiilor, şi strâns controlată de profesor, cu studenţi pasivi şi implicare minimă a părinţilor şi comunităţii, la una care este deschisă, transparentă, integrată în societate, care susţine iniţiativa elevului, facilitând colaborarea, cererea / întrebarea, interogarea, competenţele - deprinderile personale şi învăţarea continuă. Este evident că fără o pregătire prealabilă a cadrelor didactice pentru utilizarea eficientă a TIC în educaţie, calitatea procesului de predare / învăţare nu poate fi garantat. Şi totuşi, chiar dacă această idee este larg acceptată şi promovată, reflectarea ei în practică este, cel puţin deocamdată, destul de neclar conturată. Noile TIC schimbă perspectiva asupra practicii educaţionale, implementarea eficientă a acestora devenind una dintre problemele stringente ale acestui început de secol. Strategiile TIC pentru şcoli, universităţi sau sistemele de instruire vocaţională trebuie să aibă în vedere dezvoltarea profesională a profesorilor şi instructorilor şi a achiziţionării de către aceştia de noi competenţe legate de dezvoltarea Societăţii Cunoaşterii.

Unul dintre drepturile inalienabile ale copilului este dreptul la educație. Impactul platformelor educaționale în școala românească a fost unul semnificativ,deoarece trecerea de la desfășurarea activității didactice din școală în mediul online nu a fost una gradată,ci intempestivă,fiind ignorate aspecte multiple care ar putea deteriora sistemul de învățământ și scădea eficiența predării-învățării și,implicit, a evaluării rezultatelor școlare. Platformele educaționale sunt indicate și aparent facile,având în vedere că trăim în era tehnologiei ,dar lipsa condițiilor materiale afectează întregul proces de digitalizare a învățământului. Posibilitățile financiare limitate ale subiecților educației nu sunt un argument favorabil pentru desfășurarea cursurilor școlare în mediul online. Există,de asemenea,riscul de a scădea performanță școlară din cauza imposibilității analizării tuturor nevoilor educaționale ale grupului clasei.Există elevi care dau randament atunci când interacționează în mod direct cu cadrul didactic,percep emoțiile și stările transmise de acesta,reacțiile educatorului reprezintă stimuli motivaționali și volitivi. Deși trăim într-o societate modernă, anumite pături sociale care nu își permit să țină pasul cu cerințele societății moderne resimt acut această trecere în mediul online. Copiii care nu se pot conecta pentru a studia împreună cu ceilalți colegi rămân cu goluri ce nu pot fi benefice pentru formarea lor culturală

și,implicit,emoțională. Acest dezavantaj major va crește,din păcate,rata de analfabetism și va scădea pobilitatea atingerii idealului educațional. Mediul familial va fi afectat de aceste schimbări bruște,deoarece gestionarea unor astfel de situații implică tact,răbdare și solicită adaptabilitate din partea părinților care sunt considerați parteneri in procesul instructiv-educativ.

Copiii care sunt motivați extrinsec nu vor putea lua inițiativa și nu vor participa activ la propria formare,astfel scăzând automat posibilitatea formării capacității de a se autoeduca. Lipsa autoeducatiei va determina deteriorarea conceptului de educație permanentă și integrarea armonioasă într-o societate predispusă schimbărilor continue.

Școala românească nu este pregătită pentru desfășurarea orelor de curs exclusiv în mediul online. Disfuncționalitățile multiple,condițiile financiare și lipsa unei pregătiri îndelungate a subiecților educației pentru această schimbare majoră sunt factori ce vor împiedica concretizarea finalităților educației.

Material bibliografic:

http://cis01.ucv.ro/DPPD/PROCESUL%20DE%20INVATAMANT-19%20martie-manolescumanole.pdf

https://biblioteca.regielive.ro/referate/pedagogie/utilizarea-noilor-tehnologii-in-procesul-de-predare-invatare-169950.html

Educația timpurie în contextul actual

Prof. învățământ preșcolar Tănase Valentina
G.P.N. Pinocchio, Liceul Tehnologic Mihai Eminescu
Slobozia, Ialomița

Educația timpurie are nevoie de o mai atentă înțelegere a rolului pe care îl joacă în sistemele educaționale actuale. Este evident ca ea nu este o modă sau un model educațional simplu, produs pentru a aduce o noutate. Ea se construiește tot mai mult ca o direcție sigură și argumentată a orientării sistemelor educaționale, un mod de abordare și practicare a educației pentru viitor. În acelasi timp însă, nu este suficient să afirmăm faptul că ne preocupă educația timpurie, este nevoie să întelegem rolul acesteia în elaborarea politicilor publice, precum și să găsim elementele cele mai pertinente pentru a convinge schimbarea comportamentelor educaționale, a atitudinilor și opiniilor privind mica copilărie. Din studiile realizate în ultimii ani se conturează astfel câteva idei generale, de maximă importanță pentru a schimba practicile educaționale și pas cu pas, atitudinile și mentalitățile. Educația timpurie găsește argumente tot mai convingătoare de generalizare, pentru că demonstrează tot mai mult faptul că viitorul depinde de modul de construire și practicare a politicilor educaționale pentru copilăria mică. Pornind de la analiza rolului pe care îl joacă copilăria timpurie în dezvoltarea individuală, se conturează astfel azi tot mai mult ideea conform căreia construcția socială viitoare, prin dimensiunile ei complexe și diferite, este dependentă de modul în care este abordată, influențată și monitorizată copilăria mică. Faptul că la nivel social este recunoscută valoarea fiecarui individ, devine tot mai mult o teză care se respectă în principiile și acțiunile politicilor publice actuale. De felul cum este îngrijit, crescut și educat copilul mic depinde dezvoltarea socială viitoare prin aportul individual dar și prin achizițiile solide de comportamente sociale de tipul solidarității, participării și implicării, acceptării diversității, empatiei și acordarea sprijinului.

Modul în care o schimbare este privită – ca un pas înapoi sau înainte – depinde de punctul de vedere al fiecăruia, dar toate reformele reprezintă propuneri de schimbare. Perspectiva implementării subliniază faptul că punctul de pornire al îmbunătăţirii nu este schimbarea sistemului, nici schimbarea în rândul celor din jur, ci schimbarea în noi înșine. Această perspectivă este caracterizată de o tendinţă spre acţiune, axată pe îmbunătăţirea pe termen scurt și pe termen lung.

Transferarea activităților de învățare în mediul online a marcat schimbări majore nu doar pentru copii, ci pentru întreaga familie. La rândul lor, cadrele didactice s-au confruntat cu noi exigențe în activitatea desfășurată până de curând și au fost nevoite să se reorganizeze și să urmarească anumiți pași, ca de exemplu

- Terebuie să fii acolo prezent pentru ei! Toți preșcolarii învață cel mai bine de la dascăli calmi, focusați și prezenți, acest lucru este important în special într-o grupă de grădiniță. Pentru multe educatoare, intrarea în grupa lor dimineața, actualizarea programului zilnic și organizarea materialelor pentru activitățile zilei sunt modalități cheie de trecere la modul de predare.
- Cunoaște preșcolarii!Toți copiii se dezvoltă în ritmul lor unic, copiii de 5-6 ani sunt dornici să exploreze, sunt plini de întrebări și vor stăpâni rapid noi abilități cu îndrumări constante de la adulți. Se bucură de rutine și beneficiază de instrucțiuni clare care iau în considerare înțelegerea lor literală a lumii din jurul lor. Preșcolarii au nevoie de verificări frecvente și încurajări generoase în timp ce abordează noile provocări generate de informațiile transmise și social-emoționale ale grădiniței. Le place să ajute și să respecte regulile, dar deseori plâng când sunt supărați, confuzi sau jenați.

- Configurați-vă clasa online. Păstrați o sală de clasă online unde totul este organizat.
- Alegeți un program de conferințe video online, dacă puteți. În perioadele de învățare online, această modalitate poate fi un mod puternic de a sprijini preșcolarii care învață și de a spori sentimentul de comunitate.
- Încercați o conversație prin telefon. Copiii au nevoie de o structură previzibilă pentru a se conecta și a pune întrebări.
- Stabiliți programul de lucru pentru copii. Cu cât puteți face mai ușor pentru prescolarii dvs. să vă contacteze, cu atât mai puține frustrări vor simți acestia și familiile lor, în timp ce navigați prin învățarea online.
- Gestionați-vă clasa. Antrenați prescolarii în învațarea online pe baza dezvoltării lor.
- Folosiți planuri de lecție, dar pregătiți-vă să vă adaptați.
- Fii consecvent în ceea ce privește rutina.
- Lasă prescolarii să-și facă lucrurile preferate .
- Gestionați comportamentele online la clasă.

Schimbările din domeniul educaţional se realizează în scopul promovării valorilor unei societăţi deschise: comunicare, cooperare, stimulare, iniţiativă, investiţie, performanţă şi calitate. Schimbarea contextului, a întregii societăţi, generează schimbarea şcolii. Dezvoltarea unei societăţi este ilustrată, alături de alţi indicatori, şi de calitatea educaţiei, modurile de organizare a cunoaşterii şi a procesului de învăţare, performanţele aşteptate, calitatea activităţii educative şi reflectarea acesteia în societate. Schimbarea nu este un scop în sine, ci un mijloc de adaptare la mediul extern şi de îmbunătăţire a performanţelor. Dezvoltarea instituţională necesită corelarea finalităţilor, conţinuturilor şi strategiilor schimbării, astfel încât să se realizeze o abordare coerentă, profundă şi corespunzătoare mediului educaţional (Alecu, S., 2010, Repere teoretice şi practice ale dezvoltării organizaţiei şcolare, în revista Repere, nr. 3/2010).

BIBLIOGRAFIE

Alecu, S. (2010). Repere teoretice şi practice ale dezvoltării organizaţiei şcolare.
Repere. Revistă de Ştiinţele Educaţiei, (3).
B. Iucu, R. (2000). Managementul şi gestiunea clasei de elevi. Iaşi: Polirom.
Boboc, I. (2002). Psihosociologia organizaţiilor şcolare şi managementul educaţional. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică, R.A.

Măsuri de îmbunătăţire a calităţii educaţiei prin procesul de formare continuă a personalului didactic din școală

P.I.P. Coteț Adriana
Școala Gimnazială,, Prof. Nicolae Caranda" – Glogova

Schimbările profunde pe care le trăim la nivel social, economic, politic, cultural, tehnologic influenţează şi sistemul de învăţământ. Pentru a face faţă noilor exigenţe, cadrele atrase în cariera didactică trebuie să aibă aptitudinile necesare, să fie bine pregătite şi motivate pentru această profesie. Este foarte importantă formarea iniţială a cadrelor didactice, dar la fel de importantă s-a dovedit a fi şi perfecţionarea profesională continuă a acestora. Pentru a realiza o educaţie de calitate, în condiţiile actuale, este imperios necesară utilizarea a noi metode de lucru cu copiii (metode activ-participative, studii de caz, proiecte, portofolii, lucrul în echipă, parteneriate) menite să valorifice potenţialul individual şi să fie centrate pe nevoile fiecărui copil. Pentru ca profesorii să poată dezvolta la elevi noi competenţe de comunicare, creativitatea, curiozitatea intelectuală, gândirea critică, capacităţi de colaborare, trebuie ca, în primul rând, sistemul de formare continuă a cadrelor didactice să capete o nouă orientare. Astfel, metodele tradiţionale, prin care copiii doar asimilau cunoştinţe, sunt înlocuite de metodele active care înlătură comunicarea stereotipă şi promovează manifestările libere ale copiilor. În documentele europene se afirmă cu convingere că, într-o lume tot mai complexă şi exigentă, un element-cheie al promovării unei educaţii de înaltă calitate este formarea cadrelor didactice. Pentru a face faţă realităţilor pe care le trăim, trebuie să existe un proces de îmbunătăţire a formării lor iniţiale, dar şi a formării continue şi dezvoltării profesionale. În legislaţia românească, se precizează că:

„formarea continuă asigură actualizarea şi dezvoltarea competenţelor personalului didactic, inclusiv dobândirea de noi competenţe, în funcţie de evoluţiile din planul nevoilor de educaţie şi al curriculum-ului educaţional, precum şi în funcţie de exigenţele privind adaptarea competenţelor personalului didactic la schimbările din structurile/procesele de educaţie.” (Metodologia formării continue a personalului didactic din învăţământul preuniversitar, anexă la O.M. Nr. 5720/20. 10. 2009, p. 1)

Nivelul de competenţă urmărit prin programele de formare continuă poate fi evaluat ţinând cont de: 1) capacitatea profesorului de a mobiliza, a combina și a utiliza în manieră autonomă capacităţile de cunoaştere, deprinderile și competenţele generale și profesionale în funcţie de specificul problemei; 2) capacitatea profesorului de a face faţă schimbării şi neprevăzutului. Orice cadru didactic trebuie să fie deschis schimbărilor, nevoilor actualei vieţi sociale, nevoilor noilor generaţii, dar și viitoarelor generaţii. Profesorul de calitate nu reprezintă doar un obiect al formării, ci este element activ ale formării dispus să realizeze un parteneriat cu formatorii. Formarea și dezvoltarea profesională a corpului didactic se organizează concentric, începând cu studiul individual, continuând cu forme organizate instituţional la nivel de comisii metodice, cercuri pedagogice, perfecţionări periodice, masterate, cursuri postuniversitare şi cu sistemul definitivării în învăţământ și al gradelor didactice. Toate activităţile de formare continuă trebuie să fie valorificate la nivelul organizaţiei şcolare, căci obiectivul principal al formării continue a cadrelor didactice îl reprezintă tocmai aplicarea în activitatea de la clasă a competenţelor dobândite în urma participării la curs. De rezultatele pe care le obţin la şcoală copiii care pleacă din instituţia noastră depinde viitorul școlii.

Multe dintre sistemele de învățământ școlar au dificultăți în a răspunde la schimbările profunde și complexe prin care trec societățile și economiile noastre. Este necesar ca școlile să se adapteze la contextul în schimbare în care își desfășoară activitatea, inclusiv la era digitală și la diversitatea din ce în ce mai mare din rândul elevilor. Toate aceste

aspecte impun nu numai adaptarea programelor școlare, dar și metode de predare și învățare mai diverse pentru a răspunde nevoilor tuturor cursanților. Apartenența la același sistem educațional nu oferă în mod necesar aceleași oportunități tuturor. Există diferențe importante în ceea ce privește calitatea educației în cadrul aceluiași sistem de învățământ. Aceste provocări au dus la o creștere a presiunii asupra guvernanței sistemelor de învățământ școlar pentru a promova educație și incluziune de calitate sporită prin inovare durabilă. Astfel, școlile au posibilitatea să își consolideze cooperarea cu comunitatea locală și să ofere experiențe de învățare mai încărcate de sens pentru tineri, în afara cadrului școlar și a structurilor de învățare formală. Un echilibru just între autonomia și răspunderea școlii contribuie la îmbunătățirea sistemelor de educație și la obținerea de rezultate de înaltă calitate. Unul din elementele-cheie pentru îmbunătățirea calității, a rezultatelor sociale și a eficienței școlilor este acela de a oferi un sprijin mai solid cadrelor didactice și directorilor unităților de învățământ. Cadrele didactice îndeplinesc un rol esențial în transmiterea cunoștințelor și a valorilor comune și în furnizarea de sprijin elevilor care provin dintr-un mediu socioeconomic vulnerabil. Pentru ca profesorii să poată face față acestor sarcini delicate, sunt necesare investiții strategice în conducerea eficientă a școlilor și un corp profesoral care să se bazeze pe o educație inițială excelentă, pe lucru în echipă și pe o dezvoltare profesională pe parcursul întregii cariere. Aptitudinile și competențele digitale trebuie incluse atât în formarea prealabilă, cât și în formarea continuă la locul de muncă a profesorilor și trebuie sprijinite în mod activ de cadrele de conducere ale instituțiilor de învățământ. Corpul profesoral trebuie să conştientizeze că formarea continuă reprezintă un drept, dar şi o obligaţie. Ea se realizează în concordanţă cu evoluţiile din domeniul educaţiei şi cu interesele şi nevoile personale de dezvoltare ale beneficiarilor. Calitate în educaţie înseamnă şi cadre didactice cu înalt nivel de profesionalism, bine pregătite pentru a putea face faţă provocărilor unei societăţi bazate pe cunoaştere, pornind de la pregătirea iniţială şi sprijinul suplimentar oferit la început de carieră didactică până la dezvoltarea profesională continuă la locul de muncă.

Bibliografie:

Iosifescu, Şerban, Calitatea educaţiei, Suportul de curs, Bucureşti, 2007;
Legea privind asigurarea calităţii educaţiei, nr. 75/2005.
EURYDICE. Reţeaua de Informare despre Educaţie în Comunitatea Europeană, 1997;
Metodologia formării continue a personalului didactic din învăţământul preuniversitar, anexă la O.M. Nr. 5720/20. 10. 2009.

A közösségi iskolák térhódítása

Dan Beáta
Andrea, C.S.E.I. Bonitas

” Törvényt, de elevent tehát
hogy ne csapódjunk folyton össze,
hogy részlet-igazát
kiki illessze a közösbe,
úgy mégis: emberek maradjunk,
ne vályog-vályú sarává meredjünk;
helytálljunk, mégis szabadon szaladjunk.”
(Illyés Gyula: Óda a törvényhozóhoz)

A társadalmi változások megbélyegzik a nevelési folyamatokat. A globalizált társadalmi trendek, pedig átveszik, azokat a felemás értékeket, amiket a helyi közösségek nem tudnak és nem is akarnak magukénak vallani. Mire is gondolok? Példának okáért a jelen helyzet (*SARS-CoV-2, a koronavírus-világjárvány tavaszi kitörése után megérkezett a pandémia második hulláma*) megköveteli a világméretű megszorításokat, a túlkapásos higiéniai és távolságtartási szabályokat. "A koronavírus-járvány okozta rendkívüli helyzetben is tovább kell működtetni az oktatási rendszert, a tanulóknak biztosítani kell a tanulási lehetőséget, az iskoláknak és a pedagógusoknak alkalmazkodniuk kell a váratlanul kialakult szituációhoz.” (Módszertani ajánlás, 2020) A neveléspolitika nem tudja se felmérni, se értékelni az ezzel járó károkat/tramuákat. Hogy a közösség szerepvállalása milyen mértékben kapcsolódik a diskurzusba, milyen mértékben tudnak és akarnak tenni valamit, kevéssé kerül előtérbe. “Ha sikerül a krízis által felvetett kihívásokra adaptív választ adni, akkor hatalmas lendületet kaphat a fejlődés. Ha nem sikerül új megoldásokat beépíteni, az – mint minden fel nem vállalt krízis esetén – stagnáláshoz, rosszabb esetben visszaeséshez vezet.” (Gyarmati, 2020)

A jó gyakorlat egyik példája a nagyváradi Grund School, melyet az idén alapítottak. Élménypedagógiai alapokra építik a nevelési folyamatokat, azonban az alternatív módszerek és eszközök mellett, kulcsszerepet kap a közösség. A valahova tartozás kérdéskörének megválaszolása. A nevelési folyamatok közvetlen érintettjei a gyerekek és azok családjai, de a családok, a szülők, nagyszülők olyan mértékben átadták a felelősséget az intézmények térfelére, hogy valljuk be, sokunk számára ez immár normalizáló mintakövetésbe rögzült. Kevés az a pedagógiai folyamat, amibe a szülők, rokonok meghívást kaphatnak. Milyen közösségi hovatartozásról beszélünk, abban a világban, ahol a többgenerációs együttlétek szinte teljese mértékben megsemmisültek? A jövő iskoláinak egyik alapkérdését feszegetjük ezzel. A megválaszolások egyik lehetséges útja a közösségek feltérképezése és követése. Ennek mentén indulhatna az az útkeresés, melyet felvállal a pedagógus, a család és a kisebb közösség. A közösség formáló ereje, olyan szinten segítheti a nevelésben/oktatásban történő krízishelyzetek megválaszolását, melyet széles körben ismertetni kellene. Sajnos az intézményes keretek csak nehezítik a pandémia által okozott megszorításos túlkapásokat.

Jógyakorlati megosztást érdemelnek azok az alternatív módszereken alapuló iskolaközösségek, ahol a gyermek jogait (az élethez, fejlődéshez, egészséghez, megfelelő életkörülményekhez, szociális biztonsághoz, oktatáshoz, bántalmazástól és kizsákmányolástól való védelemhez, játékhoz és szabadidőhöz, véleményének figyelembevételéhez, részvételhez az őket érintő ügyekben, megkülönböztetésmentes élethez, tájékoztatáshoz, és még sorolhatnánk) figyelembe veszik a megtervezett nevelési folyamatok rögzítésekor. Nem egy merev, elidegenedett tantervet, szabályrendszert bifláztatnak vissza, hanem keresik az utat egy emberibb nevelési/oktatási rendszer kialakításához. A nagyváradi Grund School egyike ezeknek, a Steiner-i filozófia mellett halad a munkájuk, a gyermeket mint *egészet*

veszik alapul. “Az *egész* gyermek olyan, mint egyetlen érzékszerv, minden hatásra reagál, amit emberek váltanak ki belőle. Hogy egész élete egészséges lesz-e vagy sem, attól függ, hogyan viselkednek a közelében.” (Rudolf Steiner, 1989). Ők fontosnak tartják, hogy minden élményalapú, kézzelfogható, és a gyermek lelkével átélhető legyen. Ez az iskola otthon ad, odafigyel a természetes, mindenki számára egyedi munka és tanulási ritmus menetére, kiemeli a közösség és a művészet összekovácsoló erejét.

Jelen tanulmány témája, hogy az adott helyzetben hogyan határozható meg az egyén, a közösség és a szocializáció kapcsolata a nevelési folyamatokat tekintve. "Az iskolai osztály az egyetlen olyan életfolyamatba ágyazott csoport, amely keletkezésétől megszűnéséig szakember(ek) befolyása alatt áll. Az oktatás nevelő-hatását három tényező határozza meg: (1) mit, (2) milyen módszerekkel és (3) milyen szervezeti (közösségi) formákban oktatnak a tanárok". (Zrinszky, 2002., 162–165. o.). Ezeket a tényezőket nagyban befolyásolja a pandémia utáni pánikhangulat. Mit és milyen módszerekkel? Erre keresi a választ a nagyváradi Grund School is, de nem elméleti kézikönyvet gyárt, sőt módszertani leírásokkal se bővíti a szakmai diskurzust, hanem olyan közösségi formát teremt, ami menet közben, egymásra hangolva nevel. Sokat hallani a mindenféle bevált praktikák hasznosságáról, az online platformok és a digitális átállás nevelésipolitikai trendjeiről, persze itt is megoszlanak a vélemények, azonban keveset tudunk azokról a közösségi iskolákról, alternatív utat kereső megoldásokról, amik léteznek, vagy most alakulnak. Ezek az alapítványi, önszerveződő közösségek, olyan értéket teremtenek, melyet a rendszer, az állami iskolai közeg, nem tud, és nem is akar magára vállalni. Könnyeb megszorító intézkedések, maszkok és védelmi kesztyűkbe bújva várni a járvány lecsengését. Majd csak vége lesz egyszer! Kimarad pár hónap, egy év, kettő. Ezt az időt nem kapjuk vissza. A károk, a traumák nem mérhetők. Mennyire reziliensek a mai gyerekek? Mint kiderült a felnőttek nehezen viselik a bezártságot, a szociális távolságtartást. Kell a közösség. A gyermekeknek pedig *biztos menedék*/a *safe-haven*, (Gordon N., Gabor M., 2006) kell.

A jövő iskoláinak egyik alaptézise a közösségformálás a csapatszellem és az elfogadóbb társadalmi értékek bevezetése a közoktatásba. Ne akarjuk külön szobákba, csevegő felületekre és oktatói platformokra zárni a gyerekeket. Keressük meg azokat a közösségeket, akik felvállalják és hajlandóak keményen dolgozni, következetesen harcolni a gyerekek jövőéjért. Nem könnyű. De van rá példa, hogy lehet.

Felhasznált irodalom:

1. Gordon N., Gabor M., Hold On to Your Kids: Why Parents Need to Matter More Than Peers, Ballantine Books, 2006
2. Gyarmati, É. (2020), A különleges nevelési igény és a távtanulás a 21. század fényében, https://mta.hu/tudomany_hirei/a-kulonleges-nevelesi-igeny-es-a-tavtanulas-a-21-szazad-fenyeben-110655
3. MIK AZOK A GYERMEKJOGOK?, https://unicef.hu/mik-azok-a-gyermekjogok.
4. MÓDSZERTANI AJÁNLÁS AZ OKTATÁS MEGSZERVEZÉSÉRE A KORONAVÍRUS MIATT BEVEZETETT, TANTERMEN KÍVÜLI, DIGITÁLIS MUNKARENDRE, https://tka.hu/hir/13493/modszertani-ajanlas-az-oktatas-megszervezesere-a-koronavirus-miatt-bevezetett-tantermen-kivuli-digitalis-munkarendre
5. Steiner, R. (1989): Zweiter Vortrag, Torquay, 12. August 1924. In: Steiner, R.: Die Kunst des, Erziehens aus dem Erfassen der Menschenwesenheit. 5. Auflage. Dornach: Rudolf Steiner, Verlag, pp. 25–26. http://fvn-archiv.net/PDF/GA/GA311.pdf [2018. április 3.]
6. Zrinszky László (2002): Neveléselmélet, Műszaki Könyvkiadó, Budapest.
7. Grund School https://www.facebook.com/pages/category/School/Grund-School-334235380584642/

Alternativa școlii online

Prof. Mardare Alina
Colegiul Economic „Anghel Rugină” Vaslui

Înainte să luăm în considerare impactul pe care îl are platformele educaționale asupra școlii românești actuale, am să împărtășesc o experiență de acum patru ani când, în urma participării la un curs Erasmus în Malta, am avut ocazia de a învăța câte ceva despre acest nou mod despre varianta online a școlii.

Formularea „învățare pe tot parcursul vieții” mi se părea un clișeu. În general, profesorii se feresc de proiecte. Sunt reținuți și sceptici. Ne ia timp mult. Iar hârtii? Iar responsabilitate? Pentru că știți care este perspectiva generală? Proiect = răspundere mare și hârtii multe, multe. Nu e neadevărat. Dar n-aș fi crezut că voi constata că există lucruri care îți oferă atâta satisfacție, încât dificultățile pălesc, par mult diminuate.

Bănuiesc că în fiecare carieră didactică există momente de cumpănă, în care profesorul nu mai știe cum să adapteze conținuturile astfel încât ele să devină atractive. Atunci, cauți soluții cu ajutorul cărora slujba ta, dragostea față de copii, legătura cu ei să se păstreze nealterate de nivelul mediocru al plafonării. La urma urmei, profesoratul este un drum din care nu te poți întoarce ușor, constatând că ți-ai pierdut vocația în șirul nesfârșit al responsabilităților nejustificate și al hârtiilor… și nici nu-ți poți constata că ești depășit de vremurile pe care le trăiești, privind în ochii nedumeriți sau apatici ai elevilor a căror atenție nu mai reușești să o reții… de ei depinde împlinirea ta sufletească, și astfel accepți chiar și implicarea într-un proiect de care înainte te-ai dezis cu înverșunare. Sătul de cenușiul cotidian, te întrebi: de ce nu?

Instrumentele TIC folosite la orele de curs pot fi îmbunătățite, astfel încât orele de curs să fie mai atractive pentru elevi. Așa că ne-am hotărât să experimentăm metode noi, care să ne facă viața mai ușoară, nouă și elevilor.

Metodele TIC ce pot fi folosite în predare pe care le-am învățat au generat experiența de după. Dacă ne-ar fi spus cineva că proiectul va crea coeziune în echipă și în școală, aș fi zis că exersează texte militante… Mai întâi am experimentat curiozitatea față de aceste metode noi. Niciodată nu este prea târziu să înveți lucruri noi, mai ales când învățându-le, îți imaginezi deja cum le vei adapta la orele de curs. Am fost curioși nu doar în ceea ce privește propria mobilitate. De la prima mobilitate și până în prezent, am așteptat cu aviditate vești de la cei plecați să învețe lucruri noi. Cum a fost formatorul? Cum s-au descurcat colegii? La întoarcerea lor, eram cu toții ochi și urechi. Comparam experiențele, unii dintre noi. Ceilalți își creau așteptări și se pregăteau. Ieșirea din cotidian a susținut dorința de cunoaștere. O cultură nouă, perspective noi, atitudini diferite. Peste tot am întâlnit deschidere și bunăvoință. Am văzut și probat lucruri noi în materie de predare-învățare-evaluare. Acasă, în liceu, le-am experimentat cu succes („Doamna, când mai facem un test pe calculator?” – a se observa că un elev care cere un test nu este tocmai un lucru obișnuit…). Le-am împărtășit, prezentându-le colegilor. Dincolo de interferența cu alte culturi, mentalități, de exersarea utilizării unei limbi străine, de ieșirea din cotidian, de detașare față de tot ce ne provoacă anxietăți în carieră, ce mi s-a părut inedit și fascinant a fost legătura care s-a creat între noi, colegii, după cursuri. Însușirea metodelor de predare prin utilizarea instrumentelor TIC nu s-a raportat doar la propria mobilitate, ci și la mobilitățile celorlalți, ceea ce nu am fi bănuit înainte de a ne implica. Întâlnirile nonformale ne-au adus multe schimbări de perspectivă asupra cursurilor.

Prin faptul că am împărtășit această experiență, nu creditez învățământul online în detrimentul variantei clasice; pentru cei implicați în experiența relatată, mijloacele TIC au constituit instrumente suplimentare și nu unice. În condițiile actuale însă, altfel se pune problema. Reușita activităților online nu depinde, din păcate, numai de măiestria cu care

mânuim aceste instrumente. Există o sumă de factori în funcție de care o lecție își poate sau nu atinge scopul. Indiscutabil, avem nevoie de implicarea egală a profesorului și elevului, dar dincolo de asta, există problema dotărilor și a conexiunilor internet; problema spațiului devine stringentă în condițiile învățământului online. Cum fac ore online doi sau mai mulți elevi care locuiesc la gazdă? Sau care locuiesc împreună cu părinți, frați într-un spațiu restrâns? Cum participă la aceste cursuri elevii ale căror case nu sunt racordate la curent electric? Sau elevii ai căror părinți nu îi pot ajuta, iar ei sunt prea mici să se descurce cu tehnologia? Sunt multe necunoscute pe care fiecare dintre noi le rezolvă cum poate, cu mai multă sau mai puțină bunăvoință. Cert este că se va pune problema interacțiunii online și pe viitor, așa că ar fi bine să continuăm să căutăm soluții, indiferent cât de dificil pare să surmontăm anumite obstacole.

EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOLS

IVĂNOIU NICOLIȚA ANDREEA
LICEUL TEHNOLOGIC BÂLTENI

Technological innovations such as laptops and smartphones have greatly affected many aspects of our lives. Smartphones have become an essential gadget these days. Since the popularity of smartphones, many social networking sites and applications were increased to great extent. Social networking is gaining momentum in the realm of communication and information. However, some people consider social networking sites or applications as frivolous time wasting and distraction from work, and their effect on physical and mental health such as delaying or skipping meals, improper rest, depression and lethargic attitude cannot be over ruled.

Concurrently, social networking platforms such as 2go, WhatsApp Messenger, facebook, and twitter are impacting positively in learners' progress and knowledge.

Social connections between learners are considered pivotal to construct and share knowledge. During the recent technological years, the social networking applications in mobile phones or devices have provided people a platform to reach and exchange information. The unique features of these social networking sites or applications are their compatibility to exchange information, enhance communication and relationship.

E-learning through these social networking sites is a new concept covering novel learning processes and methods. It provides students expanded options and opportunities in the context of online learning. A variety of applications such as discussion forums8, images, audio and video sharing are possible through these social networking sites or applications. The activities via social interactions between online students construct awareness and knowledge.

Technically, WhatsApp Messenger can be regarded as a social networking application that allows people to access a great deal of information swiftly. A communication portal that has rapidly changed the way people communicate. WhatsApp is a Smartphone application that operates on nearly all current types of devices and operating systems with an active internet connection. The application has been on the market since 2010. The distinctive feature of WhatsApp Messenger is the option to create a group and to communicate within its boundaries.

The present cross-sectional exploratory study aimed to assess whether using WhatsApp has significant effects on improving the grades and attitudes of students who were enrolled in medical pharmacology course under medical doctor degree among various medical colleges in Riyadh. Furthermore, current study explores student performance and attitude if they are taught in a conventional (face-to-face) approach in the classroom or effectiveness of blended learning management system with WhatsApp. As this phenomenon is quite new and has not yet, to our knowledge, been explored comprehensively among medical students, we, therefore, piloted an exploratory research.

The inclination towards E-learning or more precisely Mobile learning (M-learning) is increasing gradually among students and between students and tutor. The present exploratory study determined the viability and efficiency of novel learning platforms such as LMS and WhatsApp. In addition, the implications of WhatsApp application on overall students' attendance were looked. Our study set up was medical colleges of Riyadh, Saudi Arabia and thus the socioeconomic status as a barrier in students owning a smartphone is nullified.

The researchers have investigated the studies related to the impact of M-learning on student`s achievements and attitude. However, within medicine, there appears to have been no available data on the effect of M-learning. The strength of this study lies in the objective analysis of the grades which shows that students' involvement in LMS and

WhatsApp group or WhatsApp alone has a significant influence on academic performance. Our results suggest that blended synchronous instruction i.e., in-class lectures with LMS facility and WhatsApp platform or in-class lectures with WhatsApp platform generated a technologically practical approach to solve a problem as a role player. Moreover, it provided the peers a practical setting where complex academic matters can be discussed, simple availability of resources irrespective of distance. Lastly, this platform also created an informal learning system that students may utilize to discover new ideas which eventually leads to intuitive learning process.

Nonetheless, mobile learning cannot substitute the orthodox learning method *i.e*., in-class lectures and discussion. However, it can unquestionably be a supplement for a learner to learn anything, anytime and anywhere. Although, the control group (N) still managed to acquire knowledge through the traditional method of teaching it appears that assistance of LMS and WhatsApp could strongly benefit the students in their learning process.

Surprisingly, statistically insignificant differences were observed among W and WL groups. Although the LMS provides a platform where a collaborative and interactive learning activities can be achieved. However, the availability of online course content without the restrictions and flexibility of online access to information and knowledge might result in a negative influence on learning performance as it solely depends on the students to access the information, whereas the students in W group involuntarily take interest and indulge themselves in activities being conducted in the group. Moreover, the use of LMS as administrative tool in comparison to WhatsApp as collaborative tool might have improved student-teacher interaction resulting in improved learning experiences.

Another result that warrants mentioning is the statistically insignificant effect of WhatsApp in-class lecture reminder a day before the class. Contrary to expectations, no significant relation was found between N, W and WL groups on students' in-class attendance. Regardless of expectations, it seems that strategy to prompt students for pre-lecture reminder through WhatsApp effectively increased the overall students' attendance in class for lectures in the groups W and WL. However, the statistically insignificant difference in students' attendance with a positive correlation between WhatsApp group and without WhatsApp group may indicate that a larger sample size could more validly reflect the mean population.

Furthermore, previously reported studies have elaborated that females have a tendency towards using more internet and have an inclination for an indirect communication in order to remain in touch with their friends, family, and colleagues.

This study is important in that it provides several implications related to blended synchronous learning. Moreover, the importance of diversity of learning opportunities and improvement to academic grades has been shown. Easy and speedy transference of links to study materials via WhatsApp messenger not only increase student engagement of discussing the lecture content but also enhance students' learning abilities and make them confident to return to the classroom with additional knowledge.

The findings of this exploratory study suggest the positive effect on the final grades and overall class attendance of the smaller groups. However, several confirmatory studies in different students at different campuses across the country should be carried out not only with a larger sample size but also in the context of more than one learning course to get a clearer picture. This is a pilot study that provides instrumental insight into teaching styles and methodologies. In the current demographic settings it was not possible for the authors to study a gender-neutral class. It is therefore suggested that further studies must be carried out to observe the outcomes of gender-neutral class. Additionally, other studies must focus to infer the differences if a single instructor teaches with different methodologies and approaches.

The present exploratory study clearly validates the usefulness of WhatsApp messenger as an educational tool or learning platform for enhancing students' knowledge and overall achievements in examination grades. Mobile learning through WhatsApp helps students to discuss more challenging topics or courses in the virtual environment. Through collaborative and networked processes, students who tend to be reserve-natured in the classroom setting may improve their knowledge compared to LMS, which is an administrative tool. In addition, sending text via WhatsApp messenger is an easy and cost-effective method to improve in-class attendance of the students. The outcomes of this study are important for educational practitioners in improving the connections among the students themselves as well as the relation between students and their tutors.

References:

1. Pantic, I., *Online social networking and mental health*. Cyberpsychol Behav Soc Netw. 2005
2. Pence, HE. , *Preparing for the real web generation*. , J Educ Techol Syst. 2007;35(3):347–356
3. Rossi , P. , *Design and ongoing monitoring systems for online education*, Berlin: Proc On Line Educa; 2006

ANTOINE DE SAINT-EXUPÉRY, EXPLORATEUR DE LA VIE ET DE SON SENS

Prof. Iacob Lidia
Liceul Tehnologic Voinești, jud. Dâmbovița

L'année où le XXe siècle naît, un petit prince vient au monde pour trouver le sens de sa propre vie et pour aider les autres à vivre comme il faut et à se réjouir de la vie qu'ils reçoivent. Son nom est Antoine de Saint-Exupéry. Enfant plein de sensibilité et d'amour, il va explorer la vie dès l'âge de 4 ans, en inventant une bicyclette-avion. Sa passion pour la mécanique s'éveille, donc, très tôt et souligne son destin. Il retrouve, après des années, à l'âge de 21 ans sa passion pour l'avion, pendant le service militaire. En 1921 et en 1922, il obtient le brevet militaire, en s'intégrant dans le 33e régiment d'aviation. C'est la période où l'avion trouve sa place capitale dans la vie de Saint-Exupéry, cet enfant du ciel. Il essaie plusieurs métiers dans sa vie courte (employé de bureau, représentant de commerce, ouvrier), mais il a travaillé la plupart de son temps comme aviateur. Il a été pilote de ligne entre Toulouse et Dakar et, aussi, directeur de l'Aéroport d'Argentina, à Buenos Aires et chef d'aéroplace à Cap Juby. Mais, en même temps, il, a été inventeur, journaliste et écrivain, en publiant des articles et des livres inspirés de l'aviation. Sa vie a été un mélange entre le domaine de l'aviation qui a marqué son existence et sa sensibilité littéraire. Ses livres, qui ont gagné beaucoup de prix littéraires, sont des témoignages d'une vie pleine d'action, mais qui réussit à se retourner vers elle-même par l'intermédiaire de la méditation sur les vrais sens de l'existence humaine. Car la vie de l'homme trouve son but dans l'action. Et, pour Saint- Exupéry, l'objet de cette action est l'avion. Il est présent dans l'œuvre entière de l'écrivain, c'est la raison de vivre de l'auteur. Par l'action, Saint-Exupéry se connait mieux soi- même, il a la possibilité de réfléchir sur l'utilité de l'existence humaine.

Dans son oeuvre, *Les relations humaines dans l'œuvre de Saint-Exupéry*, Réal Quellet remarque que l'œuvre de Saint-Exupéry se propose le but « d'enseigner aux hommes »[30] . Il souligne l'importance que l'écrivain Antoine de Saint-Exupéry accorde aux relations humaines et à la création, à l'acte créateur. De plus, Réal Quellet constate la présence de deux types de création, dans l'oeuvre de Saint-Exupéry: la création individuelle, comme « agent du devenir » et « la création communautaire »[31], fondement des relations humaines. C'est ainsi que le personnage exupéryen s'engage dans un processus du devenir ; il s'intéresse à se trouver soi- même, à se connaître et à s'accomplir, à devenir l'Homme qui lui permettra de rencontrer Dieu, ce qui représente la deuxième phase du devenir. C'est le moment où il trouve son destin, le moment où *le sacrifice* devient « signe et instrument d'ascension »[32].

Donc, par l'acte de la création, le créateur se transforme lui-même, pour pouvoir accomplir son destin, par l'intermédiaire de la solidarité, de l'amitié et du sacrifice. Ce sont trois termes que l'auteur Saint-Exupéry accentue dans son œuvre. Pour Saint-Exupéry, « l'amitié réside dans l'acceptation de l'autre tel qu'il est, avec toutes ses charges »[33]

Le terme *solidarité*, lui-aussi, a une importance capitale pour l'écrivain Antoine de Saint-Exupéry, parce que cela suppose premièrement être responsable envers les autres et, en même temps, être humain: « La pensée de Saint-

[30] Réal Quellet, *Les relations humaines dans l'œuvre de Saint- Exupéry,* Paris, Éd. Minard, 1971, p. 9.
[31]Réal Quellet, *op. cit*. , p. 15.
[32] *Ibidem* , p.32.
[33] Pierre Chevrier, *Saint-Exupéry- le sens d'une vie*, sous la direction d'Alain Cadix, Paris, Éd. Cherche- Midi, 1994, p.106.

Exupéry est très claire: est responsable non celui qui a des responsabilités de par sa fonction ou sa situation, mais celui qui est conscient de participer à l'œuvre commune qui rend l'homme plus humain. »[34]

En ce qui concerne le terme *sacrifice*, il faut qu'on soit très attentif à ses significations, parce que l'écrivain veut mettre en évidence l'importance d'un sacrifice qui est fortement lié à l'amour réel, à la responsabilité des autres. Il ne s'agit pas d'un refus de la vie, mais de l'amour de la vie. Car, « pour Saint-Exupéry, l'amour de la vie se confond avec l'amour de la mort »[35], d'après les mots de Réal Quellet.

Un exemple significatif en ce sens est le fragment du roman *Terre des hommes* où le pilote Guillaumet, perdu dans le désert, pense à sa mort comme à un sacrifice nécessaire. S'il meurt, il faut qu'on puisse trouver son corps pour que sa femme reçoive l'argent payé par son assurance, pour qu'elle ait de quoi survivre. C'est pour cela qu'il continue à marcher et qu'il ne peut pas renoncer tout de suite, parce qu'il a une responsabilité envers ceux qu'il aime et qui l'aiment et l'attendent.

On observe, donc, que les termes *amitié, solidarité* et *responsabilité* s'entremêlent dans toute l'œuvre de Saint-Exupéry et on ne peut pas parler d'un terme en l'absence des autres. L'homme exupéryen a besoin de tous les trois pour accomplir son destin par l'intermédiaire du sacrifice. Les personnages exupéryens incarnent l'auteur lui-même, sa passion de vivre, sa majesté et sa candeur. Ils sont des explorateurs de la vie et de son sens, ils cherchent et ils trouvent finalement leur destin. À la différence du personnage d'Albert Camus, qui reste un étranger premièrement pour soi-même, un révolté contre son destin, les personnages d'Antoine de Saint-Exupéry trouvent le sens de leur vie dans l'action, comme l'écrivain aussi.

Personnages sensibles, ayant des sentiments d'une grande profondeur, ils se dirigent vers « le devenir » personnel par l'action individuelle, puis par l'action collective, ils deviennent de vrais Hommes, c'est-à-dire des personnages exemplaires.

Le personnage idéal d'Antoine de Saint-Exupéry ne se laisse pas accabler par la révolte. Comme celui d'Albert Camus, il lutte contre son destin à l'aide de l'action. Il veut accomplir soi-même, son être, il cherche et trouve son but, son rôle dans la vie.

L'homme exupéryen « n'est pas, il devient »[36], il se transforme tout le temps, mais pas seul, enfermé en soi-même; cette transformation est faite à l'aide des autres, à l'aide des relations qu'il a avec les autres, parce qu'il communique tout le temps avec d'autres personnes, il a des amis. Il assume son rôle dans la communauté des hommes. Il ne peut pas s'accomplir qu'à l'aide d'autres hommes. C'est l'esprit de la fraternité qui domine *Vol de nuit et Terre des hommes* et ce sont l'amour et l'amitié qui embellissent *Le Petit Prince*. C'est à l'aide de ces valeurs que l'auteur attire le lecteur, en soulignant la beauté de la vie. L'œuvre d'Antoine de Saint-Exupéry nous apprend le sens de la responsabilité de l'être humain au milieu d'une société.

Dans la préface du livre *Saint-Exupéry, le sens d'une vie*, Maurice Druon met en évidence le fait que l'écrivain a ouvert un nouveau chemin dans la littérature du XXe siècle: « Saint-Exupéry, lui, était le premier à avoir réfléchi, du haut du ciel, à l'homme et à son destin, le premier à avoir fait de l'aviation une situation de la pensée. Une nouvelle vision, précisément, de la terre des hommes »[37] .

[34] Jean Israël, *op. cit*. , p.112.
[35] Réal Quellet, *op. cit.*, p.35.

[36] Réal Quellet, *op. cit*., p.32.
[37] Maurice Druon, « Préface » au livre *Saint-Exupéry, le sens d'une vie*, sous la direction d'Alain Cadix, *op. cit.* p. 8

Bibliographie:

Saint –Exupéry- le sens d'une vie, ouvrage collectif dirigé par Alain Cadix, Paris, Cherche- Midi, 1994

Quellet, Réal - *Les relations humaines dans l'œuvre de Saint-Exupéry*, Paris, Minard, 1971

Simon, Pierre- Henri, *Histoire de le littérature française au XXe, siècle*, Paris, La Renaissance du Livre, 1966

Organizarea lecțiilor de limba română în condițiile învățării online

Profesor: Cristina-Oana Roman
Liceul Tehnologic Ruscova, Județul Maramureș

Problematica integrării noilor tehnologii în educaţie a fost abordată de foarte mult timp şi analizată din perspective multiple, fiind evidenţiate, în mod deosebit, avantajele, implicaţiile şi resursele necesare la diverse niveluri. Progrese semnificative s-au înregistrat în ceea ce privește dotarea școlilor cu tehnologie informatică, racordarea la internet, dezvoltarea de softuri educaţionale, elaborarea de materiale suport şi furnizarea de activităţi de formare pentru cadrele didactice.

Întrucât am participat la cursurile de formare pe tema introducerii tehnologiei în actul didactic ”Intel Teach” și ”Competență, inovare si profesionalism prin TIC” am considerat că ar fi benefic pentru elevii mei să valorific cunoștințele însușite la aceste cursuri.

Astfel, am folosit, în cadrul lecțiilor, prezentările PowerPoint ca material didactic, softurile educaţionale adaptate diferitor stiluri de învăţare, programele de simulare, cărţi electronice, dicţionare digitale, enciclopedii, lecţii şi softuri AEL, softuri specializate, filme etc., iar ca aplicaţii online care pot contribui la formarea, dezvoltarea şi consolidarea competenţelor specifice la limba şi literatura română am utilizat :

Google Docs - un instrument online pentru crearea, în colaborare, de documente, prezentări, chestionare sau alte activităţi de grup. Permite formatarea, încărcarea de imagini comentarii, iar colaboratorii pot fi invitaţi să participe la activitate prin e-mail. Documentele realizate astfel sunt stocate online și pot fi accesate de oriunde există conexiune la Internet.

Wikispaces -o aplicaţie care permite crearea unui site web al cărui conţinut este creat, în colaborare, de către utilizatori, păstrând versiunile succesive. Această aplicaţie conţine forum, inserare de fişiere, linkuri, imagini, statistici şi un număr nelimitat de pagini.

Bubble.us - aplicaţie simplă pentru crearea de hărţi conceptuale colaborative online, hărţi ce pot fi printate, trimise prin e-mail, stocate sau exportate ca imagini sau html pentru a fi publicate pe blog sau în pagină web.

Folosirea acestor noi mijloace de învăţământ creşte accesul la resursele de predare – învăţare – evaluare, determină schimbarea rolului profesorului şi al elevului într-un mediu de instruire în reţea. Adrian Adăscăliţei, în ”Instruirea asistată de calculator. Didactică informatică”, indică următoarele schimbări, respectiv, adaptări ale **rolului profesorului**:

- de la lector la consultant, ghid şi furnizor de resurse didactice;
- expert în formularea întrebărilor;
- proiectant al mediului experimental de instruire;
- încurajează orientarea personalizată, oferind doar cadrul iniţial al activităţii elevilor;
- prezentarea temelor pentru studiu din perspective multiple, adaptate diferitelor stiluri de învăţare.

Se schimbă, totodată, **rolul elevilor**:

- se pot apropia de tema de studiu, abordând perspective multiple;
- formulează întrebări şi caută singuri răspunsurile potrivite;
- interacţionează, colaborează, învaţă în grup, împărtăşind experienţa de învăţare;

• devin manageri autonomi, independenţi, motivaţi ai proceselor de învăţare.

Deoarece elevii sunt atraşi de tehnologia informaţiei şi comunicaţiei, s-a constatat că lecţiile în care sunt introduse elemente TIC sunt considerate de ei mai atractive, rezultatele lor fiind îmbunătăţite, pentru că sunt mai atenţi la ceea ce se predă, sunt mai receptivi şi se implică în propria învăţare.

Elementele TIC pot dinamiza lecţiile, elevii putând fi solicitaţi să urmărească un filmuleţ, să asculte o secvenţă dintr-un cântec, să urmărească o prezentare PowerPoint, să caute diferite informaţii pe Internet, să comunice în cadrul unui grup online, să completeze o pagină de blog cu diverse comentarii pe o temă dată etc.. Avantajul tehnologiei este şi acela că elevii pot continua şi acasă învăţarea.

În contextul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile, profesorii din România sunt acum provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

În acest context, primul pas pe care l-am făcut a fost stabilirea calendarului online și modul de comunicare cu elevii. Cel mai popular instrument de colaborare online cu aplicații care acoperă toate nevoile de comunicare și colaborare online este Google.

Pentru a fi cât mai eficienți:

- am comunicat pe grupul de Whatsapp, cu elevii orarul și modul de derulare a orelor ;

- în cazurile unde elevii nu au acces la Internet și nu au acasă echipamentul necesar pentru a se putea conecta, am conceput fișe și activități speciale care au fost trimise elevului și am discutat cu părintii elevilor pentru a mă asigura că acești copii continuă să lucreze.

Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, am utilizat diferite tipuri de resurse:

Zoom - platformă de interacțiune în timp real, cu video și text, cu elevii. Am ales această platformă pentru că :

- este foarte simplu de creat o sesiunea online
- pot partaja ecranul meu, iar copiii văd în mod instant ce prezint pe desktop. Tot în secțiunea de share, am și secțiunea de *whiteboard*, unde pot scrie în timp real anumite exemple (e ca o tablă online).
- copiii pot și ei partaja atât ecranul lor, cât și secțiunea de *whiteboard*, astfel încât toți putem vedea același lucru.

Elevii nu au nevoie de niciun cont, ci trebuie doar să acceseze linkul primit, să descarce aplicația Zoom pe calculator sau telefon mobil și să se conecteze cu un microfon și/sau webcam. Atunci vor intra într-o întâlnire online unde pot comunica prin mesaje pe chat cu profesorul, pot vedea ce le împărtășește profesorul de pe ecranul său (opțiunea *share screen*), se pot vedea și auzi reciproc dacă au microfoane și camere web instalate pe aparatul pe care îl folosesc.

Google Classroom -platformă de colaborare online, care facilitează schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă, între profesori și elevi și înregistrează o evidență a acestora, care permite și feedback din partea profesorului.

Am ales această aplicație pentru că :

- pot crea pentru fiecare materie în parte secțiune cu materiale, teme și teste.
- copiii văd materialele publicate de mine și pot încărca temele în diferite formate.
- le pot corecta temele, iar ei văd toate recomandările mele.
- avem și o secțiune de chat unde putem discuta.

Temele sunt ușor de postat și se particularizează prin titlu, o descriere și un termen limită. În plus, se pot atașa fișiere precum: imagini, documente în word sau pdf, ghiduri sau filmulețe de pe YouTube. Profesorul poate evalua ulterior temele, poate pune note și adăuga comentarii pentru fiecare elev.

ASQ - pe care elevii o pot folosi independent, pentru a aprofunda și a lucra individual teste și exerciții create în prealabil de profesor. Acesta poate adăuga clipuri video cu explicații, exerciții și teste pentru orice materie și poate urmări rezultatele fiecărui elev direct din aplicație.

Open Board- aplicația gratuită unde am încărcat documente precum pdf-uri sau imagini pe care le-am expus pe ecran, în timpul întâlnirii online și pe care am putut face adnotări în timp real, ca și cum aș folosi o tablă interactivă.

În contextul pandemiei, referitor la educație, consider că este un moment de răscruce pentru că a creat oportunitatea activării rapide a resurselor online disponibile și îi determină pe profesori să găsească împreună soluții alternative de a comunica cu elevii și părinții acestora, de a planifica și de a învăța altfel.

Pentru elevi și părinți, este o conștientizare a cât de multe se pot face acasă cu resursele și tehnologia pe care le avem toți la îndemână și le folosim atât de puțin în scopuri de învățare .

Bibliografie :

1. Adrian Adăscăliței,(2007), *Instruirea asistată de calculator –Didactica informatică*, Iași, EdituraPolirom
2. Support de curs , *Intel®Teach – Instruirea în societatea cunoaşterii*
3. Suport de curs pentru Modulul: *„Aplicarea TIC în şcoală”*
4. https://scoalapenet.ro/zoom
5. https://digital.educred.ro/
6. https://support.google.com/edu/classroom/?hl=en#topic=6020277

Platforma „Adservio”

Prof. NICODEI Cezarina
Colegiul Tehnic „Ion Mincu” Focșani, jud. Vrancea

Inovația didactică este cel mai de actualitate subiect în acest moment. Este la modă să se vorbească despre lecții și teste postate pe diferite platforme on-line sau despre alte resurse educaționale folositoare lecțiilor desfășurate în fața calculatorului. Eu am ales însă să vă vorbesc despre altceva.

Inovația didactică pe care am „îmbrățișat-o” în urmă cu un an, mult înainte de începutul pandemiei, adică la începutul anului școlar 2019-2020, a fost catalogul electronic. Contrar primului impact, când am căzut în capcana discuțiilor și lamentărilor colegilor mei anti-progres, acum am o cu totul altă părere despre această, credeam atunci, ultimă noutate în domeniul educațional.

Nu mă număr printre cei care au absolvit de curând facultatea. Mai exact, au trecut 34 de ani de atunci, o cifră frumoasă, dar și o perioadă intensă și bogată. Prima discuție despre catalogul electronic a fost în primăvara lui 2019, într-un consiliu profesoral. Colegii nu au fost de acord deoarece, pe lângă timpul pe care trebuia să-l alocăm pentru a învăța cum să-l folosim, se diminua și timpul unei ore de curs. Firește, treceam absențele și notele în catalogul fizic, dar dura până le treceam și în cel electronic. Primeam pentru implementarea lui tablete, plătite de primărie, dar cheltuiala continua apoi lună de lună prin plata abonamentului la internet. Și dacă nu trecem notele și absențele în catalogul electronic, ce consecințe pot fi? Iată o întrebare la care nimeni nu a știut să răspundă, deși toți ne-am fi dorit să auzim un răspuns. În final, consiliul profesoral de atunci a decis că nu vrem tabletele și nici catalogul electronic.

Zile după zile acesta a fost un subiect reluat iar și iar în cancelarie. Marea problemă era timpul din oră pierdut pentru o muncă de sisif, adică fără finalitate. Așa credeam atunci, iar eu mă afiliasem acestui punct de vedere.

A urmat prima demonstrație practică a celor care implementau programul. Lucrurile păreau simple. Sigur, voi știți ce aveți de făcut, dar eu în cât timp învăț, gândeam în timp ce îi urmăream. Cu un click puneau absența, cu un click puneau nota, doar că nu ne arătau cum să folosim o mână pentru catalogul fizic și pe cealaltă pentru catalogul digital! În continuare manifestam reticență și nu pricepeam de ce trebuie să ne complică noi existența cu două cataloage.

La începutul anului școlar au venit tabletele. Am dus-o pe a mea acasă iar când am avut puțin timp liber, am încărcat pe ea cărți. M-am deprins mai de mult să citesc pe dispozitive electronice și mi se pare tare comod! A mai trecut ceva timp și am primit codurile de acces pentru mine, elevii din clasa la care sunt dirigintă, dar și pentru părinții lor. Le-am împărțit, le-am spus ce trebuie să facă și n-am mai putut ocoli inevitabilul: mi-am făcut și eu cont pe platformă, de pe tabletă. Am văzut apoi cum colegii accesau site-ul de pe telefonul mobil și lucrurile au părut mai simple, nu mai trebuia să plimb tableta zilnic pe traseul școală-casă și retur. După ce clasele, orarul, obiectele și profesorii au fost încărcate pe platformă, am deschis catalogul la o clasă, pentru a pune absențe. Ce simplu a fost: am deschis clasa, am căutat elevul, am apăsat opțiunea „pune absență” și gata! Am descoperit imediat și cum poate fi ștearsă o absență pusă greșit sau cum poate fi ea motivată. La fel e și la notare. Doar pun nota, iar data apare automat. Orice greșeală poate fi corectată imediat. Treptat, cu pași mici, am început să descopăr și alte opțiuni. Puteam lăsa un mesaj clasei mele acolo, dacă nu mai voiam să intru pe grupul de pe alte site-uri, puteam să văd de acasă ce note sau absențe iau pe parcursul zilei, așa că lucrurile au devenit dintr-o dată interesante. Mai complicat a fost când am dat lucrări scrise și am vrut să trec notele pe data când am dat lucrarea. Asta însemna să caut data la fiecare elev și cam trecea timpul! Mai practic a fost să trec notele în ziua când aduceam lucrările elevilor.

Tot din catalog puteam să-mi văd orarul, deși sunt obișnuită să am mereu la mine o copie pe hârtie!

Ceea ce mi-a plăcut cel mai mult, este biblioteca electronică. Sunt 218 cărți și școlare și din alte domenii, la care elevii au acces oricând.

După ce am folosit mai bine de o lună catalogul electronic, am putut spune că e util! Că frica de timp pierdut nu se justifică, iar folosirea lui nu necesită niciun fel de cunoștințe tehnice elevate. Dacă la un moment dat s-ar renunța la catalogul fizic, n-aș avea niciun regret. Mi-a fost teamă de catalogul electronic, teamă de nou, dar lucrurile au intrat repede în normalitate și acum îl folosesc cu o mare dexteritate, pe care am căpătat-o în doar 5 sau 6 săptămâni de utilizare.

Pe lângă catalogul electronic, platforma „Adservio” a fost, începând cu luna martie, de cel mai mare folos pentru a continua lecțiile prin învățarea on-line. Temele se trimit printr-un click la toată clasa, răspunsurile se văd imediat ce se trimit și imediat se pot observa elevii care nu-și fac tema.

Foarte util este și generatorul de teste. Se creează foarte ușor un test cu o variantă sau mai multe răspunsuri corecte, sau cu răspuns deschis. Îmi place mult statistica generată în legătură cu variantele de răspuns alese de elevi.

Am folosit și lecțiile interactive. Elevii apar în camera web doar când li se dă cuvântul, nu vorbesc mai mulți și în final nu se mai înțelege nimic. Dacă platforma e mai aglomerată, atunci legătura se mai întrerupe și lecția nu are cursivitate.

Platforma „Adservio” mie mi se pare o platformă cu multe oportunități și de mare ajutor în desfășurarea lecțiilor on-line. Este ușor de folosit de către elevi, profesori și părinți. Pentru cei care monitorizează activitatea on-line, toată activitatea desfășurată la nivelul școlii rămâne stocată pe platformă și poate fi accesată oricând.

CONSECVENȚĂ, ADAPTARE ȘI INOVAȚIE ÎN PREDAREA DISCIPLINEI „TURISM ȘI SERVICII”

profesor IULIANA-CRINUȚA BONTĂ-BROȘTEANU,
Liceul Tehnologic „Grigore Antipa” Bacău

Noua realitate din școli și licee impusă de pandemie a provocat majoritar două reacții extreme. Pe de o parte, avem refuzul „bombănit” (mai rar fățiș) al dascălilor care consideră că educația este imposibilă fără interacțiunea directă profesor-elev, distrusă fiind chintesența transmiterii informației în mod direct și obținerea unui feedback imediat palpabil și comensurabil. În opoziție totală avem entuziasmul incontrolabil (care merge până la un fanatism IT) manifestat de adepții unei educații ce poate fi eficientă exclusiv online. Fiecare parte are argumente mai mult ori mai puțin solide, însă fiecare păcătuiește prin absolutizarea propriei poziții, pe care o consideră singura variantă posibilă și acceptabilă. Din păcate, ambele extreme vorbesc și scriu foarte puțin despre eficiența practică a celor promovate-apărate, iar lipsa soluțiilor concrete le transformă mai degrabă în #activiști ce își uită misiunea de educatori.

Experiența personală din acest an mă obligă la echilibru față de cele două poziții, în primul rând pentru că eu cred în evoluția creativă, fără a uita însă rădăcinile sănătoase ale școlii. Am pornit de la cruda realitate că foarte puțini dintre eleviii mei au acces la un calculator, o tabletă sau un telefon performant, iar accesul lor la o rețea bună de Internet este foarte limitat. De aceea, limitările au fost multe, însă am încercat să le suplinesc printr-o adaptare creativă. Concret, ca profesor ce predă disciplina „Turism și Servicii” la un liceu tehnologic, am evaluat retrospectiv nivelul elevilor din clase le a X-a, a XI-a și a XII-a în stabilirea standardelor de predare-evaluare în noile condiții. Și pentru clasa a IX-a am încercat o evaluare, însă lipsa testelor de la începutul anului școlar nu mi-a oferit suficiente date, așa că procesul de evaluare continuă. Am revăzut portofoliile personale ale elevilor, proiectele și testele lor pentru a proiecta planuri de lecții și de învățare adaptate nevoilor și capacităților lor. De asemenea, fișele de documentare și de lucru din anii trecuți au fost punctul de plecare în construirea unor instrumente online utile elevilor, desigur adaptate relației conexate la tehnologie. Nu în ultimul rând, având în vedere că sunt autoarea unui CDL cu tema „**VALORIFICAREA TURISMULUI CA RESURSĂ ÎN DEZVOLTAREA LOCALĂ**”, pe care îl predau de câțiva ani, am fost consecventă în însușirea și fixarea de către elevi a cunoștințelor specifice din domeniu. Mai precis, am reluat, fixat și nuanțat informațiile despre potențialul turistic natural, obiectivele turistice și posibilitățile de dezvoltare a turismului în județul Bacău. În „condițiile normale” din anii trecuți am folosit în predare-evaluare filme educative, proiecte power-point sau metodele lucrului individual ori în echipă restrânsă, ceea ce a reprezentat o bază solidă pentru construirea unei demers adaptat. Toate acestea au reprezentat fundamentul unei construcții mereu perfectibile, în funcție de reacțiile elevilor și de nevoia de a le împlini curiozitatea indirect exprimată.

În studiul „ȘCOALA ONLINE - ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI. Raport de cercetare evaluativă” (www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf) apărut la Editura Universității din București în mai 2020, există o concluzie interesantă. Autorii notează că, dintre profesorii chestionați, „(...) doar 5,6% declară că ar fi nevoie de competențe în zona de specializare a disciplinei, o componentă acoperită suficient prin parcursurile actuale de pregătire a cadrelor didactice, în detrimentul unor elemente tehnico-pedagogice de actualitate, care să acopere situații mai puțin convenționale de instruire”. Sunt în mare parte de acord cu respectiva concluzie, cu mențiunea că rigiditatea

curriculei limitează încă destul de mult adaptarea creativă a lecţiilor în folosul elevilor, oricât de bine s-ar mişca profesorul în mediul online. Cum am înţeles eu să îmi păstrez consecvenţa predării solide, adaptându-mă situaţiilor noi şi inovând pentru a ajuta elevii aflaţi acasă? Aşa cum am menţionat mai sus, am transformat creativ clasicele fişe de documentare şi de lucru în instrumente online atractive şi uşor accesibile de pe telefon, tabletă sau calculator. În acest fel, am oferit baza fundamentală de informaţie necesară învăţării elementelor obligatorie în curriculum prin fişele de documentare, iar fişele de lucru au avut rolul de a le provoca interesul în rezolvarea unor cerinţe ce contribuie la fixarea cunoştinţelor. „Temele” clasice le-am înlocuit demult cu diverse metode ludice menite să capteze atenţia elevilor, provocându-i la cercetare şi descoperire personală. De exemplu, la clasa a X- a le-am propus să creeze şi să descrie un traseu turistic familial, care să cuprindă obiective de interes atât pentru copii şi adolescenţi, cât şi pentru părinţi sau bunici. În acest fel, am reuşit să determin acoperirea cvasitotalităţii ofertei turistice dintr-o anumită zonă nu printr-o înşiruire neinteresantă scrisă în caiet, ci prin efortul personal al fiecăruia de a căuta pe Internet şi a găsi motivele justificate ale opţiunii propuse. Un alt exemplu. La clasa a IX-a cerinţa a fost selectarea celor mai bune oferte de cazare dintr-o destinaţie turistică pe baza datelor strict obiective (amplasare, dotări, clasificare), a prezentării hotelului sau pensiunii respective în mediul online, dar şi în funcţie de aprecierile sau criticilor turiştilor care au vizitat locaţiile. Punerea într-un context larg (natural, turistic, economico-social) a unei unităţi hoteliere contribuie la însuşirea de noi cunoştinţe (sau la fixarea lor) într-un mod plăcut, evaluarea autopromovării unităţii de cazare aduce dezvoltarea spiritului analitic pe criterii profesionale, iar cântărirea părerilor turiştilor-beneficiari oferă posibilitatea cântăririi opiniilor pro şi contra pe baza unor informaţii anterioare. Toate aceste rezultate ale muncii copiilor sunt adunate în „Portofoliul Elevului”, o arhivă vie a participării interesate şi productive a fiecăruia la cursuri. Iar consistenţa fiecărui portofoliu este, pentru mine, criteriul principal de notare deoarece îmi arată implicarea şi creativitatea, pe lângă însuşirea noţiunilor de bază fără de care nu s-ar putea realiza materialele solicitate.

Într-un interesant studiu din februarie 2020 al doamnei profesor Carmen Popescu, intitulat „Metoda <<Flip classroom>>, o metodă modernă de predare-învățare-evaluare aplicată la disciplinele tehnice”, sunt precizate câteva condiţii pentru eficienţa folosirii Internetului. Doamna profesor subliniază că: „În cazul elevilor trebuie să aibă un cont G-mail pentru o comunicare facilă cu profesorul (spre exemplu pentru Google Classroom), să cunoască şi să folosească motorul de căutare Google Chrome. Elevii vizionează materialele acasă (Power Point, You Tube, texte, etc), iar la şcoală discută, colaborează în echipe sau perechi, rezolvă aplicaţiile practice sau alocă timp pentru realizarea unui proiect.” Însă, colega mea consideră „Flip classroom” (Clasa Inversată), metodă brevetată în SUA prin 1998, în opoziţie cu educaţia clasică, este de preferat în înlocuirea acesteia. De la Platon şi Aristotel, la Jean-Jacques Rousseau şi domnul Trandafir, până la şcoala Waldorf şi.. Makarenko, am avut o mulţime de variante prezentate drept ideale şi îmbrăţişate de unii ca perfecte. Nu cred că aceasta este soluţia, ci o inteligentă adaptare a dascălului la nevoile elevului din epoca respectivă. Într-adevăr, trăim într-o epocă a informaţiei ce se dobândeşte (prea?) mult online, însă această informaţie trebuie integrată şi adaptată unei noi formule educative, chiar personalizată în funcţie de realităţi. Din nou, vin cu exemplicările proprii. Dat fiind profilul „Turism” pe care îl predau, filmele (tematice, de promovare sau documentare)/emisiunile tv/vlogurile sunt de multă vreme instrumente pe care le folosesc la clasă. Atunci când, la clasa a X-a a fost în programă „Destinaţii turistice internaţionale”, le-am propus elevilor să-şi aleagă singuri un loc pe care să-l promoveze. Am postat pe grupul clasei câteva filme de prezentare şi documentare realizate profesionist, explicându-le că succesul promovării aduce şi succesul afacerii turistice. Le-am cerut să caute pe Internet cele mai reuşite realizări video despre destinaţiile pe care le-au ales şi să-şi argumenteze opţiunea cu argumentele profesioniste ale marketingului. Am avut multe surprize

plăcute, mai ales atunci când am descoperit câteva bloguri-vloguri de călătorie româneşti pe care nu le ştiam şi care mi-au deschis noi perspective. La fel de interesante au fost şi argumentaţiile elevilor, cu o privire proaspătă şi inedită despre destinaţii clasice precum Parisul sau Atena, dar şi cu îndrăzneală în promovarea unor locuri exotice precum Mongolia sau Peru.

Aş mai aminti aici şi folosirea Power Point, un mijloc pe care îl consider foarte util în specialitatea pe care o predau datorită îmbinării concise dintre text şi imagine. Atunci când a venit vorba despre tema „Patrimoniul turistic local”, am stabilit ca fiecare elev să realizeze un Power Point despre localitatea unde s-a născut cu imagini realizate de ei înşişi, dar şi cu fotografii vechi culese de la bunici şi părinţi. Majoritatea copiilor sunt din mediul rural, aşa că am avut o varietate foarte mare de propuneri, care, din nou, mi-au relevat câteva destinaţii foarte interesate. Pe lângă peisaje frumoase, elevii au descoperit obiceiuri şi tradiţii, îndeletniciri şi meşteşuguri, personalităţi şi personaje care crează identitatea unui loc. Bineînţeles, ei s-au documentat despre imaginile respective şi le-au transformat în imagine utilă-interesantă din punct de vedere turistic.

Nu vreau să închei cu definitive concluzii, deoarece realitatea de zi cu zi ne oferă noi provocări pentru a găsi alte mijloace în Educaţie. Cred însă că este obligatorie rezolvarea problemelor esenţiale ce persistă în tot anul 2020 – lipsa dispozitivelor electronice eficiente şi a accesului la Internet în cazul majorităţii elevilor. Oricât de sârguincioşi şi creativi ar fi profesorii, dacă mesajul lor nu ajunge la destinaţie, tot efortul este în zadar. Şcoala trebuie să rămână o prezenţă vie, adaptată la online, dar la fel de serioasă şi consecventă în împlinirea rostului.

Evaluarea rezultatelor școlare

Prof. Inv. Primar Ianăși Maria
Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

Evaluarea este un concept deosebit de cuprinzător, definit în diverse feluri de pedagogi. Constantin Cucoş consideră evaluarea drept activitatea prin care profesorul verifică pregătirea elevilor şi o apreciază prin note. Pentru Ioan Jinga evaluarea este „barometrul” prin care este indicată în orice moment starea pregătirii şcolarilor, succesele şi eşecurile, nivelul performanţelor în raport cu cele proiectate prin curriculum. Iar Steliana Toma consideră evaluarea un proces de măsurare şi apreciere a valorii rezultatelor sistemului de învăţământ sau a unei părţi a acestuia, a eficienţei resurselor, condiţiilor, strategiilor folosite prin compararea rezultatelor cu obiectivele propuse, în vederea luării unei decizii de îmbunătăţire şi perfecţionare.

Evaluarea rezultatelor activităţii şcolare reprezintă un *compartiment esenţial şi definitoriu al procesului de învăţământ,* situat pe acelaşi plan cu dobândirea cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor. Operă social – pedagogică prin excelenţă, evaluarea *însoţeşte şi se inserează în acţiunea instructiv – educativă cotidiană, constituind punctul de plecare şi premisa autoreglării şi ameliorării continue a acestei activităţi şi a sistemului de învăţământ în ansamblu.* Evaluarea este integrată procesului de predare – învăţare prin diverse modalităţi cum ar fi: observarea fără întrerupere, exerciţii, întrebări pentru notarea curentă, lucrările scrise curente, testele docimologice, probele practice, evaluarea iniţială, evaluarea continuă şi evaluarea finală, fidelitatea şi validitatea diverselor tipuri de examene

Evaluarea are rolul de a masura si constata eficienta produsului instructive-educativ,raportata la indeplinirea functiilor ei, la cerintele economice si culturale ale societatii contemporane.

Sistemul de evaluare din invatamant vizeaza:

- evaluarea obiectivelor pedagogice si a strategiilor educationale utilizate in scopul rezolvarii acestora;
- evaluarea activitatii de predare-invatare (invatator-elev);
- evaluarea nivelului structurilor psihice ale elevilor “cognitive, operationale, psihomotrice, atitudinal-valorice);
-informarea elevilor, a parintilor si a societatii cu privire la rezultatele obtinute si asupra cauzelor nerealizarii obiectiveolor pedagogice propuse;

A evalua rezultatele scolare inseamna a determina masura in care obiectivele programului de instruire au fost atinse,precum si eficienta metodelor redare-invatare folosite. Evaluarea e menita sa furnizeze informatile necesare”reglarii”si “ameliorarii” activitatii de la o etapa la alta, prin adoptarea masurilor corespunzatoare pentru cresterea eficientei activitatii;

Rezultatele scolare sunt obiectivate in cunostinte acumulate, piceperi si deprinderi, capacitati intelectuale (inteligenta, aptitudinea scolara), in trasaturi de personalitate si in conduita elevilor.Aprecierea cat mai obiectiva a rezultatelor la invatatura presupune raportarea lor la anumite criteriii, dintre care amintim pe cele stabilite de W. G. Paphan, Glasser si Scriven.

Rezultatele scolare reprezinta o realitate complexa , un produs cu multiple aspecte. Ele reprezinta indicatorul cel mai concludent pentru aprecierea eficacitatii procesului de invatamant. Cele mai multe modele taxonomice privnd obiectivele educationale- al caror corespondent ca produs in rezulatele scolare, pornesc de la considerarea a trei tipuri de obiective: cognitive, afective, psihomotorii.

Un anumit rezultat apartine unuia dintre aceste obiective, incluzand si elemente proprii celorlalte domenii. Intre ele exista numeroase interactiuni. De aceea , B. Bloom considera ca este mai adecvat sa se vorbeasca nu de comportamente cognitive, afective sau psihomotorii ci de componente de aceasta natura in cadrul unui comportament .

Subiectivismul şi inechitatea în notare au repercusiuni negative asupra psihicului elevilor şi a desfăşurării normale a procesului de învăţământ**.** Opiniile elevilor sunt destul de aspre la adresa profesorilor care-i nedreptăţesc, arătând că notele mici care li se atribuie în mod arbitrar, le provoacă o stare de revoltă, iritare, indignare, duşmănie şi dispreţ faţă de aceştia, chiar dacă revolta lor nu se exteriorizează în toate cazurile sunt forma protestului. Uneori, de teama de a nu fi persecutaţi, se prefac chiar că sunt mulţumiţi de notele primite, învăţându-se astfel din şcoală să accepte micile şi marile frustrări. Bineînţeles că emoţiile create de profesorii prea severi le provoacă o inhibiţie puternică, care-i depersonalizează, îi face să se bâlbâie, să vorbească incoerent şi incorect. De regulă, sunt deteriorate, în astfel de cazuri, şi relaţiile statornicite în procesul de predare-învăţare, apar eşecurile „didascogene” şi „sindromul de descurajare”.

Pentru că se afirmă, şi nu fără temei, că există tot atâtea modalităţi de examinare şi notare câţi profesori sunt în ţară, se cere o *schimbare fundamentală de optică asupra locului şi rolului evaluării rezultatelor activităţii şcolare, cunoaşterea imperfecţiunilor principale din acest domeniu, reducerea, neutralizarea şi prevenirea confuziilor şi a arbitrarului din practica docimologică*. Poate că în nici un alt domeniu al învăţământului nu este însă mai greu de introdus schimbări ca în cel al examinării prin note a şcolarilor.

Dintre calităţile de dorit pentru un **portret ideal al profesorului care să realizeze o examinare şi o apreciere obiectivă** menţionăm că este necesar să deţină o bună pregătire de specialitate, pedagogică şi psihologică şi să aibă contacte frecvente cu elevii, cunoscându-le în mai mare măsură personalitatea, urmărindu-le metodic evoluţia atât la nivel global, cât şi prin prisma progresului şcolar. De asemenea se impune să aibă un comportament exemplar, capacitatea de a înţelege punctul de vedere al elevilor, de a formula în mod clar criteriile de evaluare şi de a-i aprecia nepărtinitor, corect, expeditiv şi eficace.

Preocuparea sa continuă pentru autorealizarea ca evaluator face necesară punerea sa la curent, pe de o parte, cu dificultăţile şi imperfecţiunile actuale ale aprecierii şi notării şcolare, iar pe de altă parte, cu informaţia docimologică atât de bogată în literatura de specialitate.

Egalitate de şanse şi nondiscriminare în mediul şcolar

Prof. Inv. Primar Brândușescu Mariana
Școala Gimnazială Nr. 1 Motru

Societățile moderne au ales să acorde copiilor șanse egale de a atinge orice poziție în societate. Această nobilă opțiune este, încă, un deziderat ideal, ea nu este suficient instalată în practică. Dar, până la a identifica natura obstacolelor care se interpun șanselor unor copii în societatea contemporană, este important să reamintim faptul că, raportat la istoria civilizației, aspirația către egalitatea de șanse este ea însăși o achiziție relativ recentă. Probabil că forma cea mai contrastantă cu principiul egalității de șanse rămâne cea a sistemului de caste. Această formă de organizare socială a avut caracterul cel mai structurat în India antică. Accesul în ierarhia socială la care putea spera un nou venit pe lume era limitat la cel predefinit pentru casta căreia îi aparțineau părinții. Iar dacă nu avea noroc să se nască în niciuna dintre cele patru caste – ierarhizate între ele - ci în afara lor, anume în categoria socială a celor „de neatins” sau „paria” atunci nu putea să spere decât la meseriile cele mai disprețuite în epocă – gropar, gunoier , călău etc. Față de acest caz extrem, istoria civilizației abundă de situații în care inegalitatea de șansă afectează explicit sau camuflat una sau mai multe categorii de persoane. Diferite forme de sclavie au existat în Europa până în secolul XIX; o formă emblematică de eliminare din viața socială a fost cea a leprozeriilor; persoanele cu probleme severe de sănătate mintală au urmat leproșilor, fiind, în Europa medievală, victimele unor foarte diverse și dramatice forme de excludere (1996, Foucault)1 .

Dreptul la educaţie al fiecarei persoane a fost decis încă din 1948, prin Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.

Astfel, şcolile trebuie să includă în procesul de învăţământ toţi copiii, fie ei cu handicap sau supradotaţi, copii ai străzii sau copii provenind din alte zone sau grupuri dezavantajate.

Importanţa educaţiei este deosebită, sistemul educaţional trebuie să se bazeze pe premiza ca fiecare individ poate fi educat, poate fi ajutat să treacă de la o etapă la alta. Izvorul dezvoltării psihice îl constituie, după cum se ştie, contradicţiile interne care apar ca urmare a solicitărilor externe. Crearea mijloacelor necesare pentru depăşirea şi rezolvarea acestor contradicţii revine, în primul rând, educaţiei. Pe de o parte, educaţia oferă conţinuturile ce urmează să fie asimilate, pe de altă parte ea se preocupă de modul în care să fie asimilate, de formarea capacităţilor. Rolul conducător al educaţiei apare în intervenţia acesteia în crearea unui climat educaţional favorabil, cu valenţe educative puternice asupra formării personalităţii umane. “ Educaţia este o artă “. În cadrul procesului instructiv-educativ, misiunea cea mai importantă revine învăţătorului, care trebuie să realizeze accesibilizarea cunoştinţelor înainte de a fi transmise.

Dreptul fiecarui individ la educaţie trebuie conştientizat de societate, iar dacă sistemul şcolar general nu vine în întâmpinarea necesităţilor tuturor persoanelor, trebuie avută în vedere educaţia specială, care se referă la toţi acei copii ale căror cerinţe sunt generate de incapacităţi sau dificultăţi în a se adapta cerinţelor educaţionale şi societale ca şi cei consideraţi “ normali “ de către societate. Totuşi, trebuie să se tindă la o pregătire a tuturor copiilor în sistemul şcolar obişnuit. Calitatea educaţiei speciale trebuie să reflecte aceleaşi standarde şi ambiţii de calitate ca şi educaţia obişnuită şi să fie strâns legată de aceasta.

Presupunând un demers intenţionat, educaţia are caracter teleologic, acţiunile educaţionale derulate corelându-se cu o serie de reguli şi norme cunoscute şi aplicate de cadrele didactice. Aceste norme sunt cunoscute sub numele de principii didactice.

Diversitatea interindividuală este imensă, iar necesitatea luării în considerare a acestui lucru şi accesibilizării conţinuturilor apare în didactica, ca teorie a procesului de predare-învaţare, sub forma principiului accesibilităţii şi individualizării învăţământului.

Potrivit acestui principiu, organizarea şi desfăşurarea procesului de învăţământ trebuie să se realizeze pe măsura posibilităţilor reale ale elevilor, ţinându-se seama de particularităţile de vârstă, sex, nivelul pregătirii anterioare, precum şi de deosebirile individuale, de potenţialul intelectual şi fizic al fiecărui elev. Aceste cerinţe se referă atât la obiectivele, conţinutul şi volumul celor studiate în şcoală, cât şi la modalităţile de predare-învăţare.

Învăţătorul trebuie să pornească de la datele personale ale celui educat şi să nu forţeze nepermis de mult peste limitele pe care le îngăduie vârsta şi caracteristicile individuale. Fiecare copil e o individualitate irepetabilă care pretinde un tratament individualizat, pentru exploatarea în mod diferenţiat a calităţilor psihoindividuale. Este necesară dimensionarea atentă a conţinuturilor învăţării, în consens cu posibilităţile psihice de vârstă şi individuale ale copiilor. Momentul principal când se realizează accesibilizarea cunoştinţelor este lecţia, pregătită şi susţinută de învăţător, care este momentul cel mai important în acest sens.

Şcoala este “ obligată “ să creeze condiţii adecvate pentru a da posibilitate fiecărui elev “ să-şi realizeze propria lui dezvoltare optimă “. Această viziune optimistă asupra accesibilităţii presupune încredere şi respect faţă de individualitatea elevului.

Activităţile din şcoală sunt orientate spre formarea personalităţii elevului în conformitate cu cerinţele sociale ale vremii, scopul principal fiind integrarea socială.

Fiecare copil are un potenţial educativ înnăscut care trebuie doar descoperit şi activizat.

METODE INTERACTIVE PENTRU UN ÎNVĂŢĂMÂNT EFICIENT

Prof. BIŢAN ANGELA,
Şcoala Gimnazială „Oprea Iorgulescu”, Câmpulung,Argeş

MOTTO:

« Dacă îmi spui o să uit, dacă îmi arăţi o să ţin minte, dar dacă mă implici o să înţeleg. » Anonim.

Şcoala contribuie tot mai mult la modelarea personalităţii şi la cultivarea trăsăturilor ei. În întreaga operă de formare a omului nou, a personalităţii sale, un rol important, uneori chiar decisiv, îl au primii ani de şcoală. Şcolii primare îi revine sarcina de a forma primele deprinderi de muncă intelectuală. De aceea, este necesar ca învăţătorul să fie preocupat în permanenţă de perfecţionarea metodelor şi procedeelor de predare-învăţare, a stilului de muncă în general, pentru optimizarea procesului instructiv-educativ .

Cadrul didactic trebuie să fie animat de o puternică receptivitate faţă de tot ce este nou si important în specialitatea sa şi în pedagogie, iar în practică să dovedească un efort continuu spre autodepăşire, pentru a face faţă sarcinilor pe care le ridică învăţământul.

Utilizarea metodelor interactive de predare-învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv-educativ, având un caracter activ – participativ şi o reală valoare activ-formativă asupra personalităţii elevului.

Caracteristicile metodelor interactive:

sunt atractive;

- stimulează implicarea activă în sarcina didactică;
- stimulează iniţiativa;
- asigură o mai bună punere în practică a cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor;
- asigură un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare;
- valorifică şi stimulează potenţialul creativ, originalitatea copiilor;
- acţionează asupra gândirii critice a elevilor;
- elevii devin responsabili în rezolvarea sarcinilor;
- promovează învăţarea prin cooperare;
- copiii învaţă să argumenteze acţiunile;
- îi învaţă pe elevi să comunice între ei şi să asculte părerile celor din jur.

BRAINSTORMINGUL SAU CIORCHINELE DE IDEI

O strategie care oferă posibilitatea de a-i pune pe elevi în situaţia de a se gândi la o temă pe care o vor întâlni în text şi de a face asociaţii în legătură cu aceasta.

* Dacă, de exemplu, se citeşte un text despre primăvară, li se cere elevilor să se gândească la idei, sentimente, evenimente pe care le pot asocia acestui anotimp.

* Se realizează un ciorchine de idei reţea care să sintetizeze ideile exprimate de ei.

JOCUL ANTICIPĂRILOR

Se aplică în etapa de prelectură.

* Pornind de la titlul textului sau de la un fragment scurt care se citeşte, elevii sunt întrebaţi despre ce cred ei că este vorba în text şi ce îi face să se gândească la o această anticipare.

* Li se pot oferi câteva variante de răspuns, iar ei să aleagă varianta pe care o consideră corectă.

LECTURA PREDICTIVA

* Presupune citirea fragmentată a textului, făcută de către profesor/învăţător, care îi întreabă pe elevi ce cred că se va întâmpla mai departe şi de ce cred că se va întâmpla un anume lucru.

* Pe parcurs se întocmeşte o hartă a predicţiilor care constă în confruntarea evenimentelor relatate de text cu ipotezele relatate anterior

CIORCHINELE

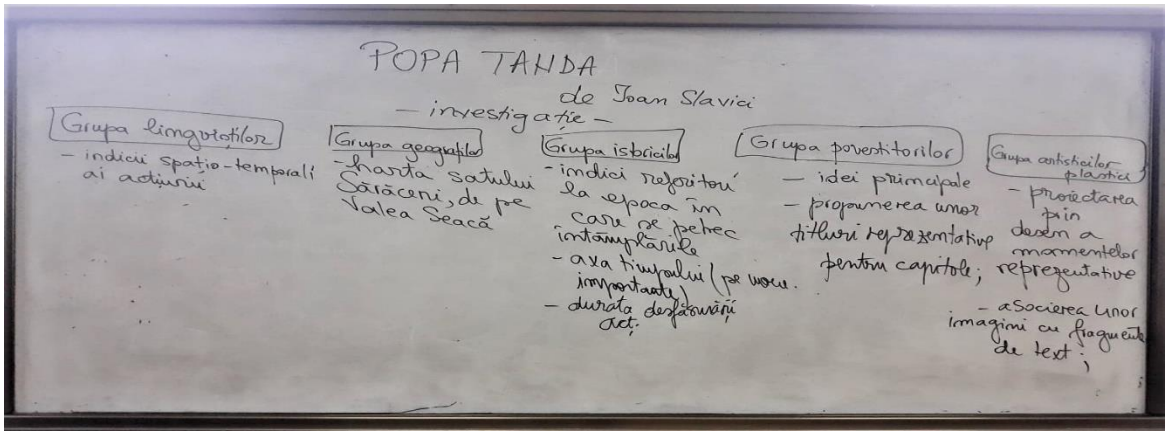
Este un organizator grafic prin care se evidenţiază într-o reţea conexiunile dintre ideile despre un subiect . Tehnica încurajează elevii să gândească liber şi deschis, să-şi organizeze cunoştinţele, putând fi folosită atât ca metodă de predare-învăţare cât şi ca metodă de fixare.

Ciorchinele este o activitate de scriere eficientă, determinându-i pe elevii mai puţin motivaţi să lucreze. Poate fi nedirijat, când elevii notează toate ideile posibile într-o reţea realizată de ei şi semidirijat, când învăţătorul stabileşte nişte criterii pe baza cărora elevii vor completa ciorchinele.

Avantaje:

· nu se critică ideile propuse;
· poate fi utilizată ca metodă liberă sau cu indicare prealabilă a categoriilor de informaţii aşteptate de la elevi;
· se poate aplica individual, în perechi sau în grup;
· se poate aplica în orice moment al lecţiei;
· solicită gândirea şi capacitatea de a realiza analize, sinteze şi comparaţii.

Se poate realiza si o **INVESTIGAȚIE** (grupe de elevi ce reprezintă: **lingviștii, istoricii, geografii, povestitorilor și artiștii plastici)** pentru înțelegerea textului și al evoluției personajului. (ex. „Popa Tanda”, de I. Slavici, clasa a VII-a)

METODA CADRANELOR

Prin trasarea a două perpendiculare, pe tablă sau în caiet, se obţin patru cadrane.

*Cadranele cu expresii atitudinale se pot completa frontal, pe grupe şi individual.

*Elevii pot primi fişe individuale în care vor avea de completat cadranele:

I. Am admirat…. II. Dezaprob….

III. N-am înţeles… IV. Am învăţat….

Sau fişe pe grupe, în acest caz fiecare grupă fiind solicitată să găsească în text cât mai multe răspunsuri pentru un singur cadran pe care trebuie să-l completeze

Avantaje:

· stimulează atenţia si gândirea;

- scoate în evidenţă modul propriu de înţelegere;
- conduce la sintetizare/esenţializare;
- uşurează asimilarea de noi cunoştinţe;
- se poate folosi la cu succes la orele de recapitulare şi consolidare;
- se poate folosi în diferite momente ele lecţiei;
- stimulează interesul elevilor pentru activitatea didactică.

PROCESUL LITERAR

*Este un joc de rol cu caracter general care presupune o dezbatere de pe poziţii extreme (acuzare – apărare) a unor aspecte problematice dintr-o operă literară.

*Are o valoare constructivă mai mare atunci când este realizat pe baza unor alocuţiuni gândite şi redactate de elevi.

*Aceştia vor emite opinii personale cu privire la personajele incriminate, izvorâte din contactul direct cu textul literar.

CUBUL

Metoda cubului este folosită pentru explorarea unui subiect din mai multe perspective . Ea oferă posibilitatea de a dezvolta competenţele necesare abordării complexe şi integratoare.

Avantaje:

-determină participarea conştientă a elevilor prin implicarea maximă a acestora în rezolvarea sarcinilor;

-permite diferenţierea sarcinilor de învăţare ;

-formează deprinderi de muncă intelectuală;

-stimulează gândirea logică a elevilor ;

-creşte responsabilitatea faţă de învăţare şi faţă de grup;

-sporeşte eficienţa învăţării (elevii învaţă unii de la alţii);

-familiarizează elevii cu cercetarea ştiinţifică;

-formează abilităţi de comunicare şi cooperare .

Limite:

-rezolvarea sarcinilor solicită resurse mari de timp;

-se creează un zgomot oarecare ;

-facilitează erori în învăţare;

-nu există un control precis asupra cantităţii/calităţii cunoştinţelor dobândite de fiecare elev.

COPACUL IDEILOR

Tehnica numită „copacul ideilor” presupune munca în grup. Este o metodă grafică în care cuvântul cheie este scris într-un dreptunghi la baza paginii, în partea centrală. De la acest dreptunghi se ramifică asemenea crengilor unui copac toate cunoştinţele evocate. Foaia pe care este desenat copacul trece de la un membru la altul al grupului şi fiecare elev are posibilitatea să citească ce au scris colegii săi. Această formă de activitate în grup este avantajoasă deoarece le propune elevilor o nouă formă de organizare şi sistematizare a cunoştinţelor.

Metodele moderne au tendinţa de a se apropia cât mai mult de metodele cercetării ştiinţifice, antrenând elevii în activităţi de investigare şi cercetare directă a fenomenelor . Utilizarea metodelor interactive în activitatea didactică are ca rezultat creşterea motivaţiei pentru învăţare şi a încrederii în sine, contribuie la formarea atitudinii pozitive faţă de obiectele de studiu în şcoală şi asigură condiţiile formării capacităţii copiilor de a interacţiona şi de a comuni ca, pregătindu-i mai bine pentru activitatea socială.

Prin măiestria şi priceperea de care dăm dovadă putem dezvolta creativitatea la elevi, dar putem ajunge si la o autostimulare a creativităţii.

Bibliografie:

1. ILIE, Emanuela. „Didactica literaturii române”. Iaşi: Polirom, 2008
2. CRIŞAN, Lucia. „Cadrul didactic. Didactica disciplinelor. Metode, procedee educaţionale şi noi tehnologii”. Noiembrie 2009
3. OPRESCU, Victor. „Dimensiunea psihologică a pregătirii profesorului”. Craiova: Scrisul românesc, 1983

Școala online: elemente pentru inovarea educației

Prof. Boștină Elena
Colegiul Național Economic Th. Costescu , Drobeta Turnu Severin

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională.

Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni.

Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev.

Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale.

Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual.

Avantajele și riscurile oferite de sistemul e-learning:

- independența elevului de spațiu

– elevull poate învăța acasă într-o atmosferă relaxantă ori la locul de muncă și în acest mod el economisește timp.

Având în vedere necesitatea utilizării ca mediu de învățare a rețelelor Internet sau intranet există însă riscul întreruperii comunicării cu serverul.

- independența studentului de timp – conduce la libertate în fixarea orarului, conținuturile educaționale fiind parcurse în ritm propriu. În acest caz, studentul trebuie să cunoască noțiunile de bază din cadrul disciplinelor.

Există şi unele riscuri dacă luăm în considerare două aspecte importante ale e-learning: comunicarea şi colaborarea, iar acestea se pot desfăşura:

- sincron, în sensul că toţi participanţii se conectează în acelaşi timp şi sunt sub îndrumarea unui profesor, existând posibilitatea lucrului în comun sau a partajării informaţiei. În special comunicarea sincronă, cum ar fi chat sau videoconferinţă, depinde extrem de mult de timp deoarece toţi participanţii la curs trebuie să fie on-line în acelaşi timp, iar aceasta necesită un bun management al timpului.

- asincron, dar nici în acest caz participanţii nu sunt complet independenţi de timp, deoarece nu are sens să formulezi o întrebare sau să lucrezi la un proiect comun dacă răspunsurile emise ajung cu întârziere la destinatar. Spre deosebire de învăţarea sincronă, în învăţarea asincronă interacţiunea dintre profesor şi student se produce intermitent, în sensul că materialele necesare în instruire pot fi parcurse fără comunicare în timp real, fiind livrate de exemplu prin e-mail sau CD.

- distribuirea şi diseminarea informaţiei rapid, simultan mai multor studenţi – are ca rezultat creşterea ratei de achiziţie a cunoştinţelor şi este benefică pentru studenţi, aceştia având acces rapid şi la surse de informaţii. Deoarece unele produse au un ciclu de viaţă scurt, diseminarea rapidă a informaţiilor aduce mari beneficii furnizorului de servicii educaţionale care poate şcolariza un număr mai mare de persoane, fără să fie afectată eficienţa instituţiei de învăţământ.

- învăţarea adaptivă – în e-learning conţinuturile didactice pot fi proiectate astfel încât fiecare student să aibă posibilitatea parcurgerii materialelor în ritm propriu. Printr-o pretestare se evaluează nivelul cunoştinţelor în funcţie de care se stabilesc tipul şi stilul de învăţare, dar şi progresul pe care trebuie să-l facă studentul. Multe sisteme e-learning nu au bine definite aceste seturi de caracteristici.

- creşterea motivaţiei şi asigurarea succesului şcolar prin utilizarea elementelor multimedia şi a învăţării interactive – numeroase cercetări întreprinse pentru a studia efectul utilizării multimedia în învăţare au arătat că anumite tipuri de media utilizate eficient prelungesc perioada de reţinere a cunoştinţelor.

Combinarea mai multor tipuri de media într-un mod plăcut poate fi foarte eficientă, ducând la reamintirea în totalitate a întregului material. Dezavantajul este dat atât de costurile foarte ridicate necesare pentru crearea materialelor cu conţinuturi speciale (simulări, animaţii), cât şi de cunoştinţele specifice anumitor domenii.

Indiferent de riscurile pe care le presupune sistemul e-learning, trebuie respectate următoarele reguli:

- să se urmărească în permanenţă atingerea obiectivelor propuse;
- să se structureze conţinutul educaţional astfel încât acesta să devină accesibil pentru diverse niveluri de cunoaştere;
- să conţină elemente care să orienteze studentul spre o instruire eficientă;
- să stimuleze gândirea independentă;
- să ofere situaţii didactice de autoevaluare.

Avantajelor şi dezavantajele utilizării acestui sistem de predare-învăţare-evaluare.

Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data şi ora la care se implică în activitatea de instruire.

Faţă de sistemul tradiţional de învăţământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje :

1. Independenţa geografică, mobilitatea creează posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal şi a reţelei;
2. Accesibilitate online este o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde şi oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână, fără dependenţă de timp;
3. Prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;

4. Individualizarea procesului de învăţare. Fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare şi se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), iar parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid şi permanent;

5. Metode pedagogice diverse. Programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online şi până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl are utilizarea diverselor medii în însuşirea cunoştinţelor au dus la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate;

6. Administrarea online. Utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor şi a serviciilor oferite în reţea;

7. Costuri reduse de distribuţie. Software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine. Totuşi, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru cursuri, cazarea şi masa subiecţilor;

8. Timp redus de studiu. În unele cazuri, în funcţie de soluţia de tehnică adoptată, şi timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor, căci subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va avea nevoie doar de câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline pe computer;

9. Interacţiuni sincrone şi asincrone. Cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori şi instruiţi se pot completa;

10. Tehnologii dinamice diverse, ce permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatorii cei mai avizaţi;

11. Învăţământul online este organizat pe subiecte, spre deosebire de cel tradiţional care este organizat pe grupe de vârstă; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale.

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt:

1. Rata mare de abandon a elevilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente şi susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Studenţii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional. După studiile făcute de Rovai şi Jordan de la Regent University, SUA există câţiva factori care pot influenţa abandonul şcolar şi care pot fi exploataţi pentru a limita această tendinţă:

- prezenţa – tutorele şi studentul trebuie să fie prezenţi chiar şi într-o comunitate virtuală;
- egalitatea – trebuie să se manifeste prin aceea că tutorele va modera activitatea în aşa fel încât toţi participanţi să aibă oportunitatea de a interveni într-un anumit subiect de discuţie;
- grupuri de lucru cât mai mici, care să permită o mai bună împărţire a sarcinilor şi activităţilor;
- stilul de predare şi gradul de însuşire al cunoştinţelor reprezintă un factor important.

Aceasta înseamnă folosirea unor formate de cursuri online specifice acestui tip de educaţie şi care să se adapteze cunoştinţelor subiecţilor.

2. Este necesară o experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor, cursanţilor solicitându-li-se anumite cunoştinţe în domeniul IT.

În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem e-learning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunoştinţe tehnice suplimentare.

Pentru a minimiza acest dezavantaj, clientul poate folosi un browser web. Există cazuri în care această abordare nu este posibilă. În acest caz este necesară modularizarea aplicaţiei, realizarea unui kit de instalare şi a unui ghid al utilizatorului. În cazul în care sistemul prezintă o multitudine de funcţiuni care nu sunt modularizate, utilizatorul are reţinere în utilizarea acestora şi, în consecinţă, este diminuată eficienţa sistemului în sine.

3. Costuri mari pentru proiectare şi întreţinere – acestea includ şi cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informaţiilor în reţea, întreţinerea echipamentului, producerea materialelor necesare.

Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educaţional clasic, acestea sunt net mai mici.

Cu toate aceste dezavantaje sau limitări, experienţa platformelor elearning deja funcţionale a demonstrat faptul că participanţii la educaţie prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual şi intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii şi respectiv, însuşirii de cunoştinţe prin acest modern şi eficient tip de educaţie.

BIBLIOGRAFIE

- Ghid de bune practici pentru securizarea calculatoarelor și rețelelor personale (www.cert.ro)
- Ghid de Bune Practici Pentru Securitate Cibernetică (www.sri.ro)
- Smart, Chris (May 2009). "Another day, another Ubuntu derivative"
- 6 Ways the Linux File System is Different From the Windows File System https://www.howtogeek.com/137096/6-ways-the-linux-file-system-isdifferent-from-the-windows-file-system/
- Mike Tabor - Enable DNS over HTTPS and Encrypted SNI in Firefox https://miketabor.com/enable-dns-over-https-and-encrypted-sni-infirefox/
- Greg Mombert/Digital Trends - Android vs. iOS: Which smartphone platform is the best? https://www.digitaltrends.com/mobile/android-vsios/
- Bertel King, Jr. October 19, 2017 - Ubuntu: A Beginner’s Guide https://www.makeuseof.com/tag/ubuntu-an-absolute-beginners-guide/
- Apple and Samsung fined for slowing down phones with updates - https://www.cnet.com/news/apple-and-samsung-fined-for-slowing-downphones-with-updates/
- Jeremy Dotson - HTTP vs. HTTPS: What's the Difference? https://biztechmagazine.com/article/2007/07/http-vs-https

Învățământul general în mod online: eficacitate și eficiență

Prof.Cărbunaru Daniela
Colegiului Național Economic Th. Costescu Dr. Tr. Severin

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima vreme a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide şi progresului tehnologic înregistrat, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei universitare şi eliminare a graniţelor dintre studenţi, s-au deschis noi perspective pentru practica educaţională, aceasta fiind completată cu metode moderne de predare-învăţare şi evaluare, metode specifice societăţii informaţionale. Una dintre aceste metode presupune utilizarea unei abordări orientate mai mult pe instruire în ceea ce priveşte procesul educaţional. Utilizat iniţial doar ca un termen generic care se referea la dezvoltarea unui mediu electronic pentru furnizarea mai flexibilă a educaţiei, e-learning a devenit mai mult decât un simplu experiment. S-a dovedit pe baza studiilor şi proiectelor experimentale că utilizarea e-learning împreună cu tehnologiile informaţiei şi comuncaţiilor oferă posibilitatea îmbunătăţirii semnificative a procesului educaţional. În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unităţile de învăţământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizaţiilor cele mai diverse.

„Este e-learning cel mai bun mod de achiziţie a noilor cunoştinţe ?” Răspunsul este simplu: e-learning nu este cel mai bun mod de achiziţie al noilor cunoştinţe, dar este posibil să fie cel mai eficient în multe situaţii, dacă este utilizat într-un mod corect.

În acest sens, vom examina în paralel câteva dintre avantajele şi riscurile oferite de sistemul e-learning:

- independenţa studentului de spaţiu – studentul poate învăţa acasă într-o atmosferă relaxantă ori la locul de muncă şi în acest mod el economiseşte timp.

Având în vedere necesitatea utilizării ca mediu de învăţare a reţelelor Internet sau intranet există însă riscul întreruperii comunicării cu serverul.

- independenţa elevului de timp – conduce la libertate în fixarea orarului, conţinuturile educaţionale fiind parcurse în ritm propriu. În acest caz, studentul trebuie să cunoască noţiunile de bază din cadrul disciplinelor.

Există şi unele riscuri dacă luăm în considerare două aspecte importante ale e-learning: comunicarea şi colaborarea, iar acestea se pot desfăşura:

- sincron, în sensul că toţi participanţii se conectează în acelaşi timp şi sunt sub îndrumarea unui profesor, existând posibilitatea lucrului în comun sau a partajării informaţiei.

În special comunicarea sincronă, cum ar fi chat sau videoconferinţă, depinde extrem de mult de timp deoarece toţi participanţii la curs trebuie să fie on-line în acelaşi timp, iar aceasta necesită un bun management al timpului.

- asincron, dar nici în acest caz participanţii nu sunt complet independenţi de timp, deoarece nu are sens să formulezi o întrebare sau să lucrezi la un proiect comun dacă răspunsurile emise ajung cu întârziere la destinatar.

Spre deosebire de învăţarea sincronă, în învăţarea asincronă interacţiunea dintre profesor şi student se produce intermitent, în sensul că materialele necesare în instruire pot fi parcurse fără comunicare în timp real, fiind livrate de exemplu prin e-mail sau CD.

- distribuirea şi diseminarea informaţiei rapid, simultan mai multor studenţi – are ca rezultat creşterea ratei de achiziţie a cunoştinţelor şi este benefică pentru studenţi, aceştia având acces rapid şi la surse de informaţii.

Deoarece unele produse au un ciclu de viaţă scurt, diseminarea rapidă a informaţiilor aduce mari beneficii furnizorului de servicii educaţionale care poate şcolariza un număr mai mare de persoane, fără să fie afectată eficienţa instituţiei de învăţământ.

- învăţarea adaptivă – în e-learning conţinuturile didactice pot fi proiectate astfel încât fiecare student să aibă posibilitatea parcurgerii materialelor în ritm propriu.

Printr-o pretestare se evaluează nivelul cunoştinţelor în funcţie de care se stabilesc tipul şi stilul de învăţare, dar şi progresul pe care trebuie să-l facă studentul. Multe sisteme e-learning nu au bine definite aceste seturi de caracteristici.

- creşterea motivaţiei şi asigurarea succesului şcolar prin utilizarea elementelor multimedia şi a învăţării interactive – numeroase cercetări întreprinse pentru a studia efectul utilizării multimedia în învăţare au arătat că anumite tipuri de media utilizate eficient prelungesc perioada de reţinere a cunoştinţelor. Combinarea mai multor tipuri de media într-un mod plăcut poate fi foarte eficientă, ducând la reamintirea în totalitate a întregului material. Dezavantajul este dat atât de costurile foarte ridicate necesare pentru crearea materialelor cu conţinuturi speciale (simulări, animaţii), cât şi de cunoştinţele specifice anumitor domenii.

Indiferent de riscurile pe care le presupune sistemul e-learning, trebuie respectate următoarele reguli:

- să se urmărească în permanenţă atingerea obiectivelor propuse;
- să se structureze conţinutul educaţional astfel încât acesta să devină accesibil pentru diverse niveluri de cunoaştere;
- să conţină elemente care să orienteze studentul spre o instruire eficientă;
- să stimuleze gândirea independentă;
- să ofere situaţii didactice de autoevaluare.

BIBLIOGRAFIE

• Ghid de bune practici pentru securizarea calculatoarelor și rețelelor personale (www.cert.ro)
• Ghid de Bune Practici Pentru Securitate Cibernetică (www.sri.ro)
• Smart, Chris (May 2009). "Another day, another Ubuntu derivative"

Platforma educaţională Moodle, un succes în e-learning

Prof.Claudia Nănuți
Colegiului Național Economic ”Th. Costescu”, Dr. Tr. Severin

În zilele noastre, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informaţie foarte mare, platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

Un sistem de e-learning constă într-o experienţă planificată de predare- învăţare, organizată de o instituţie ce furnizează resurse educaţionale stocate pe medii electronice într-o ordine secvenţială şi logică pentru a fi asimilate de subiecţi în maniera proprie, fără a-i constrânge la activităţi sincrone de grup. Sarcina educaţiei şi formării bazate pe noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiţionale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora.

Platforma de tip Moodle este o platformă cu licenţă gratuită de tip Open Source (sursă deschisă, adică permite oricui să contribuie la elaborare sau îmbunătăţire), cu un sistem de management al cursurilor (Curs Management System – CMS), cunoscută şi ca un sistem de managementul învăţării (Learning Management System – LMS) sau ca un mediu virtual de învățare (Virtual Learning Environment – VLE). Numele MOODLE provine de la Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment, adică mediu de învăţare modular, orientat pe obiect şi dinamic.

O platformă Moodle oferă un mediu constructivist, interactiv şi integrat, centrat pe învăţare şi în acest context al învăţării vor fi evidenţiate în continuare avantajele care se remarcă din punctul de vedere al profesorului, dar şi din cel al elevului, cu precizarea că nu se va detalia modul de administrare al unei platforme Moodle, deoarece cele ce urmează se focalizează pe aspectele privitoare la platforma Moodle din perspectiva utilizatorilor, profesori şi/sau elevi.
Principiul de bază în Moodle este constructivismul social, ceea ce presupune o învăţare prin colaborare, bazată pe proiecte şi sarcini individuale şi de grup. Astfel, învăţarea devine eficientă când profesorul construieşte un material de învăţare, pentru ca elevii săi să interacţioneze cu acest material de învăţare şi să experimenteze, pentru a înţelege. În acest context, elevul este parte a unei comunităţi de învăţare, în care este pus în situaţia de a înţelege ce are de făcut, de a explica celorlalţi şi de face împreună.

Platforma Moodle oferă profesorilor o multitudine de instrumente utile în predare-învăţare-evaluare şi însăşi modalitatea de definire a cursurilor permite o adaptare la nevoile educabililor – elevi, studenţi sau alte categorii care trec printr-un proces de formare, fie iniţială, fie continuă. Este important de spus că educabilii pot parcurge un astfel de curs când, unde şi cum doresc, deoarece prin forma şi structura sa, un curs realizat şi implementat pe o platformă Moodle este adaptat necesităţilor lor, accesibil oricând şi oriunde, chiar şi în afara clasei, permiţând colaborarea prin instrumente de comunicare moderne precum forum, chat, blog sau wiki.

Moodle permite construirea unor site-uri care au un conţinut interactiv, atractiv şi cu o structură flexibilă. Astfel, pe un site de tip Moodle, adică pe o platformă de e-learning Moodle, organizarea informaţiilor este ierarhică: la bază se află cursurile care compun subcategorile şi care la rândul lor alcătuiesc categoriile de bază, accesul la cursuri fiind foarte uşor. Vă puteţi imagina o bibliotecă, ale cărei rafturi sunt categoriile, fiecare raft conţinând mai multe subcategorii, care

pot fi disciplinele şcolare – matematică, română, istorie etc., fiecare subcategorie/disciplină având în cuprins cursuri specifice: matematică pentru clasa a IX-a, pentru clasa a X-a etc.

Avantajele pe care le oferă Moodle se pot remarca doar în urma elaborării, implementării şi utilizării cursurilor pentru orice disciplină școlară și în care se recomandă să fie integrate cât mai multe activităţi şi resurse. Avantajele evidențiate în urma utilizării Moodle sunt atât din partea profesorului care propune elevilor săi cursuri atractive, cât şi din partea elevilor, aceştia din urmă fiind încântaţi de învăţarea prin e-learning şi de tot ceea ce presupune aceasta. Poate că un dezavantaj care ar trebui menţionat este timpul care trebuie alocat creării şi elaborării cursurilor, însă faptul că un curs odată elaborat poate fi utilizat ori de câte ori apare această necesitate, diminuează considerabil acest dezavantaj.

Platforma de e-learning Moodle oferă un mediu de socializare și comunicare, cursuri și evaluare în sistem electronic și oferă posibilitatea cursanților de a învăța împreună.

BIBIOGRAFIE:

https://moodle.org/
https://moodle.org/stats/
http://docs.moodle.org/dev/License
http://www.geogebra.org/cms/ro/
http://www.wiris.com/en/
https://edu.moodle.ro/
http://www.e-scoala.ro/ Proiectul Şcoala Online
etwinning.ro/eTw_RO12_raport_preliminar.pdf
www.1educat
www.edu.ro

Utilizarea platformelor educaţionale

Prof. Daniel Sitaru
Colegiului Național Economic ”Th. Costescu”, Dr. Tr. Severin

E-learning-ul nu dorește să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unitățile de învățământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta. În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea, când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia devine pentru noi din ce în ce mai atractiv. Soluţia pentru toate aceste lucruri este reprezentată de platformele online care sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse.

Platformele online nu au doar rolul de a livra conţinut educaţional, ci în plus oferă şi caracteristici care imită funcţionarea unei instituţii clasice de învăţământ. Astfel că îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ, permiţând utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

Avantaje şi dezavantaje ale e-Learning

Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data şi ora la care se implică în activitatea de instruire.

Faţă de sistemul tradiţional de învăţământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje:

• independenţa geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal şi a reţelei;

• accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde şi oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână; nu există dependenţă de timp;

• prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;

• individualizarea procesului de învăţare – fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare şi se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid şi permanent; unii subiecţi au un randament mai bun în weekend, alţii la primele ore ale dimineţii;

• metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online şi până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl au utilizarea diverselor medii în însuşirea cunoştiinţelor au dus la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate;

• administrarea online – utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor şi a serviciilor oferite în reţea;

• costuri reduse de distribuţie – software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine. Totuşi, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru cursuri, cazarea şi masa subiecţilor;

• timp redus de studiu – în unele cazuri, în funcţie de soluţia de tehnică adoptată, şi timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor: subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va “pierde” doar câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline, pe computer;

• interacţiuni sincrone şi asincrone – cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori şi instruiţi se pot completa;

• tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatorii cei mai avizaţi;

• dacă învăţământul tradiţional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale.

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt :

• rata mare de abandon a studenţilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente şi susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Studenţii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional. După studiile făcute de Rovai , există câţiva factori care pot influenţa abandonul şcolar şi care pot fi exploataţi pentru a limita această tendinţă:

- prezenţa

– tutorele şi studentul trebuie să fie prezenţi chiar şi într-o comunitate virtuală;

- egalitatea – trebuie să se manifeste prin aceea că tutorele va modera activitatea în aşa fel încât toţi participanţi să aibă oportunitatea de a interveni într-un anumit subiect de discuţie;

- grupuri de lucru cât mai mici – care să permită o mai bună împărţire a sarcinilor şi activităţilor;

- stilul de predare şi gradul de însuşire al cunoştinţelor reprezintă un factor important. Aceasta înseamnă folosirea unor formate de cursuri online specifice acestui tip de educaţie şi care să se adapteze cunoştinţelor subiecţilor.

• necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor – cursanţilor li se solicită anumite cunoştinţe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem elearning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunoştinţe tehnice suplimentare. Pentru a minimiza acest dezavantaj, clientul poate folosi un browser web. Există cazuri în care această abordare nu este posibilă. În acest caz este necesară modularizarea aplicaţiei, realizarea unui kit de instalare şi a unui ghid al utilizatorului. În cazul în care sistemul prezintă o multitudine de funcţiuni care nu sunt modularizate, utilizatorul are reţinere în utilizarea acestora şi, în consecinţă, este diminuată eficienţa sistemului în sine.

• costuri mari pentru proiectare şi întreţinere – acestea includ şi cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informaţilor în reţea, întreţinerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educaţional clasic, acestea sunt net mai mici. Cu toate aceste dezavantaje sau limitări, experienţa platformelor e-learning deja funcţionale a demonstrat faptul că participanţii la educaţie prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual şi intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii şi, respectiv, însuşirii de cunoştinţe prin acest modern şi eficient tip de educaţie.

BIBIOGRAFIE:

• Ghid de bune practici pentru securizarea calculatoarelor și rețelelor personale (www.cert.ro)
• Ghid de Bune Practici Pentru Securitate Cibernetică (www.sri.ro)
• Smart, Chris (May 2009). "Another day, another Ubuntu derivative"
• 6 Ways the Linux File System is Different From the Windows File System https://www.howtogeek.com/137096/6-ways-the-linux-file-system-isdifferent-from-the-windows-file-system/
• Mike Tabor - Enable DNS over HTTPS and Encrypted SNI in Firefox https://miketabor.com/enable-dns-over-https-and-encrypted-sni-infirefox/

DIGITALIZAREA ÎN MEDIUL EDUCAȚIONAL ACTUAL

Prof. POPESCU CRISTINA-MONICA
Școala Gimnazială Godinești, jud. Gorj

Înțelegerea contextului larg dictat de peisajul educațional în continuă schimbare, cuplat cu inițiativele europene și cele din plan național, conduc inevitabil către zona digitală, către nevoia de armonizare și îmbrățișare a obișnuințelor și comportamentelor online ale nativilor digitali, care au nevoie de o educație de calitate.

Resursele educaționale deschise își trag originile din eforturile de a include echipamentele de calcul în procesele educaționale de la sfârșitul anilor 80 ai secolului trecut. Dezvoltarea și larga distribuire a resurselor educaționale deschise, se datorează apariției World Wide Web acum 30 de ani. În 1997 este stabilit un consorțiu internațional numit Merlot cu scopul de a dezvolta o platformă capabilă să distribuie larg resurse educaționale care au trecut printr-o evaluare colegială (peer -review). Această inițiativă a fost urmată mai apoi de Rise University având o focalizarea pe producerea de manuale de valoare. În anii 2000 a apărut un alt concept important care va adăuga o dimensiune de reutilizare. Acest concept este cel al Obiectelor de Învățare/Disciplinelor de învățământ.

Resursele educaționale deschise pot fi considerate un mijloc de a atinge un cadru definit printr-o *educație deschisă*. Acest lucru înseamnă că toate palierele educației au potențialul să fie atinse. Aceste adevărate punți se pot realiza prin calitatea resurselor educaționale deschise create și prin mobilizarea tuturor părților interesate (profesori, cursanți, familii, parteneri economici și sociali) pentru a modifica rolul tehnologiilor digitale în instituțiile de învățământ.

Profesorii sunt ei înșiși inovatori sau creatori de ceva nou. Având bune competențe digitale, profesorii crează și utilizează în mod frecvent resurse digitale simple și complexe în funcție de contextul educațional și de obiectivele pe care le are de realizat. Profesorii au deja o bogată experiență de lucru cu resursele electronice. Majoritatea materialelor cu destinație didactică și educațională se nasc digital deja. Din perspectivă legală, dincolo de profesie și zona ocupațională, toți suntem niște creatori. Expresiile tangibile ale gândurilor și ale cunoașterii sunt obiectul protecției legale, transferându-se astfel responsabilitatea deplină asupra formei, calității și utilității operelor pe care le creăm. Nu toți cei care ajung să folosească resurse digitale sunt creatorii acelor resurse digitale. Mare parte dintre aceștia navighează pe internet în scopuri didactice și fac o selecție a diferitelor materiale care sunt considerate a fi utile, fie acestea resurse text, imagine sau audio-video.O parte dintre cei care interacționează cu aceste resurse culese, intervin asupra lor dincolo de logica dictată de combinatorica menită a satisface o anumită țintă. Aceste intervenții, în funcție de abilitățile tehnice personale sau de grup, conduc la crearea de noi resurse, de fapt, care în termeni legali se numesc opere derivate. Dar, trebuie știut faptul că pentru a crea resurse/opere derivate, cele originale trebuie să aibă o licență care să permită acest lucru. Mai sunt și o categorie de participanți care își creează propriile resurse digitale de la 0, fiind inspirați sau chiar motivați de lipsa ori de necesitatea de a modifica creativ actul de educație

Ca profesori, suntem creatori de resurse necesare procesului didactic. Creăm pe de o parte instrumentele profesorului și pe de altă parte instrumente pentru elevi. Fie că elaborăm o planificare, o proiectare a unei unități de învățare, o fișă de lucru pentru elevi sau chiar un curs opțional, toate acestea se nasc întâi ca resurse digitale într-un calculator. Conform Legii drepturilor de autor, suntem considerați a fi creatorii unor opere, iar pentru că acestea sunt digitale în natura lor, suntem creatori de resurse digitale.

Să nu uităm că o resursă digitală, cu aplicabilitate didactică trebuie să se adreseze gândirii conștiente și de aceea „înfrumusețarea” sau „îmbogățirea” cu elemente inutile de conținut este de cele mai multe ori dăunătoare mesajului ce trebuie transmis.

Inserția resurselor digitale în activitatea educațională are un puternic impact asupra strategiilor didactice și a dezvoltării unor forme de organizare a instruirii care nu sunt posibile cu ajutorul metodelor și mijloacelor tradiționale.

Avantajele învățării beneficiare de inserția resurselor educaționale sunt:

- dezvoltarea creativității elevilor care învață utilizând software educaționale specifice;
- stimularea capacității de învățare inovatoare, adaptabilă la condiții de schimbare socială rapidă;
- considerarea învățării din punct de vedere al folosirii ulterioare a cunoștințelor dobândite;
- reducerea timpului de învățare și ridicarea calității învățării;
- creșterea interesului și a motivației educabililor;
- asigurarea accesului la informație;
- crearea unor reprezentări interactive;
- asigurarea suportului tactic și strategic al procesului educațional.

Observând numeroasele avantaje ale utilizării resurselor educaționale digitale, se poate concluziona că acestea împreună cu mai noul concept de *educație deschisă* reflectat și prin inițiativele europene, nu sunt realități ale unui registru alternativ de opțiuni ale practicilor pedagogice. Ele trebuie integrate pentru a realiza o mai strânsă cooperare între toți actorii din cercul educației românești.

Bibliografie:

- *”Resurse educaționale deschise și platforme online de învățare”*, suport de curs, MODUL 3. Aspecte transversale în abordarea și implementarea curriculumului național (CRED-Curriculum Relevant Educație Deschisă Pentru Toți);
- Luțaru Iulia, Uscătescu Ramona, ”*Tic în activitatea didactică*” suport de curs

Învăţarea şcolară – practici eficiente adaptate stilurilor de învăţare

Prof.înv.preșcolar.Băețica Alexandra Geanina
Școala Gimnazială „Neda Marinescu„-Grădinile,Jud.Olt

Termenul "învăţare" este folosit de secole pentru a denumi activităţi prin care oamenii se străduiesc să asimileze informaţii şi să-şi formeze anumite genuri de competenţe [1]. Modurile de învăţare sunt, de cele mai multe ori, specifice domeniului în care se doreşte învăţare.

S-a observat că există în principiu trei mari profiluri de învăţare [2]:

1. **Învăţare vizuală** - se învaţă folosind preponderent simţul văzului, se învaţă mai uşor materialele tipărite sau grafice, ori pur şi simplu prin privirea obiectelor

Elevii cu acest stil de învăţare:

- *preferă să vadă lucrurile sau să vadă ceea ce învață;*
- *învață pe baza ilustrațiilor, hărților, imaginilor;*
- *consideră că este important să vadă textul scris;*
- *trebuie să dețină controlul asupra mediului în care învață;*
- *organizează independent mediul de învățare;*
- *recitirea sau transcrierea materialului sunt cele mai frecvente metode de fixare de către acești studenți.*

2. **Învăţare auditivă** - se învaţă cel mai bine prin ascultare şi conversaţie

Elevii cu acest mod de a studia:

- *învață vorbind și ascultând;*
- *sunt eficienţi în conversațiile de grup;*
- *își exprimă entuziasmul oral;*
- *suportă greu tăcerea în timp ce învaţă;*
- *învață din explicația persoanei care prezintă noile informații;*
- *își exprimă acțiunile întreprinse pentru a depăși dificultăţile lor de învățare.*

3. **Învăţare kinestezică şi tactilă** - se învaţă cel mai bine prin atingerea obiectelor, prin perceperea senzorială a materiei, sau prin folosirea mâinilor şi degetelor, prin acţionarea maselor musculare (şi este proprie celor care au nevoie să se mişte pentru a putea învăţa)

Elevii care adopta acest stil de învăţare:

- *au nevoie să atingă şi să se implice fizic în activitatea de învăţare;*
- *învață din situațiile în care pot experimenta;*
- *își arată entuziasmul sărind;*
- *nu acordă prea multă importanţă luării de notiţe;*
- *luarea de notiţe înseamnă mai mult un act fizic şi nu un suport vizual pentru învăţare; De multe ori nu privesc notiţele.*

Pentru identificarea stilului de învăţare se poate aplica metoda chestionarului [1], precum şi metoda observaţiei. În învățarea unui material se trece obligatoriu prin următoarele faze sau etape de asimilare [1]:

1. Etapa de acomodare sau familiarizare cu conținutul de învățare.
2. Etapa asimilării rapide și în cantități mari a cunoștințelor.
3. Etapa de relativă stagnare sau chiar regres a ritmului de învățare.
4. Etapa învățării intensive în preajma verificării sau a examenelor.

În vederea învăţării eficiente se pot utiliza tehnici variate: tehnica memorării logice, tehnica de luare a notițelor și de elaborare a fișelor, tehnica elaborării planului unei lucrări, tehnica citirii rapide, tehnica discursului, tehnica recapitulării pentru teze şi examene, tehnica ascultării active, tehnica de elaborare a planului de idei.

Metodele de învăţare sunt de natură sintetică, de natură analitică sau secvenţională, de tip progresiv cu repetări recurente, de natură individuală, respectiv pentru stimularea creativităţii.

Din cele de mai sus deducem că performanţa învăţării depinde de locul învăţării, despre climatul clasei de elevi [3]. Din studiile realizate şi publicate de specialiştii în educaţie rezultă că aspectele climatului care au cel mai puternic impact asupra performanţelor elevilor sunt [3]: aşteptările superioare formulate de către profesori, mediul de învăţare sănătos, moralul ridicat al profesorilor şi al elevilor deopotrivă, tratarea echitabilă şi pozitivă a elevilor, angajarea activă a acestora în procesul de predare-învăţare, relaţiile pozitive stabilite la nivelul clasei.

Cel mai bun climat ar trebui să se bazeze pe deschidere, pe participare democratică, pe orientare spre fiinţa umană, pe stimulare a cooperării şi competiţiei, iar în situaţii speciale trebuie să ia în considerare particularităţile individului.

Bibliografie

1. Prof. Nicoleta Prepeliță, Factori ai învățării eficiente, Proiect ERASMUS * KA1, http://scis.ro/images/Articole/2018/erasmus_ka1/Produse%20finale/ Factori_ai_invatarii_eficiente.pdf, 2016.
2. iTeach, https://iteach.ro/pagina/1113/
3. Ramona Iulia Herman, Program pedagogic de optimizare a stilurilor manageriale ale profesorilor și stimulare a climatului clasei de elevi, Presa universitară Clujeană, 2015.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ ȘI ROLUL GESTICII ȘI PROXEMICII ÎN CONTEXTUL ACTUAL

BARALIU GEORGETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ BISTREȚ
LOC.BISTREȚ

Activitatea didactică în care se studiază gestica și proxemica între profesor-elev este una dintre cele mai importante provocări ale vieții, dar și cu satisfacții și recompense. Rolul gesticii și proxemicii între profesor-elev în cadrul procesului de învăţare, în contextul actual, poate fi discutat numai pornind de la premiza că profesorul promovează o învățare eficientă, participativă și creativă.

Elevii care au participat la eșantionul de cercetare au dovedit o mare flexibilitate, imaginație, intuiție, atitudine, simț al umorului, libertatea ideilor și originalitate în găsirea soluțiilor.

Aplicând probe diferite în realizarea acestei analize de caz am atins principalele condiții care favorizează dezvoltarea creativității elevilor. Acestea sunt:

- stimularea elevului în inițiativa personală de a-și arăta gesturile în diferite situații;
- o bună imagine de sine;
- autoînvățarea;
- încurajarea demersurilor sale imaginative;
- acordarea unei libertăți de exprimare, a gesticii și proxemicii;
- urmărirea creației de calitate;
- susținerea și încurajarea în caz de eșec.

În urma studiului efectuat ipoteza aleasă a fost confirmată.

Astfel, ipoteza reprezintă o formă a gândirii ştiințifice care oferă posibilitatea de a cunoaşte gestica și proxemica între profesor-elev în diferite situații, atunci efectele educaționale se răfrâng asupra tuturor componentelor personalității elevului (cognitiv, afectiv, comportamental etc.).

Relația bazată pe gestică și proxemică de calitate superioară între preofesor şi elev nu poate fi tratată teoretic şi utilizată ca factor de influențare a elevilor în acțiunea pedagogică practică decât în corelație cu multitudinea de relații intrapersonale, interpersonale, de grup, publică și de masă ce se instituie atât la nivel formal și informal.

Privit ca ființă, şi nu ca obiect, elevul asimilează, se implică, are nevoie de a fi în mediul său instructiv-educativ, iar profesorul poate folosi relația bazată pe gestică și proxemică de calitate superioară desfăşurată atât în mediul formal, cât şi informal pentru a-şi exercita indirect influențele educative asupra elevilor.

De asemenea, el poate interveni pentru îmbunătățirea relațiilor bazate pe gestică și proxemică de calitate superioară la nivelul clasei, pentru ameliorarea statutelor deficitare, în conştientizarea rolurilor şi a prescripțiilor de rol, în intercunoaşterea şi autocunoaşterea personalității educaților. Totodată prin intreținerea de relații deschise pozitive, bazate pe încredere, într-un mediu informal, elevii pot fi ajutați în procesul formării conştiinței de sine, a capacității de autocunoştere şi autoapreciere, ca premise ale autoperfecționării personalității.

Încercând să sintetizez experiența teoretică şi practică dobândită pe parcursul activității de investigare, cât şi de elaborare şi redactare a acestei lucrări, am reținut o serie de concluzii relevante:

- Relația bazată pe gestică și proxemică de calitate superioară de tip deschis şi în afara mediului formal de la clasă sunt benefice pentru dezvoltarea personalității elevului;
- Relația bazată pe gestică și proxemică de calitate superioară având ca scop dezvoltarea unei personalități a individului, aflată în strânsă legatură cu cerințele societății, devine astfel mai eficientă.

Fundamentând cercetarea noastră am ajuns la concluzia că, o relație bazată pe gestică și proxemică de calitate superioară şi reciprocă, nuanțează relațiile stabilite între membrii săi, oferind raționalitate, normativitate şi coerență.

Modul în care am realizat aprecierea rezultatelor au influențat conduita morală a elevilor și am apreciat pozitiv răspunsurile originale exprimarea liberă și spontaneitatea. Am considerat că dacă rămân indiferentă, la conduita gestuală elevul se va inhiba, iar elevul se demoralizează și își diminuează flexibilitatea și originalitatea. Aprecierile pozitive pe tot parcursul activității desfășurate, au determinat stări afective pozitive care au condus la rezolvarea sarcinilor. Subiecții interviului şi-au manifestat dorința de a identifica în profesori aspectele pozitive pe care aceștia vor să le transmită și nu numai ca o sursă de informații utilizată pentru întregirea educației lor, ci şi ca un factor care să le ofere reperele necesare luării deciziilor cele mai bune în probleme ce nu sunt legate de curricula şcolară, ci de probleme care apar în viața personală a elevului.

Elevii au evidențiat faptul că sprijinul oferit de profesori în problemele personale cu care se confruntă, ar determina o creştere a interesului şi timpului acordat activităților de învățare.

1.Consideri că proxemica dintre elev şi profesor poate fi benefică pentru ambele părți?

Studierea răspunsurilor oferite la această întrebare de către cei intervievați subliniază faptul că majoritatea elevilor consideră ca fiind benefică proxemica dintre elev şi profesor mai ales în contextul actual educativ. Astfel, subiecții au răspuns că o relație informală dintre elev şi profesor ar facilita o cunoaştere mai bună a celor două persoane care interacționează, fapt care facilitează astfel transmiterea și receptarea conținuturilor învățării, gesturile, proxemica și atitudinea pozitivă a elevilor față de profesor transferându-se şi asupra materiei.

Din analiza informațiilor furnizate de repondenți a ieșit în evidență că aceştia consideră relația bazată pe gestică și proxemică creată între elev şi profesor ca fiind un factor ce determină o scădere a inhibițiilor şi a sentimentului de teamă ori nesiguranță resimțit de elev în desfășurarea activitatii de predare-învățare a unor materii.

În acest caz, existența unei relații bazată pe gestică și proxemică între elev şi profesor, subiecții consideră că feedback-ul obținut de cadrele didactice, în urma transmiterii conținuturilor învățării, ar fi mult mai relevante pentru profesor şi ar permite astfel o îmbunătățire continuă a activității acestuia.

2.Dacă întâmpini probleme/obstacole la nivelul pregătirii teoretice la o materie, crezi că depăşirea lor este influențată de relația bazată pe gestică și proxemică (apropiată sau distantă) cu profesorul sau e important doar aspectul informațional-cognitiv al acestei interacțiuni?

Subiecți au răspuns la acestă întrebare a interviului, evidențiind faptul că majoritatea elevilor consideră că relația bazată pe gestică și proxemică dintre profesor şi elev facilitează depăşirea obstacolelor apărute la nivelul pregătirii teoretice, prin reducerea concentrării atenției profesorului asupra respectării regulilor stricte ale unei relații bazată pe gestică și proxemică dintre profesor şi elev şi canalizarea acesteia asupra înțelegerii materiei predate de acel profesor, iar o relație mai permisivă şi mai flexibilă facilitează adresarea de către elevi a întrebărilor necesare pentru clarificarea lucrurilor.

Subiecții au relevat, faptul că existența unei relații bazată pe gestică și proxemică între elev și profesor nu are efecte negative asupra potențialului educativ al cadrului didactic, ci conduce la o creștere a acestui potențial, prin îmbunătățirea comunicării pe care profesorul o are cu elevul.

3.Enumeră trei aspecte pozitive şi trei aspecte negative ale unei relații bazată pe gestică și proxemică de calitate între elev şi profesor.

La acestă întrebare a interviului subiecții au menționat ca și aspecte pozitive ale unei relații bazată pe gestică și proxemică de calitate superioară între preofesor și elev pot fi:

- activitătii de comunicare a unor relații bazate pe gestică și proxemică de calitate, atât în ceea ce privește conținuturile învățării cât și în cazul problemelor de natură personală cu care se confruntă elevii;

Intergrarea unei persoane în structura internă a grupului școlar nu înseamnă numai o schimbare de status și rol, ci și asimilarea unor noi comportamente și obișnuințe rezultate din specificul modului de viață școlar unde își poate dezvolta relații pozitive bazate pe gestică și proxemică de calitate superioară.

Prin intermediul acestui proiect de cercetare am investigat fluiditatea, originalitatea în gândire și flexibilitatea în exprimare.

Astfel, în prima fază a etapei de familiarizare cu mediul, elevul are nevoie de susținere din partea tuturor, dar mai ales din partea profesorilor. Consider că printr-o gestică și proxemică de calitate superioară profesor-elev deschisă, bazată pe încredere și depășind cadrul formal al activitaților școlare, efectele educaționale se răfrâng asupra tuturor componentelor personalității elevilor.

Noile orientări asupra ştiinţei educaţiei solicită, printre altele și aplicarea strategiilor de gestică și proxemică în predarea şi învăţarea şcolară. Scopul învăţării nemaifiind acela de a-i antrena pe elevi în formularea de răspunsuri la întrebările şi problemele enunţate ci mai mult, de a-l face capabil să descopere căile de a pune întrebări și de a critica probleme.

ISKOLA MÁSKÉPP

SIPOS MARGIT KATALIN
CSEI BONITAS NAGYVÁRAD

A nemzetközi mérések alapján, Románia az utolsó helyen áll a közép és magas szintű IKT készségek birtoklását illetően (CEDEFOP, 2012). A mutatók javítása érdekében a Romániai Oktatásügyi Minisztérium oktatásért felelős szerve (CNDIPT) küldetéseként fogalmazta meg az oktatás hatékonyabbá tételét az iskolák informatikai eszközellátottságának javításán keresztül, az új IKT technológiák tanulási folyamatba való bevonása által, valamint a tanárok ösztönzése és képzése révén, hogy alkalmazzák az oktatást célzó IKT eszközöket (CNDIPT, 2013).

Az Európa 2020 romániai digitális menetrend fejlesztési stratégiájában lefektetett cselekvési irányelvek szerint az oktatási intézmények számára biztosítani kell a megfelelő IKT felszerelést és infrastruktúrát, amelyek lehetővé teszik az oktatási anyagok elektronikus tárolását és a tanulók hozzáférését az elektronikus tananyagokhoz; a tanulók, oktatók digitális kompetenciájának fejlesztését olyan specifikus tanfolyamok szervezésével, amelyek javítják az oktatási folyamat minőségét és fejlesztik a digitális készségeket; olyan Web 2.0 felületek integrálását a tanulási folyamatba, amelyek mind a szakmai fejlődést, mind az osztálytermi képzést segítik (MSI, 2015).

A koronavírus-járvány következtében kialakult helyzet miatt, előtérbe kerültek a digitális oktatás nyújtotta lehetőségek a tanulás és a tanítás online módon történő folytatására.

Abban az esetben, ha az oktatást a lehetőségek szerint leginkább a tantermi környezethez szeretnénk igazítani, ezt online telekonferencia/webinárium formátumban tudjuk megtenni. Ebben az esetben a tanár és a diákok is egy közös online platformon csatlakoznak és így tudnak valós időben kommunikálni egymással.

Lehetséges megoldások: Microsoft Teams, Office 365, Zoom, Hangouts Meet, Școala365, Skype.
A legtöbb ilyen szolgáltatás arra is lehetőséget ad, hogy ne csak a webkamera képét osszuk meg, hanem a képernyőnket is. Ezen megoldás segítségével egy online megtartott óra esetén a tanár meg tudja osztani mindazt, amit alkalmazni szeretne az óráján.

A fenti lehetőségek előnye, hogy interakció van a tanár és diák között. A diák valós időben tud kérdezni, pont, mint a tanórán.

E-learning megoldás, tanulás online módszerek segítségével : ebben az esetben nincsenek egy időben online az osztály és a tanár. Sőt, nem is feltétlenül szükséges ilyenkor mikrofon, webkamera vagy egyéb technikai feltételek sem a diákok, sem pedig a tanár részéről. Sok esetben a felületek az osztályterem kiterjesztéseként, mintegy virtuális osztályterem funkcionálnak. A tanár elküldi a diákok számára a tananyagot, a feladatokat, megosztja azokat egy közös felületen, részletes leírást ad a teendőkről. Ezek a felületek lehetővé teszik, hogy a szülők is meghívást kapjanak, belépjenek és nyomon kövessék a haladást, a feladatokat.

Erre alkalmas felületek: Google Classrom, Edmodo, Microsoft Teams stb.

Az alapvető szükségleteket, amik az otthoni tanuláshoz szükségesek:

- Stabil szélessávú internetkapcsolat.
- Digitális eszköz: ez lehet egy okostelefon, de szövegek begépeléséhez praktikusabb egy billentyűzettel ellátott tablet vagy laptop, esetleg asztali számítógép.
- Video alapú beszélgetésekhez elengedhetetlen a webkamera és a mikrofon.

- E-mail cím, amivel regisztrálni lehet a megfelelő online szolgáltatásokra és amin keresztül a visszajelzés is megvalósulhat.

Nem szabad elfeledkeznünk arról sem, hogy a digitális kapcsolattartási és a távoktatási formák bevezetése a legtöbb családban a szülők aktív támogató közreműködését is igényli. Itt nyilván nem elsősorban a középiskolás korosztályról van szó, ez a probléma inkább az általános iskolás tanulókat, közülük is leginkább az alsó tagozatos és az ötödik-hatodik osztályos diákokat érinti. A digitális formában történő kapcsolattartás során küldött üzenetek megértése és feldolgozása, a kapott feladatok megértése kevesebb gondot okoz, de a távoktatásban megkapott feladatok, házi feladatok megoldása, a feladatok feltöltése már sok esetben nehézségeket jelent.

Az eddigiekben áttekintettük a digitális kommunikációs rend és a távoktatás bevezetésével együtt járó különböző kapcsolattartási és távoktatási lehetőségeket.

Vannak olyan tanulók, olyan családok, akiknek a távoktatással és digitális kommunikációval való elérése, hatékony munkáltatása komoly nehézségekbe ütközik. A szociálisan hátrányos helyzetű családok és az ott nevelkedő gyermekek, tanítványaink egy jelentős részéről van szó, akikben sokszor nincs elegendő motiváció arra, hogy a munkára közvetlen formában őket rászorító pedagógus távol kerülésével is erőfeszítéseket tegyenek tanulmányaik folyamatos végzése és előrehaladásuk érdekében. Ezeknek a tanulóknak és családjuknak a társadalom szempontjából talán még a többieknél is fontosabb az iskola közvetlen formában megvalósuló nevelő és oktató tevékenysége, hiszen a családból hozott halmozott hátrányok csökkentésére, esetleg felszámolására elsősorban az iskolai oktatás kínál számukra lehetőségeket.

A szociálisan hátrányos, gyermekeik nevelésével sokszor kevésbé következetesen foglalkozó családok jelentős részében hiányoznak a digitális kapcsolattartás eszközei, hiszen a családok egy részében a televízió vagy egy elavult mobiltelefon képezi a digitális eszközállományt, az internetelőfizetésre pedig esetleg már nem marad forrásuk. A távoktatási kötelezettség azonban ezekre a tanulókra vonatkozóan is fennáll. Az ezzel a problémával is küzdő iskoláknak, pedagógusoknak ez nagyon nehezen teljesíthető feladatot jelent, hiszen ezek a tanulók nem érhetők el videokonferencia révén, digitális platformokon, így nagy a veszélye, hogy számukra a távoktatás az oktatási folyamat megszűnésével válik azonossá.

A World Vision Romania gyerkmekjogvédő civil szervezet 2020. május 10. és június 27. között készített telefonos felmérést 1769 vidéken élő család körében, összesen 139 községben és 313 faluban. Ebből kitűnik, hogy a falusi gyermekek 40 százaléka különböző okokból nem vett részt a járvány kezdetén az online oktatásban. Három szülő közül egy beismerte, hogy a szükségállapot alatt keveset foglalkozott a gyermekeivel, bár – mint bevallották – tudták, hogy nagy szükségük lenne a segítségére.

Az online oktatáson egyébként a falusi gyermekek 46,1 százaléka okostelefonon, 9,5 százaléka laptopon, 6,4 százaléka asztali számítógépen, 5,2 százaléka tableten vett részt, 7,4 százalék viszont, megfelelő eszközök híján, nem kapcsolódott be az online tanfolyamokba. A gyermekek 30 százalékban a Whatsapp és a Messenger alkalmazást használták.

Elképzelhető, hogy a digitális kommunikációban egyetlen lehetősége az oktatónak csak arra korlátozódik, hogy időnként mobiltelefonon vegyék föl a kapcsolatot tanítványukkal vagy annak családjával. Ezekben az esetekben is van azonban korlátozott lehetőség arra, hogy a tankönyvből leckéket, feladatokat jelöljenek ki számukra, bár ezek visszacsatolására nem sok garancia van. Nagyon gyakori azonban még a szociálisan hátrányos családokban is, hogy a szülőknek (vagy a gyermekeknek is) van okostelefonjuk, sőt – minden családi nehézség ellenére – sokszor még

internetelőfizetéssel is rendelkeznek, mert a kor elvárása azt diktálja, hogy okostelefonnak, Facebook-kapcsolatnak feltétlenül lennie kell akkor is, ha minden más szükséglet kielégítése akadályokba ütközik.

Egy gondolat erejéig említeném meg a SNI gyeremekek oktatását, könnyű és közepes értelmi sérült gyermekek ők, akiknek fejlesztése különböző specifikus terápiákkal, szükségleteiknek megfelelően történik.

A nagyváradi Bonitas Magyar Speciális Oktatási Központon belül 4 és 18 év közötti gyerekek tanulnak, különféle problémákkal. Ezek közé tartoznak a mentális, szenzoriális, mozgássérült gyerekek, autisták, Down-kórosok.

A sürgősségi állapot alatt a személyes jelenlétet igénylő foglalkozásokat, a speciális, egyéni foglalkozásokat kénytelenek voltak szüneteltetni.

A távoktatás osztályokra, személyekre lebontva, lehetőségeket figyelembe véve, tehát differenciáltan megvalósult. A gyermekek távoktatását a sajátos nevelési igények megnehezítik. Sok család hátrányos régióból származik, vagy szociális-gazdasági szempontból nagyon kiszolgáltatott helyzetben van, így ez is nehezíti a helyzetet.

Az itt dolgozó szakemberek fontosnak érezik, hogy akit elérhetnek, akinek van módja és lehetősége az együttműködésre a megváltozott körülmények közepette, azok számára segítséget nyújtsanak, biztosítva anyagokat, ötleteket, szükség esetén a tanácsadást is akár.

Bibliográfia

http://www.ancom.org.ro/uploads/links_files/Strategia_nationala_privind_Agenda_Digitala_pentru_Romania_2020.pdf [2016.12.27.]

http://www.cedefop.europa.eu/EN/articles/20404.aspx [2016.12.27.]

http://www.congresuleducatiei.ro/index.php?page=organizatori&id=10 [2016.12.27]

https://worldvision.ro/wp-content/uploads/2020/08/Infografice_Raport_Covid_ref.pdf

https://ec.europa.eu/programmes/erasmus-plus/book/export/html/327_hu

https://kronikaonline.ro/extra/elkallodas-az-online-oktatasban

http://szabadsag.ro/-/virtualis-oktatas-a-valora-valt-alom-vagy-remalom

https://www.researchgate.net/publication/315480985_IKT_es_oktatas

The Impact of Educational Platforms in the Romanian School

Prof. Tămîși Mirela-Maria
Liceul cu Program Sportiv, Târgu-Jiu

It is well-known that education connects us in support for a better world. Nowadays, this is more important than ever, especially because of the challenges for education in 2020 when the COVID-19 has resulted in schools shut all across the world. This made the teachers create new opportunities for the students adapting to changing circumstances.

In Romania, as in many other countries, there has been a distinctive rise of e-learning, teaching being undertaken remotely and on digital platforms and it seems that the changes coronavirus have caused in education might be here to stay. With this sudden shift away from the classroom in many parts of the globe, some are wondering whether the adoption of online learning will continue to persist post-pandemic, and how such a shift would impact the worldwide education market.

On short term, the unplanned and rapid move to online learning, with no training and little preparation, resulted in a poor user experience that was unconducive to sustained growth. For those with more experience in such education, a new hybrid model of education will emerge, with significant benefits. “I believe that the integration of information technology in education will be further accelerated and that online education will eventually become an integral component of school education,“ says Wang Tao, Vice President of Tencent Education.

However, there are challenges to overcome. To switch to online learning, three requirements need to be fulfilled: access to the internet, the right technology and the skills to use the technology. Some students without reliable internet access and/or technology struggle to participate in digital learning. Besides having access to the internet, it is also important to have a quiet place to study and a device to work on. Families with multiple children that need online education may not have a dedicated device per child, making it difficult to follow all classes. In Romania, there is a significant gap between those from privileged and disadvantaged backgrounds: more than 50% of school children do not have a computer or tablet or internet at home or have one for two or more members of the family. At the same time, some schools and town halls have been providing digital equipment to students in need, such as in big cities or richer communities, but the rest of them are still concerned that the pandemic will widen the digital divide.

For those who have access to the right technology, learning online can be more effective in a number of ways. Some research shows that on average, students retain 25-60% more material when learning online compared to only 8-10% in a classroom. This is mostly due to the students being able to learn faster online; e-learning requires 40-60% less time to learn than in a traditional classroom setting because students can learn at their own pace, going back and re-reading, skipping, or accelerating through concepts as they choose.

Anyway, the effectiveness of online learning varies among age groups. For the younger ones, a structured environment is required, because kids are more easily distracted. To get the full benefit of online learning, there needs to be a concerted effort to provide this structure and go beyond replicating a physical class through video capabilities, instead, using a

range of collaboration tools and engagement methods that promote creative and critical thinking. More than that, children extensively use their senses to learn, making learning fun and effective through use of technology.

Another important fact is how educational institutions are equipped for online learning, and how well teachers are prepared for, and engaged in online teaching. Teachers need to quickly adjust their teaching methods and learning expectations. They need to find a way to cover as much of the curriculum as possible using a fundamental different way of teaching.

All in all, it is too early to judge whether a new hybrid educational system will emerge with both face-to-face and online classes, or the short-term preparation to online learning will result in poor performance and suggest going back to traditional methods. With some small changes, activities can be adapted. We might not get it right first time, but practice makes perfect. Although the school closures initially caused disruption, over time they also prompted examples of educational innovation, having a lasting impact on the trajectory of learning innovation and digitisation.

WEBOGRAPHY:

https://www.europeandataportal.eu/ro/impact-studies/covid-19/education-during-covid-19-moving-towards-e-learning
https://www.weforum.org/agenda/2020/04/coronavirus-education-global-covid19-online-digital-learning/
https://www.cambridgeenglish.org/blog/teaching-in-the-socially-distanced-classroom/
https://edu.google.com/latest-news/future-of-the-classroom/?modal_active=none

UTILIZAREA CÂNTECULUI LA ÎNCEPUTUL OREI DE FRANCEZĂ

COSMA CORNELIA

Dacă spargerea-gheții denumește în general o activitate care permite elevilor să se cunoască între ei, aceasta metodă de utilizare a cântecului la începutul orei se poate utiliza în egală măsură, ca un fel de “încălzire”.

Pentru utilizarea acestei metode, folosirea unei table interactive est recomandată pe deplin.. Proiectarea unui videoclip pe marele ecran este mai puțin obișnuită în viața de zi cu zi și captează într-un mod eficient atenția clasei. Prin această proiecție, se creează un fel de paranteză estetică foarte plăcută. Astfel, elevul descoperă limba-țintă fără a fi incomodat de toate tipurile de activități care vizează înțelegerea unui text audio . Singurul obiectiv lingvistic constă în dezbaterea sumară asupra proiecției, elevul trebuind să fie capabil în a-și exprima gusturile în limba franceză.

După proiecția completă a videoclip-ului, profesorul poate lansa discuția colectivă în jurul a câtorva întrebări simple: Cântecul este trist sau vesel? În ce stil de muzică se încadrează melodia? Care este tema generală a videoclip-ului? De asemenea, se poate cere și explicarea titlului cântecului, fără însă a merge mai departe în plan lexical. Un alt aspect ce poate fi urmărit prin această proiecție de videoclip este că elevul se poate interesa și asupra identității artistului, asupra naționalității sale sau a limbilor pe care le vorbește acesta. Dar adevăratul scop al activității didactice este să se ajungă la un vot colectiv. Cântecul pe care tocmai l-au ascultat este demn să intre în playlist-ul clasei? “Da!”, „Nu!”, „De ce?” Acestea vor fi răspunsurile și întrebările prealabile deciziei finale a elevilor clasei.

Dacă la nivelul clasei există un consens majoritar, se poate întâmpla ca respectivul cântec să fie respins de către elevi. În acest sens, îmi amintesc de un astfel de eșec cu melodia « Ne me quitte pas » a marelui Jacques Brel, pe care elevii mei au găsit-o prea patetică.

De îndată ce playlist-ul a fost realizat, acesta nu va rămâne același, el putând să fie îmbogățit și cu alte cântece, obiectivul fiind să se propună o gama largă și variată de titluri în franceză.

Prin acest exemplu, se dorește să se evidențieze avantajele pe care le are, în actul didactic al predării limbii franceze ca limbă străină, abordarea estetică a limbii țintă. Obiectele culturale pe care le putem propune elevilor nu ar trebui să aibă altă funcție decât cea de descoperire și plăcere? Cu siguranță. Această practică nu poate fi proiectată ca un curs în sine pentru că ea se îndepărtează prea mult de dimensiunea limbajului. Această practică oferă un moment de emoție estetică ce poate deveni productivă în termeni de motivare a elevului pentru învățarea limbii franceze și realizează o adevărată punte spre cultura și civilizația nației a cărei limbă de comunicare o studiază..

Ceea ce se propune în această lucrare este în avantajul utilizării cântecului francez la ora de limbă franceză, ca o metodă aparte de cele cunoscute pentru înțelegerea orală.

Proiectul constă în a realiza cu elevii clasei, un playlist al cântecelor francofone pe Deezer, platformă de distribuire audio care permite utilizatorilor să asculte conținut muzical pe mai multe tipuri de dispozitive, atât online, cât și offline.

Fiecare elev trebuie să caute pe web un videoclip francofon care îi place suficient de mult încât să îl propună colegilor săi. Această situație îi dă elevului posibilitatea, în primul rând, de a găsi un exemplu francofon al genului musical pe care el îl apreciază, apoi de a-l confrunta cu gusturile altora, pentru ca în sfârșit să fie votat pentru a fi inclus sau nu printre titlurile propuse în playlist. Se poate vorbi astfel de o descoperire colectivă a unui univers muzical.

Scopul acestui tip de proiect este de a constitui cât de repede se poate un album cu titluri francofone accesibile tuturor pe internet și pe care elevul să le poată asculta în diverse momente de relaxare, de timp liber, de plăcere sau chiar în pauza școlară.

Fără îndoială că, această practică a priori, fără un scop didactic, va ajuta elevul să își modifice peisajul sonor, să își dezvolte senzorii auditivi și să își îmbogățească, într-o manieră mai diferită, cunoștințele de limbă franceză.

Este evident că, în măsura în care această metodă nu are un scop lingvistic bine definit, profesorul în timpul orei de franceza nu poate să petreacă proiectând o oră întreagă, video-urile propuse. Este deci preferabil ca să se lucreze transversal, propunându-se câte un singur video la începutul fiecărei ore. Primele minute din oră sunt într-adevăr esențiale pentru a începe un curs și pentru a capta interesul pentru ora de franceză.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE GOOGLE CLASSROOM, LIMITE ȘI AVANTAJE

Profesor învățământ primar UNGUREANU CARMEN IONELA
Școala Gimnazială „OPREA IORGULESCU”
Câmpulung , județul Argeș

În România, începând din 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ a fost nevoit să se reorienteze către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională.

Demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu erau o noutate pentru cei mai mulți profesori.

Foarte important a fost și continuă să fie nivelul de utilizare a computerului, nivelul competențelor de utilizare a noilor tehnologii. Formarea acestor competențe, teoretic, a fost asigurată în formarea inițială (de specialitate și psihopedagogică) pentru cadrele didactice tinere, iar pentru cadrele didactice aflate deja la apogeul carierei, prin programe de formare continuă. Omniprezența echipamentelor și aplicațiilor digitale oferă astăzi posibilitatea exersării competențelor digitale pentru cea mai mare parte a cadrelor didactice, în funcție de interesul și implicarea personal a acestora.

Au mai existat demersuri inițiate de MEC și instituțiile din subordine în ultimele decenii: programul Sistem Educațional Informatizat (SEI), acțiunea eTwinning, programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii, baze de resurse educaționale deschise (demersurile din proiectele ROSE și CRED).

Pandemia de Covid 19 a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei forțând utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație.

Sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator iar curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță. În primă fază companiile ed-tech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile, mulate pe nevoile de sistem ale educației.

Au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea au constituit bariere, provocări cărora profesorii, elevii, părinții le-au făcut față într-un ritm rapid, manifestând disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate…

Competențele strict academice și metodice au fost insuficiente. Profesorul a trebuit să preia și sarcini de consiliere de învățare, în unele situații chiar de consiliere psihopedagogică, personală ajutând elevii să adopte strategii meta-cognitive, de auto-observare și auto-conducere atât în raport cu învățarea propriu-zisă, cât și raportarea/ asumarea/ susținerea acestei realități datorate pandemiei Covid 19.

Contextul actual a accelerat procesul de învățare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice au semnalat: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie

instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare - învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Platformele specializate de e-learning sunt o opțiune atractivă pentru cadrele didactice.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Google Classroom este o aplicație din pachetul G Suite for Education care are o interfață prietenoasă și intuitivă și este des utilizată în prezent de foarte mulți profesori și elevi din întreaga lume. Profesorii își eficientizează timpul, își organizează mai bine lecțiile și comunică în timp real cu elevii. Aplicația permite crearea, colectarea și notarea temelor în mediul online. Profesorii pot vedea chiar înainte să ajungă în sala de clasă cine și-a terminat tema și pot oferi feedback direct fiecărui elev, pot posta anunțuri și întrebări. Astfel, comunicarea la clasă devine mai eficientă și în același timp, se extinde și în afara orelor.

Pentru elevi, cu ajutorul Google Classroom, temele devin mult mai interesante și mai plăcute deoarece aplicația le permite să acceseze printr-un singur click toate informațiile și materialele aferente acestora. Cu ajutorul Google Classroom elevii pot să inițieze conversații cu profesorul și să adreseze întrebări la care pot primi răspuns imediat, iar temele pot fi predate mai ușor de pe orice dispozitiv utilizat de către aceștia (desktop, laptop, tabletă, smartphone).

Pentru părinți, Google Classroom oferă posibilitatea de a primi rezumate ale activității copiilor, informări permanente privind evoluția și rezultatele avute de aceștia la școală. Pentru a putea beneficia pe deplin de obiectele Google, trebuie să avem un cont de GMAIL. Realizarea unui cont implică să apelam la serviciile motorului de căutare Google și să urmăm pașii indicați. O dată contul creat, obținem acceptul și permisiunea de autentificare/logare la aplicația Google Classroom.

Practic, Google Classroom vă ajută să creați clase virtuale pentru elevii voștri. Imaginați-vă o clasă, cu elementele ei nelipsite: elevi, profesori, sarcini de lucru, proiecte, feedback din partea profesorilor (și a elevilor), evaluare.

Este accesibilă atât de pe desktop, cât și de pe telefon și poate folosită pentru toate nivelurile de învățământ.

Google Classroom face parte din suita de aplicații G Suite for Education creată de Google împreună cu profesori, pentru a le permite acestora să faciliteze, în online, predarea, interacțiunea și colaborarea cu elevii atât în timpul orelor, cât și în afara lor.

Platformele educaționale online facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual… Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice

persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi impiedică, nu de puține ori, pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid.

Printre cele mai mari dezavantaje, eu consider că:

Învățământul la distanță încearcă să acopere dimensiunea instructivă a formării, având mai puține virtuți de educare și structurare a personalității, respectiv de formare a comportamentelor, atitudinilor, valorilor. În percepția profesorilor, poate genera și efecte perverse, în sensul că potențează fenomenul violentării psihologice dintre elevi ce se mută semnificativ din spațiul real către cel virtual…

Replierea cvasi-totală a educației pe traiectul online poate conduce la accentuarea decalajelor și la o nouă distribuire a capitalului cultural pe axele urban-rural, elevi cu rezultate bune - elevi cu rezultate slabe la învățătură, mediu familial favorizant - mediu familial nefavorizant din punct de vedere al învățării autentice.

Învățământul online poate exclude categorii de elevi – cum ar fi copiii cu nevoi speciale, cu dificultăți de învățare, ne-școlarizați, abandonați.

EDUCAȚIA OUTDOOR – ISTORIC ȘI FORME DE MANIFESTARE

Prof. Înv. Preșcolar: Chistol Maria-Mihaela
GPP „Căsuța Poveștilor” Pitești

„Ceea ce poate fi cel mai bine învățat în interiorul sălilor de clasă, acolo ar trebui să fie predat, iar ceea ce poate fi cel mai bine învățat prin intermediul experienței, operând direct cu materiale indigene și situații de viață în afara școlii, acolo ar trebui învățat.”

L.S.Sharp, 1943

Educația de tip outdoor, sau educația desfășurată în aer liber, reprezintă o formă de învățământ având drept scop principal pregătirea copilului pentru integrarea socială, prin desfășurarea activităților în natură. Acest tip de educație, reprezintă totalitatea acțiunilor întreprinse de profesori, educatori și formatori, într-un mediu natural, utilizând metode experiențiale, pentru a produce schimbări la nivelul abilităților fizice, intra și interpersonale și al comportamentului față de mediu, în rândul elevilor și al preșcolarilor.

Fundamentele educaționale încadrate tipologiei outdoor au fost elaborate de către Kurt Hahn încă din anul 1941, el fiind fondatorul primei școli în aer liber –Outward Bound- din Țara Galilor. Formarea caracterului tinerilor prin expunerea la cursuri solicitante și provocatoare, desfășurate în aer liber, a reprezentat unul dintre principalele obiective ale acestei școli.

Un sistem asemănător fusese anterior implementat în America de Nord, încă din anul 1930, când John Dewey a sprijinit ideea introducerii și organizării în sistemul de învățământ a unor tabere școlare, care aveau drept scop facilitarea contactului direct cu mediul înconjurător.

Reputați psihopedagogi ai zilelor noastre, în frunte cu Chapman, au ajuns la concluzii similare legate de educația outdoor, adăugând și faptul că, prin implicarea activă a elevilor în activitățile care se desfășoară în natură, se dezvoltă un stil de învățare prin descoperire, diametral opus aceluia în care elevul primește de la profesor raspunsuri la diferite întrebări care îi sunt adresate.

Majoritatea adepților educației de tip outdoor consideră că învățarea prin experiență facilitează aprofundarea cunoștințelor teoretice, contribuie la dezvoltarea morală și la gestionarea optimă a capacității de asumare a riscurilor. Educația prin aventură, îndrumă elevul spre o mai bună autocunoaștere, îi înlesnește învățarea și îl ajută să facă progrese în ceea ce privește dezvoltarea sa personală.

Caracteristici ale educației outdoor:

-*Educația outdoor oferă posibilitatea contactului direct cu natura* – protecția mediului a devenit în ultima perioadă un subiect de interes mondial, deoarece urbanizarea masivă are un efect nociv asupra mediului, prin diminuarea semnificativă a spațiilor verzi, la care se adaugă și acțiunile nonecologice ale oamenilor asupra mediului înconjurător. Educația în aer liber își propune schimbarea atitudinilor și comportamentelor negative față de mediu prin diferite acțiuni desfășurate de copii împreună cu cadrele didactice și nu numai, cum ar fi: plantarea unor arbori sau flori, strângerea deșeurilor menajere aruncate în natură, etc.

-Educația outdoor simplifică procesul de învățare al copiilor care se confruntă cu dificultăți în acest sens – activitățile desfășurate în aer liber le oferă copiilor posibilitatea de a-și consolida cunoștințele dobândite în sala de grupă. Astfel, învățarea prin experiență contribuie nemijlocit nu numai la aprofundarea cunoștințelor teoretice ale subiectului învățării, ci și la o mai bună autocunoaștere care îi asigură progresul în ceea ce privește dezvoltarea personală.

-Dezvoltarea spiritului de echipă – învățarea prin cooperare este o metodă care se folosește în activitățile de tip outdoor. Copiii sunt organizați în grupuri mici, fiind nevoiți să colaboreze pentru a putea rezolva sarcinile primite. Profesorul va face parte din grup, reprezentând pentru copii un coechipier și nu un conducător. Rezolvarea unor sarcini de grup, drumețiile, aventurile, sunt doar câteva activități de tip outdoor care pun accentul pe învățarea prin cooperare.

Obiectivele educației outdoor se referă la dezvoltarea abilităților socio-personale și a abilităților de management, oferirea unui cadru stimulativ de învățare și oferirea posibilității de a crea un mediu motivant și relaxant în funcție de problema identificată.

Un aspect important al educației în aer liber se referă la faptul că poate contribui la creșterea nivelului de bunăstare al indivizilor. Alături de nevoile de bază ale individului, educația outdoor poate oferi și o serie de nevoi care contribuie la întregirea dezvoltării personale a unei persoane, cum ar fi:

- Nevoia de a se simți respectat – desfășurarea în aer liber a diferitelor activități, încurajază copilul să se simtă liber, în largul său, astfel își va putea exprima propriile opinii, va fi mai deschis, va comunica mai mult cu ceilalți colegi.

- Nevoia de a fi responsabil – în cadrul activităților în aer liber copilul are oportunitatea de a primi diferite sarcini care îl vor responsabiliza, devenind conștient că de el depinde rezolvarea acestora pentru atingerea scopului propus.

- Nevoia de a fi activ – copiii sunt implicați în diferite activități sportive, plimbări tematice sau jocuri pentru a-i stimula să facă mișcare. Mișcarea de orice natură contribuie la menținerea unui tonus fizic și psihic optim al copilului.

- Nevoia de a fi inclus social – este una dintre caracteristicile cele mai importante ale educației outdoor, deoarece îi oferă copilului posibilitatea de a se exprima liber, de a relaționa în diferite moduri cu ceilalți colegi, de a colabora cu aceștia. Educația în aer liber contribuie semnificativ la depășirea dificultăților întâmpinate de majoritatea copiilor, pe plan psihic, dar și fizic, emoțional sau social, astfel încât aceștia să se poată integra social, să simtă că fac parte dintr-o comunitate.

- Nevoia de a se simți în siguranță – unii specialiști sunt tentați să nege utilitatea utilizării educației outdoor, deoarece mediul exterior implică foarte multe riscuri spre deosebire de interiorul grupei.

Așadar, educația de tip outdoor are ca scop îmbunătățirea dezvoltării personale și sociale, prin apelarea la simțuri; dezvoltarea unei relații mai apropiate cu mediul înconjurător, pentru îmbunătățirea stării de bine a individului, dar și a comunității; îmbogățirea curriculum-ului formal printr-o serie de oportunități informale.

În consecință, dacă ne raportăm la cerințele noului curriculum, observăm că acesta pune accentul pe îmbinarea educației formale cu cea de tip outdoor, recomandându-le cadrelor didactice să desfășoare cel puțin 15 minute de activități în aer liber, zilnic. Respectivele activități sunt considerate nu doar benefice, ci chiar imperios necesare pentru consolidarea cunoștințelor dobândite în interiorul grupei, deoarece se axează pe dezvoltarea simțurilor, pe mișcare și acțiuni cu materiale concrete din mediul natural. Grație acțiunii sinergice a activităților de tip outdoor, copiii devin beneficiarii unor cunoștințe și competențe specifice de durată.

Bibliografie:

- ***, *Educația Outdoor. Material de sprijin pentru educatoare elaborat în cadrul proiectului „Educația outdoor” finanțat de Consiliul Județean Bistrița-Năsăud*, Pitești, Editura Trend, 2016.
- *Manual de educație outdoor* – Liflong Learning Programme 2010-2012.
- Ionescu, Miron, Bocoș, Mușata (coord.), *Tratat de didactică modernă*, Pitești, Editura Paralela 45, 2017.

Impactul platformelor educaţionale în grădiniţă

Prof.Dolofan Emilia
Grădiniţa Albinuţa, Bucureşti

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ s-a reorintat către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării. Adulții și copiii deopotrivă au fost în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber. În acest sens utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat.

Inchiderea grădiniţelor şi restricţionarea deplasărilor întrerup rutina copiilor şi sprijinul social generând o mulţime de probleme atât pentru profesori, elevi cât şi pentru părinţi.

Grădiniţa online nu a avut rolul de a recupera în plan intelectual, de achiziţie ci pentru a socializa. Cel mai mult le lipseşte copiilor, în această perioadă, socializarea.

Săptămânile ce au urmat au fost atipice, toate cadrele didactice au exersat modalități variate de a transforma o strategie didactică specifică spațiului unității de învățământ într-una potrivită mediului online.

O primă provocare a fost identificarea celor mai bune soluții de a susține activitățile și de a integra toți preșcolarii în activitățile educaționale. Prima opțiune a fost utilizarea unei aplicații de comunicare asincronă (aplicația Whatsapp). Cu ajutorul acestei aplicații am reușit să mențin legătura cu cei mici, bineînțeles cu sprijinul și implicarea părinților. Pentru temele săptămânale am optat pentru trimiterea de mesaje, atât scrise cât și vocale, care au cuprins explicații cu privire la obiectivele propuse pentru aceste săptămâni, fișe de lucru însoțite de explicațiile de rigoare, exemple de jocuri ce se pot desfășura în cadrul acestor teme. Feed-back-ul a fost primit tot prin intermediul acestei aplicații de socializare, acesta a constat în trimiterea de către părinți a fișelor lucrate și mesaje vocale de la copii și părinții acestora.

După vacanța de primăvară, la nivelul unității a fost întocmită ”Procedura de desfășurare a activităților online”. Unitatea noastră de învățământ a luat decizia de a utiliza unitar aplicația de comunicare sincronă (aplicația Zoom). În acele momente, mai mult ca oricând, a fost extrem de important să existe o comunicare cu toți partenerii noștri educaționali, dar mai ales cu părinții preșcolarilor. Sprijinul părinților în asigurarea desfășurării activităților online, dar și în asigurarea suportului moral al propriilor copii, a contat foarte mult.

Ceea ce a fost întradevăr greu, a fost transpunerea activităților în mediul online. În lipsa unor instrumente bine definite de desfășurare a activităților, deoarece proiectarea lecțiilor nu putea fi aceeași, copiii trebuiau ”conectați” cu mine, lucru foarte greu de atins când cei mici sunt in mediul familial, distrași de tot felul de factori. Captarea atenției, o etapă foarte importanta a activității, a fost foarte greu de implementat în mediul online și de menținut pe tot parcursul acesteia.

Neexistând o metodologie cu privire la desfășurarea activităților online, prima perioadă a fost ușor dezorganizată, în tot acest timp am căutând să găsesc structura optimă de desfășurare a unei sesiuni Zoom. După perioada de acomodare sesiunile aveau următoarele etape:

- Etapa de introducere – stabilirea conexiunii, salutul;
- Elementul surpriză – încărcarea unui/unei fimuleț/imagini, prezentarea de figurine/jetoane;
- Menținerea permanentă a atenției – implicarea tuturor copiilor în realizarea sarcinilor, mânuirea materialului didactic;
- Elemente de joc – aplauzele, mișcarea, jocuri muzicale.

Fără implicarea părinților în această perioadă nu aș fi putut realiza aceste activități. Pregătirea acestora debuta cu ziua de vineri când le comunicam părinților programul activităților ce urmau să se desfășoare în săptămâna ulterioară, însoțit de materialele pe care cei mici le vor fi avut în față în sesiunea Zoom și se încheia cu pregătirea prezentărilor Power Point realizate de mine pe temele alese, precum și materialele de tip online ce urmau a fi prezentate copiilor. Materialele au fost din cele mai diverse, de la foi colorate, plastilină, fișe de lucru, jetoane, creioane, carioci, tempera, etc, pe care era imperios necesar să le avem în față atât eu cât și copiii în timpul sesiunilor Zoom.

Evidențiez faptul că, pe parcusrul acestei perioade, am desfășurat online toate aceste activități din procesul instructiv- educativ, dar beneficiind și de faptul că, în primele zile după rămânearea acasă a preșcolarilor, acestora le-au fost înmanate dosare cu fișe de lucru, atât retrospectiv, cât și în avans, neștiind încă sub ce formă vom efectua procesul instructiv-educativ și cât timp vom fi sub egida restricțiilor stării de urgență. Deoarece platforma Zoom ne permite conferințe susținute în timp real, iar implicarea preșcolarilor a fost foarte mare, am încercat cu succes și procesul de predare.

Resursele digitale folosite, cu sau fără modificări, provin de pe : ***Twinkl.com, didactic.ro, wordwall.net.*** Menționez ca resursele utilizate de pe ***didactic.ro*** și ***twinkl*** au fost folosite atât pentru formarea de noi cunoștințe, cât și pentru consolidare și testare. Pecele de pe***wordwall.net*** le-am folosit doar pentru consolidare și testare de cunoștințe.

Ultimele luni de activități instructiv-educative susținute online mi-au relevat ***faptul că cele mai utile resurse digitale***în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma ***twinkl***și jocurile educative realizate pe ***wordwall.net*** și ***youtubekids. com*** acesta din urmă cenzurat. ***Preșcolarii au beneficiat*** de mai mult timp petrecut cu părinții,au acumulat noi informații în domeniu IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul, tableta, laptopul) şi în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

Părinţii ne-au comunicat faptul că a contat să vadă că noi, educatorii, ne-am străduit să ţinem activităţi în mediul online. Copiii și părinții au avut posibilitate să ne contacteze în cazul în care au nelămuriri sau simt nevoia să comunice cu noi.

Dacă la început copiii au fost foarte încântaţi că vor rămâne acasă cu părinţii, pe parcurs au început să își dorească din ce în ce mai mult să se reîntoarcă la grădiniţă şi să își revadă colegii si educatoarele. Mulţi copii nu înţeleg această despărţire bruscă şi faptul ca nu se pot juca cu alţi copii, acest lucru fiind o normalitate greu de gestionat. Pertioada de izolare produce copiilor o stare de nemulţumire şi de agitaţie.

Pentru reluarea activităţii în gradiniţă este foarte important ca părinţii si educatorii să le explice copiilor această realitate cu care ne confruntăm.

Este o perioadă dificilă atât pentru copii cât şi pentru educatori, fiind supuşi unor eforturi mai mari pentru a participa la actul didactic.

Avantajele utilizării multimedia learning în procesul învăţării

Ana-Maria Crişan
CJRAE Cluj

Crearea unui tentant *multimedia environment* în care studentul să fie atras înspre studiu şi învăţare se face prin utilizarea unui Interactive Multimedia – Base-Learning Object (Yeni Nuraeni, 2008). Deşi multimedia aduc un plus de savoare lecţiilor transmise prin mai vechile metode, făcându-le mai interesante, totuşi (supra)încărcarea canalelor vizuale şi auditive cu informaţii redundante nu numai că nu aduce un plus de creştere în procesul de întelegere, dar mai mult, afectează acest proces (Richard E. Mayer, Julie Heiser şi Steve Lonn, 2001). Unii cercetători în domeniu au stabilit că, potrivit rezultatelor din studiile realizate, nu există diferenţe semnificative între cei care, în procesul învăţării, utilizează programe multimedia şi cei care adoptă metode clasice de învăţare. Rezultatele testelor în cercetarea comparativă a lui S. Sujitharmark (1999) asupra diferenţelor de învăţare, în termeni de eficacitate şi randament, între grupul care utilizează practica la locul de muncă (*on-the-job training*) şi cel care foloseşte un program de antrenament interactiv multimedia (interactive *multimedia training*) au confirmat cercetări similare anterioare din literatura în domeniu (Brewer, 1989; Buergermeister, 1989; Jaffe, 1989; Paulson, Baltzer, & Cole, 1989; Xu, 1996). Autorul însă, în opinia noastră, minimizează forţa metodei pedagogice aplicată fiecărui grup. Practica la locul de muncă face parte, fără îndoială, dintre modalităţile didactice clasice, deosebit de eficientă în chestiunile tehnico-aplicative, relativ simple în execuţie, în care valoarea practică primează în faţa celei intelectuale, cum este învăţarea activităţilor de menaj în camerele de hotel analizate în lucrarea sa. Prin rezultatele sale însă, S. Sujithamark mai degrabă demonstrează că, antrenamentul interactiv multimedia a dat rezultate similare cu antrenamentul prin practica la locul de muncă într-un domeniu aplicativ în care forţa metodei pedagogice este dată de exercitarea efectivă şi repetitivă a sarcinilor practice. Provocarea rămâne eficacitatea şi randamentul pe care le aduce învăţarea multimedia în chestiuni mai complexe, în care gradul de conceptualizare şi raţionalizare este mai ridicat, ca de exemplu lecţiile privind formarea fulgerelor (Richard E. Mayer, Julie Heiser şi Steve Lonn, 2001). În plus, învăţarea care se făcea, tradiţional, prin practica la locul de muncă, în domenii mult mai complexe, în care abilităţile practice sunt completate şi mai ales sunt în completarea celor în care procesul gândirii este dominant, este înlocuită prin învăţarea în complicate *multimedia environments* (cum ar fi centrele de simulare pentru pilotaj, centrele de simulare pentru forţele armate, centrele de simulare din medicină etc.).

În sprijinul ideii avantajelor în învăţarea prin procesul multimedia de transmitere a informaţiilor au contribuit diverşi autori, distribuiţi de R.E. Clark (2001) în patru categorii de suporteri:

1. utilizatorii uzuali: aceştia au argumentat că media (văzute ca vehiculul de transport al informaţiei) şi metoda (interpretată ca modul de transmitere a acestei informaţii) sunt unul şi acelaşi lucru, prin urmare un vehicul mai performat ar fi similar unei metode mai performante;
2. unii autori (Jim şi Chen-Lin Kulik) au prezentat dovezi privind efectele pozitive ale computerelor în realizarea învăţării sau motivaţiei pentru învăţare aducând în sprijinul acestor asumţii rezultatele la examenele finale care au arătat o creştere a scorurilor cu 20% pentru studenţii care au beneficiat de instruire pe bază de computer, faţă de cei care au parcurs forme „tradiţionale” de instruire;
3. empirismul datelor: potrivit analizei lui Don Cunningham de la Indiana University, dovezile privind faptul că media nu fac diferenţa în procesul învăţării sau al câştigării unui plus de motivaţie se bazează pe un empirism lipsit de un adevărat

conţinut ştiinţific şi că asumpţia privind importanţa metodei educative asupra atingerii unor performanţe ridicate în învăţare este doar o ipoteză şi nu o concluzie;

4. calităţile oferite de media: fără îndoială, calităţile tehnice, de reprezentare cognitivă a datelor furnizate de diferite media sunt superioare celor furnizate prin mai clasicele vehicule de transport al informaţiei.

Însă unul dintre cei mai importanţi suporteri ai fenomenului multimedia learning este Robert B. Kozma (R.B. Kozma, 1994) care reaşază ferm întrebarea privind importaţa influenţei în învăţare pe care multimedia o va aduce în viitor, mai degrabă decât în prezent. În opinia noastră întrebarea pe care autorul o exprimase acum mai bine de două decenii este mai mult decât actuală acum când *(hyper)multimedia environments* a cuprins întregul sistem social de transmitere a informaţiilor. R.B. Kozma, asemănător predecesorilor săi pe acest subiect, Glaser în 1976 şi Simon în 1981, vede în tehnologia educaţiei o ştiinţă a designului şi nu o ştiinţă din paleta ştiinţelor naturii şi, dacă încă nu s-a descoperit o legătură între media şi învăţare, este pentru că aceasta nu s-a lăsat descoperită. Kozma prezintă rezultatele studiului realizat de White care a dezvoltat un mediu de învăţare bazat pe computer numit *ThinkerTools* pentru a depăşi dificultăţile elevilor de a înţelege mecanica newtoniană. Rezultatele studiului au demonstrat fără echivoc că utilizarea *ThinkerTool*s-ului a adus reale îmbunătăţiri în performanţele învăţării pentru elevii care au beneficiat de acest *multimedia environment*, inclusiv pentru elevii de vârstă mai mică cu 6 ani în raport cu colegii lor mai mari care au învăţat despre mecanica newtoniană prin metode tradiţionale. Capabilităţile media ale proiectului *ThinkerTools* de a furniza utilizatorilor reprezentări, de a executa diferite operaţii şi modelări pentru sarcini specifice asupra cărora aceşti utilizatori ar fi avut dificultăţi de înţelegere au făcut dovada eficienţei multimedia learning faţă de capabilităţile învăţării clasice. Astfel, în designurile eficiente produse pentru facilitarea învăţării avem o dublă relaţie între media şi metoda educativă, mai precis, capabilităţile mediumului sau ale media angajează mai eficient metoda, iar metoda beneficază de avantajele intrinseci capabilităţilor mediumului/media. Aşadar, potrivit autorului, multimedia trebuie construite astfel încât să potenţeze metoda sau să creeze metode noi care să beneficieze permanent de avantajele media şi, ca obiectiv fundamental, să aducă creşterea peformanţelor învăţării.

Deşi au trecut decenii bune de când beneficiile utilizării multimedia learning au intrat în dezbatere ştiinţifică, cercetarea acestei ramuri a psihologiei aplicative rămâne azi cu atât mai mult deschisă, cu cât multimedia s-au aşezat definitiv în viaţa de zi cu zi a prezentului nostru. Sunt trei poziţii cheie care definesc acum dezbaterile pe marginea acestui subiect:

1. poziţia lui Robert Kozma: cercetările prezente nu pot încă releva beneficile învăţării prin media, dar există un potenţial real al noilor media de a îmbunătăţi învăţarea dacă multimedia sunt folosite adecvat de către creatorii de designuri educative. „...capabilităţile de procesare ale computerelor pot influenţa reprezentările mentale şi procesele cognitive ale celor care învaţă”.
2. poziţia lui R.E. Clark: cercetătorul rămâne sceptic asupra beneficiilor viitoare ale multimedia learning şi are îndoieli că media şi calităţile media sunt de tip cauzal în învăţare. Totuşi, amintind noile cercetări în domeniu, Clark admite că anumite beneficii cognitive pot fi disponibile în procesele care stau la baza funcţionării memoriei de lucru pe timpul învăţării.
3. poziţia lui Tom Cobb, cercetător canadian în domeniul învăţării multimedia care sugerează studiul „eficienţelor” în învăţare, datorate combinaţiilor de media, modelelor simbolice şi calităţilor media. În opinia cercetătorului, anumite media conduc la performanţe mai bune sau mai slabe în procesul de învăţare decât alte media, în funcţie de calităţile inidivizilor şi de sarcinile învăţării.

Aşadar, înţelegerea resorturilor psihologice umane, amplificarea rezultatelor activităţii anterioare de cercetare pe linia principalelor teorii din psihologie privind învăţarea multimedia sunt cheia în care se pot depăşi constrangerile cognitive în acest domeniu ştiinţific (Richard E. Mayer, Julie Heiser şi Steve Lonn, 2001). Explorarea în domeniu este în creştere. Rezultatele experimentelor psihologilor nu sunt încă pe deplin concludente. Dezbaterile sunt încă vii despre ce ar trebui sau nu să conţină materialele didactice de tip multimedia pentru ca acestea să fie din ce în ce mai eficiente în procesul de învăţare (Derk A. Muller, Kester J. Lee şi Manjula D. Sharma, 2008). Din ce în ce mai seducătoare, din ce în ce mai complexe, multimedia tind să se transforme în bagaje educative prea grele pentru capacitatea de asimilare a celor care învaţă. Informaţia fundamentală este învăluită de concepte secundare dar interesante, de informaţia superficială aşezată pe mai multe medii de transmitere în acelaşi timp. Însă, întrebările persistă: până la urmă, această defalcare şi redundanţă a unor informaţii, cât de mult îmbunătăţeşte învăţarea? Care este limita numărului de medii după care un material didactic riscă să nu se mai reveleze comprehensiv unor elevi, ci doar să rămână spectacular dar ineficient în procesul de învăţare? Avantajele utilizării multimedia în învăţământ în general sunt imense, cel puţin pe plan economic, având în vedere costurile mult mai reduse (a se vedea amploarea învăţământului la distanţă sau creşterea accesului la informaţie pentru grupurile defavorizate), dar şi educaţional, dacă luăm în considerare volumul de cunoştinţe care se (re)deschide permanent către toţi utilizatorii.

Bibliografie

1. Clark, R. E. (Ed.). (2001) *Learning from Media: Arguments, Analysis and Evidence* (ch. 9). Greenwich, CT: Information Age Publishers
2. Derk A. Muller, Kester J. Lee și Manjula D. Sharma (2008) *Coherence or interest: which is most important in online multimedia learning?*", in Australian Journal of Educational Technology, 24(2), 211-221
3. Kozma, Bob Robert (1991) *Learning with Media*, Review of Educational Research, 61(2), 179-212, American Educational Research Association
4. Kozma, Bob Robert (1994) *Educational Technology Research and Development*, Association for Educational Communications and Technology, 42(2), 7-19
5. Mayer, R.E., Sims, V.K., (1994), For whom is a picture worth a thounsand words? Extensions of a dual-coding theory of multimedia learning, Journal of Educational Psychology, 86, pag.389-401
6. Mayer, R. E. (1997), *Multimedia learning: Are we asking the right questions?*, Educational Psychologist, 32, 1-19.
7. Mayer, R. E., Heiser, J., Lonn, S., (2001) *Cognitive Constraints on Multimedia Learning: When Presenting More Material Results in Less Understanding*, Journal of Educational Psychology, Vol. 93, No. 1, 187-198
8. Mayer, R. E., & Moreno, R. (1998), *A split-attention effect in multimedia learning: Evidence for dual processing systems in working memory*, Journal of Educational Psychology, 90, 312-320
9. Mayer R.E. (2005), *Introduction to Multimedia Learning*, The Cambridge Handbook of Multimedia Learning, New York: Cambridge University Press

10. Nuraeni, Y., (2008) *Developing a multimedia based learning object to improve students' understanding of conceptually materials*, in The 5th International Conference on Information & Communication Technology and Systems
11. Sweller, J. (2005) *Implications of Cognitive Local Theory for multimedia learning*, V: R. Mazer (Ed), The Cambridge Handbook of Multimedia Learning (19-30), New York: Cambridge University Press
12. http://www.nato.int/docu/review/2011/Social_Medias/21st-century-statecraft/EN/index.htm, consultat în 15 februarie 2020
13. http://www.nato.int/docu/review/2011/Social_Medias/cyber-defense-social-media/EN/index.htm, consultat în 15 februarie 2020

Utilizarea platformelor educaționale în învățământul preuniversitar

Prof. Gojei Andreea-Loretta
Grădinița P.P. ”Palatul Fermecat” Reșița

Într-o societate a cărei evoluție tehnologică cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce in ce mai mult o necesitate. Utilizarea instumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivandu-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată anterior. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactica poate deveni eficientă în masura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup. Avantajele construirii și utilizării platformelor educaționale sunt următoarele:

- oferă posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente;
- oferă posibilitatea includerii de prezentări grafice;
- oferă posibilitatea de a viziona împreună live-video de pe web;
- oferă posibilitatea de a invita on-line un formator de oriunde din lume;
- sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, elevul având posibilitatea de a reveni ori de câte ori consideră că este necesar;
- elevul își poate organiza și singur modul de învățare, având posibilitatea a-și alege singur condițiile de spațiu si timp.

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la: accentuarea studiului individual la elevi; dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime a elevilor; dezvoltarea inițiativei elevilor; situarea celui ce învață (primește cunoștințe) în controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ; formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștințele pe care le poseda; construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștințelor pornind de la cel care învață; dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă ale elevului.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, făcându-și destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

E-learning-ul nu dorește să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale, ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Utilizarea platformelor educaţionale, în absoluta lor diversitate, este abordată ca dimensiune alternativă faţă de metodele tradiţionale de predare-învăţare. Aplicarea pe larg a acestor platforme va impulsiona integrarea eficientă a TIC în învăţământul preuniversitar şi în cel universitar, având drept scop formarea competenţelor digitale atât ale cadrelor didactice, cât şi ale elevilor/studenţilor.

Practica a demonstrat, în mod constant, că investiţia în perfecţionarea cadrelor didactice, inclusiv la capitolul competenţe digitale, sporeşte eficienţa demersului didactic şi dezvoltă instituţia de învăţământ.

A SURVEY REGARDING THE IMPACT OF ONLINE TEACHING IN ROMANIAN SCHOOLS

Ciontescu Daniela
Scoala Gimnaziala Nr 1 "G Uscatescu" Tg-Carbunesti

The schools have been closed since 11 March 2020, and this has changed the way schooling is conducted. We wanted to understand how have children been coping with this challenge and so, together with the Romanian Children's Board, in April we launched a survey on the U-Report platform, supported by UNICEF, about distance education. Below is a summary of the answers given by the over 2,400 U-Reporters:

Almost a third of the respondents (28%) have not managed to maintain an active communication with their class masters; in some cases, this communication is non-existent.

Online courses are held several times a week or daily for 54% of respondents and never for 13% of students. 36% of the children and youth interviewed would have liked to take part in a meeting held by someone (their class master etc.), in order for them to be explained how to use the platforms.

Asked if they have colleagues who cannot get online, a third of respondents say that they do have such classmates.

This difficult period has been testing our ability to adapt to the current situation. The transition from traditional to online education has been a considerable change. Although, for the time being, there are uncertainties about recovering classes, distance education is beneficial as it can help keep us motivated to learn and to keep in touch with school subjects. However, if done in a chaotic way, it can bring more harm than benefits and it can put additional pressure on students, which would have irreparable consequences for their mental health.

Dominique (17, Râmnicu Vâlcea)

The schools have been closed since 11 March 2020, and this has changed the education process. Some teachers opted for assigning homework before the lockdown, while others have continued to keep in touch with their classes through various online platforms, or have recorded themselves teaching.

We wanted to understand how have children been coping with this challenge; together with the Romanian Children's Board, in April we launched a survey about distance education on the U-Report platform, supported by UNICEF. Below there is a detailed analysis of the answers, drafted together with four members of the Children’s Board: Diana (17, Barlad, Vaslui), Eva (12, Remus, Giurgiu), Dominique (17 ani, Ramnicu Valcea, Valcea), Diana (17, Brezoi, Valcea).

We were happy to learn from the over 2400 children and youth respondents, that, in terms of online communication between students and class master, 72% believe that information is easily conveyed, tasks are understood, and the problems encountered are insignificant. Almost a third of the respondents (28%) have not managed to maintain an active communication with their class masters; in some cases, this communication is non-existent.

The percentages are similar in terms of communication between students and teachers, which is considered to be "good" and "very good" by 71% of respondents, who stated that they have been assigned homework and tasks. Almost a quarter of them have maintained constant contact with teachers and take online courses. However, almost a third of the children who responded (28%) are not satisfied with the online communication with teachers or do not attend classes held through online platforms.

The Internet is very accessible for three quarters of respondents; over a fifth of them (21%) believe that Internet is sufficiently easy to access, while 4 percent have encountered problems in this regard.
95% of the respondents have access to devices with Internet connection (phone, laptop, tablet), but 4% can only access them in a specific time frame, while 1% do not have easy access.

For U-Reporters, the most popular platforms used for online communication are Zoom (25%) and Google Class (23%), but also Whatsapp (20%). The other platforms used include Messenger (13%), Skype (3%) and Discord (2%). Another 218 children and young people mentioned other platforms: 33.98% have access to online classes through the Adservio platform, 24.76% through Microsoft Teams, 7.77% - Google Services, such as Google Drive and Google Classroom, 5.34% - the platform of the school where they are enrolled, 3.40% - Webex, and less than 2% through other platforms such as Meet, 24edu, Sociology and WhatsApp. 18.45% of these respondents keep in touch with teachers through other platforms, namely Facebook and Facebook Messenger.
As for the subjects taught online, the answers have varied. The most frequently mentioned were Romanian language, mathematics and computer science, followed by biology, chemistry, physics, modern languages, history, geography, psychology and pedagogy. Subjects such as religion, physical education, music, drawing and economics were mentioned less frequently. The students also mentioned that they use various platforms depending on the subject taught, which causes discomfort and confusion. One piece of advice from the children is to decide on a single application that can be used for all classes.

Online courses are held several times a week or daily for 54% of respondents and never for 13% of students. However, for more than a third (32%), online courses take place once a week or more seldom (such as once or several times a month); this aspect varies, depending on the subject and on the teacher.
41% of the respondents cover more than 50% of the course materials through online platforms, while 44%and the remaining 14% cover the most important subjects, and certain subjects are not covered at all.
In terms of homework time, 41% spend more time than before the lockdown, while 35% spend less time or no time at all doing homework.

36% of the children and young people interviewed would have liked a meeting to be held by someone (the teacher, etc.) to explain how to use the platforms and 42% did not consider it necessary.
When asked if they have colleagues who cannot get online, a third of respondents said that they did have such classmates. The other two thirds answered that all their colleagues had access to internet or that they were not familiar to their classmates' situation. With regards to those without access to online education, 37% said they are not sure if the information reaches their classmates or that it does not reach them at all, while 47% said they pass the information on through other means of communication, so that they can stay connected. Only 5% know and said that teachers communicate directly with those who do not have access to the online teaching environment. 75% of respondents have below 5 classmates who are not connected to online education, while 2% have more than 25 classmates who do not have access.

73% of respondents believe that online communication platforms are useful for educational purposes, while 16% of them do not find them useful.

Regarding the way students have adapted to using these platforms, 82% have adapted easily or with some difficulties, while 8% believe that it has been difficult for them to adapt.

"*This difficult period has been testing our ability to adapt to the current situation. The transition from traditional to online education has been a considerable change. Although, for the time being, there are uncertainties about recovering classes, distance education is beneficial as it can help keep us motivated to learn and to keep in touch with school subjects. However, if done in a chaotic way, it can bring more harm than benefits and it can put additional pressure on students, which would have irreparable consequences for their mental health. It is also important for the education system to remain inclusive, giving children everywhere the opportunity to benefit from online courses. Let us get involved by donating electronic devices that we no longer use or by supporting agencies or associations that deal with this issue, such as UNICEF in Romania"*, recommends Dominique (17 years old, Ramnicu Valcea).

For those who need guidance in the process of transitioning to online education, the Council of Students of the "Matei Basarab" National College of Informatics has developed guidelines that explain how to use the most popular online platforms. It is aimed at teachers, parents and students who wish to learn more about how to start a digital class. Reflecting the recommendations of the Council of Students members, the document is applicable not only in times of pandemic, but whenever one wishes to use online teaching.

EXEMPLE DE METODE DE PREDARE-ÎNVĂŢARE-EVALUARE UTILIZATE ÎN LECŢIILE DE LIMBA ŞI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof. înv. primar Marin Ana-Maria
Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Bacău

„Nu există artă mai frumoasă, decât arta educaţiei.
Pictorul şi sculptorul fac doar figuri fără viaţă, dar
educatorul creează un chip viu, uitându-se la el,
se bucură şi oamenii, se bucură şi Dumnezeu.”
Sf. Ioan Gură de Aur

Procesul de învățământ este constituit din cele trei mari componente, și anume: predarea, învățarea și evaluarea. Conceptul de învățare poate fi înțeles ca funcția mintală prin care o persoană obține noi cunoștințe, abilități, valori, sensuri și referințe, folosindu-și capacitatea de a percepe informații. Procesul de învățare are loc pe parcursul întregii vieți și este evidențiat de modificările pe care le produce în comportamentul persoanei.

Predarea poate fi înțeleasă în mai multe moduri: simpla transmitere a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor, care apoi trebuie verificate și evaluate; în sens pur metodologic, a expune, a comunica verbal; ca un discurs didactic conceput în scopul instruirii și autoinstruirii elevilor; ca o formă specifică de comunicare culturală; de asemeni, ca un sistem specific de acțiuni menite să inducă învățarea (accentul cade pe receptare, înțelegere, formare de capacități) și ca o simplă mijlocire de date (accentul fiind pus pe informație și pe accentul la ea)

Evaluarea școlară definește o acțiune psihosocială complexă bazată pe operații de: măsurare / control cantitativ, apreciere / calitativă, decizie / comunicată în termeni de îndrumare metodologică orientativă cu scop de ameliorare continuă a activității proiectată la nivel de sistem și de proces. Aceasta servește ca o unealtă pentru analizarea eficienței curriculum-ului școlar și a schimbărilor la toate nivelurile. Focusarea pe rezultatele elevilor nu oferă informații despre cauzele pentru care procedurile utilizate de profesori sunt sau nu eficiente.

Exemple de metode de predare-învățare-evaluare aplicate în lecțiile de Limba și literatura română

Cvintetul este o poezioară de cinci versuri prin care se rezumă un conţinut de idei.
Activitatea se poate desfăşura individual, în perechi sau în echipă.
Structura cvintetului:
- primul vers este un singur cuvânt-cheie (substantiv);
- al doilea vers este format din două adjective care descriu ceva;
- al treilea vers este format din trei verbe (de obicei la gerunziu);
- al patrulea vers este format din patru cuvinte şi exprimă păreri, sentimente faţă de subiectul în cauză;
- al cincilea vers este un cuvânt care exprimă esenţa problemei;

Exemplu: „Condeiele lui Vodă”, după Boris Crăciun

Ţăranii
Pricepuţi,viteji,
Muncind, iubind, luptând,
Ţăranii îşi iubesc patria.
Patrioţi.

Tehnica viselor este o tehnică bazată pe meditaţie în care copilul îşi lasă imaginaţia să lucreze pentru a exprima ceea ce a gândit că poate face el în viitor, cum va arăta locuinţa lui, colegii, şcoala, parcul, apoi compară visul cu realitatea în vederea obţinerii unor situaţii viabile pentru viitor.

Obiectiv: Stimularea imaginaţiei prin crearea de situaţii comparabile cu cele existente în viaţa reală. În cadrul **temei „Şcoala mea”** fiecare elev îşi va imagina cum va arăta şcoala sa peste 10 ani.

Grupa 1 – lingviştii: Realizaţi un text în care să descrieţi şcoala

Grupa 2 – arhitecţii: Construiţi şcoala cum v-o imaginaţi peste 10 - 20 ani.

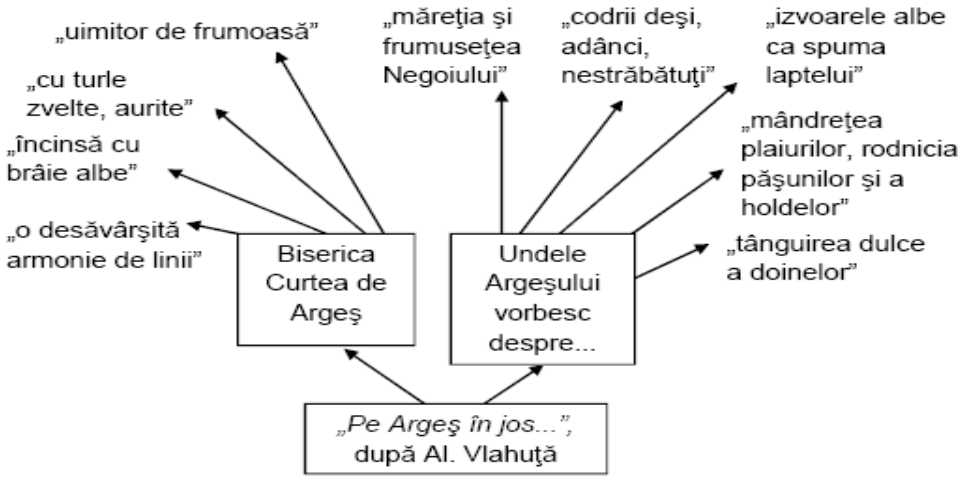
Grupa 3 – naturaliştii: Imaginaţi-vă grădina şi curtea şcolii ca o oază de relaxare, aer curat.

Grupa 4 - kinestezicii: Creaţi un program artistic pentru teatrul de păpuşi al şcolii în viitor.

3. Activităţi în grupuri Învăţătoarea revine cu o altă sarcină didactică: „Gândiţi-vă ce poate fi realizat cu adevărat din tot ceea ce v-aţi imagina”.

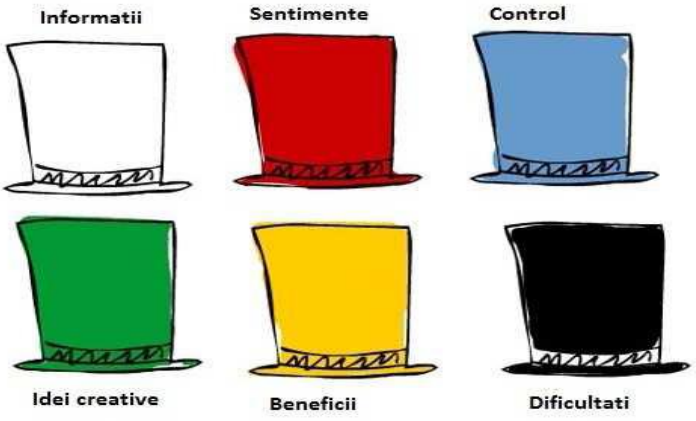
4. Prezentarea rezultatelor Fiecare grup prezintă soluţiile viabile în funcţie de timpul transpunerii în realitate timp de 5 minute.

Metoda *Copacul ideilor* este o metodă grafică în care cuvântul - cheie este scris într-un dreptunghi în partea din mijloc, la baza paginii. De la acest cuvânt - cheie se ramifică, asemenea crengilor unui copac, toate cunoştinţele învăţate. În lectura de la clasa a IV-a *„Pe Argeş în jos...”*, după Alexandru Vlahuţă, am utilizat metoda *Copacul ideilor*. Au lucrat câte doi dar şi în echipă pentru a da răspunsurile adecvate.

Metoda pălăriilor gânditoare - este o tehnică interactivă, de stimulare a creativităţii participanţilor care se bazează pe interpretarea de roluri în funcţie de pălăria aleasă. Colectivul de elevi este împărţit în 6 grupe a câte 4 elevi. Se împart cele 6 *pălării gânditoare* elevilor şi se oferă cazul supus discuţiei pentru ca fiecare să-şi pregătească ideile. Vor interpreta astfel rolul precis, aşa cum consideră mai bine. După discuţiile avute în grupe, liderul prezintă poziţia grupului din care face parte. Rolurile se pot inversa, participanţii fiind liberi să spună ce gândesc, dar să fie în acord cu rolul pe care îl joacă.

Joc didactic – Pălăriile gânditoare - „Pupăza din tei”

Pălăria albă - *povestitorul*

· Prezintă date despre viaţa şi opera lui Ion Creangă.

· Despre ce este vorba în text?

· Care sunt personajele?

Pălăria roşie - *psihologul*

· Răspundeţi la următoarele întrebări:

· Ce sentimente nutreşte Nică faţă de pupăză?

· Ce v-a plăcut cel mai mult din acest text?

· Cum trebuie să ne comportăm cu păsările din natură?

Pălăria galbenă - *optimistul*

· Ce a vrut să facă Nică cu pupăza în iarmaroc?

· Încercaţi să fiţi apărătorul lui Nică.

· Ce învăţăm de la fiecare personaj al textului?

Pălăria albastră - *moderatorul*

· Prezentaţi alte două întâmplări din copilăria lui Ion Creangă.

· Adresaţi copiilor trei întrebări să vedeţi dacă au înţeles textul studiat.

Pălăria verde - *gânditorul*

· Închipuiţi - vă că sunteţi Nică. Cum v-aţi fi comportat dacă eraţi în situaţia lui?

· Găsiţi un alt final povestirii.

Pălăria neagră - *criticul*

· De ce era supărat Nică?

· Prezintă greşelile copilului.

· Ce nu ţi-a plăcut în această poveste?

Strategiile de evaluare permit atât cadrului didactic cât şi elevului cunoaşterea gradului şi a măsurii în care au fost îndeplinite finalităţile propuse. Eficienţa proceselor de predare şi învăţare depind de corectitudinea şi de promptitudinea cu care se realizează actele evaluative.

Cea mai pragmatică modalitate de abordare a evaluării în mediul educațional este centrată pe investigarea percepției elevilor asupra propriilor experiențe de învățare. Bucuria, succesul generează un ciclu „câștigător” în mediul educațional În evoluţia concepţiilor privind evaluarea eficienţei învăţământului se pot desprinde două tendinţe. Pe de o parte, se constată extinderea acţiunilor evaluative de la verificarea şi aprecierea rezultatelor - obiectiv tradiţional al procesului de învăţământ - la evaluarea întregului proces, a modului în care s-a desfăşurat activitatea ce a condus la rezultatele constante, iar pe de altă parte se constată conceperea unor modalităţi mai eficiente de integrare a acţiunilor evaluative în activitatea didactică.

BIBLIOGRAFIE

Cucoş, Constantin, Pedagogie, Editura „Polirom”, Iaşi, 1996.
Cerghit, Ioan, Metode de învăţământ, Editura „Polirom”, Iaşi, 2006.
Dumitru, Gherghina; Dănilă, Ioan, Metodica predării limbii şi literaturii române în şcoala primară, gimnaziu şi liceu, Editura „Didactica Nova”, Craiova, 2005.
Leonte, Rodica; Stanciu, Mihai, Strategii activ-participative de predare – învăţare în ciclul primar: ghid metodico – ştiinţific în vederea utilizării metodelor active în învăţământul primar, Editura Casei Corpului Didactic, Bacău, 2004.
Mihăiescu, Mirela; Pacearcă Ștefan, Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a IV-a, (semestrul I şi semestrul al II-lea), Editura „Intuitext”, Bucureşti, 2016.
Norel, Mariana, Metodica predării limbii şi literaturii române în învăţământul primar, Braşov, 2010.

BENEFICIILE FOLOSIRII MIJLOACELOR INFORMATICE LA CLASĂ

Prof. înv. preșcolar Drăghiciu Florentina
Prof. înv. preșcolar Voinea Elena Daniela
Școala Gimnazială Nr.88, Sector 3, București

Încă de la grădiniță, copiii descoperă jocurile online și ajung să fie abili utilizatori ai internetului, dezvoltându-și deprinderi de utilizare a echipamentelor și softurilor care depășesc uneori nivelul părinților și al profesorilor lor. Pe măsură ce cresc, tehnologia este din ce în ce mai mult folosită pentru a se exprima, pentru a relaționa, a comunica etc. Pe de altă parte, școala reprezintă o provocare atât pentru copii, cât și pentru părinți.

Copilul are nevoie să fie susținut în acest proces de învățare. Părinții, profesorii observă atracția copiilor față de jocurile digitale și ajung să includă în experiențele de învățare ale copiilor resursele digitale, tocmai pentru a răspunde intereselor lor. În primii ani de școală, copiii continuă dezvoltarea abilităților sociale (începută la grădiniță) și încep un proces complex de învățare. Descoperă științe structurate pe materii, învață să citească, să scrie, să socotească, deprind noțiuni între care stabilesc legături, își pun întrebări noi, vor răspunsuri complexe și provoacă atât învățătoarea, cât și părinții la dezbateri cu final neașteptat.

Studiului clasic din băncile școlii i se alătură acasă metoda inedită a învățării online, ce completează perfect îndrumările primite din partea dascălilor și încurajează un tip benefic de relație între copii și educație.

Calculatorul este foarte util atât elevului cât şi profesorului, însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătăţească calitativ procesul instructiv-educativ, nu sa îl îngreuneze. Computerul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziţionarea unor cunoştinţe şi formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerinţelor unei societăţi aflată într-o permanentă evoluţie. Acesta trebuie să fie pregătit pentru schimbări, să le întâmpine cu entuziasm nu cu frică şi rezistenţă. Dacă elevii sunt orientaţi cu încredere spre schimbare, ei vor simţi nevoia de a fi instruiţi cât mai bine pentru a face faţă noilor tipuri de profesii. Eşecul în dezvoltarea capacităţii de a reacţiona la schimbare poate atrage după sine pasivitatea şi alienarea. Profesorul trăieşte el însuşi într-o societate în schimbare, şi din fericire, în prima linie a schimbării, astfel încât va trebui să se adapteze, să se acomodeze, să se perfecţioneze continuu. Deci, introducerea în instituţii a internetului şi a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învăţământ. Astfel actul învăţării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor şi muncii profesorului, ci rodul interacţiunii elevilor cu calculatorul şi al colaborării cu profesorul. Această schimbare în sistemul de învăţământ vizează următoarele obiective:

- Creşterea eficienţei activităţilor de învăţare
- Dezvoltarea competenţelor de comunicare şi studiu individual

Atingerea acestor obiective depinde de gradul de pregătire al profesorului în utilizarea calculatorului, de stilul predare, de numărul de elevi la clasă, de interesul, cunoştinţele şi abilităţile acestora, de tipul programelor folosite, de timpul cât se integrează softul în lecţie, de sincronizarea explicaţiilor cu secvenţele utilizate, de metodele de evaluare, de fişele de lucru elaborate. Utilizarea la întâmplare, fără un scop precis, la un moment nepotrivit a calculatorului în timpul lecţiei duce la plictiseală, monotonie, ineficienţa învăţării prin neparticiparea unor elevi la lecţie, nerealizarea obiectivelor lecţiei şi poate produce repulsie faţă de acest mijloc modern de predare-învăţare-evaluare. Folosirea în exces a

calculatorului poate duce la pierderea abilitaţilor practice, de calcul şi de investigare a realităţii, la deteriorarea relaţiilor umane. De asemenea individualizarea excesivă a învăţării duce la negarea dialogului elev-profesor şi la izolarea actului de învăţare în contextul său psihosocial. Materia se segmentează şi se atomizează prea mult, iar activitatea mentală a elevilor este diminuată, ea fiind dirijată pas cu pas. Totuşi utilizarea calculatorului are numeroase avantaje:

► Utilizarea TIC duce la o creştere a performaţelor şcolare;

► Computerul reduce starea de stres şi emotivitatea discipolilor în timpul evaluării;

►Creşterea randamentului însuşirii coerente a cunoştinţelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor;

► Întărirea motivaţiei elevilor în procesul de învăţare;

► Stimularea gândirii logice şi a imaginaţiei;

►Introducerea unui stil cognitiv, eficent, a unui stil de muncă independent;

►Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcţie de secvenţa anterioară;

►Determină o atitudine pozitivă a tineretului studios faţă de disciplina de învăţământ la care este utilizat calculatorul şi faţă de valorile morale, culturale şi spirituale ale societăţii;

►Ajută elevii cu deficienţe să se integreze în societate şi în procesul educaţional.

În concluzie putem spune că pentru a realiza un învăţământ de calitate şi pentru a obţine cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învăţare, evaluare cât şi metodele moderne, una dintre acestea fiind tehnologia informaţională şi de comunicaţie.

Predarea online – avantaje si dezavantaje

Peter Roxana

Predarea online reprezintă o formă relativ nouă de realizare a procesului instructiv, o necesitate acum, în plină pandemie, dar și o școală a viitorului, chiar dacă popularitatea cursurilor online a creat multe discuții pe piața educației, indiferent dacă oamenii privesc pozitiv sau negativ cu privire la preluarea tehnologiei în clasă, este o dezvoltare a învățării necesară și care nu poate fi oprită.

Multe domenii de studiu au cunoscut o schimbare dramatică către învățarea online: cursurile de limbi străine; cursuri vocaționale; cursuri scurte; cursuri pentru plăcere sau interes personal. Acest lucru a avut, fără îndoială, un efect asupra rolului cadrelor didactice, care trebuie să includă tehnologia în strategia lor de predare dacă ar fi să rămână cel mai important instrument pentru elevii lor.

La limbi străine se poate transforma predarea online într-un avantaj dacă ne gândim la faptul că elevii pot participa la jocuri de vocabular sau de gramatică postate pe platformă care se pot realiza interactiv și pot facilita o mai bună și mai rapidă asimilare a cunoștințelor. De asemenea se pot realiza dezbateri în limba străină în care elevii să-și susțină punctul de vedere. Profesorul poate să trimită întrebări, iar elevii să răspundă individual și aceste răspunsuri să apară pe ecranul profesorului. Avantajul va fi că vor putea fi implicați cât mulți elevi .

Ca în orice domenii identificăm și aici atât avantaje cât și dezavantaje. Avantajele se referă la posibilitatea de a lua din orice loc, de a preda dacă este necesar, unor elevi de pe alt continent, predarea online fiind o consecință, dar și un promotor al globalizării. Un alt avantaj ar fi posibilitatea elevilor de a accesa lecțiile mai multor profesori din același domeniu și de a vedea și alte modalități de abordare a unor teme. Avantaj major este și faptul că ai acces instant la informație, la distanță de un clic, ai la îndemână biblioteca online etc. Însă atât pentru elevi/studenți cât și pentru profesori, lipsa de timp pentru a participa la cursuri față în față sau imposibilitatea de a combina studiile cu orele de lucru poate constitui o barieră în calea formării continue, învățarea la distanță poate ajuta la depășirea acestui "handicap", permițând unei noi realități pentru mulți dintre noi. Poate că cel mai mare beneficiu pentru predarea online este acela că profesorii joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare. Tehnologia nu poate înlocui meseria profesorului, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru elev.

Dezavantajul principal al predării online este faptul că nu ești față în față cu elevii, se pierde din energia pozitivă cu care te încarci in clasă, contactul uman, se pierde din căldura relațiilor interumane, pe de altă parte, formarea tradițională face posibilă interacțiunea cu profesorii și colegii de clasă în persoană, ceea ce este benefic în multe cazuri. Chiar dacă nu întotdeauna frecventarea clasei poate fi un mare avantaj, însă formarea online poate deveni impersonală și poate fi o limitare a interacțiunii sociale.

Cred că într-o oarecare măsură, acest tip de predare ne robotizează. Elevii au posibilitatea a se ascunde în spatele unui nume, a unui microfon, el nu este la fel de prezent, participă mai puțin la lecție. Este mult mai greu pentru profesor să îi determine pe elevi să fie activi. Un alt dezavantaj este faptul că la noi lecțiile online se fac după ureche. Nu există metodici speciale pentru această formă de predare în literatura de specialitate, iar formarea continuă a fost doar formală.

Lecția online trebuie gândită și structurată în mod diferit. Cred că trebuie să fie și mult mai atractivă pentru a fi eficientă, iar modul în care pui problemele să fie unul care să-i provoace mai mult pe elevi și să-i scoată din letargie. Sigur că, computerul îți oferă largi posibilități de a crea o lecție. Poți accesa jocuri pe calculator, poți crea jocuri pornind de la specificul și datele lecției antrenându-i astfel pe elevi să participe la oră. Nimic nu-i atrage mai mult decât implicarea calculatorului, a telefonului, în desfășurarea lecției. Pe de altă parte, chiar dacă e un adevărat succes îmbinarea celor două tipuri de predare a lecției, îmbinarea online- lui cu cel tradițional, totul este prea tehnic, totul devine prea tehnologizat. Copilul își pierde din capacitatea de abstractizare. De asemenea instruirea online poate fi o problemă pentru sarcinile practice , în special pentru cele care necesită o muncă în grup și o altă dificultate apare în momentul evaluării. Instruire online poate împiedica profesorii să controleze evaluările , atât de mulți aleg să efectueze evaluări periodice în persoană. Acest lucru este deosebit de important pentru educația formală.

În concluzie, predarea online prezintă atât avantaje cât și dezavantaje, dar profesorul poate să valorifice posibilitățile nebănuite pe care le-ar putea oferi lumea internetului, profesorul ar putea întoarce în avantajul său și al elevului această nouă experiență.

Strategii interactive în educație

Profesor, Ursache Alexandra-Paula
Școala Primară Șomoștelnic

Epoca contemporană reprezintă una dintre cele mai stimulative perioade din punctul de vedere al educației, metodelor, strategiilor și mijloacelor didactice folosite. Din cauza vremurilor nefavorabile, învățământul este nevoit constant să se reconstruiască și să găsească modalitatea prin care să își desfășoare activitățile didactice într-un mod cât mai eficient și accesibil, atât pentru profesori, cât și pentru preșcolari. Profesorul joacă un rol esențial în dezvoltarea copiilor, întrucât metodele folosite trebuie să prezinte echilibrul perfect între asimilarea de informații, învățat și joacă. Secolul XXI reușește să aducă schimbări majore în știință, inteligența artificială, globalizare, iar toate acestea întruchipează era digitală cu succes. În categoria evoluței intră de asemenea și predarea, metodele, strategiile și mijloacele inovative, însoțite de un leadership și management educațional pe măsură. Sunt vizate în special scopul și obiectivele educației, ocupând un loc fruntaș în instituțiile de învățământ. Managementul are în prim-plan atingerea anumitor obiective, iar dacă relația scop – management nu este limpede definită există pericolul ca acestea să nu fie atinse, sau accentul să cadă pe cele nepotrivite.

Leadershipul educațional, cunoscut în trecut sub numele de „administrație educațională” sau „management educațional”, nu are o definiție concretă, sau mai bine zis corectă, însă se pot identifica trei dimensiuni ale acestuia : leadershipul ca influență (proces de influență socială, nu de autoritate, intenționat fluid, exercitat atât de grupuri, cât și de individ), leadershipul și valorile (responsabilii își construiesc modul de conducere pe o serie de valori personale și educaționale având un fundament moral solid) și leadershipul și viziunea (componentă esențială pentru rezultate eficiente, construită pe o viziune clară, mai mult sau mai puțin sofisticată, însă posibilitatea de a fi pusă în aplicare este incertă).

Tipologia modelelor de management și leadership

Modelul de management	Modelul de leadership
Formal	Managerial
Colegial	Participativ Transformațional Distribuit
Politic	Tranzacțional
Subiectiv	Postmodern Emoțional
De ambiguitate	Circumstanțial
Cultural	Moral Al instruirii

Modelele prezentate mai sus reprezintă aspecte diferite asupra sistemului educațional, și pot fi folosite atât separat cât și simultan, în funcție de context.

Strategiile interactive sau inovative au început să pună monopol în defavoarea celor tradiționale în învățământ, deoarece accentul strategiilor didactice elaborate este cu precădere centrat pe cel căruia îi este transmisă informația (elevul) și nu pe cel care o comunică (profesorul). Noutatea acestora este că sunt centrate pe acțiune, aplicare, cercetare și experimentare, pentru ca în final, rezultatul să fie în favoarea integrării elevului în societate și în orice mediu cu succes. Demersul didactic nu mai este bazat pe profesor ci direct pe copii, rolul celui dintâi rămânând unul esențial și anume cel de a organiza mediul educațional în funcție de nevoile și particularitățile fiecăruia în parte. Obiectivul fundamental al educației școlare se schimbă radical astfel încât accentul este pus pe modul în care sunt asimilate cunoștințele, prelucrate și interpretate și nu pe înmagazinarea unui volum mare de informații. Așadar, copiii își însușesc competențe solide și certitudinea că vor reuși să se descurce în orice situație dată.

Există o multitudine de strategii interactive, de actualitate și folosite tot mai des, alegerea și decizia fiind în mâinile profesorului și capacitatea acestuia de a se adapta și a se mula după preșcolarii clasei. Metoda didactică „Știu/Vreau să știu/Am învățat” reprezintă o astfel de noutate în predare și prespune o reactualizare a cunștințelor dobândite anterior, ce îmi doresc să aflu și o recapitulare a ceea ce am învățat.

ȘTIU	VREAU SĂ STIU	AM ÎNVĂȚAT
Meseriile.	Ce înseamnă să fii apicultor?	Să lucrezi cu albine.
Unde își desfășoară fiecare activitatea.	Este periculos să lucrezi cu albine?	Doar dacă nu ai o pregătire adecvată.
Uniforma specifică.	Unde își desfășoară activitatea?	Într-un cadru organizat, în natură.
Poate fi practicată de femei și bărbați.	Cum se îmbracă?	Au costum special care îi apără de înțepăturile albinelor.
	Ce obținem de la albine?	Miere.

În concluzie, este necesară informarea constantă a cadrelor didactice, dezvoltarea și evoluția din punct de vedere profesional pentru a ține pasul cu schimbările produse. Capacitatea de adaptare este vitală pentru o bună desfășurare a activității didactice dar și pentru menținerea interesului copiilor. Strategiile inovative reprezintă viitorul unei generații diferite, capabile de a se mula în contextul educațional actual și de a deveni pe viitor apți pentru a se integra în societate, în diferite medii, dar și de a avea o opinie pertinentă asupra unor diferite situații.

Bibliografie

- Bush, T., și Glover, D., *School Leadership : Concepts and Evidence,* 2002, Nottingham : NCSL.
- Bush, T., *Leadership și management educațional,* Editura Polirom, 2005, Iași.
- Păcurari, O., *Strategii didactice inovative,* Editura Sigma, 2003, București
- Curriculum pentru educația timpurie, 2019

ACTIVITĂȚILE DE TERAPIE EDUCAȚIONALĂ COMPLEXĂ ȘI INTEGRATĂ ÎN DEZVOLTAREA AFECTIVĂ, COGNITIVĂ ȘI PSIHOMOTORIE A ELEVILOR CU DEFICIENȚE SEVERE ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

NEAMȚU CRISTINA
CSEI ,,SF. ANDREI,, GURA HUMORULUI, SUCEAVA

Măsurile privind starea de sănătate la nivelul unității de învățământ, în contextul epidemiei COVID 19 vizează organizarea spațiilor pentru asigurarea distanțării fizice, organizarea accesului în unitatea de învățământ, organizarea programului școlar, măsuri igienico-sanitare la nivel individual, măsuri igienico-sanitare în unitatea de învățământ, instruirea personalului, comunicarea permanentă de informații către elevi și părinți privind măsurile de prevenire a infectării cu SARS CoV2.

Măsurile igienico -sanitare la nivel individual vizează spălarea/dezinfectarea mâinilor de către elevi și întreg personalul unității de învățământ ori de câte ori este nevoie, purtarea măștii de protecție este obligatorie atât de elevi, cât și de întreg personalul unității de învățământ, păstrarea distanțării fizice

Măsurile igienico-sanitare în unitatea de învățământ vizează adoptarea și implementarea cu sprijinul autorităților publice locale a măsurilor prevăzute de normele în vigoare, elaborarea și aplicarea planului de curățenie și dezinfecție a sălilor de clasă, cancelariei, spațiilor comune, precum și de aerisire a sălilor de grupă/clasă.
Este de menționat faptul că în unitatea de învățământ unde profesez, se respectă toate măsurile și regulile de prevenire și combatere a virusului SarsCoV2.

Terapia educațională complexă și integrată se bazează pe un curriculum structurat pe patru arii de dezvoltare printre care menționez: aria de dezvoltare fizică, aria de dezvoltare perceptivă, aria de dezvoltare intelectuală, precum și aria de dezvoltare personală și socială
În cadrul activităților de Terapie educațională complexă și integrată sunt incluse ca și discipline: stimularea cognitivă, terapia ocupațională, formarea autonomiei personale, socializarea precum și ludoterapia.

Stimularea cognitivă vine în sprijinul activităților educative realizate de elev împreună cu profesorul educator, pentru completarea acestora și consolidarea lor.

Terapia ocupațională are ca scop formarea unor deprinderi adaptative care-i permit elevului să-și satisfacă nevoile personale și să răspundă cerințelor mediului (colaj, modelare plastilină, diverse produse finite, decorațiuni, felicitări).

Formarea autonomiei personale vizează formarea capacității elevului de a se manifesta cât se poate de independent.

Socializarea are scopul de a pregăti elevii pentru integrarea optimă în viața socială și familială (norme de comportare, obișnuirea cu spațiul clasei, școlii, împrejurimile și cadrul social larg, vizite, excursii).

Ludoterapia vine în sprijinul socializării elevului, îi dezvoltă spiritul de echipă, spiritul creator și îl responsabilizează cu ajutorul diverselor jocuri

Pentru ca aceste activități de Terapie educațională complexă și integrată să fie optime în actualul context educațional, prin activitatea la clasă, elevii vor avea fiecare în parte materialele lui didactice, precum puzzle-uri, încastre, jetoane plastifiate, cartonașe plastifiate, planșe plastifiate, carioci, creioane, imagini, foi, fișe de lucru suport, model, alte materiale individuale, iar pentru activitatea online se pot utiliza diferite jocuri, exerciții, fișe de

lucru, puzzle-uri cu accesarea unor linkuri, aplicații și platforme ca: google meet, classroom, zoom, watap, messenger.

Consider că pentru elevii cu elevii cu deficiențe severe (tulburări din spectrul autist, deficiențe de vorbire cu care lucrez) activitatea față în față este propice și optimă pentru dezvoltarea cognitivă, afectivă cât și psihomotorie a acestor elevi.

Educarea proceselor senzorial-motorii primare, dezvoltarea motricității generale, dezvoltarea motricității fine vizează dezvoltarea unor abilități și deprinderi care constituie punctul de plecare în dezvoltarea cognitivă, a limbajului, afectivă, psihomotorie, socială.

În concluzie, aceste activități de terapie educațională complexă și integrată au un rol foarte important și sunt în strânsă legătură între ele, favorizând dezvoltarea elevilor cu deficiențe severe pe toate domeniile amintite mai sus (cognitiv, afectiv, psihomotor, social).

MODALITĂȚILE DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚILOR INTEGRATE ȘI IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

FIRU IULIANA-MARILENA
Liceul Teoretic Novaci
Gorj

Dimensiunile schimbărilor care se petrec în societatea contemporană reprezintă o provocare serioasă pentru cei a căror sarcină este să-i pregătească pe elevi ținând seama de cerințele viitorului. Din punctul meu de vedere, volumul enorm de informații face să devină imposibil de crezut că ceea ce învață copilul în școală ar putea fi semnificativ față de ceea ce va trebui ca el să știe în cursul vieții. Astfel, am constatat tot mai acută necesitatea ca învățarea să fie de tip inovator, cu un puternic caracter anticipativ și participativ.

Conceptul de integrare este acțiunea de a face să interrelaționeze diverse elemente pentru a constitui un tot armonios, de nivel superior, a aduce părți separate într-un întreg unitar, funcțional. Această integrare se poate realiza și prin intermediul platformelor educaționale, cea mai des utilizată fiind Google Classroom. Cu alte cuvinte, se va face referire la acțiunea în care se îmbină metoda de predare/ învățare a cunoștințelor astfel încât diferitele domenii de activitate să se întreprindă pentru construirea deprinderilor și abilităților. Și utilizând această platformă se pot învăța și însuși noi deprinderi.

În primul rând, activitățile integrate și utilizarea platformelor educaționale permit ca procesul educațional să fie creativ, interdisciplinar, complex, pentru a-i stimula pe elevi în vederea asimilării informațiilor și formării abilităților. Procesul instructiv-educativ permite fiecărui cadru didactic punerea în valoare a propriei experiențe didactice, prin acțiuni educative cu caracter integrat și cu o abordare complexă a conținuturilor.

Cu siguranță, consider că organizarea Google Classroom are o serie de beneficii, precum: elevii parcurg mai ușor sub formă de joc conținuturile propuse; se elimină stilul de lucru fragmentar; accentul cade pe activitatea de grup și nu pe cea frontală; abordarea realității se face printr-un demers global, facilitând înțelegerea fenomenelor și a evenimentelor; oferă oportunități de implicare a copiilor în pregătirea activității; elevii se implică și învață lucrând, fără a sesiza că această activitate este impusă sau dirijată.

Elevul trebuie să fie învățat să treacă de la *a ști* la *a ști să facă*. Profesorul trebuie să utilizeze activități integrate diverse, trebuie să manifeste creativitate profesională și, mai ales, să folosească strategiile noi de provocare și dirijare a gândirii și acțiunii elevilor pentru a obține eficiență maximă.

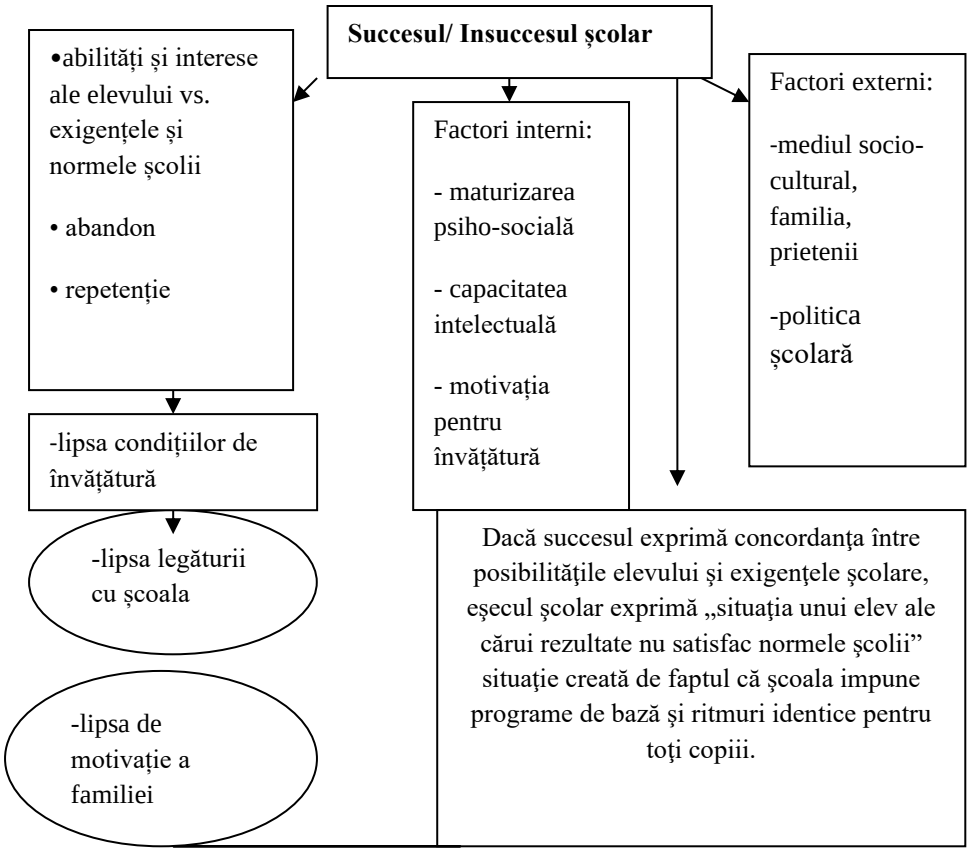
Fără îndoială, în cadrul învățării școlare, fie ea și prin intermediul platformei Google Classroom, trebuie să se urmărească valorificarea plenară a potențialului uman prin antrenarea pe toate planurile a forțelor energetice ale elevului, declanșarea și dirijarea mecanismelor învățării, cu abordarea treptată a unei libertăți crescânde până la autoinstruire și autoînvățare. Cunoscând bine trăsăturile de carcater ale elevilor noștri vom putea răspunde lesne la întrebarea care se ivește: cum se manifestă elevul? Are spirit de inițiativă? Are imaginație creatoare? Propune diferite activități și participă

cu entuziasm la realizarea lor sau acceptă rolul propus de alții? Are spirit critic: ia atitudine atunci când se greșește? Ia poziție în fața abaterilor sau rămâne indiferent, ca simplu spectator?

În altă ordine de idei, experiența școlii arată importanța pe care fiecare cadru didactic trebuie să o acorde modalităților de organizare a activităților integrate și utilizării platformelor educaționale, întrucât în majoritatea cazurilor, s-a observat că elevii buni sunt buni la toate obiectele, iar cei slabi sunt slabi la mai multe obiecte. Dacă un elev considerat bun nu se simte în largul său la un anumit obiect, situația se poate explica prin faptul că anumite cunoștințe de bază ale obiectului respectiv nu au fost asimilate suficient de temeinic la timpul cuvenit. De exemplu, un elev care memorează de obicei mecanic, nu va putea face față cu aceeași eficiență la științele naturii, ca la limba română, pentru că în procesul dezvoltării individuale interesele se multiplică, se diferențiază.

Pornind de la constatarea că succesul aduce succes, iar eșecul aduce eșec, am încercat ieșirea din acest cerc vicios prin modificarea stilului de muncă cu elevii cu rezultate slabe la învățătură și propun în acest sens modelul de mai jos, care reprezintă o hartă cognitivă.

În concluzie, fiecare elev va fi tratat în mod special, ca o individualitate unică și nu ca parte a unui grup, întrucât în societatea de azi elevii au nevoie de profesori care să-i ajute să se cunoască, să se descopere pe ei înșiși, să descopere tot ceea ce-i nou.

Bibliografie:

1. Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Iași, Editura Polirom, 2006.
2. Nicola, Ioan, *Tratat de pedagogie școlară*, București, Editura Aramis, 2000.
3. Sălăvăstru, Dorina, *Psihologia educației*, Iași, Editura Polirom, 2004.

Metode de învăţare centrate pe elev, folosite în activitatea cu elevii cu CES

Prof. de spriin Straţomir Ionela Loredana
CSEI nr. Oradea

Proiectarea lecţiei trebuie să ţină seama de operaţiile logice de care sunt capabili elevii la diferite vârste. Diversificarea este o consecinţă a particularităţilor de vârstă ale elevilor.

Caracterul formativ presupune metode centrate pe elev, care solicită gândirea şi imaginaţia. Pentru amplificarea caracterului formativ,profesorul diversifică metodele, foloseşte mijloace moderne în predare – învăţare şi arta predării care îl individualizează şi îi formează un stil de predare . Caracterul formativ este amplificat atunci când elevul este pus să interpreteze texte, să descrie o imagine sau să constate legăturile cauzale dintre evenimentele istorice,cauzele şi consecinţele unor evenimente .

Utilizarea acestor metode presupune satisfacerea cerinţelor educaţionale prin efort personal sau în colaborare cu colegii. Specific acestor metode este faptul că se stimulează interesul pentru cunoaştere, se facilitează contactul cu realitatea înconjurătoare, ele fiind subordonate dezvoltării mintale şi a nivelului de socializare al elevilor. În contextul educaţiei speciale, aceste metode constituie o resursă importantă în proiectarea activităţilor educative deoarece stimulează şi dezvoltă foarte mult învăţarea prin cooperare(lucrul în perechi sau în grupe mici de elevi) facilitând astfel comunicarea, socializarea,relaţionarea colaborarea, şi sprijinul reciproc pentru rezolvarea unor probleme sau pentru explorarea unor teme noi ; se favorizează în acest mod cunoaşterea reciprocă , precum şi integrarea copiilor cu cerinţe special în colectivul clasei.Aceste metode, pe lângă eficienţa lor în activitatea didactică dezvoltă o serie de aptitudini şi capacităţi referitoare la spiritul de toleranţă, ascultare activă, luarea deciziei, autonomia personală responsabilitatea şi participarea socială, formarea opiniilor şi înţelegerea corectă a realităţii.

Avantajele metodelor active :

1. Transformă elevul din obiect în subiect al învăţării ;
2. Este coparticipant la propria formare ;
3. Angajează intens toate forţele pshice de cunoaştere
4. Asigură elevului condiţii optime de a se afirma individual şi în echipă ;
5. Dezvoltă gândirea critică ;
6. Dezvoltă motivaţia pentru învăţare

Metode recomandate şi folosite în activitatea cu elevii cu CES

1. Învăţarea prin cooperare

ÎPC reprezintă modul de organizare a activităţii didactice pe grupuri mici,astfel încât –lucrând împreună –elevii îşi maximizează atât propria învăţare,cât şi a celorlalţi colegi.

Cercetările arată că elevii care realizează sarcini de învăţare prin cooperare în grup tind să aibă:

-performanţe şcolare mai bune ;

-un număr mai mare de competenţe sociale pozitive ;

- o mai bună înţelegere a conţinuturilorşi deprinderilor pe care şi le formează ;

- oferă reciproc sprijin intelectual şi personal ,bazat pe devotement şi grija faţă de celălalt;

-toţi membrii acceptă responsabilitatea de a conduce grupul ;

Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare prezintă câteva caracteristici :

- *răspunderea individuală* -se evaluează frecvent performanţa fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului,iar rezultatul se comunică atât elevului,cât şi grupului din care face parte;

- *interacţiunea directă* –elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi,discută ceea ce ştiu,se învaţă unii pe alţii ;

- *interdependenţa pozitivă* –elevii realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit sarcina grupului ; profesorul poate să stabilească **scopuri comune** ***învaţă şi fii atent să învată şi ceilalţi din grup*** ,**recompense** ***comune*** dacă toţi membrii grupului realizează un lucru , fiecare va primi o recompensă /bonificaţe,*i* **resurse comune** *o* coală de hârtie pentru întregul grup ,**roluri distribuite în grup** cel care rezumă, cel care îi încurajează pe ceilalţi cel care formulează răspunsul etc;

- *deprinderi interpersonale şi de grup mic* –grupurile nu pot exista şi nici nu pot funcţiona eficient dacă elevii nu au şi nu folosesc anumite deprinderi sociale (încrederea reciprocră, comunicarea,managementul conflictelor etc.);

- *procesarea în grup* –elevii au nevoie să vadă cât de bine şi-au atins scopurile şi cât de eficienţi au fost în grup ; profesorul monotorizează în permanent activitatea de învăţare a grupurilor, le oferă feedback , intervine şi corectează eventualele confuzii sau răspunsuri incomplete.

2. Metoda R.A.I. - Răspunde,Aruncă,Interoghează

-este o metodă de fixare şi sistematizare a cunoştinţelor,dar şi de verificare

-ea urmăreşte realizarea feed-back-ului printr-un joc de aruncare a unei mingi uşoare

Des*făşurare* - elevul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare din lecţia predată, elevului care o prinde .Cel care prinde mingea răspunde la întrebare , apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Elevul care nu ştie răspunsul iese din joc, la fel şi cel care este descoperit că nu cunoaşte răspunsul la propria întrebare.

Avantaje

-dezvoltă gândirea critică

-permite autoevaluarea propriei activităţi

-este coparticipant la propria formare

-stimulează şi dezvoltă capacitatea elevilor de a comunica

Metoda R.A.I. este o metodă pe care o folosesc la majoritatea disciplinelor, este o metodă foarte atractivă,elevii sunt motivaţi şi chiar entuziasmaţi de această metoda.

3. Gândiţi /lucraţi în perechi / comunicaţi

- timp de 1-4 minute ,fiecare răspunde individual la una sau la mai multe întrebări formulate în prealabil de cadrul didactic (sunt de preferat întrebările care suscită mai multe răspunsuri posibile);

-se formează perechile,partenerii îşi citesc răspunsurile şi convin asupra unui comun,care cuprinde ideile ambilor ;

-cadrul didactic va cere ca 2-3 perechi să rezume discuţiile purtate şi concluzia formulată.

4.Ciorchinele

Este o metodă de braintorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei . Poate fi utilizat atât în evocare , prin inventarierea cunoştinţelor elevilor, cât şi în etape de **reflexie.**

Este bine ca tema propusă să le fie familiară elevilor, mai ales atunci când ciorchinele se utilizează individual.

Poate fi folosit şi pe perechi sau pe grupe,iar ciorchinele individual poate fi comunicat fie unui partener,fie grupului.

Etape

-se scrie un cuvânt /temă(care urmează a fi cercetat) în mijlocul tablei sau a foii de hârtie;

-se notează toate ideile,sintagmele sau cunoştinţele care vă vin în minte în legătură cu tema respectivă în jurul acestuia,trăgându-se linii între acestea şi cuvântul iniţial ;

-pe măsură ce sunt scrise cuvinte, idei noi,se trag linii între toate ideile ce par a fi conectate;

-activitatea se opreşte când se epuizează toate ideile sau când s-a atins limita de timp acordată.

5. Harta cu figuri

Este tehnica prin care se poate reprezenta un spaţiu (localitate,teritoriu,loc de desfăşurare a unei acţiuni) utilizând desene schematice.

Obiectiv urmărit-selectarea elementelor reprezentate prin simboluri şi poziţionarea lor în spaţiul ales.

Etape:

- comunicarea sarcinii de lucru
- se formează grupuri de cate 4-6 copii,se distribuie materialul şi se anunţă sarcina de lucru în cadrul unei teme
- timp de câteva minute copiii se consulta şi schiţează conturul spaţiului pe care vor să-l reprezinte, iar în interiorul lui îşi fixează elementele constitutive ale hărţii şi locul pe care-l ocupă fiecare element
- activitate pe grupuri - fiecare grup lucrează la propria hartă cu figuri-desenează (fig. 1) , caută simboluri,scriu etichete etc.
- se pot folosi texte, imagini, fotografii, desene pentru ca harta sa fie cat mai aproape de realitate
- prezentarea de grup - se prezintă harta de catre un raportor care explică motivele aranjării elementelor în spaţiul hărţii

Puterea caracterului

Autor: Laszlo BRASSAI Ph.D.

Tipul activității: consiliere de grup
Limba de prezentare a lucrării: limba maghiară
Grup țintă: elevii, 13-18 ani
Obiectivele vizate sunt:

4. cunoașterea abordării caracterului uman din prisma psihologiei pozitive, familiarizarea cu virtuțiile umane și forțele caracteriale
5. stimularea autocunoașterii și conștientizării sociale
6. facilitarea autoexprimării prin mijloace digitale

Etapele/ durata/ desfășurarea propriu-zisă a activității de consiliere

Activitatea de consiliere se întinde în timp. Durata acesteia depinde de aprofundarea temei prelucrate. În general, faza preliminară necesită o întâlnire introductivă și o întâlnire în vederea completării chestionarului International Personality Item Pool-Values in Action (IPIP-VIA). Faza de lucru necesită o întâlnire pentru prezentarea platformelor digitale utilizate în cazul realizării online a activităților, urmată în acest caz de două săptămâni de explorare și de familiarizare cu platformele canva și etherpad și de o întâlnire pentru stabilirea grupelor de lucru și fixării temelor. Evaluarea produselor necesită două întâlniri. Împărtășirea experiențelor și formularea concluziilor finale se va realiza în cadrul ultimei întâlniri.

Etapele de desfășurare a activității de consiliere:

- faza preliminară
- faza de lucru
- faza de evaluare a activității

În cele ce urmează vom prezenta activitatea așa cum acesta s-a realizat de către noi. Totodată, în funcție de necesitățile educaționale actuale subactivitățile pot fi realizate atât online cât și față-în-față.

În faza preliminară (realizată față-în-față), elevii au făcut cunoștință cu abordarea psihologiei pozitive a caracterului uman, în speță cu Catalogul forțelor caracteriale al lui Peterson și Seligman (2004). Următorul pas a fost întocmirea chestionarului IPIP-VIA, colectiv, în format creion-hârtie. S-a ales această variantă pentru a se asigura înțelegerea deplină de către respondenți a itemilor chestionarului. Chestionarul a fost completat de către elevi cu menționarea

numelui, fiind astfel asigurată evaluarea personalizată a rezultatelor. Peste o săptămână fiecare elev a primit un raport de evaluare personalizat cuprinzând: a). prezentarea scorurilor celor 24 de forțe caracteriale grupate în șase virtuți în comparație cu media clasei și a grupei de vârstă; b). formularea de către consilierul școlar pentru fiecare elev în parte a unei întrebări reflexive, facilitatoare de autocunoaștere și intercunoaștere.

Faza de lucru s-a desfășurat online în două secvențe.

Prima secvență s-a focalizat pe prezentarea pentru elevi a două platforme digitale, respectiv canva și etherpad. A doua secvență s-a focalizat asupra realizării unor produse digitale, ca răspuns personal la întrebarea formulată de consilierul școlar în raportul de evaluare. Mai pe larg, prin intermediul platformei de comunicare Zoom s-a realizat prezentarea pentru elevi a platformelor digitale: www.canva.com (creator de produse multimedia) și https://etherpad.org/ (creator de jurnal literar). Aceste platforme permit unui grup de lucru (utilizatori) cooperarea în timp real, prima platformă în vederea realizării unor produse mai cu seamă vizuale, iar în cazul al doilea în vederea realizării unor produse verbale, literare. Această sedință Zoom a fost urmată de două săptămâni destinate explorării și exersării platformelor. După prima săptămână, grupele de lucru au fost convocate Zoom pentru a discuta progresele și obstacolele întâmpinate în utilizarea platformelor canva și etherpad, după care au mai avut la dispoziție încă o săptămână de perfecționare.

În pasul următor, grupele de lucru au început să lucreze. Sarcina lor a fost formularea unui răspuns personal la întrebarea consilierului școlar utilizând mijloace de exprimare artistică. Pentru a realiza această sarcină, elevii unei grupe de lucru au trebuit să dezbată mai întâi rezultatele chestionarului și răspunsurile formulate la întrebarea consilierului școlar, pentru ca ulterior să negocieze forma și conținutul produsului digital comun. Timpul de lucru a fost de două săptămâni. După o săptămână s-a recurs la o discuție cu grupele de lucru pe Zoom, dezbătând progresele și obstacolele întâmpinate în realizarea produsului. În final, după două săptămâni de lucru în echipă au fost prezentate întregii clase produsele realizate. Vizualizarea produselor s-a realizat pe baza unor invitații în spațiul virtual, iar discuția pe marginea produselor s-a realizat prin Zoom.

În a treia fază, s-a realizat evaluarea produselor prin intermediul Zoom. Fiecare grup de lucru a prezentat produsul comun, iar membrii grupului au avut posibilitatea de a verbaliza experiențele personale în urma activității în grup.

La ultima întâlnire (prin Zoom), elevii au formulat concluzii în urma activității derulate cu accent pe proiectele de dezvoltare personală formulate de elevi ca urmare a derulării activității.

- Mod de realizare: îmbinată (blended): față în față și online
- Resurse necesare: IPIP-VIA, test creion-hârtie, raport de evaluare personalizat al testului și calculatoare conectate la internet, platformele digitale: www.canva.com, https://etherpad.org/ și Zoom
- Modalități de evaluare a activității: discuții directe (feedback-uri) și expoziție virtuală cu produsele elevilor

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

MĂRGINEANU MARIANA
LICEUL TEHNOLOGIC ROȘIA JIU

Pandemia de COVID-19 din Europa și măsurile naționale necesare pentru combaterea răspândirii virusului pot provoca perturbări semnificative în cadrul activităților de educație, formare și mobilitate pentru cursanții, profesorii și educatorii din Uniunea Europeană (UE).

Pentru a răspunde provocărilor educaționale din timpul acestei situații critice, pentru a continua învățarea și pentru furnizarea de cursuri online sau la distanță, sunt necesare abordări pedagogice noi și eficiente în a-i sprijini, motiva și implica pe cursanți și profesori. În acest sens, resursele educaționale deschise – RED și practicile educaționale deschise – PED, pe care le includ, pot oferi experiențe captivante și interactive, activități diverse de învățare, educatorii și elevii sau studenții devenind participanți activi la procesele educaționale și creatori de conținut.

Resursele educaționale deschise (RED) sunt materiale de învățare, predare și cercetare, diverse ca format și suport , care se află fie în domeniul public, fie sunt publicate sub licențe deschise, care permit accesul gratuit, reutilizarea, adaptarea și redistribuirea lor.

Există diverse instrumente online care pot fi utilizate pentru:

- **a conecta educatorii și elevii** atunci când aceștia se află în locuri diferite
- **a accesa informații și platforme** care nu sunt disponibile în mod obișnuit la domiciliu sau în instituția de învățământ
- **a sprijini dezvoltarea profesională continuă** a educatorilor într-un mod flexibil.

Pentru a contribui la asigurarea continuității în activitățile de educație și formare, pot fi accesate ***online*** diverse materiale didactice și platforme educaționale.

Kahoot este o platformă gratuită cu ajutorul careia se pot crea teste interactive. Afost inventată pentru a fi accesibilă tuturor persoanelor, la clasă sau în alte medii de învățământ din întreaga lume.

Aplicția este folosită, acum, de peste 50 de milioane de utilizatori. Se creează un joc distractiv în câteva minute numit KAHOOTE. Se pot face o serie de întrebări, formatul și numărul de întrebări rămâne la alegerea ta. Se pot adăuga imagini, clipuri video și diagrame întrebărilor tale pentru a face testul cât mai plăcut.

Kahoot-urile se joacă cel mai bine în grup, de exemplu, o clasă . Jucătorii răspund întrebărilor de pe propriile dispozirive, în timp ce întrebările și răspunsurile sunt afișate pe un ecran comun, pentru a uni lecția. Jocul creează un ***moment –foc de tabără*** , încurajând jucătorii să interacționeze. Pe lângă puterea de a creea propriul kaoot jucătorii pot să caute prin milioanele de jocuri deja existente. Învățarea prin joc promovează discuția și impactul pedagogic , chiar dacă jucătorii sunt în aceeaș cameră sau în părți diferite ale lumii. După un joc , încurajează jucătorii să creeze și să distribuie propriile lor kahoot-uri pentru a profunda înțelegerea , stăpânirea și scopul, precum și pentru a se angaja în discuții peer-led.

Mentimeter este o aplicație care îți permite să interacționezi cu un grup țintă în timp real. Este un instrument pentru sondaje unde poți pune întrebarea și grupul țintă poate da răspunsul folosind un telefon mobil sau orice alt dispozitiv conectat la internet.

Când se folosește?

Când introduceți o temă nouă sau vreți să măsurați pe parcursul lecției cât de mult au înțeles elevii, puteți include o întrebare cu mai multe variante de răspuns dintre care doar una este corectă, iar rezultatele vă apar imediat pe ecran. Î n funcție de acest feedback, puteți corecta informații care au rămas neclare și îndreaptă procesul de învățare. O alternativă gratuită la mentimeter este AhaSlides.

AhaSlides este un software web de prezentare modern, la pachet cu o gamă largă de caracteristici inovatoare, dar rămâne încă surprinzător de simplu și intuitiv de utilizat. Cu AhaSlides, puteți crea prezentări complet interactive cu sondaje, diagrame live, sesiuni de întrebări și răspunsuri, teste și jocuri. Este, de asemenea, singurul software de prezentare interactiv de pe piața în prezent, care vă permite să personalizați complet prezentările cu culori frumoase și teme toate gratuit.

Laboratoarele virtuale

Învățământul la distanță este atractiv, în special, pentru populația aptă de muncă, fiind conceput și adaptat în funcție de cerințele profesionale, sociale și educaționale, reflectate pe piața muncii. Transformarea conținutului educațional într-o formă electronică îl face disponibil oricui, oriunde și oricând și nu impune constrângeri de timp, spațiu și ritm de studiu și creează oportunități de formare profesională pe parcursul întregii vieți.

Avantajele laboratoarelor virtuale

- dezvoltarea spiritului de observație
- dezvoltarea abilităților de a transpune o problemă reală în condiții model
- dezvoltarea abilităților de prezentare grafică a lucrării
- realizarea activităților în cazul învățământului la distanță
- realizarea experimentelor imposibil de realizat în laboratoarele școlare
- viteza decurgerii experimentului, economisirea reactivilor
- intensificarea interesului către cunoaștere.

Laboratoare virtuale Științe

- Virtual Chemistry Laboratory Merlot (www.merlot.org)
- Virtual Chemistry (www.chem.ox.ac.uk/ vrchemistry)
- Virtual Lab (www.vlab.co.in)
- www. Physics-chemistry-interactive-flash-animation.com
- www.golabz.eu/labs

DIMENSIUNILE CHEIE ALE DEZVOLTĂRII PREŞCOLARILOR ÎN CONTEXTUL ACTUAL PRIN JOCUL DE ROL

Director prof. Nemeş Cristina
Grădinița cu P. P Guliver Satu Mare

Ce spune poetul despre joc ?

„Copilul râde:
«Iubirea şi înţelepciunea mea e jocul!»
Tânărul cântă:
«Jocul şi-nţelepciunea mea-i iubirea!»
Bătrânul tace:
«Iubirea şi jocul meu e-nţelepciunea!»”

(Lucian Blaga, Trei feţe)

Ce spune psihologul despre joc ?

„Jocul este cea mai înaltă expresie a dezvoltării umane în copilărie, pentru că este singura liberă exprimare a ceea ce este în sufletul unui copil.”

(Howes C.)

Integrarea organică a jocului de rol în activitatea de învăţare a preşcolarului este de natură să contribuie la realizarea unor importante obiective ale formării personalităţii copilului. Preşcolarul trebuie să simtă că este acceptat aşa cum este, că se doreşte întâlnirea cu el, că vine la grădiniţă să desfăşoare o activitate care-i solicită efort ludic şi de cooperare cu ceilalţi copii şi cu educatoarea, într-o atmosferă de securitate şi bucurie.

Dimensiunile cheie ale dezvoltării socio-emoţionale se identifică prin: grija de mediu, cunoştinţe emoţionale şi reglementarea emoţională şi înţelegerea socială şi responsabilitatea socială.

Grija de mediu vizează dezvoltarea „caldă”, cu relaţii bazate pe încredere alături de persoanele cunoscute şi dragi preşcolarului.

Cunoştinţele emoţionale şi reglementarea emoţională urmăresc abilitatea de a recunoaşte emoţiile în sine, ale lor şi ale altora şi de a amâna reacţia emoţiilor în timp ce canalizează aceste sentimente în comportamente sociale.

La vârsta preşcolară „înţelegerea socială” are drept dimensiune lumea internă - emoţiile şi externă - faptele şi că anumite evenimente şi acţiuni sunt motivele pentru care copiii au răspunsuri emoţionale.Aceste răspunsuri emoţionale se dobândesc prin implicarea preşcolarilor în experienţe de viaţă, în activităţi pe domenii experienţiale şi în jocuri de rol.

Prin folosirea jocului de rol se poate instaura un climat favorabil conlucrării fructuoase între copii în rezolvarea sarcinilor jocului, se creează o tonalitate afectiv pozitivă de înţelegere şi existenţă în respectarea regulilor, se stimulează dorinţa copiilor de participare în „viaţa socială”.

Atât educatoarea, cât şi profesorul consilier îi învaţă pe preşcolari în mod activ - prin joc - alfabetizarea trăirilor emoţionale, folosind un „vocabular emoţional” în context. Se începe cu emoţii de bază şi, treptat se trece la cele mai complexe, se cere copiilor să identifice şi să exprime emoţiile şi expresiile faciale întărite de voce şi postură.

Privind dezvoltarea abilităţilor sociale, iniţierea şi menţinerea unor relaţii între copii este influenţată de exprimarea comportamentelor lor.

Identificarea abilităţilor sociale ale copiilor se pot urmări prin analiza comportamentului lor şi „răspunsurile” la câteva întrebări: „se joacă singur?”, „se implică în joc cooperativ?”, „intră în mod adecvat în jocul celorlalţi copii?”, „îşi menţine rolul stabilit în cadrul jocului cu uşurinţă până la final?”, „rezolvă conflictele în mod pozitiv?”, „recunoşte cum se simte cealaltă persoană în timpul unui conflict?”, „împarte lucruri cu ceilalţi?”, „împarte experienţe cu ceilalţi?”, „respectă regulile grupei?”, „identifică comportamente pozitive - acceptate de grupă şi/sau negative - neacceptate de grupă?”.

Pentru a răspunde la ultima întrebare se poate iniţia jocul „Copacul cu fapte bune (crengile albe) şi cu fapte mai puţin bune (crengile negre) ”.

Conform lui Vâgotsky momentul în care un copil învaţă să îşi folosească propriile resurse mentale, marchează momentul de trecere de la reglare la autoreglare, de la control la autocontrol. Dacă înainte învăţarea era în cea mai mare parte controlată de aspectele externe ale contextului: caracteristicile stimulilor (nivelul de concentrare era dependent de noutatea sau intensitatea stimulilor, nivelul de reactualizare a informaţiei depindea de măsura în care i s-a repetat informaţia), după ce copilul învaţă să aibă control pe resursele lui mentale, procesul de învăţare se modifică în sensul că acordă atenţie şi îşi reamintesc lucruri care au legătură cu un scop, manifestă acţiuni orientate către un scop.

În mod similar, exersând autoreglarea funcţionării la nivel cognitiv copiii fac achiziţii şi în planul autoreglării emoţionale şi comportamentale. Acest proces îi permite copilului să treacă de pe poziţia de „sclav al mediului”, la cea de „stăpân” al propriului său comportament cu toate ingredientele sale: cognitive şi emoţionale.

În consecinţă, pe măsură ce copiii învaţă să folosească diferite instrumente mentale, ei îşi modifică nu doar comportamentele externe, ci şi modul de funcţionare al minţii, nu doar propriul comportament, ci şi comportamentul de grup (din care face parte).

În acest sens jocul „Faptele şi activitatea mea influenţează întreaga grupă” declanşează o puternică dimensiune de control şi autocontrol, acordându-se întregii grupe la finele unei zile cu activităţi ludice o evaluare a comportamentului grupei prin acordarea simbolului emoţional.

Bibliografie:

Botiş, A., Mihalca, L., (2007), Despre dezvoltarea abilităţilor emoţionale şi sociale ale copiilor , fete şi băieţi, cu vârsta până la 7 ani - Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preşcolar, UNICEF România şi Centrul Parteneriat pentru Egalitate

Dr.Ionecu, M., (2010) , Repere fundamentale în învăţarea şi dezvoltarea timpurie a copilului de la naştere la 7 ani, Editura Vanemonde

Toma, G., (2008), Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învăţământul preşcolar, Editura Delta Cart Educaţional, Piteşti

Tomşa, Gh., Oprescu, N., (2007), Bazele teoretice ale psihopedagogiei preşcolare, Editura Didactică şi Pedagogică , Bucureşti

*** (2011) - Proiect Educaţional de Promovare a Educaţiei pentru Participare , Dezvoltarea abilităţilor socio-emoţionale la copiii cu vârste de la 3 la 7 ani , Suport de curs , Bistriţa

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. Marta GANA

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii. Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin **înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu studenții și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale. Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că ***nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online***.

Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor/studenților: ***învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii /studenții să învețe și să lucreze independent.*** Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți. În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică. Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi/studenți. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (avem exemple de universități care reglementează doar anumite platforme educaționale care sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii/studenții au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar). Modalitățile de organizare a interacțiunii educaționale sunt regionale (cazul unor ISJ-uri), instituționale (cazul unor universități) sau neorganizate (în cea mai mare parte). Măsuri adoptate la nivel național există doar în ceea ce privește asigurarea mediului optim de învățare pentru elevii care vor susține examene naționale (examenul de Evaluare Națională și de Bacalaureat) prin organizarea

activităților educaționale TV (programul Teleșcoala), model preluat și de unele inspectorate școlare la nivelul învățământului preuniversitar. Lista prezentată nu este exhaustivă; internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității educaționale.

În mod firesc, noul demers educațional va avea efecte în ceea ce privește influența mediul educațional astfel construit asupra rezultatelor învățării elevilor/studenților.

1. Ce înseamnă pentru un elev/student trecerea la școala online? Cum percepe el această schimbare?

2. Ce impact are asupra lui?

3. Ce modificări comportamentale, emoționale se produc?

4. Ce consecințe are lipsa interacțiunii directe cu profesorii? Interacțiunea virtuală poate ține loc de interacțiune directă?

5. Care vor fi rezultatele învățării? Putem vorbi de atingerea rezultatelor prefigurate ale învățării? În ce măsură se poate vorbi de formarea competențelor specifice în contextul în care activitatea on-line este cu precădere centrată pe aspectul teoretic?

În contextul ***învățării on-line***, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de ***e-pregătire***, care se referă la atât la ***e-pregătirea organizației școlare*** pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la ***e-pregătirea elevilor/studenților*** care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la ***e-pregătirea profesorului***, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare/academice, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout. Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

O NOUĂ ERĂ – REVOLUȚIA EDUCȚIEI

Profesor Beatrice Daniela Anisoiu
Liceul Tehnologic „Lazăr Edeleanu”, Municipiul Ploiești

Studiile multiple care analizează procesul de construcție educațională europeană, din timpul pandemiei COVID-19 și efectele acesteia au ținut să se concentreze asupra impactului acestui nou început de drum asupra sistemelor de învățământ și asupra chestiunii strategice adoptate de către jucătorii implicați în acest mecanism. Majoritatea specialiștilor este interesată de efectele schimbărilor la nivelul politicii educaționale, dar și la nivelul organizării școlare, de modul în care reforma aceasta *fulger* s-a abătut asupra învățământului mondial și cum reușește învățământul să facă față provocării majore – trecerea de la educația tradițională (față în față) la educația în mediul online.

Influența coronavirusului asupra educației copiilor noștri, cât și modul în care funcționează școala în urma schimbărilor impuse de acest virus sunt subiecte de discuție aflate în prim planul analizelor în domeniu.

Viața noastră s-a schimbat odată cu criza impusă de coronavirus. În studiul *Does This Change Everything*?, experții de la Banca Europeană de Investiții au analizat consecințele pandemiei COVID-19 în diferite sectoare, de la educație și tranziție digitală la mobilitatea urbană și medicină, precum și în viața noastră de zi cu zi.

Conform opiniei Anna Canato, șeful departamentului *Division for Education and Public Research, in the Projects Directorate of the European Investment Bank,* coronavirusul a adus schimbări decisive și multiple în activitatea educațională, favorizând o transformare din mers a organizării sistemului de învățământ la nivel global. Aceasta susține că, începând cu luna martie a anului 2020, 156 de țări au închis parțial sau complet școlile pentru a controla răspândirea bolii și această închidere se pare că a afectat în jur de 82% dintre elevii din învățământul preuniversitar și din învățământul superior din întreaga lume. Cu alte cuvinte, acest virus a schimbat educația în forma sa actuală și, fără îndoială, va schimba și modul în care operează aceasta în viitor.

Închiderea școlilor ca o încercare de a contracara contagiunea, a afectat peste un miliard de copii din întreaga lume, însă, din fericire, școala nu s-a oprit, dar s-a transformat și a trecut în mediul online.

Pentru a face față acestei furtuni, școlile din întreaga lume, cât și universitățile au depus eforturi extraordinare pentru a face față situației actuale din învățământ. Încă din luna aprilie, profesorii și managerii din mediul educațional au căutat să-și replieze activitatea, astfel încât școala să meargă mai departe în ciuda distanțării și întreruperii actului educațional.

Deși toți am fost luați prin suprindere și nu am fost pregătiți pentru acest STOP! în actul de a preda, nu ne-a trebuit mult timp să înțelegem că trebuie să ne adaptăm și să găsim soluții pentru ca educabilii să primească în continuare informații, cunoștințe din mediul educațional formal. Astfel, transformarea s-a produs, să spunem de la o lună la alta, când am căutat și găsit unele soluții pentru a merge mai departe cu predarea.

Cei mai mulți dintre noi, profesorii, am folosit internetul, tipărind documentele necesare și trimitând e-mailuri părinților pentru a le permite copiilor să lucreze de acasă, am accesat diferite platforme educaționale și am încărcat aici matrial didactic, am folosit apeluri de grup video și audio pe Skype sau am sharuit fișe de lucru pe Whatsapp pentru a facilita accesul la învățare. Mai mult, așa cum s-a aflat din media audio-vizuală o parte dintre colegii noștri din mediul rural au găsit soluții la fel de inedite pentru a sprijini copiii în învățare: au imprimat fișe/materiale didactice și le-au dus la magazinele din sat de la care se făcea aprovizionarea cu alimente a comunității, astfel încât părinții le-au procurat de aici și elevii și-au continuat studiul acasă.

Mai mult de atât, unii dintre dascăli au cumpărat tablete și cartele cu internet, din fonduri proprii, și le-au dăruit elevilor pentru a le permite accesul la studiu. Alții au mers personal la casele copiilor unde în fiecare săptămână făceau schimb de materiale pentru învățare-evaluare. Prin urmare, profesorii au făcut tot posibilul ca școala să meargă mai departe, oricât de eficiente sau ineficiente au fost metodele de lucru la care s-a apelat .

Însă, este clar că sistemul de învățământ nu a fost pregătit să răspundă acestei provocări cu brio. Și acest lucru trebuie să se schimbe în viitor. Chiar dacă știm cu toții că există multe aplicații digitale și alternative pentru educație, nu toate aceste soluții sunt încă optime, în comparație cu ceea ce vedem și trăim atunci când copiii noștri merg la școală, indiferent de nivelul lor de educație.

În viitor, țările, școlile vor trebui să se gândească mai mult la modul în care vor să se pregătească pentru o astfel de situație, iar această experiență ne va obliga, inclusiv pe noi educatoriii, să ne gândim la modul în care am putea integra mai bine școala prin învățare la distanță în ceea ce facem.

Chiar dacă nu sunt sigură că educația va trece perfect la toate metodele învățării digitale și exclusiv la învățarea la distanță sau că vom găsi cursurile online mult mai bune decât predarea față în față, totuși, cred că școlile vor trebui să se pregătească mai bine pentru situații precum cea în care ne aflăm și că toate nivelurile de educație, în special structurile de învățământ superior și de formare a adulților, vor începe să ia în considerare modul în care pot să integreze mai bine educația digitală în activitățile lor.

Ideal ar fi ca lucrurile să nu trebuiască să se schimbe prea mult, deoarece lecțiile la clasă, integrarea socială sau incluziunea socială între copii și tineri sunt extrem de importante pentru societate.

Sper că ne vom întoarce cât mai curând posibil la școala față în față și mai sper că, printre schimbările pe care se vor produce, vom vedea guverne care să investească mai mult în infrastructura digitală pentru a se asigura că toate școlile și familiile au acces bun la educație, la învățământul la distanță. Dar ca să se întâmple acest lucru, ar fi important să ne asigurăm că noi, profesorii, suntem bine pregătiți în utilizarea platformelor digitale și că suntem deschiși să integrăm învățământul la distanță în lecțiile noaste.

Surse:

https://www.eib.org/fr/stories/coronavirus-impact-education
https://medium.com/@didolores/8-online-teaching-platforms-that-will-make-you-want-to-teach-online
https://elearningindustry.com/elearning-platforms-use-online-courses-10

PLATFORMELE EDUCAŢIONALE ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. Ciocoiu Alexandra
Școala Gimnazială Nr. 11
Grădinița cu Program Normal „Floare de colț”, Botoșani

“Principalul obiectiv al educaţiei este acela de a forma oamenii capabili să realizeze acţiuni noi, şi nu numai să repete ceea ce au făcut generaţiile anterioare – oameni care să fie creative, inventive şi cu dorinţa de a investiga.”
Jean Piaget

În contextul folosirii tot mai largi a tehnologiei în viaţa de zi cu zi, profesorii se confruntă cu o serie de întrebări legate de introducerea dispozitivelor digitale în instituţiile de învăţământ şi de accentul pus pe instruirea asistată de calculator. Cum pot noile tehnologii să stimuleze procesul de învăţare şi să îmbunătăţească performanţele elevilor şi studenţilor? E-learning-ul şi m-learning-ul sunt mai eficiente decât învăţarea clasică? Cum afectează mediul on-line capacităţile cognitive ale unei persoane? Pentru a răspunde la aceste întrebări, cadrele didactice trebuie să fie familiarizate cu mediile şi comunităţile virtuale de învăţare, să cunoască efectele în plan educativ ale reţelelor de socializare şi standardele de calitate în e-learning.

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care cu certitudine își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru ai face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Schimbarea trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii ar trebui să fie învățați să învețe, astfel devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligente, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

Mediul virtual, ca formă de manifestare a tehnologiei moderne, ia amploare în şcoala românească, facilitând accesul la informaţie şi comunicarea. Copiii noştri sunt familiarizaţi cu modul de lucru şi facilităţile oferite de mediile virtuale datorită automatizării, robotizării, cibernetizării pe scară largă a proceselor economice. În plus, metodele traditionale nu mai sunt atractive pentru copiii care participă în reţele virtuale diverse de tipul: Facebook, Twitter, Youtube, Yahoo, la activităţi care nu au legătură cu sarcinile şcolare (socializare, divertisment etc.), dar reprezintă totuşi un important instrument de sprijin pentru realizarea temelor si proiectelor şcolare prin ceea ce oferă: informare, documentare, comunicare, dezvoltare.

Astfel, învăţarea trece dincolo de sala de clasă şi înglobează tehnologii complexe, iar mediile virtuale permit profesorilor să-şi lărgească graniţele creativităţii în procesul de predare-învaţare-evaluare pentru a stimula imaginaţia elevilor şi pentru a facilita transferul achizitiilor învăţării în viaţa de zi cu zi. Profesorul nu mai este doar furnizor de cunoştinţe, ci şi furnizor de resurse didactice, expert în a pune întrebări (nu numai în a da răspunsurile corecte), devine mentor, mediator, membru al grupului de studiu, acordă o mai mare importanţă stilurilor de învăţare ale elevilor,

utilizează strategii didactice care promovează centrarea pe elev şi formarea capacităţilor de gândire de nivel superior. Nici elevii nu mai sunt nişte receptori pasivi, ci devin creatori ai propriului bagaj de cunoştinţe şi devin responsabili de propriul proces de învăţare.

Cu siguranţă toate mediile virtuale au numeroase avantaje, dar si dezavantaje. Unul dintre dezavantajele pe care le-am descoperit la învăţarea on-line, după părerea mea, este legat de interacţiunea dintre persoane.

Utilizarea noilor tehnologii în educaţie, a mutat accentul de la acumularea de cunoştinţe către acumularea de aptitudini și competenţe practice necesare atingerii scopului învățării.

Folosesc frecvent portalul Ministerului Educatiei, Cercetarii, Tineretului şi Sportului: www.edu.ro, portalul: www.1educat.ro, specializat in prezentarea ofertelor de cursuri, care contine informatii utile despre planificarea carierei şi mediului educational, http://www.e-scoala.ro/ care oferă resurse gratuite utile elevilor, studenţilor, profesorilor, persoanelor dornice de instruire si informare: dicţionare, biblioteci, eseuri, referate, cursuri, consiliere pentru e-learning şi altele.

În consecinţă utilizarea mediilor virtuale educaţionale sunt benefice pentru orice persoană care este interesată de dezvoltarea și îmbogăţirea performanţei sale profesionale.Cu siguranţă, mediul virtual va schimba treptat, treptat faţa învăţământului românesc.

Bibliografie

1. Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), *Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie” – note de curs*, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret
2. Ciprian Ceobanu,*“Învăţarea în mediul virtual: Ghid de utilizare a calculatorului în educaţie”,* Polirom, 2018
3. Pavel Cerbușca, *“Învățământul general în mod online: eficacitate și eficiență. Analiză a politicilor educaționale în condițiile stării de urgență”,* Chișinău 2020

PLATFORMELE EDUCAŢIONALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNT

Ed. Luncaşu Simona
Şcoala Gimnazială Nr.11
Grădinița cu Program Normal „Floare de colţ”, Botoşani

În ultimii ani, platformele de e-learning câștigă tot mai mult teren în ceea ce privește formarea cadrelor didactice. Se utilizează tot mai mult calculatorul atât pentru procesul de învățare cât și pentru predarea și evaluarea cunoștințelor elevilor.

Procesul educaţional a fost dintotdeauna expresia cererii de educaţie a mediului socioeconomic. Una dintre caracteristicile esenţiale ale fenomenului educaţional este dinamismul şi deschiderea faţă de schimbare. Tocmai aceste caracteristici îi asigură educaţiei rolul de mecanism principal de formare a omului ca fiinţă socială. Pe lângă multiplele roluri sociale pe care le exercită persoana, cel de educator şi educat sunt perene şi nu am greşi dacă am afirma că sunt rolurile sociale de bază. Importanţa relaţionării educatorului şi educatului este determinată de faptul că:

- orice grup social, pentru a perpetua, are nevoie de noi membri;
- în orice societate există structuri ocupaţionale care au nevoie de persoane competente.

Toate elementele procesului didactic (finalităţi, conţinuturi, tehnologii) se adaptează relaţiei dintre social şi educaţional, cele mai deschise schimbărilor fiind tehnologiile. Prin tehnologiile educaţionale se produce co-relaţionarea dintre educator şi educat, fapt ce le plasează pe poziţia de promotor al paradigmelor educaţionale.

Eficienţa procesului educaţional depinde în mare parte de utilizarea tehnologiilor moderne. În accepţia actuală, tehnologiile moderne presupun nu doar utilizarea metodelor care favorizează interrelaţionarea directă, ci şi utilizarea unor mijloace electronice în procesul didactic. Platformele electronice au devenit nu doar un suport pe care educatorul şi educatul le poate folosi ca element complementar, ci şi o modalitate de instruire ce substituie contactul direct.

Platformele de e-learning se pot utiliza atât în evaluarea cât și în proiectarea didactică. O platformă de e-learning este un software care îndeplinește un minim de cerințe(Crăciun Dana,2013):

- Asigurarea procedurilor privind instalarea, configurarea și administrarea
- Utilizarea unei interfețe prietenoase, adaptabilă dinamicii procesului educațional
- Utilizarea de suport logic de comunicare sincronă și asincronă
- Administrarea și monitorizarea informațiilor
- Un management accesibil al conținutului educațional
- Facilitarea autoevaluării offline și online prin proceduri asincrone și sincrone a cunoștințelor asimilate
- Un program de pregătire continuă cu verificări parțiale pe tot parcursul procesului educațional
- Asistarea utilizatorilor în utilizarea software-ului educațional
- Înregistrarea feedback-ului privind calitatea serviciilor educaționale și a platformei.

Noile tehnologii cu valențe educaționale au atât valoare formativă cât și informativă în activitatea de predare-învățare. Utilizarea acestora în educație au numeroase beneficii dar, sunt și voci care susțin că astfel de resurse sunt consumatoare de timp, costisitoare și cu o eficiență didactică needificatoare. Modul în care înțelegem necesitatea implementării acestora în activitatea didactică depinde de numeroși factori (Glava Cătalin, 2009):

- Concepția de ansamblu privind predarea și învățarea de calitate, finalitățile educaționale și valorile didactice
- Finalitățile educaționale pe care le urmărim

- Motivația și oportunitățile pe care le avem
- Metologia și stilul didactic propriu
- Contextul social și problematica personală.

Numeroase platforme de e-learning au fost create în ultimii ani pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice, atât pentru formarea lor profesională cât și pentru activitățile didactice la clasă. Printre aceste pot fi enumerate următoarele platforme de învățare: Platforma Claroline, Ilias, Hyper Edu, AeL, Platforma Moodle.

Platforma electronică permite realizarea unui management eficient al timpului, atât al formatorului, cât şi al formabilului. Se diminuează problema de a repartiza material-suport într-o anumită cantitate, deoarece difuzarea şi recepţionarea acestuia în variantă electronică este mai puţin costisitoare. Nu în ultimul rând re-marcăm faptul că platforma electronică permite realizarea evaluării în toate ipostazele procesului de formare.

Prin utilizarea noilor tehnologii de informații și comunicare, școlile devin centre de învățare și dezvoltare pentru comunitate.

Bibliografie

1. Crăciun,D. și Iordan, M.(2013), *Instruirea asistată de calculator resurse Web 2.0 pentru viitorul profesor*, Editura Mirton, Timișoara
2. Glava, C.(2009), *Formarea competențelor didactice prin intermediul e-learning-Modele teoretice și aplicative,* Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca
3. *Revistă Ştiinţifică a Universităţii de Stat din Moldova, 2013, nr.5(65)*

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Buruiană Alina Anamaria

Platon considera educația o artă cu ajutorul căreia se dezvoltă anumite deprinderi, Aristotel și Kant au o viziune mai nuanțată asupra educației, considerând-o o valorificare a naturii umane care ar trebui pusă în folosul societății. Și alți teoreticieni ai științelor educației și filosofi împărtășesc opinii asemănătoare, punctul comun fiind scopul educației și anume pregătirea omului pentru viață, integrarea lui în societate ca individ activ ce ajută la dezvoltarea ei. Astfel că accesul gratuit la educație reprezintă un drept fundamental asigurat prin lege, însă situația pandemică din ultimile luni a făcut dificil respectarea acestuia.

Primele luni de izolare au fost un test greu de trecut pentru educație, atât pentru profesori cât și pentru elevi, mai ales că a existat o perioadă de incertitudini unde procesul educativ s-a oprit pur și simplu, urmând a se încerca resuscitarea lui cu ajutorul mediului online, mai exact, prin platformele educaționale. Întreg sistemul nu a fost pregătit pentru astfel de situații, astfel că la începutul primelor luni de izolare s-au întâmpinat o serie de dificultăți chiar și în zonele urbane, să nu mai menționăm și de cele rurale. Însă, s-a putut constata o mobilizare rapidă, profesorii orientându-se spre diverse spații online care puteau asigura, la început măcar, comunicarea cu elevii, urmând utilizarea platformelor educaționale care au fost îmbunătățite, asigurând din ce în ce mai bine nevoile actului educațional.

Platformele online au putut înlocui interacțiunea fizică profesor-elev, dar ele nu pot asigura aceeași calitate a predării, evaluării, asimilării și consolidării cunoștințelor. Ele reprezintă un instrument care facilitează toate aceste acțiuni, un bun intermediar, dar care a fost dezvoltat într-o situație limită, când nu poate fi valorificat ca un factor complementar, existând o serie de împrejurări obiective.

O astfel de împrejurare o reprezintă accesul limitat la internet în zonele rurale, unde chiar dacă se vrea, nu se pot utiliza aceste platforme. Conform statisticilor publicate de Radio România Internațional, România se plasează în 2019 pe penultimul loc în Europa ca utilizatori ai internetului, doar 74 % din populația țării. Din această perspectivă se poate explica eșecul învățământului online și indirect al platformelor educaționale. O altă situație este slaba pregătire a cadrelor didctice în domeniul tehnologiei, doar 14% din totalul profesorilor având sub 30 de ani, iar 27% având peste 50 de ani, media vârstei cadrului didactic este de 42 de ani. În aceste condiții se poate observa că sunt mai mulți cei care au absolvit studiile înainte de tehnologizarea României, preferând, poate, metodele tradiționale în predare, neavând resursele necesare predării cu ajutorul mijloacelor moderne, de aceea este necesară formarea continuă din perspectivă digitală și dotarea școlilor. Iar o altă situație care împiedică funcționalitatea platformelor digitale ia naștere în zonele rurale, unde rareori școlile au laboratoare de informatică unde copiii ar putea învăța cum să folosească diverse programe și aplicații, astfel lipsa tehnologizării tuturor școlilor duce la o slabă pregătire și a copiilor în acest domeniu.

În ciuda situațiilor prezentate mai sus, platformele educaționale au avut un rol important în continuarea actului educativ în perioada stării de urgență, dovedindu-și utilitatea în continuare. Există o serie de platforme care mediază interacțiunea între cei trei participanți, atât profesorii cu elevii, cât și cu părinții, încercând să mențină relația de încredere între școală și părinți. Astfel de platforme care s-au orientat spre această abordare sunt Edmondo, Adservio și Google Classroom. Acest tip de platforme încearcă să acopere o parte mai largă a nevoilor. Acestea permit organizarea de teste, distribuirea de fișe și suporturi de curs, verificarea diverselor teme, punerea notelor și absențelor, având o rubrică pentru catalog, primirea și transmiterea de mesaje atât elevilor cât și părinților, trimiterea temelor sau mesajelor de către elevi,

iar cel mai important lucru îl constituie organizarea de conferințe video, cel puțin Adservio fiind asociat cu astfel de aplicații precum Zoom, sau Webex. Astfel orele pot fi transferate în online, existând în același timp contact între elev și profesor. Prin aceste platforme poate funcționa învățământul de tip hybrid, acolo unde sunt și echipamentele care o permit. Pe lângă aceste platformele mau sus menționate, mai există altele care au același scop, precum Microsoft Team, Intuitext sau Easyclass.

Aceste platforme prezintă o mare utilitate, însă a nu fi prezent fizic la școală, într-un cadru organizat, care servește în totalitatea educării, provoacă o relaxare nedorită copiilor. Aceștia, aflați fiecare în mediul lor personal, acasă, unde regulile par să se minimalizeze și profesorul nu ajuunge fizic, nu mai acordă același interes și aceeași atenție școlii în general. Temele pe platforme se las mult așteptate, orele online de multe ori se desfășoară cu mult mai puțin decât efectivul total al clasei, putându-se invoca orice fel de motive pentru neprezentare. Iar pentru părinți, chiar dacă platformele asigură o mare transparență, această modalitate de ore online determină un motiv de stres în plus, ei neavând tipul necesar pentru a supraveghea activitatea copiilor, oricând putând să intervină o serie de factori care să nu le mai permită elevilor conectarea și participarea la lecții în timp real.

Folosirea platformelor educaționale ar trebui să vină în completarea actului didactic, nu să-l înlocuiască în totalitate așa cum se întâmplă în această perioadă de pandemie. Pe de-o parte ele au putut asigura contiuarea învățării, însă au produs și o relaxare în comportamentul elevilor pe care aceștia continuă să o afișeze chiar și când o parte din ore au loc la școală, fizic. Cu toate acestea, în timp, după ce pandemia va trece, consider că platformele vor fi folosite ca agenți complementari în actul educativ, accelerând modernizarea instiuțiilor de învățământ dar și dorința de sincronizare a cadrelor didactice și a părinților cu metodele moderne și cu tehnologia.

EDUCAȚIA DE TIP E-LEARNING!

Prof. Afalter Simona – Florina
Grădinița cu Program Prelungit „Palatul Fermecat” din Reșița

Noile metode de predare și învățare ajută elevii să-și dezvolte abilitățile necesare societății bazate pe cunoștințe. Dezvoltarea TIC (Tehnologiei informației și comunicațiilor) din ultimii ani a condus la o evoluție fără precedent a fenomenului e-learning la nivel european și internațional, prin crearea și utilizarea a numeroase platforme virtuale de învățare în școli și universități. Un sistem de e-learning constă într-o experienţă planificată de predare învăţare, organizată de o instituţie ce furnizează resurse educaţionale stocate pe medii electronice într-o ordine secvenţială şi logică pentru a fi asimilate de subiecţi în maniera proprie, fără a-i constrânge la activităţi sincrone de grup. Sarcina educaţiei şi formării bazate pe noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiţionale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora. Faţă de sistemul tradiţional de învăţământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje:

- Independenţa geografică, mobilitatea creează posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal şi a reţelei;
- Accesibilitate online este o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin internet în timp real, de oriunde şi oricând, fără dependenţă de timp;

3. Prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;
4. Individualizarea procesului de învăţare. Fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare şi se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), iar parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiând de un feedback rapid şi permanent;

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt:

1. Rata mare de abandon a studenţilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente şi susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Studenţii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional. După studiile făcute de diverşi cercetători, există câţiva factori care pot influenţa abandonul şcolar şi care pot fi exploataţi pentru a limita această tendinţă:

- prezenţa – tutorele şi studentul trebuie să fie prezenţi chiar şi într-o comunitate virtuală;
- egalitatea – trebuie să se manifeste prin aceea că tutorele va modera activitatea în aşa fel încât toţi participanţi să aibă oportunitatea de a interveni într-un anumit subiect de discuţie;
- grupuri de lucru cât mai mici, care să permită o mai bună împărţire a sarcinilor şi activităţilor;
- stilul de predare şi gradul de însuşire al cunoştinţelor reprezintă un factor important. Aceasta înseamnă folosirea unor formate de cursuri online specifice acestui tip de educaţie şi care să se adapteze cunoştinţelor subiecţilor.

În prezent printre avantajele utilizării TIC în procesul de predare și învățare putem enumera:

- adaptarea procesul educațional la nevoile reale ale elevilor;
- flexibilitatea – inexistența unui program fix și accesul pe scară largă;
- accesul facil al studenților / elevilor la informații relevante și actualizate;
- dezvoltarea competențelor într-un mediu modern;

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual.

Mai mult decât atât, de la momentul în care școala avea un anumit management crescut în sala de clasă, în cazul mutării școlii în online rolul părintelui ca partener al cadrului didactic este unul în creștere (pentru că părintele este unul dintre factorii care trebuie să gestioneze procesul de acasă și să se asigure atât de funcționarea fizică a sistemului cât și de motivarea și implicarea elevului). În aceste condiții, este evident că profesorii observă că „în general, părinții nu pot acorda suportul necesar” pentru toate aceste elemente. Punctăm încă o dată că o regândire strategică a priorităților de reformă în educație trebuie să includă o școală a părinților la nivel național care să ofere un parteneriat școală – familie mult mai centrat pe obiective și mai puțin pe furnizarea de resurse pentru buna funcționare a procesului de învățământ. Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

În concluzie prin intermediul calculatorului putem simula şi prezenta aceste fenomene astfel încât să poată fi urmărite de fiecare elev.

- Posibilitatea de înţelegere, prelucrare şi de memorizare a unei informaţii este diferită de la un individ la altul, nu toţi elevii sunt în stare de a înţelege la fel de repede.
- Calculatorul oferă posibilitatea fiecăruia să-şi adapteze derularea noilor cunoştinţe în ritm propriu şi astfel calitatea învăţării şi profunzimea înţelegerii fenomenelor cresc indiscutabil.
- Calculatorul trebuie folosit astfel încît să urmărească achiziţionarea unor cunoştinţe şi formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerinţelor unei societăţi aflată într-o permanentă evoluţie, în formarea de competențe generale.
- Modelarea experimentelor pe calculator oferă multiple avantaje: în primul rînd economie de timp, profunzimea înțelegerii fenomenelor fizice, a comlpexității lor, realizarea graficelor de mare acurateţe, calculul erorilor, posibilitatea schimbării parametrilor de lucru, ilustrarea celor ce practic cu ochiul liber nu poate fi observate.
- Există pericolul apariţiei dezavantajelor: participarea pasivă a elevilor la lecţie, reducerea capacităţii de exprimare verbală,dependența de calculator, mult timp petrecut în fața calculatorului.
- Utilizarea TIC-ului în procesul educaţional permite utilizarea de teste interactive, pe calculator sau online, chestionarelor și comentariilor pe bloguri și site-uri de socializare, de utilizare a jocurilor didactice online. Evaluarea se poate realiza şi prin intermediul portofoliului, al temelor practice, al realizărilor de prezentări, simulări, experimente virtuale, a produselor obținute în diverse proiecte educaționale.

ŞCOALA ON-LINE ÎN CONTEXTUL COVID

ŞCOALA GIMNAZIALĂ OGRA
profesor pentru învăţământul primar, Magyari Lina Ildiko

Nu ştiu alţii cum sunt dar personal suspendarea cursurilor în luna martie m-a prins cu abonamentul de navetistă plătit pe întraga lună. Nici prin gând nu mi-a trecut că vom sta acasă din martie până în septembrie. Cum programul s-a schimbat brusc şi nu am fost anunţaţi din timp, am rămas cu multe cupoane de autobuz dar şi naveta nedecontată pe o anumită perioadă de timp. Asta e, dar viaţa are prioritate.

Din fragmentul de mai sus rezultă că predarea online are şi impact financiar. Cum sunt atentă la ştiri pentru a afla ce este nou am văzut că premierul actual vrea să facă împrumuturi pentru a putea suporta anumite cheltuieli necesare. Sunt sigură că predarea on-line pe lângă avantaje şi dezavantaje în primul rând implică cheltuieli care au impact economic. Nu ştiu dacă există studii care să reflecte realitatea economică în care trăiesc elevii şi profesorii, dacă ne-am pus întrebarea: ne putem permite aceste costuri?

Personal am realizat predare on-line prin FACEBOOK, am creat un grup al clasei unde am respectat cerinţele însă faptul că elevii clasei au fost puşi să urmărească aceste lecţii fără ca anterior să fie instruiţi cum să intre pe grupul creat sau să utilizeze un calculator, tabletă sau telefon performant a fost o piedică în actul educaţional. Pentru a evita neajunsurile am realizat fişe de lucru şi fişe de evaluare cu tot ce postam on-line şi prin intermediul mediatorului din şcoala noastră toţi elevii au beneficiat de educaţie.

În momentul în care am revenit în şcoală, părinţii pe care i-am întâlnit şi-au exprimat dorinţa de a reveni la normalitate. Mulţi au precizat că nu îşi permit să achiziţioneze laptopuri, tablete, telefoane performante ori alte instrumente prin care să poată fi realizată predarea on line. Dacă într-o familie sunt mai mulţi copii sistemul de predare on-line implică costuri pe care nu le putem nega.

Dacă înainte de predarea on-line utilizam un telefon pentru care plăteam aproximativ 15 lei abonament lunar dar şi vreo 30 lei facturaţi pentru internetul fix acum mai am un telefon pentru care prima plată pentru internet a depăşit suma de 100 lei. Nu voi menţiona cât a costat telefonul cel nou pentru a putea face predarea on-line dar ştiţi bine că salariul profesorilor este neschimbat. Este evident că există costuri suplimentare care pot crea chiar şi tensiuni sociale. Nu, nu vreau să mă revolt. Dorinţa mea este de a aminti aspectul economic al predatului on-line. Preocupările personale economice permanente au fost încununate cu o diplomă de licenţă în ştiinţe economice.

Nu ştiu dacă la nivel macroeducaţional ne putem permite predarea on-line şi nu pot face asemenea estimare hazardantă însă personal am făcut tot posibilul pentru a evita revolta părinţilor care la nivel microeducaţional, adică în clasa mea ştiu că nu îşi permit nici achiziţionarea rechizitelor sau obiectelor vestimentare necesare elevilor. Fundaţia LOC s-a implicat mult pentru a ridica cât mai mult calitatea actului educaţional în şcoala noastră dar şi eu am cumpărat din salariul meu rechizite pentru a putea desfăşura o activitate didactică eficientă.

Preocupări pentru predarea on-line au existat din partea mea din momentul în care au apărut calculatoarele. Am început să îmi plătesc cursuri de pregătire şi am participat la un curs de operatori PC cu durata de 40 ore în 2001 avizat de minister, obţinând nota maximă însă cheltuielile nu au fost decontate. Abia în 2008 am participat la

un curs cu durata de 55 ore de formare decontat şi organizat cu sprijinul SIVECO. În anul 2013 prin CCD am reuşit să parcurg un modul de formare de competenţe IT cu durata de 23 ore.

Ultimul curs pe care l-am făcut prin intermediul unui program de master numit *MANAGEMENT CURRICULAR* la UBB Cluj – Napoca şi anume ***E-learning şi Blended learning: procese de învăţare şi probleme specifice – E learning and Blended learning: Learning Probcesses and Specific Problems*** urmat în anul universitar 2017 – 2018 este cel care m-a ajutat mult în predarea on-line. Consider că toate cursurile parcurse au fost utile dar elevii din ciclul primar au fost puşi în situaţia de a intra pe grupul creat pe facebook fără să fie învăţaţi cum să pornească un laptop sau să utilizeze telefoanele / tabletele. Este cunoscut faptul că unii dintre ei nu şi-au permis să se lege la reţeaua de curent electric. Realitatea este dură în această conjunctură.

Nu îmi doresc să fiu un mesager care se vrea a fi împotriva predării on-line. Este foarte bună şi utilă în mediul universitar, liceal şi chiar gimnazial dar la ciclul primar în clasa pregătitoare precum şi la clasa întâi elevii necunoscând literele sigur au probleme în utilizarea tastaturii şi fără supravegherea unui adult care să se priceapă la utilizarea calculatoarelor este extrem de dificil să se facă predarea online chiar dacă vom avea tabletele promise de către primăria comunei din Ogra. Din experienţa pe care o am lucrând în Ogra am cunoscut mulţi părinţi analfabeţi care nu ştiu în ce măsură pot îndruma de acasă copiii. Probabil doar copiii îşi vor putea ajuta părinţii.

În primii mei ani de utilizare a calculatorului nepoata mea m-a îndrumat şi m-a învăţat multe pentru a dobândi actuala experienţă dar câţi dintre profesori au avut asemenea noroc?

M-am interesat şi am aflat că o parte dintre elevii care au intrat în sistemul hibrid de predare sau scenariul galben întâmpină dificultăţi pentru că platformele educaţionale nu sunt funcţionale. Şcoala noastră este mai norocoasă pentru că acum avem parte de scenariu verde dar nu ştim niciodată cât timp durează şi cu toţii ne pregătim pentru orice va urma.

Cu toate că unii dinte noi plăteam conştiincios facturile pentru a beneficia de internet în momentul în care trebuia să ne ţinem lecţiile aveam probleme deoarece reţeaua funcţiona cu dificultate. Sunt localităţi în care nu există semnl pentru internet şi am experimentat singură această realitate, în aceste localităţi TELEŞCOALA a fost foarte bine venit.

Am beneficiat de sprijinul unui coleg în predarea on-line, acest coleg a ajutat elevii să intre pe grupul de facebook al clasei. Consider că este foarte important ca elevii sau părinţii lor să fie instruiţi cum anume să utilizeze tehnologia modernă însă şi profesorii au nevoie să îşi aprofundeze cunoştinţele din domeniul IT.

Dacă am început cu dificultăţile de ordin economic şi tehnic doresc să termin cu aspectul pozitiv care a venit odată cu predarea on-line conturat prin faptul că elevii şi profesorii au fost feriţi de expunerea la îmbolnăvire, au realizat că utilizarea calculatoarelor sau tehnologiei ne poate salva viaţa, am putut vedea lipsurile reale pe care le avem şi trebuie să le depăşim, am realizat că trebuie să ne adaptăm situaţiei şi avem portiţe alternative precum crearea de fişe pe suport de hârtie.

Îmi doresc ca toţi elevii, profesorii şi cei implicaţi în actul educaţional să beneficieze de reţele performante de internet, tablete de calitate şi instruirea necesară pentru a putea realiza predarea-învăţarea-evaluarea on-line. Sper să avem cu toţii condiţii economice de susţinere pentru acest proces modern.

MULT SUCCES TUTUROR!

BIBLIOGRAFIE

1. Albulescu Mirela, 2012, *Mass-media, societate, reprezentări sociale* , Editura ARGONAUT, Cluj – Napoca
2. Bocoş Muşata, Jucan Dana, 2017, *Fundamentele pedagogiei, teoria şi metodologia curriculumului – Repere şi instrumente didactice pentru formarea profesorilor,* EDITURA PARALELA 45, Piteşti
3. Catalano C. Horaţiu, 2007, *Aplicaţii ale instruirii asistate de calculator în predarea-învăţarea pedagogiei,* Editura KARUNA BISTRIŢA , Bistriţa
4. Cioponea Maria – Cristina, 2007, *Finanţe publice şi teorie fiscală,* EDITURA FUNDAŢIEI ROMÂNIA DE MÂINE, Bucureşti
5. Dulamă Maria Eliza, 2010, *Fundamente despre competenţe* – Teorie şi aplicaţii, PRESA UNIVERSITARĂ CLUJEANĂ, Cluj – Napoca
6. Gherasim Zenovic, 2007, *Programare şi baze de date* , EDITURA FUNDAŢIEI ROMÂNIA DE MÂINE, Bucureşti
7. Ken Robinson şi Lou Aronica, 2015, *Şcoli creative – Revoluţia de la bază a învăţământului* , Editura PUBLICA, Bucureşti
8. Mareş Marius Daniel, Fusaru Doina, Mihai Gabriel, 2007, *Office XP – instrumente birotice,* EDITURA FUNDAŢIEI ROMÂNIA DE MÂINE, Bucureşti
9. **Puiac Elena Cornelia, 2020, *Performanţe în şcoala contemporană,* UNIVERSITY PRESS TÂRGU-MUREŞ, Târgu-Mureş**
10. Sir Ken Robinson, 2011, *O lume ieşită din minţi – Revoluţia creativă a educaţiei* , Editura PUBLICA, Bucureşti

Învățarea văzută prin ochii platformelor educaționale

Ed.Cârnială Loredana
Şcoala Gimnazială Nr.11/ Grădiniţa cu Program Normal „Floare de colţ”, Botoşani

Educația, prin definiție, este potențatoare și „virtualizatoare”. Ea împinge actualul înspre virtualul, ce doar secvențial și progresiv se realizează. Asistăm astăzi însă la un puseu în ceea ce privește virtualizarea educației, la ivirea altei „fețe” a acesteia. Avem de a face cu o înscriere expresă a formării sau a unor etape ale acesteia pe un palier explicit virtual. Înmulțirea liniilor de instruire deschisă și la distanță, includerea cyber-culturii ca un nou referențial în învățare, atragerea internetului ca sursă și mijloc didactic, multiplicarea în timp real a legăturilor dintre partenerii educației mediate de calculator, raportarea la cyber-spațiu ca mediu privilegiat, informatizarea educației în genere constituie exemple concludente ale evoluției enunțate. Nu înseamnă că totul în materie de educație se mută dinspre actual către virtual. Fără o necesară și precisă actualizare (a unor cunoștințe, deprinderi, valori), nu poate fi vorba despre virtualizare. Virtualul se adaugă, firesc, la conduitele care s-au realizat prin programele educative clasice.

Ca urmare a folosirii simultan a metodelor tradiționale și e-learning desprindem 2 procese de învățare:

a) Învăţarea autoreglată

Învăţarea autoreglată este un model la care se face apel adesea atunci când se încearcă explicarea unor comportamente de învăţare în context e-learning. Acest model îşi are fundamentarea în constructivismul psihologic al lui Piaget şi în constructivismul social al lui Vîgotski, dar şi în teoria învăţării sociale a lui Bandura. Astfel, învăţarea este influenţată de un set de factori comportamentali (de exemplu, logarea la un sistem educaţional prin intermediul unui calculator), precum şi de factorii de mediu în care se desfăşoară învăţarea (de exemplu, designul instrucţional, feedbackul tutorelui). În cadrul acestei teorii, indivizii sunt văzuţi ca fiind proactivi, având un rol determinant în organizarea şi reglarea propriului act de învăţare (Bandura, 2001, apud Sha, Looi, Chen & Zhang, 2012).

Componentele cele mai importante în mediul virtual ale autoreglării învăţării sunt: **automonitorizarea, autoinstruirea, autoevaluarea şi autoîntărirea**.

Există o multitudine de modele teoretice asupra învăţării autoreglate, însă, indiferent de perspectiva propusă, sunt câteva puncte comune care definesc acest tip de învăţare:

• Implicarea activă a cursantului în învăţare; într-o manieră proactivă, cursanţii îşi selectează, organizează şi creează medii favorabile de învăţare; rolul activ pe care îl are cursantul poate fi unul dintre elementele definitorii ale succesului învăţării în context e-learning; cursantul joacă un rol esenţial în selectarea formei şi caracteristicilor instruirii de care are nevoie.

• Eficienţa oricărui mediu educaţional asupra angajamentului comportamental în învăţare este mediată de caracteristicile cursantului (factori personali), cum ar fi cunoştinţele anterioare, obiectivele şi autopercepţia sarcinii (Sha, Looi, Chen & Zhang, 2012). Din această perspectivă, cursanţii învaţă în cadrul e-learning-ului metodele de autoreglare atât prin acţiuni şi strategii individuale destinate dezvoltării acestor abilităţi, cât şi prin descoperirea acestora. Ei îşi îmbunătăţesc capacitatea de învăţare prin utilizarea selectivă a unor strategii metacognitive motivaţionale.

• Învăţarea autoreglată este un mediator între caracteristicile personale şi contextuale şi nivelul de performanţă atins. Toate modelele învăţării autoreglate fac referire la motivaţia alegerii unei anumite strategii sau a unui anumit răspuns, iar teoriile care studiază învăţarea autoreglată consideră că motivaţia şi învăţarea sunt procese interdependente care nu pot fi înţelese şi explicate separat (Zimmerman, 1990).

Astfel, cursanții care își autoreglează învățarea participă la modelarea propriei cunoașteri dintr-o triplă perspectivă: **-metacognitivă,**

-comportamentală

-motivațională

Din acest punct de vedere, afirmația conform căreia e-learning-ul se pretează mai bine pentru cursanții maturi pare să se confirme tocmai datorită faptului că aceștia au calitățile necesare pentru a-și regla procesul de învățare și pentru a se automotiva. De asemenea, și din perspectiva m-learning-ului pot fi avute în vedere două aspecte referitoare la învățarea autoreglată. În primul rând, cursanții trebuie să fie motivați să se angajeze în activități cognitive, în scopul de a face învățarea mobilă cât mai eficientă. În al doilea rând, ca bază pentru o activitate autoreglată, cursanții trebuie să dobândească cunoștințe de specialitate din domeniul de interes, cunoștințe și abilități metacognitive și abilități de reglare, astfel încât să fie în măsură să-și monitorizeze, să-și controleze și Forme și metode de învățare în e-learning 93 să-și regleze procesele cognitive și procesele motivaționale în învățarea mobilă (Sha, Looi, Chen & Zhang, 2012).

b) Învățarea situațională (situată).

Cu influențe dinspre constructivismul social (Vîgotski) și învățarea socială, Jean Lave și Etienne Wenger au propus o teorie asupra învățării care scoate în evidență contextul general în care are loc învățarea, dar și importanța grupului pentru învățare. Din această perspectivă, învățarea situată poate fi văzută ca o formă a învățării prin cooperare. Învățarea este un proces care, în mod normal, apare ca funcție a unei activități, a unui context sau a unei culturi în care aceasta este situată (Lave & Wenger, 1990). Acest lucru contrastează cu foarte multe dintre activitățile de învățare la clasă care implică cunoașterea, dar care sunt abstracte, în afara contextului real și a cadrului general în care se derulează.

Principiile de bază ale acestui tip de învățare sunt următoarele: informațiile și cunoștințele trebuie prezentate în contexte autentice, în cadrele și mediul care, în mod normal, antrenează aceste cunoștințe; învățarea presupune interacțiune socială și colaborare. În încercarea de a face operațională teoria învățării situaționale (Brown, Collins & Duguid, 1989), au fost identificate o serie de aspecte ale acestui model, care pot fi translate către practica educațională. A fost propus un set de proceduri care să permită „ucenicia cognitivă” într-un context de învățare situat.

Modelul învățării situate se pliază foarte bine pe modelul învățării mobile. Prin definiție o învățare informală, m-learning-ul se poate bucura de toate atributele învățării situate (Herrington & Oliver, 2000):

• Propune cadre și contexte reale, autentice ale învățării, care reflectă modul în care sunt folosite și aplicate cunoștințele în viața de zi cu zi.

• Susține seturi de activități autentice care se regăsesc în viața reală. • Oferă acces la performanțele unor experți și la modelarea unor procese.

• Permite multiple roluri și perspective; definirea rolurilor de novici, care sunt în căutare de informație și cunoștințe, dar și definirea rolurilor de experți-sursă, membri ai comunităților de practică ce pot oferi informații în domeniul de interes.

• Sprijină construcția colaborativă a cunoașterii prin dezvoltarea unor comunități de practică pe diverse domenii, care prin intermediul m-learning-ului pot schimba informații și soluții. • Promovează reflecția pentru a permite formarea conceptelor abstracte în timpul perioadei de „ucenicie cognitivă”.

• Promovează articularea cunoașterii pentru a permite cunoștințelor tacite să se transforme în cunoștințe explicite.

• Permite asistarea și sprijinul cursanților de către tutore. • Oferă posibilitatea evaluării învățării în contextul realizării sarcinilor reale. Această perspectivă teoretică, susținută de învățarea mobilă, oferă noi posibilități de a integra experiențe de învățare din interiorul clasei, dar și din afara acesteia. S-au născut în acest context o serie de concepte pedagogice cu

totul noi, cum ar fi cel de „învăţare neîntreruptă multicontextuală” (seamless learning) (Wong & Looi, 2011). Această noţiune a fost propusă pentru a defini aceste noi situaţii care sunt marcate de o continuitate în ceea ce priveşte Forme şi metode de învăţare în e-learning 95 experienţele de învăţare derulate în contexte diferite, atât formale, cât şi informale. Caracteristicile de bază ale acestui tip de învăţare sunt următoarele (Wong, 2012): • Cuprinde activităţi de învăţare formale şi informale.

• Include activităţi de învăţare personală şi socială. • Depăşeşte constrângerile temporale. • Depăşeşte constrângerile spaţiale

. • Acces universal la resurse pentru învăţare.

• Include învăţarea în lumea reală, dar şi în cea virtuală

. • Presupune utilizarea combinată a mai multor tipuri de dispozitive tehnologice. • Comutare neîntreruptă între sarcini de învăţare multiple.

• Învăţarea presupune o sinteză de cunoştinţe (anterioare, noi, învăţare multidisciplinară).

• Cuprinde multiple modele pedagogice sau de învăţare prin activitate (facilitate de profesori). Învăţarea „neîntreruptă multicontextuală” sugerează că studenţii sau cursanţii, individual sau în grupuri, pot iniţia activităţi de învăţare mobilă într-o varietate de situaţii, ori de câte ori au nevoie de informaţii sau doresc să afle anumite lucruri. Acest model permite o trecere extrem de facilă de la un scenariu de învăţare la altul, folosind dispozitivul mobil personal ca mediator.

Deşi bazată pe şi strâns legată de teoriile cognitiviste şi constructiviste, aplicarea excesivă a acestei metode poate conduce la un efect invers, în loc să fie stimulată construirea cunoaşterii prin accentuarea importanţei filtrelor individuale de interpretare a realităţii, se poate ajunge la formalism şi la o standardizare nedorită a cunoaşterii. Până când computerul nu va fi capabil să înţeleagă emoţiile umane complexe, să aprecieze comportamentele creative, să dirijeze învăţarea într-o manieră individuală şi să o orienteze către individul uman real, şi nu cel generic, instruirea programată rămâne o metodă (pe lângă altele) din arsenalul metodelor pedagogice. Înţelegerea instruirii programate, a fundamentelor şi a valorii acesteia poate să-i ajute pe educatori în conceperea unui act educaţional judicios, raţional şi eficient, ferindu-i totodată de seducţia excesului de metodă. Relaţia instructor-cursant este vitală pentru dezvoltarea personalităţii individuale şi a relaţiilor interumane. Totodată, instruirea programată şi, prin extensie, cea asistată de calculator nu pot acoperi întregul proces instructiv-educativ şi nu pot constitui o metodă pedagogică universală.

Bibliografie :

1.Învățarea în mediul virtual-Ghid de utilizare a calculatorului în educație (Ceobanu Ciprian)
2.Mediul virtual de învățare(Constantin Cucoș)

Modalităţi de integrare a copiilor cu cerinţe educative speciale în învăţământul de masă

Prof. Inv.preșcolar Ceaușene Andreea Mirela
Șc. Gim. Aviator Alexandru Șerbanescu Colonești-GPN. Colonești

În ţara noastră, elevii cu cerinţe educative speciale au învăţat în şcoli speciale, cu cadre didactice pregătite pentru a lucra cu astfel de copii, dar în ultimii ani, s-a ajuns la concluzia că procedându-se astfel, aceşti elevi sunt oarecum excluşi din viaţa socială şi s-a decis întegrarea lor în învăţământul de masă.

Şcoala, ca instituţie publică de formare şi socializare umană trebuie să răspundă cerinţelor tuturor elevilor, atât celor care au un ritm de învăţare şi un potenţial intelectual şi aptitudinal peste medie, dar şi celor care manifestă deficienţe de învăţare. Ambele categorii pot fi considerate cu cerinţe educative speciale şi necesită un program individualizat de învăţare. În calitate de profesor, am fost pusă în situaţia de a avea la clasă elevi cu cerinţe educative speciale şi, în astfel de situaţii, am încercat să găsesc cele mai bune metode de predare-învăţare pentru a-i determina pe toţi participanţii la actul educaţional să se implice conştient în activităţile derulate.

Am ţinut cont de faptul că elevii integraţi au nevoie de sprijinul nostru, al cadrelor didactice şi de sprijinul colegilor de clasă. Ei nu trebuie marginalizaţi în niciun fel, nu trebuie „uitaţi” în clasă pornind de la ideea că nu vor putea ajunge niciodată ca şi ceilalţi elevi. Obiectivul principal al şcolilor de masă în care învaţă elevii cu CES este asigurarea integrării acestora în mediul şcolar. Şcoala trebuie să aibă în vedere transformarea elevului într-o persoană capabilă să-şi creeze propriile procese şi strategii de raţionament utile pentru rezolvarea problemelor reale şi apropiate.

Adaptarea curriculum-ului la nivelul clasei reprezintă una dintre soluţiile propuse de către factorii abilitaţi. O calitate esenţială a curriculum-ului şcolar actual este aceea că vizează un grad mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat. Astfel, în urma analizei amănunţite a evaluărilor iniţiale, am proiectat conţinuturile individualizat şi diferenţiat, astfel încât să poată fi înţelese de către elevi, am avut în vedere faptul că învăţarea trebuie văzută ca un proces la care elevii participă în mod activ, îşi asumă roluri şi responsabilităţi.

Planificarea individualizată a învăţării presupune adaptarea educaţiei la nevoile individuale din perspectiva diferenţelor dintre elevi. Diferenţierea curriculumului, atât pentru copiii cu dizabilităţi, cât şi pentru cei cu potenţial de învăţare ridicat se întemeiază pe aceleaşi premize: sistemul de învăţământ se poate adapta unor abilităţi şi trebuinţe diferite; aceleaşi scopuri educaţionale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate; realizarea scopurilor educaţionale este facilitată de selecţia şi organizarea obiectivelor educaţionale conform diferenţelor individuale; diferitele trebuinţe educaţionale pot fi întâmpinate prin oportunităţi educaţionale variate.

Diferenţierea curriculară necesită astfel selecţionarea sarcinilor de învăţare după criteriul maturităţii intelectuale, ritmul de lucru şi nu după criteriul vârstei cronologice. Este nevoie de o adaptare a procesului instructiv educativ la posibilităţile intelectuale, la interesele cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului.

Toţi elevii care participă la procesul de educaţie trebuie să beneficieze de o diferenţiere educaţională pentru că: au abilităţi diferite, au interese diferite, au experienţe anterioare de învăţare diferite, provin din medii sociale diferite, au diferite comportamente afective(timiditate, emotivitate) au potenţial individual de învăţare, învaţă în ritmuri diferite, au stiluri de învăţare diferite. Modalitatea de evaluare poate fi adaptată în funcţie de potenţialul individual. Evaluarea trebuie să vizeze identificarea progresului realizat de elev, luând ca punct de plecare rezultatele evaluării iniţiale. Tratarea

individualizată a şcolarilor facilitează adaptarea acestora la cerinţele şi obiectivele procesului instructiv-educativ şi presupune corelarea între cerinţele programei şi posibilităţile copiilor.

Tratarea diferenţiată exprimă necesitatea ca organizarea, desfăşurarea şi evaluarea activităţilor instructiv-educative să stimuleze dezvoltarea copilului. Sarcinile care se dau copilului să fie în concordanţă cu însuşirile de personalitate, care se află în permanent devenire şi transformare, astfel asigurându-se o amplificare a efortului psihic şi fizic al copilului.

Diferenţierea se poate face atât prin curriculum, prin extinderea şi profunzimea cunoştinţelor propuse spre învăţare, cât şi prin formele de organizare a activităţii şi a metodelor didactice utilizate. Copiii aflaţi în diferite faze ale insuccesului şcolar pot fi cuprinşi în activităţi frontale, dar trebuie trataţi şi individual, cu sarcini de lucru care să ţină seama de dificultăţile lor.

Cadrul didactic trebuie să pună un accent pe abordarea pozitivă a comportamentului copiilor, ameliorarea practicilor educaţionale, cum ar fi: evitarea discriminărilor, a favorizării sau etichetării copiilor, evitarea reacţiilor impulsive neadecvate, a ameninţării şi intimidării copiilor, exprimarea încrederii în posibilităţile fiecărui copil de a reuşi.

În activităţile didactice destinate elevilor cu CES se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe: să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale, prezentarea să fie clară, precisă, concisă, ideile să fie sistematizate, să se recurgă la procedee şi materiale intuitive, să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Metodele de simulare (jocul didactic, dramatizarea) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline, cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate, trezesc motivaţia şi implică participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de formare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, învaţă unii de la alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Integrarea copiilor cu CES se poate realiza nu numai prin activităţi educative şcolare, ci şi prin activităţi extracurriculare.

Este necesară o riguroasă planificare, organizare şi desfăşurare a acestor tipuri de activităţi în relaţie directă cu posibilităţile reale ale elevilor şi pentru a veni în întâmpinarea problemelor pe care elevii respectivi le resimt în raport cu actul educaţional.

Rolul terapeutic al activităţilor extracurriculare constă în faptul că prin ele se poate realiza mai uşor socializarea copiilor cu CES. În funcţie de specificul lor, aceste activităţi dezvoltă la elevi priceperi, deprinderi şi abilităţi cognitive şi comportamentale, mult mai solide, pentru că, desfăşurându-se în afara cadrului tradiţional al sălii de clasă, ele permit contactul direct cu realitatea socială.

Activităţile extracurriculare de tipul vizitelor, excursiior şi drumeţiilor, permit dezvoltarea relaţiilor interpersonale şi o mai bună relaţionare a copiilor cu societatea, sporirea interesului de cunoaştere a frumuseţilor naturale şi de patrimoniu, formarea şi dezvoltarea unor sentimente de preţuire a mediului natural, în vederea adoptării unui comportament ecologic adecvat.

Educaţia integrată va permite copiilor cu CES să trăiască alături de ceilalţi copii, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi în vederea adaptării, integrării şi devenirii lor ca şi ceilalţi.

Bibliografie:

Gherguţ, A. (2006), Psihopedagogia persoanelor cu cerinţe speciale.Stategii diferenţiate şi incluzive în educaţie, Editura Polirom, Iaşi

Popovici, D. (1998) – Învăţământul integrat sau incluziv, Editura Corint, Bucureşti

Învățământul românesc în pandemie
Resurse educaționale utilizate în anul școlar 2020/2021

Autor: Florica Voicu
Liceul Tehnologic Pamfil Șeicaru

Școala românească este în continuă transformare. Profesori, elevi și părinți învață împreună să depășească această perioadă grea pe care o trăim.

Trecerea de la tablă și cretă, la tabla digitală și la platformele educaționale este în continuare un impact emoțional pentru mulți dintre noi.

Utilizarea metodelor moderne de învățare nu este chiar o noutate pentru mulți dintre noi, doar că era la nivel obțional și era folosită doar în situații speciale.

Folosirea telefoanelor mobile, în scop didactic, era rară. Acum este oblgatoriu ca fiecare elev să dețină calculator, laptop, telefon sau alt device conectat permanent la Internet. În lipsa unui astfel de instrument, conectarea la platforma educațională utilizată de profesor, este imposibilă.

Utilizarea platformelor educaționale a devenit indispensabilă în situația actuală. Diferite platforme sunt folosite în toate școlile, indiferent de profilul lor.

Educatori, învățători și profesori au lucrat pe platformele acreditate de MEN, pentru a continua să păstreze legătura cu elevii de toate vârstele.

Marea dificultate a fost confruntarea cu echipamentele necesare conectării online a elevilor din medii nefavorabile și chiar a unor profesori.

Printre cele mai utilizate platforme educaționale sunt: Classroom, ZOOM, 24Edu, DIDACTIC PREMIUM, etc.

Liceul unde funcționez, ca profesor de discipline tehnice, folosește în prezent 24Edu și Zoom. Multe dintre materialele didactice sunt comunicate elevilor și prin intermediul WattsAp-ului, elevii neputându-se conecta la platforme.

Platformele educaționale prezintă și ele atât avantaje cât și dezavantaje.

Printre avantaje pot enumera:

- Cel mai bun brainstorming interactiv în timp real
- Uneori, cerința de a gândi, de a planifica, scrie şi rezuma este ceea ce face din învățare mai eficientă pentru o persoană
- Mulțimea de activități care sunt acum posibile on-line face posibilă crearea mai multor tipuri de medii de învățare eficiente.
- Studii de feedback timpurii pentru a vedea ce merge bine și ce poate fi îmbunătățit
- Feedback-ul făcut mai devreme în timpul cursului astfel încât pot fi făcute corecturi și modificări
- Deschidere ușoară pentru elevii care ar putea avea comentarii sau sugestii, întrebări.

Când au fost introduse cursurile online pentru prima dată, au fost aproape în totalitate asincrone - o versiune actualizată a cursurilor de învățare la distanță prin corespondență. Acum avem sisteme de management ale sălilor de clasă virtuale și instrumente audio care fac posibil să se facă aproape tot ceea ce facem în sălile de clasă. În plus, putem angaja adesea elevii în activități de colaborare şi reflectare, iar ceea ce urmează este înregistrat și arhivat și disponibil apoi pentru revizuire ocazională.

Nu este nimic mai bun decât un brainstorming interactiv în timp real, alteori, cerința de a gândi, de a planifica, scrie și rezuma este ceea ce face din învățare mai eficientă pentru o persoană. Varietatea de activități care sunt acum posibile on-line face posibilă crearea mai multor tipuri de medii de învățare eficiente.

Dezavantaje:

- Copii care trăiesc în familii fără posibilități materiale care să le asigure device-uri performante și a căror singură șansă este învățământul clasic, cu prezența în clasele de curs, cu profesorul la catedră și utilizând mijloacele clasice de predare.
- Lipsa Internetului sau a posibilității de conectare a elevilor din varii motive, printre care și cel de mai sus.
- Copii din localități care nu au nici energie electrică sau alte utilități. Aici și școlile au rămas la nivelul școlii lui Nică din celebra povestioară.
- Dificultatea utilizării tehnologiei moderne de către unii profesori.
- Necesitatea cursurilor de pefecționare în resurse digitale și utilizarea de platforme educaționale a profesorilor care sunt obișnuiți cu acestea.

Deși uneori nu vrem să acceptăm, aceasta este realitatea dură cu care ne confruntăm , la nivel de țară. Ar trebui rezolvate toate acestea pentru acești copii și abia după aceea să le povestim de laptopurile promise de minister, de Internet și platforme educaționale.

Revenind la noi, cei privilegiați, familiarizați cu tehnologii accesibile cu posibilitățile pe care le oferă utilizarea platformelor școlare. Acestea oferă strategii de predare ce pot fi utilizate cu ușurință:

1.Pregătirea de mesaje, de discuții, care invită la întrebări, discuții, reflecții și răspunsuri:

- Discuții într-un curs online (echivalent cu un curs față-în-față)
- O diferență cheie: discuțiile on-line sunt asincrone, oferind timp pentru gândire și reflecție și care necesită răspunsuri în scris și / sau audio și care devin parte dintr-o arhivă de curs
- Discuțiile ar putea fi concepute pentru unul din următoarele scopuri:
  - Oferiți o întrebare deschisă și un forum pentru răspunsuri
  - Încurajați gândirea critică sau creative
  - Consolidarea proceselor din domeniu sau procedural
  - Realizarea interacțiunii sociale și construirea comunității - au elevii posibilitatea să se cunoască unii pe alții personal și intelectual
  - Experiențe validate
  - Sprijinirea elevilor în propriile reflecții și anchete

2.Concentrarea pe resursele de conținut și aplicații și link-uri la evenimente curente și exemple, care sunt ușor de accesat de la calculatoarele elevului:

- Elevii trebuiesc încurajați să ajute la utilizarea cea mai bună a lumii de resurse de pe Internet.
- Elevii vor fi implicați în identificarea de conținut de înaltă calitate, care este disponibil on-line (tutoriale, simulări și materiale suplimentare on-line).
- Vor fi implicați în misiuni și discuții despre modul în care diferitele instrumente statistice sunt utilizate în situații profesionale și în procesul de luare a deciziilor.
- Se vor include exemple care te-au ajutat, cum și de ce, dar și exemple care nu au fost favorabile.

3. Combină conceptul de bază de învățare cu învățarea personalizată

- Arătând modul în care gândim forţează elevii să creeze, să vorbească, să scrie, să explice, să analizeze, să judece, să raporte și să întrebe
- Aceste tipuri de activități arată clar elevilor și colegilor lor, ceea ce știu sau nu știu, care sunt neclarităţile și lucrurile pentru care ei își manifestă curiozitatea

Bunele practici combină o serie de principii de bază de învățare, explicate mai pe larg în alte resurse. Aceasta înseamnă că școala identifică conceptele de bază care urmează să fie învățate într-o lecție - obiectivele de performanță - și apoi îndruma pe cei care învață printr-un set de proiecte din ce în ce mai complexe și chiar personalizate unde se aplică aceste concepte de bază. Sprijinirea elevilor cu obiectivele lor profesionale, care sunt strâns legate de obiectivele de performanță ale unei lecții și chiar dincolo de parametrii de lecție este un câștig pentru elevi atât la nivel individual cât și la nivel de clasă. Cum se face acest lucru? Oferirea de opțiuni și teme variate și proiecte speciale, este o modalitate de a face acest lucru.

Confruntarea cu un nou domeniu sau cu o nouă disciplină, elevii se concentrează adesea pe învățarea vocabularului unei discipline, dar această activitate se face adesea în mod izolat de la o înțelegere a conceptelor care dau cuvintelor sens. Fără conceptele care stau la bază, cuvintele sunt „buruieni“ izolate și „semințe“, susceptibile de a fi “suflate” departe de vânturile timpului, de obicei, doar la câteva ore după un examen.

4.Planifică o încheiere adecvată şi un rezumat adecvat temei tratate

- Reamintiți elevilor ce urmează și care sunt termenele pentru teme
- Se fac anunțurile de acest tip oferă o listă „To Do“ și programul pentru elevi
- Vom planifică încheierea experienței lecției (oportunități de reflecție și de integrare a cunoștințelor utile)
- Este, de asemenea, un timp pentru a rezuma experiențele sociale și cognitive positive
- Rezumatele, Experiențele și Analizele se includ la sfârșit de lecție/capitol

Concluzie:

Se pare că folosirea celor două stiluri de învățare sincronă și asincronă, este viitorul pentru învățământ.

Bibliografie

1. www.digitaliada.ro

Digitaliada

2. Elearning.ro

Samsung EduPedia™ 2017: șase manuale digitale noi, teste ...

3. GHID DE UTILIZARE A PLATFORMEI REȚEAUA EDU.RO

4. http://cirugiaminimamenteinvasiva.es/SurgTTT-eLearning/index.php/ro/mod5-3/teaching-strategy-rules-to-follow/383-5-use-both-synchronous-and-asynchronous-activities-5

Educația față în față cu provocările pandemiei

Prof. Fotin Laura Mihaela

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu elevii și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**.** Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că *nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online***.** Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor/studenților: *învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii /studenții să învețe și să lucreze independent.*

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi/studenți. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (avem exemple de unități de învățământ care reglementează doar anumite platforme educaționale care sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).

Modalitățile de organizare a interacțiunii educaționale sunt regionale (cazul unor ISJ-uri), instituționale (cazul unor universități) sau neorganizate (în cea mai mare parte). Măsuri adoptate la nivel național există doar în ceea ce privește asigurarea mediului optim de învățare pentru elevii care vor susține examene naționale (examenul de Evaluare Națională și de Bacalaureat) prin organizarea activităților educaționale TV (programul Teleșcoala), model preluat și de unele inspectorate școlare la nivelul învățământului preuniversitar. Lista prezentată nu este exhaustivă; internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității educaționale.

În mod firesc, noul demers educațional va avea efecte în ceea ce privește influența mediul educațional astfel construit asupra rezultatelor învățării elevilor/studenților.

1. Ce înseamnă pentru un elev trecerea la școala online? Cum percepe el această schimbare?

2. Ce impact are asupra lui?

3. Ce modificări comportamentale, emoționale se produc?

4. Ce consecințe are lipsa interacțiunii directe cu profesorii? Interacțiunea virtuală poate ține loc de interacțiune directă?

5. Care vor fi rezultatele învățării? Putem vorbi de atingerea rezultatelor prefigurate ale învățării? În ce măsură se poate vorbi de formarea competențelor specifice în contextul în care activitatea on-line este cu precădere centrată pe aspectul teoretic?

În contextul *învățării on-line***,** literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de *e-pregătire,* care se referă la atât la *e-pregătirea organizației școlare* pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la *e-pregătirea elevilor* care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la *e-pregătirea profesorului*, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

PROFESOR INVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: LUCA CLAUDIA ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MIHAIL SADOVEANU
STRUCTURA GRADINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT PRICHINDEL
ÎNTORSURA BUZĂULUI, COVASNA

Competențele necesare în secolul al XXI-lea s-au schimbat considerabil într-o societate globalizată interconectată și bazată pe cunoaștere. Pe lângă competențele elementare, competențele transversale, precum soluționarea problemelor, spiritul antreprenorial, gândirea critică și competențele digitale, sunt din ce în ce mai importante. Competențele transversale sunt esențiale pentru inserția profesională și inovare.

Tehnologiile digitale pentru educație au atins un nivel ridicat de maturitate; sunt disponibile și din ce în ce mai utilizate infrastructuri, dispozitive, instrumente/software și conținuturi specifice. Cu toate acestea, asimilarea acestor tehnologii este în continuare inegală de la un stat membru la altul. Conducerea din instituții, competențele cadrelor didactice și coerența cadrelor pentru politici rămân obstacole importante în calea integrării sistematice a acestui element. Există un larg consens în rândul factorilor de decizie politică și al practicienilor cu privire la faptul că sunt necesare abordări holistice pentru utilizarea optimă în educație a tehnologiilor digitale și online. Sistemele de învățământ sunt în prezent deschise pentru noi actori, iar cadrele didactice își pot crea comunități puternice și incluzive, în sprijinul unor experiențe bogate de învățare. Omniprezența rețelelor de comunicare socială și a tehnologiilor digitale la toate nivelurile societății a evidențiat că este necesar ca instituțiile de învățământ să deschidă mediul de învățare pentru a veni în sprijinul inserției profesionale și al cetățeniei active. Resursele educaționale digitale și deschise pot fi utilizate, partajate și adaptate pentru diferite contexte de învățare, permițându-le cursanților să participe la producerea materialelor didactice și să creeze experiențe de învățare mai autentice. Datele generate de activitățile online pot fi utilizate pentru personalizarea învățării, predării și evaluării. În prezent, cercetarea la nivel european cu privire la analitica învățării nu este suficient de avansată pentru a putea ghida elaborarea politicilor și practica în domeniu, inclusiv cu privire la chestiuni cum ar fi protecția și caracterul privat al datelor.

Învățarea personalizată, facilitată de tehnologiile digitale, poate aduce îmbunătățiri semnificative ale rezultatelor obținute în urma procesului de învățare.

Dobândirea competențelor și a aptitudinilor digitale nu poate fi disociată de modul în care sunt organizate procesele de învățare și de modul în care programele de studio sunt traduse în practicile pedagogice.

Utilizarea tehnologiilor digitale va însemna colectarea unor volume tot mai mari de date privind procesele de învățare. „Analitica învățării” are un potențial considerabil în ceea ce privește personalizarea și ameliorarea procesului de învățare. În același timp însă, această abordare ridică și o serie de întrebări legate de protecția, reținerea și caracterul

privat al datelor, la care vor trebui găsite răspunsuri. Este necesară o mai bună susținere a cercetării europene, pentru ca aceasta să poată contribui la elaborarea unor politici fondate pe informații solide. Introducerea în programele de formare psihopedagogică inițială a disciplinelor pentru integrarea tehnologiei în procesul de predare - învățare - evaluare este și ea menționată. Un pic cam târziu însă, având în vedere faptul că încă din 2014 Consiliul European concluziona și recomanda statelor membre ale Uniunii Europene: Răspândirea rapidă a instrumentelor de învățare digitale și a resurselor educaționale deschise creează totodată nevoia ca profesorii să dobândească o înțelegere suficientă a acestora, pentru a putea dezvolta competențe digitale relevante și a le utiliza în mod eficace și adecvat în cadrul predării. Aceste instrumente noi pot contribui, de asemenea, la asigurarea accesului egal la un învățământ de înaltă calitate pentru toți. Nu este foarte realist să plecăm de la presupoziția că trecerea la predarea exclusiv online se poate face cu ușurință. Dincolo de faptul că există gospodării care nu au acces la internet sau semnal la telefon, ori nu au un computer/laptop/tabletă/telefon mobil, precum și un nivel al competențelor digitale destul de scăzut, autoizolarea la domiciliu și mutarea procesului educațional exclusiv în spațiul domestic a generat și alte situații complicate. Pot exista cazuri în care familiile cu mai mulți copii trebuie să împartă resursele TIC și spațiul de lucru pentru copiii și pentru propriul serviciu (în cazul persoanelor care lucrează de acasă). Părinții fără competențe digitale, mai ales cei care nu lucrează de acasă și sunt plecați în timpul zilei, nu pot sprijini copiii în vederea utilizării adecvate a resurselor online, iar imposibilitatea interacțiunii fizice face dificilă învățarea în grupul de egali. Accesul de pe telefonul mobil la internet poate să nu fie suficient pentru a susține un proces îndelungat de învățare, în contextul în care tranziția spre online presupune mai mult decât întâlniri prin intermediul platformelor audio-video sau teme trimise prin aplicații de mesagerie. Pentru ca întreaga metodologie de predare / învățare să poată fi transferată online, este necesară o reorganizare sistematică a procesului de învățare prin intermediul computerului. Alte aspecte importante sunt lipsa sau accesul la o imprimantă și consumabile necesare tipăririi fișelor de lucru sau a materialelor primite, copii care rămân singuri acasă; stres generat de riscul de îmbolnăvire și de șomaj. În contextul învățării on-line, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de pregătire, care se referă atât la pregătirea organizației școlare pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la pregătirea elevilor care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la pregătirea profesorului, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie. Pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate. Trecerea bruscă la o altă

modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional. Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevii.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi) pentru o astfel de experiență didactică. Pentru ca sistemele educaționale să răspundă adecvat acestei provocări este nevoie să identificăm de la inceput care sunt barierele care împiedică schimbarea politicilor şi practicilor în acest sens. Avem nevoie să fim încurajați în demersul educației online, prin aceea că fiecare pas trebuie măsurat şi evaluat, ceea ce însemnă incurajarea efectuarii mai multor studii la nivel național, studii care să evidențieze dimensiunile modelului românesc de educație pentru copil cu elementele lui de succes dar si cu barierele. Numai pornind de la experienta proprie, argumentand necesitatea schimbarii si oferind ocaziile de schimb de opinii si experimentare, vom avea sansa unei dezvoltari europene si eficiente a modelului educativ romanesc.

Bibliografie

https://ec.europa.eu/assets/eac/education/policy/strategic-framework/expert-groups/2014-2015/group-highlights_ro.pdf
http://www.tvet.ro/Anexe/4.Anexe/4.8.4.%20Anexa%201.pdf
https://www.upit.ro/ro/upit-pentru-comunitate/educatia-fata-cu-provocarile-unei-situatii-exceptionale
https://revistarepere.files.wordpress.com/2012/02/numarul-5_complet.pdf

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR HERMENEAN ELENA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ MIHAIL SADOVEANU
ÎNTORSURA BUZĂULUI, COVASNA

Educația reprezintă o prioritate pentru orice națiune. Ea constituie factorul de bază în transmiterea și crearea de noi valori culturale și general umane, în dezvoltarea individului, în formarea conștiinței și identității naționale.

Calitatea educației determină în mare măsură calitatea vieții și crează oportunități pentru desfășurarea la nivel maxim a potențialului fiecărui cetățean.

În actualul context de distanțare socială pentru a preveni răspândirea SARS-COV2 trebuie să ne asigurăm că fiecare copil are acces la educație, iar conținutul transmis este relevant și calitativ. În acest sens chiar dacă ne aflăm în locuri diferite, educatori și elevi, ne putem conecta și accesa informații necesare și utile. Însă această învățare online ne limitează interacțiunea directă, socializarea și empatizarea, elemente de bază în educația copilului, dar pe de altă parte devine o oportunitate de conectare a trio-ului:profesor, părinte, elev. Este de asemenea un prilej de reflecție asupra a ceea ce este învățarea, de experimentare a unor noi moduri de a învăța. Ca un avantaj a acestei realități, este experiența inedită, este o invitație de nerefuzat pentru copiii nativi digital. Dezavantajele sunt lipsa apropierii fizice, empatia și oboseala psihică pe care o cauzează expunerea la ecran.

Trecerea bruscă de la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă, are efecte negative pe termen lung, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea procesului educațional. Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Putem spune că apar disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofeream elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback real, iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, putem semnala: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real. Din păcate nici cele mai sofisticate și mai performante platforme educaționale online nu sunt ideale, astfel încât să asigure condiții similare cu o clasă reală. Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa. Pot fi complementare, niciodată alternative. Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cu echipamente și accesul la Internet. Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare. Pentru educatori, proiectarea și desfășurarea de activități de învățare la distanță cu suport digital este un demers în care stăpânirea componentei tehnice contează cel mai mult. Aspectele pedagogice sunt, de asemenea, importante pentru realizarea unor situații educative eficiente.

Punctul de cotitură marcat de perioada actuală readuce în prim plan nevoia unei strategii pe termen lung care să valorifice programele anterioare și expertiza acumulată în sistem în diverse contexte. General vorbind, câteva direcții ar putea fi conturate preliminar prin- reorganizarea curriculumului, asigurarea accesului echitabil la resurse și instrumente digitale, facilitarea dezvoltării profesionale continue.

Bibliografie

https://ec.europa.eu/assets/eac/education/policy/strategic-framework/expert-groups/2014-2015/group-highlights_ro.pdf
http://www.tvet.ro/Anexe/4.Anexe/4.8.4.%20Anexa%201.pdf
https://www.upit.ro/ro/upit-pentru-comunitate/educatia-fata-cu-provocarile-unei-situatii-exceptionale
https://revistarepere.files.wordpress.com/2012/02/numarul-5_complet.pdf

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Leonte Adina-Georgiana

COVID-19 a dus la închiderea școlilor din întreaga lume și transferarea activității în mediu online, aducând pe lângă avantajul în priviinta protecției sanitare și scutirea de timp și resurse financiare, cu efecte pozitive în procesul de predare/învățare pentru ambii actori ai procesului educațional.

Peste 1,2 miliarde preșcolari,școlari,elevi și studenți au învățat de acasă, un întreg semestru școlar, e-learning-ului afectând direct inechitățile sociale din diverse regiuni, copiii familiilor cu venituri reduse, cei cu dezabilitati,copiii din zone rurale cu infrastructură deficitară. Învățarea electronică la distantă necesită ca elevul să-și adapteze stilul de învățare, într-un sistem bazat pe tehnologie, cu un efect pozitiv în acumularea cunostiintelor de IT.

Obținerea de informații pe bază teoretică este avantajată în detrimentul aplicației - ce poate avea o abordare dificilă. Cercetările sugerează că învățarea online și-a dovedit eficiența în dobândirea informațiilor și că acest proces necesită mai puțin timp, ceea ce înseamnă că modificările provocate de coronavirus ar putea fi foarte utile. Utilizarea noilor tehnologii în activități de învățare determină profesorii să regândească procesul didactic astfel încât să fie aplicabil în mediu digital.Facilul acces la informații necesită o atenție sporită, cadrele didctice devenind un soi de ghizi ce-și pun în valoare competențele digitale în vederea atingerii obiectivelor educaționale.

Din nefericire acest proces a fost însoțit de numeroase dificultăți: privind accesarea – dificultăți tehnice, nivelul insficient al competențelor digitate, lipsa echipamentelor, lipsa de conținut educațional diversificat și alte câteva de natură personală-interdicții din partea părinților,lipsa obișnuinței de a învață cu tehnologii noi; o diferențiere clara intre participanții din mediul urban și cel rural. Au fost de asemenea sesizate incidente de securitate pentru unele din aplicațiile accesate (de exemplu: ZOOM), precum și dificultăți în autentificarea lucrărilor unora dintre elevi. A existat un dezavantaj pentru preșcolari și școlari, mai puțin sau deloc familiarizați cu rețele de socializare sau mediul virtual. La aceste aspecte se adaugă motivarea și menținere trează a interesului elevilor, greu de realizat online, determinat fiind de gradul de atractivitate pe care activitatea profesorului a reușit să-l atingă, abordarea transdiscilinara și interdisciplinară a curricumului într-o manieră de lucru cu mai puține cosnstrangeri asemeni educației nonformale utilizând instrumente și resurse digitale într-o maniera aplicată.Posibilitățile de a împărtăși cu ușurință colegilor de breazlă aunor astfel de realizări a determinat o creștere a nivelului de colaborare în folosul tuturor. O amenințare greau de surmontat rămâne lispa accesului sau dificultatea în utilizarea unei astfel de mediu datorată mijloacelor tehnice sau competentelor, alături de vicierea practicilor pedagogice aplicate față-în-față, prin diminuarea traductorilor emoționali.

Toate concluziile enunțate mai sus pot preprezenta elemente de analiză pentru conturarea unei imaginii în priviinta utilizării platformelor educaționale în perioada de referință, pentru o adevărată provocare ce și-a găsit rezolvări pas-cu-pas. Nefericita situație pe care o parcurgem ne va determina o abordarea în folosul educației prin implementarea de mijloace moderne, tehnici și metode adecvate, într-un tempou corelat cu viteza de lucru din lumea digitală.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

IANCU LIDIA LAURA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM
PRELUNGIT NUMĂRUL 26 „JUNIOR”, BRAȘOV

„Omul nu poate deveni om decât prin educaţie."
IMMANUEL KANT

Pentru o mai nuanţată precizare a ceea ce denumim educaţie, se cuvine să amintim aici cuvintele lui Immanuel Kant prin care subliniază faptul că omul este singura ființă care trebuie educată pentru a deveni om; omul nu este nimic decât ceea ce face educația din el; educația este cea care face diferența între om și celelalte creaturi, ea este cea care preface animalitatea în umanitate. De aceea, putem spune că educaţia reprezintă o acţiune social-umană specifică ce urmăreşte formarea personalităţii umane.

Despre educaţie poţi vorbi din perspective multiple, dar nu poţi vorbi despre educaţie în esenţa ei, fără a ţine cont permanent de faptul că este vorba de educaţia omului, şi nu de educaţie, în general.

Societăţile şi civilizaţia contemporană preponderent industriale si urbanizate, noile evoluţii din sistemele si structurile politice, transformările din ce în ce mai profunde ale condiţiilor vieţii sociale, materiale şi culturale, progresul debordant al cunoaşterii ştiinţifice şi al dezvoltării tehnologice, fiecare în parte şi toate la un loc introduc mari dislocări în toate componentele vieţii individuale şi sociale ale oamenilor. Ele generează noi categorii de probleme, antrenează noi exigente şi provocări şi pentru sistemele naţionale de educaţie şi învăţământ, având în vedere legăturile strânse, organice, dintre învăţământ, educaţie si societate.

Astfel, azi problema care trebuie clarificată este dacă şcoala viitoare, numită mai exact şi şcoala online, va pune accent pe cultivarea capacităţii de adaptare la schimbare sau pe educarea atitudinii critice faţă de această schimbare. Un răspuns posibil ar fi: şcoala trebuie să cultive capacitatea de a controla schimbarea, ceea ce semnifică formarea spiritului critic şi a însuşirilor necesare pentru crearea de noi valori, capacitatea individului de a se adapta noilor schimbări socio-economice, de a transforma toate achiziţiile, deprinderile, priceperile în acţiuni, în idee în care să-l poată ajuta în rezolvarea cu succes a oricărei situaţii în care este captat sau fără voia lui.

Schimbarea a venit în pas alert printr-o educație la domiciliu, care a fost și continuă să fie o problemă controversată în România. Mulți educatori și factorii de decizie politică și-au exprimat îngrijorarea și opoziția față de practica educației la domiciliu din mai multe motive. Sunt disponibile foarte puține informații sistematice cu privire la motivele pentru care familiile aleg școala la domiciliu, modul în care educația la domiciliu influențează învățarea copiilor sau modul în care practica educației la domiciliu influențează comunitățile în ansamblu. Prin urmare, înainte de a începe configurarea inițială a educației la domiciliu ca sistem alternativ de educație, experiențe și rapoarte despre ar trebui analizate țările care permit și implementează educația la domiciliu. Politicile educaționale ar trebui să fie structurate luând în considerare condițiile socio-economice și politice ale țării, caracteristicile demografice și dimensiunea populației precum și schimbări în știință și tehnologie.

În ultimele luni, educaţia a dobândit noi conţinuturi, acoperind o arie lărgită şi noi finalităţi, bazate pe valori democratice şi aspiraţii moderne ale indivizilor, corelate cu inovaţia şi reforma din învăţământ. Astfel, rolul şcolii a

devenit mult mai complex, îndepărtându-se de esenţa lui primară, formală, de transmitere de cunoştinţe şi orientându-se activ spre formarea de atitudini și comportamente, spre dezvoltarea capacităţilor IT, atât a profesorilor cât și a elevilor.

Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator si de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată. Construirea și utilizarea unor platformelor educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode:

- posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente;
- posibilitatea includerii de prezentări grafice;
- posibilitatea de a viziona împreună live video de pe web;
- posibilitatea de a invita on-line un formator de oriunde din lume;
- sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât elevul poate reveni ori de câte ori consideră că este necesar;
- elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp.

Utilizarea platformelor educaționale îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la: accentuarea studiului individual la elevi; dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime a elevilor; dezvoltarea inițiativei elevilor; situarea celui ce învață (primește cunoștințe) în controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ; formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștințele pe care le posedă; construirea procesului de asimilare și întelegere a cunoștințelor pornind de la cel care învață; dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă a elevului.

Platformele educaționale reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea. De aceea, putem vorbi și de câteva avantaje ale acestor platforme, în comparație cu sistemul tradițional de învățământ:

- accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data si ora la care se implică în activitatea de instruire;
- independenţa geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde si oricând, cu ajutorul computerului personal si a reţelei;
- accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde si oricând;
- individualizarea procesului de învăţare – fiecare instruit are un ritm si stil propriu de asimilare si se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat si repetat, controlându-si rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid si permanent; unii subiecţi au un randament mai bun în weekend, alţii la primele ore ale dimineţii;
- metode pedagogice diverse – platformele educaționale trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online si până la certificarea programului, dacă este cazul;
- costuri reduse de distribuţie – software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine. Totuși, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare „clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru cursuri, cazarea și masa subiecţilor;

- dacă învăţământul tradiţional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale.

Totodată, putem menționa și câteva limite ale platformelor educaționale:

- rata mare de abandon a elevilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente si susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Elevii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon școlar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional.
- necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor – cursanţilor li se solicită anumite cunostinţe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem elearning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunostinţe tehnice suplimentare. Pentru a minimiza acest dezavantaj, clientul poate folosi un browser web. Există cazuri în care această abordare nu este posibilă. În acest caz este necesară modularizarea aplicaţiei, realizarea unui kit de instalare si a unui ghid al utilizatorului. În cazul în care sistemul prezintă o multitudine de funcţiuni care nu sunt modularizate, utilizatorul are reţinere în utilizarea acestora si, în consecinţă, este diminuată eficienţa sistemului în sine.
- costuri mari pentru proiectare si întreţinere – acestea includ si cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informaţilor în reţea, întreţinerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educaţional clasic, acestea sunt net mai mici.

Pentru a evalua platformele educaționale, instituțiile trebuie să evalueze eforturile necesare și să măsoare impactul scontat ale acestora. Eforturile ar trebui privite ca fiind costurile de infrastructură asociate cu proiectul particular, implementarea acestuia și programul de funcționare și gestionare. Pe de altă parte, impactul așteptat are două componente: beneficiile care sunt - se așteaptă să apară din implementare - și riscurile asociate cu obținerea acestor beneficii.

În prezent, platformele educaționale au devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că au fost adoptate de către multe dintre unităţile de învăţământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizaţiilor cele mai diverse.

VALOAREA FORMATIVĂ A CALCULATORULUI ÎN EDUCAŢIA COPIILOR PREŞCOLARI

Prof. Înv. Preşcolar Radu Elena
Cristina, Grădiniţa nr. 225 Sector 4, Bucureşti

Noile tehnologii ale informaţiei şi comunităţii schimbă prespectiva practicii educaţionale, implementarea acestora fiind considerată astăzi drept una dintre cele mai importante probleme ridicate la rang de politică naţională.

Dezvoltarea tehnologiei informaţionale şi de comunicare acum în plin secol XXI, ca şi prezenţa din ce în ce mai pregnantă a acestora în toate sectoarele de activitate cotidiană, influenţează vizibil modalitatea de instruire şi educare a copiilor şi tinerilor.

În ziua de azi, avem de a face cu o altă copilărie a copiilor noştri, o copilărie a civilizaţiei mass-media, a televizorului, a înregistrărilor pe CD-uri, a celui mai modern mediu de comunicare electronic - calculatorul.

Acest minunat mijloc care poate să “audă”, şi să “ţina minte”, să “vadă”, şi să comunice se resimte permanent în lumea copilăriei. Astfel spus, avem de a face cu un alt fel de comunicare.

Activitatea desfaşurată în grădiniţă permite folosirea calculatorului atât în cadrul activităţilor opţionale, cât şi în cadrul activităţilor cu întreaga grupă sau cu grupuri mici de copii. Jocurile sunt foarte mult îndrăgite de preşcolari; fie că sunt jocuri, matematice, jocuri pentru educarea limbajului sau jocuri logice de strategie.

În cadrul acestei problematici, a jocurilor pe calculator, de o deosebită importanţă este sensibilizarea şi obişnuirea copiilor cu utilizarea calculatorului. Potenţialii beneficiari sunt, în primul rând, copiii, ei fiind principalii utilizatori de jocuri, ţinând seama de specificul vârstei şi dificultatea acestuia.

Apariţia şi dezvoltarea mijloacelor de instruire, reprezintă medii specifice de comunicare pedagogică. Dintre acestea,calculatorul reprezintă un mediu de comunicare axat pe dialogul între copil-calculator transferul de informaţie făcându-se cu ajutorul ecranului şi a tastaturii.

Se ştie că la această vârstă, a ,,de ce-urilor”, copilul este atras de tot ce este nou, iar când jucăria este şi inteligentă şi-i satisface la cel mai înalt
nivel nevoia de cunoaştere, este şi mai bine. Folosirea calculatorului are efecte pozitive asupra dezvoltării intelectuale a copilului. Întreaga activitate analitico-sintetică pe care copilul şi-o valorifică în joc, stă la baza celorlalte operatii ale gândirii : abstractizarea, generalizarea ş.a.

În cadrul procesului instructiv-educativ care se desfăşoară în grădiniţă, calculatorul îşi găseşte aplicabilitatea ca mijloc didactic în activităţile cu întreaga grupă de copii ce vizează activităţi de educarea limbajului, activităţi matematice, activităţi opţionale. El poate fi un partener de joc inteligent care propune probleme, sarcini de rezolvat, iar copilul trebuie să le găsească soluţia.

Activităţile matematice contribuie în cel mai înalt grad la dezvoltarea unei gândiri logice, profunde, prin diferiţi analizatorii, antrenând analizatorii vizuali, tactili, motrici. Aşa se obţine o legătură între toţi analizatorii, iar o percepţie clară, sistematică este o bază pentru reprezentările cantitative corespunzătoare.

Odată cu formarea reprezentărilor şi însuşirea cunoştinţelor despre număr se imbogăţeşte vocabularul cu noi cuvinte şi expresii matematice.

Pornind de la aceste considerente s-au desfaşurat în grădiniţă diverse jocuri didactice de numărat şi scocotit, de clasificare a figurilor geometrice după un anumit criteriu.

Jocurile ca activităţi didactice pentru educarea limbajului ocupă un loc bine determinat în cadrul tutror activităţilor din grădiniţă. Calculatorul poate fi folosit cu succes în cadrul acestora. Un joc pe care l-am desfaşurat, folosind calculatorul ca mijloc didactic, şi care a trezit interesul copiilor pentru activitate, iar randamentul a fost foarte bun, este Jocul „Cuvinte, propozitii„ şi a avut ca obiective:

- -să spună şi alte cuvinte care încep cu sunetul dat;
- -să alcătuiască propoziţii utulizând cuvântul ce reprezintă imaginea de pe ecran.

Ca mijloc didactic pe care îl foloseşte orice educator, trebuie să ştie exact momentul când să folosească calculatorul. El nu trebuie folosit tot timpul pentru ca atunci când activitatea devine statică, nu-i atrage pe copii, dar dacă este folosit cu discernământ participarea copiilor este benefică, iar activitatea îşi atinge obiectivele.

Întrucât s-a observat că mulţi copii sunt interesaţi de cunoaşterea literelor şi chiar încearcă să citească pe taste, încă de la grupa mare, aceştia venind in contact direct cu calculatorul au fost familiarizaţi cu literele alfabetului şi cifrele 1-10.

La început s-a pornit de la trasarea pe foaia de hârtie a ecranului puncte, linie orizontală, verticală, oblică, frântă, curbă, pentru ca mai târziu, îmbinând aceste linii să observe că pot scrie foarte uşor literele şi chiar pot desena. Au reuşit să se încadreze într-un spaţiu limitat, să-şi coordoneze mişcarea mânilor,dar şi percepţia vizuala.

Treptat, cu ajutorul acestor grafisme copiii au ajuns la conturarea unor desene simple, dar inexpresive, pentru ca mai târziu folosind culorile să ajungă să asambleze aceste desene pentru a realiza un tablou veritabil, colorat cât mai plăcut.

Pe tot parcursul s-a urmărit dezvolarea şi perfecţionarea psiho-motorie a mâinii, în vederea formării deprinderii de mânuire corecta a calculatorului. Totodată s-a avut în vedere şi dezvoltarea atenţiei voluntare, a spiritului de observaţie, a memoriei reproductive, dezvoltarea creativităţii şi educarea dragostei pentru aceasta ,”jucărie” inteligentă.

Calculatorul contribuie în mare măsură şi la dezvoltarea creativităţii copilului, apărând pe ecran diverse desene făcute de copii, care nu corespundeau realitaţii, copiii au fost întrebaţi : „ce ar mai putea fi ?, “sau "cu ce seamănă ?„ la care fiecare copil a răspuns ceea ce şi-a imaginat că reprezintă.

Ideal ar fi ca în activităţile din grădiniţă să se dea frâu liber imaginaţiei copiilor, încurajând iniţiativele şi realizările originale.

CALCULATORUL ÎN VIAȚA COPIILOR

Prof.înv.preşcolar Vitan Liliana
Grădiniţa nr. 225, Sector 4, Bucureşti

Primele jocuri pe calculator au apărut în anul 1974. Comparat cu jocurile de astăzi, nu erau atât de avansate. În loc de aventuri spaţiale, luptă pe viaţă şi pe moarte, jucătorii se întreceau jucându-se cu o minge.

“Febra” jocurilor pe calculator a cuprins toată lumea şi toate categoriile de vârstă. Potrivit unui studio MEDIAFAX “ adolescenţii care îşi petrec timpul liber luptându-se cu adversarii de pe monitorul calculatorului devin mai agresivi, mai indisciplinaţi şi au rezultate şcolare mai proaste.”

Utilizatorii de jocuri pe computer “au tendinţa de a imita în realitate gesturile pe care le fac personajele în joc”, a subliniat dr. KEVIN KIEFER de la Universitatea Saint Leo, Florida, unul din autorii unui studio de 20 de ani pe această temă. Comortamentul agresiv se instalează după numai 10 minute de joc, mai arată acesta.

S-a demonstrat de asemenea, că utilizatorii de jocuri pe comuter sunt mai agresivi cu profesorii şi se implică mult mai uşor în conflictele cu colegii de şcoală. Unii au explicat crimele de la liceul comumbian din Colorado, din 1999, prin faprul că autorii îşi petreceau timpul cu jocuri video.

Computerul motivează abilităţi precum gândirea, strategiia, calculul şi multe altele.

Sunt jocuri pe calculator care pot să îi coopteze pe cei mici. Sunt destule jocuri captivante şi distractive. Totul este să rerspectăm baremele ESRB (Entertaiment Softwer Rating Board). Baremul este împărţit pe grupe de vârstă: (EC) – copii mici, (K-A) – adolescenţi, (E) – pentru toţi, (T) – tineri, (E) – mature, (AO) – doar pentru adulţi.

Cel mai greu pentru părinţi este să stabilească un program de joacă pe calculator (durata maximă a unei sesiuni de joc nu ar trebui să depăşească 4 ore pentru un adult).

Dincolo de efectele nocive pe care le dezvoltă, jocurile pe calculator (ex: dependenţă, împingerea limitelor biologice şi phihologice la extrem, agresivitate etc.) există şi efecte benefice. În secolul XXI, unde computerul este rege, ne este greu să credem că putem trăi fără aşa ceva. Adulţii îl folosesc frecvent în viaţa de zi cu zi, iar copiii îi imită pe părinţi. Cele mai căutate jucării în rândul copiilor ptreşcolari sunt “laptopurile, imitaţii în miniatură a celor reali”.

Cu ajutorul “laptop”-urilor în miniatură copiii descoperă lumea cifrelor şi literelor, pot cânta alături de acestea melodii îndrăgite, [pot descoperii minunata lume a muzicii (note muzicale, ritmuri, sunete din natură etc.). Aceste “laptopuri” sunt sigure pentru copii, accesibile ca preţ pentru adulţi, au un designe atrăgător. În jocurile prezentate copiii îşi exersează : limbajul (activ şi pasiv), gândirea (puzzle, elemente simple de calcul şi numeraţie, labirinturi etc.). Îndemânarea, viteza de reacţie, voinţa (dorinţa de a trece la un alt nivel, de a câştiga jocul şi de a fi recompensat: aplaudat, premiat etc.).

Alte jocuri pe calculator care au efecte poziteive asupra copiilor sunt softurile educaţionale. Sunt acele jocuri în care copiii descoperă într-o grafică excepţională animalele domestice şi sălbatice, corpul omenesc, plante, fenomene ale naturii etc. Jocurile acoperă un spectru foarte larg, atingând practic toate domeniile şi ariile curriculare. Aceste jocuri au în final elemente care ne determină pe noi ca părinţi sau educatorii să stabilim progresele făcute de copil (elementele nou însuşite etc.). Un exemplu ar putea fi softul educaţional pentru preşcolari « Animale domestice » (EC). Copiii sunt familiarizaţi cu animalele domestice (păsările de curte, cu mediul lor de viaţă, cu stilul lor de viaţă, cum « vorbesc » ele (onomatopee) etc. În finalul prezentării copiii trebuie să recunoască animalele prezentate, ascultând glasul lor sau în urma

enunţării unei ghicitoi. Jocul este antrenant şi amuzant, grafica excepţională, copiii putând urmării şi mici părţi de film din viaţa animalului domestic respectiv. Este mult mai interesant de observat un animal domestic folosindu-te de un astfel de soft educaţional faţă de o observare clasică după un mulaj sau planşe.

Un impact foarte bun îl au dicţionarele electronice (atât cel al limbii române, cât şi pentru limbile străine). Unele dicţionare sunt însoţite şi de grafică, iar pentru copiii care în că nu au învăţat să citească, există şi suport audio (ex: “primul meu dicţionar”). Copiii îşi îmbogăţesc astfel limbajul (activ şi pasiv), sunt antrenaţi în tot felul de jocuri în care ei trebuie să recunoască obiectul, persoana etc., având la dispoziţie denumirea lui sau a ei (atât verbal cât şi grafic), să completeze cuvintele care lipsesc din propoziţii sau să construiască propoziţii pornind de la cuvântul respectiv (atât pentru limba română cât şi pentru limbile străine).

Alte jocuri interesante sunt jocurile care le solicită gândirea: puzzle electonice, labirinturile – sunt nenumărate exemple.

Jocurile în care copiii sunt antrenaţi să numere, să rezolve probleme simple sunt foarte accesibile pentru preşcolari. Ei sunt însoţiţi în călătoriile lor de către personaje preferate din desenele animate.

Calităţile artistice ale copiilor (de a desena, colora, a combina culorile) pot fi exersate sau aprofundate cu ajutorul softurilor (EC). Alături de personajele Disney, copiii pot consuma virtual culorile, desena cu ajutorul mous-ului, colora fără a depăşi linia de contur etc.

Jocurile sunt o cale sigură să-l facă pe copil interesat de calculator. De noi, adulţii depind de cât, ce şi cum vrem de la ei, copiii. Totul va fi bine atâta timp cât ei se dezvoltă armonios şi continuă să trăiască într-o lume reală şi nu în una virtuală.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALĂ

Barbu Alexandra
Școala Gimnazială Găneasa

O școală de succes este aceea care se adaptează vremurilor în schimbare, așteptărilor părinților, elevilor și societății. Educația online trebuie valorificată pentru a face sistemele educaționale favorabile învățării. Astăzi, învățarea online a căpătat popularitate, forțată de împrejurări. Cursurile online necesită o motivație și o auto-disciplină mai mari decât un curs la clasă. În schimb, cursurile online implică stabilirea propriilor obiective, urmărirea progresului și căutarea unor metode de evaluare care se pretează la nivelul clasei. Pentru a realiza toate aspectele enumerate mai sus este necesar ca un cadru didactic să cunoască și să folosească acele platforme online care se pretează nivelului clasei și sunt eficiente în ceea ce privește atingerea obiectivelor.

Educația tradițională la clasă oferă avantajul interacțiunilor față în față cu cadrul didactic și colegii care sunt de obicei conduși, instruiți de acesta. În primii ani de dezvoltare oferă elevilor acel mediu stabil pentru interacțiunile sociale, ajutându-i să dezvolte abilități precum stabilirea limitelor, empatia și cooperarea. De asemenea, oferă mult spațiu pentru spontaneitate, spre deosebire de o configurație virtuală de învățare. Însă, platformele educaționale devin foarte eficiente pentru învățare și comunicare prin încorporarea animațiilor ce pot fi utilizate interactiv, modalitați de evaluare și autoevaluare interactive, jocuri, etc. care aduc culoare și energie pozitivă în desfășurarea lecțiilor.

Impactul platformelor de învățare online a fost unul pozitiv, elevii au devenit mai independenți, capabili să exploreze singuri, în ritmul propriu, fără a fi presați de timp, asigurându-le flexibilitatea – inexistența unui program fix și accesul pe scară largă, accesul facil la informații relevante și actualizate, dezvoltarea competențelor într-un mediu modern, costuri mici de formare, adaptarea procesului educațional la nevoile reale ale elevilor. Cu toatea acestea putem considera că platformele educaționale au fost create pentru a suplimenta învățarea la clasă, nu pentru a o suplini în totalitate. Pentru a ajunge la performanță trebuie, ca și cadru didactic, să ai abilitatea necesară și pregătirea de a folosi, îmbina, selecta acele platforme care sunt eficiente și te ajută să realizezi un act educațional de calitate. Astfel, asupra cadrelor didactice impactul inițial a fost unul contradictoriu, profesorii trecând de la teamă, anxietate, neîncredere, nesiguranță la acceptare, asumare, dezvoltare, etc.

Impactul acestor platforme a fost mai degrabă unul bulversant inițial. Profesorii și părinții au trebuit să acționeze ca ancore și mentori, pregătind tipul de conținut educațional la care sunt expuși elevii, în această fază dificilă de explorare a conținuturilor în mediul online. Aceste platforme îi ajută pe părinți și profesori să se implice în educația copilului lor din start. Cu toate acestea, trebuie studiată eficacitatea lor pe termen lung. Platformele sunt concepute pentru a găzdui o varietate de stiluri de învățare în rândul elevilor. În calitate de educatori, este probabil că va trebui să depunem eforturi suplimentare pentru a încorpora programele de învățare online în curriculum în modul cel mai potrivit. Folosirea acestor platforme a făcut posibilă programarea începerii orelor în funcție de vârsta copiilor, de nevoile și dorințele lor. Contactul cu colegii profesori s-a realizat mult mai ușor, ședințele online aducând beneficiul prezenței maxime. Profesorii și-au dezvoltat abilități și capacități cu ajutorul tehnologiei și a abordărilor interdisciplinare.

Astfel suprapunerea modurilor tradiționale și online de educație devine din ce în ce mai inevitabilă, aceasta poate fi singura opțiune pentru mulți dintre noi, cel puțin pentru un timp. Platformele online permit lucrul în comun cu

materialele de instruire, comunicare în timp real folosind audio și video și alte interacțiuni, cum ar fi teste, care pot fi utilizate ca exerciții sau pentru a verifica progresul grupului. Lucrând în grupuri mici apare libertatea în comunicarea bidirecțională, astfel încât, o astfel de pregătire să nu semene cu o prelegere. Accesul la platformă este obținut pur și simplu prin intermediul unui browser web. O platformă eficientă oferă funcționalități bine dezvoltate care reflectă întreaga gamă de procese de predare și evaluare, care permite controlul și verificarea realizărilor. Ceea ce de obicei eșuează și împiedică să încercăm să implementăm soluții de învățare la distanță este lipsa de experiență și de cunoștințe despre metodologiile de predare relevante.

Doar în sistemul de educație formală, vorbim despre aproape 100 de milioane de profesori și lectori și, adăugându-i pe toți cei care predau în alte sectoare, se dovedește că avem de-a face cu o piață imensă. Și acești oameni trebuie învățați în mod constant cum să predea. Se recomandă încercarea mai multor aplicații și platforme care pot fi testate gratuit, încorporarea elementelor de tehnologie în predare, astfel încât elevii și profesorii deopotrivă să se obișnuiască mai mult cu ele.

Rezultatele unui studiu realizat în cadrul evenimentului eduVision 2020, la care au participat: miniștri ai educației, consilieri ministeriali, inspectori și directori școlari, academicieni și profesori din 25 de țări, validează și re-afirmă efectele pozitive ale utilizării soluțiilor informatice pentru educație. Soluțiile de e-Learning acoperă nevoile întregului sistem educațional, oferind instrumente utile pentru toate nivelurile – de la factorii de decizie din ministere, până la elevi, profesori, părinți și chiar publicul larg.

Într-o astfel de lume, competențele digitale capătă o importanță aparte iar școala devine unul dintre polii – poate chiar cel mai important dintre ei – care contribuie la dezvoltarea acestor competențe digitale. Școala însăși trebuie să se transforme încât să răspundă noilor provocări și să-și adapteze practicile pedagogice la tehnologiile care o pot face mai eficace. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice, de exemplu **Google Classroom** este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. **Microsoft Teams** este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii pot forma rapid clasele, pot posta anunţuri, pot crea și evalua teste sau temele copiilor, pot împărți clasele în grupuri mai mic, pot împărtăși materiale. **Edmodo** este o platformă gratuită , disponibilă doar în limba engleză ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat. **Easyclass** este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online gratuite pentru elevi recomandată de MEN. **Intuitext** oferă gratuit două platforme educaţionale online pentru elevi. Şcoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real, poate prima accesată în contextul actual, când nimeni nu știa cum să predea online. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive, profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen, lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute, pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte

platforme, în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi. Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada (profesorii și părinții care caută instrumente de educație la distanță au acces la o serie de materiale gratuite, validate educațional, prin Platforma de Învățare și Testare online Digitaliada), myKoolio, Kidibot şi Ask.

Dezvoltarea tehnologiei informației și a comunicațiilor din ultimii ani a condus la necesitatea unei platforme educaționale care să acopere o paletă mai largă de activități educaționale, atât școlare cât și extrașcolare. Deși există foarte multe site-uri dedicate activităților școlare, nu există încă o platformă complexă, care să aibă conținutul organizat pe activități școlare, pe activități extrașcolare, cu secțiuni dedicate elevilor, dar și profesorilor. Platforma „U.Ș.O.R.” își propune să fie un ansamblu de instrumente online, atât pentru învățare e-learning, cât și pentru activități precum concursuri online, simulări de examene, comunicare online pe diferite teme și biblioteci de resurse și aplicații educaționale, puse online la dispoziția elevilor și profesorilor. Platforma „U.Ș.O.R.” este în curs de actualizare și va fi elaborată de către profesioniști proveniți din sistemul preuniversitar de învățământ și specialiști în e-learning. Platforma se bazează pe utilizarea instrumentelor Google, în special Google Apps for Education, putând permite acces nelimitat la resurse și intrumente Google, deoarece asociația coordonatoare este beneficiară a programului Google for Nonprofits.

Într-o astfel de lume, în care tehnologia determină schimbări profunde în modul în care discernem informația din multitudinea de zgomote și în modul în care cunoaștem, în care ne raportăm la ceilalți și la noi înșine, în care interacționăm cu mediul din jurul nostru (real și digital), elevii trebuie să fie pregătiți să reflecteze asupra felului în care se construiește propia lor identitate digitală, în care influențează și sunt influențați de ceea ce se comunică în lumea digitală.

Impactul platformelor educaţionale în şcoala românească

Prof. înv. preşc.: Orga Ancuţa Silvia
Şcoala Gimnazială „Ovidiu Hulea”, G.P.N. Nr. 1, Aiud

În zilele noastre, informaţia reprezintă una dintre resursele cele mai importante pentru întreaga omenire, o resursă naturală, neconsumabilă, un element al infrastructurii.Trăim într-o lume în care tehnologia se dezvoltă foarte rapid, o lume în care în fiecare domeniu, fiecare dintre noi utilizăm zilnic, sau aproape zilnic tehnologia modernă.

Incă de mici, copiii au acces la tehnologia modernă, ei învaţă să o utilizeze aşa cum învaţă să meargă sau să vorbească, chiar dacă la o vârstă fragedă acest lucru nu este în beneficiul dezvoltării lor.

Şi în şcoala românească, în ultimul timp tehnologia modernă a început să fie din ce în ce mai utilizată, copiii fiind familiarizaţi cu utilizarea acesteia chiar dacă ei o utilizează mai intâi fără a avea legătură cu sarcinile şcolare- ei o utilizează în principal pentru socializare, divertisment, şi mai apoi ca sursă de informare în realizarea diferitelor sarcini primite la şcoală.

În zilele noastre, profesorii nu mai pot să utilizeze la clasă doar metodele tradiţionale, deoarece acestea nu mai sunt atractive şi nu le oferă nici elevilor posibilitatea de a le fi stimulată imaginaţia şi nici profesorului posibilitatea de a fi creativ, de a deveni din simplu furnizor de informaţii, un adevărat membru al grupului de studiu, care să îi ajute pe elevi să participe activ şi în mod responsabil la propriul proces de învăţare.

Atunci când sunt utilizate în mod eficient şi responsabil, de un profesor care ştie să le folosească în activitatea sa, platformele educaţionale aduc un plus important procesului de învăţare.De asemenea, pentru o utilizare eficientă a platformelor educaţionale este necesar ca şi elevii să fie pregătiţi pentru a le utiliza; ei trebuie să fie instruiţi în acest sens, să li se prezinte foarte clar sarcinile pe care le au şi de asemenea să existe şi resursele necesare pentru desfăşurarea unei activităţi educative pe o platformă educaţională.

Utilizarea platformelor educaţionale aduce numeroase beneficii procesului de învăţare, care devine interactiv, mai atractiv pentru elev, acesta este pus în centrul formării sale, nu mai este un actor, care doar primeşte informaţii ci i se dezvoltă gândirea analitică , fiind pus în situaţia de a formula întrebări, de a avea iniţiativă punându-se accent atât pe studiul individual cât şi pe munca în echipă.Pentru a avea eficienţă maximă, utilizarea platformelor educaţionale nu tebuie să reprezinte doar un mod de a prezenta nişte informaţii elevilor în mediul virtual, trebuie ca aceştia să fie puşi în situaţia de a căuta şi a găsi răspunsuri, soluţii la diferite probleme, să îi motiveze să studieze individual şi apoi în cadrul unor discuţii de grup să se dezbată diferite soluţii propuse individual, pentru a o găsi pe cea mai bună.

În zilele noastre procesul de învăţare nu se mai poate rezuma doar la transmiterea unor cunoştinţe elevilor, pe care aceştia să şi le insuşească fără a şti cum să le valorifice mai apoi, ci acesta presupune acumularea de aptitudini si competenţe necesare atingerii scopului învăţarii.Utilizarea noilor tehnologii duce tocmai la mutarea accentului de pe acumularea de cunoştinte pe acumularea de aptitudini şi competenţe.

Posibilităţile pe care le oferă platformele educaţionale în procesul de învăţare sunt nenumărate şi anume:

-se pot utiliza o mare varietate de instrumente;

-oferă multiple modalităţi de plasare a conţinutului;

-se pot face înregistrări care mai apoi să fie vizionate din nou atunci când elevul are nevoie să le revadă;

-oferă posibilitatea de a invita on-line un formator din orice colţ al lumii;

-pot fi incluse prezentări grafice;

-oferă avantajul realizării concomitente a evaluării de către profesor, a evaluării reciproce între elevi şi a autoevaluării;
-îi oferă elevului posibilitatea să îşi organizeze singur modul în care învaţă, alegând singur condiţiile de timp şi spaţiu.

Platformele educaţionale reprezintă un stimul excelent pentru învăţare şi formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.Platformele educaţionale îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

În acelaşi timp, utilizarea acestora presupune şi o serie de dezavantaje:
-neprezentarea elevilor la cursuri;
-înţelegerea eronată a conţinuturilor;
-realizarea activităţilor de către alte persoane;
-diminuarea interacţiunii dintre persoane.

Oricâte beneficii ar avea utilizarea tehnologiilor moderne în educaţie, procesul didactic nu se poate realiza doar in mediul virtual.Este absolut necesar ca acestea să fie utilizate, împreună cu metode moderne ,interactive în procesul didactic, dar comunicarea directă, faţă în faţă cu ceilalţi nu poate şi nu trebuie să fie înlocuită de nici un fel de tehnologie oricâte avantaje ar avea aceasta.

Utilizarea mediilor virtuale educaţionale este benefică pentru orice persoană care este interesată de dezvoltarea și imbogaţirea performanţei sale profesionale.Cu siguranţă, mediul virtual va schimba treptat, treptat faţa învăţământului românesc.

Prin avantajele si perspectivele pe care le conturează această modalitate de instruire, constatăm că utilizarea tehnologiilor moderne este o condiţie importantă a realizării procesului educaţional, nu mai reprezintă o alegere ci o necesitate pentru un proces educativ eficient.

Bibliografie:

1. Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning,* Editura Litera International, București, 2008

2. http://www.scoaladevara.eu/program/module/utilizarea-noilor-tehnologii-in-educatie

MATEMATICA PE PLATFORME EDUCAŢIONALE ŞI NU NUMAI…

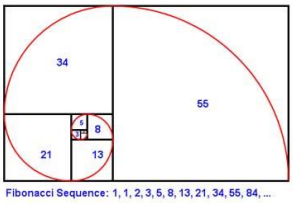
Prof. Baston Gabriela
Liceul Teoretic “Mircea Eliade”, Galaţi

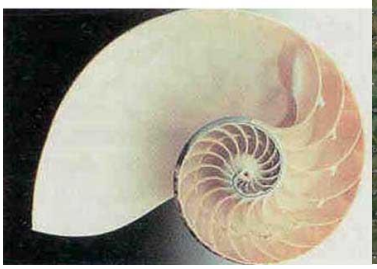
“La ce bun atâta matematică? “ …am fost intrebată deseori şi realizez că, fiecare dintre dumneavoastră are în minte această dilemă!

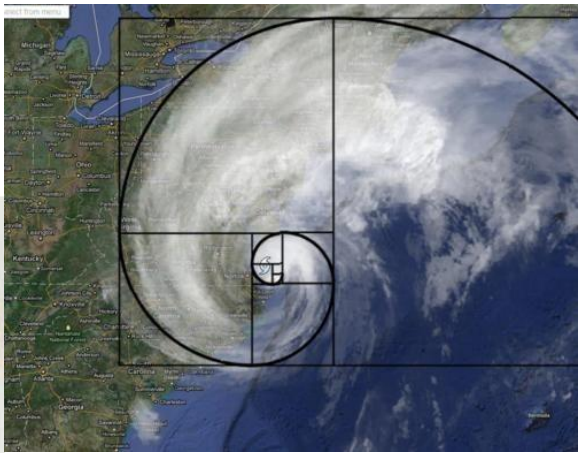
Educaţia prin matematică şi printr-un raţionament logic (realizată în , dar şi dincolo de procesul de învăţământ) îşi are rolul şi locul bine stabilit în formarea personalităţii copiilor nostrii, cu atât mai mult, în contextul actual, al utilizării unei palete largi de platforme educaţonale. Această educaţie urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ . Începând de la cea mai fragedă varstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe prin joc. Educatorii, cadre didactice implicate şi devotate meseriei ce o practică, dar şi părinţii, punându-i pe copii în contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură sau accesând platforme atractive, de exemplu **storyjumper, bookcreator, voki** sunt destul de facil de accesat şi prin intermediul imaginilor de poveste ce le pot crea atât copii cât şi cei care îi îndrumă, invăţarea devine o placere, un joc matematic devine distractiv, operaţiile cu care vor lucra profesorii apoi, devin mult mai uşor de înţeles.

Trebuinţa de a se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm şcoala cu viaţa şi poate fi realizată , propunându-le elevilor lecţii în natură : formele plantelor, obiectelor realizate artistic pe care le întâlnim aici respectă numărul de aur şi forme “perfecte” pe care le-am studiat toţi la ora de geometrie. Când aceste lecţii în aer liber nu mai pot fi realizate ne orientăm către Socrative, Quizzes, Kahoot. Aici cream intreceri , teste fulger, amuzante (sau nu!), dar cu siguranţă atractive. Grecii, romanii, egiptenii, evreii, în antichitate, par să fi fost toţi de acord că 1, 618 este numărul de aur, numărul armoniei universale, numărul divin, al Creaţiei, al perfecţiunii, ascuns în tot ceea ce există în natură şi preluat de om în edificiile consacrate Creatorului, dar şi în pictură, sculptură, muzică etc. În cultura greceasc ă antică, numărul de aur a fost simbolul pitagoricienilor (adepţii şcolii filozofice a lui Pitagora, fondată în secolul al VI-lea i.Hr.), care considerau ca 1,618 este expresia vieţii, a iubirii şi a frumuseţii. Numărul de aur este denumit prin litera grecească « phi » (ϕ), ca omagiu adus sculptorului Phidias, care a decorat, cu sculpturile sale, Parthenonul din Atena .Studii contemporane mai amănuntite, facilitate de tehnologia modernă, arată că **numărul de aur** apare :

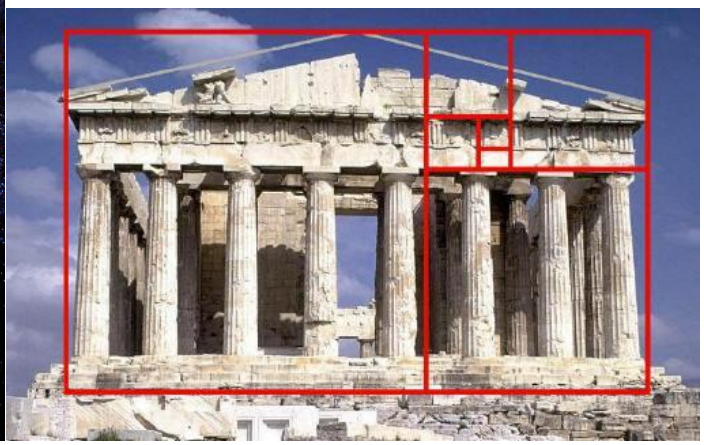
- în proporţiile corpului uman ;
- în proporţiile a numeroase animale şi plante, peste tot în natură;
- în structura ADN-ului;
- în alcatuirea sistemului solar;
- în arte (pictură, muzică, arhitectură, sculptură etc.);
- in rata de crestere a populatiei;
- pe piaţa acţiunilor;
- în Biblie, în Coran şi în tehnologie.

Scopul activităţilor extraşcolare prin aplicarea matematicii este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio - culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Un argument la “DE CE MATEMATICA – regina ştinţelor? ☺
Oferă independenţa în gandire; dezvoltă intuiţia, dezvoltă creativitatea, dezvoltă capacitatea de analiză; contribuie la creşterea stimei de sine,….îmbunătăţeşte relaţia cu părinţii ! ☺

Platformele educaţionale, e clar, încurajează la studiu făcându-l mai accesibil,. Sintagma “să învăţăm prin joc!” nu e vorbă în vânt. Multe dintre platforme sunt gratuite :îţi faci un cont şi …eşti în poveste!

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL
“Reflecţii asupra direcţiilor actuale în studiile privind educaţiea timpurie”

Prof. ȘTEFAN GABRIELA – GEORGIANA
Grădinița cu Program Prelungit “Voinicelul” – Slobozia, Ialomița

Rezumat:

Pornind de la studii actuale privind copilăria mică şi educaţia, asigurarea unei educaţii de calitate de la începutul vieţii, atât prin politici cât şi prin practici adecvate, articolul îşi propune să evideţieze nevoia de argumentare a schimbării sistemelor educaţionale pentru a se ajusta în favoarea educaţiei timpurii. Teza centrală susţinută se referă la relaţia dintre educaţia timpurie şi dezvoltarea socială şi evidenţiază nevoia eliminării oricărei discriminări şi importanţa respectării unicităţii şi diversităţii în premisele educaţiei.

Cuvinte cheie:

Educatie timpurie, dezvoltare sociala, incluziune sociala, politici educationale, implicarea parintilor, parteneriat in educatie timpurie, calitate in educatie, unicitatea umana, diversitate, modele de educatie timpurie;

Educatia timpurie are nevoie de o mai atenta intelegere a rolului pe care il joaca in sistemele educationale actuale. Este evident ca ea nu este o moda, sau un model educational simplu produs pentru a aduce o noutate. Ea se construiește tot mai mult ca o direcție sigură și argumentată a orientării sistemelor educaționale, un mod de abordare si practicare a educatiei pentru viitor. In acelasi timp insa, nu este suficient sa afirmam faptul ca ne preocupa educatia timpurie, este nevoie sa intelegem rolul acesteia in elaborarea politicilor publice, precum si sa găsim elementele cele mai pertinente pentru a convinge schimbarea comportamentelor educaționale, a atitudinilor și opiniilor privind mica copilărie. Din studiile realizate in ultimii ani se contureaza astfel câteva idei generale, de maximă importanță pentru a schimba practicile educaționale și pas cu pas, atitudinile si mentalitățile.

Educatia timpurie găsește argumente tot mai convingatoare de generalizare, pentru că demonstreaza tot mai mult faptul ca viitorul depinde de modul de construire si practicare a politicilor educationale pentru copilaria mica. Pornind de la analiza rolului pe care il joaca copilaria timpurie in dezvoltarea individuala, se contureaza astfel azi tot mai mult ideea conform careia constructia sociala viitoare, prin dimensiunile ei complexe si diferite, este dependenta de modul in care este abordata, influentata si monitorizata copilaria mica. Faptul ca la nivel social este recunoscută valoarea fiecarui individ, devine tot mai mult o teza care se respectă in principiile si acțiunile politicilor publice actuale. De felul cum este ingrijit, crescut si educat copilul mic depinde dezvoltarea sociala viitoare prin aportul individual dar si prin achizitiile solide de comportamente sociale de tipul solidaritatii, participării si implicării, acceptarii diversitatii, empatiei si acordarea sprijinului.

Incluziunea socială şi respectul diversităţii în educaţia timpurie

O direcție importantă analizata de studiile actuale, si care se refera la planul social este legatura dintre ***incluziunea socială şi respectul diversităţii***. Educaţia timpurie se leagă firesc de realizarea acestor două deziderate actuale: ***dezvoltarea incluzivă a societăţii şi valorizarea diversităţii la nivel social***.

În primul rand există dovezi sigure de faptul că valoarea incluziunii sociale şi respectul diversităţii contribuie fundamental la dezvoltarea personală şi socială a copiilor mici. Ori, ştim cu certitudine că de modul cum se începe viaţa

socială, de restricţiile sau facilităţile pe care le întâmpină copilul mic depinde dezvoltarea lui ulterioară. Primii paşi în lumea sociala se constituie ca experienţe decisive pentru formarea personalităţii fiecărui copil. S-a demonstrat faptul că ***discriminarea şi prejudiciile de ordin social influienţează viaţa copiilor mic şi o orientează***.

Când ne referim la incluziunea socială dimensiunile analizei se referă si la cetăţenie, statut social şi drepturi. Respectul pentru diversitate are în vedere modul de apartenenţă şi acceptarea mutuală. Ambele sunt într-o legătură intrinsecă pentru că nu putem vorbi despre incluziune socială dacă nu determinăm în ce măsură sunt acceptaţi şi cum sunt integrați social copiii. Idealul social prevede ca fiecare cetăţean să participle şi să contribuie la dezvoltarea mediului înconjurător şi a societăţii, să se bucure total de cetăţenia sa şi să dezvolte un sens sigur al aparteneţei..

Programele care se referă la incluziunea socială se adresează astfel in principal combaterii discriminării si eliminarii barierelor bazate pe standarde socio-economice, credinţele politice, etnicitate sau alte caracteristici, care împiedică copiii să aibe un acces egal şi echitabil la resurse, servicii şi facilităţi de dezvoltare.

Analizele efectuate demonstraza ca respectul pentru diversitate se manifestă în principal prin promovarea atitudinilor pozitive şi recunoaşterea nevoilor diferite ale oamenilor. Din aceaste considerente orice program care prevede promovarea diversităţii se referă la dezvoltarea comportamentelor pro-sociale, cultivarea interacţiunilor sociale responsive şi a deprinderilor sociale incluzive, cele care se referă la eliminarea efectelor prejudecăţilor şi discriminărilor de orice natură. Respectul pentru diversitate cuprinde în sine angajarea concretă în cunoaşterea realităţiţii celorlalţi, dezvoltarea deprinderilor de a discuta, a negocia, managementul şi rezolvarea conflictelor.

În ciuda riscurilor mari pe care le produce lumea modernă în inegalităţi şi discriminare, studiile evidentiaza ca heterogenitatea societăţii poate fi o sursă de ocazii pozitive în explorarea şi schimburile culturale. Cu cât copiii mici sunt mai expuşi la un mediu incluziv şi care respectă diferenţele, cu atât dezvoltarea lor pe termen lung are mai multe şanse să promoveze un potenţial de adaptare complex.

Desigur trebuie sa recunoastef faptul ca societatea nu este suficient de incluzivă, dar putem crea spaţii, programe şi proiecte în care să stimulăm dezvoltarea unor astfel de practici umane. În pedagogia acuală se conturrează tot mai mult conceptul de mediu prietenos pentru a specifica nevoia de organizare şi amenajare a unui mediu eficient şi eficace, de calitate, propice dezvoltării tuturor copiilor. În folosul copiiilor dar şi în folosul întregii societăţi.

ÎMBUNĂTĂȚIREA CALITĂȚII EDUCAȚIEI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

Profesor pentru învățământul preșcolar – Nicolae Georgiana-Cristina,
Grădinița cu Program Prelungit *"Voinicelul",* Slobozia

Două aspecte esențiale ale societății contemporane: schimbările ultrarapide din societate dublate de salturile tehnologiei fără precedent care au creat posibilități dar și provocări din ce în ce mai sotisficate pentru mediul educațional, pe de o parte și instrumentele specifice domeniului calității, care au stat la baza dezvoltării fără precedent a societății actuale.

Managementul calității a constituit unul dintre factorii esențiali care au stat la baza dezvoltării societății umane actuale și, în acest context, mai ales în ultimele două decenii, majoritatea sistemelor educaționale din spațiul european și nu numai, depun eforturi tot mai mari pentru a integra metodele, mecanismele și instrumentele specifice calității în funcționarea entităților educaționale cu scopul principal menționat anterior: creșterea calității educației furnizată de aceste entități. Aceste eforturi sunt orientate spre obținerea unor produse educaționale de calitate, adecvate utilizării, compatibile cu noile cerințe educaționale, consecințe ale realităților actuale. Este important de reținut că recomandările Comisiei Europene în domeniul *asigurării calității educației,* elaborate sub forma unor referențiale importante, sunt „construite", în primul rând, pe baza a două concepte – modele validate la nivel European și mondial: Modelul promovat prin Standardul ISO 9001 și Modelul de Excelență European, administrat de EFQM. (Drăgulănescu N., 2014)

„ Preocuparea omului pentru calitate datează din cele mai vechi timpuri, de peste un milion de ani" (Kondo, 1995, p.16) (R., 2015) .

Societatea actuală nu face excepție și preocuparea pentru calitate este din ce în ce mai puternică și mai prezentă, la orice nivel al societății, în orice domeniu. Deși unul dintre domeniile prioritare stabilite pentru Strategia de la Lisabona, educația, s-a văzut totuși că obiectivul principal al strategiei astfel încât „ economia europeană să devină cea mai competitivă și cea mai dinamică din lume" nu a fost atins nici după termenul stabilit (2010), educația fiind unul dintre motoarele de forță ale acestei strategii.

Prin urmare, preocuparea pentru o creștere a calității mediului educațional a devenit nu doar firească, a devenit o necesitate stringentă, altfel mediul educațional nu mai poate ține pasul cu ritmul alert al dezvoltărilor și salturilor tehnologice. Este la fel de clar faptul că, în contextul valurilor de noi tehnologii care apar din ce în ce mai rapid, este nevoie de personal înalt calificat, obligat să se perfecționeze ți să e adapteze frecvent la noile schimbări tehnologice. Inerent, creșterea calității educației, înțelegând prin acest concept serviciile și produsele educaționale pe care orice școală le furnizează clienților și beneficiarilor ei, devine un proces esențial, într-o dinamică permanentă, în ton cu noile solicitări și presiuni exercitate asupra sistemului educațional.

Dar ce este calitatea? Există o varietate consistentă a definiției acestui concept. Totuși, cele mai acceptate formulări sunt:

1. *„Aptitudine/corespunzător/adecvare pentru utilizare (J.M.Juran)*
2. *„Măsura în care un ansamblu de caracteristici intrinseci satisface/îndeplinește cerințele" (SR EN ISO 9000:2006)*
3. *„Ansamblul caracteristicilor unei entități care îi conferă acesteia aptitudinea de-a satisface cerințe exprimate și implicite"(SR EN ISO 8402:1995)*

4. „Conformitate fată de cerințe”(Crosby)
5. „Inversul influențelor nefaste (pierderilor) pricinuite unei societăți prin furnizarea unui produs/serviciu” (G.Taguchi, Japonia). (M., 2004)

Apreciez că definiția cea mai cuprinzătoare este cea formulată de către J.M.Juran, deoarece corespunde cel mai bine abordărilor moderne privind conceptul „calitate”. Desigur, mai sunt și alte definiții ale acestui concept formulate de specialiști din diferite domenii. Acest aspect evidențiază, în primul rând, relativitatea acestuia față de un set de cerințe (ISO 9000: 2005)

Exact cum am menționat și mai devreme, cea mai relevantă definiție și mai potrivită abordărilor de față, am apreciat-o pe cea formulată de către J.M.Juran:

„Calitatea – adecvat pentru utilizare.” Sigur, celelalte definiții privind conceptul calitate, nu le resping și nu le ignor, dar definiția lui JM Juran am apreciat-o ca fiind cea mai potrivită pentru realitățile contemporane.

În continuare vă voi prezenta aspectele pozitive – puncte tari – privind abordarea maganementului calității în sistemul educațional și punctele slabe ale managementului calității în educație.

Puncte tari:

a. Există o deschidere foarte mare a școlilor din segmentele studiate privind abordarea calității pe baza conceptelor, metodelor și instrumentelor calității specifice modelelor prezentate;
b. Școlile din segmentele studiate au posibilitățile și logistica necesară pentru a implementa sisteme de management a calității viabile, care să funcționeze pe baza filosofiei modelului ISO 9001;
c. Există elementele unei culturi a calității, chiar dacă la un nivel minimal, în organizațiile școlare, deși conceptele specifice domeniului calității au fost în mare parte utilizate incorect sau au fost „reinventate”;
d. Există o deschidere suficient de mare la nivel de sistem educațional (la vărful sistemului) privind abordarea proceselor educaționale din învățământul preuniversitar pe baza filosofiei modelelor elaborate la în spațiul comunitar, dinamica legislației naționale având tendință pozitivă în racordarea cu modelele respective.

Puncte slabe:

O abordare superficială a conceptelor specifice maganementului calității, la nivel de sistem educațional;

- Confuzii majore asupra acestor concepte, privind înțelegerea și utilizarea lor în aplicații directe;
- Inexistența organizațiilor care să implementeze sisteme de management al calității viabile, conforme cu cerințele modelului ISO 9001;
- Influența nesemnificativă a demersului legislativ-normativ existent, asupra creșterii calității educației, deși a trecut o perioadă relevantă, din punctul nostru de vedere, de la implementaritatea acestui demers;
- Menținerea artificială a sistemului de învățământ preuniversitar în apropierea *nivelului minim al calității* – stanfardul de acreditare;
- Incapacitatea sau ignoranța factorilor de decizie de a corecta referențialele naționale, în sensul „upgradării” acestora la realitățile curente, dar și reconceptualizarea întregului demers legislativ – normativ.

În acest context, următoarele propuneri – *probleme deschise,* sunt formulate cu scopul de a diminua influenta „punctelor slabe”, dar și pentru îmbunătățirea efectivă a demersului privind managamentul calității în sistemul de învățământ preuniversitar. Aceste propuneri pot fi ușor asimilate în sistemul educațional și aplicate direct, fie continuate sub forma unor cercetări dedicate acestora. Propunerile sunt formulate pe arii de interes privind managementul calității în sistemul educațional.

Pentru o funcționare curentă, stabilitate și obținerea unei calități în educație, trebuie a se realiza reconceptualizarea domeniului calității din mediul educațional românesc pe baza conceptelor reale și validate de-a lungul timpului. Acest aspect se poate realiza prin elaborarea și promovarea unor *ghiduri de termeni*, concepte, practici, instrumente și metode specifice managamentului calității, *explicate* pentru educație, și nu reinventate. De asemenea, trebuiesc stabilite tipurile de practici specifice fiecărui nivel descris de standardele naționale de evaluare sistemică:

1. ***Practici comune*** - corespunzătoare nivelului de funcționare minimal – standardul de acreditare;
2. ***Bune practici*** – corespunzătoare nivelului de funcționare optimal – standardul optimal (de „ referință ”)
3. ***Cele mai bune practici*** – corespunzătoare nivelului de excelență – implementarea filosofiei modelului ISO 9001 (ISO 9004) si modelului de excelență al EFQM.

În final, voi prezenta câteva aspecte în ceea ce privește obținerea calității în educație, și anume:

- Promovarea conceptelor TQM/MTC;
- Promovarea instrumentelor TQM
- Realizarea unei analiza de sistem care să aibă ca ținte principale:
    - Identificarea entităților educaționale care pot aborda excelența pe baza filosofiei Modelului EDQM sau a altor metode TQM (Modelul de Excelență American, spre exemplu);
    - Formarea personalului entităților respective în sensul aplicării folosofiei TQM și *a evaluărilor comparative, la nivelul organizațiilor școlare.*
- Încurajarea acestor entități de a aborda excelența, spre exemplu, prin participarea la Premiul Român pentru Excelență „ J.M.Juran” (Modelul Românesc al Excelenței în Afaceri funcționează începând cu anul 2000, fiind elaborat și pus în funcțiune la inițiativa Fundației Române pentru Promovarea Calității (FRPC), 2000), elaborat pe aceleași principii ca și Premiul European al Excelenței – EFQM, costurile fiind mult mai mici în cazul adoptării modelului românesc al excelenței.

Bibliografie

1. Drăgulănescu N., C. R. (2014). *Asigurarea calității educației - o abordare proactivă.* București: Editura Standardizarea.
2. M., V. (2004). *Organizații și Comportament Organizațional.* Iași: Editura Polirom.
3. *Modelul Românesc al Excelenței în Afaceri funcționează începând cu anul 2000, fiind elaborat și pus în funcțiune la inițiativa Fundației Române pentru Promovarea Calității (FRPC)*. (2000). Retrieved from http://www.fundatia-juran.ro
4. R., C. (2015). *Teză de doctorat: Managementul calității în învățământul preuniversitar.* București: Editura Universitară.

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

Prof. I Mocanu-Tudor Florentina
Grădinița cu Program Prelungit “Voinicelul” Slobozia, Județul Ialomița

Contextul educațional din acest an, influențat deciziv de limitările generate de pandemia cu care se confruntă omenirea, a impus adaptarea, într-un timp incredibil de scurt, a metodelor și mijloacelor didactice utilizate în procesul instructiv-educativ.

Cu siguranță, pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar misiunea este mult mai grea. În primul rând, vorbim despre copii de vârstă mică, 3-5 ani, cu deprinderi și abilități implicate în mecanismul de învățare insuficient formate și consolidate (atenție, concentrare, gândire logică, ș.a.). Vorbim, despre lipsa deprinderii de a utiliza calculatorul și a capacității de a primi informații utile din acest punct de vedere pe înțelesul lor. Vorbim despre capacitatea limitată, diferită de la un copil la altul, de a înțelege mesajul vorbit, și cu atât mai mult cel scris, barieră care în cazul învățământului față în față este depășită prin completarea lui cu elemente ale limbajului nonverbal (gestică, expresie facială, contactul vizual, tonalitatea și atractivitatea vocii). Vorbim despre nevoia firească de joc și joacă în procesul învățării, element care stă la baza procesului de predare- învățare destinat preșcolarilor. Vorbim despre timpul limitat pe care un copil de vârstă mică trebuie să-l petreacă în fața calculatorului sau telefonului.

Reflectând asupra recentei perioade de învățământ on-line cu preșcolarii, am înțeles că portofoliul de materiale didactice ale profesorilor trebuie urgent adaptat, ceea ce presupune cunoștințe informatice noi și un mare volum de muncă și timp. Soluția de a apela la resursele existente pe diverse platforme educaționale sunt uneori utile, dar alteori sunt insuficiente sau neadaptate obiectivelor operaționale urmărite.

Metodele și mijloacele didactice utilizate în procesul instructiv-educativ în actualul context pandemic, cu evoluție rapidă și imprevizibilă, trebuie să corespundă ambelor scenarii în care s-ar putea desfășura activitatea didactică: *în grădiniță*, ceea ce presupune distanțarea fizică a copiilor sau *on-line*, ceea ce presupune comunicare prin intermediul tehnologiei informatice.

Pentru ambele situații, o soluția viabilă poate veni din partea cadrelor didactice implicate nemijlocit în educația prreșcolarilor, care prin valorificarea experienței practice pot contribui la realizarea unor scenarii didactice și material care să corespundă obiectivelor educaționale urmărite, concomitant cu rspectarea regulilor impuse de contextual în care are loc procesul instructive-educativ.

Proiect educațional de creații didactice *“Joc și veselie“,* pe care grădinița pe care o reprezint și l-a propus începând din acest an poate fi un exemplu de practici de succes pentru situația în care activitatea se desfășoară în spațiul grădiniței. Desfășurat în acest an sub genericul „*Joc și veselie, chiar și-n pandemie*”, proiectul va avea ca finalitate completarea, prin efortul comun al tuturor cadrelor didactice din grădiniță, a portofoliilor profesionale cu creații originale pentru un domeniu cu multiple valențele formative și educative pentru copiii de vârstă preșcolară, educația fizică. Creațiile didactice, pe care dorim să le reunim într-un auxiliar didactic, vizează jocuri distractive și de mișcare care respectă distanțarea socială dintre copii, conform normelor igienico-sanitare impuse de perioada pandemică. Este soluția care sprijină efortul nostru de a asigura condiții de desfășurare a activității didactice cât mai aproape de nivelul normal și cadru care să satisfacă pe de-o parte nevoia de mișcare a copiilor de vârstă mică, concomitent cu respectarea condițiile igienico-sanitare specifice perioadei pandemice.

Proiectul prevede următoarele obiective pentru grupurile țintă:

- *pentru preșcolari*: acoperirea nevoii de mișcare prin jocuri și exerciții fizice care respectă distanțarea legală dintre copii; cadru pentru desfășurarea activităților instructiv-educative apropiat condițiilor normale; menținerea stării de sănătate a copiilor
- *pentru cadrele didactice*: înnoirea portofoliilor profesionale cu jocuri de mișcare adaptate la condițiile de desfășurare a activităților specifice perioadei pandemice
- *pentru instituție:* respectarea normelor igienico-sanitare în perioada pandemică

Conținutul creațiilor vizează: exerciții fizice desfășurate în sala de grupă și în curtea grădiniței; jocuri distractive și de mișcare desfășurate în sala de grupă și în curtea grădiniței; activități de euritmie, ca mijloc ajutător în procesul instructiv-educativ.

Experiența acumulată în acest proiect poate fi multiplicată și pentru alte domenii experiențiale, ca de exemplu jocuri matematice individuale sau în grup care respectă regula distanțării fizice, jocuri destinate evaluării cunoștințelor acumulate în aceleași condiții de distanțare fizică, etc.

Învățarea la distanță generează provocări mai mari pentru cadrele didactice din învățământul preșcolar.

Dacă pentru preșcolarii mari se pot utiliza diverse materiale audio-video, softuri interactive, fie create de specialiști în informatică, fie de cadrele didactice, preșcolarii mici au neapărată nevoie de asistența unui adult în procesul învățării.

Copilul trebuie însă să primescă un mesaj care respectă reperele psihopedagogice și metodice specifice vârstei. Din această perspectivă, este evident nevoia de transfer către părinți a unor informații utile, prin urmare, cadrele didactice trebuie să proiecteze și să realizeze materiale didactice care include astfel de repere (de exemplu, întrebări care pot fi utilizate în conversația cu copilul, ordinea derulării unor operații în cazul activităților matematice sau abilități practice, etapele metodice ale unei memorizări de poezii sau cântec, ș.a.). Succesul unor astfel de practici depinde însă de disponibilitatea, de timp și de voință, a părinților de a participa la demersul educativ inițiat.

Perioada în care procesul instructiv-educativ s-a desfășurat on- line m-a obligat să găsesc soluții pentru a crea materialele didactice corespunzătoare comunicării la distanță. În acest scop am realizat materiale cu ajutorul diverselor aplicații informatice (Power Point, aplicații de dimensionarea sunetului și imaginilor video, de creare de clipuri audio-video, etc). În acest scop am parcurs următorii pași:

1. *pasul 1***:** Mi-am creat o “trusă de unelte”, adică programe informatice destinate prelucrării fișierelor de tip imagine, video și audio. Am profitat de posibilitatea preluării lor în mod gratuit de pe internet și de tutorialele, din abundentă, privind utilizarea lor. N-am limitat la operații simple, care implică cunoștinte medii.
2. *pasul 2:* Am inventariat conținuturile didactice care, prezentate tradițional (imagini statice) pot fi mai greu accesibile copiilor de vârsta preșcolară (de exemplu: animale, păsări, mijloace de transport, plante, fenomene ale naturii etc). Pentru subiecte ca zborul unei insecte, creșterea unei plante, medii de viață și geografice imposibil de accesat direct (mediul sălbatic, acvatic, zone geografice îndepărtate, etc.), materialele video filmate lent (slow) oferă copiilor timpul necesar pentru o percepere clară a unor acțiuni, fenomene, caracteristici. Pentru astfel de informații am utilizat materialele științifice free de pe internet, pe care le-am prelucrat și adaptat.

3. *pasul 3:* Mi-am constituit portofolii personale de materiale didactice pe suport informatic, pe care-l îl îmbogățesc periodic.

Câteva exemple concrete, reprezentând rezultatul activităților mai sus enumerate:

a) pentru *Activitățile matematice,* am realizat suporturi de predare și jocuri interactive în Power Point (numerație, vecini, descompunere- conpunere numere, operații de adunare și scădere, orientare temporală și de spațială, de memorie, de perspicacitate etc.)

b) pentru *Cunoașterea mediului*, am selectat fișiere cu conținut riguros științific și am obținut materiale didactice atractive și facil de perceput pentru copii. De exemplu: tema toamna: fenomene specifice (ploaie, vânt, îngălbenirea și căderea frunzelor), activități specifice în grădini și în livezi, pregătirea animalelor pentru anotimpul care urmează; tema iarnă: fenomene naturale specifice, „Cum își construiește ursul bârlogul?”, „Acasă la Moș Crăciun, în Roviniemi”, „La poli” - caracteristici, fenomene și animale specifice mediului polar etc; tema viețuitoare: „În ograda bunicii”- păsări și animale domestice, „În adâncul mării”- pești și animale acvatice, „În junglă” - animale specifice mediului; tema primăvara: fenomene specifice anotimpului (topirea zăpezii, apariția primelor plante de primăvară), „Cum se dezvoltă o plantă?”, „Venirea păsărilor călătoare” (barza, rândunica etc), „Cum își construiesc cuibul rândunelele?”; teme cu subiecte mai greu accesibile- planetele, universul, succesiunea anotimurilor, a zilei și a nopții etc.

c) pentru *Educarea limbajului* mi-am constituit o biblioteca virtuală cu povești și basme prin prelucrarea materialelor de pe suport de hârtie prin scanare și accesibilizare în raport cu vârsta preșcolarilor. Aș adăuga materialele destinate îmbogățirii vocabularului și însușirea structurilor gramaticale (suporturi de predare și jocuri interactive cu antonime, omonime, singular-plural, diminutive, despărțirea în silabe, etc).

Evident că, efortul necesar unei astfel de abordări ar putea fi mult diminuat prin formarea unor colective de cadre didactice, care să contribuie la constituirea unei biblioteci virtual complete cu materiale didactice ca suporturi de predare în format electronic. Este o soluție mai bună pentru că ele ar putea fi proiectate în funcție de obiectivele operaționale concrete pentru fiecare nivel de vârstă și de posibilitățile de înțelegere și accesare reale ale copiilor.

Utilizarea platformelor educaţionale în educația preuniversitară

Prof.Avramescu Tudorița Elena
Grădinița Cu Program Prelungit „Voinicelul” Slobozia

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta. În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma.

În plus, în cazul platformelor electronice cooperative, utilizatorii mai au la dispoziţie posibilitatea de a crea anumite spaţii de lucru (foldere/directoare) în care pot partaja informaţii cu alţi utilizatori, care au acelaşi subiect de interes. În aceste spaţii se pot lansa dezbateri tematice şi utilizatorii pot lucra cu documente partajate. Cu alte cuvinte, autorul unui director poate invita alte persoane în spaţiul său de lucru, acestea obţinând astfel accesul la directorul partajat.

Facilităţile generale de personalizare oferite fiecărui utilizator implică faptul că de la o sesiune la alta, modificările făcute de fiecare utilizator în cadrul spaţiului său privat de lucru vor fi păstrate, atât din punct de vedere al informaţiilor oferite cât şi din punct de vedere al designului (schimbarea schemei de culori, schimbarea ordinii de prezentare a informaţiilor, termenele stabilite în calendarul propriu etc.).

Platformele tip e-learning reprezinta un stimul excelent pentru invatare si formare, in special pentru persoanele active, dinamice, care apreciaza interactivitatea. De asemenea, este un sprijin pentru invatare pentru persoanele care au nevoie de un program de lucru flexibil, sau cu nevoi speciale educationale.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Dotarea şcolilor cu echipamente si sisteme TIC va avea în primul rând un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală a elevilor ceea ce va exercita o influenţă indirectă asupra calităţii viitoarelor resurse umane. Existenta unei reţele TIC la nivelul fiecărei scoli va permite, de asemenea, o mai buna gestionare a materialelor didactice si va facilita accesul elevilor la informaţie. Complementar, implementarea unei infrastructuri TIC complementată de instalarea unor software-uri educaţionale (pentru predare, testare) vor încuraja predarea asistata de TIC si vor impune o evaluare obiectivă a performanţelor elevilor.

Utilizarea noilor tehnologii în educaţie vizează în primul rând acele elemente care conduc la o achiziţie mai bună de cunoştinţe din diverse domenii, la formarea şi dezvoltarea de abilităţi, deprinderi şi capacităţi de gândire specifice disciplinelor şcolare, dar şi transdisciplinare, la modelarea de comportamente şi atitudini cetăţenilor societăţii cunoaşterii.

În strânsă legătură cu competenţa digitală, conceptul de e-learning acoperă o realitate în expansiune, la intersecţia dintre pedagogie şi dezvoltările tehnologice. Prin e-learning înţelegem, în sens larg, totalitatea situaţiilor educative cu o semnificativă componentă de TIC, care valorifică deplin competenţa digitală în plan didactic.

E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

În concluzie, platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăț.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

ED. POPESCU ANDREEA-CAMELIA
G.P.P. „VOINICELUL”, SLOBOZIA, IALOMIȚA

ȘCOALA DE ACASĂ-TOTULVA FI BINE

În contextul pandemiei de Corona-Virus, grădinița s-a mutat în mediul on-line. A fost ceva nou ,atât pentru noi , cadrele didactice, cât și pentru preșcolari și părinții acestora.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu preșcolarii și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a preșcolarilor și părinților pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important preșcolarilor și părinților : învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja preșcolari să învețe și să lucreze independent sau cu ajutorul părinților în cazul celor de la grădiniță.

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi/studenți. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (avem exemple de universități care reglementează doar anumite platforme educaționale care sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii/studenții au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).

Folosirea acestor platforme online de educație oferă o serie de beneficii și avantaje celor mici spre mulțumirea părinților. Pentru că ne dorim ca tu, cititorule, să fii correct informat ne vom enumera punctele forte generale ale abordării digitale educaționale din prisma platformei **:**

- **Rapoartele părinților**: urmărirea progresului copilului, testarea și evaluarea activităților, preferințele celui mic din punct de vedere al jocurilor și materialelor educative, etc.
- **Completează educația clasică**: animații educative, jocuri de dezvoltare a logicii, exerciții de antrenare a Inteligenței Emoționale, și nu numai!
- **Lecţiile virtuale și jocurile educaționale reprezintă un avantaj**: oferă copiilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților intreprinse. Noi am realizat un mix ideal de mijloace audio şi vizuale, animaţii cât şi simulări, dar şi conţinut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută celor mici.
- **Posibilitatea de a accesa conţinutul** vast, ludic și formator **de oriunde şi oricând**, cu ajutorul computerului personal, tabletei sau chiar și a telefonului.
- **Folosirea sistemului de feedback imediat:** în timp real copilul își poate da seama ce greșește sau ce a realizat corect! Învățarea este realizată astfel într-un mod activ ce permite evaluări formative şi sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod pe înțelesul și placul lor.

BIBLIOGRAFIE :

https://www.upit.ro/ro/upit-pentru-comunitate/educatia-fata-cu-provocarile-unei-situatii-exceptionale

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

PROF. DUMA DIANA – ANCA
G.P.P NR. 1 ȘTEI

„Eu sunt copilul! Tu ţii în mâinile tale destinul meu.Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuşi sau voi eşua în viaţă! Dă-mi, te rog, acele lucruri care să mă îndrepte spre fericire. Educă-mă , te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume".
(Din „Child's Appeal”, Mamie Gene Cole)

Fiecare copil este diferit şi special şi are propriile nevoi, fie că este sau nu un copil cu dizabilităţi.Toţi copiii au dreptul la educaţie în funcţie de nevoile lor. Educaţia incluzivă are ca principiu fundamental un învăţământ pentru toţi,împreună cu toţi, care constituie un deziderat şi o realitate ce câştigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare/ incluziune.

Educația de tip incluziv este o educație de calitate, accesibilă și care își îndeplinește menirea de a se adresa tuturor copiilor, fără discriminare. În întreaga lume, din ce în ce mai mulți copii care provin din medii defavorizate urmează grădinițele, școlile primare sau gimnaziale.În cele mai multe țări se stipulează prin lege că toți copiii trebuie să beneficieze de educație.

În acest sens, integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală, senzorială, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială, pedagogică. În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă, încă de la vârstele mici, asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Astfel, conștiința copiilor, de la cea mai fragedă vârstă, trebuie formată și dezvoltată , învățându-i pe aceștia că primirea copiilor „diferiți”, alături de toți ceilalți, trebuie făcută nu de dragul lor, în primul rând, și nu din milă pentru ei, ci pentru dreptul fiecărui individ de a participa la acțiuni comune pentru dezvoltarea lui ulterioară , pentru a contribui și el la dezvoltarea comunității în care trăiește.

Argumentul acestui referat este tocmai ideea că incluziunea poate și este mai mult decât un discurs demagogic, declarativ; ea poate fi pusă în practică prin tehnici concrete de predare și adaptare curriculară individualizată, prin formarea și dezvoltarea conștiinței tuturor copiilor pentru accepțiunea diversitară de orice tip. Grădinița are ca scop crearea unui program coerent și coordonat de incluziune a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități, de alte etnii, proveniență socială etc. și pregătirea celorlalți copii în vederea acceptării acestora alături de ei, fără diferențe de manifestare comportamentală sau verbală. De asemenea, se impune și implementarea unor strategii coerente de dezvoltare a conștiinței și a comportamentelor copiilor în spiritul toleranței și nediscriminării, a acceptării de șanse egale pentru toți copiii.

Grădinița care îi receptează în colectivitatea sa pe copiii defavorizați și își determină intern „direct și indirect”, atitudinea față de aceștia este alcătuită din: educatoare, părinți, copii, iar la nivel extern, societatea cu numeroase instituții și diverși factori media. O condiție esențială pentru reușita acestor acțiuni comune ale celor trei factori activi din grădiniță este existența unor relații de înțelegere, constructive care se realizează prin atitudini deschise, prin disponibilitate, printr-un „pozitivism” specific ce se cimentează cu voință și convingere.

Educatoarea trebuie să cunoască deficiențele copiilor pe care îi va primi în grupăîn scopul înțelegerii acestora și pentru a-și putea modela activitățile, în funcție de necesitățile copiilor. Grupa în care va fi integrat copilul cu cerințe

speciale va trebui să primească informații într-o manieră corectă și pozitivă despre acesta. Este foarte importantă sensibilizarea copiilor și pregătirea lor pentru a primi în rândurile lor un coleg cu dizabilități. Sensibilizarea se face prin stimulări: crearea și aplicarea unor jocuri care permit stimularea unor deficienţe (motorie, vizuală, auditivă), ceea ce determină copiii să înţeleagă mai bine situaţia celor ce au dizabilităţi: prin povestiri, texte literare, prin discuţii, vizitarea/ vizita unor persoane cu deficienţe.

Primirea în grupă a copilului cu cerinţe educative speciale, atitudinea faţă de el trebuie să păstreze o aparenţă de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalţi copii din grupă. Conduita şi atitudinea educatoarei trebuie să demonstreze celorlalţi copii că i se acordă preşcolarului cu dizabilităţi. De aceea trebuie să exprime aceleaşi aşteptări şi să stabilească limite similare în învăţare ca şi pentru ceilalţi copii din grupă. Ea trebuie să îşi asume rolul de moderator , să promoveze contactul direct între copiii din grupă şi să direcţioneze întrebările şi comentariile acestora către copilul cu cerinţe educative speciale.

De asemenea, trebuie să-i încurajeze şi să-i stimuleze ori de câte ori este nevoie pe aceştia, dându-le încrederea în forţelele proprii, în propria reuşită în acţiunile întreprinse, evidenţiind unele abilităţi sau interese speciale lor în dezvoltarea şi sprijinirea cărora trebuie implicate şi familiile copiilor. Copiii cu cerinţe educative speciale integraţi în programul grădiniţei trebuie să dispună de o bună colaborare între educatoare, părinţi, psihologi şi profesorul logoped. Părinţii sunt parteneri la educaţie pentru că deţin cele mai multe informaţii despre copiii lor. Relaţia de parteneriat între părinţi şi grădiniţă presupune informarea părinţilor cu privire la programul grupelor, la conţinuturile şi metodele didactice, dar presupune şi întâlniri cu aceştia, participări la expoziţii, excursii, serbări, vizite, etc., în care sunt implicaţi proprii lor copii.

Această relaţie a grădiniţei cu părinţii copiilor cu cerinţe educative speciale este necesară şi benefică, ea furnizând, informaţional, specificul dizabilităţii preşcolarului, precum şi date despre contextul de dezvoltare a acestuia. Părinţii informează grădiniţa şi despre factorii de influenţă negativă care ar trebui evitaţi (fobii, neplăceri, stimuli negativi, atitudini care determină inhibarea / izolarea copiilor). Angajarea şi responsabilizarea familiei în educaţia copiilor este fundamentală pentru reuşita participării la programul instructiv- educativ al grădiniţei. La orice copil, în mod particular la copiii cu dizabilităţi, gradul de interes şi de colaborare a părinţilor cu grădiniţa este, cel mai adesea, proporţional cu rezultatele obţinute de aceştia. De aceea, putem afirma că familia este primul educator şi are cel mai mare potenţial de modelare.

Grădiniţa are rolul de a sprijini familiile să aibă încredere în resursele proprii, să facă faţă greutăţilor cu care acestea se confruntă. Educaţia părinţilor şi consilierea acestora au un rol important în integrarea copiilor cu afecţiuni de natură psihică, emoţională ori de altă natură în grădiniţă. Rezultatele muncii pentru promovarea incluziunii, atât directe cât şi indirecte, faţă de partenerii educaţionali, părinţi, apar după intervale mari de timp şi sunt efectul unui exerciţiu asiduu, susţinut. Centrarea atenţiei educaţionale pe grupurile vulnerabile este un indiciu al nivelului de civilizaţie atins de o anumită societate şi aceasta impune căutarea unei noi formule de solidaritate umană, fapt ce are o semnificaţie aparte în societatea noastră.

Grădiniţa este incluzivă printr-un curriculum flexibil şi deschis ce permite adaptări succesive. Nu copilul urmează curriculumul, ci acesta este un instrument menit să sprijine dezvoltarea lui, se adaptează nevoilor şi particularităţilor acestuia. Când spunem „grădiniţă incluzivă”, nu trebuie să ne ducem cu gândul la copiii cu CES, ci la fiecare copil în parte, pentru că fiecare are un ritm propriu de dezvoltare şi la un moment dat poate avea nevoie de anumite cerinţe speciale în ceea ce priveşte educaţia. Există, de asemenea, şi anumite situaţii de risc, în care educatoarea

trebuie să cunoască trăirile şi comportamentele copilului, pentru a-l sprijini. Riscurile pot apărea din mediul socio-cultural din care acesta face parte, din relaţiile de familie care îi determină existenţa zilnică, precum şi modul de dezvoltare, din modelele formale educaţionale ce pot exercita un stres deosebit asupra copilului care nu corespunde „normalităţii” cu care ne-am obişnuit.

O planificare nu poate porni aşa, tradiţional, ca altă dată, de la conţinuturi, ci de la personalităţile copiilor, de la caracteristicile şi particularităţile individuale. Pe de altă parte, grădiniţa, ca instituţie, nu poate face faţă singură cerinţelor multiple ale unui program eficient de educaţie. Este nevoie de un parteneriat între grădiniţă- familie- comunitate, de o construcţie comună în folosul copilului, fără prejudecăţi, bazată pe respect reciproc, acceptare, toleranţă, indiferent de situaţia economică, socială sau educaţională a părinţilor. Educatoarea, la rândul ei, trebuie să răspundă diversităţii şi unicităţii fiecărui copil, să-şi orienteze pozitiv atitudinea, limbajul şi metodele pedagogice. Copilul preşcolar se află într-un proces de formare în care fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare privire din partea adulţilor care îl înconjoară poate să îi influienţeze imaginea de sine. Este foarte importantă atitudinea educatoarei la acţiunile copilului, apelativele, aprecierea pozitivă sau negativă, pentru a-i da copilului încredere în forţele proprii.

Pentru a evalua copilul, educatoarea trebuie să aibă în vedere competenţele şi capacităţile educaţionale ale fiecărui copil şi să identifice:

- cum este fiecare;
- ce ştie fiecare;
- ce face fiecare;
- cum cooperează cu ceilalţi.

În concluzie, pentru abordarea unei educaţii incluzive în grădiniţă, educatoarea trebuie să respecte următorii paşi:

- să elaboreze un plan de dezvoltare a grădiniţei în care să se precizeze concret parteneriatul cu familia şi comunitatea;
- să fie pregătit întregul personal al grădiniţei pentru a primi toţi copiii, fără discriminări;
- să asigure un climat primitor şi deschis prin organizarea mediului educaţional cât mai eficient şi stimulator;
- să aibă discuţii, în prealabil, cu copiii pentru a se accepta unii pe alţii, pentru a negocia, a colabora şi a lucra împreună;
- să asigure accesul tuturor copiilor la programul grădiniţei, dar şi la modificările şi adaptările acestuia;
- să evalueze permanent şi periodic progresele pe care le fac toţi copiii, nu numai din punctul de vedere al achiziţiilor intelectuale, dar şi al relaţiilor sociale, al cooperării şi colaborării, al dezvoltării imaginii de sine şi încrederii în forţele proprii;
- să elaboreze planuri individualizate, personalizate pentru copiii care au nevoie de sprijin în anumite componente ale dezvoltării şi la anumite momente;
- să ajusteze permanent curriculumul pentru a-l adapta la nevoile educative ale copiilor.

Digitalizarea formelor educaţiei

Profesor învăţământ primar Jula Ioana-Adina
Şcoala Gimnazială “Oltea Doamna”, Oradea

Societatea contemporană este caracterizată printr-un ritm accelerat de evoluţie, aceasta determinând reconfigurarea frecventă şi dinamică a idealului educaţional, dar şi a medodelor şi mijloacelor utilizate în procesul intructiv-educativ.

Educaţia reprezintă universul devenirii personalităţii umane. Aceasta cuprinde ansamblul influenţelor, acţiunilor, activităţilor desfăşurate pentru formarea, dezvoltarea, modelarea personalităţii umane, pentru integrarea sa optimă în societate, omul fiind obiectul ansamblului acţiunilor educative. Educaţia reprezintă o activitate socială complexă constituită din ansamblul acţiunilor conştiente, sistematice si organizate, desfasurate cu scopul formării şi dezvoltării personalităţii umane în concordanţă cu nivelul de dezvoltare al societăţii.

Influenţele educative acţionează permanent asupra fiecărui individ, de-a lungul întregii vieţi. În functie de caracterul acestora: sistematizat, organizat, spontan, putem clasifica formele educaţiei în: educaţie formală, nonformală şi informală.

Formele educaţiei reprezintă modalităţile în care se realizează acţiunea educaţională, asigurându-se ca sunt selectate, prelucrate şi transmise informaţii şi valori de la societate la individ, ţinând cont în acelaşi timp de potenţialul biopsihic al fiecărui individ şi de asigurarea unei inserţii sociale active a subiectului uman.

Educaţia formală include totalitatea acţiunilor educative exercitate în mod conţient şi organizat în cadrul instituţiilor şcolare. Obiectivele şi conţinuturile sunt prevăzute în documente şcolare, iar transpunerea lor în practică se realizează de către cadre didactice specializate în acest sens.

Educaţia nonformală reprezintă ansamblul acţiunilor educative care se desfăşoară într-un cadru instituţionalizat, dar în afara sistemului de învăţământ. Menirea lor este de a completa şi întregii educaţia formală, în funcţie de aspiraţiile şi pasiunile individuale.

Educaţia informală se realizează pe parcursul întregii vieţi şi include totalitatea influenţelor educative ce se exercită în mod spontan şi neîntrerupt asupra personalităţii umane, într-un context situaţional dat.

Prin specificul ei, educaţia formală deţine un rol decisiv în conturarea profilului psihocultural al personalităţii umane. De aceea conţinuturile şi acţiunile exercitate trebuiesc mereu reactualizate şi extinse modalităţile prin care se realizează predarea, învăţarea, evaluarea.

Într-o societate tot mai dinamică, care se află într-o continuă schimbare, dar mai ales într-o eră a tehnologiei, educaţia trebuie să devină liant între nevoile actuale ale societăţii şi nevoile individului. Aşa cum s-a putut observa dintr-o scurtă descriere a formelor educaţiei, asupra individului se exercită influenţe educaţionale în permanenţă, omul fiind un receptor continuu.

Pe lângă metodele şi mijloacele tradiţionale de transmitere şi formare de deprinderi, în societatea actuală se impune utilizarea cu măiestrie şi echilibru a tehnologiei, a platformelor educaţionale, care vin să completeze şi să valorifice resurse şi aptitudini, dar şi să implice activ copiii în procesul de învăţare.

Astfel au fost dezvoltate platforme educaţionale care vin să sprijine întreaga activitate didactică. Digitalizarea oferă multe oportunități noi, dar generează și o serie provocări societale semnificative.

Platformelor educaţionale şi şcoala online pot oferi o serie de avantaje:

- Platformele educaţionale şi aplicaţiile sunt captivante şi motivizează implicarea în procesul de învăţare.
- Transparenţă, în sensul că atât copiii, cât şi părinţii pot avea acces la conţinuturile pe care elevii le au de acumulat.
- Mijloacele online pot oferi un feedback imediat elevilor în cazul unor evaluări online.
- Acestea pot fi accesate de mai multe ori pentru fixarea anumitor conţinuturi.

Există însă şi o serie de dezavantaje atunci când vorbim de utilizarea tehnologiei în procesul de învăţământ:

- Lipsa infrastructurii şi a conexiunii la internet în anumite unităţi şcolare.
- În multe familii, lipsesc încă mijloacele necesare utilizării acestor platforme, respectiv tablete, laptopuri sau internetul, acestea fiind grupuri vulnerabile.
- Aplicaţiile şi laptopurile pot fi utilizate independent doar de la o anumită vârstă.
- Utilizarea în exces a tehnologiei poate cauza alte probleme legate de starea de bine a copiilor.

Acestea sunt doar o parte dintre avantajele şi dezavantajele activităţilor bazate pe utilizarea tehnologiei. Totuşi într-o eră a globalizării, se impune cunoaşterea metodelor şi mijloacelor didactice care pot fi utilizate pentru transmiterea informaţiilor şi formarea de deprinderi, chiar şi de la distanţă. Indiferent de forma în care se manifestă influenţele şi acţiunile educative, digitalizarea acestora în contextul actualei societăţi, este imperios necesară. Tehnologiile digitale pot spori flexibilitatea şi creativitatea, dar pot contribui şi la îmbunătăţirea rezultatelor învăţării.

Bibliografie:

- Cosmovici A., Iacob L. (1999)- *Psihologie şcolară,* Editura Polirom, Iaşi.
- Cucoş, C. (2009)- *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice,* Editura Polirom, Iaşi.

APLICAȚIILE DIGITALE ȘI UTILIZAREA LOR ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

PROF.TŐRŐK ADRIANA CORINA
GRĂDINIȚA CU P.P.”ARLECHINO”
DEJ,CLUJ,ROMÂNIA

În contextul actual, care a impus închiderea școlilor și reorganizarea activității didactice în spatiul virtual , profesorii din România sunt provocați să se adapteze și să transmită un mesaj important elevilor: acela că învățarea continuă dincolo de școală .Cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, se pot realiza progrese și în același timp, mai mult decât oricând, elevii sunt încurajați să învețe și să lucreze independent.

Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, e nevoie de trei tipuri de resurse: o platformă de interacțiune în timp real, cu video și text, cu elevii, cele mai eficiente platforme pe care le folosesc deja profesorii – Zoom și Google Meet;aplicații sau platforme de colaborare online, care facilitează schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă, între profesori și elevi și înregistrează o evidență a acestora, care permite și feedback din partea profesorului- Google Classroom și alternative folosite de profesori, precum Edmodo, EasyClass și ClassDojo;resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici lista e mai lungă și include aplicații precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și surse de inspirație pentru filme, teme și studiu individual.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent: • aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger etc. • apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev. Pe locurile următoare se situează: • utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc.: • platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc.: • aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințeprecum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype .La acestea, se adaugă instrumente și aplicații online pentru activități de învățare (ex.: Kahoot, Padlet, Bubbl.us, Dotstorming, Wordwall etc.), precum și platforma eTwinning pentru proiecte colaborative complexe.

La o privire de ansamblu, platformele specializate de e-learning sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice, motivele fiind bine cunoscute: abilități tehnice mai puțin definite la nivelul utilizatorilor, infrastructură informatică cu probleme, costuri de utilizare, lipsa suportului tehnic sau pedagogic. La acestea se adaugă un element foarte important, care determină, în ultimă instanță, calitatea situației de învățare: exercițiul utilizării mediului tehnologic pentru proiectarea și desfășurarea unor activități didactice complexe, relevante, semnificative, integrate în parcursul de învățare de lungă durată.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual.

O componentă importantă,cum este învățământul preșcolar necesită o abordare aparte ,abordare care decurge din specificul învățării la această vârstă.Platformele educaționale și aplicațiile digitale utilizate trebuie să faciliteze învățarea prin joc ca mijloc principal de realizare a activității cu preșcolarii.

Competențele cheie reprezintă un pachet mutifuncțional, transferabil de cunoștințe, abilități și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, incluziunea socială și găsirea unui loc de muncă. Acestea trebuie să se fi dezvoltat la sfârșitul educației obligatorii și trebuie să acționeze ca fundament pentru învățare ca parte a educației pe tot parcursul vieții. Aceasta prezentare este un prim pas spre utilizarea tehnologiei de către profesori la grupă în activitățile obișnuite . În marea majoritate a timpului, utilizarea e-tehnologiilor salvează timp și energie si capteaza usor atentia preșcolarilor În alegerea instrumentelor digitale profesorii trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora (gradul de interacțiune, de comunicare și colaborare, dezvoltarea competențelor secolului al XXI-lea, etc.). Beneficii pentru preşcolari : un mediu de învăţare mult mai natural, confortabil. Am considerat potrivite cinci aplicaţii digitale care se pot utiliza în colaborare cu copiii, colegii şi alţi parteneri.

Hărțile digitale sunt printre cele mai cunoscute tipuri de aplicaţii digitale se numără şi hărţile dintre care enumerăm Google Maps,Tripline şi Zeemaps ca şi instrumente colaborative care se pot utiliza cu succes la ciclul preşcolar. ZEEMAPS- este una dintre cele mai uşor de folosit aplicaţii prin completarea unor câmpuri şi identificare pe hartă a poziţiei tale,a grădiniţei tale. Este un instrument care permite vizulizarea datelor geografice. Nu necesită cont de utilizator și este gratuit.

Pereții virtuali sunt aplicaţii digitale care oferă spaţiu de afişare colaborativ atât pentru varianta text,imagine, video, site-uri web. Printre cele mai cunoscute sunt Padlet si lino.it. PADLET- este o aplicaţie care permite utilizatorilor să afişeze materialele în acest perete virtual.Peretele este o pagină web care permite utilizatorilor încărcarea diferitelor materiale pe o temă dată, materiale de tipul documentelor, prezentărilor, legaturilor spre diferite site-uri web.Este gratuită dar necesită crearea unui cont. Te poţi loga cu contul de yahoo,gmail sau Facebook.

Jocurile on-line sunt aplicaţii plăcute de către copii şi de cadrele didactice doarece îşi păstrează simţul ludic. Cele mai utilizate la vârstele timpurii sunt puzzle-urile on-line. JINGSAWPLANET- este o aplicaţie care permite încărcarea unui fişier de tip text sau fotografie şi decuparea sub forme de piese în funcţie de complexitatea dorită(de la 3 la câteva sute de bucaţi). Este o aplicaţie gratuită şi nu necesită crearea de cont de utilizator.

Creatoare on-line sunt aplicaţii uşor de folosit, foarte vizibile ne ajută în crearea de colaje, slide-showuri, filmuleţe,animaţii. Cele mai cunoscute sunt: Pizap,Pixl,Kizoa,Animoto. PIZAP- este un editor on-line cu ajutorul căruia putem edita imagini, crea colaje de fotografii, afişe în format digital etc. Este foarte uşor de utilizat, este gratuit şi nu necesită crearea unui cont.

Editorii digitali sunt platforme on- line care găzduiesc publicaţii în format electronic de tipul revistelor, auxiliarelor, fluturasi, materialelor didactice, cărţi educaţionale sau în specialitate. Printre cele mai utilizate în învăţământul preşcolar sunt issuu.com ,calameo, smore.com. ISSUU- este o platformă de editare digitală care pemite găzduirea de materiale didactice , împărtăşirea şi descărcarea de aceste materiale educaţionale. Este gratuită, necesită cont de utilizator prin logare cu e- mailul sau contul de Facebook.

Aplicaţiile digitale îmbunătăţesc comunicarea şi procesul de colaborare între preşcolari,colegi,profesori,cercetători şi adaugă un plus de valoare prin inovativitate actului didactic derulat în grădiniţă. Există numeroase instituţii din ţară şi europene ,fundaţii sau ONG-uri care sprijină învăţarea digitală la vârstele timpurii.

Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei prin platforma Etwinning România si iTeach.ro derulează cursuri gratuite on-line în limba română despre aceste aplicaţii şi despre modul cum acestea pot fi introduse în curricula învăţământului preşcolar.

Trebuie avut însă în vedere recomandările de a nu ține preșcolarul în fața calculatorului pentru a “face lecții”,de a nu face abuzuri în utilizarea mijloacelor digitale,pentru a nu supune preșcolarii și părinții la presiuni inutile,pentru a minimaliza impactul negativ al tehnologiei digitale asupra acestora.

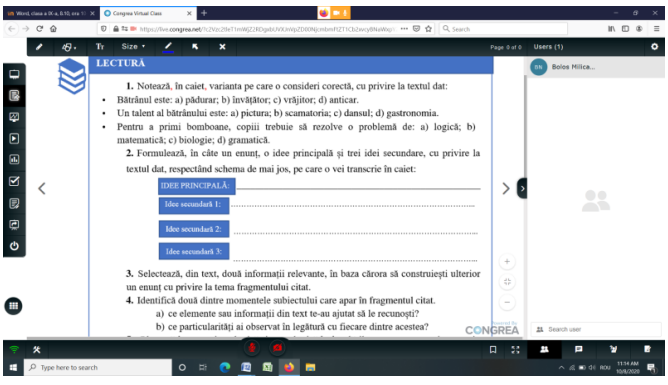
Predarea limbii și literaturii române cu ajutorul platformei moodle

Prof. Boloș Milica Nicoleta
Școala Gimnazială “Lucian Blaga” Fărcașa, Maramureș

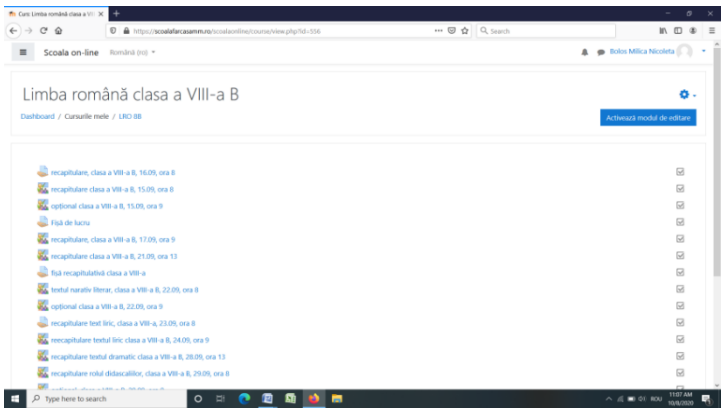
Provocările perioadei actuale, pe care omenirea o traversează cu mare dificultate, i-au pus pe profesori și pe elevi într-o situație căreia au fost nevoiți să îi facă față cu un efort considerabil. În foarte scurt timp, profesorii s-au adaptat și au căutat soluții pentru a trece la predarea online. Astfel, au fost extrem de utile recomandările Ministerului Educației și Cercetării care a indicat o serie de platforme ce pot fi utilizate de către școli. Pentru ca acest lucru să se întâmple, școlile au fost nevoite să apeleze la specialiști informaticieni care să instaleze platforma și să instruiască toate cadrele didactice. Acest lucru s-a întâmplat la Școala Gimnazială “Lucian Blaga” Fărcașa, platforma fiind pusă la dispoziția elevilor și profesorilor într-un timp foarte scurt.

MOODLE (abrevierea de la englezescul **M**odular **O**bject-**O**riented **D**ynamic **L**earning **E**nvironment) este una dintre cele mai utilizate platforme open-source de Learning Management Systems (LMS), este gratuită și este în permanență modificată și îmbunătățită. ***Moodle*** permite profesorilor să creeze un spațiu privat online și să construiască cu ușurință cursuri și activități cu instrumente software flexibile pentru învățare colaborativă online. Platforma ***moodle*** oferă profesorilor o multitudine de instrumente utile în predare-învăţare-evaluare şi însăşi modalitatea de definire a cursurilor permite o adaptare la nevoile elevilor. Este important de spus că elevii pot parcurge un astfel de curs când, unde şi cum doresc, deoarece prin forma şi structura sa, un curs realizat şi implementat pe o platformă ***moodle*** este adaptat necesităţilor lor, accesibil oricând şi oriunde, chiar şi în afara clasei. Având în vedere că școala este situată în mediul rural, acest lucru a fost util elevilor care nu dispun de un abonament cu resurse nelimitate la internet.

Principiul de bază în ***moodle*** este constructivismul social, ceea ce presupune o învăţare prin colaborare, bazată pe proiecte şi sarcini individuale şi de grup. Cursul se elaborează structurat pe teme, unităţi de învăţare sau lecţii astfel încât să respecte curriculumul, însă modalitatea prietenoasă de abordare oferă o atractivitate deosebită şi ajută elevul să treacă de barierele unui conţinut anost. Accentul în cursurile elaborate în moodle nu este pus pe furnizare de informaţii, ci pe activităţile care presupun schimb de idei şi construire de cunoştinţe noi bazate pe cunoştinţe anterioare. Clasa virtuală este un alt instrument util, în care profesorul poate comunica audio şi video cu elevii, în care sesiunile de lucru sunt online, iar profesorul are la dispoziție tabla cu care elevii sunt obișnuiți, dar și posibilitatea de a distribui în timp real fișele de lucru pe care dorește să le utilizeze. Referitor la resursele care se pot adăuga la un curs, se poate spune că acestea sunt variate: cărţi în format electronic, pagini cu conţinut atractiv, adrese URL, galerie de imagini, fişiere de orice tip – documente, prezentări etc. Poate că nu în ultimul rând ar trebui amintit că editorul ***moodle***, care are o formă asemănătoare cu editoarele de text cu care elevii sunt deja obişnuiţi, pe lângă inserarea de text formatat, permite inserare de simboluri, imagini, fişiere media, link-uri, dar şi editare în format HTML. Alături de cele enumerate anterior cu referire directă la predare-învăţare, menţionăm rolul deosebit de important pe care îl are evaluarea. Diversitatea de abordare a problematicii evaluării constituie cel mai puternic argument care aduce platforma ***moodle*** în primul plan şi în

acest context se pot aminti: modalităţile variate de elaborare a testelor, tipul atât de diversificat de întrebări puse la dispoziţie de ***moodle*** şi care se pot afişa în ordine aleatoare în test şi cu date iniţiale diferite pentru utilizatori diferiţi, modalităţile de combinare şi structurare a testelor, modalităţile de aplicare, ce permit definirea timpului de lucru – durata testului, elevul ştiind cât timp mai are până la finalizare, data şi ora când acest test poate fi susţinut, aspectele legate de permisiunea de a repeta susţinerea testului pentru îmbunătăţirea rezultatelor, precum şi diversele rapoarte pentru elevii care au susţinut testul şi care se obţin după aplicarea unui test, de la analiza pe ansamblu, până la analiza pe itemi, cu obţinerea unor diferite statistici şi multe altele. Trebuie spus că în aceste teste corectarea este automată, fiind eliminat în acest fel subiectivismul care poate afecta nota acordată. Însă este important cum defineşte profesorul modalitatea de acordare a punctelor/notelor pe itemi raportat la ansamblul testului.

Referitor la activitatea de monitorizare şi control a activităţilor desfăşurate de elevi, trebuie amintite toate rapoartele de activitate care se pot obţine şi care se pot utiliza într-un format curent. Astfel, se pot obţine rapoarte de logare, rapoarte de activităţi, rapoarte de participare la curs şi diferite statistici. Aceste rapoarte pot fi utile profesorului pentru monitorizarea activităţii elevilor. De asemenea, există rapoartele generate în activităţile de evaluare şi anume rapoarte ale notelor, atât pentru fiecare elev sau pe ansamblu pentru toţi elevii înscrişi la un curs, cât şi pentru fiecare dintre itemii care compun testul pentru care se face raportarea.

Utilizarea platformei moodle oferă în continuare, în scenariul hybrid în care se află școala, transmiterea online pe un canal sigur a lecțiilor care se desfășoară în sala de clasă, reușita acestor activități fiind condiționată doar de calitatea semnalului de internet la care au acces elevii. Cu toate acestea, singurul dezavantaj al acestei modalități de lucru cu elevii este lipsa interacțiunii fizice directe, ceea ce pune în dificultate înțelegerea cu exactitate a noțiunilor științifice și nu numai. Textul literar are nevoie de interpretare, lectură expresivă și de elemente paraverbale și nonverbale pentru a sensibiliza sufletele copiilor, mai ales de nivel gimnazial. Până când acest lucru va fi din nou posibil, vom alege modalitățile cele mai apropiate de realitatea anterioară ca să formăm caracterele copiilor care trec pragul școlii fizice și virtuale.

Bibliografie:

https://docs.moodle.org/39/en/Main_page
https://www.elearning.ro/platforma-educationala-moodle-un-succes-in-e-learning
https://edict.ro/aspecte-didactice-ale-aplicarii-platformei-moodle-in-procesul-educational-la-treapta-preuniversitara/

Memorialistica de călătorie în online

Prof. Raluca Popovici
Liceul Teoretic „Henri Coandă”, Bacău

În contextul noii realități ce a modificat fundamental relațiile interumane, mediul online reprezintă modalitatea de a rămâne ancorat în normalitate, de a păstra reperele unei lumi familiare. Perioada pandemică a forțat intrarea literaturii în online și găsirea unor mijloace, metode adecvate pentru a păstra legătura, și așa fragilă, între literatură și elevi. Indiferent de disciplina predată, profesorul trebuie să armonizeze conținutul disciplinei cu tehnicile și strategiile de învățare specifice mediului online.

Într-o societate pragmatică, asaltată de digitalizare și adesea lipsită de sensibilitate, predarea literaturii, mai ales în mediul virtual, poate fi problematică. Este cunoscut faptul că astăzi, elevului îi sunt mai la îndemână imaginile în detrimentul cuvintelor. Nu de puține ori, elevii de liceu renunță la practica lecturii pentru că aceasta e foarte departe de orizontul lor de așteptare, pentru că nu se recunosc în ceea ce citesc. În astfel de momente, literatura își reconfirmă statutul privilegiat, de spațiu al marilor evadări. În ipostază de *homo viator*, consumatorul de literatură își poate continua, nestânjenit, călătoria prin în spațiu și timp, interiorizând experințe diverse. În Odiseea postmodernă, călătoria are un singur sens, cel către spațiului interior, al experinețelor personale. Dacă spațiul fizic nu mai poate fi cucerit, cel ficțional a rămas neschimbat. Jocul hermeneutic poate continua.

Ora de literatură înseamnă și accesul la memorialistica de călătorie, o alternativă de a lua în stăpânire spații noi, visate sau dorite. Din nefericire, memorialistica de călătorie nu este suficient de prezentă în manualele școlare, deși ea completează cu succes profilul unui scriitor, oferind accesul la o altă ipostază a acestuia, orice călătorie fiind însoțită și de căutatrea identitară. Declarându-se text factual, ce propune experiențe reale, memorialistica de călătorie este pusă pe seama unui autor al cărui regim postulează existența a două tipuri de discurs: referențial și ficțional. Includerea în regimul dual al memorialisticii generale permite identitatea celor trei instanțe, autor-narator-personaj și, prin urmare, acceptarea unui regim auctorial bazat pe existența unui „eu”, un personaj inventat, acceptarea, în ultimă instanță, a ficționalității ca element specific acestui tip de scriere, un „amalgam caracteristic, cu predominanța unui real supus tentațiilor fantasiei”.

Texte din memorialistica de călătorie pot fi propuse elevilor în cadrul unității tematice „Aventură și călătorie”, inclusă în programa școlară la clasa a IX-a. Astfel, elevii vor citi fragmente din jurnale de călătorie aparținând unor autori precum: Liviu Rebreanu, Octavian Paler. Spațiile vizate, Berlin, Roma, Paris, Mexic, sunt doar pretexte pentru a descoperi aspecte care țin de cultura și civilizația locurilor respective. Fragmente din jurnale de călătorie precum „Metropole”, „Caminante – jurnal și contrajurnal mexican” se convertesc în modalități de evadare din relitatea constrângătoare spre destinații mai mult sau mai puțin cunoscute. Miza acestui demers didactic este integrarea mediul virtual în recptarea textelor de frontieră, în speță, memorialistica de călătorie. Studiul acestor texte presupune, pe lângă discutarea unor elemente specifice precum trăsăturile memorialisticii, pactul autobiografic, și includerea elementul vizual, prin recursul la diverse metode moderne, (posterul, harta conceptuală, power-point) și aplicații ce favorizează accesul la spațiile descrise în jurnalele de călătorie. (vizite virtuale în orașele menționate). Vizualul însoțește textul, completându-i semnificațiile sau nunanțând anumite aspecte. Demersul de studiere a jurnalelor de călătorie implică și elemente din alte discipline (geografie, arte plastice, muzică, mitologie) și vizează conștientizarea de către elevi a locului lor în lume ca ființe culturale. Elevii se pot converti în exploratori, geografi sau mitografi pentru a analiza spațiile

descoperite și pentru a descifra miturile și simbolurile specifice fiecărui spațiu. Mexicul descris de Octavian Paler înseamnă o incursiune în intimitatea spiritului locului, povestea calendarului aztec, a zeităților locului. În literatura română spațiile exotice sunt foarte puțin prezente, prin urmare jurnalul palerian de călătorie reprezintă o modalitate de inițiere în mitologia aztecă și în geografia locului. Este interesantă și modalitatea de a descrie spațiile respective, fiecare dintre autori plasându-se într-o tipologie a călătorilor. Astfel, Paler poate fi încadrat în categoria calătorilor alegoriști (potrivit taxonomiei lui Todorov), în vreme ce Rebreanu s-ar putea înscrie în cea a călătorilor filozofi, care descoperă „orizonturile universale, ce îi permit nu numai să învețe, ci și să judece”. Elevii se familiarizează cu modalități diferite de a călători, specifice anumitor perioade: interbelică și postbelică.

Aplicațiile *animoto* și *beateble* pot converti jurnalele de călătorie în miniserii atractive, iar aplicația *avatarmaqer* este un excelent instrument digital pentr schițarea portretului fiecărui tip de călător. Studierea jurnalelor de călătorie poate servi și ca punct de plecare pentru o discuție referitoare la suprapunerea dintre spațiul geografic și cel ficțional. Elevii pot stabili repere exacte, pot reconstutui diferite hărți, pot localiza (tot printr-o aplicație) diferite adrese sau chiar reconstitui fidel traseul călătorului Rebreanu/Paler dintr-o anumită zi, sau se pot implica în deconstruirea mecanismului prin care un spațiu geografic real devine spațiu ficțional. Lectura se validează astfel nu doar ca o competență specifică disciplinei limba și literatura română, ci și ca abilitate de viață.

Bibliografie:

1. Florin Faifer, *Semnele lui Hermes*. *Memorialistica de călătorie (până la 1900) între real și imaginar*, Editura Minerva, București, 1993
2. Tzvetan Todorov, *Noi și ceilalți. Depre diversitate*, traducere de Alex. Vlad, Editura Institutul European, Iași, 1999

Impactul pandemiei de COVID-19 asupra actului educațional din România

Prof. dr. Adrian Brunello
Liceul Tehnologic Economic “Virgil Madgearu” Iași, România

Lumea actuală, așa cum o știam noi în toamna anului 2019, s-a schimbat radical din cauza pandemiei de COVID-19. Surpinzător sau nu, la o anumită perioadă de timp, Creatorul are grijă să ne reamintească cât de fragilă este ființa umană, probată prin tot felul de calamități cărora suportul nostru biologic le face cu greu față. Singur în fața solicitărilor mediului terestru, individul a avut mereu un aliat de nădejde în capacitatea sa de a dezvolta raționamente, acțiuni, comportamente, care l-au pus la adăpost și l-au ajutat să-si propulseze specia. Atunci când clima s-a răcit, oamenii s-au adăpostit în peșterile subterane, iar mai apoi au descoperit protecția blănurilor animalelor ucise. Acesta a reprezentat începutul unor preocupări care au condus la desăvârșirea ființei umane și au ajutat-o pe această să se perfecționeze în domenii diverse precum cel al educației, al sănătății, al economiei, al finanțelor, al transporturilor, al sportului etc.

Putem afirma fără teama de a greși că omenirea a fost surprinsă de apariția bruscă a prezentului agent patogen, precum și de formele clinice grave pe care le-a dezvoltat la om. În fața atacului brusc, laboratoarele de virusologie au căutat un răspuns și au oferit până în prezent o serie de formulări: corona virus, virusul nou, COVID-19 etc. Cele de mai sus asociate cu apariția sa la Wuhan – China, oraș în care funcționează unul din cele mai puternice laboratoare virale, subvenționat de americani cu 250 de milioane de dolari, secretomania din momentul declanșării și alte elemente, argumentează posibilitatea unui produs de laborator. Un alt element de remarcat îl constituie faptul că în condițiile unei globalizări reale, în prezența unor instituții internaționale cu funcții globalizatoare, pandemia a arătat că lumea întreagă nu este pregătită să facă față unui asemenea atac epidemic, haosul, panica, abordarea neprofesională și lipsa mijloacelor elementare de protecție punându-și amprenta asupra pandemiei și urmând a influența evoluția sa o perioadă lungă de timp de acum înainte .

România constituie un exemplu tipic de abordare neprofesională a pandemiei, iar neprofesionalismul și lipsa de organizare, managementul insuficient al resurselor materiale și umane vor produce în continuare ravagii. Din păcate, acest eveniment nefericit a fost gestionat greșit, neglijându-se un fapt epidemiologic elementar: într-o epidemie protecția antiepidemică primează deoarece acolo este sursa de îmbolnăviri. S-au construit spitale cu consum de fonduri și angajări de personal și așteptăm ca ele să se umple de bolnavi, în loc ca aceleași resurse de personal și fonduri să se investească în protejarea primară a populației pentru a reduce contaminarea și numărul de bolnavi. Alte state europene, Germania, Anglia, Suedia așa au procedat.

Domeniul învățământului și al educației nu a fost nici el ferit de tumultul schimbărilor pricinuite de pandemia mondială de COVID-19. Contextul actual a accelerat procesul de învățare online. Chiar dacă mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru asta, unii nici nu și-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Există multe și diverse necesități. Unii elevi nu au acces la internet sau nu posedă dispozitivele necesare pentru a accesa lecțiile online. Există de asemenea profesori care nu știu sau nu reușește să sincronizeze predarea clasică cu cea din mediul online. Alegerea platformelor de lucru este un aspect esențial ce conduce la succesul sau eșecul școlii online. Fiecare dintre numeroasele platformele existente pe piață prezintă bineînțeles atât oportunități, cât și amenințări

pentru actorii din domeniul educațional. Unele dintre cele mai mai populare platforme educaționale online pe care le putem folosim la clasă sunt: Google Classroom, Microsoft Teams, Edmondo sau aplicația Zoom.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât și elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunțuri și, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi și încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toți utilizatorii, precum și de activarea licenței Google.

O altă platformă ce beneficiază de un spațiu de lucru bazat pe chat este Microsoft Teams. Aceasta oferă profesorilor numeroase avantaje, prcum posibilitatea de forma rapid clasele, de a posta anunțuri, de a oferi elevilor diferite materiale didactice, de a crea, distribui și evalua teste sau de a transmite și evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor și a activităților de învățare, aceasta permițând și înscrierea părinților, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor trei părți implicate. Numărul de activități permise părinților este însă limitat.

Aplicația Zoom reprezintă una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. Profesorii și elevii au posibilitatea de a interacționa în timp real, în mod video și permite și crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât și pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS. Printre avantajele obținute în urma interacțiunii folosind aplicația Zoom putem enumera: posibilitatea profesorului de a transmite informații cu ajutorul share screen, posibilitatea de a înregistra lecțiile și de a utiliza o tablă virtuală, securizarea claselor virtuale, posibilitatea de a accesa diverse clipuri educaționale de pe Youtube sau alte platforme, capacitatea profesorului de a utiliza sau restricționa chat-ul interactiv, precum și facilitatea profesorului de a opri sunetul venit de la elevi în timpul predării, astfel încât explicațiile sale să se audă clar și fără întreruperi.

Alegerea privind platforma de folosit în fiecare școală aparține, bineînțeles, conducerii unității, profesorilor și elevilor. După patru luni de școală exclusiv online, perioadă în care sistemul educațional s-a confruntat cu diverse probleme, anul școlar 2020-2021 a început sub auspicii mult mai bune. Atât elevii, cât și profesorii s-au familiarizat cu învățământul hibrid și/sau cu cel online iar în prezent putem afirma că impactul platformelor online în sistemul român de educație este unul pozitiv, completând și întregind cunoștințele și abilitățile pe care elevii le dobândesc prin participarea fizică la cursuri.

Ce urmează pentru societatea și învățământul din România? Răspunsul la această întrebare nu poate fi decât DEPINDE. Totul depinde de evoluția și inchiererea crizei mondiale de Coronavirus. Noi, ca și simplii cetățeni, nu putem decât să sperăm că autoritățile mondiale și naționale vor reuși să gestioneze cu discernământ și eficiență factorii de disturbare care se manifestă la toate nivelurile, global, regional, național, excluzând spectrul celor patru cavaleri ai apocalipsei: Molima, Războiul, Foametea și Moartea, care în apocalipsă dar și în istorie apar și se condiționează împreună.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. Claudia Marin
Colegiul Tehnic “Anghel Saligny”, București

Înainte de 11 martie 2020, școala românească încerca, prin diferite mijloace, cu pași mici, ce-i drept, să se adapteze învățării online. Acest lucru, părea de neatins de foarte mulți dintre noi. Oricât de mult încercau, unii “vizionari” să schimbe modul de lucru la clasă, apăreau “voci”, care spuneau ca “virtualul” nu este posibil. De altfel, parțial, aveau dreptate, deoarece, învățământul online nu era reglementat prin lege. Însă, dincolo de aceste îngrădiri, familiarizarea, la clasă, cu platformele educaționale, ar fi fost anevoioasă, pentru că, orice schimbare, se face cu mult efort din partea tuturor.

Ziua de 11 martie 2020 ne-a arătat tuturor sau mai bine spus, ne-a obligat pe toți (că am vrut sau că nu am vrut), să facem cunoștință, din ce în ce mai mult, cu diverse platforme educaționale. Acest lucru, i-a scos pe mulți din “carapacea” pe care și-o formaseră de-alungul timpului, prin “plafonare”, prin acel “nu pot” sau “nu vreau” sau, chiar “nu e bine”. Si, astfel, încet-încet, am început să înțelegem, ceea ce alții deja știau, că învățarea online ajută sau mai bine spus, completează învățarea offline.

În altă ordine de idei, erau cunoscute, la nivel național, câteva platforme educaționale în școala românească, precum GoogleClassroom sau Intuitex. Acestea erau utilizate, mai mult sau mai puțin, în învățământul de stat. Pe de altă parte, învățământul particular era mult mai familiarizat cu ele și asta, probabil, datorită cerințelor internaționale. Cei mai mulți copii alegând să studieze, mai târziu, în străinătate.

Ceea ce este interesant, este faptul că, situația actuală a accelerat procesul de predare-învățare-evaluare online. Au început să devină cunoscute și alte platforme, precum: Microsoft Teams, Edmodo, Easyclass, Aplicația Zoom. Aceste platforme având în comun, faptul că, profesorul poate transmite materialele didactice către elevi, în diferite formate, atât materiale text, cât și link-uri, materiale video sau prezentări. Ei pot crea, distribui și evalua teste. Oferă un mediu controlat, în care profesorul poate vedea orice mesaj sau conținut distribuit de elevii clasei. Profesorul poate transmite chestionare cu răspuns imediat, poate nota materialele lucrate de elevi, iar elevii pot forma grupuri pentru diverse proiecte. Aplicația Zoom este una dintre cele mai utilizate aplicații pentru comunicarea în timp real. Aici, profesorii și elevii având posibilitatea de a interacționa “live”, permitând și crearea unei table virtuale interactive. De altfel, Google a venit, prin completare cu aplicația GoogleMeet, care face aproape același lucru ca și aplicația Zoom.

Cu toate acestea, știind că niciun sistem din lume nu este perfect, am căutat să aflu răspunsul “la cald”, interacționand cu elevii, să aflu ceea ce îi nemulțumeste sau mulțumeste în învățarea online. Am descoperit că există dezavantaje și avantaje.

Dezantajele pe care elevii le-au observat s-au dovedit a fi în număr destul de mare. Astfel, ei considerând că, învățământul online le limitează interacțiunea cu colegii, din punct de vedere fizic, devenind antisociali. Lucrul în echipă fiind, parțial, restricționat. Au mai observat că, fiind tot timpul atenți în ecranul computerului sau al telefonului, ochii se strică mult mai repede, iar creierul are tendința de a se “odihni” mai mult decât este cazul. Stând acasă, nu știi să-ți organizezi timpul, practic ieși din rutina zilnică, programul fiind dat peste cap. Există tendința de îngrășare. Apare

plictiseala. Pe de altă parte, device-urile se uzează mult mai repede (descărcarea bateriei se face mult mai rapid, fiind nevoit să stai prea mult cu ele în priză). Nu toți elevii dețin device-uri pentru conectare, precum nici conexiune la internet. Cu toate acestea, chiar și cei care au internet, pot avea probleme de conectare. Ceea ce se transmite nu se înțelege mereu. Și-au dat seama că, ideile expuse “face to face” sunt mai ușor de reținut, de înțeles sau de perceput.

Privind și reversul medaliei, avantajele s-au făcut și ele auzite. Copiii au constatat că, materialele din online se transmit mai ușor. Se învață mai multe despre tehnologia, de care vor avea nevoie mai târziu. Tema fiind cerută într-un anumit interval de timp și știind că profesorul poate corecta fiecare temă în parte, elevii sunt mai conștienți în a studia materialele primite. Au mai observat că, într-o clasă virtuală pot fi mai mulți elevi decât într-o clasă reală, iar că profesorul poate preda unui număr mare de elevi, ceea ce ar putea face, ca unii dintre ei, să interactioneze și cu alți colegi, decât cu cei din propria clasă. Cu o bună gestionare a timpului, poți avea mai mult timp personal, pentru alte activitați și ești scutit de drumul pe care îl faci, în mod normal, până la școală. Și, nu în ultimul rând, și-au dat seama că, te poți proteja mai bine de virusul existent.

Concluzionând, părerea mea este că, așa cum, metodele de predare-învațare-evaluare tradiționale, precum și cele moderne, nu pot exista în mod separat și ar trebui combinate și utilizate în mod rațional, așa și, învățarea online trebuie aplicată în strânsă legătură cu cea offline.

Bibliografie:

- Platforme educaţionale online pentru elevi, 20 aprilie 2020 https://life.ro/platforme-educationale-online-pentru-elevi/
- Constantin Cucoș – ȘCOALA ONLINE ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI Raport de cercetare evaluativă București, Mai 2020 , Editura Universității din București
- Dobrițoiu Maria – Instruire Asistată de Calculator și Platforme Educaționale On-Line Editura UNIVERSITAS (Petroșani, 2019)

Învățământul românesc față în față cu școala on-line

Profesor: Geamănu Simona Aurelia
Liceul Tehnologic Roșia-Jiu, Fărcășești, Gorj

Metodele de predare online reprezintă un subiect de mare interes în aceste momente. Sistemul de învățământ trece printr-o perioadă crucială de schimbare, iar mediul virtual este singura platformă prin care profesorii pot continua predarea lecțiilor în conformitate cu programele școlare. Situația actuală a avut un impact semnificativ asupra învățământului atât în România cât și în restul lumii.

Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care cu certitudine își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru ai face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Schimbarea trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii ar trebui să fie învățați să învețe, astfel devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligente, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate. Vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care „invadează” media în această perioadă. Modul de predare-învățare on-line accentuează o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu de învițământ se află în unul din scenariile prezentate de către Ministerul Educației și Cercetării. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm, iar noi toți va trevui să ne aliniem cerințelor actuale.

În învățământul gimnazial și liceal, conectarea online a avut ca principal obiectiv în organizarea învățământului de la distanță, nu atât transmiterea unor conținuturi, cât organizarea și verificarea învățării. O metodă utilizată pe larg de cadrele didactice a fost Flipper classroom, când elevii studiază singuri, pe baza instrucțiunilor trimise de profesori, urmărind filmulețele transmise din timp și rezolvând activitățile, iar în timpul întâlnirilor online își clarifică neînțelegerile și își consolidează cunoștințele.

Analizând opiniile colegilor mei, profesori pe diverse discipline, referitoare la aspectele privind procesul didactic în condițiile derulării activităților didactice online pe perioada suspendării întâlnirilor față-în-față, am remarcat identificarea preponderentă a dezavantajelor, firească în contextul schimbării radicale a modului de lucru. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor.

Cadrele didactice descoperă limitele instrumentelor de lucru și ale platformelor online. Toate aceste limite au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea

celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent: aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook, Messenger; apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev; utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc.; platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Adservio etc.; aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype, etc.

La o privire de ansamblu, platformele specializate de elearning sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice, motivele fiind deja prezentate mai sus: abilități tehnice mai puțin definite la nivelul utilizatorilor, infrastructură informatică cu probleme, costuri de utilizare, lipsa suportului tehnic sau pedagogic.

În concluzie, problema desfășurării activității de predare-învățare on-line nu este doar a cadrului didactic ci și a elevilor care întâmpină anumite dificultăți de acces, conectare, afișare, acces limitat la internet sau lipsa acestuia, lipsa unui computer/ tabletă/ telefon smart, lipsa suportului/ lipsa de interes/ interdicții din partea părinților, lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii, etc. Însă, întrebările pe care ni le adresăm noi, cadrele didactice, părinții și implicit elevii sunt: „Suntem pregătiți pentru o astfel de schimbare? România este pregătită? Oferă statul suficiente rezurse pentru a veni în sprijinul elevilor care nu dispun de tehnologie performantă și necesară desfășurării învățării on-line?”

Impactul platformelor educaționale asupra sistemului de învățământ românesc

Profesor: Voicu Maria Irina
Liceul Tehnologic Roșia-Jiu, Fărcășești, Gorj

Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită – întregul nostru stil de viață este pus la îndoială pe o perioadă nedeterminată, marcată de incertitudine pe toate planurile.

Întrebarea care mă preocupă în acest context, ca și cadru didactic; este: „ Ce se întâmplă cu elevii, cu școlile, cu sistemul de predare-învățare-evaluare, în general?

Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare-verificare și notare a redevenit în atenția noastră sub titulatura de proces educațional la distanță. Cu toții ne-am mutat activitatea în mediul on-line, am făcut cunoștință și am ”îmblânzit” aplicații care facilitează învățarea la distanță. Platforma reprezintă, în această perioadă „altfel”, modalitatea prin care transmitem elevilor noștri mesajul de normalitate și educație în orice condiții.

Unitatea de învățământ din care fac parte a utilizat pe toată perioada desfășurării cursurilor on-line Platforma Adservio, care ne-a pus la dispoziție cadrul virtual în care putem comunica cu elevii sub forma propunerilor de teme sau proiecte, cu conținuturi adecvate programei și planificărilor didactice, cu posibilitatea de a stabili termene de predare a proiectelor sau de a oferi feedback-uri de modelare a performanței.

Există, categoric, câteva *avantaje* ale predării online: flexibilitatea crescută în a-ţi alege programul, monitorizarea continuă și activă a e-mail-ului de către fiecare cadru didactic, a platformei utilizate, chiar a telefonului mobil în vederea aigurării unei comunicări eficiente, și optime, de suport, cu toți părinții elevilor implicați în acest proces de învățare; evitarea solicitării listării tuturor fișelor de lucru individual recomandate (toate activitățile ar putea să fie finalizate pe un dispozitiv sau încărcate ca imagine).

Conștientizez faptul că tehnologia asigură o comunicare elegantă, dar poate substitui acea comunicare față în față în care poți observa elevul cu emoțiile și trăirile lui interioare?

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face on-line/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente are *limite* în relaționarea cadru didactic – elev. Toate acestea au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, noi, cadrele didactice ne confruntăm cu: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente

și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Elevii la rândul lor au întâmpinat anumite probleme reale, precum: nivelul insuficient al competențelor digitale, dificultăți tehnice (acces, conectare, afișare) , acces limitat la Internet , lipsa unui computer/ tabletă/ telefon smart, lipsa conținutului educațional suficient de diversificat, lipsa suportului/ lipsa de interes/ interdicții din partea adulților, lipsa controlului și monitorizării constante a activității lor, lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii.

Școala și întregul sistem de înățământ ar trebui să se implice mai mult în diminuarea acestei discrepanțe (dându-le mai des elevilor teme care implică utilizarea tehnologiei) astfel încât să diminueze diferența dintre cele două tipuri de coduri tehnologice.

REUȘITA PREȘCOLARĂ, EFICIENȚA ACTIVITĂȚII DIDACTICE

Prof. Înv. Preșc.: Leahu Ionela
Grădinița P.P. „Prichindel” – Tecuci

Actul instruirii se realizează în contextul unei reţele complexe de atitudini şi relaţii între dascăl-preşcolar, preşcolar – preşcolar ,preşcolar -clasa de preşcolari. Asemenea interacţiuni determină un climat psiho-social în cadrul lecţiilor care poate favoriza sau defavoriza optimizarea predării şi învăţării.

Ansamblul tuturor acestor manifestări relaţionale constituie fondul pe care se va insera educaţia intelectuală şi morală a copilului.

Îndemnul adresat în urmă cu două secole de Jean Jacques Rousseau « începeţi, dar prin a vă cunoaşte copiii » se află şi astăzi la temelia educaţiei.

Pornind de la această idee vom putea constata faptul că nu de puţine ori dascălii îşi orientează atenţia şi explicatiile spre unii preşcolari şi îi ignoră pe alţii ; că înlesnesc participarea activă a unor preşcolari şi o descurajează pe a altora, acordând o atenţie mai mare preşcolarilor buni , în timp ce preşcolarii slabi nu sunt luaţi în seamă. Aceste diferenţe oferă unor preşcolari posibilităţi mai mari de afirmare , în cadrul aceleaşi clase.

Un dascăl bun trebuie să cunoască bine fiecare copil, să-l folosească potrivit capacităţilor sale, dirijându-i activitatea în cooperare cu ceilalţi colegi. Rolul dascălului este să monitorizeze predarea, pentru a fi sigur că informaţia se transmite corect şi că poate servi ca punct de plecare pentru diverse întrebări. Dacă grupurile de experţi se împotmolesc, dascălul poate să îi ajute pentru a se asigura că aceştia înţeleg corect şi pot transmite mai departe informaţiile.

Reuşita şcolară reprezintă raportul dintre efectul obţinut şi efortul depus în procesul de învăţământ; eficienţa activităţii didactice.

Factorii şi cauzele generatoare de suprasolicitare pot fi structuraţi în funcţie de următoarele instanţe: preşcolar, cadru didactic, grădiniță, mediu socio-familial.

Cauze care ţin de preşcolar:

- starea de sănătate, unele deficienţe senzoriale sau/şi tulburări de personalitate ;
- deficienţe în dezvoltarea fizică a copilului;
- dificultăţi de adaptare a unor copii de 3 ani la regimul preşcolar ;
- supraîncărcarea cu activităţi preşcolare şi extraşcolare ;
- nerespectarea unui regim raţional de muncă şi odihnă,etc.
- ineficienţa activităţii didactice

Cauze care ţin de cadrul didactic :

- dozarea defectuoasă în timp a conţinutului programelor şi manualelor preşcolare;
- orare defectuos întocmite,fără respectarea curbelor de efor zilnic şi săptămânal;
- oboseala pricinuită preşscolarilot din cauza nerespectării de către cadrele didactice a diferenţelor individuale,etc.

Stilul pe care dascălul trebuie să-l adopte la clasă trebuie să fie democratic, pentru ca :

- copilului să i se permită să fie activ,atent pe tot parcursul activităţii ;
- atmosfera din clasă să fie de cooperare,de respect, de toleranţă
- să sprijine copii, să le dirijeze activitatea, să permită fiecărui preşcolar să lucreze în ritmul său ;
- să determine preşscolarii să gândeasca, să comunice, să pună întrebări, să răspundă ;
- să aplice metode didactice pentru copil,prin copil şi împreună cu preşcolarul.

În funcţie de stilul adoptat, preşcolarii se vor implica activ, îşi vor dezvolta încrederea în forţele proprii, vor învăţa să asculte şi să respecte opiniile celorlalţi, vor deveni parteneri ai dascălului, întreaga clasă devenind o comunitate liberă şi eficientă.

Nu este suficient să ştii ce să comunici şi nici să cunoşti bine copii. Un dascăl bun se caracterizează prin empatia, prin capcitatea de a sesiza şi înţelege nevoile şi problemele preşcolarilor, de a se identifica cu ei, adaptându-şi comportamentul didactic şi afectiv la cerinţele lor, bucurându-se odată cu ei de succesele obţinute.

Pentru a crea relaţii de simpatie între el şi coppi, dascălului îi sunt necesare unele calităţi ca : interesul faţă de copii şi dorinţa de a-i ajuta, pasiunea pentru meserie, echilibrul sufletesc, răbdarea, înţelegerea, amabilitatea, competenţa profesională.

Chiar din grupa mică este bine să descoperim trăsăturile de personalitate şi de comportament, ca să ştim care preşcolari sunt activi sau inactivi, timizi, ordonaţi, dezordonaţi , pentru a putea urmări evoluţia lor până la sfărşitul grupei mari. În activitatea mea am avut , ca mulţi dintre colegii mei, preşcolari cărora le place să deranjeze activitatea clasei; aceşti copii nu trebuie excluşi sau pur şi simplu scoşi afară pe motiv că « este mai bine fără ei ». Pentru preşcolarii de genul acesta trebuie mereu găsită o sarcină în plus, deoarece acordarea atenţiei reprezintă pentru ei cel mai important lucru.

Nu trebuie să uităm că în relaţia dascăl-preşcolar folosirea cu tact a disciplinei , fără să îngrădească libertatea copilului, va avea un efect constructiv asupra acestuia.

Rolul important al pedagogului este acela de a facilita lucrul în echipe, de a înlesni contactele interumane. Copilul trebuie lăsat să comunice liber în legătură cu ceea ce a înţeles din lecţie, să explice cu cuvintele sale, dascălul constatând astfel creativitatea, inteligenţa copilului.

Obţinerea succesului preşcolar presupune o adaptare cu dublu sens : pe de o parte a copilului la activitatea didactică, iar pe de altă parte a grădiniţei la factorii interni ai acestuia.

Un rol hotărâtor îl constituie necesitatea adaptării activitătii diadactice,a conţinutului ei, a metodelor folosite şi a formelor de desfăşurare, la particularităţile preşscolarilor sau grupului de preşcolari . Cunoaşterea particularităţilor psihofizice ale copilului reprezintă condiţia necesară adaptării strategiilor de tratare diferenţiată a preşcolarilor. Reuşitele noastre vor fi cu atât mai mari, cu cât pătrundem mai adânc în viaţa preşcolarilor noştri, le cunoaştem stările sufleteşti, slăbiciunile, năzuinţele personale.

Experienţa preşcolară a confirmat că succesul are un efect mobilizator, stimulativ asupra preşcolarului, după cum insuccesul este descurajant. Prin urmare succesul corelează pozitiv cu performanţa preşcolară, cu satisfacţia în muncă şi cu dorinţa de a învăţa din ce în mai bine. În acest fel din scop şi rezultat al activităţii devine un mijloc de progres preşcolar.

Bibliografie :

Marin Stoica – Pedagogie şcolară-1995

Ed.Gh.Alexandru

Invăţământul primar 2-3/2001 ;2-3/2004

Ed.Discipol

Educaţia pentru sănătate –Ghid pentru cadrele didactice-2003

PAȘI SPRE VIITOR-PARTENERIATUL EDUCAȚIONAL

Invățător Trofin Maria Laura
Școala Gimnazială Drăgănești Neamț

Timpul acestei început de mileniu este pregnant impregnat în ideea libertăţii. Nimic nu justifică tinereţea individului între zidurile inospitaliere ale unei colectivităţi artificiale. Fie că este vorba despre copii, oameni, norme sau instituţii, nimeni nu are dreptul să se opună unei dezvoltări libere.

Spiritul timpului acordă tot mai mult credit oricărui context favorabil încurajarării şi susţinerii dezvoltării libere fiecărui individ în parte.

În contextul unei societăţi care se schimbă, învăţământul românesc trebuie să-şi asume o nouă perspectivă asupra funcţionării şi evoluţiei sale. În cadrul acestei perspective, parteneriatul educaţional trebuie să devină o proprietate a strategiilor orientate către educarea tinerilor.

Complexitatea şi gradul de dificultate al problemelor cu care şcoala românească se confruntă, cât şi impactul educaţiei şcolare asupra întregului sistem social impun soluţionarea dificultăţilor, apelând la colaborarea şi cooperarea parteneriat unor categorii sociale cum ar fi:

- şcoala;
- elevii;
- familia;
- organizaţii guvernamentale cu caracter central sau local;
- organizaţii nonguvernamentale;
- agenţi economici;
- autorităţile centrale şi locale;

Odată cu schimbările ce se petrec în societatea românească apar exigenţele legate de orientarea copiilor într-un univers informaţional dinamic, diversificat şi uneori contradictoriu şi necesitatea racordării permanente a şcolii la realitate.

Pornind de la aceste exigenţe, asumarea şi practicarea efectivă a parteneriatului educaţional trebuie să se bazeze pe un consens axiologic al tuturor categoriilor interesate în dezvoltarea educaţiei.

Pentru ca modalidatea eficientă și viabilă prin care se poate răspunde solicitărilor generate de neajunsurile din sistemul educațional, ,,forțând,, comunitatea să vină în ajutorul copiilor este tocmai parteneriatul educațional, educatoarea este cea care trebuie să-l inițieze, să-l conceapă, sa-l structureze pertinent și corect,traducîndu-l intr-un proiect valoros pentru toate părțile implicate.

În mod concret, realizarea parteneriatului începe prin constituirea unui grup partenerial, care include pe lângă şcoală şi reprezentanţii diferitelor categorii şi instituţii ale comunităţii. Coeziunea şi eficienţa grupului sunt condiţionate de asumarea şi promovarea unor valori comune la nivelul tuturor partenerilor implicaţi;

- asigurarea egalităţii şanselor în educaţie;
- revigorarea spiritului civic şi a mentalităţilor comunitare;
- promovarea dialogului, transparenţei şi a comunicării deschise;

- încurajarea inițiativei și a participării;
- dezvoltarea cooperării și a colaborării;
- structurarea disciplinei și a responsabilității;
- armonizarea condițiilor specifice cu exigențele sociale;

În cadrul parteneriatului educațional, școlii îi revine rolul de promotor; catalizator și intermediar, prin reprezentanții săi. Având trăsături caracteristice ce o deosebește de celelalte organizații care funcționează în cadrul comunității, unitatea școlară poate transforma coordonatele sale specifice în atuuri care să îi permită inițierea și/sau dezvoltarea parteneriatului educațional. Pentru a-și asuma un asemenea rol, școala trebuie să admită o serie de principii fundamentale; lărgirea caracterului participativ, al managementului școlar, atragerea familiei ca principal partener al școlii, sensibilizarea tuturor categoriilor care pot avea o relativă disponibilitate în raport cu problemele școlii și cu susținerea sa.

Răspunzând cerințelor sociale și comunitare, școala trebuie să orienteze întregul său demers asupra elevilor, care trebuie să devină centrul de interes al oricărui parteneriat practicat în domeniul educației școlare. Realizarea acestui deziderat presupune; participarea elevilor la procesul decizional, ameliorarea modalităților de informare adresate elevilor, creșterea numerică și calitativă a activităților extrașcolare, atragerea elevilor în organizarea unor activități cu caracter curricular sau extracurricular.

Colaborarea familiei cu școala este o condiție importantă a unirii eforturilor în educarea copiilor. Comportarea elevilor în școală și în afara ei nu-i poate lăsa indiferenți pe profesori și pe părinți. Problemele tratate de profesori cu părinții trebuie să reflecte necesitățile stringente ale vieții, ale școlii, ale instruirii și educării eficiente a elevilor, la soluționarea cărora sunt angajate, deopotrivă, școala și familia. Privită în timp, familia a constituit prima școală a omenirii și constituie și azi prima școală a copilului.

Cunoașterea și înțelegerea familiei în calitate de partener constant și autentic devine o prioritate mai ales în contextul actual în care familia însăși trebuie să se adapteze unor schimbări semnificative. În relațiile dintre școală și părinți pot să apară disfuncții generate de: lipsa de interes din partea părinților în raport cu educația și cu evoluția propriilor copii, problemele severe cu care se confruntă unele familii, marginalizarea sau automarginalizarea unor familii defavorizate, restricțiile care țin de timpul limitat și de lacunele informaționale. De aceea, școala trebuie să-și asume ca priorități:

-atragerea și sensibilizarea familiei;
-elaborarea și aplicarea sistematică a unor proiecte de parteneriat cu părinții;
-comunicarea unor informații clare cu privire la școală, activitățile și problemele ei;
-organizarea unor activități extrașcolare în regim de parteneriat;
-crearea unor asociații comune care să se unească părinți ai elevilor, cadre didactice;

Managerul modern trebuie să ofere copiilor un mediu de experiență bogat care să rezoneze cât mai mult cu tendințele interne ale copilului, care-i provoacă dezvoltarea, creșterea, să înlesnească firesc și simplu contactele umane, comunicarea socială, colaborarea, știind că ele sunt condițiile favorabile exprimării libertății persoanei.

Centrat pe redistribuire deciziei și a contactului, managementul educațional modern extinde posibilitatea copiilor de participare la delimitarea și susținerea propriului lor destin, în condițiile în care apelează cât mai puțin la constrângere și cât mai mult la cooperare.

Bibliografie:

1. Formarea managerială în România : nevoi şi capacitate (coord.: C. Zamfir, G. Matauan, N. Lătreanu) (1994). Bucureşti : FIMAN – Ed. Alternative.
2. Iosifescu, S (1997) Introducere în managementul educaţional – monitorizare de curriculum şi managementul clasei. Chişinău : Prodidactica.
3. Iosifescu, S (2000) Managementul educaţional la zi, în „Info Educaţional” anul I, nr.1.
4. Iucu, R.B. (2000) Managementul şi gestiunea clasei de elevi, Fundamente teoretico – metodologice, Iaşi : Polirom.
5. Sincan E. : Şcoala şi familia, Craiova (1993)

EVALUAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREȘCOLAR

Prof. Alexandru Mihaela
G.P.N.„PINOCCHIO” Slobozia-Ialomița

Evaluarea este punctul final într-o succesiune de evenimente, care cuprinde următorii paşi:

- Stabilirea scopurilor pedagogice, prin prisma comportamentului dezirabil al copiilor,
- Proiectarea şi executarea programului de realizare a scopurilor propuse,
- Măsurarea rezultatelor aplicării programei,
- Evaluarea rezultatelor.

Cele mai des întâlnite forme de evaluare sunt: evaluarea iniţială, continuă şi finală.

Evaluarea iniţială se realizează la începutul unui program de „instruire” şi stabileşte nivelul de pregătire a preşcolarilor în momentul iniţierii programului respectiv, constituind o condiţie hotărâtoare pentru reuşita activităţilor următoare deoarece oferă educatoarei posibilitatea de a cunoaşte potenţialul fiecărui copil.

Pentru ca evaluarea iniţială să fie eficientă, trebuie elaborate criterii şi modalităţi de verificare, măsurare şi apreciere a nivelului de pregătire a preşcolarilor, pornind de la obiectivele propuse.

Datele obţinute ajută la conturarea activităţii didactice în trei planuri: stabilirea modului adecvat de predare a noului conţinut al programei, organizarea unui program de recuperare, dacă este cazul, şi adoptarea unormăsuri de sprijinire şi recuperare a unora din preşcolari.

Evaluarea formativă îşi propune să verifice toţi preşcolarii asupra conţinuturilor predate, fapt ce permite ca educatoarea să cunoască pregătirea copiilor, identificarea lacunelor, după fiecare secvenţă de învăţare să adopte măsuri pentru ameliorarea procesului de învăţământ. **Evaluarea finală** intervine la sfârşitul unei perioade mai lungi de învăţare, la sfârşit de semestru, an şcolar, ciclu de învăţământ. Se realizează prin verificări parţiale pe parcursul programului şi o estimare globală a rezultatelor, pe perioade lungi. Este centrată pe o evaluare de bilanţ, regrupând mai multe unităţi de studiu.

Probele orale sunt cele mai utilizate metode de evaluare din grădiniță. Acestea oferă o interacționare directă între educatoare și copil. Sunt flexibile și pot alterna întrebările în funcție de calitatea răspunsurilor. Probele orale oferă copilului posilbilitatea de a formula răspunsurile libere, fără a le structura; poate să-și justifice răspunsul.

Portofoliul este o metodă de evaluare care înmagazinează date despre progresul copilului, poate fi considerat ca o „carte de vizită” a preșcolarului. Tipuri de portofolii:

- portofoliu de prezentare sau introductiv (cuprinde o selecţie a celor mai importante lucrări);
- portofoliu de progres sau de lucru (conţine toate elementele desfăşurate pe parcursul activităţii);
- portofoliul de evaluare (cuprinde: obiective, strategii, instrumente de evaluare, tabele de rezultate, etc.)

Portofoliul poate cuprinde: o listă cu comportamente așteptate; observații asupra evolutiei copilului; lucrari ale acestuia; poze cu sarcini/activitati pe care acesta le-a dus la bun sfârșit pe parcursul anului școlar, rezultate ale activităţilor extracurriculare (diplome la diverse concursuri) s.a.; În concluzie, portofoliul nu este numai o metodă alternativă de evaluare a copilului ci, poate fi reprezentativ pentru crearea unei imagini pozitive asupra unei grupe sau a unei grădiniţe.

Printre metodele şi procedeele interactive de fixare şi evaluare a cunoştinţelor utilizate în grădiniţă, se înscriu următoarele**:** turul galeriei, scaunul autorului, piramida, ghicitorile, tehnica fotolimbajului,ciorchinele, posterul, blazonul, Diagrama Venn, Examinarea povestirii, Jurnalul grafic,Harta conceptuală / cognitivă, Tehnica florii de nufăr, metoda colţurilor, tehnica analitico-sintetică, cubul, turnirul întrebărilor, cvintetul, R.A.I. (Răspunde. Aruncă. Interoghează.) jurnalul grupei.

După Ausubel „evaluarea merită un loc important în învăţământ, din care face parte integrantă. Ea are întotdeauna un raport direct sau indirect cu progresul, în extensie şi în calitate, al învăţării, ’’ astfel evaluarea este prioritară în cadrul procesului de învățământ din țara noastră, fiind considerată o sursă a soluțiilor de perfecționare a actului didactic.

Bibliografie:

Ausubel, P. D., Robinson, R. F.(1981) – **„ Pedagogia secolului XX. Învăţarea în şcoală”**, București,EDP.;
Chiriac, Maria-**„ Evaluarea- ghid al activității din grădiniță”- studiu științifiic**
Comenius, J., A. (1970) – **„ Didactica Magna”m Bucureşti, EDP;**
Cucoş, Constantin – **„Pedagogie” ediţia a II a revizuită şi adăugită, - Iaşi, Polirom, 2006;**

Importanța platformelor educaționale în școala românească

Prof. Orghidan-Mândreanu Dana
Școala Gimnazială Nr.30 Brașov

Contextul actual a accelerat procesul de învăţare online şi chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru acest aspect, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Există copii care nu au suportul de lucru necesar şi nici acces la internet. În același timp îi luăm în calcul și pe cei care nu știu ce platforme educaționale online sunt mai eficiente și mai practice.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii, platform în discuție oferind posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi postate. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat. Fiind o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permiţând profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase, aceasta este foarte utilizată, de asemenea. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că *Edmodo* este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass se află de asemenea pe lista platformelor educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit două platforme educaţionale online pentru elevi. *Şcoala Intuitext* este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare.
Ambele platform respectă programa şcolară, sunt avizate de Ministerul Educaţiei Naţionale, prezintă explicaţii şi simulări menite să ajute elevii să înţeleagă mai uşor diferite concepte, prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicaţii la fiecare pas efectuat şi de asemenea, prezintă teste care ajută elevii să-şi verifice cunoştinţele.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: *Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot şi Ask*.

Platforma electronică permite realizarea unui management eficient al timpului, atât al formatorului, cât şi al formabilului. Se reduce astfel problema de a repartiza material-suport într-o anumită cantitate, deoarece difuzarea şi recepţionarea acestuia în variantă electronică este mai puţin costisitoare. De asemenea, remarcăm și faptul că platforma electronică permite realizarea evaluării în toate ipostazele procesului de formare.

Nevoile copilului cu cerinte educative speciale (C.E.S.)

PROF.INV.PRESC.NICULA IONELA FLORENTINA

Întâlnim peste tot în jurul nostru oameni cu deficienţe. Ei sunt percepuţi diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificaţii diferite, în funcţie de cultura şi de valorile promovate. Mulţi oameni au reticenţe faţă de persoanele cu deficienţe, deoarece au o concepţie greşită despre ele. Trebuie însă să înţelegem că sunt nişte oameni la fel ca ceilaţi, fiind produsul unic al eredităţii lor şi al mediului.

Persoanele deficiente, la rândul lor au două păreri în ceea ce priveşte impedimentul lor: unele îl consideră dezastru, iar altele un simplu inconvenient.

Din categoria copiilor cu C.E.S (cerinţe educative speciale) fac parte atât copiii cu deficienţe propriu zise, cât şi copiii fără deficienţe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigenţele şcolii.

Copiii cu C.E.S. pot prin joc să-şi exprime propriile capacităţi. Astfel copilul capătă prin joc informaţii despre lumea în care trăieşte, intră în contact cu oamenii şi cu obiectele din mediul înconjurator şi învaţă să se orienteze în spaţiu şi timp. Datorită faptului că se desfăşoară mai ales în grup, jocul asigură socializarea. Jocurile sociale sunt necesare pentru persoanele cu handicap, întrucât le oferă şansa de a juca cu alţi copii, orice joc având nevoie de minim două persoane pentru a se desfăşura. Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcţie de deficienţa copilului.

Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observaţie, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Şcoala este de asemenea un mediu important de socializare.

Formele de integrare a copiilor cu C.E.S. pot fi următoarele: clase diferenţiate, integrate în structurile şcolii obişnuite, grupuri de câte doi-trei copii deficienţi incluşi în clasele obişnuite, integrarea individuală a acestor copii în aceleaşi clase obişnuite.

Integrarea şcolară exprimă atitudinea favorabilă a elevului faţă de şcoala pe care o urmează; condiţia psihică în care acţiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivaţii puternice care susţine efortul copilului în munca de invăţare; situaţie în care copilul sau tânarul poate fi considerat un colaborator la acţiunile desfăşurate pentru educaţia sa; corespondenţa totală între solicitările formulate de şcoală şi posibilităţile copilului de a le rezolva; existenţa unor randamente la învăţatură şi în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilităţile copilului sau la cerinţele şcolare..

Datorită comportamentului lor discordant în raport cu normele şi valorile comunităţii sociale, persoanele cu tulburări de comportament sunt, de regulă, respinse de către societate. Aceste persoane sunt puse în situaţia de a renunţa la ajutorul societăţii cu instituţiile sale, trăind în familii problemă, care nu se preocupă de bunăstarea copilului.

Copiii cu C.E.S. au nevoie de un curriculum planificat diferenţiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învăţare şi evaluare specializate, adaptate abilităţilor lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea vor beneficia de consiliere şcolară şi vocaţională personală şi a familiei.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învăţare pentru ca un volum mai mare de informaţii să fie

acumulat în aceeaşi perioadă de timp. Acest lucru este posibil dacă este cunoscut stilul de învăţare al copilului, dacă este facută o evaluare eficientă care ne permite să ştim cum învaţă copilul, dar şi ce si cum este necesar să fie învăţat.
Unii elevi au nevoie de o terapie a tulburărilor de vorbire şi de limbaj şi de psihoterapie individuală şi de grup pentru sprijinirea integrării pe plan social..
Din experienţa personală putem afirma că profesorul poate folosi în procesul de predare-învăţare, evaluare diverse strategii şi intervenţii utile:

Crearea unui climat afectiv-pozitiv;

Stimularea încrederii în sine şi a motivaţiei pentru învăţare;

Încurajarea sprijinului şi cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;

Încurajarea independenţei, creşterea autonomiei personale;

Încurajarea eforturilor;

Sprijin, încurajare şi apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor şcolare, fără a crea dependenţă;

Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat şi evidenţiat cel mai mic progres;

Crearea unui climat afectiv, confortabil;

Centrarea învăţarii pe activitatea practică;

Sarcini împărţite în etape mai mici, realizabile;

Folosirea învăţării afective;

Adaptarea metodelor şi mijloacelor de învăţare, evaluare;

Sprijinirea elevului să devină membru al unui grup;

Organizarea unor activităţi de grup care să stimuleze comunicarea şi relaţionarea interpersonală (jocuri, excursii, activităţi extraşcolare, activităţi sportive, de echipă);

Sprijin emoţional;

Folosirea unui limbaj simplu, accesibil elevului şi nivelului lui de înţelegere;

Instrucţiuni clare privind sarcinile şi elaborarea unor programe individuale de lucru;

Aşezarea în prima bancă a elevilor cu deficienţe de vedere, îmbunătaţirea calităţii iluminării, adecvarea materialelor didactice;

Poziţia profesorului să fie astfel ca fiecare elev să-l poată vedea, iar în dialogul profesor-elev profesorul să vorbească numai stând numai cu faţa spre elevi;

Stabilirea foarte clară a regulilor şi consecinţelor nerespectării lor în clasă şi aplicarea lor constantă;

Aşezarea copiilor cu hiperactivitate şi deficit de atenţie în primele banci, astfel încât să nu le distragă atenţia restul colectivului şi să fie aşezat în apropierea elevilor care sunt acceptaţi de colectiv ca modele pozitive;

Încurajarea oricărei tentative de comunicare, indiferent de natura ei;

Profesorul să fie ferm, consecvent, să folosească înţelegerea şi calmul ca modalitate de stingere a manifestării agresive a elevului;

Să fie comentată acţiunea elevului şi nu personalitatea lui;

Profesorul să aprecieze limita de suportabilitate a elevului (să nu-l jignească sau umilească);

Profesorul să folosească o mimică binevoitoare şi o atitudine deschisă (să nu încrucişeze braţele şi să nu încrunte privirea);

Orice activitate să fie bine planificată, organizată şi structurată;

Profesorul să dea dovadă de consecvenţă şi corectitudine în evaluare;

Abordarea incluzivă susţine că scolile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depaşească barierele din calea învaţării şi că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilităţile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reuşeasca acest lucru. Pentru aceasta şcoala trebuie să dispună de strategii funcţionale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educaţie. Putem stabili de asemenea relaţii de colaborare cu autoritaţile locale, părinţii şi reprezentanţii comunităţii.

Poate fi dezvoltat un mediu afectiv pozitiv în care elevii să poată discuta cu lejeritate despre dificultăţile pe care le pot întâlni şi să aiba curaj să ceară ajutor.

Într-o abordare incluzivă toţi elevii trebuie consideraţi la fel de importanţi, fiecăruia să îi fie valorificate calităţile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun

Study on the highlighting of psychomotor indices in children aged 8-10 for sports orientation

Professor Lucaci Sergiu-Nicolae
Peter Thal Rasnov Secondary School
Brasov city
Country Romania

Practicing a sport at the age of 8-10 years, a sports game in general, has a significant role both in terms of favorable influence on the process of development and strengthening of the body, and as a psycho-pedagogical tool designed to help children know, their faster adaptation to group activities (team), team building, etc.

The students' interest at this age for movement is very high and their desire for movement and physical effort is based on physiological causes, which is why any limitation or decrease in their motor qualities has repercussions on the vital functions of the body. Health, endurance of the body, mobilization of the great systems and apparatuses of the body, increase of motor capacity, are premises for the formation and development of the student's personality, of a harmonious physical development, of the formation of a balanced lifestyle.

It is observed that students prefer outdoor sports games that take place outdoors instead of the means of action specific to athletics or gymnastics.

The growth process, generally uniform, has a slightly slower pace than in the previous period. Up to the age of 10, the growth differences of children of the opposite sex are not large.

The nervous system, in this case the brain, has a weight approximately equal to that of the adult, but, from a functional point of view, its development is not complete. There is a better development of the first signaling system (sight, hearing). The cortical motor area is approaching maturation. (Dumitrescu, 1984, p.21).

The locomotor system - the functional systems continue to consolidate, which determines the increase of the resistance to deformation in case of traction, pressure and twisting demands. (Dumitrescu, 1984, p.23).

Skeletal muscles are gradually growing; their growth exceeds the development of strength. This is because muscle strength depends not only on morphological development.

Muscle tone is lower, which favors the wider performance of movements in the joints, but makes it difficult to achieve fine, differentiated, precision movements.

Regarding the cardiovascular system in children aged 8 to 10, the heart volume increases rapidly, but the blood vessels still remain narrow, which causes a greater effort of the heart to push the blood into the vessels. Because of this, heart rhythm disturbances and blood pressure fluctuations can occur.

Regarding the respiratory system, we can say that the lungs at this age are less resistant to infections. The nasal cavities are smaller and narrower than in adults, the bronchi are initially small in number, the development of the thorax is ahead of that of the limbs. (Dumitrescu, 1984, p.25).

The kinesthetic analyzer is insufficiently developed, the center of gravity of the body is higher than the ground, which causes difficulties in ensuring the balance of the body during movements. (Dumitrescu, 1984, p.26).

Attracting children to play movement and outdoor sports in a favorable, good-natured climate using modern pedagogical methods can lead to the formation of movement skills and highlighting.

psychomotor indices as a safety for the formation of a balanced lifestyle and in order to orient children towards different sports.

In the category of declared enemies of sports activity we can mention: computer, television, bars, discos, but also the captivating tendency of sport as a show to the detriment of practical activities, especially due to the extraordinary spread of media (press, radio, TV, Internet.)

The special increase of the attraction of the sports show is also determined by the modernization of the mass media (color TV transmissions, satellite transmissions from any distance and from any hour, replays of phases with the slow motion, retransmissions, etc.), modernization that makes the number of TV and audio viewers to be much higher, often incomparable, than that of direct viewers at sports competitions. World football championships, Olympic games, etc., could compete in terms of the number of spectators, only with space travel, for example.

The multiple instructive and educational valences of football have determined its inclusion in the school curriculum of physical education and in the different forms of organization of the school football activity.

The game of football forms specific, simple, accessible and attractive psychomotor skills, against the background of physical and mental demands, with a special educational character. For these reasons, the game of football is considered an important means of physical education, which positively solves some of its tasks in the school environment. Introduced in all forms of education, due to its formative qualities and practiced scientifically, it contributes to strengthening health, to the multilateral development of mental and physical abilities, to the acquisition of technical skills and tactical actions necessary for playing football.

Nowadays, the game of football has undergone an intense noticeable concrete change in the last 20-25 years and which also represents the effort on the football sports level, of the fast progress of the scientific research in the field.

Football, by tradition, is a popular, mass sport, both at the level of participants and at the level of spectators. Football, with its entire gear, falls into the category of social phenomena that are imposed as a necessity, with and through visible effects, effects that require special attention from all factors involved in its organization and development.

In the present study we aimed to attract children to a sports activity, to highlight favorable psychomotor cues, and then to guide them to the sports in which they have skills.

Trebuie să facem schimbări în educație ?
– studiu –

prof. înv. primar Popa Liviu
Școala ”George Topârceanu” Mioveni – Argeș

Ipoteză. Ce poate fi greșit în încurajarea alegerii și competiției în educație? Este corect ca părinții să aibă dreptul de alegere a școlii pe care o consideră mai bună pentru copilul lor? Atunci, cum poate fi interpretată posibilitatea ca anumite școli (mai puțin solicitate) să-și închidă porțile deoarece consumatorii de servicii educaționale își orientează solicitările către alte școli? Descentralizarea și concurența între școli va conduce la îmbunătățirea calității programelor analitice și cursurilor academice ?

Primul argument se sprijină pe afirmația că părinții au dreptul fundamental de a decide asupra problemelor legate de copilul lor. Există câteva convenții și declarații internaționale care susțin această idee. De exemplu, Declarația Universală a Drepturilor Omului adoptată de Organizația Națiunilor Unite în 1948 stabilește că: ”… părinții au dreptul prioritar să aleagă felul educației pe care o va primi copilul lor”. De asemenea, Convenția Europeană a Drepturilor Omului prevede că ”… în exercitarea funcției de educare și predare, statul va respecta dreptul părinților de a asigura acea educare și predare în conformitate cu convingerile lor filosofice și religioase”.

Al doilea argument în justificarea alegerii în educație ar fi acela că părinții sunt îndrituiți să aleagă o școală care să se potrivească mai bine nevoilor copilului lor. În general, părinții au atât un mai mare interes în educarea copiilor lor, cât și o mai profundă cunoaștere a posibilităților și nevoilor acestora decât oricine altcineva. Reformatorii sociali, și în special reformatorii educaționali, pornesc de la premisa nefastă că părinții, în special cei săraci și mai puțin educați, nu sunt interesați de educația copiilor lor și nici nu au competența de a decide și de a alege pentru ei.

Cel de-al treilea argument în susținerea alegerii școlii vine din ideea că o creștere a implicării părinților va conduce la un efect benefic asupra modului în care copilul percepe școala și asupra motivației acestuia. Puțini contrazic faptul că interesul crescut al părinților în educația copiilor lor este, de regulă, folositor în activitatea școlară a copilului. În cele din urmă apare următoarea problemă: dacă părinții pot să aleagă alimentația, îmbrăcămintea și locuința copiilor lor, de ce să nu poată alege și școala în care aceștia să studieze? În societățile moderne, oamenii păstrează valori dintre cele mai diverse în materie de religie, morală sau… estetică. Tocmai această diversitate reflectă libertatea pe care societatea modernă o caută și o favorizează.

Un al patrulea argument al alegerii în educație constă în credința că existența unui mediu concurențial, în care școlile să funcționeze, va contribui la îmbunătățirea calității și creșterea diversității serviciilor educaționale. Conceptul de piață în domeniul educației este unul de mare influență în prezent, dar alegerea unei școli nu poate fi similară, în mod nemijlocit, cu actul de cumpărare a unui bun obișnuit.

Desfășurarea studiului: Formularea unor *principii fundamentale pentru o reformă reală a educației* regăsim:

- calitatea educației,
- egalitatea oportunităților și a accesului la servicii educaționale,
- autonomie și eficiență economică,
- diversitate și apropiere de cerințele părinților/copiilor.

Se naște însă o întrebare fundamentală pentru procesul de reformă și pentru decidenți: *care este pentru România cel mai potrivit aranjament instituțional* care să conducă la atingerea scopurilor?

Relevanța instituțiilor emană din abordarea că procesul educațional și școlile sunt influențate și coordonate de setul de instituții (reguli) existent în societatea respectivă (Chubb&Moe, 1990:2). Nicio societate sau sistem nu funcționează într-un vid instituțional. Așadar, regulile și normele, structurile existente influențează puternic modul de organizare internă și funcționare a școlilor și, deci, performanța și oferta educațională. Prin urmare, este de așteptat ca aceleași școli să obțină performanțe diferite în condițiile raportării la aranjamente instituționale diferite.

Principii fundamentale ale reformei

-*Egalitatea șanselor:"Oportunități pentru toți"* relevă faptul că reforma în învățământ trebuie să aibă în vedere toate categoriile sociale. Susținem ideea că este total nepotrivită – și deci de netolerat – o reformă ce ignoră anumite grupuri sociale, permițând excluziunea socială a unor indivizi. Este esențial ca reforma sistemului educațional să urmărească promovarea incluziunii sociale, iar, prin aceasta, să aibă loc ridicarea nivelului de educație mai ales în regiunile în care indicatori specifici (gradul de școlarizare, rata de abandon școlar etc.) scot în evidență situații dramatice.

-*Autonomie:* Atingerea principiului "*oportunități pentru toți*" este mult mai ușor de realizat în condițiile unei reforme centrate pe promovarea *autonomiei și diversității*. Prin autonomie înțelegem o creștere a gradului de responsabilizare a școlilor în privința procesului educațional, o creștere a libertății de decizie, toate acestea având scopul de a permite introducerea și asimilarea inovațiilor în școli și în programele școlare. Succesul fiecărei școli va depinde de gradul în care dezvoltă noi metode didactice, noi modalități de transmitere a cunoștințelor. Astfel, creșterea calității educației furnizate în anumite școli poate reprezenta un factor determinant pentru transformarea tuturor treptelor de învățământ.

-*Diversitate*: Asigurarea diversității este importantă din două puncte de vedere. Primul se referă la faptul că oamenii au nevoi și așteptări diferite. Este așadar nevoie ca școlile să ofere o mai amplă gamă de servicii educaționale în conformitate cu cerințele și aspirațiile indivizilor. Mai mult, prin asigurarea diversității, școlile vor fi mai capabile să vină în întâmpinarea preferințelor părinților, aceștia din urmă fiind ghidați de evoluția pieței muncii. Al doilea argument scoate în evidență faptul că diversitatea conduce la o mai mare posibilitate de alegere pentru clientul sistemului educațional.

Concluzie: orice propunere de reformă în sfera educației trebuie să fie dezvoltată în jurul a trei valori fundamentale și, mai important, să le satisfacă concomitent: *creșterea nivelului de educație, asigurarea egalității șanselor și promovarea alegerii, diversității și inovării în procesul educativ.* Este deci esențial ca *reforma mult așteptată a sistemului românesc să fie centrată pe liberalizarea ofertei educaționale și a pieței serviciilor de învățământ.*

Bibliografie:

Marinescu, C., *Educația: perspectivă economică,* Editura Economică, București, 2001
Popescu, C., *Creșterea care sărăcește,* Editura Tribuna Economică, București, 2003
Suciu, M. C., *Investiția în educație,* Editura Economică, București, 2000

JOCURILE PE CALCULATOR ÎN VIAȚA COPIILOR

ȚÎRCOMNICU CRISTINA VERONICA
G.P.N ION CREANGĂ,BALȘ,OLT

Au trecut vremurile în care copiii băteau mingea, săreau coarda sau se jucau **de-a v-aţi ascunselea**. Copiii din ziua de astăzi se joacă pe calculator **jocuri de strategie**, de aventură, cu maşini, avioane pisicuţe de care trebuie să ai grijă… şi câte şi mai câte. Nu ştiu câţi dintre ei mai cunosc expresii ca : „cine nu-i gata îl iau cu lopata”, dar cu siguranţă ştiu să mânuiască **mouse-ul** şi să rezolve cât mai multe din nivelele unui joc. Anual milioane de copii din întreaga lume sunt atraşi de jocurile pe calculator asupra cărora acestea au, cu siguranţă, un impact, indiferent de natura acestuia. Psihologul clinician **Anca Axente** ne spune care este efectul acestora asupra copiilor:

„**Problema legată de aceste jocuri nu este atât mecanismul direct, faptul că acel conţinut ar fi nociv, ci este indirect prin accesarea exagerată a acestui conţinut. Prin această modalitate, copilul sau persoana devine foarte desprinsă de realitate trăind realitatea virtuală ca şi cum ar fi reală . Acest fapt îi deprivează de exemplu toleranţa la frustrare, acolo, chiar dacă pierzi ai încă o şansă, obţii punctaje sunt mize pe care le atingi şi cei care creează aceste jocuri au grijă să ai destule recompense ca să continui , pe când în viaţa reală există foarte multe frustrări, recompensele nu vin imediat, aştepţi după ele uneori zile sau chiar săptămâni.**”
Rep: Pot aceste jocuri să creeze dependenţă?

„**Rolul lor este să creeze dependenţă şi această dependenţă este şi foarte, foarte greu de identificat pentru că toţi copiii spun că oricând ar putea să renunţe la ele dar nu vor, exact cum spune, de exemplu, un alcoolic, acelaşi mecanism este, practic în momentul în care într-adevăr devin dependenţi nu mai pot trăi fără acest lucru. Este o problemă care trebuie rezolvată, altfel îl va afecta foarte mult timp.**”
Rep: Există o anumită durată de timp care ar poate fi petrecută în faţa calculatorului?

„**Cu cât mai puţin cu atât mai bine, însă sunt situaţii în care nu se poate, fie că s-a început deja şi nu ne putem opri dintr-o dată, fie că şi părinţii optează pentru astfel de jocuri, aşa că nu putem să le pretindem copiilor să facă mai mult decât pot să facă adulţii. Cred că este important nu atât să limităm ceva care deja poate deveni foarte uşor o dependenţă cât să aducem acele activităţi concurente care să umple timpul şi să ofere prea puţin spaţiu pentru aceste jocuri**.”(Anca Axente, psiholog clinician)
Studiile realizate au demonstrat că majoritatea părinţilor nu ştiu şi nu limitează numărul de ore pe care copiii lor le petrec în lumea virtuală. Majoritatea specialiştilor sunt de acord că **părinţii** trebuie să aibă un oarecare control asupra tipurilor de jocuri şi timpul pe care copiii lor îl petrec în faţa calculatorului.

BICLIOGRAFIE CONSULTATĂ:

http://www.radiocluj.ro/2015/03/09/jocurile-pe-calculator-in-viata-cophttps://ro.wikipedia.org/wiki/Joc_pentru_calculatoriilor/

MATEMATICĂ ȘI ȘTIINȚE – ABORDAREA INTERDISCIPLINARĂ ȘI TRANSDISCIPLINARĂ

Prof. Cojocariu Aurora
Colegiul Economic “Mihail Kogălniceanu” Focșani

1. INTRODUCERE

O învăţare dincolo de discipline, parcurgerea unui curriculum integrat poate fi mai aproape de nevoile omului contemporan. Rezolvarea problemelor concrete din viaţa cotidiană, indiferent de gradul de complexitate pe care îl au, implică apelul la cunoştinţe, deprinderi, competenţe ce nu pot fi delimitate în sfera de cuprindere a unui obiect de studiu sau altul.

Satisfacerea nevoii de construire a unor legături între diferite discipline se concretizează prin pluridisciplinaritate, interdisciplinaritate şi transdisciplinaritate. Cercetările ştiinţifice multi-, inter- și transdisciplinare au ca obiectiv comun înţelegerea profundă a realităţii şi elimină limitele disciplinelor.

Pluridisciplinaritatea se referă la situaţia în care o temă aparţinând unui anumit domeniu este supusă analizei din perspectiva mai multor discipline, acestea din urmă își mențin nealterată strucura şi rămân independente unele în raport cu celelalte.

Interdisciplinaritatea presupune o intersectare a diferitelor arii disciplinare.

Trandisciplinaritatea reprezintă gradul cel mai elevat de integrare a curriculumului, mergînd adesea până la fuziune.

2. INTERDISCIPLINARITATEA

Interdisciplinaritatea apare ca o necesitate a depăşirii graniţelor artificiale între diferite domenii. Este unanim acceptat că în viaţa de zi cu zi nu folosim cunoştinţe disparate acumulate la anumite discipline şi nu valorificăm capacităţi specifice unei materii de studiu. Perspectiva interdisciplinară facilitează "formarea unei imagini unitare asupra realităţii" şi dezvoltarea unei "gândiri integratoare". Interdisciplinaritatea a devenit o necesitate şi apare ca o consecinţă logică a integrării tuturor tipurilor de conţinuturi în perspectiva educaţiei permanente. Abordarea interdisciplinară presupune transferul metodelor dintr-o disciplină în altă, căutându-se teme comune mai multor discipline, care pot conduce la realizarea obiectivelor de învăţare de nivel înalt, a competenţelor transversale (luarea de decizii, rezolvarea de probleme, însuşirea tehnicilor şi metodelor de învăţare eficientă), care, indiferent de disciplină, implică aceleaşi principii prin utilizarea unor strategii de predare – învăţare bazate pe probleme. Abordarea interdisciplinară porneşte de la ideea că nicio disciplină de învăţământ nu constituie un domeniu închis şi se pot stabili legături între discipline. Prin interdisciplinaritate se realizează acţiunea deschisă dintre competenţe sau conţinuturi interdependente din două sau mai multe discipline, ce implică interpenetrarea disciplinelor, se dezvoltă competenţe integrate/transversale/cheie, apar transferuri orizontale ale cunoştinţelor dintr-o disciplină în altă la nivel metodologic şi conceptual.

Interdisciplinaritatea presupune abordarea conţinuturilor complexe având ca scop formarea unei imagini unitare asupra unei anumite problematici. Interdisciplinaritatea implică un anumit grad de integrare între diferite domenii ale cunoaşterii şi între diferite abordări, utilizarea unui limbaj comun, permiţând schimbări de ordin conceptual şi metodologic. Interdisciplinaritatea este o modalitate de a rezolva problemele şi de a răspunde la întrebări care nu pot fi

rezolvate prin metode sau abordări unice şi reprezintă o modalitate de organizare a conţinuturilor învăţării cu implicaţii asupra întregii strategii de proiectare a curriculumului, oferă o imagine unitară asupra fenomenelor şi proceselor studiate în cadrul diferitelor discipline de învăţământ şi permite contextualizarea şi aplicarea cunoştinţelor dobândite. Este o componentă a procesului de instruire prin care se asigură aspectul activ şi formativ de dirijare efectivă a învăţării.

Activităţile cu caracter interdisciplinar au importante valenţe formative favorizând cultivarea aptitudinilor creative. Promovarea interdisciplinarităţii în activitatea didactică asigură înţelegerea, selectarea şi prelucrarea acestora în vederea integrării lor în structuri cognitive şi achiziţionarea noilor capacităţi.

Abordarea interdisciplinară a învăţării are o serie de avantaje:

- permite acumularea de informaţii despre obiecte procese, fenomene care vor fi aprofundate în anii următori ai şcolarităţii;
- clarifică mai bine o temă făcând apel la mai multe discipline;
- creează ocazii de a corela limbajele disciplinelor şcolare;
- permite aplicarea cunoştinţelor în diferite domenii;
- constituie o abordare economică din punct de vedere al raportului dintre cantitatea de cunoştinţe şi volumul de învăţare.

3. TRANSDISCIPLINARITATEA

Un mediu educativ mai deschis necesită o nouă arhitectură şcolară, inclusiv un curriculum transdisciplinar şi noi competenţe ale cadrelor didactice”, inclusiv adaptarea la ritmul tehnologiilor.

Transdisciplinaritatea este privită ca o formă superioară a interdisciplinarităţii şi presupune concepte, metodologie şi limbaj care tind să devină universale (teoria sistemelor, teoria informaţiei, cibernetică, modelizarea, robotizarea etc.)

Abordarea de tip transdisciplinar tinde către o fuziune a cunoştinţelor specifice diferitelor discipline, la descoperirea unor noi câmpuri de investigaţie, la conceperea unor noi programe de cercetare. Abordarea transdisciplinară este centrată pe „viaţa reală” cu probleme importante. Considerându-se că deschide calea către atingerea unui nivel al cunoaşterii superior, transdisciplinaritatea fost numită şi prin sintagma „o nouă viziune asupra lumii”, fiind capabilă să conducă la înţelegerea, soluţionarea multiplelor probleme complexe şi provocări ale lumii actuale. Învăţarea nu mai este rezultatul exclusiv al demersurilor profesorului, este un proces cognitiv complex şi o activitate socială intra şi interpersonală.

Transdisciplinaritatea permite “învăţarea în societatea cunoaşterii” şi asigură formarea la elevi a competenţelor transferabile, dezvoltarea competenţelor de comunicare, intercunoaştere, autocunoaştere, asumarea rolurilor în echipă, formarea comportamentului prosocial, evaluarea formativă. Abordarea transdisciplinară a situaţiilor de învăţare, complexă, globală, integratoare a disciplinelor, permite realizarea unor situaţii de învăţare noi pentru dezvoltarea competenţelor generale vizate de ariile curriculare şi a celor cheie, cu proiectarea rezultatelor învăţării în viaţa reală în care elevii îşi vor desfăşura activitatea ca adulţi.

Abordarea transdisciplinară porneşte de la ideea că nici o disciplină de învăţământ nu reprezintă un domeniu închis, prin urmare este necesară exploatarea şi punerea în evidenţă a legăturilor dintre variatele discipline.

O cunoaştere reală şi complexă, însoţită de formarea unei viziuni integratoare despre viaţă şi lume este posibilă numai dacă elevii pot să coreleze transdisciplinar informaţiile obţinute atât din lecţiile predate, cât şi din activităţile de educaţie nonformală şi informală la care participă aceştia.

Elevul va fi capabil să interpreteze, să analizeze, să formuleze, să exprime opinii personale, să utilizeze informaţia în scopul rezolvării unei probleme date, să identifice şi să soluţioneze probleme.

Conţinuturile organizate transdisciplinar se vor axa în procesul educaţional nu pe disciplină, ci pe demersurile intelectuale, afective şi psihomotorii ale elevului.

Organizarea conţinuturilor în manieră transdisciplinară se bazează în procesul de predare – învăţare – evaluare pe conduitele mentale ale elevului din perspectiva unei integrări efective, realizată de-a lungul tuturor etapelor procesului educaţional (proiectare, desfăşurare, evaluare). Temele transdisciplinare ajută elevul să înveţe în ritm propriu şi să fie evaluat în funcţie de ceea ce ştie, stimulează cooperarea între elevi, minimalizându-se astfel competiţia, oferă elevilor posibilitatea de
a-şi crea strategii proprii de abordare a diverselor situaţii, asigurând o învăţare activă.

Abordarea transdiciplinară a învăţării are o serie de avantaje:

- permite stabilirea unei relaţii biunivoce de învăţare între cei doi parteneri educabil – educator;
- se trece la tipul de învăţare conceptuală aprofundată şi utilă, pe tot parcursul anului şcolar;
- angajarea elevilor în procesul de învăţare prin probleme provocatoare, semnificative, adaptate nivelului lor cognitiv;
- achiziţia şi aplicarea cunoştinţelor se realizează în situaţii noi şi complexe, pentru a favoriza transferul şi generarea de noi cunoştinţe;
- procesul de învăţare se centrează pe investigaţie colaborativă, învăţare integrată, identificare şi rezolvare de probleme;
- oferă elevilor cadrul formal adecvat pentru organizarea cunoştinţelor, oferind un cadru adecvat de transfer al cunoştinţelor din viaţa de zi cu zi în practica şcolară, de la o disciplină la alta, pe verticală şi orizontală;
- conţinutul, cât şi metodologia de abordare, este permanent rafinată, actualizată, ca urmare a feed back-ului utilizatorului de educaţie.

4. CONCLUZII

Inter/transdisciplinaritatea porneşte de la ideea că nici o disciplină de învăţământ nu reprezintă un domeniu închis, având numeroase legături ce se suprapun.

În aria curriculară „Matematică şi Ştiinţe“, interdisciplinaritatea este absolut obligatorie, având în vedere aplicabilitatea directă în practică a biologiei, chimiei, fizicii şi matematicii. Abordarea inter/transdisciplinară are drept scop formarea unor personalităţi moderne, cu gândire critică, analitică, sistemică, cu capacităţi de înţelegere profundă şi aptitudini de modelare a fenomenelor, a proceselor ce ne înconjoară, contribuind la crearea premiselor pentru conştientizarea tabloului integru al lumii vii.

Abordarea inter- şi transdisciplinară a conţinuturilor ştiinţifice din programele şcolare oferă elevilor imaginea aceluiaşi conţinut (fenomen) privit din perspectiva diferitelor discipline şi relaţionările acestora. Elevul este pus în

situaţia să gândească să-şi pună întrebări să facă legături între aspectele studiate la fiecare disciplină în parte şi astfel nu va mai percepe fenomenul studiat izolat ci cumulând ceea ce ştie despre el din punctul de vedere al diferitelor discipline, acestea completându-se şi influenţându-se reciproc. Abordările didactice inter- şi transdisciplinare îi aduc pe elevi mult mai aproape de realitate, dezvoltându-le o gândire flexibilă şi creatoare, în măsură să ofere soluţii şi să-i îndrume spre o carieră şcolară şi profesională la standarde europene, să-şi asume roluri şi responsabilităţi, să ia decizii pentru cei din jur, să răspundă rapid şi bine la diversele provocări ale vieţii.

BIBLIOGRAFIE

1. Petrescu P., Pop V., Transdisciplinaritatea - o nouă abordare a situaţiilor de învăţare, E.D.P. Bucureşti, 2007.
2. Nicolescu B. Transdisciplinaritatea, Polirom, Bucureşti, 1999
3. Ionescu M., Radu I., Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj- Napoca, 2004
4. Nicolescu B., Transdisciplinaritate - Manifest, Editura Polirom, Iaşi, 2008
5. Cucoş C., Pedagogie (ed. a II-a), Ed. Polirom, Iaşi, 2002

Educaţia în Vechiul Testament, premisă pentru instrucţia religioasă

Prof. Mihalachi Dan Romeo
Școala Gimnaziala „Tristan Tzara” Moinești, Bacău

Necesitatea educaţiei, din punct de vedere religios, îşi are izvorul în starea omului creat după chipul lui Dumnezeu şi menit să ajungă la asemănarea cu El. De la început, omul a fost perfectibil, având misiunea de a lucra la propria sa perfecţionare, de a tinde spre desăvârşire. În urma păcatului neascultării, condiţia sa s-a agravat, iar îndreptarea spre o stare mai bună, mai luminoasă s-a manifestat pregnant, el trebuind să depună un efort susţinut în acest sens, educaţia devenind o condiţie *sine qua non* pentru atingerea acestui deziderat.

În ceea ce priveşte educaţia, Sfânta Scriptură este cartea reprezentativă a omenirii, un adevărat manual al artei de a educa, un îndreptar ce cuprinde norme şi sfaturi în care raportul stabilit între Dumnezeu şi om este deseori cel dintre magistru şi discipol, între dascăl şi novice. Un predicator francez spunea că atunci când deschizi Biblia ca o simplă carte nu poţi rezista superiorităţii caracterului ei şi să nu recunoşti momentul de istorie, de legislaţie, de morală şi de elocvenţă cel mai surprinzător care este sub cer.

Sfânta Scriptură a Vechiului Testament cuprinde numeroase pasaje privind modul, dar mai ales scopul educaţiei tinerei generaţii: „În mai toate cărţile Vechiului Testament întâlnim numeroase sugestii şi principii educative, expuse mai puţin sistematic, dar în contexte elocvente şi cu o periodicitate atât de mare încât acest corpus de scrieri devine un referenţial moral-educativ de căpătâi pentru toate vremurile. Bogata înţelepciune cuprinsă în maximele acestor cărţi este o ipostază semnificativă a patrimoniului sapienţial al omenirii cu o valabilitate universală”.[38]

Finalitatea educaţiei este religioasă. Una dintre preocupările majore ale israeliţilor era „pe de o parte de a-i învăţa pe copiii lor mai întâi Legea lui Dumnezeu, iar pe de altă parte, supunerea faţă de acestă Lege, în sensul aplicării acesteia la viaţă de zi cu zi. Primul şi cel mai eficient factor educaţional a fost casa părintească, mama şi tatăl fiind cei dintâi dascăli ai copiilor lor”.[39] Familia este punctul de plecare în aplicarea principiilor educative, ea având datoria nu numai de a asigura mijloacele de existenţă necesare ci şi obligaţia de cultivare spirituală. A nu acorda atenţia cuvenită pentru formarea copilului constituie o lipsă de respect faţă de Dumnezeu, societate şi individualitate, cu atât mai mult cu cât educaţia se face sub semnul totalei încrederi pe care copiii o au faţă de părinţii lor. „Ascultă, fiul meu, învăţătura tatălui tău şi nu lepăda îndrumările maicii tale; Căci ele sunt ca o cunună pe capul tău şi ca o salbă împrejurul gâtului tău” (Pilde 1, 8; 6, 20). Dacă mamei îi revenea datoria de a-i educa mai întâi pe copii, primele elemente de educaţie erau cele de morală. Centrul educaţiei israelite îl constituia ansamblul poruncilor divine transmise prin Moise, porunci care nu doar trebuiau însuşite teoretic, ci mai ales împlinite. Chiar din primii ani ai copilăriei, mamele aveau o mare răspundere în educaţia copiilor, tatăl intervenind mult mai târziu, dar atât unul cât şi celălalt căutau să dea odraslelor lor o profundă educaţie religios morală cu scopul de a face din ei nişte convinşi împlinitori ai poruncilor dumnezeieşti descoperite lui Moise pe Sinai. Tatăl avea obligaţia de a-i învăţa pe copiii săi Legea mai întâi prin exemplul personal şi apoi prin învăţătură. Primii ani de viaţă sunt decisivi pentru dobândirea unui comportament care să corespundă exigenţelor Legii: „Deprinde pe tânăr cu purtarea pe care trebuie să o aibă; chiar când va îmbătrâni nu se va abate de la ea” (Pilde 22, 6).

[38] Constantin Cucoş, *Educaţia religioasă*, Polirom, Iaşi, 1999, p. 35.
[39] Pr. Conf. Dr. Petre Semen, *Arheologie biblică în actualitate*, Trinitas, Iaşi, 1997, p. 84.

Prima metodă educativă invocată în Vechiul Testament este exemplul personal, în special cel al părinţilor care trebuie să fie atenţi la concordanţa între cuvânt şi faptă. „Faptele deci preced cuvintele în educaţia israelită; teoria nu era altceva decât urmarea practicii”.[40] Ei pot apela chiar la aprecierea prin mustrare atunci când se impune, ea având caracter reparativ şi constructiv: „Mustră pe fiul tău şi el îţi va fi odihnă şi îţi va face plăcere sufletului tău” (Pilde 29, 17).

Principiile educaţiei în perioada vechi-testamentară sunt foarte stricte, iar regulile au dimensiuni punitive. Supunerea copiilor faţă de părinţi este fără echivoc, devenind prima datorie a omului faţă de semeni din Decalog. În viziunea omului modern, unele porunci provoacă respingere şi iritare, însă ele constituiau garanţia perpetuării poporului evreu şi reuşita lui de-a lungul veacurilor.

Leviticul şi Deuteronomul sunt cărţi reprezentative pentru normele educative promulgate.

În *Leviticul* educabilii primesc reguli care au o puternică valoare morală. Prin sintagma „să nu...”se interzic fără urmă de îndoială anumite acte: “Să nu furaţi, să nu spuneţi minciună şi să nu înşele nimeni pe aproapele său. Să nu vă juraţi strâmb pe numele Meu şi să nu pângăriţi numele cel sfânt al Dumnezeului vostru, că Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. Să nu nedreptăţeşti pe aproapele şi să nu-l jefuieşti. Plata simbriaşului să nu rămână la tine până a doua zi. Să nu grăieşti de rău pe surd şi înaintea orbului să nu pui piedică. Să te temi de Domnul Dumnezeul tău. Eu sunt Domnul Dumnezeul tău. Să nu faceţi nedreptate la judecată; să nu căutaţi la faţa celui sărac şi de faţa celui puternic să nu te sfieşti, ci cu dreptate să judeci pe aproapele tău. Să nu umbli cu clevetiri în poporul tău şi asupra vieţii aproapelui tău să nu te ridici. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru. Să nu duşmăneşti pe fratele tău în inima ta, dar să mustri pe aproapele tău, ca să nu porţi păcatul lui. Să nu te răzbuni cu mâna ta şi să nu ai ură asupra fiilor poporului tău, ci să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi. Eu sunt Domnul Dumnezeul vostru” (Leviticul 19, 11-18). Această formă de exprimare este des uzitată în cărţile Vechiului Testament. „O axiomă are valoare morală (şi) în măsura în care ea are o formă negativă. Din acest punct de vedere, poruncile nu prescriu, ci proscriu, interzic la modul foarte precis”.[41]

În centrul Pentateuhului stă Legea divină, care în sens restrâns înseamnă toate cele zece porunci, iar în sens mai larg desemnează toate colecţiile de legi bazate pe Decalog. Scopul lor este de a reglementa viaţa morală şi socială a evreilor în acord cu voia divină. Legile pot fi grupate după forma lor în două: apodictice („tu trebuie să faci...”, „nu trebuie să”) şi cazuistice („...dacă un om oarecare...el trebuie”).[42]

Asigurarea unei bune relaţii cu Dumnezeu consta în respectarea întru totul a poruncilor Sale. Hotărârile şi legile păzite după primirea lor era garanţia bunăstării şi propăşirii materiale şi spirituale a poporului ales: „Ascultă dar, Israele: hotărârile şi legile care vă învăţ eu astăzi să le păziţi, ca să fiţi vii, să vă înmulţiţi şi ca să vă duceţi să moşteniţi acel pământ pe care Domnul Dumnezeul părinţilor voştri vi-l dă în stăpânire” (Deuteronom 4, 1).

Credinţa monoteistă şi caracterul umanitar al legilor sale sunt concretizate în grija faţă de cei mai defavorizaţi ai societăţii. Este practic o altă latură a educaţiei: cultivarea la tânăra generaţie a sentimentului de dragoste şi respect faţă de colectivitate. Viaţa în comun este dominată de anumite reguli ce trebuie respectate de către fiecare membru în parte, munca, ordinea şi disciplina fiind temeiuri ale unei vieţi sănătoase fizice şi psihice şi garanţia nealunecării spre haos. De altfel, apologia muncii şi combaterea lenei sunt idei care sunt reluate cu insistenţă: „Du-te, leneşule, la furnică şi vezi munca ei şi prinde minte! Ea, care nu are nici mai mare peste ea, nici îndrumător, nici sfătuitor, îşi pregăteşte de cu vară hrana ei şi îşi strânge la seceriş mâncare” (Pilde 6, 6-8).

[40] Idem, „Familia şi importanţa ei în perioada Vechiului Testament”, în *Studii Teologice*, nr. 5-7/1994, p. 16.
[41] Constantin Cucoş, *op.cit*., p. 37
[42] Pr. Petre Semen, *Aşteptând mântuirea*, Mitropolia Moldovei şi Bucovinei, Iaşi, 2002, p. 87.

Deuteronomul continuă educaţia poporului ales cu obiectivul ca omul să fie schimbat din interior. Multe cerinţe erau prea avansate pentru societatea timpului. Se impunea protejarea sclavilor şi a străinilor, obligativitatea ajutorării celui sărac, interzicerea exploatării persoanei umane ori înjosirea acesteia: „Să nu judeci strâmb pe străin, pe orfan şi pe văduvă şi văduvei să nu-i iei haina zălog, Când vei secera holda în ţarina ta şi vei uita vreun snop în ţarină, să nu te întorci să-l iei, ci lasă-l să rămână al străinului, al săracului, orfanului şi văduvei, ca Domnul Dumnezeul tău să te binecuvânteze întru toate lucrurile mâinilor tale. Când vei strânge roadele viei tale, să nu aduni rămăşiţele, ci lasă-le străinului, orfanului şi văduvei. Adu-ţi aminte că şi tu ai fost rob în pământul Egiptului şi de aceea îţi poruncesc eu să faci acestea” (Deuteronom 23, 16-17; 24, 19-22).

Armonia între spiritual şi material se dobândeşte atunci când înţelepciunea se vădeşte într-o lucrare practică spre folosul personal dar mai ales al celorlalţi pentru ca porunca iubirii aproapelui să prindă contur în forma cea mai desăvârşită. Ideea bună nu se poate împlini decât prelungindu-se într-un act bun şi drept. Cumpătarea în acţiuni este recomandată ca să nu se ajungă la degradare şi la pierderea demnităţii. Astfel, în cadrul comunităţii va domni binele, condiţie esenţială a existenţei, sinonim în Vechiul Testament cu noţiunile de „pace” şi „dreptate”. Totodată copiii sunt sfătuiţi să nu recurgă la mânie şi răzbunare, care sunt manifestări nesănătoase şi dovezi ale lipsei de educaţie.

Chiar dacă unele din conţinuturile educaţiei vechi-testamentare nu mai rezonează cu prezentul, în cea mai mare parte, din punct de vedere valoric şi principial, ele au o valoare inestimabilă ce nu trebuie neglijată de educatorul de astăzi sau din viitor. Principiile, normele, sugestiile şi exemplele de bune practici constituie un tezaur apreciat de cei ce înţeleg educaţia ca parte constitutivă a persoanei umane, indiferent cât de distanţi ar fi faţă de etosul religios.

Importanța disciplinei „Joc și mișcare” la ciclul primar

Prof. înv. primar Trofor Mihaela
Școala Gimnazială „General Nicolae Șova” Poduri, Bacău

Societatea în care trăim oferă tinerei generații încercări intelectuale din ce în ce mai mari și complexe necesare descoperirii, cunoașterii și înțelegerii noului pe care trebuie să-l ducă spre desăvârșire. În acest proces, pentru sporirea vigorii fizice și intelectuale apte pentru rezolvarea marilor sarcini, au nevoie de mișcare rațional concepută, organizată și realizată atât în cadrul orelor de la clasă cât și în afara lor ca și continuare firească a demersului educativ spre împlinirea acestui deziderat.

Trebuie recunoscut faptul că, în ultimul timp, se observă o lipsă de interes a elevilor pentru mișcare începând cu clasele primare. Ei par atrași mai mult de gadgeturile electronice și de mâncarea fast food în detrimentul sportului practicat în mod organizat la orele de curs și de interacțiunile sociale ce le presupune acesta.

Actualitatea acestui subiect rezultă din analiza statisticilor în ceea ce privește starea de sănătate a populației, în special al celei tinere, care evidențiază creșteri îngrijorătoare ale ratei sedentarismului și obezității, factori determinanți și în apariția diferitelor afecțiuni fizice și psihice dar și privitoare la implicarea celor mici în acțiuni de natură sportivă colective ce pierd tot mai mult teren astăzi în favoarea activităților unilaterale.

Având în vedere că, în dezvoltarea sa, organismul suferă permanent schimbări calitative și cantitative care determină cele mai importante procese din organismele tinere, adică creșterea și dezvoltarea, rolul mișcării, ca principal stimulent al acestora, este unanim recunoscut astăzi.

Ea joacă un rol important în viața și activitatea umană, având efecte benefice asupra perfecționării morfofuncționale a organismului. Sub acțiunea organizată și continuă a exercițiului fizic, procesele de dezvoltare și creștere sunt influențate pozitiv, având efect asupra formării și dezvoltării priceperilor, deprinderilor motrice și dezvoltării capacității fizice, componente fundamentale ale capacității de efort și muncă ale elevilor și laturi vitale în procesul de dezvoltare și pregătire fizică.

Influența și efectele pozitive ale acestei discipline nu pot fi gândite marginal, doar spre latura fizică ca și înarmare a elevilor cu un bagaj de priceperi și deprinderi, ci în ansamblu, ca perfecționare a ființei umane, cuprinzând și latura spirituală. Printr-o participare conștientă, se îmbunătățesc procesele superioare ale activității corticale cu efect în timp la formarea personalității, a dezvoltării proceselor de cunoaștere, a sentimentelor și a activității voluntare.

Oricât de bună ar fi situația unui elev în ceea ce privește educația sa intelectuală și morală, aceasta nu va rezolva complet problema pregătirii lui pentru viață, muncă și productivitate dacă din școală va ieși cu o capacitate fizică scăzută și cu o sănătate slabă.

Într-un studiu recent publicat în Asociația Americană pentru boli de inimă se arată că școala oferă în medie doar 6 % din necesarul de efort fizic coordonat de care are nevoie un copil. Indiferent de sistemul de învățământ, nu cred că acest procent este foarte mare în alte părți, și, cu atât mai mult, ne putem întreba care ar fi situația în școlile noastre.

Un rol important revine școlii care trebuie să se implice global în formarea unui stil de viață sănătos prin oferirea cât mai multor căi de practicare a sportului, având în vedere caracterul lui profilactic și garanția valorificării depline a potențialităților și energiilor elevului, vizând legătura dintre gândire și acțiune ca permanentă formare și autoformare. Mișcarea se constituie în forme de educație pentru sănătate iar condiția fizică este primordială, devenind un

factor sine qua non cu influență multilaterală în combaterea sedentarismului și exceselor ponderale dar și în reușita rezolvării cu succes a dificultăților ce apar în activitatea practică de zi cu zi.

Dezvoltarea și pregătirea fizică a elevului trebuie văzute ca un proces continuu de adaptare la cerințele societății, de upgradare a posibilităților sale funcționale la un nivel superior ca efect obținut al practicării în mod organizat a exercițiului fizic.

Promovând respectul pentru organismul propriu și al altora, disciplina „Joc și mișcare”se constituie ca formă de educație pentru sănătate. Omul este, în primul rând, o ființă biologică ale cărei componente structural funcționale sunt influențate prin sport. Funcția de optimizare a potențialului biologic reprezintă punctul de plecare al tuturor influențelor exercitate asupra organismului uman.

Oriunde în țările civilizate educația este tributară idealului antic "Mens sana in corpore sano". Caracterul practic pronunțat, bază a multiplelor relații ce se crează între elevi în timpul desfășurării acestor activități și posibilitățile de manifestare neîngrădită a personalității fiecăruia asigură succesul unui cadru favorabil pentru ca profesorul să acționeze pentru canalizarea elevului în sensul cerințelor societății actuale față de educația tinerei generații.

ONLINE-UL ÎN SĂPTĂMÂNA ALTFEL

Prof. ANTON ANTONIA
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR 45
ORADEA, JUDEȚUL BIHOR

Starea de amorțeală și incertitudine în care a căzut întrega lume în acest an, 2020, din cauza acestui virus nemilos, nu a făcut altceva decât să ne facă, pe noi profesorii, să căutat cât mai multe și variate resurse didiactice. Aici s-a văzut diferența dintre cei creativi, pregătiți pentru a se lupta cu necunoscutul, educația online, platforme, situri dedicate educației; și cei mai puțin dornici de a învăța ceva nou. Căutarea în a găsi variate, moduri de a aduce informația copiilor, de a o face interesantă și interactivă.

Școala tradițională așa cum am cunoscuto noi, este supusă schimbării. Așa cum lumea se schimbă, tehnologia își face loc tot mai mult în viețile noastre, tot așa și în educația copiilor de azi trebuie să se aducă unele schimbări. Schimbări introduse prin folosirea tehnologiei ca metodă educativă.

Virusl acesta ne-a pus în față o provocare: „Cum să folosim cât mai eficient online-ul pentru a ne atinge scopul educațional?”.

La nivelul preșcolarilor învățarea online este o adevărată provocare. Copiilor preșcolari, adică 3-5 ani, informațiile noi, învațarea online trebuie făcută într-un mod foarte interactiv, dinamic și plin de culoare. Interacțiunea trebuie făcută într-un timp foarte scurt, ei nu pot sta în fața aparatul de comunicare un timp îndelungat.

Voi prezenta în continuare câteva activități propuse pentru copiii preșcolari în săptămâna Școala Altfel Online.

Luni: „O poveste ascultăm”- copiii ascultă o poveste povestită de educatoare iar pe ecran se vor vedea imagini din poveste, înșiruite pe firul poveștii. După poveste ei sunt încurajați să reproducă prin desen părțile sugestive pentru ei.

Marți: Teatru de păpuși. Copiilor le este trimisă pagina teatrului de păpuși unde vor urmării o piesă propusă de cadrul didactic. Noi am ales trupele de teatru cunoscute de copii, care au avut o interacțiune fizică înainte de închiderea Școlilor.

Miercuri: Împreună cu educatoarea copii realizează o salată de legume delicioasă. Ingredientele sunt trimise cu o zi înainte părinților, pentru a putea fi pregătită activitatea. Activitatea se desfășoara în direct online, copiii urmărind pașii indicați de educatoare pentru a realiza salata.

Joi: Copiilor le sunt trimise imagii cu diferinte animale sălbatice. Activitatea propusă este urmărirea animalelor sălbatice de la grădina Zoologică. Copiii, împreună cu părinții, por alege accesarea siturilor unor Grădini Zoologice din lume. Prin accesarea camerelor copii pot vedea în timp real viața animalelor de la Zoo.

Vineri: Activitatea propusă are ca tema Educația pentru Sănătate. Copiii repetă și învață îngrijirea corectă a dințișorilor prin activitatea „Dințișorii fericiți”. Ei urmăresc online în direct educatoarea cum explică procedeul. Le sunt trimise diferite imagini de colorat cu tema dințișorilor.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ
„Practici educaționale de succes în actualul context educațional”

Marie PARNEIX
Școala gimnazială „Aurel Mosora ” din Sighișoara

Educația este fără îndoială una dintre axele majore ale vieții sociale. Progresul fără precedent al științelor și tehnicii au făcut posibilă în epoca noastră o explozie informațională și comunicativă care are bineînțeles un impact major și asupra educației. Digitalizarea tuturor sectoarelor economice s-a extins ți în domeniul educațional și platformele educaționale s-au inmulțit ca ciupercile după ploaie.

Această explozie informațională bulversează tot ceea ce omul e capabil să facă și tot ceea ce științele au acumulat în toate domeniile cunoașterii umane. Ea deschide porțile unui viitor incredibil de bogat, sofisticat, digitalizat, un viitor al inteligenței și al dezvoltării tuturor tehnologiilor, al tuturor posibilităților.

Noile descoperiri științifice, tehnice și tehnologice nu fac decât să pună în valoare caracterul formativ și informativ al educației, al procesului de învățământ în ansamblul lui. Relevanța informativă se referă la capacitatea de informare, de a comunica informații și trebuie să punem accentul pe „noutatea” pe care o informație trebuie să o aibă pentru a fi utilă. Pentru a fi utile informațiile trebuie să fie adevărate, să fie actuale, să fie semnificative, să fie clare și precise, să fie verificabile și să fie complete.

Informațiile din ziua de azi au o valabilitate foarte scurtă și asistăm la o adevărată avalanșă de schimbări ale unei informații cu altele „noi”. Informația modernă devine rapid obsoletă, doar schimbul de informații are un caracter permanent.

Ideea centrală pe care se fundamentează existența și utilizarea platformelor educaționale este una de tip constructivist, deci avem de a face din acest punct de vedere cu o abordare constructivistă în ceea ce privește educația. Toți participanții la actul educativ sunt invitați să-și aducă contribuția la construcția personalității generațiilor viitoare și nu numai școala (profesorii) cum era într-o viziune tradiționalistă situația în deceniile trecute: părinți, comunitatea în ansamblul ei, instituții, agenți economici, artistici și culturali, administrații etc.

Practicile educaționale s-au îmbogățit cu experiențe de învățare foarte diversificate, atât de diversificate și de bogate, că uneori scapă de sub controlul specialiștilor în educație. Filozofia educațională actuală pleacă de la premisa că TOTUL ESTE POSIBIL și presiunea asupra barierelor morale este atât de mare încât viteza de schimbare și de adaptare la noile „posibilități” se reflectă uneori prematur în actele administrative și legislative.

În România unele platforme educaționale oferă doar resurse educaționale (Didactic.ro, Sunt părinte.ro, Timlogo,Eduvolt site-urile editorilor de manuale școlare și sau parașcolare etc) cu scop comercial sau nu, în timp ce altele permit gestionarea activității didactice online, de exemplu a unei clase sau a unei scoli la distanță și aici aș cita Moodle, Teams, Google Classroom, Zoom, Meet, eTwinning, iTeach etc. sau dezvoltarea potențialului creativ Canva, Liveworksheets, Flipgrid, Mentimeter, și altele.

Design-ul și ușurința de învățare a modului de funcționare ale unei platforme educaționale deci simplitatea în utilizarea ei, sunt factorii cei mai importanți pentru creșterea atractivității acesteia și deci pentru asigurarea unei afluențe de utilizatori dacă nu în creștere, cel puțin constante. Scopul oricărei platforme educaționale este acela de a-l atrage pe vizitator să finalizeze o acțiune. Afișarea corectă a tuturor informațiilor indiferent de dispozitivul deținut de utilizator (laptop, telefon, tabletă) este la fel de importantă și aceasta trebuie să prevină impresia de „aglomerat, neorganizat, greu

accesibil sau greu de navigat”. Coordonarea corectă a tuturor celor implicați în crearea, menținerea și dezvoltarea unei platforme educaționale din punct de vedere informatic dar și al conținutului și a valorii educative fără omiterea nici unui detaliu dar și fără să lase impresia de dificultate sau îngreunare în utilizarea ei, sunt punctele cheie în asigurarea succesului unei platforme educaționale. Monitorizarea activităților de pe platformă, soluționarea tuturor problemelor și a bug-urilor în timp real, testarea și căutarea permanentă de noi soluții sunt imperativ necesare pe toată durata existenței unei platforme educaționale.

Rolul platformelor educaționale este acela de a regândi metodele interactive de grup, reprezentând o alternativă la practica educațională tradițională. Eu cred că virtualizarea activităților pedagocice poate avea un efect negativ asupra formării personalității copiilor mai ales în ceea ce privește domeniul afectiv. Când văd în orașul meu natal (Târgu-Mureș) aglomerația de care se bucură parcurile de joacă pentru copii și slavă Domnului acestea sunt destul de numeroase, îmi spun că la vârsta copilăriei mici lumea reală nu poate fi niciodată înlocuită de cea virtuală și nu numai pentru copii, ci și pentru adulți. Copiii ajung la un moment dat să se plictisească de lumea virtuală, dar nu se vor plictisi niciodată de viața reală. Nevoia de atingere, de interacțiune directă cu ceilalți, nevoia de exersare a capacităților proprii în plan real precum și dorința de cunoaștere a alterității nu pot fi compensate 100% de lumea virtuală, chiar dacă trebuie să recunoaștem că de multe ori aceasta a creat frumuseți atât de mari încât le depășește pe cele existente în lumea reală. Așa cum viața spirituală este strâns legată de viața materială, tot așa educația online, nu poate 100% să o înlocuiască pe cea desfășurată în sala de clasă, datorită dualității existenței umane. În teorie totul este posibil, în practică constatăm apariția unor fenomene perverse de alterare a entității umane în construcția sa psihologică și socială. Copiii și adulții care petrec prea mult timp în fața ecranelor (de televizor, de calculator, de tablete sau de telefon) prezintă dificultăți de socializare cu ceilalți membrii ai comunității din care fac parte: sunt sau prea deștepți sau prea lipsiți de inteligența generală care s-a atrofiat în favoarea unei inteligențe foarte specializate pe latura digitală și într-un caz și în celălalt, nu mai avem de a face cu personalități „armonioase”.

Deci impactul platformelor educaționale nu este totdeauna numai pozitiv, ci poate avea și aspecte negative, aspecte pentru preintâmpinarea cărora practicile educaționale trebuie să fie pregătite și apte a le controla și gestiona. Și așa cum lumea reală nu este una perfectă, ci perfectibilă, tot așa lumea virtuală este una perfectibilă. Progresul și ameliorarea bunelor practici educaționale și vulgarizarea acestora în rândul membrilor întregii societăți vor asigura perenitatea actului educativ și de ce nu perenitatea noastră ca ființe biologice.

Traduction Francaise

L'IMPACT DES PLATEFORMES ÉDUCATIVES À L'ÉCOLE ROUMAINE

"Pratiques pédagogiques réussies dans le contexte éducatif actuel"

L'éducation est sans aucun doute l'un des axes majeurs de la vie sociale. Les progrès sans précédent de la science et de la technologie ont rendu possible à notre époque une explosion de l'information et de la communication qui a bien sûr un impact majeur sur l'éducation. La numerisation de tous les secteurs économiques s'est développée dans le domaine de l'éducation et les plateformes éducatives se sont multipliées comme des champignons après la pluie.

Cette explosion informationnelle bouleverse tout ce que l'homme est capable de faire et tout ce que la science a accumulé dans tous les domaines de la connaissance humaine. Il ouvre les portes d'un avenir incroyablement riche, sophistiqué et numérisé, un avenir de l'intelligence et du développement de toutes les technologies, de toutes les possibilités.

Les nouvelles découvertes scientifiques, techniques et technologiques ne font que mettre en évidence le caractère formateur et informatif de l'éducation, du processus éducatif dans son ensemble. La pertinence de l'information fait référence à la capacité d'informer, de communiquer des informations et nous devons souligner la «nouveauté» que l'information doit avoir pour être utile.

Pour être utiles, les informations doivent être vraies, actuelles, significatives, claires et précises, vérifiables et complètes. Les informations d'aujourd'hui ont une validité très courte et nous assistons à une véritable avalanche de changements d'une information par de «nouvelles». L'information moderne devient rapidement obsolète, seul l'échange d'informations est permanent.

L'idée centrale sur laquelle repose l'existence et l'utilisation des plateformes éducatives est une idée constructiviste, nous devons donc faire face à une approche constructiviste en termes d'éducation de ce point de vue. Tous les participants à l'acte éducatif sont invités à contribuer à la construction de la personnalité des générations futures et pas seulement l'école (les enseignants) comme c'était le cas dans une situation traditionaliste au cours des dernières décennies: les parents, la communauté dans son ensemble, les institutions, les entreprises, les artistes et les gens de culture, les administrations, etc.

Les pratiques pédagogiques se sont enrichies d'expériences d'apprentissage très diverses, si diverses et si riches qu'elles échappent parfois au contrôle des spécialistes de l'éducation. La philosophie pédagogique actuelle part du principe que TOUT EST POSSIBLE et que la pression sur les barrières morales est si grande que la vitesse du changement et de l'adaptation aux nouvelles «possibilités» se reflète parfois prématurément dans les actes administratifs et législatifs.

En Roumanie, certaines plateformes éducatives proposent uniquement des ressources pédagogiques (Didactic.ro, Sunt parinte.ro, Timlogo, Eduvolt, les sites des éditeurs de manuels et / ou parascolaires, etc.) à des fins commerciales ou non, tandis que d'autres permettent la gestion de l'activité d'enseignement en ligne par exemple une classe ou une école à distance et ici je citerais Moodle, Teams, Google Classroom, Zoom, Meet, eTwinning, iTeach etc. ou développer le potentiel créatif a l"appui de l'éducation comme Canva, Liveworksheets, Flipgrid, Mentimeter, etc.

Le design et la facilité d'apprentissage du fonctionnement d'une plateforme pédagogique, donc la simplicité dans son utilisation, sont les facteurs les plus importants pour augmenter son attractivité et donc pour assurer un afflux d'utilisateurs sinon croissant, du moins constant. Le but de toute plate-forme éducative est d'inciter le visiteur à réaliser une action. L'affichage correct de toutes les informations quel que soit l'appareil appartenant à l'utilisateur (ordinateur portable, téléphone, tablette) est tout aussi important et cela devrait éviter l'impression de "bondé, désorganisé, difficile d'accès ou de navigation difficile". La bonne coordination de tous les acteurs impliqués dans la création, la maintenance et le développement d'une plateforme pédagogique du point de vue informatique mais aussi du contenu et de la valeur pédagogiques sans omettre aucun détail mais aussi sans laisser l'impression de difficulté a comprendre ou de difficulté à l'utiliser, sont les points clés pour assurer le succès d'une plateforme éducative. Surveiller les activités sur la plateforme, résoudre tous les problèmes et bugs en temps réel, tester et rechercher constamment de nouvelles solutions sont impératifs tout au long de l'existence d'une plateforme pédagogique.

Le rôle des plateformes éducatives est de repenser les méthodes interactives de groupe, représentant une alternative aux pratiques pédagogiques traditionnelles. Je pense que la virtualisation des activités pédagogiques peut avoir un effet négatif sur la formation de la personnalité des enfants, notamment en termes de champ émotionnel. Quand je vois dans ma ville (Târgu-Mureș) les foules que les aires de jeux apprécient pour les enfants et que Dieu merci elles sont assez nombreuses, je me dis qu'à l'âge de la petite enfance le monde réel ne peut jamais être remplacé par le virtuel et pas

seulement pour les enfants, mais aussi pour les adultes. Les enfants s'ennuient du monde virtuel à un moment donné, mais ils ne s'ennuieront jamais de la vraie vie. Le besoin de toucher, d'interagir directement avec les autres, le besoin d'exercer ses capacités dans la vie réelle et le désir de connaître l'altérité ne peuvent être compensés à 100% par le monde virtuel, même s'il faut reconnaître qu'il a souvent créé de telles beautés, si grands qu'il dépasse ceux du monde réel. De même que la vie spirituelle est étroitement liée à la vie matérielle, l'éducation en ligne ne peut remplacer à 100% celle menée en classe, en raison de la dualité de l'existence humaine. En théorie tout est possible, en pratique on voit apparaître des phénomènes pervers d'altération de l'entité humaine dans sa construction psychologique et sociale. Les enfants et les adultes qui passent trop de temps devant des écrans (télévision, ordinateur, tablette ou téléphone) ont du mal à socialiser avec les autres membres de la communauté à laquelle ils appartiennent: ils sont soit trop intelligents, soit trop peu intelligents, leur intelligence générale est atrophié au profit d'une intelligence très pointue côté numérique et dans les deux cas, on n'a plus affaire à des personnalités «harmonieuses».
L'impact des plateformes éducatives n'est donc pas toujours seulement positif, mais peut aussi avoir des aspects négatifs, aspects pour la prévention desquels les pratiques éducatives doivent être préparées et capables de les contrôler et de les gérer. Et tout comme le monde réel n'est pas parfait, mais perfectible, le monde virtuel est perfectible aussi. Le progrès et l'amélioration des bonnes pratiques éducatives et leur vulgarisation auprès des membres de la société tout entière assureront la permanence de l'acte éducatif et pourquoi pas notre permanence en tant qu'êtres biologiques.

English version
THE IMPACT OF EDUCAȚIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOL
"Successful educational practices in the current educational context"

Education is undoubtedly one of the major axes of social life. The unprecedented progress of science and technology has made possible in our age an information and communication explosion that has of course a major impact on education. The digitalization of all economic sectors has expanded in the field of education and educational platforms have multiplied like mushrooms after rain.
This informational explosion upsets everything that man is capable of doing and everything that science has accumulated in all areas of human knowledge. It opens the doors to an incredibly rich, sophisticated, digitized future, a future of intelligence and the development of all technologies, of all possibilities.
The new scientific, technical and technological discoveries only highlight the formative and informative character of education, of the educational process as a whole. Relevance of information refers to the ability to inform, to communicate information and we must emphasize the "novelty" that information must have to be useful.
To be useful, the information must be true, current, meaningful, clear and precise, verifiable and complete.
Today's information has a very short validity and we are witnessing a real avalanche of changes of one information with "new" ones. Modern information is rapidly becoming obsolete, only the exchange of information is permanent.
The central idea on which the existence and use of educational platforms is based is a constructivist one, so we have to deal from this point of view with a constructivist approach in terms of education. All participants in the educational act are invited to contribute to the construction of the personality of future generations and not only the school (teachers) as was in a traditionalist vision the situation in the past decades: parents, the community as a whole, institutions, economic agents, artists and cultural, administrations, etc.

Educational practices have been enriched with very diverse learning experiences, so diverse and rich, that they sometimes get out of the control of education specialists. The current educational philosophy starts from the premise that EVERYTHING IS POSSIBLE and the pressure on moral barriers is so great that the speed of change and adaptation to new "possibilities" is sometimes prematurely reflected in administrative and legislative acts.

In Romania, some educational platforms offer only educational resources (Didactic.ro, Sunt parinte.ro, Timlogo, Eduvolt, the sites of textbook and / or extracurricular textbook publishers, etc.) for commercial or non-commercial purposes, while others allow the management of online teaching activity, for example lessons or a distance school and here I would cite Moodle, Teams, Google Classroom, Zoom, Meet, eTwinning, iTeach etc. or developing the creative potential of Canva, Liveworksheets, Flipgrid, Mentimeter, and more.

The design and the ease of learning how an educational platform works, so the simplicity in its use, are the most important factors for increasing its attractiveness and therefore for ensuring an influx of users if not growing, at least constant. The purpose of any educational platform is to attract the visitor to complete an action. The correct display of all information regardless of the device owned by the user (laptop, phone, tablet) is equally important and this should prevent the impression of "crowded, disorganized, difficult to access or difficult to navigate." The correct coordination of all those involved in the creation, maintenance and development of an educational platform from the IT point of view but also of the educational content and value without omitting any detail but also without leaving the impression of difficulty or difficulty in using it, are the key points in ensuring the success of an educational platform. Monitoring the activities on the platform, solving all problems and bugs in real time, testing and constantly looking for new solutions are imperative throughout the existence of an educational platform.

The role of educational platforms is to rethink group interactive methods, representing an alternative to traditional educational practice. I believe that the virtualization of pedagogical activities can have a negative effect on the formation of children's personality, especially in terms of the emotional field.

When I see in my hometown (Târgu-Mureș) the crowds that enjoy the playgrounds for children and thank God they are quite numerous, I tell myself that at the age of early childhood the real world can never be replaced by the virtual and not only for children, but also for adults. Children get bored of the virtual world at some point, but they will never get bored of real life. The need to touch, to interact directly with others, the need to exercise their abilities in real life and the desire to know otherness can not be compensated 100% by the virtual world, even if we must recognize that it has often created such beauties, so large that it exceeds those in the real world. Just as the spiritual life is closely linked to the material life, so online education cannot 100% replace the one carried out in the classroom, due to the duality of human existence. In theory everything is possible, in practice we see the appearance of perverse phenomena of alteration of the human entity in its psychological and social construction. Children and adults who spend too much time in front of screens (TV, computer, tablet or phone) have difficulty socializing with other members of the community they belong to: they are either too smart or too lacking in general intelligence to atrophied in favor of a highly specialized intelligence on the digital side and in either case, we are no longer dealing with "harmonious" personalities.

So the impact of educational platforms is not always only positive, but can also have negative aspects, aspects for the prevention of which educational practices must be prepared and able to control and manage them. And just as the real world is not perfect, but perfectible, so the virtual world is perfectible. The progress and improvement of good educational practices and their popularization among the members of the whole society will ensure the permanence of the educational act and why not our permanence as biological beings.

Rolul plateformelor educaționale în asigurarea continuăţii pedagogice

Profesor Barbu Marcela
Colegiul Național *Mircea cel Bătrân*, Râmnicu-Vâlcea

Refoma învățământului inițiată în urmă cu câțiva ani în România a pus, la fel ca în multe alte țări europene, accentul pe necesitatea învățării centrate pe elev, pe competențele pe care acesta trebuie să le dobândească, precum și pe integrarea progresivă și sistematică a tehnologiei informației și comunicării în învățământ. Cu toate acestea, școala a reprezentat, în mare parte, o instituție în care se transmit cunoștințe, chiar dacă majoritatea instituțiilor dispun de laboratoare de informatică și chiar de clase dotate cu tot ce este necesar pentru a integra tehnologia în demersul pedagogic.

Luna martie 2020 ne-a surprins așadar nepregătiți pentru învățarea online, nu neapărat din punct de vedere tehnic cât, mai ales, al pregătirii pentru utilizarea acelor platforme care puteau asigura continuitatea pedagogică la distanță.

Activitatea cadrelor didactice a presupus atât acomodarea rapidă cu platformele cât și crearea unei pedagogii active apropriate contextului. O dublă provocare deci : pe de o parte profesorul a fost pus brusc în situația de a crea conținut digital, pe de altă parte în situația de a-l transmite prompt și eficient elevilor care, la rândul lor, nu au beneficiat de aceleași condiții din punct de vedere al accesului la tehnologie, al sprijinului familiei, etc. Echipele câștigătoare în această perioadă au fost cele în care au conlucrat profesori, elevi, familie, echipele manageriale,consilierul școlar, inginerul de sistem și personalul didactic auxiliar.

În unele școli, continuitatea pedagogică la distanță a fost facilitată de faptul că exista deja o platformă pe care lucrau toți profesorii; dar aceste cazuri au fost rare și, probabil, mai ales în școlile private. În școlile de stat, reunirea pe o platformă comună s-a produs prin luna aprilie, după ce profesorii au experimentat pe cont propriu Zoom, Discord, Webex, Kinderpedia sau Google classroom. Au fost situații fericite în care cadrele didactice au beneficiat de sprijin și îndrumare din partea colegilor care predau informatica sau/și a inginerului de sistem, dar și cazuri în care profesorii au avut doar sprijinul familiei și al unor tutoriale de pe youtube. Pentru unele cadre didactice cu norma în mai multe școli, s-a întâmplat să lucreze pe două platforme diferite, ceea ce a presupus un efort de acomodare sporit.

Din fericire, foarte repede, partenerii francofoni s-au mobilizat pentru a forma și a sprijini profesorii de limba franceză : de la modalitățile de creare a claselor virtuale, la tehnici fundamentale de lucru în utilizarea resurselor, până la suport psihologic, oferta a fost generoasă, iar elanul de solidaritate impresionant. Concret, am participat la mai multe tipuri de webinarii:

1. Webinarii oferite de Maison de Langues, CanoTech- o versiune pentru predarea la distanță a rețelei Canopé și TV5 Monde, în care au fost prezentate platforma Espace virtuel și Apprendre avec TV5, cu detalii tehnice despre interfață, crearea conturilor de utilizator și a claselor virtuale, instrumentele TIC și resursele prezente pe platformă, organizarea unei videoconferințe.
2. Webinarii în care diferitele edituri și-au prezentat în detaliu manualele în format digital și modul în care se poate lucra cu acestea. Astfel, în fiecare săptămână, începând cu luna aprilie, am putut descoperi câte o metodă a editurilor Clé International, Hachette sau Maison des langues, mai precis, Cosmopolite, Adomania, Zig-zag, Merci,

Inspire, etc. Mai mult, toate acestea, împreună cu site-urile compagnon au fost puse gratuit la dispoziția profesorilor de limba franceză, până la jumătatea lunii iulie, astfel încât a fost simplificat efortul de a căuta resurse pentru diferitele niveluri de studiu și de competențe lingvistice. Un avantaj remarcabil este acela că fiecărei clase i se poate asocia un manual, profesorul având astfel posibilitatea de a urmări progresul individual al elevilor, de a asocia resurse externe în diferite formate :etichetă, fișiere video sau audio, pdf, de a propune activități pe grupe, precum și activități suplimentare pentru remediere, aprofundare sau performanță. Fiecare elev lucrează în ritmul său și are posibilitatea de a se autoevalua.

3. De un real folos pentru profesorii care și-au dorit să se familiarizeze cât mai repede și aprofundat cu tehnicile și posibilitățile învățământului la distanță, au fost și webinariile organizate de diferiți furnizori de formare din România : Editura Didactică și Pedagogică, Fundația Voiculescu, Ministerul Educației și Cercetării, Case al Corpului Didactic, EduMagic, Digital Nation - unele gratuite, unele cu taxă. Din nou, profesorii de franceză au avut acces la formări nenumărate și gratuite oferite de Espace virtuel/Français dans le Monde, Alianțele franceze, Clé International, CREFECO, Cavilam, Editura Litera. Datorită acestor formări am avut oportunitatea de a avansa, chiar a dobândi expertiză în domeniul învățării/predării hibrid și/sau la distanță, am obținut șabloane de lecții și modelele necesare pentru a le utiliza simplu cu elevii/ copiii atât pentru învățarea interactiva la distanță sau la clasă, cât și pentru învățarea mixtă (sincronă și asincronă), în conformitate cu cele trei scenarii oficiale: clasic, hibrid și exclusiv online.

Concret, am învățat :

- Să creăm o lectie interactivă folosindu-ne de resursele deja existente (manuale digitale, videoclipuri, Mozaik, etc.)
- Să predăm sincron și asincron la clasă sau la distanță (fără a depinde de stabilitatea conexiunii la internet sau de numărul dispozitivelor din școală/familie sau accesul la acestea)
- Să generăm automat rapoarte de activitate, care să ne servească drept livrabile pentru a ne putea justifica activitatea rapid
- Să evaluăm elevii prin folosirea instrumentelor puse la dispoziție de Gsuite
- Să comunicăm cu colegii, să lucrăm în echipă (ex. Google docs)
- Să descoperim instrumente de lucru utile, noi funcții ale Zoom și Mentimeter, modalități creative de lucru și (auto)evaluare

Variantele propuse de formatori deschid posibilitatea îmbinării în mod creativ a modelelor clasice cu resurse dintre cele mai diverse. Depinde apoi de fiecare profesor să dedice timp și energie pentru a pătrunde în tainele acestor platforme indispensabile în contextul actual. E posibil ca una sau alta dintre platforme să fie considerată mai bună, mai accesibilă, etc. De fapt, diferența o fac abordarea, atitudinea, disponibilitatea cadrului didactic de a se adapta acestor vremuri, de a menține colaborarea cu elevii, de a-i provoca la nou, de a-i captiva în conformitate cu interesele și nevoile lor de dezvoltare, pentru profesor învățarea capătând și un caracter ușor ludic ce îl apropie astfel mai mult de universul elevilor.

Platformele educaționale și școala românească

Prof. Dascălu Andreea Mădălina
Școala Gimnazială Valea-Mare, Jud. Olt

Într-o eră ce îndeamnă din ce în ce mai mult la modernitate, școala tradițională și-a schimbat toate hainele, profesorii au trebuit să se adapteze noilor vremuri, cât și elevii sau părinții. Astfel, din cauza situației actuale, o nouă sintagmă a început să prindă contur în ceea ce privește școala românească, și anume platformele educaționale. Prin platformă educațională se înțelege resursa educațională utilizată de profesori în primul rând, apoi de elevi, în mediul on-line. Astfel, printre platformele on-line se numără: Zoom, Webex Cisco.

În primul rând, aplicația Zoom este modalitatea on-line prin care se pot efectua conferințe video, se pot trimite mesaje, se pot expedia fișiere multimedia. Prin intermediul acestei platforme, elevii pot participa la lecțiile on-line în grup. Un lucru important de menționat este acela că platforma Zoom permite înregistrarea lecțiilor. Astfel, sesiunile înregistrate se salvează în cloud și pot fi vizualizate mai târziu. Printre avantajele utilizării acestei aplicații se numără: gratuitatea, siguranța, este ușor de configurat(necesită doar crearea unui cont), ajută la lucrul independent, ajută în organizarea eficientă a activităților școlare, dar se poate folosi și la birou.

La polul opus se află aplicația Webex Cisco, care este gratuită doar câteva luni, după care trebuie cumpărată licența. În cazul acestei platforme, profesorul desemnat de către școală este cel care trebuie să creeze *camere* pentru ceilalți profesori, camerele virtuale reprezentând locurile on-line unde fiecare cadru didactic își desfășoară activitatea. Platforma Webex vine la pachet cu un GHID DE UTILIZARE PENTRU WEBEX. Ghidul cuprinde pașii de urmat de către supervizor(în cazul nostru, profesorul) pentru a putea aduce în discuție și folosi un sistem de colaborare de la distanță, între profesori-elevi, profesori-profesori etc. Pentru a putea utiliza platforma Webex, profesorii trebuie să aibă un cont G-mail. Printre avantajele acesteia aducem în discuție: conectarea rapidă a până la 100 de participanți, derularea unui număr nelimitat de întâlniri virtual, stocarea informațiilor în cloud și vizualizarea acestora mai târziu. În ceea ce privește dezavantajele, trebuie spus faptul că aceste două platforme necesită și puțină imaginație din partea profesorului în sensul că acesta trebuie să le capteze atenția elevilor în on-line, trebuie să găsească modalități cât mai atractive de a-și prezenta lecțiile, nu este suficientă doar o predare mecanică. Acestea fiind spuse, învățământul on-line începe să prindă contur din ce în ce mai mult, iar platformele par să fie un mijloc de salvare.

În concluzie, chiar dacă platformele ajută la predare, un bun profesor nu va uita niciodată de relația emoțională care se creează între el și elev. Această relație este cea care face ca învățământul să înflorească, îi aduce pe elevi față în față cu realitatea și îi transformă în adulți care gândesc, care sunt responsabili. În acest sens, atunci când sunt îndeplinite toate caracteristicile , se conturează așa-numitul profil de formare european, dedus din competențele –cheie ale programei școlare.

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ŞCOALA ONLINE

Prof. Brenci Emanuela, Şcoala Gimnazialã Nr. 15 Braşov
Prof. Burcă-Tutunaru Geanina, Şcoala Gimnazialã Nr. 15 Braşov
Prof. Mânecuță Elisabeta, Şcoala Gimnazialã Nr. 27 Braşov

1. Rolul calculatorului in procesul didactic

Calculatorul a devenit indispensabil în educația modernă, fiind utilizat de către cadrele didactice în procesul de predare-învățare. Fiind un mijloc modern de educație, utilizarea sistemelor informatice a câștigat teren datorită virtuților foarte atractive pentru elevi, accesibilității pentru aceștia și facilitării prezentării informațiilor.

Calculatorul are numeroase valențe educative:

- facilitează învățarea prin descoperire;
- îi învață pe elevi să învețe, dezvoltându-le abilitățile și strategiile cognitive;
- stimulează elevii să se implice în procesul educativ și să devină parteneri ai profesorului.

Creierul este structurat astfel încât să șteargă din memorie informațiile inutile și să se rețină acele idei asupra cărora se revine cu regularitatea.

Calculatorul oferă resurse care conțin informații bine structurate, prezentate schematic, în manieră vizuală și interactivă, care pot fi ușor înțelese și reținute.

Calculatorul nu poate înlocui cadrul didactic!

Acesta rămâne o prezență activă, vie, în comunicarea cu elevii, iar relația aceasta nu poate fi substituită de lecțiile interactive. Profesorul rămâne factorul care aduce resursele sale personale, umane în procesul educativ şi care se angajează cu întreaga sa personalitate în educație. Profesorul este cel care stabilește comunicarea vie cu elevii, prin intuiție, empatie, creativitate şi adaptabilitate continuă la elevii săi şi este cel care modelează şi caracterele acestora.

În contextul școlii online profesorul îndeplinește trei roluri:

1. facilitator de învățare-sprijină elevii în învățare

2. mediator- stabilește regulile și normele de comunicare și relaționare

3. tutore- ghidează și activează elevii în procesul de învățare

Conținutul educațional livrat cu ajutorul calculatorului are un impact pozitiv deoarece într-un singur curs pot fi înglobate oportunități complexe:

- de a citi
- de a auzi și privi
- de a discuta
- de a experimenta

2. Modul de abordare al unui scenariu de lecție cu ajutorul calculatorului

Cu noile tehnologii informaționale, profesia de cadru didactic evoluează de la instruirea centrată pe profesor, bazată preponderent pe predare, către medii de învățare interactive, centrate pe elev.

Pașii unui scenariu didactic cu ajutorul IAC (Instruirea Asistată de Calculator):

1. stabiliți competențele specifice

2. studiați conținutul științific aferent temei

3. identificați momentele lecției în care competențele specifice vor fi atinse mai ușor cu ajutorul calculatorului

4. realizați scenariul didactic, împărțindu-l pe momente

5. identificați elementele multimedia cele mai potrivite pentru realizarea fiecărui moment

6. estimați timpul de desfășurare al fiecărei secvențe proiectate.

LECȚIE ONLINE

Disciplina: **Dezvoltare personală**

Clasele I și a II-a

Subiectul lecției: Cine sunt eu?

Text-suport: ELMER, de David McKee

Aplicații utilizate: • platforma ZOOM

• aplicația WordWall

• Youtube

SCENARIUL DIDACTIC

1. **Momentul organizatoric**

Are loc salutul și prezentarea materialelor necesare: un carton, carioci, foarfecă,

2. **Captarea atenției**

Se propune elevilor vizionarea clipului cântecul piticilor din Alba ca Zăpada.

https://www.youtube.com/watch?v=x2nk2et0tZI

Învățătorul scoate dintr-o pălărie imaginile a doi pitici BUCUROSUL, MOROCĂNOSUL.

3. **Reactualizarea cunoștințelor**

Se inițiază o discuție:

- *Oare de ce îi cheamă astfel*?
- *La ce vă gândiți când îi vedeți?*
- *Ce sunt bucuria, tristețea?*
- *Ce alte stări sufletești cunoașteți?*

Se propune elevilor să confecționeze două cartonașe pe care să deseneze un chip vesel și unul trist.

Învățătorul va prezenta o situație de viață, iar elevii vor ridica un cartonaș din cele două confecționate.

- *Ce simți când pleacă cineva drag? (tristețe)*
- *Ce simți când știi că vei fi ascultat? antonim liniște (neliniște)*
- *Când îți tremură vocea se spune că ai.... (emoții)*
- *Ce simți când cineva îți distruge jucăria preferată? (furie)*
- *Ce simți când ești lăudat? (bucurie)*

4. **Anunțarea temei**- vom asculta povestirea Elmer.

Veți fi atenți să puteți descoperi:

✓ *cine era Elmer.* ✓ *de ce nu putea dormi Elmer* ✓ *prin ce aventuri trece acest personaj.*

5. **Dirijarea învățării**

Se prezintă filmulețul Elmer de pe Youtube (lectura povestirii) https://www.youtube.com/watch?v=dXi8cfmxKaM

Se verifică înțelegerea textului prin metoda conversației:

- *Cine era Elmer?*
- *De ce nu putea dormi Elmer?*
- *Ce a învățat elefantul?*

6. Asigurarea transferului și a retenției

Se propune aplicația Ruleta (WordWall). Întrebarea lui Elmer este: *Tu prin ce ești unic?*

Se învârte roata și se numește elevul a cărui nume este indicat de ruleta.

Elevii vor răspunde: *Sunt unic pentru că am un frate Dan și îmi place să fac puzzle.*

7. Încheierea activității online

BIBLIOGRAFIE

1. Adăscăliței, A., Instruire asistată de calculator: didactică informatică, Polirom, 2007
2. Brut, M., Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern, Iaşi, Polirom, 2006.
3. Cucoș, C. , (2014) Pedagogie, Editura Polirom, Iași Harmer, J., (2007),
4. The Practice of English Language Teaching, ediția a patra, Editura Pearson Longman Roco, M., (2004),
5. Creativitate și inteligență emoțională, Colecția COLLEGIUM. Pshihologie, Editura Polirom, Iași „
6. Învățare sincronă”. Wikipedia, Fundația Wikimedia, 15 aprilie 2018.
7. „Învățare asincronă.” Wikipedia, Fundația Wikimedia, 17 februarie 2018.

PLATFORMELE EDUCAȚIONALE ȘI PREDAREA MODERNĂ

Ghiță Neluța-profesor de matematică
Școala Gimnazială,,Mihai Viteazul'' Alexandria

Metodele de predare tradiționale se folosesc de foarte mult timp. Profesorul stă în fața clasei, a tablei și dă elevilor informații pe care aceștia trebuie să și le însușească. Succesul depinde de capacitatea elevilor de a reține informații într-un timp limitat. Deși această metodă poate pregăti elevii din punct de vedere academic, nu le oferă alte aptitudini care sunt absolut necesare pentru a fi acceptați pe piața muncii. De aceea cred că este timpul ca educația să fie adusă în secolul 21.

Activitatea profesorului nu se reduce astăzi doar la predare. El are mai multe roluri de îndeplinit:de prieten, consilier, facilitator. Profesorul trebuie nu doar să educe elevii ,ci să îi și consilieze, să fie prietenul de care ei au nevoie, să îi sprijine când sunt în dificultate și să îi ajute să devină membri valoroși ai comunității.

Este timpul ca profesorii să își asume noul rol de mentor al copiilor .Ei trebuie să reprezinte niște modele pentru elevi, mai ales pentru aceia care nu au o influență pozitivă în familie. Asumându-și rolul de mentor, profesorul poate pregăti și încuraja elevii să adopte metodele de învățare care se potrivesc stilului lor de învățare, acest lucru fiind o provocare și o inspirație pentru învățare.

Lumea este într-o schimbare continuă, permițând adoptarea rapidă a unor tendințe globale și accesul la noite tehnologii care erau de neimaginat cu treizeci de ani în urmă. Mulți copii au smartphone, care le dă acces permanent la informațiile de pe internet.Informațiile acestea sunt mult mai complete decât ceea ce profesorul le poate oferi la clasă. De aceea , unii elevi nu mai acordă importanța cuvenită lecțiilor, considerând că pot învăța mai mult de pe Youtube sau de pe diferite website-uri. Desigur că o astfel de abordare este greșită, să fii autodidact nu este o opțiune, dar este necesară o actualizare a metodelor de predare, care să îi motiveze pe elevi. Elevii pot afla orice informație despre o disciplină online, dar modul în care pot dobândi cunoștințe nu este structurat și nici stimulativ.

Rolul profesorului este de a găsi o abordare nouă de prezentare a cunoștințelor, care să folosească tehnologia în procesul de predare, să stimuleze participarea activă a elevilor la lecție .Elevii nu sunt doar subiecți pasivi în dobândirea de cunoștințe, iar profesorul devine din instructor- mentor. Elevul devine mai conștient, mai independent și mai activ în procesul de învățare și astfel capătă aptitudini pentru învățarea pe tot parcursul vieții.

Există posibilitatea dezvoltării mijloacelor și mecanismelor la clasă și în afara ei, care să crească șansele elevilor de a avea performanțe mai bune la clasă și de a își consolida cunoștințele.Noile tehnologii pot oferi o varietate de opțiuni pentru profesorul de matematică.Totuși, ele nu exclude activitatea profesorului, care este esențială. Cunoștințele și competențele dobândite de către elevi trebuie evaluate de către profesor, pntru ca acesta să poată decide care sunt metodele și instrumentele adecvate de lucru atât în clasă, cât și în afara ei. Pe de altă parte , profesorul are posibilitatea de a consolida cunoștințele în clasa virtuală , care are avantajul de a derula proiecte prin care se pot îmbunătăți aptitudinile elevilor, inclusive cele de Tehnologia informației și comunicării. Motivarea constantă și evaluarea performanțelor oferă elevilor posibilitatea de a vizualiza ora de matematică din perspectivă cotidiană, poate să o ridice la un nivel superior,

prin proiecte care să arate relevanța acesteia și aplicabilitatea imediată. Astfel, materia se transformă din cerință a programei în mijloc specific de învățare.

Elevii se dovedesc deschiși la posibilitatea de a învăța în medii noi, care facilitează studiul matematicii. Folosirea platformei poate fi foarte utilă dacă profesorii o folosesc la planificarea lecțiilor, ca pe un aliat în atingerea scopului și obiectivelor educației, asfel încât să se asigure că elevii dobîndesc și își consolidează permanent cunoștințele.De aceea, chiar din faza de proiectare a activității didactice, profesorul trebuie să se asigure că poate monitoriza permanent impactul mijloacelor folosite asupra procesului de predare-învățare.

ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN EDUCAȚIE

Goicea Adriana-profesor de Limba Engleză
Școala Gimnazială „Șerban Voda”, București

Platformele educaționale au modificat percepția asupra învățării ,în cadrul tuturor fomelor de învățământ.Acestea au un efect pozitiv în procesul de învățare și vin atât în ajutorul elevilor ,cât și al profesorilor.

Platformele digitale reprezintă soft-uri care sunt foarte utile procesului educațional.La cursurile de limbi străine ele oferă o nouă dimensiune a învățării.Învățarea nu se reduce doar la activitatea desfășurată la clasă , elevii având acces la resurse de învățare eficiente , indiferent de locul în care se află în timpul activității școlare.De asemenea , s-a observat o îmbunătățire a comunicării profesor-elev și elev-elev în acest proces.

Platformele spijină procesul de învățare deoarece stimulează creativitatea și exprimarea personală.Astfel se extinde contextul învățării prin materialele și resursele disponibile și implicit timpul aferent rezolvării de probleme și aplicațiilor practice.Elevii au acces la materiale multi-media, lecții înregistrate și conversații virtuale, ei interacționând atât cu soft-urile inteligente cât și cu ceilalți colegi. Profesorii care predau limbi străine beneficiază de folosirea platformelor educaționale, deoarece economisesc timp cu pregătirea activităților educative și pot fi mai creativi în acest proces, prin includerea resurselor multi-media.

Un alt beneficiu al folosirii platformelor educaționale pentru profesori este reducerea timpului necesar pentru evaluare, pentru corectarea temelor și testelor. Aceștia pot monitoriza activitatea elevilor pe platforme, fără a mai petrece ore întregi corectând lucrările elevilor. Mai mult ,profesorii pot să personalizeze și să adapteze conținuturile la nivelul clasei și să posteze materiale video care ulterior vor fi discutate și exersate în timpul lecțiilor de la clasă.

Deoarece activitatea pe platform digitală este monitorizată ,profesorul poate cunoaște mai bine care este nivelul elevilor, putînd astfel identifica elevii care au nevoie de sprijin suplimentar.El poate afla ce teme ar trebui reluate sau consolidate la clasă, precum și ce teme au fost însușite foarte bine de către elevi. Studiile au arătat că folosirea mijloacelor moderne de predare au îmbunătățit performanțele elevilor și acest lucru trebuie să îi încurajeze pe profesori să le folosească mai mult în activitatea didactică.

Programa nu mai este singurul element pe care trebuie să ne bazăm atunci cînd transmitem elevilor noile cunoștințe. Globalizarea permite elevilor accesul la informații la care doar visam acum 30 de ani. De aceea, profesorul trebuie să treacă de la a preda elevilor ce trebuie să gîndească și să învețe, la cum să gândească și să învețe. Datele, informațiile, conținuturile pot fi produse și colectate pe o platformă. Aceasta asigură accesul, mecanismul și mijloacele de colaborare necesare și furnizează o interfață pentru dobîndirea de noi cunoștințe.

Educația formală a adoptat platformele online. Școlile pot gestiona programele, resursele educaționale, evaluările pe platformă. Acestea îi ajută pe profesori să își organizeze activitatea, dar în egală măsură îi ajută și pe elevi. Mediul online facilitează colaborarea, de exemplu între elevi în cadrul proiectelor, precum și între profesori , elevi și părinți .Platformele oferă posibilități complet noi, dar susțin și completează activitatea desfășurată la clasă, nu o înlocuiesc.

Totuși ,în timp ce platforma educațională presupune digitalizarea în scopul eficientizării educației și învățării,,trebuie să existe un echilibru între educația formal și informală.Noile platforme educaționale pot avea un rol semnificativ în furnizarea de aptitudini și competențe necesare în diferite etape ale carierei personale.Trebuie luat în considerare și riscul

pe care îl implică mediul online, deoarece este dificil de verificat și gestionat aspectele etice și culturale, în contextual avalanșei de informații și servicii.

Învățarea online

Prof. Înv. Preșcolar Raluca Balan
Grădinița ”Clopoțel” București, sector 2

Dacă ar fi să analizăm eficiența învățării de la distanță, putem observa că, activitatea preșcolarilor este cu siguranță cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ, fiind o adevărată provocare (pentru preșcolarii mai mari) sau chiar imposibilă pentru cei mai mici. Deoarece, părinții sunt nevoiți să primească sarcini de la educatori cu referire la organizarea timpului și a activităților, sfaturi pentru o comunicare eficientă, bazată pe repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții. Importantă este și cum este organizată comunicarea constantă între părinte și educator, jocurile și jucăriile care îl atrag pe preșcolar și să vină în întâmpinarea părinților și copiilor cu activități personalizate pe interesele sale.

Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare de la distanță pot fi diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații etc., pe care educatorul le trimite părinților pentru copil sau prin video conferențe în grupuri mici. Însă, mai important decât metodele selectate, este obiectivul interacțiunii în această perioadă și anume conectarea directă cu preșcolarul.

Atât profesorii cât și părinții înțeleg că nu proiectele didactice sau curriculumul scris contează mai mult, ci starea emoțională a copiilor și a părinților sunt prioritate în perioada de izolare. Profesorii pot sfătuit părinții că important pentru copii este să nu înceapă ziua cu jocuri video/desene animate, pentru a diminua riscul de motivării față de activitățile cu valoare educativă superioară ulterioară.

Se știe, că în clasele primare, elevii au nevoie sistematic de sprijinul cadrelor didactice și a părinților în realizarea sarcinilor. Învățătorii pot transmite sarcini pentru una-două săptămâni pe e-mailul părinților sau pe grupurile clasei de pe Facebook. Conținutul sarcinilor fiind de a lectura texte scurte, de transcris sau de copiat câte un text. La matematică pot de rezolvat exerciții și probleme în cantitate moderată (pentru clasele mici).

Cadrele didactice din clasele primare (a II-1, a IV-a), pot încarcă zilnic materiale pe una din platformele selectate și cunoscute de elevi și părinți (înregistrări video sau audio, plus fișele de lucru aferente), iar obiectivul principal este realizarea sarcinilor, cu ajutorul indicațiilor video. La începutul zilei/săptămânii este indicat să se propună elevilor și părinților un orar de lucru, cu link-urile potrivite pentru fiecare disciplină sau cerință de lucru. Fiecare copil primește timp de lucru, și fiind ajutat de părinți, este invitat să trimită sarcina realizată învățătorilor în mod individual. Învățătorii pot verifica și corecta lucrările, apoi expediază un feedback individual elevilor sau părinților.

Unele cadre didactice pot constata că dintre abilitățile de învățare, dezvoltarea scrierii corecte durează în timp cel mai mult. Astfel, exercițiile suplimentare de scriere desfășurate acasă (de obicei în context informal) ar trebui să devină cele mai utile dintre toate activitățile organizare în învățământul primar.

În învățământul gimnazial și liceal, conectarea online poate avea ca principal obiectiv în organizarea învățământului de la distanță, nu atât transmiterea unor conținuturi, cât organizarea și verificarea învățării. O metodă utilizată pe larg de cadrele didactice poate fi Flipper classroom, când elevii studiază singuri, pe baza instrucțiunilor trimise de profesori, urmărind filmulețele transmise din timp și rezolvând activitățile, iar în timpul întâlnirilor online își

clarifică neînțelegerile și își consolidează cunoștințele. În învățământul tradițional, metoda utilizată a căpătat denumirea de clasa inversată.

Profesorii pot expedia din timp elevilor rezumatul scris al lecției plus link-uri de pe YouTube, filmate de profesori sau de alte persoane, de asemenea trimiterea unui tutorial audio sau video cu demonstrația conținutului la disciplină predată etc. Se pot organiza conectări online - după ce elevii vizionează materialul și tutorialele - pentru verificare prin chestionar oral a înțelegerii și fixarea exercițiilor de lucru. Astfel, profesorii pot verifica sarcinile propuse elevilor, oferindu-le un feedback constructiv. În procesul de organizare a învățării de la distanță pot apărea și unele dificultăți de organizare, în special la unele discipline școlare, unde nu era posibilă organizarea lucrărilor de laborator și a activităților practice. Interacțiunea reală cu copiii, cum era în condițiile clasei, ne fiind posibilă.

În cazul în care nu exista un smartphone performant sau un laptop în familie, relația cu elevii se poate menține prin intermediul unui apel telefonic sau chat. Profesorii sunt nevoiți să identifice orice cale de comunicare cu elevii, să îi asigure cu materialele și sarcinile de realizat acasă, uneori prin intermediul colegilor și a rudelor copilului.

Astfel, comunicarea cu elevii poate avea loc pe email și telefon, pe grupurile de Messenger și chat-urile, create, sau pe platformele online Zoom, Google Classroom; Messenger/Viber/WatsUp; YouTube; video înregistrat; Skype; Email; Blog; Facebook live; WhatsApp; Google Forum, Teste interactive, Manuale digitale interactive etc.

Cadrele didactice, pot mobiliza elevii și părinții pentru a se adapta condițiilor existente, venind cu propuneri constructive de organizare interactivă a învățării de la distanță. Cadrele didactice se pot implica în diverse activități de învățare, webinarii, schimb online de bune practice, este indicat să studieze noi modalități de organizare interactivă a învățării de la distanță, să elaboreze diverse ghiduri metodologice etc. Astfel, fiind mai bine valorificate inteligențele copiilor, fiindu-le dezvoltate competențele

În procesul de organizare a învățării de la distanță profesorii trebuie să se adapteze treptat condițiilor specifice create de criză. Să învețe să comunice mai eficient și să relaționeze mai bine cu elevii, cultivând încrederea în forțele elevilor, dar și ei singuri devenind mai încrezători.

Pentru majoritatea, însă, școala online, chiar de la începutul pandemiei, a fost un moment dificil, care a provocat tensiune și frustrare, venită pe neașteptate. Atât cadrele didactice, copiii și părinții nu au fost pregătiți pentru gestionarea crizei, au avut puține resurse și instrumente digitale pentru a se adapta la învățământul online.

Cadrele didactice au depus un efort dublu, pentru a studia și a utiliza noi tehnologii de învățare în condițiile învățării de la distanță, elevii au fost monitorizați mai greu, fără contactul direct, fără o comunicare deschisă și liberă.

Bibliografie:

https://www.edu.ro/sites/default/files/Educatia%20ne%20uneste%20-%20Viziune%20asupra%20viitorului%20educatiei%20in%20Roma%CC%82nia.pdf

https://ipp.md/wp-content/uploads/2020/05/Studiu__Invatamantul_Online_202-04-29.pdf

Activitatea online cu preșcolarii

Educ. Stanciu Carmen-Alexandra
Grădinita cu Program Prelungit ”Junior” Slobozia

Suntem fără ”doar” și ”poate” deschiși la nou. Ne sprijinim pe vechi și promovăm noul, îmbinăm tradiționalul cu modernul - primând modernul, ieșim din canoanele metodice învechite pentru a promova strategii didactice noi: tehnici, metode și mijloace moderne, forme de organizare a activităților, noi perspective, roluri și abordări, vorbind astfel despre învățarea activă, diferențiată, integrată, învatare prin cooperare, prin descoperire și adaptare, intra/inter/multi/pluridisciplinaritate, noi educații, demers didactic personalizat și noi instrumente de lucru, adaptate secolului XXI.

Odată cu suspendarea cursurilor, activitatea cadrelor didactice s-a mutat din instituțiile de învățământ în spațiul online. O provocare, atât pentru copii/elevi și părinții acestora, dar și pentru cadrele didactice de a ieși din zona de confort, de a-și adapta metodele la vremurile actuale, de a integra în activitatea lor instrumente multimedia, de a-și dovedi măiestria și creativitatea și de a asigura, în continuare, dreptul fundamental al copiilor la educatie.

Gradinita cu Program Prelungit Junior Slobozia s-a adaptat noilor condiții și prevederi, mutând tot procesul instructiv-educativ din grădiniță în mediul online. Pe lângă folosirea aplicației Whatsapp, a site-ului grădiniței și a paginii de Facebook, pe care le foloseam de multă vreme în comunicarea cu preșcolarii și familiile acestora, am ales ca instrument de lucru platforma educațională Kinderpedia.

Kinderpedia este o platformă educațională lansată în anul 2015, care se adresează cadrelor didactice, copiilor, părinților și managerilor, atât din sistemul public de învățământ, cât și din sistemul privat. Ea folosește stocare de tip cloud și este gazduită de serverele web Amazon, putând fi accesată din orice browser și folosită de pe orice dispozitiv de tip Android sau IOS. Această platformă este folosită în peste 650 de unități din Europa, de ea beneficiind aproximativ 1800 de cadre didactice și peste 35000 de elevi și părinți. Kinderpedia este un produs inovator, fondat de către români, dar accesibil în toată lumea. Platforma cuprinde o serie de funcționalități grupate în 24 de module. Modul în care fiecare tip de utilizator interacționează cu platforma este personalizat nevoilor sale, fiecare utilizator având puterea de a opta pentru modulele pe care le doreste. În contextul pandemiei actuale, Kinderpedia a semnat un acord cu Ministerul Educatiei și Cercetării pentru a asigura accesul la educatie, fiecare unitate scolara putând să beneficieze gratuit și nelimitat de 11 dintre modulele sale sau de toate cele 24 de module gratuit, până la finalul anului școlar în curs. Câteva dintre aceste module sunt: management familii, management grupe/clase, orar activitate, conferință video, live chat, prezența și raport zilnic, galerie multimedia, documente, catalog, teme de acasă, rapoarte financiare, facturare părinți, rapoarte personalizate ș.a. Etapele pe care trebuie să le parcurgă o unitate ce dorește implementarea platformei sunt:

- ✓ Crearea contului grădiniței și invitarea cadrelor didactice: managerul creează un cont al grădiniței pe platformă, adaugă grupele și cadrele didactice, acestea urmând să primească pe mail o invitație de a se conecta pe platformă.
- ✓ Invitarea copiilor și a părinților acestora: educatoarea, odată logată pe platformă, va adăuga numele fiecărui copil din grupă și adresa de e-mail a părintelui, întrucât vârsta copiilor și nivelul competențelor nu permite crearea unui cont în care preșcolarul să se poată loga și lucra fără sprijinul părintelui. Părintele va primi un e-mail de invitație de a se alătura grupei create pe platformă.
- ✓ Crearea orarului și a activităților zilnice/săptămânale: educatoarea va crea orarul sau planificarea activităților pe ore și zile pentru fiecare săptămână în parte.

- ✓ Descrierea activităților: pentru fiecare activitate se va completa o descriere care include tema și titlul activității, modalitatea de desfășurare, materiale folosite (în funcție de specificul activității, educatoarea poate atașa link-uri, imagini, documente, ppt-uri etc).
- ✓ Desfășurarea activităților cu copiii: părintele se loghează pe platformă și poate vedea toate activitățile propuse, va desfășura cu copilul activitatea, punându-i la dispoziție toate materialele atașate de către educatoare pentru activitatea respectivă. Pentru sprijin și neclarități se poate utiliza opțiunea de Mesaje Rapide, care permite comunicare între cadrul didactic și părinți, fie că sunt mesaje private sau comentarii valabile pentru toți membrii grupei. Activitățile se pot desfășura și în sistem de video-conferință, deoarece platforma are integrată aplicația Zoom, ceea ce permite realizarea de activități în timp real, cu participarea tuturor preșcolarilor și cadrelor didactice.
- ✓ Primirea feed-back-ului: după rezolvarea sarcinilor de către copii, părinții trimit poze, clipuri etc prin diverse mijloace de comunicare, iar educatoarele pot crea pe platformă albume cu desfășurarea activităților, rezultatele, produsele muncii copiilor.

Lucrând pe platforma Kinderpedia, am descoperit o serie de avantaje, dar și dezavantaje ale acesteia. Vom prezenta, în rândurile ce urmează, o analiză swot a utilizării acestei platforme, analiză bazată pe experiența personală.

<u>Puncte tari:</u>

- ➢ Viziune inovatoare;
- ➢ Simplifică procesul administrativ din unitate și procesul instructiv-educativ la grupă;
- ➢ Disponibilă de pe orice dispozitiv, cu orice sistem de operare;
- ➢ Materialele postate sunt disponibile oricând, nu pot fi șterse decât de cel care le-a postat;
- ➢ Suport tehnic 24/24h, 7/7 zile și promptitudine din partea echipei tehnice;
- ➢ Integrarea aplicației Zoom, ceea ce permite desfășurarea procesului instructiv-educativ în timp real, în sistem de video-conferință.

<u>Puncte slabe:</u>

- ➢ Nu tot ce se regăsește pe platformă în versiunea web poate fi accesat și de pe alte dispozitive, ca de exemplu smartphone-ul;
- ➢ Inexistența unor suporturi, softuri online pentru preșcolari puse la dispoziția cadrelor didactice, așa cum au alte platforme, educatoarea își creează singură materialele sau apelează la alte site-uri;
- ➢ Dashboard-ul este foarte încărcat, nefiind prea accesibil pentru cadrele didactice cu competențe tehnologice minime;

<u>Oportunități:</u>

- ➢ Părinții și copiii nu plătesc pentru utilizarea platformei, iar unitățile școlare beneficiază gratuit pe viață de 11 module din cele 24;
- ➢ Prin simplificarea procesului administrativ este redus timpul de lucru al cadrelor didactice cu 6-9h/saptămână;
- ➢ Comunicare permanentă între cadre didactice și copii/părinți.

<u>Amenințări:</u>

- ➢ Neoferind materiale suport în munca cu preșcolarii, riscă să fie doar un ”spațiu” pentru desfășurarea activității;
- ➢ În munca cu preșcolarii este necesară intervenția părintelui într-o mare măsură (în 90% din timp părintele trebuie să se implice: să se conecteze/să conecteze copilul pe platformă, să îi citească/explice sarcini de lucru, să supravegheze modul de lucru, să încarce rezultatele și produsele muncii preșcolarului etc.)

- Nu toți părinții au disponibilitatea necesară, fie din lipsă de timp, fie motivând că învaățământul preșcolar nu este obligatoriu;
- Nu toți copiii dispun de conexiune la internet și de dispozitive moderne, în special cei din medii defavorizate;
- Individualizarea învațării nu se realizează atât de eficient precum lucrul față-n față.

Pornind de la afirmația lui J.A.Comenius că ”arta de a invăța nu reclamă nimic mai mult decât o distribuire ingenioasă a timpului, a materiei și a metodei”, gradinița noastră și-a adaptat metodele și a ales să distribuie materia, continuând învatarea chiar și atunci când condițiile nu permit accesul în unitatea școlară. Este o oportunitate și, cum spuneam mai sus, o provocare, dar profesorul este un agent al schimbării și o educație de calitate necesită o perfecționare continuă, schimbare, transformare, adaptare. Iar asta este exact ceea ce ne dorim prin educația online: să adaptăm procesul educațional cerințelor secolului XXI și să facilităm accesul copiilor la educație, iar mediul online probabil că este soluția viitorului pentru a reuși. Cadrele didactice nu au fost pregătite inițial cum să predea în fața unor ecrane, ci în fața unor copii, însă tocmai în asta constă măiestria unui cadru didactic dedicat: să fie pregătit să ofere educație în orice condiții. Și pentru că vorbim de viitor, voi încheia aceast articol cu un citat al Mariei Montessori, care ne spune ”să nu îi educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai fi când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să îi învaățăm cum să se adapteze.”

Bibliografie:

- www.kinderpedia.co

ȘCOALA ONLINE

Beianu Victorița Adriana

Am vizat identificarea modului în care activitatea cadrelor este percepută ca fiind influențată de transpunerea interacțiunii cu elevii în spațiul virtual, altfel formulat, am încercat să analizez felul în care cadrele didactice percep activitatea online în comparație cu activitățile tradiționale față-în-față. M-am axat atât pe identificarea avantajelor și a oportunităților pe care instruirea la distanță le oferă, cât și pe recunoașterea limitelor, disfuncțiilor și dificultăților întâmpinate de cadrele didactice în activitățile desfășurate online. În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru specialiștii din științele educației, pentru că decantarea acestor experiențe poate fi valorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice.

Activitate didactică Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare. Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării

verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

S-au identificate probleme de natură profesională, mai exact carențe sau chiar lipsa competențelor de utilizare a platformelor online, a competențelor de proiectare curriculară pentru mediul online, managementul ineficient al timpului dedicat pregătirii și realizării activităților didactice în mediul online. Aceste inabilități identificate de profesori își au corespondentul în gap-uri corelate în formarea inițială și, mai ales, continuă a cadrelor didactice . Lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real sunt doar câteva elemente precizate de către profesorii chestionați.

Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa. Pot fi complementare, niciodată alternative .

Activitatea didactică este o activitate complexă, cu forme de comunicare multimodale, cu feedback necesar și autoreglare în timp real. Chiar și cele mai sofisticate platforme aflate azi pe piața educațională sunt, din acest punct de vedere, încă la început. Sunt încă diferențe semnificative între mediul rural și urban în ce privește disponibilitatea instrumentelor tehnologice. Dacă, în mediul rural, cadrele didactice găsesc mai potrivită, mai rapidă și mai convenabilă utilizarea apelului telefonic și a aplicațiilor pentru comunicare asincronă cum ar fi Whatsapp și Facebook Messenger, mediul urban are condițiile necesare pentru a face, într-o mai mare măsură, apel la platforme de elearning și la aplicații pentru comunicare sincronă precum Webex, Meet, Teams, Skype, Zoom .

PLATFORMELE EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. înv. primar Cârjan Laura Gabriela
Școala Gimnazială Nr. 99 București

Acum când timpul este din ce în ce mai limitat și volumul de informație foarte mare, platformele e-learning își fac loc în Școala online deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale și a celor umane. Utilizarea sistemului informatic pentru educație înseamnă însa aducerea unor noi elemente, legate de libertatea de a învăța în locul și la momentul dorit. Rădăcinile acestui sistem educațional se găsesc în învățământul la distanță, practicat în anumite regiuni ale globului de universități. Soluțiile de e-learning existente în momentul de față sunt rezultatul evoluției tehnologiilor care suporta aceste facilități. Ulterior, tehnologiile de comunicare interactive au devenit elementele centrale ale noilor modele de desfășurare a învățământului pe suport electronic. Astăzi există trei modele general acceptate în lumea educației online, fiecare ocupând o cota aproximativ egală pe această piață:

- Educația online independentă reprezintă modelul prin care utilizatorul individual preia materialul de curs de pe Internet sau de pe CD, parcurgându-l de unul singur. Modelul reprezintă avantajul unei cantități de informație foarte mare care poate fi accesată într-un timp scurt, precum și facilități multimedia extinse, fiind însa foarte rigid în ceea ce privește comunicare profesor-cursant;

-Educație online asincronă permite transmiterea de informație la un moment dat doar unui singur partener al relației profesor- elev. Profesorul poate să furnizeze informația elevilor dar aceștia nu pot interacționa în timp ce o primesc. Avantajul major în acest caz este acela că elevii își păstrează facilitatea de a lucra în ritmul propriu, putând însa obține și răspunsul la cererile sale într-un interval de timp acceptabil.

-Educația online sincronă permite transferul interactiv de informație cu orice alt utilizator în orice moment. De exemplu, profesorul și elevii transferă infromațiile în timpul desfășurării orei, de regulă în timp real. Acest model este cel mai performant în ceea ce privește gradul de facilitare a comunicării, modalitățile audio-video integrate creând conceptul de “teleclasă”.

Platformele de învăţare online, sau așa-numitele platforme e-learning, sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse.
E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învăţării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte. Avantajele e-learning-ul faţă de sistemul tradiţional de învăţământ sunt: accesibilitate, flexibilitate şi confort, independenţa geografică, mobilitatea, prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional.

Alte avantaje sunt metodele pedagogice diverse (programele e-learning au la bază diverse metode pedagogice, deoarece s-a ajuns la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate), individualizarea procesului de învăţare (fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, elevii beneficiind de un feedback rapid şi permanent. Platformele e-learning au și dezavantaje în sensul că
necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor, costuri mari pentru proiectare şi întreţinere. Cele mai cunoscute platform de e-learning sunt : Moodle, Wikispacese, Blackboardportal.

Moodle este un sofware liber și open source de învățare, cunoscut de asemenea și ca un sistem de management al cursului, sistem de management al învăţării sau ca un spaţiu de învăţare şi evaluare virtual. Moodle este un set de componente și module, instrumente de comunicații, clasă virtuală și bibliotecă digitală. Platforma de e-learning Moodle oferă un mediu de socializare și comunicare, cursuri și evaluare în sistem electronic și oferă posibilitatea elevilor de a învăța împreună. Platforma se bazează pe resurse și activități.

Wikispaces este proiectat pentru a fi uşor şi distractiv, pentru a se putea concentra pe ceea ce se doreşte a se realize cu elevii, profesorii, şi oricine altcineva de care este nevoie pentru a lucra. Wikispaces nu se limitează la text. Se pot crea mai multe pagini, fiecare dintre ele putând avea imagini, clipuri video, forumuri de discuţii, documente, foi de calcul şi mai mult.

Blackboard - oferă suportul tehnic necesar predării continutului informational formativ, creat după o metodologie didactică precisă, prin intermediul internetului.

Platformele educaționale cel mai frecvent folosite în școala online sunt: Google Classroom, Microsoft Teams și Edmodo.

Google Classroom este una dintre platformele educaționale recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat astfel că profesorii pot: forma rapid clasele, împărtăşi cu elevii materialele didactice, posta anunţuri, împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra la diverse proiecte, crea, distribui, evalua teste şi temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor trei părţi implicate (profesor-elev-părinte). Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat.

Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

În concluzie, platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare,interacţiune şi colaborare.

BIBLIOGRAFIE:

Mihaela Dragomirescu, Radu Jugureanu, Otilia Ștefania Păcurari, Olimpus Istrte, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu - *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de e-learning*, Editura Litera Internațional, București, 2008

Drăgănescu M., acad. *Societatea informațională și a cunoașterii. Vectorii societății cunoașterii,* Studiu tematic, Academia Română , www.academiaromana.ro

Activități de învățare online

Prof. Înv. Preșcolar Simion Ionela
Grădinița ”Clopoțel”, București, sector 2

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantaje evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent: • aplicații simple/cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger etc.; • apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev; • utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc.; • platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc.; • aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype. Alte aplicații online pentru activități de învățare (ex.: Kahoot, Padlet, Bubbl.us, Dotstorming, Wordwall etc.), precum și platforma eTwinning pentru proiecte colaborative complexe.

Utilizarea noilor tehnologii în activități de învățare i-a determinat pe profesori să regândească procesul didactic în maniera de a-l face compatibil cu noua modalitate de comunicare facilitată de platformele digitale.

E-learning reprezintă interacţiunea dintre procesul de predare/învăţare şi tehnologiile informaţionale, ICT (Information and Communication Technology), acoperind un spectru larg de activităţi, de la învăţământul asistat de calculator până la învăţământul desfăşurat în întregime în manieră online.

Există unele riscuri dacă luăm în considerare două aspecte importante ale e-learning: comunicarea şi colaborarea, iar acestea se pot desfăşura:

- sincron, în sensul că toţi participanţii se conectează în acelaşi timp şi sunt sub îndrumarea unui profesor, existând posibilitatea lucrului în comun sau a partajării informaţiei;

- asincron, dar nici în acest caz participanţii nu sunt complet independenţi de timp, deoarece nu are sens să formulezi o întrebare sau să lucrezi la un proiect comun dacă răspunsurile emise ajung cu întârziere la destinatar. Spre deosebire de învăţarea sincronă, în învăţarea asincronă interacţiunea dintre profesor şi student se produce intermitent, în sensul că materialele necesare în instruire pot fi parcurse fără comunicare în timp real, fiind livrate de exemplu prin e-mail sau CD.

- distribuirea şi diseminarea informaţiei rapid, simultan mai multor studenţi – are ca rezultat creşterea ratei de achiziţie a cunoştinţelor şi este benefică pentru studenţi, aceştia având acces rapid şi la surse de informaţii.

- învăţarea adaptivă – în e-learning conţinuturile didactice pot fi proiectate astfel încât fiecare student să aibă posibilitatea parcurgerii materialelor în ritm propriu.

- creşterea motivaţiei şi asigurarea succesului şcolar prin utilizarea elementelor multimedia şi a învăţării interactive – numeroase cercetări întreprinse pentru a studia efectul utilizării multimedia în învăţare au arătat că anumite tipuri de media utilizate eficient prelungesc perioada de reţinere a cunoştinţelor. Combinarea mai multor tipuri de media într-un mod plăcut poate fi foarte eficientă, ducând la reamintirea în totalitate a întregului material. Dezavantajul este dat atât de costurile foarte ridicate necesare pentru crearea materialelor cu conţinuturi speciale (simulări, animaţii), cât şi de cunoştinţele specifice anumitor domenii.

Indiferent de riscurile pe care le presupune sistemul e-learning, trebuie respectate următoarele reguli:

- să se urmărească în permanenţă atingerea obiectivelor propuse;
- să se structureze conţinutul educaţional astfel încât acesta să devină accesibil pentru diverse niveluri de cunoaştere;
- să conţină elemente care să orienteze studentul spre o instruire eficientă;
- să stimuleze gândirea independentă;
- să ofere situaţii didactice de autoevaluare.

Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data şi ora la care se implică în activitatea de instruire.

Faţă de sistemul tradiţional de învăţământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje:

1. Independenţa geografică, mobilitatea creează posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal şi a reţelei;
2. Accesibilitate online este o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde şi oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână, fără dependenţă de timp;
3. Prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;
4. Individualizarea procesului de învăţare. Fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare şi se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), iar parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid şi permanent;

5. Metode pedagogice diverse. Programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online şi până la certificarea programului, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate;

6. Administrarea online.

7. Costuri reduse de distribuţie. Software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine. Totuşi, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru cursuri, cazarea şi masa subiecţilor;

8. Timp redus de studiu. Subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va avea nevoie doar de câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline pe computer;

9. Interacţiuni sincrone şi asincrone. Cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori şi instruiţi se pot completa;

10. Tehnologii dinamice diverse, ce permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatorii cei mai avizaţi;

11. Învăţământul online este organizat pe subiecte, spre deosebire de cel tradiţional care este organizat pe grupe de vârstă; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt: - Rata mare de abandon a studenţilor; - Este necesară o experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor, cursanţilor solicitându-li-se anumite cunoştinţe în domeniul IT.

Cu toate aceste dezavantaje sau limitări, experienţa platformelor elearning deja funcţionale a demonstrat faptul că participanţii la educaţie prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual şi intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii şi respectiv, însuşirii de cunoştinţe prin acest modern şi eficient tip de educaţie.

Bibliografie:

https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf;
https://www.upet.ro/proiecte/122596/2019/eBoook%20IACPEO.pdf

Online Learning in Romanian Schools

Prof. Gardin Nicoleta
Școala Gimnazială Căteasca, Arges

The children of today are gearing up to become adult citizens of tomorrow. The growth is parallel to the future of our country, reflected through quality of the present education system. A school must stimulate curiosity in the young, impressionable minds and equip them with tools to be better human.

School is the place where academic and social life of most people begin. It trains them to learn how things around them work. While teaching them the differences and similarities among the people, one learns to speak up in the society. Learning to be vocal about the issues of society and understanding them is taught at school.

In the context of the pandemic generated by the COVID-19, virtual education has become a challenge not only for the education system but for the society as a whole. As a consequence of school closures, the use of open educational applications or platforms was the solution to resume the education process.

In order to carry on the education process online, both teachers and students must use the internet and digital devices (computer, tablets, smartphones). This is a difficult situation for poor families that cannot afford this equipment. Teachers and students have to spend many hours in front of their computers and smartphones to carry on their lessons online and this might have negative consequence on their physical health, besides the positive aspects of e-learning. On the one hand, they might suffer muscle or joint injuries, caused by sedentariness, or, on the other hand, their eyes might be affected.Thus, computers and other e-learning devices should be sparingly use to prevent some possible negative consequence on students and teachers' health.

The so-called social distancing measure might have negative psychological effects on students and teachers bringing an emotional distance between them.

Advantages of e-learning platforms:

1. Access to more people and more data at the same time.
2. Flexibility. Online education is modular, independent of time and space.
3. Different learning techniques. In e-learning systems, tens and hundreds of different teaching and learning methods can be possible with digital tools.
4. Learning methods suitable for everyone. The teacher can find the most suitable teaching method and the student can choose the most suitable learning method on e-learning platforms.

Disadvantages of e-learning platforms:

1. Technical deficiencies disrupt education. Problems such as internet connection problems can be very annoying especially in online education. Other technical problems than the internet connection can also cause training disruption.
2. Security.

Promovarea educației pentru sănătate

Școala Gimnazială Mircea Vodă
Simion Didina Georgiana – prof. înv. primar

Sănătatea este cel mai de preț bun pe care îl poate avea un om. Sănătatea adevărată înseamnă acțiune educativă atât asupra corpului cât și a psihicului.

Sănătatea permite omului să-și îndeplinească cu randament maxim și eficient rolul în societate, iar sănătatea unui adult depinde în mare măsură de evoluția lui în perioada copilăriei și a adolescenței, când activitatea copilului se desfășoară mai ales în cadrul colectivității.

Pentru dobândirea unui stil de viață sănătos este esențială educația. Aceasta se poate realiza atât în mediul familial, cât și în mediul școlar unde elevii își pot însuși norme igienico-sanitare, de prevenire a unor boli, pot învăța să se cunoască mai bine și să-și apere organismul de diverși factori nocivi, despre importanța unei alimentații echilibrate, despre alocarea timpului pentru lucru/odihnă.

Din necesitatea de a îmbunătăți stilul de viață sănătos, informațiile și activitățile derulate în cadrul școlii au un impact foarte mare în dezvoltarea armonioasă a copilului. Activitățile pe care le-am derulat în săptămâna „Școala altfel”, „Educație pentru sănătate” sunt o perspectivă asupra relației profesor-elev-părinte organizate astfel încât să răspundă la întrebările referitoare la un stil de viață sănătos, astfel încât să se poată interveni în dezvoltarea propice a copiilor. Prin schimbul de experiență din cadrul cursurilor de formare profesorii au primit informații care să-i ajute să recunoască relația pe care o au părinții cu copii lor dar și să-și îmbunătățească nivelul de înțelegere asupra modului de acțiune pentru realizarea unei educții de calitate.

În cadrul lectoratelor cu părinții am încercat să-i informez și să demonstrez că un copil trebuie crescut în așa fel încât și familia și societatea să beneficieze și cum ar trebui părinții să-și educe copilul să trăiască și să crească sănătos. Această misiune fiind destul de greu de îndeplinit datorită diferitelor tipuri de părinți: indulgent, autoritar, indiferent, protector și democratic.

Atunci când reușești să stabilești o empatie între învățător – elevi și părinții acestora , ne aflăm pe aceeași lungime de undă iar procesul de predare –învățare se desfășoară firesc și rezultatele sunt superioare.

Pentru a forma elevilor deprinderea de a consuma cât mai multe fructe și legume proaspete am organizat diverse activități la care au participat elevii clasei, „Cum preparăm o salată de fructe”, „Fructe și legume vesele”, „Carnavalul Toamnei”- la care au participat și părinții. În cadrul tuturor activităților desfășurate am avut ca obiectiv însușirea de către părinți și copii a regulilor unei alimentații raționale. Alegerea meniului copilului nu trebuie să fie una strictă, copilul trebuie să consume din toate grupele de alimente atât cât este necesar.

Acordând o atenție deosebită aspectului estetic atunci când prepari o salată de fructe sau legume îi atragi tot mai mult pe copii către acest stil de viață sănătos. Organizarea unui concurs între clase „Cea mai frumoasă și gustoasă salată” i-a motivat și mai mult pe copii să consume fructe și legume proaspete. Pe lângă influența unei alimentații sănătoase elevii au fost orientați și către participarea la diverse competiții sportive, școala jucând un rol vital în promovarea în rândul elevilor a unui stil de viață sănătos și activ astfel, un stil de viață sănătos înseamnă mișcare în fiecare zi și o alimentație echilibrată.

Bibliografie:

-Alice Nichita , Mihaela Mitroi -2008-„Educație pentru sănătate”

-Marcela Peneş ,, Igiena personală ‘‘-Editura Ana, Bucureşti 2004

IMPORTANȚA CUNOAȘTERII PARTICULARITĂȚILOR ELEVILOR CU DIFICULTĂȚI DE ÎNVĂȚARE – PREMISĂ PENTRU O ABORDARE INDIVIDUALIZATĂ

Prof. Itinerant ACHILĂRIȚEI MARIA
Școala Profesională Specială „Sf. Stelian” Botoșani

A cunoaște un elev înseamnă a descifra caracteristicile principale ale personalității sale, a recunoaște și a înțelege motivele care îl fac să se comporte într-un mod sau altul și de a-i intui evoluția sa viitoare. Înțelegerea școlarului asigură caracterul diferențiat al pregătirii și educării personalității lui, adaptând metodele cele mai potrivite, raportate la particularitățile dezvoltării psihice, fizice și sociale. În acest fel se poate realiza intervenția metodologică prin care se asigură eficacitatea activităților instructiv- educative, se modelează profilul personalității fiecărui elev și se prezice dinamica dezvoltării sale individuale în contextul activităților școlare. În opinia lui Alois Gherguț (2013) orice activitate de învățare are loc doar printr-o relație dintre funcțiile și procesele psihice unde se pune accent în special pe procesele cognitive. Individul învață prin raportare la factorii de mediu dar și din propria experiență. La unii copiii cu deficiență poate apărea diminuarea *sensibilității*, aceasta observându-se din mica copilărie, și va avea o influență negativă asupra activității senzorial-perceptive dar și a formării capacităților cognitive. În ceea ce privește *percepția*, aceasta depinde de starea funcțională a analizatorilor, dar și de experiența perceptivă a persoanei. La elevii cu deficiență, percepția este incompletă, fragmentată, limitată.. Apar dificultăți de analiză și sinteză, ceea ce determină confuzii în câmpul perceptiv și neputința reconstituirii întregului pornind de la elemente componente, dar și orientarea în spațiu este dificitară. În activitatea didactică este important ca atunci când se lucrează cu elevii care prezintă diverse deficiențe să se țină cont de necesitățile perceptive ale acestora. Să se aloce un timp mai mare pentru perceperea obiectelor, să se lucreze imagine-cuvânt (pentru o mai bună înțelegere a materialului predat), deci cu material concret intuitiv.

La școlarii cu CES *reprezentările* sunt afectate, ceea ce duce la o scădere a eficienței lor în activitatea de învățare comparativ cu elevii tipici. Datorită afectării reprezentărilor, capacitatea de abstractizare și generalizare la acești elevi este diminuată. Este important ca elevii care au probleme de învățare să aibă contact direct cu obiectele și fenomenele care constituie activitatea de învățare, adică să fie mereu orientați intuitiv-activ-practic. Este necesar ca profesorii să folosească materiale și mijloace didactice diverse, pentru ca fiecare elev să poată înțelege conținuturile, pe care aceștea le predau. *Gândirea* acestor elevi are unele particularități care duc la scăderea eficienței intelecuale. Apare inconsecvența gândirii, pierderea treptată a capacităților de concentrare și efort. Uneori apare și spiritul de observație redus, slabă manifestare a interesului, acestea influențând negativ procesul de învățare. În activitatea școlară la elevii cu dificultăți de învățare apare: lentoarea operațiilor mentale și practice, repetarea informațiilor pe care le-au asimilat mecanic, lipsa de spirit critic, insuficiența curiozității, inconsecvența gândirii. De cele mai multe ori gândirea copiilor cu deficiență își pierde rolul de coordonare asupra activității pe care aceștea o desfășoară. Elevii cu dificultăți de învățare atunci când primesc o sarcină nu stau să analizeze ce au de făcut, ci trec direct la rezolvarea ei, orientându-se după situații asemănătoare. Deci le lipsește momentul de orientare în sarcina primită. Se cunoaște faptul că gândirea are un rol important în structurarea și echilibrarea întregii personalități. *Imaginația* este și ea afectată din cauza sărăciei și caracterului lacunar al bagajului de reprezentări, a dificultăților de limbaj și a insuficientei dezvoltări a gândirii. Este important ca în predare cadrele didactice să evite folosirea doar a metodelor verbale și să folosească și procedee intuitiv-practice și activ-participative, în acest fel elevii își pot forma algoritmi de utilizare a mijloacelor schematice și simbolice

specifice disciplinei la care au de acumulat cunoștințe. În ceea ce privește *memorarea,* la școlarii cu CES, în activitatea de învățare, aceasta depinde de o serie de factori: interesul pentru învățare, modul de organizare a materialului de memorat, fondul emoțional. Copilul atipic are o fidelitate redusă a memoriei care se manifestă prin inexactitatea reproducerii. În activitatea didactică trebuie să se țină cont de fiecare elev în parte și să fie dozat ritmul de derulare a exercițiilor de învățare, diversificarea metodelor de predare-învățare și o atenție deosebită în evaluarea continuă. Profesoii trebuie să îi ajute pe elevi, să înțeleagă conținuturile și să-i învețe să-și organizeze informațiile. La elevii cu dificultăți de învățare *atenția involuntară* poate fi captată și menținută cu ușurință. Capactatea de concentrare a atenției are fluctuații. Școlarii pot fi ușor distrași de apariția unor stimuli colaterali sau rămân fixați din cauza inerției specifice. În perioada școlară mică o atenție deosebită trebuie dată debutului școlar. Un debut școlar cu probleme duce la dificultăți de învățare, tullburări de comportament și uneori eșec școlar. Adaptarea elevului în școală este primul pas în adaptarea socială viitoare . Este important dialogul permanent între familie și școală. În clasele primare dacă nu sunt acumulate achizițiile de bază, mai târziu în gimnaziu apar dificultăți serioase în adaptarea elevului la cerințele complexe ale programei școlare.

BIBLIOGRAFIE:

- **Gherguț, A.,** (2013), *Sinteze de psihopedagogie specială,* Ediția III, Editura Polirom, Iași;
- **Solovei, R.,** (2013), *Educația incluzivă. Ghid metodologic pentru instituțiile de învățământ primar și secundar general, din cadrul Proiectului ,,Acces egal la educație,,* Chișinău;
- **Verza E.,(**1998), *Psihologie specială,* Editura Didactică și Pedagogică, București.

Rolul platformelor educaționale în școala românească

Prof. Blîndu Lavinia
Colegiul „Gheorghe Tătărescu” Rovinari

Anul 2020 este anul provocărilor în domeniul e-learning, context prielnic pentru reflecție și adaptare permanentă a sistemului de învățământ românesc. Demersurile de realizare a activității didactice utilizând resurse și instrumente digitale nu reprezintă o noutate; în ultimele decenii, ministerul de resort a promovat inițiative și programe cu componentă digitală (SEI, eTwinning, CRED, RED). Trebuie să recunoaștem că sistemul educațional autohton e parțial pregătit pentru digitalizare, curriculumul actual permite într-o măsură variabilă transpunerea în activități la distanță. Un alt aspect demn de menționat este faptul că toate companiile edtech au creat soluții mulate pe nevoile educației contemporane, platformele educaționale fiind un exemplu în acest sens. După 11 martie 2020, a apărut o serie de impedimente de natură logistică, tehnică și pedagogică la nivelul actului educațional la distanță, acestea reprezentând bariere sau provocări pentru profesori, elevi, respectiv părinți. Nu există măsuri universal valabile, ceea ce explică avantajele și oportunitățile învățării online, dar și problemele sesizate de cadrele didactice. Acestea au identificat disfuncții la nivelul activităților de suport pentru învățare, dar și în ceea ce privește comunicarea și relaționarea umană, respectiv sprijinul personalizat pentru elevii cu nevoi speciale. Activitatea online are limite în relaționarea profesor-elev, dar și impact negativ asupra învățării eficiente, deoarece o importantă latură a activității față-în-față nu se poate face virtual.

Platformele educaționale facilitează comunicarea în timp real dintre profesor și elevi, în acest context comunicarea e percepută ca fiind artificială, din pricina absenței unui feedback comunicațional real. Comunicarea nonverbală și utilizarea paralimbajului completează tabloul comunicării online, acestea lipsind în cazul utilizării unui chat. Consider că monitorizarea învățării în mediul virtual e greu de realizat deoarece nu există un dialog real cu clasa, iar administrarea probelor evaluative este dificilă. Se impune să menționez lipsa unor resurse digitale corespunzătoare programelor în vigoare, dar și dificultățile de ordin tehnic (nivelul de performanță al dotărilor tehnice, complicațiile generate de instalare, mentenanță și managementul platformei). Nici cele mai performante platforme educaționale nu sunt ideale, clasele virtuale pot fi complementare celor reale, niciodată alternative. Instrumentele software utilizate pentru comunicarea cu elevii nu au fost proiectate pentru activitatea didactică, ceea ce explică limitările acestora, precum și problemele pe care le implică activitatea didactică online.

Dacă ne raportăm la sistemul educației la distanță, avem în vedere următoarele instrumente digitale: aplicații simple (Whatsapp, Facebook Messanger), platforme specializate de e-learning (Moodle, Google Classroom, Edmodo), resurse educaționale deschise (Digitaliada, Learning Apps), aplicații pentru comunicarea sincronă (Zoom, Meet, Teams, Webex, Skype:2,48), instrumente și aplicații online pentru învățare (Kahoot, Padlet, platforma eTwinning pentru proiecte colaborative). Trebuie să menționez faptul că platformele educaționale sunt mai puțin atractive pentru profesori deoarece ei conștientizează că au abilități tehnice mai puțin definite, că infrastructura informatică este precară, că lipsește suportul tehnic/pedagogic. La începutul perioadei puse sub semnul pandemiei, cadrele didactice au fost nevoite să improvizeze, să se inițieze în utilizarea platformelor educaționale, să se adaptaze la contextul global, chiar să simuleze activitatea didactică eficientă sub influența principiilor susținute de reprezentanții ministerului. Am constatat discrepanța dintre viziunea cadrelor didactice și cea a ministerului, lipsa unei viziuni coerente la nivelul celei din urmă. Un alt aspect

important este reprezentat de inconsecvență, exemplu în acest sens fiind trecerea de la o platformă educațională la alta pe parcursul a doi ani școlari; dacă anul precedent am folosit Google Classroom, anul acesta utilizez Microsoft Teams.

În ceea ce privește activitatea elevilor, se cuvin menționate următoarele aspecte: nivelul insuficient al competențelor digitale, lipsa motivației pentru implicarea în mediul online, dificultățile tehnice în privința conectării, respectiv a restricțiilor de acces, lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul tehnologiei, dar și a unui conținut educațional diversificat (mediul online pentru aceștia reprezintă spațiul socializării și al divertismentului).

Analiza educației la distanță din ultimele luni ale anului școlar 2019-2020 a evidențiat următoarele observații de ordin obiectiv: s-a manifestat o pluralitate de experințe didactice, de la cele ad-hoc la cele profesioniste, de la un eclectism operațional până la unitate de viziune; succesul învățării la distanță implică un efort colaborativ dintre profesor, informatician, inginer de sistem, manager școlar; nu toate dimensiunile educației pot fi acoperite de noua formulă (relațional, evaluativ, individualizarea și personalizarea învățării, monitorizarea și stimularea performanțelor); informatizarea generală a educației prin formarea competențelor digitale nu este suficientă pentru instaurarea unei formări virtuale; accentuarea decalajelor și noua distribuire a capitalului cultural pe axa urban-rural; dimensiunea costisitoare din punct de vedere financiar, dar și caracterul cronofag din perspectiva pregătirii și livrării de către profesor a conținuturilor (activitatea mea din Google Classroom a evidențiat dimensiunea cronofagă a evaluării activității elevilor, respectiv a verificării temelor); competențele strict academice și metodice nu sunt suficiente în situația dată.

Profesorii ar trebui să aibă mai multă încredere în propriile competențe pedagogice și în valoarea acestora pentru proiectarea activității didactice la distanță - de exemplu, revizuirea planificării în funcție de nivelul clasei, centrarea pe esențial, realizarea unei distincții între ceea ce se poate face online și ceea ce se poate face în clasă, estimarea duratei de realizare a unei sarcini, evidențierea competențelor specifice efectuării acesteia, oferirea de suport și feedback pentru temele trimise.

Întrebările generate de contextul educațional actual relevă provocările sistemului românesc, demne de menționat fiind următoarele: Care va fi raportul educație tradițională-educație la distanță? Care va fi raportul dintre unificare/centralizare-diversificare/flexibilizare a modului de realizare a învățării (am în vedere o platformă unică, gestionată de MEC). Măsurile ce se impun la nivel sistemic relevă o schimbare de paradigmă, ce implică existența unei strategii pe termen lung, reorganizarea curriculumului, investiții strategice în echipamente și resurse digitale, facilitarea dezvoltării profesionale continue pentru cadre didactice, existența unui cadru legislativ corespunzător și a unei atitudini proactive.

Așadar, platformele educaționale sunt instrumente necesare actului formativ instituționalizat în contextul creat de SARS COV 2 la nivel mondial, ele contribuind totodată la digitalizarea sistemului educațional românesc.

Bibliografie:

Botnariuc, P., Cucoș, P., Glava, C., Iancu, D. E., Ilie, M., Istrate, O., ... Velea, S., *Școala online. Elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă*, Editura Universității din București, București, 2020.

Impactul platformelor educaționale școala în romaneasca

Ciufu Oana Valentina
Gradinita cu Program Normal, Nr.6

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin **înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu studenții și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că ***nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online***. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor/studenților: ***învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii /studenții să învețe și să lucreze independent.***

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi/studenți. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (avem exemple de universități care reglementează doar anumite platforme educaționale care sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii/studenții au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme

educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).

Modalitățile de organizare a interacțiunii educaționale sunt regionale (cazul unor ISJ-uri), instituționale (cazul unor universități) sau neorganizate (în cea mai mare parte). Măsuri adoptate la nivel național există doar în ceea ce privește asigurarea mediului optim de învățare pentru elevii care vor susține examene naționale (examenul de Evaluare Națională și de Bacalaureat) prin organizarea activităților educaționale TV (programul Teleșcoala), model preluat și de unele inspectorate școlare la nivelul învățământului preuniversitar. Lista prezentată nu este exhaustivă; internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității educaționale.

În mod firesc, noul demers educațional va avea efecte în ceea ce privește influența mediul educațional astfel construit asupra rezultatelor învățării elevilor/studenților.

1. *Ce înseamnă pentru un elev/student trecerea la școala online? Cum percepe el această schimbare?*
2. *Ce impact are asupra lui?*
3. *Ce modificări comportamentale, emoționale se produc?*
4. *Ce consecințe are lipsa interacțiunii directe cu profesorii? Interacțiunea virtuală poate ține loc de interacțiune directă?*
5. *Care vor fi rezultatele învățării? Putem vorbi de atingerea rezultatelor prefigurate ale învățării? În ce măsură se poate vorbi de formarea competențelor specifice în contextul în care activitatea on-line este cu precădere centrată pe aspectul teoretic?*

În contextul ***învățării on-line***, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de ***e-pregătire***, care se referă la atât la ***e-pregătirea organizației școlare*** pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la ***e-pregătirea elevilor/studenților*** care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la ***e-pregătirea profesorului***, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare/academice, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin

neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

Bibliografie:

- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning, Editura Litera International, București, 2008
- Drăgănescu, M.,acad.(2001), Societatea informaţională şi a cunoaşterii. Vectorii societăţii cunoaşterii, Studiu tematic, Academia Romana, www.academiaromana.ro

The impact of educational platforms in the Romanian school

Curescu Andreea
Școala Gimnazială “Mihai Peia”, Reșița

For a long time, distance learning has been around, even before technology made it highly available. An increased prevalence of interactive educational materials and online courses is now seen in conventional schooling. The most popular schools are those that adjust to changing times, as well as to the demands of students, parents and society, often in a world of tried and tested school systems and curricula. Online courses require a greater degree of motivation and self-discipline than the deadlines of a classroom-based course. There are one or more teachers and colleagues in a classroom who may keep a student responsible for their coursework. Online classes, by comparison, include setting our own goals, measuring progress and meeting deadlines.

In Romania, traditional education in the classroom provides the advantage of face-to-face interactions with peers that an instructor normally moderates. It provides a safe environment for social interactions for children, especially those in their early developmental years, helping them to develop skills such as boundary setting, understanding and collaboration.

Students pursue more autonomy and academic independence as they move to higher classes in school. Online learning, perhaps even college-level courses, will help them follow highly individualized learning programmes. These can be particularly advantageous for their academic growth, coupled with hands-on activities, real world discovery, and detailed evaluations. By seeking out introductory topics from various areas, before committing to a specialisation, they will explore their choices.

Online learning platforms, before making their way to college, will help these students become more independent learners. I think we should not keep students back from pursuing an online course, but rather provide them with guidance as they work through it. Mobile applications that provide school children with enhanced learning opportunities have become very common as of late. These apps are being used to supplement classroom learning, because mobile phones have already made their way into their hands. During this tricky stage of discovering the right profession to pursue, teachers and parents need to serve as anchors and advisors, curating the type of educational material students are exposed to.

In our country, a fusion of the conventional method with online education is provided through virtual public schools. There are services that offer assistance in the form of online course material to families who wish to home-school their kids. These services bring parents and educators further into process by involving them right from the beginning in their child's education. Nevertheless, their efficacy in the foreseeable future needs to be examined. Opportunities for children from lower socio-economic backgrounds with restricted access to learning opportunities, such as teachers, textbooks and facilities, will also be opened up by online learning programmes. It will bind them, introducing them to new experiences, to a worldwide network of online learners. In one school, the ideas they get will not be constrained by the number of representatives.

In my opinion, different modes of online education and education services should be mobilised in the sense of required closures. Our country can, wherever possible, use its current online distance learning courses, encourage educational technology companies to make their services accessible freely, diversify delivery modes based on age and capacity, and facilitate collaborative learning. Although higher education institutions are mainly used to offer online

courses and have a rich bank of online content, in primary and secondary education this is far less generally true. For example, teachers can pick lectures and activities their students, can watch and do by using existing online distance learning tools, and mentor them through messages and synchronous classes. Open educational tools may be equally used where channels do not exist. Teachers will teach their students remotely when they are at home, using different platforms. In highly developed countries, several "virtual classroom" facilities already exist.

Another approach is to provide online learning opportunities for students. Online teacher training tools on how to teach online, as well as online collaboration networks that enable teachers to share their tools and offer and receive peer input, can be given or encouraged by our country. There should also be a compromise between things that are interactive and screen-free activities. It is possible that actually replacing the schooling hours by online lectures and discussions would have an effect on the wellbeing of students. Lectures may be condensed and paired with exercises for non-digital learning.

Another concern is that of access to computers by students. Students tend to have access to a smartphone than to home computers, where more students than devices may be present. Governments might loan or provide alternative resources for laptops. Besides, it could be a challenge in certain places to get all students linked at the same time, and access to IT infrastructure must also be controlled to provide decent access to all, perhaps under certain timescales.

From my perspective, it will help our country better realize the implications of digital learning strategies and put families, households, and schools closer together by exploring how students can learn in different locations and at different times. Students are accustomed to a busy school schedule and workload, but by offering more autonomy, new strategies can be explored to provide students with opportunities to have more control. To keep them involved, this should be matched with suitable guidance.

In addition, teachers will also have the opportunity to examine various solutions for digital learning and appreciate how technology is being used to facilitate deeper learning among students. They need to be motivated to think creatively about their position as student learning coordinators, and how technology can help them in doing so, as well as how their skills as a professional can be combined. According to my way of thinking, context analysis and assessment, as well as the various solutions adopted within countries and their impacts should be carefully recorded as many implementation concepts and lessons on their efficacy could then be shared and globally evaluated.

L'USAGE DES PLATFORMES D'ENSEIGNEMENT DANS LE CONTEXTE ACTUEL

Profesor Popescu Mihaela
Liceul cu Program Sportiv Tg-Jiu, Gorj

Actuellement, la réforme de l'enseignement en Roumanie met l'accent sur la nécessité de recentrer l'acte d'enseignement sur l'apprenant, sur les compétences à acquérir par ce dernier et sur l'intégration progressive des technologies de l'information et de la communication dans l'enseignement. En ce sens, beacoup d établissements scolaires ont opté pour le mode hybride (Charlier, Deschryver & Peraya: 2006) en articulant des activités prévues à distance au travail réalisé en présentiel, compte tenu des spécificités des étudiants, de leurs modes d'apprendre et du contexte d'apprentissage. Bien que le changement soit important aussi bien pour l'apprenant que pour l'enseignant, le mode hybride ne supprime pas les pratiques pédagogiques en vigueur. Il facilite, dans une perspective innovante, l'articulation des activités pédagogiques en mode asynchrone et les activités réalisées en mode synchrone à travers les séances de cours assurées en présentiel de manière complémentaire (Garrison & Kanuka: 2004).

Dans ce contexte, les platformes d'enseignement (Microsoft Teams, Google Classroom, Adservio etc.) sont de plus en plus souvent introduites comme des endroits où il est possible de gérer des contenus et des supports de gestion des apprentissages par l'intermédiaire de communications et d'interactions sociales entre enseignants et apprenants. (Depover: 2012; Jaillet, Depover, Noel et Geiger: 2012). Néanmoins, la mise en place d'une plateforme pédagogique qu'elle soit destinée à une classe du primaire, du secondaire ou encore du supérieur est un travail à long terme qui nécessite l'implication de l'équipe educative en vue d'assurer un suivi pédagogique efficace. En général, on distingue trois profils d'utilisateurs sur une plateforme ─ le formateur, l'apprenant, l'administrateur ─ et on peut retrouver trois parties bien distinctes: la partie qui va contenir les réalisations de l'apprenant; la partie qui va contenir les ressources dont il dispose, la partie qui va lui permettre de communiqué, le contenu de ces différentes parties variant selon les objectifs retenus par les concepteurs de la plateforme.

Certainement, les platformes d'enseignement facilitent le travail à distance, la pédagogie inversée, la pédagogie différenciée ─ en créant des parcours ou des exercices spécifiques en fonction du niveau des élèves ─ la remise à niveau des élèves absents etc. et le travail de l'enseignant en lui permettant de mieux gérer les aspects logistiques de la classe: la mise à disposition de fichiers et la réception des productions à un même endroit, le suivi des étapes du travail collaboratif à distance. En meme temps, elles permettent de varier les types de ressources proposés aux élèves ─ images, vidéos, sons ─ et favorise les échanges entre les élèves d'une même classe, de classes différentes ou les interactions entre les élèves et les enseignants et aussi l'autonomie et l'initiative dans leur propre apprentissages, l'ouverture sur le monde via la réalisation de projets collaboratifs entre les élèves d'écoles différentes) (Depover: 2012; Jaillet, Depover, Noel et Geiger: 2012).

Il faut mentionner qu'il existe une variété des aspects selon lesquelles la flexibilité des apprentissages peut être assurée dans les cas de la la formation à distance, les bénéfices tirés de l'utilisation de platformes étant possibles grâce à l'interactivité, aux échanges et à la mutualisation des contenus et des activités (Depover et al., 2007): le choix du matériel d'apprentissage et des médias conçus pour le présenter, le choix des approches pédagogiques le choix du nombre et du type d'activités, le choix du rythme d'apprentissage, le choix des modalités d'organisation du travail, des formes d'intervention de l'enseignant et des modalités d'échange avec les pairs, etc. Certainement, le développement du contenu des cours depend de l'approche utilisée, et en ce sens, le scénario pédagogique nécessite des ressources de type multimédia en

plusieurs formats (des lectures en pages Web, des documents en formatWord, PDF), des logiciels en ligne (des animations, des simulations, des encyclopédies, etc.), des grilles d'analyse et d'évaluation en ligne, des animations informatiques, des outils Web 2.0 (blogues, forums, wikis), etc. (Depover, 2012).

En conclusion, les platformes d'enseignement, largement utilisées actuellement, répondent aux besoins des apprenants, ayant de très nombreux avantages par rapport aux méthodes pédagogiques traditionnelles. Elles permettent d'offrir des formations de qualité supérieure et aident les apprenants de compréhender facilement le contenu transmis et à maîtriser de nouvelles compétences. De plus, elles offrent une variété de ressources, ce qui permet de mobiliser plus longtemps l'attention de l'apprenant et de favoriser les interactions. *À mon avis* , dans le contexte actuel de l'enseignement des opportunités de formation seraient nécessaires pour aider les enseignants à utiliser au mieux les platformes d'enseignement comme des environnements efficaces pour l' évaluation des apprennants.

Références:

Charlier, B., Deschryver, N. & Peraya, D. (2006). Apprendre en présence et à distance : Une définition des dispositifs hybrides. Distances et savoirs, 4(4), 469-496.

Depover, C. (2012). Approches industrielle et artisanale en formation à distance. Projet Adjectif. Repéré à http://www.adjectif.net/spip/spip.php?article110

Garrison, D. R., & Kanuka, H. (2004). Blended learning: Uncovering its transformative potential in higher education. The Internet and Higher Education, 7(2), 95-105.

Jaillet, A., Depover, C., Noel, B. et Geiger, A. (2012). *Small-scale v. large-scale approaches to distance learning in francophone countries of the South.* Dans T. Amiel et B.Wilson (dir.), Proceedings of World Conference on Educational Multimedia, Hypermedia and Telecommunications 2012 (p. 324-329). Chesapeake, VA : AACE.

Sesiune Internațională de comunicări ştiinţifice a cadrelor didactice „Practici educaţionale de succes in actualul context educaţional”

OPRA LEVENTE - profesor în învățământul primar
Liceul Tehnologic "Gábor Áron" Vlăhița, jud. Harghita

Az online tanulás létjogosultsága a pedagógiában

Lássuk, be a távoktatásnak nincs túl nagy hagyománya a román tanügyi rendszerben, az utóbbi fél évben viszont szinte mindenkinek át kellett állnia erre a szokatlan formára.

Az online tanulásnak szükséges feltétele az internetelérés.

„Az online oktatás, olyan tanulási környezeteket jelent, ahol a tanítás és tanulás feltételrendszerének kialakításánál meghatározó szerepe van az elektronikus információ- és kommunikációtechnikai eszközöknek” (Komenczi, 2009, 114.). Az online tanulási környezet eszközrendszerét informatikai oldalról közelítve, két fronton ragadhatjuk meg: van egy könnyen definiálható, és végleges számú elemekből álló hardveres eszköz-rendszer, amelyen futtatható a sokféle és végtelen számú alkalmazásból álló szoftveres eszköz-rendszer. Az online tanuláshoz szükséges hardveres környezet elemei az alábbi eszközök lehetnek:

- asztali számítógép
- notebook (laptop)
- tablet
- mobiltelefon/okostelefon.

A szoftveres eszközrendszerben 5 nagyobb kategóriát különítettünk el, ezek az alábbiak:

1. Keretrendszerek: az oktatási keretrendszerek alatt azokat az integrált elektronikus tanulási környezeteket értjük, amelyek az internet bizonyos szolgáltatásait olvasztották magukba sajátos pedagógiai szempontok mentén. (Tóth, 2008)

Az integrált elektronikus tanulási keretrendszerek funkcióit az alábbiak szerint tematizálhatjuk:

• Tananyagközlés és -feldolgozás (fájlmegosztás; külső tartalmakra való hivatkozás; foga-lomtárak; html alapú tananyagtartalmak)

• Kommunikáció (üzenetek; chat; fórum; választás)

• Ellenőrzés és értékelés (tesztek; kérdőívek; feladat kiadási, feltöltési és értékelési felületek)

• Felhasználói tevékenység nyomon követése: a naplózott fájlok segítségével visszanézhető, hogy a felhasználók mikor, milyen tevékenységeket végeztek a keretrendszerben.

2. Közösségek, közösségi oldalak: nem kifejezetten oktatási céllal fejlesztett rendszerek, de alkalmasak bizonyos oktatási helyzetek megoldására is (pl. kiscsoportos együttműködés, kommunikáció, tartalommegosztás). Az utóbbi időben, különösen a Facebook nagymértékű terjedésének köszönhetően, külön szakirodalom épült a közösségi oldalak oktatásban való alkalmazásának tárgyalására. (Ld. Lou és mtsai., 2006; Schwartz, 2009; Bosch, 2009; Hew, 2011; Lévai – Tóth-Mózer, 2011)

3. Virtuális oktatási környezetek: A virtuális környezetek 3D környezetek, amelyek kommunikációs, kollaborációs, szimulációs, tevékenységközpontú terepként használathatók az oktatásban. (Bővebben ld. Ollé, 2013)

4. Kommunikációs eszközök: elsősorban a szűken értelmezett kommunikációs eszközöket értjük alatta, amelyek a két vagy több személy közötti szinkrón vagy aszinkrón módon történő információcserét támogatják. Az információ lehet hang-, kép- vagy videóformátumú, amely az üzenetet továbbítja.
5. Tartalom- és tudásmegosztás: azokat az eszközöket tartjuk idevalónak, amelyek a különböző médiumtípusok szerkesztését és megosztását teszik lehetővé. Így ide tartoznak a hang-, a videó-, a dokumentum-, és a prezentációszerkesztésre és megosztásra alkalmas eszközök.

A dokumentumok online kezelésének és megosztásának egyik legismertebb színtere a Google Dokumentumok szolgáltatás (https://docs.google.com). Használata kettős célt szolgál az oktatásban: egyrészt lehetővé teszi a dokumentumok megosztását úgy, hogy a megosztó egyén szabályozhatja, hogy a megosztásban részesülő személyek szerkesztési vagy megtekintési jogot kapjanak-e az adott dokumentumhoz. Másrészt pedig lehetőséget ad bármilyen típusú Office dokumentum közös szerkesztésére. Az óravázlatok, a prezentációk, a tanórai jegyzetek, a feladatok megosztása és közös szerkesztése részben a tudásmegosztást támogatja, részben pedig az együttműködést is. További hozadéka az alkalmazásnak, hogy a kooperáció ilyen formában sokkal gördülékenyebb és követhetőbb lesz annál, mint amikor e-mailben küldözgetünk csatolmányban egy-egy módosított dokumentumot.Tanulás-módszertani felhasználási javaslatok: online órai jegyzetek készítése és megosztása; lényegkiemelés és közös vázlatírás az otthoni tanulás során; házi feladatok közös elkészítéséhez kiválóan alkalmazható.

A kompetencia nemzetközi szintű vizsgálata az 1990-es években, az OECD – INES (Organisation for Economic Co-operation and Development – Indicators of the Educational System) keretén belül indult meg, amikor a kereszttantervi kompetenciaterületekre vonatkozó elemzések elkezdődtek (cross-curricular competencies). (Vass, 2006) Az igazi áttörést az 1997-2002 között zajló DeSeCo-program (Defining and Selecting Key Competencies) hozta, amely szintén az OECD kez-deményezésére indult, de számos más szervezet is részt vett benne.

Ennek a programnak a célja az volt, hogy értelmezze a kulcskompetencia fogalmát, valamint felsorolja a legfontosabb területeket is. (Vass, 2006) Közben 2000 márciusában az Európai Tanács új stratégiai célokat fogalmazott meg az Európai Unió számára: a világ legversenyképesebb tudásalapú gazdasága legyen az Unió, ezért dolgozzák ki az egész életen át tartó tanulás során elsajátítandó „új alapkészségek európai referenciakeretét”. Így vált szükségessé azoknak a kompetenciáknak a leírása, amelyek az élethosszig tartó tanulásban kulcsszerepet játszanak. Ennek eredményeként született meg az a nyolc kulcskompetencia, amelyek leírása az ismeret-képesség-attitűd, ma is elfogadott hármasán alapul. (Demeter, 2006)

Az Európa Tanács 2002 tavaszán a következő nyolc területet emelte ki:

1. Az anyanyelvi kommunikáció;
2. Az idegennyelvi kommunikáció;
3. Az információs és kommunikációs technológia (digitális kompetencia);
4. A matematikai kompetencia, valamint alapvető kompetenciák a természettudományok és műszaki tudományok terén;
5. A vállalkozói kompetencia;
6. Szociális és állampolgári kompetenciák;
7. A tanulás elsajátítása;
8. Kulturális tudatosság és kifejezőkészség.

A kulcskompetenciák tehát azóta az Unió minden nemzeti tantervének alapelemei.

Sajnos az iskolák 25 százaléka nem rendelkezik internetkapcsolattal, nagy százalékuknak nincs laptopjuk, asztali számítógépük, tabletjük a gyermekek számára. Az új munkamódszerekkel egyébként a tanárok több mint fele hamar megbarátkozott, a többi viszont nem volt felkészülve rá. Egyáltalán nem ritka dolog, hogy a családoknak nem csupán laptopjuk vagy számítógépük, okostelefonjuk nincs, de még egyszerű telefonnal sem rendelkeznek, több faluban pedig egyáltalán nem működik az internet. A szülők egy részének a járvány idején csökkent a jövedelme, többen időlegesen, vagy egyszerűen munka nélkül maradtak, sokan fekete munkára kényszerültek.A gyermekek elszigetelve érzik magukat, távol a barátaiktól, a családjuktól, az iskolától. Az online oktatás sokkal többet jelent annál, mint hogy e-mailen vagy WhatsAppon leadjuk a leckéket, a feladatokat. Ezeket megfelelőképpen digitális formába kellene önteni, az oktatóknak kellő szakértelemmel kellene rendelkezniük, ami a tanárok nem kis részéből hiányzik, hiszen soha nem részesültek ilyen tanfolyamokban. Akik valamit értenek az online oktatáshoz, azok többnyire autodidakták, és tudásokat legfeljebb továbbadták tanártásaiknak. A helyzet már csak azért is tragikus, mert az oktatás a túlélés záloga – elsősorban faluhelyen, ahol egy gyermek, ha nincs része megfelelő oktatásban, soha sem lábalhat ki reménytelen helyzetéből, olyan felnőtté válik, aki gyermekeit szintén nem tudja majd taníttatni.

Bibliográfia:

BOSCH, T. E. (2009): Using online social networking for teaching and learning; Facebook use at the university of Cape Town.

DEMETER Kinga (2006): Az egész életen át tartó tanuláshoz szükséges kulcskompetenciák.

HEW, K. F. (2011): Students’ and teachers’ use of Facebook. Computers in Human Behaviour.

KOMENCZI Bertalan (2004): Médium vagy módszer? E-learning trendek Amerikában. Iskola-kultúra.

KOMENCZI Bertalan (2009): Elektronikus tanulási környezetek. Gondolat Könyvkiadó, Kognitív Szeminárium Sorozat, Budapest.

LÉVAI Dóra – TÓTH-MÓZER Szilvia (2011): Az oktatási és nevelési folyamat kiterjesztése on-line közösségi felületekre. Hungarian Educational Research Journal.

LOU, Y. – BERNARD R. M. – ABRAMI P. C. (2006): Media and Pedagogy in Undergraduate Dis-tance Education: A Theory-Based Meta-Analysis of Empirical Literature. Educational Technology.

OLLÉ János (2013d): Az oktatási környezetek tipológiája, eLearning és távoktatás értelmezések.

TÓTH Péter (2008): Integrált elektronikus tanulási környezet.

VASS Vilmos (2006): A kompetencia fogalmának értelmezése.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Autor: prof.Ignătescu Dana-Maria

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională.

Elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație.De asemenea trebuie să recunoaștem că:

• sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator;

• curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță;

• companiile edtech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile, mulate pe nevoile de sistem ale educației.

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în această perioadă reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru specialiștii din științele educației, pentru că decantarea acestor experiențe poate fi valorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice.

Voi prezenta, mai jos, avantajele şi limitările utilizării modului de învăţare prin e-learning din două puncte de vedere. In primul rând voi analiza în paralel avantajele şi riscurile utilizării sistemului e-learning, iar apoi voi încerca o prezentare liniară şi distinctă a avantajelor şi respectiv a dezavantajelor utilizării acestui sistem de predare-învăţare-evaluare. Astfel, pentru început, voi formula un răspuns la următoarea întrebare: „Este e-learning cel mai bun mod de achiziţie a noilor cunoştinţe ?” Răspunsul este simplu: e-learning nu este cel mai bun mod de achiziţie al noilor cunoştinţe, dar este posibil să fie cel mai eficient în multe situaţii, dacă este utilizat într-un mod corect. În acest sens, voi prezenta câteva dintre avantajele şi riscurile oferite de sistemul e-learning:

- independenţa studentului de spaţiu – studentul poate învăţa acasă într-o atmosferă relaxantă ori la locul de muncă şi în acest mod el economiseşte timp. Având în vedere necesitatea utilizării ca mediu de învăţare a reţelelor Internet sau intranet există însă riscul întreruperii comunicării cu serverul.

- independenţa studentului de timp – conduce la libertate în fixarea orarului, conţinuturile educaţionale fiind parcurse în ritm propriu. În acest caz, studentul trebuie să cunoască noţiunile de bază din cadrul disciplinelor.

Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data şi ora la care se implică în activitatea de instruire.

Faţă de sistemul tradiţional de învăţământ, e-learning-ul prezintă numeroase **avantaje**:

1. *Independenţa geografică*, mobilitatea creează posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal şi a reţelei;

2. *Accesibilitate online* este o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde şi oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână, fără dependenţă de timp;

3. *Prezentare concisă şi selectivă* a conţinutului educaţional;

4. *Individualizarea procesului de învăţare*. Fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare şi se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), iar parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid şi permanent;

5. *Metode pedagogice diverse.* Programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online şi până la certificarea programului, dacă este cazul.

6. *Administrarea online*. Utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor şi a serviciilor oferite în reţea;

7. *Costuri reduse de distribuţie.* Software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine.

8. *Timp redus de studiu*. În unele cazuri, în funcţie de soluţia de tehnică adoptată, şi timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor, căci subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va avea nevoie doar de câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline pe computer;

9. *Interacţiuni sincrone şi asincrone*. Cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori şi instruiţi se pot completa;

10. *Tehnologii dinamice diverse*, ce permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatorii cei mai avizaţi;

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt:

1. *Rata mare de abandon a studenţilor* – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente şi susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Studenţii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional.

2. *Este necesară o experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor*, cursanţilor solicitându-li-se anumite cunoştinţe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem e-learning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunoştinţe tehnice suplimentare. Pentru a minimiza acest dezavantaj, clientul poate folosi un browser web.

3. *Costuri mari pentru proiectare şi întreţinere* – acestea includ şi cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informaţiilor în reţea, întreţinerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educaţional clasic, acestea sunt net mai mici.

Cu toate aceste dezavantaje sau limitări, experienţa platformelor e-learning deja funcţionale a demonstrat faptul că participanţii la educaţie prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual şi intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii şi respectiv, însuşirii de cunoştinţe prin acest modern şi eficient tip de educaţie.

Un element interesant este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare- evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

În ceea ce privește managementul claselor și al activităților de învățare, aproape 40% dintre cadrele didactice declară că nu folosesc nicio platformă dedicată de elearning. Dintre cei care declară că utilizează o astfel de platformă, trei sferturi au apelat la platforme precum Google classroom (68%!), Moodle, Edmodo, Easyclass. Teoria acceptării tehnologiilor, a lui Fred D. Davis (1989), vorbește despre criteriul pentru alegerea unei soluții tehnologice care îl constituie ușurința în utilizare, așa cum este percepută de cei care intenționează să o folosească, mai degrabă decât utilitatea sa . Spre deosebire de alte platforme, Google Classroom a avut o mai mare vizibilitate, iar în această perioadă, cadrele didactice și instituțiile de învățământ au fost ajutate să creeze conturi de echipa de experți elearning din proiectul CRED.

Ca o concluzie se poate afirma că România se află încă la început de drum în ceea ce privește e-learning-ul, încercând cu pași timizi să atingă nivelul de dezvoltare și implementare al celorlalte țări din Uniunea Europeană, această situație fiind preponderent determinată de lipsa de resurse, restricţiile bugetare, lipsa de pregătire privind utilizările tehnologiei informaționale, gradul redus de absorbție a fondurilor europene, neimplicarea mai multor organizații / societăți / universități / școli / licee, etc. Pentru ca România să se dezvolte și să ocupe un loc onorabil în clasamentul țărilor din Uniunea Europeană (27/27, Internet World Stats), consider că este absolut necesară dezvoltarea de noi programe de e-learning, care să depășească barierele materiale și de acces, pentru a face față cerințelor generate de piața muncii.

Demers didactic (exemplu de bună practică)

Profesor Cociug Cerasela
Școala Gimnazială „Mihai Viteazul”, Târgoviște

Actualul context educațional îi determină atât pe profesori, cât și pe partenerii educaționali (elevi, părinți) să facă față unei adevărate provocări. Sistemele de videoconferință care permit activități de tip sincron și platformele educaționale, utilizabile fie sincron, fie asincron (Kahoot, Wordwall, Mycoolio etc.) sunt de un real folos, creând oportunități de tipul: dezvoltarea unor resurse, având conținut digital; navigarea conștientă și constructivă a celor mai mulți elevi pe internet; modernizarea învățării prin adaptarea conceptelor „blended learning”, „flipped classroom”. În cele ce urmează vă voi împărtăși o experiență didactică de succes, desfășurată pe platforma școlii (Classroom).

Clasa: a VII-a
Unitatea de învățare: „Harta sentimentelor”
Tema generală: „Orizonturile lumii și ale cunoașterii”
Conținutul: Textul liric
Text-suport: *Steluțe în genele ei*, de Mircea Cărtărescu (fragment)
Competențe specifice:
2.1. recunoașterea modurilor în care sunt organizate informațiile din textele literare continue, discontinue și multimodale
- exerciții de formularea unor enunțuri privind mesajul textului/ aspecte din text;
2.4. dezvoltarea competențelor de lectură prin diversificarea activităților consacrate cărții
- exerciții de monitorizare a propriei lecturi (lectura expresivă a textului suport);
4.5. dezvoltarea gândirii logice și analogice, prin valorificarea competenței lingvistice, în procesul de învățare pe tot parcursul vieții
- exerciții de identificare a caracteristicilor operei lirice în urma realizării hărții textului.
Competențe-cheie vizate:

- Comunicarea în limba maternă (1)
- Sensibilizare și comunicare culturală (8)

Competențe-cheie asociate:

- Competențe digitale (4)
- Competențe matematice și competențe de bază în științe și tehnologii (3)

Competența-cheie de comunicare în limba maternă se realizează prin exerciții de stabilire a semnificațiilor textului liric, identificarea cuvintelor-cheie, structura operei lirice. Pentru a evidenția caracteristicile textului liric se va apela la procedeul hărții textului/ organizatorul grafic (elevii vor demonstra, astfel, și **competențele** lor **matematice**).

Textul-suport debutează cu structura „Ningea pe Colentina”, astfel că elevii vor fi rugați să caute informații în text cu scopul de a sesiza orașul evocat de poet. Odată stabilit orașul, copiii vor descoperi geografic locația menționată, folosindu-se de internet și de harta orașului București. Astfel, se va dezvolta abilitatea de orientare spațială, specifică domeniului geografiei, și se va atinge una dintre competențele asociate, **competențele digitale**.

Textul are o structură care prezintă câteva asemănări cu o piesă muzicală: refrenul, corul, lungirea unor vocale. După ce acestea vor fi identificate, li se va solicita copiilor să intre în jocul povestitorului, intervenind în cor pentru a sesiza atât atmosfera poveștii de iubire, cât și pentru a evidenția trecerea timpului, destrămarea visului. Prin intermediul

acestei activități s-a urmărit atingerea **competenței de sensibilizare și de comunicare culturală**, competență care a fost vizată chiar de la început, în momentul lecturii expresive a operei lirice.

La finalul activității, se va propune o temă pentru acasă care va presupune realizarea unui jurnal de reflecție, având ca suport afirmația lui Mircea Cărtărescu : „ce simt, ce văd, ce gândesc în împrejurările obișnuite ale vieții mele de om obișnuit formează conținutul poeziei, care devine preponderent ca importanță față de formă”.

Demersul didactic a urmărit:

*Cunoștințe

- strategii de comprehensiune (cuvinte-cheie, câmpuri lexicale, sentimente, moduri de expunere, caracteristicile operei lirice).

*Abilități

- prezentarea, într-o manieră originală, a caracteristicilor operei lirice,
- intrepretarea poeziei ținînd cont de structura muzicală a acesteia: prelungirea unor vocale, forma grafică neobișnuită a versului

În ge
e
e
ene le eeeeeeeeei!
e e
e
e
e

*Atitudini

- manifestarea interesului față de lectura expresivă,
- manifestarea dorinței de a participa activ la actul didactic și de a interacționa cu profesorul/ colegii.

Pro și contra învățământului online – elevii au cuvântul

Prof. gr.I. Florina-Elena Brunello
Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi” Iași, România

În ultima vreme am tot auzit diverse păreri legate de învățământul online. Am vizionat emisini pe această temă, am ascultat părerile specialiștilor din domeniul educației, ale politicienilor și chiar ale părinților. Dar ce ar fi dacă am pune pe primul plan opiniile elevilor noștri, ei fiind principalii beneficiari ai actului educațional?!?

În calitate de profesor de engleză, am cercetat părerea elevilor cu privire la avantajele și dezavantajele învățământului online prin intermediul unei ore dedicate eseului de opinie, desfășurată la clasa a XI-a, în cadrul opționalului pe care îl predau, intitulat “Successful Writing for Exams”. Am ales aleatoriu trei fragmente din lucrările elevilor, pe care le voi analiza în cele ce urmează.

Eleva Paula A. afirmă că: “există multe avantaje și dezavantaje ale învățământului online. Printre avantaje se numără faptul că îmi petrec mai mult timp cu familia și cu animalele de companie, dar și cu prietenii din copilărie, pe care nu i-am văzut de mult timp. Pot să îmi vizitez bunicii ori de câte ori doresc, deoarece nu mai stau închisă în dormitor întreaga zi. Mănânc ce îmi place, nu ce primesc de la firma de catering care livrează mâncare în cămin și ies din casă ori de câte ori doresc. Printre dezavantaje se numără faptul că nu înțeleg lecțiile foarte bine, ca atunci când sunt în clasă. Nu întotdeauna semnalul de Internet este suficient de puternic iar orele transmise online au adesea întreruperi. Cel mai mult mă deranjează faptul că nu mă văd cu colegii și cu prietenii mei de la școală”.

Din spusele elevei Paula A. ne putem da seama cu ușurință că există o undă de tristețe în glasul ei. Pandemia a impus anumite reguli pe care elevii care locuiesc în cămin trebuie să le respecte cu strictețe. Ei nu se mai pot plimba în voie, nu mai au voie să socializeze după bunul plac, nu mai pot merge la cumpărături oricând doresc și astfel viața în cămin se aseamănă într-o oarecare măsură cu cea dintr-o „unitate de detenție” .

O altă elevă, Maria B., scoate în evidență faptul că de multe ori elevii noștri se confruntă cu lipsuri materiale și oboseală cauzată de drumul pe care trebuie să îl parcurgă de acasă până la școală și retur. De aceea, eleva noastră consideră că învățământul online, de la domiciliu, o poate ajuta să economisească bani: “Învățământul online ne ajută să petrecem mai mult timp acasă, nu mai este nevoie să cheltuim bani pe naveta zilnică, ne obișnuim cu tehnologia și descoperim lucruri noi”.

Daniel C. consideră că “principalul avantaj al învățământului online este faptul că nu necesită interacțiune fizică cu persoane potențial infectate cu noul Coronavirus. Mai există și alte avantaje precum cheltuieli mai reduse, elevii putând accesa inoformațiile oferite de profesori prin intermediul aplicației Zoom din confortul căminului propriu și putând să își petreacă mai mult timp cu familia. Pe de altă parte, învățământul online poate avea și dezavantaje. De exemplu, unele discipline nu pot fi predate decât față în față, Nu trebuie să uitam faptul că există elevi care nu au acces la internet sau la mijloacele de tehnologie modernă. În concluzie, cred că învățământul online este util atât timp cât elevii au acces la resursele și materialele necesare”. Din cele spuse mai sus reiese faptul că elevul Daniel C. apreciază oportunitatea de a studia online deoarece elevii evită riscul de îmbolnăvire pricinuit de întâlnirea față în față cu diverse alte persoane care ar putea fi infectate cu virusul SARS-Cov2, conștientizând în același timp și importanța de a avea la dispoziție aparatura necesară pentru participarea la orele online.

Din punctul meu de vedere, părerile elevilor prezentate prin intermediul eseurilor de opinie realizate sunt pertinente, mature și demonstrează capacitatea lor de înțelegere și adaptare la realitățile societății anului 2020. Este

foarte important să ne păstrăm sănătatea, de aceea trebuie să punem accent mai mult pe învățământul online, decât pe cel fizic. Învățământul hibrid este, de de asemenea, o alternativă viabilă. Simplul fapt că vin mai puțini elevi fizic la școală ajută la decongestionarea traficului, la evitarea aglomerării din autobuze și din alte astfel de mijloace de transport și astfel contactul cu virusul este pe cât posibil redus.

Este totuși trist faptul că nu toate școlile beneficiază de conexiune la internet sau de echipamentele necesare desfășurării activității online, dar sperăm și ne dorim ca autoritățile locale și cele naționale să se implice mai mult astfel încât învățământul online și cel hibrid din România să devină și pe termen lung o alternativă viabilă pentru învățământul clasic, chiar și atunci când această pandemie de Coronavirus va rămâne doar o amintire urâtă în mințile oamenilor din țara noastră și din întreaga lume.

MIRACOLUL GRĂDINII NOASTRE

Prof. înv. primar
MIHAELA BANCIU
Școala Gimnazială nr.3 Sita Buzăului
Jud. Covasna

Pornind de le moto-ul **”Dacă am putea vedea clar miracolul unei flori, întreaga noastră viață s-ar schimba din temelii”-Buddha,** putem afirma că menirea noastră a cadrelor didactice este de a îngriji şi educa florile care le avem în „grădiniţa noastră” – elevii. Cu siguranţă este o responsabilitate pe care trebuie să ne-o asumăm cu cea mai mare seriozitate. Pe parcursul acestui drum, intemperiile vremii ne vor da deseori bătăi de cap, dar, un dascăl cu tact pedagogic va fi capabil să găsească soluţia optimă pentru ieşirea din impasul ivit.

Suntem asaltați de o mulțime de platforme la care copiii au acces. Cu siguranță acestea au fost create cu un scop benefic. Însă, ca în multe situații, acestea nu întotdeauna au fost utilizate în mod constructiv.

De-a lungul carierei, fiecare cadru didactic a întâlnit un copil dependent de device-uri. Manifestările încep să apară încă de la începutul integrării într-un colectiv. Cu toţii am citit despre simptomele unui astfel de copil şi nu ne va fi greu să ne dăm seama despre acest lucru chiar fără un diagnostic. Problema este: Cum gestionăm un astfel de comportament?

Aşa cum florile din ghiveci au nevoie de o atenţie specială din partea celui ce o deţine, tot aşa terapia comportamentală trebuie să se facă de către părinţi acasă în strânsă legătură cu profesorul de la şcoală. O colaborare permanentă ne ajută să obţinem mai rapid rezultatele la care visăm. Copiii au nevoie de linişte, rutină, atenţie de la cei mari, afecţiune şi înţelegere. Dar mai mult decât atât trebuie îndrumați spre platformele care sunt educative și care îi ajută să evolueze. Un exemplu ar fi **Explore.Org** care oferă acces la mii de camere video live din diverse locuri din lume: rezervații naturale, adăposturi pentru animale, ferme și altele.

Uneori floarea noastră nu se dezvoltă şi nu are inflorescenţa la care am visat. Întocmirea unei liste cu calități sau trăsături valoroase şi unice ale copilului poate da roade. **Încurajați-le creativitatea, pasiunea și iubirea pentru estetică și frumos.** Dați-le încredere și celor care au talent înnăscut și celor care sunt pregătiți să muncească. Expuneți-i de mici la artă și cultură care să îi inspire! Copiii noștri vor cunoaște ceea ce exersează în fiecare zi alături de profesori, familie, prieteni. Ei trebuie încurajați să descopere arta chiar dacă nu au acces la un muzeu fizic. Există o mulțime de muzee virtuale care permit accesul la un click distanță. Una dintre aceste ”colecții virtuale de colecții de artă” este găzduită de **Google Arts & Culture**.

Deseori părinţii doresc să vadă că odrasla lor are succes, este primul în toate. Frustraţi, când acest lucru nu se întâmplă, aduc anumite ofense de genul: „Nu eşti bun de nimic!” sau „Nu va ieşi nimic din tine”. Dar nu conştientizează efectele negative de durată ale acestor afirmaţii. Copilul trebuie încurajat să desfăşoare activităţile pe care le preferă şi să exploateze aceste pasiuni în folosul său. **WordArt** sau **Canva** sunt alte platforme care pot dezvolta capacitatea copilului de a explora lumea intr-un mod constructiv, ajutându-i să dezvolte abilități de bază de editare foto și text.

Chatter Pix Kid este o aplicație de editare foto gratuită, care dă voce unor imagini (fotografii / desene etc.) și care se pliază pe conținuturi diverse. Folosită eficient, ca instrument și nu ca scop în sine, aplicația îi va cuceri pe elevi în activități creative în 3 pași simpli. Aplicația are avantajul că le creează elevilor contextul pentru a exersa interactiv ceea ce au documentat și au învățat, le dezvoltă creativitatea și încrederea în sine. Este o aplicație potrivită ca start, ușor de

folosit de către elevi, profesori și părinți, precursoare pentru alte aplicații video mai complexe. Veți vedea, elevilor le place să se înregistreze cu vocea lor, exersând astfel și abilități de comunicare.

Quik Go Pro le dezvoltă elevilor abilități de bază de editare video. Aplicația poate fi folosită cu ușurință și de către elevi, ei pot documenta diferite activități din proiecte școlare sau chiar din vacanță. Folosind acest instrument elevii vor descoperi despre cât de important este, după ce ai depus efort, să poți prezenta într-o formă vizuală și captivantă ceea ce ai realizat. Și lista ar putea continua.

Așadar, grădinarului îi revine în mare parte responsabilitatea evoluției florii sale, singura condiție fiind aceea de a ști să asculți glasul ei.

Platformele educaționale o provocare pentru profesori-elevi

Profesor consilier-psiholog Simona Moldovan

Actul educațional a fost, este și o să fie o provocare pentru fiecare profesor și elev, indiferent de forma de desfășurare, mijloacele prin care se realizează sau factorii implicați. Provocarea în acest context are legătură directă cu scopul propus a fi atins de către toți actorii implicați.

Astfel, platforma educațională are rolul de mijloc prin care se realizează actul educațional. Calitatea unei platforme constă în complexitatea *funcțiilor* pe care le oferă, nivelul de *accesibilitate*, claritatea *instrucțiunilo*r, costurile implicate și nu în ultimul rând *siguranța* datelor.

Profesorii în majoritatea cazurilor, au beneficiat de o îndrumare minimă în utilizarea platformelor educaționale ceea ce a influențat creșterea nivelului de anxietate (oare o să mă descurc, o să pot utiliza toate funcțiile platformei în așa fel încât elevii să înțeleagă, audă, vadă……). Presiunea elementului de *noutate, volumul* materialului de predat, pregătirea lecțiilor într-un *format* care să se preteze predării online, posibilitatea limitată de a *controla* participanții la lecție, abilitatea de a urmări elevii clasei pe un ecran și *răspunderea la nevoile* acestora fără a mai uza elementele cunoscute din predarea virtuală și multe alte aspecte, toate au fost o provocare pentru majoritatea profesorilor.

Elevii au fost transferați cu toții într-o clasă virtuală, unde nu mai aveau coleg de bancă sau colegi de clasă, ori profesor prezent în spațiul personal, dar li se cerea să participe activ la un proces de învățare diferit, pentru care sunt necesare abilități tehnice de folosire a unei platforme, mijloace prin care să poată realiza acest lucru, și asemenea dascălilor nimeni nu i-a instruit înainte. Provocarea pentru majoritatea elevilor a constat în *atitudinea* potrivită pentru învățare, în condițiile *limitării intervenției* profesorului, *organizarea* timpului și a spațiului pentru învățat, *conștiinciozitatea* implicării activ în desfășurarea orelor, realizarea sarcinilor la timp.

Transferarea actului educațional din sala de clasă pe *Platformele educaționale* a fost o soluție forțată oarecum, au prezentat un avantaj acele școli care desfășurau actul educațional la anumite discipline prin folosirea unor platforme educaționale, astfel profesorii și elevii erau deja familiarizați cu acest mod de predare sau măcar la nivel de clasă anumite discipline se preta predarea prin proiectare pe videoproiector, prezentări power point sau filmulețe educaționale, aceste metode și mijloace au condus la lecții interactive care au dezvoltat elevilor și profesorilor competențe transferabile acum și în modalitatea de predare online prin intermediul platformelor educaționale.

Tendințele educaționale sunt orientate înspre digitalizare, această pandemie, a forțat oarecum și sistemul de învățământ să se adapteze, astfel angrenarea tuturor factorilor (ministere, inspectorate, școli cu dascăli, elevi și părinți) înspre atingerea scopului comun **educație** a evidențiat punctele slabe, dar și punctele tari ale fiecărui actor în parte.

Concluzii

Majoritatea profesorilor s-au străduit să-și perfecționeze competențele digitale, să își adapteze conceptele și conținuturile la metode de predare compatibile mediului online, să relaționeze cu elevii mai mult prin intermediul mijloacelor digital…astfel, au avut șansa să-și conștientizeze faptul că rolul pe care îl au în activitatea de predare-

învățare-evaluare s-a schimbat, profesorul nu mai reprezintă unicul furnizor de informații, ci este facilitator de informație, și nu în ultimul rând să înțeleagă aportul major pe care îl au în dezvoltarea personalității copiilor.

Elevii, încercând să se adapteze la mijloace și metode de predare diferite, la spațiul de acasă în sală de clasă…au avut șansa să înțeleagă ce abilități au reușit să-și dezvolte (ex. gestionarea timpului) și ce abilități și competențe ar mai avea de îmbunătățit (ex. eficiența învățării, tehnici de învățare…).

Ideal – dezvoltarea unui parteneriat școală-familie-comunitate, în care există respect reciproc și scop comun ***binele copilului***, indiferent de provocările care apar (social, medical…..), este o condiție necesară în asigurarea unui mediu propice învățării și dezvoltării armonioase a copiilor de azi, care reprezintă viitorul de mâine.

IMPACTUL RESURSELOR EDUCAȚIONALE ONLINE ASUPRA ELEVILOR DIN CICLUL PRIMAR

Realizat de Răsteanu Ionela-prof. înv. primar
Școala Gimnazială nr. 197-București

Locul de învățare e doar punctul de pornire, dar nu e suficient pentru școala online. E nevoie și de calculatoare, pe care elevii să le folosească acasă. În multe țări europene, peste 95% dintre elevi spun că au un calculator acasă, la care pot lucra. La acest capitol, în **România, dacă aproape toți elevii din școli situate în medii avantajate au acces la calculator pentru a învăța acasă, în mediile dezavantajate procentul scade la circa 75%.**

Supralicitarea învățării în mediul online și prezentarea acesteia ca soluție de recuperare a materiei școlare nu va face decât să adâncească decalajele, lovind în elevii care învață în școli defavorizate identificate. Responsabilitatea de a asigura acces la educație este pasată de la părinți, la inspectoratele școlare județene, la autoritățile publice locale, elevul fiind victima în acest proces.

Elevii se află într-o stare de confuzie cu privire la viitorul lor din perspectivă educațională și suferă ca urmare a haosului din sistem. Multiple resurse au fost direcționate către crearea unui set de platforme, însă firul roșu în școala online este în continuare de negăsit de mulți dintre elevi: elevi care sunt acum încurajați să adopte metode de studiu individual.

Conceptul de școală online va adânci discrepanțele existente la momentul de față dintre învățământul din mediul urban și cele rural și de o manieră mai puțin marcantă, a celor dintre învățământul din marile orașe și cel din micile urbe. Nu vor mai avea ajutorul integral al cadrului didactic. Profesorul trebuia să aibă competență de predare online. Pe de altă parte, copilul mic are nevoie de supravegherea părintelui, mai ales dacă vorbim de preșcolar sau de școlarul de ciclu primar (cel puțin până la clasa a II-a). **Majoritatea părinților din mediul rural sunt plecați la muncă, în străinătate.** Bunicii, în grija cărora sunt lăsați, nu cunosc tainele internetului. Predarea online se bazează mult pe comunicare. Aplicarea cunoștințelor este greu de verificat de profesorul care nu are elevul în față și nu îi vede caietul.

Din punctul meu de vedere **școala nu înseamnă doar ore, înseamnă prietenie, alergare, recreere, gândire, joc, program bine stabilit, teme, învățatul în grup, păreri personale.** Elevii nu își vor dezvolta toate aceste ramuri. Școala nu trebuie să fie o povară, din contră, trebuie să găsești activitățile care te fac fericit zilnic să mergi cu plăcere. Plus că **prin intermediul calculatorului elevul nu înțelege informația la capacitate maximă. Se crează o atmosferă de război. Elevii nu participă la cursuri, pentru că nu au cum, iar părinții sunt neputincioși în fața unui sistem depășit.** Nu va crește deloc calitatea intelectuală a elevilor, dimpotrivă, **o să ne luptăm cu incompetența pentru că nu avem, în primul rând personal didactic format pentru un sistem de genul ăsta.**

In mod firesc, trecerea bruscă la activitatea online nu este ferită de anumite dificultăți în realizarea activităților la distanță propuse în această perioadă: în primul rând vorbim despre dificultăți tehnice, apoi de lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii, urmând să consemnăm nivelul insuficient al competențelor digitale, lipsa unui dispozitiv adecvat, lipsa unui program bine structurat, lipsa controlului și monitorizării constante a activității lor, acces limitat la Internet, lipsa suportului/ lipsa de interes/ interdicții din partea adulților.

Elevii cu rezultate școlare bune și foarte bune au o obișnuință de a învăța care se păstrează și în acest caz. Ei sunt în mai mare măsură pregătiți să lucreze și să se dezvolte în spațiul online decât elevii cu rezultate medii și slabe la

învățătură. Aici este un aspect interesant care confirmă situarea lipsei obișnuinței elevilor de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii pe poziția secundă între dificultățile semnalate de cadrelor didactice pentru că, deși elevii cu rezultate mai puțin bune la învățătură au și ei acces la tehnologie, aceștia sunt mai puțin pregătiți să o folosească în scopul învățării. Dacă pentru elevii cu rezultate bune și foarte bune aderența la modul de învățare cu ajutorul tehnologiei este una de lungă durată, pentru elevii cu rezultate școlare medii și slabe acest lucru este mai dificil. Școala trebuie să se implice mai mult în diminuarea acestei discrepanțe (dându-le mai des elevilor teme care implică utilizarea tehnologiei) .

Referitor la conținutul educațional predat, fiind la începutul utilizării tehnologiei în educație, multe dintre cadrele didactice demonstrează că tehnologia este considerată mai degrabă un intermediar, și nu un cadru de procesare sau de prelucrare a informației didactice într-un nou format;

 Prin educația „la distanță” mai degrabă se poate orienta procesul de auto-învățare la elevi, se pot discuta consemne de lucru pentru acasă, se pot administra testări etc. decât să se realizeze predarea, în adevăratul sens al cuvântului, a unor cunoștințe inedite, de procesare sau aplicare a teoriei în raport cu practica;

 De asemenea, din perspectivă procesual-administrativă, este favorizat managementul instituțional (ședințe online ale consiliului de administrație, de pildă), decât managementul clasei de elevi sau a procesului didactic de învățare;

 Se manifestă diferențe de implementare a învățământului la distanță pe diferite niveluri ale învățământului (cel mai permisiv fiind intervalul gimnazial), dar și funcție de specificul conținutului disciplinelor.

Nivelul de implicare al familiei/ părinților crește simțitor, ceea ce obligă la acțiuni pe viitor de formare la părinți a unor competente specifice, complementare cu cele ale profesorului (prin redefinirea acelei „școli a părinților”, printr-o partajare realistă a rolurilor);

Învățământul la distanță încearcă să acopere dimensiunea instructivă a formării, având mai puține virtuți de educare și structurare a personalității, respectiv de formare a comportamentelor, atitudinilor, valorilor.
Învățământul online, în percepția profesorilor, poate genera și efecte perverse, în sensul că potențează fenomenul violentării psihologice dintre elevi ce se mută semnificativ din spațiul real către cel virtual.

Învățământul online poate exclude categorii de elevi – cum ar fi copiii cu nevoi speciale, cu dificultăți de învățare, ne-școlarizați, abandonați.

Sunt necesare studii suplimentare pentru a identifica nevoile și practicile elevilor care nu au beneficiat de activități organizate de profesori pe perioada suspendării cursurilor, cât și pentru a identifica modele funcționale prin care părinții, voluntarii sau alte resurse din comunitatea locală sau extinsă pot contribui la realizarea educației în astfel de perioade.

Bibliografie:

1. Constantin Cucoș, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Școala online. Elemente pentru inovarea educației,București, 2020;
2. https://oradenet.salvaticopiii.ro

Practici educaționale de success în actualul context educational

Profesor Oatu Maria
Liceul tehnologic “Gheorghe Miron Costin”, Constanta

Pandemia de COVID 19 chimbă în mod semnificativ societatea umană reducând interacțiunile la un nivel strict necesar.Virtualul pare a deveni noul real în multe din segmentele vieții de zi cu zi. Blamatul virtual este acum încurajat.O lume nouă se întrezărește la orizont, iar în ce măsură se va și instaura rămâne să descoperim. O latura a acestei lumi posibile este și educația, transferată pe platformele on-line. Profesori și elevi, de toate vârstele, dar si părinți, încearcă un nou tip de socializare și de interacțiune, pentru a duce școala mai departe si astfel spre a-I ajuta pe elevi sa dobandeasca cunostimtele necesare pentru dezvoltarea lor armonioasa. Discuţiile cu privire la învăţământul online s-au concentrat de cele mai multe ori asupra transmiterii anumitor conţinuturi specifice disciplinelor predate în şcoală. Dar, oare, şcoala reprezintă doar atât? Se rezumă doar la învăţarea unor noţiuni specifice disciplinelor şcolare? Înseamnă doar stocare de informaţii? Aş vrea să nu uităm că şcoala este mai mult decât atât. Şcoala este un loc în care poţi întâlni prieteni, poţi să socializezi, un loc care îţi oferă sentimentul de apartenenţă, unde înveţi să experimentezi şi să te formezi ca individ. Şcoala este, de asemenea, menită să fie un loc în care înveţi să iei decizii autonome, să-ţi exprimi propria individualitate. Este de la sine înţeles că pentru unii elevi şcoala este şi un loc al fricii, al violenţei sau al umilirii. Dar asta nu înseamnă că învăţământul online poate rezolva această problemă a bullying-ului şcolar. Problema aceasta poate exista şi în mediul virtual. Nu doar în şcoală, ci şi în spaţiul virtual, cadrele didactice au apelat la un set de reguli de comunicare pe platformele sau aplicaţiile destinate învătării online. Dincolo de cele mai sus menţionate, noul proces de predare/învăţare/evaluare online a ridicat multe probleme. Unele dintre acestea au devenit un subiect de notorietate publică, o mare parte dintre ele fiind menţionate într-un raport realizat de cadrele didactice ale Şcolii Naţionale de Studii Politice şi Administrative, intitulat "Educaţia în timpul pandemiei. Răspunsuri la criza nesfârşită a sistemului educaţional românesc". În ceea ce priveşte predarea orei de religie în mediul online au existat atât părţi pozitive cât şi negative. Pentru mulţi religia a fost văzută ca o resursă importantă pentru depăşirea acestei crize. Este singura disciplină din aria curriculară cu impact social, care explică valori şi generează comportamente. Părţile pozitive, ale aceastei experienţe de învăţare, se referă la conştientizarea, evaluarea şi promovarea lucrurilor care contează foarte mult în educaţie, în special în educaţie religioasă. Valorile promovate la ora de religie cum ar fi credinţa, nădejdea şi dragostea au fost privite într-o lumină profundă. Credinţa că „totul va fi bine”, după sloganul care a circulat în această perioadă, a dat putere fiecărui copil de a se adapta situaţiei. Credinţa şi încrederea sunt cultivate în procesul educativ religios ca puteri sufleteşti ce formează un caracter puternic. Un copil puternic sufleteşte priveşte cu speranţă spre viitor, spre acel moment când va fi, din nou, împreună cu profesorii şi colegii lui. Credinţa naşte adevărata motivaţie, nădejdea naşte atitudinea proactivă, iar dragostea defineşte individul dispus spre comuniune cu ceilalţi si spre implinirea poruncilor lui Dumnezeu.

Părţile negative sunt cele comune tuturor disciplinelor. Cu toate că restricţiile impuse de autorităţi au fost uneori greu de suportat, acestea au atras după sine şi o regândire a modului de transmitere a cunoştinţelor religioase către elevi. Profesorii au fost nevoiti să iasă din tiparul obişnuit, să se solidarizeze şi să vină în sprijinul elevilor şi a părinţilor, fiind determinaţi şi de lipsa materialelor auxiliare, digitale sau cele video. Singurul ajutor în predarea materiei au fost manualele digitale, însă şi acestea nu au putut acoperi suficient nevoile elevilor, deoarece nu sunt elaborate decât de la clasa I până la clasa a VII-a. Pe fondul acestei crize, un grup de profesori de religie au avut iniţiativa apariţiei unor emisiuni televizate şi radiofonice, pe lângă cele difuzate de Televiziunea Patriarhiei Romane, Trinitas Tv. Astfel, a luat

naştere proiectul ”3 Minute din Ora de Religie” în cadrul Emisiunii Universul Credinţei de la TVR şi în cadrul emisiunii radiofonice Lumea credinţei de la Radio România Actualităţi. Conţinutul celor 3 minute din Ora de Religie este tematic şi pune accentul pe dezvoltarea valorilor morale, a abilităţilor sau competenţelor. Temele propuse, precum: prietenia, credinţa, curajul, nădejdea, dragostea, se regăsesc în programa şcolară revizuită şi fac legătura cu viaţa religioasă personală şi cu cea din societate. Fiind încărcată pe Youtube, emisiunea poate reprezenta pe viitor un material auxiliar în predarea religiei. O altă parte pozitivă a învăţământului online a fost legată de faptul că părinţii au avut şansa să cunoască desfăşurarea orei de religie, profesorul şi conţinutul acesteia. Reacţiile, în acest sens au fost concrete. Participarea la orele de religie online nu a aparţinut doar elevilor ci şi părinţilor lor. A fost întărită astfel legătura dintre profesor, elev şi părinte. Pentru ciclul primar, participarea permanentă a părinţilor la activitatea de învăţare online a elevilor a oferit un frumos exemplu de colaborare între profesori şi părinţi. Pentru unii elevi, această activitate online a fost motivantă şi atractivă şi a condus la o implicare şi o responsabilitate mult mai mare decât de obicei. În acest sens, părinţii au avut şansa de a înţelege sistemul de predare, dificultăţile şi limitările în transmiterea cunoştinţelor. Predarea online a orei de religie a fost un prilej bun de a demonta toate prejudecăţile cu privire la ora de religie. Oamenii au fost liberi să participe la ora de religie. Din discuţiile purtate cu diverşi profesori de religie, un fapt inedit a fost acela de a constata o prezenţă mai mare pe platformele online decât la clasă, chiar şi a celor care nu erau înscrişi la ora de religie. În cele aproape 3 luni, feedback-ul a fost pozitiv atât pe platformele online cât şi la TV sau Radio. Dar cu toate acestea, predarea educaţiei religioase şi conţinutul acesteia trebuie reevaluat. Poate că este cazul să ne întrebăm ce îi aproprie şi ce îi îndepărtează pe oameni de ora de religie? Personal, consider că limbajul teologic, uneori prea tehnic şi greu de înţeles, folosit în transmiterea noţiunilor religioase este una din problemele orei de religie. Într-un sistem educaţional cu cea mai mare rată de analfabeţi funcţionali din UE utilizarea unui asemenea limbaj nu face decât să accelereze fenomenul secularizării religioase. Discursul adus la zi, mult mai simplu ar întări tinerilor sentimentul religios. Noile programe de religie, care se vor elabora în curând pentru liceu, ar trebui să cuprindă mai multe teme din setul de valori pe care societatea ne-o propune, precum ecologia (grija oamenilor faţă de creaţia lui Dumnezeu), egalitatea, nediscriminarea, drepturi şi libertăţi, responsabilitate, teme prin care să cultivăm virtuţiile creştine, să explicăm dimensiunea păcatului, starea de viciu care anulează libertatea sau teme care răspund nevoilor spirituale ale tinerilor. Suportul dobândirii acestor valori morale constituie baza formării unei atitudini corespunzătoare faţă de societate, faţă de învăţătura creştină şi nu în ultimul rând, a dezvoltării omului ca individ. Multe dintre valorile transmise prin educaţia religioasă sunt universal valabile. Este nevoie ca tinerii să demonstreze o înţelegere raţională a fenomenului religiei ca fapt social şi cultural. Desigur că pot exista păreri pro şi contra, argumente care contrazic sau susţin utilitatea educaţiei religioase, însă nu trebuie să uităm că religia este un fapt real, o componentă a vieţii omului care influenţează multe aspecte din viaţa societăţii.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

prof. Kovács Emese
Liceul Economic “Berde Áron”

Pornind de la idea naturii omului, acesta trăind și existând de la începuturi în grupuri mai mici sau mai mari, în era schimbărilor și în momentul actual, pe perioada pandemiei și a distanțării sociale, omul tot tinde spre a menține și a întreține legăturile deja existente cu conaționalii săi prin diferite căi, și anume: prin diferitele modalități existente în mediul online. Astfel acest domeniu vine ca un colac de salvare, pentru a menține echilibrul sănătos a relațiilor interumane.

Relațiile interumane sunt prezente în diferitele medii sociale cât și la diferitele categorii de vârstă. Este bine de menționat importanța dezvoltării sănătoase a deprinderilor de socializare încă de la vârste fragede, aceste relații reprezentând și piatra de temelie a societății. Școala a fost în trecut și este și în prezent un mediu de socializare pentru acea categorie de vârstă la care, formarea acestor deprinderi este vitală atât în prezent cât și în viitor. Deci vorbim despre elevi, care sunt foarte receptiv la nou și se adaptează repede la schimbări, chiar dacă acestea sunt majore.

Așadar elevii sunt foarte familiarizați cu mediul online și cu diferitele domenii din mediul virtual. Astfel școala, prin utilizarea platformelor educaționale oferă o modalitate de relaționare organizată și dirijată, atât între elev și profesor cât și între profesor și părinte, dar și între profesori și chiar instituții.

Impactul platformelor educaționale asupra învățământului în general este una pozitivă, permițând formarea individuală și profesională a elevului. Platformele educaționale se adresează tuturor elevilor indiferent de vârstă, gen, nivel de pregătire, naționalitate, localitate și tipul școlii. Comunicarea unidirecționată prezentă până în prezent în majoritatea școlilor, nu mai reprezintă cheia succesului pentru un învățământ de calitate. Prin platformele educaționale elevul este încurajat să comunice și să interrelaționeze cu cei care îl învață. Mai mult utilizarea noilor tehnologii face posibilă personalizarea procesului de predare învățare.acesta fiind calibrată după specificul fiecărui elev, lucru care duce automat la eficientizarea învățării și automat la prevenirea abandonului școlar și la creșterea interesului elevilor față de actul educațional.

Noua tehnologie indusă prin aplicarea platformelor educaționale vine în sprijinul tuturor disciplinelor, oferindule un aspect și conținut mult mai acaparant, permițând astfel dezvoltarea unor deprinderi noi la elevi, foarte necesare în lumea tot mai digitalizată.

Noua tehnologie permite încărcarea rapidă și ușoară a fotografiilor, clipurilor video, textelor, materialelor audio, prin care totodată se dezvoltă latura artistică, creativitatea elevilor, aceste creații fiind și împărtășite printre colegi sau în cadrul școlii, primind un feedback aproape spontan din partea acestora.

Totodată platformele educaționale oferă posibilitatea de a implica elevii în procesul de învățare prin diferite jocuri, astfel ușurând asimiliarea de informații, formarea deprinderilor sau chiar îmblânzind acuratețea unor competiții.

Nici munca cadrul didactic nu este neglijat în era digitală, platformele educaționale oferind avantajele unei mai bune organizări a procesului complex de predare-învățare-evaluare.

Singurul dezavantaj al utilizării platformelor educaționale îl reprezintă timpul îndelungat petrecut în fața calculatorului, lucru care facilitează formarea unui stil de viață sedentar.

Așadar folosirea platformelor educaționale în învățământul românesc și nu numai reprezintă o salvare pentru modul fundamental de funcționare a societății umane și anume interrelaționarea, astfel dovedindu-se încă o dată inventivitatea și inovația speciei umane, caracteristici care l-au ajutat în procesul de supraviețuire de alungul timpurilor.

Beneficiile platformelor educationale

Prof. înv.primar Rusu Margareta Petruța

Noile metode de predare și învățare ajută elevii să-și dezvolte abilitățile necesare societății bazate pe cunoștințe. Rezultatele unui studiu realizat în cadrul evenimentului eduVision 2020, la care au participat: miniștri ai educației, consilieri ministeriali, inspectori și directori școlari, academicieni și profesori din 25 de țări, validează și re-afirma efectele pozitive ale utilizării soluțiilor informatice pentru educație. Soluțiile de e-Learning acoperă nevoile întregului sistem educațional, oferind instrumente utile pentru toate nivelurile – de la factorii de decizie din ministere, până la elevi, profesori, părinți și chiar publicul larg1 . În prezent printre avantajele utilizării TIC în procesul de predare și învățare putem enumera :

- adaptarea procesul educațional la nevoile reale ale elevilor;
- flexibilitatea – inexistența unui program fix și accesul pe scară largă (utilizarea platformelor de învățare virtuale nu mai necesită tehnologii scumpe);
- accesul facil al studenților / elevilor la informații relevante și actualizate;
- posibilitatea studenților / elevilor de a fi instruiți de către cei mai buni profesori, fără bariere geografice sau temporale;
- dezvoltarea competențelor într-un mediu modern;

costuri mici de formare.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.
Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- pot forma rapid clasele,
- pot împărtăşi cu elevii materialele didactice,
- pot posta anunţuri,
- pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte,
- pot crea, distribui şi evalua teste,
- pot transmite şi evalua temele elevilor.

Mijloace moderne de comunicare online

Prof. Gavriș Geanina

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin **înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu studenții și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că ***nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online***. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor/studenților: ***învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii /studenții să învețe și să lucreze independent.***

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. Scoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică.

Ambele platforme:

- respectă programa școlară,
- sunt avizate de Ministerul Educaţiei Naţionale,
- prezintă explicaţii şi simulări menite să ajute elevii să înţeleagă mai uşor diferite concepte,
- prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicaţii la fiecare pas efectuat,
- prezintă teste ce ajută elevii să-şi verifice cunoştinţele.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune:

- profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen,
- lecţiile pot fi înregistrate,
- se utilizează o tablă virtuală,
- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute,
- clasa virtuală poate fi securizată,
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la

L'IMPACT DES PLATEFORMES ÉDUCATIVES DANS L'ÉCOLE ROUMAINE

Prof. Herlea Ionela-Anca
Liceul Tehnologic"Mihai Busuioc", Pașcani

Dans une société dont l'évolution, notamment technologique, connaît une forte accélération, l'utilisation de l'ordinateur dans le processus éducatif devient de plus en plus une nécessité. L'émergence de l'ordinateur comme source d'apprentissage, la diversification des médias numériques modernes à des fins d'évolution, la pénétration du matériel et des logiciels en Roumanie est un défi permanent pour l'éducation.

L'informatique est l'étude du travail individuel, de la création de ses propres compétences et capacités, de développement des compétences pour travailler seul et pour créer une façon particulière de penser.

Concernant l'environnement scolaire, l'élève doit s'adapter aux exigences de l'école, avoir la capacité de travailler avec l'ordinateur, savoir manipuler les informations dont il dispose, collaborer avec l'enseignant afin d'acquérir des connaissances qu'il mettra progressivement en pratique. L'introduction des technologies de l'information et de la communication dans les écoles entraîne des changements importants dans le processus éducatif. L'acte d'apprentissage ne représente plus pleinement le travail de l'enseignant, mais le fruit de l'interaction des élèves avec l'ordinateur et de la collaboration de l'enseignant avec la classe des élèves.

C'est pourquoi les plates-formes d'apprentissage en ligne gagnent du terrain, car les performances d'apprentissage sont largement déterminées par des stratégies de formation et des approches pédagogiques bien définies, les enseignants cherchent à s'adapter à l'environnement scolaire moderne. L'activité en ligne a, au-delà des avantages évidents, des limites dans la relation enseignant-élève. Cependant, il a également des limites, qui ont un impact négatif sur un apprentissage efficace, car un aspect important de l'enseignement en face à face ne peut pas être fait virtuellement.

Les plate-formes pédagogiques en ligne, les plate-formes de *streaming* en général, facilitent la communication en temps réel entre l'enseignant et ses élèves. Cependant, la communication dans ce cas est très souvent perçue comme quelque peu artificielle, d'une part en raison de l'impossibilité d'obtenir un véritable retour communicatif (qui rend la communication authentique), et d'autre part en raison du contexte maladroit du placement dans l'espace virtuel. La communication non verbale et l'utilisation médiatisée du paralangage complètent le paradigme difficile de la communication en ligne où la communication se fait par chat instantané, et certains indices qu'une bonne communication non verbale pourrait produire pour soutenir la communication verbale sont maintenant perdus par des interruptions ou des blocages spécifiques. Ces sessions dans des conditions de capacité de bande passante limitée ou de trafic chargé.

Construire et utiliser des plates-formes éducatives appropriées ne peut qu'améliorer le processus d'apprentissage, grâce aux caractéristiques de ces méthodes: la capacité d'utiliser une grande variété d'outils, la possibilité d'inclure des présentations graphiques, la possibilité de regarder ensemble des vidéos en direct sur le Web, la possibilité d'inviter un formateur en ligne de n'importe où dans le monde, les séances de travail peuvent être enregistrées et archivées, pour que l'étudiant puisse revenir chaque fois qu'il le juge nécessaire, l'élève peut organiser sa propre façon d'apprendre, il est celui qui choisit les conditions d'espace et de temps.

Pour une utilisation efficace des plates-formes éducatives dans l'école roumaine, il est nécessaire de considérer plusieurs aspects: la juste appréciation des compétences initiales des étudiants par rapport à l'utilisation des outils informatiques et surtout le travail sur ces plates-formes, le développement et la transmission aux apprenants d'un ensemble d'instructions claires pour travailler avec la plate-forme, établissement clair des tâches des apprenants, assurer

les ressources nécessaires au développement normal de l'activité (élaboration du matériel de cours et affichage sur la plate-forme, matériel et logiciel appropriés dans les salles d'activités, vérification de l'existence domicile d'une connexion Internet ou facilitant l'utilisation d'un poste de travail au sein de l'école).

Les plates-formes d'apprentissage en ligne gagnent rapidement du terrain dans le système éducatif car elles permettent une utilisation plus efficace des ressources matérielles et humaines. De nos jours, il est de plus en plus difficile d'avoir une gestion du temps bien définie. C'est pourquoi lorsqu'il s'agit de l'éducation et du grand volume d'informations, un système de gestion numérique nous attire de plus en plus.

Ensuite, je présenterai quelques plates-formes utiles dans l'activité enseignement-apprentissage-évaluation.

La plate-forme d'apprentissage en ligne la plus populaire, *Moodle*, peut être un environnement difficile pour un apprenant à visualiser pour la première fois une plate-forme d'apprentissage en ligne, et l'approche sans conseils appropriés peut être une longue activité.

Par conséquent, toute plate-forme d'apprentissage en ligne structurée permettra aux apprenants d'améliorer leurs connaissances dans le domaine étudié et leurs compétences en TIC, de manière pratique et concrète, avec d'autres participants et formateurs, élargissant ainsi la notion d'éducation, mais et les échanges de bonnes pratiques et de performances grâce à l'apprentissage mixte. La plate-forme est basée sur des ressources et des activités. Les avantages de ce type d'apprentissage sont les suivants: accessibilité, flexibilité, confort, l'utilisateur pouvant décider par lui-même, de la date et de l'heure à laquelle il s'implique dans l'activité de formation.

Une autre plate-forme d'apprentissage en ligne, *AEL*, fournit un soutien pour l'enseignement-apprentissage, l'évaluation et la notation, la gestion de contenu, la conception et le suivi. Il fournit également les moyens nécessaires pour la communication et la synchronisation entre les centres locaux et régionaux dans le cadre du programme SEI. Le contenu peut être structuré et adapté en fonction des besoins des enseignants et enrichi d'informations liées au programme, mots-clés, version, auteur, etc.

Les droits d'accès de chaque utilisateur ou groupe d'utilisateurs peuvent être adaptés et appliqués à n'importe quel segment de la bibliothèque de matériels pédagogiques.

La base de connaissances fournit des fonctions de recherche hiérarchiques, filtrées ou basées sur des mots-clés.

La plateforme *Wikispaces* est conçue pour créer plusieurs pages, chacune pouvant contenir des images, des vidéos, des forums de discussion, des documents, des feuilles de calcul. Vous pouvez travailler sur des essais ou d'autres projets textuels, mais ils peuvent également télécharger des notes pour les travaux en classe et les devoirs ou créer des projets multimédias intéressants avec les étudiants.

Kahoot! est une plate-forme d'apprentissage gratuite basée sur le jeu et la technologie éducative. La plate-forme est utile pour impliquer les apprenants dans des concours sur différents sujets, dans n'importe quelle matière ou pour consolider / évaluer les notions acquises en classe. Pour cela, vous pouvez utiliser les tests existants sur la plate-forme ou chaque utilisateur a la possibilité de créer ses propres tests. Les apprenants participent à l'aide d'un appareil connecté à Internet: ordinateur, téléphone, tablette, etc., nécessaire pour sélectionner les bonnes réponses. La connexion au test est faite par les élèves en saisissant le code PIN fourni par l'enseignant qui l'a proposé. Pour déterminer le gagnant, l'exactitude de la réponse et la rapidité avec laquelle elle a été répondue importent.

Concernant l'impact des plateformes éducatives dans l'école roumaine, l'e-learning présente de nombreux avantages:

• indépendance géographique, mobilité - la possibilité d'accéder au contenu du matériel éducatif de n'importe où et à tout moment, à l'aide de l'ordinateur personnel et du réseau;

• l'accessibilité en ligne - une caractéristique importante spécifique à ce type d'enseignement, c'est-à-dire l'accès à l'éducation via Internet en temps réel, de partout et à tout moment, 24 heures sur 24, 7 jours sur 7; il n'y a pas de dépendance au temps;

• présentation concise et sélective du contenu éducatif;

• individualisation du processus d'apprentissage - chaque stagiaire a son propre rythme et style d'assimilation et est basé sur un certain type de mémoire dans le processus d'apprentissage (auditif ou visuel), les cours peuvent se faire progressivement et de manière répétée, en contrôlant rapidement leur progression, bénéficier d'un retour d'expérience rapide et permanent; certains sujets obtiennent de meilleurs résultats le week-end, d'autres aux petites heures du matin;

• diverses méthodes pédagogiques - les programmes d'apprentissage en ligne doivent être basés sur diverses méthodes pédagogiques pour guider les sujets tout au long du processus d'apprentissage: compléter le matériel pédagogique, réaliser des projets, évaluer en ligne et certifier le programme, si nécessaire;une série d'expériences étudiant l'effet de l'utilisation d'environnements différents dans l'acquisition de connaissances ont conduit à la conclusion qu'en général, un matériel pédagogique diversifié est retenu à hauteur de 80% grâce à l'écoute, à l'observation et à l'interactivité;

• administration en ligne - l'utilisation de systèmes d'apprentissage en ligne nécessite de garantir la sécurité des utilisateurs, leur inscription, le suivi des étudiants et les services offerts sur le réseau;

• faibles coûts de distribution - les logiciels éducatifs ou les solutions e-learning ne sont pas bon marché, mais leurs coûts sont inférieurs à ceux impliqués dans une session d'apprentissage «classique», car ils éliminent les frais de déplacement, la location d'espace pour les cours, l'hébergement des sujets;

• temps d'étude réduit - dans certains cas, selon la solution technique adoptée, le temps peut être transféré dans la catégorie de la réduction des coûts: le sujet n'interrompra pas l'activité professionnelle pour suivre un cours, mais ne «perdra» que quelques heures par jour apprendre en ligne ou hors ligne, sur ordinateur;

• interactions synchrones et asynchrones - les deux types d'interactions entre les instructeurs et les stagiaires peuvent être réalisés;

• diverses technologies dynamiques - elles permettent une rétroaction prononcée, en temps réel, et des évaluations formatives et sommatives, qualitatives et quantitatives, réalisées de manière simple par les évaluateurs les plus compétents;

• si l'enseignement traditionnel est organisé par groupes d'âge, l'enseignement en ligne est organisé par matières; Dans une salle de classe virtuelle, on peut réunir des sujets de tous âges, d'horizons différents, en négligeant les frontières spatiales.

Les inconvénients de l'apprentissage en ligne sont les suivants: taux d'abandon élevé- ce type d'enseignement à distance nécessite des efforts constants et soutenus de la part de tous les participants au processus d'enseignement. Les élèves doivent être extrêmement motivés, sinon le phénomène de décrochage scolaire s'installe, ce qui est beaucoup plus fréquent dans l'enseignement à distance que dans l'enseignement traditionnel.

Plusieurs facteurs peuvent influer sur l'abandon scolaire précoce et qui peuvent être exploités pour limiter cette tendance: l'assiduité - le tuteur et l'élève doivent être présents même dans une communauté virtuelle, l'égalité - doit se manifester par le fait que le tuteur modérera l'activité en afin que tous les participants aient l'opportunité d'intervenir sur

un sujet de discussion spécifique, des groupes de travail aussi petits que possible - permettant une meilleure répartition des tâches et activités, coûts élevés de conception et de maintenance - ceux-ci comprennent les dépenses liées à la technologie, la transmission d'informations dans le réseau, la maintenance des équipements, la production des matériaux nécessaires. Cependant, comparés à tous les coûts impliqués dans le processus éducatif classique, ils sont bien inférieurs.

Aujourd'hui, l'apprentissage en ligne est devenu une alternative viable aux méthodes d'enseignement traditionnelles, il a donc été adopté par de nombreuses unités d'apprentissage, l'éducation, notamment en raison des avantages offerts par la possibilité de formation continue ou ceux liés à la large applicabilité au sein des organisations les plus diverses.

Bibliographie:

1. Brut, M., *Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern*, Iaşi, Polirom, 2006;
2. Ghilic-Micu, B., Stoica, M., *Managementul proceselor de e-learning bazate pe tehnologia informaţiei si comunicaţiilor*, Editura Universităţii din Bucureşti, 2004;
3. Toma, S., Făt, S., Găbureanu, S., Novak., C., *Instruirea în societatea cunoaşterii: Impactul programului Intel Teach în România*, Bucureşti, Agata, 2009;
4. https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/
5. http://advancedelearning.com/

Radioactivitatea

Prof. Popa Vasilica Iolanda

Din cei aproximativ 2000 de nuclizi cunoscuţi până în prezent doar 290 sunt stabili, ceilalţi sunt instabili şi se transformă spontan, fără vreo intervenţie exterioară în nuclee stabile.

Trecerea spre un nucleu stabil se poate face printr-o singură transformare sau prin mai multe transformări trecând prin stări intermediare instabile până la starea finală stabilă, şirul lor formând o ***serie de dezintegrare***.

Un nuclid instabil se transformă în mod spontan într-un nuclid mai stabil, cu emisie de radiaţie.

Prin **radioactivitate** se înţelege capacitatea nucleelor instabile de a emite radiaţii ionizante. Acest fenomen se numeşte dezintegrare radioactivă, în urma căreia nucleul suferă o modificare bine determinată.

Obs. În majoritatea cazurilor, nucleele radioactive naturale sunt cele grele, cu Z cuprins între 81 şi 94. Există însă şi nuclee relativ uşoare, natural radioactive, cum sunt ^{14}C sau ^{40}K.

De exemplu, ${}^{14}_{6}C$ radioactiv $\rightarrow$ ${}^{14}_{7}N$ stabil + β^-

Iradierea este acţiunea de expunere la radiaţii a unui corp, iar interacţiunea dintre radiaţie şi substanţă provoacă, în general, transformări în acel corp.

Transformările din organismele vii sunt cunoscute sub numele de „efecte la iradiere”. Dacă sursa de radiaţii este exterioară corpului iradiat se foloseşte termenul de „**iradiere externă**”, dacă sursa de radiaţii este încorporată sau distribuită în masa corpului, se foloseşte termenul de „**iradiere internă**”.

După natura surselor de radiaţii, aflate în mediul înconjurător independent de voinţa omului, sau „realizate de om”, distingem **iradierea naturală** şi **artificială** sau antropică.

Iradierea organismului datorată surselor naturale de radiaţii se numeşte iradiere naturală.

Pe lângă *iradierea naturală* (92%) trebuie considerată *iradierea artificială* (8%) suplimentară, care poate fi medicală, profesională sau accidentală.

Iradierea medicală în scop diagnostic sau terapeutic reprezintă, după iradierea naturală, sursa majoră de expunere a populaţiei. Fie că se utilizează fascicule externe sau radiaţii provenite de la surse introduse în corp, procedurile diagnostice şi terapeutice aplicate în medicina nucleară conduc la o iradiere suplimentară.

Descoperirea radioactivităţii

În anul 1896 Henri Becqueral a descoperit radioactivitatea naturală. A demonstrat că uraniul şi sărurile sale emit spontan radiaţii care pot traversa corpurile şi impresionează placa fotografică.

Proprietatea nucleelor de-a emite radiaţii a fost numită de către Marie şi Pierre Curie **radioactivitate**.

În anul 1898 Marie şi Pierre Curie au descoperit radioactivitatea thoriului, poloniului, radiului. Uraniul şi thoriul au o activitate mai puţin intensă decât poloniul şi radiul.

Radiaţiile emise de substanţele radioactive au o serie de proprietăţi caracteristice, ca ionizarea gazelor, impresionarea emulsiei fotografice, provocarea luminiscenţei unor substanţe, degajarea de energie.

În anul 1934 Irène şi Frédéric Jolliot-Curie au descoperit radioactivitatea artificială.

Prin iradiere, în special cu neutroni, unele elemente care în mod natural sunt stabile, devin radioactive. (În urma proceselor radioactive sunt emise radiaţii α, β şi γ)

Radioactivitatea a fost descoperită inițial la elementele grele care se întâlnesc în natură: U, Ra, Ac, Th. Dezintegrarea acestor elemente prin emisia de particule α și β nu duce la formarea unui nucleu stabil, ci aceasta se realizează prin formarea unor radioelemente intermediare care derivă unul din altul.

În anul 1940 a fost descoperită seria neptuniului, care este o serie radioactivă artificială.

Radiația de origine naturală

Radioactivitatea naturală, componentă a mediului înconjurător, este determinată de prezența în sol, aer, apă, vegetație, organisme animale, precum și în om a substanțelor radioactive de origine terestră, existente în mod natural din cele mai vechi timpuri. Radiațiilor emise de aceste surse naturale se adaugă și radiația cosmică extraterestră. Fiecare dintre noi este expus radiațiilor naturale, iar, în funcție de o serie de factori locali, doza este mai mare în zonele cu radioactivitate naturală crescută, în localitațile situate
la altitudine mare etc.

Radioactivitatea naturală terestră prezintă, în ultimele 4-5 decenii, modificări semnificative, datorate activitaților omului: aducerea la suprafată a minereurilor radioactive, extracția și utilizarea cărbunelui și apelor geotermale, utilizarea unor îngrășăminte minerale extrase din roci fosfatice etc.

Conform Raportului Comitetului Științific al Națiunilor Unite asupra Efectelor Radiațiilor Atomice (UNSCEAR) 1993, sursele naturale de expunere se împart în:

Surse aflate în afara organismului uman:

- de origine extraterestră (radiația cosmică);
- de origine terestră (radiațiile emise de radionuclizii existenți in scoarța pământului, în apă, în materialele de construcție, în vegetație)

Surse existente în interiorul organismului, reprezentate de radionuclizii pătrunși în organism prin inhalare, ingestie și prin piele.

Radiația cosmică

Radiațiile de origine cosmică, venite din galaxia noastră (și de la Soare, mai ales în timpul erupțiilor solare) sau din afara ei, sunt relativ constante cantitativ. Numarul particulelor cosmice care intra în atmosfera Pământului este afectat de câmpul magnetic al acestuia, dar și de atmosfera terestră. Radiația cosmică, în interacțiune cu atmosfera, produce o radiație cosmică secundară, precum și un număr mare de radionuclizi – numiți și cosmogeni, dintre care cu importanță mare pentru expunerea populației la radiații, sunt: carbon-14, hidrogen-3, beriliu-7 și sodiu-22.

Datorită puterii mari de penetrare a radiației cosmice prin clădirile obișnuite, nu se poate face mare lucru pentru micșorarea contribuției acesteia la doza de expunere a omului.

Personalul navigant și călătorii, care participă la zborul cu avionul, primesc o doză de expunere suplimentară de peste 10 ori mai mare, datorită altitudinii.

Radiația terestră

Materialele din care este constituită scoarța Pământului conțin substanțe radioactive. Se consideră că energia rezultată din această radioactivitate naturală, din adâncul Pământului, contribuie la mișcarile scoarței terestre.

Radiația de origine terestră este dată de radionuclizii prezenți în scoarța Pământului, fie de la formarea acestuia și sunt cunoscuți sub numele de radionuclizi primordiali, precum: potasiu-40, uraniu-238, uraniu-235, thoriu-232, fie apăruți

prin dezintegrarea ultimilor trei, numiţi radionuclizi secundari; timpul de înjumătăţire (durata de viaţă fizică) al radionuclizilor naturali se situează între 10^{-7} secunde pentru plumb-212 si 10^{18} ani pentru bismut-209.

Potasiu-40 este cel mai important radionuclid natural, cu cca 120 părţi per milion (ppm) din elementul natural stabil, adica 0,0118 % din elementul potasiu şi care, prin radiaţiile beta si gama emise, este responsabil de o mare parte din doza de expunere la radiaţia naturală a omului.

În prezent materialele de construcţie sunt analizate de specialiştii în igiena radiaţiilor, fiind interzise de către Ministerul Sănătăţii cele cu radioactivitate naturală crescută. Există totuşi construcţii în mediul rural, mai ales în apropierea zonelor de exploatare uraniferă, cu conţinut radioactiv natural crescut, care conduc la mărirea dozei de expunere la radiaţii naturale.

Radioactivitatea artificială

Cunoaşterea de către om a fenomenelor legate de radioactivitate a început încă de la sfârşitul secolului trecut, dar cucerirea şi deci stăpânirea imenselor forţe din structura atomului a fost realizată abia în ajunul celui de al doilea război mondial.

Alături de radiaţiile nucleare cele mai cunoscute(alfa, beta şi gamma) emise în timpul dezintegrării radioactive, mai există radiaţiile X (Röntgen), precum şi electronii sau neutronii care iau naştere în aparate generatoare de radiaţii precum: aparatul Röntgen, acceleratorul de particule, ciclotronul, betatronul, dar numai pe timpul funcţionării instalaţiei respective. Radiaţiile obţinute din aceste instalaţii sunt utilizate, mai ales, în medicină pentru diagnostic şi tratament.

Descoperirea fisiunii nucleare în anul 1939, a dus destul de rapid la implicaţii şi consecinţe nemaiîntalnite pentru omenire şi anume: arma nucleară, motorul pentru propulsie şi mai apoi centrala nucleară electrică. În urma fisionării (scindării) unui atom greu de uraniu produs de un neutron, rezultă energie, peste 250 radionuclizi de fisiune şi de activare, precum şi neutroni de fisiune care, prin interacţiune cu alţi atomi de uraniu produc noi fenomene de fisiune, ceea ce poate duce la autoîntreţinerea reacţiei. Radionuclizii rezultaţi constituie o puternică sursă radioactivă, care se produce atât în urma exploziei nucleare cât şi în reactorul utilizat pentru propulsie sau pentru obţinerea curentului electric; la acestea, se adaugă uzina de tratare a combustibilului nuclear uzat.

Tratamente medicale

Instalaţiile de radiaţii X, alături de sursele închise de radiu-226, sunt printre primele surse de radiaţii utilizate de om în medicină, pentru diagnostic şi tratament.

În prezent, radiaţiile ionizante sunt folosite într-o mare varietate de proceduri de diagnostic, de la simple radiografii ale toracelui sau studii dinamice pentru diverse organe interne, până la tratarea cancerului. Radiaţiile date de sursele artificiale închise, precum pastila de cobalt-60, de sursele artificiale deschise şi de generatoarele de radiaţii, utilizate în medicină, constituie domeniul de activitate numit “medicina radiaţiilor”.

Una din principalele metode de tratare a cancerului este în mod paradoxal cea de iradiere cu doze foarte mari de radiaţii a ţesuturilor maligne care duce la distrugerea unor celule tumorale.

Intégration des TICE dans l'enseignement-apprentissage du FLE

Prof. Raluca- Mihaela Ioniță

Enjeu désormais incontournable, l'intégration des TICE dans l'enseignement et l'apprentissage des langues étrangères constitue un fond inépuisable de ressources en supports didactiques et en pratiques pédagogiques.

La formule «Technologies de l'Information et de la Communication pour l'Enseignement» (TICE) fait référence à l'ensemble des outils et logiciels informatiques et multimédia (textes et images fixes ou animés, sons, vidéos, DVD, disque dur, lecteur MP3/MP4, Internet) qui peuvent être intégrés dans un cours en salle de cours. La caractéristique commune de ces médias est leur utilisation combinée avec l'ordinateur.

Souvent pensées en fonction d'une perspective actionnelle préconisée dans le CECRL, les perspectives d'usage des TICE à des fins didactiques, depuis l'exploitation en classe de ressources internet jusqu'à l'utilisation du tableau blanc interactif, sont multiples.

Répondant à l'un des objectifs majeurs stipulés par le CECRL: «accroître l'exposition à la langue authentique » les TICE permettent l'accès à une multitude de ressources:

• sites web présentant des documents didactisés

• sites web commerciaux ou non;

• ressources vidéo: chaînes TV en ligne comme TV5Monde, sites d'hébergement vidéo comme YouTube ou Daily Motion;

• ressources audio: fichiers authentiques et d'actualité grâce aux radios en ligne comme RFI, Canal Académie, France Culture, France Musique, Arte Radio, etc.;

• journaux en ligne;

• documents iconographiques (images, photos, cartoons, cartes, webcams);

• dictionnaires en ligne Mediadico, L'internaute, Lexilogos, etc.;

• encyclopédies (Wikipédia) ou cartes (Google Map) en ligne;

• blogs (avec liens vers sites Web, documents audio, vidéo, iconographiques).

Les TICE sont aussi des moyens facilitateurs pour mettre en œuvre la recommandation du CECRL: « Démarche actionnelle : donner du sens à l'apprentissage» transposée dans la pédagogie du projet, de la réalisation d'un produit final qui justifie les activités langagières et les compétences mises en œuvre.

Les TICE permettent aux apprenants de :

• réaliser, de façon autonome et individualisée, en salle multimédia, au CDI ou de chez soi, un travail de recherche guidée/ciblée sur Internet (pour se familiariser à la langue cible, développer les stratégies de compréhension de l'écrit: informations, images, webquest ou quête sur Internet ou InterQuête1);

• s'entraîner à la production écrite ou orale (création de blogs ou de sites web sur un thème particulier, rédaction de commentaires sur des articles de blogs, grâce aux dictionnaires, encyclopédies et outils de prononciation);

• s'entraîner à la prise de parole interactive (synthèses orales, échanges à partir des résultats de recherche, coopération pour réaliser une production commune);

• s'entraîner à la prise de parole en continu (grâce au dictaphone du lecteur MP3, au magnétophone Windows ou Audacity, ou encore Movie Maker);

• s'entraîner à la compréhension orale (grâce aux podcasts sur MP3 et autres ressources audio-visuelles en ligne);

• produire d'exposés multimédia (grâce à Word, Powerpoint, Movie Maker et présentation ensuite devant la classe ou diffusion à un public plus large (correspondants, partenaires de projet, etc).

La webquest, par exemple, permet d'évaluer chez les élèves le degré de maîtrise d'un ensemble de compétences. La webquest peut aussi permettre d'entraîner ces mêmes élèves à développer certaines compétences qui sont mal maîtrisées ou en cours d'acquisition. Même si l'évaluation sommative constitue l'étape ultime de sa réalisation, la webquest est aussi un formidable outil formatif, mettant en œuvre de nombreuses compétences transférables et permettant aux élèves de construire savoirs et savoir- faire dans une situation authentique de communication. Le défi à relever n'est plus l'apprentissage de la langue mais la réalisation du projet, ce qui devient pour les élèves, source de motivation et d'intérêt. Ce travail co-actionnel place les élèves en devenir et les rend acteurs de leurs apprentissages en suivant l'itinéraire qui leur convient.

Les TICE facilitent aussi une ouverture internationale, créant les conditions pour le développement d'une compétence plurilingue et interculturelle privilégiée par le CECRL:

• envois des e-mails à son professeur, à des correspondants

• création de sites collaboratifs (wikis) avec un partenaire étranger

• création de blogs multilingues

• utilisation de plateforme collaborative type e-Twinning dans le cadre d'un partenariat

• participation à des chats vocaux ou non, forums, groupes de discussion....

• visioconférence

Beaucoup de changements découlent de l'intégration des TICE dans les pratiques d'enseignement et d'apprentissage. D'une part, les tâches assignées en classe deviennent plus variées et moins abstraites, mettant en œuvre de nouveaux savoir-faire: savoir accéder à l'information, savoir traiter les informations en parallèle (les comparer, les rapprocher ou les opposer) puis savoir les produire et les exposer. D'autre part, l'utilisation des TICE transforme les rôles et places respectifs de l'enseignant et de l'apprenant. Si l'enseignant reste maître d'œuvre du projet, en aidant l'élève à atteindre les objectifs fixés, construire sa démarche et surmonter les obstacles et en continuant, comme dans toute séquence d'apprentissage classique, à anticiper, planifier, réaliser et évaluer, il n'est plus la référence unique en matière de savoir. Le professeur doit, plus que jamais, devenir un facilitateur d'apprentissage collaboratif et travailler à l'autonomisation progressive de ses apprenants en leur permettant d'acquérir les démarches et les stratégies d'apprentissage, les savoir-faire (méta)langagiers et la capacité de réflexion métacognitive nécessaires à des fonctionnements tant autonomes qu'interactifs et indispensables à la résolution de problèmes.

L'apprenant, quant à lui, il est non seulement un apprenant mais aussi un explorateur et un utilisateur du "monde en ligne"; il devient acteur de sa formation, une formation à sa mesure.

Les nouvelles technologies favorisent l'autonomie de l'élève à travers une individualisation des apprentissages, en rendant possible une diversification des activités, des rythmes, des modalités d'aide et d'évaluation; elles facilitent ainsi l'émergence d'une nouvelle communauté d'apprentissage, s'appuyant sur la coopération et le partage des connaissances. Il n'en reste pas moins que l'enseignement à partir des nouvelles technologies de l'information ne constitue qu'un moyen, intégré à une démarche de cours construite et structurée, et reste au service de celle-ci. Quels que soient les vecteurs techniques retenus, la réflexion du professeur, dans l'élaboration de son projet, porte surtout sur la

pertinence des documents-supports et des tâches proposées aux élèves et sur leur intégration dans les objectifs de son projet pédagogique.

Supports d'enseignement et d'apprentissage, les TICE peuvent entrer de multiples façons dans la classe de français, il reste seulement à nous, les professeurs, de choisir la meilleure solution pour nos élèves.

DE LA JOC LA ÎNVĂȚARE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

PROF. ÎNV. PREȘCOLAR: ONCEA MARIA
GRĂDINIȚA P. N. ȘTIUCA

Învăţarea reprezintă un ansamblu de acţiuni cu caracter planificat, sistematic, metodic, intensiv, organizate şi conduse de cadrul didactic, în scopul atingerii finalităţilor prevăzute în curriculum. In educaţia timpurie, învăţarea integrată semnifică modul în care cadrul didactic integrează conţinuturile mai multor domenii experienţiale, exploatând resursele din mai multe centre de activitate cu scopul atingerii mai multor obiective de referinţă. O abordare integrată permite copiilor să se angajeze în scop de învăţare, relevanta. Învățarea integrată încurajează copiii să vadă interconectarea și interdependențele dintre ariile curriculare. Orice activitate din grădiniţă trebuie să fie o experienţă de învăţare şi pornind de la acest fapt să se acorde o importanţă egala tuturor tipurilor de activităţi desfăşurate. Toate tipurile de activităţi reprezintă diferite momente ale programului zilnic al copilului în grădiniţă şi toate reprezintă oportunităţi de învăţare în modul cel mai natural al copilului.Cele 6 teme generale din curriculum combină cunoştinţe, deprinderi şi abilităţi din mai multe domenii experienţiale şi permit implicarea mai multor domenii de dezvoltare. Acesta poate fi înţeles ca totalitatea experienţelor de învăţare ale copilului, atât în grădiniţă, cât şi în afara ei, prin activităţi de tip nonformal sau extracurricular, planificate şi aplicate de grădiniţă. Aplicarea acestuia aduce cu sine noi schimbări în realizarea procesului de predare–învăţare–evaluare.

Pornind de la principiile de disciplină inteligentă: „ Toți elevii sunt diferiti". "Toți elevii urmează aceeași secvență în dezvoltarea sa, dar fiecare într- un ritm diferit. “Elevii sunt în mod natural curiosi și dornici de a explora mediul lor.“: “Elevii stiu să învețe unii de la alții"Învățarea este posibila atunci când ai interes și când poți participa activ.“ "Utilizarea mai multor modalitati senzoriale facilitează învățarea.“ si nu in ultimul rand acela ca "Jocul este unul dintre cele mai bune moduri de a invata." Predarea integrată a conţinuturilor se manifestă atât la nivelul proiectării globale, cât şi în proiectarea activităţilor zilnice.Procesul formativ–educativ pe care îl desfăşoară în activitatea cu preşcolarii permite fiecărei educatoare să-şi valorifice propria experienţă didactică, originalitatea şi creativitatea prin realizarea activităţilor cu caracter integrat.

Obiectivele cadru şi de referinţă propuse de programă pentru învăţământul preşcolar se pot realiza atât prin activităţi pe domenii experienţiale, cât şi prin activităţi cu caracter integrat,acestea din urmă permiţând educatoarei o abordare complexă a temelor enunţate în conţinuturi.

Activităţile realizate în manieră integată oferă copiilor posibilitatea de a se exprima liber, de a fi plasaţi în mijlocul acţiunii, de a realiza diverse construcţii în plan mental, de a investiga, de a crea, de a transpune în practică cele învăţate, de a găsi mijloace pentru o finalitate reală, astfel că viitorul elev de mai târziu se va deprinde încă de timpuriu cu strategia cercetării, îşi va însuşi metodele de muncă ştiinţifice, va învăţa să creeze situaţii problemă, va emite ipoteze asupra cauzelor şi relaţiilor în curs de investigaţie, va face prognosticuri asupra rezultatelor posibile, va formula idei şi va exprima puncte de vedere diferite. Aceste activităţi lasă mai multă libertate de exprimare şi acţiune atât pentru preşcolari, cât şi pentru educatoare, care poate să-şi construiască un program zilnic în funcţie de temele propuse de programă, de perioada de semestru, de particularităţile colectivului de copii.

Jocul este cea mai eficientă formă de învăţare integrată datorită naturaleţei cu care copilul învaţă! Desfăşoară o activitate specifică în sensul identităţii personale, urmează cerinţele şi determinările de bază ale copilului; Realizează mişcări de motricitate grosieră şi fină, de coordonare oculo- motorie; Comunică, îşi îmbogăţesc şi exersează vocabularul, îşi dezvoltă limbajul; Rezolvă probleme de viaţă din mediul lor fizic şi social; Experimentează posibilităţi de adaptare, rezolvă probleme, creează soluţii; Prin joc prescolarul exprimă sentimentele lor în simboluri, îşi dezvoltă astfel gândirea abstractă, comunică cu sine, cu ceilalţi, îşi exprimă sentimente, reacţionează afectiv, recepţionează şi învaţă să recunoască sentimentele celorlalţ, foloseste obiectele din jurul lui în scopuri în care au fost create, dar şi în alte scopuri (îşi dezvoltă creativitatea), îşi dezvoltă atenţia, motivaţia, interesul. Pentru copil in gradinita aproape orice activitate este joc, prin joc el anticipează conduitele superioare Pentru copil “jocul este munca, este binele, este datoria, este idealul vieţii.:Sarim coarda , Ne jucam cu cifre si litere Jocul este sintagma, atmosfera în care fiinţa sa psihologică poate să respire şi, în consecinţă, poate să acţioneze”, fotbal Dramatizare Jocul, în contextul ataşamentului securizant oferit de adulţi, oferă copiilor bogăţia, stimularea şi activitatea fizică de care au nevoie pentru dezvoltarea creierului pentru învăţarea viitoare. Din experienta mea de educatoare am invatat ca JOCUL este o experienţă naturală, universală jocul liber Jocul de rol/drama tizarea Jocul cu reguli Jocul de construc ţii Jocurile dinamice/ de mişcare jocul didactic Jocuri senzoriale Jocuri de analiză perceptivă vizuală, de reconstitu ire de imagini din bucăţele Jocuri logice de comparare a obiectelor după criterii date şi de analiză, descriere, clasificare Jocuri gramatica le Cel mai interesant lucru pentru copii la aceasta varsta este sa se joace. Asadar, daca vrei sa ii trezesti copilului interesul pentru cunoastere, potem face acest lucru propunandu-i jocuri din care va invata lucruri. Copilul are nevoie de timp zilnic pentru joc, de spaţiu corespunzător şi de obiecte (jucării, materiale, truse) absolut necesare iniţierii şi desfăşurării jocului. Educatoarea trebuie să urmărească: ce se joacă, cu ce se joacă, cu cine se joacă. Copilul alege centrul în funcţie de stimulul pe care-l reprezintă obiectele ce se află acolo şi care-i satisfac lui nevoia de exprimare a experienţei trăite. Jocul ne permite să urmărim copilul sub toate aspectele dezvoltării sale, în întreaga sa complexitate: cognitiv, motor, afectiv, social, moral. Trei tipuri de activităţi sunt fundamentale în grădiniţă: EXPLORAREA, EXPERIMENTAREA şi JOCUL. Copiii acumulează prin aceste trei tipuri de activităţi experienţe cu semnificaţie pentru dezvoltarea lor şi le satisface nevoile specifice vârstei. Ei încearcă să cucerească lumea din jur acţionând pe cele trei căi.

EXPLORAREA Domeniul stiinte include atât abordarea domeniului matematic prin intermediul experienţelor practice cât şi înţelegerea naturii, ca fiind modificabilă de fiinţele umane cu care se află în interacţiune. • Mediul înconjurător reprezintă totalitatea factorilor externi din natură şi societate care acţionează asupra omului şi condiţionează existenţa lui.

Cunoaşterea mediului înconjurător este o sarcină de bază a procesului instructiv educativ în grădiniţă şi contribuie la realizarea laturilor educaţiei: intelectuală, morală, estetică, profesională, fizică, subliniate de pedagogul francez, René Hubert.

Exemple de bune practici

Cunoscand fapul ca activităţile integrate lasă multă libertate de exprimare şi acţiune atât pentru copil cât şi pentru mine ca educatoare ca i se oferă copilului o gamă largă de oportunitaţi pentru a-şi exersa o învăţare activă, ca se aduce un plus de lejeritate şi mai multă coerenţă procesului educativ, punându-se un accent deosebit pe joc ca metodă de bază a acestui proces si de asemenea activitatea integrată se dovedeşte o soluţie pentru o mai bună corelare a activităţilor de învăţare cu viaţa socială si culturală voi exemplifica prin cateva activitati pe care le-am desfasurat .

In cadrul proiectului “Am si eu o identitate “ am explica faptul ca fiecare copil are dreptul la un nume şi o cetăţenie, că orice copil are dreptul de a-şi păstra identitatea, cetăţenia, numele şi relaţiile familiale, că trebuie soluţionate şi mai ales prevenite cazurile de răpire şi de ţinere ilegală a copilului în afara graniţelor ţării şi că orice copil are dreptul de a avea propria sa cultură, religie şi limbă.Personalitatea unui copil se formează prin relaţiile sale cu mediul înconjurător.

Vorbind despre identitatea copiilor, am desfăşurat jocul Cine este, cine este? O persoană, n-o vedeţi?, le-am citit povestea „ Fetiţa care nu avea nume”, le-am cerut să-şi deseneze autoportretul şi să comenteze ce le place mai mult la ei înşişi şi le-am prezentat câteva studii de caz referitoare la abuzuri şi încălcări ale drepturilor copiilor şi a demnităţii umane.

In planificarea proiectului „Familia mea „am pornit de la prmisa ca in familie se formează personalitatea copilului şi se dezvoltă identitatea sa, este important ca familia să ofere copiilor posibilitatea valorificării lor ca fiinţe umane, iar copiii să simtă că sunt parte a unei familii.

Pentru recunoaşterea de către copiii înşişi a apartenenţei la o comunitate mai largă decât familia, cunoaşterea responsabilităţilor speciale pe care comunitatea le are faţă de copii şi înţelegerea responsabilităţilor pe care copiii le au faţă de comunitate. am desfăşurat acţiunea” O ieşire în comunitate.”-proiect tematic in care copiii au observat locurile special organizate pentru ei: grădiniţa, şcoala, parcul, policlinica, cât şi oamenii comunităţii: poliţiştii, gardienii publici, vânzătorii. A doua zi au redat prin desen ce le-a plăcut şi ce nu le-a plăcut în această plimbare. Folosind planşe am discutat despre ce face medicul pentru copii, ce face educatoarea , ce face invatatoarea ,ce face preotul sau ce face poliţistul pentru copiii din comunitate. Tot pe baza materialului ilustrativ am desfăşurat convorbiri privind respectarea de către copii a regulilor de viaţă în comunitate: să nu arunce hârtii pe stradă sau în parc, să traverseze prin locuri marcate, să nu alerge după minge în mijlocul străzii, să salute vecinii, educatorii, cunoscuţii, să nu se bată sau insulte, să nu chinuie animalele, să-i ajute pe bătrâni. Am decupat din reviste materiale care reprezintă problemele comunităţii şi rolul copilului. Cu acestea am realizat un poster pe care l-am afişat în clasă.

Trebuie să umplem rezervorul emoţional al copiilor cu timp acordat, cu încurajări, cu recompense şi cuvinte de iubire. Fericirea este cea mai mare sursă de putere, de cunoştinţă şi de bucurie. Fericirea dată de munca cu, şi alături de copii, este cea mai mare sursă de lumină, căldură şi armonie.

BIBLIOGRAFIE :

1.Activitatea integrată din Grădiniţă- Ghid pentru cadrele didactice din învăţământul preuniversitar. Didactica Publishing House 2008
2.Aplicarea noului curriculum pentru educaţie timpurie – o provocare?, coordonator – Laurenţia Ciulea, Editura Diana, 2009;
3.Curriculum pentru învăţământul preşcolar (3-6/7 ani) 2008
4. Educaţia timpurie – ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preşcolar, Adina Glava, Maria Pocol, Lolica-Lenuţa Tătaru, Editura Paralela 45, 2009;
5.Tradiţional şi modern în învăţământul preşcolar- O metodică a activităţilor instructiv-educative. Monica Lespezeanu, 2007
6. Scrisoare metodica 2015-2016

Platformele educaționale în școala românească

Prof. Roxana -Elena Iacob
Școala Gimnazială “I.L. Caragiale” Pitești, jud. Argeș

În contextul pandemiei actuale, când educația nu se poate desfășura întotdeauna față în față, un sistem digital devine pentru noi din ce în ce mai atractiv.

Platformele online care sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse, sunt o soluție extraordinară.

Acestea nu au doar rolul de a livra conţinut educaţional, ci, în plus, oferă şi caracteristici care imită funcţionarea unei instituţii clasice de învăţământ. Astfel că îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ, permiţând utilizarea mai eficientă, atât a resurselor materiale, cât şi a celor umane.

Platforma electronică educațională este un produs - program care are o serie de cerințe în vederea: asigurării procedurilor necesare instalării, configurării şi administrării acesteia, administrării şi monitorizării informaţiilor, utilizării unei interfeţe ce poate fi modificată în funcție de schimbările care au loc în procesul educațional, asigurării suportului logic pentru comunicarea sincronă şi asincronă, utilizării unor module de editare de conţinut educaţional în formate diferite, autoevaluării offline şi evaluării online a cunoştinţelor asimilate, precum și asistării utilizatorilor în utilizarea softului educaţional.

Utilizatorul platformei este o persoană recunoscută de aplicație pe baza numelui de utilizator și a parolei de acces.

Folosirea platformelor online oferă o serie de facilităţi şi avantaje, atât celor ce o administrează cât şi utilizatorilor, remarcându-se prin:

- punerea la dispoziţie de instrumente educaţionale suplimentare: bloguri, forumuri de discuţii, mesagerie electronică, bibliotecă electronică etc;
- lecţiile virtuale pot beneficia de avantajele multimedia pentru a oferi utilizatorilor o vedere realistă asupra materiei predate. Pot fi utilizate mijloace audio şi vizuale, animaţii şi simulări, dar şi conţinut de tip text;
- posibilitatea de a accesa conţinutul suportului de curs de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal;
- în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate, astfel că folosirea metodelor pedagogice diverse susţine acest proces;
- prezentare cât mai concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;
- folosirea tehnologiilor dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatori avizaţi.

Platformele de învățare online îmbunătățesc calitativ conținutul învățământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin punerea în aplicare a unor procese de învățare active și autonome, creșterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învățare formală sau nonformală, individuală și în grup.

Trebuie însă să avem în vedere și faptul că nu toți copiii au acces la dispozitive digitale sau la internet, așadar ei neputând beneficia de folosirea acestor platforme educaționale. Se creează astfel discrepanțe destul de mari între elevi, nemaiexistând șanse egale la educație, așa cum trebuie să fie într-o societate care se vrea modernă.

Cel mai important aspect care merită subliniat este acela că foarte multe activități didactice, mai ales în ciclul primar, presupun interacțiune fizică între cadrul didactic și elev, formarea anumitor competențe neputându-se realiza decât în acest fel. Cum poate fi învățat un copil din clasa pregătitoare sau din clasa I să scrie literele mari de tipar sau cele

de mână prin intermediul unei platforme educaționale? Cum poate fi învățat un elev să deseneze un măr sau o floare, să decupeze sau să lipească? De generații întregi toate acestea se învață atunci când cadrul didactic ia mâna micuțului și îl îndrumă să realizeze cât mai corect.

Pe de altă parte, pentru elevii din clasele mici este destul de dificil să utilizeze platformele educaționale, fără a fi îndrumați.

Deși se încearcă de cele mai multe ori să se sublinieze faptul că platformele educaționale reprezintă o modernizare a sistemului de învățământ, se aud tot mai multe voci din rândul persoanelor implicate în procesul de educație care spun că, deși educația poate continua în acest mod în situații speciale, eficiența este scăzută. Eficiența scăzută vine din faptul că nu toți elevii au acces la ele, din lipsa de motivație a multor copii, dar și din faptul că multe activități necesare formării competențelor nu pot fi organizate și desfășurate pe platformele educaționale.

Așadar, folosirea platformelor online ca metodă de învăţare este o metodă bună pentru cei ce sunt puternic motivaţi, ea venind în completarea activităţii didactice din sistemul de învăţământ, dar pe care nu o poate înlocui.

Prelectura între gustul pentru carte și cel pentru device-uri

Popescu Tamara - Vasti
Liceul de Artă „Gheorghe Tattarescu” Focșani

Fluxul memoriei involuntare readuce în sufletul meu vacanța de vară a copilului din anii 80 , privită acum ca o adevărată călătorie într-o lume de vis, poate chiar fabuloasă. La umbra bătrânului nuc, relaxată și pierdută în lumea cărților, admiram cerul senin de august, uimită de lumea văzută prin fereastră deschisă de carte din mâna mea. La doar 40 de ani distanță, sub același senin de august, trăiește altă generație de copii fascinată de multitudinea de aplicații oferite de device-urile peste care a devenit stăpână. O întrebare răscolește conștiința educatorilor de astăzi care încearcă poate o nouă transfigurare a realității în valoare estetică, de ce nu în act educational și anume, cum putem folosi device-urile în promovarea lecturii ?

Sanda Cordoș nota în *Ce rost are să mai citim literatură?* Că literatura cuprinde „*atât o imagine a realului cotidian, imediat, a figurilor, a situațiilor și a acțiunilor umane, un tip de imaginație a posibilului…, cât și o imaginație fabulativă, numită adesea fantezie, ce construiește în contra realității și urmărește efectul de irealitate, un tip, așadar, de imaginație a imposibilului”.* [43] În acest context educatorul încearcă să găsească o soluție la provocarea declanșată de refuzul acestei generații de a se lăsa cucerită de lumea cărților, fie chiar și în varianta e-book. Prelectura are rolul de a face întâlnirea cu textul un joc, de a-l aborda de la distanță, pe ocolite, pornind de la imaginea de ansamblu, de la general spre elementele concrete, adică spre particular. Acesta este momentul în care cititorul se familiarizează cu universul ficțional al operei, poate descoperi circumstanțele apariției cărții sau poate cunoaște aspecte din biografia autorului astfel încât să realizeze corespondențe între realitatea trăită de autor și lumea ficțională. Prelectura ne oferă informații despre autor, dovezi despre modul în care a fost construit textul, repere critice și, nu în ultimul rând, alte opere semnate de acel autor. Se ridică de aici întrebarea la care încă nu avem un răspuns mulțumitor: și cum declanșăm astfel dorința de a citi în detrimentul jocurilor video, a obiceiului, atât de întâlnit în lumea virtuală a adolescenților, de a se lăsa pierduți în diferite grupuri de socializare? Lumea lor s-a schimbat atât de mult încât ei au devenit niște parteneri egali cărora nu li se mai poate impune să lectureze un anumit număr de pagini sau să rezolve obligatoriu un caiet cu exerciții pentru vacanță. Așezați la masa egalității, ei trebuie convinși de eficacitatea unui demers, de avantajele unui act de lectură care contribuie major la dezvoltarea personalității lor și lărgirea orizontului de viață.

În noile programe pentru gimnaziu procesul de lectură-comprehensiune este structurat în patru etape: extragerea de informații dintr-un mesaj scris; realizarea de inferențe, deducții simple referitoare la spațiu, timp, cauză-efect, probleme-soluții; interpretarea și integrarea ideilor; evaluarea critică a conținutului și a formei textului.[44] Prelectura determină elevii să observe textul, ilustrațiile, autorul și titlul, să rezolve exercițiile propuse de profesor, să facă predicții individual sau în grup pe tema textului în funcție de ceea ce observă. Aceste predicții pot fi notate de profesor, fiind indicatori ce surprind efectul pe care primul contact cu textul l-a avut asupra elevilor. Așadar, prelectura are rolul de a capta atenția elevilor și de a stârni curiozitatea acestora.

[43] Sanda Cordoș, **Ce rost are să mai citim literatură?,** Editura Compania, București, 2004
[44] Programa de limba română, 2017

Am obiceiul de a utiliza în activitatea de la clasă prelectura, în mod special atunci, când urmează să studiem un autor nou. Un rol important în parcurgerea acestei etape îl are profesorul căruia îi revine rolul de a crea atmosfera potrivită înaintea intrării în textul propriu-zis, de a pregăti emoțional elevii pentru o călătorie în care au posibilitatea să întâlnească noul. Și, da, elevii sunt cuceriți de tot ceea ce înseamnă inovație, de situația în care profesorul le este un partener de drum, un explorator în lumea cărților. De altfel, literatura este un spațiu al senzațiilor, în care trăirea interioară generează idei, iar pentru a ajunge la profunzimea problemei, la latura rațională putem să folosim latura emoțională ca pe o punere în scenă, ca pe o fereastră deschisă care face legătura directă cu lumea de dincolo.

Pentru exemplificare voi alege un text narativ, din manualul de Limba și literatura română de la clasa a VII-a, „*Moara lui Călifar”* de Gala Galaction. Autorul este total necunoscut elevilor, iar conceptul de *moară*, în mare parte, aparține unui domeniu al trecutului care nu se mai regăsește în sfera preocupărilor elevilor. Astfel în secvența de lecție dedicată prelecturii, elevii vor fi împărțiți pe grupe și vor avea sarcini de lucru diferențiate: se va folosi internetul și se vor căuta imagini cu mori, informații despre activitatea morarilor, morari celebri, se va utiliza googlemaps pentru a localiza pe harta indicii spațiali Alăutești și Căprișteа, se vor realiza desene în care elevii vor reda imaginea unei mori așa cum apare în percepția lor, apoi se vor compara desenele și se vor prezenta elementele semnificative din biografia lui Gala Galaction. De asemenea, profesorul le poate capta atenția prezentându-le câteva secvențe din alte nuvele, ca de exemplu opera „La vulturi”, insistând pe tensiunea epică declanșată de gestul disperat al Agripinei. Fiecare grupă va prezenta în fața clasei rezultatele activității și va primi feedback din partea colegilor. Această etapă realizată temeinic va crea un fundament pe care elevii vor construi dezbateri după actul propriu-zis de lectură, vor delimita linia dintre lumea reală și cea fantastică, vor identifica elementele comune, vor argumenta rolul iazului în separarea celor două lumi și vor interpreta finalul nuvelei.

În contextul actual prelectura creează un fundal istoric, geografic, mental necesar adolescenților parcă mai puțin interesați de literatura ca oricând. Astfel , dacă acceptăm ideea că receptarea textului literar reprezintă un demers etapizat, bine articulat, trebuie să luăm în considerație etapa inițială, aceea a prelecturii. Această etapă presupune o serie de strategii elaborate și implementate anume pentru a preîntâmpina o lectură deturnată, adică nesemnificativă din perspectiva interpretării. Lectura operei propuse trebuie previzionată în ceea ce privește mesajul central și, în funcție de condițiile concrete, de mesajul secundar, special, subliminal. Intenția profesorului este de a direcționa lectura și receptarea textului, manifestată prin strategii didactice de prelectură adecvate: inițierea elevului în universul operei, familiarizarea cititorului cu particularitățile de stil, intuirea structurii textului, realizarea unor paralele tematice sau tipologice prin asocierea cu alte opere studiate, identificarea instanțelor narative prin precizarea unor realități trăite de autor, compatibilizarea culturală a cititorului, prin dobândirea unor cunoștințe despre epoca literară, direcția culturală sau opțiunile estetice.

Prelectura reorganizează experiențe didactice și nondidactice anterioare, oferind elevilor, cititorului în general un sistem de date și etape de operare. Este o încercare de a omogeniza colectivul clasei, pentru ca apoi elevii să fie lăsați să se manifeste individual, în etapa lecturii, atunci când fiecare poate aplica în manieră personală aspectele actualizate.

Bibliografie

1. Cordoș, Sanda, *Ce rost mai are să citim literatură?,* editura Compania, București, 2004.

2. Programa de limba română, 2017.

EDUCATORUL- SURSĂ ȘI RESURSĂ DE MOTIVARE A ELEVILOR PENTRU ATINGEREA UNOR PERFORMANȚE SUPERIOARE

Prof.înv.preșcolar-GRĂMĂTICU IOANA NONI
G.P.N. VOINEASA-OLT

Educația presupune studiul tot mai sistematic,mai atent și mai nuanțat al psiholgiei.În actul de formare – dezvoltare,afirmarea de sine nu pot fi implicate doar procesele cognitive,ar fi prea formal iarriscul de a eșua ar fi prea mare.Creăm fără să vrem premise ca elevul săurască școala,să refuze să învețe ,comunicarea dintre profesor și elev să fie deficitară. În ceea ce privește creșterea calității și performanței școlareîn activitatea didactică ,profesorultrebuie să devină motivator pentru elevi,să-i stimuleze,să câștige încrederea în ei.Motivația conferă comportamentului un sens,o forță și o perspectivă.Motivația reprezintă o latură a inteligenței emoționale.Capacitatea omului de a gândi este influențată de sințămintele lui, de capacitatea de a-și dirija propria stare emoțională.

Profesorul –motivator este persoana care face sarcinile școlare mai ușoare, mai accesibile datorită motivării lui însuși pentru a fi convigător în fața elevilor săi.El face o educație mai tolerantă mai receptivă,o educație care se bazează pe o ascultare activă și pe respect reciproc.

Profesorul- motivator este acel profesor care le inspiră elevilor plăcerea și intersul pentru tema zilei.Dacă școala este prezentată într-o lumină pozitivă,copilul este mai receptiv,mai atent mai motivat gata să se implice cu tot sufletul în activitatea didactică.

Profesorul –motivator ajută elevul să-și fixeze propriile obiective.Pentru a fi mai motivante scopurile,trebuie să fie mai realiste ,clare, accesibile și concrete.În stabilirea unui obiectiv se va ține seama de timpul necesar , mobilizarea intelectuală pentru realuzarea acestuia,efortul depus,resursele necesare,răsplata obținută.Penru ca elevul să poată să-și îndeplinaească obiectivele profesorul trebuie să acorde încredere în capacitatea de a îndeplinii obiectivul și resursele de care dispune elevul pentru a reuși.Profesorul trebuie să-și schimbe și să-și adapteze stategia,pezentând bilanțuri saptămânale începând de fiecare dată cu cele pozitive,afișând peste tot texte motivaționale(proverbe ,zicători).Motivarea nu este o știință.Motivarea înseamnă răbdare,timp și energie.Reușita noastră profesională se leagă prin formarea de oameni sănătoși la trup și suflet cu sentimentul că se împlinesc prin ceea ce fac și că au o relație bună cu propria persoană.Simnțul comun,flerul,intuiția și experiența au devenit insuficiente pentru profilul profesional al educatorului modern.

Bibliografie:

Maslow,H.Abraham-2007,Motivație și personalitate,,Ed.Trei
Faber,Adele,Mazlisi,Elaine-2002,,Comunicare eficientă cu copiii,,ED.Curtea Veche,București
Fenouillet,Divelivry-1992,,Motivation et reussite scolaire,,Dunod

Evaluarea pentru educația on-line cu insigne digitale

BĂEȘU VIORICA
Colegiul Tehnic I.C. Brătianu, Timișoara
JITĂREL ALIN
Colegiul Tehnic Emanuil Ungureanu, Timișoara

Într-o lume în care informațiile sunt peste tot, iar învățarea se poate întâmpla oricând și oriunde, în contextul actual al pandemiei trebuie să reușim să schimbăm modul în care demonstrăm competența. Una din problemele sistemului educativ constă în faptul că experiențele, altele decât cele cuantificate și evaluate de școala tradițională, nu sunt recunoscute. De multe ori chiar în cadrul evaluării elevilor și studenților de exemplu, componența creativă, a competențelor sociale sau antreprenoriale nu se regăsesc deloc.

Avem nevoie de o metodă de afișare a ceea ce știm și putem face iar media socială și accesul la internet ne pot pune în contact cu profesori și mentori experți din întreaga lume. MOOC-urile și mediile de învățare conectată ne permit să dezvoltăm abilități și înțelegeri în moduri noi și neașteptate.

1. Insigna digitală

Ideea pentru insigna digitală a luat naștere din întâlnirea fundațiilor Mozilla și MacArthur cu activitatea de cercetare a lui Erin Knight, fondatorul proiectului Mozilla Open Badges. La Barcelona, în cadrul Festivalului Mozilla din 2010, au fost produse primele prototipuri de insigne deschise. Motivul pentru dezvoltarea insignelor deschise este prezentat în *Open Badges for Lifelong Learning*. Dincolo de oportunitatea de a face învățarea informală vizibilă, apariția Insignelor deschise a făcut posibilă clarificarea procesului de recunoaștere și o privire critică asupra acesteia. Arhitectura inițială s-a bazat pe ideea implicită că doar o instituție are legitimitatea de a emite Insigne [1]. Ulterior conceptul s-a dezvoltat căpătând noi conținuturi calitative. Astfel Standardul OpenBadges a fost creat pentru ca insignele digitale să acopere o tot mai mare arie de competențe, să fie sigure și să fie transferabile de la o platformă la alta.

Pe acest punct s-au concentrat inițial pionierii Insignelor digitale: dezvoltarea unui instrument de recunoaștere a persoanei prin realizarea de învățare informală vizibilă, dar și abilitățile, realizările, angajamentele, valorile și aspirațiile acesteia.

Deși este recunoscut faptul că recunoașterea învățării non-formale și informale este benefică pentru societate și că avem dovezi, potrivit OCDE „că doar un grup mic de oameni beneficiază de recunoașterea învățării non-formală și informală”, insignele deschise ar putea reprezenta instrumentul care ar permite rezolvarea unei probleme formulate pentru o lungă perioadă de timp „Cum să facem vizibil și să se recunoască învățarea informală?” Oferind un posibil răspuns la o altă întrebare „Cum să le oferim elevilor puterea de a fi recunoscute?” Aceasta a fost promisiunea inițială a insignelor deschise: mutarea centrului de greutate al puterii de recunoaștere de la instituții la persoane.

Contextul cel mai citat în cadrul căruia se discută de insigne în educație este un motivator al comportamentului.

Studii numeroase se bazează pe acest cadru și încearcă să explice condițiile în care adăugarea de insigne la un sistem, stimulează comportamentul sporit sau participarea [2, 3].

Prezența insignelor și alte mecanisme de stimulare este legată în general la participarea crescută a utilizatorilor la o varietate de comunități online, de la site-uri de întrebări sociale și răspunsuri populare, la instrumentele online utilizate în clasă. Cercetări recente privind insignele de pe platformele de învățământ sugerează că există interacțiuni complexe între cursanți, motivarea prealabilă și nivelul de cunoștințe și tipurile de insigne pe care oamenii le urmăresc. Trebuie doar ca sistemele de educație și nu numai să vină în întâmpinarea noilor oportunități. Insignele deschise pot fi utilizate pentru a confirma dobândirea de competențe, cunoștințe sau competențe care nu sunt recunoscute printr-o diplomă sau certificare oficială. [4, 5]

În lucrarea „Are badges useful in education?: it depends upon the typeof badge and expertise of learner” (2013), autorii au descoperit că insignele au relații diferențiate cu motivația elevilor cu performanțe reduse și performante [6].

Un document publicat în anul 2016, Opening up Education-A Framework Support for Institution Education Education, propune să examineze problema deschiderii în toate dimensiunile sale: acces, conținut, pedagogie, recunoaștere, colaborare, cercetare, strategie, tehnologie, calitate și leadership. Recunoașterea deschisă este prezentată ca un mijloc de „creare a unei punți” între educația non-formală și cea formală, prin facilitarea recunoașterii de către instituțiile de învățământ și alte instituții acreditate a certificatelor de rezultate ale învățării (inclusiv insigne) pe care le oferă elevilor. Insigna, ca o posibilă reprezentare standardizată a unui certificat de succes, ar reprezenta un mijloc de a face citită recunoașterea învățării informale de către instituțiile de învățământ. [7]

Din anul 2018, organizația IMS Global a gestionat standardul internațional. Insignele digitale sunt acum răspândite într-o multitudine de contexte de învățare.

2. Diferențe de evaluare tradițional- modern prin insigne digitale

Acest concept interesează și lumea educației. La prima vedere s-ar putea spune că este o suprapunere peste normele clasice de evaluare, întrucât există, în mod normal, o recompensă pentru cheia finalizării pregătirii: diploma. Poate, dar ideea din spatele insignelor este de a recunoaște abilități care nu sunt esențiale pentru succesul academic, dar care adaugă mai mult la profilul elevului. Este o autentificare a abilităților dobândite în afara contextului natural al cursului. Sunt acele abilități care sunt conexe obiectivului sau obiectivelor finale dar care pot să deschidă noi perspective în dezvoltarea cognitivă, emoțională sau socială a studentului.

În anul 2014, VTE, a creat un laborator în care a fost discutat conceptul de insigne digitale și implementarea acestuia la școală [8]. Astfel s-au creat scenariile posibile în nevoia de certificare rezumate în lucrări ale conferințelor. Evident integrarea insignelor digitale în viața elevilor pornește de la motivarea și de la demonstrarea necesității acestora [9]. Apar întrebări care trebuie luate în considerare atunci când vine momentul să proiectăm una:

- Ce nevoie satisface ?
- Ce recunoaște? (valori, atitudini, cunoștințe, know-how);
- Cum se alocă? (criterii, dovezi, metodă de evaluare);
- Părțile interesate (cine îl dă, cine îl primește, cine îl citește, cine îl recunoaște etc.);
- Implementarea acestora.

O provocare importantă este ca aceste insigne să nu devină o formalitate, să nu banalizeze recompensarea și astfel să cadă în derizoriu. Printre soluții ar fi crearea unor insigne mai „oficiale”, care sunt cu adevărat legate de cursurile școlare. Astfel, acestea ar avea o recunoaștere mai largă, permițând totodată insigne „non-formale” care ar putea, printre altele, să fie autoproclamate de către entități precum cele ale organizațiilor de studenți.

Domeniul este vast și rămâne să fie explorat mai în detaliu, într-un timp destul de scurt. Insignele digitale pot rezolva într-un fel abandonul școlar, creșterea stimei de sine a elevilor, a motivației învățării și accentuarea aplicabilității acestuia. Este clar că într-o lume în care abilitățile și experiențele sunt la fel de importante ca ceea ce se învață pe băncile școlii, insignele digitale pot avea un loc important.

Bibliografie:

1. Mozilla Foundation et al., (2012) - Open Badges for Lifelong Learning, https://wiki.mozilla.org/images/5/59/OpenBadges-Working-Paper_012312.pdf;
2. Anderson, A., et al. (2013) - Steering user behavior with badges, Proceedings of the 22nd International Conference on World Wide Web, International World Wide Web Conferences Steering Committee, Geneva, Switzerland, pg. 95-106;
3. Farzan, R., et al. (2008) - Results from deploying a participation incentive mechanism within the enterprise, Proceedings of the SIGCHI Conference on Human Factors in Computing Systems, ACM, New York, NY, pg. 563-572;
4. Denny, P., (2013) - The effect of virtual achievements on student engagement, Proceedings of the SIGCHI Conference on Human Factors in Computing Systems, ACM, New York, NY, pg.763-772;
5. Hummel, H. G. K., et al., (2005) - Encouraging contributions in learning networks using incentive mechanisms, Journal of Computer Assisted Learning, vol. 21, no. 5, pp. 355-365
6. Abramovich, Schunn și Higashi (2013) - Are badges useful in education?: it depends upon the typeof badge and expertise of learner, Ed. Springer, Education Tech Research Dev, March 2013;
7. Castaño-Muñoz, et. al, (2016) - How Are Higher Education Institutions Dealing with Openness? A Survey of Practices, Beliefs, and Strategies in Five European Countries. Luxembourg: Publications Offices of the European Union;
8. Vitrine Technologies-Éducation (VTE), (2014), Open Badges in Education;
9. www.wikipedia.org.

Extracurricular activities - guide to good practice in ENGLISH Gymnasium level

Țele Lavinia Florina
Conțești Secondary School

Erasmus + mobility is, without a doubt, one of the most productive experiences a teacher can gain. The reasons are as numerous as they are convincing: the possibility to diversify the methods of approaching contents, visions, streamlining one's teaching methods, multicultural exchanges and good practices with partners from other countries, access to a wealth of information on universities in Europe for our students to help them decide to choose a certain specialty in the future and of course the enrichment of tourist horizons.

We live in a world where education is a necessity that needs to be promoted as a way to build cultural bridges between Europe's different communities. As educators, we are interested in having permanent cultural exchanges with other teachers in Europe, in getting to know other education systems, in familiarizing ourselves with various new learning methods and techniques that we can adapt to our own educational needs.

The training often translates into the ability to diversify the methods used, and from this perspective Erasmus + teaching and training courses for teachers are extremely valuable in terms of exchange of ideas, dialogue, collaborative relationships, improving the knowledge of English language, cultural development, new teaching methods and techniques, with direct effects, beneficial on our students and implicitly on the school and community in which we live.

In this sense, within the Erasmus + KA1 institutional project “Development of human resources of the Conteşti Gymnasium School through modern strategies for approaching the teaching act and non-formal education methods”, we benefited from a continuing education scholarship in London, Great Britain August 12-18, 2015, organized by ADC Technology Training Ltd. The objectives of the course were:

- Diversification of the interactive methods of approaching the didactic act at the English language classes.
- exploring multimedia techniques and sites with online resources to increase the motivation of students integrated in a digital world.
- promoting the dialogue between cultures and increasing the awareness of cultural diversity.

The “Language Development” course provided me with a wide range of teaching methods and materials, offered me new avenues for exploiting online resources, opened up new opportunities for me to compare the teaching of English in different European countries, to exchange ideas and to develop links between teachers from different European countries.

Training in the interactive approach to English lessons allows the innovation of one's own teaching approach and the increase of students ' interest in English, as well as the diversification of learning media that will lead to students' access to new language skills, new opportunities to study and become European citizens.

The course focused a lot on teamwork, on activities meant to stimulate the student's creativity, to give him freedom in communication. Automatically, games stimulate students' interest, distracting them from studying linguistic forms, which is why they use English receptively, spontaneously and productively. Such activities create a framework conducive to team spirit, the development of each student's personality and a competitive spirit.

Among the interesting interactive methods, I mention Dictagloss - a method by which students have to work first individually, then in groups to reconstruct a dictated text as concretely as possible. The major advantage of this interactive technique is that students will retain "chunks of language", expressions that go together in a context. Starting from this method, you can work on a given topic, for example Facebook, and you can develop the corner method, with arguments for / against Facebook, you can make a debate or presentations of students on Facebook or create a space for conversations on Facebook.

Encouraging communication on various general topics chosen together with the students, who are grouped into teams, each having to talk for a minute about a topic of their choice, was also a captivating idea.

Also, the use of songs to reiterate grammatical structures can make lessons more attractive and stimulating for learning English in a communicative context. The part I want to highlight in particular is the use of online resources in the classroom. The impetuous development of the society in which we live increases the volume of information that needs to be analyzed and processed. Consequently, the use of digital technologies is a necessity and a challenge that both teachers and students have to face. In this way, the computer and the virtual environment can bring inspiration and diversity to English language classes. Students can be taught to make video and audio presentations to motivate them to speak and communicate more actively.

Audio boom (http://audioboom.com) is free and can be used for audio presentations.
Audacity also (http://audacity.sourceforge.net) is also a software tool that can be downloaded on any type of computer and used even if you are not connected to the internet.

Voice thread is a site that teachers can use to upload images, texts, presentations and record various activities for students to listen to and complete required tasks.

These types of digital resources through which students post their own records of work tasks, benefit introverted, insecure students who do not have very good communication skills or are not good speakers, can streamline teacher time, can be used to create a journal. Personally, an article, for the accomplishment of some work tasks by the teacher and transmitted as homework to the students.

You can also stimulate students' imagination by making a game with answer options that you can upload to Kahoot.it and then students can play it on their own phones in the classroom, a way to allow students to use the phone during class. , but the use will be for educational purposes.

Many other useful materials for many interesting activities can be found on the Scoop.it websites (www.scoop.it/t/online-teaching-resources) and on http://goo.gl/1TzizO.

English language teachers will have the opportunity to benefit from new interactive methods and authentic materials that will add to their methodical and professional training and that will impose a European dimension in approaching the way English is taught.

There are two types of role-playing games that can be used in teaching English: with written text and without written text. In a role-play game with written text, the teacher can use an example from the English textbook, with students working in pairs, each student talking to his partner and playing different roles. Role-playing games without written text are those in which each student is assigned a role, and the student must use the knowledge he has to vote with his partner. Below are some ideas that can be used in English classes.

They can be adapted to each situation. ❖ Phone conversation. Talking on the phone is different from face-to-face conversation because it relies solely on language to communicate. In order for the role play to work properly, the

teacher asks the students to sit back to back. There is a wide range of ideas that are used for this type of role play: calling to make a complaint, talking to a friend or asking for information about a job. ❖ Shopping. This role-playing game can be simple or complex, depending on the situation. Key phrases like: "I would like ...", "How much are ...", "Good morning" are often important here. ❖ Making a hotel reservation. This type of role play allows students to practice specific vocabulary. Usually it will be in formal language, because it is a business conversation. It can also be done in the form of a telephone conversation. There is a wide range of opportunities here for students to learn new forms of vocabulary. ❖ Sharing opinions. The teacher chooses a topic that all students are interested in. Arrange the students in pairs and give them a list of questions to use. This will allow them to use their own expressions and use the language in a much more practical way. ❖ Interview for a job Work is usually a good topic. As a result, a role play for a job is a great way for the whole class to learn specific vocabulary. This role play can be with written text or without written text. A good idea would be for the interviewer to design a set of questions and the interviewee to answer them.

My personal conclusion: Training activities help to increase confidence that the school and European programs offer real chances for teachers to find diverse educational resources to increase students 'motivation to study modern languages as well as the community's interest in expanding teachers' concerns. Their professionalism and the need for the education system to be supported and continued.

In addition, communication with international partners offers the opportunity to introduce the European dimension in the classroom, knowledge of European methods and practices in the field of education, as well as the development of new Erasmus + partnerships.

Resources:

- Audio boom: http://audioboom.com
- Audacity: http://audacity.sourceforge.net
- Dogaru, Mihaela, Methodology and Ways of Teaching English. Module II, Credis Publishing House, Bucharest, 2002;
- Kahoot: Kahoot.it
- Scoop.it: www.scoop.it/t/online-teaching-resources
- Ur, Penny, A Course in Language Teaching, Cambridge University Press, 1996.
- Voice thread: https://voicethread.com/

ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Pro.ănv.preșcolar: ANGHEL JANINA
GPN„ FLORILE SOARELUI”MIOVENI

Motto:

“Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi și nu numai , să repete ceea ce au facut generațiile anterioare-oameni care să fie creativi,inventivi și cu dorința de a investiga.”

Jean Piaget

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignoram faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învață… precum mersul sau vorbirea.

Utilizarea instumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complex a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în masura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Construirea și utilizarea unor platform educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode:

- Posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente
- Posibilitatea includerii de prezentări grafice
- Posibilitatea de a viziona împreună, live video de pe web
- Posibilitatea de a invita on-line un formator de oriunde din lume
- Sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încat elevul poate reveni ori de câte ori consideră că este necesar
- Elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp

Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale este necesar să se aibă în vedere câteva aspecte:

- Aprecierea corectă a abilităților inițiale ale elevilor în legătura cu utilizarea instrumentelor IT și mai ales cu lucrul pe astfel de platforme
- Elaborarea și transmiterea către elevi a unui set de instrucțiuni clare de lucru cu platforma
- Stabilirea clară a sarcinilor ce le revin elevilor
- Asigurarea necesarului de resurse pentru derularea normală a activității (elaborarea suporturilor de curs și postarea pe platformă, dotarea corespunzatoare hardware si software în sălile destinate activităților, verificarea existenței la domiciliu a unei conexiuni la internet sau facilitarea utilizării unei stații de lucru în cadrul unității școlare).

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la: accentuarea studiului individual la elevi; dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime a elevilor;

dezvoltarea inițiativei elevilor; situarea celui ce învață (primește cunoștințe) în controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ; formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștințele pe care le posedă; construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștințelor pornind de la cel care învață; dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă a elevului.

Pentru a-și atinge scopul, mediile de învățare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul Internet-ului. Acestea trebuie să stimuleze motivația și munca individuală a elevului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții etc.

Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să ştim să comunicăm cu sau prin calculator, dar şi cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

Platformele tip e-learning reprezinta un stimul excelent pentru invatare si formare, in special pentru persoanele active, dinamice, care apreciaza interactivitate

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta. În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma.
În plus, în cazul platformelor electronice cooperative, utilizatorii mai au la dispoziţie posibilitatea de a crea anumite spaţii de lucru (foldere/directoare) în care pot partaja informaţii cu alţi utilizatori, care au acelaşi subiect de interes. În aceste spaţii se pot lansa dezbateri tematice şi utilizatorii pot lucra cu documente partajate. Cu alte cuvinte, autorul unui director poate invita alte persoane în spaţiul său de lucru, acestea obţinând astfel accesul la directorul partajat.

Facilităţile generale de personalizare oferite fiecărui utilizator implică faptul că de la o sesiune la alta, modificările făcute de fiecare utilizator în cadrul spaţiului său privat de lucru vor fi păstrate, atât din punct de vedere al informaţiilor oferite cât şi din punct de vedere al designului (schimbarea schemei de culori, schimbarea ordinii de prezentare a informaţiilor, termenele stabilite în calendarul propriu etc.).

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea. De asemenea, este un sprijin pentru învățare pentru persoanele care au nevoie de un program de lucru flexibil, sau cu nevoi speciale educaționale.

BIBLIOGRAFIE

·Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie, Note de curs, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret.

Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning, Editura Litera International, București, 2008

Glava, C.(2009), Formarea competențelor didactice prin intermediul e-learning-Modele teoretice și aplicative, Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca

Studiu de specialitate
Obstacole şi soluţii în folosirea softurilor educaţionale

Prof. Arsene Steliana Ionela
GPN,, Florile Soarelui”, Mioveni

Tehnologia, prin ea însăşi, nu schimbă şi nu îmbunătăţeşte predarea şi învăţarea. Cheiapentru introducerea cu succes a tehnologiei în predare şi în învăţare constă în acordarea unei atenţii sporite, managementului proceselor, strategiei, structurii şi mai ales rolurilor şi deprinderilor.”

Tehnologia este doar vârful icebergului în procesul de planificare a instruirii, servind doar ca vehicul util, printre altele vitale. Deci, introducerea în şcoala a internetului şi a tehnologiilor moderne duce la schimbări importante în procesul de învăţământ. Astfel actul învăţării nu mai este considerat a fi efectul demersurilor şi muncii profesorului, ci rodul interacţiunii elevilor cu calculatorul şi al colaborării cu profesorul. Această schimbare în sistemul de învăţământ vizează următoarele obiective :

1. Creşterea eficienţei activităţilor de învăţare
2. Dezvoltarea competenţelor de comunicare şi studiu individual

Atingerea acestor obiective depinde de gradul de pregătire a profesorului în utilizarea calculatorului, de stilul profesorului, de numărul de elevi, de interesul, cunoştinţele şi abilităţile acestora, de atmosfera din clasa şi tipul programelor folosite, de timpul cât se integrează softul în lecţie, de sincronizarea explicaţiilor cu secvenţele utilizate, de metodele de evaluare, de fişele de lucru elaborate. Utilizarea la întâmplare, fără un scop precis, la un moment nepotrivit, a calculatorului în timpul lecţiei duce la plictiseală, monotonie, ineficienţa învăţării prin neparticiparea unor elevi la lecţie, nerealizarea obiectivelor lecţiei şi poate produce repulsie faţă de acest mijloc modern de predareînvăţare-evaluare. Folosirea în exces a calculatorului poate duce la pierderea abilităţilor practice, de calcul şi de investigare a realităţii, la deteriorarea relaţiilor umane. De asemenea individualizarea excesivă a învăţării duce la negarea dialogului elev-profesor şi la izolarea actului de învăţare în contextul său psihosocial. Materia se segmentează şi se atomizează prea mult, iar activitatea mentală a elevilor este diminuată, ea fiind dirijată pas cu pas.

Totuşi utilizarea calculatorului are numeroase avantaje :

- Stimularea capacităţii de învăţare inovatoare, adaptabilă la condiţii de schimbare socială rapidă;
- Consolidarea abilităţilor de investigare ştiinţifică;
- Conştientizarea faptului ca noţiunile învăţate îşi vor găsi ulterior utilitatea ;
- Creşterea randamentului însuşirii coerente a cunoştinţelor prin aprecierea imediată a răspunsurilor elevilor ;
- Întărirea motivaţiei elevilor în procesul de învăţare ;
- Stimularea gândirii logice şi a imaginaţiei ;
- Introducerea unui stil cognitiv, eficient, a unui stil de muncă independentă ;
- Instalarea climatului de autodepăşire, competitivitate;
- Mobilizarea funcţiilor psihomotorii în utilizarea calculatorului ;
- Dezvoltarea culturii vizuale
- Formarea deprinderilor practice utile ;
- Asigurarea unui feed-back permanent, profesorul având posibilitatea de a reproiecta activitatea în funcţie de secvenţa anterioară;

- Facilităţi de prelucrare rapidă a datelor, de efectuare a calculelor, de afişare a rezultatelor, de realizare de grafice, de tabele ;
- Asigură alegerea şi folosirea strategiilor adecvate pentru rezolvarea diverselor aplicaţii ;
- Dezvoltă gândirea astfel încât pornind de la o modalitate generală de rezolvare a unei probleme elevul îşi găseşte singur răspunsul pentru o problemă concretă ;
- Asigură pregătirea elevilor pentru o societate bazată pe conceptul de educaţie permanentă (educaţia de-a lungul întregii vieţi);
- Determină o atitudine pozitivă a elevilor faţă de disciplina de învăţământ la care este utilizat calculatorul si faţă de valorile morale, culturale şi spirituale ale societăţii ;
- Ajută elevii cu deficienţe să se integreze în societate şi în procesul educaţional ;

De asemenea calculatorul este extrem de util deoarece stimulează procese şi fenomene complexe pe care nici un alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidenţă. Astfel, prin intermediul lui se oferă elevilor, modelări, justificări şi ilustrări ale conceptelor abstracte, ilustrări ale proceselor şi fenomenelor neobservabile sau greu observabile din diferite motive. Permite realizarea unor experimente imposibil de realizat practic datorită lipsei materialului didactic, a dotării necorespunzătoare a laboratoarelor şcolare sau a pericolului la care erau expuşi elevii şi profesorul. Elevii au posibilitatea să modifice foarte uşor condiţiile în care se desfăşoară experimentul virtual, îl pot repeta de un număr suficient de ori astfel încât să poată urmări modul în care se desfăşoară fenomenele studiate, pot extrage singuri concluziile, pot enunţa legi. De asemenea, calculatorul este folosit pentru dezvoltarea capacităţilor de comunicare, pentru colectarea, selectarea, sintetizarea si prezentarea informaţiilor, pentru tehnoredactarea unor referate. Astfel elevii îşi dezvoltă capacitatea de a aprecia critic acurateţea şi corectitudinea informaţiilor dobândite din diverse surse. Tehnica modernă şi învăţământul centrat pe nevoile, dorinţele si posibilităţile elevului impune desfăşurarea de activităţi diferenţiate pe grupe de nivel. Elevul poate parcurge materialul avut la dispoziţie în ritmul propriu şi nu mai este nevoit să reţină cantităţi uriaşe de informaţie. Trebuie să ştie doar să gândească logic şi să localizeze informaţia de care are nevoie. Prezentarea materialelor pe module cu grade diferite de dificultate permite elevului să cunoască exact la ce nivel este situat, să îşi recunoască limitele si posibilităţile. Astfel se dezvoltă conştiinţa de sine si dorinţa de a reuşi. Va cerceta, va învăţa motivat devenind astfel o fiinţa capabilă de autoinstruire.

Integrarea tehnologiei informatice şi comunicaţionale în procesul de predare-învăţare-evaluare, atrage după sine mai mult decât utilizarea softurilor educaţionale şi nu înseamnă numai utilizare exclusivă în scop de informare.

Profesorul are rolul de a pune resursele la dispoziţia elevilor pentru ca aceştia să lucreze pe cont propriu; resursele trebuie organizate în aşa fel încât să inspire elevii, să-i ajute în învăţare, să le stimuleze formarea de capacităţi de gândire de ordin superior şi să susţină practicile de instruire.

Tehnologia modernă este folosită în scop de resursă şi trebuie să fie conectată elementelor de conţinut disciplinar şi să ţintească realizarea obiectivelor urmărite prin unitatea de învăţare.

Exemple de instrumente TIC care pot fi utilizate frecvent, la clasă, de profesor, dar şi de elevi - atunci când îşi prezintă produsele învăţării: prezentările – sunt materiale descriptive, îmbogăţite cu imagini, materiale video-audio, diagrame, legături către alte surse (via Internet). Microsoft PowerPoint este aplicaţia prin care puteţi realiza prezentări variate.

Câteva sugestii prin care puteţi realiza o prezentare de succes: Primele 3 minute ale unei prezentări sunt destinate captării atenţiei elevilor/ clasei/ auditorului. De aceea, această parte se caracterizează prin utilizarea unor elemente care pot stârni interesul clasei. Redaţi liber ideile prezentate prin diapozitive, nu încercaţi să le citiţi. Auditorul parcurge mai

repede decât voi textul scris. De aceea, prezentările reuşite folosesc text numai pentru ideile principale, pe care prezentatorul le dezvoltă pentru a face atractivă expunerea. Pentru ca atenţia elevilor/ auditorului să fie îndreptată către vorbitor e bine să folosiţi un diapozitiv gol. Astfel, puteţi să stabiliţi contactul vizual cu interlocutorii. Dacă prezentarea este realizată la un cerc didactic, târg ştiinţific, expoziţie în cadrul unei conferinţe etc., puteţi realiza setarea timpul corespunzător fiecărui diapozitiv pentru ca prezentarea să ruleze singură, cu reluarea automată atunci când ajunge la sfârşit.

Utilizarea calculatorului si a Internetului permit o înţelegere mai bună a materiei într-un timp mai scurt. Se reduce timpul necesar prelucrării datelor experimentale în favoarea unor activităţi de învăţare care să implice procese cognitive de rang superior: elaborarea de către elevi a unor softuri şi materiale didactice necesare studiului. Se dezvolta astfel creativitatea elevilor. Aceştia învaţă să pună întrebări, să cerceteze şi să discute probleme ştiinţifice care le pot afecta propria viaţă. Ei devin persoane responsabile capabile să se integreze social. În cazul evaluării se elimină subiectivitatea umană, elevul fiind protejat de capriciile profesorului. Poate chiar să se autoevalueze. Este redusă starea de stres şi emotivitatea elevilor. Există posibilitatea evaluării simultane a mai multor elevi cu nivele de pregătire diferite, deoarece testele de evaluare sunt realizate de asemenea pe nivele de dificultate diferite. Se pot realiza recapitulări, sinteze, scheme atractive, animate care să ducă la reţinerea mai rapidă a informaţiei esenţiale. Se pot realiza jocuri didactice în scopul aprofundării cunoştinţelor şi dezvoltării abilităţilor practice sau în scopul îmbogăţirii acestora, proiecte, portofolii, pagini html.

Bibliografie:

Impactul formativ al utilizării AEL în educaţie. Bucureşti: TEHNE. Centrul pentru Dezvoltare şi Inovare în Educaţie.(2004)

Radu, I. T. (2000). Evaluarea în procesul didactic. Editura Didactică și Pedagogică

“Didactica Pro. Revistă de teorie şi practică educaţională”, dec. 2010, Chişinău, Nr.6 (64), pp.2-5, 8-12 2.

“Ghid metodologic de implementare a TIC în Curriculum naţional”, 2011, Bucureşti 3. MECTS (2011)“

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCATIONALE IN SCOALA ROMANEASCA

NEACSU ANA-MARIA

STAREA ÎN CARE NE AFLĂM NE-A FORȚAT SĂ FIM PĂRTAȘI AI UNEI SCHIMBĂRI RADICALE CARE PRESUPUNE ADEVĂRATE REVOLUȚII, ȘOCURI ÎN STRUCTURA SAU FUNCȚIONAREA ORGANIZAȚIEI PRIN REGÂNDIREA UTILIZĂRII TEHNOLOGIEI ȘI IMPLICIT, A FUNCȚIONĂRII ORGANIZAȚIEI DAR ȘI RESTRUCTURAREA ORGANIZĂRII, STRUCTURII ȘI CULTURII ȘCOLII.

ACESTE SCHIMBĂRI TRANSFORMAȚIONALE NE-AU DETERMINAT SĂ ABORDĂM PROCESUL DIDACTIC DINTR-O ALTĂ PERSPECTIVĂ PRIN ÎNLOCUIREA ÎN TOTALITATE A INTERACȚIUNILOR FACE-TO-FACE CU STUDENȚII ȘI COLEGII CU ÎNTÂLNIRILE MIJLOCITE DE APLICAȚIILE DIN MEDIUL VIRTUAL. TRECEREA DE LA PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV DESFĂȘURAT ÎN CADRUL GRUPULUI EDUCAȚIONAL ȘI BAZAT PE RELAȚII PSIHOLOGICE DIRECTE, NEMIJLOCITE, DE TIPUL FAȚĂ-ÎN-FAȚĂ, LA DERULAREA ACTIVITĂȚILOR DIDACTICE, EXCLUSIV PRIN MIJLOACE MODERNE DE COMUNICARE ONLINE, POATE CONDUCE LA SCHIMBĂRI PERCEPTIVE ALE PARADIGMEI EDUCAȚIONALE.

ACEASTĂ NOUĂ ABORDARE A EDUCAȚIEI TREBUIE SĂ FIE DIRECȚIONATĂ ÎN SPIRITUL DEZVOLTĂRII AUTOEDUCAȚIEI, ATÂT A CADRELOR DIDACTICE, CÂT ȘI A ELEVILOR ȘI STUDENȚILOR PENTRU CĂ NIMENI NU A FOST PREGĂTIT PENTRU ÎNVĂȚAREA ÎN TOTALITATE ÎN MEDIUL ONLINE. CADRELE DIDACTICE AU FOST PROVOCATE SĂ SE ADAPTEZE RAPID ȘI SĂ TRANSMITĂ UN MESAJ IMPORTANT ELEVILOR/STUDENȚILOR: ÎNVĂȚAREA CONTINUĂ DINCOLO DE ȘCOALĂ ȘI CU INSTRUMENTE ONLINE ACCESIBILE TUTUROR ȘI MULTĂ DETERMINARE; SE POATE FACE PROGRES; SE POT ÎNCURAJA ELEVII /STUDENȚII SĂ ÎNVEȚE ȘI SĂ LUCREZE INDEPENDENT.

SITUAȚIA NOU GENERATĂ, NEEXPERIMENTATĂ ȘI NEADAPTATĂ S-A CONCRETIZAT RAPID ÎNTR-O ÎNVĂȚARE DE TIP ONLINE, SINCRONĂ, CARE A FOST INIȚIAL ABORDATĂ CU SCEPTICISM DE CĂTRE CEI MAI MULȚI PROFESORI ȘI CU ENTUZIASM ȘI CURIOZITATE DE CĂTRE CEI MAI MULȚI ELEVI/STUDENȚI.

ÎN ACEST CONTEXT, PROFESORII AU FOST NEVOIȚI SĂ INTEGREZE ÎNTR-UN TIMP FOARTE SCURT TIC ȘI NOILE TEHNOLOGII DE PREDARE ÎN PROGRAMELE LOR DE INSTRUIRE. ORGANIZAREA PROCESULUI DE ÎNVĂȚARE ÎN MEDIUL ONLINE PRESUPUNE O PREGĂTIRE SPECIALĂ, NU NUMAI DIN PERSPECTIVA ADAPTĂRII ȘI GESTIONĂRII CONȚINUTULUI, A ASIGURĂRII MIJLOACELOR NECESARE PROCESULUI DE INSTRUIRE, A FLEXIBILITĂȚII METODOLOGIEI DE PREDARE, CI, MAI ALES, DIN PERSPECTIVA PREGĂTIRII RESURSEI UMANE (PROFESORI ȘI ELEVI/STUDENȚI, DEOPOTRIVĂ) PENTRU O ASTFEL DE EXPERIENȚĂ DIDACTICĂ.

AVÂND CA PREMISĂ UN ASTFEL DE OBIECTIV, MANAGEMENTUL INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT A FOST DETERMINAT ÎN A LUA DECIZII ȘI A IMPLEMENTA DIFERITE MODALITĂȚI DE INTERACȚIUNE EDUCAȚIONALĂ ÎNTRE CADRELE DIDACTICE ȘI ELEVI/STUDENȚI. ÎN UNELE SITUAȚII, EXISTĂ DECIZII CLARE PRIVIND MODALITĂȚILE DE INTERACȚIUNE EDUCAȚIONALĂ (AVEM EXEMPLE DE UNIVERSITĂȚI CARE REGLEMENTEAZĂ DOAR ANUMITE PLATFORME EDUCAȚIONALE CARE SUNT UTILIZATE ÎN ACTIVITATEA EDUCAȚIONALĂ; LA FEL, RECOMANDĂRILE UNOR INSPECTORATE ȘCOLARE PENTRU PLATFORMELE EDUCAȚIONALE CARE VOR FI ACCESATE). ÎN CELE MAI MULTE SITUAȚII, ÎNSĂ, CADRELE DIDACTICE ȘI/SAU ELEVII/STUDENȚII AU ACCESAT DIFERITE FORME EDUCAȚIONALE, MAI MULT SAU MAI PUȚIN CONVENȚIONALE (DE LA MIJLOACE DE COMUNICARE INFORMAȚIONALE PRECUM WHATSAPP, FACEBOOK MESSENGER, E-MAIL, SERVICIUL DRIVE, SKYPE, LA PLATFORME EDUCAȚIONALE VARIATE CARE AU FOST

PROMOVATE ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ PE INTERNET ȘI SUNT ÎN VARIANTA FREE - GOOGLE MEET, ZOOM ȘI APLICAȚII ASQ, KAHOOT, QUIZZIZ, WORDWALL, PADLET, TWINKL, DIGITALIADA, PÂNĂ LA PLATFORME EDUCAȚIONALE RECOMANDATE INSTITUȚIONAL, PRECUM SUITA GOOGLE FOR EDUCATION, GOOGLE CLASSROOM, EDMODO, EASYCLASS ȘI CLASSDOJO SAU PLATFORMA EDUCAȚIONALĂ MOODLE CU PRECĂDERE PENTRU MEDIUL UNIVERSITAR).

MODALITĂȚILE DE ORGANIZARE A INTERACȚIUNII EDUCAȚIONALE SUNT REGIONALE (CAZUL UNOR ISJ-URI), INSTITUȚIONALE (CAZUL UNOR UNIVERSITĂȚI) SAU NEORGANIZATE (ÎN CEA MAI MARE PARTE). MĂSURI ADOPTATE LA NIVEL NAȚIONAL EXISTĂ DOAR ÎN CEEA CE PRIVEȘTE ASIGURAREA MEDIULUI OPTIM DE ÎNVĂȚARE PENTRU ELEVII CARE VOR SUSȚINE EXAMENE NAȚIONALE (EXAMENUL DE EVALUARE NAȚIONALĂ ȘI DE BACALAUREAT) PRIN ORGANIZAREA ACTIVITĂȚILOR EDUCAȚIONALE TV (PROGRAMUL TELEȘCOALA), MODEL PRELUAT ȘI DE UNELE INSPECTORATE ȘCOLARE LA NIVELUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR. LISTA PREZENTATĂ NU ESTE EXHAUSTIVĂ; INTERNETUL ABUNDĂ DE SUGESTII DE INSTRUMENTE ONLINE CARE POT FI ACCESATE ÎN ACEASTĂ PERIOADĂ CA FORME DE ORGANIZARE A ACTIVITĂȚII EDUCAȚIONALE.

ÎN MOD FIRESC, NOUL DEMERS EDUCAȚIONAL VA AVEA EFECTE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE INFLUENȚA MEDIUL EDUCAȚIONAL ASTFEL CONSTRUIT ASUPRA REZULTATELOR ÎNVĂȚĂRII ELEVILOR/STUDENȚILOR.

1. CE ÎNSEAMNĂ PENTRU UN ELEV/STUDENT TRECEREA LA ȘCOALA ONLINE? CUM PERCEPE EL ACEASTĂ SCHIMBARE?
2. CE IMPACT ARE ASUPRA LUI?
3. CE MODIFICĂRI COMPORTAMENTALE, EMOȚIONALE SE PRODUC?
4. CE CONSECINȚE ARE LIPSA INTERACȚIUNII DIRECTE CU PROFESORII? INTERACȚIUNEA VIRTUALĂ POATE ȚINE LOC DE INTERACȚIUNE DIRECTĂ?
5. CARE VOR FI REZULTATELE ÎNVĂȚĂRII? PUTEM VORBI DE ATINGEREA REZULTATELOR PREFIGURATE ALE ÎNVĂȚĂRII? ÎN CE MĂSURĂ SE POATE VORBI DE FORMAREA COMPETENȚELOR SPECIFICE ÎN CONTEXTUL ÎN CARE ACTIVITATEA ON-LINE ESTE CU PRECĂDERE CENTRATĂ PE ASPECTUL TEORETIC?

ÎN CONTEXTUL ÎNVĂȚĂRII ON-LINE, LITERATURA DE SPECIALITATE ADUCE ÎN PRIM PLAN CONCEPTUL DE E-PREGĂTIRE, CARE SE REFERĂ LA ATÂT LA E-PREGĂTIREA ORGANIZAȚIEI ȘCOLARE PENTRU A PUTEA IMPLEMENTA ÎNVĂȚAREA DE TIP ONLINE (PROCES DE ÎNVĂȚĂMÂNT CLAR ORGANIZAT ȘI REGLEMENTAT, INFRASTRUCTURĂ FIABILĂ, ACCES FACIL LA INFRASTRUCTURĂ, RESURSĂ UMANĂ SUPORT PREGĂTITĂ), LA E-PREGĂTIREA ELEVILOR/STUDENȚILOR CARE TREBUIE SĂ DEȚINĂ ABILITĂȚILE DE UTILIZARE A COMPUTERULUI ȘI A ACCESĂRII INTERNETULUI, PRECUM ȘI ABILITĂȚI PENTRU UTILIZAREA RESURSELOR ONLINE, SĂ DEMONSTREZE CAPACITĂȚI DE AUTONOMIE ÎN ÎNVĂȚARE ȘI DE AUTOEVALUARE, ABILITĂȚI DE ORGANIZARE ȘI DE MANAGEMENT AL ÎNVĂȚĂRII, SĂ DISPUNĂ DE INTERES ȘI MOTIVAȚIE PENTRU ÎNVĂȚARE, DE ABILITĂȚI DE A COMUNICA CU GRUPUL, SĂ MANIFESTE RESPONSABILITATE, SPONTANEITATE ȘI PROMPTITUDINE ÎN REZOLVAREA SARCINILOR, DAR ȘI LA E-PREGĂTIREA PROFESORULUI, CARE TREBUIE SĂ DEMONSTREZE EXPERIENȚĂ RELEVANTĂ ÎN UTILIZAREA TIC ÎN PROCESUL DIDACTIC, CUNOȘTINȚE ȘI ABILITĂȚI PENTRU MANIPULAREA HARDWARE-ULUI ȘI A SOFTWARE-ULUI, ABILITĂȚI DE SELECTARE CRITICĂ A RESURSELOR EDUCAȚIONALE, ADAPTAREA STILULUI DE PREDARE LA NOUL MEDIU DE ÎNVĂȚARE, MANIFESTAREA DE ATITUDINI POZITIVE FAȚĂ DE TEHNOLOGIE.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare/academice, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

Invățământul românesc in vremea schimbării

Prof. Angelica Soare,
Liceul Tehnologic Dacia Pitești

Anul 2020 si situatia la nivel mondial generate de epidemia de Covid-19 au determinat o schimbare radicală, o adevărată revoluție, în structura și funcționarea institutilor de invatamant romanesc.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu elevii și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor/studenților: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi/studenți. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (avem exemple de universități care reglementează doar anumite platforme educaționale care sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii/studenții au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle.

Modalitățile de organizare a interacțiunii educaționale sunt regionale (cazul unor ISJ-uri), instituționale (cazul unor universități) sau neorganizate (în cea mai mare parte). Măsuri adoptate la nivel național există doar în ceea ce privește asigurarea mediului optim de învățare pentru elevii care vor susține examene naționale (examenul de Evaluare Națională

și de Bacalaureat) prin organizarea activităților educaționale TV (programul Teleșcoala), model preluat și de unele inspectorate școlare la nivelul învățământului preuniversitar. Lista prezentată nu este exhaustivă; internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității educaționale.
În mod firesc, noul demers educațional va avea efecte în ceea ce privește influența mediul educațional astfel construit asupra rezultatelor învățării elevilor/studenților..Trebuie sa fim pregatiti sa facem fata provocarilor, gasind raspunsuri si solutii la intrebarile:

1. *Ce înseamnă pentru un elev trecerea la școala online? Cum percepe el această schimbare?*
2. *Ce impact are asupra lui?*
3. *Ce modificări comportamentale, emoționale se produc?*
4. *Ce consecințe are lipsa interacțiunii directe cu profesorii? Interacțiunea virtuală poate ține loc de interacțiune directă?*
5. *Care vor fi rezultatele învățării? Putem vorbi de atingerea rezultatelor prefigurate ale învățării? În ce măsură se poate vorbi de formarea competențelor specifice în contextul în care activitatea on-line este cu precădere centrată pe aspectul teoretic?*

În contextul ***învățării on-line***, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de ***e-pregătire***, care se referă la atât la ***e-pregătirea organizației școlare*** pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la ***e-pregătirea elevilor/studenților*** care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la ***e-pregătirea profesorului***, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.
E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare/academice, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

Studiu de caz privind comunicarea organizațională în cadrul unei firme

Cîrcotă Roxana
Liceul Tehnologic General de Marină Nicole Dumitrescu Maican

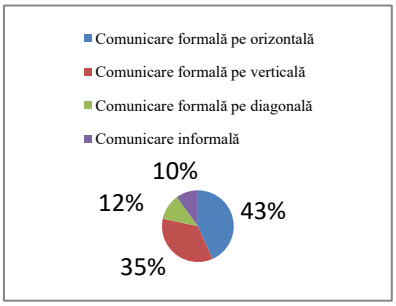
S.C. MIRUNA SRL s-a înfiinţat în anul 1996, este reprezentată de o persoană juridică română, cu formă de răspundere limitată, având sediul oficial pe Str. Caișilor, nr. 12-20, sector 2, București, România. Compania este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J40/7696/1997 și C.U.I 9832823, nr. tel. 021 252 10 36/63, nr. fax. 021 252 10 73.

Scopul efectuării acestei cercetări îl constituie în principal determinarea modului în care se realizează comunicarea internă, în cadrul firmei S.C. MIRUNA SRL.

Chestionarul este alcătuit din 10 de întrebări, în care am utilizat 3 tipuri de scală: nominală, ordinală şi de interval. *Colectivitatea cercetată* este reprezentată de cei 110 de angajați. Recoltarea informaţiilor se va face prin metoda anchetei. Tehnica folosită va fi cea a interviului structurat, tuturor subiecţilor fiindu-le prezentat acelaşi chestionar. Numărul indivizilor intervievaţi este de 20 de persone.

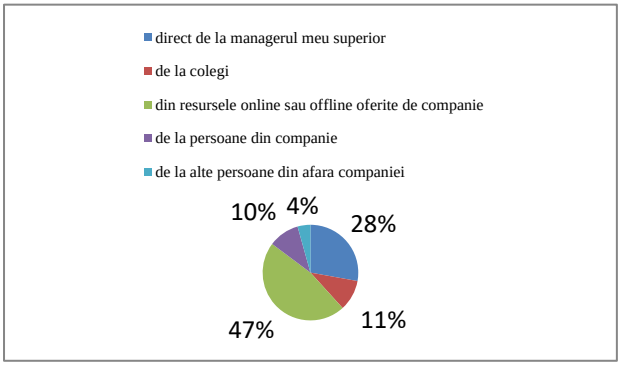
1.Ce tip de comunicare este dominant în compania Dvs.?

- Comunicare formală pe orizontală (interdepartamentală)
- Comunicare formală pe verticală (de la superior, la subaltern sau invers)
- Comunicare formală pe diagonală (de la un subaltern dintr-un departament la superiorul altui departament)
- Comunicare informală (cea care nu are loc prin intermediul căilor formale)

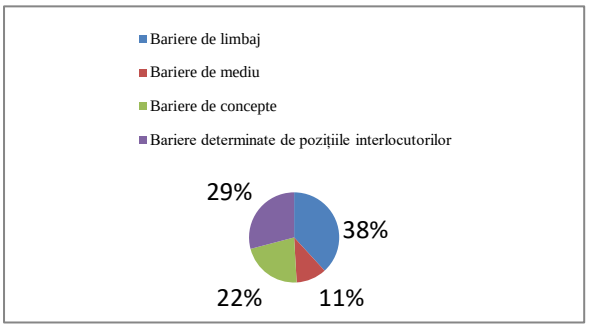
2.Când aveți o dificultate în activitatea dumneavoastră, care sunt metodele cele mai des utilizate în obținerea informațiilor de care aveți nevoie?

- Direct de la managerul meu superior
- De la colegi
- Din resursele online sau offline oferite de companie
- De la alte persoane din companie
- De la alte persoane din afara companiei

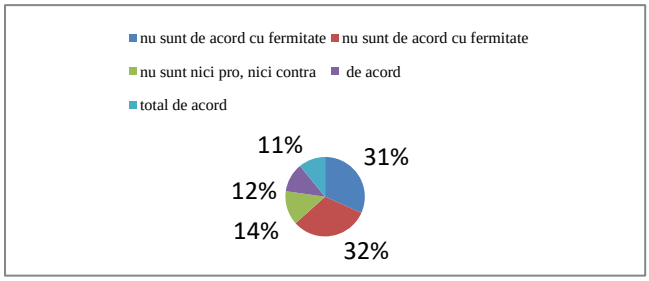
3.Care sunt cele mai des întâlnite piedici care se interpun în procesul de comunicare pe care le întâmpinați în departamentul în care lucrați?

- Bariere de limbaj (dificultăți de exprimare, expresii confuze sau idei preconcepute)
- Bariere de mediu (poluare fonică ridicată)
- Bariere de concepte (presupuneri, bănuieli, concluzii pripite)
- Bariere determinate de pozițiile interlocutorilor (percepția eronată cu privire la subiectul sau situația comunicațională)

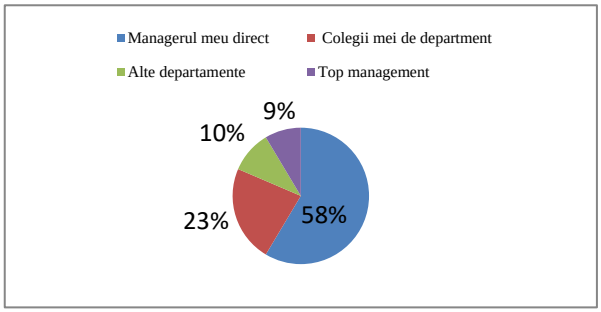
4.Pentru a transmite ideile mele top-managementului trebuie mai întâi să i le comunic managerului meu direct.

- Nu sunt de acord cu fermitate
- Nu sunt de acord
- Nu sunt nici pro, nici contra
- De acord
- Total de acord

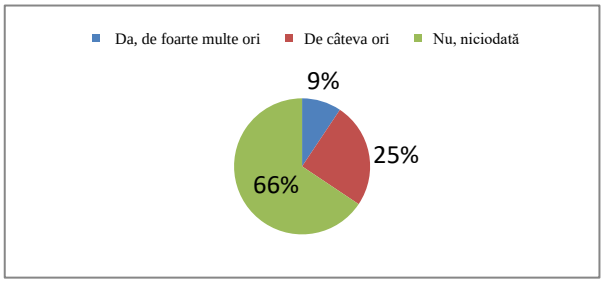
5.Primesc cele mai multe informații detaliate și exacte de la...

- Managerul meu direct
- Colegii mei de department
- Alte departamente
- Top management

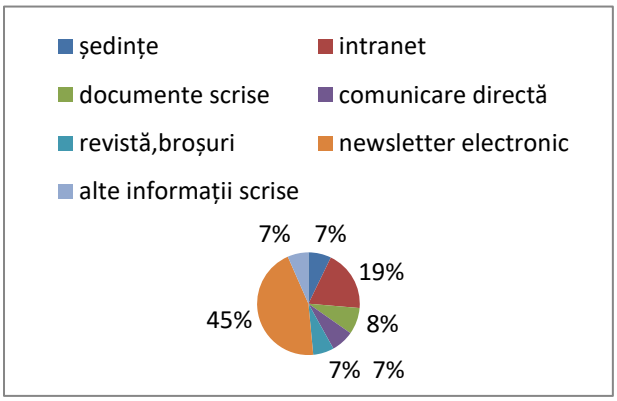
6.Vi s-a întâmplat să fiți nevoit/ă să amânați activitățile pe care le aveați de făcut din lipsă de informații?

- Da, de foarte multe ori
- De câteva ori
- Nu, niciodată

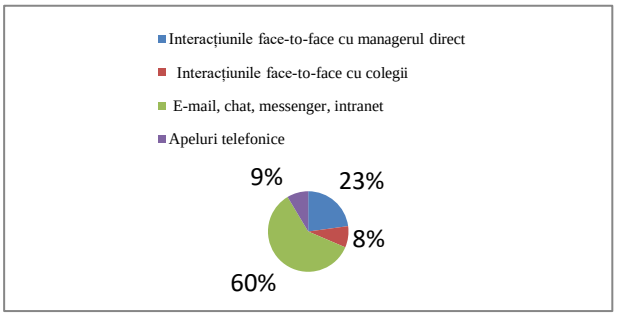
7.Prin ce căi vi se comunică sarcinile pe care le aveți de îndeplinit?

- Ședințe
- Intranet
- Documente scrise
- Comunicare directă (face-to-face)
- Revistă, broșuri interne (tipărite)
- Newsletter electronic
- Panou cu postituri sau alte informații scrise.

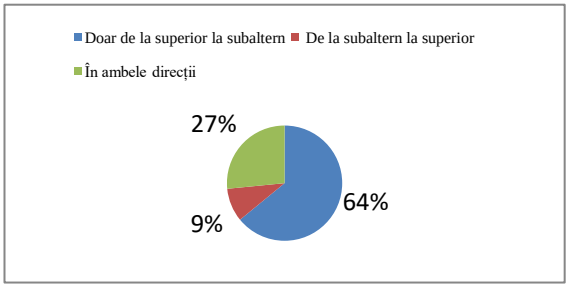
8. **Care din metodele de mai jos vi se pare cea mai eficientă?**

- Interacțiunile face-to-face cu managerul direct
- Interacțiunile face-to-face cu colegii
- E-mail, chat, messenger, intranet
- Apeluri telefonice

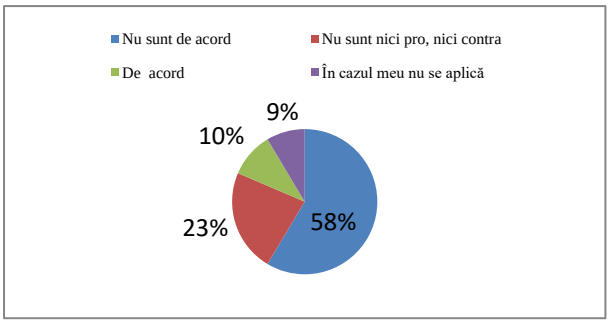
9. **Ce direcție predominantă are comunicarea formală pe verticală din cadrul organizației Dvs. atunci când se stabilesc obiectivele?**

- Doar de la superior la subaltern
- De la subaltern la superior
- În ambele direcții

10. **Pentru mine, participarea la întâlnirile de grup ale departamentului din care fac parte sunt productive în sensul că aflu informații noi de care am nevoie.**

- Nu sunt de acord
- Nu sunt nici pro, nici contra
- De acord
- În cazul meu nu se aplică

Principalii factori care au contribuit la creşterea şi succesul firmei sunt perseverenţa, calitatea produselor şi serviciului oferit, o bună organizare adistribuției, o activitate de marketing susţinută şi bine ţintită, și bineînțeles o comunicare bună, a făcut posibilă performanța extraordinară a companiei. De calitatea şi funcţionalitatea comunicării depinde modul în care sunt folosite resursele şi sunt atinse scopurile. Eficienţa acestei companii se bazează pe specializarea funcţiilor la nivel de departamente şi de indivizi şi pe complementaritatea acestor funcţii. De aici rezultă importanța comunicării, necesitatea schimbului de informaţii între departamente, între indivizi, între organizaţie şi mediul său socio-economic.

Toţi angajaţii au fişa postului cu atribuţiile de serviciu scrisă şi întocmită de directorii de departamente. Procesul de evaluare a performanţelor este descris prin productivitatea muncii, creșterea pe piața și atragerea de noi clienți. În cadrul firmei nivelul de principii morale şi motivaţie este menţinut ridicat prin salarii şi stimulente.

Cu peste 110 membrii, echipa este cea mai valoroasă resursă a companiei. Urmăresc să atragă tineri care sunt talentaţi, motivaţi şi interesaţi să lucreze într-o companie în care contribuţia lor se materializeaza în rezultate spectaculoase. Principiile lor vizează recompensarea angajaţilor în funcţie de eforturile depuse. Respectă şi preţuiesc angajaţii pentru plus-valoarea adusă firmei.

În ceea ce privește comunicarea internă ceea ce predomină în compania MIRUNA SRL este o rețea flexibliă, deci angajații au o mai mare libertate de comunicare și acces nelimitat la canalele de comunicare. În mare parte informațiile în interiorul companiei sunt disponibile oricărui angajat.

Propun un nou tip de comunicare online. Realizarea unui blog al companiei la care au acces doar angajații, și unde se discută absolut orice problemă legată de serviciu. Aici se încarcă și documente importante, precum diferite reglementări, rapoarte, decizii. Blog-ul este organizat pe departamente (HR, marketing, vânzări, etc.). Fiecare angajat poate să comunice liber cu colegii săi, să posteze informații referitoare la departamentul său, dar și să vadă informațiile referitoare la celelalte departamente. Este o comunicare pe orizontală, căci fiecare angajat poate discuta cu oricare alt angajat din alt departament indiferent de poziția ierarhică a acestuia. Blog-ul se deschide automat când se deschid calculatoarele, și oferă posiblitatea unei comunicări interne rapide și în timp real. Există o persoană desemnată a se ocupa de buna funcționare a blog-ului și de a încărca toate documentele utile. Diferite rapoarte sau reglementări care sunt încărcate pe blog, sunt deasemenea arhivate și în formă fizica (hârtie), mai ales cele care necesită semnătură și ștampilă. În urma formării acestui blog s-a constatat că moralul grupurilor este mai ridicat, datorită responsabilizării pentru informația pe care o trimit.

Climatul predominant în compania SC. MIRUNA S.R.L este cel de cooperare, caracterizat prin respect, simpatie, empatie, încredere reciprocă și centrare pe sarcină, iar feedback-ul este unul reciproc și constructiv, atât dinspre angajați spre conducere, și de cele mai multe ori dinspre conducere spre angajați.

Bibliografie:

1. Cândea, Rodica, *Comunicarea organizaţională aplicată*, Bucureşti, Editura Expert, 2008.
2. V. Danciu, A. Grigorescu, *Marketing, metodologie si practică*, Editura Dacia Europa Nova, Lugoj, 2000.
3. Păuș V.A.-*Comunicare si resurse umane*, Editura Polirom, Bucuresti, 2006

Radioactivitatea

Prof. Popa Vasilica Iolanda

Din cei aproximativ 2000 de nuclizi cunoscuţi până în prezent doar 290 sunt stabili, ceilalţi sunt instabili şi se transformă spontan, fără vreo intervenţie exterioară în nuclee stabile.

Trecerea spre un nucleu stabil se poate face printr-o singură transformare sau prin mai multe transformări trecând prin stări intermediare instabile până la starea finală stabilă, şirul lor formând o ***serie de dezintegrare***.

Un nuclid instabil se transformă în mod spontan într-un nuclid mai stabil, cu emisie de radiaţie.

Prin **radioactivitate** se înţelege capacitatea nucleelor instabile de a emite radiaţii ionizante. Acest fenomen se numeşte dezintegrare radioactivă, în urma căreia nucleul suferă o modificare bine determinată.

Obs. În majoritatea cazurilor, nucleele radioactive naturale sunt cele grele, cu Z cuprins între 81 şi 94. Există însă şi nuclee relativ uşoare, natural radioactive, cum sunt ^{14}C sau ^{40}K.

De exemplu, ${}^{14}_{6}C$ radioactiv $\rightarrow$ ${}^{14}_{7}N$ stabil + β^-

Iradierea este acţiunea de expunere la radiaţii a unui corp, iar interacţiunea dintre radiaţie şi substanţă provoacă, în general, transformări în acel corp.

Transformările din organismele vii sunt cunoscute sub numele de „efecte la iradiere”. Dacă sursa de radiaţii este exterioară corpului iradiat se foloseşte termenul de „**iradiere externă**”, dacă sursa de radiaţii este încorporată sau distribuită în masa corpului, se foloseşte termenul de „**iradiere internă**”.

După natura surselor de radiaţii, aflate în mediul înconjurător independent de voinţa omului, sau „realizate de om”, distingem **iradierea naturală** şi **artificială** sau antropică.

Iradierea organismului datorată surselor naturale de radiaţii se numeşte iradiere naturală.

Pe lângă *iradierea naturală* (92%) trebuie considerată *iradierea artificială* (8%) suplimentară, care poate fi medicală, profesională sau accidentală.

Iradierea medicală în scop diagnostic sau terapeutic reprezintă, după iradierea naturală, sursa majoră de expunere a populaţiei. Fie că se utilizează fascicule externe sau radiaţii provenite de la surse introduse în corp, procedurile diagnostice şi terapeutice aplicate în medicina nucleară conduc la o iradiere suplimentară.

Descoperirea radioactivităţii

În anul 1896 Henri Becqueral a descoperit radioactivitatea naturală. A demonstrat că uraniul şi sărurile sale emit spontan radiaţii care pot traversa corpurile şi impresionează placa fotografică.

Proprietatea nucleelor de-a emite radiaţii a fost numită de către Marie şi Pierre Curie **radioactivitate**.

În anul 1898 Marie şi Pierre Curie au descoperit radioactivitatea thoriului, poloniului, radiului. Uraniul şi thoriul au o activitate mai puţin intensă decât poloniul şi radiul.

Radiaţiile emise de substanţele radioactive au o serie de proprietăţi caracteristice, ca ionizarea gazelor, impresionarea emulsiei fotografice, provocarea luminiscenţei unor substanţe, degajarea de energie.

În anul 1934 Irène şi Frédéric Jolliot-Curie au descoperit radioactivitatea artificială.

Prin iradiere, în special cu neutroni, unele elemente care în mod natural sunt stabile, devin radioactive. (În urma proceselor radioactive sunt emise radiaţii α, β şi γ)

Radioactivitatea a fost descoperită inițial la elementele grele care se întâlnesc în natură: U, Ra, Ac, Th. Dezintegrarea acestor elemente prin emisia de particule α și β nu duce la formarea unui nucleu stabil, ci aceasta se realizează prin formarea unor radioelemente intermediare care derivă unul din altul.

În anul 1940 a fost descoperită seria neptuniului, care este o serie radioactivă artificială.

Radiația de origine naturală

Radioactivitatea naturală, componentă a mediului înconjurător, este determinată de prezența în sol, aer, apă, vegetație, organisme animale, precum și în om a substanțelor radioactive de origine terestră, existente în mod natural din cele mai vechi timpuri. Radiațiilor emise de aceste surse naturale se adaugă și radiația cosmică extraterestră. Fiecare dintre noi este expus radiațiilor naturale, iar, în funcție de o serie de factori locali, doza este mai mare în zonele cu radioactivitate naturală crescută, în localitațile situate
la altitudine mare etc.

Radioactivitatea naturală terestră prezintă, în ultimele 4-5 decenii, modificări semnificative, datorate activitaților omului: aducerea la suprafată a minereurilor radioactive, extracția și utilizarea cărbunelui și apelor geotermale, utilizarea unor îngrășăminte minerale extrase din roci fosfatice etc.

Conform Raportului Comitetului Științific al Națiunilor Unite asupra Efectelor Radiațiilor Atomice (UNSCEAR) 1993, sursele naturale de expunere se împart în:

Surse aflate în afara organismului uman:

- de origine extraterestră (radiația cosmică);
- de origine terestră (radiațiile emise de radionuclizii existenți in scoarța pământului, în apă, în materialele de construcție, în vegetație)

Surse existente în interiorul organismului, reprezentate de radionuclizii pătrunși în organism prin inhalare, ingestie și prin piele.

Radiația cosmică

Radiațiile de origine cosmică, venite din galaxia noastră (și de la Soare, mai ales în timpul erupțiilor solare) sau din afara ei, sunt relativ constante cantitativ. Numarul particulelor cosmice care intra în atmosfera Pământului este afectat de câmpul magnetic al acestuia, dar și de atmosfera terestră. Radiația cosmică, în interacțiune cu atmosfera, produce o radiație cosmică secundară, precum și un număr mare de radionuclizi – numiți și cosmogeni, dintre care cu importanță mare pentru expunerea populației la radiații, sunt: carbon-14, hidrogen-3, beriliu-7 și sodiu-22.

Datorită puterii mari de penetrare a radiației cosmice prin clădirile obișnuite, nu se poate face mare lucru pentru micșorarea contribuției acesteia la doza de expunere a omului.

Personalul navigant și călătorii, care participă la zborul cu avionul, primesc o doză de expunere suplimentară de peste 10 ori mai mare, datorită altitudinii.

Radiația terestră

Materialele din care este constituită scoarța Pământului conțin substanțe radioactive. Se consideră că energia rezultată din această radioactivitate naturală, din adâncul Pământului, contribuie la mișcarile scoarței terestre.

Radiația de origine terestră este dată de radionuclizii prezenți în scoarța Pământului, fie de la formarea acestuia și sunt cunoscuți sub numele de radionuclizi primordiali, precum: potasiu-40, uraniu-238, uraniu-235, thoriu-232, fie apăruți

prin dezintegrarea ultimilor trei, numiţi radionuclizi secundari; timpul de înjumătăţire (durata de viaţă fizică) al radionuclizilor naturali se situează între 10^{-7} secunde pentru plumb-212 si 10^{18} ani pentru bismut-209.

Potasiu-40 este cel mai important radionuclid natural, cu cca 120 părţi per milion (ppm) din elementul natural stabil, adica 0,0118 % din elementul potasiu şi care, prin radiaţiile beta si gama emise, este responsabil de o mare parte din doza de expunere la radiaţia naturală a omului.

În prezent materialele de construcţie sunt analizate de specialiştii în igiena radiaţiilor, fiind interzise de către Ministerul Sănătăţii cele cu radioactivitate naturală crescută. Există totuşi construcţii în mediul rural, mai ales în apropierea zonelor de exploatare uraniferă, cu conţinut radioactiv natural crescut, care conduc la mărirea dozei de expunere la radiaţii naturale.

Radioactivitatea artificială

Cunoaşterea de către om a fenomenelor legate de radioactivitate a început încă de la sfârşitul secolului trecut, dar cucerirea şi deci stăpânirea imenselor forţe din structura atomului a fost realizată abia în ajunul celui de al doilea război mondial.

Alături de radiaţiile nucleare cele mai cunoscute(alfa, beta şi gamma) emise în timpul dezintegrării radioactive, mai există radiaţiile X (Röntgen), precum şi electronii sau neutronii care iau naştere în aparate generatoare de radiaţii precum: aparatul Röntgen, acceleratorul de particule, ciclotronul, betatronul, dar numai pe timpul funcţionării instalaţiei respective. Radiaţiile obţinute din aceste instalaţii sunt utilizate, mai ales, în medicină pentru diagnostic şi tratament.

Descoperirea fisiunii nucleare în anul 1939, a dus destul de rapid la implicaţii şi consecinţe nemaiîntalnite pentru omenire şi anume: arma nucleară, motorul pentru propulsie şi mai apoi centrala nucleară electrică. În urma fisionării (scindării) unui atom greu de uraniu produs de un neutron, rezultă energie, peste 250 radionuclizi de fisiune şi de activare, precum şi neutroni de fisiune care, prin interacţiune cu alţi atomi de uraniu produc noi fenomene de fisiune, ceea ce poate duce la autoîntreţinerea reacţiei. Radionuclizii rezultaţi constituie o puternică sursă radioactivă, care se produce atât în urma exploziei nucleare cât şi în reactorul utilizat pentru propulsie sau pentru obţinerea curentului electric; la acestea, se adaugă uzina de tratare a combustibilului nuclear uzat.

Tratamente medicale

Instalaţiile de radiaţii X, alături de sursele închise de radiu-226, sunt printre primele surse de radiaţii utilizate de om în medicină, pentru diagnostic şi tratament.

În prezent, radiaţiile ionizante sunt folosite într-o mare varietate de proceduri de diagnostic, de la simple radiografii ale toracelui sau studii dinamice pentru diverse organe interne, până la tratarea cancerului. Radiaţiile date de sursele artificiale închise, precum pastila de cobalt-60, de sursele artificiale deschise şi de generatoarele de radiaţii, utilizate în medicină, constituie domeniul de activitate numit “medicina radiaţiilor”.

Una din principalele metode de tratare a cancerului este în mod paradoxal cea de iradiere cu doze foarte mari de radiaţii a ţesuturilor maligne care duce la distrugerea unor celule tumorale.

Mă adaptez, deci exist!
Reflecții privind folosirea platformelor de învățare

Autor: Prof.dr.Florica Dumitrescu
Liceul Teoretic ION BARBU,București

Orice macroproiect de dezvoltare socială plasează educația printre pricipalii factori de progres. Perfecționarea umană, este în mod firesc calea cea mai eficientă de a genera dezvoltare, într-o măsură axiomatică, fapt ce plasează dezbaterile legate de eficientizarea educației într-o stringentă actualitate.

Unde există o cerere, apar adesea și ofertele, astfel încât progresele din domeniul I.T. au generat o infrastructură a modernizării conținuturilor și procedeelor didactice.

Există o evoluție indiscutabilă a ofertei tehnologice făcute educației, de la sisteme tot mai adaptate acestui domeniu până la sporirea accesibilității la acestea. Accesibilitate înțeleasă și ca acces liber, negrevat de poveri pecuniare, oferit cu generozitate calculată de către specialiștii domeniului.

De partea cealaltă, mediul didactic a trebuit să includă în activitatea proprie elemente de nou (tehnic,atitudinal), fără de care demersul modernizării rămâne eventual un deziderat. Sporirea numărului de ore de T.I.C. , informatică și asigurarea infrastructurii școlare prin laboratoare specifice este un dat organizatoric, pe care trebuie să se grefeze disponibilitatea tuturor educatorilor, indiferent de specialitate, de a se adapta prin asumare la acest trend. Pentru ca trendul să devină un fapt natural, firesc de educație trebuie găsite elementele de complementaritate între activitatea tradițională cu virtuții incontestabile,validate de timp și aceste elemente de modernitate oferite de platformele de învățare.Tentația modei poate goli de eficiență chiar și un demers bine intenționat, realizat cu entuziasmul celui care a ajuns să priceapă, să deslușească în tainele tehnologiei educației, dacă nu se păstrează niște echilibre între relația didactică tradițională și nou. Nu trebuie uitat că mediul școlar nu este omogen, că pot exista rezerve, rezistențe, încremeniri în proiect, fapt ce poate genera inclusiv tensiuni între colegi.

Această preocupare ne modifică și percepții tradiționale de acum, precum cele legate de folosirea telefonului mobil de către elevi în mediul școlar. Văzut adesea - pe bună dreptate - ca un mod de evaziune de la activitatea școlară firească, interzis prin legi și regulamente școlare în unele țări, rolul telefonului mobil în activitatea școlară trebuie reconsiderat, simultan cu schimbarea de percepție pe care elevii trebuie să o realizeze în legătură cu utilizarea acestuia. Telefonul mobil, această prelungire a mâinii și creierului omului modern, tânăr sau vârstnic, trebuie să pătrundă licit, firesc în activitatea subiecților educației prin valorificarea atributelor de comunicare și de informare ale acestora. Deloc întâmplător, folosind popularitatea de care se bucură telefonul mobil, aplicații de tot felul, inclusiv platforme diverse de învățare, se află în oferta acestora. Conectivitatea ușor de realizat între mijloacele mobile și cele mai puțin mobile de tip desktop reprezintă o resursă valorificabilă.

Platformele existente oferă posibilitatea de a exersa prin diversificare și individualizare, abilități diverse, prin modalități atractive, adesea de joc aparent, tentante pentru elevi. Folosirea lor comportă pentru profesor o muncă de programare intensă și inspirată, control și capacitate de a valorifica adecvat aceste instrumente, care nu sunt un scop în sine, ci mijloace de învățare și consolidare.

Generatoarele de teste sunt prezente sub diferite denumiri și reprezintă o achiziție deja împlinită de ani buni de către mediul școlar de diverse vârste și posibilități. Ele si au depășit de altfel condiția primară si au devenit medii atractive de învățare eficientă.

Quizlet reprezintă un exemplu de soluție eficientă și versatilă, care a crescut spectaculos în ultimii ani sub aspectul posibilităților oferite privind accesul lingvistic, comanda vocală, inserția de imagini, colaborarea cu alți profesori etc. Munca de programare, pe care profesorul o realizează prin structurarea informației în binomul întrebare-răspuns, este răsplătită prin generarea de către soft a diverse teste, jocuri, prin care elevii își consolidează și evaluează cunoștințele într-o manieră plăcută, atractivă și antrenantă.

Quizizz realizează în forme chiar mai atractive sarcini similare de învățare prin repetiții, joc, evaluarea progresului, clasamente, statistici, organizare de clase etc. Aceste mijloace necesită o muncă susținută, adesea discretă pe care profesorul o depune, deoarece aceste platforme procesează ingenios ceea ce omul îi oferă. Folosirea lor eficientă trebuie să depășească faza de eveniment în programul uzual și să se integreze firesc în logica orei, pentru a fi eficiente. Este drept că dotarea tehnică adesea precară, structura tradițională a mobilierului școlar sunt uneori probleme de depășit, fapt ce transformă în spectacol ceea ce trebuie să țină de firesc.

GSuite for Education reprezintă de departe soluția cea mai complexă de a realiza activitate online în domeniul învățământului , fapt evidențiat și de adoptarea sa pe scară largă de un număr considerabil de unități de învățământ aparținând tuturor ciclurilor de pregătire. Integrarea Classroom, Meet, Drive, Gmail, Calendar etc. permite o gamă largă de posibilități de informare, conlucrare și evaluare didactică cu toate limitele pe care le au sau pe care obișnuința cu o manieră tradițională de activitate le identifică uneori cu o nedisimulată satisfacție. În evaluarea utilității sau limitelor acestor mijloace nu trebuie omise următoarele aspecte:

- orice apreciere trebuie făcută de pe poziția cunoșterii tuturor posibilităților pe care aceste mijloace le oferă. În fapt, adesea se învață și se folosesc părți din ceea ce platforma oferă, iar critica rezultă din necunoaștere sau resentiment;
- folosirea platformelor cu rezultate mulțumitoare nu se poate face cu păstrarea integrală a unor forme tradiționale legate de conținuturi, modalități de evaluare, elemente de raportare elev-profesor, elev-elev, profesor-profesor. Trebuie realizat în timp, un efort de adecvare sistemică a componentelor învățării la posibilitățile pe care aceste platforme le oferă.

Problematica proprietății intelectuale pentru materialele - multe rezultând dintr-o activitate didactică și științifică consistentă și dedicată a cadrului didactic - reprezintă o altă temă de reflecție. Spiritul generos ce domină funcționalitatea acestor platforme este *accesibilitate cât mai largă* la produsul informativ, științific, cultural , ori acest lucru nu trebuie totuși să lezeze dreptul autorilor de a le fi recunoscută munca ce este totdeauna diferită ca volum și calitate, deoarece suntem deosebiți. O soluție pusă la îndemâna profesorilor ce postează, pe platforme este gradarea accesului la produsul postat, elemente de criptare a documentelor, dar toate sunt soluții imperfecte.

Pandemia și consecințele sale profunde în plan sistemic, societal a generat schimbări multiple și în domeniul educației. Nicio componentă a domeniului nu a rămas în afara constrângerilor generate de pandemie: de la curiculă, relaționare didactică, notare, evaluare prin examene, relațiile dintre partenerii domeniului:școală, familie, elev etc.Totul a fost subsumat obiectivului păstrării sănătății tuturor subiecților domeniului educativ, uneori chiar cu forțarea logicii

domeniului, cum a fost măsura cererii acordului părinților pentru notare, sau criteriile de încheiere a situației școlare. Nu exista o experiență de acest tip în domeniu și unele exagerări în sensul permisivității pot fi explicate și astfel.

Dintre dificultățile percepute după câteva luni de activitate online total sau în sistem hibrid, se pot enumera: lipsa contactului nemijlocit dintre subiecții demersului educativ, acomodarea cu "tehnica" domeniului atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice, efortul școlii de a prelua prin acordare de licență gratuită a unei platforme de învățare, dotarea cu camere web, identificarea celor mai potrivite modalitați de relaționare în actul de învățare, de la postare de materiale (sinteze,video-uri, PPT-uri, link-uri, chestionare) la conferințele video cu colectivele de elevi. Peste dificultățile întâmpinate, nu se poate nega faptul că a fost dobîndită o experiență în utilizarea acestor mijloace pe care în condiții normale, profesori și elevi deopotrivă, ar fi asimilat-o într-un timp mai indelungat. Există încă rezistență la utilizarea acestor forme de instruire, explicabile fie prin limitele procedurii, fie prin poziția rezervată pe care fie profesori sau părinți, uneori elevi, o manifestă. Se invocă faptul că folosirea platformelor de învățare nu se ridică la nivelul pregătirii față în față, contactul nemijlocit uman fiind o resursă inestimabilă în actul complex al învățării și educării. Insistența pe acestă explicație - de altfel utilă în evaluarea acivității - ascunde uneori propria dificultate de adaptare la nou, teama pierderii indispensabilității profesorului, perfect nejustificată cel puțin în acest moment în care nu se pune problema exclusivității ci a complementarității între învățământul modern, față în față, și folosirea platformelor de învățare. Este o plăcere să descoperi posibilitățile acestora, eventual de a limita ce este repetitiv, monoton și adesea obositor în corectarea clasică a unor teste prin folosirea unei ***teme-chestionar*** în care faci un efort de concepție, dar testul se autocorectează, furnizează elevului nota și realizează un tabel cu elevii, notele și eventualele greșeli, salvat în Drive,la care ai acces oricând .

Există rezerve legate de acuratețea comportamentului unor elevi care își disimulează absența din fața camerei web, prin transferul către părinți sau frați a acestei sarcini, transferul de răspunsuri între colegi, fapt ce viciază individualizarea pregătirii și evaluarea.

Aceste constatări și altele nu trebuie să descurajeze, ci să conducă atât la perfecționarea ofertei acestor platforme, cât și la diversificarea modalităților de lucru ale profesorilor, astfel încât să se ajungă la diminuarea tentativelor de evaziune sau fraudă școlară. În fond, nici prezența în clasă nu elimină tentative de acest gen, generarea de anticorpi educativi, regulamentari, fiind soluții ale problemei .Uneori, creatorii platformelor oferă unele soluții la aceste probleme cum ar fi - rămânând în domeniul temelor-chestionar-cea a ordonarii diferite a itemilor din chestionar pentru a descuraja transmiterea ilicită a rezultatelor prin îngreunarea procedurii. Evident, eforturile în acest sens se vor înmulți pe măsură ce interesul pentru folosirea platformelor de învățare va crește.

În concluzie, putem reține faptul că schimbările din activitatea școlară vor însemna pentru domeniul educație:

- diversificarea activității didactice-cu păstrarea unui raport rațional între tradițional și modern;
- asigurarea continuității activității educative. Folosirea mijloacelor online, asigură continuitatea procesului de instruire, întrerupt uneori de intemperii sau evenimente politice. Există șansa reală ca sintagma ***întreruperea cursurilor*** să fie înlocuită în cel mai nefericit caz cu ***căderea internetului;***
- folosirea platformelor de învățare ca mijloc de incluziune a persoanelor cu dizabilități motorii, lingvistice etc.o experiență pe care am parcurs-o cu succes și satisfacție sub aspectul eficienței , cu elevi ai școlii.

- receptivitate din partea ofertanților în a adapta la realitățile școlare sistemele oferite prin: diversificare accesibilizare, limitare a posibilităților de fraudă. De exemplu, posibilitatea de a folosi o platformă tip-conferință pe o durată de minim 2 ore și pentru o participare de minim 100 de persoane, gratuit și pe o perioadă nedeterminată, fără vreo legătură conjuncturală cu vreun eveniment nefericit.
- Asigurarea accesului la informația online tuturor subiecților educației, indiferent de mediu sau poziționare socială pentru ca și în realitate, educația să devină un bun al tuturor. Acest lucru înseamnă înzestrare pînă la nivel individual cu mijloace tehnice adecvate și acces la internet.

Toate acestea la un loc și altele, pe care experiența în domeniu a fiecăruia le va degaja, vor reprezenta contribuții la împlinirea a ceea ce fiecare - cel puțin declarativ: dorește sporirea calității învățământului.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

Albu Florina
Liceul Tehnologic "Mircea Vulcanescu", Bucuresti

Lumea se schimbă și nu putem să stăm pe loc!

Uneori o situaţie de criză, cum este și cea provocată de pandemia de COVID 19, ne “obligă” la o schimbare radicală. În această perioadă au avut loc schimbări în multe domenii de activitate și nu în ultimul rând în sistemul de învaţământ.

Schimbarea în sistemul de învăţământ trebuie să pornească de la schimbarea mentalităţii oamenilor, a tuturor celor implicaţi în procesul educaţional: profesori, elevi, dar și a părinţilor, reprezentanţilor autorităţilor centrale și locale, membrilor societaţii civile.

În contextul întreruperii activităţii școlare, generate de pandemie, cu toţii am fost “obligaţi” să ne conectam la învaţarea online. Deconectarea de școala a scos la iveală doua probleme grave:

1. Lipsa echipamentelor necesare pentru participarea la școala online, mai ales în rândul elevilor din mediul rural cu o situaţie economică precară;
2. Nevoia de dezvoltare a competenţelor digitale în rândul cadrelor didactice pentru desfașurarea activitaţilor online.

În școala în care activez, Liceul Tehnologic “Mircea Vulcănescu” - București, majoritatea profesorilor și elevilor au fost implicaţi în procesul educaţional la distanţă. Încă de la începutul perioadei, 15 martie 2020, școala s-a adaptat la condiţiile concrete de învăţare la distanţă , utilzând platforma Classroom, dar nu toţi elevii și profesorii au dispus de internet la domiciliu și tehnica necesară. În unele situaţii, organizarea procesului de învăţământ s-a realizat prin intermediul telefonului, în special prin intermediul aplicaţiei Whatsapp.

Un rol important în procesul de organizare a învăţământului online l-a avut personalul didactic cu competenţe digitale, profesorii de informatică, informaticianul școlii, dar și elevii cu experienţă digitală.

Cadrele didactice au avut nevoie de instruire în utilizarea platformelor educaţionale online și au început să se implice în activităţi de învăţare, webinarii, programe de formare și perfecţionare, de stat și particulare, pentru dezvoltarea competenţelor digitale.

Multe cadre didactice s-au adaptat la nou, au manifestat creativitate și originalitate.

Pregătirea profesorilor pentru lecţiile online a fost mult mai solicitantă, efortul a fost dublu, pentru a studia și utiliza noi tehnologi de învăţare în condiţiile învăţării la distanţă.

Inexistenţa unei biblioteci digitale, mai ales pentru disciplinele de specialitate, la care profesorii să apeleze pentru lecţii video, materiale, prezentări, aplicaţii, studii de caz etc. a dus la un timp de lucru mai mare, aceștia fiind nevoiţi să-și structureze materialele pentru predarea/evaluarea online, să elaboreze materiale, să caute materiale audio-video necesare susţinerii lecţiilor online, ţinând cont de faptul că impactul matrialelor audio-video este mult mai eficient în captarea atenţiei elevilor decât parcurgerea unui text din manual.

Studiul individual al elevilor, pe baza instrucţiunilor profesorilor, rezumatelor făcute de aceștia, filmuleţelor si link-urilor de pe Youtube, nu a fost eficient pentru toţi, majoritatea elevilor fiind obișnuiţi cu învăţământul tradiţional în care profesorii îi conduc pas cu pas în realizarea sarcinilor de lucru și le oferă un feed-back imediat.

O parte din elevi au manifestat indiferenţă faţă de învăţarea online considerand-o ca fiind opţională și nu au participat la aceasta deși dispuneau de tehnica necesară și internet. Acest lucru a fost întărit și de faptul că evaluarea elevilor s-a “impus” a fi făcută cu acordul părinţilor.

Există, totuși, și cadre didactice care nu participă la activitatea desfășurată pe platformele online, nu doar din cauza lipsei echipamentului necesar, dar și din cauza faptului că în legislația în vigoare nu sunt stabilite sancțiuni clare pentru părinții și elevii care aduc prejudicii de imagine unor cadre didactice prin postarea pe rețelele de socializare de filmulețe, imagini trucate luate în timpul predării online.

Creșterea numărului de cazuri de COVID 19. impune chiar și acum, în luna octombrie 2020, ca tot mai multe școli să-și desfașoare activitatea în totalitate pe platformele educaționale online sau în sistem hibrid (jumătate din clasa prezentă fizic la școală, jumatate acasă online). De aceea cu toții trebuie să ne adaptăm și să răspundem acestei provocări.

Trecerea în online, atât de firească pentru elevi, este uneori greu de făcut pentru cadrele didactice mai conservatoare, dar așa cum spunea și fostul ministru al educației Mircea Miclea “de acum încolo, nu neapărat din cauza acestei crize, învățământul va deveni în mod obligatoriu hibrid, între învățarea față în față și online, pentru simplu motiv că mințile elevilor s-au schimbat. Interacțiunea permanentă cu tehnologiile digitale, pe care ei o au cotidian, modifică mintea lor, îi face să prefere conținutul multimedia, comunicarea de oriunde, oricând, adică îi face să aștepte de la școală și altceva decât un text pe o hârtie și o poză prost tiparită pe pagină. Este o resetare pe mintea acestei noi generații”.

Conferinţa multidisciplinară internaţională
Impactul platformelor educaţionale în şcoala românească

Profesor Antonica Bălţoi
Liceul Tehnologic “Mircea Vulcănescu”, Bucureşti

Începând cu data de 1 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului și cercetării de a suspenda cursurile “face-to-face”, sistemul de învățământ se reorientează spre noi metode noi de comunicare cu elevii în vederea predării cunoștințelor noi, recapitularea cunoștințelor învățate și chiar profesorii se văd obligați să găsească modalități de evaluare online. Cadrele didactice și-au susținut orele într-un regim cu totul special, s-au adaptat din mers la “nou”. Dacă inițial neavând o platformă stabilită fiecare a folosit ce a avut la îndemână: WhatsApp, Zoom, Skype, conferințe, sms, telefonul pentru a lua legătura cu fiecare elev care nu s-a putut conecta etc. pentru ca mai apoi să primim suport din partea școlii pentru o platformă și anume: Google Classroom. Informaticianul școlii s-a ocupat de această problemă, profesorii primind adrese de email, parole și ajutorul în desfășurarea orelor, acolo unde a fost nevoie.

În școala noastră toată lumea folosește aceeași platformă, Google Classroom. Acest lucru reprezintă un avantaj pentru elev. Dacă fiecare profesor ar fi lucrat difetit elevul ar fi fost debusolat, ar fi avut o senzație de nesiguranță, pauza nu i-ar fi fost suficientă pentru a se deconecta de la o platformă și a se conecta la alta. Abia obișnuit cu o program, elevul, în cele zece minute de pauză în loc să comunice cu colegii, să mănânce un sandwich stă stresat că nu are linkul pentru ora următoare, sau că nu se poate conecta pentru că a uitat parola, în cazul în care le are diferite.

Postând lecțiile pe platformă și interacționând cu elevii a devenit ceva normal pentru orice cadru didcatic, dar să nu uităm elevii care necesită o atenție deosebită, elevii cu nevoi speciale. În mediul virtual este foarte greu să îți dai seama dacă ești înțeles de toți elevii. Este foarte greu să obți un feedback real.

Nu toți profesorii din țara noastră erau obișnuiți să utilizeze calculatorul și alte mijloace moderne în activităţile desfășurate la nivelul școlii. Majoritatea dintre ei utilizau cu ușurință Microsoft Word pentru a putea să își scrie planificările, eventual să își editeze teste, lucrări și tezele semestriale. Foarte puține cadre didactice știau să folosească Microsoft Excel și eventual mai știau cât de cât să caute informații pe Internet sau chiar să facă schimb de informații între ei. Profesorii mai tineri sunt deja familiarizați cu tehnologia și o manevrează mult mai ușor față de profesorii mai în vârstă care au o experiență mai multă la catedră dar se descurcă mult mai greu cu tehnologia. Aici apare o întărire a relației elev-profesor. Profesorii care se descurcă mai greu la calculator de multe ori pot fi ghidați de elevi în procesul de conectare la platformă, de postare a lecțiilor, cât și în realizarea unor lucruri mult mai ușor decât se așteptau ei că se realizează, găsirea împreună a unor soluții de desfășurare mai comodă a lecției. De exemplu, unii profesori sunt îndrumați de elevi cum pot vizualiza câte persoane sunt prezente la oră, cum închidem microfonul pentru a nu deranja ora, ca și cum la oră nu vorbești neîntrebat, de unde vezi cine vorbește, când intră o persoană sau când iese din oră, lucruri care unora ni se par greu de gestionat, elevilor li se par chestii obișnuite .

Pentru o bună desfășurare a orelor online, personalul didactic are nevoie de cursuri de perfecționare pentru o bună prestație în fața elevilor, adaptarea cu platforma elearning stabilită la nivel de școală, dar să nu uităm că procurarea echipamentelor necesare este costisitoare. Cursuri de perfecționare într-o primă etapă au fost gratuite, fără credite însă din toamna acestui an lucrurile s-au schimbat, ele având de acum înainte o valoare materială.

O parte din cadrele didactice nu posedă elemente de mijloace de comunicare cu elevii și întâmpină dificultăți în conectarea pe platformă. Dar să nu uităm că aceleași probleme le întâmpină și elevii. Aceștia din urmă fiind nevoiți să folosească telefoanele părinților în procesul de învățare și de transmitere a temelor date de profesori. Elevii școlii noastre în mare majoritate a lor provin din județele din apropierea Bucureștiului, cu posibilități materiale reduse, lipsind atât dispozitivele electronice cât și conexiunea la Internet. De aici apare o dilemă: elevul a lipsit pentru că nu a avut acces la mijloacele necesare desfășurării orei sau pur si simplu nu a avut chef să participle la ora respectivă. De aici deducem diferențe majore între mediul rural și urban. Cu toate acestea elevii noștri s-au descurcat, nu s-au semnalat incidente, au luat cursurile prin diverse mijloace, reușind să promoveze 100%.

Un avantaj al acestei platforme, Google Meet este faptul că deși profesorul iese de la oră elevii mai pot ramâne conectați, mai pot vorbi între ei și își mai pot împărtăși din termenii învățați în procesul de predare și care unora li s-au părut de neînțeles sau poate datorită distorsiunilor de la Internet nu au fost înțelese de unele persoane. Utilizarea unor instrumente digitale, indiferent care ar fi acelea, crește atractivitatea pe care elevii o au față de procesul de învățare, față de școală în general, fiind generația care spun unii s-ar fi născut cu “telefonul/tableta în mână”. Dacă în trecut le sugeram să pună telefoanele pe catedră sau să le depoziteze într-o cutiuță pentru mai buna desfășurare a orelor, acum am ajuns să le spunem să deschidă telefoanele sau să pregătească tabletele, calcularoarele, să deschidă camera să îi vedem sau microfonul să îi auzim.

Un dezavantaj al acestei platforme Google Meet este faptul că deși ora s-a terminat și profesorul nu iese de la oră, de exemplu mai are de explicat unui elev care nu a înțeles ceva, există posibilitatea să intre profesorul următor sau dirigintele să facă o precizare, un anunț.

Eu, de exemplu, predau Tehnologia Informației și a Comunicațiilor și vreau să spun că în momentul de față predarea cu ajutorul Google Meet mă avantajează foarte mult deoarece la școală nu am voie să-mi desfășor orele în laboratorul de informatică. Se pune întrebarea cum pot preda informatică sau TIC fără calculator, asta ar însemna ca eu să le spun elevilor că apăsând pe un buton va apare căsuța de dialog….și eu va trebui să le desenez pe tablă ce îmi apare pe monitor. Dacă predau partajând ecranul, elevii pot urmări mișcările mele, alegerile pe care le fac și pot vedea în căsuța de dialog opțiunea pe care o selectez. Mai mult decât atât să presupunem că eu am meniul în limba engleză iar unul din elevii mei are meniul în limba română, el poate partaja ecranul să ne arate tuturor pașii utilizați de el și așa elevii vor fi pregătiți pentru orice tip de Micrsoft Office.

Problema pe care o întâmpinam eu la început era cum fac evaluarea? Dacă le dau de lucru acasă unii nu au Microsoft Office, dacă le dau teste cu punctaj mă gândesc că ar putea să caute răspunsurile pe Internet, caiet, carte etc. Toate acestea îmi dădeau idea că nu aș fi corectă față de elevii care învață și sunt mai timizi, răspunzând mai greu, în comparative cu elevii care se pot inspira și pot răspunde mai repede. La cursurile de formare am aflat cum pot pune la un test și timp, astfel încât nu mai am teama că ar avea prilejul să caute răspunsurile….

În această perioadă pentru Consilii Profesorale, Consfătuirile și discuții colegiale în vederea aflării noutăților din cadrul școlii, profesorii au fost îndrumați să folosească Whatsappul, emailul, apelul telephonic, Zoom. Cu toții: profesori, elevi și părinți ne-am unit forțele pentru ca orele să se poată desfășura în condiții normale, practic noi suntem “Eroii Internetului!”

După cum spunea marele general american și mareșal al Armatei Filipineze Douglas MacArthur: ” Nu cărțile pe care le ai sunt importante, ci cum le joci” , de aici deducem că modalitatea de lucru pe care o abordezi cu elevii este cea mai importantă, profesorii muncesc din greu pentru a alege metoda de lucru specifică fiecărui tip de elev, cu mijloacele electronice de care dispune fiecare.

Ca o concluzie eu aș sugera ca profesorii și școlile să primească ajutor de la companiile IT, care ar putea să încerce să ajute atât școlile cât și elevii care se află în condiții precare. În acest mod să fie oferite cele necesare desfășurării orelor atât cele sincrone cât și cele asincrone, având în vedere faptul că în urma utilizării în toate școlile a noii tehnologii, dispozitive electronice cu prețuri mici au dispărut de pe piață.

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN SCOALĂ ROMANESCĂ

Prof. BOGDAN IOANA SIMONA
LICEUL TEHNOLOGIC MIRCEA VULCĂNESCU , SECTOR 4, BUCUREȘTI

În prezent platformele educaționale au devenit o alternativă la metodele de educație tradiționale datorită avantajelor oferite de larga aplicabilitate a acestora prin tehnici și metode de utilizare a sistemelor informatice ca unelte pedagogice integrate unui context educativ,de către tineri din toate nivelurile de învățământ:primar, gimnazial, liceal, universitar.

Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

E-learningul poate fi în prezent cel mai eficient mod de predare dacă este utilizat corect și dacă atât profesorii cât și elevii au fost instruiți prin programe de formare să utilizeze platforme educaționale, altfel poate fi un eșec iar predarea tradițională să fie cea mai bună metodă de învățare.

Totuși realizarea activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie o noutate, pentru că cei mai mulți profesori folosesc de foarte mult timp în procesul educațional mijloace digitale ca modalitate de predare (filmulete, jocuri, etc.)

Monitorizarea învățării în mediul online este dificil de realizat deoarece lipsa unui dialog autentic cu clasa conduce la lipsa feedback-ului , imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor datorită unor dificultăți tehnice ale platformelor utilizate,(necesitatea instalării unor extensii tehnice pentru a observa toată clasa de elevii, altfel poți vizualiza pe ecran doar jumătate de clasă,) observarea dificilă a elevilor la administrarea probelor evaluative, lipsa resurselor digitale la disciplinele economice ,conduc la dificultăți reale în derularea activităților didactice în mediul online.

Invățarea în totalitate în mediul online fără o pregătire prealabilă a profesorilor, elevilor, studenților, a adaptări programelor școlare la acest tip de învățare poate avea efecte pe termen lung negative, însă într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm,poate fi o soluție necesară pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

Conferinţa multidisciplinară internaţională
Impactul platformelor educaţionale în şcoala românească

Director prof. David Elena
Liceul Tehnologic Mircea Vulcănescu, Bucureşti

De mai bine de jumătate de an, vorbim despre schimbare şi adaptare în învăţământul românesc, în condiţiile în care o pandemie nea zdruncinat complet existenţa. Cu siguranţă, anul 2020 rămâne, nu doar în România, punctul de cotitură pentru regândirea unor metode şi strategii care trebuiau de mult aplicate şi inspectate.

Problema educaţiei digitale este una dintre priorităţile actualului sistem de învăţământ. Un sistem şi aşa destul de complex şi cu multe nevoi. Dacă în urmă cu 20 de ani erau foarte puţine cadre didactice care utilizau resursele TIC în activităţile de învăţare, acum, tot personalul didactic este obligat să participle la activităţi e-learning, la cursuri de perfecţionare, dar, mai ales, să îşi procure toate materialele necesare, începând desigur, de la echipamente. Speranţe avem, promisiuni avem, dar cum facem să continuăm online învăţarea de zi cu zi?

Pe măsură ce timpul a trecut, ne-am adaptat şi am creat la nivelul liceului platforme educaţionale, pe care să le utilizeze elevii şi profesorii, la care să aibă acces prin intermediul unui nume de utilizator si a unei parole. La momentul actual, toţi elevii şi profesorii liceului nostru participă la orele online în proporţie de 100%.

În privinţa avantajelor oferite de acest tip de educaţie, se pot enumera: disponibilitatea cadrelor didactice şi a elevilor, buna gestionare a timpului, posibilitatea creării unor metode de învăţare moderne si antrenante, buna relaţionare şi comunicarea inter si intra-instituţională pentru a ne putea adapta nevoilor fiecărui elev, ţinând cont de statutul său social şi de ritmul propriu de învăţare. La noi este cu atât mai greu cu cât populaţia şcolară este în mare parte locuitoare a împrejurimilor Bucureştiului.

Există, desigur, şi dezavantaje, sugerate la nivel general, însă pe care încercăm să le depăşim, să le transformăm in avantaje, printr-o strânsă colaborare cu toţi actorii implicaţi în procesul instructiv-educativ. E adevărat că poate lipsi infrastructura tehnologică, că uneori este dificil pentru cadrele didactice să gestioneze clasa de la distanţă, să perceapă acest tip de comunicare, în mare măsură, artificială. În absenţa unui dialog autentic cu elevii, îi revine sarcina cadrului didactic să pună accentul pe resursele sale, pe propriile intervenţii adecvate nevoilor elevilor, lucru care, de multe ori, este considerat dificil.

Totuşi, ceea ce contează în acest moment este capacitatea cadrului didactic de a se adapta şi de a putea stârni interesul elevului, cu tot ceea ce acest lucru implică. În primul rând, e nevoie de cunoştinţe în domeniul informaticii, pe care cadrul didactic să le utilizeze în mod frecvent. Iar acest lucru se poate observa în dorinţa personalului didactic de a participa la cursuri de specialitate, care să acopere aceste nevoi.

Apoi, dintr-un alt punct de vedere, este nevoie de o regândire a procesului didactic, astfel încât să fie adaptat digitalului. Acest aspect nu e aşa de simplu. Ţine foarte mult de tactica fiecărui profesor în parte, de disciplina pe care o predă, dar mai ales, de nivelul elevilor săi. Are posibilitatea creării unor materiale personalizate pentru fiecare elev, care sunt stocate pe platformele educaţionale, astfel se pot cumula evident mai multe informaţii, decât în învăţământul clasic.

Din perspectiva elevilor, lucrurile pot fi de multe ori complicate, în absenţa unor resurse digitale. Din fericire, elevii liceului nostru au, într-o mare măsură, atât telefoane performante, cât şi laptopuri sau desktopuri care să le permit accesul la informaţie. Le este mult mai uşor să acceseze informaţiile, să aibă la dispoziţie materiale de învăţare, stau în

confortul lor, pot primi sarcini individuale, verificate de cadrul didactic la timp, putând astfel învăţa mai rapid, mai eficient şi mai adaptat nevoilor sale.

În concluzie, noua perspectivă asupra educaţiei ne permite să fim mai flexibili, să decidem asupra resurselor folosite, să ne regândim strategiile didactice şi să venim mai mult în sprijinul elevilor, care la momentul actual, folosesc mijloace TIC, chiar dacă poate uneori destul de restrâns. Ei devin mai responsabili acum, îşi utilizează numele reale pe platformele educaţionale, pot pune întrebări, sunt stimulaţi să creeze, să participe, să fie mai atenţi. Aş menţiona că acum este momentul pentru cadrele didactice să vadă în elev un potenţial colaborator. Să nu uităm că elevii pot de multe ori să ne ajute, pe noi, cadrele didactice, să ne descurcăm cu aceste resurse digitale. Cui nu i s-a întâmplat să nu găsească ceva, iar un elev priceput în IT să il ajute?

Este de apreciat acest tip de educaţie, educaţia virtuală, însă, trebuie avut mare grijă să ne păstrăm statutul de cadre didactice integre, care ştiu şi analizează permanent situaţia actuală, care nu uită să păstreze interesul elevului. Să nu uităm ce declara marele poet Mihai Eminescu în urmă cu mai bine de un secol în urmă: «Un bun educator trebuie să respecte particularităţile de vârstă ale copiilor, să coboare la treapta sufletelor copilăreşti.»

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. Neagu Niculina
Liceul Tehnologic “Mircea Vulcănescu”

Învățarea de la distanță este pusă în practică de multă vreme, chiar dinainte ca tehnologia să fie accesibilă tuturor. Cu toate acestea, cele mai eficiente școli sunt cele care se adaptează la schimbările ce intervin, cât și la așteptările elevilor, părinților și societății.

Educația tradițională oferă beneficiul interacțiunilor față în față cu elevii și profesorii, astfel că elevii, mai ales cei aflați în clasele primare, se expun unui mediu propice interacțiunilor sociale, ajutându-i să dezvolte abilități precum empatia, cooperarea și să-și seteze limite.

Programele de training online ajută profesorii să-și îmbunătățească abilitățile ce sunt necesare oricărui profesor, atât în mod individual, cât și cu ajutorul insistuțiilor. Aceștia colaborează cu alți profesori și învață noi abilități instructionale ce sunt relevante în cariera lor.

Învățarea online prezintă avantaje și dezavantaje, în aceeași măsură ca învățarea tradițională.

Avantajele cursurilor online:

- Asigurarea unui mediu confortabil, atât pentru profesor, cât și pentru elevi, în ceea ce privește desfășurarea procesului instructiv-educativ.
- Scăderea costurilor infrastructurii fizice. – Mutând cursurile online, elevii și profesorii economisesc bani cu transportul ce facilitează deplasarea de la domiciliu la unitatea de învățământ.
- Local vs național – Cursurile online oferă posibilitatea elevilor de a se înscrie la orice școală din țară, fără să-și pună problema de costuri suplimentare (chirie, navetă etc).
- Responsabilitate socială – Se reduce consumul de hârtie, prin eliminarea cărților și testelor fizice, ceea ce ajută la conservarea și protejarea mediului înconjurător.
- Rapiditatea publicării de materiale – În mediul online se pot publica mult mai rapid materiale didactice ce sunt menite a fi studiate de către elevi, comparativ cu varianta tradițională.
- Depășirea problemei incapacitatății de a participa la prelegeri tradiţionale, din cauza unei probleme fizice permanente sau temporare, ori din cauza unor anumite afecțiuni.
- Auto-organizarea timpului de studiu (motivaţie crescută, planificarea timpului şi capacitatea de analiză şi sinteză a conţinuturilor predate).
- Alegerea modalităţii de învăţare – pe lângă resursele tradionaționle se introduc mai multe componente multimedia - grafica, animaţii, sunet etc.
- Încercarea practică a diferitelor tehnologii – atât elevii, dar în special profesorii, își pot dezvolta abilitățile digitale.

Dezavantajele cursurilor online:

- Infrastructura tehnologică – existența unei discrepanțe între mediul rural și cel urban, în ceea ce privește accesul la tehnologie.
- Limite în ceea ce privește relaționarea eficientă dintre profesor și elev – comunicarea interpersonală nu se bazează pe o ascultare activă, așa cum se întâmplă în cazul educației tradiționale.

- Gradul scăzut de cunoștințe în ceea ce privește competențele digitale – cadrele didactice nu sunt îndeajuns de familiarizate cu folosirea computerului.
- Motivarea insuficientă a elevilor cu privire la participarea activă la cursurile online.
- În mediul online, legislația nu este suficient de clară în legătură cu desfășurarea activităților, notarea elevilor, transmiterea informației etc.
- Viața socială, în special a elevilor, este afectată ca urmare a faptului că aceștia nu mai au posibilitatea de a interacționa față în față.

Luând în considerare dezavantajele prezentate, se observă că majoritatea acestora nu sunt niște dezavantaje directe ale învățării online, ci a insuficientei atenții acordate tehnologiei în general, iar în special în sistemul de învățământ românesc ce nu a fost pregătit pentru educația online.

În concluzie, pentru ca în perspectivă, învățarea online să se dezvolte, va trebui acordată o atenție mult mai mare dezvoltării și implementării tehnologiei, cât și a dezvoltării abilităților de folosire a acesteia.

The Impact of educational platforms in the Romanian School
Hard times require hard measures

Veronica Niculescu
Liceul Tehnologic “Mircea Vulcănescu”

Romanian educational system just like all the other fields of work in our country and worldwide has been undergoing a process of change since March 2020. That moment marked change, a change that we weren't ready for, a change which we didn't expect but which we all had to embrace. The pandemic situation forced us to come up with solutions to continue the teaching and learning process, without which our society wouldn't evolve.

Online teaching and learning using educational platforms have been introduced as an answer to the need of continuing the educational process. Teachers, students and even parents have been struggling ever since to discover the right balance between using all the instruments provided by these platforms. Of course, both advantages and drawbacks have been revealed by their usage so far.

On the one hand it has been proved that educational platforms bring about many assets. First and foremost, time saving is an important advantage to take into account, especially when you consider students and teachers who live outside the cities or at a long distance from the education institutions. Therefore, transport money is reduced and getting infected by the virus is avoided. Online classrooms can, thus, teach students located in different geographical regions simultaneously.

Another advantage which has been revealed by using educational platforms is an easy access to information. These platforms provide their users with calendars, multimedia content, archives and evaluations. There are also notifications, reminders and messages sent to the users, which can be administered very easily and efficiently. The content uploaded by both teachers and students is stored in a database, which is a plus if we compare it with students' notebooks or the teachers' course book that couldn't be accessed at any time in any place. All the information being organized and stored in a very structured way offers the users accessibility to learning content in just one click provided that they have internet access.

Other pluses brought about in the Romanian educational system by the educational platforms are the improved communication and multimedia learning. Creating multimedia learning content, such as: videos, images, audio and texts are all allowed by these systems and they are used as brilliant tools to acquire new skills and new information.

On the other hand, these months of using educational platforms intensely have revealed drawbacks that can't be overlooked. First of all, online teaching and learning has lead to social isolation. In a world in which school was among the fewest opportunities to go out and socialize, especially for kids and teenagers (a growing number of kids are using online gaming and social media more and more preferring to stay indoors rather than outdoors) it was unexpected to accept this sudden change of not being able to experience human communication. Students and teachers are thus stolen the chance to get in touch directly, to connect as before in order to develop visible positive results. The lack of social interaction has caused anxiety and negative thoughts to appear for all the participants in this process.

Similarly, a tendency to focus on theory rather than practice has been observed in the Romanian schools. And with good reason, because the instruments provided by these platforms are used more easily to implement theoretical

courses/ lessons than practical ones. You can find it very hard, if not impossible, to make students work in pairs, groups, to implement practical projects without face-to-face communication. The lack of pressure in this case may be seen as a disadvantage because students who constantly need support and encouragement end up abandoning their tasks or even their studies more easily.

What's more, using educational online platforms in Romania has reminded us of the fact that around 40% of the students and teachers lead their lives in the countryside. These rural areas don't provide their citizens with internet connection, not to mention that life there is very difficult due to basic needs. The solution of educational platforms has been very hard to implement in many areas in Romania because of the lack of devices, internet connection and therefore computer illiteracy. Such gaps still existing in the Romanian society, educational platforms have been and will not be able to reach all its targets and will not therefore be considered the answer to our current problem.

Taking into consideration all of the above, it can be concluded that educational platforms have partly answered to the current needs of the Romanian educational system and implicitly of Romanian society, but a realistic vision would be that they should come as an addition, rather than a replacement of traditional education.

Educational platforms- innovation or alienation?

Ionela Sprîncenatu-Urecheanu
Liceul Tehnologic „Mircea Vulcănescu”

March 2020 has been a turning point in our lives. March 2020 defines change in every sense and it covers everything. Barriers have arisen out of the blue, challenges have appeared without any notice and all we were left with has been to reveal solutions which would help overcome the given challenges.

Nothing has been left untouched: economy, education, services and even interpersonal relations have been affected in a way that no one had imagined before, simply because the contemporary world had never dealt with such a situation so far.

Trying to create solutions for this unexpected issue, educational platforms have been introduced in the Romanian educational system. An alternative to face-to-face learning had to be found, and fast. Educational platforms are interactive, at least they are meant to. They offer access to a mix of traditional teaching pedagogies and multi media elements.

Among these I would mention video lectures as effective instruments as they engage a big number of participants. By promoting discussions during the classes, teachers add up valuable contributions to their course and students, especially the ones who wouldn’t have the courage to speak publicly find it more easily to express their thoughts virtually. Educational platforms have the advantage of offering a special place for hosting materials of all kinds. Thus, the problem of presence can be solved. You can access the data stored on these platforms at any time in any place. Another instrument of educational platforms which has proved to be preferred by its users is the forum. It is a continuous flow of information which manages to keep the participants updated with the latest news and data about the specific subjects.

These educational platforms inspire both teachers and students, they encourage creativity, but they also put a barrier between humans, one in which teachers can no longer look into their students’ eyes, touch their hands trying to make their first letters or even guide them whenever it is necessary.

Widely and frequently using educational platforms opened up a new era in the Romanian education system. It came as a savior and as a killer at the same time. Online platforms make students and teachers connect and they host virtual meetings of any kind, but it has to be admitted that they can also be a discriminatory factor in our country. At least a quarter of its students and teachers live in the rural areas with no access to the internet or technology. There has always been much discrepancy between the rural and urban area in Romania. Therefore, the educational platforms have deepened the hole between the countryside and the city even more. It’s so unfair that something which is considered to be the answer to our problems makes other problems arise.

As well as this, technical difficulties encountered when operating the system are not something which can be ignored in this process of adopting educational platforms into the Romanian Educational system. A numerous conditions

have to be fulfilled in order that these instruments could work efficiently. In addition, much attention should be paid to the professionalism in the development and management of information content. All content is to be fit for particular learning needs and that requires resources, time and specialized training.

One thing is for sure: the longevity and efficiency of educational platforms depend on how a balance between its drawbacks and advantages can be found. Time will tell. Only in time will we be able to say whether these platforms meant to connect us in hard times are not, in fact, distancing instruments on the long run.

Conferinţa multidisciplinară internaţională
L'impact des plates-formes éducationnelles sur l'école roumaine

Prof. Ştefan Florenţa Dumitra
Liceul Tehnologic Mircea Vulcănescu, Bucureşti

À l'heure actuelle, dans le contexte de la situation épidemiologique, on insiste sur l'éducation digitale. On est arrivé à un point où les professeurs et les élèves sont mis en face du numérique, depuis plus de sept mois, en étant en quelque sorte obligés d'utiliser des plates-formes éducationnelles.

Pour ma part, comme enseignant de langues, il y a un véritable bénéfice de pouvoir utiliser le numérique en classe. On peut aborder de façons mutiples tant l'acte d'apprendre, ainsi que l'acte d'enseigner. Pour les apprenants, qui sont à présent plus informés et plus connéctés à la réalité de nos jours, c'est un grand pas pour rester autonomes, n'importe le lieu où ils se trouvent. Il suffit un clic pour avoir accès à des informations diverses, il suffit un code et un mot de passe pour avoir accès à des plates-formes éducationnelles. En Roumanie, on est encore au niveau *débutant* en ce qui concerne l'éducation digitale, mais je pense que les enseignants jouent un rôle très important parce qu'ils doivent savoir comment s'adapter aux besoins d'apprentissage.

Tout d'abord, enseigner une langue en ligne c'est plus commode disons, mais, en même temps, cela signifie un effort de la part de l'apprenant. Il est l'acteur, le facteur essentiel qui connaît tous les outils pour pouvoir arriver à non seulement transmettre les informations, mais aussi guider l'apprentissage. Or, si on n'est pas un enseignant actif, sociable et préoccupé, on ne pourrait pas bien faire son travail. Voilà la difficulté. Comment s'adapter aux besoins des élèves?

Si on parle des élèves roumains, les choses ne sont pas si simples et accessibles. Il faut bien étudier les choses avant de se mettre au travail. En tant que professeur, il faut bien détecter le niveau des apprenants, puis, il faut s'orienter vers les nécéssités de cettes personnes qui deviendront vite des gens, avec des perspectives de vie très larges, avec des rêves et des obligations dans la société. Voilà pourquoi un véritable enseignant a une mission vitale. Il faut qu'il connaisse ses apprenants, qu'il utilise des ressources efficaces pour déterminer et encourager ses élèves. Moi, par exemple, je dédique (en tant que temps déstiné à la préparation de mes activités d'apprentissage) environ deux heures par jour pour préparer les fiches de travail, les vidéos, les documents audio que j'utilise pendant la classe. Je peux dire que mes élèves sont plus attentifs, ils écoutent les matériaux avec attention, ils prennent des notes et je peux m'orienter plus sur la compréhension orale, un aspect que j'ignore parfois pendant la classe, pour ce qui est de la présence physique.

Donc, il est difficile pour un professeur, c'est vrai, mais sa mission est compliquée. Seulement en équipe on réussira. Quand je parle d'équipe, je me rapporte au trio école-professeur-apprenants. Si l'institution d'éducation met à la disposition du professeur les ressources nécéssaires, alors la réussite est imminente.

Il revient à l'enseignant de procurer le matériel adaptable en function des besoins d'apprentissage. Je sais qu'il n'est pas facile, mais allons nous adapter un peu, allons récuperer nous, les enseignants roumains, les outils qu'on a perdus. Je voudrais que tous soyons conscients que l'école roumaine n'est plus la même. La société n'est plus la même, alors il faut changer un peu la méthode de travail, la façon dont on enseigne, la façon dont on considère les élèves. Il ne sont pas des ennemis au delà de l'écran. Ils sont des personnes que nous devons modéler, au vrai sens du mot. C'est à

nous de leur montrer la face du changement en commençant par trouver et insister sur leurs centres d'intérêt. Quand on a des élèves intéressés, on a des méthodes appropriées et utiles.

Je finirai par le message d'encourager les enseignants à participer à des séances de formation, à des cours de spécialité, pour se documenter et savoir aborder la situation actuelle d'un autre point de vue, celui du «nouveau élève», au sens où il est le futur observateur et collaborateur à distance.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Liceul Tehnologic "Mircea Vulcanescu"
VIDAN OLIMPIA-ALINA

Evoluția și transformările sociale ale ultimilor ani,au evidențiat necesitatea unui sistem de educație care să răspundă cerințelor ”unei noi ere”. Un sistem de educație în care rolul profesorului se schimbă. Privit,la începuturi, ca principala, și de cele mai multe ori unica sursă de informație acum se cere impetuos crearea unui „rol” nou. Profesorul trebuie să fie cel care îndrumă elevul către descoperirea informațiilor și utilizarea acestora în contextul actual al vieții. Este cel care îl ajută pe elev sa găsească și să utilizeze informațiile de care are nevoie în funcție de structura fiecărui beneficiar primar al educației. . Nu se mai pune accentul pe uniformizarea soluțiilor.

În acest context apar platformele educaționale în sistemul românesc. Supuse unor dispute aprige , care au scos în evidență natura umana subjgată zonei de confort, ele reprezinta fixarea educației pe linia progresului. Aș dori să prezint în continuare punctele forte,dar și punctele slabe ale implementării acestor platforme în învățământ, fără a avea pretenția de a epuiza tema.

Prezente de mai mulți ani în școlile românești , platformele educaționale cunosc în prezent o ascensiune fulminantă. Dacă pâna acum, profesorii puteau decide,fără a fi obligați însă,folosirea unei astfel de platforme, schimbările lumii prezente au adus însă obligativitatea implementării platformelor educaționale fără nicio excepție. S-au creat numeroase facilități,astfel încât accesarea lor sa fie disponibilă fiecăruia. Se asigură în acest fel o continuitate a învățări oferindu-i elevului siguranța legăturii permanente cu dascălul său , putând adresa întrebări pentru lămurirea unor aspecte ale lecție , direct pe platformă fără a aștepta ”ora viitoare” în care se putea adresa profesorului. La fel si cei din spatele catedrei își pot îndruma învățăceii și le pot urmări în mod real evoluția.

Cu toate că platformele educționale sunt foarte benefice , sistememul de învățământ românesc nu a fost pregătit pentru o implementare atât de completă și rapidă. Inflențat de conjunctura politica în care acesta s-a desfășurat (mă refer aici la anii comunismului) , bazându-se pe o structura clasică a predării , cu așezarea dascălului în centrul atenției,cu examene care pun accent pe evaluarea informațiilor memorate,nu pe evaluarea competențelor dobândite,învățământul nu are o fundație solidă pentru ”noul” impus de vremuri.

În timp ce scriu aceste rânduri nu pot să nu mă gândesc la ”Mitul peșterii ”al lui Platon. Vizualizez învățământul ca pesterea descrisă de marele filosof. O peșteră din care unii au mai ieșit,au vazut și altceva dar care uneori au cedat și s-au întors la adăpostul bine cunoscut,iar cei care ”au rămas în afara peșterii” au fost prea puțini ca să poată modifica cursul lucrurilor. Apoi totul s-a schimbat,și independent de voița locuitorilor ei ”peștera ” a fost distrusă. Toți cei din interior au fost obligați sa înfrunte ”noua realitate” fără a avea posibilitatea de a se adăposti în propriul confort. Vor trebui să își schimbe mentalitatea,să își însușească noua poziție,să cerceteze ceea ce nu cunoaște,intr-un cuvânt , sa se dechidă către „lumea nouă”. Unii vor fi parte a acestui proces de evoluție , alții vor găsi o „nouă peșteră”

Așa percep eu impactul platformelor educaționale asupra învățământului românesc. Ca un „BUM ”ce a rupt bariere . Care ne-a forțat sa privim înainte. Acum trecem prin momentul de adaptare , de căutare a direcției, ”orbiți ”fiind de noutate. Începem să înțelegem că trebuie să investim în educație,atât din poziția de furnizor cât și din cea de

beneficiar. Se va evidenția rolul beneficiarilor secundari ai educației,care vor deveni parteni reali ai sistemului,susținând proiecte și clădind o comunitate performantă (pentru că individualitatea-ominiprezentă – nu ajută)

Beneficiile le vor vedea generațiile viitoare. Aceste platforme educaționale implementate sistemului românesc de învățământ ne permit să construim un învățământ pentru viitor. Un învățământ adaptat personalității beneficiarilor primari , axat pe competențe , fără bariere fizice saiu psihice. Un profesor care devine partener de drum pentru elevul său și un elev cu principii și valori bine definite.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA DIN MEDIUL RURAL

Profesor Matei Marcela

Școala Gimnazială „Iuliu Grama” Chiheru de Jos, Mureș

Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită – întregul nostru stil de viață este pus la îndoială pe o perioadă nedeterminată, veștile negative ne asaltează din toate părțile, izolarea ne afectează resursele pe diferite paliere.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm. Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online**.**

Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii /studenții să învețe și să lucreze independent. Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane, profesori și elevi, deopotrivă, pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională. În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale, de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește

următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente și limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevii săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real sunt doar câteva elemente precizate de către colegii profesori. Din păcate nici cele mai sofisticate și mai performante platforme educaționale online nu sunt ideale, astfel încât să asigure condiții similare cu o clasă reală. Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa. Pot fi complementare, niciodată alternative.

Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cu echipamente și accesul la Internet, acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriile, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii, mai ales cei din mediul rural, folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent:

• aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger etc.;

• apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev;

• utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc;

• aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype;

• platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc.;

Analizând opiniile colegilor mei din școală referitoare la aspectele privind procesul didactic în condițiile derulării activităților didactice online pe perioada suspendării întâlnirilor față-în-față, se remarcă identificarea preponderentă a dezavantajelor, firească în contextul schimbării radicale a modului de lucru. Suspendarea activităților didactice față-în-față poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor. Cadrele didactice descoperă limitele instrumentelor de lucru și ale platformelor online prin experiență directă, concluziile la care ajung fiind, de fapt, cunoscute din literatura de specialitate din ultimii ani .

BIBLIOGRAFIE

- Petre Botnariuc și colab., ȘCOALA ONLINE ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI Raport de cercetare evaluativă București, Mai 2020, Editura. Universității. din București
- https://unibuc.ro/continuitatea-pedagogica-si-pandemia-prof-univ-dr-anca-nedelcu/
- https://www.upit.ro/ro/upit-pentru-comunitate/educatia-fata-cu-provocarile-unei-situatii-exceptionale/

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. în înv. primar, Marina Crăciunescu
(Școala Gimnazială *Iancului*, București)

Într-un sistem de învățământ predominant clasic, în care elevii erau solicitați să își ia notițe și să învețe lecția din carte, sistem care de ani de zile se află într-o permanentă reformă.. pe hârtie, a sosit momentul (deloc pregătit) în care s-a trecut la predarea on-line. Poate că un lucru bun adus de această pandemie a fost obligativitatea cursurilor on-line, necesitatea accesării diverselor aplicații și platforme educaționale.

În primă fază a existat o reacție firească de inacceptare a acestei modalități de predare/ învățare/ evaluare, atât din partea educabililor sau a reprezentanțiolr legali ai acestora, cât, mai ales din partea cadrelor didactice, multe dintre ele fără cunoștințe de utilizare a tehnologiei informației, multe reticente față de acest mod de interacționare cu elevul, prea puține pregătite să acceseze și să utilizeze o platformă educațională.

După trecerea etapei de negare a acestei necesități, s-a intrat într-o panică generală. Nu existau(și încă nu există în toată țara) mijloace tehnice necesare, nu toți cei implicați aveau conexiune la internet, nu exista o legislație care să protejeze elevul și cadrul didactic.

Primii pași în predarea on-line au fost făcuți pe Whats App, Skype și mail, prin trimiterea unor fișiere sau a unor instrucțiuni de lucru, însă s-a constatat rapid ineficiența acestor modalități. Încet, cu precauție, spre finalul lunii martie, unele cadre didactice au început să utilizeze aplicația Zoom și diferite platforme educaționale. Inițial, părerile au fost într-o totală contradicție. Unii susțineau că este imposibil, că nu se poate preda, că nu se înțelege nimic. De partea cealaltă erau cei care erau mulțumiți, găseau platformele ca fiind bine structurate și în avantajul ambelor părți. Dar nici profesorii și nici elevii nu aveau experiență în utilizarea doar a metodelor alternative de evaluare, așa că au trebuit să se adapteze noilor condiții. În acest mod, a realizat pandemia într-o scurtă perioadă ceea ce reforma învățământului nu reușise în ani de zile: majoritatea participanților au utilizat mijloace și metode moderne, au învățat să colaboreze în afara spațiului strict al instituției de învățământ, au trecut peste granițele psihologice impuse de mobilierul școlar și poziționarea frontală a elevului ascultat. Diversitatea oferită de platformele educaționale a permis cadrelor didactice să opteze pentru acea platformă care satisfăcea în cea mai mare măsură nevoile personale, ce se plia pe cunoștințele tehnice individuale. Rămânea însă, în continuare, problema instrumentelor și a conexiunii necesare ambelor părți. În luna august, deși școala bătea la ușă, guvernanții și-au amintit de începerea cursurilor în instituțiile publice de învățământ și au pornit o campanie virulentă în vederea dotării sistemului de educație și a educabililor. Studii aprofundate nu s-au facut. Nu se știa unde anume sunt necesare echipamentele, unde nu se pot deschide școlile în sistemul față în față, unde nu există cadre didactice care să cunoască baza platformei, unde nu există acoperire de internet sau curent electric. S-a dispus dotarea, indiferent dacă era sau nu aplicabilă predarea on-line, fără a se școlariza gratuit, măcar în luna septembrie, cadrele didactice, fără a se mediatiza cursuri pentru elevi/ tutori, fară o legislație cuprinzătoare și clară. S-au dotat unitățile școlare, începem școlile!

Salvarea a venit de multe ori din partea administratorilor de platforme sau a cadrelor didactice care știau să utilizeze platformele și și-au ajutat colegii. Dar mulți elevi/ părinți nu aveau adrese de mail pentru a-și crea un cont și nici nu știau să realizeze acest lucru. Statul le dăduse tablete(sau nu) așa că rezolvase problema.

Prin urmare existau școli dotate, erau profesori pregătiți, dar nu toți elevii aveau acces la educație. O altă campanie pornită de administratorii de platforme educaționale și susținută de cadrele didactice și personalul auxiliar, a avut drept scop înregistrarea tuturor elevilor, simplificarea totală a modalității de aderare la platforma unică la nivelul instituției de învățământ.

Avantajele au fost imediate. Puteau beneficia de educație toți elevii, chiar dacă nu se aflau fizic la școală: predarea nu a stagnat, evaluarea se face imediat, prezența și notarea se fac cu un clic, învățarea este continuă, dar efortul cadrelor didactice ce susțin ore atât fizic cât și on-line este greu de cuantificat.

Însă cele mai mari probleme în utilizarea platformelor digitale educaționale sunt lipsa educației(mă refer aici la cei șapte ani de acasă) și lipsa bunăvoinței.Puțini părinți acceptă faptul că nu toate funcționează perfect din prima, că încă se întâmpină probleme tehnice, că multe cadre didactice acum dobândesc competențele necesare, că elevii trebuie instruiți în privința comportamentului și responsabilizați și de către familii, că școala nu este singura responsabilă în formarea copiilor.

Din punctul meu de vedere, ținând cont de situația mondială, ar fi realist să ne dorim toți ca educația școlară să continue, sa nu sacrificăm generații. Acest lucru se poate realiza prin intermediul platformelor educaționale, ele putân fi integrate cu succes în acivitatea școlară permanentă căci oferă avantaje incontestabile chiar dacă nu țin locul predării față în față. Scopul acestor platforme nu e de a elimina sistemul clasic de învățământ ci de a facilita procesul instructiv educativ.

Rolul și importanța platformelor educaționale

Prof. Înv. Primar Bene Oana Eugenia
Școala Gimnazială Nicolae Bălcescu, Arad

În ziua de azi, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informaţie foarte mare, platformele educaționale e-learning și-au făcut repede loc în sistemul de învățământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

Un sistem de e-learning constă într-o experienţă planificată de predare- învăţare, organizată de o instituţie ce furnizează resurse educaţionale stocate pe medii electronice într-o ordine secvenţială şi logică pentru a fi asimilate de subiecţi în maniera proprie, fără a-i constrânge la activităţi sincrone de grup. Sarcina educaţiei şi formării bazate pe noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiţionale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora.

E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui.

Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat. Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste

sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de Minister. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. Şcoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică.

BIBLIOGRAFIE GENERALĂ

1. **Achimas-Cadariu**, A. Ghid practic pentru educatie la distanta. Bucuresti: Alternative, 1998.
2. **Brut, M.,** Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern, Iaşi, Polirom, 2006.
3. **Muntean, M. şi colab.,** Consideraţii privind e-learning în societatea bazată pe cunoaştere, Revista economică, nr. 4(28)/2003.
4.
5. http://portal.edu.ro/
6. http://www.e-scoala.ro/
7. http://advancedelearning.com/
8. http://www.academiaonline.ro/
9. http://www.elearning.ro/resurse/Intel_Teach_Impact_2009.pdf

Utilizarea platformelor educaționale în școala românească

Profesor pentru Învățământ Preșcolar : Jigă Raluca Ionela
Grădinița ”Brândușa” , Sector 3 , București

"...educaţia trebuie să prevină utilizările oarbe ale noilor tehnologii informatice în comunicare, să împiedice înstrăinarea omului, să lupte contra dorinţei de divertisment permanent, contra fricii nejustificate faţă de noile tehnologii informatice în comunicare, să prevină diminuarea spiritului creativ." - G. de Landsheere

În zilele noastre, informaţia reprezintă una dintre resursele cele mai de preţ ale omenirii, o resursă naturală, neconsumabilă, un element al infrastructurii.

Mediul virtual, ca formă de manifestare a tehnologiei moderne, ia amploare în școala românească, facilitând accesul la informaţie şi comunicarea. Copiii nostri sunt familiarizati cu modul de lucru şi facilitatile oferite de mediile virtuale datorita automatizarii, robotizarii, cibernetizarii pe scara larga a proceselor economice. În plus, metodele traditionale nu mai sunt atractive pentru copiii care participa în reţele virtuale diverse de tipul: Facebook, Hi5, Myspace, Twitter, Youtube, Yahoo, la activitati care nu au legatura cu sarcinile scolare (socializare, divertisment etc.), dar reprezintă totusi un important instrument de sprijin pentru realizarea temelor si proiectelor scolare prin ceea ce oferă: informare, documentare, comunicare, dezvoltare.

Astfel, învatarea trece dincolo de sala de clasa și înglobează tehnologii complexe, iar mediile virtuale permit profesorilor să-şi lărgească graniţele creativităţii în procesul de predare-învaţare-evaluare pentru a stimula imaginaţia elevilor şi pentru a facilita transferul achizitiilor învăţării în viaţa de zi cu zi. Profesorul nu mai este doar furnizor de cunoştinţe, ci şi furnizor de resurse didactice, expert în a pune întrebări (nu numai în a da răspunsurile corecte), devine mentor, mediator, membru al grupului de studiu, acordă o mai mare importanţă stilurilor de învăţare ale elevilor, utilizează strategii didactice care promovează centrarea pe elev şi formarea capacităţilor de gândire de nivel superior. Nici elevii nu mai sunt nişte receptori pasivi, ci devin creatori ai propriului bagaj de cunoştinţe şi devin responsabili de propriul proces de învăţare.

Competențele digitale sunt tot mai cerute în ultimii ani în toate domeniile. Comisia Europenă consideră competențele digitale printre cele opt competențe cheie necesare absolventului în contexul societății bazate pe cunoaștere.

Utilizarea platformelor de învățare în procesul instructiv- educativ ajută atât cadrele didactice cât și elevii în dinamizarea procesului de predare/învățare/ evaluare prin :

- Prezentarea conținuturilor ;
- Utilizarea filmelor educative pentru a introduce elevii în diversele momente ale lecției (experimente, aplicații);
- Accesarea bibliotecilor virtuale ;
- Utilizarea site-urilor interactive pentru exerciții matematice/experimente/exerciții lingvistice ;
- Aprofundarea și sistematizarea cunoștințelor utilizând hărți conceptuale colaborative, fișe de activitate;
- Testarea cunoștințelor utilizând teste online ;
- Utilizarea metodelor de evaluare alternative cum ar fi proiecte colaborative, portofolii.

Platformele de e-learning se pot utiliza atât în evaluarea cât și în proiectarea didactică.Astfel,noile tehnologii cu valențe educaționale au atât valoare formativă cât și informativă în activitatea de predare- învățare.

Utilizarea acestora în educație are numeroase beneficii dar, sunt și voci care susțin că astfel de resurse sunt consumatoare de timp, costisitoare și cu o eficiență didactică needificatoare. Modul în care înțelegem necesitatea implementării acestora în activitatea didactică depinde de numeroși factori :

- Concepția de ansamblu privind predarea și învățarea de calitate, finalitățile educaționale și valorile didactice ;
- Finalitățile educaționale urmărite;
- Motivația și oportunitățile pe care le avem ;
- Metologia și stilul didactic propriu;
- Contextul social și problematica personală.

Numeroase platforme de e-learning au fost create în ultimii ani pentru a veni în sprijinul cadrelor didactice, atât pentru formarea lor profesională cât și pentru activitățile didactice la clasă.

Prin utilizarea noilor tehnologii de informații și comunicare, școlile devin centre de învățare și dezvoltare pentru comunitate.

Cu siguranţă toate mediile virtuale au numeroase avantaje, dar si dezavantaje. Unul dintre dezavantaje este, după părerea mea, acela legat de interacţiunea dintre persoane.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, spre exemplu, în perioada suspendării cursurilor în contextul epidemiologic actual . Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Astfel, profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Acestea au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Cele mai importante avantaje pe care situația de față le-a adus au fost evidențiate tot de către cadrele didactice.Competențele digitale dobândite de profesori în această perioadă reprezintă, în opinia lor, achiziții utile pentru activitatea didactică viitoare utilizarea în continuare în activitatea didactică față-în-față (unele dintre) instrumentele și resursele digitale pe care le-au utilizat în această perioadă.

Utilizarea noilor tehnologii în activități de învățare i-a determinat pe profesori să regândească procesul didactic în maniera de a-l face compatibil cu noua modalitate de comunicare facilitată de platformele digitale.

În consecință, utilizarea mediilor virtuale educaționale sunt benefice pentru orice persoană care este interesată de dezvoltarea și imbogățirea performanței sale profesionale și, cu sigurantă , mediul virtual va schimba treptat fața învățământului românesc.

Bibliografie :

1. Crăciun,D. și Iordan, M.(2013), Instruirea asistată de calculator resurse Web 2.0 pentru viitorul profesor, Editura Mirton, Timișoara

2. Glava, C.(2009), Formarea competențelor didactice prin intermediul e-learning-Modele teoretice și aplicative, Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca

3. Botnariuc P. ,Cucoș C. , Glava C. , Ilie M., Labăr A. V., Ștefănescu D., Iancu D., Istrate O.,Pânișoara I.O., Velea S. (2020) , Școala online. Elemente pentru inovarea educației - Raport de cercetare evaluativă , Editura Universității din București , București

Platformele educaționale folosite în școlile din România

MÎNDRUȚĂ AIDA CRISTINA

Trăim într-o societate în care se pune accentul foarte mult pe tehnologie iar utilizarea calculatorului în procesul de invatamant devine din ce în ce mai mult o necesitate. Este de știut faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obisnuite. „Alfabetizarea" digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie,și se învață… precum mersul sau vorbirea.

Folosirea instrumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-și diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficienta în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este constient de modalitatea efectiva de folosire la disciplina predata.

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi și lipsuri sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu știu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice.

Dar ce este o platformă educațională?

Pe scurt, este un soft complex care permite administrarea unui domeniu (subdomeniu), gestionarea utilizatorilor pe domeniul respectiv, crearea şi un management accesibil al cursurilor împreună cu activităţile şi resursele asociate acestora, evaluarea online/offline sau autoevaluarea, comunicarea sincronă sau asincronă şi multe altele.

Sunt o mulțime de.platforme educaționale date spre folosire profesorilor și elevilor după cum urmează:

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- pot forma rapid clasele,
- pot împărtăşi cu elevii materialele didactice,
- pot posta anunţuri,
- pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte,
- pot crea, distribui şi evalua teste,
- pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat.

Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. Şcoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică.

Moodle este o platformă care oferă profesorilor o multitudine de instrumente utile în predare-învăţare-evaluare şi însăşi modalitatea de definire a cursurilor permite o adaptare la nevoile educabililor – elevi, studenţi sau alte categorii care trec printr-un proces de formare, fie iniţială, fie continuă. Este important de spus că educabilii pot parcurge un astfel de curs când, unde şi cum doresc, deoarece prin forma şi structura sa, un curs realizat şi implementat pe o platformă Moodle este adaptat necesităţilor lor, accesibil oricând şi oriunde, chiar şi în afara clasei, permiţând colaborarea prin instrumente de comunicare moderne precum forum, chat, blog sau wiki.

Moodle permite construirea unor site-uri care au un conţinut interactiv, atractiv şi cu o structură flexibilă. Astfel, pe un site de tip Moodle, adică pe o platformă de e-learning Moodle, organizarea informaţiilor este ierarhică: la bază se află cursurile care compun subcategorile şi care la rândul lor alcătuiesc categoriile de bază, accesul la cursuri fiind foarte uşor. Vă puteţi imagina o bibliotecă, ale cărei rafturi sunt categoriile, fiecare raft conţinând mai multe subcategorii, care pot fi disciplinele şcolare – matematică, română, istorie etc., fiecare subcategorie/disciplină având în cuprins cursuri specifice: matematică pentru clasa a IX-a, pentru clasa a X-a

NOUVELLES TECHNOLOGIES, PLATEFORMES EN LIGNE ET ENSEIGNEMENT

prof. Chiratcu Adriana – Roxana
Lycée Théorique ”Decebal” Constanța

Dans le contexte épidémiologique actuel, l`enseignement en ligne à l`aide des nouvelles technologies s`est imposé comme solution, parfois unique, de continuer l`éducation à distance. Ce qui entraîne toute une série de transformations dans l`activité d`enseignement/apprentissage et présente tant des avantages que des désavantages.

D`une part, les ordinateurs et l`Internet répondent à de multiples besoins. Ils donnent accès à des supports écrits et audiovisuels ainsi qu`à des outils de référence (dictionnaires, grammaires), à des exercices interactifs. L`une des utilisations les plus fréquentes consiste à rechercher des informations ou des documents, car l`Internet est un centre de ressources authentiques facilement accessibles.

Les activités en ligne représentent un autre genre d`exploitation de l`Internet en classe. Il y a une grande diversité d`exercices interactifs qui permettent la systématisation et l`évaluation des connaissances des apprenants : les questions à choix multiple, les exercices à trous, les exercices du type glisser - coller, les phrases en désordre, les exercices du type vrai / faux, les exercices d`appariement, les puzzles, les mots croisés, les questionnaires à réponse courte. Il y a aussi des logiciels et des applications qui permettent la création d`exercices de ce genre, tels Kahoot ou Wordwall . L`avantage de ces exercices est qu`ils sont accompagnés de mécanismes autocorrectifs, ce qui permet l`autoévaluation et facilite aussi le travail de l`enseignant.

Les nouvelles technologies donnent accès à la communication interpersonnelle, elles permettent aux élèves de ne pas rester isolés, de maintenir une dynamique du groupe et d`entretenir le lien avec leurs enseignants. Des plateformes telles Google Classroom ou Microsoft Teams offrent la possibilité de créer et d`animer des classes virtuelles au niveau de l`établissement scolaire pour travailler de façon synchrone ou asynchrone. Elles facilitent la communication entre les enseignants et les élèves, favorisent les économies de temps et de papier, facilitent la distribution des devoirs et simplifient l`organisation du travail scolaire.

L`emploi de toutes ces nouvelles technologies conduit à une rupture avec l`enseignement traditionnel non seulement du point de vue des supports utilisés, mais surtout du point de vue des rôles joués par l`enseignant et par l`apprenant. Ainsi elles se prêtent le mieux à une pédagogie qui met l`accent sur l`individualisation de la démarche éducative et sur l`autonomie des apprenants. L`enseignement traditionnel est une activité de groupe, pour des raisons économiques, mais aussi pour favoriser la socialisation des élèves. Or l`emploi des nouvelles technologies entraîne la disparition de cette activité de groupe et favorise la relation individualisée de l`enseignant avec l`apprenant et même la personnalisation des services éducatifs pour correspondre aux particularités et aux besoins des apprenants. On peut constater en même temps une évolution significative en ce qui concerne les rôles pédagogiques tenues classiquement par l`enseignant dans la relation avec l`apprenant. Il s`agit d`une diminution des rôles d`exposition de la matière, de contrôle et d`évaluation, tâches prises en charge par les logiciels utilisés. En revanche ce type d`enseignement accentue le rôle d`animateur de l`activité, qui doit gérer les interactions et soutenir les efforts des apprenants. Ce rôle est particulièrement important pour maintenir la motivation des apprenants et éviter l`abandon qui pourrait intervenir si l`élève est laissé à lui-même face à des exigences élevées.

Une autre conséquence positive de l`emploi des nouvelles technologies est l`ouverture vers le monde. Elles brisent les distances géographiques et donnent accès à d`autres cultures et civilisations, avec des bénéfices tant sur le plan linguistique que sur le plan culturel.

D`autre part, à côté de ces bénéfices s`inscrivent aussi les contraintes imposées par l`emploi des nouvelles technologies. En premier lieu elles supposent des coûts élevés. Ensuite elles impliquent ce que Mœglin appelle une nouvelle alphabétisation des professeurs et des élèves. Ils doivent connaître le fonctionnement pratique de l`ordinateur et des logiciels utilisés, ce qui impose une formation spécialisée. De plus, la richesse même de l`information présente sur Internet peut constituer un obstacle, conduisant à une perte significative de temps si l`on ne sait pas filtrer ses recherches et les limiter aux informations qui sont vraiment nécessaires.

Une autre contrainte découle du caractère particulier de la communication interpersonnelle en ligne. Elle est dépourvue de certaines dimensions essentielles de la communication en face-à-face : elle peut être ou non synchrone, elle ne permet pas la transmission des informations paralinguistiques : mimique, gestes, intonations. Le fait que les interlocuteurs ressentent ce manque est confirmé par les tentatives de le remplir à l`aide des émoticons qui transmettent des informations sur l`état émotionnel de l`émetteur.

Un inconvénient important de l`enseignement en ligne découle du temps passé sur l`ordinateur, le smartphone ou la tablette, ce qui engendre des problèmes de santé, telle la fatigue visuelle ou la survenue de mauvaises postures.

Pour conclure on peut affirmer que l`emploi des plateformes et des nouvelles technologies dans l`enseignement apporte une série de bénéfices, à condition qu`elles soient utilisées dans les situations appropriées, en fonction des particularités des apprenants et de la matière à enseigner. Si elles peuvent constituer une très bonne méthode de perfectionnement pour un adulte bien motivé, capable d`identifier ses besoins et de parcourir d`une façon autonome des cours entièrement à distance, pour les élèves qui ont d`habitude à l`âge scolaire une motivation externe et, par conséquent, assez faible, l`enseignement à distance devrait se constituer dans un complément des cours classiques en présence. Les professeurs ne peuvent pas être complètement remplacés par les ordinateurs, mais ils doivent repenser leur formation (pour être capables d`utiliser les nouvelles technologies) et leur démarche éducative de façon à exploiter au maximum les bénéfices apportés par ces technologies.

Bibliographie:

MŒGLIN, Pierre (coordonator), 2003 - *Industriile educaţiei şi noile media*, (Trad Adrian Staii), Polirom, Seria « Collegium », Iaşi

DEJEAN-THIRCUIR, Charlotte et MANGENOT, François (coordonateurs) - *Le français dans le monde. Recherches et applications*, numéro spécial *Les échanges en ligne dans l`apprentissage et la formation*, juillet 2006, CLE International, Paris

CONFERINȚA MULTIDISCIPLINARĂ
„IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ”

Arzoiu C.I. Constantina-Mihaela

„IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ”

Încă din primii ani de viață, oamenii sunt orientați spre învățare. Această învățare este asociată în mod greșit cu o simplă metodă de descoperire, ea ocupând de fapt locul central în viața unui individ, datorită faptului că învățarea din această perioadă influențează în mod direct dezvoltarea emoțională, socială și fizică a copiilor. Este absolut necesar să ne orientăm atenția asupra modului de învățare și dezvoltare al acestora, fără a-i neglija, pentru ca evoluția lor emoțională să fie armonioasă și să conducă la formarea unor adulți împliniți, echilibrați.

În școala tradițională, în interiorul câmpului educațional, accentul se punea pe profesor și pe procesul de predare, nu pe procesul de învățare. Sistemul educațional s-a ocupat de conținuturi care trebuiau să fie memorate și reproduse.

În accepţiunea modernă, predarea nu mai este considerată o activitate de comunicare, transmitere de cunoştinţe, ci ca o activitate de „organizare şi conducere a proceselor de învăţare, prin acţiuni de înzestrare sistematică a elevilor cu cunoştinţe, de îmbogăţire a reprezentărilor şi noţiunilor acestora, de conducere a activităţii lor independente, de control şi evaluare” (M. Ionescu, 2003, p. 78).

Așa cum considera și pedagogul și profesorul universitar Ioan Nicola, educația este ,,o activitate socială complexă, care se realizează printr-un lanț nesfârșit de acțiuni exercitate în mod conștient, sistematic și organizat, în fiecare moment, un subiect – individual sau colectiv – acționând asupra unui obiect – individual sau colectiv – în vederea transformării acestuia din urmă într-o personalitate activă și creatoare, corespunzătoare atât condițiilor istorico-sociale prezente și de perspectivă, cât și potențialului său biopsihic individual.”[45]

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima decadă a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Astfel, practica educaţională a fost completată cu metode moderne de predare-învăţare-evaluare, metode specifice societăţii informaţionale. Instituția de învățământ trebuie să se adapteze astfel încât să consolideze personalitatea elevului pentru situații neprevăzute, complexe, pentru o realitate care se află în permanentă schimbare, astfel încât să se pună accent nu numai pe conținuturi, ci și pe capacități și atitudini, raportate la valori.

O modalitate de îmbunătățire a procesului de învățare este reprezentată de crearea și utilizarea platformelor educaționale. O platformă e-learning este un produs program având următorul set minimal de cerinţe care să permită:

- asigurarea procedurilor privind instalarea, configurarea şi administrarea;
- utilizarea unei interfeţe prietenoase adaptabilă dinamicii procesului educaţional;
- administrarea şi monitorizarea informaţiilor;
- un management accesibil al conţinutului educaţional;
- utilizarea de module de editare de conţinut educaţional sub diverse formate;

[45] Ioan Nicola - Pedagogie; Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1994

• facilitarea autoevaluării offline prin proceduri asincrone şi evaluării online prin proceduri sincrone a cunoştiinţelor asimilate;

• un program de pregătire continuă cu verificări parţiale pe tot parcursul procesului educaţional.

În școala românească, o bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Așa cum un impact esențial pentru dezvoltarea acestui sistem de învățământ l-a avut apariţia, în 1971, a reţelei PEACENET de sateliţi de comunicaţie utilizaţi pentru livrarea cursurilor. Astfel, în anii ’80 existau deja peste 40 de instituţii de învăţământ la distanţă, iar în 2000 – peste 1500. Printre metodologiile folosite de acest sistem se regăsesc: trimiterea de materiale prin poştă sau prin fax, comunicarea dintre studenţi şi instructor prin convorbiri telefonice, emisiuni organizate la unele posturi de radio şi televiziune, teleconferinţe, videoconferinţe, Internet.

Profesorii au posibilitatea să-și diversifice activitatea și să folosească metode mult mai atractive pentru proiectarea lecției. Utilizarea platformelor prezintă o multitudine de beneficii:

- elevul își poate organiza modul de învățare
- vizionarea materialelor video
- transmiterea cunoștințelor într-un mod inovativ și atractiv
- posibilitatea de a invita online un profesionist/formator din orice domeniu, indiferent de locul în care se află acesta
- sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât elevul să revină ori de câte ori consideră că este necesar
- susținerea activităților didactice indiferent de condițiile impuse de anumite probleme din mediul extern, evitând expunerea cadrelor didactice, elevilor, personalului instituției la anumiți factori de risc (ex:epidemii)

De-a lungul timpului, s-au dezvoltat numeroase platforme de învățare, precum: Moodle (versiunea 1.0 existând încă din anul 2002), Claroline, LogiCampus, Google Classroom, ATutor, Typo3 ș.a.

Universităţile cu programe online pe plan mondial îşi au originea în învăţământul deschis la distanţă, apărut din necesitatea de a face ca distanţele să nu constituie un impediment pentru învăţare, din dorinţa de a oferi instrucţie şi celor care nu pot fi prezenţi fizic în sălile de curs.

„E-learning-ul” este termenul introdus în 1998 de Jay Cross, fondatorul Internet Time Group, ce a devenit extrem de popular. Acesta reprezintă o modalitate actuală de dezvoltare a educaţiei, în concordanţă cu descoperirile tehnologice. O definiţie concisă a termenului de învăţământ electronic poate fi: ,,oferirea educaţiei, instruirii sau învăţământul prin mijloace electronice”. Termenul este utilizat în zilele noastre şi ca termen unificator pentru o multitudine de tehnici de învăţare, instruire prin mijloace asistate de calculator.

În concluzie, noile tehnologii ale informaţiei şi comunicaţiilor îmbunătăţesc perspectiva asupra practicii educaţionale, completând cadrul educaţional cu metodologii moderne de învăţare specifice societăţii informaţionale. E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale, ci să întărească procesul de învăţare, prin utilzarea unor platforme educaționale utile și benefice pentru învățământul contemporan.

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCATIONAL

PROF.INV.PRIMAR PALCU FLOAREA
ȘCOALA GIM. GROZEȘTI,JUD. MEHEDINȚI

Învățământul modern caută să păstreze un echilibru între munca individuală și lucrul în grup, să ajungă la o echilibrare rezonabilă a experiențelor dobândite individual cu cele câștigate în grup, să îmbine învățarea individuală și independentă cu învățarea interdependentă, prin cooperare sau colaborare, să asocieze exercițiul individual exercițiului interacțiunii cu ceilalți. Astfel, în timp ce metodele individualizate ar pune mai bine în lumină personalitatea elevului și valorificarea potențialităților individuale, metodele de grup, zise și democratice, ar contribui la intensificarea interrelațiilor create în jurul învățării în clasa de elevi, la crearea unui mediu social propice conștientizării proceselor și operațiilor mintale pe care individul se sprijină în actul învățării. Evoluțiile metodologice merg, într-o primă departajare, în direcția aprofundării diferențierii, individualizării și personalizării proceselor de instruire și, pe de altă parte, în direcția socializării acelorași procese, ceea ce lasă loc dezvoltării a două orientări metodologice distincte: o metodologie centrată pe elev și pe propria-i acțiune, urmărindu-se promovarea așa – numitelor metode activ-participative; o metodologie centrată pe grup, punându-se accentul în mod esențial pe promovarea metodelor interactive sau bazate pe interacțiunile și interrelațiile constituite în cadrul grupului (clasei) de elevi sau al echipei. Confruntată cu o nouă structură a cerințelor socio-umane, educația școlară se vede obligată să-și redefinească propriile ei țeluri și să asigure o nouă direcție instruirii și formației în acord cu complexitatea problemelor cu care se vor vedea confruntați absolvenții de astăzi și mai ales cei de mâine. Cu deosebire se resimte nevoia exersării și dezvoltării acelor capacități și funcții mintale, acelor calități umane și profesionale care să pregătească cu adevărat personalități puternice, armonios dezvoltate, capabile să se angajeze plenar și creator într-un efort constructiv pe măsura așteptărilor. Conștientă de natura sarcinilor ce-i revin, practica școlară se vede să-și schimbe orientarea, să treacă formația înaintea instrucției, să pună formarea și dezvoltarea capacităților intelectual - acționale și a proceselor mintale ale elevului, înaintea transmiterii și asimilării cunoștințelor, fără a nega, câtuși de puțin, importanța acestora din urmă și totodată să-și schimbe și orientarea metodologică. Așa se explică orientarea didacticii moderne în favoarea dezvoltării unei metodologii centrate pe elev – o metodologie care caută să înlocuiască nefirescul metodologiilor nivelatoare, uniformizatoare și în locul acestora să promoveze metode pe măsura fiecărui individ, după nevoile proprii și ritmul de învățare propriu; o metodologie diferențiatoare, de individualizare și personalizare a procesului de instruire, dar egală, prin șanse, cu a celorlalți. Această metodologie centrată pe elev își găsește concretizarea în aplicarea pe scară largă a metodelor activparticipative. Simpozion National „Practici Educationale de succes” 42 Prin specificul lor, acestea sunt proceduri care pornesc de la ideea că, prin felul său de a fi, învățarea este o activitate personală care nu poate fi cu nimic înlocuită; că sigur cel care învață poate să fie considerat agent al propriei sale învățături, aceasta devenind o activitate care depinde de singularitatea celui care învață. Privind elevul ca subiect al învățării, metodologia activ-participativă apreciază că efectele instructive și formative ale învățământului sunt în raport direct cu nivelul de angajare și participare a acestuia în activitatea de învățare; în situația de învățare el se implică făcând apel la aptitudini intelectuale diferite, care au la bază capacități diferite de învățare și de abordare a realității; fiecare dintre aceste capacități poate fi analizată sub aspectul multiplelor procese mintale pe care le implică. Și, mai departe, fiecare proces mintal poate fi descompus în multiple operații componente, a căror stimulare cade în sarcina profesorului. A dezvolta anumite capacități presupune a provoca anumite tipuri de procese intelectuale.

Acestea constituie resurse diferite ale fiecărui individ de a se implica în mod personal în actul învățării. Scopul noilor metode - arată Plaget - este de a crea condițiile care să favorizeze dezvoltarea și implicarea acestor capacități, procese și operații. Atunci când situațiile de învățare sunt bine organizate, copiii se implică cu capacități diferite și au șansa să-și dezvolte capacități diferite. Metodele activ-participative determină profesorul să creeze situații în care elevii să fie obligați să utilizeze o gamă vastă de procese și operații mintale; să aibă în vedere o abordare multiplă a ceea ce este de predat, încât să ofere elevului posibilitatea să capete experiența punerii în mișcare a unor multiple și variate operații mintale adecvate situațiilor date. Este vorba despre operații de tipul celor de: observare, identificare, comparație, opunere, clarificare, organizare, analiză și sinteză, emitere de ipoteze și verificare, explicare a cauzelor, sesizare a esențialului, corectare, stabilire de relații, abstractizare și generalizare, evaluare, interpretare, judecată critică, anticipare, conturare de imagini, formare a propriei opinii, extragere de informații, transfer de informație în alt context (în alte sarcini de lucru), comunicare etc. În consecință, metodele active presupun tot atât de multe tehnici de activare a unor asemenea operații. Sub genericul metode activ-participative sunt incluse toate acele metode în stare să provoace o „învățare activă”, o învățare care lasă loc liber activității proprii și spontaneității. Sunt metodele care conduc spre formele active ale învățării, adică spre învățarea euristică (explorativă), învățarea prin rezolvare de probleme (rezolvarea alternativelor), învățarea prin acțiune, învățarea creativă; sunt metode care antrenează elevii în efectuarea unor activități de studiu independent pe bază de text scris, de muncă cu cartea, cu manualul, de învățare prin cercetare și redescoperire, de realizare a unor experimente și lucruri practice, de reflecții personale și exerciții de creație etc. Pentru a desluși aceste înțelesuri este necesar să facem o distincție între două tipuri esențiale de învățare: învățarea figurativă și învățarea activă. Astfel, învățarea figurativă are tendința să rămână la nivelul reprezentării statice, figurative, să se bazeze pe simboluri verbale și elemente imagistice, intuitive în structurarea cunoașterii, de unde preferințele ei pentru metodele demonstrative și receptive care îndeamnă elevii la activități de tipul ascultării, receptării, memorizării, reproducerii, imitației. Învățarea activă presupune cu totul altceva. Specific acesteia este faptul că ea angajează capacități productiv-creative, operațiile de gândire și de imaginație, apelează la structurile mintale-structurile operatorii și structurile cognitive de care dispune elevul și de care el se folosește ca de niște instrumente în susținerea unei noi învățări. Procesele mintale se pot situa la niveluri diferite. Deși memorarea are un rol esențial în actul învățării, în ierarhia proceselor mintale, ea apare, totuși, ca Simpozion National „Practici Educationale de succes” 43 una dintre manifestările cele mai elementare, inferioară proceselor de gândire. Or, important este de a se face apel la procese superioare sau de a ridica gândirea la nivelul cognitiv cel mai înalt. Așadar, în opoziție cu metodologia tradițională, pentru care elevul rămâne mai mult un auditor sau un simplu spectator în clasă, gata să recepteze pasiv ceea ce i se transmite ori i se demonstrează, metodele activ-participative au tendința să facă din acesta un actor, un practicant activ în procesul învățării, pregătit să-și însușească cunoștințele pe calea activității proprii, a unei angajări optime a gândirii, a mobilizării tuturor funcțiilor intelectuale și energiilor emoțional-motivaționale în raport cu sarcina de învățare dată. Ele tind să concentreze efortul propriu de învățare până la identificarea subiectului cu situația de învățare în care acesta este antrenat. Se apreciază că numai atingerea unui asemenea grad de încordare mintală și de tensiune afectiv-emoțională este în măsură să transforme „subiectul” învățării într-un factor al propriei sale dezvoltări, pregătiți pentru a gândi și a acționa în chip creator. Ca atare, esențial în pregătirea profesorului pentru lecție este de a pune în joc toate cunoștințele sale și întreaga lui pricepere, nu pentru a transmite pur și simplu niște cunoștințe de-a gata ce trebuie însușite, ci de a insufla elevilor săi dorința și posibilitatea de a le dobândi, pe cât este cu putință, prin ei înșiși, printr-un studiu cât mai activ, mai intensiv și pasionat.

Rolul profesorului este să organizeze învățarea în termeni de activități viabile și angajate, să susțină și să ordoneze efortul elevilor și să nu ia asupra lui integral sau parțial această strădanie, să nu se substituie câtuși de puțin râvnei lor active de învățare și de muncă. Dat fiind faptul că metodele activ-participative sunt mult mai pretențioase și mai dificil de aplicat în practică, ele reclamă o muncă mai diferențiată și mai atentă. Astfel, promovarea lor cu mai mult curaj și stăruință necesită, mai înainte de orice, o schimbare de atitudine din partea profesorului și, prin ea, o transformare a conduitei, în acest sens, la propriii săi elevi. În concluzie, se poate spune că prin caracterul lor diferențiat și formativ, metodele activ-participative își aduc o contribuție semnificativă la dezvoltarea potențialului intelectual al elevului, la intensificarea proceselor mintale și, prin aceasta, la ridicarea calității învățării și formației. Esențial este faptul că aceste metode nu reduc elevul la nu fel de a fi abstract al acestuia, deprins cu condițiile empirice ale învățării: dimpotrivă, sunt metode care țin seama de elevul real, așa cum este el, cu resursele lui intelectuale (dar și fizice și afectiv-motivaționale), cu capacitățile și procesele mintale care îi aparțin și cu care se poate implica activ în actul învățării; sunt metode care țin seama de faptul că elevul este o persoană care învață, asimilează, dar care se și formează în același timp, dezvoltându-și propriile sale forțe de învățare. Este ceea ce obligă profesorul să privească transmiterea științei din perspectiva apropierii științei de ființa reală, dar și din perspectiva ridicării acesteia la nivelul proceselor mintale superioare, acordând atenție unei aplicări diferențiate a metodologiei, personalizate, pe cât posibil, acesteia. Avantajele metodelor interactive ▪ Dezvoltarea, pe termen lung, a relațiilor deschise, de colaborare, prin promovarea activităților în echipă; ▪ Dezvoltarea capacității elevilor de a gândi critic, creativ, constructiv, de a avea îndrăzneala să-și comunice punctul de vedere; ▪ Independența gândirii e favorizată prin doza de euristic și problematizarea specifică strategiilor de învățare din cadrul fiecărei etape (evocare, realizarea sensului, reflecție); ▪ Stimularea învățării independente, a motivației pentru învățare;

Parteneriatul educaţional este un concept foarte des întâlnit în relaţiile de colaborare ce se stabilesc între unităţile de învăţământ şi diferitele segmente ale societăţii. Parteneriatele au ca scop modernizarea spaţiilor de învăţământ, cunoaşterea reciprocă, formarea continuă a cadrelor didactice, etc. La nivel preşcolar parteneriatele au o importanţă deosebită datorită nevoii deschiderii grădiniţei către comunitatea, dar şi a sensibilizării comunităţii cu privire la necesităţile grădiniţei. Alături de colaborarea cu familia, şcoala, alte instituţii de cultură, în cadrul grădiniţei este necesară realizarea unor parteneriate care să aibă ca scop sprijinirea cadrelor didactice în integrarea copiilor cu tulburări din spectrul autist. Pentru că numărul acestor copii este din ce în ce mai mare, se impune realizarea de parteneriate educaţionale care să faciliteze colaborarea între cadru didactic-psiholog-logoped-asistent social, în vederea unei intervenţii complexe şi integrării copiilor. Pe lângă acestea, este nevoie și de existenţa unor acorduri cu instituţii abilitate în recuperarea acestora. Acest lucru este necesar pentru că aceşti copii nu reuşesc să facă faţă cerinţelor şcolare fără un sprijin real şi adecvat. Ei au nevoie de sprijin pentru a reuşi să finalizeze sarcinile de lucru. Astfel, existenţa parteneriatelor de acest gen aduce multe beneficii, pe de o parte copiii cu tulburări din spectrul autist sunt integraţi în grădiniţa de masă şi li se respectă dreptul lor la educaţie, iar pe de altă parte ceilalţi copii cu dezvoltare normală se vor obişnui cu diversitatea şi vor învăţa să accepte că aceşti copii sunt diferiţi şi sunt colegii lor de clasă, acceptându-i şi integrându-i în grupul lor de prieteni. Astfel, copiii cu tulburări din spectrul autist din grădiniţă vor face parte din grupul de preşcolari, vor participa în măsura capacităţilor şi posibilităţilor lor la activităţile instructiv-educative realizate în clasă. Astfel, colaborările dintre grădiniţă şi asociaţiile care sprijină recuperarea copiilor cu tulburări din spectrul autist au ca scop dezvoltarea serviciilor de abilitare şi integrare socială a acestora, dar şi crearea şi dezvoltarea continuă a reţelei de servicii destinate lor. Având ca scop principal recuperarea şi integrarea copiilor, atât grădiniţa, cât şi instituţiile specializate în acest sens se angajează să se sprijine reciproc în vederea promovării şi implementării conceptului de şanse

egale la viaţă în comunitate a copiilor cu dizabilităţi. Aceste parteneriate au în vedere îmbunătăţirea mediului de dezvoltare a tuturor copiilor, inclusiv al celor cu cerinţe educative speciale şi promovarea învăţământului incluziv. Realizarea unor astfel de acorduri de parteneriat reprezintă o provocare, o dovadă de curaj şi o deschidere spre o nouă realitate a cadrului didactic, pentru că necesită multă răbdare, creativitate, responsabilitate în derularea diverselor activităţi cu aceşti copii mai speciali. Simpozion National „Practici Educationale de succes” 63 Astfel deschiderea cadrului didactic de a desfăşura un astfel de parteneriat este dovada acceptării unei realitaţi, a unei societăţi care este într-o continuă schimbare. Spre deosebire de alte parteneriate, parteneriatul grădiniţă – instituţii abilitate în recuperarea copiilor cu tulburări din spectrul autist presupune o muncă în echipă formată dintr-o serie de specialişti (cadru didactic, familie, medic, psiholog, profesor de sprijin, logoped, asistent social, kinetoterapeut, etc.) care prin activităţile lor au ca scop recuperarea şi integrarea copilului într-un mediu educaţional. Bibliografie : 1. Vrăşmaş, E., Educaţia copiilor cu cerinţe educative speciale , editura REDIS, 2002 2. Albu A., Albu C. “Asistenţa psihopedagogică şi medicală a copilului deficient fizic”, editura Polirom, Iaşi, 30

Învăţarea online

prof. înv. primar, Lucescu Lidia Simona
Liceul Tehnologic ..Vasile Cocea” Moldovița

Internetul este o fereastră deschisă către lume. Timpul petrecut în această lume virtuală nu înseamnă doar relaxare şi divertisment, ci poate fi timp dedicat creşterii şi evoluţiei noastre. Tehnologia face parte din viaţa noastră de zi cu zi. În ultimii ani s-a tot vorbit de tehnologizarea domeniilor de activitate, inclusiv a învăţământului, dar atunci când am fost nevoiţi brusc să trecem la predarea-învăţarea online, lucrurile nu au fost deloc simple, iar neajunsurile au ieşit la iveală. Fie nu existau platforme de învăţare implementate în fiecare şcoală, fie nu toţi elevii sau profesorii dispuneau de un terminal sau chiar de conexiune la internet, fie mulţi nu se pricepeau să facă acest lucru. În cele din urmă, fiecare a încercat să se descurce cum s-a priceput şi cu ce a avut la îndemână!

Acum, după aproape trei luni de zile de învăţământ online, există fel de fel de opinii pro şi contra. Un lucru este cert: copiii mici nu se pot descurca singuri în acest proces de învăţare, cel puţin la început. Au avut nevoie de ajutorul părinţilor care nu tot timpul au fost dispuşi sau nu au avut timp pentru acest fel de activitate.

Pandemia Covid-19 a obligat sistemele educaţionale din lume să ia decizii privind modul de continuare a actului educaţional, în condiţiile în care toţi actorii educaţionali trebuiau protejaţi. Nu sunt un fan al învăţării online, mai ales la clasele primare. Dar, în condiţii extreme, trebuie să fim pregătiţi şi să ştim cum să facem acest lucru cu eficienţă. Important este să nu extindem şi să generalizăm această formă de învăţare pentru că vom ajunge o generaţie de roboţi.

Avantajele învăţării online:

- activităţile pot fi accesate oricând şi de oriunde
- elevii le pot accesa şi parcurge în ritm propriu aceste activităţi
- programul este mult mai flexibil, fiecare elev poate parcurge independent materialul propus
- elevii şi profesorii pot interacţiona într-o comunitate online, fără a fi prezenţi în acelaşi loc
- elevii introvertiţi tind să devină mai activi
- dezvoltă autonomia şi curiozitatea
- cursurile online pot fi personalizate prin introducerea de link-uri externe, fişe de lucru, prezentări PowerPoint, fişere audio/video, sarcini de lucru individuale etc.

Dezavantajele învăţării online:

- sunt sărăcite relaţiile interumane între elev-elev/ elev-profesor
- elevii cu rezultate şcolare mai slabe pot întâmpina dificultăţi în înţelegerea materialului de învăţat, dacă această înţelegere nu este facilitată de profesor
- pentru elevi, învăţarea online solicită mai multă responsabilitate, iniţiativă şi efort decât instruirea faţă în faţă
- pentru profesori, instruirea online poate fi copleşitoare: în primul rând, din punct de vedere tehnic, deoarece utilizarea acestui mediu presupune familiarizarea cu instrumentele sale; în al doilea rând, din punct de vedere al disponibilităţii, având în vedere că elevii pot accesa conţinuturi în diferite momente ale zilei
- feedback-ul devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei creşte, ajungând la un moment dat ca profesorul să nu poată oferi un feedback specific şi promt.

În primii ani de şcoală, copiii continuă dezvoltarea abilităţilor sociale şi încep procesul complex de învăţare. Acest lucru nu se poate face doar online. De aceea, învăţarea online nu trebuie să devină permanentă, ci să vină în completarea învăţării tradiţionale.

Bibliografie:

Yuval Noah Harari - *21 de lecţii pentru secolul XXI*, Ed. Polirom, 2018

Auxiliar didactic pentru disciplina Limba și literatura română Receptarea textului poetic liric la prima vedere

Profesoară Ispir Ramona-Ionela
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară, Fetești, România

Disciplina: limba și literatura română
Subiectul lecției: Receptarea textului poetic liric. „Revedere”, de Mihai Eminescu
Tipul lecției: mixtă
Clasa: a VII-a

Competenţe generale

2. Receptarea textului scris de diverse tipuri
3. Redactarea textului scris de diverse tipuri
4. Utilizarea corectă, adecvată şi eficientă a limbii în procesul comunicării orale și scrise

Competenţe specifice

2.1. Recunoaşterea modurilor în care sunt organizate informaţiile din texte literare și nonliterare, continue, discontinue și multimodale
3.2. Redactarea, individual şi/sau în echipă, a unor texte diverse, care urmează a fi prezentate în faţa colegilor
4.5. Dezvoltarea gândirii logice şi analogice, prin valorificarea competenţei lingvistice, în procesul de învăţare pe tot parcursul vieţii

Dirijarea învățării

Google Meet, sincron

Moment organizatoric

- salutul;
- verificarea prezenței elevilor;
- asigurarea unei atmosfere adecvate pentru buna desfășurare a orei.

Captarea atenției

Sarcina de lucru pentru elevi: Realizați un **nor de cuvinte** pentru a ilustra trăsăturile specifice textului literar, utilizând ***WordArt***. Descărcați-l apoi pe propriul computer și încărcați-l pe platforma Classroom sau inserați direct linkul!
Sarcina de lucru se va realiza individual.
Elevii utilizează cu pricepere și încântare aplicația WordArd, valorificând propria imaginație în selectarea aspectului (formă, font, culori, stil etc.).
Vor selecta cuvintele-cheie de încadrat în *nor*, reprezentând elementele de structură specifice textului literar (temă, motive, sentimente, atitudini, idei, ipostaze ale emițătorului, cronotop, limbaj artistic). Exercițiul îi ajută pe elevi să fixeze trăsăturile pentru a le putea recunoaște și aplica ulterior.
Activitatea se desfășoară individual, la momentul de asigurare a feed-backului, au ca timp de lucru 5 minute, iar evaluarea sarcinii se realizează frontal.

Anunțarea temei și a obiectivelor

Receptarea textului poetic liric, în vederea identificării mesajului, a modalităților de construire a mesajului la nivel stilistic, semantic, al semnificațiilor, al formei.

Reactualizarea cunoștințelor, prin conversație euristică, privind textul liric, elemente de structură specifice, modalități de organizare de discursului poetic, modalități de exprimare a sentimentelor.

Prezentarea conținutului
Se partajează linkul fișei de lucru realizate în ***Quizizz***.
https://quizizz.com/admin/quiz/5f477702dd5923001b5b4b00/revedere

Elevii sunt familiarizați cu utilizarea aplicației; se oferă indicații privind timpul, modalitatea de lucru. Se lucrează individual. Feedback frontal.

În următoarele secvențe ale lecției, se lecturează poezia model; lectură interiorizată; analiza la nivelul formei, al vocabularului; observarea elementelor de prozodie.

Pentru **asigurarea conexiunii inverse**, elevii vor redacta un text de 50-70 de cuvinte, în care vor ilustra opinia despre mesajul poeziei, folosind ***Storyjumper***; vor încărca linkul pe ***Google Classroom***; evaluare frontală pe baza a două-trei activități rezultate.

Asigurarea retenției și a transferului se va realiza prin tema pentru acasă: Ilustrați trăsăturile operei lirice valorificând textul poeziei *Revedere*, de Mihai Eminescu, realizând harta conceptuală cu ajutorul ***Bubbl.us*** (https://bubbl.us/). Veți avea în vedere:
- precizarea trăsăturilor tipului de text indicat;
- ilustrarea a cel puțin 4 trăsături pe baza versurilor lecturate;
- utilizarea aplicației indicate.

Se oferă elevilor indicații privind utilizarea tipurilor de casete, culori pentru reprezentarea conceptelor, imaginilor poetice, ilustrare, semnificații etc; vor încărca linkul pe ***Google Classroom***; se va oferi feed-back individual, în căsuțele de

comunicare private. (Veți crea căsuțe mari pentru trăsături cu o culoare la alegere, veți genera din acestea căsuțe de altă culoare pentru a ilustra trăsăturile cu exemple din text, iar din acestea veți deriva alte căsuțe, de altă culoare, pentru a indica semnificația secvenței alese – sentimente, atitudini, gânduri exprimate, și alte căsuțe în care să numiți mijlocul artistic prin care se realizează exprimarea sentimentelor. Veți încărca apoi activitatea realizată (harta obținută) pe platforma Google Classroom, în spațiul clasei noastre.)

ȘCOALA ONLINE ȘI PROVOCĂRILE EI

Liceul Teoretic *Callatis* Mangalia
Profesor învățământ primar Ivan Ana-Anca

Fără să vrem, învățarea online a devenit parte din viața noastră mai repede decât ne așteptam. Ne-am lovit rapid de o realitate dură, care ne-a prins pe nepregătite, cel puțin în România.

Privită cu reticență justificată de unii, predarea online a devenit obligatorie. Profesorii au urmat cursuri de formare, ateliere, vestitele webinarii și s-au adaptat cum au știut mai bine fiecare. Cum să alegi platforma potrivită, atractivă, ușor accesibilă de pe orice dispozitiv, astfel încât elevul să fie cât mai independent în folosirea acesteia?

Acestea au fost și întrebările pe care și eu ca mulți alții, alături de colegii mei, mi le-am pus. Pot spune din propria mea experiență că m-am folosit, având clasa I, de grupul de părinți creat încă de la clasa pregătitoare. Am folosit Whatsapp și am încărcat acolo poze cu temele de lucru, filmulețe și materiale, iar ca feedback am primit poze cu temele copiilor.

Ulterior, când închiderea școlii s-a prelungit am urmat un curs gratuit, la recomandarea unor colege care deja îl parcurseseră în prima grupă. Un alt motiv pentru alegerea acestui curs privind folosirea Google Suite a fost faptul că ni s-a promis că la nivel de instituție se va încheia un contract oficial și accesul pentru noi și elevii noștri va fi gratuit. Așadar argumente pertinente pentru vremurile pe care le trăim.

Zis și făcut! Am urmat acest curs intens de aproximativ 10 zile, în care de dimineață aveam cursuri, după-amiaza lucram și aplicam ceea ce ni se predat, iar apoi urmăream seminariile până seara târziu. Bineînțeles că în tot acest timp nu puteam neglija orele cu elevii mei, trimițând teme, materiale și corectând teme până seara târziu. A fost cu adevărat o perioadă foarte solocitantă și stresantă!

Odată cu începerea acestui curs, am creat în paralel și grupul clasei mele pe Google Classroom, fără ca instiuția să dețină încă un contract oficial. Am încercat să aplic cam tot ceea ce am învățat la curs și consider că fără acea formare prealabilă nu m-aș fi decurcat.

Momentan lucrăm tot pe Google Classrom, dar ni s-au dat adrese de gmail create special pentru Google Suite.

Avantajele platformelor de tip e-learning pe care noi utilizatorii le-am observant faţă de sistemul tradiţional de învăţământ sunt:

- accesibilitate, flexibilitate şi confort;
- independenţa şi mobilitatea;
- prezentare schematizată şi selectivă a conţinutului educaţional;
- prezentarea unui material educaţional diversificat, reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate;
- individualizarea procesului de învăţare, parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, beneficiind de un feedback rapid.

În raport cu toate avantajele prezentate mai sus, putem enumera:

-lipsa dispozitivelor, a unor softuri și a internetului;

-pregătirea cadrelor didactice care necesită formare, dar și disponibilitate pentru folosirea tehnologiei în predare;

-timpul de lucru la clasă este mai lung (predare, transmitere materiale, consiliere tehnică părinți și elevi, corectare teme și feedback).

Totuți noi suntem un caz fericit pentru că în proporție de 98% elevii clasei noastre, care acum sunt clasa a II-a, dețin dispozitive ți pot apela destul de mult la ajutor din partea părinților. Pentru cei 2% apelăm în continuare la mesaje private pe Whatsapp și convorbiri telefonice lungi.

În continuare, ca și cadru didactic sunt deschisă formărilor și provocărilor ce ni se arată și încerc să aleg ce este mai bun pentru colectivul meu de elev și pentru vremurile pe care le traversăm.

CITIM CU ISTEȚILĂ ȘI PRIETENII LUI

PROFESOR: ILIE ADELA SOFIA
COLEGIUL NAȚIONAL “TEODOR NEȘ”

Motto:

“Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi, și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare-oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorința de a investiga.”

Jean Piaget

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învată… precum mersul sau vorbirea.

Utilizarea instrumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC, pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Scopul în mediul de învățare virtual, nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul internetului. Acestea trebuie să stimuleze motivația și munca individuală a elevului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții etc.

Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să ştim să comunicăm cu sau prin calculator, dar şi cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.

Platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Profesorul nu este doar persoana care transmite informaţii, propune conţinuturi, solicită sarcini, cere conduite. Profesorul stimulează şi întreţine curiozitatea copiilor pentru lucruri noi, le modelează comportamentele sociale, le întăreşte încrederea în forţele proprii, îi ajută să-şi desăvârşească identitatea. Din aceste motive, profesorul trebuie să aibă calităţi şi competenţe necesare centrării, cu precădere, pe aşteptările, pe trebuinţele şi pe interesele elevilor.

Şcoala şi profesorii ei nu trebuie să uite că educaţia se adresează azi unor copii al căror profil nu seamănă cu ceea ce am cunoscut până acum. Formarea competenţelor digitale a devenit o condiţie sine qua non pentru integrarea şi funcţionarea în lumea muncii, a profesiilor, dar şi în cotidianul nostru. Ca atare, procesul de instruire trebuie regândit prin formularea de probleme în corelaţie cu noile tehnologii – instrumente TIC -, fără a mai accepta în sala de clasă activităţi intelectuale de rutină. În societatea cunoaşterii, treaptă superioară a societăţii informaţionale, modernizarea procesului educaţional este imposibilă fără utilizarea instrumentelor digitale moderne.

Avantajele e-learning-ului faţă de sistemul tradiţional de învăţământ: - accesibilitate, flexibilitate şi confort; - independenţa geografică, mobilitatea; -prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;

Alte avantaje: - metode pedagogice diverse – programele e-learning au la bază diverse metode pedagogice, deoarece s-a ajuns la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate; - individualizarea procesului de învăţare (fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, beneficiind de un feedback rapid şi permanent.

Printre dezavantaje… - necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor; - costuri mari pentru proiectare şi întreţinere.

În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unităţile de învăţământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizaţiilor cele mai diverse.

Descrierea propectului

Pornind de la ideea că „un copil care citeşte va fi un adult care gândeşte”, am insistat în mod continuu ca elevii mei să citească zilnic. Ca orice lucru care are nevoie de organizare ca să funcţioneze, mi-am propus să aduc ceva inovativ în cadrul orelor pe care le-am alocat lecturii. Aşadar, am pornit de la a da un titlu acestei activităţi şi de a-i aloca timpul special. Clubul de lectură „ CITIM CU ISTEȚILĂ ȘI PRIETENII LUI” a avut loc în fiecare vineri de la ora 12:00 la ora 12:45 în sala de clasă.

Pentru început, eu le-am citit câte o poveste terapeutică, elevii mei fiind clasa pregătitoare. Activitățile desfășurate pe baza lecturii citite, au fost diverse și atractive. Odată cu trecerea timpului, au reușit chiar ei să citească poveștile, astfel că a fost interesant să ascultăm povești citite de copii de doar 6 ani. Copiii cititori și cei care au participat la realizarea sarcinilor de lucru au fost recompensaţi cu diverse daruri, care de cele mai multe ori aveau legătură cu cartea citită. Astfel, am reușit să citim cel puțin 30 de povești într-un an școlar.

Scopul activității

Motivarea elevilor să citească zilnic.

Obiectivele educaționale ale activității

- Formarea gustului și a interesului pentru lectură, prin lectura de plăcere;

- Formarea competenţelor specifice privind receptarea şi producerea de text literar;
- Cultivarea abilităţilor de comunicare orală şi scrisă pentru o cât mai adecvată utilizare în viaţa socială;
- Stimularea gândirii critice, autonome şi reflexive a elevului;
- Intersectarea universului cotidian al elevului cu cel şcolar, printr-o viziune transdisciplinară asupra literaturii şi lecturii;
- Valorificarea inteligenţelor dominante în receptarea textelor citite.”

Relevanța activității

„Școlile să nu fie nimic altceva, decât ateliere pline de activitate. Numai astfel vor putea să probeze toţi, în propria practică, adevărul că: învăţând pe alţii ne învăţăm pe noi înşine”. Filosofia şi valorile promovate de curriculumul actual conţin principiile fundamentale care ne călăuzesc şi ne orientează acţiunile educaţionale. Filosoful şi educatorul american Jon Dewey este printre primii care priveşte educaţia din punct de vedere social şi din punctul de vedere al elevului, şcoala ca pe un instrument al libertăţii, finalităţile educaţiei în concordanţă cu cele ale societăţii. Şcoala trebuie să simplifice viaţa socială şi să ofere elevilor experienţe reale de viaţă. Dezideratele de modernizare şi perfecţionare a metodologiei didactice se înscriu pe direcţia sporirii caracterului activ-participativ al metodelor de învăţare, pe aplicarea unor metode cu un pronunţat caracter formativ în valorificarea noilor tehnologii instrucţionale, care să-l implice pe copil direct în procesul de învăţare, stimulându-i creativitatea, interesul pentru nou, dezvoltarea gândirii, reuşind să aducă o însemnată contribuţie la dezvoltarea întregului său potenţial. Dacă pornim de la ideea că orice copil are dreptul să-şi trăiască fiecare episod al vieţii după propriul mod de a fi, ne dăm seama că ei vor să înveţe jucându-se şi ei pot acest lucru pentru că nu sunt butoaie care trebuie umplute, ci focuri care trebuie aprinse. Oricine ştie cât de greu reuşesc familiile astăzi să ofere propriului copil cele mai bune premise pentru cursul vieţii. Rolul cadrelor didactice este de a învăţa părinţii să fie solidari cu copiii pentru a-i educa în spiritul dezvoltării personalităţii şi răspunderii proprii, deoarece nimeni nu va şti cum va fi ziua de mâine sau ce condiţii sociale vor întâmpina copiii in viitor.

Orice strategie didactică poate deveni tehnică şi artă educaţională. Privită în acest fel, ea devine componentă a "stilului de predare", propriu fiecărui educator. Strategiile didactice ocupă un loc central în cadrul tehnologiei didactice, alegerea şi folosirea lor depinzând în mod hotărâtor de pregătirea şi personalitatea cadrului didactic. Stilul "axat pe grup", pune accentul pe activitatea copiilor, pe participarea lor la descoperirea cel puţin a unei parţi din cunoștinţele ce urmează a fi învăţate. Dialogul devine indispensabil, ca modalitate fundamentală de lucru, nu numai între educator şi copii, ci şi în interiorul grupului între membrii săi. În ultimul timp se vorbeşte din ce în ce mai mult de învăţarea experienţială, de cadru didactic cu rol de ghid sau facilitator al proceselor de învăţare, de dezvoltarea potenţialului fiecărui copil. Cercetările recente din domeniul ştiinţelor neuronale ne arată că angajarea emoţională a elevilor în procesul învăţării îmbunătăţeşte şi creşte durabilitatea cunoştinţelor şi abilităţilor formate. Imaginea şcolii secolului XXI este încă neclară; însă liniile de forţă pe care un observator atent le poate surprinde se pot caracteriza în două tendinţe:

- centrarea pe „copil”, pe nevoile celui care este beneficiarul şi în acelaşi timp, partenerul nostru în propria formare;
- folosirea unor metode şi stiluri moderne care să acopere cât mai bine întreaga sferă de interes a persoanei educate, persoană care va reprezenta resursa şi creatorul de resurse pentru anii viitori.

Astfel că, din luna martie a anului școlar 2019~2020, am fost nevoiți să reinventăm întâlnirile în cadrul clubului de lectură însă, mai mult decât atât, sarcinile de lucru și activitățile au fost la început o mare provocare atât pentru mine, ca dascăl însă, și penntru elevii mei.

Pentru că nu am vrut să abandonăm practic, întâlnirile noastre, și plăcerea de a povesti și de a lucra împreună cu elevii diferite activități pe baza textelor citite, am transferat întâlnirile noastre din spațiul clasei în mediul virtual , păstrând regulile stabilite la începutul anului școlar, readaptate însă în spațiul virtual.

Primele întâlniri au venit la pachet cu anumite dificultăți dar, odată cu trecerea timpului, căpătând experiență, explorând zi de zi platforme educaționale, am descoperit împreună cu elevii mei că activitățile desfășurate în spațiul virtual pot fi interesante și captivante. În funcție de titlul ales, am ales și sarcinile de lucru, de la a povesti verbal secvența preferată, până la a reda prin desen acea secvență sau a schimba finalul poveștii.

Din punctul meu de vedere, întâlnirile noastre din spațiul virtual au avut succes, însă nu mai mare decât întâlnirile față în față. Am reuşit să călătorim virtual, împreună, cu pregătiri şi bagaje, deci ne-am creat noi conexiuni emoţionale, am văzut locuri diferite ale lumii, am facut cunoștință cu autori străini a căror locuri natale le-am vizitat împreună cu elevii . În aceste condiţii de lucru, am identificat avantaje şi dezavantaje ale studiului online: „Avantajul este acela legat de noutatea acestei realităţi, fiind o experienţă inedită, are un farmec ataşat. Este o invitaţie de nerefuzat pentru copiii nativi digital. Dezavantajele sunt lipsa apropierii fizice şi oboseala psihică pe care o cauzează expunerea la ecran.

BIBLIOGRAFIE

- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de e-learning, Editura Litera Internațional, București, 2008
- Drăgănescu, M.,acad.(2001), Societatea informaţională şi a cunoaşterii. Vectorii societăţii cunoaşterii, Studiu tematic, Academia Romana, www.academiaromana.ro
- Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie, Note de curs, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret.

ACTIVITĂŢI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ CARE CONTRIBUIE LA EVOLUŢIA COPILULUI

Prof. Înv. Preșcolar :Păduraru Gabriela-Nușa
Grădinița cu Program Prelungit ”Letea” Bacău

Copiii au o structură extrem de sensibilă. Ei au propriile nevoi, au nevoie de ascultare și, mai presus de toate, au nevoie de îngrijire și îndrumare constantă în fiecare etapă a vieţii lor.

În acest sens, libertatea de exprimare, posibilitatea de a experimenta şi de a cunoaşte cât mai mult din mediul înconjurător reprezintă baza dezvoltării lor personale. Iar activităţile distractive sunt ideale pentru momentele în care poate nu ai suficient timp, dar vrei să întreţii o relație armonioasă cu copiii.

Aşa că, voi enumăra câteva activităţi de dezvoltare personală, care contribuie la evoluţia copiilor într-un mod simplu, liber şi distractiv.

1. Cărţile

Cititul a fost şi va rămâne cea mai complexă formă de a dezvolta imaginaţia, de a acumula informaţii şi a cunoaşte lumea în amănunt. Acesta ar trebui să reprezinte una dintre primele activităţi cu care un copil să ia contact. Specialiștii chiar recomandă cititul ca rutină zilnică.

Cu cât va intra mai mult în contact cu cărţi din domenii cât mai diferite, cu atât mai complexă va fi experienţa lui de cunoaştere a mediului înconjurător. Lasă-l să aleagă singur cărţile, în felul acesta se va îndrepta către coperta care îl atrage cel mai mult şi care îl va intriga să-i descopere conţinutul.

2. Puzzle-ul

Puzzle-ul este o activitate excelentă în procesul dezvoltării personale. Prin concentrarea pe care o implică, puzzle-ul antrenează în mod subtil creierul și intelectul – și dezvoltă abilitățile de luare a deciziilor. Iată un motiv extrem de puternic pentru care părinții ar trebui să încurajeze copiii să facă puzzle-uri şi să rezolve exerciţii de tip Sudoku. Vă puteţi îndrepta către puzzle-uri cu scene din poveștile preferate ale celui mic, astfel încât el să privească provocările cu entuziasm şi motivaţie.

3. Treburi casnice

Copiii au mute lecții de dezvoltare personală de învăţat, dacă li se permite, ocazional, să contribuie la treburile casnice. Aşadar, nu ar trebui să eziţi să-l implici pe cel mic în unele sarcini uşor de dus la capăt, pentru că acest lucru îl va obișnui din timp cu responsabilitățile.

Să ducă hainele murdare în maşina de spălat, să pună masa, să te ajute să selectaţi legume pentru cină – şi alte astfel de lucruri mici – sunt doar câteva dintre sarcinile pe care le poate duce la capăt cu brio.

4. Călătoriile

Cu cât călătorește mai mult, cu atât mai liber va fi copilul. Acestuia ar trebui să i se ofere posibilitatea de a vizita, în mod constant, diferite locuri și de a intra în contact cu diferite culturi și tipologii umane.

Călătorind în locuri noi, copiii dobândesc cunoștințe practice şi își formează o cultură generală bogată, ceea ce le lărgește şi viziunea asupra lumii, oferindu-le perspective multiple asupra situaţiilor cu care se vor întâlni mai târziu.

Călătoria îi învaţă pe copii abilităţi sociale extraordinare, le dezvolta empatia, le educă inteligenta emoţională şi le creşte încrederea în sine. Curajul, încrederea în sine şi iniţiativa sunt doar câteva dintre abilităţile extraordinare pe care copilul le dobândeşte în urma călătoriilor.

5. Creativitate

Atunci când creează, copiii devin conștienți de puterea nemărginită a imaginației lor și de valoarea pe care o are fiecare obiect în lume. Încurajați să creeze, copiii vor învăța să respecte arta, simțindu-se motivați să realizeze lucruri incredibile. Se vor bucura, de asemenea, de aprecierea altora, iar acest lucru le va crește stima de sine.

Pentru a-i dezvolta creativitatea copilului tău îți recomand să arunci o privire la Teatrul Tikaboo, o jucărie unică realizată de echipa Tikaboo.

6. Activităţile de grup

Socializarea este esenţială pentru copii. Deşi aceştia pot avea tendinţa de a petrece foarte mult timp în casă, în faţa ecranelor, ei învaţă cu adevărat multe lucruri interesante despre ei înşişi doar în momentul interacţiunii cu alţi copii. *Învaţă empatia, îşi dezvoltă inteligenţă socială, descoperă alte persoane cu pasiuni comune, îşi învinge timiditatea.* În plus, lucrul în echipă îi învaţă cum să îşi creeze legături armonioase şi cum să îşi pună planurile în aplicare – bazându-se pe colaborările cu ceilalţi. Totuși activitățile de grup în această perioadă, sunt mai greu de realizat, datorită situației pandemiei.

7. Jocul de rol

Jocul de rol ajuta copiii să învețe o mulțime de lecții importante, oferindu-le șansa de a experimenta diferite situaţii, meserii, de a înţelege mai bine tipologiile umane şi emoţiile celorlalţi.

Jocul de rol le dezvoltă copiilor empatia, îi învaţă cum să se adapteze imprevizibilului şi, foarte important, îi ajută să îşi descopere pasiuni şi, de ce nu, să se orienteze spre o carieră de viitor. Mulţi dintre cei mai de succes oameni ai lumii au descoperit în timpul anilor de şcoală ceea ce vor să facă mai departe…şi nu au renunţat.

Concluzie

Activitățile care vizează dezvoltarea personală a copiilor ar trebui să fie nelipsite din programul acestora.

Copiii ar trebui să aibă posibilitatea de a se implica în activități care stimulează dezvoltarea lor generală și sporesc capacitatea de relaționare cu ceilalţi. Astfel, activitățile de grup, fie ele un club de teatru, un grup de baschet sau o comunitate de mici exploratori, sunt activități care contribuie la succesul social, emoțional și academic al copiilor– și trebuie să fie parte din procesul educativ.

Bibliografie:

www.dex.ro

TENDINȚE E-LEARNING(platforme pentru educație)

Prof. Perniu Elena
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” Pitești

Întregul sistem educațional a fost forțat în această perioadă a pandemiei să evolueze către noi formate, instrumentul on line, considerat mai mult ca un instrument „plăcut de a avea”devine acum o necesitate. În această perioadă este interesant să vedem cum instrumentele on line sunt integrate în mediul academic și ce soluții sunt utilizate pentru a remedia situația socială de distanțare și de studiu de la domiciliu. Acum școala folosește tehnologia online ca resursă suplimentară asigurându-se că învățarea nu trebuie întreruptă în viitor. De altfel întâlnim prin intermediul platformelor teme și lecții pentru elevi. Platformele sunt un mijloc de comunicare între profesori și elevi devenind asfel parte a mediului educațional. Această pandemie este o oportunitate pentru educație să devină mai accesibilă, să ofere mai multă flexibilitate și chiar să inoveze deoarece obiectivul școlilor rămâne același și anume pregătirea elevilor pentru provocările de astăzi și de mâine.

Platformele on line au fost adoptateîn educația formală în cadrul fiecărui nivel de învățământ. Școlile își gestionează curriculum-ul, materialele de învățare, sarcinile, educația la distanță în platforme. Aceste platforme de e-learning ajută unitățile de învățământ și profesorii să-și organizeze munca precum și elevii să le organizeze. Platforma ar putea reprezenta camera profesorilor, clasa și spațiul personal într-una. Mediul on line facilitează în plus colaborarea de exemplu între proiectele dintre elevi sau între profesori, elevi și părinți. În ansamblu platformele susțin și completează educația formală de tip clasă.

Una dintre cele mai cunoscute platforme de e-learning este moodle. Aceasta are posibilitatea de a crea medii de învățare personalizate unde resursele sunt deobicei deschise pentru toți. Digitalizarea este folosită pentru a face educația și învățarea mai eficientă dar se pune întrebarea care va fi echilibrul viitor al educației formale și informale. Noile tipuri de platforme educaționale pot avea un rol semnificativ și adaptate nevoilor individuale. ETwinning este o altă platformă europeană de colaborare pentru ca profesorii să comunice, să facă schimb de resurse , să intreprindă oportunități de dezvoltare și să co-creeze proiecte intre țări diferite.

Google Classroom este o platformă cu o configurare rapidă și convenabilă care le permite profesorilor să predea într-un mod modern. Aceasta poate simplifica munca profesorilor și îmbunătățește experiența de învățare a elevilor. Fără indoială pandemia a schimbat modul în care se lucrează în învățământ. Trecerea la predarea on line a adus pentru profesori presiuni suplimentare legate de toate abilitățiile necesare pentru a preda on line dar de asemenea a fost o oprtunitate de a regândi cum, ce și când predăm. Platformele educaționale nu înlocuiesc sistemele educaționale ci cu ajutorul lor este întărit procesul de învățare. Având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator ca profesori putem să folosim această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească timpul liber constructiv cu activități specifice fiecărei discipline. Platformele nu au rolul numai de a livra conținut educațional ci in plus oferă și caracteristici care imită funcționarea unei instituții de învățământ. Facilitățiile și avantajele unei platforme sunt: participarea la cursuri, repartizarea de teme și proiecte , lecții virtuale, mijloace audio-video. Platformele educaționale sunt oportunități de învățare, de instruire a elevilor, un tip de educație modern al acestor vremuri.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNESCĂ

Șerbu Dumitra Ilona

Situația de față a adus cu ea criza care a afectat mai multe sectoare din societate,unele nepregătite să față unor situații critice. În această situație se află și educația, pusă în fața unei provocări:cea digitală. Elevii, profesorii și chiar părinții încearcă să se adapteze acestei situații, în care procesul educational trebuie desfășurat în mediul online.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat pe noi, cadrele didactice, să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor față-în-față cu copiii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**.** Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări majore al procesului instructive educativ.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, a copiilor cât și a părinților pentru că nimeni nu a fost pregătit în acest scop: învățarea în totalitate în mediul online**.**

Dacă ne raportăm la eficiența învățării online, activitatea preșcolarilor este cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ, fiind o adevărată provocare pentru preșcolarii mai mari sau chiar imposibilă pentru cei mai mici. Părinții au primit sarcini de la educatori cu referire la organizarea timpului și a activităților, sfaturi pentru o comunicare eficientă, bazate pe repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții. Foarte importantă în această perioadă a fost comunicarea constantă între părinte și educatoare.

Pentru mine, ca și cadru didactic pentru învățământul preșcolar a fost o provocare să mă adaptez rapid și mai ales să transmit un mesaj important copiilor și anume: întâlnirea mea cu voi va continua prin intermediul virtual. A fost greu, mentionez că vârsta copiilor este între 4,5 - 5 ani, vărstă la care copilul are nevoie să socializeze, să empatizeze, să interacționeze între ei și cu adulții. M-am adaptat învățământului online, încercând să fiu creativă și mai ales flexibilă în funcție de programul și nevoile copiilor,.

Am creat intervale flexibile de timp pentru toți copiii, instrumentele și strategiile utilizate la grupă au fost diferite: prin video, texte media cu activități interactive, activități practice, cântece, simulări sau prin video coferințe în grupuri mici.

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi. În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi. În unele situații s-au luat decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională, folosindu- se doar anumite platforme educaționale care

sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate.

În cele mai multe situații, cadrele didactice și/sau elevii au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta free - Google Meet, Zoom, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom,sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar.

Din punctual meu de vedere, noul demers educațional va avea efecte negative în ceea ce privește influența mediul educațional astfel construit asupra rezultatelor învățării elevilor.

Importanța relației dintre grădiniță-școală-familie-societate

Jucan Anisia Elena
Colegiul Naţional „GEORGE BARIŢIU”- Cluj- Napoca

Dezideratul învățământului preșcolar este de a oferi sprijin competent pentru dezvoltarea armonioasă în plan fizic, intelectual și social a copiilor, pregătindu-i totodată pentru o cât mai ușoară adaptare la activitatea școlară. Evoluțiile rapide din viața socială de astăzi, modificarea statutului familiei și al soților în cadrul acesteia, atribuțiile crescute ale femeii fac ca rolul grădiniței să fie mare nu numai în ceea ce privește educația copiilor, ci și a părinților.

Grădinița trebuie să găsească o punte de legătură cu familia, arătând părinților noi căi spre educație în beneficiul copiilor. O educație reală, profundă se fundamentează în familie, iar apoi ea se continuă și desăvârșește în grădiniță și școală. În primul rând, ea se realizează prin puterea exemplului și abia apoi prin cea a cuvântului. Tot ceea ce se săvârșește sub privirea copilului are efect mai puternic decât orice frază moralizatoare. Grădiniţa şi familia sunt doi factori primordiali în educaţia copiilor. Conceptul de parteneriat educaţional presupune colaborare, cooperare, comunicare eficientă, în scopul optimizării rezultatelor educaţiei. Este necesar un parteneriat real, activ, cu implicare din partea familiei. Parteneriatul educaţional se realizează între următoarele instituţii: familie, şcoală, comunitate, agenţi educaţionali-elevi, părinţi, cadre didactice, instituţii de cultură-biblioteci, muzee, centre de cultură şi alţi factori interesaţi în dezvoltarea instituţională şi are ca scop implicarea şi participarea reală a părinţilor în activităţile de la grupă şi cele extracurriculare. Copilul este implicat]n viaţa socială prin apartenenţa sa la familie, la grupurile de joc şi de învăţare dar şi prin relaţiile specifice pe care le poate stabili cu diverse instituţii şi organizaţii din comunitatea în care trăieşte. Pentru eficientizarea proiectelor de parteneriat cadrele didactice vor contribui prin studiu individual, pavoazarea claselor, informarea părinţilor despre calendarul desfăşurării activităţilor, întâlniri informative.

Relaţia dintre grădiniţă şi părinţi poate fi consolidată prin:

- şedinţe cu părinţii;

- discuţii între cadrele didactice şi părinţi;

- consultaţii cu părinţii;

- implicarea părinţilor în acţiunile şcolii;

Parteneriatul grădiniţă- familie are rol în dezvoltarea personalităţii copilului. Organizarea consultaţiilor săptămânale cu părinţii pe teme educaţionale are un rol important în procesul de educaţie. Voluntariatul reprezintă o practică de succes şi presupune organizarea acţiunilor de ajutor din partea părinţilor sau a altor agenţi care să sprijine grădiniţa şi copiii. De asemenea, părinţii se pot implica în desfăşurarea serbărilor şi în activităţile extraşcolare.

Totodată relația **grădiniță-școală-familie-societate** se definește și printr-o comunicare/colaborare indirectă, prin abordări și discuții sincere, din care să reiasă asteptările acestora privitoare la actul educational, dar și a feed-back-

ului / răspunsul dat de copii (prin rezultatele obținute). Așadar, printre activitățile de implicare a partenerilor educaționali, putem enumera: sedințe și lecții demonstrative cu părinții, vizite, excursii, jocuri de rol si interpretări, serbări scolare, simpozioane, expoziții etc. iar succesul acestora depinde în mare măsură de stilul și tactul pedagogic al cadrului didactic organizator, dar și de disponibilitatea fizică și materială din partea colaboratorilor educaționali, de formarea unor tipare educaționale bazate pe sinceritate, comunicare, implicare și respect.

De asemenea, reamintesc faptul că a realiza și alimenta o comunicare eficientă a grădiniței cu exteriorul (mediul social, cultural și economic), impune și realizarea unor parteneriate autentice, prospere. Astfel, toate proiectele educaționale demarate de cadrele didactice cu oricare dintre partenerii educaționali, vin în sprijinul nu doar al copiilor și părintilor, ci și însuși cadrului didactic și prin extindere – societății. Acestea implică enunțarea unui scop și a unor argumente și obiective clar vizate, precum și urmărirea conștincioasă a realizării acestora. Coincid și susțin ideea conform căreia, pentru a obișnui copiii să dezvolte relații constructive cu semenii lor, să trăiască stări afective pozitive împreună cu colegii, empatice, să-si exteriorizeze și să-și împărtășească preocupările și interesul pentru anumite subiecte, este necesară propunerea și încheierea unui parteneriat între unitățile de învățământ sau oricare alt factor/partener educațional, aducându-i astfel pe copii mai aproape de ceilalți, în mijlocul vieții acestora. Din acțiunile și întâlnirile comune, copiii vor experimenta noi valențe ale prieteniei dintre cei mici, înțelegând și adoptând norme de conviețuire socială dezirabilă și adaptându-si comportamentul propriu la cerințele grupului cu care vin în contact.

Si, astfel, preșcolarii vor deduce singuri că locul respectiv este un loc în care nu trebuie sa revii cu emoții sau teamă, ci unul atractiv, ce le deschide porțile către o altfel de lume fascinantă, o lume a cunoașterii, a descoperii de nou și interesant, o lume în care sunt și alți copii, adulți și care te ajută să evoluezi, să te definești ca om (școală, locul de muncă, societatea însăși!).

Bibliografie:

1. „Revista Învățământului Preșcolar”, nr. 3-4/ 2008, Ministerul Educației și Cercetarii – Institutul de Științe ale Educației, pag. 233
2. Cerghit, I., „Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii”, ed. Aramis, București, 2002
3 . Dolean, I., „Meseria de părinte”, ed. Motiv, Cluj-Napoca, 2001

COMUNICAREA DIDACTICĂ PRIN UTILIZAREA METODELOR INOVATIVE DE PREDARE

Prof. Constantinescu Dragoș
Colegiul Național "Alexandru Lahovari" , Rm.Vîlcea

1.Ce este comunicarea?

Comunicarea educaţională este cea care mijloceşte realizarea fenomenului educaţional în ansamblul său, iar comunicarea didactică apare ca o formă particulară, obligatorie în vehicularea unor conţinuturi determinate, specifice unui act de învăţare sistematică.

Schema oricărei comunicări cuprinde: factorii comunicării, distanţa dintre aceştia şi dispoziţia aşezării lor(ambele importante pentru particularităţile canalului de transmitere amesajului), cadrul şi contextul instituţionalizat, tipul de cod, situaţia enunţiativă, repertoriile active sau latente ale emiţătorului-receptor, retroacţiunile practicate, elementele de bruiaj. Codurile comunicării didactice sunt verbal, non-verbal, para-verbal, mixtă; după natura partenerilor poate fi o comunicare interpersonală, în grupuri mici, publică; după natura conţinuturilor, comunicarea didactică poate fi ştiinţifică, atitudinală, operaţional-metodologică.

În cadrul comunicării didactice au loc schimburi de mesaje care se realizează între educator şi elev, între personalitatea formată a educatorului şi personalitatea educatului. Emiţătorul şi receptorul sunt elevul şi cadrul didactic, aflaţi în posibilitatea de schimbare a statutului; între ei se interpune canalul de comunicare, pe care circulă un mesaj transpus într-un cod comun, interiorizat(limba) la care se adaugă elementele para-verbale şi non-verbale.

Codul folosit (sistemul de semne lingvistice) cunoaşte o triplă situare: prima la nivelul codului lingvistic, a doua la cel didactic, al treilea la nivelul codului specific. Mesajul oral este purtat pe undele sonore, iar mesajul scris este textul tipărit, mesajul afectiv este transmis de gestică, mimică, subtextul emotiv al vorbirii.

Calea de comunicare este: auditivă, vizuală, tactilă, olfactivă. Esenţiale în actul comunicării sunt: relaţia dintre indivizi sau dintre grupuri; schimbul,transmiterea şi receptarea de semnificaţii; modificarea voită sau nu a comportamentului celor angajaţi. De asemenea, pentru o comunicare eficientă sunt bine de respectat următoarele reguli: să asculţi, adică să ţii cont de părerile şi interesele celorlalţi; să observi, adică să te intereseze ceea ce se întâmplă în cadrul situaţiei de comunicareşi să înţelegi starea receptorilor; să analizezi şi să cunoşti situaţia receptorilor; să te exprimi, adică să-ţi expui punctele de vedere şi sentimentele vis-a-vis de obiectul comunicării; să controlezi, adică să urmăreşti calitatea şi eficienţa comunicării.

În comunicarea didactică, profesorul trebuie să-l facă pe elev să simtă că are o vocaţie în această direcţie, că este un partener de încredere care doreşte un dialog autentic. Cei mai apreciaţi profesori sunt cei care permit libertatea de exprimare a elevilor, care nu-i fac nici să se simtă judecaţi, nici manipulaţi, nici sfătuiţi, ci cei care le oferă sentimentul de siguranţă şi libertatea comunicării.

2. Bariere în cadrul comunicării

Este foarte important de înlăturat barierele din cadrul comunicării. Astfel, putem enumera următoarele bariere umane ce trebuie eliminate:

- fizice: deficienţe verbale, acustice, amplasament, lumina, temperatura, ora din zi etc.

- semantice: vocabular, gramatică, sintaxă, conotaţii emoţionale ale unor cuvinte; determinate de factori interni: implicare pozitivă sau implicare negativă; frica; diferenţele de percepţie; concluzii grăbite; lipsa de cunoaştere;lipsa de interes; emoţii (emoţia puternică este responsabilă de blocarea aproape completă a comunicării); blocajul psihic; tracul.

Comunicarea în clasă are specificul său determinat de cadrul instituţional şi de activitatea dominantă - învăţarea. Literatura de specialitate subliniază caracteristici ca:

1. Dimensiunea explicativă a discursului didactic este pronunţată prin înţelegerea celor transmise, premisă a învăţării eficientă ;
2. Structura comunicării didactice conform logicii pedagogice, facilitând înţelegerea unui adevăr şi nu simpla lui enunţare. Profesorul trebuie să facă „ eforturi speciale’’ pentru ca adevărurile să fie înţelese şi acceptate de copii.;
3. Rolul activ al profesorului faţă de conţinuturile ştiinţifice cu care va opera acţional ca un filtru ce selectează, personalizează programa şcolară şi manualul;
4. Pericolul transformării autorităţii de statut asupra conţinuturilor, sub forma argumentului autorităţii;
5. Comunicarea didactică să fie combinată sub cele două forme verbale: orală şi scrisă (alte particularităţi: de ritm, de formă, de conţinut);
6. Personalizarea comunicării didactice face posibilă ca acelaşi cadru instituţionalizat, conţinut, potenţialul uman să fie exploatat şi explorat diferit şi cu rezultate diferite de profesori diferiţi.

Aşa cum am arătat, comunicarea didactică este un act informaţional. Transmiterea informaţiei este un schimb simbolic. Comunicarea verbală conduce actul învăţării.

Structura comunicării didactice se face conform logicii pedagogice. Profesorul trebuie să facă eforturi pentru ca prezentarea informaţiilor în actul comunicativ didactic să acorde prioritate logicii pedagogice. Comunicarea didactică este dominată de profesor, în cea mai mare parte, la care se asociază şi tutelarea de ansamblu a actului educativ. Profesorul trebuie să dea dovadă de competenţă comunicativă aceasta constând în abilitatea acestuia de a utiliza codurile limbajului educaţional (lingvistic, didactic, specific) în combinaţii adecvate situaţiilor de învăţare.

3.Metode interactive de predare

Din multitudinea de metode şi strategii didactice pentru a dinamiza activitatea colectivului, vom opta pentru metodele de formare activă, de învăţare prin cooperare.

Energizarea elevului prin strategiile folosite de cadrul didactic se constituie ca un imperativ al orientării viitoare în educaţie. Activitatea didactică va avea un plus de valoare dacă vom şti cum să motivăm elevii să înveţe, cum să utilizeze aceste cunoştinţe pentru a se descurca în viaţă. Activitatea în grup va dezvolta conceptul de sprijin reciproc, toleranţă, canalizarea efortului tuturor pentru a atinge acelaşi scop.

Sunt recomandate a fi folosite la clasă metode interactive, participativ active:

7. *„Brainstorming-ul”(*asaltul de idei) reprezintă formularea cât mai multor idei – oricât de fanteziste ar părea acestea – ca răspuns la o situaţie enunţată după principiul „ cantitatea generează calitatea”.
8. *„Ştiu/ Vreau să ştiu/ Am învăţat”.* Cu grupuri mici sau cu întreaga clasă, se trece în revistă ceea ce elevii ştiu deja despre o anumită temă şi apoi se formulează întrebări la care se aşteaptă găsirea răspunsului în lecţie.
9. *„ Eseul de 5 minute”* – modalitate eficientă de a încheia ora pentru a-i ajuta pe elevi să-şi

adune ideile legate de tema lecţiei şi pentru a-i da profesorului o idee mai clară despre ceea ce s-a întâmplat, în plan intelectual, în acea oră.

- Alte metode interactive –de creare a unui climat de dezvoltare a competenţelor comunicării: *„Ciorchinele”, „Cubul”, „Bulgărele de zăpadă”, „Mozaicul”.* Prin caracterul instrumental, comunicarea didactică înglobează fenomenul de retroacţiune, prezent prin două forme: feed-back-ul şi feed-forward-ul.

La modul general feed-back-ul este modalitatea prin care finalitatea redevine cauzalitate, iar modalitatea prin care anticiparea finalităţii redevine cauzalitate este o retroacţiune de tip feed-forward.

Din perspectiva comunicării didactice (feed–back-ul) poate fi privit ca fiind comunicarea despre comunicare şi învăţare. Actul didactic impune existenţa unui feed–back care aduce informaţia de la receptor la emiţător şi reglează activitatea de transmitere a informaţiei şi celălalt feed–back reglează activitatea dominantă a celui din urmă (emiţătorul).

Profesorul cu vocaţie ştie că a fi preocupat de conştientizarea, supravegherea şi îmbogăţirea conduitei sale comunicative este o cerinţă elementară, mai ales că „nu tot ce intenţionăm reuşim să spunem, nu tot ce spunem se aude, nu tot ce se aude se şi înţelege, se înţelege şi ce nu spunem, iar ceea ce se înţelege nu depinde de noi ce devine’’.

În loc de concluzii, o învăţătură pentru noi cei care suntem dascăli: “Ca să poţi educa comportamentul comunicativ al unei alte persoane, este necesar ca tu însuţi să fii un bun comunicator”.

Bibliografie

[1]. Băban, A. ,Consiliere educaţională, Cluj-Napoca 2001

[2]. Cosmovici ,A. , Iacob,L. Psihologie şcolară,Editura Polirom Iaşi, 1999

[3]. Cucoş, C, Pedagogie, ediţia a II-a revizuită şi adăugită, Ed. POLIROM , Iaşi 2006

Covid-19 : Quels impacts pour l'éducation dans le monde et dans la Roumanie?

Prof. Pasat Mihaela
Școala Gimnazială «*Mihail Armencea*» Adjud, jud. Vrancea

La crise sanitaire montre à quel point la dimension relationnelle est au cœur de la réussite éducative et de la lutte contre les inégalités à l'école.

1,5 milliard d'élèves et 63 millions d'enseignants des enfants se sont retrouvés confinés. Pour vous qui êtes en lien avec les syndicats enseignants du monde entier, quelle a été réalité de la « continuité éducative » ?

Sur le papier, tous les pays ont prétendu mettre en œuvre cette continuité éducative via l'accompagnement numérique ou à distance. Dans la réalité, c'est parfois tout autre chose qui s'est produit. Par exemple, moins de 50% des personnes ont accès à l'électricité en Afrique subsaharienne, et seulement 10% dans certains pays comme le Tchad et le Burundi. Pour que l'enseignement à distance fonctionne, il aurait fallu que toute la chaîne fonctionne, à savoir que tous les enseignants aient eu accès au numérique (électricité, internet et équipement compris, ce qui est loin d'être le cas pour tous dans les pays du Sud et y soient formés, que la plateforme soit opérationnelle et que les familles aient elles aussi la possibilité de se connecter et les moyens d'exploiter les contenus). Mais ça n'a pas été le cas, y compris dans les pays de l'OCDE, et durant cette période le contact a été rompu avec un certain nombre d'élèves, à commencer par ceux qui étaient déjà en difficulté. Dans certains pays, notamment en Afrique, nombre d'enfants sont ainsi retournés travailler ou ont été mobilisés pour les tâches domestiques. Les filles ont particulièrement été exposées au harcèlement et à aux violences genrées.

Quels enseignements peut-on tirer de cette expérience inédite ?

Il a fallu trouver des solutions puisqu'on fermait les écoles, mais cela est très insatisfaisant. Toutes les informations que nous avons pu recueillir auprès de nos affiliés vont dans le même sens : rien ne peut remplacer la relation pédagogique directe, en présentiel, entre un enseignant et ses élèves. Cette dimension relationnelle est au cœur de la réussite éducative et de la lutte contre les inégalités à l'école… Or, on a pu observer que ce sont les enfants les mieux entourés qui ont le moins souffert de cette situation car ils sont plus autonomes et plus à l'aise avec les codes de l'école. Cette crise confirme l'effort que chaque pays doit porter à la réduction des inégalités, même si cette question dépasse souvent le seul champ de l'école.

Des acteurs privés ont vu dans la fermeture des écoles l'occasion de vendre leurs services à distance à des parents inquiets pour la réussite de leurs enfants. Y a-t-il un risque accru de voir les 'marchands de l'éducation' gagner encore du terrain ? Voire même que des Etats se désengagent de l'éducation en leur confiant les rênes ?

En effet, des opérateurs privés se sont saisis de ce contexte pour vendre des offres en jouant sur les inquiétudes de nombreux parents soucieux de la réussite de leurs enfants. Au Cameroun par exemple, des outils ont été créés à la va-vite dans le seul but de générer du profit, au détriment du service public d'éducation. Là encore, cette tendance existait

avant. Il y a de quoi être inquiet car la Banque mondiale vient de prendre position pour fustiger l'écart entre la masse salariale de la fonction publique et l'apport de celle-ci au PIB, y voyant le besoin de privatiser davantage...

La crise a en fait jeté une lumière plus crue sur les problèmes que rencontre l'éducation dans le monde : fracture sociale et inéquité, opportunisme de certains acteurs, risque que la part du privé fasse reculer l'école publique … Quant au risque de désengagement des Etats, oui, il est malheureusement bien réel : étant donnée la crise économique que nous allons vivre, les budgets des Etats vont être réduits et le secteur de l'éducation risque d'avoir moins de moyens. Certains pays ne résisteront peut-être pas à la tentation de confier une plus grande part de l'éducation au secteur privé. Ce qui pèsera inéluctablement sur la mise en œuvre de l'Objectif de développement durable n°4 qui devait permettre en 2030 à tous les enfants d'accéder gratuitement à une éducation de qualité.

La crise sanitaire a-t-elle fragilisé la situation des enseignants ? L'Internationale de l'éducation va-t-elle pouvoir les aider ?

La crise a en effet mis en très grande difficulté les enseignants, surtout ceux qui travaillaient dans le privé avec des contrats précaires. Il faut rappeler qu'en Haïti par exemple, 90% des écoles sont privées et que les enseignants y sont très vulnérables et sans protection sociale. Beaucoup d'entre eux se sont retrouvés chez eux du jour au lendemain sans salaire. Avec la réouverture progressive des écoles, ils sont aujourd'hui aussi très exposés, à titre personnel sur le plan sanitaire, mais aussi en termes de responsabilité. Malheureusement, les syndicats ont été dans la plupart des pays très peu associés aux décisions par les pouvoirs publics, qu'il s'agisse de la mise en œuvre de la continuité éducative pendant le confinement ou de la sortie du confinement. C'est pourquoi nous venons de créer un fond d'urgence pour soutenir les syndicats qui ont besoin de moyens pour lancer des campagnes.

Face aux impacts de cette pandémie, il va falloir construire une stratégie pour que l'éducation et la lutte contre les inégalités ne soient pas oubliées. Quelles sont les conditions à réunir selon vous ?

Les autorités publiques doivent revenir à un dialogue social et politique continu avec les enseignants et les syndicats et organisations qui les représentent. Ce dialogue doit permettre d'évaluer les besoins, de définir des mesures en matière de santé, de sécurité, de bien-être physique et émotionnel pour les élèves et leurs enseignants, de proposer un cadre et des ressources pour organiser le retour à l'enseignement en présentiel et d'assurer aux enseignants des conditions de travail décentes dans le respect des droits du travail. En permettant aux syndicats de jouer ce rôle de représentation et de défense des personnels, les autorités pourront construire davantage de confiance, dans l'intérêt des personnels, comme de celui des élèves et de leurs familles.

Je conclurai en disant que pour remporter ce défi, il faut dès maintenant placer l'équité au cœur des plans de transition, car la pandémie touche d'abord les plus vulnérables. Des structures de soutien pour ceux et celles qui n'ont pas eu la possibilité de prendre part à un apprentissage en ligne doivent être mises en place. Faire face à l'augmentation probable des taux d'abandon scolaire est notre priorité.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Profesor de limba engleză Secăreș Angela
Colegiul Tehnic „Dimitrie Ghika” – Comănești, Bacău

Educația viitorului și viitorul educației sunt două dintre temele cele mai dezbătute de specialiști datorită procesului de globalizare, a ritmului alert al schimbărilor economice și politice. De asemenea, multe din aceste schimbări sunt induse de știința și tehnologia contemporană care generează transformări în toate domeniile vieții sociale.

În contextul pandemiei și ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ a fost nevoit să se reorienteze către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de *a fi* și *a acționa*. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare social importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent. Astfel a fost necesară găsirea unor soluții referitoare la resurse, portaluri, instrumente și platforme de elearning.

Demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie o noutate, pentru cei mai mulți profesori. Ministerul Educației și Cercetării și instituțiile din subordine au promovat, în ultimii ani, câteva inițiative și programe cu componentă digitală, începând cu programul Sistem Educațional Informatizat (SEI), acțiunea eTwinning, programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii și terminând cu încercările de constituire a unei baze de resurse educaționale deschise sau demersurile din proiectele ROSE și CRED.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Totuși, se cuvine să subliniem că au fost identificate atât avantaje și oportunități pe care instruirea la distanță le oferă, cât și limite, disfuncții și dificultăți întâmpinate de cadrele didactice în activitățile desfășurate online.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent:

- aplicații simple, cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger etc.
- apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev.
- resurse educaționale deschise și conținut digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc.
- platforme specializate de elearning: Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc.
- aplicații pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype.

La acestea, se adaugă instrumente și aplicații online pentru activități de învățare, de exemplu: Kahoot, Padlet, Bubbl.us, Dotstorming, Wordwall etc., precum și platforma eTwinning pentru proiecte colaborative complexe.

Printre platformele utilizate cu precădere în școli în această perioadă se pot menționa: Google classroom, Moodle, Edmodo, Easyclass. Teoria acceptării tehnologiilor, a lui Fred D. Davis (1989), spune că princpalul criteriu

pentru alegerea unei soluții tehnologice îl constituie ușurința în utilizare, așa cum este percepută de cei care intenționează să o folosească, mai degrabă decât utilitatea sa.

Unul din avantajele utilizării platformelor educaționale și a instrumentarului cu care acestea sunt echipate este accesul rapid la o gama extrem de largă de informații și de materiale virtuale. Apoi desigur că trebuie menționată dezvoltarea deprinderilor de utilizare a unui calculator cu tot ce implica asta: programme, aplicații, căutarea, selectarea și prelucrarea de materiale, etc. Și de ce nu, creativitate în conceperea demersului didactic dintr-o perspectivă nouă. Perioada de suspendare a întâlnirilor față-în-față oferă posibilitatea profesorilor și elevilor să se concentreze în mai mare măsură pe ceea ce este esențial, pe elementele cu impact calitativ, pe capacități și competențe, mai degrabă decât pe conținuturi și pe elemente periferice.

Platformele educaționale online, platformele de *streaming*, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real, adică exact ceea ce face comunicarea autentică, iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că pot fi înregistrați, faptul că pot fi auziți de orice persoană și nu doar de elevii săi, neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbal și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de bandă limitată sau de trafic încărcat.

Aceste dificultăți de natură tehnică, cum sunt problemele în stabilirea conexiunii online, probleme în activarea camerei, microfonului sau sunetului, dificultăți de încărcare a prezentărilor de către profesor sau a temelor de către elevi etc., duc la deturnarea atenției elevilor și profesorului de la activităților didactice și reprezintă una dintre provocările acestei perioade, într-o măsură semnificativ mai mare în mediul rural față de mediul urban.

Un alt aspect dificil al activității online se referă la limitele în relaționarea cadru didactic – elev, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Competențele digitale mai avansate atât ale profesorilor, cât și ale elevilor din orașele mari, accesul lor mai facil la conexiuni la Internet de mare capacitate și stabil, la infrastructură informatică mai bună, toate acestea sunt avantaje ale mediului urban, evidente în statistici naționale privind consumul de bandă de Internet și accesul la servicii online.

Instrumentele software utilizate în mod curent pentru comunicarea sincronă cu elevii nu au fost proiectate în scopul realizării activităților didactice. În spațiul informatic, o aplicație software are, de obicei, o funcționalitate precisă, un public și o activitate - țintă căreia în servește drept suport și pentru care a și fost proiectată și optimizată. Activitatea

didactică este o activitate complexă, cu forme de comunicare multimodale, cu feedback necesar și autoreglare în timp real. Chiar și cele mai sofisticate platforme aflate azi pe piața educațională sunt, din acest punct de vedere, încă la început.

Este necesar ca în perioada următoare să existe o preocupare constantă, susținută prin politici educaționale, de a achiziționa și/ sau de a dota școlile cu astfel de instrumente, depășindu-se și înglobându-se acțiunile derulate prin intermediul unor proiecte, unele de real succes precum eTwinning sau Rețeaua EDU.

Bibliografie:

Petre Botnariuc, Constantin Cucoș, Cătălin Glava: *Școala online- elemente pentru inovarea educației*

Dobrițoiu Maria, Corbu Corina, Guță Anca, Urdea Gheorghe, Bogdanffy Lorand: *Instruire asistată de calculator și platforme educaționale On-line*

Școala în vreme de pandemie. Platformele educaționale, o soluție?

MUSTACĂ Delia
Școala Gimnazială Nr. 17 Ion Minulescu Constanța

Pe 15 martie 2020, epidemia de Covid-19 și declararea stării de urgență în România a închis școlile dar și multe instituții și intreprinderi. Învățământul românesc a fost pus în situația de a se adapta noilor condiții, respectiv s-a trecut la un proces de învățământ online. Deciziile fiind unele fără precedent la noi, au apărut și problemele.

O estimare preliminară, arăta că aproximativ 250.000 de elevi din România nu au acum acces la tehnologie și, deci, nu pot desfășura cursuri online. Pentru ei, școlile și inspectoratele trebuie să găsească alte soluții odată cu începerea noului an școlar, deoarece starea de alertă se menține iar perspectivele nu sunt dintre cele mai fericite, în contextul în care, la 10 octombrie 2020, în România s-a ajuns la peste 3000 de cazuri de noi infectări pe zi iar numărul școlilor aflate în scenariul roșu, care presupune desfășurarea cursurilor numai online, crește continuu.

Pe 21 aprilie 2020, a fost emis ordinul de ministru al Educației și Cercetării nr.4135/21.04.2020 de aprobare a instrucțiunii privind asigurarea continuității procesului de învățare la nivelul sistemului de învățământ preuniversitar. Actul normativ prevede obligația elevilor de a participa la toate activitățile din mediul online, pornind de la falsa premisă că accesul la un dispozitiv conectat la internet există peste tot în țară.

Una dintre soluții a fost achiziționarea de tablete pentru elevii din medii defavorizate și asigurarea accesului la internet gratuit în unele zone, mai ales din mediul rural. De asemenea, Ministerul Educației și Ceracetării a realizat o listă de platforme educaționale pe care le recomandă școlilor.

Una dintre ele este M**icrosoft Teams.** Ea are un spațiu de lucru bazat pe chat ceea ce permite profesorilor să formeze rapid clasele, să poată împărtăși cu elevii materialele didactice, să poată posta anunţuri, să poată împărți clasele în grupuri mai mici pentru ca elevii să poată lucra în grupuri la diverse proiecte. De asemenea, cadrele didactice pot crea, distribui şi evalua teste și pot transmite şi evalua temele elevilor.

Printre primele școli din județul Constanța care au folosit Microsoft Teams, încă din 10 martie 2020, este Școala Gimnazială nr. 39 „N. Tonitza” din Constanța. Până la sfârșitul anului școlar 2019-2020, ea a fost folosită cu succes. Nu au existat problem majore dar funcționarea ei a fost perturbată de calitatea aparaturii, atât în cazul școlii cât și în acela din casele beneficiarilor. Și calitatea sistemului Internet a adus atingere calității procesului de învățare online. Dacă avem în vedere rezultatele obținute pe termen scurt, alegerea ei a fost una corectă, orele s-au desfășurat în mod corespunzător, elevii au recepționat correct informația și au relaționat în mod optim cu colegii și cu cadrele didactice. Dovada că platforma amintită funcționează în parametri optimi, este faptul că școala folosește Microsoft Teams și în anul școlar 2020-2021 cu aceleași rezultate bune, ea fiind adoptată și de alte școli din județ.

Ministerul Educaţiei Naţionale a mai recomandat și **Google Classroom**. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google[46]. Ea a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată

[46] Apud https://life.ro/platforme-educationale-online-pentru-elevi/, 12.10.2020.

atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real[47].

Și această aplicație este folosită de numeroase unități de învățământ din Constanța, una dintre ele fiind Colegiul Național Pedagogic „Const. Brătescu”. Această unitate școlară de prestigiu a folosit platforma și în la sfârșitul anului școlar trecut, fapt care arată că a fost eficientă și a dat rezultate optime.

Una dintre cele mai folosite aplicații este **Zoom**. Ea are o variantă gratuită pentru organizarea întâlnirilor cu până la 1500 de participanți. Cadrele didactice și elevii beneficiază de oportunitatea de a interacționa în timp realîn mod video iar aplicația permite crearea unei table virtual interactive. Această din urmă facilitate este vitală în cazul tuturor materiilor de studiu. La disciplina matematică, de exemplu, cadrul didactic are posibilitatea de a scrie demonstrații, de a realize figure geometrice și de a rezolva probleme împreuna cu elevii. Platforma educațională Zoom este disponibilă atât pentru computer, cât și pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

Conform specificațiilor, Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune: cadrul didactic poate transmite informaţii cu ajutorul share screen, lecţiile pot fi înregistrate, se utilizează o tablă virtuală, lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute, clasa virtuală poate fi securizată,pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme, profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv, în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi[48].

Platforma zoom a fost folosită cu success și în cazul organizării întâlnirilor cu părinții, atât în cazul celor premergătoare evaluării naționale din iunie-iulie 2020 cât și pentru realizarea ședințelor cu părinții de la începutul anului școlar 20202-2021.

Și în cazul platformelor educaționale, al căror număr și facilități oferite, sunt în creștere, toți actorii implicați în procesul de învățământ au avut și au diferite reacții. Nici asociațiile de părinți nu au un punct de vedere favorabil acestui sistem, invocând aceleași condiții materiale precare precum și lipsa de pregătire atât a profesorilor cât și a elevilor. Lucrurile par să se îndrepte către o stare de normalitate dacă avem în vedere că au fost demarate deja cursuri de pregătire pentru cadrele didactice în vederea adaptării la modul de predare online iar autoritățile centrale și locale au început și ele demersuri pentru asigurarea unor condiții cel puțin egale pentru elevii din toată țara.

Există încă profesori care nu sunt familiarizați cu modul de folosire a platformelor educaționale și care au dificultăți în folosirea acestora sau nu exploatează toate posibilitățile oferite de acestea. Obiectivul anunțat la sfârșitul anului școlar trecut de a asigura tuturor elevilor dispozitive electronice și acces gratuit la internet nu a fost realizat în totalitate. Nu se cunoaște exact numărul elevilor care nu pot accesa sistemul școlii online din cauza lipsei acestor condiții dar este unul semnificativ, mai ales în mediul rural dar și în zonele urbane locuite de familii defavorizate. „Intențiile tuturor celor implicați în procesul educațional sunt salutare dar punerea lor în practică lasă adesea de dorit, mai ales în cazul unor administrații locale care nu manifestă interesul sporit pe care îl necesită școala și educația copiilor.

[47] *Ibidem.*
[48] *Ibidem.*

The impact of educational platforms during the pandemic

Ioana-Alexandra Sion
English teacher at Letea Veche Secondary School

The term “educational platforms” has been for many of us, teachers, only a concept, a vision of the future school, a dream… Nevertheless 2020 came and turned everything around: all our hopes, ideas or dreams turned into nightmares. The idea of online school, was only an idea, or a topic of discussion during English classes. I, for example, have asked my students many times what was their opinion on the matter. What were their expectations, their thoughts. I received all kind of answers, but one just did not leave my mind: “Miss, I think online school would be very cool. I would do the classes in my own bed, I would not have to come to school, get dressed…”. And the debate continued, as you may have already thought. And so time went by, we continued our daily routine, until one day, on the 11th of March, 2020, everything changed. Our lives, expectations and hopes were turned upside down. I remember that at first everyone was confused, the Ministry of Education appeared daily on TV and started giving all sorts of pieces of advice: “Teachers should do this and that, students and parents should do this and that”. It was not long before *should* turned into *must*, and the pieces of advice turned into obligation: “Teachers must teach online! Teachers must not give bad marks to their students!” etc. There were also obligations for parents and pupils: “Parents must make sure that their children can take part at their online classes.” etc. And so, it all started… CHAOS! Where, when, how, why were but few of the questions on everyone’s mind. Where am I going to do my online classes? How am I going to do this? When am I going to learn how to teach online? Do I have the necessary strength to pull this through? Yes, this is but a glimpse of how everything happened. Step by step, day by day, information started piling up and it seemed like we were all caught in a giant whirpool.

Our emails inbox’s exploded with all sorts of online training courses on how to use certain educational platforms. This was our first and biggest concern: where and how will we do our classes? But let us start from a theoretical point of view:

“*A learning platform is an integrated set of interactive online services that provide teachers, learners, parents and others involved in education with information, tools and resources to support and enhance educational delivery and management. The term learning platform also includes the personal learning environment (PLE)*”[49]

At my school we all started using Google Hangouts at first, but we all realized shortly that it was not a solution. Afterwards we started using Zoom and Google Meet, and we stuck to them. After we all started working on the previously mentioned educational platforms, the real challenge appeared: how to help students connect to a certain platform, how to be a teacher, an IT specialist, and also a psychologist at the same time. Yes, it is not a joke. Children started to feel overwhelmed by all these changes, they started to miss their classmates, started to feel isolated. Furthermore, parents started raising our attention upon the fact that both their children’s mental and physical health was in danger. Pupils started to complain about migraines and sore eyes, lack of interest, boredom and also exhaustion. Technical difficulties started to appear more and more often, as pupils started to accuse the platform of malfunction and

[49] https://eliterate.us/what-is-a-learning-platform/, 13.10.2020:

could not participate at the online classes. What happened with those who did not have any type of device to work on and participate to the online classes? Simple! The officials came up with solutions there were not very popular upon us, teachers. Again, teachers had something to do: we had to send the materials, homework and any other useful information to those in need via courier, Post Office or by simply leaving the materials at the local market, and students would come once a week collect the material, and bring back the assignments to the same market.

From my point of view the most affected were the 8th and 12th graders. They no longer had to face a difficult exam, but they faced the "ultimate exam", they had to go through these emotions wearing masks and staying far from each other. They could not hug each other, they could not even stay and talk. They acted as if they were robots: they came to school, sat in their desks, received the exams sheets, did their best, went home and waited. They were robbed of their proms, their last chance to spend time with their classmates and teachers. They could not say good-bye to their classroom, nothing. Everything was strict, and formal, just like a black and white movie, or a nightmare. I remember saying to my pupils, my 8th graders "Guys, you are going to be a part of history. You may be the first and last generation that gave their exams under such harsh conditions.", but they did not feel encouraged or proud, they felt even worse because they did not know what to expect. Even so, all these pupils succeeded, and not only did they manage to get into the high school or university they wanted, they also conquered their biggest fears: the fear of the unknown, the fear of failure.

Looking back at all these makes my hair stand up, and it also gives me a sense of pride. It was one of our biggest challenges, and we did it! However it is not over. We are still battling with the online system, we are still struggling with all of these issues: both physically and mentally, but this time I know for sure that we know what to expect, and I am sure that we all going to succeed!

Bibliography:

1. https://eliterate.us/what-is-a-learning-platform/, 13.10.2020:

Învățarea on-line - o provocare de success

Gherase Valentina, profesor învățământ primar
Școala Gimnazială Nr.39,,N.Tonitza,, , Constanța

„Pandemia de coronavirus a provocat creșterea fără precedent a timpului petrecut în fața ecranului”, a afirmat directorul executiv al Parteneriatului Global pentru Stoparea Violenței împotriva Copiilor, dr. Howard Taylor. „În urma închiderii școlilor și a măsurilor stricte de izolare, tot mai multe familii recurg la tehnologie și la soluții digitale pentru a le oferi copiilor posibilitatea să învețe, să se amuze și să rămână conectați la lumea exterioară, însă nu toți copiii dețin cunoștințele, abilitățile și resursele necesare pentru a naviga în siguranță în mediul online”, declarau surse UNICEF, în luna martie.

Mă numesc Gherase Valentina și sunt profesor pentru învățământ primar la Școala Gimnazială Nr. 39 „Nicolae Tonitza” din Constanța și sunt de acord cu părerea specialiștilor pe care i-am menționat mai sus. Ideea este că, atât elevii, cât și profesorii, nu au avut altă soluție, decât on-line-ul, și au trebuit să se adapteze contextului dat, care a bulversat umanitatea.

Împreună cu colegii din școală, la propunerea directorului, am început încă din 12 martie să ne mutăm activitatea în on-line, pe platforma Microsoft Teams. Astfel, cu pași timizi la început, am creat grupul, canalele fiind materiile de studiu, apoi m-am întâlnit cu toți elevii , care erau clasa a III-a, în mediul virtual. Mare mi-a fost bucuria, să constat că aproape toți aveau un device, iar cei care nu aveau, au reușit, în cel mai scut timp, să-și achiziționeze o tabletă. Mărturisesc că în săptămâna în care a fost decretată pandemia, școala mea se afla în perioada „Școala Altfel” și tot weekend-ul respectiv, până la începerea cursurilor on-line , am tot făcut probe.

,Am în clasă 29 elevi, iar doi dintre aceștia au părinți turci și au plecat cu întreaga familie în Turcia, rămânând acolo până s-au deschis granițele.

Mărturisesc că mă consider printre cei mai norocoși profesori pentru că, din cei 29 de copii din clasă, am avut la clasele on-line, aproape în fiecare zi, 29 de participanți. Chiar și copiii plecați în Turcia, se conectau la internet și au continuat învățatul, chiar și de acolo (aproape zilnic ne povesteau despre restricțiile lor) orele se desfășurau conform orarului, însă orele on-line erau de 30 min., cu pauza de 10 min. În timpul orelor de curs, copiii aveau pregătite manualele și auxiliarele pe care lucram și caietele. În fiecare zi, verificam tema, remarcând faptul că își dădeau cu toții interesul pentru rezolvarea corectă a acesteia. Am folosit și ppt.-uri la unele lecții, filmulețe, povești audio- video, jocuri, rebusuri, planșe, etc, tocmai pentru a le capta atenția. În general, mi-am pregătit scheme ale lecțiilor în format Word, pe care le-am pus spre vizualizare, scriind odată cu ei rezolvări, definiții, exerciții și probleme, tot ce ar fi trebuit să se regăsească pe caietul lor de clasă, inclusiv tema. Salvam documentele cu numele materiei și data, apoi le postam pe canalul materiei respective, însoțite de celelalte materiale prezentate in timpul orei... Aceste materiale puteau fi văzute și transcrise în caiet de către copiii care nu reușeau să se conecteze în ora, ziua aceea, dar și pentru părinții interesați ce am lucrat în ziua respectivă.

Într-adevăr, mai apăreau probleme cu conexiunea, mai ales copiii care locuiau în afara orașului Constanța aveau această problemă, însă am apreciat că, iubiții mei copii reintrau. Au mai fost probleme cu blocarea microfoanelor (își blocau unul-altuia microfonul), însă eu, fiind administratorul grupului, am stabilit regulile jocului, ca la școală, apoi au încetat cu joaca...

Un rol esențial l-au avut părinții, care m-au susținut, m-au informat cu privire la problemele tehnice avute, i-au îndrumat pe copii, le-au explicat că trebuie să mențină ritmul pentru obținerea performanțelor școlare, chiar și în contextul învățării on-line. Am avut și părinți care, datorită pandemiei, au fost obligați să lucreze de acasă, de la care am aflat că dânșii au participat indirect la orele noastre și au apreciat răbdarea mea, faptul că i-am solicitat pe toți copiii, faptul că am reușit sa-i țin în fața calculatorului timp de 3 ore, că am rămas după ore să le explic celor ce nu au înțeles .... că în pauze copiii îmi povesteau cât de dor le era de școală, de colegi, de mine, cât de rău le părea că s-au sistat toate concursurile, etc...

Așa că eu, mă număr printre profesorii care au predat, au consolidat, au evaluat, s-au jucat cu copiii, au desenat, au sărbătorit zilele de naștere și onomastice ... on-line ... dar și Ziua Copilului, cu filmulețe și cântecele înregistrate de elevii mei, demonstrând că nimic nu este imposibil!

Fac parte din categoria profesorilor care au tratat cu maximă seriozitate școala on-line...altfel ar fi fost doar timp pierdut... Astfel că, de două ori, o dată în aprilie și o dată în luna mai, seara, am făcut ședință cu părinții timp de 30 min., în care am discutat diverse aspecte ale școlii on-line. Cu toții s-au declarat mulțumiți că, chiar și în aceste condiții, copiii au continuat să învețe, zilnic și să-și facă temele, zilnic.

Totuși, părerea mea personală este că această metodă de a preda on-line este bună doar în ideea de a menține legătura cu elevii și de a încerca o consolidare a materiei predate în această perioadă în care școala este închisă, nu și pe termen lung.

Din punctul meu de vedere, crearea unei lecții online este mult mai dificilă decât cea care presupune prezența fizică în clasă. În primul rând, profesorul trebuie să fie mult mai structurat în explicații, să lucreze esențialul în clasă, iar ulterior, în momentul în care apar întrebările din partea copiilor, trebuie să fie atent să nu divagheze de la subiect (copiilor care nu înțelegeau rezolvarea unei probleme, rămâneau pe canalul materiei respective iar după ce ora se termina, reluam problema sau exercițiul, până când aceștia înțelegeau).

Orele online sunt mai dificile, necesită mai mult timp până ți le pregătești și trebuie să ai mai multe soluții de rezervă în cazul în care ceva nu merge sau alte tipuri de exerciții și probleme pentru situația când rămâne timp și trebuie fructificat. Explicațiile nu ajung în aceeași măsură la toți. După ce au loc anumite explicații, intervin și întrebările lor sau soluțiile lor.

Chiar dacă am stabilit niște mici reguli pentru buna funcționare a claselor on-line, de pildă, trebuie să apese butonul de ridicat mânuța din aplicație, să nu vorbească toți odată, ei sunt spontani, vorbesc concomitent, alții nu îndrăznesc să vorbească deloc, dar eu i-am solicitat, în general, în ordine alfabetică, pentru a nu defavoriza pe nimeni, alții nu își deschideau nici camerele. A existat și această mică problemă... să nu fie văzuți... dar am rezolvat-o și pe acesta... de câte ori erau solicitați, condiția era să-i și văd, să deschidă camera, ca sa fiu sigură că nu au altă ocupație.

Pe de altă parte, am avut parte și de surprize plăcute. Am descoperit că, unii copii, mai timizi la clasă și care participau mai puțin la ore, au fost mult mai spontani și motivați în mediul virtual.

Școala noastră s-a preocupat și de notarea elevilor. Astfel că, fiecare cadru didactic a creat un catalog on-line pe site-ul edu.ro, unde a introdus materiile de studiu, elevii, apoi a început notarea ritmică, iar la finalul anului școlar a încheiat și mediile. Pentru a fi vizualizat de părinți, fiecare a primit codul propriului copil și a aflat situația acestuia la învățătură. Astfel, s-a rezolvat și transparența asupra situației școlare, în lipsa carnetelor de elev.

Totuși, pentru conținutul digital al orelor, sunt foarte importante și discuțiile cu colegii de serviciu, (avem un canal special, pentru Consilii Profesorale și discuții utile cu colegii), cu colegii de la alte unități de învățământ din oraș, care

mi-au împărtășit anumite aspecte, aplicații, modalități de evaluare văzute sau la care elevii au reacționat foarte bine și așa am învățat și eu mai multe...

Ca un ritual, în fiecare dimineață, la începutul orelor, îi întreabam pe copii ce își doresc. Răspunsul era de fiecare dată același**:** la unison spuneau că vor la școală, că doreau viața de dinaintea pandemiei, promiteau că vor fi cuminți și că vor iubi mai mult natura**.** Mărturisc că eram nerăbdătoare să-mi revad elevii, să am contact direct cu ei, nu doar vizual și auditiv... și ei mi-au spus același lucru, le era dor de mine și de colegi, de clasa noastră dragă...

Noi avem o clasă frumoasă, generoasă, un spațiu pe care, împreună cu părinții, l-am amenajat cu toate utilitățile necesare desfășurării orelor în cele mai bune condiții, în care cei 29 de copii ai mei se simt ca acasă, dar cu siguranță, pe viitor, nu vor mai fi atâția... Limitarea interacțiunii cu copiii, va fi însă cel mai crunt aspect, mai ales pentru preșcolari și școlari mici. Pe viitor, vom fi mai prudenți, mai ales că în spații închise vor fi obligatorii măștile.

Nu pot încheia acest eseu fără să-mi exprim, ca om și ca dascăl, unele îngrijorări, și anume:

1. Noi, profesorii ne vom transforma încet–încet din... supraveghetorii care, până mai ieri ajutau la construirea relațiilor dintre copii, (în integrarea tuturor copiilor în clase, în jocurile din pauze), la supraveghetorii care au grijă să vegheze la distanțarea dintre copii... și la ,,distanțarea,, relațiilor dintre ei ?

2. Oare vom ajunge să ne transformăm noi, cadrele didactice în vloggeri care vom transmite show-ul, în direct din sala de clasă?

3. Mi-aș putea imagina, că dacă vom continua în această manieră, învățarea on-line va lua locul învățării din sala de clasă, elevii vor putea învăța direct de pe internet, căci deja se găsesc multe materiale, lecții demonstrative, etc., iar numărul cadrelor didactice s-ar reduce semnificativ. Oare aceasta să fie școala viitorului???

Cea mai mare dorință a mea și a elevilor mei este revenirea la normalitate. Doamne, câtă nevoie de normalitate avem!!!

ROLUL CENTRELOR DE INTERES ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof.inv.preșcolar Ivența Aurora Adina
Școala Gimnazială „Octavian Voicu”

Dintre dimensiunile managementului clasei de elevi, dimensiunea ergonomică ocupă un loc fruntaș pentru succesul profesional al cadrului didactic. Grădiniţa se dorește să fie pentru copii un spaţiu plăcut și dorit, cu activităţi care să-i atragă, implice, stimuleze și să le ofere posibilitatea de a se dezvolta într-o atmosferă deschisă.

Noul curriculum structurează experienţele copilului pe domenii experienţiale, iar sala de grupă poate fi delimitată în mai multe centre de activitate/interes , ținând cont de nevoile acestuia, de interesele și aspirațiile lui. Organizată pe centre de interes: Joc de masă, Bibliotecă, Stiinţă, Artă, Construcţii, Joc de rol, Nisip si apă. sala de grupă devine un cadru adecvat situaţiilor de învăţare și îi oferă copilului posibilitate de acţiune si experienţă, oferă ocazia să se simtă bine, îi stimulează interesul si îl invită la învăţare prin descoperire si explorare.

Centrul „Bibliotecă” este centru de interes, în care copiii își exersează limbajul sub toate aspectele sale (vocabular, gramatică, sintaxă, înţelegerea mesajului), comunică (verbal sau nonverbal) sau asimilează limbajul scris. Aparține domeniului „Limbă si comunicare”, dar aduce contribuţii importante asupra dezvoltării globale: dezvoltarea motricităţii fine, dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu copiii de vârstă apropiată, curiozitatea si interesul, iniţiativa si creativitatea.

Acest centru trebuie să fie de dimensiuni medii, dotat cu materialele: scaune, covorașe, perne, o masă de lucru, rafturi cu cărţi expuse și accesibile, imagini cu diverse forme ale cuvintelor sau litere din autocolant, litere decupate din ziare, reviste, ambalaje, pe care copiii le decupează si formează silabe sau cuvinte.

Centrul „Artă” dezvoltă copii în toate domeniile, deoarece acestea se întrepătrund prin sarcinile si tipurile de activităţi desfășurate si pot asigura dezvoltarea globală a copilului. Gama de materiale din acest centru poate cuprinde: blocuri de desen, hârtie, creioane colorate, acuarele, foarfece, lipici, planșete, plastilină, autocolant, sfoară, sârmă, gheme de lână, casetofon,radio, casete sau CD-uri cu muzică, instrumente muzicale.

În acest centru li se oferă copiilor posibilitatea să exerseze pictura fie cu pensoane, fie cu degetele, fie cu buretele, fie cu dopuri sau fie rulouri de carton de la hârtia igienică, imprimă, modelează, confecţionează colaje, de aceea au nevoie de confort si intimidate.

Centrul „Joc de rol” este spaţiul în care dezvoltarea socio-emoţională este punctul central, deoarece copiii desfășoară activităţi de gătit, refac locuri, evenimente, imită comportamente sau joacă roluri ale unor persoane cunoscute, reproduc lumea si retrăiesc experienţe. Jocul de rol îi ajută pe copii să-și exprime și să-și gestioneze emoţiile, să comunice cu ceilalţi, să accepte diversitatea. Este necesar să fie un spaţiu sigur si usor de supravegheat, unde copiii au parte de distracţie si relaxare , dar unde își exersează simţurile.

Centrul „Stiinţe” cuprinde elementele care aparţin de”Domeniul Stiinţe”, respectiv dezvoltarea gândirii logice, înţelegerea relaţiilor dintre obiecte si fenomene, exersarea capacităţii de a rezolva probleme, familiarizarea si aplicarea cunostinţelor si deprinderilor elementare matematice si a celor care privesc cunoasterea si înţelegerea lumii vii.

În acest centru este util să fie expuse permanent materiale din natură (ghinde, pietre, scoici, seminţe, fructe, legume, cereale, colecţii de insecte, ierbare s.a.), chiar și animale vii (acvariu cu pești sau cu broscuţe ţestoase), dar și mulaje din plastic cu animale sau păsări. De asemenea, sunt esențiale diverse pliante, imagini, planse, atlase de anatomie, botanică, zoologie, enciclopedii, hărţi s.a. Copiii caută permanent să se informeze în legătură cu lumea care-i

înconjoară și pot folosi instrumente de investigaţie: magneţi, oglinzi, termometru, recipienţi, clepsidră și obiecte de măsurare. În acest centru,se pot utilizara jocuri cu numere, dominouri, puzzle-uri, jocuri Lotto, jocuri matematice, rigle, rulete, cântare, balanţe, piese lego, table magnetice cu numere, etc.

Centrul „Construcţii” este un mijloc de dezvoltare cognitivă, socio-emoţională, fizică, dar si dezvoltarea iniţiativei, creativității si perseverenţei, atât prin activităţile individuale cât și prin cele de grup, desfășurate într-un spaţiu mare fără ca lucrările lor să se intersecteze. Este ideal ca toate cuburile să fie asezate pe rafturi, sortate după formă și mărime, iar rafturile cu materiale de construcţii să fie marcate și etichetate cu forma și mărimea pieselor. De asemenea, centrul poate fi dotat cu imagini care reprezintă construcţiile pe care le vor realiza copiii, cu jucării de tip mijloace de locomoţie, de diferite mărimi.

Centrul „Nisip si apă” este centrul experienţelor care asigură dezvoltarea fizică a copiilor prescolari, dar din cauza mizeriei ce se va afla la finalul activității este folosită foarte rar în grădinițe. Copiilor li se oferă posibilitatea de a explora senzația atingerii nisipului și apei, iar fiecare sală ar trebui să fie dotată cu materialele:suporturi pentru nisip sub diverse forme,cuve din plastic, ligheane, prosoape, mături si fărase, vase si unelte, material din natură, substanţe lichide sau solide, Masa cu nisip și apă trebuie să fie până la talia copilului, așezată într-un loc mai retras, punând preșcolarul în fața mai multor posibilităţi dintre care el trebuie să aleagă, să decidă ceea ce i se potrivește.

Sala de grupă trebuie să fie un spaţiu larg, luminos, aerisit, curat, zugrăvit în culori vesele și calde, îmbinate armonios, cu mobilier dimensionat specific vârstei preșcolare, dotat cu o varietate de materiale și jucării, aflate la îndemâna copiilor, trebuie să asigure: securitatea și protecţia copiilor, confortul și atragerea spre studiu și interacțiunea cu alţi copii.

Organizarea spaţiului educativ în concordanţă cu particularităţile vârstei sale, prin delimitarea centrelor de interes creează situaţii de învăţare și oferă impresia mai multor universuri, care asteaptă să fie descoperite și explorate, posibilitatea de a-i observa mai bine pe copii în interacţiunea cu materialele, cu alţi copii sau cu adulţii. Copilul vede, explorează, analizează și interpretează încă din primele secunde spaţiul în care urmează să fie primit și pe lângă o educatoare prietenoasă, zâmbitoare și primitoare, existenţa altor copii cu care se poate interacţiona, centrele de interes, face posibilă dorinţa copiilor de a rămâne la grădiniţă, iar prezenţa pentru un anumit timp a părinţilor în sală devine insignifiantă..

În amenajarea centrelor de interes trebuie ținut cont de anumite aspecte:

- posibilitatea supravegherii oricărui centru din orice loc în care se află educatoarea în sala de grupă,
- separarea centrelor zgomotoase de cele mai linistite,
- asigurarea de suficientă de lumină naturală,
- fluidizarea circulaţiei copiilor,
- poziţionarea mobilierului si dimensionarea lui, astfel încât să se poată lucra în grup, dar să nu se creeze conflicte între membrii grupului,
- aranjarea obiectelor si jucăriilor pe care le folosesc la centre de interes ordonate zilnic,
- posibilitatea expunerii în fiecare zi a lucrările copiilor: desene, cântece, poezii învăţate, picture, macheta pentru obținerea de aprecieri din partea colegilor, educatoarei și a părinţilor cu privire la activităţile desfășurate.
- pavoazarea se va schimba în fiecare anotimp, ținând cont de de particularităţile individuale ale copiilor, specificul grupului, nivelul de cunostinţe și vârsta prescolarilor.

Respectând toate aceste condiţii și criterii, cadrul didactic va amenaja sala de grupă eficient, atractiv și stimulativ, astfel încât copilul preșcolar va păși cu optimism, își va dori să rămână la grădiță și avea rezultate deosebite.

Amenajarea corespunzătoare a sălii de grupă reprezintă o condiţie necesară pentru ca un preșcolar să aibă curaj să pășească într-o sală de grupă, iar cadrul didactic are obligaţia de a respecta particularităţile de vârstă și individuale ale copiilor, pentru ca educaţia timpurie să se poată desfășura în condiţii optime și pentru ca personalitatea copiilor să se poată forma încă de la cea mai fragedă vârstă.

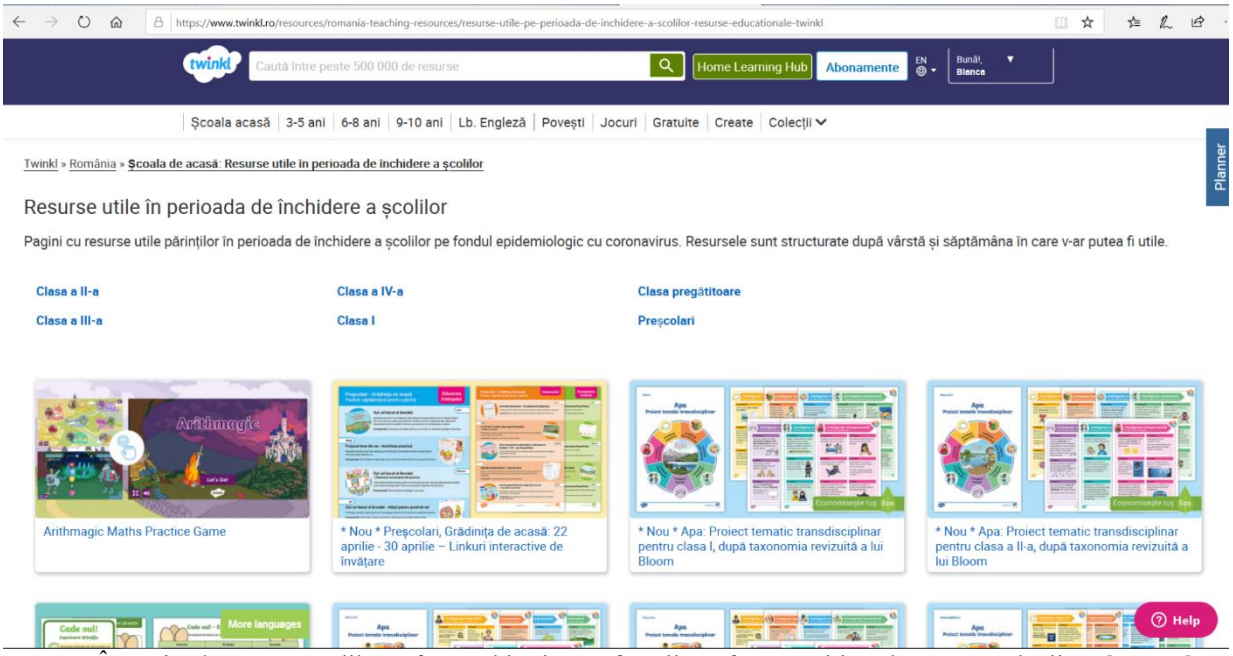
Bibliografie

1. Bunescu, G. , Alecu, G. , Badea, D. , Educaţia părinţilor, Strategii şi programe, E.D.P., Bucureşti, 1997
2. Gongea, E. , Breban, S. , Ruiu, G. , Activităţi bazate pe inteligenţe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2002
3. Ionescu, M. , Ciucureanu, M. , Preda, V. , Centrele de resurse pentru părinţi din învăţământul preşcolar, Editura Mark Link, Bucureşti, 2004
4. Kirten A. Hansen, Roxane K. Kaufmann, Kate Burke Walsh, Crearea claselor orientate după necesităţile copilului
5. Preda, Viorica, Educaţia pentru ştiinţă în grădiniţa, Editura Compania, Bucureşti, 2000, pag.6.

De ce să alegem ca profesori platforma educațională Twinkl?

BODEA BIANCA, PROFESOR METODIST CCD MARAMUREȘ
Școala Gimnazială „Ioan Slavici” Tăuții de Sus

https://www.twinkl.ro

În perioada în care școlile au fost închise iar profesorii au tfost nevoiți să lucreze cu elevii on-line, a devenit clară nevoia de utilizare a unor platforme educaționale care să ne sprijine atât pe noi, cadrele didactice, cât și părinții și elevii în procesul de predare – învățare-evaluare. O astfel de platformă este și **Twinkl,** a cărei misiune este de a-i ajuta ***„pe toți cei care educă***".

În ce fel ne poate ajuta Twinkl?

1. **Resursele sunt structurate după vârstă și săptămâna în care ar putea fi utile.**

2. **Materialele sunt numeroase, interesante, atractive.**

3. **Posibilitate de utilizare și personalizare a fișelor de lucru.** Pe platforma Twinkl se pot crea resurse proprii sau se pot edita o parte din materialele pe care le furnizează aceasta cu ajutorul Twinkl Create . Resursele se pot personaliza cu nume sau fotografii proprii.

4. **O sumedenie de materiale pentru învățarea limbilor străine.** Pot fi accesate nu doar miile de materiale în limba română, ci și alte mii de materiale și pachete de materiale pentru învățarea limbilor moderne: engleză, germană, franceză și spaniolă.

5. **Utilizare Twinkl și Google Classroom**

Cu Google Classroom ne putem eficientiza timpul, ne putem organiza mai bine lecțiile on-line și putem comunica în timp real cu elevii noștri. Aplicația permite crearea, colectarea și notarea temelor în mediul online. Profesorii pot vedea oricând și oriunde cine și-a terminat tema, când anume și pot oferi feed-back direct fiecărui elev, pot posta anunțuri și întrebări, chestionare sau teste. Astfel, comunicarea on-line devine eficientă. Pentru cei care utilizăm Twinkl, a fost un mare plus includerea opțiunii Google Drive Button, care oferă un acces mai facil utilizatorilor de accesare a resurselor pe Google Classroom.

6. **Utilizare Twinkl Go!**

Twinkl Go! Este partea interactivă a site-ului Twinkl, unde se găsesc jocuri on-line, cărți audio și multe alte resurse educaționale.

7. **Alte resurse utile**

- Twinkl Boost oferă lecții pas cu pas și e destinată utilizării în clasă, deci mulți părinți ar putea să le folosească acasă pentru copiii lor.
- Maths Mysteries este pentru pentru activități distractive ce pot fi utilizate acasă.
- Pentru Științe există colecția Awe and Wonder.

8. **Cum discutăm despre infecția cu Coronavirus?**

În privința abordării și acestui subiect cu copiii, găsim pe site diverse materiale utile referitoare la felul în care trebuie să ne protejămîmpotriva virusului.

Sitografie:

www.twinkl.ro

Platformele online – de ce copiii învață cu plăcere

Prof. înv. preșc. Ureche Adela- G.P.P.Sângeorz-Băi, Bistrița-Năsăud
Prof. înv. preșc. Cordos Daniela- G.P.P.Sângeorz-Băi, Bistrița-Năsăud

Tehnologia este parte a vieții de zi cu zi. Încă din primul an de viață, copiii sunt atrași de tehnologie și, pe măsură ce cresc, experimentează expunerea la diverse device-uri smart.

Încă de la grădiniță, copiii descoperă jocurile online și ajung să fie abili utilizatori ai internetului, dezvoltându-și deprinderi de utilizare a echipamentelor și softurilor care depășesc uneori nivelul părinților și al profesorilor lor. Pe măsură ce cresc, tehnologia este din ce în ce mai mult folosită pentru a se exprima, pentru a relaționa, a comunica etc. Pe de altă parte, școala reprezintă o provocare atât pentru copii, cât și pentru părinți.

Platformele online nu au doar rolul de a livra conţinut educaţional, ci în plus oferă şi caracteristici care imită funcţionarea unei instituţii clasice de învăţământ. Astfel că își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ, permiţând utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

Folosirea platformelor online oferă o serie de facilităţi şi avantaje, atât celor ce o administrează cât şi utilizatorilor:

-Administrarea utilizatorilor: urmărirea participării la cursuri, testarea şi evaluarea utilizatorilor, repartizarea de teme şi proiecte şi păstrarea rapoartelor pentru fiecare utilizator.

-Punerea la dispoziţie de instrumente educaţionale suplimentare: bloguri, forumuri de discuţii, mesagerie electronică, bibliotecă electronică, etc.

-Lecţiile virtuale pot beneficia de avantajele multimedia pentru a oferi utilizatorilor o vedere realistă asupra materiei predate. Pot fi utilizate mijloace audio şi vizuale, animaţii cât şi simulări, dar şi conţinut de tip text.

-Posibilitatea de a accesa conţinutul suportului de curs de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal.

-În general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate, astfel că folosirea metodelor pedagogice diverse susţine acest proces.

-Prezentare cât mai concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;

-Folosirea tehnologiilor dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatori avizaţi.

De ce copiii învață cu plăcere:

#1 – Completează învățarea clasică

În primii ani de școală, copiii continuă dezvoltarea abilităților sociale (începută la grădiniță) și încep un proces complex de învățare. Descoperă științe structurate pe materii, învață să citească, să scrie, să socotească, deprind noțiuni între care stabilesc legături, își pun întrebări noi, vor răspunsuri complexe și provoacă atât învățătoarea, cât și părinții la dezbateri cu final neașteptat.

Studiului clasic din băncile școlii i se alătură acasă metoda inedită a învățării online, ce completează perfect îndrumările primite din partea dascălilor și încurajează un tip benefic de relație între copii și educație.

#2 Dezvoltă autonomia și curiozitatea

Atunci când accesează un produs educațional online, copiii pot alege singuri între diferitele secțiuni ale platformei prin jocuri ce completează perfect manualele digitale, copiii pornesc într-o călătorie virtuală prin lume, uimindu-vă de câte lucruri minunate află.

#3 Transformă tehnologia într-un aliat pe termen lung

Școala online este locul care transformă dorința insistentă a copiilor de a se juca pe tabletă, pe calculator sau pe telefon, dintr-o problemă într-un avantaj! Astfel, prin joc și aproape fără să-și dea seama, copiii își vor antrena abilități importante precum memoria, atenția, gândirea logică, comunicarea și inteligența emoțională. Și nu numai! Vor exersa ce învață la școală, vor învăța lucruri noi și vor descoperi lumea înconjurătoare!

#4 Permit copiilor să învețe în ritmul propriu

Informațiile de pe platforme pot fi accesate ori de câte ori este nevoie, fără ajutorul părinților sau al unui profesor meditator. Astfel, elevii lucrează în ritmul lor, vizionează ori de câte ori au nevoie un anumit filmuleț explicativ și își pot urmări îndeaproape evoluția.

In principiu, orice persoanaă care știe să citească poate să folosească o **platformă educațională online**. Sunt de asemenea multe studii care arată că și preșcolarii, care nu știu încă buchia cărții pot să fie implicați în astfel de aplicații vizuale, pentru a folosi cât mai mult plasticitatea creierului lor și abilitatea lor de a învăța concepte noi, ca un burete.

Copiii, datorită interesului lor foarte ridicat pentru ecrane, pot deasemenea să învețe enorm de multe lucruri prin platformele educaționale care se bazează pe educație prin joacă. Dar trebuie ghidajul adulților (învățători, profesori, părinți) pentru a-i ajuta să nu își piardă interesul.

Aplicații digitale în învățământul preșcolar

Prof. înv. preșc. Buia Daniela-Oana- G.P.P.Sângeorz-Băi, Bistrița-Năsăud
Prof. înv. preșc. Grapini Ionela- G.P.P.Sângeorz-Băi, Bistrița-Năsăud

De cele mai multe ori, activitatea didactică se desfășoară în sala de clasă, profesorul și elevii aflându-se față în față. Dar de multe ori s-a constatat că este necesară și o altă formă de organizare – învățarea la distanță – în care profesorul și elevii nu se întâlnesc fizic. De-a lungul timpului, acest mod de învățare s-a folosit de mijloacele de comunicare disponibile. trecând astfel de la învățarea prin corespondență la cea prin radio, apoi televiziune și acum, având această superautostradă a informației la dispoziție, prin Internet.

Pe măsură ce performanțele Internetului au crescut, s-au dezvoltat și instrumentele folosite de platformele e-learning, cu scopul nu doar de a înlocui activitatea didactică la clasă, ci și de a o sprijini, prin punerea la dispoziția profesorilor și elevilor a unor unelte sigure și rapide de documentare și transmitere a informațiilor. Pe platforma e-learning se organizează într-o structură coerentă materialele necesare derulării cursului, profesorul controlând ritmul în care acestea ajung la elevi și, de asemenea poate aplica instrumente specifice de evaluare a rezultatelor activității de învățare.

În general, activitatea se organizează pe cursuri la care se pot înscrie elevi după dorință, fără a fi constrânși de apartenența la o anumită clasă, dar, pentru o bună corelare cu funcționarea clasică a activităților didactice în sala de clasă fizică, se poate face astfel încât activitățile online, printr-o platformă e-learning, să simuleze cât mai fidel pe cele desfășurate clasic. Astfel, serviciul Google, care are o foarte coerentă politică educațională, pune gratuit la dispoziția sistemelor de învățământ din lumea largă un întreg pachet de aplicații online accesibile din platforma e-learning Google Classroom. Această platformă este foarte bine integrată cu toate aplicațiile Google care pot fi utile activității didactice: Gmail, Meet, Calendar, Documente, Foi de calcul, Prezentări, Formulare, Desene, YouTube, Drive etc. De exemplu, întâlnirile față în față din sala de clasă sunt înlocuite de întâlniri audio-video sincrone cu aplicația Meet, iar activitățile de tip asincron (transmiterea de informații, documentarea individuală, evaluarea prin chestionare sau referate etc) sunt suplinite foarte bine prin transmitere de documente, linkuri către surse de documentare, chestionare online, fișe de lucru – în general transmitere de fișiere organizate în structuri coerente pe platforma Classroom.

Din punct de vedere tehnic, ținând cont că toate aplicațiile care funcționează coordonat prin această platformă sunt Google, este recomandabil ca browserul utilizat să fie Google Chrome, pentru o mai sigură compatibilitate și pentru câteva facilități suplimentare oferite de acesta în utilizarea unora dintre aplicațiile respective. Dar aplicațiile sunt perfect funcționale și cu alte browsere consacrate.

Tot din punct de vedere tehnic, accesul la această platformă educațională, Google Classroom, se poate face prin achiziționarea unei licențe de tip GSuite de la Google. Dar, cum spuneam mai sus, pentru sistemul educațional, Google o pune la dispoziție gratuit sub denumirea *Google GSuite for Education*. Orice unitate de învățământ poate solicita o asemenea licență parcurgând câțiva pași simpli, necesari, în principal, pentru a dovedi că activează într-adevăr în sistemul educațional.

Activarea licenței GSuite for Education într-o școală, aduce mai multe avantaje, între care și acela că domeniul web al școlii este trecut sub ocrotirea sistemelor de securitate ale Google care, în mod sigur, sunt mult mai eficiente

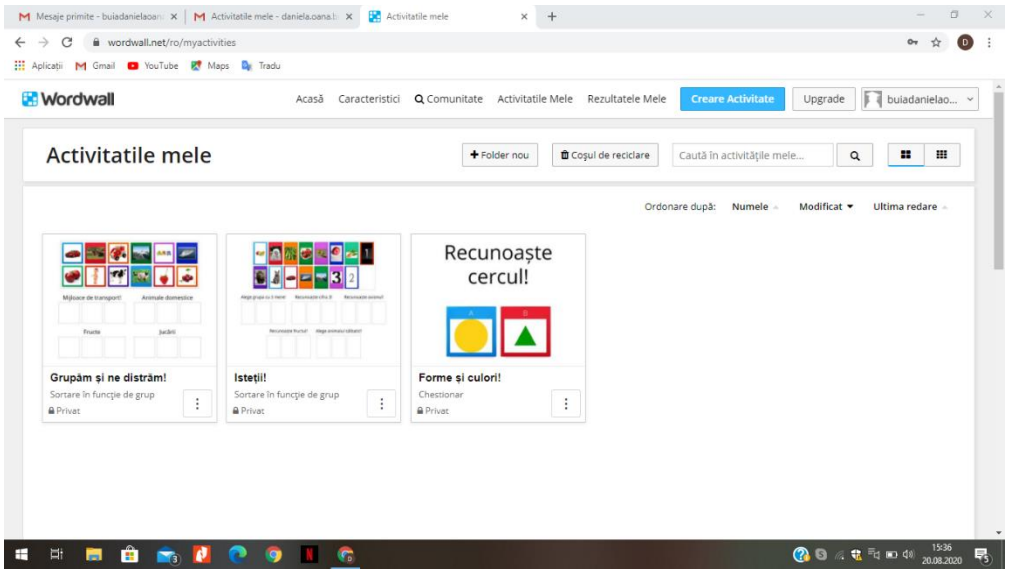
decât ale oricărui furnizor local de servicii internet. De asemenea, fiecare profesor și elev are un cont personal pe acest domeniu pentru a putea accesa platforma și celelalte aplicații. Administratorul domeniului poate să organizeze conturile elevilor în grupuri conform repartiției lor în clase, astfel încât pentru un profesor să fie foarte ușor să înscrie cu o singură comandă o întreagă clasă la cursul pe care-l organizează. În esență, activitatea unui profesor pe o platformă e-learning constă în transmiterea de materiale documentare și teme, evaluarea temelor rezolvate de elevi și notarea lor.În esență, activitatea unui profesor pe o platformă e-learning constă în transmiterea de materiale documentare și teme, evaluarea temelor rezolvate de elevi și notarea lor.

Cum putem ține lecții online?

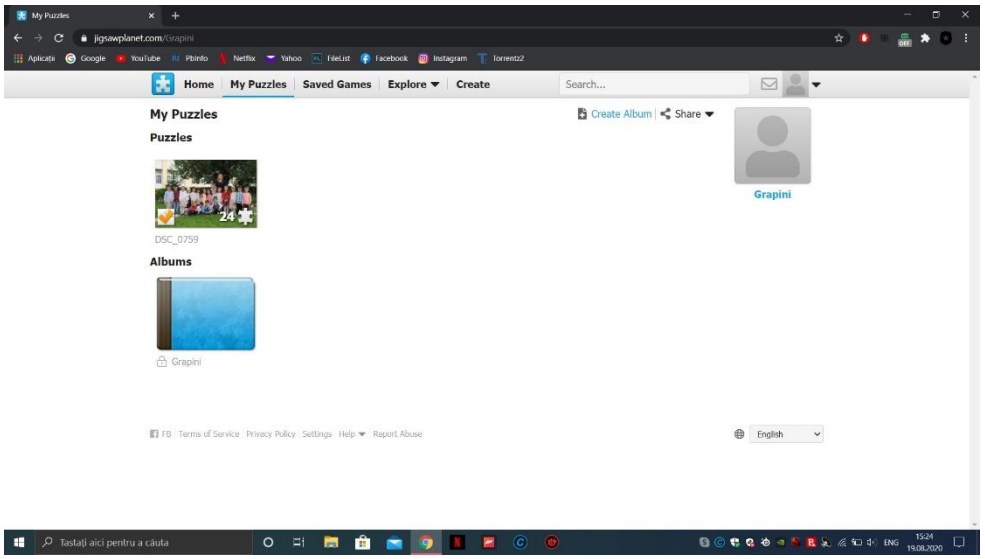
Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, aveți nevoie de trei tipuri de resurse:

1. Platformă de interacțiune în timp real, cu video și text, cu elevii. Mai jos, explicăm pas cu pas cele mai eficiente platforme pe care le folosesc deja profesorii – Zoom și Google Meet (cu sugestii de alternative unde procesul de a crea o întâlnire online e similar și accesul e gratuit).
2. Aplicații sau platforme de colaborare online, care facilitează schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă, între profesori și elevi și înregistrează o evidență a acestora, care permite și feedback din partea profesorului. Aici recomandăm Google Classroom și alternative folosite de profesori, precum Edmodo, EasyClass și ClassDojo.
3. Resurse și aplicații de învățare pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici lista e mai lungă și include aplicații precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și surse de inspirație pentru filme, teme și studiu individual

Wordwall: o aplicație unde profesorii pot crea, cu un cont gratuit, jocuțe simple de potrivire a cuvintelor, puzzle-uri, quiz-uri și mai multe tipuri de aplicații care susțin învățarea. Wordwall-ul poate fi utilizat pentru a crea atât activități interactive, cât și printabile. Majoritatea șabloanelor sunt disponibile atât într-o versiune interactivă, cât și într-o imprimabilă. Activitatile Interactive – pot fi redate pe orice dispozitiv, cum ar fi un computer, tabletă, telefon sau tablă interactivă.Printabile - pot fi tipărite direct sau descărcate ca fișier PDF. Acestea pot fi folosite ca la activitățile interactive sau ca activități de sine stătătoare.

JOCURI ON-LINE – sunt aplicaţii plăcute de către copii şi de cadrele didactice doarece îşi păstrează simţul ludic. Cele mai utilizate la vârstele timpurii sunt puzzle-urile on-line. **JINGSAWPLANET**- este o aplicaţie care permite încărcarea unui fişier de tip text sau fotografie şi decuparea sub forme de piese în funcţie de complexitatea dorită(de la 3 la câteva sute de bucaţi). Este o aplicaţie gratuită şi nu necesită crearea de cont de utilizator.

Competențele cheie reprezintă un pachet mutifuncțional, transferabil de cunoștințe, abilități și atitudini de care au nevoie toți indivizii pentru împlinirea și dezvoltarea personală, incluziunea socială și găsirea unui loc de muncă. Acestea trebuie să se fi dezvoltat la sfârșitul educației obligatorii și trebuie să acționeze ca fundament pentru învățare, ca parte a educației pe tot parcursul vieții. Aceasta prezentare este un prim pas spre utilizarea tehnologiei de către educatoare/profesori înv. preşcolar la grupă sau pentru derularea activităților on-line. În marea majoritate a timpului, utilizarea e-tehnologiilor salvează timp și energie, captân du-se usor atentia prescolarilor.

În alegerea instrumentelor digitale, profesorii trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora (gradul de interacțiune, de comunicare și colaborare, dezvoltarea competențelor secolului al XXI-lea etc.). Beneficii pentru preşcolari: un mediu de învăţare mult mai confortabil, dar care necesită suportul adulţilor (al părinţilor, în cazul înv ăţării de acasă) Un aspect motivant pentru cadrele didactice îl reprezintă schimbul de bune practici şi asistenţă din partea colegilor.

Utilizarea platformelor educaționale interactive online în activitățile de predare - învățare – evaluare

Prof. Țicu Alina Ramona
Liceul Teoretic Novaci, Gorj

Platformele electronice pentru **e-learning** oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta.

În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma.

În plus, în cazul platformelor electronice cooperative, utilizatorii mai au la dispoziţie posibilitatea de a crea anumite spaţii de lucru (foldere/directoare) în care pot partaja informaţii cu alţi utilizatori, care au acelaşi subiect de interes. În aceste spaţii se pot lansa dezbateri tematice şi utilizatorii pot lucra cu documente partajate. Cu alte cuvinte, autorul unui director poate invita alte persoane în spaţiul său de lucru, acestea obţinând astfel accesul la directorul partajat.

Facilităţile generale de personalizare oferite fiecărui utilizator implică faptul că de la o sesiune la alta, modificările făcute de fiecare utilizator în cadrul spaţiului său privat de lucru vor fi păstrate, atât din punct de vedere al informaţiilor oferite cât şi din punct de vedere al designului (schimbarea schemei de culori, schimbarea ordinii de prezentare a informaţiilor, termenele stabilite în calendarul propriu etc.).

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea. De asemenea, este un sprijin pentru învățare pentru persoanele care au nevoie de un program de lucru flexibil, sau cu nevoi speciale educaționale.
Instruirea de tip e-learning presupune utilizarea platformelor şi portalurilor educaţionale, a tehnologiilor şi aplicaţiilor de nouă generaţie ale Internetului – generic denumite web 2.0 – sau a rețelelor și mediilor informatice sociale.

În prezent, platformele de tip Web 2.0 sunt utilizate pentru dezvoltare profesională, consolidarea instruirii în sala de clasă. Prin utilizarea de instrumente Web 2.0 pot fi realizate atât proiecte curriculare complexe inter şi transdisciplinare, cât şi proiecte extracurriculare ale elevilor.

Site-urile de media sociale pot fi utilizate în vederea documentarii cu privire la concepte inovative, cum ar fi "săli de clasa în oglindă" sau pentru a repartiza cele mai recente aplicaţii Web 2.0 pentru licee. Profesorii si cadrele didactice folosesc în mod curent blogurile pentru a scrie despre lumea educaţiei şi a invita la a face comentarii din partea colegilor din toata lumea. De asemenea, instrumentele de Web 2.0 sunt utilizate pentru evaluarea online a rezultatelor învăţării care poate fi realizata prin metode de actualitate precum evaluarea pe baza de proiect sau e-Portofoliul.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Dotarea şcolilor cu echipamente si sisteme TIC va avea în primul rând un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală a elevilor ceea ce va exercita o influenţă indirectă asupra calităţii viitoarelor resurse umane. Existenta unei reţele TIC la nivelul fiecărei scoli va permite, de asemenea, o mai buna gestionare a materialelor didactice si va facilita accesul elevilor la informaţie. Complementar, implementarea unei infrastructuri TIC complementată de instalarea unor software-uri educaţionale (pentru predare, testare) vor încuraja predarea asistata de TIC si vor impune o evaluare obiectivă a performanţelor elevilor.

Datorită elementului de noutate reprezentat de factorul tehnologic, de resursele inovative de tip OER şi Web 2.0, elevii vor fi stimulaţi sa se implice mai mult în procesul de învăţare, ceea ce va avea în timp un impact pozitiv asupra performanţelor şcolare ale acestora, având potenţialul de a reduce rata abandonului şcolar. Materialele vizuale interactive şi sursele adiţionale de informaţii oferite de internet vor spori angajamentul elevilor.

Utilizarea TIC va permite totodată adaptarea disciplinelor în funcţie de competentele elevilor, sprijinind învăţarea personalizată şi individualizată. În ceea ce priveşte procesul de învăţare continuă, platformele de învăţare online şi materialele existente în format digital vor încuraja învățământul la distanță, permițând adulților de orice vârstă să dobândească cunoștințe într-un anumit domeniu.

Utilizarea noilor tehnologii în educaţie vizează în primul rând acele elemente care conduc la o achiziţie mai bună de cunoştinţe din diverse domenii, la formarea şi dezvoltarea de abilităţi, deprinderi şi capacităţi de gândire specifice disciplinelor şcolare, dar şi transdisciplinare, la modelarea de comportamente şi atitudini cetăţenilor societăţii cunoaşterii.

În strânsă legătură cu competența digitală, conceptul de e-learning acoperă o realitate în expansiune, la intersecţia dintre pedagogie şi dezvoltările tehnologice. Prin e-learning înţelegem, în sens larg, totalitatea situaţiilor educative cu o semnificativă componentă de TIC, care valorifică deplin competenţa digitală în plan didactic.

Implementarea competenţelor TIC în cadrul disciplinelor are în vedere stimularea şi intensificarea comunicării pe toate palierele (profesor-elev, elev-elev, elev comunitate/ societate).

E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Profesorul nu este doar persoana care transmite informaţii, propune conţinuturi, solicită sarcini, cere conduite. Profesorul stimulează şi întreţine curiozitatea copiilor pentru lucruri noi, le modelează comportamentele sociale, le întăreşte încrederea în forţele proprii, îi ajută să-şi desăvârşească identitatea. Din aceste motive, profesorul trebuie să aibă calităţi şi competenţe necesare centrării, cu precădere, pe aşteptările, pe trebuinţele şi pe interesele elevilor.

Şcoala şi profesorii ei nu trebuie să uite că educaţia se adresează azi unor copii al căror profil nu seamănă cu ceea ce am cunoscut până acum. Formarea competenţelor digitale a devenit o condiţie sine qua non pentru integrarea şi

funcţionarea în lumea muncii, a profesiilor, dar şi în cotidianul nostru. Ca atare, procesul de instruire trebuie regândit prin formularea de probleme în corelaţie cu noile tehnologii – instrumente TIC -, fără a mai accepta în sala de clasă activităţi intelectuale de rutină. În societatea cunoaşterii, treaptă superioară a societăţii informaţionale, modernizarea procesului educaţional este imposibilă fără utilizarea instrumentelor digitale moderne.

Avantajele e-learning-ul faţă de sistemul tradiţional de învăţământ:

- accesibilitate, flexibilitate şi confort;
- independenţa geografică, mobilitatea;
- prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;

Alte avantaje: - metode pedagogice diverse – programele e-learning au la bază diverse metode pedagogice, deoarece s-a ajuns la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate; - individualizarea procesului de învăţare (fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, beneficiind de un feedback rapid şi permanent.

Printre dezavantaje:

- necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor;
- costuri mari pentru proiectare şi întreţinere.

Platforme de tip e-learning:

- Moodle
- Modular Object
-Oriented Dynamic Learning Envinronment
- Platforma AeL
- Advanced eLearning
- Wikispaces - eTwinning - iTeach - Frog - Blackboard

Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că utilizarea platformelor eLearning este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor eLearning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Bibliografie

- Antonio Bartolome. (2008). *Web 2.0 and New Learning Paradigms.* eLearning Papers.
- Antonio Calvani, Giovanni Bonaiuti, Antonio Fini (2008). *Lifelong learning: What role for e-learning 2.0? Journal of eLearning and Knowledge Society* 4 (1): 179-187.
- *Integrarea Tehnologiei Informației și a Comunicaților* (TIC) în Curriculumul Național.
- *Discipline Informatice. Suport de Curs*, 2012
- Iuliana Dobre. (2010) *Studiul critic al actualelor sisteme de e-learning.* Academia Română, București

- elearning 101. Concepts, trends, applications. Epignosis LLC, USA, 2014 iTeach: Experiente didactice. Nr 15, noiembrie 2012. ISSN 2247 - 966X

Metode moderne de evaluare - metoda R.A.I.

Prof. Tereche-Bărbuleanu Ana-Maria
Şcoala Gimnazială Filiaşi
Judeţul Dolj

Metodele sunt instrumente importante aflate la dispoziţia profesorului, de a căror cunoştinţe şi utilizare depinde eficienţa muncii educative. Profesorul, cunoscând varietatea metodelor, particularităţile elevilor cu care lucrează, obiectivele pe care trebuie să le atingă, trebuie să acţioneze pentru a-şi valorifica pe deplin personalitatea, devenind creator al strategiilor, metodelor şi procedeelor didactice.

Metodele de învăţământ sunt un element de bază al strategiilor didactice, în strânsă relaţie cu mijloacele de învăţământ şi cu modalităţile de grupare a elevilor. De aceea, opţiunea pentru o anumită strategie didactică condiţionează utilizarea unor metode de învăţământ specifice.

Sistemul metodelor de învăţământ conţine:

- metode *tradiţionale*, cu un lung istoric în instituţia şcolară şi care pot fi păstrate cu condiţia reconsiderării şi adaptării lor la exigenţele învăţământului modern;

- metode *moderne*, determinate de progresele înregistrate în ştiinţă şi tehnică; unele dintre acestea îl pun pe elev în situaţia de a dobândi cunoştinţele printr-un efort propriu de investigaţie experimentală, altele valorifică tehnica de vârf (calculatorul).

Dintre metodele moderne, metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţarii şi dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, sunt instrumente didactice care favorizează schimbul de idei, de experienţe, de cunoştinţe.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calităţi şi disponibilităţi din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorinţă de autoperfecţionare, gândire reflexivă şi modernă, creativitate, inteligenţa de a accepta noul şi o mare flexibilitate în concepţii.

Din varietatea metodelor interactive (metoda cubului, pălăriile gânditoare, metoda R.A. I., turul galeriei etc.), ne vom opri, în cele ce urmează asupra metodei de evaluare R.A.I.

Metoda R.A.I. are la bază stimularea şi dezvoltarea capacităţilor elevilor de a comunica (prin întrebări şi răspunsuri) ceea ce tocmai au învăţat. Denumirea provine de la iniţialele cuvintelor **R**ăspunde – **A**runcă – **I**nterogheză şi se desfăşoară astfel: la sfârşitul unei lecţii sau a unei secvenţe de lecţie, institutorul împreună cu elevii săi, printr-un joc de aruncare a unei mingi mici şi uşoare de la un elev la altul. Cel care aruncă mingea trebuie să pună o întrebare din lecţia predată celui care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare şi apoi aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Evident interogatorul trebuie să cunoască şi răspunsul întrebării adresate. Elevul care nu cunoaşte răspunsul iese din joc, iar răspunsul va veni din partea celui care a pus întrebarea. Acesta are ocazia de a mai arunca încă o dată mingea, şi, deci, de a mai pune o întrebare. În cazul în care, cel care interoghează este descoperit că nu cunoaşte răspunsul la propria întrebare, este scos din joc, în favoarea celui căruia i-a adresat întrebarea. Eliminarea celor care nu au răspuns corect sau a celor care nu au dat niciun răspuns, conduce treptat la rămânerea în grup a celor mai bine pregătiţi.

Metoda R.A.I. poate fi folosită la sfârşitul lecţiei, pe parcursul ei sau la începutul activităţii, când se verifică lecţia anterioară, înaintea începerii noului demers didactic, în scopul descoperirii, de către institutorul ce asistă la joc, a eventualelor lacune în cunoştinţele elevilor şi a reactualizării ideilor – ancoră.

Există o multitudine de întrebări care pot fi adresate: Ce ştii despre ...?, Care sunt ideile principale ale lecţiei...?, Despre ce ai învăţat în lecţia ...?, Care este importanţa faptului că ...?, Cum justifici faptul că ...?, Care crezi că sunt consecinţele faptului...?, Ce ai vrea să mai afli în legătură cu tema studiată?, Ce întrebări ai în legătură cu subiectul propus?, Ce ţi s-a părut mai interesant?, De ce alte experienţe sau cunoştinţe poţi lega ceea ce tocmai ai învăţat?

Această metodă alternativă de evaluare poate fi folosită atât cu şcolarii mici cât şi cu liceeni, solicitând în funcţie de vârstă, întrebări cât mai divers formulate şi răspunsuri complete. Întrebările pot să devină pe parcursul desfăşurării metodei, din ce în ce mai grele. Metoda R.A.I. este adaptabilă oricărui tip de conţinut, putând fi folosită la istorie, biologie, geografie, matematică, literatură, limbi străine etc.

Elevii sunt încântaţi de această metodă – joc de constatare reciprocă a rezultatelor obţinute, modalitate care se constituie în acelaşi timp şi ca o strategie de învăţare ce îmbină cooperarea cu competiţia. Este o metodă de a realiza un feedback rapid, într-un mod plăcut, energizant şi mai puţin stresant decât metodele clasice de evaluare. Se desfăşoară în scopuri constatativ – ameliorative şi nu în vederea sancţionării prin notă sau calificativ.

Permite reactualizarea şi fixarea cunoştinţelor dintr-un domeniu, pe o temă dată. Exersează abilităţile de comunicare interpersonală, capacităţile de a formula întrebări şi de a găsi cel mai potrivit răspuns. Îndeplinirea sarcinii de investigator într-un domeniu, s-a dovedit în practică mult mai dificilă decât cea de a răspunde la o întrebare, deoarece presupunea o mai profundă cunoaştere şi înţelegere a materialului de studiat.

Antrenaţi în acest joc cu mingea, chiar şi cei mai timizi elevi se simt încurajaţi, comunică cu uşurinţă şi participă cu plăcere la o activitate care are în vedere atât învăţarea cât şi evaluarea.

Există un oarecare suspans care întreţine interesul pentru metoda R.A.I. Tensiunea este dată de faptul că nu ştii la ce întrebări să te aştepţi din partea colegilor tăi şi din faptul că nu ştii dacă mingea îţi va fi sau nu adresată. Această metodă este şi un exerciţiu de promptitudine, atenţia participanţilor trebuind să rămână permanent trează şi distributivă.

Metoda R.A.I. poate fi organizată cu toată clasa sau pe grupe mici, fiecare deţinând câte o minge. Membrii grupurilor se autoelimină treptat, rămânând cel mai bun din grup. Acesta intră apoi în finala câştigătorilor de la celelalte grupe, jocul desfăşurându-se până la rămânerea în cursă a celui mai bine pregătit. Dezavantajul ar fi acela că mai multe mingi ar crea dezordine, mingea unui grup care ar cădea ar distrage atenţia celorlalte grupuri.

Profesorul supraveghează desfăşurarea jocului şi în final lămureşte problemele la care nu s-au găsit soluţii.

Utilizarea metodelor interactive de predare – învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ şi o reală valoare activ – formativă asupra personalităţii elevului.

BIBLOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, *Metode de învăţământ, EDP, Bucureşti, 2005*

2. Oprea Crenguţa- Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive, ediţia a III-a, EDP, Bucureşti, 2008*

3. Pânişoară, Ion- Ovidiu, *Comunicarea eficientă, ediţia a III-a, Editura Polirom, Iaşi, 2006*

Analiza , adaptarea și integrarea resurselor suport pentru activități de învățare

Prof. MICULESCU ALINA CRISTINELA
Școala Gimnazială Armeniș
Jud. Caraș-Severin , România

Filmele de animație pe care le putem vedea pe marile ecrane se adresează atât copiilor, cât și adulților.Ele au ajuns la un nivel foarte înalt de predare a unor valori dezirabile în societate , precum prietenia , ajutorul celuilalt , dar dezbat și lumea emoțiilor si ce să facem noi cu ele . Totul împachetat cu muzica, culori și umor, așa încât merită fiecare bănuț și cele 3 ore consumate.

Tema principală a filmului ***INSIDE OUT***, pe care vreau să-l discut, este că un grup de personaje trebuie să salveze împreună lumea, sau cel puţin lumea lor; pentru aceasta ei vor trebui să înveţe să convieţuiască şi să-şi armonizeze cu succes diferenţele. Ideea genială a acestei producţii a fost însă alta: ca personajele principale să fie nici mai mult, nici mai puţin decât emoţiile de bază ale unei fete aflate în preajma pubertăţii (11 ani), pe numele său Riley Andersen, confruntată cu o gravă criză emoţională. Scenariul practică pe scară largă personificarea, numai că de data aceasta procedeul se aplică în premieră tocmai emoţiilor şi sentimentelor pe care le avem fiecare dintre noi.

Filmul funcţionează perfect ca un breviar de psihologie strălucit, mai bun decât orice ar putea exista pe piaţă, care arată atât copiilor cât şi maturilor principiile de bază după care se formează personalitatea şi funcţionează psihicul omenesc. În faza de concepere a scenariului, Pete Docter, regizorul filmului , s-a consultat cu un specialist, de profesie psiholog, iar din noianul de emoţii omeneşti (peste 30) a ales cinci, pe care să le înzestreze la rândul lor cu aparenţă şi personalitate, într-un fel umanizându-le: Bucuria, Tristeţea, Frica, Furia şi Dezgustul. Regizorul spune că cel mai greu i-a fost să fie atent la ambele componente ale acţiunii şi să reuşească sincronizarea lor, pentru că povestea urmăreşte în egală măsură întâmplările zilnice ale lui Riley şi felul în care o acaparează criza şi deznădejdea, precum şi ceea ce se întâmplă în mintea ei, felul în care cele cinci emoţii trebuie să-şi unească eforturile şi să o facă pe Riley să treacă cu bine peste acest moment de cumpănă. Faptul că copiii şi adolescenţii se pot identifica cu Riley şi cu situaţiile prin care trece, dar şi adulţii găsesc destule motive de satisfacţie în subtilitatea scenariului şi a povestirii, constituie marile atuuri ale filmului.

Riley Anderson (voce Kaitlyn Dias) e fetiţa care nu se adaptează vieţii din San Franciso şi vrea să se întoarcă acasă în Minessota . Emoțiile acesteia încearcă să o facă să se adapteze. Fiecare părinte are la rândul său aceleaşi emoţii . Ambii părinţi doresc ca fiica lor să fie fericită. Surpriza acestei animaţii a fost Bing Bong (voce Richard Kind), prietenul imaginar al lui Riley, care are forma unui elefănţel roz. El le ghidează pe Bucurie şi Tristeţe în călătoria lor către „panoul principal”. În plus, apare și trenul gândirii numit „Gândire abstractă”. Superbă mi s-a părut și „fabrica de vise” și subconștientul lui Riley, unde sunt ținute sub pază amintirile terifiante . În momentul în care Riley se naște în Minessota, prima sa emoţie e Bucuria. În timp ce creşte, Bucuriei (voce Amy Poehler) i se alătură şi alte emoţii: Tristeţea (voce Phyllis Smith), Frica (voce Bill Hader), Dezgustul (voce Mindy Kaling) şi Furia (voce Lewis Black). Fiecare emoţie are rolul ei: Bucuria să o facă să fie fericită, Frica să o protejeze, Furia să aibă grijă să i se facă dreptate şi Dezgust să aibă grijă să nu fie otrăvită (atât fizic cât şi social). Tristeţea însă… Nu se ştie încă sigur care e rolul ei şi e ignorată de restul emoţiilor. Toate aceste emoţii au rolul de a construi personalitatea lui Riley. Toate lucrurile merg perfect până când Riley împlineşte 11 anişori, iar părinţii decid să se mute în San Francisco. Aceasta generează haos printre emoții, iar într-o bătaie între Tristețe și Bucurie, amintirile esenţiale sunt pierdute, ceea ce le trimite într-o aventură în întregul creier pentru a repune lucrurile pe drumul cel bun, lăsând Frica, Furia şi Dezgustul responsabile de tot. Pierderea acestor emoţii

principale face ca cele 5 insule aflate în creierul lui Riley să-şi piardă strălucirea, rămânând astfel fără energie. Cele 5 insule reflectă personalitatea lui Riley.

Care sunt cele 5 insule?! Insula familiei, insula prieteniei, insula hockey, insula onestităţii şi insula farselor. Fiecare emoție are propria formă. Bucuria este o stea, Tristețea o lacrimă, Mânia e o flacără, Frica un nerv, iar Dezgustul un broccoli.

În concluzie, copiii vor învăța că pot oricând trece prin experiențe neplăcute gen schimbarea locuinței, trăind momente de haos, dar trebuie să le depășească cu bine.

Regizorul a declarat că inspiraţia acestei animaţii a fost fiica sa. Docter chiar spunea: „Tot filmul este construit în jurul acestor Emoţii – ele conduc. Noi putem controla felul în care acţionăm, dar nu putem alege cum să ne simţim”.

Inside Out spune povestea vârstei devenirii, a adolescenței și a schimbării prin care trece Riley, o schimbare tumultoasă, încercând să se adapteze noului oraș, noii școli și noilor prieteni. Felul în care sunt prezentate emoțiile este unul genial - e nevoie de fiecare dintre acestea pentru dezvoltarea personalității.

Inside Out arată într-un mod emoționant cum trecem într-o nouă etapă, lăsând copilăria în urmă și ne arată cum să ne modelăm după modul în care ni se schimbă viața.

Admirabil este că din poveste se deduce clar faptul că fiecare emoţie are rolul său în buna funcţionare a personalităţii şi doar conlucrarea dintre ele asigură trecerea cu bine peste un moment de criză, inclusiv în ce o priveşte pe deprimata şi deprimanta Tristeţe (minunat concepută de realizatori). Savuroase şi încântătoare sunt secvenţele în care personajele trec prin diferite zone ale creierului, cum ar fi: memoria (care şterge anumite lucruri în permanenţă), zona imaginaţiei, zona gândirii abstracte, locul în care se produc visele (reprezentat ca un studiou cinematografic!), inconştientul etc.

Și cum te face acest lucru să te simți? – îți sună cunoscut? Te întrebi vreodată, îți întrebi partenerul, pe cel mic sau prietena la cafea când îți povestește o întâmplare semnificativă de peste zi?

Una dintre întrebările cele mai des întâlnite, a ajuns să fie una dintre cele mai evitate sau lăsate la urmă atunci când vine vorba de experiențele de zi cu zi, acasă, în relația cu ceilalți, la clasă și așa mai departe. De câte ori te bazezi pe răspunsul la această întrebare pentru a primi un indiciu, pentru a ști ce îți dorești de fapt, pentru a soluționa sau decide într-o anumită privință?

Să vorbim despre emoții, deci. Pare un subiect pe care l-ai aborda mai degrabă cu un copil de câțiva ani. Sunt acelea lacrimi care îți curg din ochi? Această emoție poate fi tristețe. Îți vine să lovești în primul obiect la îndemână? S-ar putea să fii supărat. Simți nevoia de necontrolat de a zâmbi sau să râzi? Felicitări, ești fericit! Simplu, nu-i așa?

Cu toate acestea, nu de puține ori am auzit răspunsul „Emoțiile mă fac slab”, „Când apar emoțiile astea, le ignor căci vreau să iau cea mai bună decizie”. Pentru că undeva pe drumul între copilărie și maturitate, mulți dintre noi și-au pierdut această capacitate de a se baza pe indiciile fiziologice, psihologice și comportamentale pentru a identificare emoțiile pe care le resimțim. Acest tip de (auto)cunoaștere și învățare sporește inteligența emoțională a copiilor.

Iată ce putem învăța din călătoria personajelor principale (Riley și sentimentele ei: Bucuria, Tristețea, Furia, Frică și Dezgustul):

1. Emoțiile noastre au un scop și există pentru un motiv. Ele nu sunt nici bune nici rele, ci ne transmit ceva despre experiența noastră interioară. Important este să le conștientizăm și să le înțelegem mesajul și motivul pentru care ele au apărut.

2. Emoțiile nu ne fac vulnerabili, așa cum mulți dintre noi sunt tentați să creadă. Ele sunt o busolă extrem de utilă care ne ajută să ne explorăm propria lume interioară pentru o mai bună experiență cu cea exterioară. Recunoașterea și înțelegerea emoțiilor este mult mai sănătoasă, mai productivă și adaptivă decât ignorarea importanței lor.

3. Realitatea și amintirile noastre sunt filtrate prin lentila emoțiilor noastre. Amintirile sunt parte din povestea noastră și, în multe privințe, suntem responsabili de felul în care ne construim povestea, prin felul în care naratorul nostru interior percepe și scrie această poveste. Pentru că tu ești autorul propriei povești, ai și posibilitatea de a o schimba. Felul în care ne amintim, ne povestim și repovestim situații din trecut depinde implicit de emoțiile care le însoțesc. Nu putem schimba faptele, însă prin înțelegere și acceptare putem să aducem noi și noi nuanțe firului narativ.

4. Să vorbești despre emoții în sine este mobilizator, terapeutic, liniștitor. Iar filmul aduce celor mici și nu numai limbajul pentru a cunoaștere și a numi autentic ceea ce simt. Cu cât cei mici învață mai devreme să îmbrățișeze modul în care simt și se simt, cu atât își pot construi o adolescență și un adult rezilient. Studiile imagistice asupra creierului susțin acum ceea ce psihoterapeuții, scriitorii și filozofi precum Spinoza au susținut de ceva vreme: simpla recunoaștere și numire a unei emoții îi diminuează efectul, făcând posibilă o gestionare mai atentă a comportamentului ulterior. În orice lucru terapeutic se poate observa acest fenoment.

5. Simțirea, emoțiile, sunt o experiență umană universală. Cele 5 emoții universale sunt simțite și exprimate prin expresii faciale universale în întreaga lume.

Pentru a fi cu adevărat conștient de experiențele tale, te invit să le primești cu mintea deschisă și curioasă, să faci loc compasiunii și mai puțin (pre)judecății, pentru că în ciuda diferențelor noastre, sunt toți asemănători când este vorba de felul în care trăim și simțim emoțiile.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

prof.Alexandru Camelia Nicoleta
Școala Gimnazială ”G.Coșbuc” 23 August-Constanța

”Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul şi sculptorul fac doar figuri fără viaţă, dar educatorul crează un chip viu; uitându-se la el, se bucură şi oamenii, se bucură şi Dumnezeu.”

(Sfântul Ioan Gură de Aur)

Economia bazată pe platforme digitale este deja parte integrantă a economiei europene, iar importanța sa economică și socială va continua să crească semnificativ în viitor.

Ca atare Educația – parte integrantă a formării profesionale nu face rabat de la acest trend . Instruirea și educația sunt esențiale pentru progresul social și economic al unei țări și ca atare justifică adaptarea calificărilor la nevoile pieței muncii. Într-o economie globală în creștere și axată pe cunoaștere, Europa cere oameni foarte bine pregătiți profesional pentru a performa în ceea ce privește calitatea . Politicile educaționale sunt unul din stâlpii fundamentali ai societății în a asigura creșterea durabilă și sănătoasă. Potrivit lui M. Fullan, „trebuie să investim în practici noi care integrează pedagogia și tehnologia, pedagogia fiind forța motrice”. Asigurând un mediu de învățare în care elevii dezvoltă abilități care să le îmbunătățească performanța de astăzi, aceștia vor contribui la societatea în care vor locui mâine. Integrarea pedagogică a tehnologiei este o modalitate privilegiată de a crea un astfel de mediu de învățare.

În aceste platforme educaționale , spațiile virtuale sunt centralizate în mai multe tipuri de resurse digitale și informații utile pentru activitățile educaționale desfășurate.

Cadrele didactice au posibilitatea să acceseze astfel resurse de învățare necesare pentru susținerea activităților la distanță cu elevii, instrumente digitale cu ajutorul cărora pot fi create astfel de resurse, platforme de învățare interactive conforme contextului clasei de elevi (și resurselor de la nivel de școală), dar și instrumente utile de comunicare și colaborare la distanță, precum și comunități de învățare în care pot fi reliefate experiențe și resurse cu alți colegi de disciplină.

În acest context competențele digitale devin o necesitate pentru profesori și elevi .

A avea competențe digitale și a fi capabil să utilizezi tehnologiile digitale într-un mod sigur, critic și responsabil este prioritar pentru profesori, care acționează ca modele pentru generația viitoare. Cu toate acestea, profesorii au nevoie și de un set de competențe specifice care să le permită să utilizeze matricea tehnologiilor digitale pentru a-și adapta modalitățile de predare și învățare.

Deși folosim în general tehnologiile digitale pentru a interacționa este, fără îndoială, important în viața profesională a profesorului, elementul de predare și învățare, adică utilizarea pedagogică specifică a tehnologiilor digitale, aceasta fiind esențială pentru facilitarea procesului de învățare. Acest lucru este, de asemenea, menționat în documentele de politică și în literatura de cercetare ca „pedagogii digitale” sau „metode de predare asistate digitale”.

Tehnologiile utilizate în acest context sunt un mod de a obține rezultate ale învățării definite. Este recunoscut că integrarea tehnologiilor digitale în procesul de educație oferă noi oportunități de învățare creativă, pentru consolidarea predării inovatoare și pentru îmbunătățirea rezultatelor învățării cursanților. Cu toate acestea, tehnologiile digitale vor

avea un impact pozitiv, dacă sunt îndeplinite anumite condiții. Acestea includ asigurarea faptului că profesorii au atât competențele adecvate, cât și atitudini pozitive si implicare pro-activă pentru a efectua schimbările necesare.

Competențe digitale elevi

În cazul învăţământului primar, formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale se va efectua atât în cadrul materiilor de bază, cît şi în cadrul componenţelor curriculare opţionale.

Un rol important în formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale la acest nivel de învăţământ îi revine învăţământului neformal şi celui informal. La nivelul învăţământului secundar, ciclul gimnazial, pe lângă componențele curriculare opţionale şi contextele neformale şi informale de învăţare, un rol important în formarea şi dezvoltarea competenţelor digitale fundamentale revine materiei Informatică, care va asigura dezvoltarea gândirii logice şi algoritmice, formarea unei culturi informaţionale ,dezvoltarea unui mod de gândire practic și aplicat .

Ca o concluzie asupra acestor observații, remarcăm utilitatea indubitabilă și eficiența instrumentelor pentru organizarea și desfășurarea unor activități on-line, cu o precizare importantă: utilizarea lor este complementară, fără a exclude educația în clasă, cu profesorul care transmite elevilor mult mai mult decât cunoștințe și informații, care este un model comportamental și care incumbă un mod de gândire, acțiuni greu de realizat prin internet.Domeniile tehnice, medicina, arhitectura pot beneficia de tehnologiile digitale, dar nu poate fi înlocuit procesul formativ asigurat în laboratoare și platforme experimentale,la care elevii și/sau studenții trebuie să aibă acces nemijlocit.

Preluarea unor modele cu rezultate notabile în alte țări, fără a ține seama de particularitățile sistemului național de educație, de trăsăturile psiho-sociale ale poporului nostru, organizarea de experimente fără un studiu de impact și lansarea unor programe formative fără coerență pot compromite generații întregi de tineri. Aceștia, supuși unor experimente improvizate, născute prin incompetență și lipsă de responsabilitate, devin inadaptați social. Școala trebuie să genereze oameni și nu „să producă oameni ai muncii“.

Așezarea în prim plan a ideii că școala este obligată „să producă absolvenți adaptați exclusiv nevoilor economiei“, ca și cum ar fi o linie de producție, este greșită. Despre care nevoi este vorba, despre cele de azi, de mâine sau de poimâine? Este adevărat că absolvenții de învățământ superior trebuie să se specializeze în vederea onorării unui loc de muncă, dar profesiile se schimbă tot mai rapid.

Școala are menirea să-i învețe pe studenți cum să învețe, cum să se adapteze schimbărilor rapide,cum să facă față acestor provocări prin profilări și reprofilări succesive.”/Academia Română

Cursurile tradiționale împreună cu instrumentele și tehnologia digitală ,vor exista în continuare, dar conținutul cursurilor ar trebui să fie un supliment la ceea ce se lucrează în clasă și postate online pentru ca elevii să le poată accesa și în afara sălii de clasă. Folosirea instrumentelor digitale ,a platformelor educaționale oferă posibilitatea elevilor de a se perfecționa .Astfel le este stimulată creativitatea și le oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

De la impactul pe care il are asupra mediului nevoia de a folosi mai puțină hârtie pentru manuale și cărți, până la economisirea timpului prin acces rapid la informații, învățarea digitală oferă o modalitate eficientă de reducere a costurilor, de maximizare a resurselor și de sporire a impactului asupra elevilor și profesorilor deopotrivă.

În concluzie, platformele virtuale de învățare pot oferi atât oportunitatea organizării de activități curente, curriculare, cât și dezvoltarea și implementarea de proiecte educaționale, formale curriculare sau extracurriculare, sau nonformale, asigurând astfel atingerea obiectivelor legate de integrarea educației digitale în activitatea de învățare.

O mică analiză :

Avantajele acestui tip de invățare :

1.Mobilitatea /Accesibilitate : Profesorul și elevii au posibilitatea de a accesa de oriunde informațiile dorite și a fi parte a procesului de invățare ;

2.Modul de interacțiune interactiv : existând in permanență posibilitatea transferului de informații diverse și clarificatoare de la linkuri ,materiale video etc de la profesor la elev și invers ;

3.Costuri reduse : nu mai necesită deplasarea profesorului și a elevilor .

Dezavantaje :

1.Tendința mare de abandon : Ca atare profesorii trebuie să știe să motiveze adecvat și permanent elevii și studenții și să caute necontenit moduri de a preda cât mai pertinente și atragătoare ;

2.Pentru a putea desfășura activități pe platforme digitale profesorii și elevii /studenții trebuie să fie cât mai instruiți și să aibă cunoștințe IT :Ca atare e nevoie de un sistem integrat de formare continuă a elevilor și profesorilor;

Suntem abia la început în aceasta provocare de aceea cu toții profesori,elevi,părinți ,comunitate,autorități trebuie să depunem eforturi integrate, să folosim metode noi de predare care să îmbine modul de predare tradițional și curricula existentă cu nivelul competențelor digitale ale profesorilor și elevilor .

Acest lucru implementat gradual și consecvent face ca viitorul să sune bine, deoarece marea parte a profesorilor și elevilor sunt deschiși să facă față acestei provocări ținând cont de contextul medical în care trăim .

“Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi,și nu numai să repete ceea ce au facut generațiile anterioare-oameni care să fie creativi,inventivi și cu dorința de a investiga.”

(Jean Piaget)

Utilizarea softurilor educaţionale ca alternativă la metodele tradiţionale

Prof. Miron Sorina
Prof. Pantin Angelica
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu”, Arad

Şcoala este locul în care noi, dascălii, trebuie să-i învăţăm pe elevi să gândească. Dacă până acum erau suficiente deprinderile de calcul şi abilităţile de raţionament pentru a avea succesul aşteptat, secolul XXI cere mai mult de la viitorii cetăţeni.

Personalitatea elevului reprezintă stâlpul întregii activităţi didactice. „ A fi elev” nu este o profesie, ci o ucenicie în însuşirea profesiei de „a fi om.” Pornind de la ideea lui Seneca, „nu pentru şcoală, ci pentru viaţă învăţăm,” am putea afirma că, şcoala se legitimează nu prin ceea ce face între pereţii ei, ci prin rezultatele ei în viaţă. În acest sens, trebuie să ne îndreptăm atenţia asupra factorilor care influenţează motivaţia elevului către învăţare şi necesitatea de a-l situa în centrul activităţii de învăţare şi de formare a acestuia. Pentru ca învăţarea să fie eficientă elevul trebuie să preia controlul asupra propriei învăţări şi să o administreze. El este cel care îşi va spune ce, cum, unde şi când să gândească. (Gibbs ,1992)

O persoană care învaţă eficient:

- Are scopuri clare referitoare la ceea ce învaţă.
- Are o gamă largă de strategii de învăţare şi ştie când să le utilizeze.
- Foloseşte resursele disponibile în mod eficace.
- Ştie care îi sunt punctele forte şi punctele slabe.
- Înţelege procesul de învăţare.
- Îşi controlează sentimentele în manieră adecvată.
- Îşi asumă responsabilitatea pentru procesul lor de învăţare.
- Îşi planifică, îşi monitorizează, îşi evaluează şi îşi adaptează procesul de învăţare. (după Harpe, Kulski şi Radloff ,1999).

Această paradigmă nouă, caracterizată prin accentul pus pe învăţare, pe construirea cunoaşterii de către elev, pe dezvoltarea de competenţe noi, poate fi facilitată prin utilizarea adecvată a tehnologiei informaţiei şi comunicaţiilor în procesul de predare- învăţare- evaluare. Introducerea calculatorului în şcoală nu trebuie să constituie un scop în sine, ci o modalitate de creştere a calităţii, a eficienţei învăţării şi predării. Folosirea calculatorului reprezintă o nouă strategie de lucru, un nou mod de concepere a instruirii şi învăţării, care îmbogăţeşte sistemul activităţilor didactice şi prezintă importante valenţe formative şi informative. Calculatorul simulează procese şi fenomene complexe pe care nici un alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidenţă. Astfel, prin intermediul lui, se oferă elevilor modelări, justificări şi ilustrări ale proceselor şi conceptelor abstracte, ilustrări ale proceselor şi fenomenelor neobservate sau greu observabile din diferite motive, aşezarea corpurilor în spaţiu, măsurători, ilustrarea problemelor.

Ce este de fapt un soft educaţional? La origine, sintagma „soft educaţional” denumea softul care prin proiectare, prin parcurgerea softului şi interacţiunea cu elevul producea învăţarea. Astăzi există mai multe softuri folosite în procesul educaţional: softuri pentru facilitarea unor procese (editoarele de texte, aplicaţiile grafice etc.), softuri de prezentare a

informaţiei specifice a unui domeniu (de ex. softuri tematice: Ordinea operaţiilor, Corpurile geometrice, Înmulţirea numerelor naturale, Sistemul solar, Clasificarea regnului animal etc.). Softurile educaţionale se pot folosi în cadrul tuturor tipurilor de lecţii, chiar în cadrul mai multor discipline, pot fi /sunt concepute şi interdisciplinar.

Completând designul educaţional cu softul educaţional se vizează în mod special progresul tuturor elevilor în învăţare, cu rezultate comparabile, indiferent de nivelul lor iniţial, rezultate care să le permită să aibă încredere în procesul de învăţare, astfel încât să poată continua să îşi pună în aplicare aptitudinile de învăţare la locul de muncă, la vârsta maturităţii, precum şi în procesul de învăţare continuă.

Ţinând seama de caracteristicile generale ale softurilor educaţionale:

- *Interactivitate* - elevul interacţionează în mod activ cu programul primind feedback în timp real pentru acţiunile sale;
- *Diversitate* - mijloacele de prezentare a informaţiei sunt foarte variate, elevul putând să aleagă răspunsul corect din mai multe variante posibile, să repete experimente, să mute diverse obiecte pe ecran sau să urmărească animaţii şi prezentări multimedia;
- *Accesibilitate* - toate informaţiile pot fi studiate şi ulterior pentru aprofundarea cunoştinţelor;

aplicarea la clasă a metodelor interactive, cât şi introducerea în lecţie a softurilor educaţionale aduce o serie de beneficii pentru elevi:

- *Optimizarea instruirii* - elevul primeşte informaţia prin intermediul mai multor canale (video, audio, text) ceea ce reprezintă un avantaj în asimilarea mai uşoară a informaţiilor;
- *Înţelegerea proceselor complexe* imposibil de descris cu creta şi tabla - prin vizualizarea diferitelor informaţii, elevii pot înţelege mecanismul de funcţionare al diferitelor procese;
- *Atractive şi uşor de utilizat* - datorită unei interfeţe prietenoase şi uşor de utilizat;

dar şi pentru profesori:

- *Calitatea şi eficienţa cursurilor* creşte - noile soluţii pedagogice bazate pe cele mai moderne tehnologii permit profesorului să creeze materiale educationale interactive;
- *Participare activă a elevului* - datorita metodelor de predare moderne;
- *Feedback rapid* - prin intermediul testelor interactive se poate observa gradul de asimilare a cunoştinţelor;
- *Posibilitatea de a demonstra fenomene greu de experimentat* cu ajutorul materialelor didactice tradiţionale;
- *Flexibilitate şi scalabilitate* - posibilitatea de a crea propriile planuri de lecţii sau de a reutiliza planuri de lecţii predefinite care să se potrivească stilului de predare al fiecărui profesor.

Softul educaţional este o metodă progresivă şi motivantă ce contribuie la eficientizarea predării/ învăţării/ evaluării, modernizarea actului didactic, încurajarea inovaţiei didactice, la accesibilizarea cunoştinţelor, creşterea randamentului dascălului. Este o alternativă la metodele tradiţionale.

Nu trebuie uitat faptul că perfecţionarea actului învăţării implică şi perfecţionarea celui care conduce procesul educaţiei. Principiul pedagogic ce trebuie să stea în faţa dascălului este: „Nu trebuie să educăm copiii pentru ceea ce suntem noi azi, ci pentru ceea ce vor fi ei mâine.” (Gh. Mihoc)

Şcoala trebuie să potenţeze şi să dezvolte la elevi capacitatea de adaptabilitate şi de înţelegere nu numai pe planul cunoaşterii, dar şi pe cel al adevăratei culturi: a şti să utilizezi ceea ce ştii pentru a te comporta inteligent şi a da existenţei o orientare care nu va fi niciodată regretată. Condiţiile vieţii moderne sunt cele pe care fiecare fiinţă umană le

învaţă, trebuie să le înveţe în fiecare zi; şcoala este locul unde debutează această învăţare, iar deprinderea pe care copilul o primeşte aici trebuie să-i dea ceea ce este necesar: să-l înveţe să înveţe pregătindu-l pentru o autoperfecţionare continuă astfel încât să fie capabil *să înveţe/ să dezveţe/ să reînveţe* . (Alvin Toffler)

Bibliografie:

0. Adăscăliţei A., *Instruirea asistată de calculator*, Editura Polirom, Iaşi, 2007;
1. Colectiv de autori coordonat de Oprea Delia, Profesorul - creator de soft educaţional, Suport de curs, 2010;
2. Metodologia implementării competenţelor cheie în curriculumul şcolar aplicat, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, Bucureşti, 2010;
3. Ph. Perrenoud, Construire des compétences des l'école, Paris, 1998;
4. *Predarea interactivă centrată pe elev* (Modul pentru dezvoltarea profesională a personalului didactic), Editura Educaţia 2000+, Bucureşti, 2005
5. *Predarea interactivă centrată pe elev(modul pentru dezvoltarea profesională a personalului didactic), Editura Educaţia 2000+, Bucureşti, 2005*
6. *http://www.elearning.ro*

Impactul digitalizării educației

Prof. Crișan Anca
Școala Gimnazială " Aurel Vlaicu"Arad
Prof. Vlaicu Hergane Aurica
Școala Gimnazială " Aurel Vlaicu"Arad

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală. Educaţia reprezintă, pentru orice societate, un domeniu cheie pentru dezvoltarea durabilă și competitivă a acesteia. Investițiile în capitalul uman, într-un sistem educativ performant, echitabil sunt vitale pentru dezvoltarea unei societăți

Dezvoltarea tehnologiei informaţiei şi comunicaţiilor în ultima vreme a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide şi progresului tehnologic înregistrat, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei şi eliminarea graniţelor dintre elevi, s-au deschis noi perspective pentru practica educaţională, aceasta fiind completată cu metode moderne de predare-învăţare şi evaluare.

Demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie o noutate, pentru cei mai mulți profesori. În contextul ***învățării on-line***, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de *e-pregătire*, care se referă atât la *e-pregătirea organizației școlare* pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la ***e-pregătirea elevilor/studenților*** care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la *e-pregătirea profesorului*, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor pentru că **nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online.**În contextul în care ne aflăm, cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: *învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor ; multă determinare; încurajarea elevilor să învețe și să lucreze independent.* Au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare, acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față.

Activitatea online dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiile realizare are și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual (sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare, comunicare autentică (relaționare umană, monitorizarea ritmului învățării, explicații pentru înțelegerea noțiunilor, relațiilor, fenomenelor, consiliere individuală).

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevii săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real, iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și atractive pentru toți elevii, lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la anumite discipline, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale. Inegalitatea de șanse la educație este una dintre problemele fundamentale cu care se confruntă sistemul de învățământ preuniversitar din România în situația actuală.

Bibliografie

https://unibuc.ro/scoala-de-acasa-o-provocare-noua-pentru-elevi-si-o-oportunitate-pentru-profesori/
https://mecc.gov.md/ro/content/acordarea-asistentei-psihopedagogice-la-nivel-national-prioritate-ministerului-educatiei

Educația – în context actual educațional

Prof. Doble Ileana
Școala Gimnazială " Aurel Vlaicu"Arad
Prof. Crișan Ionuț
Școala Gimnazială " Virgil Iovănaș" Șofronea

Pe fondul schimbării tehnologiei și al paradigmei învățării, precum și pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei preuniversitare şi de eliminare a graniţelor dintre elevi, noi perspective s-au deschis pentru procesul educaţional preuniversitar. Astfel, acesta va fi completat cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elemente inovative tehnologice (cloud computing, aplicații și baze de date distribuite, tehnologiile mobile) la fel ca și pe elemente inovative conceptuale, aplicabile.

Tehnologia informației și a comunicațiilor vine în sprijinul celorlalte discipline, ea fiind cea care dezvoltă competențele digitale ale elevilor, competențe atât de necesare în digitalizarea procesului de învățământ, precum și în formarea personală și profesională a elevilor. Platformele sunt tot mai utile în activitatea de predare – învățare – evaluare, ele permit utilizatorilor să încarce cu ușurință fotografii, clipuri video, texte,material audio, oferind posibilitatea creării unui mediu unic online, interactiv. Eficienţa procesului educaţional depinde în mare parte de utilizarea tehnologiilor moderne. În accepţia actuală,tehnologiile moderne presupun nu doar utilizarea metodelor care favorizează interrelaţionarea directă, ci şi utilizarea unor mijloace electronice în procesul didactic. Platformele electronice au devenit nu doar un suport pe care educatorul şi educatul le poate folosi ca element complementar, ci şi o modalitate de instruire ce substituie contactul direct.

Platforma este utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Pentru aceasta se pot folosi testele existente pe platformă sau fiecare utilizator are posibilitatea să își creeze propriile teste.

Platformele electronice oferă o diversitate largă de posibilităţi educaţionale. Există multiple modalităţi de plasare a conţinutului. Profesorul are posibilitatea de a prezenta sub diverse forme activităţile şi de a formula sarcinile de realizat.Nu este neglijat nici aspectul evaluării. Pot fi plasate teste de evaluare continuă sau sumativă. Elevul poate fi apreciat vizavi de cunoaşterea întregului volum pentru o temă sau poate rezolva doar o sarcină. Platforma electronică oferă avantajul realizării concomitente a evaluării de către profesor, a evaluării reciproce între elevi şi a autoevaluării. Utilizarea chaturilor şi a forumurilor sunt modalităţi de comunicare, în cadrul cărora pot fi iniţiate dezbateri, aprecieri. Elevii îşi pot exprima opinia asupra unei probleme din cadrul curriculumului la disciplină sau pot să comenteze punctul de vedere despre rezultatul lucrului realizat de către coleg. Un avantaj al platformei electronice constă în posibilitatea de monitorizare a gradului de implicare a profesorului şi elevilor, prin vizualizarea „frecvenţei” intrărilor şi stabilirea rezultatului activităţii. Platforma electronică permite stocarea şi gestionarea unui număr nelimitat de lecții, precum şi stocarea şi gestionarea unui volum nelimitat de conţinut în cadrul unei lecții. Oferă posibilitatea completării de către fiecare elev a propriului portofoliu. Îi permite fiecărui elev să-şi elaboreze propriul ritm de activitate (determinat de programul general de studii).

Orice lecție online implică trei tipuri de interacţiuni: elev - material, elev - elev, elev - facilitator. În învăţământul tradiţional, interacţiunea elev –material are ponderea cea mai mare, celelalte două sunt în general reduse. Maniera de desfăşurare asincronă a învăţământului –online permite reflecţie, căutare, clarificare înainte de a răspunde, a

comenta sau a ridica o problemă, astfel încât, de cele mai multe ori, calitatea dialogului este superioară unei lecții traditionale şi deasemenea, numărul de participanţi activi este mult sporit.

În acelaşi timp, utilizarea platformei electronice presupune şi o serie de dificultăţi. Profesorul nu acceptă întotdeauna comunicarea asincronică cu elevii. Chiar şi cadrele didactice care operează cu platform pot să întâlnească dificultăţi în formularea sarcinilor de lucru individual, în monitorizarea procesului de realizare.

Bibliografie

https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/
http://www.elearning.ro/
https://iteach.ro/despre.html

Şcoala de acasă

Prof. Bogdan Mariana
Prof. Tudor Florentina
Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu” Arad

Închiderea școlilor din cauza pandemiei a adus, în sistemul de învățământ românesc, obligația de a se alinia vremurilor moderne, aflându-ne în era tehnologiei. Interacțiunea școlilor cu tehnologia era redusă, ne-a adus pe toți deopotrivă, elevi, părinți și cadre didactice, în postura de a ne alinia urgent la un cu totul și cu totul alt sistem de predare.

Platforme educaționale online pentru elevi fac posibilă școala de acasă. Lăsând la o parte viteza de reacție, lucru îndelung discutat de opinia publică, trecem la ceea ce a făcut concret Ministerul Educaţiei pentru predarea online, astfel a creat mai multe platforme educaționale, venind în sprijinul cadrelor didactice în implementarea predării online, dar și a elevilor și părinților pentru continuarea școlii acasă.

Google Classroom, probabil, cea mai populară platformă de predare online în acest moment, permite organizarea pe clase, încărcarea de materiale multimedia, postarea de anunțuri și notarea materialelor încărcate de elevi. Ei pot semna finalizarea unei teme după ce au încărcat materialele și pot adăuga comentarii/explicații. Pentru a accesa această platformă este nevoie de cont Google (pentru profesor și elevi) și invitație de la creator (profesorul diriginte/învățătorul). Accesul se mai poate face şi pe baza codului unic generat furnizat de creator (pentru cei care nu au o adresă Gmail). Există tutoriale care explică cum crează o clasă pe această platformă şi cum se se lucrează.

Mai sunt şi alte platforme educaţionale, care vin în sprijinul celor implicaţi în învăţare şi predare. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional.

Colectarea informaţiilor, în funcţie de resursele existente, profesorii trebuie să îi încurajeze pe elevi să facă apel la o varietate cât mai bogată de surse de informaţii, incluzînd Internetul, enciclopediile multimedia şi documentaţiile în format electronic.În acest mod elevii învaţă să selecteze şi să sintetizeze informaţiile dobândite conform scopului propus şi îşi dezvoltă capacitatea de a aprecia critic acurateţea şi corectitudinea informaţiilor dobîndite din diverse surse: • Prezentarea informaţiilor, în funcţie de posibilităţile existente, profesorii trebuie să îi încurajeze pe elevi să îşi prezinte rezultatele diferitelor investigaţii în format electronic – în forme atractive, cu impact mare, uşor de înţeles şi uşor de transmis prin comunicare electronică prin PPT. • Tehnoredactarea documentelor. Atunci când este posibil, se poate solicita elevilor tehnoredactarea referatelor lucrărilor de laborator şi a proiectelor. Se recomandă ca tehnoredactarea acestor documente să se realizeze individual, sub îndrumarea profesorului. Prin tehnoredactarea îndrumată a documentelor elevii pot să revadă, să modifice şi să îşi evalueze munca, reflectând critic asupra calităţii rezultatelor pe măsură ce progresează.

Introducerea în şcoală a Internetului şi a tehnologiilor moderne duce continuu la schimbări în procesul de învăţămînt. Actul învăţării devine rodul colaborării elevului cu profesorul, al interacţiunii elevilor cu calculatorul şi alte tehnologii moderne. El nu mai este considerat a fi efectul demersurilor şi muncii profesorului, poziţia lui fiind cea de dirijare a procesului învăţării, de a-l motiva pe elev să înveţe a învăţa. Prin această schimbare în sistemul de învăţământ se vizează ca obiective: 1.Creşterea eficienţei activităţilor de învăţare; 2.Dezvoltarea competenţelor de comunicare şi studiu individual și diferențiat; 3. Formarea competențelor digitale la elevi. Atingerea acestor obiective depinde de gradul

de pregătire a profesorului în utilizarea calculatorului și a TIC, de stilul profesorului, de numărul de elevi, de interesul, cunoştinţele şi abilităţile acestora, de atmosfera din clasa şi tipul programelor folosite, de timpul cât se integrează softurile educaționale în procesul educațional de la lecţii, de sincronizarea explicaţiilor cu secvenţele în format electronic utilizate, de metodele de evaluare, de fişele de lucru elaborate, chestionarele online.

Evaluarea trebuie să vizeze mai ales interpretarea creativă a informaţiilor şi capacitatea elevului de a rezolva o situaţie-problemă cu ajutorul calculatorului. Rezultatele evaluării la clasă au un rol important în selecţia şi trecerea elevilor de la un nivel educaţional la altul. În aceste condiţii, se impune cu necesitate standardizarea evaluării curente a elevilor, ceea ce se poate realiza cu uşurinţă utilizînd calculatorul, prin stabilirea de către cadrul didactic a unor sarcini concrete care să asigure pentru fiecare elev progresul şcolar.

Pe măsura trecerii timpului, a creşterii performanţelor computerelor şi ale celorlalte instrumente TIC precum şi a accesibilizării economice a acestora, platformele de învăţare câştigă din ce în ce mai mult teren.

Avantajele folosirii unei platforme de învăţare, indiferent, care ar fi aceasta, sunt multiple, astfel:

1. este permis ca profesorul să își creeze propriul curs, depășind bariera manualelor alternative, în sensul de preluare din fiecare a temelor cu nivelul cel mai accesibil, la care mai poate adăuga, evident, contribuţii personale, explicații, sarcini cu diferite niveluri de complexitate;
2. poate provoca elevii să contribuie la realizarea unui astfel de curs cu materiale proprii sau preluate din diverse surse multimedia;
3. în fiecare platformă de învăţare găsim şi diferite metode de evaluare, în funcţie de tipul acestora.
4. se poate promova autoevaluarea şi interevaluarea, metode, cu ponderi mai mici în lecţiile clasice;
5. din lucrările profesorilor şi elevilor se pot crea biblioteci virtuale, care să poată fi accesate de toţi cei care sunt utilizatori ai platformei;
6. crearea unei astfel de biblioteci nu este simplă însă, perseverând, în timp se vor stoca din ce în ce mai multe materiale;
7. activităţile didactice în care este inclus calculatorul și mijloacele multimedia duc la creşterea motivaţiei elevilor la studierea disciplinelor școlare;
8. oferă sugestii alternative pentru organizarea procesului de predare/ învăţare/evaluare, în abordarea unor teme la diferite materii;
9. încurajează gândirea creativă și critică;
10. dezvoltă abilităţile elevilor pentru prezentarea informaţiei;
11. dezvoltă îndemânări de procesare complexă a informaţiei.

Bibliografie:

1. http://edu.glogster.com/
2. https://kahoot.com/
3. https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/
4. https://www.mykoolio.com/

Children with ADHD are wonderful!

Author: Apostu Mihaela
Școala Profesională Specială ”Sfântul Stelian” Botoșani

Summary

"To obey the norm is to obey the public exam, to meet the expectations that society formulates" (Neculau, 1987, p. 183). Society values the behavior of its members according to certain standards, expecting them to conform to certain cultural models.

***The purpose** of this article is not to eliminate the specific problems of a child with ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder) but to be a realistic one, based on developing skills to solve the difficult situations in which such children are involved. **The objectives** are aimed at the behavioral description of the three components: hyperactivity, impulsivity and attention deficit; ameliorative intervention strategies: medical, psychological and psycho-pedagogical; exemplifying some useful workloads. **The methods** aim at behavioral change, targeting the category of constructive and integrative behaviors.*

Overall, I will present the behavioral characteristics of children with ADHD aged 3 to 12 years. The concrete problems faced by parents and teachers lead to outlining strategies for their effective resolution. Within the educational system, there are a number of practical exercises useful in adapting children.

These children should be understood and supported by people in the immediate vicinity, in the context of knowing the causes of behavioral disorders.

Keywords: hyperactivity, impulsivity, attention deficit, improvement and adaptation

1. **Problem definition:** Adult-child deficient relationship with ADHD
Effective solving of problematic situations
Positive discipline

2**. Intervention plan:**

a. General objective: Developing child support skills with ADHD in crisis situations

b. Specific objectives:

• Assimilation of the particular characteristics of children with ADHD (behavioral component);

• Developing effective relationship skills (socio-emotional component);

• Forming emotional, social and educational support skills (cognitive component).

c. Intervention strategies:

• *Target group:* eight parents with children with ADHD

• *Venue:* School Psycho-Pedagogical Assistance Office

• *Methods:* Behavioral observation, play, emotional expression ability, creative workshops, filming

• *Materials:* counseling notebook, sheets, markers, worksheets, postit

Session 1 ***"Our children are wonderful!"***

Objective: description of parent status (positive and negative aspects)

Meeting held:

- Moment of Mutual Knowledge: *"The Desires of Your Name"* (each participant completes the initials that make up his first name with his wishes)
- Establishment of cohabitation rules: talking one at a time, preserving the confidentiality of personal information, not criticizing the person but the idea.
- A game of unity of a person: *"Find your nut!"* (A variety of walnuts are overturned in the middle of the group, the task is to choose the nut that characterizes them, motivating their choice)

✓ Why did you choose it?
✓ What's special?
✓ Was it difficult to choose?
✓ What is your opinion about the diversity of human characters?

- The *"Four corners"* sheet (four corners of a white sheet draw four ideas: 1- Hobby, passion, 2- What is your favorite game with your child ?, What do you want for the good mood? and 4- What do you admire with other parents?)

✓ Sheets mix and re-mix;
✓ The owner is guessing;
✓ Making a centralized list of hobbies, favorite games, desires and personal issues;
✓ Discuss the feelings experienced in the activity (How do you appreciate your actions? How did you feel? Why?)

- The theme for home: *"The qualities of my child are ..."*

Session 2 ***"The qualities of my child"***

Objective: Assimilation of the particular characteristics of children with ADHD

Meeting held:

- There are a series of seven essential steps in cohabiting with children with ADHD that will be developed during three counseling sessions:

✓ Step 1: Be careful about what you love about your child!
✓ Step 2: Be careful about small things!
✓ Step 3: Be careful if problem situations are performing better than usual!
✓ Step 4: Show your child the positive aspects you see in his behavior!
✓ Step 5: In the evening write what worked well over the day!
✓ Step 6: Discuss the positive events during the day with your child!
✓ Step 7: Do not wait for miracles!

- Follow step 1, describing the qualities of children with ADHD
- A Power Point presentation with features characteristic of children with ADHD, accompanied by suggestive videos (including fragments from "Children's Development from 0 to 7 Years", UNICEF, 1997)
- Energizing game: *"The dragon bites his tail"* (the string of parents consists of the head and the tail, for the resistance, hold one behind the other)
- Step 2 requires an insight into insignificant things for parents but important to children: in the morning it is well-ordered, enjoys a certain food / game, cleanses its own shoes, etc.
- Homework: *"What did your baby do in the last few days?"*

Session 3 ***"My Family Rules"***

Objective: Developing effective relationship skills

Meeting held:

- The positive aspects that have been identified since the last meeting have been captured
- The *"Trouble Trouble"* activity (Step 3)

✓ Positions are given to mention a pressing issue that can not be dealt with

✓ Place on a wave-shaped support

✓ It is decided to discuss certain issues

✓ Experience is shared from which good examples are drawn

- Energizing game: *"Pizza"* (in the circle, with the hands on the other's shoulders, dough dough, cut the salami, vegetables, ketchup, sprinkle cheese and ... melt the tray in the oven!)
- A series of rules / limits apply in the education of the child with ADHD
- Homework: *"Since you share the child that bothers you, it's right to find out what you like about it!"*

Session 4 ***"My daily journal of positive facts"***

Objective: to develop emotional, social and educational support skills

Meeting held:

- Discuss the positive aspects discovered in recent days in the child's behavior
- A positive history journal, from the personal experience of parents, through the technique of completing the phrases, is exemplified:

Date	Today went well because ...	I reacted...
Example	... he came home in time	... I was glad

- Power up game: I have a small box / And so / so/ And the smoke rises / And so / so / Polish my shoes / And so / so / And knock at the door of the house / That's right!
- A rewarding plan is created with points, establishing prize-giving and punishment conditions
- Homework: *Your own log of positive facts*

Evaluation of interventions

- It is discussed whether the positive affairs journal influenced the relationship between parent and child
- A parent questionnaire is applied to determine the level of change
- Activity *Write on my back!* (on a sheet stuck on the back are written pleasant things about the person, walking through the hall, on musical background, the sheet is kept as a reminder)

The cases of children with hyperactivity and attention deficit are often encountered in didactic activity, which demands the teacher's intelligence and managerial skills. It must be "the one who initiates and realizes specific actions by which he controls and manages the behavioral manifestations of the students, channeling them towards the observance of norms and rules meant to ensure the good performance of the didactic activity" (Dumitru, 2008, pp.276- 277).

Bibliography:

1. Dophner, M., Schurmann, S., Lehmkuhl, G., "The hyperactive and stubborn child. Intervention Guide for Children with Hyperkinetic and Opposing Disorders ", 2nd Edition, RTS Publishing House, Cluj Napoca, 2006;

2. Dumitru, I., "Psycho-pedagogical Counseling", Polirom Publishing House, Iasi, 2008;

3. Neculau, A., "Manual of Social Psychology", 2nd Edition, Polirom Publishing House, Iasi, 2004;

4. Rădulescu, S., Piticariu, M., "Behavioral deviance and mental illness. Sociology and Psychiatry ", Romanian Academy Publishing House, Bucharest, 1989.

Online-Lernangebote im Deutschunterricht

Prof. CZEGLÉDI EMŐKE
GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 45
ORADEA, JUD.BIHOR

Im Unterricht bietet die Entwicklung der Online-Lernangebote viele Möglichkeiten, um Schüler beim Lernen zu begleiten, sie zu motivieren, individuell zu fördern und ihren Erfahrungshorizont zu erweitern.
Die Komission der Europäischen Gemeinschaften meint „die Nutzung der neuen Multimedia- und Internet-Technologien dient zu verbesserung der Qualität des Lernens durch Erleichterung des Zugangs zu Ressourcen und Dienstleistungen sowie des Gedankenaustausches und der Zusammenarbeit in Echtzeit“.

Durch die schnelle Ausbreitung des Internets hat sich auch das Online Lernen entwickelt. Auch die vielen neuen Kommunikationsmöglichkeiten E-Mail, Facebook, Whatsapp haben dazu beigetragen. Heutzutage können wir mit anderen Lernenden oder Lehrern leichter kommunizieren, nicht nur in der Schule oder in einem Sprachkurs.
Im Allgemeinen ist das Erlernen einer Fremdsprache in der Schule oder im Kindergarten auf der Kommunikation mit dem Lehrer beschränkt. Das Unterrichtsmedium Internet sollte dazu dienen, dass ein Kinder eine Fremdsprache besser und leichter lernen kann. Der Lehrer kann ein Online-Lernspiel in den Unterricht so anwenden, damit die Schüler nicht nur in der Schule, sondern auch zu Hause lernen und üben können.

Es gibt verschiedene Vorteile vom Lernen im und mit dem Internet. Das Internet kann ebeso wie Bücher, Arbeitsblätter und anderen Lern-und Lehrmedien, in jedes Unterrichtsfach integrieren werden. Durch die Anbindung an das Internet lassen sich einmal erstellte Inhalte und Anwendungen regelmäßig prüfen, gegebenenfalls aktualisieren und verbessern. Mit den neuen Medien kann man beim Unterricht die Einführung viel spannender zeigen. Die Schüler sind deswegen mehr einbezogen nd auch motivierter. Viele Lernangebote im Internet sind interaktiv aufgebaut. Wenn die Lerninhalte gut und ansprechend, altersgerecht und mit konkreten Anwendungssituationen angeboten werden, sind Kinder schnell mit hoher Motivation dabei.

Die individuellen Lernwege, - zeiten, - strategien können je nach Bedarf jedes Beteiligten bestimmt werden. Mit Hilfe der neuen Medien können die Lernenden jetzt über die Grenzen von Raum und Zeit sprechen, lernen, wie das bisher in der Schule nicht der Fall war. Mit online Lernangeboten können Kinder überall lernen, wo Computer, Tablet odr Handy mit Internetzugang zur Verfügung stehen, das Lernen wird damit flexibler. Die Schüler können jetzt mit den Schülern aus anderen Ländern zusammen an Projekten arbeiten. Es ist möglich eine Zusammenarbeit mit anderen, die Kinder lernen sehr gut und gerne mit anderen in der Gruppe. E-Learning aber hat auch seine Grenze.

Bei dem Lernen mit den neuen Medien muss der Schüler in der Lage sein, in verschiedenen Umgebungen selbstständig zu lernen. Der persönliche Kontakt fehlt, das Gespräch zweier Menschen mit den neuen Medien und in der Realität ist nicht dasselbe. Nicht nur das Online-Lernen sondern auch das personale Lernen hat Vorteile und Nachteile, deshalb ist die Zukunft des Lernens eine Mischung aus den beiden Zugängen, eine „hybride“ Lernform. (Kerres 2001).

Online Lernspiele

- Das Online-Lernspiel Panfu. Mit Hilfe von Panda kann man verschieden Aufgaben lösen, die man sich frei auswählen kann. Die audiovisuellen und interaktiven Elemente sind gut gemacht, aber es ist geiegneit für die größeren Kinder, weil sie die deutsche Sprache lesen und verstehen müssen.

- Das Online Lernspiel Scoyo. Für die deutsche Sprache finden wir folgende Inhalte: Lesen, Grammatik, Rechtschreibung, Gespräche.
- Das Online-Lernspiel Toggolino Diese Spiel ist geiegnet für die kleinen Kinder. Es vermittelt Erfolgsergebnisse, das Kind wird gelobt und wird von Animationen motiviert. Mit den Aufgaben werden Vorschulkinder auf die Schule vorbereitet, sie lernen auch Computer und Internet verwenden.

Bibliografie

Kerres, M (2001) Multimediale und telemediale Lernumgebungen. Konzeption und Entwicklung, München
Hartmut, W (2008) Basiswissen Medien , Fischer Frankfurt
Döring, N und Felenberg F (2005) Soziale Beziehungen und Emotionen beim E-Learning, Bern
www.kindergartenpaedagogik.de

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCA

POPESCU ROXANA GEORGIANA
Prof.de limba franceza la Școala Gimnaziala,com.Scorțeni

Anul acesta a reprezentat și încă reprezintă o adevarată provocare pentru elevi, profesori și parinți.Începutul lunii martie,2020 a reprezentat punctul culminant al sistemului de învațământ . Acesta a trebuit să se reorienteze către practici noi de comunicare,a trebuit să se adapteze noilor cerințe impuse de starea de urgență. Modalitatea cea mai simpla era utilizarea noilor tehnologii.Ușor de zis dar totuși greu de realizat,fiind o zonă încă necunoscută profesorilor. Profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, din toate punctele de vedere :din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane pentru o astfel de experiență didactică.

Cadrele didactice și elevii au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta *free* - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).Personal vorbind m –am văzut nevoită sa învăț sa utilizez diferite platforme(ADSERVIO,EDUS și unele din cele menționate mai sus),să fac cursuri online pentru a putea preda online.M-am trezit într-un mediu foarte vulnerabil ,nepregătit pentru așa ceva. Lista prezentată este orientativ,deoarece internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității de predare-învățare**.**

În acest context al învățării on-line,literatura de specialitate aduce în prim plan termeni noi :***e-pregătirea profesorului***(acesta trebuie sa demonstreze experiență înutilizarea TIC în actul didactic) ;***e-pregătirea elevului*** (trebuie să deținăabilități de utilizare a computerului și a internetului)**,**web,site,platformă educațională,etc.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte negative, acestea fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. În plan psihologic se poate observa ocreștere a nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.Toate aceste efecte negative au fost deja demonstrate de numeroși psihologi.Această trecere bruscă la învățarea on-line , fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

La sfârșitul lunii mai fiind profesor și parinte de elev de clasa a VIII-a, am realizat un studiu,la aproximativ 2 luni de la transferul total al activităților didactice pe platforme online.Eram curioasă să văd cum percep elevi această trecere în mediul online. Au răspuns chestionarului 80 de elevi de la toate clasele (a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a)

reprezentând aproape 70% din numărul total de elevi ai școli.În ceea ce privește implicarea elevilor în activităţile didactice, rezultatele arată că elevii ţin cont, într-o mare măsură, de feedbackul primit din partea cadrului didactic. Gestionarea preponderent individuală a sarcinilor academice, fără a beneficia de avantajele unui contact direct, face ca nevoia lor de a primi feedback la rezultatele activităţilor să fie mai mare.Elevii au declarat într-o măsură relativ ridicată că se consultă cu colegii în privința realizării temelor primite, dar şi că apelează într-o mai mică măsură la cadrul didactic pentru consultaţii, faţă de perioada cursurilor convenţionale.în acest context accentul se muta de pe elev pe profesor şi se reconfigurează relaţai dintre cei doi actori educaţionali. Elevii s-au plâns de volumul mare de teme (multe portofoli,proiecte),de timpul petrecut în fața calculatorului pentru participarea la activitați didactice,de lipsa socializări.

O alta problema a învățării on-line este ,,inegalitatea de șanse la educație,pentru că nu toți elevi au echipamente performante și nici conexiune stabilă la internet.Această problema a fost întâlnită și în cazul profesorilor.

Cred că în schimbările acestei perioade dascălii, sunt cei care se adaptează şi îşi reformulează obişnuinţele, chiar daca societatea îi percepe într- o viziune nu tocmai favorabilă.

Studiul a surprins, ca o ultimă dimensiune, opiniile elevilor cu privire la contextul educaţional prezent, context inedit atât pentru cadrele didactice,elevi dar si parinti ,aici mărefer la clasele primare și gradiniță unde greul a căzut pe umarul părintilor.Aceștia trebuia sa fie mereu în preajma copiilor pentru a reuși să se conecteze la diveritele platforme educaționale

Am observat ca elevii au totuși o stare bună, ei sunt conectaţi la informaţiile privind situaţia actuală, consideră că revenirea la interacţiunile anterioare se va produce relativ rapid.

Pentru a concluziona, analizând opiniile profesorilor referitoare la aspectele privind procesul didactic în condițiile derulării activităților didactice online pe perioada suspendării întâlnirilor față-în-față, remarcăm identificarea preponderentă a dezavantajelor, firească în contextul schimbării radicale a modului de lucru. Suspendarea activităților didactice față-în-față poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor

L'impact des plates-formes éducatives dans l'école roumaine
Les réseaux sociaux dans la classe de FLE

Secu Marinela Marina
Colegiul National Pedagogic "Andrei Saguna" Sibiu

Comme toute méthode d'enseignement, l'intégration des réseaux sociaux en classe comporte plusieurs avantages mais aussi des inconvénients. En effet, pour atteindre et motiver les jeunes d'aujourd'hui, il est nécessaire d'actualiser et d'adapter les méthodes d'enseignement traditionnelles afin qu'elles touchent davantage ceux-ci. L'utilisation d'une nouvelle approche pédagogique en lien avec les intérêts des élèves peut réellement représenter une source de motivation d'aller à l'école et de participer activement dans le cadre de la classe. Le monde virtuel est, en quelque sorte, la nouvelle réalité des jeunes de nos jours. Il ne faut donc pas fermer les yeux devant les nombreuses possibilités qu'offrent les technologies exploitées par les jeunes.

Les plateformes d'interaction sociale présentent plusieurs dangers, dont la désinformation, mais aussi plusieurs avantages lorsqu'elles sont utilisées adéquatement. L'utilisation des réseaux sociaux peut apporter de nouvelles opportunités à l'enseignement des langues, car la quantité du matériel authentique disponible augmente, l'information est plus facile à trouver et cette technologie peut faciliter la communication entre les étudiants eux-mêmes ainsi qu'entre l'enseignant et les étudiants.

Les réseaux sociaux se divisent en plusieurs catégories :

- Les sites qui facilitent les interactions sociales et le partage d'information entre les membres de groupes d'intérêts ou entre amis. Facebook (famille et amis), LinkedIn (contacts professionnels et orientation) et twitter (micro-blogue entre contacts) sont parmi les plateformes les plus utilisées.
- WordPress, Twitter, YouTube, Snapchat et Pinterest sont des outils d'édition, alors que Google Drive, Dropbox, WeTransfer ou Sendspace favorisent le partage de médias. Ces sites permettent aux utilisateurs de produire, éditer, développer ou partager leur propre contenu.
- Les sites FotoFlexer, Picnik, Splashup (photos), Toondoo (bandes dessinées) et Voice Thread (audio) sont aussi intéressants dans le domaine de l'édition .
- Les plateformes Edmodo ou Google Classroom, conçus pour l'éducation. Avec Classroom, les enseignants peuvent créer des cours, donner des devoirs, les noter, envoyer leurs commentaires et accéder à toutes leurs données depuis un seul et même endroit. La visioconférence de groupe peut aussi se dérouler sur les interfaces Adobe Connect, Zoom, BlueJeans, Skype, Facebook Live, Google Hangouts Parmi les avantages, notons que certaines de ces plateformes offrent la possibilité de discuter avec d'autres utilisateurs en temps réel ou en différé.

Les médias sociaux peuvent contribuer à l'apprentissage et à l'enseignement, car ils peuvent rendre l'enseignement plus proche de la vie quotidienne des élèves, parce que les jeunes utilisent déjà cette technologie dans leur vie privée. Il est fort possible que l'usage de cette technologie dans l'enseignement pourrait accroître la motivation quand l'élève est capable d'utiliser cette technologie lui-même, et ainsi devient un participant actif au lieu d'un auditeur passif.

Les avantages des réseaux sociaux dans la classe de FLE :

- Un impact positif sur la motivation des élèves, une méthode de communication plus efficace et interactive, de multiples possibilités pour informer, partager du contenu, réseauter et résoudre des problèmes
- Si un élève souhaite recevoir une réponse à une question qui l'embête ou qui l'empêche d'avancer ses devoirs, il pourrait venir l'écrire sur le réseau social de sa classe ou de son école. De cette façon, il recevrait rapidement des explications par d'autres élèves, voire même par l'enseignant. Par ailleurs, l'enseignant pourrait demander aux élèves de publier un texte quelconque sur le site de classe afin que ces derniers puissent s'enrichir et prendre connaissance des textes de leurs compères. De plus, le professeur pourrait encourager les enfants à rédiger des commentaires, à faire des rétroactions, à souligner des erreurs qui ont été oubliées, etc. Par le fait même, le réseau social représentera un endroit où tous les participants peuvent s'entraider, s'exprimer librement et prendre en considération les commentaires des autres. Par ailleurs, le réseau social pourrait même mettre en relation les élèves ainsi que les anciens élèves. Cela constituerait une bonne façon de privilégier l'entraide, de partager des expériences vécues au sein de la classe, de discuter de différents travaux et bien plus encore.
- L'utilisation du réseautage social dans le milieu scolaire aiderait sans aucun doute les élèves qui ont de la difficulté à s'exprimer à socialiser avec d'autres élèves. En d'autres mots, l'utilisation des réseaux sociaux dans le cadre scolaire pourrait permettre aux jeunes plus timides d'entrer plus facilement en relation avec d'autre et, par conséquent, pourrait contribuer à les aider à vaincre leur timidité ainsi qu'à témoigner davantage ce qu'ils pensent.
- Plus de flexibilité, les cours en ligne en utilisant une plateforme permettent aux élèves de décider à quel moment étudier.
- Adapté à tous les rythmes. Chaque apprenant travaille à son propre rythme. Dans le cas où un élève est plus rapide que les autres, il n'y a aucunement besoin de les attendre.

Les inconvénients des réseaux sociaux dans la classe de FLE :

- Problèmes de santé et de fatigue visuelle
- Problèmes d`autodiscipline, moins d`engagements, parfois les élèves sont moins motivés pour terminer leur activité en ligne
- Les réseaux sociaux permettent à n'importe qui de créer n'importe quoi et de le publier. La quantité du nouveau matériel qui est produit tous les jours est démesurée, et il n'existe pas de groupe de professionnel capable de filtrer autant d'information
- Un autre inconvénient est la gestion à effectuer afin que l'utilisation des réseaux de clavardage soit surveillée et contrôlée. Les enseignants ont la responsabilité de veiller à ce que leurs élèves utilisent efficacement le réseau social de la classe. En termes claires, les enseignants doivent fixer des règles à respecter pour que tous les élèves s'entendent et comprennent l'utilisation adéquate qu'ils doivent faire du réseau social de classe.

  En fonction du cours ou du niveau, l'enseignant prépare le matériel (écrit, audio ou vidéo) afin de présenter du contenu. En se connectant, les élèves ont accès aux activités d'apprentissage individuelles ou de groupe prévues. Favorisant la communication, ces plateformes permettent aussi une rétroaction instantanée des pairs ou de l'enseignant, permettant ainsi de recadrer au besoin leur démarche dans l'atteinte de leur objectif d'apprentissage. Plus encore, l'enseignant peut utiliser ces environnements pour évaluer le degré d'acquisition de connaissances ou de compétences de chacun. Par l'entremise d'activités d'apprentissage propres à une

matière donnée, ils favorisent les habiletés à éditer, diffuser et remixer du contenu numérique. Leur approche plus individuelle et personnalisée favorise un cadre d'échanges très ouvert. En effet, les élèves accèdent à un monde de connaissance et de savoir informel en tout temps. Ils collaborent virtuellement avec d'autres jeunes de leur classe, remarquent des manières de faire leur étant auparavant inconnues, questionnent les autres, ont des rétroactions rapides et bien plus. Peu directifs, ces environnements peuvent même donner lieu à des projets de collaboration parfois inattendus et informels à l'extérieur des lieux d'apprentissage institutionnel. Évidemment, pour une utilisation optimale, ces plateformes nécessitent un certain travail préalable de l'enseignant, notamment au niveau de la préparation du matériel.

De manière concrète, en classe de FLE, nous pouvons faire appel à plusieurs catégories d'outils technologiques dont on peut tirer profit dans les activités pédagogiques de tous les jours. Les élèves peuvent être très créatifs et jouer dans leur processus d'apprentissage lorsqu'ils utilisent la technologie, de sorte que l'apprentissage soit plus agréable et plus facile.

Dans le processus d`apprentissage enseignement nous avons utilisé une multitude des instruments comme : https://www.educol.net/ permet de générer des mots croisés, des mots cachés, création en ligne de coloriages, jouer des échecs, brouillons, blocs de puzzle ; https://wordart.com/ L'exercice de remue-méninges devient avec cette application un spectacle visuel beaucoup plus attirant que le modèle classique ;http://platea.pntic.mec.es/cvera/jeux/ index.html. Sur ce site on trouve des jeux d`association, jeu de l`oie, le pendu, chansons, civilisation, cinéma ; https://kahoot.com/,https://quizizz.com/admin, https://docs.google.com/forms, Ces applications peuvent représenter un appui dans l'évaluation. Le programme Kahoot transforme l'apprentissage et l'évaluation en jeu. Les élèves s'enregistrent, à l'aide du professeur, en utilisant un code pin fourni par le programme. L'enseignant a le contrôle de l'activité, il décide quand le jeu commence et quand c'est le moment pour la question suivante. Avant de passer à la question suivante le programme affiche sur l'écran la réponse correcte, donc l'élève a un retour immédiat concernant sa réussite. À la fin du jeu, le professeur reçoit dans son compte un rapport. Le caractère ludique de cette forme d'évaluation permet aux élèves de transformer l'activité d'évaluation en une activité dépourvue de stress et, en même temps, motivante, encourageante et interactive. Pour les projets communs on peut utiliser Padlet, un outil en ligne « mur collaboratif », c`est comme un tableau d`école ou un cahier ou on peut partager tout ce que l`on veut. Padlet ouvre tout un champ d'utilisations pédagogiques : écriture à plusieurs mains, travail sur un thème, mise en valeur de travaux d'élèves, travail sur l'oral (prononciation, argumentation.).

Bibliographie

1.https://ecolebranchee.com/medias-sociaux-a-lecole-atout-leducation

2. Cotnam, Jacques ; Paterson, Janet (1995). *La didactique à l'œuvre : perspectives théoriques et pratiques*. Toronto, Ont : Canadian Scholar's Press. https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/98798/GRADU1460535159.pdf?sequence=1&isAllowed=y

3. Kear, Karen (2011). *Online and Social Networking Communities –a Best Practice Guide for Educators.* New York :Routledge https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/98798/GRADU-1460535159.pdf?sequence=1&isAllowed=y

4. Guichon, Nicolas (2012). « Les usages des TIC par les lycéens -déconnexion entre usages personnels et usages scolaires » DANS *Sciences et Technologies de l´Information et de la Communication pour l´Éducation et la Formation* 19/2012.

5. Bramble, Nicholas (2010). Éducation : *Facebook doit entrer à l'école. Pourquoi les écoles ne doivent plus bloquer l'accès aux réseaux sociaux* http://www.slate.fr/story/15159/facebook-ecole-education-outil-pedagogique-enseignement-reseaux-sociaux

Managementul educaţional – generalităţi

Duguleana Bianca-Elena
Scoala Gimnaziala Novaci- structura Gradinita cu program normal Novaci

În literatura de specialitate, se afirmă că, “managementul lucrează cu şi prin oameni, pentru a îndeplini atât obiectivele organizaţiei, cât şi ale membrilor ei”. (Montana, P.J., Charnov, B.N., 2004, p.171) Într-o altă viziune, “managementul reprezintă rezolvarea eficientă a sarcinilor prin intermediul altor oameni”. (Prună Ş., 2012, p. 12)

Într-o altă opinie, După Burduş şi Căprărescu, managementul ca ştiinţă reprezintă “studierea procesului de management în vederea sistematizării şi a generalizări unor concepte, legi, principii, reguli, conceperii de noi sisteme, metode şi tehnici care să conducă la creşterea eficienţei activităţilor desfăşurate pentru realizarea unor obiective”. (Burduş, E., Căprărescu G., Bucureşti, 1999)

O altă definiție a managementului dată de specialiști, consideră că este “procesul de realizare a obiectivelor unei organizaţii prin intermediul celor cinci funcţii ale sale: previziune, organizare, coordonare, antrenare şi control“. (Constantinescu D.A, 1998, cit. în Prună Ştefan, op. cit, p. 13)

Managementul educaţional „reprezintă o metodologie de abordare globală, optimă, strategică a activităţii de educaţie, ansamblul de principii şi funcţii, de norme şi metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ“ (Roxana Tudorică, 2007, p. 29).

Conform literaturii de specialitate, această disciplină de studiu are obiective clare şi ierarhizate, principii de eficienţă şi calitate, funcţii specifice, elemente strategice, afirmarea creativităţii în soluţionarea situaţiilor, abordare interdisciplinară şi sistemică.

Din punct de vedere epistemologic, cuvântul educaţie semnifică procesul de influenţare sistematică şi conştientă a dezvoltării facultăţilor intelectuale, morale şi fizice ale copiilor, tineretului etc. sau totalitatea metodelor folosite în acest scop (culturalizarea, ridicarea metodică a nivelului ideologic, cultural, profesional) sau acţiunea de a dezvolta facultăţile morale, intelectuale şi fizice ale omului, ale unui popor etc. (Marcu F., Manea C., 1986, apud Ţoca Ioan, 2007, p. 11)

Educaţia este un profund act social, prin care individul îşi descoperă propria personalitate, prin care îşi manifestă aspiraţiile şi idealurile sociale, nuanţând şi determinând evoluţia evenimentelor sociale. (Ţoca Ioan, 2007, p. 14)

Această ştiinţă se deosebeşte de managementul general prin aceea că se ocupă de conducerea, optimizarea şi eficientizarea activităţii de învăţământ de la toate nivelurile. Acestei ştiinţe, managementul educaţional, îi datorăm mai buna organizare şi conducere a activităţii de învăţământ de azi. Toate funcţiile şi obiectivele managementului general sunt valabile şi pentru această ramură, autonomizată cu timpul într-o disciplină separată, care este managementul educaţional.

Managementul educaţional constă în studierea proceselor şi relaţiilor ce se manifestă în cadrul instituţiilor de învăţământ, în timpul desfăşurării procesului educaţional, în vederea descoperirii legităţilor care-l generează şi a elaborării unor metode şi tehnici de conducere pe baza acestora, care să asigure creşterea eficienţei acestui proces. (Ţoca Ioan, 2007, p. 20)

Managementul educaţional se bazează pe elemente ştiinţifice ale artei conducerii, pe norme şi legi, metodologii şi regulamente aplicate în activităţile întreprinse în învăţământ.

„Managementul educațional este știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități potrivit unor finalități solicitate de societate și acceptate de individ. El presupune o abordare interdisciplinară, care studiază evenimentele ce intervin în decizia organizării unei activități pedagogice determinate și în gestiunea programelor educative. Conducerea managerială implică și accente pe idei, pe abordare sistematică, pe schimbare, pe strategie pe inovare.” (Nicolae Stan). Prin urmare, managementul educaţional se referă la teoria şi practica managementului general, aplicate sistemului şi procesului de învăţământ, organizaţiilor şcolare şi claselor de elevi.

Educaţia reprezintă un proces complex, amplu şi sistematic, având drept scop ridicarea nivelului cultural, profesional, ideologic, ştiinţific, formarea şi dezvoltarea facultăţilor morale, intelectuale şi fizice ale omului, ale comunităţii etc. în ansamblul său, având ca sursă culturală, ştiinţifică şi morală experienţa socială acumulată la un anumit moment dat de comunitatea umană.

Managementul educaţional este extrem de important, deoarece modul în care el s-a implementat se pot obţine rezultate pozitive sau negative într-o activitate atât de importată pentru o societate, cum este activitatea de învăţământ. În acest context, managementului educaţional îi revine un rol primordial, de pregătire umană a viitorilor specialişti şi manageri, care să transpună în practică dezideratele sociale ale unei societăţi.

Specialistul Ioan Jinga afirmă că managementul educațional este „știința și arta de a pregăti resursele umane, de a forma personalități, potrivit unor finalităţi acceptate de individ şi de societate sau o anumită colectivitate“. Ulterior îl definește ca „un ansamblu de principii și funcții, de norme și metode de conducere care asigură realizarea obiectivelor sistemului educativ (în ansamblu sau la nivelul elementelor componente), la standarde de calitate și eficiență cât mai înalte”. (Jinga I., 2003, p. 46)

Calităţile manageriale pot fi structurate pe trei niveluri: al cunoştinţelor, al competenţelor şi al atitudinilor.

Atunci când facem referire la managementul educaţional, ne referim la nivelurile la care se desfăşoară activitatea de:

- nivelul macro-structural (minister şi organisme administrative care asigură strategia de conducere);
- nivelul mega-structural (conducerea inspectoratelor şcolar;
- nivelul micro-structural sau conducerea şi organizarea învăţământului la nivel de clasă de elevi sau unitate de organizare a învăţământului - şcoală generală, creşă, grădiniţă, liceu, şcoală profesională sau şcoală de maiştri. (Roxana Tudorică, 2007, p. 29-30)

Managementul educațional are caracter multiplu determinat: social, după obiectul activității sale; educativ, având în vedere rolul predominant educațional al școlii; sistemic, în concordanță cu sistemul general de management; economic, urmărind continuu creșterea eficienței muncii; multidisciplinar, datorită interferenței informațiilor din domenii diferite în timpul actului educațional. (Joita, E., 2000, p. 21).

BIBLIOGRAFIE:

-Cristea, Sorin, Managementul organizaţiei şcolare, ediţia a II-a, revăzută şi adăugită, Editura Diactică şi Pedagogică R.A., Bucureşti, 2003;

- Cristea, Sorin, Managementul organizaţiei şcolare, Editura Diactică şi Pedagogică R.A., Bu-cureşti, 1996;

-Jinga, Ioan, Manual de management. Conducerea învățământului, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., București, 1993.

Dreptul copilului la sănătate- o provocarea în contextul actual

prof. Nicoleta Alexandra ȚIPLEA
GPP12 Sighetu Marmației, Maramureș

Dreptul la sănătate este unul dintre drepturile fundamentale ale omului, alături de altele, cum ar fi: dreptul la educație, dreptul la viață ș.a. În ultima perioadă, s-a remarcat apariția a tot mai multor probleme complexe de sănătate, cum ar fi: epidemii de gripă, infecția HIV/SIDA, consumul de alcool și de droguri, poluarea, meningita, tuberculoza, creșterea numărului de copii bolnavi de cancer, etc. Desigur, cauzele sunt multiple, însă în aceste condiții, educația pentru sănătate devine o necesitate.

Educația și sănătatea sunt două resurse de bază ale societății. Pentru o mai bună înțelegere a activității de educație pentru sănătate, se impune analiza separată a acestor două concepte: educația și sănătatea.

Educația este definită de Ioan Nicola (1996) ca fiind „o activitate socială complexă, care se realizează printr-un lanț nesfârșit de acțiuni exercitate în mod conștient sistematic și organizat; în fiecare moment un subiect, individual sau colectiv, acționează asupra unui obiect, individual sau colectiv, în vederea transformării acestuia din urmă într-o personalitate activă creatoare, corespunzătoare atât condițiilor istorico-sociale prezente și de perspectivă, cât și potențialului său biopsihic individual” (Nicola, 1996). Educația este o activitate specific umană, al cărei scop este formarea și dezvoltarea personalității individului în direcția dezvoltării potențialului nativ, cât și în direcția integrării socio-profesionale.

Sănătatea, cel de-al doilea concept, se definește în mod curent ca fiind „starea unui organism la care funcționarea tuturor organelor se face în mod normal și regulat” (DEX,2009).

Organizația Mondială a Sănătății a propus în 1946 următoarea definiție: „Sănătatea este o stare pe deplin favorabilă atât fizic, cât și social, și nu doar absența bolilor sau a infirmităților”(OMS, 1946).

Concluzionând, educația pentru sănătate desemnează un ansamblu de acțiuni întreprinse de un subiect asupra unui obiect, în vederea menținerii stării de sănătate. Educația pentru sănătate este o activitate complexă, desfășurată cu scopul formării unor comportamente igienice, însușirii unor noțiuni specifice, găsirii unor modalități eficiente de protejare împotriva îmbolnăvirilor și de prevenire a unor comportamente de risc, formării unei culturi sanitare care să favorizeze adaptarea la mediu (Șova, 2000). Deci, aceasta asigură asimilarea și aplicarea unui ansamblu de cunoștințe, deprinderi, comportamente acceptate ca valori sociale, contribuind astfel la formarea personalității viitorului adult.

Pentru profesorul universitar Ioan Neacșu, în „Educația pentru sănătate-problematică, valori, practici” (2002) educația pentru sănătate are următoarele semnificații:

- Abordează ființa ca întreg, ca unitate, ca armonie a aspectelor fizice, mentale, sociale, emoționale și spirituale;
- Este un proces ce se desfășoară de-a lungul întregii vieți, ajutându-i pe oameni să se adapteze la solicitările mediului;
- Se ocupă atât de oamenii sănătoși cât și de cei bolnavi;
- Se focalizează deopotrivă asupra subiecților ca entități unice, dar și asupra familiilor, grupurilor și întregii comunități;

- Presupune instruire, învățare și evaluare;
- Are finalități prioritare (cunoașterea relevantă, orientată spre formarea unei culturi sanitare temeinice, progresiv adâncite și stăpânite; schimbări pozitive în comportamente, atitudini, valori, stil de viață, la nivel individual, grupal și comunitar);
- Implică drepturi și responsabilități privind respectul pentru mediul apropiat, al legislației naționale și al celei internaționale.

Educația pentru sănătate este o problemă socială, economică și politică, iar pentru o corectă transpunere a ei în practică, contribuie societatea, familia, instituțiile școlare, biserica, fapt ce impune o bună relaționare între aceste instituții.

Dată fiind importanța și rolul educației pentru sănătate, în 2001, M.Ed.C a lansat Programul Național ,,Educația pentru sănătate în școala românească”, care are următoarele obiective:

- Promovarea sănătății și a stării de bine a elevului;
- Dezvoltarea personală a elevilor cu vârsta cuprinsă între 7-18/20 de ani;
- Prevenirea unor comportamente de risc pentru sănătate.

În acest sens au fost stabilite următoarele teme:

- Noțiuni elementare de anatomie și fiziologie;
- Igiena personală;
- Activitatea fizică și odihnă;
- Sănătatea mediului;
- Sănătatea mentală;
- Sănătatea reproducerii și a familiei;
- Consumul și abuzul de substanțe toxice;
- Accidente, violențe, abuz, valori umanitare.

Școala trebuie să-și asume rolul de instrument decisiv în transmiterea acestor cunoștințe. Programul se adresează în mod direct elevilor și cadrelor didactice și în mod indirect părinților și întregii comunități. Astfel, se remarcă o creștere a interesului pentru această categorie de activitate, care a fost inclusă chiar și în procesul instructiv-educativ din grădiniță. În acest fel, se încearcă găsirea unor modalități de promovare a sănătății prin informarea corectă a copiilor preșcolari și educarea acestora pentru un stil de viață sănătos.

Pentru o societate cu adulți care să manifeste un comportament igienic în vederea rezolvării unor probleme sociale de sănătate, educația pentru sănătate devine o activitate necesară, ce trebuie să înceapă de la cea mai fragedă vârstă.

Educația pentru sănătate la nivelul școlii reprezintă una dintre principalele căi de promovare a cunoștințelor corecte privind diferite aspecte ale sănătății și totodată de formare a atitudinilor și deprinderilor indispensabile unui comportament responsabil și sănătos. În multe țări educația pentru sănătate este obligatorie în școli, începând din grădiniță până în clasa a douăsprezecea, folosindu-se pentru fiecare ciclu de dezvoltare, programe și materiale didactice adecvate vârstei.

Există mai multe argumente ce pot fi aduse în favoarea realizării educației pentru sănătate în cadrul unităților de învățământ dintre care sunt amintite cele prezentate de către Puiuleț, (1999).

- Școala este un loc ideal pentru difuzarea acestor cunoștințe în rândul maselor de tineri; nici o altă instituție nu are abilitatea și capacitatea de a cuprinde și de a se adresa , în timp, unui procent atât de ridicat din populație.
- Unul dintre elementele esențiale pentru dezvoltarea impactului dorit este inițierea și realizarea programelor de educație pentru sănătate la vârste cât mai tinere. Conduita preventivă devine astfel un comportament care se edifică în timp în paralel cu dezvoltarea educativă. Asupra unei persoane deja formate, adulte, astfel de activități au întotdeauna un impact mai redus decât acțiunile similare, realizate la vârstele mai timpurii.
- Școala reprezintă, în același timp, o instituție cu mare autoritate morală, oferind cadrul educației formale, informale și nonformale, iar materiile de studiu oficiale din școli dobândesc implicit, la nivelul psihologic individual, o importanță mai mare decât subiectele nesusținute de acest for competent.

Educația pentru sănătate contribuie, alături de celelalte categorii de activități, la formarea personalității, fapt pentru care se recomandă începerea ei cât mai timpuriu. Aceasta este perioada în care se pun bazele comportamentului igienic, când copilul învață să respecte regulile de igienă personală, să fie îngrijiți, să respecte un regim rațional de alimentație, să distingă comportamentele sănătoase de cele cu risc, să respecte un program de viață echilibrat.

Copilul trebuie să înțeleagă că sănătatea nu înseamnă doar absența bolii, ci și un mod de conduită igienică.

Procesul de învățământ cu toate componentele sale (obiective, resurse umane, conținut, mijloace de învățământ, forme de organizare, relații interumane, timpul, strategia didactică, stilul cadrului didactic) asigură condiții necesare, favorabile formării deprinderilor igienice și transformării acestora în obișnuințe.

Activitatea de educație pentru sănătate prezintă o serie de caracteristici conform A. Nichita și M. Mitroi (2009) și anume: se desfășoară după coordonatele pedagogiei generale, adică face apel la metodele, strategiile, principiile acesteia; are obiective și conținuturi specifice, cât și anumite conținuturi care aparțin altor categorii de activitate ce pot fi îmbogățite cu caracter educativ-sanitar; se raportează la particularitățile psihofizice ale copilului.

Prin activitățile de educație pentru sănătate nu numai că se însușesc cunoștințe, se formează și se consolidează deprinderi, dar se și îmbogățesc, se sistematizează o serie de cunoștințe asimilate în cadrul altor activități, se consolidează și se exersează deprinderile (Neacșu, 2002).

Utilizarea platformelor educaţionale în educația preuniversitară

Prof.Irina ȚIPLEA
Grădinița cu P.P.Nr.12 Sighetu Marmației

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta. În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma.

În plus, în cazul platformelor electronice cooperative, utilizatorii mai au la dispoziţie posibilitatea de a crea anumite spaţii de lucru (foldere/directoare) în care pot partaja informaţii cu alţi utilizatori, care au acelaşi subiect de interes. În aceste spaţii se pot lansa dezbateri tematice şi utilizatorii pot lucra cu documente partajate.

Facilităţile generale de personalizare oferite fiecărui utilizator implică faptul că de la o sesiune la alta, modificările făcute de fiecare utilizator în cadrul spaţiului său privat de lucru vor fi păstrate, atât din punct de vedere al informaţiilor oferite cât şi din punct de vedere al designului (schimbarea schemei de culori, schimbarea ordinii de prezentare a informaţiilor, termenele stabilite în calendarul propriu etc.).

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciaza interactivitatea. De asemenea, este un sprijin pentru învățare pentru persoanele care au nevoie de un program de lucru flexibil, sau cu nevoi speciale educaționale.

Instruirea de tip e-learning presupune utilizarea platformelor şi portalurilor educaţionale, a tehnologiilor şi aplicaţiilor de nouă generaţie ale Internetului – generic denumite web 2.0 – sau a rețelelor şi mediilor informatice sociale.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Dotarea şcolilor cu echipamente si sisteme TIC va avea în primul rând un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală a elevilor ceea ce va exercita o influenţă indirectă asupra calităţii viitoarelor resurse umane. Existenta unei reţele TIC la nivelul fiecărei scoli va permite, de asemenea, o mai buna gestionare a materialelor didactice si va facilita accesul elevilor la informaţie. Complementar, implementarea unei infrastructuri TIC complementată de instalarea unor software-uri educaţionale (pentru predare, testare) vor încuraja predarea asistata de TIC si vor impune o evaluare obiectivă a performanţelor elevilor.

Datorită elementului de noutate reprezentat de factorul tehnologic, de resursele inovative de tip OER şi Web 2.0, elevii vor fi stimulaţi sa se implice mai mult în procesul de învăţare, ceea ce va avea în timp un impact pozitiv asupra performanţelor şcolare ale acestora, având potenţialul de a reduce rata abandonului şcolar. Materialele vizuale interactive şi sursele adiţionale de informaţii oferite de internet vor spori angajamentul elevilor. Utilizarea TIC va permite totodată adaptarea disciplinelor în funcţie de competentele elevilor, sprijinind învăţarea personalizată şi individualizată. În ceea ce

privește procesul de învăţare continuă, platformele de învăţare online şi materialele existente în format digital vor încuraja invatamantul la distanta, permitand adultilor de orice varsta sa dobandeasca cunostiinte intr-un anumit domeniu.

Utilizarea noilor tehnologii în educaţie vizează în primul rând acele elemente care conduc la o achiziţie mai bună de cunoştinţe din diverse domenii, la formarea şi dezvoltarea de abilităţi, deprinderi şi capacităţi de gândire specifice disciplinelor şcolare, dar şi transdisciplinare, la modelarea de comportamente şi atitudini cetăţenilor societăţii cunoaşterii.

În strânsă legătură cu competenţa digitală, conceptul de e-learning acoperă o realitate în expansiune, la intersecţia dintre pedagogie şi dezvoltările tehnologice. Prin e-learning înţelegem, în sens larg, totalitatea situaţiilor educative cu o semnificativă componentă de TIC, care valorifică deplin competenţa digitală în plan didactic.

Implementarea competenţelor TIC în cadrul disciplinelor are în vedere stimularea şi intensificarea comunicării pe toate palierele (profesor-elev, elev-elev, elevcomunitate/ societate).

E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Profesorul nu este doar persoana care transmite informaţii, propune conţinuturi, solicită sarcini, cere conduite. Profesorul stimulează şi întreţine curiozitatea copiilor pentru lucruri noi, le modelează comportamentele sociale, le întăreşte încrederea în forţele proprii, îi ajută să-şi desăvârşească identitatea. Din aceste motive, profesorul trebuie să aibă calităţi şi competenţe necesare centrării, cu precădere, pe aşteptările, pe trebuinţele şi pe interesele elevilor.

Şcoala şi profesorii ei nu trebuie să uite că educaţia se adresează azi unor copii al căror profil nu seamănă cu ceea ce am cunoscut până acum. Formarea competenţelor digitale a devenit o condiţie sine qua non pentru integrarea şi funcţionarea în lumea muncii, a profesiilor, dar şi în cotidianul nostru. Ca atare, procesul de instruire trebuie regândit prin formularea de probleme în corelaţie cu noile tehnologii – instrumente TIC -, fără a mai accepta în sala de clasă activităţi intelectuale de rutină. În societatea cunoaşterii, treaptă superioară a societăţii informaţionale, modernizarea procesului educaţional este imposibilă fără utilizarea instrumentelor digitale moderne.

Avantajele e-learning-ul faţă de sistemul tradiţional de învăţământ:

- accesibilitate, flexibilitate şi confort;

- independenţa geografică, mobilitatea;

-prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;

Alte avantaje: - metode pedagogice diverse – programele e-learning au la bază diverse metode pedagogice, deoarece s-a ajuns la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate; - individualizarea procesului de învăţare (fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, beneficiind de un feedback rapid şi permanent.

Printre dezavantaje:

- necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor;

- costuri mari pentru proiectare şi întreţinere.

Platforme de tip e-learning: - Moodle - Modular Object-Oriented Dynamic Learning Envinronment - Platforma AeL- Advanced eLearning - Wikispaces - eTwinning - iTeach - Frog - Blackboard - portal.compendiu.ro. Principalele activități care pot fi definite în cadrul platformei e-learning sunt:

-Tema cu dead-line

-Chat

-Forum de discuții

-Pagini Wiki

-Conferința web

Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data si ora la care se implică în activitatea de instruire.

Wikispaces este proiectat pentru a fi uşor şi distractiv,pentru a vă putea concentra pe ceea ce se dorește a se realiza cu elevii, profesorii, şi oricine altcineva de care aveţi nevoie pentru a lucra.

Spaţiile wiki se pot folosi:

·ca simple site-uri web

·pentru grupuri de proiecte

·pentru gestionarea documentelor şcolare

·pentru discuţii şi dezbateri cu elevii

·pentru colaborare cu alţi profesori

·pentru gestionarea temelor pentru acasă sau a altor activităţi extraşcolare

·pentru colaborare cu elevii altei şcoli din ţară sau din străinătate.

Advanced eLearning – AEL este utilizată în majoritatea scolilor şi liceelor din Romania. AEL este o platformă integrată completă de instruire asistată de calculator şi gestiune a conţinutului, oferind suport pentru predare şi invăţare, testare şi evaluare, având o concepţie curriculară. AeL oferă suport pentru predare/învăţare, evaluare şi notare, administrarea, proiectarea şi monitorizarea conţinutului. De asemenea, asigură mijloacele necesare comunicării şi sincronizării între centrele locale şi regionale din cadrul programului SEI.

AeL permite vizualizarea şi administrarea unor tipuri vaste de conţinut educaţional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciţii, simulări, jocurile educative. Biblioteca de materiale educaţionale acţionează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă şi permite o căutare facilă.

Baza de cunoştinţe oferă funcţii de căutare ierarhică, filtrată, sau după cuvinte cheie.

iTeach este o platforma de tip 2.0 care permite colaborarea profesorilor într-un mediu virtual avansat.

- Blackboard - oferă suportul tehnic necesar predării continutului informational formativ, creat după o metodologie didactică precisă, prin intermediul internetului.

În concluzie, platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor.

THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN ROMANIAN SCHOOL

MORAR ILEANA MIHAELA
Grădinița cu P.P.Nr.12 Sighetu Marmației, Maramureș

Informations and comunications evolution from last 10 years leads us to an excelent start of using the e-learning system at an european and international standard.The new methods of teaching and learning helps students to develops skills useful in life.It has been made a great experiment in the eda-vision event where took part a lots of ministers personalities,academics people and teachersfrom 25 countries.This experiment is confirming us again the positive effects of using informatical solutions for education.

The E-learning system is covering all educational needs from the system and is giving us the useful instruments for all levels,from the decisional factors in cabinets to students,teachers,parents and comunities.

The using of educational platforms is coming with great benefits for romanian educational system.For example,is adapt the real needs of student to the educational system or an easy acces of students to new and actual informations..

In Romania one of the first program came in 2001 and helped the teaching process with a new and modern technology.This program was called SEI-computer based educational system.

The impact of educational platform in romanian school was huge at first sign because the romanian system wasn’t readyfor this type of teaching and learnig process.Like teacher I could say that it was very difficult in the beginnig both for me and for my pupils.In the other regions many teachers didn’t have the technological posibilities or informatical knowledge to realize their normal activities.

Digital technologies helped in a good way teachers to hold their activities.This new type of learning is coming with a lots of negative parts as well.Teachers are saying that this type of schooling isn’t proper for traditional communications,human relations or personalized helped for students with special needs.There are limits with negative impact for the hole process because a lot of activities couldn’t be realized in online,it needs to be realized on traditional way.

The online educational platforms and streaming platforms facilitates communication between teacher and student in real time even if this communication is not like the one made face to face or we could say that is an artificial one.It is very difficult to have a good and real communicational feedback.

Another negative aspect of the educational platforms is that teachers have difficulties in monitoring the online teaching.And here we are talking about a traditional dialog with classroom,impossibilities of supervise students writings.

Through many difficulties in the realization of educational activities teachers have problems with lack of feedback and evaluation instruments,technical difficulties-platforms that need to be instaled or not functionin,the lack of pedagogical support,the lack of educational support and here is about digital resources.

People involved in this process are saying that traditional classroom could never be replaced by the virtual one,it could be complentary but never alternatives.The impact of educational platform in romanian school is easy to observe because

here we find big differences between schools,the localization of each school is an important aspect that need to be signaled.

The equipments are missing in a lots of institutions ,there are schools without internet and many kids without access on a computer or internet.

Teaching and learning precess is a complex one with different ways of communication and real feedback but now even the most complicated platforms in this are are at the beginning.In the last 12 years European Comission promotes Twinning platform for teachers.A recent study based on the teachers opinion show us that the use of educational platforms in the system has more disadvantages than benefits,for example they have difficulties to maintain the students curiosity.

In my opinion I think that the use of educational platform in teaching and learning process is a disadvantage for student.It’s difficult to keep student attention in classroom so more in online activities .

Calculatorul, un adjuvant în noul context educațional

Prof. Vasilica Temelie
Colegiul „Mihai Eminescu”, Bacău

„Orice metodă pedagogică rezultă din întâlnirea mai multor factori şi, din acest punc de vedere, educaţia va rămâne mereu o artă: arta de a adapta, la o situaţie precisă, indicaţiile generale date de cărţile de metodologie.”
Gaston Mialaret

Cu toate că actul instructiv-educativ evoluează în decursul timpului, odată cu el, evoluează şi metodologia. Calitatea unei tehnologii se măsoară în gradul de adaptare a acesteia la situaţiile şi exigenţele complexe ale contemparaneităţii învăţământului.

A afirma că o metodă este mai bună ca alta, fără a ţine cont deloc de contextul în care acea metodă este eficientă, constituie o afirmaţie lipsită de sens.

Astfel, întreaga metodologie didactică formează un sistem caracterizat prin coerenţă. Acesta este realizat prin intermediul stratificării şi corelării mai multor metode, fie pe axa evoluţiei istorice, fie ţinând seama de planul sincronic. Orice metode care se corelează se completează reciproc.

Putem considera că o metodă tradiţională poate evolua spre modernitate, în măsura în care secvenţele procedurale care le compun permit anumite restructurări inedite sau în momentul în care circumstanţele de aplicare a metodei respective sunt cu totul noi. Adesea, în unele metode moderne surprindem secvenţe tradiţionale sau descoperim că variante ale acestei metode erau de mult cunoscute şi aplicate.

Ritmul alert al vieţii cotidiene, necesitatea accesului la informaţii complexe într-un timp relativ scurt, nevoia de comunicare rapidă, precum si alţi factori, au determinat apariţia calculatorului în actul instructiv-educativ.

Didactica modernă a evoluat extrem de mult. Numărul metodelor didactic este extrem de extins luând în consideraţie şi diversele cazuri de aplicare a acestora.

Pe lângă arhicunoscutele metode tradiţionale, au apărut altele noi ca studiul de caz, simularea/jocul de rol, problematizarea, cvintetul, cubul, ciorchinele, pălăriile gânditoare, brainstorming-ul şi altele.

Însă, ultimele evoluţii din domeniul tehnologiei informaţiei stimulează noi forme de învăţare cum ar fi învăţământul la distanţă, folosirea internetului pentru cercetare etc.

Calculatorul nu va înlocui profesorul, ci îi va modifica unele funcţii şi roluri.

Ritmul alert al vieţii şi noua viziune adusă cunoaşterii şi rolului acesteia în istoria dezvoltării personalităţii umane au reuşit să deschidă noi direcţii de diversificare a căilor de realizare a acţiunii instructiv-educative.

Astfel, în 1982, R. Mucchielli definea conceptul de metodologie astfel: „*metodologia didactică semnifică ansamblul metodelor şi procedeelor utilizate în procesul de instruire având la bază o concepţie unitară cu privire la actul de predare-învăţare, principiile şi legile care-l guvernează*.”

Cu alte cuvinte, ea pune la dispoziţia celui interesat precizări cu privire la natura, funcţiile şi clasificările metodelor.

Tehnologia didactică desemnează demersul întreprins de profesor în vederea aplicării principiilor învăţării într-o situaţie practică de instruire. Conceptul de tehnologie a fost explicat în două feluri : în sens restrâns, aceasta reprezintă

ansamblul mijloacelor audio-vizuale utilizate în practica educativă, urmând ca în sens larg să semnifice ansamblul structurat al metodelor, mijloacelor de învăţământ, a strategiilor de organizare a predării.

Aceasta vizează şi aspecte ale mass-media şi aparatură tehnică adecvată. Însă, nu se referă doar la utilizarea în transmiterea informaţiilor a unor mijloace tehnice, ci va include toate componentele procesului de învăţământ.

În toate situaţiile prevăzute actului instructiv-educativ „profesorul-moderator” trebuie să pregătească informaţiile conform nevoilor „elevului-receptor” care trebuie să fie receptiv la mesajele profesorului.

Una dintre principalele evoluţii în tainele domeniului didactic se referă la rolurile şi responsabilităţile atribuite profesorului care nu mai este nici pe departe nu mai expertul, ci moderatorul în cadrul procesului de învăţare.

Totodată există şi nişte limite, cum ar fi: metodele activ-participative, cele aplicate în activitatea de grup sunt mari consumatoare de timp şi necesită experienţă din partea cadrului didactic**,** munca în grup, prin colaborare, nu pregăteşte elevii pentru viaţa care este foarte competitivă.

În unităţile de învăţământ nonformal cum sunt cluburile şi palatele copiilor, utililizarea calculatorului şi, implicit, a Internetului, poate aduce un plus de interes din partea elevului, ţinând seama de faptul că evaluarea acestuia nu este o evaluare de tip strict şcolar, cu note sau calificative, ci se face mai degrabă pe baza achiziţiilor, a satisfacerii propriilor nevoi de cunoaştere şi a calităţii “produsului finit” obţinut prin implicarea elevului în procesul instructiv-educativ din voinţă proprie şi plăcere.

Unul din avantajele de folosire a calculatorului este că el se adresează căii pe care tinerii o preferă acum pentru studiere.

Seymour Papert (Papert, 1993) numeşte computerul *maşină pentru copii* pentru că în multe cazuri elevii nu ştiu nimic fără computer. Este o parte integrată în lumea lor. Ei se joacă, se distrează şi studiază cu computerul. Ei tind să fie studioşi mai vizual decât generaţiile precedente deoarece lumea lor e bogată în stimulare vizuală. Deci, materialele de studiere create se potrivesc cu ceea ce ştim despre cum tinerii preferă să studieze.

Instituţiile de învăţământ au început foarte repede să exploateze bogăţia şi natura interactivă a calculatorului, respectiv a internetului.

Computerul reprezintă o posibilitate de a mări autonomia tinerilor şi a comunităţii intelectuale şi de a crea un mediu individual şi independent de studiu. Informaţiile sunt accesibile on-line şi elevii pot participa la numeroase discuţii virtuale.

În timp ce unii pot deplânge lipsa contactului faţă-n-faţă a profesorului/instructor şi a „elevului/receptor“, alţii consideră calitatea interacţiunii ca fiind mai fructuoasă când tinerii au posibilitatea de a reflecta răspunsurile proprii la întrebări sau la diferite teme de conversaţii înainte de a fi puse pe forumul public, electronic.

Interacţiunea de acest fel unde participanţii contribuie oricând se numeşte comunicare asincronică. Instrumentele computerului sunt accesibile să permită şi comunicare sincronică permiţând transmiterea audio şi video prin internet şi mărind ambianţa on-line decât cea din clasă.

Această clasă virtuală mai permite încă şi flexibilitatea de a participa la ore prin conectarea la internet din orice colţ a lumii.

Când computerele sunt folosite în clase, profesorii observă că se schimbă stilul de predare, permiţându-le elevilor o mai mare autonomie în studiere. Ei tind să schimbe felul de a preda de la didactic la cel bazat pe cercetare, proiectare.

Societatea contemporană cere pregătirea unui alt fel de elevi decât a celor din generaţiile anterioare. Acesta este răspunsul la noile cerinţe puse de economia globală, unde cunoştinţele şi aptitudinile unei naţiuni sunt cheia la succesul său competitiv, mai mult decât a fost în trecut. În mâinile profesorilor instruiţi adecvat, utilizarea computerului poate juca un rol proeminent în dezvoltarea ulterioară a acestor capacităţi în elevi.

Profesorii pot încuraja elevii să utilizeze calculatorul cu scopul de a le da informaţie, să compare diferite puncte de vedere, să analizeze şi să sintetizeze diferite surse de informaţie şi să-şi facă propria părere despre tema dată. Făcând toate acestea, profesorii vor facilita dezvoltarea gândirii şi rezolvarea problemelor de către elevi. Calculatorul poate astfel oferi ce nu pot oferi mijloacele tradiţionale - informaţie ce este permanent accesibilă, întotdeauna actualizată, mondială şi prezentă într-o formă mai motivată pentru elevi s-o caute.

Peste tot în lume, învăţământul trece prin transformări importante, iar internetul şi calculatorul constituie o parte majoră a acestor transformări .

Astăzi se consideră o adevărată problemă imposibilitatea utilizării calculatorului, vorbindu-se chiar de analfabetism în acest domeniu. De aceea, introducerea sistematică în activitatea cotidiană de predare-învăţare a calculatorului nu este doar utilă, ci absolut obligatorie.

Bibliografie

Bontaş, I., Pedagogie, Editura All, Bucureşti, 1994.
Cerghit, I., Metode de învăţământ, E.D.P., Bucureşti, 1980.
Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, stiluri, strategii, Editura Aramis, Bucureşti, 2003.
Dumitru, I., Ungureanu, C., Elemente de pedagogie şi psihologia educaţiei, Cartea Universitară, Bucureşti, 2005.

Elearning-ul și actul didactic

Prof. Frunzete Mădălina -Elena
Școala Gimnazială nr. 1 Vorniceni

Evoluția rapidă a noilor tehnologii generează schimbări semnificative pe toate palierele societății actuale, determinând, implicit, ca sistemul educațional să integreze cât mai eficient noile metode în procesul de predare-învățare-evaluare. Spațiul școlar este uneori reticent în a prelua schimbările din tehnologie, evidențiindu-se mai degrabă, riscurile aduse de aceastea prin comparație cu beneficiile lor. În scenariul actual și al regăsirii unei noi normalități, trebuie să ne raportăm la o perspectivă a echilibrului pornind de la faptul că existența tehnologiei în viața omului este inevitabilă și, așa cum am văzut în perioada recentă, aceasta poate să ofere soluții în momentele dificile pe care societatea le-ar putea traversa.

Noile tehnologii joacă un rol important în trecerea de la mediul de învățare focalizat pe predare și pe profesor la mediul de învățare centrat pe elev. Ideea de la care pornește paradigma învățământului fundamental tehnologic are la bază faptul că elevul nu este dependent de prezența în școală, ci "școala" va veni la elev cu toată oferta de conținuturi și activități, prin intermediul calculatorului și a internetului. Elevul accesează platforma online intră într-o "clasă virtuală", participă în timp real la activitățile didactice, interacționează audiovizual cu colegii și profesorul, rezolvă sarcini de învățare, lecturează suporturi bibliografice, se implică în discuții sau dezbateri (Raes et al., 2020).

Platformele online redefinesc rolurile profesorului și ale elevului, plasându-i într-o "clasă virtuală". Activitatea elevului se modifică mai cu seamă din perspectiva implicării și a self-managementului deoarece profesorul se află la distanță, iar monitorizarea efortului și a motivației intră în sarcina lui. Profesorul și elevul își asumă conștient că predarea și învățarea în mediul online îl obligă pe cel din urmă să se implice în mod responsabil în propria formare. De asemenea, și rolul profesorului se schimbă, fie că devine un manager al activității de învățare a elevilor, un coordonator, un moderator și, în același timp, administratorul platformei.

Elearning-ul cu toate dezvoltările sale adiacente, precum distance learning, online learning și mobile learning reprezintă instruirea și învățarea cu ajutorul calculatorului și al internetului, ceea ce conturează de fapt instruirea asistată de calculator. Diferența dintre elearning și instruirea asistată de calculator constă în faptul că elearningul propune doar o interfață digitală a calculatorului între elev, profesor și sarcinile de învățare, în timp ce instruirea asistată de calculator presupune utilizarea computerului în activitatea didactică pentru a facilita învățarea prin intermediul simulărilor sau al prezentării suporturilor multimedia.

Platformele online reprezintă cea mai concretă obiectivare tehnologică a elearningului. Datorită complexității formei de manifestare a învățării facilitate de mediul electronic, este necesară activarea, la nivelul cadrului didactic, a competențelor de proiectare didactică în creionarea sarcinilor de lucru, a activităților de învățare, a interacțiunilor dintre elevi, pe de o parte, și a competențelor de management în organizarea și gestionarea clasei virtuale, pe de altă parte. Nu în ultimul rând, este necesară o bună pregătire informatică a cadrelor didactice, competență ce presupune formare inițială, dar mai ales continuă specializată. Astfel se configurează reorientarea formării inițiale și continue a cadrelor didactice în ideea asigurării, la nivelul întregului pachet de programe de formare, a noilor tehnologii digitale și online, indiferent de disciplină sau domeniu (Adăscăliței, 2004).

Pentru a fi implementate cu succes platformele educaționale online în activitățile desfășurate de cadrele didactice sunt necesare câteva condiții, și anume în desfășurarea activităților didactice din spațiul virtual sunt necesare mai mult ca oricând evaluarea și minitorizarea permanentă a implicării, activizării și motivării elevilor. Trebuie să

urmărim cu maximă atenție gradul de eficiență didactică a tehnologiilor informaționale, dat fiind faptul că pornim de la premisa că platformele online, elearningul și noile tehnologii în ansamblul lor aduc un plus de valoare predării și învățării.

Activitatea de predare particularizată de utilizarea platformelor digitale trebuie să pornească, indiferent de conținut sau context, de la nevoile de învățare și de dezvoltare ale elevului. Experiențele de învățare online dobândesc o importanță sporită, venind în întâmpinarea nevoii de viteză a generațiilor actuale, precum și a preferinței lor pentru tehnologie. Atunci când este folosită în mod corespunzător de persoane care au un nivel ridicat de competență în desfășurarea activităților digitale, tehnologia facilitează învățarea și sporește eficiența în realizarea anumitor sarcini. Astfel, rolul profesorului de a fi o sursă de cunoștințe pentru elevi trebuie completat cu cel de coordonator și facilitator al acumulării acestor cunoștințe cu ajutorul sistemelor educaționale online (Farhan et al., 2019).

Ca urmare a preferinței pentru joc și activități de socializare în mediul online mulți elevi pot fi tentați să participe superficial la activitățile educaționale, preferând o abordare pasivă, bazată pe neimplicare. Profesorii au un rol important în diminuarea sau evitarea acestui risc, prin stimularea învățării active, a cooperării și a motivării.

Aspectele care trebuie luate în considerare de către cadrele didactice, în vederea facilitării procesului de învățare la elevii din generațiile actuale, cu un profil diferit de învățare comparativ cu cel clasic se recomandă a fi avute în vedere atât când învățarea se realizează cu ajutorul tehnologiei, cât și în contexte educaționale clasice.

Perspectiva constructivistă a educației susține că învățarea este un proces activ, iar rolul profesorului în acest proces este de facilitator al utilizării resurselor educaționale de către elevi, inclusiv a tehnologiei, pentru a explora și pentru a-și dezvolta gândirea critică. Strategiile de învățare activă pun accent pe angajarea elevilor în diverse activități simultane care permit interacțiunea și împărtășirea cunoștințelor cu ceilalți, facilitând învățarea colaborativă, în acord cu preferința pentru învățarea socială a elevilor din prezent.

Motivația intervine în mod direct asupra modului în care oamenii învață și cantitatea de efort depusă pentru a finaliza o sarcină. De asemenea, factorii motivaționali reprezintă un pilon important în proiectarea tuturor activităților educaționale, cu atât mai mult în proiectarea celor online. Strategiile de captare și menținere a atenției includ folosirea umorului, utilizarea materialelor interactive, a multimediei, a imaginilor și a elementelor grafice, etc. Strategiile de cultivare a încrederii în propriile abilități de a realiza cu succes sarcinile de învățare, inclusiv a celor online, includ monitorizarea sarcinilor, identificarea și luarea în considerare a dificultăților, precum și cunoașterea așteptărilor elevilor și satisfacerea lor, definirea și anunțarea criteriilor de succes, planificarea și anunțarea activităților, și nu în ultimul rând furnizarea de feedback imediat.

Satisfacția elevilor în legătură cu experiențele lor educaționale în mediul online poate fi sporită prin oferirea unor recompense neașteptate, cum ar fi jocurile, având în vedere preferința pentru jocuri a nativilor digitali, prin feedbackurile pozitive și evitarea celor negative, prin programarea activităților în funcție de așteptările elevilor.

Este știut faptul că feedbackul reprezintă cel mai important factor al oricărui tip de comunicare, în special în învățare. Într-un mediu de învățare online, elevii pot primi feedback imediat, în funcție de performanța lor în cadrul mai multor activități gestionate de computer. În învățarea la distanță, feedbackul trebuie să compenseze și lipsa interacțiunii față în față dintre profesor și elevi. Deși oportunitățile de învățare prin colaborare în mediul online implică posibilitatea de a avea feedback de la colegi, mediile de învățare online prezintă dezavantajul de a nu avea feedback imediat din partea profesorului, ceea ce nu oferă șansa de a identifica rapid greșelile și de a le corecta.

Așadar, utilizarea resurselor educaționale digitale în procesul educațional oferă multe posibilități și perspective pentru autodezvoltare, cercetare și realizarea unui proces instructiv- educativ centrat pe elev. Acestea vor asigura crearea unui mediu de învățare propice în vederea creșterii accesului la educație de calitate și formării unor competențe cheie și profesionale care să faciliteze integrarea pe piață muncii, dar pentru care este necesar să se implementeze platforme online de succes actualizate permanent la noile provocări lansate de societatea modernă.

Bibliografie:

- Adăscăliței, A., Dumitrescu, C., Brașovanu, R. (2004). Elemente de pedagogie specifice e-learning. În Software educațional. Rezultate recente, Editura Universității din București;
- Farhan, W., Razmak, J., Demers, S., Laflamme, S. (2019). E-learning systems versus instructional cammunication tools: Developing and testing a new e-learning user interface from the perspectives of teacher and students. Tehnology in Society, 59, 101192;
- Ceobanu, C., Cucoș, C., Istrate, O., Pânișoară, I.O. (2020). Educația digitală, Editura Polirom, Iași;
- Raes, A., Vanneste, P., Pieters, M., Windey, I., Van Den Noortgate, W &Depaepe, F. (2020). Learning and instruction in the hybrid virtual classroom: An investigation of students engagement and the effect of quizzez. Computers& Education, 143, 103682.

PROGRAMUL SOFTWARE ”LOGOPEDIX”

Profesor psihopedagog CRIȘAN ELENA
Școala Gimnazială Specială ”Constantin Păunescu”, Tecuci
Galați, România

Programul educațional pe calculator ”**Logopedix”** este dezvoltat de către Asociația SNAC România și folosit de 3 utilizatori ai software Informer. Cea mai populară versiune printre utilizatorii acestui produs este 1.0. denumirea fișierelor executabile ale programului este logopedix.exe. în pagina de start ne sunt prezentate fișierele pe care le conține softul, fiecare făcând referire la un anumit domeniu:

- Intârziere în dezvoltarea limbajului
- Dislalie
- Disgrafie
- Ghid metodologic
- Fișa logopedică

Structura softului este prezentată sub formă de fagure.

Fișierul "ÎNTÂRZIERE ÎN DEZVOLTAREA LIMBAJULUI" are următoarea structură:

- IMITĂ MASCOTA (O ALBINUȚĂ); Albinuța indică poziții spațiale/corporale, pe care copilul este invitat să le imite (”Pune mâinele pe cap”, ”Arată nasul”, ”Ridică mâna”, etc..

- ONOMATOPEE; Set de trei planșe: ferma animalelor, casa, orașul. Copilul selectează elemente ale planșelor și aude simultan sunetul corespunzător (animale, zgomote din mediul casnic, zgomote făcute de mijloace de transport)

- IMITĂ SUNETUL; aceleași planșe fără sunet. Copilul imită sunetele auzite anterior.

- RECUNOAȘTE OBIECTUL DUPĂ SUNET; copilul aude sunetul, îl recunoaște (sau nu), apoi selectează de pe planșă imaginea corespunzătoare. Dacă a făcut o alegere corectă apare pe ecran o albinuță care spune: „BRAVO”; în cazul unei alegeri greșite albinuța spune: ”MAI ÎNCEARCĂ”.

- SERII DE SILABE CU SAU FĂRĂ SENS, scrise pe ecran și rostite de o voce de femeie; copilul le repetă. Soft-ul nu oferă feed-back auditiv.

- SETURI DE FLASH-CARDURI CU IMAGINI AMESTECATE, DIN DIFERITE CATEGORII; copilul este întrebat: ”CARE SUNT UNELTE?”, ”CARE SUNT LEGUME?”, ”CARE SUNT FRUCTE?”, ”CARE SUNT ANIMALE?”. Albinuța oferă feed-back. Pe ecran apar 16 imagini simultan calitatea lor fiind impecabilă.

- DEFINIRE CATEGORII; Copilul selectează: **unelte** (ex. Șurubelniță, foarfece, clește), **meserii** (ex. Zugrav, veterinar, vânzător); **mijloace de transport, legume, fructe, animale, îmbrăcăminte.** Pe ecran apar 16 imagini simultan. Imaginile sunt deumite verbal în momentul selectării lor.

IDENTIFICARE DUPĂ UTILITATE; Ce este mâncare?, Cu ce lucrezi?, Cu ce te îmbraci?, Care sunt mijloacele de transport? Se reiau imaginile anterioare într-o ordine aleatorie. Albinuța oferă feed-back (BRAVO!/MAI ÎNCEARCĂ!).

SORTARE DUPĂ CANTITATE; Unde sunt 2, 3, 4....9? (ouă, mere, papagali, cuburi, lămâi).

RĂSPUNDE LA ÎNTREBĂRI (formulate verbal): Ce animal dă lapte? Cine este tânăr?; Ce este rece?, Ce este cald?

Fișierul ”DISLALIE” este setat astfel:

- PAGINA DE START: S, Z, Ș, J, T, CE, CI, GE, GI, L, R

- FIXARE ÎN CUVÂNT A SUNETULUI

- ASCULTĂ CUVÂNTUL ȘI IDENTIFICĂ IMAGINEA CORESPUNZĂTOARE CUVÂNTULUI. EXERCIȚIUL SIMPLU

- 6 IMAGINI PE PAGINĂ EXERCIȚIU COMPLEX.

- 9 IMAGINI PE PAGINĂ.

Fișierul ”DISLEXIE”, cuprinde următoarea schemă de exerciții:

- CU CE SUNET ÎNCEPE CUVÂNTUL? Prima serie de cuvinte/vocale: A, E, I , O, U. A doua serie de cuvinte / consoane: B, C, G, L, P, R, ; A treia serie de cuvinte /consoane: J, F, S, Ș, V, Z; A patra serie de cuvinte / consoane: D, H, M, N, T, Ț.

Exemple: apare pe ecran imaginea unei uși și schema cuvântului în care copilul va completa litera inițială. Și pentru celelalte imagini algoritmul de lucru este identic (avion, iepure, umbrelă, arici, oglindă, urs, etc.)

- CU CE SUNET SE TERMINĂ CUVÂNTUL? Algoritmul de lucru este identic cu cel de mai sus. Exemple de cuvinte (imagini și schemă verbală), albină, pești, broască, albine, pantof, pantofi, casă, pește, case, etc.

- CU CE LITERĂ ÎNCEPE ȘI CU CE LITERĂ SE TERMINĂ CUVÂNTUL? Algoritmul de lucru este identic. Exemple de cuvinte: ardei, porumb, picioare, oi, avion, tractor, câine, porc, pinguin.

- ÎNCERCUIEȘTE LITERA INDICATĂ. Se dă litera mare de tipar și se cere găsirea literei mici de tipar, care este amestecată, de mai multe ori, printre alte litere care umplu spațiul ecranului.

- CARE ESTE POZIȚIA ÎN CUVÂNT A SUNETULUI INDICAT? (S, Ș, R, L, M, N,D, T, P, B)

Schema de lucru indică, prin intermediul căsuțelor goale pozițiile: la început, la mijloc, la sfârșit. Exemple de cuvinte (rostite, imagini): sportiv, soare, casă, sferă, strugure, pisică.

Fișierul ”GHID METODOLOGIC” oferă celor interesați informații complete cu privire la corectarea tulburărilor de limbaj, vizate în cadrul soft-ului pe capitole:

DISLALIA

- Definiție

1. Terapia dislaliei

1.1. Terapia cu caracter general (educarea motricității fine, a respirației, auzului fonematic)

1.1.1. Educarea mișcării articulatorii; gimnastica generală

1.1.2. Mobilitatea aparatului fono-articulator (miogimnastica, exerciții de mobilitate a maxilarului, limbii, buzelor, obrajilor, vălului palatin).

1.1.3. Educarea respirației de tip neverbal și verbal; ghidul prezintă obiectivele educării respirației și modalități de atingere a acestora.

1.1.4. Dezvoltarea auzului fonematic: definiție, obiectivele educării auzului fonematic, exerciții de educare a auzului fonematic.

2. Terapia specifică

2.1 Obținerea și exersarea sunetului deficitar prin diverse procedee (descrise pe larg)

2.2. Consolidarea sunetului

2.3. Diferențierea sunetelor care sunt asemănătoare din punct de vedere articulator și între care se fac, frecvent, confuzii.

2.4. Automatizarea sunetului; ghidul enumeră modalitățile de automatizare a sunetului.

PROCESUL EDUCAȚIONAL ON-LINE

Prof. înv.primar JURAVLE DIANA
Școala Gimnazială „Dimitrie Onciul” Straja, jud. Suceava

Civilizaţia modernă este caracterizată de o continuă schimbare, inclusiv în ceea ce priveşte structura pieţei muncii şi necesităţile de calificare profesională. Aceste modificări nu apar brusc, din senin, ci se înscriu în evoluţia istorică mai amplă din care face parte dezvoltarea tehnologică. Pentru a se adapta noilor forme de învăţământ şi noilor cerinţe de pe piaţa muncii, profesorii, elevii şi studenţii sunt din ce în ce mai preocupaţi să înveţe cum să folosească cât mai mult mijloacele Tehnologiei Informaţiei şi a Comunicaţiilor. Un rol esenţial în acest sens îl are deprinderea de a interacţiona şi colabora în cadrul unui mediu de învăţare bazat pe tehnologii digitale.

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima vreme a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide şi progresului tehnologic înregistrat, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei şi eliminare a graniţelor dintre elevi, s-au deschis noi perspective pentru practica educaţională, aceasta fiind completată cu metode moderne de predare-învăţare şi evaluare, metode specifice societăţii informaţionale.

Una dintre aceste metode presupune utilizarea unei abordări orientate mai mult pe instruire în ceea ce priveşte procesul educaţional. Utilizat initial doar ca un termen generic care se referea la dezvoltarea unui mediu electronic pentru furnizarea mai flexibilă a educaţiei, e-learning a devenit mai mult decât un simplu experiment. S-a dovedit pe baza studiilor şi proiectelor experimentale că utilizarea e-learning împreună cu tehnologiile informaţiei şi comuncaţiilor oferă posibilitatea îmbunătăţirii semnificative a procesului educaţional. În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unităţile de învăţământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizaţiilor cele mai diverse.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare (și probabil, în curând de verificare și notare) a redevenit în atenția noastră sub titulatura de proces educațional la distanță. Cu toții ne-am mutat activitatea în mediul on-line, am făcut cunoștintă și am ”îmblânzit” aplicații care facilitează învățarea la distanță.

Chiar și în această perioadă sună clopoțelul în fiecare dimineață! Iată că acum, profesorii se adună în fața calculatorului, așteaptându-i pe elevi săse conecteze on-line.În absența relaționării față în față cu elevii, în contextul fizic al clasei, trecem printr-un proces de adaptare, flexibilizare și meta-învățare. Cu alte cuvinte, exersăm alături de elevi și suntem modele pentru elevi pentru a ne îmbunătăți exact acele laturi pe care le cere viitorul care vine…astăzi.

Continuăm împreună, în mediul on-line, să oferim aceeași educație de înaltă calitate și să ne îndeplim misiunea noastră de cadre didactice în contextul în care școala ”față în față” este închisă. În astfel de circumstanțe (pandemia

Corona virus 19), oferim un mijloc alternativ de educație sub forma unui plan de învățare la distanță, fie că folosim Platforma Adservio pentru fișele de lucru, Platforma zoom.us pentru ședințele cu cadrele didactice din fiecare dimineață, Platforma Neolms pentru instruirea cadrelor didactice, tutorialele de pe canalul propriu Youtube sau rețeaua de comunicare Whatsapp când ne dorim să îi vedem pe copii și să îi simțim și mai aproape de noi.

Există, categoric, câteva avantaje ale predării online unul din avntaje este economia de timp. Aceasta, împreună cu flexibilitatea crescută în a-ţi alege programul. Sunt, însă, diferenţe de care trebuie să ţinem cont. Atât pentru elevi, cât și pentru profesori, on-line-ul, în general, învățarea la distanță, în speță, este o provocare. Nu suntem obișnuiţi cu o asemenea libertate. Avem nevoie de interacțiunea noastră tradițională sau putem să ne adaptăm cu adevărat unor lecții care par poate lipsite de suflet? Mă refer aici strict la disciplina Muzică și mișcare. Îmi place să simt emoția elevilor mei, îmi place să le transmit din trăirile mele. Muzica, înainte de informație, înseamnă pasiune, sentiment și chiar reciprocitate.

În interacțiunea dintre elev- cadru didactic este posibil să observăm în această perioadă de predare on-line, elemente de comunicare interumane care se pot pierde. Nu mai putem observa în întregime limbajul corpului celeilalte persoane și trebuie, de exemplu, să fim un pic mai atenţi la reacţiile receptorului pentru a le interpreta corect.

Ne propunem să ținem o legatură cât mai apropiată cu elevii, astfel cât să trecem cu bine peste acest moment dificil. Credem că feedback-ul în timp util este esențial pentru învățarea elevilor; acest lucru este valabil mai ales în mediile de învățare on-line, atunci când elevii nu sunt în măsură să pună întrebări, așa ar fi în mod normal, în cadrul clasei. Competența digitală este una dintre acele alte competențe pe care instituțiile de învățământ le au incluse în programele și planurile de realizare a procesului educativ. Astfel, elevii săi apreciază comunicarea cu profesorul si relația continuă pe care o oferă această metodă modernă de predare-învățare.

Clasa este acum un mediu virtual de invatare iar aceasta nu mai este determinata de timp si spatiu. Lectiile on-line pot prezenta acelasi continut si pot fi dezbatute la fel ca si lectiile “conventionale”. Avantajul este insa faptul ca aceste lectii pot fi accesate oricand si oriunde. In conditiile unei motivatii suficiente, orice student care are acces la un calculator poate obtine o educatie cel putin egala cu unul care beneficiaza de un program traditional.

Invatamantul bazat pe resurse Web prezinta numeroase avantaje fata de invatamantul traditional. Cursantii isi pot alege domeniile de cunoastere, isi pot urmari propriile interese si pot accesa informatiile la propriul nivel. Timpul nu este determinat ca intr-o sala de curs, programul fiind mult mai flexibil. Elevii pot accelera procesul de invatare sau il pot incetini. Deasemenea acest tip de invatare permite atat elevilor cat si profesorilor sa interactioneze intr-o comunitate on-line fara a fi prezenti in acelasi loc sau timp.

Elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informatii procesate cu atentie fara a mai fi implicati emotional. Spre exemplu intr-o discutie on-line, elevii introvertiti tind sa fie mai activi din mai multe motive. In mediul virtual, inhibitia cauzata de aspectul fizic este diminuata. Astfel, elevii au mai mult timp pentru dezvoltarea cognitiva, pentru adaptarea, corectarea si prezentarea ideilor fara distractori din afara. Ei nu trebuie sa concureze cu extravertitii din punct de vedere emotional, care tind sa domine sala de clasa intr-un timp relativ scurt.

Acest tip de invatamant permite profesorului personalizarea cursurilor, introducerea de link-uri externe, slide-uri PowerPoint, documente de tip audio si video in clasa sa virtuala. Astfel elevul devine un „cautator de cunoastere, mai degraba decat un depozit” (Freire, 1970).

O provocare pe care am avut-o la început a fost să încercăm să sprijinim pe părinții care au copii mici, de vârste care să nu le permită independența de a se loga singuri pe un site, de a accesa materiale trimise de profesori sau de a intra

într-un video call. Cei mai mulți dintre părinți au un program foarte încărcat și au resimțit o dificultate când acesta s-a încărcat și mai mult, la rămânerea copiilor acasă. La început, s-a lăsat la latitudinea profesorilor să decidă cum ar fi mai bine să trimită lecții și teme și cum să-i sprijine pe părinții elevilor din clasa lor. Asta a condus la rezultate diferite în clase diferite, pentru că unii profesori au trimis prea multe informații părinților, alții – prea puține, iar alții au trimis informații și instrucțiuni prea vagi. Totuși, cu ocazia asta au apărut și niște exemple de bune practici, dar aceste inconsistențe de la început au cauzat stres și anxietate unora dintre părinți. Însă ne-am adaptat foarte repede, și mulțumită feedback-ului primit, și am trasat profesorilor o serie de principii cu care să lucreze. Am folosit în acest sens un alt tool Google: Google Sites. Am rugat fiecare profesor să construiască pe Google Sites un site care să includă instrucțiuni video pentru părinți, alături de materialele de care au nevoie elevii și instrucțiuni simple, clare și precise. Feedback-ul primit tot de la părinți ne-a arătat că această variantă a funcționat și funcționează mult mai bine.

Știu că tot ce s-a întâmplat până acum nu a fost o experiență prea ușoară pentru majoritatea profesorilor, mai ales că mulți au, la rândul lor, copii mici acasă, copii care au nevoie, de asemenea, de timpul și de energia părinților lor. În mod evident, nu sunt nici noi obișnuiți cu acest fel de predare. Așa cum se întâmplă cu fiecare lucru nou, care te scoate din zona de confort, nu e simplu. Dar cadrele didactice care pun suflet în tot ceea ce fac s-au adaptat la noul sistem când au început să folosească programe și aplicații noi.

Predarea online este o provocare pentru copii, pentru parinti si pentru cadrele didactice. Ajuta insa o atitudine deschisa si flexibila, pentru a evalua corect ce functioneaza si ce nu, pentru a incerca idei noi si pentru a invata din experienta altor cadre didactice.

Noile tehnologii ale informaţiei şi comunicaţiilor schimbă perspectiva asupra practicii educaţionale, completând cadrul educaţional cu metodologii moderne de învăţare specifice societăţii informaţionale. Elearning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale, ci să întărească procesul de învăţare. Adoptat în unităţile de învăţământ, ca o alternativă la educaţia tradiţională, acesta a condus la formarea
învăţământului la distanţă. În acelaşi timp, facilitează procesul de instruire continuă a membrilor unei comunităţi care adoptă o soluţie de e-learning.

VREM SA FACEM MISCARE - JOCURI

PAUN GEORGIANA
GRADINITA P.P. NR 15 SIBIU

La vârsta preşcolară jocul este activitatea de bază a copilului. Jocurile sunt îndrăgite de copiii, îi ajută să se dezvolte din punct de vedere psihic şi fizic.Participarea plină de sinceritate şi veselie a cadrului didactic la joc, atrage copiii şi la produce o mare bucurie. În acelaşi timp e bine ca educatoarea să dezvolte la copii independenţa şi posibilitatea de a se juca singuri fără amestecul adulţilor, dar acest lucru este posibil la grupele mari şi pregătitoare.Cadrul didactic trebuie sa stimuleze interesul copiilor pentru joc.Pentru o bună desfăşurare a jocului ,li se va explica regulile jocului .Se va porni de la jocuri simple,treptat se introduc jocuri mai complexe.Exemple de jocuri pentru activitatea de educaţie fizică.

„Arta educaţiei,nu este altceva decât cunoaşterea mijloacelor potrivite pentru a forma corpuri mai robuste şi mai puternice, spirite mai luminate şi suflete mai virtuoase.’’

HELVETIUS

CUPRINS

1.Lupul şi oile
2.Lupta cocoşilor
3..Pe cărarea dreaptă
4.Ursul la bârlog
5.Cursa iepuraşilor
6.Unde a ciocănit beţişorul
7.Scoate-ţi prietenul din cerc
8.Semănatul şi culesul cartofilor
9.Găseşte-ţi locul
Bibliografie

1.Lupul şi oile

Copiii sunt împărţiţi în grupe de câte 4-6 jucători (oile).În mijlocul unui cerc trasat pe sol se află un copil care îndeplineşte rolul lupului. În fata fiecărei grupe stă câte un„ baci’’. La semnalul, „lupul’’,caută să prindă „oile’’care sunt apărate de„ baci’’.Grupa din care a fost prinsă una sau mai multe „oi’’pierde câte un punct pentru fiecare.Câştigă cei care nu au pierdut nici o„ oaie’’.

2.Lupta cocoşilor

Pe perechi , sărituri pe un picior cu dezelichibrarea adversarului prin împingere cu mâinile .Pierde cel care pune primul piciorul suspendat pe sol.

3.**Pe cărarea dreaptă**

Avem nevoie de scăunele dacă jocul are loc în interior,iar dacă se desfăşoară afară se însemnă dinainte folosinduse material din natură locul destinat pentru ,,casă'' fiecărui copil.Educatoarea propune copiilor să meargă la plimbare. Copiii merg unul după altul, spunând

Pe cărarea dreaptă noi pornim , Copiii sar cu amândouă
Printre pietricele, hopa,hop !Sărim! picioarele.

Într-o groapă am picat , buf,buf,! Copiii se aşează pe vine,apoi se
Repede ne-am ridicat,uf,uf! Îndreaptă.

Textul acesta ca şi mişcările corespunzătoare,se repetă de două ori.Apoi se continuă cu următoarele cuvinte

Pe cărarea dreaptă am tot sărit Copiii merg unul după altul ,
Până când am obosit .... parcă obosiţi.
Hai acasă, să plecăm , Copiii fug spre scăunele şi se
Uite casa noastră , acolo stăm! Aşează.

Regulile jocului

1.Toţi copii trebuie să meargă împreună, nici unul nu va rămâne în urmă.

2.Mişcările executate trebuie să corespundă textului.

3.La terminarea textului,copii trebuie să ocupe locurile care reprezintă ,''casele''.

Indicaţii pentru joc

La început educatoarea poate executa mişcările cu copiii,arătându-le cum să procedeze.Când copii se obişnuiesc cu regulile şi mişcările şi să pronunţe numai textul ,supraveghind jocul şi dând îndrumările necesare.

4.**Ursul la bârlog**

Material necesar –Material de construcţie sau o măsuţă pentru Bârlog.

Casa se alege un spaţiu din sala de grupă .

Copiii împreună cu educatoarea ,merg într-o,, pădure'',iar ursul stă la bârlog.Copii imită culesul fragilor şi murelor pe următoarele versuri

Să culegem fragi şi mure În acest timp ursul doarme în bârlogul
De la ursul din pădure său.

La un moment dat educatoarea strigă „Vine ursul'', iar copii se trântesc la podea si cel care mişcă este prins de urs şi dus la bârlogul lui. Se repetă mişcările cu textul ,apoi se înlocuieşte şi rolul ursului.

5.Cursa iepuraşilor

Colectivul este împărţit în două echipe aşezate în formaţie de şir.La semnal , primii jucători din fiecare echipă ,cu o minge medicinală între glezne ,se deplasează prin sărituri pe ambele picioare până la o linie situată la 10 metri distanţă,se intorc şi predau mingea următorilor .Câştigă echipa care termină parcursul fără a scăpa mingea.

6.Unde a ciocănit beţişorul

Copiii stau pe scăunele aşezate în cerc .Unul dintre copii stă în mijlocul cercului şi ise leagă ochii.Restul copiilor trebuie să stea în cea mai mare linişte. Educatoarea, cu un beţişor în mână, trece pe la spatele copiilor, se opreşte la unul dintre ei şi bate cu beţişorul în speteaza scăunelului apoi ascunde beşiţişorul la spatele copilului, în aşa fel ca să fie văzut de ceilalţi copii.Educatoarea trece apoi la o parte şi împreună cu toţi copiii strigă –Gata

Cel care stă în mijlocul cercului trebuie să ghicească după sunetul produs când educatoarea a bătut cu beţişorul în speteaza scăunelului unui copil la cine este ascuns beţişorul.El îşi dezleagă ochii, se duce la copilul dinspre care crede el că a venit sunetul şi caută băţul.Dacă-l găseşte , ocupă locul copilului respectiv, iar acesta vine în mijloc, se leagă la ochi şi jocul reîncepe .Dacă nu a găsit beţişorul ,jocul reîncepe încă o dată, copilul dim mijloc având voie să mai încerce o dată.

Indicaţii pentru joc

Educatoarea trebuie să explice copiilor că acest joc trebuie desfăşurat în cea mai mare linişte, căci numai aşa copilul din mijloc îşi va da seama de unde vine sunetul.Jocul este nu numai distractiv , ci şi folositor,fiindcă dezvoltă la copii atenţia şi auzul.

7.**Scoate-ţi prietenul din cerc**

Copiii sunt împărţiţi în două echipe şi stau aşezate astfel –prima echipă ocupă mijlocul unui cerc desenat pe sol, a doua stă în afara cercului. Aceştia caută, la comanda educatoarei, să-i tragă afară pe cei din cerc. Între tracţiuni se acordă pauze de odihnă.Pe parcurs se schimbă locurile între echipe.Câştigă echipa care reuşeşte să tragă din cerc un număr cât mai mare de aversari.

8.**Semănatul şi culesul cartofilor**

Se trasează pe sol o linie în spatele căreia se înşiruie jucătorii împărţiţi în mai multe echipe. În faţa fiecărei echipe, la o distanţă de 10 -15metri se desenează 3-4 cercuri la distanţe egale, iar în interiorul acestora se aşează mingi, castane, pietricele etc.La semnal, primul jucător din fiecare echipă aleargă şi culege din fiecare cerc obiectele pe care le duce celui de-al doilea,urmând ca acesta să le semene din nou. Jocul se repetă până când ultimul jucător revine în poziţia iniţială.

9.Găseşte-ţi locul

Jucătorii se aşează în cerc,fiecare marcându-şi locul printr-un semn distinctiv, obiect,linie. La primul semnal,toţi jucătorii aleargă în direcţia indicată,în jurul cercului sau altă direcţie.La al doilea semnal revin la locurile lor cât mai repede .

Avantaje şi limitări în utilizarea platformelor educaționale

Profesor: Gavrilă Georgiana
Specializarea: Limba și literatura română
Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Bâlteni
Localitatea:Bâlteni, județul Gorj

Prezint mai jos avantajele şi limitările utilizării modului de învăţare prin e-learning din două puncte de vedere. În primul rând voi analiza în paralel, avantajele şi riscurile utilizării sistemului e-learning, iar apoi voi încerca o prezentare liniară şi distinctă a avantajelor şi respectiv a dezavantajelor utilizării acestui sistem de predare-învăţare-evaluare. Astfel, pentru început, încerc să formulez un răspuns la următoarea întrebare: „Este e-learning cel mai bun mod de achiziţie a noilor cunoştinţe ?” Răspunsul este simplu: e-learning nu este cel mai bun mod de achiziţie al noilor cunoştinţe, dar este posibil să fie cel mai eficient în multe situaţii, dacă este utilizat într-un mod corect. În acest sens, voi examina în paralel câteva dintre avantajele şi riscurile oferite de sistemul e-learning: - independenţa studentului de spaţiu – studentul poate învăţa acasă într-o atmosferă relaxantă ori la locul de muncă şi în acest mod el economiseşte timp. Având în vedere necesitatea utilizării ca mediu de învăţare a reţelelor Internet sau intranet există însă riscul întreruperii comunicării cu serverul. - independenţa elevului de timp – conduce la libertate în fixarea orarului, conţinuturile educaţionale fiind parcurse în ritm propriu. În acest caz, studentul trebuie să cunoască noţiunile de bază din cadrul disciplinelor. Există şi unele riscuri dacă luăm în considerare două aspecte importante ale e-learning: comunicarea şi colaborarea, iar acestea se pot desfăşura: - sincron, în sensul că toţi participanţii se conectează în acelaşi timp şi sunt sub îndrumarea unui profesor, existând posibilitatea lucrului în comun sau a partajării informaţiei. În special comunicarea sincronă, cum ar fi chat sau videoconferinţă, depinde extrem de mult de timp deoarece toţi participanţii la curs trebuie să fie on-line în acelaşi timp, iar aceasta necesită un bun management al timpului. - asincron, dar nici în acest caz participanţii nu sunt complet independenţi de timp, deoarece nu are sens să formulezi o întrebare sau să lucrezi la un proiect comun dacă răspunsurile emise ajung cu întârziere la destinatar. Spre deosebire de învăţarea sincronă, în învăţarea asincronă interacţiunea dintre profesor şi elev se produce intermitent, în sensul că materialele necesare în instruire pot fi parcurse fără comunicare în timp real, fiind livrate de exemplu prin e-mail sau CD. - distribuirea şi diseminarea informaţiei rapid, simultan mai multor elevi – are ca rezultat creşterea ratei de achiziţie a cunoştinţelor şi este benefică pentru elevi, aceştia având acces rapid şi la surse de informaţii. Deoarece unele produse au un ciclu de viaţă scurt, diseminarea rapidă a informaţiilor aduce mari beneficii furnizorului de servicii educaţionale care poate şcolariza un număr mai mare de persoane, fără să fie afectată eficienţa instituţiei de învăţământ. - învăţarea adaptivă – în e-learning conţinuturile didactice pot fi proiectate astfel încât fiecare student să aibă posibilitatea parcurgerii materialelor în ritm propriu. Printr-o pretestare se evaluează nivelul cunoştinţelor în funcţie de care se stabilesc tipul şi stilul de învăţare, dar şi progresul pe care trebuie să-l facă elevul. Multe sisteme e-learning nu au bine definite aceste seturi de caracteristici. - creşterea motivaţiei şi asigurarea succesului şcolar prin utilizarea elementelor multimedia şi a învăţării interactive – numeroase cercetări întreprinse pentru a studia efectul utilizării multimedia în învăţare au arătat că anumite tipuri de media utilizate eficient prelungesc perioada de reţinere a cunoştinţelor. Combinarea mai multor tipuri de media într-un mod plăcut poate fi foarte eficientă, ducând la reamintirea în totalitate a întregului material. Dezavantajul este dat atât de costurile foarte ridicate necesare pentru crearea materialelor cu conţinuturi speciale (simulări, animaţii), cât şi de cunoştinţele specifice anumitor domenii. Indiferent de riscurile pe care le presupune sistemul e-learning, trebuie

respectate următoarele reguli: - să se urmărească în permanenţă atingerea obiectivelor propuse; - să se structureze conţinutul educaţional astfel încât acesta să devină accesibil pentru diverse niveluri de cunoaştere; - să conţină elemente care să orienteze studentul spre o instruire eficientă; - să stimuleze gândirea independentă; - să ofere situaţii didactice de autoevaluare. Continuăm acum cu prezentarea liniară şi distinctă a avantajelor şi respectiv a dezavantajelor utilizării acestui sistem de predare-învăţare-evaluare. Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data şi ora la care se implică în activitatea de instruire.

Faţă de sistemul tradiţional de învăţământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje: 1. Independenţa geografică, mobilitatea creează posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal şi a reţelei; 2. Accesibilitate online este o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde şi oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână, fără dependenţă de timp; 3. Prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional; 4. Individualizarea procesului de învăţare. Fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare şi se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), iar parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid şi permanent; 5. Metode pedagogice diverse. Programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online şi până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl are utilizarea diverselor medii în însuşirea cunoştinţelor au dus la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate; 6. Administrarea online. Utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor şi a serviciilor oferite în reţea; 7. Costuri reduse de distribuţie. Software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine. Totuşi, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru 13 cursuri, cazarea şi masa subiecţilor; 8. Timp redus de studiu. În unele cazuri, în funcţie de soluţia de tehnică adoptată, şi timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor, căci subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va avea nevoie doar de câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline pe computer; 9. Interacţiuni sincrone şi asincrone. Cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori şi instruiţi se pot completa; 10. Tehnologii dinamice diverse, ce permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatorii cei mai avizaţi; 11. Învăţământul online este organizat pe subiecte, spre deosebire de cel tradiţional care este organizat pe grupe de vârstă; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale.

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt: 1. Rata mare de abandon a elevilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente şi susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Elevii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional. După studiile făcute de Rovai şi Jordan de la Regent University, SUA, [23], există câţiva factori care pot influenţa abandonul şcolar şi care pot fi exploataţi pentru a limita această tendinţă: - prezenţa – tutorele şi elevul trebuie să fie prezenţi chiar şi într-o comunitate virtuală; - egalitatea – trebuie să se manifeste prin aceea că tutorele va modera activitatea în aşa fel încât toţi participanţi să aibă oportunitatea de a interveni într-un anumit subiect de discuţie; - grupuri de lucru cât mai mici, care să permită o mai bună împărţire a sarcinilor şi activităţilor; -

stilul de predare şi gradul de însuşire al cunoştinţelor reprezintă un factor important. Aceasta înseamnă folosirea unor formate de cursuri online specifice acestui tip de educaţie şi care să se adapteze cunoştinţelor subiecţilor. 2. Este necesară o experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor, cursanţilor solicitându-li-se anumite cunoştinţe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem e-learning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunoştinţe tehnice suplimentare. Pentru a minimiza acest dezavantaj, clientul poate folosi un browser web. Există cazuri în care această abordare nu este posibilă. În acest caz este necesară modularizarea aplicaţiei, realizarea unui kit de instalare şi a unui ghid al utilizatorului. În cazul în care sistemul prezintă o multitudine de funcţiuni care nu sunt modularizate, utilizatorul are reţinere în utilizarea acestora şi, în consecinţă, este diminuată eficienţa sistemului în sine. 3. Costuri mari pentru proiectare şi întreţinere – acestea includ şi cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informaţiilor în reţea, întreţinerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educaţional clasic, acestea sunt net mai mici. Cu toate aceste dezavantaje sau limitări, experienţa platformelor elearning deja funcţionale a demonstrat faptul că participanţii la educaţie prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual şi intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii şi respectiv, însuşirii de cunoştinţe prin acest modern şi eficient tip de educaţie.

BIBLIOGRAFIE

- "What is the difference between the Web and the Internet?". W3C Help and FAQ. W3C. 2009.
- "World Wide Web Timeline". Pews Research Center. 11 March 2014. Retrieved 1 August 2015. Dewey, Caitlin (12 March 2014).
- "36 Ways The Web Has Changed Us". The Washington Post. Retrieved 1 August 2015. • "Website Analytics Tool". Retrieved 1 August 2015.
- Ghid de bune practici pentru securizarea calculatoarelor și rețelelor personale (www.cert.ro)
- Ghid de Bune Practici Pentru Securitate Cibernetică (www.sri.ro)

TRECEREA LA SISTEMUL ONLINE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Profesor: Vuc Adela-Lavinia
Specializarea: Limba franceză
Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Bâlteni
Localitatea: Bâlteni, județul Gorj

În contextul închiderii școlilor din cauza pandemiei de SARS-CoV-2, Ministerul Educației a emis în data de 21.04.2020 ordinul nr. 4135 / 21.04.202020. Măsurile prevăzute în acest ordin sunt instituite la mai mult de o lună de zile de la instituirea stării de urgență21 și fac deja obiectul a numeroase dezbateri privind justețea, echitatea sau posibilitatea / realismul implementării lor. Putem nota aici faptul că timp de o lună de zile (din care două săptămâni au fost oficial „vacanță școlară”, în perioada 6 - 21 aprilie nefiind programate cursuri) Ministerul Educației nu a comunicat nicio decizie privind derularea activităților educaționale, în contextul suspendării acestora în varianta clasică. Singura „intervenție” a Ministerului a fost, în această perioadă, o „Scrisoare adresată cadrelor didactice din învățământul preuniversitar” datată 30 martie22 . Întrucât nu putem considera o ”scrisoare” un document de politică educațională, ne vom referi în cele ce urmează exclusiv la ordinul din 21 aprilie, aflat în prezent în vigoare. Presupunem că, în perioada 16 martie - 21 aprilie, activitățile didactice s-au desfășurat în funcție de bunăvoința profesorilor, ad-hoc, fiind condiționate de accesul la resurse proprii (al cadrelor didactice și ale familiilor elevilor) precum laptop/tabletă/telefon mobil, o conexiune la internet și de nivelul competențelor digitale deținute de aceștia23 (nu au existat decizii unitare nici la nivelul școlilor în absența unei infrastructuri digitale care să poată fi folosite, în aceeași școală unele cadre didactice au derulat activități educaționale online, altele s-au limitat la transmiterea de mesaje prin intermediul aplicațiilor de mesagerie). Nivelul competențelor de tehnologia informației ale cadrelor didactice din învățământul preuniversitar nu poate fi evaluat, în condițiile în care doar 4% din totalul cursurilor de formare organizate de Casele Corpului Didactic în perioada 2013-2018 au vizat dezvoltarea competențelor digitale/utilizarea TIC în procesul de predareînvățare-evaluare24 . Raportul care viza identificarea nevoilor de formare pentru cadrele didactice nota faptul că doar 10% din acestea au declarat că ultimul curs la care au participat a avut tematica competente TIC/digitale în procesul de predare - învățare - evaluare (p. 35). Cu toate acestea, experții în educație intervievați în cadrul proiectului CRED discutau despre nevoia cadrelor . Au existat numeroase programe de formare a competențelor digitale destinate profesorilor începând cu Proiectul pentru Învățământ Rural - PIR (finanțat printr-un împrumut al Băncii Mondiale, implementat în perioada 2003-2009) și terminând cu proiectul mai recent Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți - CRED (finanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Capital Uman 2014 – 2020, implementat în perioada 2017-2021). Participarea elevilor la activitățile educaționale online, în această perioadă, a depins de accesul acestora la infrastructura casnică și dotarea gospodăriilor cu conexiune la internet, cu laptop / computer personal / imprimantă (sau telefon mobil sau tabletă), precum și de sprijinul pe care părinții l-au putut oferii propriilor copii în accesarea lecțiilor și a resurselor de învățare oferite de cadrele didactice. Principalele obstacole pe care elevii le întâmpină în noul context sunt legate de resursele tehnice necesare: lipsa unui computer/tabletă/telefon mobil, lipsa competențelor digitale, inclusiv de a utiliza instrumente specifice învățării online, lipsa de acces la internet, imposibilitatea de a avea un program structurat de lucru mediat de resurse digitale. În această perioadă, de dinaintea vacanței de Paști, organizarea ad-hoc a educației la distanță a presupus în cvasi-totalitate (91% dintre răspunsuri) utilizarea aplicațiilor de transmitere a mesajelor scrise sau a

imaginilor (de exemplu: WhatsApp), convorbiri telefonice directe între cadrele didactice și elevi, diferite site-uri cu conținut educațional și, abia pe ultimele locuri, platformele care permit organizarea conținutului educațional într-un format dedicat acestui mod de interacțiuni în procesul educațional (moodle, Google Classroom, etc.) sau platformele care permit conferințe video cu un număr ridicat de utilizatori (Webex sau Zoom). Accesul la resurse al elevilor poate fi estimat pe baza datelor statistice disponibile. Conform datelor înregistrate de Eurostat, 92% din gospodăriile din mediul urban aveau în 2019 acces la internet, 83% în orașe mici și suburbii și 77% în mediul rural. Totuși, accesul la internet în funcție de veniturile gospodăriilor arată faptul că doar 6 din 10 din cele mai sărace gospodării din România au acces la internet, spre deosebire de cele mai bogate care au în totalitate acces la internet (Eurostat, indicator [isoc_ci_in_h]). În România 18% din populația cu vârste cuprinse între 16-74 ani nu a utilizat niciodată internetul, potrivit datelor publicate de Eurostat. Doar 57% din populația României folosește zilnic internetul (Eurostat, indicator [tin00028]). Nivelul de școlaritate, mediul de rezidență și nivelul veniturilor sunt de asemenea relevante. Doar 50% dintre persoanele care au absolvit cel mult gimnaziul sau dintre persoanele care se află în sărăcie extremă sau risc de sărăcie folosesc zilnic internetul. Totodată, doar 64% dintre persoanele domiciliate în mediul rural utilizează internetul cel puțin o dată pe săptămână. Principalele cinci motive pentru care internetul era folosit în anul 2019 în România erau: participarea pe rețele de socializare; apelarea audio-video; primirea și trimiterea e-mailuri; citirea știrilor, ziarelor și revistelor; socializare pe chat (Eurostat, indicator [isoc_ci_ac_i]). Dintr-un sondaj online realizat Organizația Salvați Copiii în anul 2018 pe tineri cu vârste cuprinse între 12-17 ani, utilizatori de internet, principalele concluzii care se desprind sunt următoarele27: elevii încep să folosească internetul în jurul vârstei de 9 ani; aproape toți elevii care au răspuns la sondaj folosesc ”smartphone-ul” pentru a accesa internetul; aproximativ 40% dintre respondenți au declarat că nu folosesc internetul cu un scop anume. Principalele motive pentru care tinerii folosesc internetul sunt în ordine: pentru a se informa; pentru a comunica cu grupul de prieteni; pentru a comunica cu părinții sau profesorii. Într-un context educațional, aproximativ trei sferturi dintre respondenți au declarat că folosesc internetul împreună cu profesorii, deși 40% nu se simt încurajați să folosească internetul la școală. Datele trebuie interpretate cu precauție întrucât sondajul nu este reprezentativ la nivel național pentru grupul de vârstă 12-17 ani, fiind selectat un eșantion de tineri care utilizează în mod uzual internetul (situație care cel mai probabil exclude elevii din zone socio-economic dezavantajate). Datele colectate în cadrul testărilor PISA 2018 contribuie la clarificarea contextului de politici publice cu care ne confruntăm. Una dintre dimensiunile analizate, pe baza răspunsurilor directorilor școlilor (cele mai multe dintre ele licee) a fost pregătirea școlilor pentru învățarea digitală. Pornind de la studiul PISA, în contextul pandemiei de SARS - CoV - 2, trei dimensiuni sunt importante în analiza cadrului în care se face trecerea la procesul de învățare online: accesul la internet; decalajul de utilizare al instrumentelor digitale între elevi; decalajul digital între școli care se referă la capacitatea acestora de sprijini învățarea în context digitalizat. Statutul socioeconomic al elevilor se asociază negativ cu fiecare dintre aceste dimensiuni, astfel, elevii dezavantajați au acces mai limitat la internet, au competențe de utilizare mai reduse și învață în școli cu resurse digitale mai puține. Potrivit analizelor realizate de Moreno și Gortazar (2020), în România, 35% din elevii care au participat la testele PISA învață în școli care dispun de o platformă online de învățare, valoare care plasa România în ultima parte a clasamentului țărilor participante. În schimb, în ceea ce privește competențele tehnice și pedagogice de a integra dispozitive digitale în procesul de predare, peste 75% dintre directorii unităților școlare din România au răspuns că elevi învață în școli în care profesorii dispun de astfel de competențe. Nu în ultimul rând, în liceele din România mai mult de jumătate dintre elevi învață în școli în care există resurse profesionale prin intermediul cărora profesorii învață cum se utilizează instrumentele digitale31 . Analiza datelor brute disponibile în baza de date

PISA (2018) ne oferă unele indicii suplimentare. Directorii unităților școlare cuprinse în eșantionul național care a participat la testarea PISA apreciază pozitiv calitatea conexiunii la internet disponibilă la nivelul unității școlare. Însă, mai mult de 50% dintre directori consideră că echipamentele tehnice aflate la dispoziția școlilor sunt insuficiente (52,7% dintre răspunsuri) și cu performanțe tehnice slabe. Mai mult, 53% dintre directori reclamau absența unor licențe pentru programe (software) adecvate care să permită utilizarea echipamentelor existente. În ceea ce privește existența platformelor online care să susțină procesul didactic aproape 69% dintre directorii chestionați în 2018 au răspuns că în școlile lor acestea nu existau. Nu este lipsit de importanță să amintim aici faptul că România a fost printre singurele 7 state la nivel mondial care a susținut testarea PISA în formatul clasic, pe hârtie. Toate celelalte state au optat pentru susținerea testării on-line, pe computere. Toate aceste date sugerează că nu este foarte realist să plecăm de la presupoziția că trecerea la predarea exclusiv online se poate face cu ușurință. Dincolo de faptul că există gospodării care nu au acces la internet sau semnal la telefon, ori nu au un computer/laptop/tabletă/telefon mobil, precum și un nivel al competențelor digitale destul de scăzut, autoizolarea la domiciliu și mutarea procesului educațional exclusiv în spațiul domestic a generat și alte situații complicate. Pot exista cazuri în care familiile cu mai mulți copii trebuie să împartă resursele TIC și spațiul de lucru pentru copiii și pentru propriul serviciu (în cazul persoanelor care lucrează de acasă). Părinții fără competențe digitale, mai ales cei care nu lucrează de acasă și sunt plecați în timpul zilei, nu pot sprijini copiii în vederea utilizării adecvate a resurselor online, iar imposibilitatea interacțiunii fizice face dificilă învățarea în grupul de egali. Accesul de pe telefonul mobil la internet poate să nu fie suficient pentru a susține un proces îndelungat de învățare, în contextul în care tranziția spre online presupune mai mult decât întâlniri prin intermediul platformelor audio-video sau teme trimise prin aplicații de mesagerie. Întreaga metodologie de predare / învățare trebuie transferată online, fiind necesară o reorganizare sistematică a procesului de învățare prin intermediul computerului. Alte aspecte importante sunt lipsa accesului la o imprimantă și consumabile necesare tipăririi fișelor de lucru sau a materialelor primite, copii care rămân singuri acasă; stres generat de riscul de îmbolnăvire și de șomaj.

Bibliografie

[1] Joiţa, E. „A deveni profesor constructivist”, Editura didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2008

[2] Petrovici, A., 2015, Resurse MOODLE de predare - învăţare cu conţinut interactiv, Arad

[3] http://www.screenr.com/ ; http://www.edrawsoft.com/

[5] http://flippedclassroom.org/

[6] Petrovici, A., Ciobanu, E., The lesson, Moodle teaching-learning resource with an interractive content - eLSE, Bucharest, 2016

ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN FORMAREA PROFESIONALĂ A ELEVILOR

Profesor: Vuc Mihai
Specializarea: Matematică
Unitatea de învățământ: Liceul Tehnologic Bâlteni
Localitatea: Bâlteni, județul Gorj

...educaţia trebuie să prevină utilizările oarbe ale noilor tehnologii informatice în comunicare, să împiedice înstrăinarea omului, să lupte contra dorinţei de divertisment permanent, contra fricii nejustificate faţă de noile tehnologii informatice în comunicare, să prevină diminuarea spiritului creativ." G. de Landsheere

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de TIC în ultimii ani a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator (IAC). Pe fondul schimbării tehnologiei și al paradigmei învățării, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei preuniversitare și de eliminare a graniţelor dintre elevi, noi perspective s-au deschis pentru procesul educaţional preuniversitar. Astfel, acesta va fi completat cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elemente inovative tehnologice (cloud computing, aplicații și baze de date distribuite, tehnologiile mobile) la fel ca și pe elemente inovative conceptuale, aplicabile (analiză și diseminare, platforme colaborative, web 2.0, web 3.0 și derivate ale noțiunii). Modelul comunicării unidirecţionale, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În mediul educaţional 2.0, elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Mai mult decât atât, utilizarea tehnologiilor web 2.0 face posibilă personalizarea procesului didactic. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional. Disciplinele de tehnologia informației și a comunicațiilor vin în sprijinul celorlalte discipline, ele fiind cele dezvoltă competențele digitale ale elevilor, competențe atât de necesare în digitalizarea procesului de învățământ, precum și în formarea personală și profesională a elevilor. În sprijinul acestei afirmații, voi prezenta câteva platforme utilă în activitatea de predare – învățare - evaluare: Un exemplu de platformă web 2.0 ce permite utilizatorilor să încarce cu uşurinţă fotografii, clipuri video, texte, audio, oferind posibilitatea creării unui mediu unic online, interactiv îl reprezintă platforma Glogster. Aceasta poate fi accesată http://edu.glogster.com/ și reprezintă un mediu digital creativ pentru profesori și elevi, cu scopul de a-i ajuta pe elevi în procesul învăţării şi de a face acest lucru într-un mod mai distractiv; O interfaţă simplă şi uşor de conceput pentru a introduce elevilor conceptele de bază; O serie de mecanisme de lucru în echipă pentru a permite utilizatorilor să publice şi să le împărtăşească altora propriile creaţi; Un valoros instrument de învățare în care pot fi integrate mai multe discipline de bază, inclusiv matematica, ştiinţă, istorie, tehnologie, artă, fotografie, muzică etc.; Un instrument care favorizează dezvoltarea abilităţilor elevilor, înregistrând progrese la diferite niveluri; O platformă de învățare virtuală, digitală adresată tuturor indiferent de vârstă, sex, nivel de pregătire, tip al școlii, locație etc Kahoot! este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională, accesibilă la adresa https://kahoot.com/. Lansat în martie 2013 în Norvegia, Kahoot! este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări. A fost proiectat pentru a fi accesibil la clasă și alte medii de învățământ din întreaga lume. Platforma este utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Pentru aceasta se pot folosi testele existente pe platformă sau fiecare utilizator are posibilitatea să își creeze propriile teste. Participarea elevilor se face cu ajutorul unui dispozitiv conectat la Internet: computer, telefon, tabletă etc. necesar pentru a selecta

răspunsul/răspunsurile corecte. Conectarea la test se face prin introducerea de către elevi a codului PIN furnizat profesorul care l-a propus. În stabilirea câștigătorului contează corectitudinea răspunsului și rapiditatea cu care s-a răspuns. Expeditions: aplicația pentru excursii virtuale la clasă Google Expeditions este o platformă dezvoltată de Google care oferă profesorilor posibilitatea să ducă elevii și studenții în excursii virtuale în diverse locuri din lume, de la muzee, excursii subacvatice și chiar explorări în spațiu, totul prin integrarea de conținut de tip VR (realitate virtuală) în curricula existentă pentru diverse discipline (de ex. științe, istorie, artă, literatură și limbi străine și multe altele). Peste 1 milion de elevi și studenți din 11 țări folosesc Google Expeditions în timp ce 83% dintre profesori consideră că realitatea virtuală poate avea un efect pozitiv asupra elevilor. Aplicația pentru educație Expeditions oferă o serie de colecții de panorame de realitate virtuală 360° și imagini 3D însoțite de detalii, puncte de interes și întrebări care le fac ușor de integrat în curricula școlară. Google consideră realitatea virtuală un instrument digital care are puterea să transforme și să inoveze predarea și învățarea și de aceeea lucrează împreună cu parteneri de prestigiu la crearea de conținut educațional personalizat pentru platforma Expeditions (de exemplu muzeele partenere Google Cultural Institute, inclusiv din România). Google Cultural Institute Explorează colecții de artă și cultură din peste 1000 de muzee din toată lumea , inclusiv din România; YouTobe Edu Descoperă, vizionează și distribuie videoclipuri educaționale utile pentru predare; Khan Academy Una dintre cele mai cunoscute platforme de învățare digitală din lume GO-LAB Laboratoare de știință online: astronomie, fizică, geografie, biologie și matematică; Space Awareness Explorează spațiul cu resurse educative, articole, jocuri și interviuri în 11 limbi; Hour of Code Sărbătoriți Ora de programare, activități pentru elevi și resurse pentru profesori; World Education Games Cea mai mare competiție de jocuri educaționale din lume; Platforma educațională mykoolio.com se bazează pe o tehnică de predare modernă. Aceasta diferă foarte mult de cea clasică, fiind sub forma unor jocuri educative interactive unde consolidarea cunoştinţelor constituie un rol foarte important, iar evaluarea se realizează într-o manieră atractivă și adaptată nevoilor elevilor.Prin această nouă metodă, copilul nu mai este doar simplu ascultător al lecțiilor, el poate lua parte la procesul de predare. De asemenea, are și posibilitatea de a reveni la anumite informații ori de câte ori dorește și poate selecta exact ceea ce consideră el că trebuie să aprofundeze.

Bibliografie:

1. http://edu.glogster.com/
2. https://kahoot.com/
3. https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/
4. https://www.mykoolio.com/

ȘCOALA ONLINE

Profesor învățământ primar-COLȚ RODICA
Școala Gimnazială ”Mihai Eminescu” , Brăila

Școala online nu este o activitate educațională complet diferită de cea care presupune predarea în mod personal, dar presupune cunoașterea tehnicilor și a celor mai bune practici pentru ca obiectivul să fie îndeplinit. Situația în care ne aflăm ne-a determinat să fim martorii unei schimbări fundamentale, o adevărată revoluție, în tratarea procesului didactic dintr-o altă perspectivă, prin schimbarea în totalitate a interacțiunii fizice cu elevii cu întâlnirile prilejuite de aplicațiile din mediul virtual.

Noua abordare a procesului educațional trebuie să fie direcționată în sensul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor, deoarece nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea online în totalitate. Cadrele didactice au fostnevoite să se adapteze rapid, să se informeze, să se formeze, să pună în practică derularea activităților didactice exclusiv prin mijloace moderne de comunicare. Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, care a fost initial abordată cu neîncredere de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi.

Desfășurarea procesului educaţional exclusiv online, pentru cadrele didactice din ciclul primar impune colaborarea cu familiile elevilor, sprijin din partea acestora, deoarece copiii nu posedă deprinderile necesare pentru a lucre pe platforme sau cu aplicațiile utilizate. Elevii depind de părinți deoarece nu au propriul telefon pentru a se conecta (elevii din clasa pregătitoare, clasa I) și este necesar stabilirea unui program astfel încât adulții, care nu sunt disponibili dimineața din cauza serviciului, să fie acasă pentru a-i ajuta.

Aplicația **Google Classroom** este un instrument complex pentru gestionarea unei clase virtuale. Când sarcinile de la toate disciplinele vin pe o singură platformă și comunicarea se realizează în același loc, este mai ușor să urmărești, să coordonezi întreaga activitate.

Avantajele oferite pentru profesori:

- organizarea optimă a lecțiilor, eficientizarea timpului
- crearea, colectarea și notarea temelor în mediul online
- posibilitatea cadrelor didactice de a oferi feedback direct fiecărui elev, postarea unor anunțuri și întrebări de către ambele părți

Am folosit și folosesc această platformă , nu înainte de a mă familiariza cu toate oportunitățile oferite , care s-au dovedit a fi foarte eficiente. Inițial am folosit această aplicație la predarea conținuturilor , la crearea temelor și transmiterea acestora elevilor, iar pentru facilitarea înțelegerii noțiunilor și cerințelor, am folosit ca suport fișe, link-uri pe care le inserez, ppt-uri, filmulețe de pe youtube

Elevii au fost foarte încântați.Părinții i-au sprijinit, i-au filmat (pozat) în timp ce realizau activitați , dar și rezultatele obținute ,postându-le apoi pe Google Classroom . Pentru a-i determina să fie conștiincioși, avem posibilitatea ca, atunci când postăm temele pentru acasă, să le stabilim termen de predare.Google Classroom oferă această posibilitate. Acest lucru îi va face pe copii să fie responsabili. După corectarea temelor, elevii primesc feedback, aprecieri, deoarece impactul este deosebit asupra lor.

În procesul de predare, din aplicația Google Classroom, folosesc aplicația Meet, o platformă de comunicare instant prin video și chat prin care se poate partaja ecranul, se pot împărtăși link-uri.

Google Classroom ne oferă posibilitatea să-i evaluăm pe copii prin crearea de chestionare, chiar de la clasa I. Putem insera imagini suport, iar întrebările pot fi variate: cu răspuns închis, răspuns scurt, răspunsuri multiple, variante de răspuns cu selectare de casetă. Chestionarele pot fi folosite la sfârșitul unei lecții sau pot fi date în completarea temei pentru acasă.

Pentru cadrele didactice, Google Classroom vine în ajutor prin faptul că are ca instrument de organizare a documentelor (fișe, chestionare, ppt-uri,) Drive-ul. Folosirea calendarului este utilă, deoarece oferă o imagine de ansamblu a conținuturilor pe care le-am predat, a termenelor.

Activitatea sincron, trebuie susținută și de cea asincron. Activitatea elevilor de acasă, este foarte importantă. Cadrul didactic trebuie să aibă în vedere în stabilirea acestora cantitatea și calitatea. Munca independentă, exercițiile cu rol de consolidare, lecturile suplimentare, compunerile, proiectele, au rolul de a utiliza cunoștințele asimilate, dezvoltă creativitatea, imaginația, atenția, deprinderile de lucru cu manualul și alte surse de informare.

Educația digitală reprezintă o oportunitate modernă și nouă al cărei rol nu este de a înlocui contactul față în față ci de a fructifica posibilități alternative de învățare. Ele nu pot substitui procesul de predare- învățare-evaluare realizat la clasă în care elevul utilizează manualul, caietul, fișele de lucru independent, proiectele de grup, scrisul la tablă, răspunsurile orale, colaborarea, socializarea. Dar, în această epocă în care digitalizarea este inevitabilă și necesară, includerea aplicațiilor își demonstrează utilitatea.

În perioada desfășurării școlii online, trebuie să ținem cont de anumite **reguli**. Acestea se pot aplica și în momentele de normalitate, dar care presupun și utilizarea instrumentelor digitale:

- Orarul școlar tradițional NU poate fi transferat la programul de lucru online
- Timpul de lucru la calculator al elevilor trebuie să fie bine stabilit (ciclul primar- 90 min., ciclul gimnazial- 120/150 min., ciclul liceal- 180/210 min.)
- Pentru activitățile sincrone și asincrone trebuie alese teme, instrumente digitale, soft-uri, aplicații, ce se potrivesc cel mai bine cu planul de predare, aprofundare, exersare.
- Toate activitățile sincron trebuie planificate din timp și organizate foarte bine
- Este necesar să prezentăm părinților și elevilor platforma, dispozitivele digitale, modul de lucru cu aplicațiile.
- Avem nevoie de: răbdare, empatie și flexibilitate, abordare treptată, conștientizare, regularitate, sprijin și comunicare continuă între elevi, părinți, colegi.
- Avantajul învățării de la distanță, asincronă, este că permite o diferențiere reală și o personalizare a sarcinilor.
- Feedback-ul este necesar și trebuie să fie din ambele părți: cadru-didactic/elevi, cadru didactic/ părinți.

Scopul instrumentelor digitale este de a spori procesul de învățare prin faptul că vin în sprijinul sau în completarea celor învățate la clasă, pun la dispoziția profesorilor modalități moderne de predare și evaluare. Trebuie să ne gândim la o reinterpretare a rolului cadrelor didactice și al elevilor. Noi, cadrele didactice, suntem facilitatori, care creem contextul în care poate avea loc învățarea: prin întrebări, prin instrumente, prin crearea unei etici de muncă adecvate și prin relații umane care să transmită încredere și susținere astfel încât procesul educațional să aibă reultatele așteptate.

Bibliografie:

- Constantin Cucoș, Olimpius Istrate, Ion –Ovidiu Pânișoară, Petre Bodnariuc, Simon Vela, „Școala online- elemente pentru inovarea educației” , Ed.Universității, București, 2020
- http:// www.e-școala.ro/ Proiectul Școala Online

- www.didactic.ro/materiale-didactice

Școala de acasă, învățământul on-line

Autor: prof. Tankó Csilla
Liceul Tehnologic „Gábor Áron” Vlăhița

Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi, profesori, o mare provocare . Ce se întâmplă cu elevii, cu școlile, cu sistemul de predare-învățare-evaluare?

Învățământul on-line reprezintă o formă de învățare la distanță, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare-evaluare, a redevenit proces educațional la distanță. Cu toții ne-am mutat activitatea în mediul on-line, am făcut cunoștintă și am ”îmblânzit” aplicații care facilitează învățarea la distanță. Continuăm, în mediul on-line, să oferim educație și să ne îndeplim misiunea noastră. Învățământul la distanță desemnează o nouă experiență.

Platforma Google-Classroom sau Zoom, ne pune la dispoziție cadrul virtual în care putem comunica cu elevii (inclusiv cu părinții) sub forma propunerilor de teme sau proiecte, cu conținuturi adecvate programei și planificărilor didactice, cu posibilitatea de a stabili termene de predare a proiectelor sau de a oferi feedback-uri de modelare a performanței. Platforma reprezintă, în această perioadă „altfel”, modalitatea prin care transmitem elevilor noștri mesajul de normalitate și educație în orice condiții.

Tehnologia asigură o comunicare elegantă, dar oare poate substitui acea comunicare față în față? Toate clipurile video sau fotografiile reprezentând rezultatul/produsul activității sunt trimise pe grupul de lucru al cadrelor didactice și, firește, oferim feedback fiecarui elev în parte. Acest lucru îi motivează pe copii şi îi antrenează, într-un mod fericit, în toate activităţile de acest gen. Mai mult, profesorii inițiază chiar și concursuri on-line. Așadar, în vremuri excepționale, educația la distanță devine o soluție viabilă. Și credem că funcționează pentru că e pusă în slujba celor care își doresc să învețe.

Într-adevăr, implicarea resurselor digitale în procesul educațional, care să corespundă nevoilor și particularităților grupului de elevi, este o adevărată provocare.

Ne propunem să ținem o legatură cât mai apropiată cu elevii, astfel cât să trecem cu bine peste acest moment dificil. Credem că feedback-ul în timp util este esențial pentru învățarea elevilor; acest lucru este valabil mai ales în mediile de învățare on-line, atunci când elevii nu sunt în măsură să pună întrebări, așa ar fi în mod normal, în cadrul clasei

CUM NE ADAPTĂM LA PREDAREA ONLINE

PROF. ÎNV. PRIMAR DRĂGAN JULIETA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SPIRU HARET” OLTENIȚA, JUD. CĂLĂRAȘI

Sistemele educaționale din întrega lume trec zilele acestea pri nevoia de a se reinventa, data fiind situația în care milioane de elevi își petrec zilele în casele lor, la fel și profesorii acestora. Ce putem face însă în aceste vremuri ca să continuăm să învățăm și actul educașional să se întâmple? Cum ne adaptăm la învițarea on-line? Cum ne poate ajuta tehnologia, acolo unde ea există și cum influențează aceasta procesul de învățare? Sunt întrebările care ne frământă în aceste zile și la care trebuie să le găsim cât mai repede răspunsuri.

Metodele de prredare aplicate în clasă au impact puternic asupra educației. Practic, mult din calitatea actului învățării, atârnă pe umerii dascălilor, că 30% din succesul învățării depinde de comportamentul profesorului. Așadar la competențele pe care fiecare professor le dezvoltă în relația cu elevii săi, iar acestă relație continua să fie la fel de importantă și în mediul online.

Cercetările care s-au făcut pe acestă temă au descoperit mai multe studii care vorbesc atât despre avantajele cât și despre dezavantajele învățării online. Un set de studii realizate de Departamentul de Educație al Statelor Unite vorbesc pe de-o parte de faptul că rezultatele învățării online păreau a fi la fel ca în cursurile tradiționale, cât și faptul că studenții în condiții de învățare online s-au comportat într-o manieră mai bună decât cei care primesc instrucțiuni față în față. Alte studii de dată mai recentă vorbesc despre faptul că instrucțiunile care combină elementele online cu cele tradiționale, față în față, au avantaj mai mare în raport cu instrucțiunile fie numai fățăn față, fie pur online. Aceleași studii vorbesc despre faptul că cel mai mare impact al învășării online este înregistrat la adolescenții de liceu.

O echipă de cercetători de la Universitatea Harvard au ajuns la concluzia că intercalarea conținuturilor multimedia și a materialelor de învățare online, cu teste scurte, la interval de timp regulate, pot îmbunătăți implicarea elevilor în actul de învățare. Cercetările au arătat că utilizarea acestor teste a redus aproape la jumătate (42%) distragerea elevilor, cât și creșterea considerabilă a notelor obținute de aceștia.

E important ca elevii să fie ținuți în continuare aproape de învățare în toată această perioadă, astfel încât, în momentul când se întorc la școală, readaptarea să fie mai ușoară. Datele arată că după o perioadă lungă de timp, de câteva săptămâni, petrecută doar în online motivația dispare și că este tot mai dificil să-I ții mai implicate pe copii, dar nu este imposibil.

Părinții spun present la educație. În situația în care ne aflăm astăzi, statul asigură concediu unuia dintre părinți, pentru a se ocupa de educația copiilor în toată acestă perioadă. Profesorii pot lucra cu aceștia, pentru educația celor mici. Ei pot veni cu instrucțiuni clare în online, iar părinții pot dezvolta temele cu copiii în offline.În felul acesta se pot dezvolta relații între școală și familie, părinții pot înțelege mai ușor și pot empatiza mai mult cu efortul unui cadru didactic și să fie alături de școală, în tot ceea ce întreprinde ea. Se dezvoltă astfel relația professor – părinte. Părinții pot explora împreună cu copiii diferite platform, instrumente online și astfel învățarea se petrece și la adulți.

Punți digitale între profesori. Adaptarea la predarea în online încurajează profesorii să colaboreze între ei, împărtășindu- și materialele și practicile pedagogice mult mai ușor, la distanțe foarte mari. Sunt profesori care au predat online și care sunt mai familiarizați cu unele metode, iar mulți dintre aceștia își doresc să împartă din cunoștințele și experiența lor cu cei care au nevoie de sprijin.

Mutarea cursurilor în online încurajează elevii să aibă mai multă autonomie în învățare, folosindu- și la maxim creativitatea. Totodată mutarea temporară a procesului de învățare în online, poate susține ritmul învățării și poate crește încrederea elevilor în capacitățile și resursele proprii pentru a fi autodidacți. De altfel învățarea continua pe tot parcursul vieții adulte, este guvernată de capacitatea de a fi autodidact. Confortul a crescut, fiind într- un spațiu personal atât poate pentru elev, cât ăi pentru professori. Nu mai există gălăgia la nivelul de management al clasei, dinamica se schimbă, iar părinții pot asigura cadrul potrivit pentru învățare. Copiii au mai mult timp de odihnă, nu trebuie să se mai trezească foarte de dimineață pentru a lua mijloace de transport în comun, se reduce din gradul de oboseală, părinții pot monitoriza mult mai îndeaproape activitatea copilului, stilul alimentar pe care îl adoptă acesta.

Un alt aspect foarte important, care a fost surprins în această perioadă, vine din partea Ancăi Nedelcu, professor universitar la Universitatea București, Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației, care vede și dintr-un alt unghi procesul respective. „În aceste zile nu vorbim doar despre o trecere a interacțiunilor didactic ce în lumea online, posibile doar în anumite medii, cele privilegiate, cu acces lainternet și computer. Vorbim despreo școală care trebuie să rămână un reper de siguranță și predictibilitate, despre profesori creative, bucuroși de întâlnirea inedită, mediate digital cu elevii, care inspiră încredere ăi protecție. Discuția în aceste zile este despre copii, cei care își mențin bucuria de a învăța în orice context, care nu se simt abandonați de adulții din jurul lor. Este o discuție despre ghiozdan cu expresii, analize gramaticale, hărți dar, în același timp, unele pline de încredere și siguranță. Învățarea există și în online, iar pentru școli, profesori, părinți și elevi înseamnă doar noi ferestre pentru educație.

Tot ceea ce înseamnă process educational de predare, învățare și posibil, în curând de verificare și notare este recunoscut sub titulatura de process educational la distanță. Cu această ocazie activitatea s-a mutat în mediul online și a avut loc o„ îmblânzire” a aplicațiilor care facilitează învățarea la distanță și care urmărește să ofere aceeași educație de înaltă calitate. Învățarea la distanță desemnează o nouă experiență de învățare pe care elevii și profesorii o experimentează cu success în această perioadă.

Practica online de până acum ne-a oferit situații variate în care strategiile didactice au devenit, cumva, mai flexibile și se propun recomandări pentru acest tip de învățământ în această perioadă:

- Asigurarea unei comunicări clare, nuanțate, explicite și în același timp, ferme în cazul în care elevii adresează întrebări și omiterea unui așa zis „dialog suprapus” astfel încât într- un timp limitat elevii să poată oferi clarificări specifice obiectivelor de învățare, cerință – sarcină;
- Monitorizarea continua și activă a e-mail-lui de către fiecare cadru didactic, platformei utilizate, chiar a telefonului mobil în vederea asigurării unei comunicări eficiente și optime, de support cu toți părinții elevilor implicate în acest process de învățare;
- Evitarea cu excepția cazului în care sunt programate cu atenție și limitate conversațiile on-line îndelungi, fără eficiență didactică sau afectivă;
- Evitarea solicitării imprimării (listării) tuturor fișelor de lucru individual recomandate. Toate activitățile ar putea fi finalizate pe un dispozitiv sau încărcate ca imagini.;
- Asigurarea și respectarea sistematică a activităților de pregătire teoretică și metodică, individuală sau de grup a cadrelor didactice pe totparcursul perioadei în care unitățile de învățământ sunt închise.

Așadar, în vremuri excepționale, educația la distanță devine o soluție viabilă. Și credem că funcționează pentru că este pusă în slujba celor care își doresc să învețe.

Într- adevăr implicarea resurselor digitale în procesul educational, care să corespundă nevoilor și particularităților grupurilor de elevi, este o adevărată provocare.

Învățământul online deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordinate și corect etapizate. Se văd acum multitudinea de platform și softuri educaționale online care abundă media în toată această perioadă. Învățământul online reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învvățământ classic, traditional, față în față sau adecvată unor contexte special, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie când întregul system de învățământ public și privat, indiferrent de nivel sau ciclu curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

ACTIVITĂȚI DIDACTICE ON-LINE PENTRU DISCIPLINE ECONOMICE. ANALIZĂ S.W.O.T.

Prof. gr. I Angelica Mioara TÎRNĂ
Liceul Tehnologic ”Mircea Vulcănescu”, București

Introducere. Analiza de tip SWOT este o metodă modernă care se pretează a fi utilizată în diverse domenii de activitate. Aceasta presupune a lua în considerare mediul intern în care se desfășoară o anumită activitate (în cazul de față activitatea didactică) prin sublinierea punctelor tari (atuuri) și a celor slabe. Evident contează și mediul extern care generează o serie de oportunități (care trebuie a fi utilizate la maxim pentru eficiența activităților didactice) la care se adaugă și riscurile generate de care trebuie să se țină seama pentru optimizarea activității.

Punctele tari ale activității didactice pentru disciplinele economice au în vedere proiectarea în sistem on-line a lecțiilor, profesorul și elevii:

- procesul de învățare are caracter continu și facilitează comunicarea într-un timp optim între profesor și elevi;
- comunicarea informațiilor de către profesor este coerentă, fluentă și concisă;
- conținuturile lecțiilor pot fi prezentate într-un mod atractiv de către profesor;
- metodele activ-participative sunt elemente care dezvoltă spiritul de cooperare (de lucru în echipă) între elevi pentru realizarea sarcinilor didactice;
- se dezvoltă creativitatea, imaginația, dorința de a afla lucruri noi a elevilor prin aplicarea unor metode: joc de rol, metoda cubului, mozaic ș.a.
- mediul on-line favorizează apropierea (evident nu fizică) dintre membrii comunității școlare (profesori, elevi, părinți) în scopul unei mai bune pregătiri de specialitate.

Puncte slabe:

- nu există un control real al publicului țintă (respectiv elevii);
- relaționarea profesor-elev este limitată;
- o parte din activitatea didactică nu se poate realiza în spațiul virtual;
- comunicarea profesor-elevi cu nevoi speciale este mai dificilă;
- nu se poate realiza o monitorizare a atenției elevilor.

	Ciclul școlar				
	Preșcolar	**Primar**	**Gimnazial**	**Liceal**	**Postliceal**
Sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare	55.04%	**72.76%**	**66.75%**	57.19%	**63.16%**
Comunicare autentică (relaționare umană)	**55.63%**	**67.11%**	**64.42%**	**67.96%**	**70.39%**
Monitorizarea ritmului învățării	48.32%	48.21%	**55.64%**	**53.30%**	44.08%
Feedback pentru corectarea promptă sau pentru confirmarea achizițiilor	41.13%	**46.20%**	44.72%	**46.75%**	43.42%
Explicații pentru înțelegerea conceptelor, relațiilor, fenomenelor	42.33%	43.23%	**46.75%**	**46.16%**	**51.97%**
Consiliere individuală	35.73%	**40.04%**	37.24%	32.87%	32.24%
Altceva	1.68%	2.80%	2.88%	4.43%	4.61%
N *%*	*834* *100%*	*1788* *100%*	*1630* *100%*	*2032* *100%*	*152* *100%*

Fig.1 – Măsura în care au fost limitate anumite activități

(Sursa: https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf)

După cum se poate remarca și din Fig.1 pentru ciclul liceal, o bună parte a punctelor slabe a acestui sistem on-line se confirmă, rezultatele fiind consemnate de acest studiu pe baza răspunsurilor primite prin anchete (Școala Online. Elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă, Edit. Universității din București, 2020).

Oportunități:

- aplicațiile digitale permit transmiterea către elevi a desenelor, schemelor, graficelor într-un mod atractiv;
- videoclipurile reprezintă, de asemenea, modalități eficiente în procesul de predare învățare;
- existența unor aplicații simple de comunicare (Whatsapp, facebook, facebook messenger, SMS -uri prin telefonia mobilă);
- existența unor surse de informare digitale: biblioteci virtuale, muzee ș.a.
- platforme specializate e-learning: Google Classroom, Mooodle și a celor de comunicare sincronă:Zoom, Meet, Webex Cisco.

Riscuri:

- timp insuficient pentru cunoașterea și aplicarea resurselor digitale;
- lipsa unor computere performante;
- o politică incoerentă de investiții financiare în domeniu;
- utilizarea timp îndelungat a acestor metode poate influența negativ starea psihologică atât a profesorului cât și a elevilor.

Concluzii:

Învățarea on-line aduce un plus de interes pentru activitatea didactică, dar utilizarea exclusivă și în exces poate conduce la consecințe negative.

Fiecare activitate didactică poate fi analizată prin această prismă a analizei SWOT, iar schema de mai jos pune la dispoziția profesorului o modalitate de optimizare a actului didactic și scopul final fiind acela al unei eficiențe crescute.

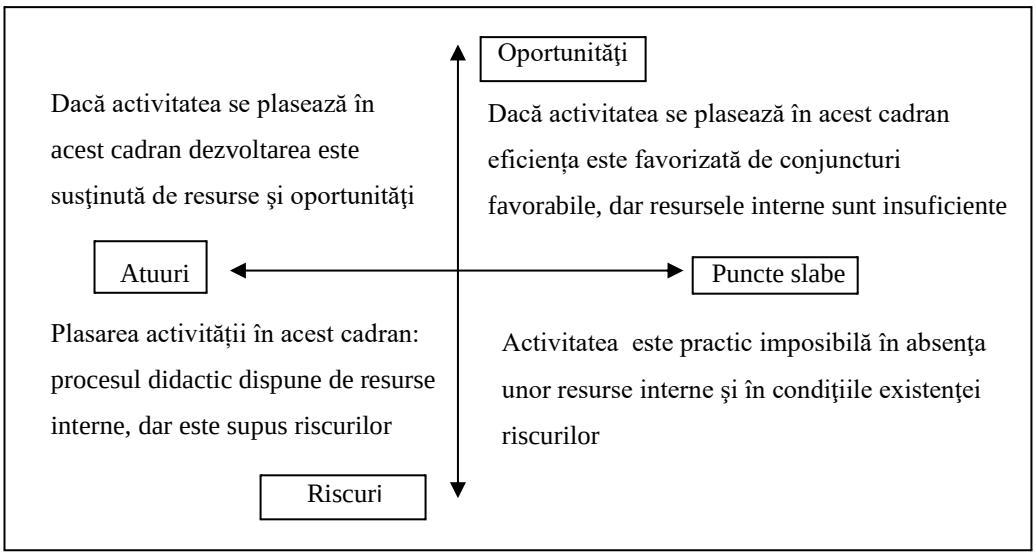

Fig. 2 – Schemă sintetică a celor patru componente ale Analizei SWOT

Bibliografie

Florian, Bogdan și Sebastian Țoc. 2020. Policy note: Educația în timpul pandemiei. Răspunsuri la criza nesfârșită a sistemului educațional românesc, https://media.hotnews.ro/media_server1/document-2020-04-29-23945977-0-2020-florian-policy-note.pdf.

Petre, Botnariuc și colab., 2020. Școala Online. Elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă, Edit. Universității din București, https:/ /www.psih.uaic.ro /wp-content/ uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf

Roxana, Cîrcotă, 2019. Metode și strategii utilizate în predarea disciplinelor economice, https://edict.ro/metode-si-strategii-utilizate-in-predarea-disciplinelor-economice/.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Onofrei Gianina-Elena
Profesor la Liceul cu Program Sportiv Iași

Utilizarea noilor tehnologii a devenit tot mai necesară începând cu anul 2020 în toate aspectele vieții, iar școala românească s-a văzut nevoită să se adapteze din mers la măsurile guvernamentale de limitare a extinderii a unui virus extrem de contagios. Mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru asta, din multe școli lipsind echipamentele tehnice necesare unor activități educative online. Reticența abordării unui altfel de scenariu didactic s-a văzut din modul cum partenerii educaționali au privit cele câteva săptămâni de început ale sistării orelor cu prezență fizică din martie 2020 (oprirea temporară a predării cu speranța revenirii la școală cât mai curând, comunicare deficitară, panica în fața unui viitor incert și teama pentru sănătatea personală) , apoi din utilizarea vechilor aplicații de comunicare (messenger, whatsapp, etc...), care ofereau sprijin minimal în asigurarea complexității procesului de predare-învățare-evaluare. Când cursurile s-au reluat în forma online, școala a avut imperios nevoie de susținere prin platforme specifice educaționale, care să ofere elevilor și profesorilor un suport adaptat oricărei materii de predare și oricărei metode interactive de lucru. Acestea au fost prezentate pe site-ul Ministerului Educației și Cercetării încă din 2016 (Digital pe Educred, SIIIR, Platforma studyinromania.gov.ro, Platforma ERRIS, Registrul Educațional Integrat (REI) , Platforma aracip, subiecte.edu.ro , edu.ro, BrainRomania), însă furnizau doar informații și variante propuse pentru evaluare, ceea ce a reprezentat sprijinirea relației de comunicare didactică într-un singur sens, fără oportunitatea unui feedback obiectiv.

Platformele care au oferit școlilor suport efectiv în desfășurarea online a orelor de curs au apărut încă din 2014, dezvoltându-și fiecare oferta de aplicații și opțiuni. Astfel, *Adservio* este o platformă online de management educațional care pune în conexiune toți actorii participanți în actul de educare. Este disponibilă pe orice dispozitiv conectat la internet și impactul pe care l-a avut această platformă a fost unul pozitiv, deoarece în timp real erau furnizate părinților informații despre situația școlară a elevilor. Un alt aspect pozitiv a fost acela că s-a redus considerabil absenteismul și a crescut efortul de implicare al părinților ca parteneri în procesul de educare. Totuși, opțiunile acestei platforme nu oferă un sistem video prin care să se desfășoare orele de curs interactiv, păstrându-și utilitatea ca mesagerie și prezentare statistică. *G Suite for Education* &Scoala365 este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii și oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, prin aplicațiile pe care le are, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Este o platformă foarte utilă, care a fost cu rapiditate utilizată de instituțiile de învățământ, în special pentru versatilitatea aplicațiilor și accesul gratuit și facil al tuturor membrilor participanți cu conturi gmail. O altă platformă pusă la dispoziție de Microsoft este *Microsoft Teams*, care beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat și în care profesorii pot forma rapid clasele, pot împărtăși cu elevii materialele didactice, pot posta anunțuri, pot împărți clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte, pot crea, distribui şi evalua teste și pot transmite și evalua temele elevilor. Aplicația este asemănătoare cu Classroom de la G Suite, dar are și opțiunea video și este utilă tuturor disciplinelor de studiu.

Platforma *Edmodo* permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, înscrierea părinţilor, facilitând comunicarea mai eficientă cu aceștia. Numărul de activități permise părinților este, însă, limitat, iar dezavantajul este că interfața are doar varianta în engleză, ceea ce complică. O altă platformă cu o interfață intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook, este Easyclass, dar care nu are mai multe opțiuni decât Classroom, ceea ce o face utilă doar pentru transmiterea de informații,

anunțuri, teme, fără utilitatea unei activități online video. Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaționale online pentru elevi. *Şcoala Intuitext* este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. *Examenul tău* este o altă platformă care ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică. Rămâne, totuși, cea mai des utilizată în actul de predare-învățare-evaluare aplicația *Zoom*, deoarece oferă comunicarea în timp real. Profesorii şi elevii interacţionează în timp real, în mod video şi există opțiunea de creare a unei table virtuale interactive,de partajare a informațiilor cu share screen, de înregistrare a lecției și de adaptare video-audio a modului de lucru .

Activitatea didactică desfășurată în perioada martie-iunie 2020, la început inconsistentă, apoi încet-încet adaptată la noile condiții, a scos la lumină faptul că utilizarea mijloacelor de tehnologie modernă nu este familiară multor profesori, că orele de curs pentru perfecționarea didactică nu au fost orientate și adaptate noilor nevoi educaționale, că școlile au mari lacune în asigurarea suportului tehnic, iar inerția menținerii unui sistem de predare învechit și ineficient reprezintă o realitate amară. Eforturile autorităților locale pentru asigurarea școlilor cu tehnică digitală performantă, conectarea la Internet cu o viteză mai mare și acordarea de suport pentru copiii din familiile vulnerabile- pe de-o parte și ajutorul activ al părinților în supravegherea copiilor lor pentru a fi prezenți la orele desfășurate online- pe de altă parte, au atras atenția asupra importanței deosebite a conlucrării tuturor actorilor participanți la procesul educativ.

Învățământul la distanță, practicat de instituțiile superioare de învățământ , a trebuit adaptat și acceptat ca fiind o etapă nouă și specifică în organizarea procesului educațional. Evident că a provocat uneori tensiune și frustrare, dar în mare parte a devenit o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional. Dincolo de acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor, s-a demonstrat că școala ar trebui să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și atitudini, să clădească caractere, într-un context valoric. Elementele care au funcționat bine în cadrul învățământului de la distanță, pot servi drept repere pentru îmbunătățirea învățământului tradițional, organizat la școală. Aceste repre ar putea fi : punerea accentului pe motivația mai înaltă a elevilor și valorificarea inteligențelor lor; implicarea mai activă a elevilor în organizarea procesului de învățare cu caracter interactiv; utilizarea unor instrumente digitale eficiente de învățare online și în cadrul învățământului tradițional; folosirea multitudinilor de materiale și produse, preponderent din Internet (Google, YouTube etc.), alături de manuale și ghiduri metodologice; implicarea mai activă a părinților în acordarea copiilor lor a unui suport logistic și material; schimbarea stilului de învățare al cadrelor didactice de la cel autoritar, spre unul mai democratic și participativ; studierea și valorificarea bunelor practici din țară și de peste hotare; accentul de pus nu atât pe evaluare și notare, cât pe procesul de învățare, propunându-i sarcini mai puține și adaptate pe înțelesul copiilor, unora cu caracter personalizat.

Școala online adezvăluit tuturor actorilor educaționali ce înseamnă cu adevărat învățarea autentică, ea fiind mai presus de curriculumul scris, programe și teste, de note, de controale frontale sau reguli rigide. Educația ar trebui să se bazeze pe caracteristicile și nevoile cele mai apropiate elevilor: curiozitate, autonomie, satisfacția de a fi parte dintr-un grup, de a contribui la factorul de schimbare, de a fi apreciat, de a fi pregătiți pentru viață. Situația actuală impune revizuirea substanțială a politicilor educaționale, în special cele ce țin de modalitățile de implicare a părinților, comunităților locale și a organizațiilor societății civile pentru asigurarea și evaluarea calității educației, atât la nivel de școală, cât și la nivel național.

Din păcate, învățământul românesc nu este pregătit pentru metodele de predare-învățare online, deoarece volumul de cunoștințe care trebuie asimilat este imens, adesea insuficient de elocvent în pregătirea tânărului pentru viață, iar metodele au rămas cele tradiționale în majoritatea instituțiilor, creând astfel un decalaj destul de important între scolile

din mediul urban față de cele din mediul rural. Faptul că în învățarea online părinții au trebuit să se implice mult mai mult decât până acum în sprijinirea instruirii copiilor lor, a făcut ca impactul variantei digitale a desfășurării lecțiilor să apese simțitor mai mult pe umerii lor. Dacă asigurarea mijloacelor tehnice (laptop, telefon android) reprezentau până acum pentru unii extravaganțe și oferirea unor variante de divertisment, acum acestea sunt vitale pentru prezența și implicarea activă la orele de curs.

Digitalizarea a devenit o prioritate nu numai în instituțiile publice, dar și în educarea tinerei generații în acord cu vremurile actuale. Interdisciplinaritatea a fost tot mai mult aplicată în cadrul orelor online, elevii utilizând elemente de TIC în învățarea oricărei alte discipline de studiu. Predarea online se bazează mult pe comunicare. Dar aplicarea cunoștințelor este greu de verificat de profesorul care nu are elevul în față și nu îi vede caietul, care nu îi poate urmări desfășurarea realizării sarcinii pe care o are de îndeplinit în timp real. Durabilitatea achizițiilor școlare se asigură prin abordarea complexă și funcționalitatea celor învățate. Școala online se bazează mult pe capacitatea elevului de a îmbina lucrul individual cu cel în echipă, de a depune efort în asimilarea și aplicarea noilor cunoștințe, ceea ce face ca motivația învățării să fie o probă reală în evoluția lui ca individ. Responsabilitatea pentru propria instruire devine o sarcină conștientizată tot mai de timpuriu de către tineri, înțelegând că lipsa materială poate fi un obstacol în devenirea lor profesională.

Bibliografie:

https://www.edu.ro/platforme-informatice
https://psnews.ro/cele-mai-populare-platforme-educationale-online-pentru-elevi-397210/
https://www.businesscover.ro/solutii-adservio-pentru-sistemul-educational-care-sunt-si-ce-imbunatatiri-pot-aduce/
https://scoala365.ro/?gclid=Cj0KCQjw8fr7BRDSARIsAK0Qqr5U2sChdJpCLNiFdOCSOijnH6fepPJFFGuZYrx0S0ck9mDStMjnyU4aAjWpEALw_wcB
https://ipp.md/wp-content/uploads/2020/05/Studiu__Invatamantul_Online_202-04-29.pdf
https://www.qmagazine.ro/ce-spun-profesorii-despre-cursurile-online-de-la-agonie-la-extaz-pardon-necaz/
https://syene.ro/wp-content/uploads/2019/Raport_EduTech.pdf

JOCURILE LOGICO-MATEMATICE UTILIZATE LA CLASA PREGĂTITOARE

Autor:Prof. Înv. Primar:Bătrânuț Adela-Roxana
Școala Gimnazială „Adam Nicolae'' Arad

Clasa pregătiroare reprezintă un univers nou în care pășesc micii elevi, unii cu emoții ,alții cu frică , alții cu bucurie și curiozitate să descopere lumea magică a cunoașterii.

Jocurile logco-matematice sunt jocuri didactice matematice care introduc în activitatea copiilor operațiile logice.

Scopul principal al jocurilor logico-matematice este de a dezvolta copiilor o gândire logică care să-i sprijine în exprimarea unor judecăți și raționamente , în investigarea realității încojurătoare , prin utilizarea unui limbaj adecvat. Jocul pune accentul pe actiunea copilului cu piesele geometrice în scopul formării priceperilor și structrilor operatorii ale gândirii copilului. Valoarea formativă a jocurilor matematice constă în dezvoltarea capacităților de învățare a copiilor prin utilizarea jocului logico-matematic ca formă de activitate care conduce la dezvoltarea copilului.

În desfăşurarea jocurilor, esenţială este activitatea conştientă a copilului , de continuă căutare, de descoperire a soluţiilor, verbalizarea acţiunilor, exprimarea rezultatelor obţinute, deşi sunt importante, nu se situează pe acelaşi plan cu însăşi activitatea.

Prin intermediul jocurilor logico-matematice, copiii învață să formeze mulțimi de obiecte,descoperă proprietățile caracteristice pieselor geometrice , stabilesc relațiile dintre ele : analizează, compară, generalizează etc. În cadrul jocurilor logico-matematice , copiii sunt familiarizați cu noțiuni elementare despre mulțimi și relaițiile dintre ele. Rezolvând exerciții de gândire logică , pe mulțimi concrete, (figuri geometrice), ei dobândesc abilitățile necesare înțelegerii numărului natural și a operațiilor cu numere naturale, pe baza mulțimilor și a operațiilor cu mulțimi (conjuncția,disjuncția, echivalarea mulțimilor). În acest fel copiii desfășoară exerciții de clasificare și ordonare a mulțimilor de obiecte.

Exemple de jocuri logico-matematice:

Jocul: **„Cum este și cum nu este această piesă''**

Desfășurare: Elevul alege o piesă geometrică și o caracterizează , precizându-i insușirile (mărime ,culoare,formă).

Jocul**: „Săculeţul cu mişcări''**

Desfășurare**:** Învățătorea are un săculeț și câte un elev vine și extrage un bilețel. Pe bilețel este trecut un număr , iar elevii trebuie să execute atatea mișcări câte arată numărul. Mișcările sunt stabilite de elevul care a venit în fața clasei.

Bibliografie:

Horațiu Catalano ,Ion Albulescu ,*Didactica jocurilor,*Editura Didactică și Pedagogică S.A., București, 2018.

Horațiu Catalano ,Ion Albulescu , *Pedagogia jocului și a activităților ludice,* Editura Didactică și Pedagogică S.A., București, 2018.

Rolul platformelor educaționale în contextul actual

prof. înv. primar Lăzărică Ramona-Mirela,
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Lespezi, com. Gârleni, jud. Bacău
prof. înv. primar Trofin-Radovici Lenuța,
Școala Gimnazială „Grigore Tabacaru” Hemeiuș, jud. Bacău

Educaţia este o acţiune socială, ce are drept scop evoluţia individului spre stadiul de personalitate autonomă și responsabilă, în temeiul anumitor valori social acceptate.

Învăţământul are un rol esenţial în educaţie. Ca urmare, procesul educațional reprezintă un ansamblu de acţiuni exercitate în mod conştient şi sistematic de către educatori asupra educaţilor, într-un cadru instituţional organizat, în vederea formării personalităţii acestora în conformitate cu cerinţele idealului educaţional.

Contextul actual prin care trece toată lumea, a determinat, în România, realizarea procesului educațional și în sistem online. Acest lucru a dus la o atenție deosebită utilizării TIC. Activităţile de predare-învățare-evaluare cu ajutorul calculatorul și a mijloacelor multimedia duc la creșterea motivației elevilor în învățare. De asemenea, aceste activități desfășurate cu ajutorul calculatorului și a internetului oferă sugestii alternative pentru organizarea și desfășurarea procesului de predare-învățare-evaluare, încurajează gândirea critică și dezvoltă abilităţile elevilor pentru prezentarea informaţiei printr-o nouă abordare. Cu ajutorul instrumentelor TIC cadrul didactic dirijează procesul de predare-învățare și îndrumă elevul spre performanțele așteptate, oferindu-i repere pentru a fi antrenat în procesul de instruire.

Formarea competențelor digitale reprezintă un suport pentru folosirea platformelor educaționale. Acestea pot fi folosite la toate nivelurile de învățământ, de la grădiniță, la studii universitare și postuniversitare.

O platformă educațională reprezintă un spațiu creat pentru cadrele didactice care doresc să valorifice noile tehnologii în activitățile de învățare cu elevii.

Prin intermediul unei platforme educaționale, cadrele didactice şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în mod sincron, asincron și mixt. Majoritatea platformelor educaționale au și tablă virtuală interactivă, instrument de un real ajutor pentru cadrul didactic în învățarea online sincron, dar și asincron sau mixt. Trebuie specificat faptul că o platformă educațională poate completa activitatea didactică din școală, dar nu o poate înlocui.

Pentru reușita orelor online în regim sincron sunt implicate următoarele componente:

- *Interacţiune în timp real.* Orele se desfășoară printr-o video conferinţă care permite comunicare bidirecţională de video, voce şi text.
- *Colaborare.* O astfel de platformă conține aplicaţii necesare pentru crearea, editarea şi partajarea documentelor între cadrul didactic şi elev, precum și notarea unora dintre ele.
- *Resurse educaţionale digitale care să susţină predarea.* În timpul lecției, cadrul didactic poate partaja cu elevii resurse educaționale deschise: prezentări, lecții, fișe, imagini, softuri educaționale etc.

Platformele educaționale sunt destinate elevilor, pentru o învățare activă, dar și cadrelor didactice, ce devin facilitatori ai procesului de învățare. Pentru a putea beneficia de ceea ce ne oferă o platformă educațională, este nevoie de Internet.

Exemple de platforme educaționale: Google Classroom, Microsoft Teams, Edmodo, Easyclass, Intuitext, Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot, Ask etc.

Cu ajutorul acestor platforme educaționale se pot:

- forma clasele de elevi;
- împărtăşi cu elevii materialele didactice în format electronic, resurse educaționale în format audio, video;
- crea, distribui şi evalua teste;
- transmite şi evalua temele elevilor.

Platformele educaționale oferă o diversitate largă de posibilităţi educaţionale. Există multiple modalităţi de plasare a conţinutului. Cu ajutorul platformelor educaționale și a resurselor educaționale, cadrul didactic are posibilitatea de a prezenta elevilor, conținutul ce trebuie însușit , consolidat sau evaluat, sub diverse forme.

Elevii, prin intermediul acestor platforme educaționale au acces la o informaţie structurată şi sistematizată. De asemenea, ei au posibilitatea de a utiliza resursele informaţionale postate de către cadrul didactic, ori de câte ori au nevoie, pentru că aceste resurse, informații, vor rămâne stocate pe platformă. Astfel se permite valorificarea învățării individuale.

Platformele educaționale sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor și de care aceștia au nevoie pentru propria formare. De asemenea, aceste platforme sprijină întreg procesul didactic prin mijloace informatice moderne, deoarece punând la dispoziţia cadrelor didactice un instrument complementar, flexibil dar şi eficient. Cadrele didactice pot monitoriza atât procesul educaţional cât şi rezultatele obţinute de elevi.

Bibliografie:

- Adăscăliţei A., Braşoveanu R. *Curs de instruire asistată de calculator*. Iaşi, 2002
- https://life.ro/platforme-educationale-online-pentru-elevi/
- https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/

Impactul platformelor educaţionale asupra invăţământului românesc

Prof. Aga Andra

Sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională, începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față .

Ca urmare, instituții guvernamentale, școli, ONG-uri și companii private, profesioniști ai educației și din zona tech s-au întalnit pentru a găsi soluții, punând la dispoziție expertiză, idei, resurse, portaluri, instrumente și platforme de elearning.

Deși trebuie spus că nu întotdeauna viteza și cantitatea sunt și garanți ai unui proces de calitate, totuși putem vorbi aici în primul rând ca despre un context prielnic pentru reflecție și adaptare permanentă.

La rândul său, MEC și instituțiile din subordine au promovat, în ultimele decenii, câteva inițiative și programe cu componentă digitală, începând cu programul Sistem Educațional Informatizat (SEI), acțiunea eTwinning, programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii și terminând cu încercările de constituire a unei baze de resurse educaționale deschise sau demersurile din proiectele ROSE și CRED. Dar elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite.

În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală.

Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi.

Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască

un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Un element interesant reliefat de investigație este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Analizând opiniile profesorilor referitoare la aspectele privind procesul didactic în condițiile derulării activităților didactice online pe perioada suspendării întâlnirilor față-în-față, remarcăm identificarea preponderentă a dezavantajelor, firească în contextul schimbării radicale a modului de lucru.

Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cu echipamente și accesul la Internet. Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriile supuse analizei, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent: aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger, apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev. Pe locurile următoare se situează: • utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc. Platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc. • aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype.

Suspendarea activităților didactice față-în-față poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor. Cadrele didactice descoperă limitele instrumentelor de lucru și ale platformelor online prin experiență directă, concluziile la care ajung fiind, de fapt, cunoscute din literatura de specialitate din ultimii ani1 . Este însă de remarcat că participanții la studiu sunt de acord că perioada de suspendare a întâlnirilor față-în-față oferă

posibilitatea profesorilor și elevilor să se concentreze în mai mare măsură pe ceea ce este esențial, pe elementele cu impact calitativ.

Cadrele didactice participante la studiu recunosc că au dificultăți reale în derularea activităților didactice în mediul online din cauza absenței unor instrumente tehnice corespondente variatelor activități pe care le desfășoară în mod curent la clasă (integrate în platformele pe care le utilizează), destinate managementului de ansamblu al clasei, obținerii feedback-ului și realizării activităților de evaluare. Faptul că, în marea lor majoritate, nu folosesc platforme dedicate activităților didactice online (așa numitele Virtual Learning Environment), ci mai degrabă platforme destinate întâlnirilor de lucru în spațiul virtual sub forma video-conferințelor (de genul Skype, Meets, Zoom, Messenger), conduce la anumite dezechilibre în gestionarea în ansamblu a parcursurilor de învățare.

Cele mai importante avantaje pe care situația de față le aduce au fost evidențiate de răspunsurile cadrelor didactice. Competențele digitale dobândite de profesori în această perioadă reprezintă, în opinia lor, achiziții utile pentru activitatea didactică viitoare (2,62 pe scala 1-3), utilizarea în continuare în activitatea didactică față-în-față (unele dintre) instrumentele și resursele digitale pe care le-au utilizat în această perioadă (2,59 din 3).

Diferențele între mediul urban și cel rural sunt semnificative în ceea ce privește rolul noilor tehnologii în proiectarea și desfășurarea activității didactice , profesorii din rural fiind ușor mai reticenți (mai puțin dispuși să acorde credit noilor tehnologii), probabil mai conștienți de unele limitări la nivelul elevilor, instituției, comunității. Însă toate cadrele didactice sunt în aceeași măsură de acord că vor utiliza în continuare cel puțin unele dintre instrumentele și resursele digitale pe care au început să le folosească în această perioadă.

Ca o concluzie putem afirma că România se află încă la început de drum în ceea ce privește e-learning-ul, încercând cu pași timizi să atingă nivelul de dezvoltare și implementare al celorlalte țări din Uniunea Europeană, această situație fiind preponderent determinată de lipsa de resurse, restricțiile bugetare, lipsa de pregătire privind utilizările tehnologiei informaționale, gradul redus de absorbție a fondurilor europene, neimplicarea mai multor organizații / societăți / universități / școli / licee, etc. Pentru ca România să se dezvolte și să ocupe un loc onorabil în clasamentul țărilor din Uniunea Europeană (27/27, Internet World Stats), considerăm că este absolut necesară dezvoltarea de noi programe de e-learning, care să depășească barierele materiale și de acces, pentru a face față cerințelor generate de piața muncii.

Bibliografie:

1. Crișan D A, Stanică J L, Preda AM, 2010, A Study on the Stage of E-Learning Development in Romania, Annals of the University of Oradea : Economic Science, http://anale.steconomiceuoradea.ro/volume/2010/n1/131.pdf

2. Ermalai I, Andone D, Vasiu R, 2009, Study Cases on eLearning Technologies Used by Universities in Romania and Worldwide WSEAS TRANSACTIONS on COMMUNICATIONS, Issue 8, Volume 8, pp. 785-794

3. Eurostat, http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do

ADAPTING TO ONLINE LEARNING

Prof.înv.primar : Adriana OPROIU
Liceul Teoretic AUREL VLAICU BREAZA/Prahova

The COVID-19 pandemic has created the largest disruption of education systems in history, affecting nearly 1.6 billion learners in more than 190 countries and all continents. Closures of schools and other learning spaces have impacted 94 per cent of the world's student population. However, COVID-19 has become a catalyst for educational institutions worldwide to search for innovative solutions in a relatively short period of time.

Educational institutions (schools, colleges, and universities) in Romania are currently based only on traditional face-to-face lectures in a classroom. Although few academic units have started blended learning, still a lot of them are stuck with old procedures. This situation challenged the Romanian education system and forced educators to shift to an online mode of teaching overnight. Many educational units that were earlier reluctant to change their traditional pedagogical approach had no option but to shift entirely to online teaching–learning.

Students, especially from primary school, are brimming with enthusiasm for learning, friendships, activities, and whatever the day might throw their way. They are good-natured, expressive, and tend to jump in with both feet. How do you keep that joy and excitement in learning when your class moves online? From my experience, if we look around we can find a lot of lessons learned which can help the teachers to improve their methods.

Here's a list of best practices for educators embarking on the online-learning journey:

1. Be as present as possible through video

During times of online learning, video conferencing is the most powerful way to support young learners and nurture a sense of community. Many schools or school districts choose a video conferencing tool for teachers to use. If you get to choose your own platform, Google Meet and Zoom are popular choices. Being as present as possible is essential—and the best way to do that is through frequent video connections.

- Spend as much time on each online video lesson as you would in the classroom.
- Keep lesson plans the same—dedicate time for instructions, assignments, readings, preparation and so on.
- Upload a profile picture.
- Aim for at least 480p 30FPS video quality, if not 720p 30FPS.
- Instruct students to keep their videos on.
- Hold virtual "office hours."

2. Continue engaging students

When broadcasting lessons, make sure to dedicate time for students to ask questions. Pause periodically to invite participation. Remember to also ask probing questions to the entire class, groups, and individual students throughout each lesson.

3. Make active learning a priority in the virtual classroom

We all know how hard it can be to stay focused in a long, boring lecture. With online learning it's even harder. Take your normal classroom practices and incorporate them into your virtual classroom.
Make it a priority to:

- Coordinate with other teachers to ensure there are adequate breaks between sessions.
- Encourage discussions.
- Assign homework.
- Assign group work.
- Use videos as part of the lesson plan.
- Take breaks.

4. Communicate in writing which apps and tools your class will be using

Send out an email with clear instructions on how students and parents can acquire the apps you'll be using. Consider customizing this email for your own needs:

Moving forward, our class will be conducted via the [insert video platform] online meeting system. Classes will still continue as they normally would, and students are expected to attend. Everyone should have their webcams turned on and microphones muted. If you have a question, you can raise your hand or type a question in the chat.

Click here to download [insert video platform]. If you have any questions, feel free to send me an email, and I will help you get set up.

5. Teach with a wired headset

Built-in microphones on laptops don't offer the best sound quality, and when you're teaching a class, you'll want the audio to be crisp. At the same time, wireless headsets can run out of juice before the end of your day, leaving you with your low-quality laptop microphone. Consider investing in a wired USB microphone or headset.

6. Use a wired internet connection.

Wi-Fi is handy and convenient, but we've all had disconnects at critical times before. To make sure your internet connection is as solid as possible, use a hardwired Ethernet connection from your PC to your modem/router.

7. Mute participants who get too noisy

Just as teachers can silence their classrooms before a lesson, they can do the same in their virtual classrooms with just the click of a button. This can be useful if a student gets too loud or if they have unmanageable background noise. Of course, make sure you're the host of each of your video sessions so you have full control over your class.

8. Record lessons for videos on demand

One of the strongest advantages of online education is that lessons can be accessed by students whenever they need it. Subject moved too quickly? They can simply go back and rewatch the video to learn it at their own pace.

If your school has a group messaging app, recorded sessions can be posted into each class's messaging group for easy access.

9. Have students drive their own research to share in class

The flipped classroom approach goes hand-in-hand with online education, since much of the research is done online. Consider pointing students to the right resources (videos, websites, files) and allow them to be contributors to their own learning. This allows online class time to be more interactive and collaborative than instructional.

10. Post lesson materials online

Some students might not absorb information as quickly as others, and if a presentation moves too quickly, they can get left behind. Materials posted online or in the related messaging group for download can give those students a

chance to catch up at their own pace. It also removes the need for extensive note-taking during class so they can focus on the lesson instead.

11. Screen share, PowerPoints, documents, videos, etc., during the lesson

Just as in class, lessons should come with visual substance. Screen sharing is like having a projector in your virtual classroom, and every student tuned in can see the image, video, document, or website you're sharing from your PC.

12. Use larger fonts and sizes when screen sharing

Students' abilities to see and hear you will depend entirely upon their own computers and internet connections. When you share screens with the class, make sure fonts and sizes are larger so they can be easily read no matter what latency issues they might have. Remember to set your presentations to Present mode for the best viewing experience.

13. Make presentations more colorful than wordy

As every educator knows, students get bored easily. Presentations should be as picturesque as possible, with the focus on students seeing images and diagrams while listening to you speak.

14. Break students into small, collaborative groups

Even when students can't be present at school, working together is crucial to their relationship and collaboration skills. Consider breaking students up into groups of 3 or 4 for group projects or even study groups to review and comment on each other's work using your remote learning platform.

15. Post all assignments early, and be flexible with due dates

Students learn at different paces, especially when they are going fully remote. Give students extra time to be prepared by posting assignments online early in the week. Since learning from home can take some time to adjust to, give them some extra leeway for submitting assignments.

16. Encourage multimedia and creative assignments

It can be convenient to simply assign students quizzes and essays, but students will be much more engaged when they have a chance to be creative. Consider incorporating multimedia, such as PowerPoints, videos, links, and presentations into assignments.

17. Prepare for technical difficulties

With so many students packed into a single virtual classroom, chances are that a few of them will encounter technical difficulties from time to time. It's recommended that you test your equipment beforehand and provide a checklist for students and parents to do the same.

If they have to disconnect from the class, make sure that all materials are posted online, and prepare to give them a rundown during office hours.

18. Dedicate some time off from lessons

While the nature of online is that we're connected 24/7, teachers have lives, too. By dedicating specific times for lessons, prep, office hours, and grading, you can make time for yourself and ensure that your students are afforded the same.

19. Try some games

Games can be a great way to build community and get out the wiggles when students can't be together in the classroom and on the playground. For instance first graders are generally quite playful and eager to participate in group activities. Movement games like yoga, dance parties featuring short selections of different musical styles, and charades

are popular with first graders. Simple scavenger hunts that invite students to bring something to share at morning meeting are a fun way for you to get to know your students and for them to get to know each other. Scavenger hunts could include finding something: yellow, red, soft, hard, tasty, yucky, etc.

Efforts should be made to humanize the learning process to the best extent possible. This difficult period has been testing our ability to adapt to the current situation. The transition from traditional to online education has been a considerable change. Online courses should be made dynamic, interesting and interactive. For those who need guidance in the process of transitioning to online education, the educational system leadership have to develop guidelines that explain how to use the most popular online platforms. The guidelines targets have to be teachers, parents and students who wish to learn more about how to start a digital class not only in times of pandemic, but whenever one wishes to use online teaching.

Utilizarea TIC în cadrul orelor de Economie

Prof. Lupșa Elena
Colegiul Național „Decebal” Deva

Mijloacele informatice cunosc o dinamică extrem de accentuată, fapt determinat de revoluția științifică și tehnică contemporană ce generează schimbări atât în ceea ce privește concepțiile, mijloacele de producție, eficiența activităților desfășurate, dar și în ceea ce privește procesul de învățare, de pregătire și perfecționare intelectuală și profesională. Școala românească nu putea să rămână pasivă la o asemenea provocare și astăzi, asistăm la un fenomen fără precedent, calculatoarele devenind mijloace didactice de bază, mijloace ce sunt utilizate atât în predarea, învățarea și evaluarea realizată în cadrul orelor de științe socio-umane în general și a celor de Economie în special.

Activitatea didactică s-a desfășurat cu precădere în mediul școlar propriu-zis, însă după 11 martie 2020, odată cu suspendarea cursurilor în toate unitățile de învățământ, activitatea didactică s-a mutat în mediul virtual. Dacă vorbim despre activitatea didactică desfășurată prin intermediul tehnologiei și al internetului, aceasta este o formă de organizare a procesului didactic ce implică înlocuirea orelor de predare-învățare-evaluare, care presupun prezența fizică a elevilor în sala de curs, cu activități de studiu individual și activități didactice în sistem on-line. Conform O.M.E.C. nr. 5.545, din 10 septembrie 2020, comunicarea prin intermediul tehnologiei și al internetului poate să fie comunicare sincronă (desfășurată într-un mediu virtual de învățare, cu participarea simultană a preșcolarilor/elevilor, a cadrelor didactice, eventual și a părinților/reprezentanților legali), asincronă (desfășurată într-un mediu virtual de învățare, în cadrul căreia preșcolarii/elevii și cadrele didactice nu sunt conectați simultan și comunicare mixtă (desfășurată atât sincron, cât și asincron).

Integrarea resurselor T.I.C. (tehnologia informației și a comunicațiilor) în cadrul orelor de Economie generează atât avantaje, cât și dezavantaje. Un prim avantaj se referă la creșterea performanțelor școlare, cu condiția ca elevii să posede cunoștințe de utilizare a calculatorului. Totodată, profesorii de Economie trebuie să posede pe lângă cunoștințele științifice specifice disciplinei și abilitați de utilizare a TIC. Cu ajutorul calculatorului pot fi simulate, modelate procese și fenomene complexe pe care niciun alt mijloc didactic nu le poate pune atât de bine în evidență, știut fiind faptul că modelarea este o modalitate de studiu a unor obiecte, fenomene, procese etc. prin intermediul unor mijloace analoge material-intuitive, iconice și ideale ale acestora, denumite modele, capabile să evidențieze (să reproducă) caracteristicile (semnificațiile) esențiale ale realității studiate și să ofere informații despre aceasta (Bontaș, 2001, p. 165). Astfel, în cadrul orelor de Economie se poate oferi elevilor, modelări cibernetice, modele iconice (sub formă de imagini) sau modele ideale (logico-matematice) ce prezintă ilustrări ale proceselor și fenomenelor economice mai greu observabile din diferite motive. În cazul modelării, elevii au posibilitatea să modifice foarte ușor condițiile în care se desfășoară experimentul virtual, îl pot repeta de un număr suficient de ori astfel încât să poată urmări modul în care se desfășoară fenomenele studiate, să înțeleagă și să extragă singuri concluziile.

În cadrul orelor de Economie, prezentările Power Point sunt deosebit de utile dacă profesorul corelează în mod optim obiectivele lecției cu întreg conținutul acesteia. Prezentările Power Point prezintă avantajul că permit o abordare multidisciplinară a unor secvențe ale lecției, contribuind astfel la dezvoltarea capacităților cognitive și afective ale elevului. Tot pentru prezentări, poate fi utilizată aplicația web Prezi care prezintă avantajul că prezentarea poate fi realizată și accesată on-line – pe www.prezi.com, sau poate fi descărcată în calculatorul personal, dacă nu există o conexiune la internet.

Implementarea platformei AeL (*Advanced eLearning*) contribuie la înțelegerea unor procese sau fenomene complexe sau dinamice, făcând posibilă înțelegerea prin intermediul unor experimente virtuale, asigurând înțelegerea unor fenomene greu de simulat în realitate sau în laborator. AeL este un sistem software de gestiune a instruirii, realizat pentru a putea funcționa autonom în orice școală, dar și pentru a se conecta la sisteme situate pe niveluri superioare (cum ar fi portalul SEI), fiind un suport pentru procesul de învățământ, pentru predarea asistată de calculator, pentru testarea și evaluarea elevilor, pentru gestiunea elevilor sau pentru monitorizarea procesului de învățământ.

De asemenea, lecțiile AeL asigură interdisciplinaritatea – cu referire la lecțiile de Economie, lecția „Forme de economie”, de exemplu. Avantajul lecției în sistem AeL față de utilizarea soft-ului demonstrativ pe un singur calculator conectat la un videoproiector constă în gradul mai mare de implicare a elevilor în procesul de predare – învățare în clasă. Prin rezolvarea testelor cu imagini sugestive și dinamice are loc autoevaluarea, elevii putând urmări rezultatul testului și răspunsul corect în cazul în care un item a fost rezolvat greșit. Astfel, lecția de Economie „Economia deschisă. Globalizarea. Uniunea europeană – mecanisme de integrare economică, de pe platforma EDUONLINE.ROEDU.NET (inițiată în cadrul proiectului privind învățământul secundar – ROSE), cuprinde următoarele conținuturi și activități: *Economia deschisă, Jocuri educaționale, Integrarea economică, Integrarea economică în Europa, Integrarea României în Uniunea Europeană, Spațiul cultural-politic european, Globalizarea, Evaluare I, Evaluare II* și *Evaluare II*.

Calculatorul și internetul pot fi utilizate ca instrument sau tablă pentru prezentarea graficelor, a desenelor, cu animare pentru evidențierea soluțiilor, pentru comunicarea de informații (de exemplu, lecția despre fluctuațiile activității economice), ca instrument de cercetare, pentru rezolvarea de probleme, pentru recapitulări sau pentru fixarea unor informații cu posibilitatea organizării informațiilor după criterii diferite (de exemplu, pentru recapitularea diferitelor tipuri de piață), pentru verificarea sau evaluarea cunoștințelor, pentru jocuri care să dezvolte gândirea critică etc. Totodată, calculatorul poate fi un instrument eficient în realizarea unor experimente.

Experimentul, reprezintă o metodă didactică în care predomină acțiunea de cercetare directă a realității în condiții specifice de laborator și poate fi desfășurat cu succes și cu ajutorul softurilor de simulare (Cristea, 2002, p. 248-249). De exemplu, în lecția de Economie, *Prețul,* se pot realiza realizează experiențe virtuale referitoare la corelația existență între cerere-ofertă-preț și formarea prețului de echilibru.

Alte avantaje ale utilizării calculatorului în cadrul orelor de Economie se referă la utilizarea eficientă a timpului, creșterea interesului elevilor pentru această disciplină, dezvoltarea abilităților elevilor de investigare, stimularea gândirii logice și critice, dezvoltarea capacității de identificare și rezolvare a problemelor și a motivației de învățare.

Deși avantajele utilizării T.I.C în cadrul orelor sunt numeroase, elevul nu trebuie transformat într-o „mașină” care utilizează numai calculatorul. Elevul trebuie să realizeze sau să participe, atunci când este posibil, la experimentele reale, la vizite de informare și de documentare la diferite instituții și societăți comerciale, deoarece numai așa i se pot dezvolta cunoștințele și interesele, spiritul de observație, capacitatea de concentrare, răbdarea, atenția, motivația, precum și abilitățile practice. Chiar dacă o bună perioadă de timp, întreaga activitate didactică a fost mutată în mediul on-line, utilizarea calculatorului, în cadrul orelor de Economie nu poate fi făcută în cadrul fiecărei lecții, ci doar atunci când poate să îmbunătățească procesul instructiv-educativ, când poate să contribuie la însușirea unor cunoștințe și la formarea unor abilități sau deprinderi care să-i permită elevului să se adapteze cerințelor actului educațional modern, dar și unei societăți aflată într-un continuu proces de modernizare. Predarea lecțiilor de economie numai prin intermediul calculatorului poate să genereze monotonie și, uneori, chiar nerealizarea obiectivelor propuse în proiectele didactice. De

aceea, profesorul de Economie poate să decidă pentru ce lecții calculatorul reprezintă un mijloc didactic eficient și în care nu.

Dacă societatea în care trăim este una de factură informațională, atunci, în actul didactic trebuie integrate cele mai noi cunoștințe, cele mai moderne mijloace didactice. În consecință, actul de predare-învățare-evaluare realizat în cadrul orelor de Economie devine mai eficient și mai atractiv dacă sunt utilizate resursele TIC, însă pentru a avea o educație de calitate trebuie să utilizăm atât metode și mijloace clasice de predare-învățare-evaluare, cât și metode și mijloace moderne de predare-învățare-evaluare.

Bibliografie

Bontaș, I. (2001). *Pedagogie.* București: Editura All.

Cristea, S. (2002). *Dicționar de pedagogie.* Chișinău: Editura Litera Educațional.

Ionescu, M., Radu, I. (2004). *Didactica modernă*. Cluj-Napoca, Editura Dacia.

Iucu, R., Manolescu, M. (2004). *Elemente de pedagogice*. București: Editura Credis.

ORDIN nr. 5.545 din 10 septembrie 2020 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind desfășurarea activităților didactice prin intermediul tehnologiei și al internetului, precum și pentru prelucrarea datelor cu caracter personal, publicat în MO nr. 837/11.09.2020

https://eduonline.roedu.net/ (accesat în 8.09.2020)

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Diaconu Georgiana Cosmina

Sistemul educațional și întreg procesul de învățământ au suportat de-a lungul timpului, și încă suportă, anumite schimbări sau modificări, pe care le-aș numi „dezvoltări„ sau „îmbunătățiri”. Ținând cont de vremurile în care trăim și de cerințele și standardele societății, tehnologia este mai prezentă în educație; fiind una dintre multele schimbări apărute și abordate de sistemul educațional românesc. Această implicare a noilor tehnologii: prin folosirea platformelor, programelor, aplicațiilor etc., duc la apariția unor tensiuni și frustrări în rândul populației, dar mai există și opinia referitoare la faptul că tehnologia a devenit „o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional”.

Cunoaștem cu toții diferența dintre învățământul tradițional și învățământul modern, ambele având în comun transmiterea de cunoștințe și formarea viitoarelor generații, dar aș dori să subliniez pe scurt în ce constă această diferență, anume că învățământul tradițional pune accentul pe cadrul didactic, pe performanța acestuia de a transmite un nivel încărcat de informații, urmând ca la final cadrul didactic să fie singurul care a facilitat procesul educativ. Însă, la învățământul modern, accentul se pune pe copil, pe faptul că generațiile de copii învață prin descoperire, iar cadrul didactic împreună cu părinții au un aport în educarea copiilor, făcând o echipă de facilitatori.

Această diferență am făcut-o cu un anumit scop, acela de a evidenția faptul că sistemul educațional s-a schimbat și se schimbă constant, una dintre modificări sau adaptări fiind reprezentată de apariția tehnologiilor, care în ziua de astăzi se manifestă prin folosirea diverselor platforme educaționale, care sunt de fapt un mijloc de realizare a procesului instructiv educativ. Bineînțeles că acest lucru aduce atât beneficii, cât și dezavantaje, atât în rândul participanților, cât și pentru desfășurarea procesului de învățământ.

Avantajele învățământului folosind platformele, pot servi drept repere pentru îmbunătățirea școlii românești. Printre aceste elemente sunt:

a) accent pe motivația mai înaltă a elevilor și valorificarea inteligențelor lor;
b) implicarea mai activă a elevilor în organizarea procesului de învățare cu caracter interactiv;
c) utilizarea unor instrumente digitale eficiente de învățare online și în cadrul învățământului tradițional;
d) folosirea multitudinilor de materiale și produse, preponderent din Internet (Google, YouTube etc.), alături de manuale și ghiduri metodologice;
e) implicarea mai activă a părinților în acordarea copiilor lor a unui suport logistic și material;
f) schimbarea stilului de învățare al cadrelor didactice de la cel autoritar, spre unul mai democratic și participativ;
g) studierea și valorificarea bunelor practici din țară și de peste hotare;
h) accentul de pus nu atât pe evaluare și notare, cât pe procesul de învățare, propunându-i sarcini mai puține și adaptate pe înțelesul copiilor, unora cu caracter personalizat etc.

Dezavantajele principale care pot apărea în folosirea platformelor sunt:

a) lipsa contactului direct al elevului cu profesorul în perioada învățării de la distanță, de aceea pot apărea probleme de comunicare și înțelegere a sarcinilor;
b) mobilizarea mai largă a familiei în educația copilului, astfel parteneriatul școală-familie devenind mult mai consolidat în perioada de învățare de la distanță;

c) ghidarea elevilor spre a-și crea un sistem de autoorganizare și de autodezvoltare (mai important pentru viața copilului, decât sistemul creat și dirijat de către profesori);

d) acordarea unei atenții sporite securității online, unde copiii trebuie monitorizați sistematic de către părinte/tutore, în special minorii, pentru a nu utiliza diverse surse interzise sau a pierde timpul navigând pe Internet;

e) respectarea/dozarea timpului când copilul poate să stea în fața calculatorului, mai ales cei din clasele primare și gimnaziale (conform normelor - maximum 45 min. pe parcursul unei zile, în clasele primare și până la 2,5 ore în clasele mari);

f) munca cadrelor didactice este mult mai mare în cadrul învățării online, nevoiți să pregătească sarcini pe înțelesul elevilor, care se află la distanță; acasă sunt multe lucruri pe care cadrele didactice nu le pot lua în considerație: condițiile de viață și trai diferite; faptul că copiii mai sunt implicați în munci agricole sau casnice; au grijă de animale sau frați/surori mai mici; nu toți dispun de calculatoare sau sunt mai mulți copii în casă la un calculator; viteza Internetului e diferită și capacitatea calculatorului la fel etc.

Dacă facem referire la eficiența învățării prin platforme educative, pot spune că nu toți copiii și toate formele de învățământ pot fi beneficiari sau se pot folosi de aceste platforme. Referindu-ne la copii, știm că nu toți copiii din România beneficiază sau au acces la Internet, nu dispun de resurse materiale necesare (tablete, laptopuri sau PC-uri). De aceea, trebuie o documentare temeinică și realizarea unui sondaj prin care se poate stabili numărul de copii care au nevoie de acces în vederea realizării educației prin folosirea acestor platforme.

Formele de învățământ, de asemenea, au de suferit sau de câștigat prin folosirea acestui tip de învățare, folosind platformele. Prima formă ar fi învățământul preșcolar, care cu siguranță ar fi cea mai afectată formă, deoarece ar fi imposibilă realizarea educației cu preșcolarii mici cu vârste cuprinse între 3-5 ani, iar pentru copiii de grupă mare ar reprezenta o adevărată provocare.

Totuși, putem apela la aliații noștri sau partenerii noștri în acest proces instructiv-educativ, părinții care pot primi sarcini de la educatori cu referire la organizarea timpului și a activităților, sfaturi pentru o comunicare eficientă, bazată pe repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții. Dar un dezavantaj ar fi că nu se mai poate realiza o evaluare obiectivă a copiilor, deoarece educatoare nu poate ști cu adevărat ce comportamente, priceperi și deprinderi s-au format, iar dacă evaluarea este realizată de părinți, aceasta va fi una subiectivă.

Indiferent de formele prin care se desfășoară educația copiilor (prin platforme, clipuri video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații etc.), scopul educației este interacțiunea dintre educatoare și copii și între copii.

La nivelul claselor primare, folosirea platformelor educaționale care oferă lecții virtuale și jocuri educaționale reprezintă un avantaj: oferă copiilor o vedere realistă asupra materiei repetate sau activităților întreprinse. Se pot realiza mijloace audio, vizuale, animații, cât și simulări, dar și conținut de tip text pentru a face învățarea cât mai plăcută celor mici. Însă, ne lovim de o problemă, aceea că elevii au nevoie de sprijinul cadrului didactic, au nevoie de relaționare, de menținere a unei relații deschise cu învățătoarea, dar și între ei.

La nivelele mai înalte de învățământ impactul folosirii platformelor educaționale nu prezintă foarte multe dezavantaje, singurul pe care l-aș putea prezenta este acela că lipsa interacțiunii poate duce la înstrăinare și la individualism.

Dincolo de acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor, s-a demonstrat că școala românească ar trebui să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și atitudini, să clădească caractere, într-un context valoric.

În perioada de organizare a învățării prin folosirea platformelor, rolul părinților a devenit unul mai complex, de la cel de protecție a copilului și griji materiale, la cele spirituale: de ghidare, monitorizare, uneori de provocator intelectual și de diversificator de experiențe.

Platformele educaționale în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual.

În concluzie, folosirea platformelor educaționale în școala românească sunt benefice din punct de vedere că sunt mai practice, atrag copii doar prin prisma faptului că pot fi interactive, însă pentru școala românească nu cred că este o opțiune, deoarece sistemul de învățământ ar trebui dotat foarte bine cu materialele necesare pentru folosirea platformelor educaționale.

EDUCAȚIA INOVATIVĂ DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT, ÎNTRE TEORIE ȘI PRACTICĂ

Prof. Carmen-Alina VELIȘCU
director, Școala Gimnazială *„Eliza Opran”* Ișalnița, Dolj

Platon definea educația ca fiind *„arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelora care dispun de ele.”* Aristotel, în lucrarea sa „Politica”, considera că *„educația trebuie să fie un obiect al supravegherii publice, iar nu particulare”.*

Johann Amos Comenius, în lucrarea sa „Didactica magna”, considera că la naștere, natura înzestrează copilul numai cu *„semințele științei, ale moralității și religiozității*”, ele devin un bun al fiecărui om numai prin educație. Rezultă că în concepția sa, educația este o activitate de stimulare a acestor „semințe”, și implicit, de conducere a procesului de umanizare, omul *„nu poate deveni om decât dacă este educat”*.

În zilele noastre, educația a început să capete ușor-ușor mai multe dimensiuni, în special în rândul autodidacților, care s-au bucurat enorm în momentul apariției platformelor educaționale online.

O viziune strategică cu privire la integrarea tehnologiilor în sistemul de învățământ preuniversitar din România, va fi de fapt un punct de pornire pentru o dezbatere consistentă despre ce vrem de la sistemul educațional în contextul în care elevii de mâine vor avea un viitor dominat de spectrul digital. Pe de altă parte, poate deveni un punct de pornire și pentru discuția despre competențele profesorilor, în mod particular despre competențele digitale profesionale, precum și despre calitate în predare și în managementul educațional sau despre programul școlar.

Sensul termenului „tehnologie” în contextul utilizării sale în relație cu educația urmărește o oarecare precizie în modul cum folosim termenii tehnici pentru a evita pe viitor dezbateri inutile cu privire la ce anume avem în minte atunci când folosim expresii precum „tehnologii clasice” ori „tehnologii noi și emergente”. Sau de ce considerăm că orice abordare care se rezumă la „TIC în educație”, adică tehnologiile informației și comunicării, este nu numai limitativă, ci și pornită pe un drum greșit. Literatura tehnică abundă în definiții și clasificări, unele care s-au înrădăcinat adânc în mentalul colectiv, dar și în confuzii și exprimări mai puțin clare. De exemplu, sintagmele din limba engleză „blended learning” și „e-learning”, păstrate ca atare și în limba română, sunt utilizate în cele mai multe situații pentru a indica un model de predare sau organizare a actului educațional cu ajutorul tehnologiei, deși termenul learning trimite mai degrabă la procesul în care este angrenat elevul, adică la învățare. Pe de altă parte, e-learning poate desemna și tehnologia implicată în acest proces educațional, așa cum se întâmplă cu formularea „platforme/sisteme de e-learning”.

Prima distincție cu care se poate opera este cea dintre instrumente și tehnologii. Poate părea curios că se separă între cele două de vreme ce tehnologiile folosite în procesele educaționale tot instrumente sunt. Cu toate acestea, rolul distincției este unul pur funcțional. Tabla neagră și creta, ori tabla albă și marker-ul, prin natura lor, sunt cu totul diferite de o tablă interactivă (smartboard) sau un manual în format electronic (e-book). Deși toate au un caracter instrumental și de aceea le numim instrumente, tabla neagră/albă nu este o tehnologie, în timp ce smartboard-ul se califică pentru o astfel de etichetare. Manualul tipărit și manualul în format electronic sunt ambele instrumente, dar, dintre cele două, doar despre cel din urmă se poate afirma fără a se greși că este o tehnologie. Un con apollonian din lemn folosit drept material didactic este un instrument educațional în aceeași măsură în care este și o înregistrare video de pe Youtube care demonstrează secțiunile conice (cercul, elipsa, parabola și hiperbola) descoperite de Apollonius din Perga; doar că cea de pe urmă poate fi desemnată drept tehnologie, în timp ce prima nu. Prin urmare, din rațiuni strict de utilitate, se poate

folosi termenul „instrumente” sau sintagma „instrumente educaționale” pentru a trimite exclusiv la acele lucruri care nu sunt în același timp și tehnologie. Școala folosește o pleiadă întreagă de instrumente, unele mai vechi, altele mai noi. Apariția calculatorului și în mod special răspândirea globală a Internetului au adus o regândire a acestor instrumente, dar nu și eliminarea lor. De exemplu, oricât de interesante ar fi pentru elevi lecțiile de matematică proiectate de pe un dispozitiv mobil pe o tablă interactivă sau platformele online cu activități de tip joc care ilustrează principii din geometrie în format 3D, elevul va ajunge să deprindă abilitatea de a calcula unghiurile unei figuri geometrice înscrise într-un cerc doar exersând în mod direct pe hârtie cu creionul și echerul. Acest lucru se întâmplă întrucât pattern-urile neuronale care corespund acestei abilități se dezvoltă doar prin exerciții în care sunt corelate mișcări ale mâinii cu mișcări ale ochiului și conexiuni neuronale aferente proceselor abstracte. Cu toate acestea, nu este deloc de neînchipuit posibilitatea ca, în viitor, interfețele neuronale să ne ofere posibilitatea de a ne dezvolta pattern-uri neuronale aferente matematicii fără a mai atinge pixul și foaia de hârtie, totul fiind exclusiv o proiecție mentală mediată. Catalogul pe hârtie este un instrument care încă funcționează ca o instituție în sine în școlile din România, un tip de instituție ce impune mecanisme de control (de exemplu, notele, absențele, mențiunile) bazate pe relația de putere dintre profesor și elev. Apariția catalogului electronic, ca parte din sistemele de gestiune a proceselor educaționale, nu a condus la pierderea funcției instituționalizate. În noul format, el înglobează și latura tehnologiilor care stau la baza lui (baze date, interfețe de utilizare și administrare, conexiune la Internet sau Intranet, dispozitive care să ruleze toate acestea, programe de filtrare a accesului ș.a.m.d.). Pe lângă eficientizarea activității profesorului, catalogul electronic permite și o reconsiderare a comunicării între profesor și elev printr-un control mai facil din partea aparținătorului (părinte/tutor).

Există în România un curent destul de puternic care promovează digitalizarea educației ca panaceu pentru toate sau o bună parte din problemele cu care se confruntă sistemul de învățământ preuniversitar: de la analfabetismul funcțional până la abandonul școlar, de la diferențele semnificative în calitatea actului educațional între urban și rural până la chestiunile de integritate academică. Acest curent este manifest în nenumăratele declarații ale celor care susțin introducerea programării și/sau a roboticii încă din clasele primare. Pentru aceștia, dobândirea unor competențe digitale încă din ciclul primar poate fi răspunsul la nevoia creșterii atractivității școlii și la cea a unei pregătiri mai adecvate a tânărului pentru lumea digitală în care deja trăiește.

Între a avea un echipament într-o școală și a-l folosi este o diferență considerabilă. Se pare că, mai mult ca sigur, că există o practică obișnuită în a limita accesul cadrelor didactice la rețeaua wi-fi a școlii și de a exclude elevii cu totul, chiar și atunci când există un router dedicat acestora. Practica respectivă este dată de teama pe care managerii școlilor o au față de o utilizare necontrolată a accesului la Internet. Sunt directori cărora le este frică de faptul că elevii ar putea accesa site-uri cu conținut pornografic sau de gaming și pariuri de pe conexiunea instituțională; altora le este teamă că elevii ar putea să piardă timpul pe Facebook în loc să fie atenți la ore sau, și mai grav, că ar putea publica online materiale video cu profesori. Există și directori care știu că pe Internet circulă o serie de viruși și alte programe cu intenții rele și, ca atare, preferă să reducă această vulnerabilitate procedând la restricționarea accesului la rețeaua wi-fi.

Referitor la accesul cadrelor didactice la echipamente și ce îi împiedică pe aceștia să folosească infrastructura TIC a școlii în procesele educaționale, poate fi ca și cauză absența unor echipamente performante. Date fiind investițiile din anii anterior în echipamente TIC, ne-am fi așteptat ca profesorii să menționeze alt obstacol (de exemplu, atmosfera de reticență din cancelarii față de tehnologie, absența sprijinului managementului instituțiilor de învățământ etc.). Însă, dincolo de zonele urbane, dezvoltate economic, încă sunt multe școli la care profesorii nu au acces la tehnologie pentru că tehnologia respectivă nu există la propriu din unitățile lor de învățământ.

Există un curent destul de puternic în societatea românească, la fel ca în multe alte țări, care blamează profesorii pentru că nu folosesc mai mult tehnologiile la clasă. Acest curent se asociază adeseori cu o abordare de sus în jos a modului în care ar trebui să se petreacă lucrurile într-o școală sau într-o sală de curs. Cu alte cuvinte, cei care acuză profesorii că nu folosesc suficient soluțiile educaționale digitale consideră că este necesar ca un superior (directorul de școală, inspectorul sau chiar ministerul) să dispună măsuri prin care profesorii să fie forțați să adopte tehnologia. În realitate, adoptarea tehnologiei este un proces extrem de complex, care presupune o mulțime de factori. Nu este suficient să existe o decizie care să ceară profesorilor integrarea tehnologiilor în predare-învățare, trebuie să existe un context care să favorizeze folosirea lor. De exemplu, în absența unor echipamente performante, o astfel de decizie nu ar face decât să crească gradul de frustrare al profesorului în interacțiunea cu tehnologia, în relație cu organizația din care fac parte. Similar, există un curent printre profesori, care refuză să apeleze la tehnologie din teama de a nu greși. Se admite că profesorii renunță deseori să mai apeleze să se folosească de tehnologie la clasă (prezentări, materiale online, software educațional etc.) ca nu cumva să facă greșeli care să devină apoi subiect de discuții între colegi sau între elevi. Această nesiguranță vine și din faptul că profesorii au competențe digitale minimale, din categoria competențelor digitale de bază, adică navigare pe Internet, utilizare de bază a unui editor de texte (Microsoft Word) și prezentări (Microsoft PowerPoint). Cei care au competențe digitale avansate sunt adeseori și early adopters, cu alte cuvinte fac parte dintre cei care îmbrățișează noutățile în materie de tehnologie înaintea majorității.

Ceea ce au oferit noile tehnologiile acestor „măsuri active” a fost viralizarea materialelor, adică răspândirea lor cu o viteză de care mijloacele tradiționale de comunicare în masă nu erau capabile. Platformele sociale de tot felul, blogurile, forumurile și feed-urile au fost invadate într-un timp foarte scurt de timp de cantități uriașe de texte, imagini, meme-uri, cu manipulări din ce în ce mai fine, încât chiar și o minimă verificare a devenit dificil de realizat de utilizatorul obișnuit de Internet, aflat întotdeauna într-o acută lipsă de timp. De exemplu, există la nivel global dar și în România așa-zise platforme de știri care se ocupă exclusiv cu fake news. Aceste site-uri multiplică informația pe zeci și sute de link-uri încât motoarele de căutare încep să arate în prima pagină conexiuni către acele fake news și nu către informația veridică. În condițiile în care tehnologiile noi și emergente încep să câștige teren în mediul educațional, este de așteptat ca expunerea elevilor la fenomenul fake news să crească și mai mult. Nu e vorba doar de accesul mai facil la platforme sociale și site-uri de știri, ci în mod special de o vulnerabilitate dată de absența accesului la informației corectă și de o insuficientă exersare a spiritului critic astfel încât să poată decela între fake news și știri reale. Ca atare, orice politică viitoare cu privire la integrarea tehnologiilor în educație trebuie să răspundă și acestei nevoi de formare de competențe digitale în cazul elevilor, dar și în cel al profesorilor pentru a identifica fake news. Această componentă se numește în mod obișnuit media literacy, iar în România sunt organizații non-guvernamentale care deja au implementat programe de formare în școli pe aceste subiecte.

Deoarece aceste măsuri vizează interesul strategic național acela de a asigura în bune condiții desfășurarea activităților didactice, respectiv de a asigura desfășurarea în bune condiții a serviciului public de educație. În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput şi desfăşurat, încât să-i convingă pe elevi să preţuiască propria moştenire naţională, să primească contribuţiile originale ale oricărei naţiuni la civilizaţia modernă, pregătind atât elevii, cât şi dascălii să înţeleagă valoarea diversităţii şi a independenţei de spirit.

PRACTICI INOVATIVE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

Prof. Adrian-Cristian VELIȘC
director, Liceul Tehnologic *„Constantin Ianculescu”* Cârcea, Dolj

MOTTO:

„Scopul educaţiei ar trebui să fie pregătirea unor oameni care să acţioneze şi să gândească independent şi care, în acelaşi timp, să vadă în slujirea comunităţii realizarea supremă a vieţii lor.” – Albert Einstein

Indiferent că este vorba despre cercetare, educație, cultură, științe și în toate domeniile vieții sociale, inovația nu poate fi asigurată fără a asigura prin sistemele și procesele de învățământ aceste premise, fără a forma pe copii pentru a fi inovatori, creativi, având încredere în potențialul lor inovativ, cultivându-l și stimulându-l.

Aceasta presupune schimbări profunde în sistemul de învățământ, atât în plan curricular, cât și în formarea cadrelor didactice, pentru a interacționa diferit cu copiii, încurajând și stimulând, atrăgând și cultivând curiozitatea descoperirilor, plăcerea de a descoperi, încrederea în potențialul lor. De aceea, trebuie să se identifice tipurile de cercetări și de acțiuni de întreprins, pentru a delimita bune practici, a diagnostica practicile care stimulează inovația, a le promova și implementa, a identifica pârghiile și modalitățile prin care putem introduce această schimbare paradigmatică pe scară largă în educație și formare, la toate nivelurile de școlaritate și în afara lor, în educația nonformală și informală.

În societatea contemporană, cu schimbări rapide şi efecte imediate, educaţia şi învăţământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovaţie şi creaţie in activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competenţelor personale, antreprenoriale şi sociale prin învăţarea pe tot parcursul vieţii dar şi de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educaţii de calitate în învăţământ.

Pentru elevi, şcoala viitorului trebuie să promoveze o educaţie de calitate şi să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiţii, fundamentale din punctul lor de vedere: şcoala viitorului trebuie să le placă şi să fie eficientă.

Prioritatea învăţământului o constituie informatizarea, softul educaţional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă .

Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice şi idealurilor educaţionale.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-şi îndeplinească mai bine funcţia sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

Formarea capacităţii de a utiliza calculatorul ,de a folosi internetul este benefică elevilor,atât în activitatea şcolară cât şi în cea extraşcolară, în plan cognitiv cât şi psihic,prin relaţionarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea.

Promovarea sănătăţii şi a stării de bine a elevului determina de asemenea o dezvoltare optimă din punct de vedere somatic, fiziologic, mintal, emoţional, social şi spiritual.

Răspunsul educației, în contextul pandemiei de SARS-CoV-2, în toate țările care se confruntă cu această realitate, trebuie să fie inovativ și prompt, cu respectarea standardelor asumate de fiecare sistem de învățământ. Directorii

unităților de învățământ sunt actorii principali, de la nivel local, care, cu sprijinul inspectoratelor școlare operaționalizează toate soluțiile propuse de Ministerul Educației și Cercetării. Aceste soluții sunt însă dinamice în funcție de evoluția epidemiologică și de condițiile concrete din fiecare școală, pentru a asigura, indiferent de scenariul adoptat, cea mai bună opțiune privind accesul la educație al tuturor copiilor. Directorii unităților de învățământ sunt încurajați să adopte o atitudine proactivă pentru a contribui la producerea unui impact pozitiv în cadrul comunității școlare și pentru a preveni efectele SARS-CoV-2 în domeniul educației.

Specialiștii din domeniul educației sunt încurajați să identifice scenariile cele mai potrivite pentru specificul școlii și contextul local, astfel încât formarea și dezvoltarea competențelor elevilor să fie continue, atât în acord cu programele școlare specifice, cât și cu noile modalități de organizare a procesului de predare-învățare-evaluare. Familiile elevilor și comunitățile au nevoie de soluții concrete și dinamice pentru noul an școlar, adaptate realităților locale, cu respectarea în totalitate a reglementărilor stabilite de către Ministerul Sănătății. Toate părțile interesate, elevi, părinți, profesori, manageri din domeniul educației sunt invitate să partajeze o viziune nouă, având în vedere faptul că mediile de învățare și învățarea propriu-zisă, practicile, instrumentele, resursele etc. pe durata pandemiei nu mai sunt identice cu cele de dinaintea declanșării acesteia, iar acumulările rapide de experiență, cum ar fi competențele dezvoltate prin utilizarea tehnologiilor IT, pot fi considerate beneficii reale pentru viitorul educației din întreaga lume. Punctul de revenire, la sfârșitul acestor etape de construcție alertă a unor noi modalități hibride de educație nu va mai fi același pentru niciun sistem care va ști să transforme provocările în oportunități în beneficiul tuturor elevilor și profesorilor. Este un moment în care cooperarea deschisă în încercarea de a rezolva aceste provocări educaționale presupune descoperirea și crearea de soluții eficiente, prin consultare, suport reciproc, asumarea deciziilor. Menționăm că acest ghid va fi actualizat continuu, pe măsură ce vor fi identificate noi aspecte care au impact asupra vieții școlii.

O primă măsură se referă la asigurarea accesului elevilor la procesul de învățare în mediul on-line. În acest sens măsura are în vedere dotarea elevilor cu echipamente mobile IT de tipul tabletelor școlare astfel încât orele de pregătire din timpul activităților didactice să se poată desfășura on-line, pentru a evita contactul direct al elevilor cu profesorii precum și cu ceilalți elevi, precum și pentru a preveni riscul de infectare cu coronavirusul SARS-Cov-2 fapt care ar pune în pericol desfășurarea în condiții normale a tuturor activităților didactice necesare procesului de învățământ.

A doua categorie de măsuri pentru activitățile didactice se referă la asigurarea de echipamente de protecție medicală cum sunt: măști de protecție medicală, dezinfectanți, combinezoane precum și alte echipamente de acest tip necesare pentru a preveni răspândirea coronavirusului SARS-Cov-2. Asigurarea acestor echipamente de protecție medicală s-ar realiza în unitățile de învățământ preunivesitar de stat din ciclul gimnazial care sunt expuse unui risc ridicat de răspândire a coronavirusului astfel cum este stabilit prin norme metodologice ale Ministerului Sănătății.

O altă categorie de măsuri pentru activitățile didactice este cea referitoare la asigurarea condițiilor igienico-sanitare minime necesare pentru unitățile de învățământ preunivesitar de stat din ciclul gimnazial care nu au asigurată racordarea la rețeaua de apă-canalizare. Condițiile igienico sanitare minime pentru activitățile didactice precum spălarea mâinilor pentru a evita răspândirea infectării cu coronavirusul SARS-Cov-2 poate fi asigurată prin achiziționarea de containere mobile sanitare necesare unităților de învățământ preunivesitar de stat din ciclul gimnazial pe perioada desfășurării activităților didactice.

Deoarece aceste măsuri vizează interesul strategic național acela de a asigura în bune condiții desfășurarea activităților didactice, respectiv de a asigura desfășurarea în bune condiții a serviciului public de educație. În considerarea

faptului că aceste elemente vizează interesul public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput şi desfăşurat, încât să-i convingă pe elevi să preţuiască propria moştenire naţională, să primească contribuţiile originale ale oricărei naţiuni la civilizaţia modernă, pregătind atât elevii, cât şi dascălii să înţeleagă valoarea diversităţii şi a independenţei de spirit.

Impactul platformelor și aplicațiilor online în procesul de predare-învățare-evaluare

Prof. Horațiu Dorin Neacșu
Colegiul Tehnic ”Al. I. Cuza” Suceava

Platformele și aplicațiile disponibile online deschid un nou drum pentru diverse tehnologii utile în predare și evaluare, având ca principal scop modul în care tehnologia va îmbunătăți didactica și pedagogia. Experiența actuală ne ajută să înțelegem că tehnologiile sunt instrumente de aplicat cu atenție și în mod adecvat. Provocarea pentru profesori este să se îndepărteze de noțiunea de evaluare ca document Word – adică de la simpla înlocuire a unei bucăți de hârtie cu un document electronic – și să folosească tehnologia pentru a-i ajuta pe elevi să devină autonomi în învățare.

Învățarea – evaluarea bazate pe proiect, cu utilizarea media, poate oferi elevilor o serie de opțiuni. Elevilor le stârnește interesul, iar creativitatea manifestată este surprinzătoare. Profesorii care caută modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare în sarcini și evaluare au alegeri aproape nelimitate:

- **Google Classroom** oferă posibilitatea de a discuta cu elevii. (meet video chat e inclus gratuit acum). Pot fi corectate temele și poate fi oferit feedback direct fiecărui elev, se poate crea o bancă de comentarii pentru feedback mai facil pe baza celor mai frecvente comentarii pe care profesorul le oferă elevilor etc.
- **Google Jamboard** este un mod de vizualizare foarte facil al unor răspunsuri scurte – toți elevii pot vedea toate răspunsurile date pe post-it-uri virtuale.
- **Google Forms** permite conceperea unor formulare care pot fi utilizate pentru a obține feedback, pentru a trimite confirmări de participare la un eveniment, dar și pentru a crea teste scrise. Serviciul permite profesorului să includă imagini sau video pentru interpretare sau ca material de reflecție pentru elev. Elevii pot primi atât întrebări deschise, cât și închise, cu mai multe variante de răspuns, sau nu.) Funcția Quiz permite, mai departe, oferirea de feedback prompt. Elevii pot afla imediat dacă la un test cu răspunsuri la alegere au răspuns corect sau nu. Aici măiestria profesorului este să construiască distractori (răspunsuri greșite, care rezultă dintr-un proces de gândire eronat, dar frecvent la elevi) cât mai eficienți. Mai mult, se pot include explicații pentru răspunsul greșit, explicații pe care elevul să le primească de îndată ce a terminat testul. Totodată, elevilor li se permite să reia testul.
- **Kahoot** permite elevilor să intre în rolul de „profesori”, construind ei înșiși itemi de teste.
- **Quizlet** este o altă aplicație cu ajutorul căreia putem crea teste și pentru aceasta se accesează adresa *quizlet.com*. Aici se pot crea în mod gratuit 8 teste. După ce a fost creat contul, se va selecta butonul „Create” și apoi „Set”. Se completează titlul activității și descrierea cerinței, apoi se introduc itemii și definițiile. Se poate alege și limba pentru a putea scrie cu diacritice. După completarea cardurilor, se utilizează butonul „Create” pentru a obține link-ul ce va fi distribuit elevilor.
- **Quizizz** este o aplicație de evaluare a cunoștințelor ce presupune prezența unor avatare amuzante, tabele, teme, muzică, meme-uri. Aplicația poate fi accesată de pe telefon, laptop, tabletă sau computer. Pentru accesare se folosește adresa *quizizz.com*. Meniul prezintă următoarele facilități:
  • crearea unui test;
  • căutarea unor teste create anterior;
  • vizualizarea rapoartelor;

• conține colecții cu testele create sau salvate de la alți colegi;

• conține clase create sau importate de pe Classroom;

• conține domenii (pentru profesorii care predau mai multe discipline sau care predau la mai multe clase).

Pentru a crea un test, se va selecta butonul „Create” din partea stângă a meniului apoi se importă întrebările sau se pot crea altele. Pentru aceasta veți selecta „New question” și vor apărea tipurile de întrebări pe care le putem folosi, astfel:

1. Multiple choice (alegere multiplă) – deși se pot oferi mai multe variante, elevul trebuie să aleagă un singur răspuns;
2. Checkbox (casetă de bifat) – presupune crearea unei grile cu mai multe răspunsuri corecte;
3. Fill-in-the-Blank (completează) – elevul trebuie să completeze enunțul lacunar, având variantă de verificare;
4. Poll (sondaj)
5. Open-Ended (răspuns deschis) – elevul nu poate verifica dacă răspunsul oferit este cel corect.

- **Wordwall** este o aplicație unde se creează diverse activități interactive pentru elevi: fișe, chestionare, potriviri, jocuri de cuvinte, identificarea unor cuvinte lipsă etc. În această aplicație se găsesc și materiale gata create de alți utilizatori. Înregistrarea se poate face prin contul Google sau Facebook. Folosind instrumentul Wordwall, se pot crea cu ușurință un set de întrebări ușor de folosit în cazul predării sincrone sau asincrone. Aceste tipuri de teste le putem folosi ca warm up (încălzire) sau la finalul lecției, pentru a asigura feed-back-ul. Toți elevii vor fi implicați într-o mod interactiv în rezolvarea testului. Jocurile/ testele create le putem distribui elevilor noștri, dând clic pe butonul „Partajează”.
- **LearningApps** este o platformă cu ajutorul căreia se pot crea fișe de lucru, activități interactive, teste etc. Se accesează adresa *learningapps.org* și se crează cont. Aplicația permite selectarea limbii române.

  Aplicația are următoarele opțiuni:

  • Bara de căutare

  • Răsfoiește exerciții – se pot căuta exerciții selectate pe discipline

  • Alcătuiește exerciții – ajută la crearea de fișe de lucru

  • Clasele mele – indica grupurile cu care se lucrează

  • Exercițiile mele – aici se stochează ceea ceea ce s-a creat
- **Hot Potatoes** reprezintă o suită de cinci aplicații care pot crea exerciții pentru World Wide Web. Aplicațiile sunt *JCloze* (crează exerciţii de completare a spaţiilor libere), *JCross* (crează cuvinte încrucișate care pot fi completate online), *JMatch* (crează exerciţii de împerechere sau de ordonare), *JMix* (crează exerciţii de rearanjare a cuvintelor în propoziție) și *JQuiz* (crează exerciţii bazate pe întrebări). Există, de asemenea, o a șasea aplicație numită *The Masher*, care va compila toate exercițiile Hot Potatoes într-o singură unitate. Hot Potatoes poate fi descărcat gratuit de la adresa *hotpot.uvic.ca*

- **Prezi**, **Animaker** și **multe alte programe de animație** pe care elevii le pot folosi pentru a realiza prezentări**.** Elevii pot să realizeze filmulețe cu screencast-o-matic în care să surprindă atât imagine de pe interfața device-ului propriu, cât și vocea proprie.

Se spune că **cel mai bun instrument este cel pe care oamenii îl vor folosi.** De aceea, în acest demers online e indicată explorarea atât din partea cadrelor didactice, cât și din partea elevilor. În contextul online, implicarea este absolut esențială, iar aceste instrumente trebuie să creeze o interacțiune umană mai profundă și mai semnificativă. Produsele elevilor sunt cea mai bună dovadă a calității educaționale, iar creativitatea, pe care tehnologia permite să fie exprimată este deja un aspect pozitiv despre care profesorii din diverse colțuri ale lumii vorbesc în mod constant.

Webografie

1. quizizz.com/
2. wordwall.net/ro
3. quizlet.com/
4. learningapps.org/en
5.https://www.researchgate.net/publication/230608787_Valorificarea_evaluarilor_privind_rezultatele_scolare_pentru_ameliorarea_procesului_didactic/citations.wikipedia.org/wiki/Hot_Potatoes

METODE ŞI TEHNICI DE STIMULARE A CREATIVITĂŢII FOLOSITE ÎN ACTIVITĂŢILE DE PICTURĂ ŞI DESEN

GRIGORAȘ ANCA-MARIA

Stimularea creativităţii copiilor preşcolari la activităţile de pictură şi desen se realizează aplicând anumite metode şi tehnici specifice.

În câmpul metodelor educative care se utilizează actualmente în învăţământul preşcolar românesc se pot recunoaşte două concepţii de bază, fundamental opuse: dirijismul excesiv şi non - dirijismul.

În privinţa fenomenului creativităţii estetice preşcolare, ele se înfăţişează astfel: pe de o parte, educatorul adept al dirijismului excesiv va alege metode care vor pretinde copilului să deseneze, să fabuleze într-un anumit mod, însă acest mod nu poate fi decât modul educatorului. Este vorba aşa-dar de promovarea unei pedagogii care nu-şi merită numele, centrată preponderent nu pe educat, ci pe educator; în numele ei, libertatea de expresie a copilului va fi neglijată.

Pe de altă parte, "non-dirijismul", apărut' în istoria educaţiei ca o reacţie critică la adresa "dirijismului", va lăsa copilului o libertate nelimitată, el centrându-se astfel nu în câmpul educaţiei, ci în afara lui.

Pornind de la realităţile educaţionale pe care aceste atitudini educative le produc, există o a treia posibilitate, Aceasta ar strânge într-o singură concepţie metodologică meritele incontestabile ale "dirijismului" şi "non-dirijismului", eliminând în acelaşi timp aspectele lor negative. Având în vedere caracteristicile acestei orientări metodologice care urmăreşte preponderent stimularea factorului "gândire divergentă" (considerat de I.P, Guilford factorul cu cea mai înaltă funcţionalitate în fenomenul creativităţii), am denumit-o, cu o expresie propusă de Landsheere , pedagogia divergenţei.

Fără a considera creativitatea doar o caracteristică a funcţionalităţii psihice de tip intelectual, luând în consideraţie şi aportul necesar al imaginaţiei, al afectivităţii, al voinţei, se propune ipoteza unei educaţii a caracterului "divergent" al productivităţii colective de tip preşcolar.

Ipotetic, această atitudine pare mai realistă şi mai ştiinţifică, întru cât, în esenţă, ea presupune adoptarea unor tehnici educative care să lase copilului posibilitatea de a se exprima spontan şi liber, de a descoperi şi produce noul. Dar această libertate se va limita la un cadru educativ în care copilul însuşi va înţelege necesitatea ca productivitatea să se raporteze la o anumită "problemă", chiar dacă numărul de "răspunsuri" pe care îl dă poate fi nelimitat. "Dirijismul excesiv", care pretindea un singur răspuns la problema dată, punând gândirea convergentă să prevaleze asupra celei divergente i se va reţine totuşi meritul de a centra atenţia copilului într-o unică direcţie; "non-dirijismului" i se va reţine meritul de a da copilului posibilitatea să descopere şi să inventeze soluţii şi probleme. Astfel încât, raportată la creativitatea de tip estetic a preşcolarului, "o pedagogie a divergenţei" ar însemna utilizarea în educaţia copilului de această vârstă a unor metode, tehnici şi procedee care să-i ofere posibilitatea unei concentrări integrale a potenţialului său intelectual, afectiv, imaginativ, etc. în direcţia creării a cât mai multe lucrări originale.

Cu cât se va solicita mai mult efortul intelectual şi creativ al copiilor în procesul didactic, cu atât va creşte şansa dezvoltării personalităţii creatoare a preşcolarului.

Metode folosite în stimularea creativităţii copiilor:

Metoda brainwriting sau 6/3/5 este o metodă simplă de stimulare a creativităţii.

Presupune un număr de 6 copii care enumeră 3 soluţii, pe care le va nota educatoarea pe o foaie, pe parcursul a 5 minute, rotindu-se foaia pe care desenează sau spune fiecare cele 3 idei, în aşa fel încât fiecare foaie să treacă pe la toţi cei 6 participanţi, obţinându-se în final o multitudine de soluţii, variante, idei.

Metoda poate fi aplicată în mai multe variante, în funcţie de o serie de criterii. Grupul creativ poate conţine membri obişnuiţi ai grupului natural neselecţionaţi după criterii creative.

În acest caz se pot admite chiar şi două sau o singură soluţie la fiecare rotire. Dar poate fi constituit şi din membri selecţionaţi pe criterii creative, în acest caz solicitându-se minimum 3 variante de soluţii la problema de rezolvat şi rapiditate mai mare. În această variantă, într-un timp scurt se obţin un număr de idei 6x3x5 = 90.

***Prin* metoda brainstorming** (asalt de idei, furtună în creier) se stimulează creativitatea în grup , constituie o tehnică de descoperire a noului, în scopul dezvoltării creativităţii preşcolarilor.

Brainstorming-ul oferă posibilitatea manifestării libere, spontane a imaginaţiei membrilor grupului, creşte productivitatea creativităţii individuale ca urmare a interacţiunii membrilor şi a acţionării lor într-o soluţie de grup.

În aplicarea metodei trebuie parcurse mai multe etape.

Etapa pregătitoare cu cele 4 faze:

a). *faza de investigare* a membrilor grupurilor şi de selecţionare a acestora în vederea constituirii grupului creativ;

b). *faza de antrenament creativ* care constă în organizarea şi familiarizarea cu tehnicile;

c). *faza de pregătire* a şedinţelor de lucru în care se aranjează sala de grupă, se alege momentul zilei, se verifică materialele necesare, se anunţă copiii regulile, fazele, durata intervenţiei fiecărui copil, precizându-se faptul că fiecare spune o singură idee chiar dacă în minte are mai multe, luându-se cuvântul pe rând. Se admite intervenţia numai celor care preiau ideea şi o continuă.

a) *faza productivă a grupului de creativitate*, în care se manifestă asaltul, furtuna creierului; copiii nu se critică, nu lungesc durata exprimării, încearcă să emită cât mai multe idei propri noi, să dezvolte ideile colegilor, să analizeze, să-şi imagineze.

Cadrul didactic nu are voie să emită idei, să comenteze. El intervine numai când nu se respectă regula, reformulează sau repetă sub formă de clarificare sinteză. Are rol de a încuraja, stimula, coordona, dirija activitatea creatoare a grupului.

Brainstormingul stimulează creativitatea în grup, spiritul competitiv şi are efecte psihologice incontestabile: creşte încrederea în sine şi în alţii, produce plăcere personală, creşte spiritul de iniţiativă.

Tehnica viselor-este o metodă bazată pe meditaţie, în care copilul îşi exersează imaginaţia, învăţând să se gândească la viitor, să se proiecteze pe sine întro altă locuinţă, la şcoală, la o altă vârstă.

Metoda stimulează imaginaţia şi creativitatea, impune stabilirea unei legături între lumea reală şi cea imaginară , dezvoltă simţul realităţii, dezvoltă gândirea creativă, stimulează buna dispoziţie .

Metoda philips 6/6 – este o metodă de stimulare a creativităţii ce constă în implicarea a 6 participanţi la rezolvarea unei sarcini, timp de 6 minute. Se organizează colectivul în grupuri de câte 6 membri din care: un lider care dirijează, conduce activitatea în cadrul grupului şi prezintă rezultatele;şi un copil – „mesager” al grupului care reţine ideile colegilor. Metoda stimulează creativitatea individuală şi de grup prin emiterea de idei de către 6 membri timp de 6 minute pentru rezolvarea unei sarcini,probleme,teme puse în dezbatere.

Educatorul trebuie să cunoască şi să folosească adecvat metodele şi tehnicile de predare învăţare menite să stimuleze activismul şi creativitatea copiilor.

O condiţie importantă este să nu se supraîncarce programul unei zile prin planificarea în cadrul etapelor a unui număr mare de activităţi desfăşurate în grupuri, şi să lase libertate în formarea grupurilor şi alegerea partenerilor de joc,

materialelor şi tematicilor. Autoritatea, relaţiile reci, indiferente ale cadrului didactic produc blocaje. Neîncrederea în forţele proprii, starea de teamă de a comunica a copiilor, descurajarea ideilor de către cadrului didactic, rigiditatea metodologică, conduc la instalarea elementelor de blocaj.

Pentru a reuşi să stimuleze creativitatea preşcolarului, educatoarea trebuie să fie model de creativitate, să cunoască şi să stimuleze potenţialul creativ al fiecărui copil, să recurgă la creativitatea în grup.

O altă metodă aplicată pentru stimularea imaginaţiei creatoare a preşcolarilor la activităţile de desen şi pictură este "**lista de atribute**" a lui A. Osborn, metodă care mai este cunoscută şi sub denumirea de "lista interogativă" sau "de verificare". Ea se înscrie printre metodele moderne de stimulare a creativităţii de grup, dar poate fi adaptată şi la condiţiile grupei de preşcolari. Răspunsurile pot fi acceptate fie ca formulare teoretică dar pot fi şi concretizate în lucrări.

Este necesar, în forme simple, chiar de la grădiniţă în activităţile artistico-plastice, iniţierea pe copiilor în folosirea şi cunoaşterea elementelor de limbaj specific, parcurgerea etapelor fazei de creaţie:

1). Etapa de pregătire;

2). Etapa de incubaţie - de încercare (îl conducem şi-l determinăm pe copil să-şi pună întrebări, să caute lucrând);

3). Etapa de iluminare (se opreşte la o idee) - actul de decizie;

4). Materializarea ideii;

5). Verificarea, aflarea unor date - pe baza unor elemente cunoscute (cu sprijinul educatoarei)

Copilul este părtaş să descopere cu bucurie lucruri frumoase în lucrarea sa, conştientizându-le, ele devin achiziţii valoroase.

Caracteristic pentru preşcolarii mari este şi faptul că în procesul imaginaţiei apare o orientare către un anumit scop, deci o anumită intenţionalitate. Apare totodată clar preocuparea copiilor de a-şi alege materialele şi uneltele cele mai adecvate scopului pe care-l urmăresc.

În cadrul activităţilor artistico-plastice este necesar ca preşcolarii să aibă posibilitatea să se manifeste liber, fără teama de a greşi, de a li se face imediat aprecierea critică.

Se recomandă "amânarea evaluării" până la finalizarea lucrărilor, iar când se fac aprecieri, să se facă în contextul unui climat stimulativ, fiindcă observaţiile critice făcute în alte momente stânjenesc spontaneitatea creatoare a copiilor. În felul acesta se poate cultiva îndrăzneala, independenţa, originalitate.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCATIONALE IN SCOALA ROMANEASCA

BIZIC IONELA

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate.

În același timp, trebuie menționat că nu au existat (și, parțial, nu au fost posibile) măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi un hiatus total față de școală și, implicit, față de învățarea formală. Aceste situații au avut la bază atât cauze subiective cât și cauze obiective ca: lipsa de echipamente, de nivelul scăzut al competențelor digitale, de tipul de încadrare, suplinirea pe post etc.

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru specialiștii din științele educației, pentru că decantarea acestor experiențe poate fi valorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite.

În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Un element interesant reliefat este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online.

Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

În funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cu echipamente și accesul la Internet. Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriile supuse analizei, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent: aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger;

Pe locurile următoare se situează:

• utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații;
• platformele specializate de elearning – Kinderpedia, Google Classroom, Edmodo, Easyclass etc.;
• aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Zoom, Meet,Skype,etc

Un alt factor determinant privește gradul de penetrare a noilor tehnologii.Sunt încă diferențe semnificative între mediul rural și urban în ce privește disponibilitatea instrumentelor tehnologice.

La o privire de ansamblu, platformele specializate de elearning sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice, motivele fiind: abilități tehnice mai puțin definite la nivelul utilizatorilor, infrastructură informatică cu probleme, costuri de utilizare, lipsa suportului tehnic sau pedagogic.

La acestea se adaugă un element foarte important, care determină, în ultimă instanță, calitatea situației de învățare: exercițiul utilizării mediului tehnologic pentru proiectarea și desfășurarea unor activități didactice complexe, relevante, semnificative, integrate în parcursul de învățare de lungă durată.

În condițiile derulării activităților didactice online pe perioada suspendării întâlnirilor față-în-față, remarcăm identificarea preponderentă a dezavantajelor, firească în contextul schimbării radicale a modului de lucru. Suspendarea activităților didactice față-în-față poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor. Cadrele didactice descoperă limitele instrumentelor de lucru și ale platformelor online prin experiență directă, concluziile la care ajung fiind, de fapt, cunoscute din literatura de specialitate din ultimii ani .

Este însă de remarcat că participanții la studiu sunt de acord că perioada de suspendare a întâlnirilor față-în-față oferă posibilitatea profesorilor și elevilor să se concentreze în mai mare măsură pe ceea ce este esențial, pe elementele cu impact calitativ, pe capacități și competențe, mai degrabă decât pe conținuturi și pe elemente periferice.

General vorbind, câteva direcții ar putea fi conturate preliminar după cum urmează:

• Asigurarea condițiilor pentru cultivarea unor parteneriate strategice relevante în vederea bunei funcționări a ecosistemului educației și formării, la nivel național
• Reorganizarea curriculumului și a modului în care situațiile educative de tip „instruire asistată de calculator” sunt susținute, monitorizate, promovate și recompensate.
• Investiții strategice în echipamente și în dezvoltarea de resurse digitale. Determinarea condițiilor în care se poate face transferul de echipamente și resurse din partea companiilor către școli, profesori, elevi.
• Asigurarea accesului echitabil la resurse și instrumente digitale cu valoare adăugată pentru învățare, dedicate fiecărei categorii de beneficiari ai educației, fiecărui nivel de studiu, fiecărei discipline.

Practici educaționale de succes în actualul context educațional

Prof. Emilean Anisia
Școala Gimnazială nr. 12 Tulcea

Învățarea online poate fi definită ca o formă alternativă de învățământ în cadrul căreia se asigură continuarea procesului educațional în condiții normale sau de autoizolare, de intemperii, epidemii, prin intermediul diverselor instrumente informatice de comunicare la distanță.

Această modalitate alternativă este studiată de zeci de ani deopotrivă de pedagogi, experți în design curricular și experți în noi tehnologii comunicaționale. Numeroase studii, teorii, modele, standarde și criterii de evaluare se axează pe cel puțin trei zone pedagogice: învățarea online de calitate, predarea online și proiectarea instruirii online.

Educația formală, informală și nonformală întregește portretul tânărului, îl ajută să își identifice nevoile, să găsească metode de a se integra cu succes în societate.

Dată fiind situația pandemică, elevii și profesorii și-au canalizat atenția, forțele și energia spre varianta online. Bună sau rea, școala online ne ține până la urmă conectați la materie. În unele săli de clasă din România sunt mulți elevi. Prin urmare, este foarte dificil ca toți să aibă șansa să participe activ la oră. Am accesat platforme de e-learning care au permis continuarea procesului instructiv- educativ. Astfel, orele sau cursurile s-au derulat fie sub forma conferințelor audio-video sau a întâlnirilor de tip Meet în timp real.

În contextul actual se pot utiliza următoarele platforme precum: EduCred, Narada, Școala din valiză, G Suite for Education, EduApps, Discord, Zoom, Intuitex, Kahoot, Socrativa, Educaplay, Google classroom, Google Meet, MathPDR, Seterra, Scratch, Skype, Twinkl, Digitaliada, Quizizz, NextLab, Google Hangout, Școala pe net, Clasa viitorului, Whatsapp, Facebook, Zoom etc.

Avantajele învățării online : accesibilitate, flexibilitate şi confort; independenţa geografică, mobilitatea; prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional; metode pedagogice diverse ; individualizarea procesului de învăţare. Avantajele derivă din faptul că activitățile online pot fi accesate oricând și oriunde, cursanții pot alege domeniile de interes, le pot accesa în ritm individual. Timpul nu este determinat ca într-o sală de clasă, programul fiind mult mai flexibil. Fiecare elev poate parcurge în mod independent materialul propus, putând accelera procesul de învățare sau încetini. Învățarea online permite și elevilor și profesorilor să interacționeze într-o comunitate online, fără a fi prezenți în același loc sau timp.

Din altă perspectivă, elevii au posibilitatea de a prezenta mai multe informații procesate cu atenție, cu o implicare emoțională redusă. Constatările din domeniu semnalează că elevii introvertiți tind să fie mai activi, inhibiția fiind mult diminuată, interacțiunea realizându-se și fără distractori din afară.

Personalizarea cursurilor se poate realiza prin introducerea de link-uri externe, scheme de lecţii, fişe de lucru, prezentări PowerPoint, teste, demonstraţii, liste bibliografice, link-uri către resurse educaţionale deschise, materiale scanate, documente de tip audio și video în clasa virtuală, sarcini individuale.

Școala este cea care îl determină pe elev „să învețe să învețe”, să realizeze că oamenii sunt ființe sociale care se dezvoltă, „înfloresc” în mijlocul semenilor săi. Profesorul, ca și părintele, educă și atunci când nu vorbește, deoarece transmite enorm de multe informații nonverbal. Însă, școala online limitează această interacțiune a persoanelor, facem schimb de informații și de idei, ascunzându-ne în spatele unor semne și emoticoane.

Limitele învățării online: necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor; costuri mari pentru proiectare şi întreţinere; situaţii limită, cazurile în care o persoană nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru; sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori, dar și între elevi, cu reale efecte în timp dacă se permanentizează acest mod de abordare a învățării.

Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate şcolare slabe, deoarece conţinuturile expuse în mediul online pot fi mai greu de asimilat în condiţiile în care înţelegerea acestora nu este facilitată de profesor. Profesorul trebuie să aibă o anume pregătire în proiectarea curriculum-lui livrat online și, desigur, în tehnologiile informaționale. Astfel, pentru profesori, instruirea online poate fi copleşitoare: pe de o parte, din punct de vedere tehnic, deoarece utilizarea acestui mediu presupune familiarizarea cu instrumentele sale, dar şi din punct de vedere al disponibilităţii, având în vedere că elevii pot accesa conţinuturi în diferite momente ale zilei.

Feedback-ul, de exemplu, devine tot mai dificil pe măsură ce dimensiunea clasei crește, ajungând în cele din urmă la un punct în care pur și simplu nu este posibil ca un profesor să ofere feedback specific și prompt. Feedback obținut - prin teste online transmise pe diferite platforme fotografii sau documente cu teme rezolvate trimise pe email, whatsapp, facebook, fișe completate, filmări etc.

Elevii școlii noastre beneficiază de platforma ADMA, cu aplicațiile G Suite for Education , respectiv Google Classroom și *Google Meet*.

Folosirea acestor platforme online de educație oferă o serie de beneficii şi avantaje elevilor spre mulțumirea părinților. Folosirea platformelor online de educație este o metodă bună pentru copiii isteți ce sunt puternic motivaţi, ele venind în completarea activităților didactice din sistemul de învățământ. Discuții libere, chestionare, teme și fișe de lucru, dar și materiale suport s-au trimis și ulterior, s-au stocat în Google Drive. Beneficiile platformei sunt numeroase, elevii putând relua materialele, putând iniția discuții publice sau private cu cadrul didactic, având posibilitatea îmbunătățirii și diversificării comunicării educaționale.

Învățarea la distanță rămâne, din perspectivă pedagogică, o formă alternativă la învățarea tradițională, implementată în situații de urgență, formă care cuprinde în nucleul său învățarea online, alături de alte forme complementare de instruire. Designul universal pentru învățare ar trebui să se axeze pe proiectarea de medii de învățare flexibile, incluzive și centrate pe elev, pentru a permite accesul la materiale, activităţi şi sarcini de lucru, elevilor noștri.

Bibliografie

https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/ce-este-inteligen-a-digitala
https://www.academia.edu/39966010/Daniel_Goleman_Inteligenta_emotionala_e-book
https://www.azquotes.com/quote/640665
iteach.ro/experientedidactice/emotii-online
https://tribunainvatamantului.ro/invatare-online-sau-invatare-la-distanta
https://www.bzi.ro/avantajele-si-dezavantajele-invatarii-on-line-o-analiza-argumentata-legata-de-provocarile-educationale-in-perioada-pandemiei-de-covid-19

Platformele educaționale folosite în școlile din România

Mîndruță Aida Cristina

Trăim într-o societate în care se pune accentul foarte mult pe tehnologie iar utilizarea calculatorului în procesul de invatamant devine din ce în ce mai mult o necesitate. Este de știut faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obisnuite. „Alfabetizarea" digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie,și se învață… precum mersul sau vorbirea.

Folosirea instrumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficienta în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este constient de modalitatea efectiva de folosire la disciplina predata.

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi și lipsuri sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice.

Dar ce este o platformă educațională?

Pe scurt, este un soft complex care permite administrarea unui domeniu (subdomeniu), gestionarea utilizatorilor pe domeniul respectiv, crearea şi un management accesibil al cursurilor împreună cu activităţile şi resursele asociate acestora, evaluarea online/offline sau autoevaluarea, comunicarea sincronă sau asincronă şi multe altele.

Sunt o mulțime de.platforme educaționale date spre folosire profesorilor și elevilor după cum urmează:

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- pot forma rapid clasele,
- pot împărtăşi cu elevii materialele didactice,
- pot posta anunţuri,
- pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte,
- pot crea, distribui şi evalua teste,
- pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat.

Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. Şcoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică.

Moodle este o platformă care oferă profesorilor o multitudine de instrumente utile în predare-învăţare-evaluare şi însăşi modalitatea de definire a cursurilor permite o adaptare la nevoile educabililor – elevi, studenţi sau alte categorii care trec printr-un proces de formare, fie iniţială, fie continuă. Este important de spus că educabilii pot parcurge un astfel de curs când, unde şi cum doresc, deoarece prin forma şi structura sa, un curs realizat şi implementat pe o platformă Moodle este adaptat necesităţilor lor, accesibil oricând şi oriunde, chiar şi în afara clasei, permiţând colaborarea prin instrumente de comunicare moderne precum forum, chat, blog sau wiki.

Moodle permite construirea unor site-uri care au un conţinut interactiv, atractiv şi cu o structură flexibilă. Astfel, pe un site de tip Moodle, adică pe o platformă de e-learning Moodle, organizarea informaţiilor este ierarhică: la bază se află cursurile care compun subcategorile şi care la rândul lor alcătuiesc categoriile de bază, accesul la cursuri fiind foarte uşor. Vă puteţi imagina o bibliotecă, ale cărei rafturi sunt categoriile, fiecare raft conţinând mai multe subcategorii, care pot fi disciplinele şcolare – matematică, română, istorie etc., fiecare subcategorie/disciplină având în cuprins cursuri specifice: matematică pentru clasa a IX-a, pentru clasa a X-a

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. Miclea Laura Maria
Liceul Tehnologic ”Crișan” Crișcior

Predarea online într-o școală din mediul rural. După ultima perioadă din anul școlar trecut aș putea spune că școala românească poate să facă față schimbărilor care fac referire directă la utilizarea tehnologiei în procesul instructiv – educativ. Pentru aceasta este nevoie de răbdare pentru a deprinde practica predatului și a comunicării în mediul online atât pentru profesori cât și pentru elevi. Nici elevii nu au fost obișnuiți cu utilizarea tehnologiei de acasă pentru învățare. În acest sens utilizarea tehnologiei se făcea în cabinetul de informatică, supravegheat de profesor, se preda sau se aplicau teste (la alte discipline decât TIC sau informatică) pe anumite platforme, testele sau lecțiile erau bine pregătite dinainte și profesorul simțea că are controlul predării – învățării – totul se întâmpla în spațiu controlat. Referitor la utilizarea tehnologiei pentru învățare de către elevi, aceștia aveau sau au (fără a generaliza, este o concluzie trasă în urma interacțiunii cu elevii în anul școlar trecut), mai mult deprinderi de accesare a rețelelor de socializare și a jocurilor, motiv pentru care și ei au nevoie de practica predării – învățării pe platformele educaționale. Unii elevi nu doresc să iasă din zona de confort și se mobilizează greu pentru activarea conturilor și mutarea activității de învățare – predare – evaluare în mediul online.

Cred că ar trebui înțeles faptul că utilizarea platformelor și a altor mijloace tehnice presupune tatonarea unor posibile soluții pentru a avea rezultate cât mai bune, experimentarea unor metode, existența răgazului de a analiza și de a ne face propriul set de metode, tehnici și stil de predare – învățare – evaluare și comunicare. Odată ce profesorul își dezvoltă propriul stil poate să comunice cu elevii și să-i atragă înspre materia sa sau înspre învățare efectiv. Dar pentru dezvoltarea unui stil este nevoie de ceva timp și de practică efectivă. Unii profesori au nevoie de confirmări, au nevoie de o persoană cu experiență care să gireze pentru o metodă sau alta, însă la momentul acesta majoritatea se află în situația de a-și găsi stilul de comunicare și învățare.

Se face deseori referire la știința pedagogiei, la metodică, la teoriile care susțin învățarea, același lucru trebuie aplicat și profesorilor. Practica predării online se dobândește prin lucru permanent și susținut în acest sistem. Apropierea de tehnologie nu se poate face dintr-o dată deoarece nu toți cei care sunt profesori au fost interesați să dobândească experiență în acest mod de predare învățare; dacă și-au ales anumite discipline de studiu înseamnă că această alegere asumată a venit în urma unor preocupări de lectură, în urma unor activități care i-au ghidat înspre domeniul respectiv, utilizarea tehnologiei fiind doar ocazională. Așa cum la momentul în care am ales să predăm o anumită disciplină nu am făcut pregătire și pentru predarea ei elevilor cu cerințe educaționale speciale dar în timp am făcut progrese, am făcut schimb de experiență unii cu alții și mai mult, ne-am transformat propria experiență.

Același lucru este valabil și pentru predare în mediul online. Trebuie să fim atenți la detaliile predării, la modurile în care pot fi activați elevii să se implice în activități, la modalitățile prin care putem să construim relații interumane valoroase. Consider că foarte importantă este căutarea dezvoltării laturii umane. Elevii noștri pot să fie foarte buni, să fie performanți într-un anumit domeniu dar dacă nu reușesc să-și însușească regulile unei foarte bune conviețuiri, relaționări și să fie empatici, cred că actul educațional eșuează. Profesorii care predau în mediul rural trebuie să dezvolte elevilor lor stima de sine, să-i motiveze să vină la școală și să-i ajute să vadă că studiile le pot asigura o viață mai bună în

viitor. Pentru un profesor din mediul rural sau care predă la licee tehnologice este un mare plus și o reușită dacă elevii săi frecventează cursurile, începe să creadă în el și în puterea lui de a-și schimba viața în bine. Într-adevăr, unii elevi nu au avut tehnologie pe care să o folosească anul școlar trecut pentru învățare. Dar disponibilitatea profesorilor și creativitatea tuturor a dus la finalizarea anului școlar cu bine și cu rezultate frumoase în promovarea examenelor.

În cele mai multe ocazii se scot în evidență punctele forte ale predării online. Se uită însă, sau nu se amintesc, pericolele pe care le aduce mutatul educației în această ”dimensiune”: faptul că se asigură un anumit anonimat, există posibilitatea ca elevii să-și ascundă identitatea și să se ajungă la așa numitul *mobbing, cyber-mobbing,* neavând experiența sau practica relaționării față în față elevii sau tinerii nu mai știu ce să spună, cum să spună, nu mai pot să identifice emoțiile și trăirile celor din jurul său pentrucă nu știu să decodifice semnalele transmise neavând practica aceasta a comunicării deschise, vizibile în apropiere, nu au o apreciere realistă a evaluării – totul este în mediul online, poate să fie neasumată și evaluarea să nu-și atingă scopul, în unele cazuri le scade efortul mintal și se creează dependențe nesănătoase.

Ce trebuie să experimentăm în mediul online? Cred că anumite lucruri pe care le practicam în sala de clasa se pot adapta și mediului online, de exemplu, dacă obișnuiam să stabilim reguli la începutul anului școlar cred că această practică ar trebui păstrată. Întrebați elevii dintr-o clasă de a IX-a de liceu ce reguli ar pune pentru predarea online? Au răspuns că toți colegii lor ar trebui să aibă camerele deschise. Apoi au cerut să fie întrebați, solicitați să participe la ore și să fie implicați ca și cum ar fi în clasă. Un alt aspect menționat de ei a fost faptul că doresc să-l vadă pe profesor, profesorul să stea în fața camerei și să comunice și prin prezența fizică cu ei.

În acest context practica din sala de clasă trebuie valorificată în mediul online. Dacă ne gândim la predare există multe practici care pot și trebuie să fie valorificate: asigurarea unei dinamici a relațiilor interumane, trecerea de la un subiect la altul pentru atragerea atenției, căutarea unor subiecte interesante pentru predarea unui conținut, oferirea de suport pentru căutarea și implicarea în rezolvarea sarcinilor propuse, creativitate pentru a crea situații de învățare adaptate stilului de învățare, comunicarea cu elevii pentru a vedea ce a fost bine și ce nu a fost bine în predarea din ziua respectivă – acesta este motivul pentru care am spus la începutul articolului că este nevoie de practică – elevii vor spune ce își doresc, care au fost aspectele bune și ce ar trebui îmbunătățit pentru ora următoare. Cred că ceea ce trebuie acceptat este lipsa controlului profesorului asupra activității elevilor, aceștia își pot închide camerele și microfoanele și pot face altceva. Însă, lipsa implicării în învățare era o problemă și în sala de clasă dacă nu se găseau metode, mijloace și activități care să-i atragă. Poate că mutarea aceasta a învățării în mediul online chiar ne va învăța să devenim doar antrenori, animatori pentru o materie sau alta, însă pentru aceasta avem nevoie să învățăm, să exersăm și să ne asumăm anumite aspecte legate de predarea – învățarea și comunicarea în mediul online.

”De obicei, cei implicați în educarea adulților spun că adulții învață într-un mod diferit față de copii, dar procesul învățării în urma situațiilor noi este același pe tot parcursul vieții, chiar dacă la copii sunt mai multe experiențe noi decât la adulți și asta face să pară că sunt diferențe în procesul de învățare. Acestea sunt experiențele primare și le avem cu toții pe tot parcursul vieții; întâlnim cu toții situații pe care nu le putem interpreta ca fiind de la sine înțelese – când intrăm într-o stare de detașare și ne întrebăm imediat: Ce trebuie să fac acum? Ce înseamnă asta? Ce este acel miros? Ce este acel sunet? și așa mai departe. Multe dintre aceste nelămuriri nu apar sub formă de întrebare, dar există un

sentiment al necunoașterii.”[50] Acest sentiment al necunoașterii trebuie asumat și depășit prin acțiunile de predare – învățare și evaluare din mediul online.

Bibliografie

1. Knud Illeris (coordonator), Teorii contemporane ale învățării, Editura Trei, 2004
2. Manfred Spitzer, Demența digitală, Editura Humanitas, 2020

[50] Knud Illeris (coordonator), Teorii contemporane ale învățării, Editura Trei, 2004, pag. 55

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof.înv.primar Marinela-Natalia Mrejeru
Inspectoratul Scolar Judetean Constanta

Anul şcolar 2020-2021 va rămâne în analele istoriei învăţământului românesc, prin desfăşurarea procesului de învăţare şi evaluare într-un context neaşteptat, cu repercusiuni de lungă durată, din cauza pandemiei de COVID-19. Şi acest fapt notabil a condus la o metamorfoză în strategiile și metodele de predare-învățare-evaluare, în sistemele de învăţământ internaţionale şi naţionale, cu accent pe metoda on-line. S-au actualizat, s-au diversificat programe şi platforme educaţionale, printr-o schimbare de viziune şi de abordare a procesului instructiv-educativ: predarea on-line, alternând cu cea faţă-n-faţă, tradiţională, în clasă. Astfel a trebuit ca fiecare factor implicat în păstrarea sănătăţii şi a educaţiei generaţiilor actuale- părinţi, manageri de şcoli, cadre didactice, autorităţi locale administrative, ca şi cele ale domeniului sănătăţii- să conceapă proiecte şi programe adaptate contextului pandemiei. Dascălii, au fost nevoiţi: să se adapteze condiţiilor predării pe internet, să stabilească platforma educaţională potrivită grupului/clasei cu care va colabora, să renunţe la reticenţa utilizării predării on-line, pentru ca astfel să-şi poate elibera abilităţile creative în desfăşurarea lecţiilor, să le poată transforma în competenţe specifice disciplinei pe care o predau, fără a face rabat la calitatea predării.

Fiind un tip de strategie modernă, învăţarea pe internet – on-line constituie o oportunitate pentru continuarea studiilor de acasă sau dintr-un alt mediu decât cel creat de instituţii specifice: grădiniţă, şcoală primară şi gimnazială, liceu/colegiu, universitate sau bibliotecă. Acestor instituţii, ce posedă mijloacele aferente desfăşurării unui atare proces de instruire, li se alătură familiile elevilor/studenţilor care îi dotează pe aceştia cu aparatura modernă necesară, dar desigur după posibilităţi. Aici intervin autorităţile care, prin politici şi programe sociale, vin în sprijinul celor cu posibilităţi financiare modeste, asigurându-le tablete, laptopuri, calculatoare, nu însă în procent de 100% şi atunci apar discrepanţe în eficienţa cursurilor on-line, unii elevi neparticipând din motive obiective (lipsa aparaturii, probleme de sănătate) sau subiective, sustrăgându-se de la desfăşurarea cursurilor pentru alte preocupări. Dintre cele mai cunoscute, utilizate platforme educaţionale, şi recomandate, în parte, de Ministerul Educaţiei și Cercetării amintim:

Google Classroom - https://classroom.google.com/, ce permite încărcarea de materiale, postarea de anunțuri, notarea materialelor încărcate de elevi, şi din câte am observat este utilizată la nivel preuniversitar, mai ales liceal, cu succes. Lansată în 2014 are și o interfață disponibilă și în limba română putând fi utilizată pe computer sau dipozitiv mobil cu sistem Android și iOS.

Aplicaţia *Zoom* – cea mai utilizată pentru comunicarea în timp real (pot participa până la 500 de persoane) în învăţământul primar şi gimnazial, unde profesorii şi elevii interacţionează în mod video, şi permite crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă pentru computer şi dispozitive mobile cu sisteme de operare Android sau iOS.

Platforma *Kinderpedia* -www.kinderpedia.co - Soluție completă de comunicare și management pentru școli și grădinițe disponibilă pe web și ca aplicație de mobil (Android și iOS). Platforma este gratuită și ajută la gestionarea clasei/grupei și a activităților de învățare, dar și pentru comunicare și colaborare. Este adaptată pentru învățământul preuniversitar și este în limba română. Permite atât înscrierea elevilor cât și a părinților. Are modul de video-conferință

(Zoom) integrat cu orarul clasei, dar și catalog de note cu posibilitatea de atribuire și notare teme către elevi. Elevii se pot înscrie doar cu un cod unic furnizat de profesor/învățător.

Alte platforme și aplicații în limba română. *Bibliotecă de conținut educațional digital* - https://eduonline.roedu.net/, cuprinde lecţii multimedia interactive pentru învăţământul primar, gimnazial şi liceal românesc, pentru a susţine procesul didactic atât on-line cât și offline, fiind un instrument ideal pentru activități de învățare remedială. Aceste lecții au fost dezvoltate în urmă cu 10 ani, pe tehnologii informatice specifice acelei perioade.

Aplicaţia *Intuitist*, oferă două platforme: *1.ScoalaIntuitext.ro* - www.scoalaintuitext.ro/pagina-invatatorilor - este produsul educațional on-line adresat cadrelor didactice și elevilor din clasele primare și gimnaziale, pentru învățare şi evaluare. Pot folosi sutele de filme de predare, jocuri de exersare, jocuri de recapitulare, experimente, simulari şi teste de evaluare pentru predarea on-line, teme pentru acasă, aprofundare şi recapitulare: explicaţii clare, pe înţelesul copiilor, graduale, pornind de la exemple concrete din viaţa acestora, exersare variată, pe niveluri de dificultate, exerciţii care dezvoltă creativitatea, agerimea, isteţimea și care formează cultura generală. *2. ExamenulTău.ro* - www.examenultau.ro/ - Platformă educaţională on-line avizată de MEC, destinată pregătirii elevilor pentru Examenul de Evaluare Națională, clasa a VIII-a, la disciplinele Limba și literatura română și Matematică, resursele din platformă fiind împărțite în secțiunile: învățare, recapitulare și evaluare.

Platforma iTeach - https://iteach.ro - Platforma iTeach este dedicată exclusiv dezvoltării profesionale continue a cadrelor didactice, prin cursuri on-line gratuite susținute de Institutul de Științe ale Educației, CCD-uri, Universitatea din București, companii și ONG-uri, cu trei reviste electronice pentru cadre didactice.

Platforma MyKoolio - www.mykoolio.com - Platformă educațională on-line ce pune la dispoziția profesorilor accesul gratuit la materialele sale educaționale - lecții, teste și exerciții pentru limba română și matematică claselel I-VIII și geografie, clasa a VI-a.

JA Inspire – https://learn.ja.org - Platformă gratuită de e-learning care facilitează accesul elevilor și studenților la module digitale interactive pentru educație antreprenorială și economico-financiară. Accesul se poate face de pe orice dispozitiv conectat la internet (calculator, laptop, tabletă sau smartphone) sau prin intermediul aplicației compatibile cu Android si iOS.

Pentru o înţelegere mai bună a impactului platformelor educaţionale, ar trebui să plecăm de la înţelegrerea impactului predării on-line asupra procesului de învăţare în şcoala românească, unde, din experienţa didactică proprie şi a altora cunoaştem faptul că profesorii, fie utilizează platforme avizate de către MEC, fie apelează, pentru mai multă siguranţă la platforme create de informaticienii instituţiei şcolare unde ei funcţionează.

Într-un articol de pe internet am descoperit prezentarea modului cum au rezolvat unele universităţi chineze, impactul cu COVID-19, începând din primăvara lui 2020. Universităţile au închis campusurile şi le-au forţat să iniţieze predarea on-line. Acest articol face referire la un caz de la Universitatea Peking, care a prezentat 6 strategii instrucţionale şi a sumarizat experienţa predării on-line pentru corpul universitar care conduce educaţia on-line în circumstanţe asemănătoare. Studiul concluzionează detaliind cinci principii cu mare impact în educaţia on-line: a) înaltă relevanţă între designul instrucţional şi învăţarea elevului; b) predarea efectivă a informaţiei instrucţionale on-line; c) numai cu un suport corespunzător corpului profesoral şi assitenţilor ce predau studenţilor; d) o participare de înaltă calitate care să

amelioreze dimensiunile şi profunzimea învăţării studenţilor; e) un plan neprevăzut pentru incidente neaşteptate pe platformele educaţiei on-line.

În introducere, autoarea Wei Bao[51] specifică faptul că universităţile chineze, încă din primăvară, devreme, experimentaseră „o migraţiune” fără precedent de la educaţia tradiţională în clasă, faţă în faţă către educaţia on-line. În afară de China, odată cu răspândirea COVID-19 în lume, astfel că pe 13 martie, 61 de ţări din Africa, Asia, Europe, Orientul Mijlociu, America de Nord, şi America de Sud au anunţat sau au dispus închiderea şcolilor şi universităţilor.

Contextul desfăşurării educaţiei online aduce în discuţie faptul că încă de la începutul sec. al XXI-lea, universităţile chineze au lansat reforme educaţionale pentru a forma o reţea deschisă în educaţie, bazată pe informaţie şi pe o reţea de tehnologii. Ca premergător al educatiei on-line, Peking University a oferit în jur de 100 de cursuri on-line. Comparând faţă-n faţă cursurile oferite de universităţi, proporţia on-line a cursurilor se află la un nivel redus, şi cele mai multe cursuri on-line sunt luate de studenţi la facultăţi vocaţionale, care nu s-au înregistrat la Peking University. Izbucnirea COVID-19 a fost neaşteptată şi a forţat Peking University să lanseze live on-line programe, în total 2,613 cursuri pentru studenţi şi 824 cursuri de absolvire, cu 44,700 studenţi care stau acasă (Lei, 2020). În general, un curs complet de curs on-line solicită proiectul unui plan de lecţie elaborat, conţinuturi ale unor materiale de învăţare audio şi video, ca şi echipe cu suport tehnologic. Pe baza observaţiilor învăţării on-line la Peking University, acest articol clasifică 6 strategii instrucţionale care să amelioreze învăţatura studenţior, concentrarea şi angajarea în măsura achiziţiilor tranziţiei line către învăţarea online: *Prima* strategie: pregătirea unui plan B sau C, în cazul unor probleme neaşteptate: server ori căderea platformei. *A doua*: divizarea conţinutului de predat în unităţi mici care să-i ajute pe studenţi să focuseze, în câteva module, durata 20-25 de minute. *A treia* folosirea vocii în predare, care în forma tradiţională există prin limbajul corpului, expresii faciale, iar vocea profesorilor are un important instrument de predare. În învăţarea on-line, limbajul corpului şi expresiile faciale sunt restricţionate, numai vocea poate funcţiona din plin. Atunci, trebuie ca vocea să fie adaptată, astfel încât studenţii să perceapă cheia învăţării. *A patra* lucrul cu asistenţii care predau, cu obţinerea on-line de suporturi de la aceştia. Corpul profesoral ar trebui să comunice cu asistenţii înainte de oră, să fie sigur că ei înţeleg obiectivele, cadrul cunoştinţelor şi activităţile de predare pentru fiecare clasă. *A cincea* comparat cu lecturile tradiţionale- în clase corpul profesoral are mai puţin control asupra predării on-line, iar studenţii mai mult ca în expresia *sar peste oră*. Prin urmare progresul predării on-line şi efectele învăţării, depinde pe larg şi de nivelul înalt al studenţilor de pregătire în afara clasei. În acest sfârşit corpul profesoral ar trebui să utilizeze metode variate, să modifice temele studenţilor şi lectura solicitărilor să le dea forţă pentru o învăţare activă în afara clasei. *A şasea* – presupune combinarea învăţării on-line şi offline self-learning efectiv. Studiul insuficient înainte de curs, limitat doar la participarea discuţiilor din clasă, discuţia inadecvată ca profunzime este un fenomen comun pentru predarea tradiţională la clasă, similar. În ordinea rezolvării unor astfel de probleme, corpul profesoral ar trebui să considere două faze în predarea offline self-learning şi faza predării on-line. În faza offline self-learning, studenţii solicită să citească cursul specific şi să

[51]*Wei Bao* este un profesor asociat cu funcția de conducere a învățământului superior în Școala Absolventă de Educație de la Universitatea din Beijing (PKU). De asemenea, este cercetător la Institutul de Economie a Educației de la PKU. Interesele sale de cercetare includ impactul colegiului asupra rezultatelor învățării studenților, finanțarea învățământului superior, dezvoltarea facultăților și învățământul superior privat. În ultimii ani, ea a realizat sondaje durabile ale studenților la nivel național, explorând modul în care mediul socio-economic al familiei, disponibilitatea academică, pedagogia și investițiile financiare au impact asupra învățării studenților în rândul instituțiilor de învățământ superior din China. Cea mai recentă carte a ei, Unfinished Transformation: College Impacts on Student Development (Education Science Publishing House, 2014), a primit Premiul pentru publicație remarcabilă din 2016 de la China Association of Higher Education. A prim doctorat în educație de la Universitatea din Tokyo (2005) și a ocupat funcții la Centrul de Cercetare al Universității din Tokyo privind managementul și politicile universitare înainte de a se alătura PKU.

supună discuţiei scurte texte bazate pe mesajul lecturilor dinainte de cursuri. Aşa studenţii nu vor învăţa ambiguu, fragmentat şi superficial cunoştinţele.

Articolul concluzionează asupra celor cinci principii ale înaltului impact pe care îl are practica predarii efectiv, pe o scară largă a educaţiei on-line, prin cazul analizei Universităţii Peking. Mai întâi principiul relevanţei în însuşirea cunoştinţelor: Cantitatea, dificultatea și durata conținutului didactic ar trebui să se potrivească cu disponibilitatea academică și caracteristicile comportamentului de învățare on-line ale elevilor. În al doilea rând, *principiul livrării eficiente*. Datorită caracteristicilor elevilor de concentrare scăzută în învățarea on-line, este esențial să ajustați viteza de predare pentru a asigura livrarea eficientă a informațiilor. În al treilea rând, principiul sprijinului suficient. Profesorii și asistenții didactici trebuie să ofere studenților feedback în timp util, inclusiv îndrumare video on-line și îndrumare prin e-mail după curs. În al patrulea rând, principiul participării de înaltă calitate. Este necesar să se adopte unele măsuri pentru a îmbunătăți gradul și profunzimea participării elevilor la clasă. În sfârșit, principiul pregătirii planului de urgență. Având în vedere scara extraordinar de mare a educației on-line, este necesar să se facă în prealabil planuri de urgență pentru soluționarea posibilelor probleme, cum ar fi problema supraîncărcării traficului a platformei de educație on-line. Mai mult, întrucât această „migrație” didactică on-line este implementată rapid în timpul izbucnirii COVID-19, anxietatea studenților trebuie ameliorată în diferite moduri pentru a se asigura că se pot angaja activ și eficient în învățarea on-line.

Bibliografie:

1. https://digital.educred.ro/
2. https://psnews.ro/cele-mai-populare-platforme-educationale-online-pentru-elevi-397210/
3. https://onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/hbe2.191
4. *Human Behavior, Emerging Technologies,* Volume 2, Issue, 2 aprilie, pp.113-115.

Stilurile de învățare și învățământul de tip learning blended

Profesor Mihai Maricica
Școala Gimnazială Nr. 10 Botoșani

Trecând peste taxonomia stilurilor de învățare asociate cu cele opt tipuri de inteligență – verbală, kinestezică, naturistă, logico-matematică, spațială, muzicală, intrapersonală, interpersonală – stilurile de învățare de bază, clasice, având drept criteriu componenta genetică, sunt: vizual, auditiv și tactil-kinestezic, fiecare din ele având anumite caracteristici. La instituţia de învăţământ în care îmi desfăşor activitatea, la începutul fiecărui an şcolar, se aplică elevilor chestionarul pentru determinarea stilurilor de învăţare. După interpretare, dirigintele clasei afişează rezultatele într-un tabel, pe coperta interioară a catalogului, pentru ca informaţia să fie la îndemâna profesorului, el urmând să-și adapteze demersul educativ fiecărei clase și, ideal, fiecărui elev.

Documentele privind stilurile de învăţare (chestionar, interpretare şi tabel cu afişarea rezultatelor) au fost prezentate și discutate în cadrul comisiei diriginților, cu detalii referitoare la caracteristicile fiecărui stil de învăţare și sugestii de activităţi pentru profesori.

Pentru stilul de învăţare vizual, elevul preferă să vadă cuvintele scrise (explicaţii), îi plac imaginile şi să-şi înfrumuseţeze spaţiul de învăţare, dorește prezentările power point, prezi, fotografiile şi ilustraţiile cu un conţinut tipărit și rezumatele scrise, el percepând şi fixând informaţia mai ales prin folosirea diagramelor, tabelelor şi hărţilor. În cazul elevilor dominați de stilul auditiv, ei învață ascultând conversații sau prezentări, vorbesc ritmat și cu sine (în gând), fiind ușor distrași de zgomot; de regulă își mișcă buzele și spun cuvintele când citesc, sunt vorbăreți, plăcându-le discuțiile. Elevii dominați de caracteristicile stilului kinestezic învață prin manevrarea obiectelor, ei dorind să atingă obiectele și mecanismele, vorbesc rar utilizând verbe de acțiune și stau aproape de persoana cu care discută; de regulă gesticulează, pot avea un scris urât, plăcându-le să se implice în jocuri.

Cum interesul pentru programele personalizate de învățare online a crescut recent, prin tehnologiile disponibile și prin nevoia adaptării la scenariul galben și pentru că cercetarea a demonstrat rezultate sporite ale modelelor de predare de tip blended, din practica școlară ne permitem a sugera câteva aspecte prin care se sporește eficiența educativă, dacă ținem cont de stilurile de învățare predominante ale elevilor.

Astfel, majoritatea statisticilor arată că stilul vizual este specific pentru 65% din populaţie, cel auditiv pentru 30 %, iar stilul tactil-kinestezic pentru 5 % din populație. Precizăm că prin device-urile erei digitale elevii sunt mai orientaţi către învăţarea vizuală, deoarece utilizează în viaţa de zi cu zi diverse aplicaţii (aflate pe tabletă, telefon, P.C.), care folosesc imagini intuitive, cu scopul de a face informaţia mai accesibilă.

Din totalul de 262 elevi ai claselor la care predau, am constatat că 68% au stilul predominat vizual, 25% stilul auditiv şi 7% stilul tactil-kinestezic. Prin learning blended se poate veni în întâmpinarea predominanței acestor stiluri de învățare, mai ales că prin educația tradițională stilul de învăţare promovat în şcoala românească se bazează mult pe comunicarea verbală. Astfel, deși sunt promovate de politicile educaţionale, fiind utilizate la clasă, tehnicile de învăţare vizuală nu sunt aplicate în mod consecvent, iar la unele discipline chiar foarte rar.

Profesorul poate să-și adapteze demersul didactic predominanței elevilor cu stilul vizual prin utilizarea explicației, demonstrației, jocului cu ajutorul imaginilor, hărților, graficelor, modelelor și machetelor. În învățământul online sau hibrid, el va realiza și furniza elevilor mijloace de învățământ vizuale, va utiliza echipamente tehnice variate: computer, video, videoproiector, camera de filmat, circuit închis TV, fotografii, Internet etc., folosind tehnici de comunicare vizuale și audio-vizuale. Pentru persoanele care învață vizual, tabla albă (*whiteboard*) de exemplu din aplicațiile Microsoft Teams sau Webex sunt bune prietene. Elevilor le place să deseneze, să schițeze și să mâzgălească, în special folosind culori, ceea ce va ajuta și memorării, știut fiind cum funcționează creierul. Util ar fi să existe suporturi pentru a susține Geografia vizuală (*Visual Geography*), așa cum profesori ai Asociației de Geografie din Marea Britanie propun învățarea prin intermediul imaginilor. De precizat că există limite și dezavantaje ale utilizării în exces a mijloacelor amintite anterior, limite care țin de resurse, de timpul necesar, dar și riscul dezvoltării în exces a gândirii concrete, intuitive în defavoarea gândirii abstracte, conceptuale.

Strategiile de învățare potrivite pentru stilul auditiv ar fi explicarea noilor informații, exprimarea verbală a ideilor, citirea cu voce tare, învățarea cu tutori sau într-un grup în care pot să adreseze întrebări, să ofere răspunsuri, să exprime modul de înțelegere a informației. Acestea pot fi atinse prin învățământul hibrid, în care elevii învață face to face, dar și on-line, prin meet-urile realizate. În acest caz, pentru a reuși această combinație contează mijloacele moderne de învățământ (laptop-uri performante, proiectoare, table inteligente, platforme dedicate, conexiune bună la Internet, lavaliere), fiind necesară o sporire a sprijinului comunității pentru buna desfășurare a educației. În plus, de menționat că nu poți face bine două acțiuni care implică în același timp concentrare, dialog empatic și eficiență educativă, mai ales că atenția va fi întotdeauna pe principiul lui Paretto 80/20.

Pentru elevii cu stilul de învățare kinestezic strategii de învățare ar însemna: mânuirea obiectelor, aranjarea tabelelor și a diagramelor într-o ordine corectă, utilizarea unor mișcări, dramatizări, dans, pantomime sau jocuri de rol pentru dezvoltarea memoriei de lungă durată, vorbitul și plimbatul în timpul repetării cunoștințelor sau învățarea prin aplicarea în practică a cunoștințelor învățate. Constatăm, așadar, că în perioada noastră, specifică distanțării sociale, unele dintre aceste aspecte ar fi mai greu de atins, încălcând reguli sau implicând deplasări dificile în cazul Geografiei, disciplina pe care predau.

În concluzie, nu există un model perfect în learning blended. Ca profesori, putem gândi strategic despre cum ne concepem învățarea, în așa fel încât să optimizăm beneficiile oferite de fiecare model. Oricum, tot se vor face greșeli, dar erorile nu sunt decât căi de a ajunge la rezultate, învățarea fiind dinamică și complicată, iar învățarea hibridă mai adaugă un nivel de complexitate. Cu toate acestea, alegând cu inteligență cele mai bune variante, în funcție de stilurile de învățare ale elevilor, îi putem ajuta să înflorească în orice mediu de învățare.

Bibliografie:

Day J., (1998), Vizualizare creativă împreună cu copiii. Ghid practic, Editura Teora, Bucureşti;

Dulamă M. E., (2000), Elemente din didactica geografiei, Editura Clusium, Cluj Napoca;

Făt, Silvia, Adrian Labăr, (2009), Eficienţa utilizării noilor tehnologii în educaţie. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă, Centrul pentru Inovare în Educaţie, București;

Merenne- Schoumaker B., (1998), Didactica Geografiei, Editura All, Bucureşti.

IMPACTUL UNUI MODEL VIRTUAL DE ÎNVĂȚARE PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR ANTREPRENORIALE

GEORGESCU ANTOANETA ROXANA

„Un om nu trebuie judecat după calitățile lui,
ci după felul în care știe să și le folosească.”
(François de La Rochefoucauld)

Formarea personalului asigură angajaților, într-un cadru organizat, însușirea de cunoştinţe, aptitudini, deprinderi şi comportamente necesare exercitării unor ocupaţii specifice. (Chișu V, 2002). În acest sens, învățarea pe tot parcursul vieții devine o prioritate a sistemelor de învățământ (https://ec.europa.eu/jrc/en/research-topic/education-and-lifelong-learning). Dezvoltarea și promovarea antreprenoriatului reprezintă obiective strategice ale UE și statelor membre. Una dintre măsurile importante, în acest sens, vizează consolidarea unei culturi antreprenoriale și a „spiritului antreprenorial” în rândul cetățenilor, în special al tinerilor. Toți elevii ar trebui să aibă acces la educație antreprenorială, indiferent de nivel sau tip de învățământ. Acest lucru se poate realiza, în primul rând, prin cadrele didactice care pot asigura dezvoltarea de competențe în acest sens (Consolidarea spiritului și a competențelor antreprenoriale în UE, Ghid, 2013).

Totuși, antreprenoriatul este absent în formarea inițială a profesorilor. Nicio țară europeană nu are integrată educația antreprenorială în stagiile de pregătire didactică (master didactic). În acest context nu este deloc surprinzător faptul că, puține universități oferă cursuri care dezvoltă competențele antreprenoriale ale viitorilor profesori.

În această perioadă de nesiguranță din cauza **COVID-19**, în România, la fel ca și în alte țări, **funcțiile și activitățile educaționale** față în față s-au mutat **online**, folosindu-se aplicații, platforme și diverse unelte și metode de lucru pentru educația la distanță.

Analiza stadiului de întrebuințare a platformelor de învățare online, la nivel național, în unitățile de învățământ preuniversitar de stat realizată de experții de e-learning din cadrul proiectului CRED, iulie 2020, arată că din cele 193497 de cadre didactice, un procent de 61,31% sunt utilizatori activi ai platformelor de învățare online. 6 din 10 profesori fac acest lucru, iar un fapt îmbucurător, pentru județul Dâmbovița, este procentul relativ mare de profesori care utilizează platforme online, 67,50%, comparativ cu județe cu procent de utilizare sub 50%: Vaslui – 22,87%, Caraș Severin – 35,83%, Bistrița Năsăud - 39,13%, Brăila - 40,67%, Ialomița 42%, Iași – 44,84%, Mehedinți – 45,38%, Mureș – 46,29% și Vrancea 49,66%.

Pentru a depăși problema timpului limitat de pregătire a conținutului didactic online, profesorii utilizează, de cele mai multe ori, miile de resurse educaționale deschise (RED) publicate de Ministerul Educației, arhive naționale și internaționale, instrumente, platforme și tehnologii existente online. Pentru domeniul antreprenoriat, din păcate RED nu sunt atât de numeroase, mai ales când vorbim de exemple de bune practici care asigură inter/transdisciplinaritate cu disciplinele studiale în liceu.

DE CE AR PARTICIPA CADRELE DIDACICE LA CURSURI DE DEZVOLTARE DE COMPETENȚE ANTREPRENORIALE?

Pe un eşantion reprezentativ pentru judeţul Dâmboviţa, 298 persoane (din totalul de 1320), calculat pe baza formulei standard, cu o probabilitate a garantării rezultatelor de 95% şi o eroare de 5%, am aplicat un chestionar pentru a

identifica importanța dezvoltării spiritului de inițiativă și antreprenoriat ca și competență fundamentală a învățării pe tot parcursul vieții pentru profesorii din învățământul preuniversitar, liceu, indiferent de disciplina predată.

Ne dorim o **Platforma online** este realizată conform principiului “păstrează lucrurile simple și ușor de înțeles” cu următoarele cerințe tehnice minimale:

- compatibilitate desktop si mobil;
- responsive Web Design;
- asigurare acces utilizatori;
- asigurarea serviciilor de optimizare;
- asigurare interfață în limba română și engleză;
- asigurare servicii de prevenire și combatere a riscurilor de securitate;
- furnizare de rapoarte Google analytics sau similar, precum și date privind numărul de accesări, numărul de utilizatori unici în funcție de nivelul de acces.

Platforma online deține:

- module de identificare a nivelului de competențe antreprenoriale
- module destinate dezvoltării competențelor antreprenoriale
- module adiționale:
- bază de date a persoanelor înscrise la cursul de formare profesională
- catalog online conținând informații cu privire la prezența, activitatea și evaluarea persoanelor înscrise la cursul de formare profesioală
- înregistrarea video și audio al cursurilor și transmiterea lor în direct
- arhivarea electronic a cursurilor în format audio-video și text
- modul încărcare și evaluare plan de afacere
- sistem de evaluare on-line.

Modelul virtual de învățare pentru dezvoltarea competențelor antreprenoriale în rândul cadrelor didactice, indiferent de disciplina predată, își propune să fie cât mai practic, să se concentreze pe provocările cotidiene la care cu toții trebuie să facem față. Modelul propus este dedicat în special profesorilor din învățământul pre-universitar și studenților care doresc să dezvolte o carieră didactică. Situația actuală de criză a accelerat trecerea la utilizarea integrată a uneltelor online în educație, la **tranziția de la educația tradițională la cea online.**

Având în vedere această schimbare bruscă, profesorii trebuie să adopte tehnologii și tehnici noi, să își adapteze strategiile de predare/evaluare în vederea atingerii rezultatelor învățării, așa cum sunt declarate în curriculum-ul școlar aprobat.

Modelul virtual de învățare propus oferă profesorilor posibilitatea de a identifica nivelul propriu de competențe antreprenoriale, de a dezvolta și certifica competențele dobândite. Sunt puse la dispoziția cadrelor didactice Resurse educaționale deschise și Practici Educaționale Deschise care prin instrumente și metode inovative susțin predarea-învățarea antreprenorială. Se oferă posibilitatea publicării de materiale de calitate, în urma validării acestora de către specialiști în domeniu. Biblioteca virtuală conține bune practici și documente cadru, documente cu politici europene despre Educația antreprenorială, documente cu strategii și rezultate ale cercetărilor, instrumente de evaluare/autoevaluare.

BIBLIOGRAFIE

Amorós, J.E. & Bosma, N., (2014), Global Entrepreneurship Monitor 2013 Global Report, disponibil la https://link.springer.com/article/10.1007/s11187-011-9349-0

Carierele cadrelor didactice în Europa: acces, progres și sprijin, Raport Eurydice, 2018

COM/2012/0795 final

COM(2017)248 final

COM(2017)674 final

Comisia Europeană, Bruxelles, 9.1.2013, COM(2012) 795 final

Comisia Europeană, 2014- Educația antreprenorială – Ghidul formatorilor

Communication from the European Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. The 2020 Entrepreneurship Action Plan. Re-launching the enterprise spirit in Europe

Consolidarea spiritului și a competențelor antreprenoriale în UE, Ghid, 2013

Comisia Europeană, Direcția Generală Întreprinderi și Industrie, 2013, Consolidarea spiritului și a competențelor antreprenoriale în UE, doi:10.2769/5728

Comisia Europeană, Direcția Generală Întreprinderi și Industrie, 2013, Educația antreprenorială: Ghidul formatorilor, doi:10.2769/82047

Dicţionarul Universal de Comerţ, 1723, Paris

Educația antreprenorială, Ghidul antreprenorilor, doi:10.2769/82047

Educația antreprenorială-Ghidul formatorilor, Comisia Europeană, DG Întreprinderi și Industrie, 2013

FORMAREA CADRELOR DIDACTICE PENTRU EXTINDEREA METODEI INTERACTIVE DE ÎNVĂȚARE – FIRMA DE EXERCIȚIU

PIRVULESCU IZABELA ELENA

Munca pe care o faci va ocupa o mare parte din viața ta, iar singurul mod prin care să te simți cu adevărat satisfăcut este să faci ceea ce crezi tu că e o muncă extraordinară și să iubești ceea ce faci. *—Steve Jobs, cofondator și CEO Apple.*

Firma de exercițiu este un concept modern de instruire ce reprezintă o aprofundare practică a rezultatelor învățării dobândite de elevi în pregătirea profesională, o concepție modernă de integrare și aplicare interdisciplinară a cunoștințelor, în scopul dezvoltării spiritului antreprenorial. Firma de exercițiu reprezintă un model al unei întreprinderi reale, fiind în același timp o metodă de învățare optimă pentru însușirea, aplicarea și aprofundarea cunoștințelor economice.

Firma de exerciţiu reprezintă o formă inovatoare pentru procesul de predare-învăţare-evaluare, care are ca obiectiv o apropiere cât mai mare de practică şi dezvoltarea unei gândiri antreprenoriale. Se exersează tranzacţii economice pe baza proceselor dintr-o întreprindere reală.

Introducerea metodei de învățare prin firma de exercițiu s-a realizat, începând cu anul 2001, printr-un proiect inițiat în cadrul Pactului de Stabilitate pentru Europa de Sud-Est și desfășurat de Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic (CNDIPT) din România, în colaborare cu Ministerul Educației și Culturii și Kulturkontakt din Austria – proiectul ECO NET.

Puterea firmei de exerciţiu constă în relaţiile cu mediul de afaceri exterior. La fel ca organizațiile din mediul real de afaceri, şi firmele de exerciţiu dezvoltă și mențin relaţii comerciale. În acest mod li se oferă elevilor contactul cu viața economică a partenerilor lor din ţară şi străinătate.

În firma de exerciţiu sunt aplicate toate tranzacţiile economice existente în mediul real de afaceri, începând de la ocuparea posturilor și îndeplinirea sarcinilor de lucru, continuând cu achiziţii, inventarierea sarcinilor şi desfacerea, precum și realizarea de spoturi publicitare necesare cunoașterii în mediul virtual. Toate activităţile comercial-administrative sunt îndeplinite de către elevi prin respectarea practicilor comerciale şi a prevederilor legislative. Cu toate acestea, mărfurile şi serviciile prestate, precum şi banii necesari pentru plăţi sunt prezente numai la nivel virtual. Se emit toate informaţiile şi documentele necesare pentru întreprinzător, documente care sunt supuse circulaţiei prin intermediul unor tehnologii de viitor. Toate documentele emise la centrala firmelor de exerciţiu (ROCT) şi la firmele de exerciţiu care reproduc documente ale instituţiilor statului, au un însemn distinctiv – UZ DIDACTIC.

Fiecare firmă de exercițiu este structurată, în conformitate cu situaţia din practică, în departamente: de personal, marketing, vânzări, contabilitate, precum și departamente asociate – secretariat, asistent manager. Elevii realizează rotația posturilor, astfel că ei trec prin toate departamentele şi efectuează activităţile specifice.

Alături de legăturile la nivel naţional sau internaţional, există o altă componentă importantă a firmei de exerciţiu: simularea. Deciziile greşite care ar putea genera în viaţa reală pierderi majore sau falimentul întreprinderii, nu au urmări economice negative în firma de exerciţiu.

Obiectivul învățării prin firma de exerciție îl reprezintă dobândirea cunoștințelor într-o manieră aplicativă, orientată spre rezolvarea de probleme și luare de decizii, utilizând metode de învățare centrate pe elev.

În firma de exerciţiu elevului îi aparţine are putere de decizie şi acţiune. Profesorul este coordonatorul elevilor în firma de exerciţiu și poate interveni în deciziile luate de aceștia. În centrul activităţilor nu se află, desigur, succesul economic al firmei, ci numărul de ocazii de învăţare oferite. Rezultatul economic obţinut în firma de exerciţiu nu reprezintă obiectivul prioritar, acesta fiind exersarea completă şi repetată a diverselor operaţiuni economice. În firma de exerciţiu sunt puse în practică cunoştinţele teoretice asimilate. Aceasta aduce dinamică în învăţare, elevii acţionează ca un tot unitar, câţiva dintre ei dezvoltă spirit întreprinzător, iar profesorii îşi iau rolul de consilieri ai întreprinderii. În lumea afacerilor se impune existenţa unei pieţe cât mai dezvoltate, în care tranzacţiile să se desfăşoare rapid, uşor şi în număr mare.

Desfăşurarea în bune condiţii a activităţii firmei de exerciţiu este condiţionată de existenţa a două componente esenţiale: structura organizatorică şi sistemul informaţional de management. Dacă structura organizatorică asigură desfăşurarea activităţilor firmei de exerciţiu, sistemul informaţional managerial asigură circulaţia informaţiei între diferitele departamente ale firmei de exerciţiu potrivit obiectivelor acestora. Sistemul informaţional al firmei de exerciţiu cuprinde totalitatea resurselor informaţionale creeate, prelucrate şi transmise pe fluxuri şi circuite informaţionale.

Exersarea rezultatelor învățării prin activitatea desfășurată în firma de exercițiu pune în două dimensiuni definitorii:

VIRTUALĂ – atât produsele comercializate, cât și serviciile prestate, precum și banii necesari încheierii tranzacțiilor comerciale sunt numai la nivel virtual.

REALĂ – prin aplicarea și respectarea legislației comerciale în vigoare.

Avantajele desfășurării activității didactice în cadrul firmei de exercițiu:

- ✓ Activitatea se desfășoară pe echipe;
- ✓ Procesul muncii este mai important decât rezultatul final (adică o sarcină rezolvat incorect poate avea urmări mai bune pentru elevi. În firma de exercițiu nici o sarcină nu are din principiu numai o singură rezolvare sau o rezolvare ”corectă”. Firmele de exercițiu care lucrează în pierdere pot avea rezultate mai bune din punct de vedere didactic);
- ✓ Procesul de învățământ este mai bine structurat;
- ✓ Elevii trebuie să își asume o responsabilitate mai mare;
- ✓ În Firmă de Exercițiu participarea fiecărui elev este egală, adică volumul de muncă este același

Prin aplicarea acestui concept modern de instruire avem ocazia să răspundem cerinţelor economiei europene printr-un stil de învăţare orientat către pregătirea practică promovând capacitatea de a lucra în echipă şi independent, dorinţa de realizare şi de a lua decizii, flexibilitate şi sensibilitate interculturală – calificări cheie într-o lume modernă.

BIBLIOGRAFIE

Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic (CNDIPT) din România.

Ghidul firmei de exercițiu – cea mai bună practică.

https://colegiuleconomictargoviste.wordpress.com/firme-de-exercitiu/

https://edict.ro/firma-de-exercitiu-metoda-moderna-interactiva-de-invatare/

Avantajele și dezavantajele învățământului ”hibrid” – reflecții succinte izvorâte din practica educativă

Profesor Mihai Ioan
Colegiul Național ”August Treboniu Laurian” Botoșani

În ultimul timp, alături de alți termeni și sintagme, un nou concept este tot mai des folosit: ”învățământul-hibrid”. Dacă anterior am mai auzit acest concept la ”hibridizarea” plantelor (pentru recolte bogate sau rezistențe la boli și factori climatici stresanți), la ”războiul-hibrid” (greu de contracarat, valență în general negativă a conceptului) și la mașini-hibrid (cu avantaje și dezavantaje), de câteva luni și în educația din învățământul preuniversitar a pătruns sintagma de ”învățământ-hibrid”, specific scenariului ”galben” în perioada pe care o trăim. Termenul „învățare hibridă”, pentru a încerca o definire, descrie natura socială a învățării, care este susținută de capacitatea de a colabora folosind tehnologiile digitale în procesul de învățare; discutăm despre o combinație de învățământ off-line, cu învățământul on-line, un compromis care, ca orice compromis/negociere are avantajele și dezavantajele sale.

Menționăm ab initio că, prin acest articol succint, nu ne propunem și nici nu ar fi posibil, prin limitele spațiului oferit, să analizăm exhaustiv și nuanțat întreg spectru de lumini și umbre ale acestui tip de educație. Ne vom rezuma la a prezenta cinci avantaje și cinci dezavantaje rezultate din practica educativă.

Precizăm că, în contextul ”timpului pandemic”, soluția hibridă este una de urgență, ca și a învățământului on-line, la rându-i cu avantajele și dezavantajele sale. Bineînțeles că hibridizarea aduce cu sine inerente plusuri și minusuri. Să începem cu prezentarea, în viziunea noastră, a dezavantajelor pentru ca, apoi, să încheiem optimist-realist, mai ales că în această perioadă, în contextul pandemiei globale, învățământul on-line pare singura posibilitate responsabilă, dar țara noastră trebuie să-și accelereze investițiile în digitalizarea educației.

În primul rând, ca și în învățământ în general, există costuri. Este un truism, dar tehnologia costă, fiind necesar pe lângă resursele clasice procesului educativ, pentru o bună comunicare on-line: laptop-uri performante, camere-video, proiectoare, lavaliere, conexiune bună la Internet, platforme securizate; în sens general clasele de elevi ar putea semăna cu laboratoarele multi-media, iar resursele digitale ale elevilor nu trebuie nici ele neglijate (aceleași componente electronice hard și soft, sală liberă). Utopic, sună bine, dar realist amintesc o statistică: consumul pentru educație al unei gospodării în trimestrul al II-lea, a fost de 0,2% din investiții, în timp ce pentru tutun și alcool de 9,2%. Sugestiv, nu?

Un al doilea dezavantaj care a rezultat din practica efectivă: oboseala (uzura psihică) de a preda/evalua concomitent față în față și on-line, cu 30 de elevi. Orice specialist în comunicare sau știința funcționării creierului știe că atenția nu poate funcționa eficient dacă se disipează. Ideea că nu poți face bine două acțiuni care implică în același timp concentrare, dialog empatic și eficiență educativă, este utopică. Dacă cineva a predat la copii de clasa a V-a, de exemplu, unde fiecare elev solicită din partea profesorului să fie implicat pentru el 100%, știe despre ce vorbim. Unii părinți se plâng că nu pot controla doi-trei copii, dar 30! În acest caz, hibridizarea în nici un caz nu va produce eficiență profundă educativă, mai ales la discipline, care solicită nuanțări, dialog, maieutică (vezi, de exemplu, Filosofia). Dacă Socrate ar fi făcut învățământ hibrid n-ar fi produs un Platon!

Un al treilea aspect viciat evident de învățământul hibrid, ca și de învățământul on-line este comunicarea fertil-educativă. Se știe că prin comunicare verbală se transmite doar o mică parte din limbaj. Unde este comunicarea prin metalimbaj (și masca afectează) și cea non-verbală? Pe același palier de idee, copiii on-line interacționează mai puțin între ei, distanțarea socială afectează relațiile lor și aptitudinile de socializare; copiii comunică mai greu și pot deveni mai dependenți de tehnologie și de mediul on-line, o problemă majoră a vremurilor actuale.

Deloc de neglijat ar fi presiunea pusă asupra părinților. Cel puțin pentru elevii din clasele I-VIII ei trebuie să-și ajute copiii și la partea de tehnologie (dacă se pricep!), și la partea efectivă de realizat teme. Ori, mulți se bucură că profesorii preiau din grija supravegherii lor (deși ar fi total eronat să percepem profesorul doar ca un supraveghetor-doică, deși există și această responsabilitate, derivând din chiar Codul Civil). În acest caz, timpul liber al părinților implicați va scădea considerabil. Home schooling-ul presupune din partea părinților un consum considerabil de energie și timp pentru pregătirea materialelor și desfășurarea orelor. Acest lucru înseamnă, implicit, mai putin timp liber pentru ei înșiși.

”Last but not least”, pentru a surprinde și un al cincilea dezavantaj evident, poate trecut prea ușor peste el, se referă la deficiențele specifice sănătății copilului datorate excesului de ecrane. Dacă învățarea și comunicarea rămân axate în mediul virtual, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice și încep să o facă tot prin tehnologie. Folosirea mediului virtual în exces ne robotizează, ne depersonalizează, ne atomizează. La aceasta s-ar adăuga durerile de spate, de ochi, diminuarea mișcării (orele de Educație fizică on-line sunt aproape o glumă), sedentarism și să nu uităm obezitatea, la care deja ocupăm primele locuri din Europa în rândul copiilor.

Cu toate dezavantajele enunțate, formarea on-line a câștigat teren în ultimul deceniu într-un mod considerabil, deoarece pentru mulți indivizi învățarea la distanță este utilă datorită multiplelor sale avantaje. Diferite centre private, instituții publice sau universități s-au alăturat acestui tip de formare, fiind conștienți de faptul că acest model de predare stimulează interesul elevilor și oferă valoare adăugată în ceea ce privește formarea tradițională. În învățământul public preuniversitar, urgentat de necesitatea zilelor noastre pandemice, învățământul on-line, cu varianta lui hibridă, a crescut considerabil. Să prezentăm, sumar, în oglindă cu dezavantajele expuse și cinci avantaje evidente.

De menționat în învățământul on-line că nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre școală, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant (mai ales în cazul unor copii din mediul rural, din comunități mici, unde se merge la mare distanță la școală, adesea pe jos), nu se mai face naveta nici măcar în interiorul localităților (trafic mai redus în orașele aglomerate, precum București); nu trebuie omis și că se evită condițiile de secol XIX din unele școli (wc afară, săli de clasă neîncălzite etc.). În plus, e-learning semnifică, într-o definiţie neconsacrată, şansa omului de a se informa facil, rapid, în orice domeniu, nefiind condiţionat de un suport fizic (cărți) sau de un intermediar (profesorul). Acest concept permite flexibilizarea procesului de învăţământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărţi electronice, sfaturi, imagine şi text. Așa cum o mașină electrică și una hibrid plug-in consumă puțin carburant și nu poluează și în e-learning se poate face economie de resurse și de timp, iar accesul rapid al profesorilor pe ”autostrada informației”, mai ales dacă s-ar realiza proiectatele biblioteci virtuale ar însemna două avantaje majore.

Pentru specificul timpului nostru, în care întâlnirea tradițională face to face a devenit un potențial pericol, avantajul păstrării comunicării prin învățământul-hibrid nu trebuie neglijat. Homeschooling-ul mai oferă și o libertate emoțională, deseori ai plăcuta surpriză când copii foarte emotivi devin în spatele ecranului și al mediului securizat de

acasă, comunicativi; prejudecăți, copii agresivi, competitivitate, presiunea grupurilor (anturajului) toate acestea pot fi întâlnite pe holurile școlii. În mediul competitiv al școlii stima de sine a copiilor poate să scadă, iar învățatul ocupă locul doi, în favoarea unui „look” mai acceptabil din punct de vedere social. Copiii care învață acasă nu mai au această nevoie de a fi incluși, nu le mai este teamă de ridicol și gândesc ce vor, nu ce li se impune. Învățând de acasă, chiar prin simpla creștere a timpului petrecut împreună, legătura părinte-copil crește. Părintele are posibilitatea de a urmări îndeaproape activitatea de învățare a copilului. Fiind implicat direct în activitatea de predare, el știe exact care sunt rezultatele copilului, poate identifica la timp anumite aptitudini sau, dimpotrivă, deficiențe ale copilului și poate acționa în consecință.

Un ultim aspect pozitiv al învățării tip blended este cel al atractivității (chiar și prin noutate) al învățământului de acest tip. Faptul că pot fi utilizate oricând, că oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași simpli – cu gamificare chiar – prin exercițiile cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi descoperă eficiența platformelor eLearning. În plus, prin mijloacele digitale, profesorul se exprimă în limbajul specific al generației tinere, iar distanța inter-generațională poate fi estompată.

În concluzie, în școală, prin introducerea Internetului şi a tehnologiilor moderne se ajunge evident la schimbări importante. Astfel, actul învăţării nu va mai fi considerat a fi efectul demersurilor şi muncii profesorului, ci rodul interacţiunii elevilor cu device-ul, cu alți colegi, cu părinții şi al colaborării cu profesorul-mentor. Învățământul de timp hibrid, cu infrastructura necesară poate fi o soluție nu numai pe timp de crize, ci și pentru elevii care nu pot participa o perioadă la cursuri și un posibil up-grad necesar demersului educativ tradițional.

Bibliografie selectivă:

Făt, Silvia & Adrian Labăr, Eficienţa utilizării noilor tehnologii în educaţie. EduTIC 2009. Raport de cercetare evaluativă, București: Centrul pentru Inovare în Educaţie, 2009.

hhttps://stoianciprian.blog/avantajele-si-dezavantajele-internetului/

https://didactform.snsh.ro/campanie-online/invatarea-online-avantaje-si-dezavantaje

https://www.learningnetwork.ro/articol/gamificarea-accelereaza-invatarea-experientiala/3653

ACTIVITATEA DIDACTICĂ ÎN MEDIUL ONLINE

Prof. gr. did.I Iulia Diaconu
Școala Gimnazială “Take Ionescu”

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni în condiții de capacitate de bandă limitata sau de trafic încărcat.

Un element interesant este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online.

Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar.

ȘCOALA ONLINE: ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente

și/ sau atractive pentru toți elevii, lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul
disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Dificultăți în realizarea activităților didactice la distanță: nivel insuficient al competențelor digitale, dificultăți tehnice (platforme care trebuie instalate, care nu funcționează), acces limitat la Internet, lipsa motivației, limite datorate specificului disciplinei (activitățile de învățare la disciplina mea nu se pot transpune cu ușurință în activități la distanță).

Toate elementele mai sus amintite sunt la fel de relevante și importante pentru cadrele didactice. Pe de o parte avem identificate probleme de natură profesională, mai exact carențe sau chiar lipsa competențelor de utilizare a platformelor online, a competențelor de proiectare curriculară pentru mediul online, managementul ineficient al timpului dedicat pregătirii și realizării activităților didactice în mediul online. Aceste inabilități identificate de profesori își au corespondentul în gap-uri corelate în formarea inițială și, mai ales, continuă a cadrelor didactice.
.

Aspectele de natură tehnică arată situația particulară a învățământului românesc- lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real sunt doar câteva elemente. Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cu echipamente și accesul la Internet. Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categorii, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare.

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent:
• aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum
Whatsapp, Facebook messenger; • apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev. Pe locurile următoare se situează:
• utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc.; • platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass;
• aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype .

La acestea, se adaugă instrumente și aplicații online pentru activități de învățare.

„Nematurizarea” unor competențe de utilizare în contexte didactice autentice a noilor tehnologii face dificilă alegerea și utilizarea unor platforme dedicate pentru activități didactice în mediul online. Mai mult, instrumentele software utilizate în mod curent pentru comunicarea sincronă cu elevii nu au fost proiectate în scopul realizării activităților didactice. În

spațiul informatic, o aplicație software are, de obicei, o funcționalitate precisă, un public și o activitate – țintă căreia în servește drept suport și pentru care a și fost proiectată și optimizată.

Activitatea didactică este o activitate complexă, cu forme de comunicare multimodale, cu feedback necesar și autoreglare în timp real. Chiar și cele mai sofisticate platforme aflate azi pe piața educațională sunt, din acest punct de vedere, încă la început.

Sunt încă diferențe semnificative între mediul rural și urban în ce privește disponibilitatea instrumentelor tehnologice. Dacă, în mediul rural, cadrele didactice găsesc mai potrivită, mai rapidă și mai convenabilă utilizarea apelului telefonic și a aplicațiilor pentru comunicare asincronă cum ar fi Whatsapp și Facebook Messenger, mediul urban are condițiile necesare pentru a face, într-o mai mare măsură, apel la platforme de elearning (și la aplicații pentru comunicare sincronă precum Webex, Meet, Teams).

Impactul tehnologiei asupra educației

Prof.înv.preșc. Lostun-Ciobotă Adela-Maria
Grădinița Șaru Dornei, Suceava

Tehnologia a revoluționat într-adevăr domeniul educației. Importanta tehnologiei în școli nu poate fi ignorată, fiind un ajutor foarte mare în învățământ. Computerele oferă un mediu audio-vizual interactiv. Prezentările powerpoint și software-urile animate pot fi utilizate pentru prezentarea informației într-un mod interactiv.

Datorită efectelor audio-vizuale, această modalitate de învățare atrage tot mai mult interesul cursanților. Eleviii, pot folosi cu ajutorul tehnologiei unelte mult mai eficiente pentru educație decat un simplu pix si o hârtie. Pe lângă faptul că le este trezit și mai mult interesul, este și mult mai usor să porți un laptop cu tine, ca student, decât să cari o gramadă de cârti, manuale, cursuri si altele.

Tehnologia a eliminat în acest fel constrângerile legate de timp și de spațiu. Educația online și învățământul la distanță au primit o nouă dimensiune. Universitățile oferă programe educaționale în care studenții pot să interacționeze cu profesorii pe internet, au acces îmbunătățit la referințe, materiale și pot obține și diplome prin scolarizarea online.

Tehnologia joaca un rol vital în orice aspect al vieții, iar educația nu face excepție. Avansarea tehnologică a avut un impact deosebit asupra scenei educaționale. Printre beneficiile pe care le-a adus se numără urmatoarele:

- acces ușor la informații
- interes mărit pentru învățare
- reținerea mai ușoară a informațiilor
- spațiu de stocare arhi-suficient
- prezentare mai bună a informației
- procesul educațional a devenit mai atractiv

În noile orientări ale învăţământului problema interacţiunii profesorului cu elevul este una fundamentală. Tehnologiile educaţionale presupun mijloace şi metode, structuri şi forme diferite care coreleaza diferite concepte operaţionale: proiectul pedagogic, mesajele educaţionale, conexiunea inversă etc. Integrarea tehnologiilor educaţionale în cadrul învăţământului formativ presupune ca şcoala să se centreze pe dezvoltarea gândirii, selectând prin aceasta conţinutul, metodele, formele şi criteriile de formare şi evaluare, adică să elaboreze acea tehnologie educaţională care dezvoltă un anumit stil de învăţare cu efect durabil.

Sorin Cristea în *„Dictionarul de pedagogie”* , atestă următoarea semnificaţie a termenului „tehnologie educaţională”, care aici este numită „tehnologie pedagogică”: „Tehnologia pedagogică reprezintă ansamblul tehnicilor şi cunoştinţelor practice imaginat pentru a organiza, a testa şi a asigura funcţionalitatea instituţiei şcolare la nivel de sistem. În contextul problematicii specifice procesului de învăţământ pot fi delimitate patru acţiuni distincte, dar complementare, care asigură dimensiunea aplicativă a conceptului de tehnologie a educaţiei/ instruirii: organizarea resurselor pedagogice existente, planificarea şi aplicarea curriculumului, pregătirea şi folosirea materialului pedagogic şi aplicarea cunoştinţelor în activitatea de învăţare.”

Elaborarea unor tehnologii educaţionale moderne permite nu numai îmbunătăţirea calităţii procesului educaţional, ci

şi rezolvarea problemei însuşirii unui volum imens de informaţii într-un timp relativ scurt fără a afecta starea psihică a instruiţilor. Resursele informaţionale au devenit la fel de importante ca resursele materiale şi cele energetice.

Tehnologiile educaţionale moderne sunt eficiente în activitatea didactică în etapele proiectării, implementării şi evaluării, una dintre condiţiile esenţiale în reuşita acestora fiind cunoaşterea şi dorinţa de utilizare a celor mai potrivite mijloace, chiar dacă aceasta presupune renunţarea la anumite obiceiuri care se dovedesc, uneori, mai costisitoare la capitolul resurse (timp, energie, financiar).

Introducerea platformelor educaționale în domeniul educațional a îmbunătățit considerabil procesul și distribuirea cunoștințelor, făcând învățatul să fie o experiență mult mai interactivă și plăcută. Poate că cel mai mare impact pe care îl are tehnologia asupra educației este schimbarea perspectivei. Schimbarea paradigmei de la gândirea și învățarea de la un nivel local la unul global poate fi atribuit de asemenea tehnologiei, de aceea impactul este unul benefic.

Bibliografie

1. https://t-smart.eu/impactul-tehnologiei-asupra-educatiei/
2. https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/utilizarea-tehnologiilor-educationale-modern-aplica-ii

PROFESORUL-MANAGER EDUCAŢIONAL

Profesor: Pițu Georgeta
Colegiul Tehnic „Ion Holban'' Iași

O caracteristică esenţială a educaţiei în perioada actuală este reprezentată de faptul că profesorul nu este doar un transmiţător de cunoştinţe, ci şi un foarte bun organizator, îndrumător, gestionar şi evaluator al tuturor resurselor materiale, umane şi procedurale implicate in procesul de instruire şi educaţie. Dezvoltarea personalităţii elevilor şi modelarea generaţiilor viitoare sunt strâns legate de realizarea unui management educaţional de cea mai mare calitate.

Profesorul reprezintă autoritatea publică care are rolul de a transmite cunoştinţe, de a evalua elevii, de a păstra legătura educativă cu parinţii şi cu comunitatea locală.

Profesorul manager trebuie să realizeze un dialog deschis şi permanent cu elevii şi părinţii. Toate activităţile desfăşurate în şcoală trebuie să urmărească oferirea de servicii educaţionale de înaltă calitate şi performanţă.

Realizarea unui bun management în procesul instructiv educativ urmăreşte:

- Promovarea unui învățământ modern, deschis și flexibil, capabil să asigure accesul absolvenţilor la învățământul universitar şi la piaţa muncii, din perspectiva formării abilităţilor şi a competenţelor cheie pentru realizarea succesului personal și profesional;
- Facilitarea unui dialog permanent, deschis și flexibil între partenerii sociali şi educaţionali;
- Asigurarea dezvoltării personalităţii elevilor într-un climat stimulativ de colaborare şi de siguranţă.

Profesia de educator este încărcată de responsabilitate și nevoie de coordonare. Profesorul trebuie să conștientizeze misiunea sa, are obligația să observe, să urmărească și să evalueze toate componentele procesului de învățământ. Educatorul trebuie să manifeste disponibilitatea de a primi sugestii, aptitudinea de a organiza, regiza și finaliza procesul instructiv-educativ (Mihai. Ş.,2012).

Procesul de învățare impune o planificare riguroasă și obiective operaționale care urmăresc realizarea misiunii și viziunii instituției școlare și a tuturor țintelor strategice stabilite.

În desfășurarea procesului instructiv-educativ, profesorul formează și modelează personalitatea elevului. Este necesară o nouă viziune a planificării, a stabilirii obiectivelor operaționale, a organizării procesului de învățare şi a relației cu elevii. Asistăm la o creștere a rolului de manager al profesorului ca urmare a stabilirii noilor sale atribuții. Dintre acestea se remarcă:

- Opțiunea pentru dezvoltare activă a clasei prin relaționare, motivare, formare, participare și comunicare;
- Practicarea unui management bazat pe afirmare, participare, asumare a rolurilor, implicare a elevilor în toate momentele procesului educațional;
- Corelarea modalităților de intervenţie în anumite situaţii, cu particularităţile și așteptările elevilor;
- Abordarea constructivă a tuturor formelor de rezistență la schimbare, susținând dezvoltarea personalității elevilor(Joiţa.E. , 2000).

Sarcinile și atribuțiile profesorului vizează realizarea obiectivelor privind formarea și dezvoltarea elevilor. Acestea reflectă capacitățile dovedite şi competențele câștigate. Profesorul are rolul de a stimula, încuraja, consilia

și sprijini elevul în fiecare etapă. Elevii au așteptări față de care profesorul proiectează și realizează componentele actului educațional.

Principalele roluri deținute de către profesor sunt:

- receptor de mesaje;
- emițător de mesaje;
- proiectant și participant în activitățile instructiv-educative;
- regizor și organizator al activităților școlare și extrașcolare;
- bun consilier,mediator de situații conflictuale;
- transmițător de idei și soluții;
- factor de decizie în gestionarea și alegerea resurselor, conținuturilor, obiectivelor și strategiilor;
- diseminator de valori;
- călăuzitor al tuturor activităților și țintelor didactice.

Calitatea de bun manager a profesorului se concretizează prin rolul de expert în actul de predare-învățare în care adoptă diverse decizii, rolul de a motiva și stimula interesul elevilor pentru materia predată, lider în cadrul grupului de elevi, model prin personalitatea sa.

Profesorul manager organizează, supraveghează și dirijează toate activitățile clasei. Interacțiunea permanentă cu elevii duce la creșterea calității actului educațional. (Bruda, A., 2016).

Profesorul intervine pentru a provoca și menține interacțiunea în toate etapele lecției:

- organizează și structurează conținutul lecției;
- alege strategiile didactice;
- stabilește obiectele specifice ale lecției;
- gestionează timpul, stabilește sarcinile elevilor;
- organizează elevii pentru munca în echipă;
- urmărește realizarea sarcinilor și sprijină elevii.

Profesorului îi revine rolul de arbitru al comportamentului elevilor, previne situațiile conflictuale, ia decizii pe tot parcursul activității urmărind atingerea obiectivelor propuse. Toate aceste roluri ale profesorului necesită o continuă perfecționare, deschidere spre nou și manifestarea în întregime a personalității .

Rolul de manager al procesului educativ este afirmat în întreaga activitate didactică.
Profesorul manager este implicat atât în reușita școlară a elevilor, cât și în realizarea performanțe școlare. Actvitățile de planificare, organizare, decizie, coordonare, control, îndrumare, reglare, apreciere, gestionare a resurselor, interacțiune cu elevii - necesare realizării procesului instructiv-educativ , întăresc rolul de manager al profesorului în actul educațional.

Concluzii

Învățământul este un domeniu prioritar în viaţa sociala, iar eficieţa și competența sistemului de învățământ au la bază realizarea managementului educațional. Calitatea se produce, se generează, se măsoară și se îmbunătățește permanent.

Rolul de manager educațional al profesorului este responsabil de asigurarea internă a calității, de buna dezvoltare a personalității elevului și de realizarea a progresului școlar .

Managementul necesită o pregătire specifică, eficiență şi participare continuă, urmărește obținerea de rezultate școlare și de performanță, formarea de capacități și competențe.

Pentru a fi un manager bun și eficient, profesorul trebuie să dovedească o concepție amplă asupra abordării interdisciplinare și o înțelegere cât mai clară a funcției manageriale. Pentru a se îndeplini obiectivele educaționale, avem nevoie de profesori devotați, înzestrați cu valoroase calități personale și profesionale. Sarcina educației tinerei generații revine profesorului cu rol de manager al actului educațional.

Bibliografie

1.Bruda,A.,2016. Managementul calității în educație. Secțiunea Didactică și Educație: București.

2.Joiţa,E.,2000. Management educațional. Editura Polirom: Iași

3.Păun,E., 2002. Managementul instituției școlare, Buletinul Centrului Național de Formare a Personalului din Învățământul Preuniversitar. Nr.1 :București

4.Mihai,Ş.,2012. Asigurarea și managementul calității în sistemul educațional românesc. Disponibil la : http://asociatia-profesorilor.ro/asigurarea-si-managementul-calitatii-in-sistemul-educational-romanesc.html

Modern și virtual în școala modernă

Timaru Cătălin
Școala Gimnazială „GH. Ciobanu” Andrieșeni

Evoluția omenirii impune progresul tehnicii. Evoluția unei crize mondiale conduce școala tradițională pe un drum al transformării radicale. Nevoia de adaptare la climatul actual a revelat capacități deosebite ale profesorilor de a satisface nevoile educaționale ale elevilor. Este drept că procesul digitalizării educației nu era total necunoscut nici cadrelor didactice, nici elevilor și nici părinților acestora, dar am trecut, în perioada martie-iunie 2020, de la o proiectare a procesului educativ și susținere a demersului didactic asistate de calculator la un mediu exclusiv *online* cu impact major asupra tuturor actorilor ce își interpretează rolul în cadrul instituțiilor de învățământ.

Dacă, acum doi ani, implementam softuri educaționale ca secvențe ale procesului de predare-învățare-evaluare, sfârșitul anului școlar 2019-2020 ne-a adus într-un mediu predominant virtual care, dincolo de limitele logistice și tehnice, își recunoaște limitele, provocările și avantajele. Nu vom putea emite (încă) judecăți de valoare asupra nocivității pe termen lung a acestei forme de organizare, dar putem evidenția impactul pe termen scurt și foarte scurt pe care l-am resimțit ca beneficiari direcți.

În primul rând, comunicarea rămâne cerința de bază pentru cultivarea relațiilor interpersonale iar contactul (fie el realizat și prin intermediul unor rețele de socializare) trebuie să reprezinte o prioritate atât pentru elevi cât și pentru profesori sau părinți. Prezența zilnică printre elevii claselor virtuale este benefică menținerii interesului asupra perfecționării continue a elevilor și stimulează părinții în supravegherea copiilor, în susținerea și motivare acestora. Multitudinea factorilor ce pot influența desfășurarea orelor, în noua perspectivă, solicită adaptarea tuturor membrilor la cerințe speciale: abilități tehnice și digitale; resurse tehnice și materiale; capacitate de adaptare a materialelor, de sintetizare a informațiilor, de asimilare a acestora și de oferire a unui *feed-back* coerent pentru ambele părți etc. Platformele educaționale încearcă să surprindă toate aceste aspecte pentru ca trecerea de la sistemul „*face2face*” la mediul virtual să nu creeze „falii” ci să deschidă noi oportunități. Utilizarea calculatorului în timpul orelor era (uneori) necesară pentru a prezenta un material atractiv, sinestezic, astfel încât ne rămâne doar să transferăm și celelalte aspecte ale procesului de predare-învățare-evaluare în *online*. Trebuie să recunoaștem însă că nu suntem (încă) pregătiți pentru un astfel de pas decisiv: lipsa materialelor digitale, capacitatea redusă a cadrelor și a elevilor noștri de a utiliza adecvat calculatorul în învățare, lipsa mijloacelor tehnice, problemele logistice, iată câteva importante puncte nevralgice ale sfârșitului de an școlar trecut din care trebuie să luăm aminte la nevoile de suplinire a lipsurilor identificate. Dacă efortul material pe care l-ar presupune asigurarea unor dispozitive pentru cadrele didactice și elevii care nu dispun de ele în prezent este (să spunem) o problemă a cărei rezolvare implică sacrificii doar de natura unui confort ce mai poate aștepta (de obicei, fondurile sunt redirecționate sau ajustate din cheltuielile mai puțin urgente), ne întrebăm ce se poate face cu un dispozitiv dacă nu poate fi conectat la o rețea sau dacă (și mai rău) nu știm să îl utilizăm. Considerăm că nu putem vorbi despre temeinice abilități digitale decât pentru, cel mult, jumătate din populația noastră școlară și cadrele lor didactice. Dramatic este pentru cei care se află într-o relație asincronică: profesorii dețin abilitățile, pot face ore deosebite în *online*, dar se trezesc uneori singuri deoarece elevii nu le sunt alături; și mai gravă este situația pentru elevii care ar dori și pot să lucreze dar nu sunt îndrumați de către cadre didactice potrivite. Din tot acest mozaic se poate deduce greutatea cu care poate fi urnit un car ale cărui „roate” sunt de mărimi diferite, uneori „mai mult pătrate decât rotunde”.

Utilizând mai multe moduri de interacțiune cu elevii în perioada sfârșitului de an școlar, am constatat că există un cuvânt ce nu trebuie să lipsească din vocabularul profesorilor dedicați orelor în orice format ar fi ele: „adaptabilitate”. Nu doar că ne adaptăm la mediu, la stilul de lucru, la cerințele materiale dar și la specificul elevilor, la disponibilitatea clasei, la nevoile fiecăruia. Dintre toate variantele puse la dispoziție, cel mai des am utilizat platforma *Zoom* deoarece este simplu de folosit, intuitivă și oferă funcții de bază pentru o bună desfășurare a unor activități: conexiunea audio-video, chat, modul „*share*” pentru a partaja documente, imagini, softuri educaționale direct din calculatorul utilizatorului. Dezavantajele țin de încărcarea sistemului, de utilizarea cu timp limitat (în varianta de bază), de lipsa conexiunii pentru toți elevii. Pentru a suplini aceste lipsuri, am utilizat discuții sau am organizat video-conferințe prin intermediul rețelelor sociale (*Facebook, WhatsUp, Signal*) astfel ca elevii să poată ajunge la informații în mai multe moduri.

Ca părinte, am utilizat platforma *Google Classroom* pe care o consider un înlocuitor potrivit pentru clasa reală dacă trecem dincolo de dificultățile de instalare și folosire a aplicației: necesită o pregătire prealabilă utilizării și o capacitate mai mare de utilizare a competențelor digitale.

Școala *online* poate fi viitorul sistemelor educaționale dar nu se pliază pe un sistem greu încercat de multe alte lipsuri mult mai acute. Nu putem face o școală cu adevărat virtuală până când nu vom acoperi lipsurile lăsate de toți factorii negativi ce intervin în învățare iar acest lucru ne este încă îndepărtat condiției umane contemporane.

ȘCOALA ONLINE – UN NOU TREND ÎN EDUCAȚIE?

Profesor Laura Cepăreanu
Profesor Georgiana Zaboloteanu
Liceul Tehnologic Construcții de Mașini Mioveni, Argeș

Tehnologia are un rol deosebit în evoluția oricărei societăți. Se consideră că la baza emancipării unui stat se află educația, sănătatea, cultura și respectarea drepturilor omului. Viața se transformă odată cu progresul continuu și iminent, impus de cursul firesc al istoriei lumii, iar volumul de informații devine copleșitor. Pentru a-și păstra și, mai ales, pentru a-și dezvolta competențele, specialiștii sunt „obligați” să se adapteze, să se formeze continuu, abordând atât dezvoltările materialelor și tehnologiilor clasice, cât și materialele și tehnologiile noi a căror dezvoltare este foarte rapidă.

Profesorul trebuie să fie deschis spre domeniile de vârf, să posede cunoștințe și competențe care să îi permită evoluția continuă. Contextul actual mondial a impus, prin apariția unui dușman de temut care pune în pericol sănătatea și securitatea oamenilor, indiferent de vârstă și statut social, SARS CoV-2, suspendarea parțială a cursurilor în sala de clasă, „față în față” și reorientarea sistemului educațional spre practici noi de comunicare și cooperare. Măsurile instituite ne relevă aspecte diferite, câteodată inedite, de a fi și de a acționa în situații de criză. Atât adulții cât și copiii sunt în situația de a descoperi noi moduri de comunicare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice, educative și de petrecere a timpului liber. În acest context, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat. Toate aceste elemente au, cu siguranță, drept consecință evoluția și dezvoltarea socială. Modul în care totul s-a întâmplat brusc, neașteptat, a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Înainte de toate, sistemul medical și sistemul de învățământ au fost primele impactate, din 12 martie anul curent, elevii, profesorii și părinții fiind „forțați” să ia parte la un proces de o presiune majoră constând în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Trebuie să recunoaștem că România nu era pregătită și, în unele zone, încă nu este pregătită pentru învățământul de tip online, întrucât o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator, curriculumul prevede într-o măsură secvențială transpunerea în activități la distanță, elevii nu dispun de mijloacele necesare unui astfel de sistem. În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică, de conținut (în cadrul unor discipline școlare) și umane. Astfel, au fost revizuite programele pentru susținerea examenelor naționale, școlile au făcut apel la o serie de platforme educaționale pentru continuarea procesului educațional. Toate acestea pot să fie văzute fie ca obstacole, fie ca provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar. Recunoaștem că toate părțile implicate s-au mobilizat, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate, adaptabilitate, calm. Schimbarea trebuie să includă implicarea mai atentă a părinților și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii trebuie să fie învățați să învețe, să își sintetizeze informația, să participe activ, astfel, devenind parteneri fideli ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine. Din această perspectivă, analizând demersul de organizare a învățării online și instrumentele digitale, putem afirma că sistemul educațional tradițional ar trebui reformat radical, fiind în mare parte prea rigid (când elevii învață doar prin autoritatea cadrelor didactic), axat preponderent pe latura cognitivă și mai puțin, pe cea afectivă și psihomotorie. Practic, nu este valorificată concepția de formare a atitudinilor și a valorilor – bază a noii paradigme educaționale, promovată la nivel european. În viitorul apropiat, obiectivul major al educației va include preponderent elementele învățării personalizate, organizată atât în cadrul

instituțiilor de învățământ, cât și în mediul familiei sau al comunității. Pentru eficientizarea învățării individualizate este necesar să fie valorificate posibilitățile copilului, utilizate mai eficient resursele mediului în care trăiește și este educat copilul, posibilităților instituțiilor din comunitate și mijloacelor mass-media, dar și utilizarea tehnologiilor de învățare online, fiind o oportunitate pentru situații speciale sau imprevizibile. În acest sens, nu se pune accent doar pe conținuturi, ci pe căutarea și găsirea unor strategii, metode de predare-învățare care să „treacă” dincolo de ecranul calculatorului sau al telefonului cu ajutorul căruia elevul are acces la învățare. De asemenea, modalitatea de relaționare suportă transformări, devenim conștienți de importanța empatiei, a comunicării imediate, a afectivității. Dorim să fim alături de elevii noștri, să îi ajutăm să înțeleagă și să vadă școala drept un mediu al cooperării eficiente.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente (timp, comoditate, instrumente moderne, atractive de prezentare a conținutului), limite în relaționarea cadru didactic – elev. Există limite, cu impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice „față-în-față” nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofeream elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct. Profesorul este urmărit online, dar el nu reușește să vadă fiecare elev în același timp, să înțeleagă din gesturile sau mimica acestora dacă mesajul transmis are un impact pozitiv sau negativ. Platformele educaționale online, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevii săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este frecvent percepută ca fiind artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte, din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual.

Din păcate nici cele mai sofisticate și mai performante platforme educaționale online nu satisfac dorințele fiecărui participant la educație, astfel încât să asigure condiții similare cu o clasă reală. Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa predarea, învățarea și evaluarea din clasă. Suspendarea activităților didactice „față-în-față” poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor descoperind limitele instrumentelor de lucru și ale platformelor online prin experiență directă.

Mai mult, uneori, cadrelor didactice, sunt stânjenite de faptul că pot fi înregistrate sau de faptul că pot fi auzite de orice persoană (nu doar de elevii săi), mai ales în cazul în care elevul nu are activată camera video, neavând un control real al publicului. Sunt elemente auxiliare problemei de bază, însă pentru mulți profesori sunt decisive în actul predării. Activitatea didactică este o activitate complexă, cu forme de comunicare multiple, cu feedback necesar și autoreglare în timp real. Chiar și cele mai sofisticate platforme aflate astăzi pe piața educațională românească sunt, din acest punct de vedere, încă la început. Spre exemplu, platforma educațională folosită de unitatea noastră școlară, putem spune că s-a eficientizat odată cu activitatea didactică desfășurată și reclamată zi de zi de cadrele didactice, s-a dezvoltat și upgradat odată cu cerințele și viziunile profesorilor. Un alt factor determinant privește gradul de penetrare a noilor tehnologii. Sunt încă diferențe semnificative între mediul rural și urban în ce privește disponibilitatea instrumentelor tehnologice în țara noastră. Dacă în țările dezvoltate ale Europei, sesiunile de predare online reprezintă o obișnuință, sistemul românesc de învățământ se adaptează cu pași mărunți și „din mers”, fără o bază bine definită.

În consecință, succesul învățământului la distanță este o rezultantă a unui efort colaborativ. Nivelul de implicare al părinților crește simțitor, ceea ce obligă la acțiuni pe viitor de formare la părinți a unor competențe specifice, complementare cu cele ale profesorului, printr-o partajare realistă a rolurilor, mai ales în cazul preșcolarilor și a școlarilor mici. Suspendarea întâlnirilor „față-în-față” oferă posibilitatea profesorilor și elevilor să se concentreze în mai mare măsură pe rezumativ, pe esențial, pe scheme, iar cadrele didactice trebuie să aibă mai multă încredere în propriile competențe pedagogice și în valoarea acestora pentru proiectarea activităților de învățare la distanță (revizuirea planificării în funcție de nivelul propriei clase și posibilitățile elevilor; centrarea pe esențial, pe aspectele semnificative din curriculumul).

Jocul didactic – metodă eficientă pentru învăţarea matematicii

Prof. înv. primar Ioan Busuioc
Şcoala Gimnazială „General Nicolae Şova'' Poduri

Prezentarea conţinutului matamatic cât mai atrăgător, variat şi la nivelul posibilităţilor de înţelegere al micilor şcolari, sporeşte interesul pentru această disciplină.

În ierarhia metodelor activ-participative din învăţământul primar, jocul didactic ocupă un loc important. Datorită conţinutului şi modului de organizare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregii clase, contribuind la formarea şi dezvoltarea deprinderilor practice. Această formă de activitate oferă un cadru prielnic pentru învăţarea activă, participativă, stimulând iniţiativa şi creativitatea elevilor.

Vă prezint în continuare câteva din jocurile pe care le-am aplicat la clasă:

„Ştafeta întrebărilor”- fiecare elev primeşte câte un bileţel pe care este scrisă o cerinţă. Acesta trebuie să emită o judecată logică şi un răspuns simplu. Primul elev citeşte sarcina de pe biletul primit şi numeşte un coleg să răspundă. Acesta dă răspunsul la întrebare şi adresează întrebarea scrisă pe biletul lui către un alt coleg. Cel care nu ştie să răspundă la o întrebare va fi eliminat din joc.

„Campionul” - clasa se împarte în trei-patru grupe. Se desenează pe tablă trei-patru scări cu calcule având acelaşi nivel de dificultate. Fiecare grupă deleagă un număr de elevi egal cu numărul de trepte, creta circulă de la un elev la altul, fiecare elev urcând o treaptă şi rezolvând în ordine câte un exerciţiu.

„Cine socoteşte mai repede”- urmăreşte consolidarea deprinderilor de calcul rapid, folosind proprietăţile operaţiilor (asociativitatea adunării) se grupează termenii pentru efectuarea rapidă a calculelor:
a)1+2+3+4+5+6+7+8+9 = ; b)15+30+40+25 =… etc.

„Caută şi vei descoperi”- se dau trei sau mai multe cifre, sarcina didactică fiind să găsească toate posibilităţile de formare a numerelor cu cifrele date.

„Colierul”- se dă un şir de biluţe, pe fiecare este scris un număr. Se cere elevilor să coloreze biluţele cu numere mai mari de 6 ori decât: 3, 5, 7, 9 sau dintr-un şir de numere date să coloreze cu roşu biluţele cu numere mai mici decât 64 care se împart exact la 8, iar cu verde cele mai mari decât 15 care se împart exact la 4, sarcinile putând fi modificate după cerinţă.

„Colorăm petale”- se dau spre rezolvare exerciţii cu două operaţii (adunare şi scădere, înmulţire şi împărţire). Se desenează o floare cu tot atâtea petale câte rezultate trebuie obţinute. Pe fiecare petală este precizată culoarea şi un rezultat. Elevii fac calculele, apoi colorează petalele după cerinţă.

„Steguleţe cu înmulţiri şi împărţiri”- clasa se împarte în 3-4 grupe. Toate grupele primesc câte o fişă cu steguleţe desenate, având scris pe fiecare câte o operaţie de înmulţire sau de împărţire. Fiecare elev din grupă va efectua câte un calcul. Câştigă grupa care termină prima toate calculele fără greşeli.

„Haideţi la întrecere”- într-un şir de exerciţii simple de înmulţire şi împărţire rezolvate se strecoară rezultate greşite. Fiecărui rezultat îi corespunde o literă dată. Elevii încercuiesc numai literele corespunzătoare operaţiilor efectuate corect şi obţin un cuvânt. Cine descoperă primul cuvântul ascuns va fi premiat.

„Caută soluţiile”- jocul se poate desfăşura începând cu clasa întâi la compunerea şi descompunerea numerelor: ? + ? = 9; ? - ? = 3 etc.

„**Semnul ascuns**”- se dau şiruri de câte 4 numere şi rezultatul. Sarcina didactică este să aşeze la locul potrivit semnele operaţiilor pentru a obţine rezultatul dat.

„Punem paranteze”- din exerciţiile date lipsesc parantezele. Elevii pun parantezele la locul potrivit, astfel ca egalităţile să fie adevărate.

„**Unde se ascunde răspunsul?**”- jocul poate fi organizat individual sau pe grupe, în consolidarea sau evaluarea oricărei operaţii matematice. Sunt desenate două cercuri mari. În primul cerc sunt date perechi de numere, iar în al doilea sunt rezultatele perechilor. Se precizează operaţia şi se cere să se pună în corespondenţă perechile de numere cu rezultatele lor.

„Cine rezolvă repede şi bine?”- jocul constă în verificarea cunoştinţelor despre descompunerea unui număr într-o sumă de doi termeni. Elevii scriu pe o foaie de hârtie soluţiile posibile, iar învăţătorul strânge foile după un anumit timp stabilit. Pentru fiecare soluţie bună se acordă un punct.

„**Vreau să fiu pilot**” - fiecare elev primeşte o fişă pe care este desenată o rachetă cu patru sau cinci trepte. Pe fiecare treaptă este scrisă o sarcină de lucru, gradul de dificultate al sarcinilor crescând de la o treaptă la cealaltă. Cine rezolvă toate sarcinile corect va avea satisfacţia de a deveni pilot.

„Stop”- învăţătorul are mai multe jetoane cu cifre. Ele sunt date din mână în mână. Când învăţătorul spune „stop”, elevul care deţine jetonul trebuie să recunoască cifra arătând clasei cartonaşul.

„Pătratul buclucaș” - jocul se poate desfășura individual sau în grup. Elevii vor primi o foaie de hârtie pe care au fost desenate 3 pătrate care au fost împărţite în 9 căsuţe. În căsuţa din mijlocul fiecărui pătrat se scrie numărul 5. Sub cele 3 pătrate se scriu numerele de la 1 la 9. Se cere elevilor să scrie în fiecare pătrat o parte din numerele scrise dedesubt, în aşa fel încât, fără ca ele să se repete, să obţineţi prin adunare suma 15 în toate direcţiile (pe orizontală, verticală şi diagonală).

„Problemele poezii” – pot fi folosite, în funcție de conținutul și obiectivele propuse de învățător, în diferite momente ale lecției ce implică folosirea problematizării sau a jocului didactic ca metode de învățământ.

Zece bănci sunt ocupate,
Plus una şi jumătate.
Iar în bancă stăm şi noi,
Ca şi alţii, câte doi.
Socotiți dacă vă pasă,
Câţi elevi suntem în clasă.

Când mi-i cald şi-s însetată,
Cumpăr câte-o îngheţată.
Nici nu ştiţi ce mult îmi place!
Şi doi lei, atâta face!
Câţi lei aş număra,
Dacă patru aş mânca?

Cinci răţuşte stau pe apă
Vrând plimbarea să înceapă.
Cât au înghiţit o duşcă,
A mai venit o răţuşcă.
Câte răţuşte ar fi
Dacă trei ar mai veni?

Cred că m-aş simţi mai bine
De-aş avea bani ca şi tine.
Dacă îmi dai douăzeci
Vom avea câte treizeci.
Se-arcuieşte o-ntrebare:
Câţi lei are fiecare?
Altă întrebare sună:
Câţi lei avem împreună?

Are mama lui Florin
Buzunarul cu bani plin.
Dacă îţi va da cinci lei,
Jumătate-i rămân ei.
Enunţul vă este clar?
Câţi lei are, aşadar?

În ogradă la vecini,
Iepuraşi sunt şi găini.
Pasăre cu animal,
Douzeci şi şase-n total.
Vă mai dau înştiinţare
Că au optzeci de picioare,
Cine încearcă să vadă
Câţi iepuri sunt în ogradă?

Bibliografie:

1. Vasile Iscu, Diana-Narcisa Albu, Ioan Busuioc, 2015, A gândi... în versuri, Ed. „Egal” Bacău.

LES PLATEFORMES EDUCATIONNELLES DANS LE PROCESSUS D'ENSEIGNEMENT

Davidoiu Georgiana
Colegiul Economic « Ion Ghica », Târgoviște

De nos jours, l'information représente l'une des ressources les plus précieuses de l'humanité, une ressource naturelle, inépuisable. L'espace virtuel, comme forme de manifestation de la technologie moderne, prend de l'essor dans l'école roumaine, en facilitant l'accès à l'information et à la communication. Les élèves sont accoutumés à la modalité de travail et aux facilités que les espaces virtuels offrent grâce à l'automatisation ou à la manipulation des ordinateurs ou des portables. De plus, les méthodes traditionnelles n'attirent plus les élèves qui sont attrapés chaque jour dans l'univers des réseaux sociaux tels que Facebook, Twitter, Instagram, YouTube, Tik Tok dans des activités extrascolaires, soit pour la socialisation ou pour le divertissement, soit pour le fait qu'elles représentent, tout de même, un instrument d'appui important pour la réalisation des devoirs et des projets scolaires par ce qu'ils offrent : de la documentation, de l'information, de la communication ou du développement. Si jusqu'à présent l'éducation formelle détenait un rôle exclusif pour l'intégration socioprofessionnelle, maintenant les systèmes éducatifs se trouvent à la recherche de nouvelles façons de valorisation et reconnaissance des acquis issus de l'éducation non formelle et informelle.

Ainsi, l'apprentissage dépasse la salle de classe et y englobe des technologies complexes et les espaces virtuels permettent aux professeurs d'élargir les horizons de leur créativité dans le processus d'enseignement pour stimuler l'imagination des élèves et pour faciliter le transfert des acquis de l'apprentissage dans la vie courante. Le professeur n'est plus un livreur de connaissances, mais un fournisseur de ressources didactiques, à l'aide d'instruments divers, comme les plateformes éducationnelles.

À présent, les professeurs utilisent une série de plateformes éducationnelles à travers lesquelles ils réalisent le processus didactique : Google Classroom, Moodle, Kahoot ou Mentimeter étant juste une partie d'entre elles qui, à l'aide des stratégies interactives, ont encouragé l'apprentissage à travers la recherche, ont déterminé les élèves à comprendre plus aisément les problèmes et elles les ont entraînés dans la découverte des solutions et des méthodes de résolutions des nouvelles situations.

Google Classroom est une plateforme gratuite, offerte par Google qui a comme but la gestion optimale de l'apprentissage. Elle offre la possibilité au professeur de créer des cours individuels et de communiquer rapidement avec les élèves par des modalités diverses : communication par courrier électronique (GoogleMail), communication à temps réel, face à face, avec les élèves à travers Google Meet, partager des fichiers, des vidéos ou des documents avec ceux-ci, faire des présentations, monter ou télécharger des documents etc.

Moodle, toujours une plateforme à accès gratuit, offre la possibilité de surveiller le degré d'implication du professeur et des élèves par la visualisation de la fréquence des entrées et la détermination du résultat de l'activité. On peut y insérer des tests d'évaluation, l'évaluation pouvant se faire par le professeur ou de manière réciproque, entre les élèves ou sous la forme de l'autoévaluation, les élèves étant appréciés sur tout le contenu de la matière ou seulement d'une partie ou ils peuvent être sollicités à résoudre juste une tâche.

Kahoot est une plateforme d'apprentissage basée sur le jeu et la technologie éducationnelle. Elle est utile parce qu'elle implique les élèves dans des concours à thèmes multiples, à n'importe quelle discipline et elle aide à consolider

ou à évaluer les notions acquises pendant les cours dans la salle de classe. On peut utiliser les tests qui y existent déjà ou on peut construire nos propres tests d'évaluation. Les élèves peuvent s'y connecter à travers n'importe quel dispositif branché à Internet.

Mentimeter est une application qui permet l'interaction avec un groupe-cible en temps réel. C'est un instrument pour créer des sondages et apprendre l'opinion des élèves sur un thème discuté. C'est très facile à utiliser, les élèves pouvant s'y connecter même avec un portable.

Donc, les avantages des plateformes éducationnelles sont :

- La rapidité d'y accéder ;
- La forme attrayante du contenu et la diversification du celui-ci ;
- La motivation élevée des élèves pour y travailler ;
- Le contrôle de l'activité de l'élève et plutôt de la réalisation de son travail individuel ;
- Le feed-back des activités proposées ;
- La réalisation de l'évaluation à tout moment ;
- Il n'y a plus de limite envers la quantité du matériel-support ;
- La personnalisation du processus d'enseignement : l'éducation se fait en fonction des intérêts et des particularités individuels de chaque individu, fait qui conduit à l'efficacité de l'apprentissage.

Par conséquent, l'utilisation des espaces virtuels éducationnels est bénéfique pour chaque personne qui est intéressée par son développement et l'enrichissement de sa performance professionnelle. Les plateformes aident les élèves qui sont à la recherche d'un parcours dans la vie en développant leur côté informatique et en les faisant penser différemment, hors des sentiers battus.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Ciocîrlan Nicoleta Simona
Școala Gimnazială Jirlău

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învățare online.Sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt puși în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus întreaga societatea în fața unei mari provocări. Ca urmare, toți beneficiarii educaţie(copii, părinți)dar şi profesioniști ai educației deopotrivă, s-au trezit la o masă rotundă a dezbaterilor (de cele mai multe ori online, la distanță) pentru a găsi soluții, punând la dispoziție expertiză, idei, resurse, portaluri, instrumente și platforme de elearning.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește anumite activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale(din experienţa proprie 7 copii cu deficienţe de învăţare şi un copil cu autism infantil) sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii, pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale, sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care ar putea fi pe placul elevilor. De asemenea platformele, dacă sunt uşor accesibile, devin stimul pentru învăţare,interacţiune şi colaborare.Profesorii își pot organiza materialele de instruire și să le utilizeze în sesiuni de instruire și evaluare cu precizarea ordinii materialelor în sesiune, a duratelor de parcurgere recomandate și a domeniilor cărora li se adresează.

IMPORTANȚA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN STUDIEREA GEOGRAFIEI

Prof. Vieriu Mihaela-Cătălina

În cadrul învățământului românesc actual componenta digitală prezintă o importanță tot mai mare. Acest lucru este determinat de necesitatea desfășurării orelor de curs în regim on-line sau hibrid (atât în format fizic cât și on-line). Contextul educațional actual oferă oportunitatea cadrelor didactice să utilizeze o serie de platforme educaționale pentru a desfășura procesul de predare-învățare-evaluare. Fiecare profesor poate folosi platforma educațională care se pliază cel mai bine necesităților elevilor și a disciplinei de studiu. Ministerul educației a recomandat platforme și aplicații precum: Google Classroom, Microsoft Teams, aplicația Zoom.

Consider că aplicația zoom se pliază foarte bine pe conținuturile disciplinei geografie. Se pot organiza conferințe la care poat participa până la 100 de persoane. Astfel, o lecție poate fi accesată de toți elevii unei clase. Această aplicație permite realizarea unor întâlniri gratuite pentru o durată de 40 de minute. Întâlnirile pot fi programate din timp, iar elevii pot accesa cu ușurință aplicația, prin simpla apăsare a linkului care corespunde invitației.

Aplicația Zoom oferă posibilitatea desfășurării unor ore interactive. Elevii și profesorul se pot vedea și auzi. În plus, profesorul are posibilitatea de a închide microfonul elevilor, pentru a se asigura că nu vor exista intervenții în timpul explicațiilor, care să perturbe procesul educativ.

Avantajul aplicației Zoom este că profesorul poate arăta elevilor ceea ce lucrează pe calculator, existând opțiunea „share screen”. Astfel, la ora de geografie pot fi lansate hărți, prezentări power point, videoclipuri și documentare. Elevii pot prezenta la rândul lor proiecte realizate de ei. Aplicația permire înregistrarea întâlnirilor și revederea orelor în caz de nevoie. În plus, atât elevii cât și profesorul pot scrie mesaje, adresa întrebări. Pentru securitate, invitații nu pot intra fără invitație.

Consider că utilizarea diferitelor platforme educaționale oferă numeroase avantaje. Lecțiile desfășurate în regim on-line reprezintă o adevărată provocare pentru profesor, care trebuie să planifice în detaliu procesul educativ. Trebuie prevăzute situațiile limită care pot apărea. și să se limiteze improvizațiile, pentru ca rezultatul să fie cel așteptat și competențele să fie îndeplinite.

Aplicația are însă și o serie de limitări. Aceasta este dependentă de performanța dispozitivelor deținute de elevi, de calitatea rețelei de internet. În plus timpul gratuit este limitat, elevii pot ieși în timpul orei, își pot bloca microfoanele și camerele, iar profesorul nu are siguranța că aceștia sunt prezenți sau dacă sunt singuri.

După opinia mea, predarea cu ajutorul platformelor educaționale nu trebuie să fie exclusivă, ci să se împletească cu cea tradițională. Adaptarea la noile tehnologii trebuie să se facă treptat și nu brusc, pentru a obține cele mai bune rezultate.

ÎNVĂŢAREA INTEGRATĂ -ORGANIZAREA INTERDISCIPLINARĂ A OFERTELOR ÎN VEDEREA FORMĂRII COMPETENŢELOR

Prof. înv. primar Briciu Nicoleta Elena
Şcoala Gimnazială ,, Aron Cotruş ‘’ Arad

Învăţarea ocupă un loc central, datorită faptului că prin învăţare individul dezvoltă noi competenţe. Începând cu deprinderile şi priceperile şi terminând cu cunoştinţele şi operaţiile intelectuale, toate se dobândesc prin activitatea de învăţare.

Argumentul care pledează pentru interdisciplinaritate constă în aceea că oferă o imagine integrată a lucrurilor care sunt, de regulă, analizate separat.

Interdisciplinaritatea apare ca necesitate a depăşirii graniţelor dintre diferite domenii. Prin interdisciplinaritate se creează acoperirea rupturilor dintre discipline, eliminarea izolării şi lipsei corelaţiilor între conţinuturile diverselor discipline precum şi construirea, prin educaţie, a unor structuri mentale dinamice, flexibile şi responsabile, capabile să sprijine deciziile cele mai potrivite.

Interdisciplinaritatea are ca principale caracteristici:

- transferul de capacităţi şi cunoştinţe în interiorul aceleiaşi arii curriculare;
- intersectarea diferitelor arii disciplinare, ignorarea limitelor stricte ale disciplinelor;
- tinde spre realizarea obiectivelor de învăţare de ordin mai înalt(capacităţi metacognitive);
- se trece la centrarea pe aşa numitele competenţe cheie (de „grad înalt” sau „pentru viaţă”).

Învăţarea integrată este opusul învăţării pe discipline de învăţământ. Ea are ca particularităţi interacţiunea obiectelor de studiu, centrarea pe activităţi integrate de tipul proiectelor, relaţii între concepte din domenii diferite, corelarea rezultatelor învăţării cu situaţiile din viaţa cotidiană precum şi rezolvarea de „probleme”.

Proiectarea integrată nu conduce la desfiinţarea disciplinelor; acestea vor continua să existe în planurile de învăţământ, de fuziune şi interconectare, deschise către formarea unor competenţe ce trec dincolo de discipline.

Cadrul didactic trebuie să fie un intermediar între elev şi politicile educaţionale, care au ca finalitate formarea personalităţii elevului. Funcţia principală a dascălului nu este de a transmite cunoştinţe, ci de a pregăti elevul pentru viaţa personală şi pentru viaţa civică, de a dezvolta cele 8 competenţe – cheie stipulate în curriculum. Toate aceste competenţe să le dezvoltăm copiilor prin metode moderne, prin joc, prin învăţare activă şi prin practicarea unui învăţământ diferenţiat, centrat pe elev. Elevul trebuie stimulat să-şi dezvolte la maximum procesele şi capacităţile psihice, conturându-şi o personalitate armonioasă. Un rol important îl are însuşirea limbajelor: verbal, matematic, plastic, dinamic şi fizic.

În grupurile şcolare se promovează modelul „învăţării centrate pe elev”, apreciindu-se că acest lucru ţine de modernitate, iar didactica „centrării învăţării pe elev” este o alternativă la „învăţarea centrată pe „magister”, adică pe profesor. Profesorul devine un organizator al învăţării, dirijor şi îndrumător al experienţelor de învăţare.

Limitele dintre ipostazele integrării sunt mobile şi permeabile, integrarea este un proces dinamic, ce se poate „mişca” cu uşurinţă de la un nivel la altul.Rămâne în sarcina noastră să identificăm o serie de abordări ale instruirii care să favorizeze învăţarea integrată, cum ar fi: învăţarea bazată pe proiect, predarea în echipă formată din mai multe cadre didactice, învăţarea prin cooperare, învăţarea activă, implicarea comunităţii, aplicaţii ale inteligenţelor multiple, etc.

Deşi gruparea elevilor pe clase se realizează după vârstă, între aceştia există diferenţe de personalitate. Într-o clasă, elevii au o coordonată intelectuală, abilitară şi de voinţa medie şi elemente de personalitate proprii. Tratarea diferenţiata a elevilor, practicarea unui învăţământ centrat pe elev de către învăţător angajează disponibilitatea acestuia "de a recupera" elevii descurajaţi şi de a asigura plan de educaţie pentru elevii cu "disponibilităţi aptitudinale înalte". Pentru "elevii problemă", misiunea oricărui învăţător este de a realiza capacitaţi / subcapacităţi curriculare la nivelul standardelor minime de performanţă, iar pentru elevii "cu disponibilităţi aptitudinale înalte" să creeze secvenţe de învăţare, de depăşire a performanţelor clasei respective.

Organizarea diferenţiată sau personalizată a conţinuturilor vizează adaptarea procesului instructiv-educative la posibilităţile aptitudinale, la nivelul intereselor cognitive, la ritmul şi stilul de învăţare al elevului. Strategia diferenţierii curriculare se exprimă prin trecerea de la o *"Şcoala pentru toţi " la o ” Şcoala pentru fiecare"*.

Instruirea diferenţiată se constituie ca un învăţământ pe măsura elevilor, ceea ce conduce la formarea capacitaţilor de autoinstruire şi dezvoltarea nevoii de învăţare continuă. Fiecare elev este răspunzător atât pentru ceea ce învaţă el ca individ primind un anumit conţinut prescris de către cadrul didactic, cât şi de ajutorul pe care îl dă celorlalţi membri ai grupului pentru realizarea unor sarcini, care este o sarcină concretă de învăţare.

Scopul cadrului didactic este de orientare a învăţării spre formare de capacitaţi şi atitudini prin dezvoltarea competenţelor proprii rezolvării de probleme şi folosirea strategiilor participative în activitatea didactică, de adaptarea a conţinuturilor învăţării la realitatea cotidiană.

Învăţarea se produce prin studiul individual şi prin activităţi de grup în stiluri şi ritmuri diferite, asigurându-se transferul de informaţii şi de competenţe de la o disciplină la alta. Astfel, dă posibilitatea realizării unor parcursuri şcolare individualizate, motivante pentru elevi, orientate spre împlinire personală.

Elevii sunt „oglinda” noastră, a dascălilor, iar cunoştinţele noastre sunt împărtăşite lor ghidându-ne după versurile poetului a cărui nume îl poartă şcoala noastră, Aron Cotruş:

„ Eu m-am născut să dărui, oricând şi-oricărui,

……

Să dau şi niciodată-napoi să nu mai cer.”

BIBLIOGRAFIE

OPRESCU, NICOLAE Contribuţii la dezvoltarea elevilor, Revista de Pedagogie, 1998.

CRETU, CARMEN Curriculum diferenţiat şi personalizat,Editura Polirom , Iaşi, 1998.

1LICA, ANTON Didactica Limbii Române în învăţământulprimar,Editum Universităţii "Aurel Vlaicu", Arad, 2002.

DIFERENŢIEREA PE NIVELURI DE CUNOAŞTERE

Prof. înv. primar Semerian Claudia Gabriela
Şcoala Gimnazială „ Aron Cotruş ‘’ Arad

« *Nu trebuie să i se predea copilului altceva decât ceea ce este potrivit cu capacităţile sale şi cu cunostinţele pe care deja le posedă »(J.Locke)*

Una din ideile de bază ale tratării diferenţiate este aceea că învăţământul trebuie să se desfăşoare astfel încât elevii să-şi asume într-o mai mare masură responsabilitatea dobândirii cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor, asigurând posibilitatea unei cunoaşteri active, atât prin munca în colectiv, cât şi prin munca individuală. Corelat cu aceasta, instruirea individuală se înscrie printre mijloacele de ameliorare a randamentului elevilor, de diminuare a eşecurilor. De aceea, în general, adoptarea celor mai multe dintre măsurile de diferenţiere a instruirii au în vedere atât formele în care se manifestă întârzierea şcolară a unor elevi, cât şi cauzele care o determină; tocmai aceasta analiză nuanţată a întârzierii şcolare şi a cauzelor acesteia, urmată de angajarea elevilor într-un proces de instruire adecvat lor, constituie contribuţia esenţială a psihologiei şi pedagogiei diferenţiale.

Pentru adaptarea procesului didactic la posibilităţile elevului este necesară identificarea capacităţii de învăţare a copilului chiar de la inceputul şcolarităţii, declararea comportamentului intelectual în toată varietatea manifestărilor sale şi aprecierea gradului de maturitate a elevului în fiecare dintre acestea. Mai trebuie adaugat că, vorbind de randament şcolar, de succes şi insucces şcolar, nu se fac referiri numai la obiectivarea acestora în note. Un elev cu o capacitate de învăţare sporită, care are note de trecere nu poate fi considerat un elev cu succes în activitatea şcolară.

Diferenţierea activităţii didactice cel mai des uzitată este îmbinarea muncii frontale cu activitatea pe grupe mici şi individualizarea.

Preponderenţa activităţii frontale la lecţii are serioase neajunsuri. Criticile care se aduc activităţii frontale sunt îndreptăţite, dar aceasta nu înseamnă că activitatea frontală trebuie înlăturată complet. Sunt situaţii când conţinutul unor lecţii impune o muncă frontală cu elevii. Utilizarea metodelor de comunicare orală se pretează la o muncă formală cu elevii. Mai mult, o exprimare coerentă produce în rândul elevilor şi anumite stări afective, care contribuie la formarea unor convingeri morale.

Alături de această valoare polifuncţională a activităţilor frontale, ele au şi o seamă de limite şi dezavantaje. Din această cauză, organizarea procesului de învăţământ în aşa fel încât tratarea diferenţiată să câştige un teren din ce în ce mai mare, a devenit una din caracteristicile principale ale unui învăţământ modern şi eficient.

Activitatile diferenţiate permit o desfăşurare mai suplă, mai nuanţată a procesului didactic, o stimulare mai eficientă a dezvoltării aptitudinilor individuale ale elevilor. Diferenţierea se realizează în mod practic, așa cum considera o mare parte a literaturii de specialitate pedagogice, prin îmbinarea muncii frontale cu cea pe grupe mici şi cu munca individuală.

În organizarea activităţilor pe microgrupuri se ţine cont de mai multe variabile. De exemplu, în cadrul colectivului clasei care constituie un grup relativ constant, pentru îndeplinirea anumitor sarcini pot fi create grupuri temporare mai mici. Efectuarea unor lucrări practice, a unor materiale didactice sunt sarcini adecvate pentru activităţile de grup.

Gradul în care intervine învăţătorul în desfăşurarea lucrărilor şi-şi exercită rolul său conducător depinde de nivelul său intelectual şi motivaţional al elevilor. În practica şcolară, gruparea elevilor unei clase poate fi determinată şi de dezvoltarea lor inegală, de progresul diferit obţinut la unele obiecte de învăţământ.

Creearea grupurilor în cadrul clasei are un caracter temporar şi dinamic, deoarece structura lor se schimbă în raport cu necesităţile didactice.

Pe lângă formele de lucru amintite, munca individualizată reprezintă o formă de tratare diferenţiată mai nuanţată. Se iau în calcul atât particularităţile de vârstă, cât şi cel individuale. Într-o oarecare masură, activitatea individualizată are loc şi în cadrul celorlalte activităti (frontale sau pe grupe), deoarece întrebările puse elevilor de către învăţător sunt diferenţiate în raport cu particularitătile lor individuale.

Bibliografie:

1. Macavei, E. (1997), Pedagogie, Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică, R.A.
2.Miclea, M. (2003), Psihologie cognitivă, Bucureşti, Editura Polirom
3. Mitrofan, N.(1997), Testarea psihologică a copilului mic, Bucureşti, Editura Pres Mihaela S.R.L.

ÎNVĂŢĂREA ACTIVĂ PRIN STRATEGII PENTRU DEZVOLTAREA GÂNDIRII CRITICE LA ELEVI

Prof. înv. primar Apătean Ioana Cecilia
Şcoala Gimnazială ,, Aron Cotruş ‘’ Arad

Gândirea critică înseamnă pentru mulţi educatori gândire de nivel superior, dar mai poate semnifica şi deprinderile de gândire logică şi de argumentare care îi fac pe elevi să citească cu atenţiee, să analizeze şi să se scrie cu calritate. Gândirea critică înseamnă ca elevii să poată formula păreri originale, să aleagă raţional ca elevii să poată formula păreri originale, să aleagă raţional o opţiune dintre mai multe posibile, să rezolve probleme, să dezbată responsabil idei.

Responsabilitatea pentru învăţare şi pentru angajarea în gândirea critică îi revine, în ultimă instanţă, elevului.La clasă trebuie promovată şi încurajată şi : încrederea, implicarea activă, împărtăşirea ideilor şi ascultarea.

Încrederea – elevii trebuie să ajungă să creadă că opiniile lor au valoare şi contribuie la înţelegerea mai bună a conceptelor discutate.

Implicarea activă – când elevii sunt implicaţi activ în procesul de învăţare, învaţă ci plăcere, iar capacitatea lor de gândire şi înţelegere este mai mare.

Împărtăşirea ideilor – este un comportament învăţat, care necesită renunţarea la anumite lucruri în favoarea celorlaţi. Elevii înţeleg că renunţând la ceva câştigă altceva.

Ascultarea – împărtăşirea ideilor presupune faptul că elevii ascultă, renunţând la a face judecăţi de valoare sau la a-şi impune propriul punct de vedere. Cadrul în care se desfăşoară lecţiile ce dezvoltă gândirea critică impun trei momente : evocarea, realizarea sensului şi reflecţia.

În etapa evocării se folosescca metode: Brainstorming,Termeni-cheie,Ciorchinele, Ştiu-Vreau să ştiu- Am învăţat, Categorizarea, Gândiţi-Lucraţi în perechi- Comunicaţi, Ghidulde anticipaţie, Stabilirea succesiunii evenimentelor, Cubul, Scrierea liberă. În acesată etapă elevilor li se cere deseori să facă brainstorming şi să alcătuiască liste cu ceea ce ştiu sau cred că ştiu, ca punct de plecare în dobândirea noilor cunoştinţe. Elevii sunt cei care vorbesc, iar rolul cadrului didactic este de a îndruma, precum şi de a-i asculta cu atenţie. În acesată etapă se realizează mai multe activităţi cognitive importante. Elevii sunt implicaţi activ în efortul de a-şi aminti ceea ce ştiu despre subiectul propus. În această activitate iniţială, elevul stabileşte un punct de pleacre bazat pe cunoştinţele proprii, la care se vor adăuga cele noi. Un scop al etapei evocării este de a-l activiza pe elev, ştiind că învăţarea este un proces activ, şi nu unul pasiv. Pentru ca înţelegerea critică, de durată, să aibă loc, elevii trebuie implicaţi activ în procesul de învăţare. Ei trebuie să-şi exprime cunoştinţele scriind sau vorbind. Prin evocare se trezesc, la elevi, interesul şi scopul pentru explorarea subiectului, lucruri esenţiale pentru ca învăţarea să devină mult mai eficientă.

În etapa realizarea sensului, elevul vin în contact cu noile informaţii. În acesată etapă se folosesc metode ca: Tabelul predicţiilor, Lectură, Jurnalul dublu, Predarea reciprocă, Mozaic 1 şi 2, Diagrama Venn. Contactul elevului cu noile informaţii se poate face prin lectura unui text, vizionarea unui film, ascultarea unei cuvântări sau efectuarea unui

experiment. În realizarea sensului, cadrul didactic are influenţă mai redusă asupra elevului, care trebuie să-şi menţină implicarea activă în învăţarea în mod independent. Sarcina esenţială a etapei este de a menţine implicarea şi interesul elevilor stabilite în etapa evocării.

În etapa reflecţiei elevii îşi consolidează noile cunoştinţe. Ca metode, se folosesc în acesată etapă: Linia valorilor, Tabelul T, Ciorchinele revizuit, Cvintetul, Cubul, Diagrama Venn, Turul galeriei, Cadranele etc. În această etapă elevii îşi însuşesc cu adevărat cunoştinţele noi, acum are loc cu adevărat învăţarea durabilă. Etapa reflecţiei trebuie să genereze între elevi un schimb de idei, prin care să li se dezvolte elevilor vocabularul şi capacitatea de exprimare.

A gândi critic presupune a cântări idei, a le examina implicaţiile, a le expune unui scepticism politicos, a le pune în balanţă cu alte puncte de vedere opuse, a construi sisteme de argumente care să le sprijine şi să le dea consistenţă şi a adopta o poziţie pe baza acestor structuri. Gândirea critică este un proces complex de integrare creativă a ideilor şi resurselor, de reconceptualizare şi reîncadrare a conceptelor şi informaţiilor. Este un proces de cunoaştere activ şi interactiv care are loc simultan la mai multe nivele. De obicei, gândirea critică este orientată spre scop, dar poate fi un proces creator, în care scopurile sunt mai puţin clare.

Gândirea critică este o gândire sofisticată. Ca atare, se crede adesea că numai persoanele mai în varstă o pot practica. Această afirmaţie este falsă. Copiii sunt capabili de o gândire sofisticată la nivelul lor de dezvoltare. Ei sunt chiar dornici să se implice în rezolvări de probleme complexe şi să ia decizii de complexitate ridicată.

Bibliografie:

1. Bran, Camelia, (2012), *Repere pentru o învăţare eficientă*, Editura Universităţii Aurel Vlaicu, Arad
2. Cristea Sorin, *Modelul structurilor cognitive al instruirii*, Jerone Seymour Bruner, Tribuna învăţământului, Nr. 722/2004/p 7

EDUCAȚIA SPORTIVĂ A COPIILOR

Prof. Apătean Adrian- Romeo
Lic. Teoretic Adam Muller Guttenbrunn, Arad

“ Prin educație fizică și sport, copilul devine un adult sănătos care nu se va feri de efort.” (Ovidiu Kerekes)

Educaţia fizică și sportul sunt componente ale educaţiei permanente, ce acţionează în sistem holistic. Cei mici trebuie educaţi să practice și să indrăgească sportul, întrucât acesta este un ingredient esenţial în menţinerea unei vieţi sănătoase şi echilibrate, ce permite dezvoltarea armonioasă, atât în plan fizic, cît și psihic, fiind, deci, un factor-cheie în evoluţia individului.

Prin sport, copilul își dezvoltă responsabilitatea, disciplina, spiritul competitiv, respectul față de ceilalți și față de muncă, răbdarea, flexibilitatea, perseverența, orientarea pozitivă către ceilalţi, formându-şi un caracter frumos şi echilibrat.

Stima de sine a copilului se construieşte treptat şi este rezultatul mai multor factori: felul în care se simte acceptat şi iubit, modul în care se percepe pe sine, capacitatea sa de a întreprinde activităţi în mod independent, modul în care relaţionează cu ceilalţi. Practicând un sport, copilul își formează o imagine pozitivă despre propriul corp, dezvoltă atitudini valorizate de societate. El devine mai independent, învață să lucreze în echipă și găsește modele pozitive de urmat, toate acestea contribuind la formarea unei stime de sine pozitive.

Sportul este un factor de consolidare a rezistenţei la incovenientele vieţii, o bogaţie cu un caracter profund educativ. Prin sport, copilul experimentează succesul, dar și eșecul, învăţând cum să facă faţă celui din urmă, într-un mod constructiv. Înscrierea la un sport de echipă este o modalitate eficientă în acest sens, oferind lecţii precum „câștigă ca echipă, pierde ca echipă “, axându-se pe depășirea greșelilor individuale ca fiind doar o parte a unui efort de echipă. Antrenorul îi poate învăţa pe copii că eșecul este doar o etapă în drumul către succes.

Alegerea unui sport trebuie să se facă ţinând cont de trăsăturile psihologice ale copilului, de abilităţile şi nevoile lui. Sporturile de echipă dezvoltă aptitudini de comunicare şi interrelaţionare, învaţă copilul să se coordoneze cu coechipierii şi să negocieze rapid pentru atingerea unui obiectiv comun. Un antrenor bun este capabil să creeze acele contexte în care spiritul de echipă este mai important decât individualismul, aceasta fiind o lecţie importantă în dezvoltarea societăţii. Sporturile individuale, pe de altă parte oferă o şansă mai mare copiilor de a se concentra pe dezvoltarea abilităţilor individuale şi a stimei de sine.

Practicarea unui sport de echipă este o soluţie, însă integrarea copiilor trebuie făcută în ritmul pe care îl tolerează și progresiv. Pentru a căpăta încredere în forţele proprii, antrenorul trebuie să fie cald și îngăduitor cu ei, iar ceilalţi copii trebuie învăţaţi să nu se comporte inadecvat faţă de micuţul mai timid. Faptul că practică un sport de echipă, îi va oferi sentimentul apartenenţei la un grup, dizolvând teama de respingere.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE ASUPRA ÎNVĂŢĂMÂNTULUI ROMÂNESC

prof. Badea Irina Ionela
prof. Andrei Irina Mirela
prof. Neagu Cristina Elena
Şcoala Gimnazială Nr. 1 Bolintin Vale, Jud. Giurgiu

UNITATEA: Şcoala Gimnazială Nr. 1 Bolintin Vale, Jud. Giurgiu

CLASE IMPLICATE: I D, a III-a B si a VII-a C

COORDONATORI: prof. Badea Irina Ionela, Andrei Irina Mirela, Neagu Cristina Elena

TITLUL ACTIVITĂŢII: ,,Impactul platformelor educaţionale în învăţământul românesc''

DATA/PERIOADA: martie-iunie 2020

LOCUL DESFĂŞURĂRII: platforme educaţionale de e-learning (meet,zoom)

PARTENERI: elevi ,cadre didactice.

SCOPUL ACTIVITĂŢII:

Adaptarea învăţământului românesc la condiţiile specifice create,prin metode,materiale şi mijloace.

Crearea interesului elevilor pentru învăţarea online.

OBIECTIVE:

- informarea cadrelor didactice pentru susţinerea procesului instructiv-educativ într-un mod eficient elevilor;
- organizarea procesului de învăţământ adaptat la mediul online;
- crearea unui conţinut adaptat la condiţiile specifice şi la nivelul de vârstă al elevilor;
- sporirea motivaţiei şi interesului elevilor pentru activităţile desfăţurate online;
- utilizarea unor materiale vaste pentru transmiterea cu uşurinţă a informaţiilor.

RESURSE UMANE: elevii claselor I D, a III a B si a VII-a C.

RESURSE MATERIALE: platforme educaţionale: WORDWALL,MEET,ZOOM, YOUTUBE ş.a.

RESURSE PROCEDURALE: explicaţia, demonstraţia, munca în echipă, jocul didactic,proiectul.

DESFĂŞURAREA ACTIVITĂŢII

Societatea umană se află în continuă evoluţie,uneori cu paşi repezi,alteori în confruntare cu diverse probleme şi crize. Oricând un domeniu prioritar şi important îl reprezintă educaţia,care,la rândul său,are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerinţelor actuale ale societăţii şi pentru pregătirea precară a elevilor şi tinerilor c aceştia să se integreze active în viaţa social,dar şi personală.

În clasa I D, sub îndrumarea doamnei înv. Neagu Cristina Elena se află 32 de elevi, 29 elevi de elevi la clasei a III-a B, sub îndrumarea doamnei prof. înv. primar Badea Irina Ionela şi 20 elevi de elevi în clasa a VII-a C profesor diriginte Andrei Irina Mirela, au participat activ în cadrul procesului instructiv-educativ din mediul online .

Această activitate a presupus o schimbare majoră atât pentru elevi,cât şi pentru profesori. Cadrele didactice au adaptat procesul de predare-învăţare-evaluare la nivelul de vârstă al elevilor din clasa respectivă şi totodată la situaţia actuală prin intermediul materialelor,mijloacelor şi cu ajutorul metodelor moderne. Pentru o eficienţă sporită a actului educativ,profesorii au avut sarcina de a se informa cu privire la educaţia online,de a se focusa pe transmiterea sintetizată a informaţiilor în vederea asimilării cu uşurinţă de către elevi.

Activitatea online a fost cu siguranţă o mare provocare pentru elevi şi pentru profesori,întrucât acest aceştia au fost puşi în faţa unei noi situaţii,neîntâlnite. Instrumentele şi strategiile utilizate de conectare de la distanţă au fost diverse:prin video,cântece,aplicaţii, jocuri interactive online etc.

De asemenea,elevii din şcoala primară au nevoie de ajutorul sistematic al învăţătorilor şi al părinţilor în finalizarea sarcinilor,totodată elevii din gimnaziu au nevoie de îndrumarea profesorului pentru acomodarea în sistemul online şi pentru rezolvarea sarcinilor primite.

O platformă educaţională utilizată de cadrele didactice a fost platforma Google Classroom. În cadrul acesteia se regăseau clase virtuale individuale, elevii primeau sarcini pe care le rezolvau şi le postau. Profesorul avea acces la materialele acestora,acorda note în funcţie de corectitudinea rezolvării.

Tot prin intermediul acestui mijloc de transmitere,profesorul avea oportunitatea de a accesa o întâlnire live cu elevii folosind un link,pe care îl distribuia elevilor. Astfel,toţi membrii implicaţi în procesul de instructiv-educativ aveau şansa la o conexiune directă. În cadrul conectării online profesorii explicau şi transmiteau informaţiile,apoi pe clasa virtuală postau sarcinile de unde elevii le preluau,rezolvau şi reîncărcau pentru verificare.

În procesul de organizare a învăţării online au existat şi unele dificultăţi:

- Lipsa posibilităţii stabilirii activităţilor practice,la unele discipline;
- Lipsa interacţiunii reală cu copiii,cum era posibilă în condiţiile şcolii tradiţionale;
- Inexistenţa unui smartphone performant sau unui laptop în familie;
- Relaţionarea cu elevii s-a realizat prin cadrul unui apel telefonic,conexiune video sau chat;
- Identificarea de către profesori a oricărei căi de comunicare cu elevii pentru asigurarea de materiale şi sarcini de realizat acasă,deseori această comunicare s-a realizat cu ajutorul rudelor şi al colegilor.

Această activitate a urmărit protejarea elevilor de factorii de risc din mediul înconjurător.

Actvitatea a avut atât un impact pozitiv asupra elevilor,întrucât a fost o etapă nou întâlnită,care a venit cu informaţii utile în formarea digitalizării acestora,dar totodată a avut un impact negativ pentru elevii cu situaţii sociale care nu le-a permis conectarea sau participarea la învăţarea online.

Evaluare: - impresiile elevilor - observarea gradului de implicare a elevilor - ilustrarea activităţii în revista scolii .

REZULTATE ALE ACTIVITĂŢII

• mulţumire , satisfacţie, formarea unei gândiri raţionale;

• creşterea interesului pentru implicarea elevilor în activităţile şcolare;

• îmbunătăţirea bagajului de cunoştinţe ;

Feed-back-ul a fost unul pozitiv din perspectiva beneficiarilor , a personalului şi a coordonatorilor.

Platformele educaționale în școala românească

Violeta Catana
Scoala Gimnaziala "Stefan Ispas" Maglavit, Dolj

Cu vădită curiozitate, adresez următoarea întrebare: „ Înainte de 11 martie 2020, cine s-ar fi gândit o clipă la predarea pe platformă, în defavoarea cursurilor față în față, mai ales la învățământ primar sau gimnazial? „

Și totuși, într-un timp atât de scurt, copii și adulti deopotrivă, sunt puși în situația de a descoperi noi moduri prin care să poată continua activitățile anterioare, de natură profesională, ludică, socială, culturală sau doar de petrecere a timpului liber, care, datorită situației în care ne aflăm, se vrea, totuși, a fi „prea mult„!

Spre marele merit a cadrelor didactice din țara noastră, utilizarea instrumentelor și resurselor digitale pentru realizarea activităților educative la orice nivel de învățământ, nu a constituit o noutate, întrucât au fost promovate și impuse într-un anumit fel, astfel de programe cu câțiva ani înainte.

Însă, nu toți profesorii au posibilitățile materiale sau/și cunoștințele necesare pentru desfășurarea unor astfel de activități, cu exclusivitate online.

Și, chiar dacă ar fi toate cadrele didactice pregătite pentru această metodă, există posibilitatea ca familiile elevilor să nu aibă toate o stare materială suficient de bună, cât să asigure necesarul tehnologic pentru doi, trei sau mai mulți copii în același timp, mai ales în situația în care și unul sau ambii părinți sunt nevoiți să lucreze de acasă.

Si, dacă și această problemă ar fi rezolvată, sistemul informațional și rețelele de transmitere a datelor nu ar face față solicitărilor impuse.

Cu toate acestea , trebuie avută în vedere vârsta pe care o are interlocutorul profesorului. Cu cât acesta este mai mică, cu atât copilul va trebui ajutat sau/și supravegheat de un adult, deoarece există varianta ca interesul pentru activitate să fie scăzut, sau copilul să nu stăpânească foarte bine limbajul informatizat sau chiar să intervină vreun hacker , care să perturbe procesul învățării.

Deci, concluzionând, indiferent de performanța pe care o atinge aparatura de specialitate, omul de la catedră nu poate fi înlocuit.

Acasă, elevul este într-un climat cald și calm, se simte în largul lui, însă, când acesta întâmpină o dificultate în procesul de învățare, datorită timpului limitat de predare, acesta poate solicita o consiliere individuală, deoarece nu poate perturba procesul tuturor colegilor.

Online, profesorul nu poate observa implicarea tuturor elevilor, având în vedere că se mai pot opri camerele video sau microfoanele. Nu are un control real asupra grupului țintă.

Transferul de energii, emoțiile transmise „fac viu procesul de asimilare a cunoștințelor „!

Deci, clar, învățarea face-to-face este cea care dă rezultate în procesul școlar românesc. Activitatea online este de preferat doar în cazuri excepționale, pe termen cât mai scurt și cu posibilitatea de recuperare la revenirea într-o situație „normală„ de învățare.

FOLOSIREA TABLEI INTERACTIVE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

Profesor învățământ primar, Costandachi Daniela
Școala Gimnazială ,,Anastasie Panu” Huși

Indiferent de activitatea pe care o desfășoară, orice individ, asimilează un anumit volum de informație. Oamenii reţin informația în mod diferit. Memoria poate fi stimulată de folosirea culorilor care sporesc eficienţa învăţării, dezvoltă creativitatea și imaginația oamenilor. Materialele cromatice eficientizează actul învăţării prin creşterea interesului celui ce învaţă, concentrarea atenţiei, stimularea imaginaţiei. La realizarea materialelor didactice electronice se vor folosi culori tari şi contraste puternice pentru evidenţierea informaţiilor cu un caracter de legitate (principii, reguli, ipoteze, legi) şi culori mai saturate, mai puţin contrastate pentru evidenţierea informaţiilor exemplificatoare, a unor legităţi particulare (date, argumente, demonstraţii, enumerări). Culorile şi cifrele sunt mai uşor de perceput decât literele şi formele geometrice. Viteza de numărare a simbolurilor cromatice este de două ori mai mare decât cea de numărare a simbolurilor acromatice.

Grație tehnologiilor informaționale procesul de predare-învăţare devine din ce în ce mai accesibil şi mai interesant. Concomitent cu dezvoltarea acestora evoluează şi tablele interactive, care reprezintă un bun instrument didactic în realizarea unor lecții captivante. Tabla interactivă oferă oportunitatea eficientizării instruirii, cu posibilitatea de a face adnotări sau completări direct pe orice aplicaţie deschisă de tipul Word, Excel, PowerPoint sau chiar pe un site. Toate prezentările pot fi înregistrate în timp real, salvate, imprimate şi trimise prin e-mail, pentru a putea fi vizualizate sau editate. Flexibilitatea oferită de tabla interactivă face posibilă rularea oricărei resurse multimedia sau a navigării pe Internet, textele fiind introduse, atât cu markerul, cât şi cu ajutorul tastaturii virtuale.

Tabla interactivă este o tehnologie modernă care îmbină proprietăţile specifice ale tablei obişnuite, ale tablei albe, precum şi cele ale plăcilor, marcatorului, proiectorului şi calculatorului. Tot ce se scrie pe ea apare instantaneu pe ecranul calculatorului, şi invers. Aceasta ne deschide posibilităţi deosebite, reprezentând o tehnologie performantă de prezentare, modificare şi salvare a informaţiei.

Folosind tabla interactivă în procesul de predare observăm că folosirea culorilor îi ajută pe mai mult de jumătate din elevi să proceseze mai bine informaţiile prezentate şi să se concentreze asupra aspectelor importante. Un alt avantaj al utilizării tablelor interactive, cu o diversitate de culori, constă în faptul că ajută la dezvoltarea „învăţării vizuale”, o abilitate foarte importantă şi utilă. Folosind percepția vizuală înţeleg mai bine subiectele discutate în cadrul orei.

Folosirea materialelor colorate stimulează dezvoltarea abilităţii elevilor de a înţelege comunicarea vizuală, antrenând nu doar memoria, ci şi gândirea critică. Gândirea vizuală în culori stimulează învăţarea utilă pe termen lung şi capacitatea de rezolvare a problemelor.

Utilizarea tablei interactive în predare face lecţia mai atractivă, procesul didactic mai dinamic, motivaţia de a asculta lecţia este mai mare, volumul materiei asimilate în timpul orei este mai mare decât în cadrul celei cu predare tradiţională (tabla, buretele şi creta). Elaborarea unui scenariu de lecţie necesită o abordare creativă, un traseu organizat de operaţii manuale şi mentale. Rolul profesorului privind studierea fundamentelor teoretice, este acela de a-i învăţa pe elevi cum să înveţe, cum să găsească informaţii, să le selecteze şi să le sistematizeze, într-un ansamblu logic şi legic. Elevul trebuie să fie motivat mai întâi pentru studierea teoretică şi apoi – pentru studierea practică.

Cercetătorii Garrett şi Fourez susţin că „...a preda nu înseamnă doar a transmite cunoştinţe stabilite social. Aceasta nu se reduce nici la a-i ajuta pe alţii să-şi construiască cunoştinţele. Este vorba şi de a explica ce sunt aceste cunoştinţe, cum sunt stabilite, eventual, cum pot fi respinse”/[1,2]. Michel Minder subliniază că, „...instrumente necesare îndeplinirii complete a obiectivelor prestabilite ale activităţilor sunt metodele de învăţare, care trebuie să fie alese cu grijă, astfel încât să fie variate, eficiente şi adecvate nu doar specificului disciplinei, ci, de asemenea, scopului general al educaţiei şi cerinţelor de învăţământ ale societăţii actuale. Opţiunea pentru o metodă sau alta se află în strânsă legătură cu personalitatea profesorului, cu nivelul de educaţie, disponibilitate şi cu modul de a învăţa al elevilor”/[3]. Profesorul începe prin a le comunica elevilor obiectivele pe care trebuie să le atingă în cadrul lecției. Competenţele ce trebuie formate, incluse în aria curriculară, se referă la studiul individual, abilităţile de comunicare, înţelegerea şi reevaluarea informaţiilor şi conexiunea acestora cu mediul natural şi social. Este foarte important ca profesorul să folosească tehnologii didactice ce i-ar stimula pe elevi să realizeze sarcinile de lucru şi să atingă obiectivele propuse.

Pregătirea profesorilor pentru utilizarea tablei interactive este un aspect important, care necesită a fi studiat în profunzime. Un prim pas în acest sens ar fi schimbarea modalităţii de organizare a procesului de învăţământ, trecerea de la metodele tradiţionale de predare-învăţare-evaluare la cele moderne, valorificarea plenară a interactivității în demersurile la clasă. Practic, orice lecție poate fi susţinută de acest instrument didactic, în scopul creşterii profesionale atât a cadrului didactic, cât şi a elevului. Astfel, putem enumera mai multe avantaje şi dezavantaje ale utilizării tablei interactive. Avantajele tablei interactive:

• este un instrument valoros, cu multiple valenţe formative, care contribuie la sporirea calităţii procesului instructiv-educativ;

• permite realizarea de către profesor a unor adnotări în aplicaţiile studiate în momentul prezentării informației noi;

• materialul predat cu ajutorul tablei interactive se asimilează mai uşor şi mai rapid;

• contribuie la dezvoltarea creativității atât a cadrului didactic, cât și a celor educați;

• exemplele proiectate pe tabla interactivă sunt mai convingătoare decât cele expuse pe tabla obişnuită;

• materialele didactice utilizate pot fi vizualizate mai ușor, sunt mai clare;

• face posibilă predarea şi învăţarea cu aplicarea jocurilor interactive;

• materialele realizate în cadrul unei ore pot fi utilizate cu succes şi ulterior;

• elevii sunt implicaţi mai activ în demersurile desfășurate pe parcursul lecției etc.

Dezavantajul folosirii tablei interactive- lumina emanată de proiectorul video îl poate incomoda pe cel ce prezintă informația la tablă (ar putea să-i deranjeze şi pe cei din sală, în cazul în care aparatul nu este corect instalat).

Deci, în concluzie, utilizarea tablei interactive este o nouă provocare ce permite elevilor să descopere lucruri inedite și captivante.

Bibliografie:

1. Fourez G. ș.a., Nos sauoirs sur nos sauoirs. Paris-Bruxelles: De Boeck Universite, 1997;

2. Garrett M., Issues in science education: problem-solving, creativity and originality. In: International Journal of Science Education, 125-137, 1987;

3. Minder M., Didactica funcţională: obiective, strategii, evaluare. Chişinău: Cartier, 2003;

Utilizarea calculatorul și soft-ul educațional în școli

Prof. înv. primar Emilia Daniela Barbir

MOTTO:

"Educaţia trebuie să fie dirijată în sensul dezvoltării personalităţii şi talentelor copilului pregătindu-l pentru viaţa activă ca adult."

(Convenţia cu privire la Drepturile copilului, art. 29)

În continuă dezvoltare, tehnologiile informaţiei şi comunicării (TIC) au schimbat fundamental natura relaţiilor globale, sursele de avantaj în competiţie şi oportunităţile pentru dezvoltare economică şi socială. Tehnologii precum Internetul, computerele personale sau telefonia mobilă au schimbat întreaga lume într-o reţea globală de persoane, firme, şcoli şi guverne, ce comunică şi interacţionează între ele printr-o varietate de canale.

Progresul continuu şi perpetua recalibrare a mijloacelor de învăţământ oferă tuturor educabililor şansa unor şcoli moderne, a unei atmosfere entuziaste şi relaxante în mediul şcolar. În aceste condiţii apar dascăli creativi, elevi fascinaţi de cunoaştere, ore atractive, program şcolar de dimineaţă, teme rezolvate la şcoală, cluburi pentru activităţi nonformale, iar seara – timp numai pentru relaxare, petrecut cu familia şi cu prietenii apropiaţi.

Sistemul nostru de învăţământ a evoluat lent, dar sigur, înscriindu-se pe un trend ascendent, bazat pe multiple inovaţii în domeniul educaţiei. Aşa cum nimic nu « scapă » din calea modernismului, nici şcoala românească nu face excepţie, aceasta fiind un veritabil vector de imagine şi de valorizare individuală în plan cognitiv.

Calculatorul este foarte util atât elevului cât şi profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încat să îmbunătăţească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze. Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziţionarea unor cunoştinţe şi formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerinţelor unei societăţi aflată într-o permanentă evoluţie.

Faţă de locul computerului în sistemul didactic, pedagogii au diverse atitudini, după cum urmează:

1. Tendinţa de respingere, în numele unei pedagogii tradiţionale, care poate conduce la crearea unui învăţământ paralel retrograd;

2. Tendinţa de a se lăsa subjugat de către mijloacele tehnice, cedându-le acestora monopolul de a-şi impune multiplele posibilităţi şi constrângeri, de a modela învăţământul;

3. Tendinţa de a pune computerul în serviciul unei pedagogii care să-l integreze într-un nou proiect de educaţie şcolară.

În zilele noastre, computerul este, în mod indiscutabil, un mijloc benefic de instruire didactică. Putem afirma că este un mijloc instructiv revoluţionar, cu un impact asupra procesului de învăţământ aşa cum nu a mai existat de la momentul apariţiei manualelor şcolare.

Principalele avantaje ale calculatorului folosit ca instrument eficient de învăţare sunt următoarele:

Calculatorul asigură învăţarea prin joc. Multe produse educaţionale transformă învăţarea într-o activitate distractivă. Deoarece copiii învaţă cel mai uşor atunci când se joacă şi deoarece copiilor le place să se joace pe computer, învăţarea pe calculator poate fi soluţia ideală. Copilul învaţă lucruri noi fără să depună un efort special şi fără să se plictisească sau să fie distras cu usurinţă.

Calculatorul facilitează înţelegerea noţiunilor noi, de care copilul se apropie mai greu. Ele sunt mai uşor înţelese prin intermediul computerului întrucât acesta oferă suport vizual şi auditiv şi face posibilă interactivitatea. În plus, copilul nu mai este nevoit doar să asculte informaţiile pe care i le oferă profesorul, ci le descoperă el însuşi şi are posibilitatea de a vedea “ce se întâmplă dacă...”.

Calculatorul face posibilă modelarea şi simularea fenomenelor care nu pot fi observate în realitate. Computerul poate compensa cu succes dotarea insuficientă a laboratoarelor din şcoli şi poate uşura înţelegerea proceselor sau fenomenelor care nu sunt evidente. În plus, elevul poate reface oricând şi de oricâte ori doreşte experimentele de laborator, poate vizualiza animaţiile multimedia şi poate simula diferitele fenomene naturale.

Calculatorul facilitează rezolvarea de probleme. Prin intermediul testelor cu feedback, care atunci când copilul greşeşte, îi oferă indicii de rezolvare (atât indicii teoretice, cât şi sub forma unor probleme asemănătoare). În felul acesta, pas cu pas, copilul este ajutat să înţeleagă şi să înveţe cum se rezolvă diferitele tipuri de probleme.

Calculatorul folosit în învăţare ajută la consolidarea informaţiilor. Informaţia teoretică nu este suficientă pentru învăţare, iar elevul are nevoie de situaţii în care să aplice cunoştinţele pe care le-a învăţat. De aceea, cele mai multe jocuri educaţionale conţin o serie largă de exerciţii prin care copilul îşi fixează cunoştinţele.

Un alt avantaj pe care îl oferă învăţarea prin intermediul calculatorului îl reprezintă posibilitatea testării nivelului de cunoştinţe la care a ajuns elevul. Rezultatele la test sunt furnizate în câteva secunde, de obicei însoţite de recomandari privind felul în care elevul îşi poate îmbunătaţi performanţa.

Pentru ca educaţia copilului să beneficieze de toate aceste avantaje, este bine să urmărim câteva recomandari generale:

- Supraveghează-l atunci când stă prea mult timp în mediul online.
- Învaţă-l să selecteze informaţia, astfel încât să nu piardă prea mult timp
- Învaţă-l care este poziţia corectă în faţa calculatorului.
- Verifică mereu ce site-uri a vizionat copilul, pentru a ști care îi sunt preocupările și pentru a evita pericolele online.

În instituțiile de învățământ de toate gradele, studiile științifice cu subiecți de diferite vârste și la diferite discipline de studiu, au demonstrat valențele psihopedagogice ale instruirii asistate pe calculator, valorificabile atât în instruire cât și în autoinstruire.

Formarea competențelor descrise în programa școlară nu este posibilă doar prin utilizarea unor strategii clasice de predare-învățare-evaluare. Instruirea diferențiată individuală, pe grupe de nivel, cu ajutorul softului educațional, realizat de către educatoare, poate fi o alternativă de succes.

Introducerea calculatorului în școală nu trebuie să constituie un scop în sine, ci o modalitate de creștere a calității, a eficienței învățării și predării. Folosirea calculatorului reprezintă o nouă strategie de lucru a cadrului didatic și a copiilor, un nou mod de concepere a instruirii și învățării, care îmbogățește sistemul activităților didactice pe care aceștia le desfășoară și prezintă importante valențe formative și informative.

Softul educațional reprezintă orice produs software în orice format ce poate fi utilizat pe orice calculator și care reprezintă un subiect, o temă, un experiment, o lecție, un curs, etc., fiind o alternativă sau unica soluție față de metodele educaționale tradiționale. Softul educațional este proiectat fie conținând propria strategie didactică, fie ca un moment precis

într-un set de strategii posibile, din care cadrul didactic poate alege; prin urmare, nu orice produs multimedia cu conținut educațional poate fi utizat ca soft educațional.

În urma activităților desfășurate pe calculator se poate constata:

-utilizarea calculatorului la vârsta școlară este posibilă și utilă
-stimulează comunicarea cu condiția să fie corect utilizat
-grăbește procesul de socializare a copiilor
-contribuie la dezvoltarea gândirii logice, a spiritului de observație, a memoriei și a atenției voluntare
-folosirea programelor de scriere și desen oferă copiilor posibilitatea de a-și formula singuri probleme.

Cu ajutorul programelor didactico-informatice, a softurilor educaționale, se eficientizează procesul de predare-învățare-evaluare a cunoștințelor. Utilizând softurile educaționale în cadrul activităților se vor dezvolta:
-gândirea logică
-spiritul de observație
-memoria vizuală
-atenția voluntară
-operațiile intelectuale prematematice
-deprinderile de lucru cu calculatorul
-abilitățile de utilizare a informațiilor primite prin intermediul softurilor educaționale

Astfel, softurile educaționale prezintă o serie de avantaje incontestabile:

- întrebărilor le sunt date răspunsuri exacte;
- deprinderile se formează mai uşor dacă se folosesc imagini, sunete, animaţie;
- copilul învaţă prin descoperire - el caută informaţia nu o primeşte de gata;
- informaţia primită este mai uşor asimilată şi de durată deoarece copilul învaţă într-un mediu cunoscut şi preferat de el.
- furnizează un mare volum de date
- asigură o instruire individualizată
- favorizează parcurgerea unor secvențe de instruire complexe prin pași mici, adaptați nevoilor individuale de progres în învățare
- facilitează realizarea unui feedback rapid și eficient
- oferă posibilitatea simulării unor procese greu sau imposibil de accesat în mod direct
- stimulează implicarea activă a copilului în învățare

În ceea ce privește dezavantajele, acestea sunt:

- prezintă segmente de instruire fixe, care nu solicată capacități ale minții umane;
- uneori răspunsul incorect este cotat în funcție de detaliu și nu de esență;
- introduce o stare de oboseală, din cauza posibilităților reduse de interacțiune umană.

Calculatorul trebuie privit astfel ca un instrument în educaţia elevilor. Depinde de fiecare profesor şi părinte cum alege să-l folosească şi cum îi învaţă pe copii să-l utilizeze. Prin lecţiile pe calculator şi jocurile educaţionale, profesorii cresc interesul elevilor pentru şcoală pentru că le stimulează imaginaţia şi învăţarea prin descoperire.

Educaţia virtuală reprezintă un pas înainte în această eră de avânt informaţional deosebit, conferind deprinderi utile pentru tinerii aflaţi în plin proces de şcolarizare. Instrumentele dezvoltate de programe aplicative, marcate de design

specializat, a se vedea în acest sens programele de prezentare Power Point privesc un standard accesibil şi global de prezentare a cunoştinţelor de specialitate.

Învăţarea interactivă prin multiple formule specializate de tip e-learning este o variabilă necesară în planul valorizării educaţionale contemporane. În acest sens, se poate vorbi despre un proces de adaptare la sistemul de alfabetizare electronică a tinerelor generaţii.

Se poate concluziona că nu există o relaţie de opozabilitate între sistemul de educaţie tradiţională şi cel de tip contemporan. Cele două sisteme se completează reciproc, conferind o dinamică deosebită în sistemele de formare şi educaţie postmodernă.

Bibliografie:

1. Anghel, F., Educaţia pentru toţi în România, Editura Alternative, Bucureşti, 1998.
2. Bîrzea, C., Reforma învăţământului în România: condiţii şi perspective, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, Bucureşti, 1993.
3. Pascu, Ștefan, Istoria învățământului din România, București, 1983.
4. www. adevărul.ro
5. www.elearning.ro
6. www.ziare.com
7. www.wikipedia.org
8. ITeach.ro

Rolul profesorului în receptarea unui text literar

Prof. Chirica Anca
Liceul Tehnologic „Ion Mincu”, Vaslui

În sistemul de învăţământ preuniversitar, literatura fiind considerată artă, nu trebuie să se urmărească predarea ei, ci „receptarea” ei. Predarea presupune transmiterea unor informaţii despre o anume realitate, proces în care profesorul deţine un rol activ, iar elevul, unul pasiv, crezându-1 pe cuvânt pe cel dintâi. Studierea literaturii dezvoltă capacitatea intelectuală și gândirea critică a elevului, ajută la formarea unei viziuni de ansamblu asupra existenței. Principalele scopuri ale studiului literaturii la liceu sunt: emoționarea elevilor față de esteticul literar, educarea lor ca cititori de literatură. Toate acestea se pot realiza dacă elevul va fi sensibilizat prin expresivitatea limbajului literar şi nu numai prin interpretarea profesorului realizată pe baza unei opere literare.

Elevii trebuie să perceapă emoțional și meditativ universul operei. Profesorul îi antrenează în dezbateri, stimulează discuţiile contradictorii între elevi, lăsându-i să-și manifeste spiritul competitiv, un factor fundamental în receptarea unei operei literare care contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității elevului. Pentru realizarea acestor obiective complexe, profesorul le explică modul în care este organizată opera şi principiile de funcţionare ale întregului. „Profesorul poate deci să-i înarmeze pe elevi cu o anumită metodologie, care, bazându-se pe înţelegerea operei ca organism complex structurat, să permită în practică apropierea adecvată a textului, bazat pe respectul pentru normele specifice ce-l guvernează.” Prin limbajul ei figurat, literatura oferă multiple interpretări, în funcţie de receptivitatea literară și artistică a cititorilor.

„O metodică modernă a însuşirii limbajului specific al literaturii trebuie să se preocupe de procesul receptării artistice a operelor, de metodele, procedeele şi mijloacele specifice ale acestui proces”, de stabilirea unei legături directe a elevului cu opera literară. O astfel de metodică trebuie să aibă la bază anumite principii: transfigurarea realității la nivel emoţional, literatura se impune a fi înţeleasă ca manifestare a imaginației omului şi care este permanent în legătură cu celelalte arte; încadrarea operei literare într-un context istoric, social, cultural, filisofic, dar fără a se exagera asupra amănuntelor, într-o viziune deschisă diferitelor interpretări expresive; lecturarea respectivei opere de fiecare elev în parte este esențială în procesul de receptare; fiecare operă literară are o structură distinctă pe care profesorul trebuie să o ilustreze ținând cont de capacitatea intelectuală şi vârsta elevilor, dar şi de particularitatea operei; fiind considerată o artă, *obiectivul* literaturii este estetic, evitându-se transformarea comentariului ei în argumente istorice propriu-zise, sociologice, moralizatoare, cum, în mod eronat, se mai procedează încă, atât în unele manuale, cât şi în discuţiile purtate cu elevii în clasă.

Prin intermediul exemplelor de artă literară etalate spre receptare, literatura acţionează drept asupra sufletului uman şi, implicit, conştiinţei lor, transmițând cunoştinţe, idei, sentimente şi schimbând atitudini, comportamente umane. Literatura română apare în toate ciclurile de învățământ și la toate clasele, indiferent de profilul şcolilor: în gimnaziu, ea este ilustrată prin opere care sunt încadrate în diferite genuri şi specii și este strâns legată de limba română. În liceu, literatura este receptată la un alt nivel, depășind limitele unor clasificări extraestetice (istoriste, sociologizante, moralizante etc.), operante sub diverse forme, în vechile manuale. Obiectivele generale ale receptării literaturii în şcoală sunt orientarea activă și durabilă a elevilor pentru lectura textelor literare şi dezvoltarea gustului lor estetic. În cadrul orelor de literatură, sunt urmărite şi alte obiective care sunt derivate de la cele generale, precum: dezvoltarea gândirii

critice, a creativității, a exprimării, cât şi cultivarea unor sentimente precum solidaritatea umană, dragostea faţă de adevăr, bine şi frumos, faţă de familie, sat, oraş, ţara natală. În ceea ce privește receptarea literaturii în scoală, se impun câteva cerințe aparte: lecturarea textelor literar-artistice şi comentarea lor în şcoală au rolul de a forma elevii ca cititori avizaţi de literatură; după lecturare, elevul sensiblizat trebuie să-și formeze propriile opinii, fără să țină cont de alte afirmații critice despre operele în cauză; rolul profesorului este esențial în receptarea operei literare: să-i ajute pe elevi să perceapă structura și limbajul literar; preocuparea principală a profesorului de literatură este formarea gustului pentru frumosul artistic (făcându-se legătura – de câte ori este cazul – operei literare cu operele din alte domenii ale artei – muzică, pictură, sculptură, arhitectură, cinema), pentru frumosul din natură, din relaţiile interumane, având în atenţie cristalizarea criteriilor de apreciere a valorilor literar-artistice. Toate aceste cerințe presupun ca profesorul de literatură să fie el însuşi un cititor avizat de literatură, care să aibă propriile păreri ale fenomenelor literare şi să facă abordabilă înțelegerea elevilor în ceea ce privește universul textelor literare.

Emanuela Ilie consideră că „profesorul care îi inițiază pe elevi în tainele textului literar trebuie să dețină, se pare, anumite calități, pe care, cu puțin efort rațional, le poate enumera oricine: o cultură generală și de specialitate întinsă și solidă, sensibilitate, imaginație/creativitate, deschidere către multiplicitatea interpretativă (deci înțelegere față de nivelul diferit de receptivitate literar-artistică a elevilor, implicit față de originalitatea propriilor percepții și analize) etc., pe lângă o foarte bună cunoaștere a fenomenului literar în sine, a istoriei și criticii literare, respectiv a didacticii generale și specifice (o formulare sintetică ar fi următoarea: dragostea de literatură și carieră didactică). La care se adaugă, firește, calități indispensabile oricărei comunicări didactice reușite, indiferent, așadar, de specialitatea profesorului: talent și tact didactic, disponibilitate pentru comunicarea interpersonală, inventivitate și spontaneitate, intuiție și reflexivitate. Un bun profesionist al catedrei trebuie apoi să cunoască și să jongleze în permanență cu rolurile stipulate de noua paradigmă educațională: mediator, moderator, facilitator al desfășurării activităților didactice.(...) Un profesor de literatură nu poate ignora rezultatul cercetărilor de dată recentă în domeniul didacticii, altfel riscă încorsetarea propriului demers didactic în paradigme care, deși verificate, emană un aer vetust. Cunoașterea acestora și mai ales aplicarea nu intuitivă, ci rațională, bine chibzuită a sugestiilor pedagogice de dată recentă poate transforma o secvență didactică obișnuită, searbădă, rigidă într-o activitate plăcută pentru elevi și, în consecință, cu mult mai eficace ca rezultate așteptate de profesorul însuși. Este foarte clar că o oră *canonică* de literatură – cu o desfășurare inevitabilă: *ascultare* (a temei), *predare* (a noului conținut al învățării), eventual *evaluarea* înțelegerii acestuia- nu satisface nici gustul, nici exigențele din ce în ce mai mari ale elevului, odată ce acesta este din ce în ce mai conștient de faptul că nu i se mai poate impune rolul pasiv în procesul învățării, că nu este un banal destinatar-depozitar de cunoștințe, deci simplu obiect, ci un beneficiar al actului didactic, un partener în comunicarea cu profesorul.”

Bibliografie

Goia, Vistian, „ Didactica limbii și literaturii române”, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2002, p.17
Ilie, Emanuela, „Didactica literaturii române”, Editura Polirom, Iași, 2008, p. 15-16

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. Simuț Beatris
Școala Gimnazială nr.11, Oradea

"...educaţia trebuie să prevină utilizările oarbe ale noilor tehnologii informatice în comunicare, să împiedice înstrăinarea omului, să lupte contra dorinţei de divertisment permanent, contra fricii nejustificate faţă de noile tehnologii informatice în comunicare, să prevină diminuarea spiritului creativ."

G. de Landsheere

Pe fondul schimbării tehnologiei și al paradigmei învățării, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei preuniversitare şi de eliminare a graniţelor dintre elevi, noi perspective s-au deschis pentru procesul educaţional preuniversitar. Astfel, acesta va fi completat cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elemente inovative tehnologice.

Modelul comunicării unidirecţionale, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În mediul educaţional 2.0, elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Mai mult decât atât, utilizarea tehnologiilor web 2.0 face posibilă personalizarea procesului didactic. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional.

În sprijinul acestei afirmații, voi prezenta câteva platforme utilă în activitatea de predare – învățare - evaluare: Un exemplu de platformă web 2.0 ce permite utilizatorilor să încarce cu uşurinţă fotografii, clipuri video, texte, audio, oferind posibilitatea creării unui mediu unic online, interactiv îl reprezintă platforma

Glogster. Aceasta poate fi accesată http://edu.glogster.com/ și reprezintă:

⎪ Un mediu digital creativ pentru profesori și elevi, cu scopul de a-i ajuta pe elevi în procesul învăţării şi de a face acest lucru într-un mod mai distractiv;

⎪ O interfaţă simplă şi uşor de conceput pentru a introduce elevilor conceptele de bază;

⎪ O serie de mecanisme de lucru în echipă pentru a permite utilizatorilor să publice şi să le împărtăşească altora propriile creaţi; ⎪ Un valoros instrument de învăţare în care pot fi integrate mai multe discipline de bază, inclusiv matematica, ştiinţă, istorie, tehnologie, artă, fotografie, muzică etc.;

⎪ Un instrument care favorizează dezvoltarea abilităţilor elevilor, înregistrând progrese la diferite niveluri;

⎪ O platformă de învățare virtuală, digitală adresată tuturor indiferent de vârstă, sex, nivel de pregătire, tip al școlii, locație etc.

Microsoft Teams- Microsoft Teams este o platformă de comunicare dezvoltată de Microsoft**,** ca parte a familiei de produse Microsoft 365. Data lansării inițiale a fost în 2017. Echipele concurează în primul rând cu serviciul similar Slack, oferind chat-ul spațiului de lucru și videoconferința, stocarea fișierelor și integrarea aplicațiilor. Școala noastră folosește această platformă educațională pentru realizarea orelor online.

Kahoot! este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională, accesibilă la adresa https://kahoot.com/. Lansat în martie 2013 în Norvegia, Kahoot! este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări. A fost proiectat pentru a fi accesibil la clasă și alte medii de învățământ din întreaga lume. Platforma este

utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Pentru aceasta se pot folosi testele existente pe platformă sau fiecare utilizator are posibilitatea să își creeze propriile teste. Participarea elevilor se face cu ajutorul unui dispozitiv conectat la Internet: computer, telefon, tabletă etc. necesar pentru a selecta răspunsul/răspunsurile corecte. Conectarea la test se face prin introducerea de către elevi a codului PIN furnizat profesorul care l-a propus. În stabilirea câștigătorului contează corectitudinea răspunsului și rapiditatea cu care s-a răspuns.

Expeditions: aplicația pentru excursii virtuale la clasă

Google Expeditions este o platformă dezvoltată de Google care oferă profesorilor posibilitatea să ducă elevii și studenții în excursii virtuale în diverse locuri din lume, de la muzee, excursii subacvatice și chiar explorări în spațiu, totul prin integrarea de conținut de tip VR (realitate virtuală) în curricula existentă pentru diverse discipline (de ex. științe, istorie, artă, literatură și limbi străine și multe altele). Peste 1 milion de elevi și studenți din 11 țări folosesc Google Expeditions în timp ce 83% dintre profesori consideră că realitatea virtuală poate avea un efect pozitiv asupra elevilor. Aplicația pentru educație Expeditions oferă o serie de colecții de panorame de realitate virtuală 360° și imagini 3D însoțite de detalii, puncte de interes și întrebări care le fac ușor de integrat în curricula școlară. Google consideră realitatea virtuală un instrument digital care are puterea să transforme și să inoveze predarea și învățarea și de aceeea lucrează împreună cu parteneri de prestigiu la crearea de conținut educațional personalizat pentru platforma Expeditions (de exemplu muzeele partenere Google Cultural Institute, inclusiv din România).

Google Cultural Institute- Explorează colecții de artă și cultură din peste 1000 de muzee din toată lumea , inclusiv din România;

YouTobe Edu- Descoperă, vizionează și distribuie videoclipuri educaționale utile pentru predare;

Khan Academy- Una dintre cele mai cunoscute platforme de învățare digitală din lume

GO-LAB- Laboratoare de știință online: astronomie, fizică, geografie, biologie și matematică;

Space Awareness- Explorează spațiul cu resurse educative, articole, jocuri și interviuri în 11 limbi;

Hour of Code- Sărbătoriți Ora de programare, activități pentru elevi și resurse pentru profesori;

Puncte forte:

- Acces la informaţie structurată şi sistematizată;
- Posibilitatea de a discuta cu colegii;
- Utilizarea resurselor informaţionale în activitatea de învăţare;
- Monitorizarea accesării cursului de către elevi;
- Interactivitate şi evaluare reciprocă.

Puncte slabe:

- Accesarea cursului on-line nu presupune şi învăţarea;
- Sunt necesare condiţii speciale (acces la Internet);
- Elevii nemotivaţi nu vor accesa platforma;
- Cadrele didactice pot fi suprasolicitate.

Oportunităţi:

- Cursul poate fi accesat de oriunde;
- Permite valorificarea învăţării individuale;

- Permite autoevaluarea şi evaluarea reciprocă.

Bibliografie:

1. http://edu.glogster.com/
2. https://www.microsoft.com/ro-ro/microsoft-365/
3. https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/
4. https://www.mykoolio.com/

Managementul schimbării în organizațiile școlare

Prof.înv.preșc.: Hoduț Teodora
Petruș Violina
Unitate: G.P.P. Nr.53, Oradea

Organizația școlară se dezvoltă într-o societate a cărei constantă este schimbarea. Ea reprezintă un organism viu, existența sa fiind marcată de transformări radicale, ca răspuns la presiunile exercitate atât din interior, cât și din exterior.

Rațiunea fundamentală a existenței unei organizații școlare este determinată de capacitatea sa de a prognoza, proiecta, implementa strategii inovative, schimbări profunde în modul de realizare a activității educaționale. Aceste mecanisme complexe ale schimbării organizaționale implică adaptarea și implementarea unor modele manageriale care să conducă la creșterea stabilității sale pe plan intern și extern.

Atât la nivel macro, cât și la nivel micromanagerial, instituția școlară a devenit pârghia principală de implementare a noilor direcții de cercetare și acțiune, exploatând și considerând schimbările ca oportunități educaționale. Referitor la natura și rolul noilor practici educaționale de succes în actualul context educațional apar câteva aspecte care trebuie evidențiate, cum ar fi: schimbarea înseamnă de fapt ”învățare”, însușirea de noi moduri de gândire și comportament; schimbarea reprezintă ”un proces, nu un eveniment”, parcurgerea unor operațiuni succesive în vederea adoptării unor modalități diferite de organizare a activităților din grădiniță și din grupă; schimbarea cere timp.

Declanșarea unui proces de schimbare pornește de la conștientizarea necesității schimbării și continuă cu manifestarea dorinței de schimbare, acumularea cunoștințelor necesare, formarea abilităților și consolidarea schimbării. Este necesar motivarea tuturor factorilor implicați în procesul schimbării. Aceasta implică respect reciproc, recunoașterea și încurajarea inovațiilor, susținând coerența viziunii asupra schimbării.

Condițiile schimbării în educație sunt: efectivitatea care se referă la faptul că schimbarea devine reală doar atunci când influențează comportamentul profesional al educatorilor, relația educator- educabil și performanța educabililor; accentul strategic pe resursa umană presupune ca educatorii să fie principalii actori în conceperea, realizarea și evaluarea schimbării, iar alături de ei trebuie să participe la procesul decizional (direct sau prin reprezentanți) elevi, părinți și comunitatea locală. Un rol important al schimbării în educație îl reprezintă comunicarea, deschiderea unui număr cât mai mare de canale de comunicare în interiorul și exteriorul instituțiilor de învățământ, transparență în luarea deciziilor și identificarea persoanelor și a instituțiilor care se constituie în ”noduri de comunicație. O altă condiție a schimbării în educație mai este și motivarea, actorii schimbării educaționale trebuie motivați pentru a susține și realiza schimbarea, prin încurajarea inovațiilor, recompensarea practicilor noi și recunoașterea ”dreptului de a greși”. Participarea, atragerea și implicarea tuturor părților interesate în eforturile de schimbare reprezintă condițiile fundamentale în susținerea reformelor.

Coerența se referă la subsumarea tuturor programelor și activităților din instituțiile școlare, potrivit noii viziuni asupra schimbării. Educatorii trebuie formați și încurajați să- și modifice atitudinile, concepțiile și conduita profesională, astfel încât să devină prestatori de înalte servicii sociale și profesioniști în educație.

Comunicarea este foarte importantă în abordarea unui management nou. Aceasta trebuie să fie maximă pentru a se putea ajunge la un mod de gândire comun și eficient. Dezvoltarea comunicațiilor atât pe orizontală, cât și pe verticală urmărește participarea tuturor membrilor organizației școlare la actele decizionale. În calitate de promotor al schimbării,

educatorul- manager trebuie să dovedească abilitatea de a dezvolta strategii specifice managementului interactiv în activitățile instructiv- educative.

Se poate spune că adaptarea unor noi modele manageriale la condițiile concrete și la specificul organizației școlare vizează promovarea managementului calității și accentuarea celor două dimensiuni valorice: capacitatea managerului de a produce schimbarea și capacitatea organizației școlare de a stimula competența.

Calitatea vieții școlare presupune așadar posibilitatea de a răspunde, prin modul de existență și funcționare a școlii ca întreg, la cerințele clienților direcți (copiii) și ale clienților indirecți (părinții, comunitatea, societatea în ansamblul ei și chiar personalul școlii).

Bibliografie:

”Management general și strategic în educație. Științele educației”; Alois Gherghuț, Editura Polirom, 2007;

”Schimbări paradigmatice în instrucție și educație”; Miron Ionescu; Editura Eikon, Cluj- Napoca; 2006;

”Manual de management educațional pentru directorii de unități școlare”; Iosifescu Ș.; Editura Prognosis, București 2000;

”Revista învățământului preșcolar”; Editura Arlequin, București, 2010.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Diaconu Liudmila-Elena
profesor limba engleză – Școala Gimnazială ”Take Ionescu” Rm. Vâlcea

Odată cu declararea stării de urgență în România în martie 2020, sistemul de învățământ a trebuit să se orienteze către noi practici de comunicare și cooperare pentru a se asigura continuitatea învățării și funcționarea instituțiilor care oferă și găzduiesc în mod normal activitățile specifice actului didactic. Și adulții și copiii s-au regăsit în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale și de petrecere a timpului liber; în acest sens, ”utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Dar elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație.”[1]

Una din problemele apărute a fost măsura în care participanții la învățare erau pregătiți pentru această schimbare bruscă (dacă ei posedau deja cunoștiințele digitale necesare), respectiv măsura în care ei puteau achiziționa aceste cunoștințe în timpul cel mai scurt. Evident, elevii au fost mult mai rapizi în această privință, iar dintre cadrele didactice probabil 10% știau deja cum să procedeze și ce platforme să acceseze/folosească sau să recomande elevilor, ceilalți fie începuseră cursurile CRED și s-au adaptat destul de rapid, fie au foat nevoiți să învețe din mers, de la colegi, elevi, adesea chiar cerând ajutorul unui membru al familiei, așa cum am procedat și eu.

O altă problemă care a ieșit la iveală cu această ocazie a fost măsura în care participanții la educație aveau aparatura necesară desfășurării întregii activități la distanță. De asemenea, chiar și în cazul fericit în care dispuneai de telefon mobil/laptop/tabletă/calculator și conexiune la internet, uneori mai trebuia schimbate câteva setări pentru ca lucrurile să se desfășoare cu succes (imagine, sonor). În altă ordine de idei, datorită unui consum crescut de trafic de internet, uneori nici routerele personale sau ale instituțiilor, nici rețelele de telefonie mobilă furnizoare de internet nu au făcut față cerințelor, fiind necesară schimbarea/inlocuirea lor cu altele mai performante sau îmbunătățirea lor. Aceasta a necesitat alocarea de fonduri suplimentare atât din buzunarul propriu al fiecăruia cât și din bugetul local sau de stat. Într-o asemenea situație este de menționat că nu au existat (și nici nu au fost posibile uneori) ”măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi un hiatus total față de școală și, implicit, față de învățarea formală.”[2]

Lăsând la o parte aceste dificultăți, trebuie recunoscut faptul că platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevi. Aceasta nu înseamnă că este varianta cea mai bună sau cea mai de dorit pentru amble părți din mai multe motive. Interacțiunea este acum oarecum artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real, iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Se poate întâmpla să fii înregistrat sau se poate întâmpla să fii auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă (mai poți vedea, dar mai ales auzi câte un părinte/frate/soră cu secvențe de limbaj din cele mai puțin de dorit, lucru care, adăugat la diversele dificultăți care țin de logistică, poate crea diverse frustrări sau schimbări în sens negativ de dispoziție și disponibilitate pentru inițiatorul

actului didactic de a avea un dialog plăcut și lejer cu elevii, ca atunci când ești în clasă doar tu cu ei), îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid, oarecum imparțial și lipsit de emoție. ”Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.”[3]

Indiferent de platforma educațională adoptată la nivel personal sau instituțional de genul Teams, Google Classroom, Meet, Zoom, Discord, Webex, niciodată elevii sau profesorii participanți la aceste interacțiuni nu vor simți același lucru și nu vor avea aceeași comunicare ca atunci când sunt toți efectiv în sala de clasă. Educația online poate ajuta/suplimenta/adăuga educației formale, dar nu o va putea înlocui niciodată. Platformele online pot fi utile dacă sunt foarte bine puse la punct, dar și atunci acest lucru este valabil cu precădere pentru elevii de vârstă mare (gimnaziu, liceu, facultate). În cazul celor mici, care sunt încă foarte bine înrădăcinați în afectiv și privesc învățătorul ca pe un al doilea părinte călăuzitor, dacă activitatea didactică are loc exclusiv online, cea mai mare parte a interacțiunii afective se poate pierde. Poate interveni și o lipsă de concentrare/plictiseală/pierderea interesului în fața unui ecran static.

Din punctul de vedere al profesorului, aș puncta întâi de toate numeroasele frustrări prin care a trebuit să trecem la nivel emoțional din cauze multiple: amenințarea virusului, inițial necunoașterea posibilelor platforme educaționale și a modului de utilizare a lor, numeroasele întreruperi ale conexiunii la net cu care încă ne mai confruntăm în mediul instituțional (acasă rezolvând cu achiziționarea unui router actual), suplimentarea lipsurilor cu propriile resurse, grija atât pentru timpul efectiv de lucru din cele 40 de minute cât durează o oră de curs acum în mediul preuniversitar din care se pierd inevitabil minute importante cu conectarea/reconectarea sau intreruperea conexiunii la net, cât și pentru elevii de acasă din regimul hibrid, în sensul eficienței activității la nivelul imaginii pe care o receptează (de cele mai multe ori numai cât suprafața unei table), al numărului elevilor conectați online (prezenți/absenți/prezenți numai cu numele, având camera închisă și putând face efectiv ce doresc), îngreunarea respirației și a capacității de a te face auzit din cauza purtării măștii etc. Ca profesor de limba engleză, consider cel puțin îngreunată predarea cu precădere a pronunției atâta timp cât elevii nu îmi pot vedea fața și mă întreb cât de eficient poate fi faptul că teoretic nu ne putem apropia fizic de elevi și nici nu le mai putem corecta caiete, lucrări, proiecte așa cum o făceam în sala de clasă, de multe ori chiar sacrificând pauzele dintre ore.

La nivelul elevilor, din dialogurile avute cu ei în clasă, opinia lor ar fi că din cauza situației actuale are de suferit în primul rând componenta socială, de comunicare și de socializare efectivă dintre membrii aceleiași clase, dar nu numai. Elevii au devenit aprope nefiresc de ”cuminți”, dar mai degrabă pasivi, dezinteresați, dezordonați până la a fi incapabili de a se mai concentra în mod corect la activitatea din clasă (așa cum făceau înainte), de a mai sesiza intrarea profesorului în clasă sau de a mai saluta normal. În acest context, întrebarea mea este cu ce probleme de comunicare și cu ce sechele emoționale se vor confunta sau cu care vor rămâne mai departe în viața de adult acești copii care sunt la vârsta formării personalității și a caracterului.

La nivel instituțional, chiar și în cele mai fericite cazuri în care există și laptopuri și camere în fiecare sală de clasă, routere înlocuite (multe cu inverstiții recente sau chiar donații), plexiglas instalat dinainte să înceapă școala, lucrurile sunt încă departe de a merge satisfăcător, nemaidiscutând de atâtea școli care poate nu beneficiază de toate aceste facilități.

Bibliografie:

- ȘCOALA ONLINE ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI - Raport de cercetare evaluativă București, Mai 2020 de Petre Botnariuc, Constantin Cucoș, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Olimpius Istrate, Adrian Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu, Simona Velea.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. Marinău Ianc
Școala Gimnazială nr.11 Oradea

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent. Ca urmare, instituții guvernamentale, școli, ONG-uri și companii private, profesioniști ai educației și din zona tech s-au trezit la o masă rotundă a dezbaterilor (de cele mai multe ori online, la distanță) pentru a găsi soluții, punând la dispoziție expertiză, idei, resurse, portaluri, instrumente și platforme de elearning. Deși trebuie spus că nu întotdeauna viteza și cantitatea sunt și garanți ai unui proces de calitate, totuși putem vorbi aici în primul rând ca despre un context prielnic pentru reflecție și adaptare permanentă. Putem porni în analizele care urmează de la constatarea unui fapt pozitiv: demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie o noutate, pentru cei mai mulți profesori. La rândul său, MEC și instituțiile din subordine au promovat, în ultimele decenii, câteva inițiative și programe cu componentă digitală, începând cu programul Sistem Educațional Informatizat (SEI), acțiunea eTwinning, programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii și terminând cu încercările de constituire a unei baze de resurse educaționale deschise sau demersurile din proiectele ROSE și CRED. Dar elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Trebuie să recunoaștem din capul locului că: • sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator; • curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță; • companiile edtech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile, mulate pe nevoile de sistem ale educației.

În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate. În același timp, trebuie menționat că nu au existat (și, parțial, nu au fost posibile) măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi un hiatus total față de școală și, implicit, față de învățarea formală. Aceste situații au avut la bază atât cauze subiective cât și cauze obiective ca: lipsa de echipamente, de nivelul scăzut al competențelor digitale, de tipul de încadrare, suplinirea pe post etc.

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru specialiștii din științele educației, pentru că decantarea acestor experiențe poate fi valorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

In consecință platformele specializate de elearning sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice, motivele fiind deja prezentate mai sus: abilități tehnice mai puțin definite la nivelul utilizatorilor, infrastructură informatică cu probleme, costuri de utilizare, lipsa suportului tehnic sau pedagogic. La acestea se adaugă un element foarte important, care determină, în ultimă instanță, calitatea situației de învățare: exercițiul utilizării mediului tehnologic pentru proiectarea și desfășurarea unor activități didactice complexe, relevante, semnificative, integrate în parcursul de învățare de lungă durată.

Bibliografie :

Dr. Petre Botnariuc cu teza „Învățarea în comunități virtuale. Cercetări asupra elevilor din învățământul liceal”

Prof.univ.dr. Constantin Cucoș : Educația. Dimensiuni culturale şi interculturale (2000), Pedagogie (trei ediții: 2000, 2002, 2014), Timp şi temporalitate în educație. Elemente pentru un management al timpului şcolar (2002), Informatizarea în educație, Aspecte ale virtualizării formării (2006).

Dr. Olimpius Istrate cu teza „Evaluarea programelor de elearning”.

Dr. Simona Velea cu teza „Metaevaluarea. Standarde calitative. Aplicații în domeniul programelor educaționale”

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Violeta Manuela LĂZĂRESCU
Școala Gimnazială Mătăsaru, Dâmbovița

Dezvoltarea cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima decadă a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide, a progresului tehnologic înregistrat, precum şi în contextul pandemiei generate de COVID-19, noi perspective s-au deschis pentru practica educaţională.

Educația online este o modalitate nouă de a privi procesul de învățare, în care elementele de fond rămân aceleași, doar mijlocul de schimb și însușire a cunoștințelor se modifică. În prezent, eficienţa procesului educaţional depinde în mare parte şi de utilizarea tehnologiilor moderne. Astfel, tehnologiile moderne presupun nu doar utilizarea metodelor care favorizează interrelaţionarea directă, ci şi utilizarea unor mijloace electronice în procesul didactic. Platformele educaţionale au devenit nu doar un suport pe care educatorul şi educatul le poate folosi ca element complementar, ci şi o modalitate de instruire ce substituie contactul direct. Utilizarea acestor platformelor educaționale nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă precum: posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente; posibilitatea includerii de prezentări grafice; posibilitatea de a viziona împreună live video de pe web; elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp.

Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale este necesar, însă, să se aibă în vedere câteva aspecte cum ar fi: aprecierea corectă a abilităților inițiale ale elevilor în legătură cu utilizarea instrumentelor IT și mai ales cu lucrul pe astfel de platforme; elaborarea și transmiterea către elevi a unui set de instrucțiuni clare de lucru cu platforma; stabilirea clară a sarcinilor ce le revin elevilor; asigurarea necesarului de resurse pentru derularea normală a activității (elaborarea suporturilor de curs și postarea pe platforma, dotarea corespunzătoare hardware și software în sălile destinate activităților, verificarea existenței la domiciliu a unei conexiuni la internet sau facilitarea utilizării unei stații de lucru în cadrul unității școlare).

Pentru a-și atinge scopul aceste platforme educaționale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul Internet-ului. Acestea trebuie să stimuleze motivația și munca individuală a elevului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții etc.

Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să ştim să comunicăm cu sau prin calculator, dar şi cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

La Școala Gimnazială Mătăsaru se folosește platforma G Suite for Education, o platforma lansată de Google. G Suite for Education este o colecție de aplicații care oferă acces la funcțiile educaționale esențiale (crearea lecțiilor online, generarea de documente de toate felurile, formarea și gestionarea clasei, schimbul de fișiere, email, etc.). Prezinta o serie de

beneficii atat pentru elevi (Acces la cursuri și exerciții online., Posibilitatea de a vedea sarcinile atribuite (teme și proiecte), o metodă rapidă și eficientă de a comunica și de a lucra la proiecte comune cu profesorii și colegii chiar și cand nu ești la școală) cat si pentru profesori (oferă o imagine de ansamblu asupra activității și evoluției școlare a fiecărui elev (note, medii, absențe, scutiri etc.), ușurează procesul de predare și îl face mai atractiv, (acces la o mulțime de materiale educaționale direct din platformă).

Faţă de sistemul tradiţional de învăţământ, platformele educationale prezintă numeroase *avantaje* : accesibilitate, flexibilitate si confort; independenţa geografică, mobilitatea; prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional; interacţiuni sincrone şi asincrone – cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori si instruiţi se pot completa; copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv (anterior, copiii de vârste mai mici erau obișnuiți mai degrabă cu jocurile pe smartphone și pe tabletă, mai puțin cu programele, browsingul și chiar utilizarea laptopului sau a computerului desktop); se pune mai puțin accent pe teorie și mai mult pe practică; copiii nu mai pot lipsi de la ore dacă sunt supravegheați acasă de un adult (însă dacă acest lucru nu se întâmplă, pot lipsi dând vina tocmai pe tehnologie – „mi s-a întrerupt conexiunea”); dar şi *dezavantaje*: lipsa accesului la tehnologie pune mari probleme (deficit de dispozitive, dar și conexiuni suficient de bune, mai ales în contextul aglomerării rețelelor); lipsa spațiilor potrivite pentru învățat online în unele locuințe mici, mai ales unde sunt mai mulți copii în familie și în special în mediul rural, în familii foarte sărace; lipsa concentrării la lecții online, în condițiile în care copiii nu sunt supravegheați permanent de profesor, iar la lecțiile live pot opri camera sau / și microfonul de pe dispozitivul pe care îl folosesc; copiii interacționează mai puțin între ei, distanțarea socială afectează relațiile lor sociale și aptitudinile de socializare; copiii comunica mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online, o problemă majoră a vremurilor actuale; necesita experienta in domeniul utilizarii calculatoarelor.

În concluzie, platformele educaționale nu înlocuiesc sistemul de învățare tradițional, ci întăresc procesul de învățare, pot completa activitatea didactică din școală, dar nu o pot înlocui.

BIBLIOGRAFIE:

Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), *Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie, Note de curs*, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret;

Drăgănescu, M.,acad.(2001), *Societatea informaţională şi a cunoaşterii. Vectorii societăţii cunoaşterii, Studiu tematic,* Academia Romana, www.academiaromana.ro;

Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning*, Editura Litera International, București, 2008.

TEHNOLOGIA ÎN SPRIJINUL EDUCAȚIEI – APLICAŢIA MOZABOOK

Analist programator,
Vlăsceanu Florina Camelia
Liceul Teoretic “IULIA ZAMFIRESCU” Mioveni – Argeș

Tehnologia modernă poate fi privită ca o completare adusă în spijinul educației și nu ca un factor negativ. Echipamentele digitale și-au demonstrat eficiența ca metode de predare și învățare.

Lucrul cu echipamentele digitale moderne este o provocare pentru profesori. Documentarea pentru pregătirea lecțiilor este un proces complex, uneori greoi și care ocupă foarte mult din timpul profesorilor.

Interesul pentru educație a constituit preocuparea continuă a profesorilor și de aceea ne implicăm în asigurarea accesului la educație digitală pentru elevi punând la dispoziție nu doar echipamente digitale (table digitale, laboratoare multimedia, laborator fonic, etc) ci și software educaționale (MOZABOOK), aplicații de ultimă generație.

Softul educațional mozaBook, este utilizat pe o tablă interactivă sau un display interactiv, este o alternativă pentru ore interactive. MozaBook este un soft de prezentare
educațional cu ajutorul căruia profesorii pot ține lecții captivante. În program vă puteți crea propriile caiete sau puteți importa fișiere PDF. În acestea, puteți desena sau scrie sau le puteți face și mai captivante cu ajutorul conținutului interactiv al bibliotecii media.

MozaBook este ideal pentru a fi folosit pe tabla interactivă și pe calculator, atât în mediul școlar, cât și acasă. Vă puteți crea propriile prezentări în confortul locuinței dvs. pe care să le folosiți la clasă a doua zi. Cu sincronizarea online, vă puteți accesa conținuturile pe orice calculator pe care este instalat mozaBook.

În mozaBook, puteți afișa manuale digitale, ele putând fi îmbogățite cu
conținut digital (videouri, material audio, animații 3D și teste) cu doar câteva
clicuri conform sugestiilor programului. Aveți posibilitatea să creați prezentări,
planuri de lecție și fișe de lucru interesante pentru a atrage atenția elevilor
și a-i ajuta astfel să înțeleagă mai ușor tema predată.

Conceput pentru învățarea și lucrul acasă, mozaWeb este o componentă a sistemului educațional mozaLearn, fiind un sprijin unic atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Cu ajutorul platformei mozaWeb, învățarea acasă devine mai eficientă și mai plăcută.

Facilităţile aplicaţiei mozaweb sunt:

- puteți accesa online, cu ajutorul unui browser web, conținutul educațional întâlnit în timpul utilizării programului mozaBook;
- puteți deschide manuale digitale, răsfoi paginile acestora,
  mări secțiunile de pagină și reda conținutul interactiv suplimentar (animații 3D, videouri educaționale, materiale audio și teste);
- puteți accesa peste 100 de instrumente și jocuri tematice, ele fiind un sprijin unic în exersarea materiei predate și aprofundarea cunoștințelor dobândite.

În biblioteca media, puteți alege dintre mai multe mii de suplimente interactive, acestea putând fi redate imediat cu ajutorul player-urilor media încorporate mozaWeb:

- peste 1000 de animații 3D interactive;
- sute de videouri;
- imagini, fișiere audio, teste și alte suplimente.

Utilizarea soft-ului, presupune:

- descărcarea programului de instalare mozaBook de pe site-ul companiei Moyaik Education;
- pornirea programului de instalare și urmați instrucțiunile de instalare;
- după terminarea instalării, porniți programul făcând clic pe pictograma de pe desktop.

În cadrul aplicaşiei se pot crea două tipuri de conturi: cont de utilizator local mozaBook, cont mozaWeb.

Contul mozaWeb este un cont de utilizator online care permite accesarea conținuturilor interactive ale bibliotecii media (animații 3D, videouri, materiale audio, imagini și teste interactive) și partajarea conținutului creat pe mai multe calculatoare.

Cu ajutorul contului vă puteți autentifica pe mozaWeb, unde puteți accesa cărți digitale și conținuturi interactive online fără a utiliza programul mozaBook.

Vă puteți încărca caietele în contul dumneavoastră de mozaWeb și le puteți deschide pe orice calculator pe care este instalat programul mozaBook. Puteți seta ca programul să salveze modificările făcute în caiete automat în contul dvs. de utilizator astfel încât caietele dvs. să fie mereu sincronizate.

Pentru a putea utiliza programul mozaBook pe calculatorul dumneavoastră, trebuie să creați un cont de utilizator local. Cu acesta vă puteți autentifica când porniți programul, după care puteți:

- crea caiete;
- salva modificările făcute în publicații;
- personaliza interfața de utilizator.

Aveți posibilitatea să creați mai mulți utilizatori mozaBook locali pe același calculator. Puteți conecta contul dvs. de utilizator la :

- un cont mozaWeb existent
- un nou cont mozaWeb sau puteți sări peste acest pas

Dacă utilizați mozaBook pe mai multe calculatoare, se recomandă să conectați utilizatorii dvs. locali la un cont mozaWeb pentru a vedea același conținut pe toate calculatoarele.

Harta ecranului

MozaBook oferă soluții pentru educația digită, reușește să aducă la un numitor comun interesele și nevoile profesorilor și ale elevilor. Pe de o parte, elevii au acces la educația digitală și metode de predare moderne, iar pe de alta profesorii reușesc să obțină o implicare tot mai mare la ore din partea elevilor.

Educația digitală nu înseamnă numai tehnologii moderne, ci tot procesul de formare a unui model de predare – învățare – de la instalarea fizică a unui dispozitiv și oferirea unor resurse educaționale (gratuite sau contracost) până la specializarea profesorilor în utilizarea acestora.

Azi, învățământul este într-o continuă schimbare. Învățarea se face cu ajutorul instrumentelor digitale pentru educație. Copiii sunt din ce în ce mai ancorați în viitor, în lumea digitală, iar profesorii trebuie să țină pasul cu ei. Și au reușit.

În viitor se vor extinde aplicaţiile în aşa fel încât impozitul pe venitul global, prin procedurile avantajoase, care lipsesc acum, să nu ridice probleme de evaluare, de postcalcul şi mai ales de plată.

Un rol special revine acum orientării spre concepţia conform căreia aplicaţiile informatice nu reproduc întocmai procedurile lucrului manual. Definirea de aplicaţii în care nu mai apare imprimanta şi deci lipsesc documentele imprimate, eliminându-se fluxurile de documente având ca purtător tehnic de informaţie hârtia, schimbă mult viziunea noastră asupra informaticii aplicate în economie.

DREPTURILE COPILULUI

OPREA ADRIANA

Copiii se nasc din iubire, ei dând sens vieţii prin candoarea şi inocenţa lor. Dintr-un mediu al realităţii în care e suficient să doreşti şi să ceri, copilul intră într-o lume în care trebuie să te supui unor legi şi regulamente pentru a descoperi, a cunoaşte, a stăpâni.

Drepturile copilului pot fi grupate în trei categorii:

1. Dreptul de protecţie, care se referă la protecţia împotriva oricărei forme de abuz fizic sau emoţional, precum şi oricărei forme de exploatare;
2. Dreptul de dezvoltare, se referă la disponibilitatea şi accesul la toate tipurile de servicii de bază, precum educaţia şi serviciile medicale;
3. Dreptul de participare, se referă la dreptul copilului de a fi implicat în deciziile care îl privesc.

Drepturile şi responsabilităţile copiilor sunt:

- dreptul să fie ascultaţi…şi au responsabilitatea să îi asculte pe ceilalţi (sensul de a fi auzit, de a-şi face cunoscute gândurile, sentimentele, părerile, opiniile, nu cu sens de obedienţă)
- dreptul la îngrijirea medicală corespunzătoare… şi au responsabilitatea să aibă grijă de ei înşişi
- dreptul la o bună educaţie…şi au responsabilitatea să înveţe şi să-şi respecte educatorii (învăţătorii, profesorii, toţi cei care îi educă)
- dreptul să fie iubiţi şi protejaţi de rău …şi au responsabilitatea să arate iubire şi respect, la rândul lor
- dreptul la îngrijire specială pentru nevoi speciale…şi au responsabilitatea faţă de ei înşişi de a-şi dezvolta potenţialul cât de bine pot
- dreptul la o casă sigură şi confortabilă…şi au responsabilitatea să participe la păstrarea curăţeniei şi îngrijirii ei
- dreptul să greşească…şi au responsabilitatea să înveţe din greşelile făcute
- dreptul să fie hrăniţi adecvat …şi au responsabilitatea să nu risipească hrana fără rost
- dreptul de a fi protejaţi împotriva oricărei forme de intimidare verbal sau fizică, împotriva oricărui abuz sau forme de exploatare dar şi reponsabilitatea de a nu intimida, abuza sau teroriza pe ceilalţi.

Un rol important în protejarea copiilor împotriva violenţei în protecţia şi promovarea drepturilor copiilor îl au : familia, şcoala, comunităţile şi autorităţile publice locale, statul.

a) Rolul părinţilor este unul foarte mare aceştia avînd responsabilitatea de a educa îndruma, şi a sfătui. Ei trebuie să-i poartă oferi copilului îngrijire, să-i garanteze siguranţă, stimulare dar şi îndrumare şi reguli. Legea 272/2004 republicată, subliniază importanţa rolului tatălui în creşterea şi educaţia copilului, precizând că ambii părinţi sunt responsabili pentru creşterea copiilor lor. Tatăl trebuie să joace un rol activ în viaţa copilului, să comunice, să se joace, să se implice în activităţile commune. Un copil crescut şi educat cu dragoste şi responsabilitate de ambii părinţi, chiar şi atunci când aceştia nu locuiesc împreună au şanse mai mari de integrare şi reuşită socială.

b) Şcoala are un rol deosebit de important şi constă în prevenirea acestui fenomen prin luarea următoarelor măsuri:

- stabilirea unor legături strânse între şcoală şi familie;

- înfiinţarea unui centru de consultanţă cu părinţii şi copii unde să se poată depista, mediatiza şi dezbate acte de violenţă şcolară;
- asigurarea de personal didactic calificat şi suficient numeric;
- valorificarea temelor relevante pentru problematica violenţei, care se regăsesc în curriculum;
- derularea unor programe şi activităţi extraşcolare pe tema combaterii violenţei şcolare(săptămâna anti-violenţă, jocuri, concursuri expoziţii tematice, întâlniri cu specialist care să prezinte într-un mod interactiv teme legate de violenţa şcolară).
- asigurarea unui serviciu de pază permanent;

c) Rolul comunităţii şi al autorităţilor publice locale Aceştia intervin în subsidiar asigurând asistenţă şi sprijin pentru părinţi prin trei categorii de “actori” care vin în contact cu copilul şi familia sa: membrii comunităţii în general, profesioniştii din diferite grupuri profesionale şi instituţiile pe care le reprezintă specialiştii din serviciile autorităţilor publice locale.

d) Statul asigură protecţie copilului şi garantează respectarea drepturilor sale, prin activitatea specifică realizată de instituţiile lui şi de autorităţile publice cu atribuţii în acest domeniu.

Dascălul şi părintele trebuie să ajute copilul să conştientizeze consecinţele actelor sale şi faptul că trebuie să –şi asume responsabilitatea pentru ele.

Bibliografie:

1. Vraşmaş, E.A.,(2002) Consilierea şi educaţia părinţilor, Bucureşti: Editura Aramis.
2. Băran – Pescaru, A., (2004) Parteneriat în educaţie, Bucureşti: Editura Aramis Print.

Provocările activităților desfășurate online la nivel preșcolar

Prof. învățământ preșcolar Ionescu Alina-Maria
Director Grădinița nr. 231, Sector 3, București

Procesul dezvoltării umane reprezintă un proces extrem de complex, este influențat de factori genetici, de factori de mediu și de educație, întreaga evoluție realizându-se prin parcurgerea unor etape. Deși foarte multe aspecte ale dezvoltării au la bază moștenirea biologică, nu trebuie să neglijăm influențele familiei, ale mediului înconjurător, influențele sociale și culturale asupra întregului proces de dezvoltare umană. Cercetătorii (P.B. Baltes (1987) și colaboratorii săi, Baltes și Smith (2004), Baltes, Lindenberger și Staudinger (1998), Staudinger și Bluck (2001), au considerat că există șapte principii ce guvernează dezvoltarea umană pe întreaga perioadă a vieții. Unul dintre aceste principii este acela conform căruia **dezvoltarea este influențată de contextul social și cultural.** Calitatea factorilor ereditari și de mediu influențează evoluția umană pe parcursul tuturor perioadelor de vârstă.

Dezvoltarea copiilor este într-o strânsă legătură cu mediul familial, mediul școlar, mediul social și cultural, toți acești factori constituind contexte ale dezvoltării. Cercetările în domeniul dezvoltării copilului pornesc de la diferite perspective teoretice, perspective ce au rolul de a orienta dezvoltarea copiilor și factorii importanți care generează aceste schimbări în comportamentul copiilor. Deși factorii biologici au o importanță semnificativă în dezvoltarea umană, psihologia comportamentală susține ideea conform căreia ”schimbările de comportament care apar pe măsură ce copiii cresc sunt învățate” (R. Harwood, 2010, pag. 53).Psihologul Lev Vîgotski susține ideea că dezvoltarea individului este un produs al culturii sale, apare în contexte sociale, culturale și istorice. Copiii învață în urma interacțiunilor cu alte persoane, prin rezolvarea problemelor în diferite contexte ale societății și culturii în care trăiește.

Demersurile de realizare a activităților educative în mediul online constituie o provocare pentru toate cadrele didactice, cu atât mai mult pentru acele persoane care nu posedă competențele specifice instruirii asistate de calculator. Un al factor foarte important în desfășurarea activităților online îl reprezintă infrastructura și accesul la tehnologie, atât pentru cadrele didacttice dar mai ales pentru copii/ elevi. Posibilitatea desfășurărilor activităților online în perioada de suspendare a cursurilor a facilitat menținerea legăturii preșcolarilor cu cadrele didactice, cu colegii și cu procesul instructiv-educativ.

Utilizarea instrumentelor și resurselor digitale nu a constituit o premieră pentru majoritatea cadrelor didactice, însă utilizarea exclusivă a comunicării la distanță este dificil de realizat la nivel preșcolar. Un prim impediment este acela că, având vârste foarte mici, preșcolarii au în permanență nevoie de prezența unui adult pentru a putea participa la activități educaționale online. Alt factor important ce trebuie avut în vedere atunci când desfășurăm activități online cu preșcolarii este timpul pe care aceștia sunt nevoiți să îl petreacă în fața unui calculator/ lapetop/ tabletă/ telefon. De asemenea, foarte importantă este selectarea conținuturilor și a tipurilor de activități ce se pot desfășura online cu preșcolarii.

Din experiențele avute la nivelul grădiniței noastre am observat o serie de disfuncții în ceea ce privește activitățile de suport pentru învățare, comunicarea cu preșcolarii și mai ales a acestora cu cadrul didactic sau cu colegii, relaționarea interpersonală. Sprijinul pe care profesorii din învățământul preșcolar îl ofereau în mod obișnuit în cadrul activităților și interacțiunilor cu preșcolarii este mult mai greu de oferit prin intermediul tehnologiei, deoarece

interacțiunea personalizată cu copiii nu este directă. Au fost chiar situații în care anumiți preșcolari au refuzat să participe la activitățile online, motivând că le lipsește interacțiunea față în față cu cadrul didactic și cu colegii.

Deși platformele educaționale online permit comunicarea cadru didactic- copil și mențin o continuitate a desfășurării procesului instructiv-educativ în situații deosebite, la niveul preșcolarilor folosirea exclusivă a acestora nu conduc la o învățare eficientă și influențează dezvoltarea socio-emoțională a copiilor.

Bibliografie.

1. Harwood, R., Miller, Scott A., Vasta, R. (2010). *Psihologia copilului*. Iași: Editura Polirom
2. Osterrieth, P. (1973). *Copilul şi familia.* București: Editura Didactică şi Pedagogică
3. Pânișoara, G. (2011). *Psihologia copilului modern.* Iași: Editura Polirom
4. Stan, L. (2016). *Dezvoltarea copilului şi educația timpurie.* Iași : Editura Polirom
5. Verza, E. , Verza F.E.(2017). *Psihologia copilului.* București : Editura Trei

IMPLICAREA PĂRINȚILOR ÎN VIAȚA ȘCOLII CONDIȚIE A SUCCESULUI ȘCOLAR AL ELEVULUI FUNDAMENTE TEORETICE și PRACTICE ALE PARTENERIATULUI școală FAMILIE

Merlau Diana Mihaela
Scoala Gimnaziala Nr. 46, Bucuresti

De ce este necesar ca școala și familia să colaboreze

Implicarea părinților în viața școlii reprezintă o parte importantă pentru calitatea educației, pentru un mediu sigur de învățare și de achiziții ale elevilor. Are beneficii majore în ceea ce privește comportarea copilului la școală și la rezultatele sale școlare. Implicarea părinților în educația școlară este cea de acasă: pornind de la disciplina, la oferirea unui mediu familial stabil, la transmiterea valorii educației.

Educația de acasă nu trebuie separată de cea școlară. Este benefic pentru copil ca părinții să cunoască ce se întâmpla la școală și ca profesorii să cunoască situația familială. Implicarea părinților în educația școlară a copilului înseamnă și sprijinul dat în realizarea sarcinilor școlare; oferirea de materiale alternative pentru a-i face munca de înțelegere, memorare și învățare mai simplă. Trebuie purtate discuții despre școală cu copilul, interesul pentru activitățile școlare, materii, colegii de clasă.

În ceea ce privește colaborarea dintre părinți și profesori, sunt recomandate activități prin care părinții și profesorii să se cunoască și să colaboreze împreună spre binele copiilor.

Prin implicarea părinților în viața școlii se observă o îmbunătățire a frecvenței elevilor la școală, abilitați sociale mai bune, adaptarea mai bună la mediul școlar, un sentiment mai accentuat al competenței personale și eficienței în învățare, implicare mai mare în activități școlare, o importanță mai ridicată pentru educație.

Aspecte legislative ale implicării părinților în educația copiilor

ROFUIP

Art.45. (1) Părinții/tutorii legali au dreptul și obligația de a colabora cu unitatea de învățământ, în vederea realizării obiectivelor educaționale.

(2) Părinții/tutorii legali au obligația ca, cel puțin o data pe lună, să ia legătura cu învățătorul/ dirigintele pentru a cunoaște evoluția copilului lor.

(3) Părintele, tutorele legal instituit sau susținătorul legal sunt obligați, conform legii, să asigure frecvența școlară a elevului în învățământul obligatoriu.

ROFUIP

Art.84 (5) Personalul din învățământ trebuie să dovedească respect și considerație în relațiile cu elevii, părinții/reprezentanții legali ai acestora.

(6) Personalului din învățământ îi este interzis să desfășoare acțiuni de natura să afecteze imaginea publică a elevului, viața intimă, privată și familială a acestuia.

(7) Personalului din învățământ îi este interzisă aplicarea de pedepse corporale, precum și agresarea verbală sau fizică a elevilor și/sau a colegilor.

Operaționalizarea mai clară a conceptelor de implicare și de participare a părinților (Feuerstein, 2000 și Desforges, 2003, apud Smith et al., 2007) permite diferențierea următoarelor aspecte:

- două tipuri de implicare a părinților și anume: spontană, care pornește de jos în sus, fata de cea planificată, de sus în jos. Cea din urmă se referă la intervenții sau programe construite cu scopul de a rezolva problema insuficientei participări sau absenței părinților;

- implicarea acasă - spre exemplu, o discuție acasă despre activitățile de la școală și implicarea la școală, de exemplu, participarea părinților în activitățile școlii sau aspecte de organizare a activității școlare: comunicarea cu școala, relația școală - părinți (Smith et al., 2007; Lambert 1985 apud Ho et al., 2011; Dor, 2013).

Încrederea este vitală pentru colaborare și reprezintă un factor important pentru îmbunătățirea rezultatelor școlare. Încrederea între părinți și profesori poate fi abordată teoretic la diferite niveluri: individual, instituțional sau social.

Parteneriatul școală - familie - comunitate reprezintă o problemă de actualitate identificată în diferite documente educaționale, atât în plan național, cât și internațional și de numeroase cercetări în domeniul educației. În țara noastră, Legea educației naționale nr.1\2011 arată că părinții sunt parteneri principali și beneficiari ai procesului de învățământ. Articolul 80 prevede că toate deciziile majore din învățământul preuniversitar să fie luate prin consultarea structurilor asociative reprezentative ale părinților. Legea Educației Naționale dă dreptul părinților să participe activ la conducerea unităților de învățământ, prin prezența în consiliul de administrație al școlii – a doi sau trei reprezentanți ai părinților, în funcție de mărimea școlii (Articolul 96). Părinții sunt implicați în realizarea ofertei educaționale la nivelu1 unității de învățământ, prin implicarea în organizarea programelor școală *după școală,* dar și la stabilirea curriculumului la decizia școlii.

Avantajele pentru părinți, profesori și comunitate sunt relatate și în literatura de specialitate (Epstein, 2009) evidențiind importanta implicării părinților în viața școlii, având un rol deosebit în educația și dezvoltarea elevilor.

Implicarea părinților în viața propriilor copii are ca efect semnificativ o mai bună îndeplinire a cerințelor școlare, iar școala se dezvoltă. Pe plan școlar, se observă efecte directe asupra reducerii abandonului școlar, câștigul copiilor fiind de departe benefic. Acest lucru conduce la obținerea unor rezultate mai bune la școală și de asemenea, la înregistrarea unei rate de promovabilitate ridicată. De aici rezultă și șansa elevilor de a finaliza studiile într-un timp real și posibilitatea de acces la învățământul post-secundar, ca urmare a motivației pentru învățare și de valorizare a acestora.

Planul de intervenţie personalizat

Prof. Cercel Ana Maria
Liceul Tehnologic Dimitrie Leonida Petroşani

Planul de intervenţie personalizat (PIP), este o componentă a Planului de Servicii Personalizat. Acest plan este este un instrument de planificare şi coordonare a serviciilor individuale, care vizează asigurarea continuităţii, complementarităţii şi a calităţii serviciilor ca răspuns la cerinţele multiple şi complexe ale copilului cu CES. PSP include: informaţii biografice, data şi numărul dosarului, responsabilul de caz şi membrii echipei, tipuri de servicii (educaţionale, sociale, medicale, psihologice, psiho-terapeutice şi alte forme de recuperare), competenţele, preferinţele şi dificultăţile copilului, ca şi scopurile şi obiectivele învăţării. Responsabilul de caz este ales din cadrul echipei multidisciplinare, în funcţie de dificultatea dominantă a copilului. Această persoană trebuie să supervizeze planul şi să urmărească îndeplinirea lui. Demersul de elaborare a PSP, într-o echipă multidisciplinară, presupune parcurgerea următoarelor etape:

a. informarea ca urmare a solicitării de servicii;
b. evaluarea globală a capacităţilor, dificultăţilor şi a cerinţelor speciale ale copilului;
c. elaborarea PSP în cadrul echipei pluridisciplinare;
d. coordonarea şi monitorizarea planului de servicii;
e. operaţionalizarea şi actualizarea planului de servicii prin intermediul unor planuri de intervenţie personalizate (PIP)

Planul de intervenţie personalizat (PIP) este o componentă a PSP, reprezentând un instrument de planificare şi de coordonare. Acesta este un instrument de lucru permanent în direcţia realizării obiectivelor propuse în PSP pentru copilul respectiv, pe fiecare domeniu de intervenţie şi se elaborează de către specialiştii din domeniul educaţiei.
PSP serveşte ca orientare pentru fiecare PIP. Acesta din urma detaliază modalităţile de intervenţie pe domenii. Cele două instrumente sunt complementare.
Procesul de elaborare a PIP implică mai multe etape:

- ✓ evaluarea/expertiza iniţială complexă în vederea stabilirii cu exactitate a competenţelor şi dificultăţilor de dezvoltare şi învăţare ale copilului;
- ✓ analiza aprofundată a situaţiei şi stabilirea necesităţilor prioritare ale copilului;
- ✓ întocmirea PIP;
- ✓ punerea în aplicare a PIP;
- ✓ evaluarea efectelor PIP şi revizuirea sa pe baza datelor furnizate de evaluare.

PIP trebuie să specifice:

- ➢ persoanele implicate în realizarea planului;
- ➢ obiectivele pe termen mediu şi scurt (în termeni comportamentali) care trebuie atinse;
- ➢ mijloacele şi resursele necesare atingerii obiectivelor propuse;
- ➢ durata intervenţiilor
- ➢ criteriile minimale de apreciere a progreselor copilului;
- ➢ modalităţile şi instrumentele de evaluare;
- ➢ revizuirea PIP în echipă, în vederea adaptării lui permanente la cerinţele globale ale copilului

PLAN DE INTERVENŢIE PERSONALIZAT

Disciplina: INFORMATICĂ

1. **INFORMAŢII DE IDENTIFICARE**

   Data realizării P.I.P.: An şcolar 2019 - 2020

   Şcoala integratoare: Colegiul Tehnic Dimitrie Leonida Petroşani

   Clasa integratoare: a IX-a

   Numele elevului: A.H.

   Data naşterii: 10.08.xxxx

   Domiciliul: str…….., nr……, localitate……,

   Psihodiagnostic: Intelect de limită QI=74, tulburare hiperkinetică cu deficit atenţional

2. **COMPONENŢA ECHIPEI DE INTERVENŢIE:**

   Profesor: C.A.M.

   Profesor itinerant:

   Psiholog: M.F.

   Logoped:

   Medic:

   Asistent social:

3. **STAREA ACTUAL:**

   ✓ din punct de vedere medical: astigmatism hipermetropic compus, strabism convergent alternant

   ✓ din punct de vedere psihopedagogic: intelect de limită QI=74, tulburare hiperkinetică cu deficit atenţional

4. **STRATEGIA DE INTERVENŢIE:**

PLANIFICAREA ACTIVITATII	
OBIECTIVE OPERATIONALE	METODE, MATERIAL DIDACTIC
O.1. – să identifice o parte din componentele calculatorului O.2. – să facă diferenţa între un fişier şi un director O.3. - să redacteze un text simplu folosind un editor de texte O.4. - să introducă imagini şi tabele in text O.5. – să deschidă o pagină de internet O.6. – să trimită un e-mail	- fişe de lucru - manualul, videoproiectorul - exerciţii de confirmare a răspunsului corect (de ex. bifează, încercuieşte, desenează etc.); - exercitii de copiere a textului de pe fişa de lucru în editorul de texte; - exerciţii de repetare după model (deschiderea unei pagini de internet, căutarea unor informaţii pe internet); - exerciţii de dialog (întrebări simple cu răspuns scurt); - descrieri simple, cu suport vizual, verbal (întrebări, cuvinte de sprijin) şi imagine;

Fişa de evaluare a realizării obiectivelor				
Obiective operationale	Rezultatul examinării de preînvăţare	Nivel de realizare	Data partiale	Data final
O.1. – să identifice o parte din componentele calculatorului	-identifică componentele calculatorului	Realizat 100 %		15oct.
O.2. – să facă diferenţa între un fişier şi un director	-nu înţelege noţiunea de fişier şi cea de director, amestecându-le	Parţial 60 %	-	3 dec.
O.3. - să redacteze un text simplu folosind un editor de texte	-reproduce pe ecranul calculatorului texte scurte copiate de pe fişa de lucru	Realizat 100 %	1 nov.	-
O.4. - să introducă imagini şi tabele in text	-introduce imagini dar nu poate insera tabele	Parţial 60 %	15 oct., 15 nov.	_
O.5. – să deschidă o pagină de internet	-deschide pagini de internet şi reuşeşte să navigheze fără a se panica	realizat	-	25 apr.
O.6. – să trimită un e-mail	-trimite un e-mail simplu, fără ataşamente	Parţial 60%	-	3o mai.

5. CONCLUZII, OBSERVAŢII, RECOMANDĂRI

Evaluarea rezultatelor obtinute ca urmare a aplicării acestui plan de intervenţie personalizat a demonstrat că eleva a reuşit în proporţie de 70% să dobândească competenţele necesare promovării disciplinei TIC. Dificultăţile întâmpinate în atingerea 100% a obiectivelor propuse îşi au originea, în cea mai mare parte, în dificultatea de a înţelege anumite cuvinte. Vocabularul elevei este foarte sărăcăcios, acest lucru făcând imposibilă înţelegerea anumitor cuvinte sau definiţii. Atunci când este nevoie de raţionalizare în realizarea unei sarcini de lucru, eleva dă dovadă de incapacitate în îndeplinirea sarcinilor respective.

În concluzie, deşi se recomandă promovarea disciplinei TIC, este necesară reluarea unor anumite activităţi care să ducă la realizarea obiectivelor propuse şi se recomandă, pe viitor, ca subiectul să fie stimulat pozitiv pentru dezvoltarea motivaţiei intrinseci privind activitatea de învăţare precum şi includerea în cât mai multe activităţi de lucru în colectivul de elevi din care face parte subiectul.

BIBLIOGRAFIE

1. http://profesoriitineranti.files.wordpress.com/2013/04/repere-teoretice-si-practice-utile-profesorului-de-sprijin.pdf
2. Standard de pregătire profesională – Lucrător în electronică, Nivel 1 de calificare
3. www.gogle.ro

Metodica predării noţiunii de derivată

Prof. Ecaterina Chiţanu

Derivata este unul din conceptele fundamentale ale analizei matematice şi ale întregii ştiinţe. De aceea lecţiile trebuie pregătite riguros, în cele mai bune condiţii de accesibilitate pentru elevi.

În prima lecţie a capitolului „Funcţii derivabile” se discută despre principalele probleme care conduc natural la conceptul de derivată a unei funcţii: viteza instantanee a unui mobil, care oferă o interpretare fizică şi tangenta la o curbă, care prezintă o interpretare geometrică. Se pot adăuga şi alte exemple cum ar fi acceleraţia unui mobil sau viteza reacţiei chimice considerate la un moment t_0.

În probleme se studiază limita raportului între variaţia (creşterea) funcţiei şi variaţia (creşterea) argumentului, adică viteza de variaţie a unor funcţii ce modelează mărimi fizice, chimice, etc. Exemplele prezentate aduc argumente în favoarea necesităţii studiului limitelor de forma $\lim\limits_{x\to x_0}\frac{f(x)-f(x_0)}{x-x_0}$. Varietatea şi diversitatea exemplelor justifică studiul fenomenului matematic de derivabilitate.

După exemplele pregătitoare se introduc conceptele de derivată şi derivabilitate. Reamintim condiţiile în care este introdusă noţiunea de derivată: se consideră o funcţie reală $f: D \subset \mathbb{R} \to \mathbb{R}$, un punct $x_0 \in D$ (deci este definit numărul $f(x_0)$) care este şi punct de acumulare pentru D.

Elevii trebuie lămuriţi că:

– derivabilitatea unei funcţii într-un punct nu este echivalentă cu existenţa derivatei în acel punct (ci cu existenţa derivatei finite);

– problema derivatei sau derivabilităţii unei funcţii se pune doar în puncte din domeniul de definiţie al funcţiei care sunt şi puncte de acumulare pentru acesta;

– derivata unei funcţii într-un punct este un element din $\overline{\mathbb{R}}$, deci este finită sau infinită;

– derivabilitatea este o proprietate locală (ca şi existenţa limitelor sau continuitatea); în studiul derivabilităţii unei funcţii într-un punct intervin doar valorile funcţiei într-o vecinătate a punctului;

– derivata fiind o limită (de un tip special), se poate pune în practică teoria limitelor laterale, considerându-se derivatele laterale $f_s^{'}(x_0)$ şi $f_d^{'}(x_0)$.

Când se studiază teorema de continuitate a unei funcţii derivabile pot fi reliefate unele situaţii mai deosebite, însoţite de exemple cât mai simple:

– o funcţie poate fi continuă într-un punct fără a fi derivabilă în acel punct (de exemplu, funcţia $f: \mathbb{R} \to \mathbb{R}, f(x) = |x|$ este continuă dar nu şi derivabilă în punctul $x_0 = 0$); deci, condiţia de continuitate într-un punct este o condiţie necesară pentru derivabilitatea în acel punct;

– o funcţie poate fi continuă şi poate avea derivate laterale egale într-un punct, fără a fi derivabilă în acel punct (de exemplu, funcţia $f: \mathbb{R} \to \mathbb{R}, f(x) = \sqrt[3]{x}$ în punctul $x_0 = 0$);

– teorema produce un criteriu pentru nederivabilitate: dacă o funcţie nu este continuă într-un punct atunci nu poate fi derivabilă în acel punct).

După ce am prezentat ce înseamnă că o funcţie este derivabilă pe o mulţime $D' \subset D$, urmează momentul important, cel al construirii unei noi funcţii, notată f' şi numită derivata funcţiei f. În general, se subînţelege că în punctele din $D \setminus D'$ funcţia nu este derivabilă.

Profesorul trebuie să atragă atenţia asupra următoarelor aspecte: f' este o nouă funcţie, ce depinde de funcţia iniţială f, de aceea şi incluziunea $D' \subset D$, şi evitarea confuziei între cele trei concepte (derivata în punct, derivabilitatea în punct şi funcţia derivată).

Urmează partea importantă, aceea de fixare a interpretării geometrice a derivatei, inclusiv determinarea punctelor de întoarcere şi a celor unghiulare. Este posibil să se anticipeze faptul că derivatele pot fi folosite pentru a descrie proprietăţi geometrice ale graficelor funcţiilor.

Ca tipuri de probleme aplicative a noţiunilor teoretice, se pot propune exerciţii în care:

- se verifică dacă se poate pune problema derivabilităţii în anumite puncte;
- se calculează cu ajutorul definiţiei a derivatei în puncte specificate;
- se dau exemple de funcţii care au derivată dar nu sunt derivabile în anumite puncte;
  - se calculează derivatele laterale;
  - se determină puncte situate pe graficul unei funcţii în care tangenta la grafic îndeplineşte anumite condiţii: o anumită poziţie, trece prin anumite puncte, etc.;
- se determină puncte unghiulare sau de întoarcere al unui grafic.

O altă etapă esenţială este cea în care se determină derivatele funcţiilor elementare, a funcţiilor compuse, a funcţiilor inverse precum şi a regulilor de derivare şi învăţarea activă a acestora de către elevi.

Tot aici trebuie subliniat rezultatul fundamental conform căruia orice funcţie elementară este derivabilă pe orice interval deschis conţinut în domeniul ei maxim de definiţie. Este pertinentă observaţia că funcţiile „cu acoladă” nu sunt în general elementare şi numai restricţii ale lor la anumite intervale deschise sunt elementare.

La aceste lecţii se impune un număr mare de exerciţii de utilizare a formulelor derivatelor funcţiilor elementare şi a regulilor de calcul cu derivate pentru ca elevii să le înveţe conştient, activ şi să le stăpânească.

Mulţi elevi întâmpină dificultăţi la derivarea funcţiilor compuse. De aceea este absolut necesar să se clarifice întâi descompunerea funcţiilor compuse în funcţii elementare şi apoi să se treacă la formula de derivare a funcţiilor compuse.

Doar după ce aceste cunoştinţe au fost însuşite de către elevi se pot considera exemple care să utilizeze ingenios noţiunea de derivată şi în funcţie de nivelul clasei profesorul stabileşte gradul de dificultate şi de complexitate al exerciţiilor propuse.

Pentru corelarea cu alte discipline este benefic să urmeze o lecţie interdisciplinară în care să se evidenţieze aplicaţiile directe ale derivatelor. În rezolvarea problemelor de fizică, chimie, economie etc. elevii au ocazia să aplice noţiunea de derivată, ea exprimând o viteză de variaţie a unor mărimi.

RESURSE EDUCAȚIONALE DESCHISE

Prof.înv.primar Iftime Magdalena

Dinamica schimbărilor ce au loc în lume constituie o provocare pentru toţi actorii sistemului educaţional. Abordarea educaţiei din perspectiva celui ce învaţă şi desfăşurarea procesului de învăţământ din perspectiva pedagogiei axate pe competenţe sunt doar câteva dintre noile imperative. Toate aceste realităţi solicită o redimensionare a procesului şi a resurselor educaţionale, dar şi a finalităţilor. Sistemele de formare trebuie să contribuie la satisfacerea necesităţii din ce în ce mai stringente de actualizare continuă a cunoştinţelor şi a competenţelor în condiţiile unei pieţe internaţionale a forţei de muncă din ce în ce mai extinse, urmărind, totodată, o mai mare eficienţă şi echitate.

În acest context, se înscrie şi utilizarea pe larg, inclusiv în sistemul educaţional, a tehnologiilor şi a resurselor informaţionale, dar şi facilitarea, prin intermediul acestora, a accesului şi a schimbului de informaţii. Resursele electronice, conţinuturile online şi spaţiile educaţionale virtuale oferă cele mai noi, cele mai diverse informaţii şi oportunităţi de educaţie continuă. În ultimii ani, aspectele ce se referă nemijlocit la datele deschise/ resursele educaţionale deschise sunt abordate pe larg de comunitatea educaţională internaţională.

David Wiley, unul dintre promotorii acestor idei, accentuează necesitatea educaţiei deschise, care include şi o pedagogie deschisă cu anumite componente-cheie, inclusiv resurse educaţionale deschise (RED)/Open Educational Resources.

Resursele educaţionale deschise, conform Wikipedia, se referă la accesul nestingherit la materiale cu caracter instructiv, facilitat de tehnologiile informaţiei şi comunicaţiilor, pentru consultare, utilizare şi adaptare de către utilizatori în scopuri necomerciale. Termenul a fost adoptat la Forumul UNESCO de la Paris (2002), în cadrul căruia s-a analizat impactul proiectelor Open Courseware asupra învaţământului superior. În baza aceleiaşi surse, menţionăm că RED includ: a) materiale pentru predare-învăţare: proiecte deschise (open courseware şi open content), cursuri *free*, directoare de obiecte de învăţare (learning objects), jurnale educaţionale; b) software open source – pentru dezvoltare, utilizare, reutilizare, căutare, organizare şi acces la resurse; medii virtuale de învăţare (LMS – Learning Management Systems), comunităţi de învăţare; c) licenţe de proprietate intelectuală care promovează publicarea deschisă a materialelor, principii de design şi bune practici, localizarea conţinutului.

Deci, pe lângă materialele propriu-zise, conceptul de *resurse educaţionale deschise* poate cuprinde şi instrumente specializate precum software-ul necesar dezvoltării, folosirii şi livrării materialelor educaţionale, inclusiv cel destinat căutării şi organizării conţinutului, precum şi comunităţile virtuale de învăţare şi instruire. Conform *Ghidului de bune practici "Resurse educaţionale deschise"* (România, 2013), RED constituie primul „bun comun" (adică acel „commons" pe care licenţele Creative Commons îl doresc a se dezvolta), la care profesorii, elevii, studenţii şi sfera academică ar trebui să aibă acces. Beneficiile vor fi importante pentru toţi: elevi – sursa primară a conţinutului digital, cadre didactice, instituţia de învăţământ, reprezentanţi ai altor sectoare

Resursele Educaționale Deschise (RED) reprezintă un schimb de informații practice între cadrele didactice sau între elevi, puse la dispoziție, cel mai uzual, prin intermediul unei platforme online. Scopul distribuirii acestor date este acela de a oferi un suport util în procesele de predare – învățare, pentru a asigura, în cele din urmă, o practică sau o redare

și procesare optimă a informațiilor, conform curriculumului, în funcție de nevoile sau competențele profesorilor sau ale elevilor.

Resursele educaționale deschise provoacă o schimbare majoră în educație. Cu ajutorul acestui tip de resurse trecem la un sistem de învățare în care vârsta, locul de pe glob și posibilitățile financiare nu mai sunt relevante pentru a avea acces la materiale educaționale, fie ele cursuri, manuale, exerciții, teste sau jocuri educative. Mai mult, avem acces la mai mulți profesori, la mai multe forme de învățământ și putem contribui efectiv la perfecționarea resurselor de învățare datorită modului liber în care sunt licențiate resursele educaționale. Și asta nu doar exclusiv în mediul digital sau neapărat având acces la Internet. **Resursele educaționale deschise** sunt materiale pentru învățare, predare, cercetare sau alte scopuri educaționale pe care le poți folosi, adapta și redistribui liber, fără constrângeri – sau cu foarte puține restricții – legate de drepturile de autor. Materialele pot fi cursuri, planuri de lecții, prezentări, cărți, manuale, teme pentru acasă, chestionare, activități în clasă sau în laborator, jocuri, simulări, teste, resurse audio sau video și multe altele puse la dispoziție în format digital sau pe un suport fizic și la care ai acces liber.

Digitalizarea resurselor educaţionale este inevitabilă, aceasta prezentând oportunitatea de a forma un context bogat de identificare a resurselor, precum şi un start solid pentru cei care doresc să le îmbogăţească. De ce resursele ar trebui să fie şi deschise, nu doar digitale? Întrucât avantajele utilizării RED, cu precădere în învăţământul public, sunt mai mari decât costurile asociate riscurilor potenţiale. Concluzia cea mai importantă ţine de accesul la educaţia de calitate pentru un număr mai mare de persoane. Este avantajul cel mai vizibil, care vizează gratuitatea accesului. Unul dintre principiile de bază ale educaţiei este echitatea: dorim ca oricine, indiferent de clasa socială, să aibă acces la educaţia de calitate

REFERINŢE BIBLIOGRAFICE:

http://www.unesco.org/new/en/communication-and-information/resources
http://www.acces-deschis.ro/ro/oer
http://openeducationalresources.pbworks.com

.

ACTIVITATE DIDACTICĂ CU TITLUL
„ ISTORIA SCRISULUI. ARTA MINIATURII”

Prof. Domilescu Ionela Mihaela
Prof. Mihan Chivuța
Liceul Tehnologic „Nicolae Stoica de Hațeg”

Obiectivele urmărite în activitatea desfăşurată au fost: formarea deprinderii de a lucra în echipă; îmbunătăţirea competenţelor lingvistice – familiarizarea / achiziţia unor neologisme; dezvoltarea abilităţilor de interpretare a actului literar –vizionarea unor filmuleţe/ imagini ce prezintă rezultatul muncii miniaturistului: cărţi, file de carte veche, legătura cărţilor, coperta. Realizarea unei dezbateri privind istoria şi evoluţia scrisului; prezentarea unor informaţii care se refera la evoluţia scrisului din cele mai vechi timpuri până azi; prezentarea unor documente vechi şi a unor cărţi vechi cu referire la modalitatea de realizare a scrisului, la aspectul foii pe care sunt scrise literele; prezentarea unor imagini cu cele mai frumoase biblioteci din lume. Realizarea unor dezbateri privind importanţa lecturii în formarea şi educarea aptitudinilor şi componentelor lingvistice şi creative; conştientizarea muncii de redactare / confecţionare a unui material (colajul pe temă dată).

Resurse materiale: laptop, cărţi, reviste / publicaţii, laborator AEL.Modalităţi de evaluare a activităţii: colajul, dialogul, chestionare, expoziţia. Rezultate înregistrate: Antrenarea unui număr cât mai mare de elevi în activităţi; Diseminarea bunelor practici în domeniul activităţilor extracurriculare; Elevii au conştientizat importanţa colaborării şi a muncii în echipă; Dobândirea gustului pentru lectură; Dezvoltarea dorinţei de a obţine informaţii suplimentare pe o temă dată (în acest caz, istoria / evoluţia scrisului, munca miniaturistului). Elevii au conştientizat faptul că şcoala le oferă informaţii variate, interesante şi cu utilitate practică – arta caligrafiei ca o definire a propriei identităţi: „Cum ne reprezintă scrisul”.

Puncte tari: Colaborarea eficientă şi realizarea activităţilor propuse; Munca în echipă; Crearea unui climat educaţional deschis şi stimulativ pentru relaţiile interpersonale; Dezvoltarea iniţiativei elevilor.

Puncte slabe: nu s-au înregistrat minusuri la desfăşurarea acestei activităţi. Ar fi de dorit ca şcoala să sprijine financiar astfel de activităţi în vederea procurării materialelor şi pentru a răsplăti rezultatele muncii elevilor.

Oportunităţi: Implicarea cadrelor didactice în dezvoltarea relaţiilor de parteneriat educaţional între diverse instituţii de învăţământ; Stimularea creativităţii elevilor, a limbajului, a capacităţii de a dialoga şi argumenta o idee, o părere personală

Ameninţări: Activităţile numeroase şi diversitatea materialelor utilizate, precum şi a sarcinilor îndeplinite, pot duce la suprasolicitarea sau pierderea atenţiei elevilor.

În prima parte a activităţii, elevii vizionează scurte materiale despre evoluţia scrisului, a hârtiei şi a tiparului. Sunt explicate în detaliu procedeele de prelucrare a suportului pentru scris, de extragere a culorilor necesare miniaturilor etc. Fiecare filmuleţ este însoţit de dezbateri / comentarii / observaţii referitoare la modul în care diversele evenimente istorice majore (cruciadele, bunăstarea individuală dar şi cea colectivă, importanţa influenţei pe care au avuto mănăstirile asupra scrisului şi a bibliotecii) au influenţat evoluţia scrisului şi a cărţii. Elevii vizionează o animaţie despre viaţa unui bibliotecar şi despre magia pe care o aduce fiecare carte în viaţa celor ce o descoperă.

În a doua parte a activităţii, elevii au avut de realizat – la alegere – o miniatură sau o plachetă pe care îşi vor scrie numele cu literele unor alfabete alternative (alfabetul egiptean, de exemplu). Elevilor le-au fost puse la dispoziţie imagini, modele, şabloane, cartoane.

ACTIVITATE DIDACTICĂ
RECAPITULARE COMPUNEREA NARATIVĂ

Prof. Zimbran Iohana
Liceul Tehnologic „ Nicolae Stoica de Hațeg”, Mehadia

Tip de activitate: Temă pentru acasă/ Clasa a VIII-a
Sarcina de lucru se va realiza: Individual

Activitatea propusă vizează dezvoltarea unor abilități care țin de următoarele Competențe-cheie:

1.Comunicarea în limba maternă:

- Căutarea, colectarea, procesarea de informații și receptarea de opinii, idei, sentimente într-o varietate de mesaje;

2. A învăța să înveți:

- competența-cheie este atinsă prin formularea de obiective și planuri simple de învățare în realizarea unor sarcini de lucru, în cazul nostru realizarea unei compuneri narative;
- Gestionarea timpului alocat învățării și monitorizarea progresului în realizarea unei sarcini de lucru;
- Aprecierea calităților personale, în vederea autocunoașterii.

3. Spirit de inițiativă și antreprenoriat:

- Manifestarea interesului pentru identificarea unor soluții noi în rezolvarea unor sarcini de învățare provocatoare;

4. Competența digitală:

- Utilizarea cu încredere și în mod critic a tehnologiei informației și comunicațiilor pentru realizarea compunerii narative.

5. Competenţe matematice şi competenţe de bază în ştiinţe şi tehnologii;

- Competențele matematice sunt evidențiate prin structura compunerii, a respectării celor trei părți: introducere, cuprins, încheiere, prin identificarea numărului de alineate sau prin respectarea anumitor cerințe de încadrare într-un anumit număr de cuvinte sau de rânduri.

6. Sensibilizare şi exprimare culturală;

- Prin intermediul creativității, prin intermediul imaginației, elevul își exprimă bucuria de a crea, folosindu-și toate resursele creative.

Activitatea are caracter transdisciplinar.

- **Rezultate așteptate ale învățării (competențe și/sau obiective):**
- Să utilizeze tehnici adecvate de redactare a unor compuneri;
- Să dezvolte capacități de comunicare expresivă, orală/scrisă, a propriilor observații, gânduri, stări sufletești;
- Să respecte cerințele în redactarea unor texte proprii.

“Norii de cuvinte” reprezintă, de fapt, un instrument de utilizat în analiza de conținut. Cititorul norului va identifica cuvintele frecvente dintr-un text și va putea afla, în mare, despre ce este vorba, înainte de a citi integral textul. Există câteva aplicații online cu care pot fi creați *“norii de cuvinte”*, printre care www.wordclouds.com.

Desfășurarea activității: Pentru a putea realiza sarcina de lucru, elevii vor avea la dispoziție câteva zile. Pentru pregătirea temei, aceștia pot accesa site-uri din surse externe pe care le vor specifica, pot valorifica informațiile obținute în perioada de pregătire a activității. Ei vor crea un text, respectând limita de cuvinte şi de timp indicate de către profesor Vor avea posibilitatea să fie creativi în momentul realizării *“norului de cuvinte”.* Acesta îl ajută pe cititor să „fotografieze” ușor conținutul textului. Prin copierea textului unui document într-un generator de “*nori de cuvinte”,* ei pot vedea rapid cuvintele care apar cel mai frecvent în respectivul text din document.

Prezentarea materialelor într-un mod atractiv stimulează interesul pentru o participare activă în vederea realizării sarcinilor, în special în cazul elevilor cu probleme de comunicare şi adaptare. Pe de altă parte limitele impuse de cuvinte şi timp, îi determină pe elevi să-şi dezvolte capacitatea de a sintetiza o informaţie, evitându-se situaţiile în care o intervenţie poate monopoliza întreaga activitate.

Sarcina de lucru pentru elevi

“Imaginaţia este primul pas în procesul creativ”

(Herbert Harris, *Cele 12 legi universale ale succesului*

Având în vedere activitatea desfășurată în această lecție online, cu titlul ” Explorează universul narațiunii!”, utilizând aplicația Wordclouds/www.wordclouds.com, alcătuiți un *“nor de cuvinte”*, folosind ca text-suport, compunerea ta.

Vei insera *“norul de cuvinte”* realizat, în pagina de lucru a clasei voastre, avizierul online “ Antrenează-te pentru examen!”.

Redactează o naraţiune de 150- 300 de cuvinte, în care să prezinți o întâmplare petrecută acasă sau la şcoală, în timpul unei activităţi de lectură.

În compunerea ta, trebuie:

- să relatezi o întâmplare, respectând succesiunea logică a faptelor; să precizezi două elemente ale contextului spaţio-temporal;
- să ai un conţinut adecvat cerinţei;
- să respecţi precizarea privind numărul de cuvinte.”
-

!!! Recomandări în redactarea compunerii:

- Pleacă de la întrebări de tipul: *Unde? Când? Cum? Cine? Ce? De ce? Cu ce scop?*

Notă!

- Cel mai reușit *“Nor de cuvinte”*, va fi premiat cu un 10.

Fii creativ!

Totul va fi bine!

LEARNING MANAGEMENT SYSTEMS (LMSs)

Zinveliu Ramona-Diana,
Colegiul Național „Petru Rareș” Beclean,
jud. Bistrița-Năsăud

1. Definition and features: Learning Management Systems (LMSs) are “web-based software platforms that provide an interactive online learning environment and automate the administration, organization, delivery and reporting of educational content and learner outcomes”.[52]

LMSs have become widespread because they provide a lot of features in one place useful for teachers and students. LMSs offer teachers the possibility to create and deliver educational content accessible 24/7, the chance to assess students and analyze their results, track their academic performance and tailor the instruction to suit individual learning styles. LMSs provide numerous collaboration and cooperation opportunities to enhance interaction between students, students and teachers, students and content, creating the perfect environment for active learning. and a sense of community where students can manifest their creativity, express their opinions, demonstrate mastery of concepts, and increase their academic performance.

There are 10 essential features of LMSs: creating content (easily accessible and stored on the platform), assessment (different templates available), gradebook (track students’ progress), learning outcomes (set goals to achieve), attendance (monitor), communication tools (chat, forum, blog, video conferencong tools), collaboration tools (section for teams/groups), gamification (making learning fun), mobile design (mobile device friendly interface), analytics and reporting (keeps all data stored). However, these features may vary from one software to another in name and form, but ultimately they all offer the same learning conditions.

2.Types of LMSs: There are numerous LMSs on the market today and vendors include them in one of two categories according to different criteria. There is no thorough research data in this respect, but here is a list of most common classifications found online: *Web-based LMS or Installed LMS software*: web-based LMSs are less expense and offer maintenance. The installed LMS has to be purchased and installed by learners and instructors without any maintenance, upgrades, or technical support, but can be personalized; *Saas/Cloud LMS or Hosted LMS*: Saas (Software-as-a-service) are software stored on the vendors’ servers and can be accessed online via cloud where information is stored. Cloud-based LMSs offer enhanced data security and improved accessibility. Hosted LMSs are less expensive because they have to be purchased only once. Usually, vendors take care of the initial installation and provide custom controlled security; *Open Source or Proprietary LMS: o*pen Source LMSs are free while proprietary LMSs require a license and annual subscription and maintenance fees; *Corporate LMS or Academic LMS:* Fundamentally they are both the same, but they cater to the needs of different users: corporations and universities/schools.

3. Variations: Having access to the Internet and technology, teachers have been trying to make their jobs easier by using the multitude of tools and apps available online. In this way, they tailor their own `LMSs` without having an integrated system but benefiting from LMS-like features. Teachers create content making use of documents, spreadsheets, PPT presentations, videos, and so on, which they deliver through social media apps, such as WhatsApp,

[52] Turnbull, D., Chugh, R., & Luck, J., *Learning Management Systems: An Overview*, in Tatnall, A. (eds), Encyclopedia of Education and Information Technologies, 2019 Retrieved from https://doi.org/10.1007/978-3-319-60013-0_248-1

Messenger, Instagram, or e-mail. In terms of producing content, teachers ask students to create blogs, videos, documents, presentations, audio recordings, and many more, which they receive through the same media.

Assessing students has now become easier with tools like Kahoot, Quizlet, WordWall, Quizizz, Google Forms, Mentimeter, which provide timely feedback and access to an enormous database to choose from. Teachers also benefit from stored data related to scoring which can be used to monitor and analyze students' performance and progress. This information can be emailed to parents right from the apps or used for school reports.

Communication has also stepped outside the boundaries of a classroom through the use of technology. Social networking has become commonplace during offline and online instruction increasing the opportunities to communicate and interact while learning. WhatsApp, Messenger, Instagram, emails are the most used and accessible tools for this. Moreover, these tools have also enhanced collaboration among students facilitating group work and peer project development. In the English classroom, blogs offer a space for students' products to take form and be visible. Working in Google Docs is also a great tool for collaborating and adapting a product in real-time by numerous students at once.

Gamification has become more present in schools due to students' high interest in activities that are game-like which offer a fun and educational experience while receiving instant gratification. Tests created using Quizlet, Kahoot, or Word Wall engage students and provides a place for safe peer competition and collaboration.

The Internet is full of solutions and resources for everything teachers might need. Even though these tools and apps offer great learning experiences, they don't have the centralized feature of an LMS, thus making teachers work time-consuming and somewhat discouraging.

4. Benefits and challenges: LMSs are software that include all the necessary features for a blended learning approach to teaching to work effectively. Having the possibility of personalized learning and accessing progress data, teachers can adapt and adjust the content, the assessments, and the feedback they provide to students. On such a platform, both teachers and students can manage the online learning process.

With the rapid change of how technology is perceived in education and the constraints caused by the pandemic, learning can continue online. It is a process to which both teachers and students have to adapt. Nevertheless, blended learning has been a part of education for some time now and it is just a natural step forward towards an updated approach to teaching. LMSs are platforms that offer everything in one place. From learning content to assessments, from timely and personalized feedback to various possibilities for interaction, from important data to a community, learning management systems are indispensable in today's education. Students have the chance to work with tools that develop their tech skills which are useful in their daily lives. Even though both teachers and students need support in implementing LMS in class, this is an achievable task. Moreover, LMSs enhance the possibility of including parents and involving them in the learning process. Therefore, education involves all the stakeholders to ensure that learning outcomes are reached and students leave school equipped with all the knowledge and skills they need to become active citizens in the offline world using the opportunities of the online world to their advantage.

Metode activ-participative utilizate în educarea limbajului preşcolarilor -Exemple practice-

Prof înv.preşcolar.Stegăruş Lavinia
Grădinița nr.274,București

La vârstă preşcolară poveștile,povestirile și basmele dezvoltă imaginația și creativitatea verbala a preşcolarilor.Copilul poate visa liber, fără să fie constrâns de nimic,tărâmurile fantastice și regatele magice ajutând la stimularea imaginației sale creatoare.Atunci când i se citește preşcolarului despre zâne cu baghete magice care transform dovleacul în caleașcă, acesta este încurajat să gîndească dincolo de realitate și să-și creeze mental o imagine personal, pornind de la ceea ce el aude.Imaginația copilului poate fi stimulată prin intermediul unui joc de rol, de exemplu,acesta interpretând un pesonaj dintr-un basm,preşcolarul fiind pus în situația de a descrie apoi emoțiile trăite în rolul jucat.Toate aceste jocuri vor crea legături indistructibile dintre povestitor și micuțul auditor.Cadrele didactice pot stimula creativitatea preşcolarilor prin desene ale unor scene sau personaje din povesti,prin dramatizări scurte în care copiii să reproducă dialoguri sau fapte, prin descrierea unu personaj preferat,etc.

Am folosit la grupa mare,***în cadrul Domeniului Limbă și comunicare,***metode și tehnici moderne prin care am stimulat participarea activă,motivată a preşcolarilor, pentru a stimula limbajul verbal și comunicarea.

Explozia stelară este o metoda de stimulare a creativităţii verbale,o modalitate de relaxare a copiilor,care se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvare de probleme și noi descoperiri. Are ca avantaje formularea de întrebări şi realizarea de conexiuni între ideile descoperite de copii în grup prin interacţiune şi individual pentru rezolvarea unei probleme.

Material:o stea mare ,cinci stele mici de culoare galbenă,tablouri, ilustraţii, jetoane,siluete,tabloul “Explozia stelara”

Etapele metodei:

1.Copiii aşezaţi în semicerc propun problema de rezolvat.Pe steaua mare se scrie sau se desenează ideea centrală .

2.Pe cele 5 steluțe se scrie cîte o întrebare de tipul:CE?CINE?UNDE? DE CE? CÂND? iar cinci copii din grupa extrag câte o întrebare.Fiecare copil din cei cinci îşi alege câte trei-patru colegi organizandu-se astfel în cinci grupuri.

3.Grupurile cooperează în elaborarea întrebărilor.

4.La expirarea timpului , copii revin în semicerc în jurul steluţei mari şi comunică întrebările elaborate,fie un reprezentant al grupului, fie individual,în funcţie de potenţialul grupei/grupului. Copiii celorlalte grupuri răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări.

5.Se apreciază întrebările copiilor, efortul acestora de a elabora întrebări corecte precum şi modul de cooperare şi interacţiune.

Exemplul practic:*povestea”Punguță cu doi bani’’ de Ion Creanga*

Obiectiv:Verificarea şi fixarea conţinutului basmului pe fragmente prin formularea de întrebări specifice exploziei stelare;

Material didactic:steluţe cu întrebările:ce?,cine?,unde?, când?,de ce?,silueta Cocosului.

Etape :

1.Copiii ascultă povestea spusă de educatoare , pentru fixarea conţinutului prin feed-back, se solicită copiilor să asculte câte un fragment şi să formuleze întrebări.

2.Exercițiu pentru formarea grupurilor de lucru.Cocosul împarte cele cinci steluţe cu întrebări la cinci copii LIDERI.Cei cinci copii îşi aleg colegii de lucru şi constituie astfel cinci grupuri corespunzătoare celor cinci întrebări de pe steluţe, şi ascultă pe fragmente povestea

3.Fiecare grupă formulează întrebări după fragmentul de poveste audiat.

4.După ce au ascultat toate fragmentele şi au elaborat întrebări se iniţiază „Jocul întrebărilor'' prin care copiii adeseaza întrebările formulate în grup.

5.La sfârşit se aleg întrebările care răspund la ce? ,cine? unde ?,când,de ce? şi se stabilesc momentele principale ale povestii audiate.

Astfel, întrebările alese pentru au fost:"Ce a găsit cocosul pe drum?"Când a plecat cocosul de acasă?"'Cine a furat punguță cocosului?"De ce vroia boierul să scape de cocos?""Unde a plecat cocosul?".

Au fost acceptate toate întrebările formulate de preșcolari,dintre acestea putând fi enumerate:"Cine a arungat cocosul în fântână?"Cine s-a luat după cocos?"Cine a bătut coccosul?"Ce i-a cerut moșneagul babei?"Unde se afla boierul?" "De ce nu-i dădea baba oua moșului?".

Puzzle este un joc-exercițiu care constă în refacerea unei imagini din forme, figuri, piese sau a unei propoziții din cuvinte, a unui cuvânt din silabe. Metoda impune activitatea în grup. Imaginea reconstituită are o tematică cunoscută de copii.

Metoda „Puzzle" poate fi aplicată în orice moment al activității din grădiniță. Atunci când obiectivul vizat este comunicarea, se realizează exerciții de asamblare a cuvintelor pentru alcătuirea unei propoziții sau a unei fraze.

Etapele metodei:

1) Organizarea pe grupuri:

-Se formează grupuri de câte trei copii;

-Se așează spate în spate două scaune, fiecare copil stând la o măsuță;

-Se așează în partea laterală al treilea copil.

2) Instructajul:

-Unul dintre copii este emițătorul – emite sarcina de lucru;

-Al doilea copil este receptorul – acționează puzzle-ul în funcție de ceea ce receptează sarcina de lucru comunicată de emițător.

-Al treilea copil este observatorul – care îndeplinește tacit modul de colaborare dintre emițător și receptor.

Cea mai importantă regulă a jocului este: "După ce v-aţi ocupat locurile, nici emiţătorul, nici receptorul nu are voie să vadă ce lucrează fiecare … adresaţi numai întrebări!" Timpul expiră când primul grup termină puzzle-ul.

Exemplul practic: ***"Scufiță roșie!"de Ch.Perrault***

Am organizat activitatea în felul următor pentru povestea ,"Scufița roșie"

Grupele au fost constituite conforma metodei și au avut de reconstituit o imagine din poveste.

Emițătorul (M.A.) gandește propoziția, apoi spune cuvintele separate: Scufiță roșie, bunica,coșulețul, duce, mâncare.

Receptorul (A.M..) le asamblează într-un enunț corect. Sunt acceptate toate variantele corecte.

Câteva din răspunsurile date:

-.I.E.–Scufița Roșie duce bunicii coșulețul cu mâncare.

-I.N.–Duce coșulețul cu mâncare bunicii Scufița Roșie.

-D.I – Duce mâncare în coșuleț Scufiță,bunicii.

Practicarea acestei metode duce la eliminarea barierelor de comunicare şi dezvoltarea inteligenţelor multiple.

În timpul activităţii, am lăsat copiii să repovestească și am urmărit modul de exprimare a conținutului (înlănțuirea logică a acțiunilor), folosirea dialogului acolo unde este necesar, intonația și dacă au folosit expresii noi transmise prin intermediul povestii.

Poveștile *vor încuraja preșcolarul,în etapa viitoare(cea a scolarității)să citească*.La grădiniță,copilul”citește imagini din cărtile de povești”,exersându-și limbajul verbal, povestind ceea ce vede în acele imagini.

Dezvoltarea limbajului,a vorbirii corecte,a creativităţii verbale a copiilor, a fluenţei şi originalităţii în gândire şi vorbire se asigură prin stimularea imaginaţiei acestora în interpretarea unor imagini, a unor roluri, în crearea unor povestiri, în cadrul jocurilor care au asemenea sarcină didactică, prin valorificarea la maxim a fiecărei posibilităţi de cultivare a exprimării verbale în activităţile care se desfăşoară în grădiniţă

Bibliografie:

- Molan,V., Literatura română şi literatura pentru copii, Univ.din Bucureşti, Editura Credis, Bucureşti,2007

Școala online – o necesitate în contextul educațional actual

Făşie Cătălin – Ionică
Școala Gimnazială Nr. 1 Remetea

Elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Efectele negative sunt:

- sistemul de învățământ este doar parțial pregătit;
- o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate la calculator;
- curriculumul permite într-o măsură variabilă/secvențială/revizuită transpunerea în activități la distanță.

Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere, fie drept provocări, cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate. În același timp, trebuie menționat că nu au existat măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi un hiatus total față de școală și, implicit, față de învățarea formală. Aceste situații au avut la bază atât cauze subiective, cât și cauze obiective, ca: lipsa de echipamente, de nivelul scăzut al competențelor digitale, de tipul de încadrare, suplinirea pe post etc.

Instruirea reprezintă activitatea principală realizată în cadrul procesului de învățământ, conform obiectivelor pedagogice generale elaborate la nivel de sistem, în termeni de politică a educației. Instruirea online se referă la instruirea care se desfășoară prin intermediul unui calculator conectat la o rețea, conținutul educațional putând fi sub forma unei lecții tradiționale sau a unei sesiuni de lucru colaborativă, realizată cu ajutorul tehnologiilor de comunicație. Materialele educaționale pot fi prezentate sub formă de text, grafice, materiale audio, video. Termenul de sistem de instruire online desemnează un ansamblu de tehnologii, proceduri, mijloace, participanți care conlucrează pentru realizarea obiectivelor procesului de instruire.

Scopul școlii online este sporirea eficienței procesului de învățare în școli prin oferirea de informații ce vin în sprijinul sau completarea celor predate la clase, punerea la dispoziția profesorilor a unor modalități moderne de predare și evaluare, încurajarea comunicării pe teme didactice prin intermediul forumului. Printre cele mai importante și utile secțiuni amintim: lecții virtuale, referate online, jocuri, download gratuit a unor prezentări didactice multimedia și programe, forum sau ajutor în utilizarea site-ului.

Dezvoltarea tehnologiilor informațiilor și comunicării și avantajele folosirii acestora reprezintă o realitate a lumii actuale față de care școala, prin specialiștii săi, trebuie să manifeste deschidere, capacitate de asimilare, adaptare și valorificarea eficientă în raport cu beneficiarii săi direcți.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate, limite în relaționarea cadru didactic-elev. Aceasta are un impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față în față nu se poate realiza virtual. În mod explicabil, spriinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite.

În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual.

Un prim avantaj îl constituie faptul că elevii, fiind deja familiarizați cel puțin cu utilizarea internetului și a mediilor de socializare, cărora le acordă o bună parte din timpul lor, pot fi, în principiu, convinși să le utilizeze și în activitatea școlară. Integrarea TIC în activitatea didactică, din această perspectivă, poate avea un dublu avantaj: permite accesul rapid la informații, iar contactul cu aceste informații poate fi orientat într-o manieră constructivă și eficientă.

Procesul pedagogic online a devenit o necesitate ce oferă atât oportunități, cât și pericole. Într-o perioadă de timp scurtă s-a făcut tranziția de la o societate relativ stabilă la o societate definită de schimbări și discontinuități, astfel încât, cunoașterea noii paradigme educaționale este o exigență stringentă.

Învățarea online este educația care are loc pe internet. Acest concept este doar un tip de învățare la distanță. Învățarea online catalizează o schimbare pedagogică ce gravitează în perimetrul constructivismului, construcționalismului și colaborării. Există o mutare de la cursurile de sus în jos și elevi pasivi la o abordare mai interactivă, de colaborare, în care elevii și profesorul co-creează procesul de învățare.

Învățământul online reprezintă o temă pentru reflecția umanității. Dimensiunile pedagogice și psihologice ale acestui proces trebuie să rămână o reflecție prioritară, iar tehnologia trebuie adaptată în funcție de particularitățile de învățare cunoscute și să respecte trăsăturile beneficiarilor.

Bibliografie:

• Constantin, Cucoș, *Școala online – elemente pentru inovarea educației*, Ed. Universității din București, București, 2020;
• www.e-scoala.ro

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

LĂCĂTUȘU RAMONA IONELA

ȘCOALA GIMNAZIALĂ ANINOASA

„Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi,și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare-oameni care să fie creativi ,inventivi și cu dorința de ainvestiga.”
Jean Piaget

Societatea umană evoluează continuu,uneori cu pași mai repezi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize.În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația,care,la rândul său,are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

Chiar de la începutul organizării învățământului de la distanță,provocat de pandemia Covid 19, Ministerul Educației,Culturii și Cercetării a elaborat mai multe documente normative ,conform cărora cadrele didactice au posibilitatea să utilizeze resursele și platformele educaționale disponibile,adaptându-se la condițiile concrete de învățare de la distanță,în funcție de condițiile reale.Metodologia aprobată de MECC stabilește obligativitatea desfășurării cursurilor la distanță prin intermediul diferitelor instrumente și platforme online și permite evaluarea elevilor în această perioadă .De asemenea sunt recomandate serie de aplicații și platforme online: Viber,Whatsapp, Facebook, Google Classroom, Zoom,etc.

În organizarea procesului de învățare de la distanță,în special în format online,situația a fost mai dificilă în primele două săptămâni.Lucrurile treptat s-au ameliorat ,elevii și cadrele didactice au devenit mai încrezuți în utilizarea platformelor digitale învățate .

Platformele de instruire e-lerning nu doresc să înlocuiască sistemele educaționale tradiționale,ci să întărească procesul de învățare.A fost adoptat de unitățile de învățământ ca o alternativă la educația tradițională,ea poate completa activitatea didactică din școală,dar nu o poate înlocui.

Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor,având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici.Ca profesori,putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber,cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice ,dar mai ales la nivelul elevilor,fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor,fară acces la platforme online dedicate ,de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom,cu resurse didactice digitale și multimedia precare,fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special.Experiențele ,pozitive sau negative,dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei direct implicați în activitate,ci mai cu seamă pentru specialiștii din științele educației,pentru că decantarea acestor experiențe poate fi valorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale,a conținuturilor curriculare,a formării inițiale și continue a cadrelor didactice. Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță,în perioada suspendării cursurilor.Cu toate acestea,o parte din activitatea didactică(față-în-față) nu se poate face online/la distanță,având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice.

Activitatea online are,dincolo de avantajele evidente,reliefate limite în relaționarea cadru didactic-elev.Are însă și limite ,care au un impact negativ asupra învățării eficiente ,întrucât o importantă latura a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.În mod explicabil,sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online ,date fiind limitările tehnologice implicite.În realitate,în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare,făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale.Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clas și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar ,acest lucru s-ar putea realiza ulterior activității de predare online,prin consiliere individuală.Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct,profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online,în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi.C u toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială,pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real ,iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațtiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat,faptul că poți fi auzit de orice persoană(nu doar de elevii tăi),neavând un control real al grupului țintă ,îi determină pe profesori să construiască un discurs corect,consistent,fluid. Profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat.Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmării notițelor elevilor,dificila administrare aprobelor eveluative,pentru care este nevoie să se apeleze ,decele mai multe ori la altă resursă digitală online. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile deînvățământ,constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar.Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment în învățământul secundar.Printre dificultățile în realizarea activităților la distanță,cadrele didctice semnalează:lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei,pentru feedback și evaluare,dificultăți de ordin tehnic –platforme care trebuie instalate,care nu funcționează,lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și atractive pentru toți elevii.Lipsa dotărilor tehnice performante,complicațiile generate de necesitatea instalării ,mentenanței ,setării și managementului platformei,lipsa unor instrumente tehnologice necesare în obținerea feedbackului sunt doar câteva elemente precizate de către unii profesori..Din păcate nici cele mai sofisticate și mai performante platforme educaționale online nu sunt ideale,astfel încât să asigure condiții similare cu o clasă reală. Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală,pot cel mult completa. Pot fi complementare ,niciodată alternative.Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii,discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică „și includ dotarea cu echipamente și accesul la internet.Astfel,în cazul dificultăților tehnice,acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural,comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare.În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant,diferențele sunt semnificative între toate cele trei categorii,aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu mediul urban mic și urban mare,dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare.La o privire de ansamblu,platformele educaționale sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice,unele din motive fiind:abilități tehnice mai puțin definite la nivelul utilizatorilor,infrastructură informatică cu probleme,costuri de utilizare,lipsa suportului tehnic sau pedagogic.

Platformele educaționale oferă oportunități de învățare ,instruire și programare cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor.De asemenea ,platformele e-learning reprezintă stimul pentru învățare ,interacțiune și colaborare.Profesorii își pot organiza materialele de instruire și să le utilizeze în sesiuni de instruire și evaluare cu

precizarea ordinii materialelor în sesiune,a duratelor de parcurgere recomandate și a domeniilor cărora li se adresează. Conștientizând că rolul clasic al cadrului didactic de transmițător al informanției se poate transforma, prin intermediul TIC,în cel de facilitator al învățării,platformele de învățare se dovedesc un instrument deosebit de util și flexibil,putând fi integrat atât în sălile de curs,ca suport de comunicare,experimentare și învățare colaborativă,cât și în cazul învățământului la distanță.

Rersursele web în procesul educațional

Horvat Izabella
Școala Gimnazială Nr. 1 Remetea

„Informatica nu are limite. Iată un calculator capabil să scrie cărți. Iată un altul, dispus să le citească.”
(aforism de Vasile Butulescu din « Imensitatea punctului »)

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor.

Apariția calculatorului ca sursă de învățare, diversificarea mijloacelor digitale moderne în scop evolutiv, pătrunderea hardware-ului și software-ului în România reprezintă o permanentă provocare pentru educație.

Dacă facem o scurtă trecere în revistă a meseriilor de bază, vom contata că nu există domeniu de activitate unde să nu se prelucreze sau să nu se transmită informații, unde să nu existe nevoia de cunoaștere a modului de utilizare a conținutului informatic. În prezent, avem accesul deschis la resurse educaționale, facilitate desigur de tehnologiile informației și ale comunicațiilor cu scopul de a dobândi competențe și cunoștințe care să ne permită să evoluăm, să ne formăm și perfecționăm, să participăm activ în societatea românească bazată pe cunoaștere. Este unul din avantajele de care ar trebui să beneficieze atât elevii/studenții, cât și profesorii/adulții în vederea accesului la educație, la schimbul de resurse on-line, pentru consultare personală sau profesională.

Informatica este studiul lucrului individual, al creării de competențe și priceperi proprii, al dezvoltării deprinderilor de a lucra singur și de a crea un mod de gândire aparte. Astfel, se va pune accentul pe disponibilitatea de a rezista unui efort intelectual, pe puterea de concentrare, de rezolvare de probleme, de manipulare a informației.

Datorită acestui „cumul de informație” la care suntem supuși inevitabil, trebuie să deținem competențe digitale pentru a face față trend-ului, pentru a deține controlul și a fi stăpâni pe situație.

În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică. Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi. Se constată faptul că gradul de atractivitate al cursului sau al activităților școlare și extașcolare crește datorită utilizării calculatorului în proiecte educaționale (ex. prezentarea regiunilor Franței), prezentări multimedia (ex. Ziua Francofoniei, Ziua Educatorului, Ziua Europei), conținut predat (ex. folosirea documentelor audio-video în predarea timpului viitor simplu la ora de limbă franceză, dezvoltarea competențelor orale cu ajutorul lecțiilor de audiție).

În rândul profesorilor, conceptul de *e-learning* câștigă teren. Deoarece performața în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteaze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să acceseze materiale existente pe diverse medii de stocare (dischete, cd-uri interactive, să descarce materiale didactice găsite pe diferite site-uri educaționale), să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste on-line, bareme

de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică. În activitatea desfășurată, profesorii folosesc calculatorul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru. Sunt deschiși la tot ce presupunere inovație în educație pentru a livra cunoștințe moderne de actualitate astfel încât elevii să facă față, pe viitor, testelor de evaluare (evaluări anuale, examene de capacitate, de bacalaureat, olimpiade și concursuri școlare), dar și mediului lucrativ când vor urma o carieră.

Se pot remarca, astfel, valențele benefice pe care le are internetul în actul de predare-învățare-evaluare, necesitatea accesului la informație, adaptarea rapidă la nou. Chiar dacă se configurează ideea că elevii asociază, din ce în ce mai des, internetul cu un veritabil profesor, calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv.

Bibliografie:

• Constantin, Cucoș, *Școala online – elemente pentru inovarea educației*, Ed. Universității din București, București, 2020;
• www.e-scoala.ro;
• www.didactic.ro

PREDAREA ŞTIINŢELOR PRIN INVESTIGARE ŞTIINŢIFICĂ ÎN CADRUL CERCULUI DE ROBOTICĂ

profesor Cătălina Stanca
Colegiul Naţional „Alexandru Ioan Cuza”, Galaţi

Predarea ştiinţelor prin investigare ştiinţifică presupune implicarea activă a elevilor, coordonaţi de cadrele didactice, în proiecte de cercetare mai mari sau mai mici, dar care să pornească de la fenomene şi evenimente din viaţa reală, familiară elevului. Acesta trebuie să identifice, în conformitate cu capacitatea şi cunoştinţele sale, o problemă la care se caută un răspuns, să formuleze o ipoteză de lucru, să imagineze un experiment, să achiziţioneze date, să interpreteze rezultatele, să verifice sau să infirme ipoteza formulată.

Cercul de Robotică din Galaţi a luat fiinţă în urmă cu zece ani, scopul declarat fiind acela de a dezvolta activităţi care să stimuleze elevii în studiul ştiinţelor şi al informaticii într-un mod plăcut şi inovator. Temele abordate sunt de cele mai multe ori ancorate profund în realitatea noastră zilnică, consolidând rolul social şi civic al predării ştiinţelor, prin fapul că apropie elevii de problemele reale cu care se confruntă societatea.

Este deja cunoscut faptul că roboţii Lego Mindstormes permit studiul experimental al ştiinţelor utilizând o tehnologie de ultimă generaţie. Roboţii LEGO MINDSTORMS constituie o alternativă modernă la modalităţile tradiţionale de predare a ştinţelor datorită faptului că integrează tehnologia informaţiei cu utilizarea senzorilor făcând posibilă investigarea (semi)autonomă a unor fenomene sau măsurarea parametrilor unor sisteme. Roboţii utilizaţi în aplicaţiile noastre funcţionează cu ajutorul programelor Lego Mindstorms software şi a sistemului de senzori Vernier adaptaţi acestui program.

Deşi numărul unor competeţii de robotică este relativ redus la noi în ţară am avut bucuria să participăm la primul Science Fair realizat de Google, iar proiectul nostru **„A New Earth”** s-a bucurat de un real succes. Scenariul pleacă de la premisa modificărilor produse pe Pământ, lucru care îl transformă într-o planetă aproape imposibil de locuit. Aşadar, în căutarea unei noi „acasă” pentru umanitate, un grup de oameni de ştiinţă, pleacă într-o călătorie spre o nouă planetă pentru a determina cât de propice ar putea fi în vederea colonizării. Pe planetă pun bazele unei mici staţii de cercetare, cu menirea de a analiza principalii factori ce influenţează şi facilitează viaţa (nivelul radiaţiilor α, β şi γ, pH-ul apei, pH-ul solului, acceleraţia gravitaţională a noii planete alături de căutarea unor roci magnetice necesare construirii anumitor echipamente).

Figura 1 Imaginea „camerei de comandă „ a staţiei

Pentru a realiza aceste analize, au luat cu ei roboţii Lego capabili să ruleze pe suprafaţa planetei, să selecteze probe şi să facă analize detaliate. Toate experimentele imaginate se bazează pe folosirea acestor roboţi şi a senzorilor Vernier capabili să înregistreze şi să interpreteze datele experimentale extrem de precis şi rapid.

„Roboţii care monitorizează calitatea apei” sunt parte a acestui proiect, provocarea noastră a fost de a construi doi roboţi în scopul monitorizării calităţii apei unui lac. Astfel, am aşezat un robot, prevăzut cu un senzor de pH pentru a măsura alcalinitatea apei şi un senzor pentru măsurarea cantităţii de oxigen dizolvat lângă un „lac”. Cel de-al doilea robot este mobil. Rolul său este acela de a prelua datele experimentale şi de a le duce la o staţie de analiză. Transmisia de informaţii între cei doi roboţi se realizează prin Bluetooth, cărămida NXT , creierul robotului, permiţând realizarea unor astfel de transmisii.

Figura 2 Sistem de monitorizare a calităţii apei planetei

„Sistemul de creştere şi îngrijire a sturionilor” (proiect participant la faza internaţională a competiţiei de robotică din 2017) este un dispozitiv autonom de creștere și îngrijire a sturionilor în vederea eliberării în natură dar și de producție a unor legume și fructe bio. Sistemul utilizează energie verde, produce atât exemplare viabile de sturioni pentru repopularea zonei dar și legume și fructe pentru consumul uman. Componentele proiectului realizeaza următoarele operatiuni:

- ✓ hrănirea peștilor;
- ✓ curățarea periodică a pereților bazinului;
- ✓ supravegherea calității apei: oxigen, temperatură, ph, nitrați, nitriți.
- ✓ filtrarea și curățarea apei
- ✓ reintroducerea apei curate în bazin
- ✓ realizarea de operațiuni de mutare și livrare a plantelor.

Figura 3 Sistem autonom de creştere şi îngrijire a sturionilor

Proiectul **„Intelligent Food Saver”** participant la faza internaţională a competiţiei de robotică în anul 2018 îşi propune să reducă cantitatea de deşeuri alimentare din locuinţe. Sistemul autonom are următoarele abilităţi:

- ✓ stochează alimentele perisabile;
- ✓ selectează alimentele în funcţie de reţeta aleasă de utilizator, pe baza principiului „primele alimente introduse în sistem sunt primele alimente utilizate”;
- ✓ evaluaează valoarea nutritivă a unei reţete;
- ✓ sugerează reţete care să asigure necesarul caloric optim pentru întreaga săptămână;
- ✓ sugerează reţete în funcţie de data de expirare a alimentelor.

Dispozitivul are două etaje, pe fiecare etaj aflându-se patru compartimente. Etajul superior depozitează fructele, legumele şi produsele făinoase în compartimente diferite. Etajul inferior funcţionează ca frigider şi congelator. Toate compartimentele sunt prevăzute cu cilindri verticali în care se depozitează alimentele. Introducerea alimentelor în aceşti cilindri este făcută de către utilizator şi de regulă în pachete ce conţin cantităţi egale, dar scoaterea pachetelor din

interiorul cilindrilor se realizează printr-un sistem mecanic de pistoane, care permite deschiderea automată a uşilor compartimetelor şi împingerea pachetului pe banda de colectare aflată în faţa acestora.

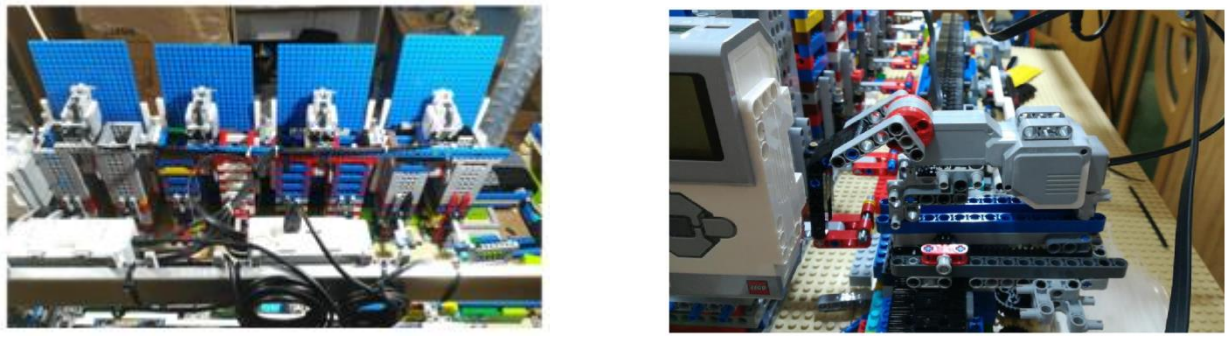

Figura 4 Compartimentele şi sistemul mecanic de eliberare a alimentelor

Când utilizatorul alege o anumită reţetă, informaţia este trimisă către sistem. Alimentele necesare pentru preparare sunt selectate şi împinse pe banda de colectare de la etajul superior. La capătul acestui etaj se află un coş de colectare care este coborât la nivelul inferior printr-un lift extern. Procesul de eliberare a alimentelor se realizează pe acelaşi principiu şi din frigider sau din congelator aflate la acest nivel. Când toate toate alimentele necesare sunt colectate şi de pe acest etaj şi în coş se găsesc toate ingredientele de pe reţetă, sistemul se opreşte.

Figura 5 Coşul de colactare şi liftul extern

Lucrarea se doreşte un exemplu, atât pentru revigorarea modalităţii de predare a ştiinţelor în şcoală, cât şi pentru apropierea a doi poli esenţiali în dezvoltarea societăţii cunoaşterii în Romania: învăţământul şi cercetarea ştiinţifică.

Bibliografie:

1. Michel Rocard (Chair), Peter Csermely, Doris Jorde, Dieter Lenzen, Harriet Walberg-Henriksson, Valerie Hemmo (Rapporteur), **Science Education Now – A Renewed Pedagogy for the Future of Europe,** High Level Group on Science Education, European Commission, Directorate-General for Research, 2007
2. Jonathan Osborne, Justin Dillon, **Science Education in Europe : Critical Reflections, A Report to the Nuffield Foundation,** *K*ing's College London, January 2008

Învaţarea autocontrolului

Ioniță Ștefania
GRĂDINIȚA 196 – BUCUREȘTI, SECTOR 3

Autocontrolul este definit în libajul copun ca voinţă sau autodisciplină. În orice caz indiferent de definiţiea primită, autocontrolul are legătură cu abilitatea unei persoane de a-şi regla propriul mod de funcţionare: în plan cognitiv, emoţional şi comportamental. Cu alte cuvinte am putea defini **autocontrolul** ca procesul prin care reacţiile cognitive emoţionale şi comportamentale sunt monitorizate, evaluate şi modificate pentru a putea funcţiona normal în viaţa de zi cu zi (Garber şi Dodge, 1991).**În primii ani de viaţa, procesul de reglare a funcţionării se realizează prin intermediul adulţilor. Adulţii sunt cei care ajută copilul să se concentreze asupra unei aumite activităţi, asigurând un context că cât mai puţini stimuli distractori, reducând stimularea în condiţii de suprasolicitare, care îl ajută să se liniştească când trăieşte anumite emoţii de disconfort manifestestând diverse comportamente de liniştire etc. Cu alte cuvinte, reglarea funcţionării zilnice a copilului depinde în totalitate de comportamentele pe care de la manifestă adulţii care asigură creşeterea şi educarea lui.**

Pe măsură ce copiii cresc, metodele de control sau de reglare utilizate de adulţi sunt internalizate si devin propriile resurse ale copiilor prin care se realizează autocontrolul. Copiii mici au un autocontrolul mai scăzut decât a celor mari iar dezvoltarea autocontrolului este un proces de durată care se dezvoltă pe parcursul mai multor ani. Cele mai mari achiziţii se înregistrează în perioada 3 şi 7 ani. Conform lui Vâgotsky momentul în care un copil învaţă să îşi folosescă propriile resurse mentale marchează momentulde trecere de la relare la autoreglare de la control la autocontrol. Dacă înainte învăţarea era în cea mai mare parte controlată de aspectele externe ale contextului: caracterisiticile stimulilor (nivelul de concentrare era dependent de noutatea sau intensitatea stimulilor, nivelul de reactualizarea a informaţiei depindea de măsura în care i s-a repetat informaţia), după ce copilul învaţă să aibă control pe resursele lui mentale, procesul de învăţare se modifică în sensul că acordă atenţie şi îşi reamintesc lucuri care au legătură cu un scop, manifestă acţiuni orintare către un scop. În mod similar, exersând autoreaglarea funcţionării la nivel cognitiv, copiii fac achiziţii şi în planul autoreglării emoţionale şi comportamentale. Acest proces îi permite copilului să treacă de pe poziţia de „sclav al mediului” la cea de „stăpân al propriului său comportament cu toate ingredientele sale: cognitive şi emoţioanle. În consecinţă, pe măsură ce copilul învaţă să folosească diferite intrumente mentale, ei îşi modifică nu doar comportamentele externe şi şi modul de funcţionare al minţii.

Cum ne dăm seama dacă un copil are sau nu abilitatea de autocontrol?

Indicatori de observare a abilităţilor de autocontrol

- Rezistenţa la stimulii distractori “ (ex. se concentrează la sarcina de lucru în ciuda faptului că ceilalţi vorbesc în jurul lui.)
- gestionarea propriilor emoţii de disconfort (ex.merge să se liniştească cînd este furios, spune în cuvinte cum se simte, solicită ajutorul adultului când nu reuşeşete să se liniştească singur)

- inhibarea impulsurilor de moment (ex. aşteaptă să îi vină rândul pentru a se juca, se opreşte din ceea ce face şi merge să se liniştească când este furios)
- amânarea recompensei imediate (ex. amână dorinţa imediată de a se juca până termină sarcina pe care o are de făcut)
- planificarea prealabilă a paşilor pe care îi are de urmat pentru a realiza o acţiune?

Consecinţele pe termen lung ale lipsei de autocontrol

Copii cu un autocontrol scăzut şi slabe abilităţi de planificare sunt mult mai predispuşi să dezvolte:

- probleme de agresivitate. (Raaijmakers et al 2008; Ellis et al 2009).
- anxietate şi depresie. (Martel et al 2007; Eisenberg et al 2010).
- Tulburări alimentare (ex. obezitate)
- Dependenţă de subsanţe: să fumeze sau să devină dependenţi de alcool sau droguri. (Sutin et al 2011; Moffit et al 2011).
- Dificultăţi de adaptare la contextul şcolar.

Adaptarea la şcoală presupune să stea în bancă, să acorde atenţie, să urmeze instrucţiunile să să amâne dorinţa imediată de a face ce îi place şi să rămână în sarcina care necesită efort mental, să-şi controleze impulsurile de moment care conduc către a face altceva. În consecinţă autocontrolul are o influenţă majoră asupra performanţelor academice.

Un studiu pe 300 de preşcolari a arătat că copii care la la începutul clasei I au avut un bun autocontrol au obţinut perfoamenţe academice superioare pe parcursul anilor de şcoală. (McClelland et al 2007).

Autocontrolul la vâstra preşcolară- între mit si realiate

La nivelul cutumelor sociale există câteva mituri privind procesul de autoreglare în mica copilărie care îşi pun amprenta asupra modului în adulţii, părinţi şi educatori, educă copiii. Aceste mituri se traduc într-o serie de practici care interferează cu dezvoltarea abilităţilor de autoreglare ale copiilor.

Mit: Aşa sunt copiii când sunt mici. Când vor creşte nu vor mai acţiona impulsiv.

Practica curentă ca răspuns la mit: : educatorii se aşteaptă ca copiii să-şi dezvolte singuri abilităţile.

Rezultatele la nivelul grupei : Grupa devine un context haotic care este gestionat cu dificultate. În acest context**, c**opiii exersează comprtamentele impulsive (acţionează fără să gândească la consecinţe) în loc să înveţe modalităţi adecvate de gestionarea propriului comportament. Unii dintre copiii ajung să nu atingă un nivel satisfăcător de autocontrol ceea ce va conduce la dezvoltarea unor probleme de comportament la vârstele mai mari.

Ce se întâmplă în realitate?

Creşterea în vârstă nu presupune in mod implicit dezvoltarea abilităţilor de autocontrol în absenţa unui sprijin adecvat din partea adulţilor.

Mit: Copiii care nu se pot stăpâni au o condiţie medicală cum ar fi ADHD şi în consecinţă nu pot dezvolta abilităţi de autoreglare.

Practica curentă ca răspuns la mit: doar unii copii au în mod real o problemă cu concentrarea atenţiei şi cu impulsivitatea. Foarte mulţi dintre copiii care au un autocontrol fiind eronat etichetaţi ca având ADHD. Acesta supra identificare la nivelul simţului comun, este respensabilă fie de utilizarea mediacţiei atunci când nu este nevoie, fie de iniţierea a numeroase demersuri de excludere a copiilor din programul grădiniţei. Singurul lucru pe care cadrele didactice simt că îl pot face pentru aceşti copii este să îi refere la un program al unei instrutuţii de învăţământ special.

Rezultatele la nivelul grupei : Medicaţia are un beneficiu parţial pentru copiii care au ADHD dar nici un beneficiu pentru copiii care nu au o condiţie medicală. Chiar şi în cazul copiilor cu ADHD mediacţia oferă doar baza psihofiziologică care facilitateză învăţarea de noi abilităţi dar nu îâl învaţă pe copil cum să facă să îşi amâne dorinţele imediate, să îşi înhibe răspupunsul agresiv când este furios, să aştepte terminarea activităţii pentru a servi masa etc.

Ce se întâmplă în realitate?

Doar cu suportul cadrului didactic copiii învaţă strategiile care le permit să îşi controleze atenţia, să-şi gestioneze acţiunile mentale, săşi planifice acţiunile.

Mit: Copiii sunt răi şi agresivi

Practica curentă ca răspuns la mit: multe programe de educaţie timpurie copiază filosofia policitolor din ciclul gimnazial şi liceal de tolerantă 0 faţă de agresivitate, instituite după regula “ la trei abateri eşti exclus”. Acestă filisofie conduce la excluderea copiilor preşcolari din grădiniţe pentru manifestarea comportamentelor agresive de tipul loveşte sau bate.

Rezultatele la nivelul grupei: nivelul de excludere al copiilor preşcolari din grădiniţă este alarmant de mare. Copiii preşcolari datorită nivelului redus de dezvoltarea a abilităţilor sociale şi emoţionale sunt de 15 ori mai predispuşi să fie excluşi din grădăniţă faţă de copiii mai mari. În plus, excluderea conduce la reducerea oportunităţilor oferite acestor copii de a mai exersa şi învăţa autocontrolul. Mulţi dintre ei ajung să se mute dintr-un program în altul.

Ce se întâmplă în realitate?

Comportamentele agresive pe care copiii le manifestă reprezintă un feedback pentru adulţi privind nivelul achiziţiilor copilul din sfera abilităţilor sociale şi emoţionale şi semnalează nevoia unor noi contexte de învăţare.

Mit: Părinţii sunt principalii vinovaţi. Copilul are probleme pentru că ei nu şi-au făcut treaba bine.

Rezultatele la nivelul grupei: Educatoarea blamează părinţii. Acest tip de abordare conduce la ideea că “ nu se mai poate face nimic”. În consecinţă, educatoarea permite copilului să se comporte în continuare inadecvat.

Rezultatele la nivelul grupei: Nu li se oferă copiilor oportunităţi de exersare a abilităţilor de **autocontrol.** În plus reaţia dintre cadre didactice şi părinţi devine tensionată.

Ce se întâmplă în realitate?

Cadrele didactice au un rol la fel de important ca şi părinţii în învăţarea autocontrolului. Este evident faptul ca părinţii au un rol important dar nu sunt singurii responsabili de modul în care copiii se comportă la grădiniţă. În plus comportamentul copiilor este contextual adica este facilitat de un anumit context şi menţinut de anumite consecinţe. În consecinţă, un copil nu poate face trasferul de abilităţi, de acasă în contextul grădiniţei, în condiţiile în care contextul grădiniţei nu facilitează exprimarea abilităţii respective. De exemplu chiar dacă copilul are exersată abilitatea de aşteptarea a rândului şi o manifestă acasă, el nu o va manifesta în mod spontan la grupă dacă contextul nu oferă posibilitatea exprimării – când trebuie să iasă afară sau să meargă la masă copiii se împing şi ajunge primul cine împinge mai tare.

În plus, studiile arată că autocontrolul se învaţă mult mai uşor dacă educatoarea susţine exersarea setului de abilităţi în cadrul tuturor activităţilor de la grupă decât atunci când exersarea se realizează sporadic.

Rolul platformelor educaționale în predarea on-line

Prof.înv.primar.Cherciu Ioana
Școala Gimnazială,,Valeriu D.Cotea”Vidra

În rândul profesorilor, conceptul de *e-learning* câștigă teren. Deoarece performața în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteaze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să acceseze materiale existente pe diverse medii de stocare (dischete, cd-uri interactive, să descarce materiale didactice găsite pe diferite site-uri educaționale), să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste on-line, bareme de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică. În activitatea desfășurată, profesorii folosesc calculatorul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru. Sunt deschiși la tot ce presupunere inovație în educație pentru a livra cunoștințe moderne de actualitate astfel încât elevii să facă față, pe viitor, testelor de evaluare (evaluări anuale, examene de capacitate, de bacalaureat, olimpiade și concursuri școlare), dar și mediului lucrativ când vor urma o carieră.

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, **procesul de învăţare online**. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice. Pentru ultima problemă am întocmit o listă cu câteva dintre cele mai utilizate astfel de platforme.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.Mărturisesc că în perioada carantinei ,am folosit cu success această platformă pentru că prezintă foarte multe oportunități.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii pot forma rapid clasele; pot împărtăşi cu elevii materialele didactice; pot posta anunţuri; pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte; pot crea, distribui şi evalua teste; pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat.Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are

posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS. Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune: profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen; lecţiile pot fi înregistrate; se utilizează o tablă virtuală; lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute; clasa virtuală poate fi securizată; pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platform; profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactive; în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Se pot remarca, astfel, valențele benefice pe care le are internetul în actul de predare-învățare-evaluare, necesitatea accesului la informație, adaptarea rapidă la nou. Chiar dacă se configurează ideea că elevii asociază, din ce în ce mai des, internetul cu un veritabil profesor, calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiune a profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: **Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot şi Ask**.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMANEASCĂ

PROF. ÎNVĂȚĂMANT PREȘCOLAR: IULIANA NIȚU
GRĂDINIȚA:NR 273 BUCUREȘTI SECTOR 6

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale ce presupune adevărate revoluții în structura sau funcționarea sistemului, prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării instituțiilor dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii. Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care cu certitudine își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o regândire a sistemului educațional, pentru ai face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața viitoare cu surprizele sale.

Schimbarea trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii ar trebui să fie învățați să învețe, astfel devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși către cunoaștere în primul rând pentru sine, valorificând astfel eficient multiplele sale inteligențe, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății. Dar, în orice situație am fi, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.

Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite,câteodată noi, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi moduri inedite de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cumai bine de o jumătate de an. Toate aceste elemente au cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie o noutate, pentru cele mai multe cadre didactice. La rândul său, MEC și instituțiile din subordine au promovat, în ultimele decenii, câteva inițiative și programe cu componentă digitală, cum ar fi programul Sistem Educațional Informatizat (SEI), programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii. Dar elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Trebuie să recunoaștem din capul locului că:

• sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator;

• curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță;

•în instituțiile de învățământ nu există aparatura necesară,multe familii nu au acces la internet și nici posibilități financiare pentru achiziționarea suportului necesar desfășurării orelor în sistem online;

• companiile edtech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile, mulate pe nevoile de sistem ale educației.

Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere, fie drept provocări cărora profesorii, elevii și părinții, încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate. Cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special, inedit. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru specialiștii din educație, pentru că decantarea acestor experiențe poate fi valorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice.

Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor.Dar, cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic – limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

Din păcate nici cele mai sofisticate și mai performante platforme educaționale online nu sunt ideale, astfel încât să asigure condiții similare cu o clasă reală. Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa, ele pot fi complementare, niciodată alternative.

.

Avantajele utilizării aplicațiilor Google pentru proiecte la disciplina istorie

Fortună Octavia Gabriela
Colegiul „Alexandru cel Bun”Gura Humorului

Fără a minimaliza aportul oferit de către tehnologiile privind activitatea online, perioada declanșată în luna martie 2020 a provocat și în domeniul educației o utilizare profund crescută a noilor tehnologii online. Această utilizare a fost marcată de o serie de dificultăți legate cel puțin inițial de partea tehnică a noului demers educativ și de aplicarea acesteia în practica educațională. Pot fi astfel enumerate:

- dificultățile tehnice, privind dotarea utilizarea noilor tehnologii atât de către cadrele didactice, cât și de către elevi,
- identificarea într-un ritm rapid a unor modalități noi de evaluare a elevilor,
- problemele apărute datorate suprasolicitării rețelei de internet,
- dotarea cu dispozitivele tehnice necesare activității online:laptop, tabletă, smartphone.

Aceste provocări trebuiau să fie depășite atât de către profesori, cât și de către elevi, deoarece transformau o serie de practici didactice utilizate și confirmate valoric într-o perioadă îndelungată de timp. De exemplu atât cadrele didactice, cât și elevii au utilizat fără îndoială internetul sau grupurile de socializare înainte de declanșarea pandemiei, dar redirecționarea eforturilor spre predarea și învățarea online a produs frecvent momente de confuzie sau uneori dezinteres din partea participanților la actul didactic.

În aceste condiții platformele online gratuite pe care le-au implementat instituțiile de învățământ au oferit o serie de instrumente pe care le puteau utiliza participanții la demersul educativ. Google Suite Education reprezintă una dintre aceste platforme, cunoscute în general datorită activității din cadrul Google Classroom și Google Meet. Există însă în cadrul aplicațiilor oferite de către Google și la care elevii pot avea acces prin intermediul lui Gmail și alte modalități interesante de susținere a actului didactic.

Una dintre aceste aplicații oferită de Google este Arts and Culture (Arte și Cultură). Aceasta permite atât elevilor accesul la o multitudine de posibilități de a-și dezvolta competențele legate de științele umaniste. Aplicația se bazează pe o ofertă generoasă de tururi virtuale ale diferitor muzee europene, pe analiza unor opere de artă și a autorilor săi, dar și pe realizarea unor scurte prezentări pentru descrierea unor elemente importante ale evoluției civilizației umane precum scrisul. Astfel informațiile pot fi utilizate de către elevi de exemplu în cadrul metodei proiectului.

Proiectul poate fi definit ca o metodă ce stimulează creația personalizată, în care modalitățile de realizare sunt la fel de importante precum produsul final. Proiectele reprezintă o parte importantă a activității școlare, ce presupun studiul individual sau în grupuri a diferitor teme și care permit elevilor dezvoltarea abilităților comunicării și a cooperării, în paralel cu responsabilizarea elevilor . Există și o serie de dezavantaje ale acestei metode precum: nivelurile diferite de implicare ale membrilor grupului în realizarea sarcinilor proiectului și informațiile alese se bazează foarte mult pe discernământul elevilor privind corectitudinea lor științifică.

În aceste condiții utilizarea aplicațiilor Google poate să diminueze din dezavantajele acestei metode.

De exemplu hieroglifele reprezintă un domeniu bine reprezentat în cadrul aplicației Google Arts and Culture prin intermediul căruia elevii pot descoperi diferite aspecte ale civilizației egiptene, dar și procesul laborios care a permis

descifrarea acestora. Spre deosebire de alte surse de informație de pe internet aplicația oferă informații științifice corecte, bazate pe surse precum British Museum, care permit elevilor să își dezvolte cercetarea spre diferite domenii. Informațiile sunt oferite în limba engleză, dar în cazul elevilor sau cadrelor didactice pentru care limba ar putea reprezenta un obstacol există și posibilitatea traducerii în limba română. Pentru a putea crea un astfel de proiect elevii nu sunt obligați să se întâlnească direct, putând să coopereze prin intermediul grupurilor de socializare, dar apelând și la alte aplicații Google precum Google Documents sau Google Sites, care le permit să colaboreze într-un mediu oferit de către profesor prin crearea documentului sau a site-ului și selectarea prin intermediul permisiunilor a participanților. Proiectul poate fi astfel redactat și prezentat membrilor clasei și desigur profesorului coordonator, care poate observa și gradul de implicare a diferitor membri ai grupului, fiind salvate toate intervențiile lor.

În acest mod elevii pot să își dezvolte o serie de competențe specifice disciplinei istoriei precum: folosirea limbajului adecvat în cadrul unei prezentări orale sau scrise, recunoaşterea unui context economic, social, politic, cultural, istoric, aprecierea valorilor trecutului prin raportarea la actualitate, construirea de sinteze tematice, **a**utoevaluarea raportată la valorile grupului sau investigarea unui fapt istoric.

Legătura dintre profesor și elevii clasei poate fi păstrată atât prin intermediul lui Google Classroom , dar și prin intermediul unei alte aplicații Google: Jamboard. Deși pare să fie creată ca instrument de susținere pentru disciplinele din domeniul real . Jamboard poate fi utilizată și pentru stabilirea unui dialog între elevi și profesor deoarece alături de funcții precum scrierea formulelor oferă și casete ce pot fi completate cu informații și care pot fi ulterior plasate pe tablă într-o formă asemănătoare notelor fixe. Prin intermediul lor elevii pot să își formuleze în scris părerile privind evoluția proiectului, iar profesorul poate să ofere elevilor un feed-back rapid și consistent atât legat de redactarea proiectului cât și de modul de colaborare. Și în cazul Jamboard distribuirea informațiilor este asigurată de către permisiunile oferite de către profesor, care poate astfel să le distribuie doar elevilor din cadrul grupului responsabil de un anumit proiect, stimulând astfel sinceritatea elevilor .

Managementul şi implementarea proiectelor prin intermediul platformelor educaționale

Profesor Ilișoi Elena-Iulia,
Liceul Tehnologic Economic „Virgil Madgearu” Iași

Dezvoltarea tehnologiilor de informare şi de comunicare a revoluționat lumea educației, resursele şi actorii săi. Utilizarea instrumentelor pedagogice, a platformelor digitale educative şi producerea de resurse în acest sector pot deveni, de azi înainte, o sursa durabilă pentru consolidarea educației, pentru reorganizarea unei munci colaborative şi pentru formarea şi informarea continuă a actorilor săi.

În cadrul acestui articol, voi încerca să prezint o nouă abordare a educației prin derularea proiectelor educaționale de colaborare în parteneriat internațional. Platforma eTwinning nu oferă doar o satisfacție profesională şi personală, ci oferă o schimbare reală în cadrul dezvoltării profesionale a cadrelor didactice, întărește sentimentul de apartenență la o comunitate profesională (europeană) a cadrelor didactice şi crește motivația elevilor pentru cunoaștere şi învățare. Etwinning oferă posibilitatea cunoașterii şi a comparării altor sisteme de învățământ şi transpunerea curriculumului formal în activități educaționale interesante.

„Școlile să fie nimic altceva decât ateliere pline de activitate. Numai astfel vor putea să probeze toți, în propria lor practică, adevărul că: învățând pe alții, ne învățăm pe noi înşine.” (Jan Amos Comenius)

Parteneriatul educațional tinde să devină un concept central pentru abordarea de tip curricular flexibilă şi deschisă a problemelor educative. În abordarea curriculară a educației se identifică nevoia cunoașterii, respectării şi valorizării diversității. Este vorba despre o diversitate care presupune unicitatea fiecărei ființe umane şi multiculturalitatea. Amprenta culturală este importantă pentru că determină bogăția diversității la nivelul grupului social.

Parteneriatul educațional se desfăşoară împreună cu actul educațional propriu-zis. El se referă la cerința ca proiectarea, decizia, acțiunea şi colaborarea să existe între agenții educaționali. Parteneriatul educațional urmărește transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educațional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

Platforma europeană eTwinning (www.etwinning.net) oferă posibilitatea cadrelor didactice de a crea parteneriate de colaborare interşcolară între elevi. Pe această platformă, cadrele didactice pot implementa proiecte educaționale în parteneriat cu colegi din țări europene, proiecte care vizează obiective de formare şi de dezvoltare a competențelor elevilor în diverse domenii. Prin intermediul platformei, eTwinnerii au acces la o rețea europeană şi la oportunități pentru dezvoltare profesională, prin colaborarea în proiecte internaționale şi prin participarea la seminarii internaționale de formare/ schimburi de experiență. Elevii şi cadrele didactice au acces la un cadru activ de învățare, la instrumente pedagogice care integrează noile tehnologii în procesul didactic.

Platforma etwinning.net oferă:

- ✓ instrumente pedagogice care integrează noile tehnologii în procesul de învățare;
- ✓ cunoașterea țărilor participante;
- ✓ posibilitatea implicării în activități curriculare comune;
- ✓ participarea profesorilor la o rețea europeană şi oportunități pentru dezvoltare profesională, prin colaborarea în proiecte internaționale şi prin participarea la seminarii internaționale de formare/ schimburi de experiență;

- ✓ un cadru atractiv de învățare pentru elevi și pentru profesori;
- ✓ recunoașterea oficială și o mai mare vizibilitate a activității participanților la nivel național și european;
- ✓ premii anuale și certificate naționale și europene de calitate pentru cele mai bune proiecte.

Proiectele de tip eTwinning sunt realizate între două sau mai multe școli, pe discipline de studiu sau transdisciplinare. Participarea la proiectele eTwinning a elevilor duce la dezvoltarea aptitudinilor și competențelor lingvistice, a competențelor digitale, a competențelor interpersonale, civice, interculturale și sociale.

Beneficiile derulării parteneriatelor internaționale prin proiecte eTwinning sunt multiple:

- acestea completează și întregesc strategiile naționale privind asigurarea calității educației;
- oferă o modalitate eficientă de abordare a educației în secolul XXI;
- permit creșterea calității activităților de învățare desfășurate cu elevii;
- cresc motivația elevilor pentru învățare/ cunoaștere;
- permit cunoașterea altor sisteme de învățământ și sporesc formarea competențelor de comunicare într-o limbă străină.

În urma participării la programul eTwinning, se produc schimbări la nivelul activității didactice, din perspectiva dezvoltării profesionale continue și la nivelul școlii. Efectele participării la programul eTwinning au fost studiate de TEHNE - Centrul pentru Inovare în Educație (Centrul Național de Suport eTwinning) în Raportul preliminar eTwinning RO12. S-a constatat că schimbările la nivelul activității didactice, din perspectiva dezvoltării profesionale continue, sunt de 79,3% în mediul rural și de 80,4% în mediul urban, total 80,2%. În ceea ce privește schimbările care s-au produs la nivelul unității școlare, acestea sunt de 67,4% în mediul rural și de 68,3% în mediul urban, total 68,1%.

Proiectele eTwinning realizate prin parteneriate internaționale oferă o perspectivă mai bună în ce privește responsabilitățile și contribuția didactică în cadrul școlii, o atenție sporită acordată calității proiectelor pe care le realizează cadrele didactice, o perspectivă mai avizată în ce privește selecția activităților care să aducă valoare adăugată pentru situațiile educative pe care le proiectăm pentru elevii noștri. Totodată, acestea oferă o îmbunătățire a relației cu conducerea școlii, mai multe activități de colaborare între profesori din școală pentru schimb de experiențe didactice și idei, o relație profesori-elevi mai bună și o mai multă deschidere a școlii către parteneriate.

Participarea la acest tip de proiecte mi-a schimbat viziunea tradițională a învățământului românesc spre un învățământ modern, contribuind la îmbunătățirea perspectivei pedagogice asupra procesului educațional, predarea devenind un demers educativ în cadrul căruia sunt mobilizate resursele clasei de elevi, aceasta fiind motivată permanent să parcurgă procesul instructiv. Proiectele eTwinning mi-au permis creșterea calități activităților de învățare desfășurate cu elevii, activitatea independentă desfășurată de elevi devenind, astfel, concludentă. Învățarea prin descoperire asigură elevilor o dobândire conștientă a conținutului curricular, acesta fiind ușor de reactualizat, o dată trecut prin filtrul propriu. Școala trebuie să încurajeze formarea unui spirit critic, a unor atitudini pozitive și a studiului individual, antrenând elevii în activități diverse și diversificate, pentru a-i face să renunțe la rolul pasiv. Toate aceste oportunități le oferă participarea cu elevii la proiectele educaționale de pe platforma eTwinning.

Bibliografie:

[1] ISTRATE, O. et al. (2013) Rolul proiectelor educaționale realizate prin parteneriate școlare internaționale. Raport preliminar eTwinning RO12. București: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație.

[2] CUCOȘ, C. (2000) Educația, dimensiuni culturale și interculturale. Iași: Polirom. *C.N. "Valorificarea experienței in implementarea proiectelor educaționale - Exemple de bune practice" – FEB. 2O2O* 89

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. GUG MARIA-CLAUDIA
G.P.P.Nr.53 (Structura G.P.N.Nr.14)
ORADEA

Începând cu 11 martie 2020, sistemul de învățământ românesc a fost nevoit să se reorientezăe către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării. Cu toții am fost în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale și de petrecere a timpului liber. Aceste schimbări au determinat abordarea procesului didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. S-a produs o trecere de la procesul instructiv-educativ desfășurat în spațiul educational, bazat pe relații psihologice directe, la activităților didactice exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor, pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online**.** Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid, la fel și elevii. Învățarea a continuat dincolo de școală, cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare. Noua situație s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi. În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online a presupus o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică. Cadrele didactice au întâmpinat dificultăți în derularea activităților didactice în mediul online din cauza absenței unor instrumente tehnice corespondente variatelor activități pe care le desfășoară în mod curent la clasă, a obținerii feedback-ului și a realizării activităților de evaluare. Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

O bună utilizare a instrumentelor digitale poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivandu-i pe cei din urma pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-și diversifice activitatea. Construirea și utilizarea unor platformelor educaționale adecvate nu poate decât să imbunatatească procesul de învțăare, prin posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente, includerea de prezentări grafice, vizionarea live, posibilitatea de a invita on-line de oriunde, materialele pot fi ănregistrate și arhivate, astfel încât elevul poate reveni ori de câte ori consideră că este necesar, elevul își poate organiza ăi singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp. Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii au folosesit mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent: aplicații simple, cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger, apeluri telefonice, SMS, utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, platformele specializate de elearning, aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video, videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Skype.

Pentru a-și atinge scopul, mediile de învățare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic. Acestea trebuie sa stimuleze motivația și munca individuală a elevului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții. Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, cu o comunicarea face-to-face. Contactul direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit cu nicio tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie. Instruirea online se referă la instruirea care se desfăşoară prin intermediul unui calculator conectat la o reţea, conţinutul educaţional putând fi sub forma unei lecţii tradiţionale sau a unei sesiuni de lucru colaborativă, realizată cu ajutorul tehnologiilor de comunicaţie. Materialele educaţionale pot fi prezentate sub formă de text, grafice, materiale audio, video. Termenul de sistem de instruire online desemnează un ansamblu de tehnologii, proceduri, mijloace și participanţi care conlucrează pentru atingerea obiectivelor procesului de instruire. E-learning reprezintă interacţiunea dintre procesul de predare/învăţare şi tehnologiile informaţionale, ICT (Information and Communication Technology), acoperind un spectru larg de activităţi, de la învăţământul asistat de calculator până la învăţământul desfăşurat în întregime în manieră online. Un sistem de e-learning constă într-o experienţă planificată de predare-învăţare, organizată de o instituţie ce furnizează resurse educaţionale stocate pe medii electronice într-o ordine secvenţială şi logică pentru a fi asimilate de subiecţi în maniera proprie, fără a-i constrânge la activităţi sincrone de grup. Sarcina educaţiei şi formării bazate pe noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiţionale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora. Software educaţional reprezintă orice produs software în orice format ce poate fi utilizat pe orice calculator şi care reprezintă un subiect, o temă, un experiment, o lecţie, un curs etc., fiind o alternativă sau unica soluţie faţă de metodele educaţionale tradiţionale. Indiferent de riscurile pe care le presupune sistemul e-learning, trebuie respectate următoarele reguli: să urmărească în permanenţă atingerea obiectivelor propuse, să structureze conţinutul educaţional astfel încât acesta să devină accesibil pentru diverse niveluri de cunoaştere, să stimuleze gândirea independent și să ofere situaţii didactice de autoevaluare.

Platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult. Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.

Bibliografie:

Botnariuc P., Cucoș C., Glava C. - „Școala online”, Ed. Universității București, București, 2020

GOOGLE CLASSROOM - O PLATFORMĂ “PRIETENOASĂ” CU ELEVII DE ORICE VÂRSTĂ

Prof. înv. primar Florescu Laura
Şcoala Gimnazială Nr. 8 Constanţa

În noile condiţii existente la nivel mondial, sistemul de învăţământ din indiferent ce colţ al lumii a fost necesar să fie regândit, reorganizat, dar, mai ales, reorientat către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să fie asigurată atât continuitatea învățării, cât și funcționarea organizațională.

Atât noi, adulţii, cât şi copiii suntem în situația de a descoperi modalităţi noi de conectare socială și de continuare a activităților din diferite domenii ale vieții: profesional, cultural, social și de petrecere a timpului liber. De aceea, folosirea noilor tehnologii a depăşit cu mult limitele pe care le presupuneam a fi atinse cu luni în urmă. Întreaga societate a fost pusă în faţa unei provocări imense, fără precedent, căreia, în foarte mare viteză, am fost nevoiţi să-i facem faţă, cu mai multă sau mai puţină pricepere, dar, cu siguranţă, cu conştientizarea rapidă a faptului că „trebuie”. Ceea ce trăim şi experimentăm în continuare este un proces cu o dinamică rapidă şi destul de dificil de intuit, însă lunile ce au trecut ne-au oferit oportunităţi de a ne perfecţiona, din punct de vedere al abilităţilor digitale, pentru a ne continua activitatea.

Dat fiind faptul că predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate, platformele educaţionale pentru elevi au fost foarte bine primite, fiind uşor de folosit şi practice. Utilizarea lor nu va înlocui sistemele educaţionale tradiţionale, ci contribuie la optimizarea, întărirea procesului de învăţare. În orice unitate şcolară, învăţarea de tip *e-learning* a fost adoptată ca o alternativă, ea putând completa activitatea didactică din şcoală, fără a-şi propune s-o înlocuiască. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, aceştia având de la vârste fragede abilităţi de lucru cu calculatorul, copilul zilelor noastre fiind considerat „nativ digital”. Putem să utilizăm acest tip de abilitate a elevilor în propriul lor beneficiu, determinându-i să-și folosească în mod constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Platformele educaţionale cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta. În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma (sursa: http://platformeed.blogspot.com).

Volumul de informaţii prevăzute de programele şcolare în vigoare este extrem de vast. Prin procesul instructiv-educativ, elevii trebuie să-şi însuşească această mare varietate de noţiuni, cu sprijinul şi sub îndrumarea noastră şi a familiilor lor. De aceea, un sistem digital de organizare, sub toate aspectele, al acestui conţinut noţional, constituie pentru noi, cadrele didactice, un ajutor binevenit, cu condiţia să ne dezvoltăm, la rândul nostru, competenţele digitale dobândite de-a lungul timpului. Aceasta reprezintă platformele educaţionale online, deoarece ele vin în sprijinul procesului de învăţare individuală şi permit celor ce le utilizează să acceseze o serie de surse de informare, pe diferite teme. Prin intermediul lor, facem mai mult decât să transmitem conţinut educaţional. Oferim

elevilor noştri un mediu ale cărui caracteristici se apropie destul de mult de cele ale unei clase tradiţionale şi, de multe ori, utilizându-le suntem mai eficienţi în folosirea atât a resurselor materiale, cât şi a celor umane.

Există, însă, şi multe aspecte mai puţin pozitive ce apar în utilizarea acestor platforme educaţionale. Câteva dintre acestea sunt:

- dificultatea monitorizării învățării în mediul online, în lipsa unui dialog autentic cu clasa;
- imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor;
- dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online;
- lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare, o problemă extrem de serioasă mai ales la nivelul învățământul primar;
- lipsa dotărilor tehnice performante;
- complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei.

Maximizarea avantajelor utilizării platformelor educaţionale şi reducerea dezavantajelor, în limita posibilităţilor, desigur, ne-a permis tuturor să asigurăm elevilor noştri un cadru adecvat pentru continuarea învățării de acasă ori în forma sa hibridă.

La foarte scurtă vreme după momentul suspendării cursurilor, instituţia de învăţământ din care fac parte a făcut demersurile necesare pentru ca profesorii şi elevii noştri să continue învățarea prin utilizarea platformei educaţionale Google Classroom, cea pe care o folosim și în prezent.

Lansată de către Google în august 2014, aplicaţia Google Classroom este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori și elevi din întreaga lume. Ea face parte din suita de aplicații G Suite for Education, permițându-ne nouă, profesorilor care o utilizăm, să predăm, să colaborăm și să interacționăm cu elevii noştri, în activităţi şcolare şi extraşcolare.

Această platformă m-a ajutat să creez o clasă virtuală pentru elevii mei, în care eu şi ceilalţi profesori ai clasei am distribuit sarcini de lucru, am primit produsele muncii copiilor, am derulat diferite proiecte şi am putut evalua rezultatele muncii lor. A fost concepută să fie accesibilă atât de pe desktop și laptop, cât și de pe telefon sau tabletă (pentru sistemele Android și iOS), putând fi accesată cu orice navigator de Internet al unui device (Chrome, Firefox, Internet Explorer, Safari), având o interfaţă disponibilă şi în limba română şi fiind extrem de utilă tuturor nivelurilor de învățământ. Am avut posibilitatea prin intermediul acestei aplicații să comunic mai ușor și în timp real cu elevii, părinții și colegii mei, profesori ai clasei. Google Classroom integrează și celelalte servicii G Suite pentru educație, precum: Google Docs, Google Slides, Google Sheets, Google Forms, Google Sites, Google Drive și Google Calendar. Utilizând-o, am putut constata faptul că nu conține reclame și nu folosește niciodată conținutul sau datele elevilor sau profesorilor în scopuri publicitare.

Am creat un curs și mi-am invitat elevii și profesorii clasei să se alăture cursului. Platforma permite reutilizarea postărilor cu anunțurile, temele și întrebările din fluxurile altor cursuri, în cazul în care sunt mai multe cursuri create. Pentru o mai bună gestionare a activităților și temelor din cadrul fluxului, pot fi invitaţi până la 20 de profesori colaboratori pentru un singur curs Google Classroom. Când a fost necesar, am putut crea fișiere individuale pentru fiecare elev, printr-un singur click, distribuind șabloane de orice tip (documente, prezentări, foi de calcul, imagini etc.). Am putut adăuga materiale de facilitare la sarcinile de lucru, cum ar fi videoclipuri din YouTube, chestionare cu Google Forms, fișiere de tip PDF și alte fișiere încărcate în Google Drive.

Pentru o orientare și o găsire mai rapide a unei teme, am creat „subiecte”, fiecare dintre acestea purtând numele disciplinei. La temele date elevilor, am putut seta un termen de predare, pentru a putea vizualiza ulterior temele întârziate, cele nefinalizate și punctajul de evaluare în funcție de fiecare temă. Au fost situaţii în care am avut nevoie să pot programa un anunț, o întrebare sau o temă pentru elevii mei, la o anumită dată și la o anumită oră, iar Google Classroom mi-a oferit această posibilitate. Elevii au avut acces la informațiile din postarea mea doar în momentul în care s-a împlinit termenul pe care l-am setat.

Interacțiunea își face simțită prezența, deoarece elevii pot iniția conversații cu profesorii lor, astfel încât răspunsul la întrebările copiilor să ajungă în timp real. Lecțiile și temele sunt predate într-un stil mai plăcut, mai ușor și în același timp mai avantajos, deoarece nu este necesar doar un anumit tip de dispozitiv. De asemenea, părinţii pot primi date cu privire la activitățile copiilor lor, astfel încât să poată observa evoluția, dar și rezultatele lor în cadrul orelor de curs. Rezumatul Google Classroom pentru părinți include sarcinile de lucru ale elevilor sau temele nerealizate. De asemenea, părinții primesc anunțurile și întrebările postate de noi, profesorii, în fluxul cursului la care s-au înscris.

Mi-am putut invita elevii în discuții bazate pe întrebări, am putut muta subiecte importante pentru a fi poziționate primele în fluxul cursului și am putut constata că aplicația îmi dă voie să gestionez permisiunile pentru cei care pot face postări și să exclud din discuție anumiți elevi, dacă decid că aceștia și-au pierdut dreptul de a posta sau de a comenta în cadrul fluxului unui curs. Deşi nu am utilizat această funcţie menţionată ultima (elevii mei fiind destul de mici, nu au încălcat nicio normă de comunicare asertivă), m-am bucurat de existenţa ei, pentru că ea ar putea deveni necesară la nivel gimnazial, dar mai ales liceal.

Am putut adnota și oferi feedback pentru teme, inclusiv din versiunea mobilă a aplicației. Evaluările de tip *quiz* au fost extrem de bine primite de elevi, aceştia având la dispoziţie o gamă variată de selectare a răspunsurilor la cerinţe: răspuns scurt, paragraf, răspunsuri multiple, casete de selectare, dropdown, încărcare de fişiere, scară liniară, grilă cu mai multe variante, casetă de selectare sub formă de grilă. Google Classroom mi-a permis să export rezultatele evaluărilor într-o foaie de calcul sau într-un fișier de tip CSV.

Desfăşurarea orelor de curs în sistem hibrid este acum facilă prin intermediul Google Classroom, deoarece platforma permite „întâlnirea” tuturor elevilor, cu imagine şi sunet, în timp real, printr-un simplu click pe link-ul de întâlnire (generat la crearea clasei virtuale) sau pe pictograma reprezentând o cameră de luat vederi, din aplicaţie. Astfel, elevii de acasă participă activ la orele de curs desfăşurate în clasă, prin intermediul unui device, a conexiunii la internet, a acestei platforme educaţionale şi a aplicaţiei Google Meet integrată în Classroom.

Cu toate avantajele şi dezavantajele platformelor educaţionale, ele asigură o foarte mare parte a succesului continuării învăţării în sistem hibrid, dar mai ales online. Consider că acest succes poate fi atins atunci când sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii: deschiderea pe care o manifestăm noi, ca profesori, pentru autoperfecţionarea în domeniul digital, de seriozitatea elevilor în abordarea acestei noi modalităţi de învăţare şi, nu în ultimul rând, de posibilităţile materiale ale părinţilor elevilor şi disponibilitatea acestora de a-şi sprijini proprii copii.

Surse bibliografice:

www.eduapps.ro
http://platformeed.blogspot.com
https://ro.wikipedia.org

ONLINE ÓVODAI OKTATÁS, MEGLEPETÉS A MAI KOR AZ ÓVODAPEDAGÓGUSAI SZÁMÁRA

Óvodapedagógus: Frunza Katalin
Mihai Viteazul Állami Gimnázium – Csodálatos Berek Napköziotthon, Marosvásárhely

Nincs könnyű dolga a mai kor pedagógusának, aki egyik pillanatról a másikra arra ébredt, hogy a hagyományos, szemtől szembeni oktatásnak egy ideig vége szakadt és a neki ismeretlen, online oktatásra kell áttérnie annak érdekében, hogy neveltjei az adott egészségügyi körülmények között is oktatásban részesüljenek.

Erre a kétségkívül különös helyzetre egy pedagógus sem volt felkészülve sem érzelmileg, sem fizikailag, sem szellemileg. Nem beszélve arról, hogy korántsem voltak felkészítve ezen helyzet kezelésére, mindenki csak tapogatódzott a saját körülményeinek, adottságainak megfelelően. Kezdettől érvényes volt az a tény, hogy a pedagógus kreativitásától függött munkájának sikere, a szülői közösség nyitottsága, segíteni akarása elengedhetetlen tényezőként szerepelt az online oktatási – nevelési folyamatban.

A pedagógusok rengeteg online felülettel találták szembe magukat (Zoom, Edmondo, Classroom, Facebook, Whatsapp, stb.), a szülői közösséggel való közös egyeztetés és igazgatósági jóváhagyás után egy, mindenkinek kézenfekvő online felületen folytatták munkájukat, a már betervezett tematikát, napi rendet követve. Egy kis időnek el kellett telnie ahhoz, hogy minden gördülékenyen működjön, sokat kellett tanulnia úgy a pedagógusnak, mint a szülőnek egyaránt. Ezen felületeket még senki sem használta eddig, hallani hallottak róluk, ám a mindennapi használat teljesen mást jelent. Sok türelem és kitartás szükségeltetett mindenki részéről (óvodapedagógus-szülő-gyermek) annak érdekében, hogy ez az oktatási forma beváljon az adott közösségben, sőt a végére még sikeresnek is mondható legyen.

Az online óvodai oktatás, akárcsak a hagyományos, intézményen belüli oktatás, nagyban eltért a felsőbb szintű oktatási formáktól. Már az óvodáskorú gyerekek életkori sajátosságaiból kiindulva az óvodapedagógusnak fontos volt szem előtt tartania azt a tényt, hogy a gyermekeket ne kösse sok ideig a képernyő elé, inkább a témának megfelelő kreatív, szórakoztató tevékenységeket ajánljon otthoni időtöltésre. Igen, ajánljon, ne kötelezzen semmit, hisz az adott egészségügyi körülmények között nagy megterhelés volt a szülőnek és a gyermeknek feldolgozni a bezártság, szigorú szabályozások, radikális életvitelváltozásának tényét, nemhogy arra is figyeljen, miként tesz eleget az óvónő elvárásainak.

Interaktív játékok; mulatságos vagy tanulságos, tudományos kisfilmek; kreatív, társas együttműködést igénylő gyakorlati tevékenységek; meghökkentő kísérletek vagy éppen szívszorongató mesefilmek tömkelege árasztotta el az oktatásra szánt felületeket, melyekből kedve szerint válogathatott a kisóvodás, s az átélt élmények visszacsatolásaként kisfilmeket, képeket csatoltak a saját mappájukba, ezzel visszajelezve, hogy a befektetett munka elérte célját vagy sem. A kötetlen témájú szemtől szembeni, Zoomon keresztül történő találkozások során ugyanúgy elmesélhették a karantén alatti élményeiket, bemutathatták az elkészített munkákat, de ami a legfontosabb volt, hogy egymást látták, beszélhettek, mesélhettek egymásnak, az óvodai közösséghez való tartozásuk nem szűnt meg a szigorú mozgáskorlátozások bevezetése után, online folytathatóvá vált.

Sajnos beszélni kell arról a tényről is, hogy nem minden óvodás tudott, szeretett volna részt venni ezen tevékenységekben és egy adott ponton teljesen kimaradtak a csoport életéből, anyagi körülmények vagy személyi okok

miatt a gyermekek nem tudták felvenni a lépést társaikkal, mely hiányosság biztosan megmutatkozik a továbbiakban és ezen hiányosságok pótlásának egy kiemelt helyre kell kerülnie az elkövetkezendő tanévi oktatási-nevelési folyamatban.

Az online tanítás során rengeteg kihívással találta szembe magát a pedagógus, mint például: online interaktív játékszerkesztés, hosszabb ideig tartó, képernyő előtti anyagkeresés, korcsoportnak és témának megfelelő változatos tevékenységi formák feltöltése, és a mennyiség – minőség közötti arany középút megtalálása. Az óvodai oktatás szabad kezet ad a pedagógusnak a témaválasztásban, annak feldolgozásában és ez könnyebbé tette a kalandozást az óvodapedagógus számára az internet határtalan világában.

Mint minden területen, az online oktatásban is az első lépések megtétele a legnehezebb, míg megértjük melyek a teendőink, csak a gyermekek érdekeit szem előtt tartva, nyitottan minden újra, keressük a megoldásokat annak érdekében, hogy az adott körülmények fényében sikeres nevelésben legyen része ennek, az amúgy is másnak, különlegesnek mondható generációnak.

Végkövetkeztetésként mondhatjuk, hogy az oktatásra sziklaszilárdan érvényes az életfogytig tartó tanulás fogalma, az eltelt időszak csakis ezt igazolja. Mint pedagógusok nyitottak kell maradjunk az újra, mert csak tanulhatunk minden periódusból, ezt a tapasztalatcsomagot felhasználva gazdagabbnak nevezhetjük, érezhetjük magunkat és ezt az újonnan megszerzett tudást senki sem tudja elvenni már tőlünk.

„ A valóban bölcs tanító nem arra ösztönöz, hogy az ő bölcsességének házába lépj, hanem elvezet saját tudásod birodalmának kapujához.”

(Kahlil Gibran)

THE IMPACT OF EDUCATIONAL PLATFORMS IN THE ROMANIAN SCHOOL

Online teaching in Romania – successful online resources

Ignat Adriana Laura, Școala Gimnazială “Adam Nicolae” Arad

Romania along with the entire world has been faced with an unprecedented situation: the coronavirus pandemic. Since it appeared, this virus caused a lot of harm to everyone, starting with the children and ending with the adults, especially the elders. Schools had to be closed and for a short time, there weren't any lessons held. Starting with the month of April, teachers had to do online lessons with their pupils. This was something new for the Romanian educational system. Therefore, teachers had to update and bring the lessons in the online environment. For that they had to learn along the way, thus they took part in some online computer skills courses which helped to create qualitative online lessons for their pupils.

Not being in class and taking part in a remote learning is not such an easy matter. Teachers and pupils can see and hear each other through a camera, but it is not the same thing as being in class. The human touch is missing. Besides, there can appear technical problems when using a computer, a phone or a tablet for the online lessons, such as the device stops working, it is being blocked, or the power goes down. This doesn't happen in class. Therefore, these problems should be overpassed and the teachers should try and create interesting and engaging lessons for the online teaching and learning environment.

Last year I worked both with primary and secondary pupils. For the little ones, when giving them games in English, it was a real success. They managed to understand what to do and got good results. Thus, games for the little ones, is a must for the online teaching and learning. I strongly recommend teachers to use games with their pupils on their online lessons. I used www.eslgames.com as an online resource for searching different games for my pupils. Besides games, another successful tool is the interactive worksheets. They are very much appreciated by children of different ages, both primary and secondary levels, as it shows them, at the end, their results. They can be discussed with the teacher afterwards and the teacher can explain the pupils where they didn't understand their mistakes. Also, at the beginning of the interactive worksheets, teachers must assure that their pupils understand what they have to do, only afterwards leave them to solve the exercises. Therefore, as successful online resources for interactive exercises, which I use, I recommend www.liveworksheets.com, www.learningapps.com, www.islcollective.com, www.englishexercises.org, www.eslbrains.com, www.onestopenglish.com, www.bitishcouncil.com. These sites are very helpful, not only for interactive exercises, but also for different types of exercises. For example, I did listening activities with my pupils from the secondary, using the site www.britishcouncil.com. Also, there can be done many reading activities, which are very interesting and entertaining. The materials are authentic and they address children's needs and level of age. This is a very important aspect to be taken into consideration when planning lessons; they should be suitable for children, and adapted according to their level and to their age.

Teaching can be fun online if there are used interesting and entertaining materials. The teachers must come up with the best online activities in order to catch the pupils' attention. Thus, teachers have to be creators of meaningful and successful content. Their lessons should be engaging, useful and fun, especially for the little ones; they learn best through games or even songs.

For the little ones, the online teaching and learning offers visual aids that maybe in class are not used so often, because there are few materials of this kind. There are schools where there is no video projector, no laptops, or other devices. Also, there are children who don't have phones, tablets or computers. For them, the online teaching and learning is just a fantasy. They should be helped in this matter, because education is for all.

Remote teaching and learning is nowadays part of the educational system from Romania and from the entire world. Teachers need to be well prepared and pupils need to have digital skills and use them not only for games, watching videos or chatting, they need to know how to write a Word document, or do a Power Point Presentation. They should know how to upload documents and work on a platform, as lessons are held or will be held on platforms.

There are many online useful resources that can be used in order to make the lessons more interesting and entertaining for the pupils. Teachers should pay attention to children's needs and interests and find suitable materials for the online lessons; they should be authentic and in accordance to their age.

Teachers can make the online teaching fun and entertaining for their pupils. They just need to be creative, and the online resources offer them the possibility to be creative, to create engaging lessons.

The Internet offers teachers many resources; they just have to choose the right ones for their pupils. Activities can be diverse and all the 4 skills (listening, reading, speaking, and writing) can be worked on in the online teaching and learning environment. A useful site to work on all these 4 skills is www.britishcouncil.com.

For pupils of primary, eslgames.com and eslbrains.com are very useful.

For secondary pupils, for exercises, the site englishexercises.org can be very useful as it offers a wide range of exercises and also the site www.islcollective.com, which is good also for the pupils of primary level.

Interactive worksheets can be found on www.liveworksheets.com or learningapps.com, which can be used for primary and secondary levels.

I am referring to the primary and secondary levels, because I teach English to them, but the online resources mentioned above can be used also for higher levels, such as high school.

The site www.onestopenglish.com is another online successful resource where many interesting and entertaining, updated, authentic materials can be found.

Therefore, there are many useful online resources that can be used for the English lessons that are being held remotely. The most important thing is for the teacher to choose wisely the materials for the online lessons, so that the pupils not only understand them, but also enjoy them. Thus, the teacher should produce enjoyable activities so that the pupils learn in a fun way English.

The teacher should be like a wizard that produces magic and the children are spelled into working with joy on the online activities held outside the classroom, in a remote teaching and learning environment.

UTILIZAREA PLATFORMELOR DIGITALE ÎN EDUCAȚIE – O PROVOCARE PENTRU ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

TAMARA BRĂTUCU

Perioada actuală marcată de criza generată de pandemia de coronavirus (COVID-19) reprezintă o provocare pentru întreaga societate, cu efecte asupra locurilor de muncă și a nivelului de trai din cauza scăderii veniturilor. La nivel mondial, conform Organizației Internaționale a Muncii, aproximativ 1,6 miliarde de oameni (50% din forța de muncă la nivel global) au fost afectați de COVID-19 (Forbes, 2020). La nivelul sistemelor de educație din întreaga lume s-au căutat soluții care să rezolve problema întreruperii cursurilor din școli și universități pe o perioada de timp, pentru a preveni răspândirea virusului. Dat fiind faptul că în unitățile școlare sunt densități mari de elevi și profesori care vin din medii diferite, distanțarea socială era necesară pentru păstrarea sănătății acestora, dar și a familiilor lor.

Un efect al COVID-19 îl reprezintă schimbările în privința regimului de muncă, schimbări generate de noile responsabilități și provocări la care au fost supuse școlile pentru a-și continua activitatea în condiții de siguranță a angajaților, pentru a asigura distanțarea fizică necesară și pentru adaptarea rapidă la fenomenele complexe care le influențează activitatea Munca de acasă a fost o experiență nouă pentru mulți profesori, iar percepțiile acestora au fost foarte diferite. Pentru o parte dintre profesori ideea de a folosi mediul digital a venit ca o completare firească la activitățile pe care le derulaseră deja cu elevii. Însă pentru o parte semnificativă dintre profesori, mai puțin familiarizați cu platformele digitale, predarea de acasă a reprezentat nu doar o provocare, ci chiar o problemă. Societatea românească a fost pusă în situația de a se adapta din mers la predarea în online, fără o formare a profesorilor pentru acest nou tip de predare.

Din ce în ce mai mult, tehnologia este parte a vieții noastre, iar copiii sunt atrași în mod deosebit de mediul digital – pe care îl percep ca fiind dinamic, colorat, interactiv. Ei se bucură atunci când navighează în mediul online și astfel sunt mai receptivi la informații venite din zona digitală. Folosirea platformelor digitale în educație oferă o serie de beneficii şi avantaje elevilor, dacă ele sunt folosite în mod profesionist pentru a genera lecții care să îi ajute pe elevi.

Pentru a face față perioadei de izolare și a asigura continuitatea în învățare, școlile au accesat platforme educaționale deschise. Pachetul de licențe Clasa Viitorului cuprinde două platforme digitale, utilizate în educație, G Suite for Education și Microsoft Office 365 A1. G Suite for Education reprezintă platforma pe care Google a pus-o la dispoziție pentru educație, iar Office 365 A1 a fost oferită de Microsoft.

Licența G Suite for Education este oferită în mod gratuit de către Google pentru orice instituție educațională. Aceasta permite utilizarea unor instrumente digitale pentru învățare, conceperea de teme, lecții online, fișe de lucru pentru elevi. Permite profesorului să urmărească evoluția elevilor, să gestioneze portofoliile acestora, să interacționeze cu părinții și cu comunitatea educațională.

G Suite for Education are trei tipuri de aplicații pe care profesorii le-au putut utiliza: aplicații pentru colaborare (Google Classroom, Google Forms, Google Docs, Sheets și Slides etc.) aplicații pentru comunicare (Google Hangouts, Meet, Gmail etc.) și aplicații pentru stocare de date (Google Drive).

Una dintre cele mai utilizate aplicații de pe platforma G Suite for Education de către profesori este Google Classroom. Are o interfață disponibilă și în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât și de pe un dispozitiv

mobil. Profesorii au creat clase/cursuri, au adăugat materiale, teme de lucru, au evaluat elevii. Avantajele Classroom pentru profesori: eficientizarea timpului, organizarea eficientă a lecțiilor, colectarea și notarea temelor în mediul online, oferirea de feed-back direct fiecărui elev. Pentru elevi, temele au devenit mai interesante și mai plăcute deoarece aplicația le-a permis să acceseze informațiile și materialele lecțiilor, au putut să inițieze conversații cu profesorul și să adreseze întrebări la care au primit răspuns imediat.

Profesorii au interacționat cu comunitatea educațională utilizând aplicațiile Meet și Google Hangouts. Ei au inițiat și s-au conectat la întâlniri video cu elevii, cu părinții, cu alți profesori. Aplicațiile au permis derularea activităților metodice, prezentarea de materiale în cadrul ședințelor, interacțiunea directă cu alți colegi pentru a face schimburi de bune practici. Cu Meet și Google Hangouts profesorii și elevii s-au conectat oricând, de oriunde și de pe orice dispozitiv.

Profesorii s-au adaptat din mers pentru asigurarea continuității în învățare, iar schimbările sunt importante pentru că ele vor genera o nouă modalitate de abordare a lecțiilor, care va continua și va produce modificări în sistemele educaționale. Școala trebuie să evolueze și să țină pasul cu inovațiile tehnologice tot mai sofisticate care pătrund în viețile noastre și la care elevii sunt foarte receptivi. În ultima perioadă s-a observat o deschidere față de noi metode de învățare, adaptate profilului noilor generații digitale de copii. În acest context, învățarea online este preferată de tot mai mulți elevi, datorită multiplelor sale beneficii: este plăcută, le dezvoltă autonomia, materia poate fi reluată de câte ori este nevoie, are o prezentare interactivă și, îndeosebi pentru copiii claselor primare, învățarea se poate realiza prin intermediul unor jocuri foarte distractive.

Societatea informatică reprezintă o nouă etapă a civilizaţiei umane, un nou mod de viaţă, care implică folosirea intensivă a informaţiei în toate sferele activităţii şi existenţei umane. Societatea informaţională este caracterizată de creşterea explozivă a informaţiei digitale disponibilă prin intermediul produselor tehnologiei informaţiei şi comunicaţiilor, iar în perioada pandemiei COVID-19 digitalizarea a reprezentat o modalitate eficientă de continuare a activităților, nu doar în educație, ci și în alte sectoare ale activității. Interacţiunea elev-calculator permite diversificarea strategiei didactice, facilitând accesul elevului la informaţii mai atractive, mai logic organizate, structurate variat, prezentate în modalităţi diferite de vizualizare. Intervenţia profesorului nu poate fi înlocuită de computer, dar profesorul poate utiliza computerul pentru diversificarea activităţii sale la clasă. Dincolo de digitalizare, perioada aceasta ne-a amintit nouă, tuturor, că interacțiunile dintre profesori și elevi se pot realiza în mediul virtual, dar sunt mult mai valoroase atunci când aceștia se află împreună în clasă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Abăhnencei E. – „Instrumente interactive pentru lecţii on-line” în Revista „Educație, e-learning și învățământ modern”, august 2020
2. Brătucu T – „Utilizarea noilor tehnologii informatice în activitatea educaţională şi terapeutică a elevului cu cerinte educative speciale”, în Revista „Aspecte moderne în psihopedagogia specială”, Târgu Neamţ, 2014
3. Tecău a., Constantin C., Lixăndroiu R., Chițu I., Brătucu G.- „Impactul crizei Covid-19 asupra investiției masive în muncă în România”, în Revista „Amfiteatru economic”, NR.44, 2020
4. https://www.clasaviitorului.ro
5. https://www.eduapps.ro
6. https://www.forbes.ro
7. https://meet.google.com

8. https://docs.google.com
9. https://www.scoalaintuitext.ro

UTILIZAREA ÎNVĂȚĂRII ONLINE - BENEFICII ȘI PROVOCĂRI

FLORENTINA FRĂȚILĂ, GHEORGHE SABINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 194, BUCUREȘTI

Abordarea actuală a procesului de instruire se face în sistemul blended learning, care reprezintă o modalitate de predare care utilizează, atât tehnologii digitale (platforme de învățare online), cât și instrumente tradiționale de predare la clasă (manuale, fișe de lucru), care solicită prezența fizică, atât a elevilor, cât și a profesorului, fiecare dintre aceștia, deținând controlul asupra unor coordonate ale procesului de învățare.

E-Learning este transferul de competențe și cunoștințe prin computer și rețea. Conținutul este livrat prin Internet, intranet / extranet, bandă audio sau video, TV prin satelit și CDROM. Poate fi auto-ritmat sau condus de instructor și include suporturi sub formă de text, imagine, animație, streaming video și audio.

Progresele tehnologiei informaționale și multimedia, precum și utilizarea internetului ca un nou mod de predare, au făcut o schimbare revoluționară în procesul de predare tradițional. Utilizarea mijloacelor de comunicare electronice, cum ar fi videoconferința computerului, audio, internet, TV interactiv și satelit ca mediu pentru a efectua învățarea electronică (e-learning), a alimentat oportunitatea de a introduce un nou mediu de învățare și scenarii potențialilor beneficiari TIC este achiziția, procesarea, stocarea și discriminarea informațiilor vocale, picturale, textuale și numerice de către o combinație bazată pe microelectronică de calcul și telecomunicații. Este un set divers de instrumente și resurse tehnologice utilizate pentru a crea evaluarea, stocarea, transmiterea și gestionarea informațiilor și comunicarea informațiilor dorite dintr-un loc în altul: proiector, CD-ROM, DVD, software de calculator etc. În acestă perioadă ne bucurăm de diverse servicii precum internet, cloud computing, teleconferință, videoconferință, fax, prezentare power point, învățare mobilă E-learning, învățare mixtă, învățare la distanță etc.

„Termenul TIC ar putea include hardware și software pentru computer, camere digitale și camere video, internetul, instrumente de telecomunicații, jucării programabile și multe alte dispozitive și resurse, care contribuie mult la îmbunătățirea calității sistemului de învățământului. Utilizarea TIC în primii ani are potențialul de a spori oportunitățile educaționale pentru copiii mici. Termenul „E-Educație” se referă la aplicarea tehnologiei internet la livrarea experiențelor de învățare. E-educația are loc în sala de clasă electronică formală, pe intraneturile corporative utilizate pentru instruirea la timp, pentru teleconferințe audio și video și într-o varietate de alte spații de învățare mediate de tehnologie (Grimes, 2009). E-Learning înseamnă „învățare electronică” si se referă la o gamă largă de aplicații și procese concepute pentru a furniza instrucțiuni prin mijloace electronice. De obicei, acest lucru înseamnă pe web, însă poate include și CD-ROM sau conferințe video prin transmisie prin satelit. Definiția învățării electronice este mai largă, dar include, „învățare online”, „instruire bazată pe web” și „instruire bazată pe computer”. Cel mai important, semnalează schimbarea de paradigmă în educație și formare, care este în curs.

Educația de calitate depinde de dezvoltarea tehnologiei informației în mai multe dispoziții, cum ar fi extinderea motivației elevului, îmbogățirea abilităților de bază și creșterea formării profesionale a profesorilor În ultimii douăzeci și cinci de ani, utilizarea TIC a schimbat fundamental practicile și procedurile de aproape toate formele de eforturi în cadrul tuturor formelor de instituții de învățământ pentru asigurarea unei educații de calitate. Luând în considerare cele mentionate mai sus, prezentul articol reprezintă importanța utilizarii TIC, locul principal în îmbunătățirea sistemului

educațional, cum ar fi creșterea motivației în rândul cursanților, obținerea atenției și crearea unei înțelegeri aprofundate a subiectului.

Anul acesta școlar, am decis să folosim o combinație de modalități de predat online, în care lecțiile să fie ținute în direct pe internet, folosind sistemul de video-conferințe Google Meet, dar și trimiterea de materiale pregătite în avans si accesate mai târziu de elevi, la o oră care le convine lor. Am observat că prima variantă, cea de ore predate online, s-a potrivit mai bine pentru elevii din clasele mai mari, care sunt mai independenți și pot lucra fără să aibă nevoie de prea mult ajutor din partea părinților. Pentru elevii mai mici, care au nevoie de mai mult ajutor în accesarea materialelor puse la dispoziție de profesori, a doua variantă a mers mai bine (trimiterea de materiale online și accesarea lor la o oră la care pot copiii și părinții), mai ales că era nevoie și de un părinte care să-i ajute. În acest caz, părinții cu mai mulți copii i-ar fi putut ajuta pe aceștia la ore diferite, fără să fie nevoiți să-i ajute pe toți în același timp.

Folosim diferite programe și aplicații, toate fiind disponibile gratis. Cum am mai spus, pentru predarea online live, folosim Google Meet, dar sunt și alte opțiuni pe care unii colegi le utilizează. Folosim astfel și Zoom.us, Microsoft Teams sau Skype. Noi am ales Google Meet, pentru că oricum deja foloseam Google G Suite. Toti colegii nostri și cei mai mulți dintre elevi au conturi Google, iar de mare ajutor este și integrarea conturilor cu Google Calendar.

Deoarece aveam nevoie de întâlniri cu elevii și părinții, am simțit că avem nevoie și de o platformă care să ne ajute să ne organizăm resursele, să adunăm ce lucrează elevii și să dăm feedback. Google Classroom a fost perfect pentru acest scop. Mulți dintre colegii noștri deja foloseau Google Classroom în fiecare zi, dar e foarte simplu să-l folosești și dacă nu ai mai lucrat până acum cu el.

O provocare pe care am avut-o la început a fost să încercăm să-i sprijinim pe părinții care au copii mici, de vârste care să nu le permită independența de a se loga singuri pe un site, de a accesa materiale trimise de profesori sau de a intra într-un *video call*. Cei mai mulți dintre părinți au un program foarte încărcat și au resimțit o dificultate când acesta s-a încărcat și mai mult, la rămânerea copiilor acasă. La început, a fost la latitudinea profesorilor să decidă cum ar fi mai bine să trimită lecții și teme și cum să-i sprijine pe părinții elevilor din clasa lor. Asta a condus la rezultate diferite în clase diferite, pentru că unii profesori au trimis prea multe informații părinților, alții – prea puține, iar alții au trimis informații și instrucțiuni prea vagi. Totuși, cu aceasta ocazie, au apărut și niște exemple de bune practici, însă aceste inconsistențe de la început au cauzat stres și anxietate unora dintre părinți.

Tot ce s-a întâmplat până acum nu a fost o experiență prea ușoară pentru profesorii noștri, mai ales că mulți au, la rândul lor, copii mici acasă, copii care au nevoie, de asemenea, de timpul și de energia părinților lor. În mod evident, nu suntem nici noi obișnuiți cu acest fel de predare. Așa cum se întâmplă cu fiecare lucru nou, care te scoate din zona de confort, nu e simplu. Dar apreciem progresul obtinut, de efortul tuturor pentru a învăța să folosim programe și aplicații noi, dar și de munca pe care o facem în continuare pentru a pregăti materiale și resurse pentru lecții.

În contextul actual, tehnologia se poate adapta nevoilor educației prin utilizarea platformelor digitale educaționale (Kinderpedia, Adservio, Google Classroom), care înglobează toate informațiile din mediul off-line în mediul on-line. Cu toții, în această perioadă am participat la numeroase cursuri, conferințe, ateliere, traininguri, webinarii online și ne-am reinventat, după ce am învățat pedagogia digitală și am deprins competențe digitale. Am învățat să fim flexibili în utilizarea platformelor digitale, a instumentelor digitale și a resurselor educaționale deschise. În desfășurarea

lecțiilor online e foarte important modul în care sunt integrate resursele digitale pentru crearea propriului scenariu educațional. Lecția propriu-zisă, indiferent de disciplina de învățământ pe care o predai, trebuie gândită în 4 pași: a) Captarea atenției -trezim emoția prin conectarea elevului cu subiectul (Ex. o întrebare care să-i incite și să le trezească interesul de învățare) și corelăm subiectul cu experiența anterioară a copilului; b) Predarea-învățarea - tratarea conținutului nou, se pleacă de la ceea ce știu copiii despre subiectul respectiv, deci elevul reprezintă principalul element în experiența de învățare, după care ne îndreptăm spre ceea ce știu experții; c) Transferul – conectăm cunoștințele elevlui cu viața reală. Deci, elevul trebuie să știe la ce îi folosește în viața reală să învețe un anumit lucru; d) Feedback continuu - evidențiind aspectele pozitive, ceea ce știe elevul.

În concluzie, începutul învățării online pentru copii la o vârstă fragedă este un pas important de luat în considerare, dat fiind că e-educația poate duce la un stil de viață mai reușit, la o mai bună integrare socială și la o mai mare încredere în sine. E important să-i acceptăm pe elevi ca parteneri în lumea digitală, deoarece sunt deja familiarizaţi cu lumea aceasta virtuală, interactivă, adaptată dezvoltării lor cognitive și intereselor lor specifice.

Bibliografie:

• E. Guedes, F. Sancassiani, M. Carta, et. al. Internet Addiction and Excessive Social Networks Use. Clinical Practice and Epidemiology in Mental Health. June 2016.

• Scary Ways Technology Affects Your Sleep. Sleep.org

• Harvard School of Public Health. Television Watching and “Sit Time.” Obesity Prevention Source.

• Jenny S. Radesky, Jayna Schumacher, Barry Zuckerman. Mobile and Interactive Media Use by Young Children: The Good, the Bad, and the Unknown. Pediatrics. January 2015.

• Dunckley, Victoria L. Gray Matters: Too Much Screen Time Damages the Brain. Psychology Today. February 27, 2014.

• Elie Dolgin. The Myopia Boom. Nature. March 18, 2015.

ROLUL PĂRINȚILOR ÎN EDUCAȚIA PENTRU VALORI LA PREȘCOLARI

PROF. ÎNV. PREȘC. MEIROȘU IONELA

Relaţiile dintre părinţi și copii constituie nucleul socializării căci în mediul familial se construiesc modele pentru toate relaţiile umane fundamentale. Cu familia sa, copilul se află într-o legătură psihologică directă, în sensul că personalitatea sa aflată în formare intră în relaţie cu toată gama funcţiilor, însuşirilor, stărilor şi trăirilor psihice ale părinţilor. Astfel, de stilul educativ practicat în familie va depinde reprezentarea pe care copilul o va avea mai târziu despre familie, ca fiind fie un refugiu al individualităţii- mediu primitor al afecţiunii şi înţelegerii, în care se face schimb de idei, fie ca un bastion al tradiţiei în care singura preocupare a părinţilor este de a modela copilul după chipul şi asemănarea lor.

Nu toate familiile sunt însă orientate de aceleaşi valori şi atitudini educative, diversitatea rezultând din nivelul de instruire/educaţional, de mediul de rezidenţă şi de apartenenţă socio-profesională. Numeroşi autori sesizează că părinţii aparţinând unor categorii socio-economice diferite transmit copiilor lor valori diferite, în sensul în care unii valorizează autonomia şi stăpânirea de sine, imaginaţia şi creativitatea iar alţii ordinea, obedienţa.

Corespondenţa influenţelor educative cu potenţialul ereditar existent în copilărie, este deosebit de favorabilă dezvoltării globale mai ales dacă educaţia este realizată corespunzător- părinţii să aibă în vedere posibilitaţile prezente dar şi viitoare ale copilului. Sarcinile educogene presupun, din partea ambilor părinţi, o acţiune conştienta şi stăruitoare, dar orientată spre specificul personalităţii copilului, cu atât mai mult cu cât şi copilul îşi influentează, în acelaşi timp, părinţii. Dezvoltarea şi maturizarea normală a copilului depind de aceste stiluri educative ale familiei şi, în măsura în care acestea îndeplinesc o serie de condiţii, se poate vorbi de o dezvoltare armonioasă şi echilibrată.

Modelul parental trebuie să asigure influenţe bogate, variate şi interesante, să antreneze copilul în activităţi cu rol formativ, să îl stimuleze, să îi dea dea sarcini care să favorizeze participarea lui şi puterea de întelegere şi, mai ales, să comunice mult cu acesta. O antrenare insuficientă în activităţi cu potenţial formativ conduce la o dezvoltare limitată pentru că subsolicitarea face ca părţi importante din potenţialul ereditar să se piardă şi să nu mai poată fi niciodata recuperate. Efectul invers, suprasolicitarea, apare din dorinţa poate firească a părinţilor care doresc copilului o evoluţie cât mai apropiată de aspiraţiile pe care ei nu şi le-au realizat, astfel încât îl “încarcă” prin conţinutul si intensitatea activităţilor. Părinţii cu intenţii prea bune îl suprasolicită cu aşteptările lor legate de carieră şi prestigiu astfel încât copilul va face până la pubertate ceea ce i se cere, tot ceea ce se aşteaptă de la el, de teama de a nu-şi dezamagi părinţii.

Aceştia trebuie să ştie că tot ceea ce îi oferă spre asimilare îi este accesibil copilului doar în raport cu nivelul de dezvoltare psihică atins astfel încât fiecare nouă achiziţie a acestuia se obţine în anumite momente ale dezvoltarii lui şi, cel mai important, ei trebuie să cunoască faptul că maturizarea lui psihică se realizează progresiv, existând o coincidenţă exactă între nivelul evoluţiei şi vârsta copilului. Fiecare moment al copilăriei este un moment al adăugirii care se realizează zilnic, adăugiri care nu sunt improvizate de fiecare individ ci sunt însăşi raţiunea de a fi a copilăriei, care tinde spre realizarea adultului ca exemplar al speciei iar stimulările mediului sunt indispensabile pentru ca aceste schimbari să se manifeste (Wallon, H.,1975, p .153)

Părinţii acţioneaza ca bază de date pentru copil , lucru ce îl va ajuta pe acesta să achiziţioneze şi, mai târziu, să elaboreze moduri de acţiune, dar această bază de informaţii trebuie să includa mecanisme care să ţină cont de trebuinţele şi posibilitaţile copilului şi în nici un caz să folosească mecanisme asemănatoare dresajului. Construirea ca fiinţă

conştientă de sine se realizează, iniţial, prin identificarea primară cu părinţii, semnificând copierea de către copil a stilurilor generale de comportament, în urma căreia rezultă, tot ca finalitate a procesului de socializare, conştiinţa morală. Aceasta este asociată experienţelor relaţionale de la cea mai fragedă vârstă şi se formează prin interiorizarea de către copil a sancţiunilor, judecătilor şi valorilor ce vin din partea părinţilor, care acţioneaza ca modele pentru o conduită acceptabilă: ei decid care dintre aceste comportamente vor fi interzise şi care vor fi permise. Evaluarea climatului familial de către copil în termenii înţelegerii şi sprijinului parental este frecventă printre copiii de vârstă mică, sentimentul de a fi înţeles şi sprijinit diminându-se odată cu vârsta adolescenţei.

Indicatorii ce reflecă permisivitatea sau restrictivitatea părinţilor sunt reprezentaţi de :

- *controlul parental*, ca indicator ce reflectă limitele şi constrângerile impuse de părinţi copilului, responsabilităţile atribuite acestora şi rigoarea cu care sunt aplicate şi controlate regulile.

- *suportul parental* ca reprezentând gradul de angajare a părinţilor în viaţa copilului, ajutorul pe care îl oferă, timpul pe care i-l consacră, receptivitatea faţă de stările lui emoţionale şi faţă de nevoile sale.

În funcţie de aceşti indicatori, cercetările au pus în evidenţă trei modele de actiune parentală (Stănciulescu, E.,1997, p.104).

- modelul permisiv, caracterizat prin nivel scăzut al controlului, asociat identificării părintelui cu stările emoţionale ale copilului şi cu străduinţa de a înţelege şi răspunde nevoilor lui. Acestuia îi sunt impuse puţine norme şi puţine responsabilitaţi astfel încât modul în care copilul răspunde aşteptărilor parentale este supus unui control slab.

- modelul autoritar asociază un nivel înalt al controlului cu o slabă susţinere a activităţii copilului. Părinţii transmit sistematic valori ca autoritatea, tradiţia, ordinea şi disciplina, impunând copilului principii și reguli de comduită inviolabile.

-modelul autorizat îmbină controlul sistematic cu un nivel înalt al suportului parental.

Părinţii formulează reguli şi controlează respectarea lor dar nu le impun, ci sunt deschişi la schimburile verbale cu copiii, explicându-le raţiunile pentru care regula trebuie respectată şi stimulând totodată autonomia lor de gândire

Educaţia familială este orientată de valori care se referă la înflorirea personalităţii copilului şi la reuşita lui socială dar pentru aceasta părinţii nu elaborează strategii educative după o anumită logică, nu optează ferm pentru un principiu sau altul. Oricare dintre părinţi are în vedere o combinaţie între cele două, dorind realizarea plenară a potentialului său şi ca acest potenţial să-i conducă spre integrare şi reuşită socială. Copilul trebuie astfel secondat în tot ceea ce întreprinde, permiţându-i-se libertatea de exprimare, încurajându-l, valorizându-l şi stimulându-i, în permanenţă, încrederea în el.

Importanţa relaţiilor interfamiliale rezidă din faptul că ele sunt sursa de constituire şi de cristalizare a însuşirilor de personalitate pe care copilul şi le va forma interiorizând aceste relaţii interumane. Personalitatea copilului va fi astfel rezultatul contextului relaţional. Cadrul familial organizat, valorizat pozitiv, cu influenţe educative, va forma o personalitate echilibrată. Un mediu viciat din punct de vedere relaţional, imoral, va forma o personalitate cu trăsături instabile, cu dificultaţi de adaptare şi tendinţe spre devianţă. Valoarea formativă a relaţiei dintre părinţi şi copii rezidă tocmai din legatură directa şi atât de vitală dintre ei, din faptul că doar părinţii sunt cei mai sensibil interesaţi de trebuinţele, slăbiciunile şi de intreg potenţialul de dezvoltare al copilului, mai ales acum, când fiinţa umană are plasticitatea maximă, favorabilă realizării personalităţii.

Relaţiile dintre părinţi şi copil se manifestă, de multe ori într-o manieră exagerată datorată, în primul rând, părinților, care uită să dozeze atent afectivitatea, ca trăsătură specifică a educaţiei în familie. Astfel, dacă în plan

intelectual ei pot fi normal dezvoltaţi, în plan afectiv şi moral se simt carenţele rezultate ca urmare a practicării unui stil defavorabil dezvoltării armonioase a copilului. De aceea este indicat să se evite cele două extreme: dragostea exagerată şi înstrăinarea, care conduc la neîncredere în forţele proprii şi necomunicare.

Acestor moduri greşite de a iubi subscriu: *perfecţionismul* părinţilor care accentuează toate defectele copilului şi îl descurajează şi *nervozitatea*, defect major al părinţilor, care îl face pe copil să fie instabil, contrariant, neascultător, în fapt imitându-şi părinţii. Nici unul dintre acestea nu îi formeaza nici un mijloc de apărare, nu contribuie la conturarea experienţei de viaţă a copilului iar afectivitatea şi activitatea , aflate in interdependenţă şi influenţă reciprocă, vor fi perturbate.

Un climat afectiv care nu conferă siguranţă în faţa mediului, încă necunoscut şi neobişnuit pentru copil, va genera, mai târziu, traume fizice, afective, intelectuale şi sociale, va conduce la dificultaţi în manifestarea încrederii în oameni şi în stabilirea de bune relaţii cu ceilalti. Dacă părinţii nu dozează atent, afectiv, relaţia dintre ei si copil, atunci acesta va fi greu de integrat în colectivitate şi chiar în propria familie iar în viitor nu va putea să aibă viaţa de relaţie,atât de indispensabilă omului. Inter-relaţiile dintre mamă-tată-copil formează baza afectivitaţii pentru toată viaţa, iar aceste relaţii, cu constanta atitudinilor, cu frecvenţa şi calitatea lor contribuie la cristalizarea sentimentelor, eveniment generat de relaţiile de durata şi de generalizarea emoţiilor.

BIBLIOGRAFIE

1. **Allport, G**. (1993) .*Structura şi dezvoltarea personalităţii*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
2. **Berge, A**.(1977). *Profesiunea de părinte*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti
3. **Stănciulescu, E**.(1997) *Sociologia educaţiei familiale*, Editura Polirom, Iaşi
4. **Wallon**, **H**.(1975).*Evoluţia psihologică a copilului*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti

ONLINE OKTATÁSI PLATFORMOK HATÁSA A ROMÁN OKTATÁSBAN

Prof. László Ana Aletta

A Covid-19 világjárvány miatt Európa-szerte rengeteg iskolát zártak be. Az országok többségében fontosnak tartották az oktatás folyamatosságának biztosítását, ezért kényszerből bár, de bevezették az online tanítást, illetve a távoktatást az általános iskolai és a középfokú oktatásban egyaránt.

Annak ellenére, hogy a távoktatás bevezetése a jelen helyzetben több szempontból is (az oktatás folyamatosságának biztosítása, rugalmas keretek, egymás támogatása) nyilvánvaló előnyökkel jár a tanárok és a diákok számára egyaránt, a rendelkezésre álló rövid felkészülési idő miatt sok pedagógus nehezen alkalmazkodott az online oktatás által teremtett körülményekhez. A tanárok számára emellett nehézséget okozott annak biztosítása is, hogy minden tanuló – különösen a hátrányos helyzetűek és a kisgyermekkorúak – aktívan és motiváltan vegyen részt az online tanulásban.

Az e-learning oktatáshoz tananyagra és keretrendszerre van szükség. A keretrendszer azonosítja a tanulót, (biztonságos belépés, egyedi kóddal) tárolja a tananyagban történő előrehaladást és az elvégzett tesztek eredményeit. Számon tartja a tananyagrészek elvégzésének sorrendjét, az előrehaladás feltételeit és a tanulásra fordítható időt is.

A tanuló bárhol és bármikor hozzáférhet a tananyaghoz, számítógép, laptop, tablet, vagy telefon, valamint internetelérés szükséges. A diák egyéni időbeosztás alapján, saját ütemben haladhat a tananyag feldolgozásával, az ismeretek elsajátításával, ugyanakkor mégis szabályozott az előmenetele. Az interaktív tartalom, az érdekes és életszerű példák könnyen érthetővé és megjegyezhetővé teszik a tananyagot. A keretrendszer folyamatos interakciót biztosít tanár és a tanuló (szülő) között, lehetőséget teremt a kapcsolattartásra, az egyenletes információáramlásra, valamint a tanár irányító, szabályozó és ellenőrző szerepének biztosítására a tanulás-tanítás folyamatában.

Mint minden oktatási formának, ennek is vannak előnyei és hátrányai, melyeket nem szabad figyelmen kívül hagyni. Mivel saját tapasztalattal is rendelkezem, így azokat az előnyöket és hátrányokat sorolnám fel, melyekkel felnőtt tanulók is találkozhatnak.

Előnyei:

- Az e-learning alkalmazkodik a felnőttek életviteléhez, saját időbeosztás alapján tanulhatnak. Rugalmas, nincsenek térbeli és időbeli korlátok.
- Tanulás miatt nem kell felesleges időt eltölteni utazással, így utazási költségek sincsenek.
- Sokkal szélesebb és színesebb tudásanyagra lehet szert tenni.
- A tanulás naplózható, így folyamatosan nyomon követhető és visszakereshető.
- Naprakész tudásanyag sajátítható el. Az anyagok folyamatosan bővíthetők, cserélhetők.
- Egyéni tanulási utaknak is teret enged.
- Új, ismeretlen kipróbálása. Pl.: Second Life, szimulációs program. Tét nélküli élethelyzetek kipróbálása.
- Új módszertan kidolgozása és alkalmazása számomra mindenképpen előny, mivel így az oktatóknak is lehetőségük nyílik színesebbé tenni addigi megszokott munkájukat. Kiégés, fásultság ellen is hatékony lehet.

Hátrányai:

- Az e-learning fejlesztések költsége nagyon magas, csak sokára térül meg. Ezért sokszor mégis a jelenléti oktatást preferálják.

- Nehéz az átállás a régi megszokott rendről, hogy az ember formális keretek között, tanártól, mint tudásátadótól tanul. Paradigmaváltás szükséges.
- Az ember elveszhet a rengeteg információ között. Jól meg kell válogatni a forrásokat!
- Nem megfelelő infrastruktúra: állandóan “lefagyó” géppel vagy akadozó Internettel demotiválóvá válik a tanulás.
- Digitális kompetencia hiánya mind az oktató, mind a tanuló részéről. A megfelelő eszközöket megfelelő módszertan segítségével lehetne a leghatékonyabban használni.

Sokszor éri az a kritika az e-learninget, hogy személytelen. Nem szabad azonban elfeledkezni arról, hogy ez az oktatási forma nem zárja ki a személyes konzultációkat, illetve a virtuális környezetek lehetőséget biztosítanak arra, hogy oktató és hallgató egy időben, egy helyen kommunikáljon.

Nekem szerencsém volt az e-learning előnyös oldalát megismerni, mert abban az időszakban nagyon sok új program működését ismertem meg, amelyek hozzásegítettek a hatékony és eredményes munkához. Eredményesnek könyvelem el én, mert ha nagyon őszintén vizsgáljuk a kiváltó okot és a hirtelen bekövetkezett változást a román oktatás területén, továbbá a tanítók, tanárok küzdelmét, lelki vívódását és nem utolsó sorban a tanulók online oktatásra való váltásának képességét, akkor azt kell bevallanunk, hogy távolról elmaradnak azok az eredmények, amelyeket elvártunk. Amint említettem az előbbiekben is a távoktatásnak/online oktatásnak megvannak az előnyei, illetve hátrányai is, de rajtunk múlik – újból-, hogy mekkora az alkalmazkodó képességünk és mennyire vagyunk arra képesek, hogy a tanulókat a tanulásra sarkaljuk. A Padlet alkalmazást használtam az online tanításkor. A Padlet segítségével egy online faliújságot tudunk létrehozni, amelyet bármelyik diákkal vagy kollégával is meg lehet osztani, mivel a Padletet a tanulók és a tanárok egyaránt használhatják. Ennek keretén belül a youtube, https://wordwall.net/ ,www.jigsawplanet.com , http://www.okosdoboz.hu/ , learningapps.org alkalmazásokat is felhasználtam. Az alkotott Padlet oldalaim megtekinthetők a https://padlet.com/wolfstefy/ oldalon.

Véleményem szerint az általam felsorolt hátrányok idővel akár előnnyé is alakíthatók. A legfontosabb lenne, hogy az emberek hozzáállása megváltozzon, igényük legyen az önirányító tanulásra.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

TOMUȘ MARCELA CLAUDIA

Tinerii din ziua de astăzi, „nativi digitali” cum îi numește Prenski [3], se mișcă cu mare ușurință între vizual și auditiv, de cele mai multe ori estompând granițele dintre cele două. Copiii se nasc înconjurați de notebook-uri, laptop-uri, computere, internet, smatrphone-uri și majoritatea interacționează cu cel puțin unul dintre ele de la câțiva ani. Participarea în spațiul virtual unde se pot încărca clipuri video personale, adesea realizate cu telefonul mobil, pagini de internet personalizate cu imagini și conținuturi original prelucrate devin realități omniprezente pentru mulți tineri. Site-uri precum YouTube și MySpace sunt exemple contemporane de astfel de zone de interacțiune digitală. Elevii pot avea și dezvolta abilități și facilități tehnice care, prin raportare la un cadru didactic, pot determina schimbarea ierarhiei tradiționale dintr-o clasă. Profesorul devine „emigrant digital”, iar elevul „nativ digital”, iar dinamica elev-profesor este reconstruită. Aceste dinamici diferite pot determina posibilități de predare și învățare diferite și pot dezvolta aprige comunități de dezbatere. In contextul de mai sus profesorul nu mai este cel care coordonează în întregime câmpul cunoașterii. Cu toate acestea, este de dorit să rămână cel care facilitează învățarea și curiozitatea prin stabilirea oportunităților de învățare și dialogare dintre student/elev, câmpul disciplinelor de cunoaștere și aspectele pedagogice. Această dinamică reprezintă spațiul social al muncii profesorului. Tehnologia informației și comunicării (TIC) devine scopul principal al secolului 21 pentru a fi social, economic și cultural integrat. Economia cunoașterii [1] presupune integrarea fluxului de cunoștințe, persoane și servicii prin intermediul tehnologiei cunoașterii și comunicării, care la rândul ei presupune reconfigurarea cunoștințelor despre societate. Politicile guvernamentale naționale și internaționale au aprobat și susțin nevoia cursanților pentru dezvoltarea abilităților TIC. Afirmația susținută este faptul că studenții trebuie să fie capabili să acceseze, integreze și evalueze informațiile, să-și dezvolte cunoașterea și să comunice cu alții pentru a putea fi cetățeni activi într-o lume din ce în ce mai complexă și bogată în informație. Un alt aspect vizat de politicile guvernamentale este considerația asupra faptului că folosirea tehnologiilor informației și comunicării în educație poate îmbogăți subiectele tradiționale din curriculă prin impactul pozitiv asupra motivației și implicării, angajamentului elevilor/ cursanților. TIC are potențialul de schimba felul în care și ceea ce studentul învață. Cercetările și rapoartele desfășurate individual de către guverne sau global de către diverse organizații relevă faptul că în țările dezvoltate s-a investit și se investește în continuare foarte mult în dezvoltarea educației prin intemediul TIC și se susține dotarea școlilor cu echipamentele necesare. Confortul utilizării TIC a determinat o creștere substanțială a pregătirii, planificării și administrării lecțiilor cât și o creștere a folosirii acestor tehnologii chiar în procesul de predare și învățare. Cu toată susținerea dezvoltării tehnologiei informației și comunicării în educație, pedagogii ridică semne de întrebare privind integrarea acestor tehnologii și efectele lor asupra formării capacității și disponibilității elevilor pentru învățarea pe parcursul vieții (life long lerning)[6] . Măsura în care TIC este folosit ca un catalizator sau ca un mijloc de schimbare reprezintă un aspect pe larg dezbătut în literatura de specialitate. În timp ce se naște întrebarea dacă TIC va determina transformarea școlilor și a educației, în realitate fenomenul nu este destul de intens măsurat și monitorizat, chiar și în țările dezvoltate, dar rezultatele acestui tip de educație încep să apară și ridică un semnal de alarmă. În ultimii ani

Organizația pentru Co-operare Economică și Dezvoltare (OECD) monitorizează felul în care elevii accesează și folosesc tehnologiile informației și comunicării și explorează felul în care sistemele educaționale școlare integrează și TIC în experiențele de învățare ale elevilor. Raportul din partea OECD examinează impactul tehnologiei în școală pe

baza rezultatelor la testele internaționale, cum a fi testul Pisa, din peste 70 de țări, teste care măsoară abilitățile digitale, matematice și de citire. Bazate pe rezultatele testului PISA din 2012 ultimile rapoarte publicate de pe site-ul organizației discută diferențele în accesarea și folosirea TIC, cunoscute generic ca „decalaj digital” , diferențe legate de statutul socio-economic, gen, locație geografică și scoală. Raportul evidențiază foarte clar faptul că mai întâi studenții trebuie să-și dezvolte foarte bine abilitățile de bază, de scris, citit și socotit pentru a putea participa în întregime la dezvoltarea societăților hiper-conectate și digitalizate din secolul 21 [12]. Este relevat faptul că interacțiunea elevilor cu computerul la școală și acasă variază mult între țări. Cu toate acestea folosirea computerului nu reprezintă un factor proeminent în explicarea variațiilor din performanța studenților la testele de matematică, citire sau științe. Faptul că multe țări au investit multe fonduri în educația legată de tehnologia informației nu evidențiază o îmbunătățire a achizițiilor elevilor în ultimii zece ani. Studiul din 2012 relevă faptul că în general un copil petrece două ore online în fiecare zi. Elevii care petrec mai mult de 6 ore online mai degrabă se simt singuri lașcoală, au tendința de a întârzia sau de a lipsi de la școală [12]. Tehnologia are potențialul de a îmbunătăți performanțele școlare ale elevilor, totuși folosirea foarte frecventă a computerului în clasă dar și acasă determină capacități de învățare scăzute, în acord cu rezultatele evaluării PISA din 2012. Chiar și în țările în care s-a investit foarte mult în educația prin intermediul TIC nu se vede o îmbunătățire notabilă a rezultatelor. Raportul mai relevă faptul că 96% din elevii de peste 15 ani au un computer acasă, dar ca 72% din elevi folosesc computerul la școală. Per ansamblu, elevii care folosesc moderat computerul la școală tind să aibă rezultate mai bune decât cei care folosesc computerul rar dar elevii care folosesc computerul foarte des la școală au rezultate mult mai slabe decât cei care-l folosesc mai rar sau moderat, chiar și dacă se iau în considerare aspectele sociale și demografice. Sistemele școlare cu cele mai mari rezultate la test sunt cele care folosesc puțin sau moderat tehnologia, cum ar fi Coreea de Sus, Shanghai, China și Singapore care se află pe primul loc în ceea ce privește performanțele testate. În nici o țară unde internetul este folosit frecvent la școală de majoritatea elevilor nu s-a constatat vreo îmbunătățire a performanțelor.

Mai mult, în ceea ce privește șapte dintre țările cu rata cea mai mare de folosire a internetului, s-a constatat la trei dintre ele o scădere semnificativă în performațele de citire – Australia, Noua Zeelandă și Suedia și trei la care rezultatele au stagnat – Spania, Norvegia și Danemarca [14]. Andreas Schleicher, directorul educațional al OECD oferă o interpreatre a rezultatelor din două perspective [15]. Școala poate nu a devenit încă pregătită să integreze pedagogia care presupune multă tehnologie, aducerea tehnologiei secolului 21 în practicile de predare existente determină diluarea eficacității învățarii. Dacă elevul folosește întrebări și răspunsuri gata construite prin intermediul smartphone-ului și al internetului este prea puțin probabil că va deveni mai inteligent și își va dezvolta mai bine competențele. Prin urmare educatorii trebuie să se interogheze cu privire la pedagogia pe care o aplică și la mijloacele și metodele pe care le folosesc. O altă perspectivă de interpretare care ar trebui să invite foarte mult la meditare o reprezintă luarea în considerare a faptului că realizarea unei fundații educaționale echilibrate presupune înțelegerea conceptuală și dezvoltarea unei gândiri solide, iar acest lucru se realizează prin interacțiune intensă și directă între elevi și profesori. Tehnologia de cele mai multe ori distrage atenția de la aceste angajamente umane valoroase. Tehnologia reprezintă modalitatea cea mai facilă de a determina extinderea rapidă a accesului la cunoaștere. În același timp conferă platforme de colaborare unde profesorii creează, îmbunătățesc și împart cunoștințe și materiale. Prin urmare tehnologia oferă acces la materiale din afara cărților, în formate multiple, cu puține constrângeri legate de spațiu și timp. Un alt aspect, care este poate și cel mai important, este faptul că tehnologia poate susține noile pedagogii care se axează pe cei ce învață ca fiind participanți activi ai procesului de învățare. Pentru a-și asuma rezultatele pozitive relevate de integrarea tehnologiei în procesul de educare este nevoie de strategii convingătoare și eficiente de dezvoltare a capacității profesorilor de a integra

eficient noile mijloace tehnologice. Datorită incertitudinilor datorate schimbărilor în general și schimbărilor și evoluției tehnologice în particular, profesorii au tendința normală de a menține status quo. Prin urmare, pe lângă politici de susținere care să determine dezvoltarea tehnologică a școlilor, este vital ca profesorii să devină agenți ai schimbării nu numai prin implementarea noilor inovații tehnologice, ci și prin consultarea lor constantă în vederea proiectării lor.

CONCLUZIE

Impactul tehnologiei în educație este în mod evident sub nivelul optim din mai multe cauze: supra-estimarea abilităților digitale atât ale elevilor cât și ale profesorilor; politici nerealiste în ceea ce privește design-ul și implementarea strategiilor; slaba înțelegere și pregătire din punct de vedere pedagogic; calitatea scăzută a cursurilor și soft-urilor educaționale. Conexiunile dintre elevi, computere și învățare nu sunt nici foarte simple, dar nici foarte încurcate. Contribuția pe care TIC o poate aduce procesului de învățare nu a fost pe deplin exploatată. În primul rând, nu trebuie pierdut din vedere faptul că asigurarea măcar a nivelului de bază pentru fiecare copil în ceea ce privește competențele matematice și de citire pare soluția cea mai bună în a crea oportunități egale întro lume digitală, mai mult decât extinderea sau oferirea de fonduri mari pentru accesul la serviciile și dispozitivele tehnologice. În ceea ce privește educația vizuală, rămâne provocare fundamentală și anume între predarea cunoștințelor existente și formarea capacităților, care în general conservă formele și tradițiile culturale deja stabilite și practicile artistice care se angajează în diferite forme de interogare și reprezentare în era post-digitală. Aceasta este o preocupare consistentă pentru toate artele unde performanțele contemporane se intersectează cu vizualul, auditivul, virtualul și toate sunt încorporate.

Utilizarea platformelor educaționale în învățământul românesc

Lezeu Cosmina Anca
GPN Nr. 3 Ponița, Roșia

Motto: ”Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare – oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorința de a investiga”. (Jean Piaget)

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine, din ce în ce mai mult, o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu o generație de copii care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. ”Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie și se învață precum mersul sau vorbirea.

Construirea și utilizarea unor platforme educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode:

- posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente;
- posibilitatea includerii de prezentări grafice;
- sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât copilul poate reveni ori de câte ori consideră că este necesar;
- copilul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de timp și spațiu;

Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale este necesar să se aibă în vedere câteva aspecte:

- aprecierea corectă a abilităților inițiale ale copiilor în legătură cu utilizarea instrumentelor IT și, mai ales, cu lucrul pe astfel de platforme;
- elaborarea și transmiterea către copii a unui set de instrucțiuni clare de lucru cu platforma;
- stabilirea clară a sarcinilor ce le revin copiilor;
- asigurarea necesară de resurse pentru derularea normală a activității (elaborarea suporturilor de curs și postarea pe platformă, verificarea existenței la domiciliu a unei conexiuni la internet sau facilitarea utilizării unei stații de lucru în cadrul unității școlare).

Avantajele acestui tip de învățare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur data și ora la care se implică în activitatea de instruire.

Față de sistemul tradițional de învățământ, e-learningul prezintă numeroase avantaje:

- independența geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conținutul materialului educațional de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal și a rețelei;
- accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educație, prin care se înțelege accesul la educație prin Internet în timp real, de oriunde și oricând; nu există dependență de timp;
- prezentare concisă și selectivă a conținutului educațional;
- individualizarea procesului de învățare – fiecare instruit are un ritm și stil propriu de asimilare și se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învățare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat și

repetat, controlându-și rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid și permanent; unii subiecți au un randament mai bun în weekend, alții la primele ore ale dimineții;
- metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecții pe tot parcursul procesului de învățare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online și până la certificarea programului, dacă este cazul;
- administrarea online – utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securității utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenților și a serviciilor oferite în rețea;
- costuri reduse de distribuție – software-ul educațional sau soluțiile electronice de învățare nu sunt ieftine. Totuși, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învățare ”clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, masa subiecților etc.;
- interacțiuni sincrone și asincrone – cele două tipuri de interacțiuni dintre instructori și instruiți se pot completa;
- tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunțat, în timp real și evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod facil și de către evaluatorii cei mai avizați;
- dacă învățământul tradițional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniți subiecți de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând granițele spațiale.

Dezavantajele educației de tip e-learning sunt:
- rata mare de abandon școlar – acest tip de educație la distanță necesită eforturi consistente și susținute din partea tuturor participanților la procesul instrucțional. Copiii trebuie să fie extrem de motivați, altfel se instalează fenomenul de abandon școlar care este mult mai frecvent în educația la distanță decât în învățământul tradițional.

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situază pe copil în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la: accentuarea studiului individual, dezvoltarea gândirii analitice, dezvoltarea inițiativei copiilor, formularea succesivă de întrebări de către copil despre cunoștințele pe care le posedă, contruirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștințelor pornind de la cel care învață, dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă a copilului.

Pentru a-și atinge scopul mediile de învățare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul Internetului. Acestea trebuie să stimuleze motivația și munca individuală a copilului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții. Colaborarea virtuală nu trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să știm să comunicăm cu sau prin calculator, dar și cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nicio tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

Platformele de tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea. Platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale, cât și umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea, când vine vorba de învățământ și de volumul mare de informație, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

În prezent, e-learningul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educație tradiționale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unitățile de învățământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizațiilor cele mai diverse.

Bibliografie:

• Ilie, M., Jugurean, R., Păcurari, O., ”Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor e-learning”, Ed. Litera Internațional, București, 2008;
• Grigore, A., Zenovic, Gh., ”Tehnologii de comunicație, multimedia și e-learning în educație”, Biblioteca virtuală a Universității Spiru Haret;
• www.academiaromana.ro

PLATFORMELE EDUCAȚIONALE-ELEMENTE PENTRU INOVAREA EDUCAȚIEI

POP ALINA MARIA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ GÂRDANI
JUD: MARAMUREȘ

În zilele noastre, platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ, deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale, cât şi umane. Educatia on-line reprezintă o modalitate nouă de a privi procesul de învățare, în care elementele de fond rămân aceleași, doar mijlocul de schimb și însușire a cunoștințelor se modifică. Modelul comunicării unidirecţionale, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului nu este eficient și acceptat. Azi, elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Mai mult decât atât, educația on-line face posibilă personalizarea procesului didactic.

Google consideră realitatea virtuală un instrument digital care are puterea să transforme și să inoveze predarea și învățarea. Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul on-line cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Platforma este unealta pe care o folosesc pentru a da teme sau pentru a face anunțuri, iar elevii mei sunt extrem de încântați. Notificările sunt instante – profesorul urcă un document pe pagina clasei și toți elevii primesc un e-mail care îi anunță de acest lucru. De asemenea, elevii pot răspunde prin comentarii sau fișiere.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

O funcție importantă, fără de care nu aș putea desfășura lecțiile normal este screen share-ul. Prin aceasta, participanții au ocazia să urmărească ecranul laptopului (al profesorului, care alege un document dintre cele pe care le are deschise). Eu folosesc prezentări Powerpoint sau documente Word, scriu titlul lecției, definiții, informații sistematizate, un fel de tablă virtuală. De exemplu, în cadrul unor activități de învățare care vizează competența 1.3. din clasa a VII-a (Participarea la interacțiuni verbale diverse, apelând la strategii variate de ascultare activă și de negociere a informaţiei şi a relaţiei cu interlocutorii), le sugerez elevilor folosind share-ul să asculte și să observe în ce fel se exprimă artiștii – ce și cum transmit cu ajutorul vocii –, în videoclipurile postate pe internet la adresele:

Videoclip 1. https://www.youtube.com/watch?v=FKZm6WRKy_U

Videoclip 2. https://www.youtube.com/watch?v=eQSNVBLTXYY

Un alt exemplu, la clasa a VI-a, competența specifică vizată:

Identificarea temei, a unor informaţii esenţiale şi de detaliu, a intenţiilor de comunicare explicite şi/sau a comportamentelor care exprimă emoţii din texte narative, monologate sau dialogate

Conținutul asociat: Strategii de concepere și comprehensiune a textului oral: cuvinte-cheie

Pentru momentul de captarea atenției se poate folosi screen share-ul pentru a viziona o secvență din filmul Amintiri din copilărie, de Ion Creangă .

Zoom oferă multiple posibilități de interacțiune:

- profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen
- lecţiile pot fi înregistrate,
- se utilizează o tablă virtuală,
- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute,
- clasa virtuală poate fi securizată,
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Eu utilizez alternativ platformele Zoom și Google Classroom. Prima îmi permite să interactionez cu elevii mei în timp real, să răspund la întrebări și să observ comportamentul elevilor. Pe Google Classroom încarc lecții, notez observații, corectez temele și am o evidență clară a activității desfășurate în format on-line.

Platforma educațională Mykoolio.com se bazează pe o tehnică de predare modernă. Aceasta diferă foarte mult de cea clasică, fiind sub forma unor jocuri educative interactive, unde consolidarea cunoştinţelor constituie un rol foarte important, iar evaluarea se realizează într-o manieră atractivă şi adaptată nevoilor elevilor. Prin această nouă metodă, copilul nu mai este doar simplu ascultător al lecțiilor, el poate lua parte la procesul de predare. De asemenea, are și posibilitatea de a reveni la anumite informații ori de câte ori dorește și poate selecta exact ceea ce consideră el că trebuie să aprofundeze.

Așadar, platformele educaționale îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Bibliografie:

1.www.eduapps.ro/resurse-educational
2. https://www.mykoolio.com
3. https://psnews.ro/cele-mai-populare-platforme-educationale-online-pentru-elevi
4. https://educatiacontinua.edu.ro/repere-metodologice.html
5. http://platformeed.blogspot.com/2017/05/platforme-educationale.html

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. Mușuroi Carmen
Școala Gimnaziala Gura Padinii, jud.Olt

Contextul în care ne aflăm ne-a forțat să fim cu toții părtași ai unei schimbări radicale în școala românească, ce presupune adevătrate revoluții, șocuri în structura organizației școlare, prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit a funcționării organizației școlare.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu elevii și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**.** Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale actului educațional.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și a elevilor pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online**.** Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor*:* învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multădeterminare; se poate face progres, se pot încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare,,noile platforme educationale în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi. În unele situații, există decizii clare ale scolilor privind modalitățile de interacțiune educațională (s-au accesat doar anumite platforme educaționale care au fost utilizate in școala)În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta free - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar.

În concluzie, într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necessitate

.Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar în

familie și se învață... precum mersul sau vorbirea, utilizarea platformelor educaționale ducând astfel la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCATIONALE IN SCOALA ROMANEASCA

Profesor pentru invatamantul primar, Rogojan Steluta
Scoala Gimnaziala”Adam Nicolae” Arad

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima vreme a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide şi progresului tehnologic înregistrat, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei universitare şi eliminare a graniţelor dintre studenţi, s-au deschis noi perspective pentru practica educaţională, aceasta fiind completată cu metode moderne de predare-învăţare şi evaluare, metode specifice societăţii informaţionale. Una dintre aceste metode presupune utilizarea unei abordări orientate mai mult pe instruire în ceea ce priveşte procesul educaţional. Utilizat iniţial doar ca un termen generic care se referea la dezvoltarea unui mediu electronic pentru furnizarea mai flexibilă a educaţiei, e-learning a devenit mai mult decât un simplu experiment. S-a dovedit pe baza studiilor şi proiectelor experimentale că utilizarea e-learning împreună cu tehnologiile informaţiei şi comuncaţiilor oferă posibilitatea îmbunătăţirii semnificative a procesului educaţional. În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unităţile de învăţământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizaţiilor cele mai diverse. Studiile de specialitate publicate în ultimii cinci ani arată o creştere continuă a utilizării e-learning în cadrul organizaţiilor.

Platforma electronică educationalã (platforma e-Learning) este un produs program care are o serie de cerințe în vederea:

- asigurării procedurilor necesare instalării, configurări şi administrării acesteia;
- administrării şi monitorizării informaţiilor;
- utilizării unei interfeţe ce poate fi modificată în funcție de schimbările care au loc în procesul educațional;
- asigurării suportului logic pentru comunicarea sincronă şi asincronă;
- utilizării unor module de editare de conţinut educaţional în formate diferite;
- autoevaluării offline şi evaluării online a cunoştinţelor asimilate;
- asistarea utilizatorilor în utilizarea softului educaţional;

Utilizatorul este persoana recunoscută de aplicație pe baza numelui de utilizator și a parolei de acces.

FACILITĂŢI DE LUCRU OFERITE DE PLATFORMELE ELECTRONICE

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exlusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta. În general însă, orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma.

În plus, în cazul platformelor electronice cooperative, utilizatorii mai au la dispoziţie posibilitatea de a crea anumite spaţii de lucru (foldere/directoare) în care pot partaja informaţii cu alţi utilizatori, care au acelaşi subiect de interes. În

aceste spaţii se pot lansa dezbateri tematice şi utilizatorii pot lucra cu documente partajate. Cu alte cuvinte, autorul unui director poate invita alte persoane în spaţiul său de lucru, acestea obţinând astfel accesul la directorul partajat.

Facilităţile generale de personalizare oferite fiecărui utilizator implică faptul că de la o sesiune la alta, modificările făcute de fiecare utilizator în cadrul spaţiului său privat de lucru vor fi păstrate, atât din punct de vedere al informaţiilor oferite cât şi din punct de vedere al designului (schimbarea schemei de culori, schimbarea ordinii de prezentare a informaţiilor, termenele stabilite în calendarul propriu etc.).

PLATFORMA COOPERATIVĂ BSCW (BE SMART – COOPERATE WORLDWIDE)

Sistemul BSCW a fost creat în Institutul Fraunhofer pentru Tehnologia Aplicată a Informaţiei (FIT) la mijlocul anilor 1990. Din anul 1998 Fraunhofer FIT şi OrbiTeam Software GmbH & Co KG colaborează pentru dezvoltarea continuă a platformei BSCW. BSCW este un server public pentru comunitatea ştiinţifică internaţională, pe care oricine se poate înregistra în mod gratuit, disponibil la adresa http://public.bscw.de/ .

Spatiul maxim pe disc de care poate dispune un utilizator este de 20 Megabyte. După un an de inactivitate pe platformă, contul de utilizator va fi şters în mod automat..
BSCW reprezintă o platformă electronică care asigură cooperarea sincronă şi asincronă între diferiţi parteneri prin Internet, Intranet sau o altă reţea (Extranet).

Un utilizator înregistrat pe serverul BSCW poate fi membru într-un număr nelimitat de spaţii de lucru. În plus, un utilizator înregistrat poate crea directoare şi alte obiecte care pot fi partajate în funcţie de sarcinile de lucru. Folosind o interfaţă orientată Web, BSCW prezintă - în cea mai mare parte a ferestrei aplicaţiei - conţinutul unui director sau al spaţiului de lucru, iar în partea superioară a acesteia se regăsesc meniuri de tip „popup”, butoane şi comenzi de tip „scurtături”.

Membrii unui spaţiu de lucru sunt grupaţi împreună într-un **Grup BSCW** căruia i se atribuie un nume. Un utilizator înregistrat poate deveni membru al unui spaţiu de lucru **numai** dacă este invitat de către managerul platformei sau de către un alt membru care are dreptul de a invita noi membri.

Printre alte facilităţi, BSCW pune la dispoziţia utilizatorilor un *calendar* care poate fi folosit în două scopuri diferite:

- *Calendar Personal* – include note personale ale utilizatorului. Acestea pot fi vizualizate atât de către utilizator cât şi de către membrii invitaţi;
- *Calendar Public* – disponibil pentru partajare cu alţi utilizatori, alte grupuri de lucru, etc

O sesiune de lucru în BSCW este ***închisă automat*** numai în momentul în care utilizatorul ***închide*** browser-ul Web de pe calculatorul la care lucrează. Până atunci, drepturile de acces permise utilizatorului pe baza datelor referitoare la contul acestuia rămân active.

Observaţie: În situaţia în care utilizatorul accesează platforma de pe un calculator public (la care au acces liber mai multe persoane), acesta va trebui să închidă browser-ul Web după terminarea acţivităţilor pe care le-a desfăşurat în spaţiul BSCW. Prin închiderea browser-ului Web se înţelege închiderea tuturor ferestrelor deschise pentru accesarea diferitelor adrese Internet. În caz contrar, sesiunea de lucru în BSCW nu va fi închisă.

PLATFORMA MOODLLE (MODULAR OBJECT-ORIENTED DYNAMIC LEARNING ENVIRONMENT)

Platforma **Moodle** (*Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment*), este un sistem, un pachet software destinat realizării cursurilor (*Course Management System – CMS*) bazate pe Internet şi coordonării rezultatelor celor care învaţă (elevi-studenţi).

Aceste sisteme sunt denumite şi *Learning Management Systems (LMS)* - Sisteme de coordonare/management a învăţării, *Virtual Learning Environments (VLE)* - Medii de învăţare virtuală sau *Learning Content Management Systems (LCMS)* - Sisteme de management al conţinutului de învăţare.

Moodle este o platformă educaţională utilizată în universităţi, licee, şcoli primare, organizaţii nonprofit, companii private, de către profesori independenţi şi chiar de părinţii care vor să-şi instruiască proprii copii. A fost tradusă în peste 75 de limbi.

Moodle, Platforma de e-Learning, training si cursuri online, testare, evaluare si autoevaluare, Comunitatea Moodle Romania este disponibilă accesând adresa http://www.moodle.ro.

Pentru a putea participa la activitățile unui curs găzduit pe platforma Moodle, un utilizator trebuie să-și deschidă un cont. Acest lucru este posibil prin accesarea adresei Web http://www.moodle.ro/login/index.php și apoi acționarea butonului "*Creează cont*".

În funcţie de specificul cursului poate fi selectat un anumit format. În zona centrală a ferestrei poate fi vizualizat modul de organizare a cursului (subiectele, resursele, temele/sarcinile cursanților).

În funcție de formatul cursului, acestea pot fi grupate pe lecții, săptămâni sau mesaje pe forumuri. Blocuri care permit accesul la diversele funcţii ale platformei se află in părţile laterale ale paginii. Acestea pot fi modificate sau îndepărtate.

Forum-urile pot fi adaptate cerinţelor specifice cursului. Astfel tutorul poate specifica dacă toţi cursanţii vor primi toate mesajele prin email şi cum pot fi aceştia activi pe forum.

Platforma Moodle pune la dispoziţie două tipuri de forumuri:

- *Forum general* (*News Forum*) utilizate pentru transmiterea unor anunţuri (ştiri) generale.
- *Forum pentru învăţare* generate pentru dezbaterea unor teme stabilite de către tutore (forum deschis).

Bibliografie:

1. Model standard al unei aplicații e-Learning, http://depmath.ulbsibiu.ro/chair2/craciunas/model%20standard%20platforma%20eLearning.pdf
2. BSCW – Sistemul administrat de OrbiTeam: http://www.bscw.de/english/index.html
3. http://public.bscw.de/bscw_help-4.5/english/
4. bscw-admin@fit.fraunhofer.de.
5. Moodle Scoli Romania, http://www.slideshare.net/louisdoruh/moodle-romania-4513827
6. Moodle, Platforma de e-Learning, training si cursuri online, testare, evaluare si autoevaluare, Comunitatea Moodle Romania, http://www.moodle.ro/

AVANTAJE ȘI DIFICULTĂȚI ALE PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE

Prof. Druța Valeria , G.P.P.Nr.52 ORADEA
Prof. Nan Maria ,G.P.P.Nr. 52 ORADEA

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat. Un element interesant reliefat de investigație este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță,pot semnaliza în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Aplicarea matematicii în studiul fizicii

Profesor Elena Ţipău
Colegiul Naţional Militar Alexandru Ioan Cuza Constanţa

Cu mii de ani în urmă, oamenii au învăţat să numere şi au încercat să-şi explice răsăritul şi apusul Soarelui şi fazele Lunii.

Descoperirile ştiinţifice se succed astăzi mai rapid ca oricând – cu cât ştim mai mult, cu atât creăm mai mult. Elevii doresc să-şi pregătească viitorul prin studierea profundă a ştiinţelor.
Copiii au o curiozitate extraordinară, sunt dornici de a găsi explicaţii unor fenomene care le trezesc sentimente de admiraţie şi uimire.

Dorinţa de descoperire a acestora este deseori umbrită de necesitatea utilizării calculului matematic. Sunt multe noțiuni matematice necesare în studiul fizicii şi ele trebuie aplicate ireproşabil.

Am constatat de-a lungul timpului că la Fizică sunt necesare noțiuni matematice care sunt predate mult mai târziu la disciplina Matematică, astfel că profesorul de Fizică trebuie să prezinte aceste noțiuni matematice şi să le aplice în diverse unităţi de învăţare.

Spre exemplu, la clasa a VII-a, la capitolul Mărimi scalare, mărimi vectoriale ,profesorul de Fizică trebuie să definească vectorii şi să explice operațiile cu vectori: adunarea vectorilor, scăderea vectorilor, înmulțirea vectorilor cu un scalar, descompunerea vectorilor după două direcții, precum și exemple de forţe reprezentate vectorial.

La capitolul Forţe, sunt prezentate funcțiile trigonometrice: sinus, cosinus, tangentă, cotangentă. Aceste funcții trigonometrice sunt necesare în calculul de forțe şi în calculul planului înclinat.Tot la acest capitol. Elevii învaţă să aplice teorema lui Pitagora în calculul de forțe şi în calculul planului înclinat. Pentru atingerea unui grad ridicat de performanţă,elevii învaţă să utilizeze teorema lui Pitagora în probleme de mecanică. Pentru a reprezenta grafic dependenţa dintre deformare şi forţa deformatoare este necesar ca profesorul de Fizică să ofere unele informaţii despre funcții.

Pentru a interpreta geometric lucrul mecanic este util să se repete formulele de calcul pentru arii ale diferitelor figuri geometrice.Teorema lui Thales este prezentată şi aplicată în studierea umbrei şi în construcţii grafice de imagini în lentile.Rezolvarea corectă a ecuaţiilor este absolut necesară în problemele de calorimetrie.

În clasa a IX-a, noţiunile de viteză momentană şi acceleraţie momentană necesită utilizarea limitelor. De multe ori, este mai uşor să derivezi legea de mişcare a unui mobil, pentru a obţine viteza şi acceleraţia.

Studierea oscilaţiilor presupunerea cunoaşterea perfectă a trigonometriei. Poziţia nodurilor şi ventrelor se determină din ecuaţia undei staţionare, impunând condiţii de minim şi de maxim.

O ecuație cu derivate parțiale este un tip de ecuație diferențială care include funcții necunoscute de mai multe variabile și derivatele parțiale ale acestora. Prin contrast, ecuațiile diferențiale ordinare conțin doar funcții necunoscute de o singură variabilă și derivatele lor. Ecuațiile cu derivate parțiale sunt utilizate pentru descrierea unei varietăți largi de fenomene naturale legate de sunet, căldură, difuziune, electricitate, mecanica fluidelor, sisteme cuantice etc.

Operatorul Laplace sau laplacianul, denumit după Pierre-Simon Laplace, este un operator diferențial, și anume un exemplu important de operator eliptic, care are multe aplicații. În fizică, este folosit în modelarea propagării undelor și propagării căldurii, stând la baza ecuației Helmholtz. Este esențial în electrostatică și mecanica fluidelor, prin prezența sa

în ecuația Laplace și ecuația Poisson. În mecanica cuantică, el reprezintă termenul energie cinetică din ecuația Schrödinger. În matematică, funcțiile al căror laplacian este nul se numesc funcții armonice.

În concluzie, studierea profundă a ştiinţelor necesită cunoaşterea matematicii!

Bibliografie:

1.https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwj3r_Dis4PrAhXtAhAIHQTZALgQFjAAegQIARAB&url=http%3A%2F%2Fwww.astronomy.ro%2Fce-legatura-este-intre-fizica-si-matematica_14.html&usg=AOvVaw1CdwaNi66xXcE93dRE8zPI

2.https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwj3r_Dis4PrAhXtAhAIHQTZALgQFjADegQIBBAB&url=https%3A%2F%2Fro.wikibooks.org%2Fwiki%2FCategorie%3ARaft_Fizica%2FMatematica&usg=AOvVaw2-m3J6elIKDyQZbFyPUcjr

RESURSELE WEB ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

Prof.inv.primar ,Herbei Felicia Georgeta
Școala Primară Prunșior

„Informatica nu are limite. Iată un calculator capabil să scrie cărți. Iată un altul, dispus să le citească.”
(aforism de Vasile Butulescu din « Imensitatea punctului »)

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor. Apariția calculatorului ca sursă de învățare, diversificarea mijloacelor digitale moderne în scop evolutiv, pătrunderea hardware-ului și software-ului în România reprezintă o permanentă provocare pentru educație.

În prezent, avem accesul deschis la resurse educaționale, facilitate desigur de tehnologiile informației și ale comunicațiilor cu scopul de a dobândi competențe și cunoștințe care să ne permită să evoluăm, să ne formăm și perfecționăm, să participăm activ în societatea românească bazată pe cunoaștere.

Informatica este studiul lucrului individual, al creării de competențe și priceperi proprii, al dezvoltării deprinderilor de a lucra singur și de a crea un mod de gândire aparte. Astfel, se va pune accentul pe disponibilitatea de a rezista unui efort intelectual, pe puterea de concentrare, de rezolvare de probleme, de manipulare a informației. Datorită acestui „cumul de informație” la care suntem supuși inevitabil, trebuie să deținem competențe digitale pentru a face față trend-ului, pentru a deține controlul și a fi stăpâni pe situație.

În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică. Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi

În rândul profesorilor, conceptul de *e-learning* câștigă teren. Deoarece performața în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteaze mediului școlar modern.Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învățare online.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât și elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunțuri și, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi și încărcate aici.

Aplicația Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real .Profesorii și elevii au posibilitatea de a interacționa în timp real, în mod video și permite și crearea unei table virtuale interactive. Zoom oferă multiple posibilități de interacțiune:

- profesorul poate transmite informații cu ajutorul share screen,

- lecţiile pot fi înregistrate,
- se utilizează o tablă virtuală,
- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute,
- clasa virtuală poate fi securizată,
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Noile tehnologii ale informaţiei şi comunicaţiilor schimbă perspectiva asupra practicii educaţionale, completând cadrul educaţional cu metodologii moderne de învăţare specifice societăţii informaţionale. E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale, ci să întărească procesul de învăţare, calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv.

PLATFORMELE EDUCAȚIONALE ONLINE

Prof. înv. primar : ROȚ MIHAIELA- DORINA
ȘCOALA PRIMARĂ LAZURI

Dezvoltarea social-economică a cunoscut o serie de etape corespunzătoare tot atâtor revoluții tehnologice, culminând în pragul mileniului trei cu societatea preponderent digitală. Evoluția economiei și a societății, în general, are ca principal motor educația. Îmbogățirea tezaurului de cunoștințe al individului conduce la dezvoltarea și maturizarea sistemelor complementare acestuia: familie, colectivitate, regiune, societate. Toate acestea sunt posibile în era informațională prin educație permanentă, educație la distanță, educație online sau e-learning.

Educatia online reprezintă o modalitate nouă de a privi procesul de învățare, în care elementele de fond rămân aceleași, doar mijlocul de schimb și însușire a cunoștințelor se modifică. Utilizarea sistemului informatic pentru educație înseamnă însa aducerea unor noi elemente, legate de libertatea de a învăța în locul și la momentul dorit.

Soluțiile de e-learning existente în momentul de față sunt rezultatul evoluției tehnologiilor care suporta aceste facilități. Ulterior, tehnologiile de comunicare interactive au devenit elementele centrale ale noilor modele de desfășurare a învățământului pe suport electronic. Astăzi există trei modele general acceptate în lumea educației online, fiecare ocupând o cota aproximativ egală pe această piață:

- ***Educația online independentă*** reprezintă modelul prin care utilizatorul individual preia materialul de curs de pe Internet sau de pe CD, parcurgându-l de unul singur. Modelul reprezintă avantajul unei cantități de informație foarte mare care poate fi accesată într-un timp scurt, precum și facilități multimedia extinse, fiind însa foarte rigid în ceea ce privește comunicare profesor-elev;
- ***Educație online asincronă*** permite transmiterea de informație la un moment dat doar unui singur partener al relației professor-elev. Profesorul poate să furnizeze informația elevilor, dar aceștia nu pot interacționa în timp ce o primesc. Avantajul major în acest caz este acela că elevul își păstrează facilitatea de a lucra după ritmul propriu, putând însa obține și răspunsul la cererile sale într-un interval de timp acceptabil;
- ***Educația online sincronă*** permite transferul interactiv de informație cu orice alt utilizator în orice moment. Acest model este cel mai performant în ceea ce privește gradul de facilitare a comunicării, modalitățile audio-video integrate creând conceptul de “teleclasă”.

Platformele de învăţare online, sau așa-numitele platforme e-learning, sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse.

E-learning-ul nu dorește să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui.

Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a

devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat. Este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online recomandată pentru elevi. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune:

- profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen,
- lecţiile pot fi înregistrate,
- se utilizează o tablă virtuală,
- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute,
- clasa virtuală poate fi securizată,
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, Kidibot şi Ask.

Prin prezentarea condiţiilor care consolidează rolul platformelor educaționale online în procesul educaţional, precum şi prin analiza avantajelor şi perspectivelor pe care le conturează această modalitate de instruire, am constatat că astăzi nu ne mai aparţine alegerea: a utiliza sau nu tehnologiile moderne în predare. Acestea reprezintă un rezultat al evoluţiei civilizaţiei umane şi o condiţie a realizării procesului educaţional.

BIBLIOGRAFIE

- Adăscăliţei, A., *Instruire asistată de calculator: didactică informatică*, Polirom, 2007
- Brut, M., *Instrumente pentru e-learning: Ghidul informatic al profesorului modern*, Iași, Polirom, 2006
- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ștefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning*, Editura Litera Internațional, București, 2008

Studiul matematicii în societatea actuală

Prof. Cristina Jitaru
Liceul cu Program Sportiv „Nicolae Rotaru” Constanța

Nivelul de înțelegere publică a matematicii este în contrast puternic cu importanța acestei științe pentru societate. Mulți dintre contemporanii noștri cred că matematica este un domeniu în care rezultatele relevante au fost stabilite cu secole în urmă și că există puține, dacă există, conexiuni cu viața reală.

Acest lucru este departe de a fi adevărat. Adevărul este că matematica este un ingredient esențial al multor aspecte din viața noastră de zi cu zi; matematica este fascinantă: o problemă matematică îți poate domina gândurile zile, luni sau chiar ani; fără matematică este imposibil să înțelegem modul în care știința contemporană descrie lumea: relativitatea, mecanica cuantică etc. nu pot fi înțelese fără un anumit fond matematic.

Trebuie subliniat însă că nu este scopul nostru de a acoperi partea științifică „grea” a acestei discipline. Se încearcă să se prezinte materiale care pot fi înțelese (în majoritatea cazurilor) fără cunoștințe matematice specifice.

De ce este această știință importantă în societatea contemporană?

Conform lui Winter (1995) următoarele trei experiențe de bază descriu revendicarea educațională a predării matematicii:

- să recunoască și să înțeleagă fenomenele din lumea din jurul nostru într-un mod specific;
- să perceapă și să înțeleagă subiecții matematica ... ca pe o lume deductivă;
-să obțină capacitatea de a rezolva problemele prin exerciții (capacități euristice dincolo de matematică).

H. Winter descrie, de asemenea, rezolvarea problemelor matematice ca o sumă de experiențe pentru capacități proprii de gândire. Această intenție poate fi ilustrată prin problema **arborelui**, binecunoscut din PISA-2000: meri trebuie să fie plantați în pătrate și înconjurat de conifere ca un adăpost împotriva vântului. Subiectul central sunt relații funcționale între numărul modelului și numărul pomilor (în pătrate), între numărul modelului și numărul coniferelor (relație liniară) și între măsurarea schemei pătrate (meri) și numărul înconjuratorilor conifere.

Este un moment minunat în care poți spune: am reușit! O problemă dificilă, poate în viața ta de zi cu zi sau poate fi soluția acelei ghicitori la care te gândești de mult timp.

Știm că a fost Arhimede cel care a spus primul ***Eurika - l-am găsit!*** Exemplul lui Arhimede - are încă un alt efect secundar: Următoarea problemă va fi abordată cu mai multă încredere, a păstrat propria experiență pozitivă de rezolvare a problemelor minte - deci de ce nu ar trebui să fie posibil să stăpânești o nouă problemă?

De fapt, problemele sunt mai importante decât rezultatele. Odată procesată o serie de mai multe probleme sau sarcini și rezultatele lor comparate sau prezentate, aceste probleme și soluțiile lor sunt deseori date deoparte fără a mai face alte activități. În realitate aceasta este faza de a câștiga pricepere și cunoștințe.

Dacă elevii- în societatea contemporană- sunt solicitați acum să afle aspecte comune și diferențele dintre problemele tocmai rezolvate, exercițiile vor fi analizate încă o dată din alt punct de vedere. Întrebările date pot fi comparate, precum și modalități de soluție și, eventual, și rezultatele, de exemplu cu privire la existența lor și claritate. Scopul este să înțelegem sensul întrebărilor: care a fost natura problemei? Ce concepte, proceduri, metode și strategii de soluție au fost utile?

Profesorul poate să dea sarcini relevante pentru a compara diferite probleme introduse în clase superioare sau sub formă de rapoarte de învățare sau jurnale de învățare care trebuie păstrate independent. Este nevoie de un cadru didactic experimentat și cu deschidere la nou, capabil să se plieze și să își poată integra elevii în societatea contemporană.

Bibliografie:

http://mathematics-in-europe.eu/?page_id=353

Winter, H. (1995): Mathematikunterricht und Allgemeinbildung (Maths teaching and general education). In: Mitteilungen der Gesellschaft für Didaktik der Mathematik Nr. 61, p. 37-46

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

PROF. PTR. ÎNV. PRIMAR, RUJOIU-MARE ESTERA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ, COMUNA BERTEA
JUD. PRAHOVA

Platformele educaţionale vin să revoluţioneze învăţământul românesc

***

Umanitatea este într-o evoluţie continuă, uneori realizându-se în ritm rapid, alteori întâmpinând probleme şi crize care îngreunează dezvoltarea social-economică. Pentru a răspunde nevoilor actuale, ar trebui să se pună mare bază pe educaţie, pe formarea continuă corespunzătoare nevoilor prezentului, astfel încât, tinerii şi copiii să se integreze activ în societate şi să aibă o dezvoltare personală care să-i ajute să se adapteze în orice situaţie care poate apărea în raport cu schimbările societăţii.

Criza provocată de COVID-19 a adus schimbări în sistemul educaţional. Utilizarea platformelor educaţionale a devenit o necesitate, permiţând realizarea lecţiilor la distanţă, prin folosirea eficientă a resurselor materiale. Acestea vin în ajutorul nostru în această perioadă şi se dovedesc a fi eficiente doar în cazul în care dispunem de tehnologia necesară şi de un nivel de pregătire în domeniul informatic, astfel încât să fie cât mai bine folosite.

Schimbarea bruscă a organizării procesului de învăţământ, datorată crizei actuale, a pus anumite probleme beneficiarilor, mai ales în învăţământul primar şi preşcolar, unde copiii nu se pot descurca singuri, fiind nevoie de ajutorul părinţilor pentru accesarea şi utilizarea internetului şi a instrumentelor corespunzătoare. Acest fapt a facut să îngreuneze desfăşurarea procesului educativ, pentru că părinţii nu beneficiază de timpul necesar pentru a sprijini copiii şi unii nu au cunoştinţele necesare utilizarii mijloacelor informaţionale.

La nivelul gimnazial, platformele s-au dovedit a fi folosite cu succes, elevii fiind familiarizaţi cu tehnica modernă, având şi ore de informatică în programul şcolar, unde pot învăţa sau pot să-şi îmbunătăţească abilităţile corespunzătoare. Ei pot studia singuri cu o mai mare uşurinţă, respectând instrucţiunile profesorilor, urmărind filmuleţe sau parcurgând materialele propuse spre studiu de către aceştia. În timpul întâlnirilor online, discută şi îşi clarifică neînţelegerile sau îşi consolidează cunoştinţele.

La unele discipline, platformele s-au dovedit ineficiente, acolo unde sunt necesare lucrări de laborator sau activităţi practice. Există însă, avantaje şi dezavantaje. Avantajele sunt numeroase: gradul crescut de accesibilitate, flexibilitate, confort, dar şi posibilitatea unei prezentări concise şi selective a conţinutului educaţional. Diversitatea de metode pedagogice realizate prin vizionare, ascultare, interactivitate, face ca un material să fie însuşit într-o proporţie foarte mare. Fiecare participant poate studia în ritmul şi stilul propriu, procesul de învăţare fiind astfel individualizat, beneficiindu-se totuşi de un feedback permanent din partea profesorului.

Integrarea platformelor în activitatea de învăţare implică nevoia de o experienţă în domeniul informaticii pentru utilizarea tehnologiei moderne şi necesitatea unor costuri pentru proiectare şi întreţinere. Dotarea şcolilor cu echipamente şi sisteme IT va avea un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală a elevilor ceea ce se va reflecta asupra calităţii viitoarelor resurse umane. Reţelele existente la nivelul fiecărei şcoli, va permite o mai bună gestionare a materialelor didactice şi va uşura accesul elevilor la informaţie. Prin tehnologie, aceştia vor fi stimulaţi să fie mult mai activi în procesul de învăţare, ceea ce va genera un nivel mai ridicat al reuşitelor şcolare şi se va ajunge la scăderea ratei abandonului şcolar. Materialele create în format digital, pentru a fi folosite cu ajutorul platformelor educaţionale, vor fi un motiv de încurajare al învăţământului la distanţă, învăţământ la care vor avea acces persoanele de orice vârstă pentru a dobândi cunoştinţe în diferite domenii ale cunoaşterii.

În funcţie de tipul platformei, putem să identificăm sau să realizăm noi, diferite metode de evaluare. Se poate încuraja autoevaluarea sau interevaluarea, metode ce într-o lecţie clasică au o pondere mult mai scăzută. Se pot realiza biblioteci virtuale care pot fi folosite de către toţi utilizatorii platformei. Cărţile electronice dezvoltă creativitatea elevilor şi capacitatea de gândire structurată.

E-learning-ul vine să întărească, nu să desfiinţeze tradiţionalul, având în vedere că generaţiile actuale sunt atrase de tehnologia modernă de la vârste fragede. Putem, ca profesori, să profităm de această înclinaţie a tinerei generaţii şi să-i convingem să-şi folosească în mod productiv timpul liber, prin activităţi specifice disciplinelor din programul lor de studiu. Învăţământul online a devenit o alternativă de reformare a întregului sistem educaţional.

Şcoala trebuie să fie pregătită întotdeauna să se adapteze la diferite contexte ale realităţii. Îmbunătăţirea învăţământului tradiţional se poate realiza pornind de la noile resurse care s-au ivit prin această criză, care ne-a forţat puţin să folosim şi alte căi de a face educaţie , căi pe care noi nu puneam bază şi pe care nu le consideram elemente importante în realizarea unui învăţământ de calitate, un învăţământ care să satisfacă nevoile actuale ale societăţii. Dispunem de foarte multe informaţii care nu sunt utilizate eficient. Ne este greu să ne desprindem de tradiţional, de clasicul cu care am fost noi instruiţi şi evităm să ne conformăm prezentului. Copiii sunt cei care “cer” această schimbare, dovadă fiind preocuparea excesivă faţă de tehnica informaţională. Ei sunt cei care se adaptează uşor şi sunt atraşi de noutate.

Nu trebuie însă trecut cu vederea faptul că interacţiunea cu cei din jur ne menţine umani. Tehnologia ne poate departa unii de alţii. Poate să creeze adevărate bariere între noi, oamenii. Dar, atunci când totul este folosit cu măsură şi există un echilibru, rezultatele pozitive nu întârzie să apară.

Approche pédagogique de l'enseignement – apprentissage du FLE (français langue étrangère) : quelques aspects théoriques

prof. Maricica Iosub
Colegiul Național Pedagogic „Ștefan cel Mare” Bacău

La didactique des langues a fait des progrès significatifs. Elle s'est enrichie des contributions d'autres disciplines autrefois ignorées à l'école et des diverses technologies que nous appelons encore aujourd'hui « nouvelles ». Elle se trouve au point de rencontre entre « le savoir-dire » (la théorie) et « le savoir-faire » (la pratique) qui, à son tour, comporte aussi une dimension théorique – dont l'objectif est d'élaborer des règles utiles dans le processus didactique – et une dimension pratique dont la responsabilité est de structurer l'ensemble de connaissances qui doivent être transmises aux enseignés (le syllabus) et de mettre en place les techniques appropriées de transmission.

De cette perspective, ce n'est pas un hasard que nous préférons l'utilisation du terme « apprenant » à celle d'« élève ». Cela ne veut pas dire que l'élève de jadis n'apprenait pas, ou peu, mais au contraire, par l'évolution de la didactique il est devenu plus actif. Par conséquent, enseigner, c'est donner aux apprenants les moyens d'atteindre rapidement leur but, celui d'apprendre la langue étrangère.

L'enseignement est une activité à long terme, déroulée dans une institution spécifique. Cette activité se réalise par des personnes compétentes dont l'objectif est de « permettre aux enseignés d'*acquérir des savoir-faire* et des savoirs organisés et transférables, en développant leur esprit critique ».[53] Le déroulement de tout acte éducatif exige généralement l'existence à quatre éléments : l'enseignant, l'apprenant, l'objet d'étude et l'environnement. Les rapports qui s'établissent entre ces quatre éléments sont multiples et divers. La façon dont nous enseignons les langues aujourd'hui tend à placer les deux acteurs – l'enseignant et l'apprenant – « dans une relation de type égalitaire »[54]. Dans la pédagogie moderne l'accent est mis sur l'élève, il est celui qui est mis en valeur. Nous parlons d'une pédagogie centrée sur l'apprenant qui s'organise et se conçoit en fonction des besoins et des tendances de celui-ci. L'enseignant n'est qu'un animateur, un moniteur qui est obligé de renoncer à une partie de son autorité traditionnelle. De cette perspective l'enseignement ne se résume plus à transmettre des informations, mais il envisage la formation de l'apprenant en tant qu'individu, son but n'étant pas de transmettre des savoirs, mais de former des savoir-faire, d'*apprendre à apprendre*.

Le centrage sur l'apprenant a entraîné un recul de la pédagogie traditionnelle de l'explication. Il n'est pas nécessaire de donner de longs exposés sur un tel ou tel phénomène devant une classe d'élèves pour que ceux-ci le maîtrisent. L'enseignant doit juste déclencher une activité qui mène à l'appropriation effective de ce qui est appris, pour déterminer l'élève de faire appel à ses acquis et à les transformer en expériences nouvelles.

Pour conclure, nous voulons affirmer que pour apprendre une langue il ne suffit pas seulement d'acquérir des structures linguistiques, un lexique, une grammaire, mais il faut également entrer en contact avec une autre mentalité, avec un nouvel espace culturel. De cette perspective, le processus d'apprentissage consiste dans l'*acquisition d'un*

[53] Olivier Reboul cité par Marina Mureșanu Ionescu in *L'enseignement du français langue étrangère : repères théoriques*, Iași, Editura Institutului European, 2007, p. 21.
[54] Robert Galisson cité par Christine Tagliante in *La classe de langue*, collection « Techniques de classe », Paris, CLE International, 2001, p. 15.

savoir-faire, à savoir de la « mise en place d'activités ou de dispositions permettant la fixation, volontaire ou non, par la mémoire, d'une notion ou d'un donné perçu »[55]. Marina Mureşanu Ionescu[56], dans son ouvrage *L'enseignement du français langue étrangère : repères théoriques*, affirme que la pédagogie renouvelée des langues étrangères est la somme de plusieurs pédagogies :

- une « pédagogie active » qui mette en valeur les particularités affectives et intellectuelles, qui rende libre et cultive la créativité, l'imagination et qui favorise l'expression spontanée et authentique ;
- une « pédagogie concrète » qui puisse offrir des réponses à la phrase-question-devise : « Qui enseigne quoi, à qui, pourquoi, comment et dans quelles conditions ? » ;
- une « pédagogie de la compétence » qui situe l'apprentissage au niveau de la compétence et non à celui de la performance ;
- une « pédagogie de la négociation » qu'on doit entendre comme un espace de l'interaction, de l'échange et de la communication.

Mais malheureusement « l'art de pédagogue » ne s'enseigne pas ou très peu comme l'humour, le tact, l'intuition. La maîtrise des notions théoriques acquises en formation initiale est importante, mais les qualités personnelles de l'enseignant sont essentielles. Sa personnalité influence la nature des contacts avec ses apprenants, les capacités d'écoute et de réponse. Ce n'est qu'à travers son expérience personnelle et la confrontation avec celle(s) des autres que nous apprenons la vraie école du pédagogue. Donc, à l'enseignant ne lui reste que d'être ouvert, créatif, prêt à réagir devant l'imprévisible dans toute situation, sachant apprendre en enseignant.

Bibliographie :

- MUREȘANU IONESCU, Marina, *L'enseignement du français langue étrangère : repères théoriques*, Iași, Editura Institutului European, 2007.
- TAGLIANTE, Christine, *La classe de langue*, collection « Techniques de classe », Paris, CLE International, 2001.

[55] Robert Galisson et Daniel Coste cités par Marina Mureșanu Ionescu in *L'enseignement …, op.cit.*, p. 20.
[56] Marina Mureșanu Ionescu, *L'enseignement …, op. cit.*, p. 25.

Utilizarea mai eficientă a prezentărilor PowerPoint în lecția de geografie. Exemplu – lacurile din România

Murătoreanu Maria Mădălina
Școala Gimnazială Tătărani, jud. Dâmbovița

Lecția de geografie este, prin natura ei, o lecție a vizualului, în care imaginea este esențială. De-a lungul timpului pentru ilustrarea lecțiilor de geografie profesorii au utilizat desenele, schițele de hartă, crochiurile, fotografiile, desenate direct pe tablă, proiectate cu ajutorul instrumentarului de laborator, până la momentul actual când există numeroase posibilități de utilizare a imaginilor la dimensiuni mari și cu impact imediat asupra elevilor. O metodă modernă utilizată foarte des în epoca TIC o reprezintă pachetul software PowerPoint prezent în suita Microsoft Office. Dacă inițial prezentările PowerPoint au fost reprezentate de o simplă înșiruire de imagini așezate într-o succesiune logică, funcție de tema lecției, astăzi prezentările PowerPoint au ajuns la nivel de spectacol educativ cu impact maxim în rândul grupului țintă al profesorului – elevii. De altfel, această modalitate a fost deja folosită într-o serie de CD-uri și DVD-uri educaționale demonstrative care au avut ca suport prezentările PowerPoint (Loghin, 2011, 2012, 2013; Loghin, Murătoreanu, Gonzalez, 2011)

Materialul de față este menit să ilustreze, printr-un exemplu concret, o modalitate mai eficientă și interactivă de utilizare a programului amintit, mai ales în contextul în care numeroase lecții sunt desfășurate on-line iar profesorul trebuie să facă lecțiile mult mai atractive pentru a menține viu interesul elevilor pentru conținutul lecțiilor. În acest caz este vorba de tema *Lacurile*, din cadrul unității de învățare *Hidrografia* prevăzută la disciplina *Geografie generală* în clasa a V-a.

Pentru eficientizarea și sporirea atractivității lecției menționate am ales utilizarea formelor predefinite și a butoanelor hyperlink în cadrul prezentării PowerPoint. În acest sens, pornind de la harta fizică a României, am reprezentat prin simboluri geometrice principalele lacuri, diferențiate în funcție de originea cuvetei lacustre, din țara noastră, amplasându-le în hartă cu cât mai mare exactitate (condiționată de scara mică a hărții) și în cadrul legendei, în ordinea prezentării acestora și în ordinea firească a genezei acestora, conform clasificării lacurilor din România (Gâștescu, 1963). Această hartă este, de fapt și pagina de la care se pornește pentru prezentarea fiecărui lac (fig. 1).

Pentru acest exercițiu au fost folosite următoarele exemple de lacuri:

Lacuri de munte: lacuri glaciare (Lala, Buhăescu, Ineu, Podragu, Capra, Balea, Gâlcescu, Roșiile, Mija, Slăveiul, Bucura, Zănoaga, Lia, Florica, Viorica), lacuri vulcanice (Sf. Ana), lacuri de baraj natural (L. Roșu), lacuri de baraj antropic (Izvorul Muntelui, Vidraru, Vidra), lacuri carstice (Vărășoaia), lacuri. in masive de sare (L. Ocna Șugatag).

Lacuri de deal si podiș: lacuri sărate (Slănic, Telega, Ocna Mureș, Ocnele Mari, Ocna Sibiu), lacuri de baraj antropic (Porțile de Fier, Stânca Costești), limanuri fluviatile (Oltina, Vederoasa, Mârleanu)

Lacuri de câmpie: lacuri de baraj antropic (Ostrovu Mare), lacuri in crovuri (Ianca, Movila Miresii), limanuri fluviatile (Snagov, Căldărușani).

Lacuri de litoral și deltă: limanuri (Tașaul, Techirghiol, Mangalia), lagune (Razim – Sinoie, Siutghiol) si lacuri de deltă (Fortuna, Matița)

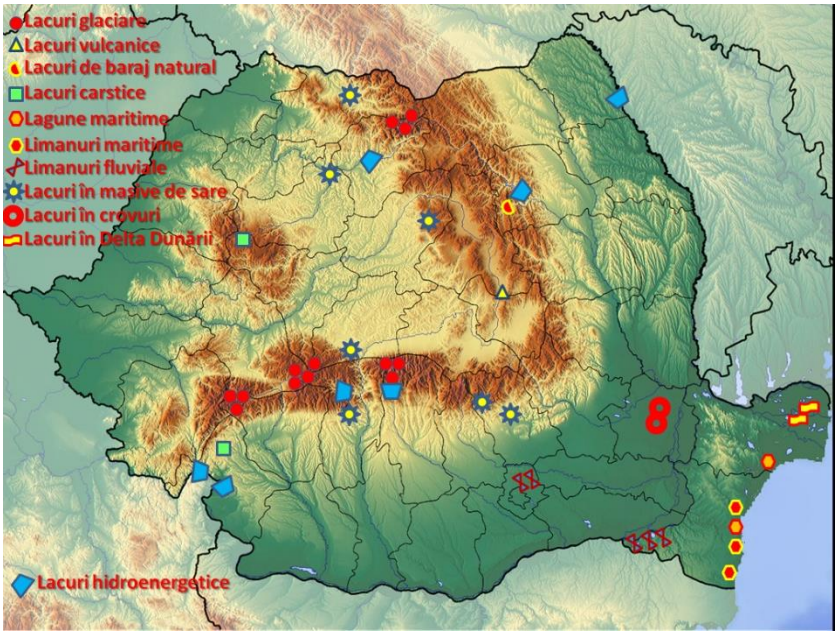

Fig. 1. Pagina principală în care sunt inserate hyperlink-urile și legenda

Fiecare dintre simbolurile din hartă a fost astfel creat astfel încât, în momentul în care un elev sau profesorul plasează mouse-ul deasupra lui să fie animat iar cursorul să se transforme în simbolul pan (forma mâinii, caracteristică utilizării hyperlink-urilor de pe internet). În momentul în care simbolul este animat iar cursorul se transformă în pan, un click este suficient pentru a deschide o altă pagină (fig. 2).

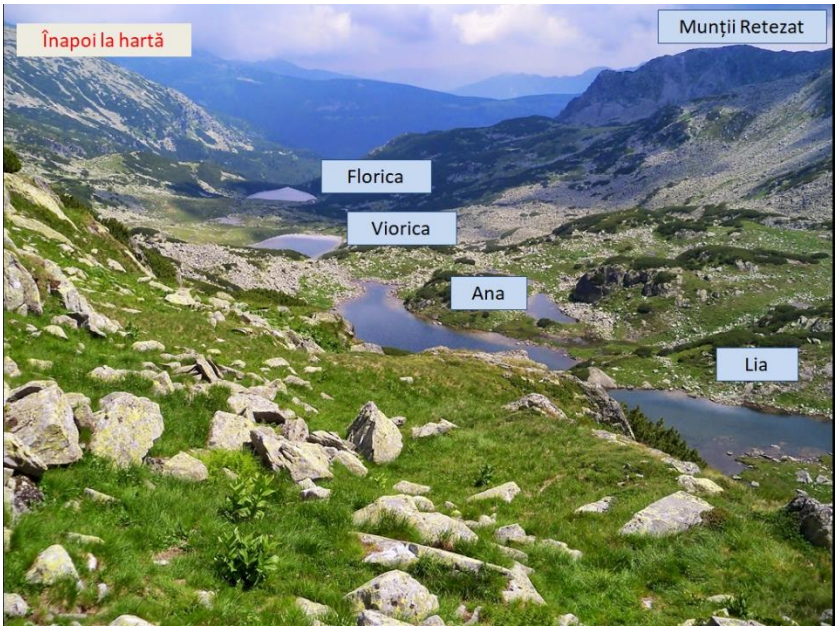

Fig. 2. Exemplu de pagină cu fotografiile incluse în proiect. Sunt vizibile butonul [înapoi la hartă] și indicațiile de nume ale lacurilor

Fiecare pagină accesată are câteva caracteristici care o fac interactivă. De exemplu, în colțul din stânga sus a fost inserat un buton – Înapoi la hartă – care permite, în orice moment, întoarcerea la harta principală din oricare pagină a

proiectului. De asemenea, în cadrul fiecărei pagini pot exista, pe lângă fotografiile propriu-zise, înscrisuri, schițe, scurte texte, care să facă mai utile paginile, mai explicite și ușor de folosit.

Acolo unde au fost folosite fotografiile personale nu s-a făcut nicio mențiune iar fotografiile preluate din diverse surse au fost însoțite de menționarea acesteia. Mai departe, acolo unde a fost cazul, fotografiile au fost însoțite de explicații suplimentare.

Considerăm că această modalitate de ilustrare a lecțiilor este fezabilă pentru cea mai mare parte a lecțiilor de geografie, deoarece permite cu mai mare ușurință și cu un grad mai mare de atractivitate dezvoltarea competenței de identificare pe suporturi cartografice a unor puncte/trasee definite de coordonate geografice date (Programa Școlară, 2017).

Bibliografie

Gâștescu P., (1963), *Lacurile din R.P.R. Geneză și regim hidrologic*, Edit. Academiei R.P.R., București

Loghin V., (2011), La geographie et la teledetection des risques naturels, CD-ROM, Valahia University Press, Târgovişte

Loghin V., (2011), Comunicări PowerPoint şi Postere, CD-ROM, Valahia University Press, Târgovişte

***, (2012), Bucureştii în imagini, CD-ROM, Valahia University Press, Târgovişte

***, (2013), Santorini şi Tenerife, CD-ROM, Valahia University Press, Târgovişte, ISBN 978-606-603-082-3

***, (2013), Pictures of Bucharest, CD-ROM, Valahia University Press, Târgovişte, ISBN 978-606-603-083-0

Loghin V., Murătoreanu G., Gonzalez Elena, (2011), Les bases de la teledetection, CD-ROM, Valahia University Press, Târgovişte

***, (2017), Programa şcolară pentru disciplina GEOGRAFIE, Clasele a V-a – a VIII-a, Anexa nr. 2 la ordinul ministrului educaţiei naţionale nr. 3393 / 28.02.2017, MINISTERUL EDUCAŢIEI NAŢIONALE, București

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Manolea Mihaela

În zilele noastre, telefonul, tableta sau laptopul nu mai reprezintă simple obiecte generatoare de distracție, ci sunt chiar obiecte indispensabile pentru educație și învățământul școlar românesc. De cele mai multe ori, ele sunt utilizate pentru accesarea platformelor educaționale impuse de o anumită instituție școlară sau un anumit cadru didactic.

Platformele educaționale reprezintă modalități educaționale prin care fiecare elev are acces la anumite conținuturi din programele școlare, constituind un factor de înțelegere și asimilare a unor cunoștințe, priceperi sau deprinderi. De asemenea, aceste platforme educaționale facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevii săi, utilizând diverse modalități precum sesiuni video sau mesaje pe chat.

Comunicarea și învățarea prin intermediul platformelor educaționale poate fi oarecum artificială din cauza faptului că elevii nu se pot exprima liber, fiind însoțiți de teama de a fi ascultat de orice, nu doar de profesor și colegii săi sau chiar pot fi înregistrați și pot fi utilizați pe diverse site-uri de distracție care uneori pe pot schimba imaginea. De asemenea, profesorii consideră că procesul învățării este mai greu de monitorizat în mediul online. Astfel, ei nu pot avea un dialog viu și autentic cu elevii clasei, nu se pot urmări notițele luate de elevi, probele de evaluare sunt dificil de administrat. Totodată, elevii cu cerințe speciale sunt total dezavantajați deoarece ei nu pot fi ajutați atunci când au nevoie sau sarcinile nu pot fi explicate în mod eficient.

Înainte de a fi utilizate, platformele educaționale trebuie instalate și trebuie simulate în vederea cunoașterii tuturor opțiunilor și a modalităților de funcționare a acestora. Există însă situații când profesorii sau elevii întâmpină dificultăți chiar de la instalarea acestora, deoarece fiecare trebuie să dețină câteva competențe tehnologice elementare fără de care nu se pot descurca. De asemenea, fiecare utilizator de platformă trebuie să dispună de aparatura necesară modernă, fără de care nu se poate realiza învățarea online.

În școala românească, platformele educaționale au avut un rol fundamental în perioada învățării online, facilitând continuarea studiului de acasă și menținerea unui contact direct sau indirect între profesor și elev. În lipsa acestora, învățarea la distanță nu ar fi fost posibilă, iar elevii erau condamnați în totalitate la analfabetizare. Fiecare platformă educațională are beneficiile sau minusurile ei, însă trebuie să fie cunoscută atât de profesor, cât și de elevi. Au existat situații în care elevii s-au aflat în situația de a utiliza mai multe platforme educaționale deoarece fiecare cadru didactic este familiarizat cu o anumită aplicație, iar elevul este pus în situația de a accesa și utiliza câte o platformă educațională pentru fiecare disciplină. Utilizarea mai multor platforme nu-i permite elevului prea mult timp de acomodare, ceea ce determină ineficiența învățării la acești subiecți ai educației. Totodată, pot apărea și defecțiuni tehnice precum imposibilitatea conexiunii online, a activării camerei, sunetului sau chiar încărcarea unor teme sau a unor materiale atât de către profesor, cât și de către elevi. Astfel, activitatea didactică este perturbată, elevii își pot pierde răbdarea sau pot părăsi platforma invocând anumite motive sau profesorul poate considera că elevul nu și-a făcut tema sau proiectul.

Intervievând elevii care au participat în mod constant la lecțiile online prin intermediul platformelor educaționale s-a constatat faptul că unii subiecți au fost încântați de acestea prin faptul că profesorul le punea anumite filmulețe, imagini, scheme prin care înțelegeau și asimilau mult mai ușor informația, în schimb alții nu s-au acomodat cu această formă de învățare considerând că învățământul față în față este cel mai eficient și îi ajută să facă performanță. În

ceea ce-i privește pe profesori, unii s-au adaptat situației și au lucrat eficient cu anumite platforme educaționale pe care le știu de la diverse cursuri sau pe care le-au studiat la momentul respectiv, pe când alții nu s-au implicat activ în procesul de învățare online din lipsa cunoștințelor și a abilităților de utilizare a tehnologiei moderne.

În concluzie, platformele educaționale pot avea un impact benefic asupra elevilor și profesorilor, însă pot marginaliza persoanele care fie nu dispun de mijloacele tehnice necesare sau nu dispun de cunoștințele elementare pentru a le utiliza.

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE ÎN ÎNVĂŢĂMÂNTUL ROMÂNESC

Prof. de fizică: Cuţitoiu Mariana
Liceul Tehnologic Bâlteni-Gorj

Într-o societate a cărei evoluţie, în special tehnologică, cunoaşte o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învăţământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generaţii de elevi care deţin abilităţi digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obişnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, şi se învaţă… precum mersul sau vorbirea.

Utilizarea instumentelor IT şi a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătăţire complexă a procesului de învăţare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în masura în care personalul implicat este un bun utilizator şi de asemenea este conştient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Utilizarea mediilor virtuale de învăţare îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menţine mereu activ şi conduce la: accentuarea studiului individual la elevi; dezvoltarea gândirii analitice, structurate şi de profunzime a elevilor; dezvoltarea iniţiativei elevilor; situarea celui ce învaţă (primeşte cunoştinţe) în controlarea procesului de învăţare în vederea îmbunătăţirii formei de învăţământ; formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoştinţele pe care le posedă; construirea procesului de asimilare şi înţelegere a cunoştinţelor pornind de la cel care învaţă; dezvoltarea spiritului de gândire şi de lucru în echipă a elevului.

Pentru a-şi atinge scopul mediile de învăţare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoştinţe pe suport magnetic, prin intermediul Internet-ului. Acestea trebuie să stimuleze motivaţia şi munca individuală a elevului, să genereze probleme şi să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuţii etc.
Colaborarea virtuală trebuie să fie, însa, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să ştim să comunicăm cu sau prin calculator, dar şi cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit plenar niciodată cu nici o tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învatare şi formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.

Platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data si ora la care se implică în activitatea de instruire.

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt :rata mare de abandon – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente si susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Elevii trebuie să fie extrem de

motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional.

BIBLIOGRAFIE

· Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning,* Editura Litera International, București, 2008

· Drăgănescu, M.,acad.(2001), *Societatea informaţională şi a cunoaşterii. Vectorii societăţii cunoaşterii*, Studiu tematic, Academia Romana, www.academiaromana.ro

· Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), *Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie, Note de curs*, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret.

Profesorul digital și **școala online**

Profesor Gavrilean Mihaela
CSEI" *Sf Andrei* "Gura Humorului
Județul Suceava

De-a lungul timpului educației i s-au atribuit diferite definiții care au încercat să delimiteze aria acestui domeniu de activitate. Educația este un fenomen socio-uman ce presupune transmiterea aspectelor teoretice și practice având drept scop formarea personalității și integrarea socio- profesională. Termenul de educație implică o anumită transformare ce se poate realiza pe două dimensiuni fundamentale, respectiv o dimensiune psihologică, ce vizează dezvoltarea individuală și o dimensiune socială, ce se axează pe dobândirea unor comportamente, conduite și atitudini noi, dezirabile, din perspectivă social.

(L. Stan, 2014, pag 43) .

Profesorul digital și **școala online** sunt sintagme încă prea puțin analizate și înțelese din punctul de vedere al practicii educaționale la noi. Și chiar din punctul de vedere al teoriei și al pedagogiei specifice acestor activități. Ne jucăm deocamdată, din păcate, prea mult cu sensul de suprafață al acestor sintagme, inclusiv la nivele înalte de decizie, introducând în regulamente, instrucțiuni și ordine de ministru sarcini și activități pentru care nu sunt încă pregătiți nici cei care le cer și nici cei care ar trebui să le execute.

Iată câteva exemple din recentul *OMEC 4135* prin care **toate cadrele didactice** (indiferent de vârstă, specializare, de mediul urban sau rural dezavantajat în care funcționează, de dotarea cu mijloace pentru învățarea și școala online etc.) **trebuie să realizeze** în această perioadă următoarele activități:
– să proiecteze activitățile-suport pentru învățarea online din perspectiva principiilor didactice și a celor privind învățarea online;
– să desfășoare activități didactice în sistem online cu asigurarea calității actului educațional;
– să elaboreze, să adapteze, să selecteze resurse educaționale deschise, sesiuni de învățare pe platforme educaționale, aplicații, precum și alte categorii de resurse și mijloace care pot fi utilizate în procesul de învățare online;
– să elaboreze instrumente de evaluare aplicabile online, pentru înregistrarea progresului elevilor;
– să ofere feedback constructiv permanent fiecărui elev, în urma participării la activitățile desfășurate și a rezolvării sarcinilor de lucru;
– să cunoască și să garanteze că în organizarea și desfășurarea activităților în mediul virtual sunt asigurate și respectate cerințele privind protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu *Regulamentul (UE) 2016/679* al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date și de abrogare a *Directivei 95/46/CE.*
Spun că aceste ”activități obligatorii”, ele nu sunt fezabile acum. Pentru că profesorilor (și inspectoratelor școlare deopotrivă) li se cere să facă ceea ce nu știu încă să facă, ceva pentru care nu au expertiză, nu au fost pregătite și instruite, nici la facultate și nici prin cursurile de formare continuă.

E suficient să exemplificăm doar cu prima cerință prezentată mai sus, pentru că de aici (de la proiectare) pornește totul: *Să proiecteze activitățile-suport pentru învățarea on-line din perspectiva principiilor didactice și a celor privind învățarea online*. Citiți încă o dată cerința, vă rog! Veți constata că, dacă principiile didactice clasice sunt cunoscute (sau ar trebui să fie cunoscute) de către profesori, pentru că li s-au predat în facultate, iar ei le-au aplicat la activitățile directe de la clasă, cele pentru învățarea online (unde sunt cu totul alte principii) lipsesc cu desăvârșire.

A nu se confunda IAC (instruirea asistată de calculator – o metodă didactică sau de învăţământ care valorifică *principiile de modelare şi analiză cibernetică* a activităţii de instruire în contextul noilor tehnologii informatice şi de comunicaţii caracteristice societăţii contemporane) cu *învățarea* și cu *școala online*. De altfel, nici nu avem cunoștință de vreo metodică a proiectării, organizării și evalării învățării online în școlile din România, deși nu suntem străini de ce se petrece în învățământul nostru și, deopotrivă, în științele educației la nivel global.

O educație care transmite pentru că vrea să păstreze. Și vrea să păstreze pentru a pune în valoare în mod pozitiv anumite cunoștințe, comportamente, abilități, idealuri și tehnologii. Educație care, deși se deosebește de politic, nu este niciodată neutră. Ea alege, verifică, face presupuneri, convinge, elogiază, integrează și, uneori, elimină. Este și cazul relației dintre educație și lumea virtuală creată de supertehnologii în această *Ultra Modern Era*, cum o numește UNESCO, Ceea ce înseamnă că, dacă dorim să fim și să rămânem oamenii acestei educații, va trebui să cunoaștem, să analizăm, să integrăm și chiar să eliminăm secvențe sau părți întregi din ceea ce societatea tehnologică actuală numește în acest areal *related topics*: *e-learning, online learning, virtual learning, distance learning/distance education, mobile learning, technology enhanced learning* cu *ICT mediated learning, instructional design, media learnig* și *metacognition in web-based learning activities* (lista nu e definitivă). Și, toate acestea ”îmbrăcate” în principii și supuse metodelor noii pedagogii a activităților virtuale. Desigur, cu trecere prin ceea ce pedagogii numesc faza intermediară a *blended learning*, adică a îmbinării învățării tradiționale, față în față, cu învățarea online. Numai așa ne vom putea pregăti temeinic pentru adevărata școală românească online.

Niciodată în ultimii 30 de ani școala românească nu a suferit o asemenea umilință. Și nici prestigiul și autoritatea cadrului didactic! Nu vom putea rămâne cu demnitate pe terenul fertil al educației autentice cu asemenea precizări, adrese și ordine de ministru. De aceea va trebui să ne asigurăm de acum că, înainte de a se generaliza ceva, acel ceva a fost testat și experimentat. După toate rigorile științifice și pedagogice. Altfel, vom rătăci în continuare, pierzându-ne potecile. Ceea ce în istoria unui neam, tocmai despre educație fiind vorba, se contabilizează enorm.

ÎNVAȚAREA ON-LINE LA GRĂDINIȚĂ

PROFESOR ÎNV. PREȘCOLAR: GLIGOR MIRELA AURICA
LICEUL TEORETIC SEBIȘ
GRĂDINIȚA PN SEBIȘ

Operarea pe calculator reprezintă o nouă strategie de lucru a educatoarei cu copiii, prezintă importante valenţe formative şi informative, este un nou mod de instruire. Folosirea calculatorului constituie o modalitate de creştere a calităţii predării şi învăţării Învățământul on-line reprezintă o formă de învățare la distanță, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” , așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie

Pentru preşcolari învățământul on-line necesită suportul adulţilor (al părinţilor, în cazul învățării de acasă) Într-adevăr, implicarea resurselor digitale în procesul educațional, care să corespundă nevoilor și particularităților presolarilor, este o adevărată provocare. Forma de interacțiune și durata programelor educaționale au fost adaptate mediului on-line, prin programe specifice fiecărei grupe de vârstă. Educatoarele au muncit mult și o fac în continuare pentru a adapta programa școlară la mediul virtual dar și pentru a-și dezvolta în timp real abilitățile pentru folosirea diverselor aplicații. La varsta prescolaritatii jocul ocupa locul central in activitatea cotidiana a copilului, iar calculatorul este un mijloc prin care copiii pot explora lumea imbinand jocul cu invatarea. Imaginile viu colorate, însoțite de texte sugestive, permit dezvoltarea limbajului și a vocabularului celor mici. Proiectată și desfășurată corect, predarea-învățarea-evaluarea cu ajutorul calculatorului poate deveni o metodă prin care preșcolarii descoperă și se dezvoltă în mod planificat, ajutându-i să învețe prin acțiuni logice, evitându-se dezvoltarea unor deprinderi mecanice. Utilizarea softului educațional poate fi o metodă motivantă, ce contribuie la eficientizarea și modernizarea demersului didactic, la susținerea inovației didactice, la accesibilizarea cunoștințelor

Calitatea interacţiunii cu copilul este o caracteristică de primă importanţă a unui soft educaţional; de ea depinde măsura în care se produce învățarea. În activitatea cu preşcolarii, utilizarea tehnologiei informației are un ecou pozitiv. În demersul de pregătire se pornește de la premisa că, alături de mijloacele didactice clasice, calculatorul este un instrument didactic ce poate fi folosit în scopul eficientizării activități

Este posibil să observăm în această perioadă de predare on-line, elemente de comunicare interumane care se pot pierde, mai ales la grădiniță . O altă provocare pe care cadrele didactice din grădiniță o au este menținerea unei stări de spirit sănătoase a copilului și a familiei cu care își petrece acesta timpul.

Preșcolarii sunt atrași în mod deosebit de mediul digital-dinamic, colorat și interactiv ce le dezvoltă capacitatea de concentrare, le exersează memoria, atenția, gândirea logică sau își folosesc inteligența emoțională în jocuri, jocuri ce au un conținut și un mod de prezentare adaptate stadiului gândirii și care respectă specificul proceselor cognitive corespunzătoare vârstei, facilitând înțelegerea și încurajând învățarea . Ei se distrează fără a-și da seama că învață în același timp.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. Volari Adriana
Școala Gimnazială nr. 1 Vorniceni

Pandemia de Covid-19 a determinat, la nivel internațional, adaptarea sistemelor de învățământ în vederea continuării învățării la distanță prin intermediul tehnologiei. Sistemul românesc de învățământ a fost astfel nevoit să se confrunte cu o serie de probleme cauzate de lipsa infrastructurii tehnice necesare desfășurării orelor online, lipsa competențelor digitale necesare organizării procesului educațional la distanță, lipsa dispozitivelor necesare și a conexiunii la internet a elevilor din anumite medii defavorizate. Astfel, profesorii s-au văzut puși în fața unei situații noi, la care mulți dintre ei s-au adaptat cu succes din mers, dezvoltându-și competențele digitale pe cont propriu: au căutat idei, soluții didactice și tehnice pentru crearea unui proces educațional la care să participe cât mai mulți dintre elevi. Desigur, ideal ar fi fost adoptarea unor soluții unitare, dar acest lucru nu a fost posibil din cauza faptului că totul s-a întâmplat rapid, „peste noapte”, fără ca școlile să fie pregătite pentru această mutare în online.

Trecerea de la „școala față în față” la școala online s-a făcut brusc, dar creativitatea și adaptabilitatea cadrelor didactice la nou a făcut ca acest proces să se poată totuși desfășura. Cadrele didactice și-au dezvoltat abilitățile digitale mai mult autodidact, prin utilizarea tuturor surselor de informare pe care le-au găsit la dispoziție: tutoriale, forumuri, grupuri de specialitate pe diferite rețele de socializare. Având în vedere că nu multe școli au avut încă de la început platforme educaționale specializate, profesori, elevi și părinți s-au adaptat și au continuat procesul de învățare cu instrument mai puțin convenționale: grupuri de Whatssapp, grupuri de messenger, Facebook, ore live pe Zoom. Ulterior, școlile au implementat diferite platforme care pot asigura atât învățarea sincronă cât și cea asincronă. Școala în care lucrez s-a adaptat și ea situației date și a ales să asigure cadrelor didactice și elevilor acces pe domeniul EduApps, și anume Google Classroom și suita de produse oferită de Google.

Google Classroom este una dintre cele mai utilizate platforme educaționale, alături de celelalte produse oferite de Google (**Meet, Hangouts, Gmail**) care simplifică mult munca profesorilor, oferindu-le un spațiu organizat, în care materialele propuse elevilor să fie ușor accesibile. Pentru ca această suită de produse să poată fi folosită este nevoie de crearea conturilor de organizație. Prin aceste aplicații, comunicarea cu elevii se poate desfășura atât sincron cât și asincron, iar temele se pot concepe, colecta și nota foarte simplu. Meet-ul permite crearea unui link de videoconferință în care elevii și profesorii se pot vedea și auzi, pot partaja ecranul sau folosi chat-ul pentru mesaje. Avantajele utilizării acestei platforme sunt:

- **Classroom**-ul permite accesarea de către elevi oricând și oriunde a materialelor postate și învățarea în ritm propriu, un lucru benefic pentru elevi, deoarece nu toți au propriile dispozitive și le folosesc pe ale părinților;
- Evaluarea este una obiectivă, eficientă, testele de evaluare putând fi adaptate fiecărui elev, în funcție de nivelul lor de inteligență;
- Chiar utilizarea competențelor digitale necesare vieții moderne este un câștig pentru elevi și profesori deopotrivă;

- Materialele multimedia care pot fi folosite sunt variate, atractive pentru elevi, profesorii având posibilitatea să facă schimb de experiență „de la distanță”;
- Părinții au acces la modul în care învață copiii lor, la temele pe care le au de pregătit și la situația lor școlară;
- Variantele digitale ale manualelor sunt de un real folos atât în cazul lecțiilor sincron dar și în cazul celor asincron;
- Confortul e crescut, părinții își pot susține copiii și pot asigura cadru adecvat învățării;

Desigur că implementarea platformei **Google Classroom** a avut și continuă să aibă limite și dezavantaje, dintre care amintesc:

- Nivel insuficient de competențelor digitale în rândul unora dintre cadrele didactice;
- Întâmpinarea unor problemele tehnice atât în rândul elevilor cât și în rândul cadrelor didactice (versiuni mai vechi de sistem de operare incompatibil cu unele aplicații);
- Accesul limitat la Internet (date mobile care se consumă sau expiră) sau semnal slab care cauzează întreruperi frecvente ale legăturii;
- Absența dispozitivelor și/sau a internetului la unii elevi, în special la cei medii dezavantajate;
- Se mărește considerabil timpul petrecut de către elevi în fața ecranelor;
- Chiar dacă au dispozitive, unii elevi aleg să nu participe la activități, deși li s-a comunicat obligativitatea participării;
- Necesitatea prezenței unui adult, în cazul elevilor din învățământul primar, în vederea stabilirii conexiunii, și a utilizării platformei;
- Sunt „sărăcite” relațiile interumane, elev-profesor, elev-elev;
- Anumite conținuturi nu pot fi asimilate de către elevi dacă nu sunt facilitate de profesori și se pot crea impedimente în asimilarea lor;
- Învățarea online poate fi foarte obositoare atât pentru cadrul didactic, care trebuie să-și proiecteze conținutul ce va fi livrat online, cât și pentru elevi, care trebuie să dea dovadă de inițiativă, responsabilitate și efort pentru a înțelege.

În concluzie, învățarea trebuie să continue de acasă și este nevoie de multă determinare și responsabilitate pentru a face progrese împreună, elevi, părinți, profesori. Platformele educaționale sunt un real sprijin în această perioadă în care orele față în față nu sunt sigur că vor putea continua, depinzând mult de evoluția situației epidemiologice. Considerăm că utilizarea acestor instrumente contribuie la creșterea calității actului didactic, dacă această utilizare se face în mod complementar. Experiența acestor luni ne-a demonstrat că nicio platformă și nici un dispozitiv nu va putea înlocui rolul cadrului didactic de la catedră.

Bibliografie

Achiri, Ion, Pisău, Aurelia, *Implementarea tehnologiilor digitale în educație: Experiențe naționale și internaționale,*

Botnariuc Petre, Cucoș, Constantin, Glava, Cătălin, Iancu, Daniel E, Ilie, Marian D., Istrate, Olimpius, Labăr, Adrian Vicențiu, Pânișoară, Ion-Ovidiu, Ștefănescu, Doru, Velea, Simona, *Școala online elemente pentru inovarea educației* - Raport de cercetare evaluativă; București, Mai 2020, Editura Universității București

Enache, Nadejda, *Evaluarea asistată de calculator – direcție de modernizare a învățământului*

Sisteme de ecuații liniare

Cocoloș Bogdan

Studiul sistemelor de ecuații liniare reprezintă o temă de mare importanță în matematica preuniversitară, fiind un instrument foarte mult utilizat pentru modelarea unor probleme concrete.

De aceea, acest studiu este făcut gradat, începând cu clasa a V-a și este finalizat în clasa a XI-a când, pe baza instrumentului oferit de calculul matriceal este posibilă descrierea unei metode complete de rezolvare. Deși în aparență reprezintă o temă marginală, sistemele de ecuații liniare își dovedesc de foarte multe ori utilitatea și de aceea parcurgerea cu atenție, pricepere și tact a acelor locuri din cadrul materiei privitoare la acest subiect constituie o piatră de încercare pentru fiecare profesor în efortul de a oferi elevilor accesul la un grad ridicat de corelare a noțiunilor și rezultatelor matematice parcurse.

Sistemele de ecuații sunt o provocare pentru elevi la orele de curs, la olimpiadele școlare, la examenul de admitere în liceu, la bacalaureat și nu în ultimul rând la problemele apărute în viața de zi cu zi. Dacă vorbim de ponderea sistemelor de ecuații în alte discipline din învățământul gimnazial și liceal, atunci ne referim la aplicațiile matematicii în fizică, chimie, biologie, economie, informatică.

Referitor la admiterea la liceu și olimpiadele de matematică, putem spune că sistemele de ecuații au fost nelipsite din subiectele propuse. Este vorba de sisteme de ecuații elementare, dar și de probleme complexe care se rezolvă cu ajutorul sistemelor de ecuații.

Analiza erorilor apărute în rezolvarea acestor probleme a dus la necesitatea prezentării unor strategii de lucru eficiente adaptate diferitelor tipuri de elevi, la rezolvarea unor probleme prin mai multe metode.

Sistemele de ecuații au o aplicabilitate foarte mare în a rezolva probleme practice dintre cele mai variate, din multiple discipline științifice, de aici rezultând și importanța formăriideprinderilor de soluționare a lor, dar și șansa oferită elevilor d a înțelege necesitatea studiului matematiciișisi de a implica mai mult în aprofundarea cunoștințelor de profil.multe din aceste probleme cu conținut practic se pot rezolva atât aritmetic, prin metodele cunoscute (metoda comparației, metoda figurativă, metoda falsei ipoteze), cât și introducând cunoscute și obținând un sistem de ecuații, a cărui soluție conduce la soluția problemei.

Rezolvarea problemelor folosind sisteme de ecuații presupune parcurgerea următoarelor etape:

- stabilirea datelor cunoscute și a celor necunoscute din problemă;
- alegerea necunoscutelorși exprimarea celorlalte date necunoscute în funcție de acestea;
- folosind condiția problemei, se compune un sistem de ecuații;
- se rezolvă acest sistem de ecuații;
- se interpretează rezultatul în concordanță cu condiția problemei.

Metodele de rezolvare a problemelor de aritmetică se clasifică în două categorii:

- metode algebrice
- metode aritmetice

Metodele algebrice se caracterizează în mod deosebit prin simplitate și conciziune, astfel încât aplicarea lor înlătură dificultățile care se întâmpină adeseori în utilizarea unora din metodele aritmetice în a căror alegere nu se pot stabili criterii precise. De aceea, cu deosebire în situațiile în care rezolvarea prin metode aritmetice întâmpină dificultăți, este indicat să se utilizeze întâi metoda algebrică, aceasta punând la îndemâna rezolvitorului instrumentul matematic adecvat și orientându-l just în alegerea și aplicarea metodelor aritmetice. Cu alte cuvinte, îmbinarea armonioasă a celor două categorii de metode creează avantajul evitării eforturilor inutile. Sunt însă împrejurări în care metodele algebrice se împletesc atât de strâns cu cele aritmetice încât nici nu se pot delimita, deoarece prin raționamente specifice aritmeticii se ajunge în mod inevitabil la egalități cu una sau mai multe necunoscute, adică la ecuații și sisteme de ecuații. În astfel de situații, calculul se poate face cu motivare aritmetică, pe baza relațiilor dintre termenii unei operații și rezultatul ei, sau cu motivare algebrică, pe baza proprietăților ecuațiilor.

Deoarece la clasa a V a, în noua programă implementată în anul școlar 2017-2018 s-a introdus un capitol destinat studierii metodelor aritmetice de rezolvare a problemelor am hotătât să explic în acest capitol aceste metode de rezolvare.

Greșeli frecvente întâlnite în rezolvarea sistemelor în ciclul gimnazial.

Pentru acest capitol mi-am propus să studiez cele mai des întâlnite greșeli în rândul elevilor în rezolvarea sistemelor și a problemelor care se rezolvă cu ajutorul sistemelor.

Am analizat mai multe exemple și am observat următoarele:

- Greșeli ce pot apărea în determinarea graficului ecuației liniare cu două necunoscute.
- Făcând verificarea soluției elevul poate să constate că are pe parcursul rezolvării sistemului o greșeală de calcul. Verificându-se poate să-și dea seama de unde pornește greșeala și în final să ajungă la soluția corectă.
- Scot corect o necunoscută în funcție de alta dar se încurcă la rezolvarea unei ecuații în mulțimea numerelor rationale
- Nu stăpânesc foarte bine calculele cu numere întregi și nici regula semnelor
- Acest tip de sistem este rezolvat corect de un număr mai mic de elevi. Mulți dintre cei care rezolvă greșit acest sistem nu înțeleg cu cât trebuie să înmulțească cele două relații. Alte greșeli apar la înmulțire sau la calcule
- Pentru că mai sus am studiat greșelile care apar în rezolvarea sistemelor, în această secvență vom studia greșelile care apar în scrierea datelor unei probleme. Acestea apar în momentul în care elevul trebuie să transcrie în limbaj matematic datele unei probleme.
- Elevii trebuie să înțelegă că dacă nu scriu corect datele unei probleme aceasta va fi greșită din start și pierd tot punctajul unui astfel de exercițiu.
- La examenul de Evaluare Națională, pe care elevii îl susțin la sfârșitul clasei a VIII-a fiecare subiect a avut cel puțin un exercițiu de acest fel, care valorează 0,5 puncte.
  Greșeli frecvente în rezolvarea sisteme de ecuații liniare din liceu.

- O greșeală frecventă este aceea de necunoaștere a formulei de obținere a soluției sistemului
- O altă greșeală frecventă este aceea de confundare a calculului matricei adjunct cu matricea transpusă
- O altă greșeală carea apare în rezolvarea unui sistem prin metoda matriceală rezultă din necunoașterea faptului că înmulțirea matricelor nu este comutativă
- O greșeală poate apărea la calcularea eronată a termenilor delta x, delta y sau delta z
- O greșeală ce poate apărea la calcularea determinantului este aceea când încep a înmulții cei trei termeni ai diagonalei secundare în loc să înceapă cu termenii diagonalei principale
- O greșeală frecventă pornește de la faptul că nu știu procedeul de calcul, ce ecuație să păstreze nemodificată și cu cât să înmulțească celelate două relații
- O altă greșeală ce poate apărea este efectuarea de calcule eronate cu numere întregi

Auxiliar curricular - PROTECŢIA MEDIULUI

Prof. Înv. Primar Ionescu Daniela – Georgeta
Şcoala Gimnazială Nr. 79, Bucureşti, sector 4

Prin participarea elevilor la orele de cerc protecţia mediului se urmăreşte nu o acumulare de fapte şi informaţii ştiinţifice care să ducă la însuşirea de concepte (testate şi confirmate sau infirmate experimental), ci raportarea copilului la mediul în care trăieşte.

Prin intermediul prezentului curriculum, elevii sunt îndrumaţi să-şi dezvolte cunoaşterea pornind de la explorarea şi investigarea lumii înconjurătoare către reprezentarea unor lumi mai îndepărtate şi mai cuprinzătoare. Ei parcurg astfel calea de la cunoştinţe preştiinţifice, la înţelegerea şi experimentarea unor legi universale, deci obiective, prin care omul transformă natura în beneficiul său, ajungând până la asumarea răspunderii pentru limitarea efectelor propriei acţiuni asupra echilibrului natural.

Curriculum-ul este proiectat pentru două ore pe săptămână, cu activităţi de predare\învăţare, ore de aplicaţii, experimente, excursii, drumeţii, confecţionare de obiecte decorative din materiale reciclabile, observaţii în natura, confecţionare de obiecte decorative din materiale ecologice, evaluare.

Competenţele generale şi cele specifice din curriculum orientează elevii în formarea unor deprinderi şi atitudini în ceea ce priveşte problemele ecologice şi de protecţia mediului. Condiţia de bază este ca elevii să fie sprijiniţi să observe, să analizeze şi să interpreteze fenomenele din mediu, să-şi formeze deprinderi şi convingeri privind comportamentul omului în natură, atitudini specifice omului civilizat în relaţie cu mediul înconjurător.

COMPETENŢE GENERALE

1. Înţelegerea şi utilizarea în comunicare a unor termeni şi concepte specifice ecologiei şi protecţiei mediului.
2. Formarea şi dezvoltarea capacităţilor şi abilităţilor de experimentare şi explorare a realităţii, folosind instrumente şi procedee specifice.
3. Dezvoltarea interesului şi a responsabilităţii pentru menţinerea unui mediu natural echilibrat, propice vieţii.
4. Identificarea factorilor care influenţează echilibrul ecologic.
5. Elaborarea unor măsuri pentru protecţia mediului şi combaterea poluării.

COMPETENŢE SPECIFICE ŞI CONŢINUTURI

1. Înţelegerea şi utilizarea în comunicare a unor termeni şi concepte specifice ecologiei şi protecţiei mediului.

Competenţe specifice	Conţinuturi
Identificarea şi descrierea principalelor componente ale mediului natural	colectarea de informaţii din natura, în cadrul unor excursii, drumeţii, expediţii observarea dirijată a unor caracteristici ale plantelor cultivate şi spontane, ale animalelor domestice şi

1.2. Colectarea din teren a materialelor biologice ce vor fi utilizate la orele de cerc 1.3. Caracterizarea sistemelor biologice în vederea aprecierii stării lor de funcţionare 1.4. Înţelegerea şi utilizarea în comunicare a unor termeni şi concepte specifice ştiinţelor naturii	sălbatice dintr-un mediu (grădină, câmpie, pădure, luncă, parc, livadă) realizarea unor portofolii care să cuprindă informaţii referitoare la plantele şi animalele dintr-un anumit mediu de viaţă, şi descrierea relaţiilor dintre vieţuitoare şi dintre acestea şi mediu identificarea condiţiilor optime de viaţă ale unor plante şi animale observarea şi discutarea unui set de lanţuri trofice simple pentru a identifica plantele ca verigă de bază pentru toate acestea, soarele ca sursă de energie pentru plante, iar plantele şi animalele, ca sursă de energie pentru animale

2. Formarea şi dezvoltarea capacităţilor şi abilităţilor de experimentare şi explorare a realităţii, folosind instrumente şi procedee specifice.

Competenţe specifice	Conţinuturi
2.1. Interpretarea succesiunii unor fenomene şi procese din natură 2.2. Colecţionarea diferitelor materiale de lucru 2.3. Cunoaşterea modului de conservare a unor materiale naturale sau refolosibile	completarea unor scheme eliptice care să descrie relaţiile de hrănire dintr-un lanţ trofic ordonarea logică a etapelor ciclului de viaţă a unei plante sau a unui animal descrierea (verbală/în scris, prin desene, planşe, imagini, modele, construcţii etc.) a relaţiilor dintre plante, animale şi mediu; realizarea unei colecţii de esenţe lemnoase, roci comunicarea verbală, prin desen, colaj, joc de rol a importanţei folosirii raţionale a resurselor naturale pentru viaţa oamenilor realizarea unor portofolii, frunzare, insectare care să cuprindă informaţii referitoare la plante şi animale care trăiesc într-un anumit mediu de viaţă

3. Dezvoltarea interesului şi a responsabilităţii pentru menţinerea unui mediu natural echilibrat, propice vieţii.

Competenţe specifice	Conţinuturi
3.1. Conştientizarea efectelor mediului înconjurător asupra propriului organism 3.2. Aprecierea importanţei protejării propriului corp faţă de factori dăunători din mediu	identificarea unor factori de risc: expunerea la variaţii de temperatură, umiditate, soare, aglomerări umane, zgomote, atmosferă poluată descrierea unor posibile metode de protejare la factorii de risc

3.3. Cunoaşterea importanţei colectării, depozitării şi reciclării deşeurilor	deşeurile şi reciclarea lor organizarea unor concursuri de afişe, materiale publicitare şi a unor expoziţii privind unele efecte nocive ale mediului asupra propriului organism

4. Identificarea factorilor care influenţează echilibrul ecologic.

Competenţe specifice	Conţinuturi
4.1. Identificarea surselor de poluare a mediului înconjurător 4.2. Stabilirea influenţei factorilor poluanţi asupra diferitelor componente ale mediului înconjurător	Surse de poluare a apei Surse de poluare a aerului Surse de poluare a solului Modalităţi de dispersie a factorilor poluanţi

5. Elaborarea unor măsuri pentru protecţia mediului şi combaterea poluării.

Competenţe specifice	Conţinuturi
5.1. Identificarea căilor prin care se poate contribui la mentinerea unui mediu sanatos 5.2. Descoperirea soluţiilor de combinare a diverselor materiale refolosibile pentru obţinerea de produse noi 5.3. Participarea la actiuni de îngrijire si protejare a mediului	efectuarea unor excursii sau drumetii în scopul observarii efectelor unor activitati ale omului asupra mediului identificarea în mediul înconjurator sau/si în imagini a unor zone afectate expozitii cu lucrari realizate din materiale reciclabile utilizarea unor unelte si materiale necesare activitatii de curatare a mediului;

VALORI ŞI ATITUDINI

1. Promovarea unui mediu natural propice vieţii;
2. Conştientizarea consecinţelor pe care le poate avea exploatarea neadecvată a resurselor naturale;
3. Stimularea curiozităţii pentru utilizarea diferitelor materiale din natura sau a celor refolosibile şi confecţionarea de obiecte decorative;
4. Conştientizarea efectelor poluării asupra mediului şi a propriului organism

BIBLIOGRAFIE :

Site-uri : - curriculum2009
edu.ro
didactic.ro
Ecologie şi protecţia mediului, autori Nicolae Găldean, Gabriel Staicu, Editura Economica, 2001

Didactica disciplinei ŞTIINŢE ALE NATURII clasele III-IV, Editura Corint, Bucureşti, 2007

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Vințeler Mădălina
Chirilă Pelaghie Ioana Adela

Începând cu luna martie a anului 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda desfășurarea cursurilor față-în-față, sistemul de învățământ este obligat să găsească soluții prin care continuitatea învățării și funcționarea organizațională să fie asigurate. Astfel, am fost puși în situația de a descoperi noi modalități de conectare socială, iar acest lucru a fost posibil doar prin utilizarea noilor tehnologii.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea activităților didactice la distanță prin utilizarea diferitelor platforme educaționale: Zoom, WhatsApp, Wordwall, Kinderpedia. Folosirea acestor platforme și nu numai, au condus spre dobândirea unor experiențe, pozitive sau negative, dar care reprezintă resurse valoroase atât pentru cei care au fost implicați în activitate, cât și pentru specialiștii din științele educației care pot valorifica aceste experiențe în sugestii de optimizare a politicilor educaționale. În ciuda faptului că prin folosirea acestor platforme am reușit să continuăm activitățile, putem spune că o parte din activitățile care se desfășurau obișnuit, față-în-față nu au putut fi desfășurate online, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. În general, platformele educaționale online facilitează comunicarea în timp real între participanții la actul educativ, însă, comunicarea în aceste circumstanțe este foarte frecvent percepută ca fiind artificială. Pe de o parte, este aproape imposibil să obții un feedback comunicațional real, iar pe de altă parte contextul neobișnuit în care ne-am trezit plasați, ni se pare incomod și greu de gestionat. Un alt element care completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online prin folosirea diferitelor platforme este reprezentat de comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni în condiții de trafic încărcat.

În urma studierii unui raport de cercetare evaluativă apărut în luna mai a anului curent, am observat faptul că, majoritatea cadrelor didactice nu folosesc platforme educaționale dedicate activităților didactice online, ci mai degrabă platforme destinate întâlnirilor de lucru în apațiu virtual sub forma videoconferințelor, acest lucru conducând la anumite dezechilibre în gestionarea în ansamblu a parcursurilor de învățare. De asemenea, se observă o orientare exagerată pentru platformele simple, gratuite și ușor de folosit, acest lucru fiind datorat atât faptului că majoritatea profesorilor nu au dobândit competențe digitale care să le ușureze munca în mediul online, cât și contextul în care nu s-a investit suficiet în platforme online adecvate nevoilor specifice ale instituțiilor de învățământ.

Având în vedere informațiile anterior precizate, putem observa că tehnologia cunoaște o accelerare puternică, iar utilizarea calculatorului și în special a platformelor educaționale devine din ce în ce mai mult o necesitate. Construirea și utilizarea unor platforme educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare prin utilizarea unor mari varietăți de instrumente care să le stârnească copiilor interesul, îi mențin mereu activ și conduce la dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime, situarea celui ce învață în controlarea procesului de învățare în vedera îmbunătățirii formei de învățământ.

Fiind profesori pentru învățământ preșcolar, putem spune că în urma desfășurării activităților online am ajuns la concluzia că cele mai utile resurse digitale în desfășurarea acestor activități au fost cele de pe platforma Twinkl și jocurile educative realizate pe Wordwall. Mai mult decât atât, preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au avut posibilitatea de a experimenta lucruri noi alături de părinți, iar aceștia, la rândul lor, s-au bucurat de faptul că au putut observa ivelul de dezvoltare al propriului copil, felul în care se raportează la actul ionstructiv- educativ, au beneficiat de feed-back în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar și nu are numai efecte negative asupra acestuia.

METODE ALTERNATIVE DE EVALUARE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

prof. înv. primar IOSUB LENUȚA
Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Bacău

Pornind de la afirmația „A învăța un copil nu înseamnă să-i dăm adevărul nostru, ci să-i dezvoltăm propria gândire, să-l ajutăm să înțeleagă cu gândirea lui lumea”, Ioan Ceghit propune o succesiune de metode alternative, în viziunea autorului aceastea fiind destinate „evaluării calitative”: elaborarea și susținerea proiectelor, organizarea expozițiilor, alcătuirea jurnalelor personale, lucrările de grup, interviurile și dezbaterile.

Ca orice metodă de evaluare, observarea sistematică a comportamentului elevilor față de învățare, prezintă o serie de avantaje, dar și dezavantaje. Deși oferă numeroase resurse de cunoaștere a elevilor, prin prisma preocupărilor și a intereselor lor, a motivației pentru învățare, toate acestea raportate la exigențele școlii, din păcate utilizarea ei este destul de rară. Deși este subapreciată de către o parte dintre cadrele didactice, fiind percepută ca un mod informal, ocazional de cunoaștere a progresului elevilor, ea pune direct în evidență ceea ce toate celelalte metode de evaluare oferă numai indirect - și anume - cunoașterea interesului și a atitudinii elevului față de învățare. Îndeplinirea sistematică a îndatoririlor școlare, oferta de răspuns pe care o fac în timpul lecțiilor, dorința de a participa la ceea ce se întreprinde pe parcursul acestora și alte manifestări de acest fel sunt semnificative pentru pregătirea și gradul de pregătire al elevilor. Observarea sistematică este eficientă și indispensabilă atunci când evaluarea tradițională ne oferă doar date parțiale. Ea facilitează urmărirea exactă și înregistrarea corectă a unor manifestări comportamentale ale elevilor.

Observarea sistematică constă în a privi, a asculta, a analiza: atitudinea elevului față de lecții, atitudinea elevului față de temele pentru acasă, atitudinea față de activitățile extracurriculare și modul în care el se implică în aceste activități, multitudinea conduitelor și comportamentelor elevilor în diferite situații educaționale.

Clasificarea observațiilor se face ținându-se cont de mai multe criterii, norme stabilite în funcție de diferite perspective.

Perspectiva cu importanță deosebită este cea psihopedagogică, iar în concordanță cu aceasta criteriile de care vom ține cont sunt: numărul de elevi (colectivă, individuală), modul de organizare (integrală, selectivă/parțială), modul de realizare și obiectivitate (directă, indirectă), gradul de explicare al ipotezei (spontană, metodică).

Fiind o metodă complexă, observarea se desfășoară în mai multe etape:

a) pregătirea cadrului didactic care presupune: lansarea ipotezelor, documentarea, precizarea scopului urmărit, pregătirea materialelor și a instrumentelor necesare;

b) observarea propriu-zisă care constă în: observații repetate, validare prin altă modalitate a rezultatelor obținute, în scopul atenuării subiectivismului, păstrarea pe cât posibil a caracterului natural al fenomenului studiat, notarea observațiilor promt și cât mai fidel;

c) prelucrarea și interpretarea datelor constă în: precizarea elementelor primordiale, stabilirea raporturilor precum și a cauzelor ce au condus la aceste raporturi, extragerea concluziilor.

Ca orice metodă, observarea sistemică prezintă avantaje dar și limite.

Principalul avantaj pe care îl prezintă constă în faptul că ea descoperă fenomenele psihologice în ritmul și maniera lor firească de manifestare.

Marele dezavantaj constă în faptul că este ce mai subiectivă dintre toate metodele iar pentru a fi veridice rezultatele obținute este necesar să fie completate cu rezultate obținute prin alte metode.

Investigaţia ca modalitate de evaluare, oferă posibilitatea elevului de a aplica în mod creativ cunoştinţele însuşite, în situaţii noi şi variate, pe parcursul unui interval mai lung sau mai scurt. Ea „constă în solicitarea de a rezolva o problemă teoretică sau de a realiza o activitate practică pentru care elevul este nevoit să întreprindă o investigaţie (documentare, observarea unor fenomene, experimentarea etc.) pe un interval de timp stabilit.”

Investigaţia îndeplineşte mai multe funcţii: acumularea de cunoştinţe, exersarea unor abilităţi de investigare a fenomenelor (de proiectare a acţiunii, alegerea metodelor, emiterea unor ipoteze, culegerea şi prelucrarea datelor, desprinderea concluziilor), exersarea abilităţilor de evaluare a capacităţii de a întreprinde asemenea demersuri.

Activitatea didactică desfăşurată prin intermediul acestei practici evaluative poate să fie organizată individual sau pe grupuri de lucru, iar aprecierea modului de realizare a investigaţiei este de obicei, de tip holistic.

Cu ajutorul acestei metode profesorul poate să aprecieze: gradul în care elevii îşi definesc şi înţeleg problema investigată, capacitatea de a identifica şi a selecta procedeele de obţinere a informaţiilor, de colectare şi organizare a datelor, abilitatea de a formula şi testa ipotezele, felul în care elevul prezintă metodele de investigaţie folosite, conciziunea şi validitatea raportului de analiză a rezultatelor obţinute.

Toate acestea, corelate cu gradul de complexitate al sarcinii de lucru şi cu natura disciplinei de studiu fac din metoda investigaţiei un veritabil instrument de analiză şi apreciere a cunoştinţelor, capacităţilor şi a personalităţii elevului. Investigaţia presupune obiective care urmăresc: înţelegerea şi clarificarea sarcinilor, aflarea procedeelor pentru găsirea de informaţii, colectarea şi organizarea datelor sau informaţiilor necesare, formularea şi testarea ipotezelor de lucru, schimbarea planului de lucru sau colectarea altor date dacă este necesar, scrierea unui scurt raport privind rezultatele investigaţiei.

Întrucât oferă elevului posibilitatea de a aplica în mod creator cunoştinţele însuşite şi de a explora situaţii noi de învăţare, pe parcursul unei ore de curs, investigația este o metodă alternativă de evaluare destul de des utilizată în practica școlară.

Proiectul reprezintă o metodă alternativă de evaluare care se desfăşoară pe parcursul a câtorva zile, câtorva săptămâni şi, uneori, pe perioade chiar mai lungi.

Titlul şi conţinutul proiectului de cercetare dat elevilor vor fi alese cu foarte mare grijă. Este o formă de evaluare puternic motivantă pentru elevi, deşi implică un volum de muncă sporit - inclusiv activitatea individuală în afara clasei.

În alegerea proiectului trebuie să se ţină seama ca elevii să aibă un anumit interes pentru subiectul respectiv, să cunoască dinainte unde îşi pot găsi sursele de documentare, să fie dornici de a crea un produs de care să fie mândri.

Planul de lucru, precizările şi clarificările vor fi făcute în clasă, urmând ca elevul să continue activitatea în mod independent.

Spre deosebire de investigaţie, proiectul de cercetare are un caracter practic mult mai accentuat. Modul său de realizare se face conform paşilor cunoscuţi în metodologia cercetării.

Portofoliul este un instrument de evaluare complet, prin care se urmăreşte progresul la o anumită disciplină, dar şi atitudinea elevului faţă de acea disciplină. El reprezintă „cartea de vizită” a elevului urmărind procesul global înregistrat de acesta, nu numai în ceea ce priveşte cunoştinţele achiziţionate pe o unitate mare de timp, dar şi atitudinile acestuia; este un mijloc de a valoriza munca individuală a elevului, acţionând ca factor al dezvoltării personalităţii, rezervându-i elevului un rol activ în învăţare.

Portofoliile sunt foarte utile, deoarece prin folosirea lor la clasa de elevi aceştia devin parte a sistemului de evaluare şi pot să-şi urmărească, pas cu pas, propriul progres; elevii şi profesorii pot colabora în ariile de îmbunătăţire a

activităţilor; elevii, profesorii şi părinţii pot avea un dialog concret despre ceea ce elevii pot realize şi despre progresul care poate fi făcut în acel domeniu pe viitor; factorii de decizie, având la dispoziţie portofoliile elevilor, vor avea o imagine mai clară asupra a ceea ce se realizează în clasă. Portofoliul reprezintă „o oglindă” a elevului, prin care cadrul didactic poate să-i urmărească progresul - în plan cognitiv, atitudinal şi comportamental - la o anumită disciplină, de-a lungul unui interval mai lung de timp (o etapă dintr-un semestru, un semestru, un an şcolar sau chiar un ciclu de învăţământ).

Aşa cum afirmă Ioan Cerghit, portofoliul cuprinde „o selecţie dintre cele mai bune lucrări sau realizări personale ale elevului, cele care îl reprezintă şi care pun în evidenţă progresele sale, care permit aprecierea aptitudinulor, talentelor, pasiunilor, contribuţiilor personale.

Alcătuirea portofoliului este o ocazie unică pentru elev de a se autoevalua, de a-şi descoperi valoarea competenţelor şi eventualele greşeli. În alţi termeni, portofoliul este un instrument care îmbină învăţarea cu evaluarea continuă, progresivă şi multilaterală a procesului de activitate şi a produsului final. Acesta sporeşte motivaţia învăţării.”

Această metodă alternativă de evaluare oferă fiecarui elev posibilitatea de a lucra în ritm propriu, stimulând implicarea activă în sarcinile de lucru şi dezvoltând capacitatea de autoevaluare.

Portofoliul este o metodă de evaluare ce implică şi alte metode alternative ca investigaţia şi autoevaluarea, prin autoevaluare elevii asumându-şi responsabilitatea asupra activităţii desfăşurate, regândindu-şi propriul proces de învăţare, de gândire şi de evaluare.

Ca metodă alternativă de evaluare, portofoliul solicită mai mult o apreciere calitativă decât cantitativă şi este mai uşor de aplicat pe grupuri mai mici. Cadrul didactic îl poate folosi pentru a evalua performanţele elevilor, iar elevii îl pot folosi pentru autoevaluare şi ca modalitate de reflecţie asupra învăţării. De asemenea, portofoliul este compatibil cu instruirea individualizată ca strategie centrată pe stilurile diferite de învăţare. Poate fi considerat în acelaşi timp un instrument complementar folosit de cadrul didactic în aplicarea strategiilor de instruire centrate pe lucrul în echipă, pe elaborarea de proiecte ample de cercetare şi învăţare.

Autoevaluarea este un demers care îndeplineşte o funcţie de reglare/autoreglare a oricărui sistem, iar experienţa ne demonstrează faptul că atunci când demersurile evaluatoare şi/sau autoevaluatoare nu se produc, activitatea în cauză se dereglează până la starea în care ea încetează de a mai fi utilă. Cultivarea capacităţii autoevaluative devine necesară din considerente care privesc organizarea activităţii şcolare. Pentru a forma capacităţi autoevaluative se pot folosi diferite proceduri cum ar fi: „notarea reciprocă”, în sens de consultare a colegilor elevului evaluat; „autonotarea controlată”, cel evaluat şi-a autoevaluat rezultatele, motivând.

Autoevaluarea este posibilă şi necesară întrucât serveşte cunoaşterii (perceperii) de sine (autocunoaşterii) şi dezvoltării conştiinţei de sine (autoconştiinţei), aspecte esenţiale ce vor da posibilitatea, cu timpul, fiecăruia să descopere sensul propriei valori, premisă necesară oricărei depăşiri; o disponibilitate privită în perspectiva educaţiei permanente, care presupune angajarea individului nu numai în procesul propriei formări, ci şi în acţiunea de evaluare a propriei formări pentru a deveni capabili de autoperfecţionare.

Autoevaluarea permite aprecierea propriilor performanţe în raport cu obiectivele operaţionale. Are drept scop să-i ajute pe elevi să-şi dezvolte capacităţile de autocunoaştere şi de autoevaluare, să compare nivelul la care au ajuns cu nivelul cerut de obiectivele învăţării şi de standardele educaţionale, să-şi dezvolte un program propriu de învăţare, să-şi autoevalueze şi valorizeze atitudini şi comportamente.

Autoevaluarea trebuie făcută sub atenta îndrumare a cadrului didactic. Toate aceste metode complementare de evaluare asigură o alternativă la formulele tradiţionale, a căror prezenţă este preponderentă în activitatea curentă la clasă, oferind alte opţiuni metodologice şi instrumentale care îmbogăţesc practica evaluativă.

În concluzie, procesele evaluative îşi relevă deplin funcţiile feedback, atunci când cadrul didactic şi elevii se regăsesc în calitate de parteneri în cadrul procesului educaţional. Aceasta presupune ca fiecare dintre interlocutori să conștientizeze rolul pe care îl deţine la nivelul interacţiunii didactice și să folosească reacţiile partenerului pentru a-şi optimiza propriul comportament.

Bibliografie:

- Cerghit, I., *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București, 2002
- Radu,T I., *Evaluarea în procesul didactic*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2000

BENEFITS OF LEARNING PLATFORMS

Rusu-Moruz Mirela
Profesor la Palatul Copiilor Braila

A learning platform is a software application that gives teachers, learners, parents and administrators access to common resources, communication tools and information, not just within the school but outside it too. When used properly, it can reduce teacher workload, minimise expenditure on IT and administration, and enhance learning and teaching both in and outside the classroom.

Furthermore, they promise to help schools realise time-saving benefits for teachers and administration staff, improve communication within the school and the local community, and improve student engagement and attainment.

But what exactly are these key benefits?

1.Coordinating information and lowering costs. Efficient and effective communication is essential for the success of a school. Learning platforms help schools improve communication by promoting the use of a wide variety of modern communication tools such as cloud email, internal messaging, project spaces and blogs. As a result, a school can save time by streamlining information sharing between different stakeholders and, ultimately, reduce the amount of money spent on paper.

2.Increasing parental involvement. Most of teachers feel parental involvement is ‘important’ or ‘very important’ in the success of a child’s education. But for many teachers, finding the time to communicate effectively with parents can be difficult. Using a dedicated online tool can reduce the amount of time teachers spend communicating with parents and improve the quality of information they get. The portal gives parents access to a secure webpage containing information about their child’s education – such as grades and attendance. As much of the information is updated automatically, the parent portal saves teachers valuable time. However, teachers can also add specific information about individual students as required, such as comments on behaviour, attendance and mentorship, enabling them to easily and quickly communicate directly with a child’s parents.

3.More opportunities for independent and personal learning. Learning platforms give every teacher the opportunity to place a wide variety of learning resources at their students’ disposal. From embedded videos and podcasts to images and presentations, it’s possible for teachers to populate courses with resources that support nearly all learning modalities. As a result, students have greater access to materials that suit the way they learn, and can also work on extension materials in their own time if desired. As well as improving study opportunities for students who are keen to stretch themselves; this also gives students who are struggling new ways to understand a subject. Although creating these extra materials may take time for most teachers, once they are on the learning platform, the materials can be re-used in different courses and with different students.They can also be shared with colleagues in the school, and most learning platforms have a library section where teachers can share resources with a community of teachers beyond their school

4.Enhancing quality and range of learning resources. By giving teachers simple and quick access to a range of digital tools, learning platforms enable them to expand their repertoire of learning resources and exercises – making teaching more engaging, fun and motivating for learners. It’s also possible to link these activities to the curriculum, using tools that match activities to specific learning objectives and curriculum goals. Multimedia can also be made available to people outside the school, allowing students to showcase their work and enhancing links between the school and the family or local community.

5.Better monitoring and assessing of learning and teaching. According to research by Professor John Hattie at the University of Auckland, one of the most important factors in successful education is 'self- reporting'. Hattie defines self-reporting as the student's ability to understand what she is doing, as well as her ability to explain this – and any gaps in her understanding – to her teacher. A learning platform can help teachers facilitate this important process. Most learning platforms offer a range of reflective tools for students and teachers such as blogs, eportfolios and discussions. As well as encouraging personal reflection, these tools can also be extended to other students to create a safe online forum for peer assessment. Most learning platforms also include planning tools that help teachers link all activities to the curriculum, and integrated reporting tools allow teachers to go back and check a student's progress against learning objectives.

6.Increased opportunities for collaboration and interaction. Learning platforms offer teachers and students a simple way to collaborate on projects and coursework. Teachers can use a learning platform to share resources, lesson plans and tests with other teachers, not only in the same school, but also in the same local authority or further afield. For students, a learning platform offers a variety of collaborative opportunities through project pages, video conferencing, messaging and blogs. And, because most learning platforms are available 24/7 from any internet-enabled device, users can work together whenever and wherever they like.

7.Enhancing digital literacy. By the time they reach secondary school, most students have used Facebook, taken part in a chat forum or added comments to a blog. But many of them enter the digital space without guidance in 'netiquette' (online etiquette), online privacy or cyber-bullying. A learning platform enables teachers to work with students to develop their online skills, within the safety of a school-controlled environment. Computers are no longer reserved for IT programmers, and many of today's jobs require employees to have reasonably advanced computer skills. For teachers, learning platforms enable them to include these skills in their courses, regardless of the subject. Discussion forums, for example, offer a safe space where students can discuss topics online, from English set texts and math problems to the merits of closed-circuit TV cameras. Many schools also run professional development programmes through their learning platform, giving teachers access to numerous courses in their school and at partner institutions.

8.Making best use of teachers' time to achieve positive results. Most schools that have successfully implemented a learning platform have seen increased efficiency in communication and collaboration as a result. However, for significant benefits to be realised, the learning platform must be used extensively throughout the school, and this must be driven by senior leadership. In most cases, some teachers will use the learning platform more extensively than others, but as long as all teachers complete all their basic tasks using the platform, the school will benefit from enhanced opportunities for flexible working and more effective resource sharing.

9.Facilitating strategic leadership and management of teaching. For most schools, efficient and effective communication is essential. Through the use of common messaging systems, automated notifications and shared resource pages, learning platforms help ensure better communication of information and goals between teaching staff, school leaders and local education authority decision-makers**.** Learning platforms include tools designed specifically to support the processes involved in education. For example, most reports are automatically updated when the teacher enters new information. Once complete, these reports are automatically sent for approval and then made available to the people who need to see them. As well as ensuring staff, students and parents always have the latest information at their fingertips, this has a significant impact on reducing workloads. Most learning platforms also include advanced data-mining systems that enable teachers and school leaders to see a range of important information – such as grades – for entire schools, each

year group, individual classes or individual students. For many teachers, this detailed information can be an important tool in planning more effective classes**.**

10.Supporting additional educational needs and inclusion. Most schools or education authorities have to cater for students who, for one reason or another, have a greater difficulty in learning than the majority of their peers. Learning platforms can help by enabling the teacher to tailor the learning experience to suit the individual. For example, some learning platforms enable teachers to create groups within courses. Teachers can then assign different materials to different groups or individuals, ensuring that students are working at the appropriate level. Cloud-based learning platforms, which can be accessed over the internet via a mobile computing device, enable students on long-term sick-leave, or even extended holidays with their families, to continue their studies by giving them anywhere/ anytime access to materials.

11.Improved management of student behaviour and attendance. The reporting tools in learning platforms enable schools to better record and track data on student attendance and behaviour –and they also help the school share this information between teachers, school managers, parents and learners.

12.Building the school identity and community. By empowering students to create and share their own resources, and giving them a space to voice their opinions, learning platforms help increase both a sense of community and democracy. For example, survey or poll tools can be used by a headteacher or class teacher to quickly gauge student opinion on a topic. Discussion forums are also valuable for encouraging deeper opinionated discourse in a safe, school-monitored environment. This information can then be used to make changes to the school or class.

What does the future hold?

Learning platform technology is improving all the time: it’s now more secure, faster and easier to use, and it links to more and more third-party systems to create a much more comprehensive learning environment students.

They are likely to play an increasingly important role as more and more teachers and schools look to further develop their use of ICT in all subject areas. By offering communication channels, pedagogical tools and course and school management systems, the best learning platforms give teachers and students a single gateway to using technology both in and outside of the classroom.

Az oktatási platformok hatása a romániai iskolákra

Educatoare: György Beáta
Grădinița cu program normal nr. 2, Covasna, jud. Covasna

Az új koronavírus járvány terjedésének lassítása érdekében az országok túlnyomó többsége ideiglenes iskolabezárások, illetve távoktatásra való átállás mellett döntött. Számos szervezet és szakember felhívja a figyelmet az iskolabezárások okozta potenciális gazdasági és társadalmi károkra, kihívásokra is, melyek az eleve sérülékeny társadalmi csoportokat még súlyosabban érinthetik. Az UNESCO például a következőket emeli ki:

- a tanulás megszakítása, megzavarása
- a szülők felkészületlensége az otthoni tanulás támogatására
- a megfelelő internetelérés és eszközök hiánya
- a diákok lemorzsolásának megnövekedett veszélye
- a társadalmi izoláció veszélye

Romániában a köztelevízió TVR1 csatornáján sugároztak oktatási műsorokat, illetve azon tanulók számára akiknek nem volt hozzáférése a megfelelő infrastruktúrához, telefonon és levélben segítették a tanulást a járvány ideje alatt.

Az, hogy a digitalizáció hogyan alakítja át az oktatási rendszerekkel szemben támasztott elvárásokat, illetve a tanulás és tanítás mikéntjét, régóta sokakat foglalkoztató kérdés. A mostani helyzet azonban túlmutat ezen, hiszen a tanár és diák közötti személyes találkozás teljes kiiktatásával, vis maior helyzetre reagálva kell a digitális oktatásban rejlő lehetőségeket kihasználni. Érdemes felhasználni a már meglevő online tananyagokat, akár nemzetközi kooperációban is. A tanárokat a digitális tanulási lehetőségekkel kell támogatni, például a digitális pedagógiáról szóló online kurzusokkal, vagy a tanárok közötti együttműködést, a digitális tananyagok cseréjét, illetve az egymás közti visszajelzéseket segítő online platformok létrehozásával.

Törekedni kell arra, hogy minden diák hozzájusson a szükséges digitális eszközökhöz, illetve biztosítani kell a stabil hálózati hozzáférést. A tanároknak törekedni kell az online tanegységek és a nem digitális tanulási tevékenységek kombinálására, valamint a tanulás támogatása mellett a diákok lelki egészségére is hangsúlyt kell fektetni.

Romániában a Tanügyminisztérium és a Megyei Tanfelügyelőségek is módszertani ajánlásokkal segíti a digitális távoktatásra való átállást, illetve több, a digitális pedagógiában tapasztalt tanár is segíti kollegáit az online blogokkal. Az OECD (2020) szerint e helyzet olyan új, tanítási-tanulási modellhez is vezet, mely a családok, a tágabb közösségek és az iskola együttműködésére épít, és nagyobb autonómiát biztosít a diákoknak. A tanári szerepfelfogás is megváltozhat, előtérbe kerülhet a diákok tanulását segítő, facilitátor szerep. A tanulás beépülhet a mindennapi rutinokba, az új tanulási módszerek integrálódhatnak a hagyományos iskolai tanulásba. A teljes online oktatásra való áttérést a családok anyagi helyzete nagyban befolyásolja, hogy a gyereknek van-e saját digitális eszköze. A nélkülöző családok harmada nem tud semmilyen saját készüléket biztosítani a gyermeke számára.

Bár az iskolák jelentős része most már rendelkezik a digitális oktatáshoz szükséges infrastruktúrával, számos igazgató arról számol be, hogy a digitális technológiák hiánya vagy alkalmatlansága akadályozza a minőségi oktatást. A

digitális oktatáshoz nem elég a technológiához való hozzáférés, pedagógiai szemléletváltás is kell. A gyakorlatban ez még nem feltétlenül valósul meg.

A következő hónapokban a diákok – főként a hátrányos helyzetűek – akkor érhetnek el tanulási sikereket, ha szoros kapcsolatban maradnak tanáraikkal. Ez olyan kihívás, amely összhangban van a tanárok szakmai missziójával. Nagy részük azért választja ezt a kihívást, hogy változást hozzon a gyerek életébe és támogassa a hátrányos helyzetűeket. Nagyon fontosnak tartom olyan megoldásokat is keresni, amelyek nemcsak a tananyag átadására alkalmas, hanem segítenek motiválni a tanulókat is. Nem elhanyagolandó azon területek aránya sem, amelyeknek még nem sikerült hálózatra kapcsolódniuk. Jó lenne látni, hogy a diákok mekkora aránya az, amely nem rendelkezik megfelelő technikai háttérrel vagy nem tud szülői segítséget igénybe venni, fókuszált segítség erre a területre kiemelten fontos, miközben sokszor az átlag családokban sincs annyi eszköz, ahány gyereknek éppen tanulnia kellene, főleg, ha közben a szülőnek is otthonról kell majd dolgoznia.

NECESITATEA PARTENERIATULUI ŞCOLII CU FAMILIA

Prof. înv primar Iftimoiu Mihaela,
Școala Gimnazială Asău, Jud. Bacău

Dezvoltarea ştiinţelor socio-umane demonstrează că experienţele primilor ani din viaţa copiilor sunt hotărâtoare pentru dezvoltarea personalităţii lor. Totodată, fiecare copil este dependent de propria sa familie şi de modul în care aceasta îl poate ocroti şi sprijini.

Sprijinirea familiei este necesară în special în momentul în care ea întâmpină situaţii dificile şi apar riscuri în îndeplinirea funcţiilor sale. Principala preocupare şi problemă în care se simte nevoia unui sprijin permanent este creşterea şi educarea copiilor, deoarece fiecare schimbare poate afecta dezvoltarea şi educaţia acestora. Din această cauză, riscurile legate de îngrijirea şi educaţia copiilor necesită măsuri de sprijin. În acest context, se pune problema de a sprijini activitatea părinţilor şi nu de a o înlocui, deoarece se ştie că educaţia şi creşterea copiilor revin în principal părinţilor.

Formele de suplinire ale acestora, deşi au apărut ca un progres în grija faţă de creşterea şi educarea copiilor, şi-au dovedit tot mai mult limitele. Pe termen lung s-a observat că instituţia are rezultate negative asupra dezvoltării personalităţii copiilor. Când familia nu îndeplineşte funcţiile necesare pentru a realiza îngrijirea şi educaţia copiilor, de preferat este ca ea să fie sprijinită şi nu înlocuită în aceste demersuri.

Studiile din ultimele decenii şi rezultatele dezastruoase ale politicii instituţionalizării excesive a copiilor au dovedit că orice copil creşte mai bine în familia sa, dacă aceasta este ajutată să-şi îndeplinească rolurile. Oricât de bine ar fi dotată o instituţie, ea nu poate înlocui căldura unui cămin.

Însă, de cele mai multe ori, părinţii nu sunt în stare să-şi rezolve propriile probleme cu copiii lor, folosind autoritatea excesivă, violenţa sau indiferenţa şi nu observă când aceştia au probleme. De aici, derivă necesitatea consilierii educative a familiei.

Aceasta se referă la un set de acţiuni preventive şi directe de sprijinire a membrilor familiei pentru creşterea, îngrijirea şi educarea adecvată a urmaşilor. Se adresează familiilor cu copii iar preocupările sunt cu predilecţie în sfera îndeplinirii funcţiei educative, deci de a construi deprinderi, atitudini, capacităţi şi competenţe parentale şi familiale. Este o acţiune socio-educativă, profesională, realizată de specialişti care îşi propun să sprijine familia (consilieri psihopedagogi, consilieri educaţionali sau psihologi educaţionali).

Educaţia familiei şi educaţia părinţilor este o componentă a acestei forme de sprijin şi are în vedere acele acţiuni îndreptate spre exersarea funcţiei educative şi spre dezvoltarea unor practici eficiente de comunicare şi de interacţionare în familie. Prin aceasta ea este o parte a consilierii.

Consilierea presupune consultaţii cu părinţii în problemele legate de cunoaşterea copiilor, înţelegerea nevoilor şi a comportamentului lor, identificarea factorilor de risc în integrarea familială, şcolară şi socială, ameliorarea relaţiei cu proprii copii.

Caracteristica principală a abordării activităţilor cu familia este parteneriatul în creşterea şi educarea copilului: familia nu este lăsată deoparte pentru că nu ştie, nu poate, nu are cu ce să-şi crească copilul, ci pregătită, ajutată şi antrenată ca partener activ. Programul de consiliere este individualizat, bazat pe problemele majore cu care se confruntă

familia, în special în legătură cu exercitarea rolului educativ al acesteia. Rolul educativ al părinţilor cuprinde trei dimensiuni:

- ***dimensiune psiho-afectivă***

Capacitatea părinţilor de a anticipa şi conştientiza nevoile esenţiale ale copilului şi de a le răspunde într-un mod adecvat condiţionează securitatea fizică şi psihică de bază a copilului, construirea personalităţii, sentimentul de încredere în ceilalţi şi în propria persoana.

- ***dimensiune cognitivă***

Susţinută de prima dimensiune, aceasta permite învăţarea primelor moduri de comunicare şi cunoaştere a lumii, transmiterea cunoştinţelor şi a deprinderilor cotidiene.

- ***dimensiune socializatoare***

Este cea mai profundă dimensiune a câmpului educaţiei parentale. Din punct de vedere etimologic, „a educa” înseamnă, de fapt, „a-l creşte pe micul om”(dimensiune psiho-afectivă), „ a-l instrui”(dimensiune cognitivă) dar, în acelaşi timp, „ a-l conduce către mediul social” în care îşi va manifesta potenţialităţile ca fiinţă adultă autonomă.

Consilierea va avea în vedere toate aceste dimensiuni ale rolului parental, insistând asupra aspectelor mai grave, funcţie de caz.

Deprinderile parentale sunt abilităţi tehnice şi psihosociale necesare îngrijirii copilului, pe care părinţii trebuie să le posede şi să le utilizeze pentru a-i asigura copilului o dezvoltare fizică, intelectuală, morală şi comportamentală optimă şi integrarea în familie şi comunitate.

Într-o societate în continuă schimbare părinţii îşi mobilizează forţele pentru a se adapta rapid la schimbările socio-economice, dar sunt frecvente cazurile când aceştia nu găsesc resursele necesare şi soluţiile cele mai bune pentru a asigura copiilor climatul şi mediul de viaţă corespunzător nevoilor de dezvoltare ale acestora,intrând astfel în categoria familiilor de risc pentru copil. Ignorarea situaţiilor de risc în familiile cu copii va genera fenomene precum neglijarea, abuzul, separarea de familie, analfabetismul, marginalizarea socială a copilului.

Unii părinţi nu conştientizează problemele care afectează dezvoltarea copilului în familie şi ajung în situaţii grave, greu de depăşit fără ajutorul serviciilor sociale specializate. Aceştia au tendinţa să reducă problemele pe care le au în creşterea copiilor la cele de ordin economic. Datorită lipsei de cunoaştere şi informare aceşti părinţi nu acordă importanţă climatului familial, calităţii relaţiilor de familie, nevoilor afective ale copilului, socializării acestuia, rolului lor în formarea copilului pentru viaţă.

Avantajele și dezavantajele utilizării platformelor e-Learning pentru activitatea de învățare și evaluare

Stoica Livia
Liceul Tehnologic Metalurgic Slatina

O platformă e-learning este un set integrat de servicii interactive online, care oferă profesorilor, elevilor, părinților și altor persoane implicate în educație, informații, instrumente și resurse pentru a sprijini și a spori livrarea și managementul educațional.

Principalele caracteristici ale platformelor de e-learning sunt:

– Autentificare

– Generarea de conținut

– Vizualizarea conținutului

– Diferite medii cu un profesor / tutore

– Efectuarea de activități, cum ar fi sarcini, grupuri de lucru

– Raportul activităților întreprinse de către elev

– Instrumentele de evaluare

Platformele de e-learning permit două moduri de învăţare:

- sincronă, în care instructorul controlează lecţia în întregime, creând, coordonând, adaptând şi monitorizând mediul educaţional;
- asincronă, ceea ce implică studiu în ritmul personal al cursanţilor, proiecte de colaborare şi învăţare la distanţă.

Având la bază tehnologiile e-Learning (multimedia), platformele e-Learning au o serie de avantaje, precum:

- Accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație
- Centrare pe elev/participant
- Elevii pot colabora și învăța împreună
- Favorizează creativitatea și descoperirea de noi interpretări
- Permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă
- Profesorul se poate adresa unui număr mult mai mare de elevi decât în învățământul tradițional
- Materialele pot fi personalizate
- Posibilitatea modificării informației difuzate
- Accesibilitate, confort, flexibilitate
- Interacțiunea cu profesorul este liberă, fără constrângeri
- Elevul poate învăța în ritmul lui propriu
- Elevul poate beneficia de feedback rapid și permanent
- Costuri reduse de distribuție a materialelor
- Învățământul online este organizat pe subiecte, nu pe grupe de vârstă
- Învățământul electronic este mai puțin stresant decât cel tradițional
- Posibilitatea de a măsura eficacitatea programului prin urmărirea numărului de download-uri efectuate de către elevi

- Capacitate mare de stocare, Internetul are o capacitate mult mai mare de stocare a informației comparativ cu locațiile fizice sau hard discurile individule
- Permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim:

- Pregătirea unui curs online este mai costisitoare decât pregătirea unui curs tradițional
- Lipsa unor resurse tehnologice performante și a unor conexiuni optime la rețea, de joasă performanță în ceea ce privește sunetul, imaginile și anumite grafice
- Apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare
- Sunt sărăcite relațiile interumane între elevi și profesori, dar și între elevi
- Acest tip de instruire poate fi un impediment pentru elevii cu rezultate școlare slabe
- Nu orice curs poate fi livrat prin intermediul platformelor e-Learning
- Necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor
- Elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online
- Posibilitatea apariției, pe plan uman, a reducerii capacității de exprimare verbală a examinatului, însoțită de o pierdere a capacităților de prezentare – argumentare - contraargumentare și accentuarea gradului de dezumanizare, paradoxal chiar în condițiile în care tehnica și tehnologia au deschis noi drumuri și au oferit noi instrumente și tehnici pentru comunicarea interumană.

Observând numărul mult mai mare de avantaje decât al dezavantajelor, putem spune că utilizarea platformelor e-Learning este o oportunitate oferită celor care doresc să obțină o formare continuă. Ea nu exclude educația clasică, în care sunt utilizate obiecte reale ca sursă de informare ci îi adaugă resursele virtuale. Este indicată o îmbinare între metodele clasice de învățare și evaluare și a celor e-Learning pentru a obține performanțe în ceea ce privește dezvoltarea competențelor elevilor.

Bibliografie:

https://gemreportunesco.wordpress.com/2020/03/24/how-are-countries-addressing-the-covid-19-challenges-in-education-a-snapshot-of-policy-measures/

https://gemreportunesco.wordpress.com/2020/03/25/three-ways-to-plan-for-equity-during-the-coronavirus-school-closures/

https://er.educause.edu/articles/2020/3/the-difference-between-emergency-remote-teaching-and-online-learning

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

PROPUNĂTOR, PROFESOR VANCEA ALINA
LICEUL TEHNOLOGIC DE INDUSTRIE ALIMENTARĂ, FETEȘTI

Educația este un tip particular de acțiune umană, o intervenție sau direcționare, o categorie fundamentală a pedagogiei. Platon definea educația ca fiind „arta de a forma bunele deprinderi sau de a dezvolta aptitudinile native pentru virtute ale acelora care dispun de ele.”. Aristotel, în lucrarea sa, „Politica”, considera că „educația trebuie să fie un obiect al supravegherii publice, iar nu particulare”. Johann Amos Comenius, în lucrarea sa, „Didactica magna”, considera că, la naștere, natura înzestrează copilul numai cu „semințele științei, ale moralității și religiozității”, ele devin un bun al fiecărui om numai prin educație. Rezultă că, în concepția sa, *educația este o activitate de stimulare a acestor „semințe”*, și implicit, de *conducere a procesului de umanizare*, omul „nu poate deveni om decât dacă este educat”.

În contextul pandemiei COVID-19, în care învățarea, on-line, a dobândit o nouă dimensiune și a căpătat statut prioritar față de învățământul clasic, cadrele didactice au nevoie de informații, tehnici și strategii specifice. Tehnologia schimbă școala, iar educația on-line provoacă atât elevii, cât și profesorii să se adapteze, cu rapiditate, la nou. De aceea, cursul de față propune cadrelor didactice resurse, materiale, idei, astfel încât să își adapteze demersul educațional noilor cerințe, care privesc digitalizarea educației.

Paradigma modernă a educaţiei poziţionează problema interacţiunii pedagogului cu elevul drept una fundamentală, dar, în acelaşi timp, dinamică, având condiţii iniţiale în continuă schimbare. Dinamica problemei este generată de revoluţia tehnologiilor digitale şi penetrarea de către acestea a tuturor domeniilor activităţii umane. În acest context, apare evidentă necesitatea dezvoltării sistemului educaţional, centrat pe elev, adaptat flexibil la nivelul de dezvoltare a potenţialului acestuia, aplicând tehnologii adecvate. Imperativul calităţii în educaţie obligă la o reconsiderare a demersului educaţional al profesorului, astfel încât strategiile didactice elaborate să fie centrate pe învăţare şi, respectiv, pe cel care învaţă, acesta fiind un nativ digital, produs al societăţii informaţionale.

Ultimele două decenii sunt marcate de transformări esenţiale în modelul de comunicare interuman, prin apariţia şi dezvoltarea rapidă a unui nou actor - Tehnologiile Informaţionale şi de comunicaţie (TIC), care nu doar facilitează diverse forme de comunicare interpersonală, dar, prin capacitatea de a acumula şi transmite diverse forme de informaţii, au devenit o entitate funcţională a acestui model. Procesul de informatizare a societăţii contemporane avansează vertiginos, iar familia, grădiniţa şi şcoala, ca factori decisivi în educaţia membrilor societăţii, sunt nevoite să se adapteze la secolul tehnologiilor. A trăi, în era digitală, înseamnă a avea noi competenţe, ceea ce implică necesitatea ca profesorii şi elevii să valorifice potenţialul TIC-ului pentru a creşte şi a face faţă provocărilor vieţii moderne. În acest context, apare necesitatea formării şi dezvoltării competenţelor digitale.

Competenţele digitale se referă la formarea abilităţilor de căutare, procesare, analiză şi selectare, formarea gândirii logice şi critice, abilităţi dezvoltate de comunicare. Tehnologiile informaţionale oferă un şir de oportunităţi de realizare a diferitor tipuri de învăţare: prin intermediul achiziţiei, discuţiei, investigaţiei, practicii, colaborării şi producerii, care, fiind combinate, duc la cel mai bun mediu de învăţare. Profesorului îi revine un alt rol, cel de coordonator al fluxului de informaţie. Prin urmare, el trebuie să cunoască şi să utilizeze metodologia contemporană şi noile tehnologii informaţionale, pentru a comunica, în aceeaşi limbă, cu copilul, să-l coordoneze, dirijeze şi să-l ajute corect în ceea ce priveşte orientarea în mediul informaţional.

✓ **Oportunități și provocări**

Desigur, oferta on-line de învățare, atât pentru cadrele didactice, cât și pentru elevi, este obligată să se extindă permanent. Digitalizarea este sinonimă cu flexibilitatea, ușurința în accesare, fluxul potențial de resurse multimedia și noi modalități de motivare a adulților, respectiv copiilor, pentru a se angaja în învățare. Cu toate acestea, introducerea acestor tehnologii este lentă și eficiența acestora este relativ limitată. În schimb, faptele evidențiază dificultățile legate de formarea personalului, costurile suportate (nu numai pentru instrumentele și infrastructura necesară pentru a le conduce, ci și pentru formarea profesioniștilor) și, în funcție de localizarea geografică, lipsa conectivității. Ni se spune, adesea, că tehnologia are potențialul de a perturba accesul la învățare, de a depăși barierele geografice, fizice și financiare și de a oferi conținut diferit, accesibil oriunde, permanent, în timp ce se bazează pe o multitudine de metode. *Ar putea face, dar va fi așa? Și, dacă da, vor fi aceste schimbări atât de importante? Sau va fi pur și simplu o schimbare în mecanismele de livrare, fără un impact real asupra învățării?*

✓ **Instrumentele digitale nu sunt un scop, ci un mijloc**

Se impune să facem o distincție între învățarea de a folosi instrumentele digitale și învățarea prin utilizarea instrumentelor digitale. Primul a fost un factor major de creștere a participării adulților la educație și formare în ultimul deceniu. Cu toate acestea, în multe societăți, omniprezența instrumentelor digitale a făcut ca utilizarea lor (competența numerică) să fie mai puțin presantă în multe domenii. Deși unele grupuri au fost excluse din revoluția digitală din cauza lipsei de competențe TIC (și, poate, a lipsei de acces la aceste instrumente și la conexiunile de mare viteză care le fac să funcționeze), aceste tehnologii digitale fac parte, acum, din viața de zi cu zi, pentru o parte din ce în ce mai mare a populației. Scopul educatorilor pentru adulți ar trebui, prin urmare, să fie nu numai încurajarea învățării digitale, ci și să se asigure că utilizarea acestor instrumente îmbunătățește învățarea, îi ajută să facă diferența, mai degrabă decât doar transferul documentelor tipărite într-un PowerPoint sau un alt tip de fișier.

✓ **Educația digitală**

Indiferent de cât de multă sau puțină tehnologie este integrată în clasă, învățarea digitală a ajuns să joace un rol crucial în educație. Cum? Prin faptul că îi face pe elevi să fie mai interesați să învețe și să-și extindă orizonturile, iar, astfel, să se renunțe la metodele tradiționale de educație. Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele on-line, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea.

Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise, folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii coerent, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor, din manual. Spre exemplu, jocurile/ aplicațiile interactive și de îndemânare sunt instrumente excelente care îi învață pe copii să se disciplineze, pentru că, în astfel de jocuri, este nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa. De ce copiii preferă să învețe prin joc?! Pentru că jocul în sine le oferă satisfacții, iar acest lucru îi ajută să-și dezvolte răbdarea, o altă abilitate și o caracteristică a inteligenței emoționale, necesară la adaptarea vieții de adult. De asemenea, copiii își

dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine, atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală, devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi.

Trăim vremuri incredibile, găsim tot ce ne dorim on-line, inclusiv cursuri excelente ce pot susține educația tradițională, de la ce mai buni și capabili profesori. Posibilitățile sunt infinite… *Educația digitală îi motivează pe elevi, devenind mai responabili.* Elevii care folosesc tehnologia digitală, pentru a învăța, devin mai implicați în acest proces și sunt mai interesați să-și dezvolte baza de cunoștințe, poate fără să-și dea dau seama, pentru că învață într-un mod activ, angajat și implicat, deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat, comparativ cu manualele voluminoase; putem afirma faptul că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ.
Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu.

- ✓ **Creșterea implicării elevilor în procesul educațional cu ajutorul instrumentelor și tehnologiilor de învățare digitală**

Soluțiile digitale de învățare pun accentul pe metode de învățare constructive, colaborative și solicită implicarea elevilor, ceea ce îi face să se adapteze la lumea de după școală. Vor exista, concomitent, cursurile tradiționale, coroborate cu instrumentele și tehnologia digitală, iar materialele de curs ar trebui să reprezinte un supliment la activitățile de la clasă, distribuite în mediul on-line, pentru ca elevii să aibă acces la acestea, și în afara sălii de clasă. Astfel, orele de la clasă devin mai eficiente, punându-se accent pe dezvoltarea materiei prin discuții și angajarea în activități care au la bază comunicarea și cooperarea între elevi. De asemenea, elevii au posibilitatea de a-și perfecționa și aprofunda studiul, chiar înainte de a veni la școală; dacă folosesc un instrument digital de învățare, copiii sunt sprijiniți să gândească în afara cadrului tradițional, prin instrumente și metode digitale, le este stimulată creativitatea și li se oferă sentimentul de încredere în propriile capacități.

... și, totuși, tehnologia oferă posibilitatea de a crește nivelul de eficiență și echitate în învățământ. Beneficiile potențiale ale revoluției digitale în educație sunt multiple: cursanții pot căuta și dobândi cunoștințe din alte surse, decât profesorii lor și instituțiile la care studiază, adesea gratuit; se poate intra în contact cu alte grupuri de cursanți, deoarece actul învățării nu mai este restricționat la orarul sau la metodele clasei și poate fi personalizat; apar noi furnizori de educație; profesorii pot crea și partaja mai ușor conținutul respectiv cu colegi și cursanți din diferite țări, există o gamă mult mai largă de resurse educaționale care pot fi accesate. Tehnologiile deschise permit *Oricărei persoane să învețe, Oriunde, Oricând, prin Orice dispozitiv, cu sprijinul Oricui.*

Bibliografie

- Nicola, Ioan, *Pedagogie*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1992;
- Stanciu, Ion, Gh., *O istorie a pedagogiei universale și românești până la 1900*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1977;
- Văideanu, George, *Educația la frontiera dintre milenii*, București, Editura Politică, 1988.

Modele de bune practici în instruirea diferenţiată

Profesor :Marinescu Marilena
Liceul Teoretic „George Călinescu”, București

Învăţarea diferenţiată are ca obiectiv centrarea invătării pe elev și se realizează prin adaptarea procesului de predare-învățare-evaluare la ritmul şi stilul de învăţare al fiecarui elev precum si la interesele şi abilităţile fiecăruia.

Pașii ce trebuie urmați in vederea realizării procesului de adaptare a învățării centrate pe elev, sunt următorii: observarea comportamentului și a rezultatelor la învățătură pe parcursul unui interval de timp pentru cunoașterea particularităţilor individuale ale elevilor ,identificarea intereselor elevilor față de disciplina predată,identificarea tipurilor de activităţi care pot fi organizate diferenţiat și acomodarea elevilor cu acest stil de muncă.(verificarea orală a elevilor prin întrebări cu grad de dificultate diferit,verificarea scrisă prin lucrări de control cu conţinut diferit ca volum și dificultate;sprijinirea elevilor slabi în timpul activităţilor la clasă și prin dirijarea învățării ,antrenareaîin activități suplimentare a elevilor care manifestă interes față de insușirea de cunoștințe la nivel superior și a căror capacitate intelectuală le permite acest lucru, diferenţierea temelor pentru acasă, utilizând manualul,culegeri, tratate, materiale bibliografice, oferind elevilor posibilitatea de însușire a cunoștiințelor și de aprofundare acestora.

Organizarea clasei în vederea aplicării sistemului de lucru diferenţiat se realizează, în așa fel încât diferențierea sa nu constituie un criteriu de marginalizare a elevilor sau de discriminare a acestora. Elevii își pot alege grupa din care vor să facă parte iar profesorul poate să intervină cu schimbări dacă este cazul. În funcţie de evoluția sa un elev poate sa decida stagnarea sau trecerea dintr-o grupă în alta, superioară sau inferioară.

Clasa poate fi organizată în grupe cu capacități și interese diferite față de disciplina biologie :

Grupa 1 -Grupa de elevi care trebuie să-și însușească minimul de cunoștiințe- elevi cu capacităţi reduse de învăţare, cu ritm lent de lucru, care nu sunt deprinși cu munca sistematică, având un sistem de cunoștinţe redus.

Grupa2 - elevi de nivel mediu, elevi care răspund cerințelor programei școlare, cu nivel intelectual bun, normal, interesați de studiul biologieie dar nu sunt interesați de performanță.

Grupa 3 de elevi care doresc performanță- elevi dotați din punct de vedere intelectual,peste nivelul mediu, cu ritm rapid de învăţare și cu interes pentru acest obiect de învăţământ, biologia.

Pentru grupa I se stabilește un volum minimal de cunoștinţe și abilităţi care să permită elevului să promoveze .

Pentru elevii din grupa a II a, conţinutul se stabilește conform cerinţelor integrale ale programei și cuprinde puncte de sprijin pe baza cărora cunoștinţele prevăzute să poată fi însușite.

Pentru elevii din grupa a III a, gradul de dificultate în rezolvarea de sarcini crește. Cunoștinţelor prevăzute în programă li s-au adăugat unele noţiuni suplimentare pe care elevul și le însușește prin studiu individual sau prin informațiile scrise sau oferite de profesor într-un anumit context , iar sarcinile de lucru implică în mai mare măsură utilizarea capacităţile de investigație și de creativitate ale elevilor.

Învățarea diferenţiată este o practică normală în clasa de elevi obișnuită pentru că elevii învaţă în ritmuri și stiluri de învățare diferite. Această metodă permite profesorului să asigure valorizarea potenţialului fiecărui elev și dă fiecarui elev posibilitatea să învețe .

Astfel, elevul devine factor activ în însușirea cunoștinţelor și în formarea unor priceperi și deprinderi de muncă sau gândire, îndeplinind succesiv pe parcursul lecţiilor, rol de cercetător, de organizator, de executant. El se obișnuiește să-ţi

pună întrebări, să construiască singur răspunsurile, să descopere erorile și căile de îndreptare a acestora, să se autoaprecieze.

Elevii devin conștienți că instruirea diferențiată are ca scop ridicarea nivelului de pregătire a fiecăruia spre o limită maximă determinate de factori obiectivi:zestrea genetică, interes,condiții.

Avantajele metodei instruirii differentiate :toţi elevii participă la activităţile propuse la clasă prin implicarea acestora în rezolvarea tuturor sarcinilor ,fiecare elev este implicat în activitatea de predare-invatare prin realizarea sarcinilor de lucru ,fiecare elev va reuși să rezolve sarcina propusă și cadrul didactic va ști cum sau când să-i sprijine pe cei care au nevoie de ajutor suplimentar ,toţi elevii primesc sprijinul necesar atunci când au nevoie,colectivul clasei va fi un colectiv închegat ,iar elevii vor lucra împreună și se vor sprijini unii pe alţii în învăţare prin cooperare,lacunele nu se vor constitui în bariere în învăţarea elevilor și nu vor produce probleme majore mai târziu, toţi elevii de la clasă vor fi motivaţi să înveţe,activitatea in echipă oferă elevilor posibilitatea de a a-și formula opiniile și de a găsi soluții,activitatea cadrului didactic va deveni mai eficientă și va economisi timp în predare, pentru că nu va fi nevoie să revină frecvent asupra conţinuturilor sau să realizeze programe de pregătire suplimentară pentru elevii care au lacune în cunoștinţe.

Dezavantajele metodei instruirii diferențiate :dificultăți de comunicare între grupuri de elevi,colaborarea elevilor din grupuri diferite este minimă,aportul elevilor la însușirea cunoștințelor prevăzute de programa școlară este diferită,poate deveni limitativă pentru elevii slabi, poate deveni inhibitorie pentru elevii slabi,discriminările între elevi,relații de comunicare diferențiate,marginalizare.

În concluzie, putem spune că adesea, sistemul de învăţământ tratează toţi elevii ca și cum ar fi identici. Din punct de vedere administrativ este mai simplu și presupune mai puţine eforturi din partea profesorilor.

Fiecare elev este diferit, trebuie să ţinem cont de acest lucru în predare, dacă vrem să fie eficientă în ciuda varietăţii elevilor. Acelaşi nivel de activitate nu va fi corespunzător pentru toţi. În acest sens se recomandă să adaptăm nivelul rezultatelor pentru diferiţi elevi. Toţi trebuie să dobândească competenţele – aceasta este ce trebuie să înveţe, însă există lucruri pe care majoritatea ar trebui să fie capabili să le înveţe și altele pe care numai cei mai buni le-ar putea învăţa. De asemenea nivelul de responsabilitate pe care o dăm elevilor trebuie să nu depășească limitele abilităţilor pe care le au, dar, în același timp, să constituie o provocare pentru ei.

Eficiența învățării online

Prof. Mihaela Dorina Neacșu
Colegiul Tehnic ”Petru Mușat” Suceava

Măsurile instituite prin starea de urgență scot în evidență maniere diferite, câteodată inedite, de *a fi* și *a acționa*. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber. Din acest motiv, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni.

În cadrul procesului de învățământ, în aceste circumstanțe apar, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere, fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate. Demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie, însă, o noutate pentru cei mai mulți profesori.

Trebuie menționat și faptul că nu există măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față în față poate însemna pentru unii elevi o pauză față de școală și, implicit, față de învățare. Aceste situații au la bază atât cauze subiective, cât și cauze obiective precum lipsa de echipamente, nivelul scăzut al competențelor digitale, etc. Pe de altă parte, monitorizarea învățării în mediul online este dificil de realizat, deoarece profesorul se confruntă cu lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele maimulte ori, la altă resursă digitală online. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare constituie o altă problemă.

Profesorii trebuie să știe în ce măsură elevii reușesc să atingă obiectivele de învățare. De asemenea, elevii trebuie evaluați la sfârșitul semestrului și al anului și acordată o notă finală care să reflecte atât înțelegerea, cât și nivelul lor de efort. Instrumentele de evaluare online pentru profesori sunt o parte necesară a învățării la distanță, deoarece având un control asupra lacunelor de învățare, atunci se pot ajusta lecțiile pentru a viza respectivele lacune. În acest moment nu se poate vorbi de o adevărată evaluare cognitivă. Suntem într-un context special, cu măsuri speciale.

Cu toate acestea, trebuie remarcată prezența unei serii de avantaje și limite. Printre cele mai vizibile **avantaje**, unanim acceptate se identifică:

- **Distribuirea rapidă a informației**, materialele didactice ajung repede de la profesor la elev, de la elev la profesor, individual sau pe grupuri de comunicare. Profesorul poate transmite elevilor, colegilor, părinților, foarte repede, oricând și oriunde informațiile pe care le dorește (teme, programări, materiale, link-uri, explicații, sarcini de lucru, etc.). Acestea pot fi accesate, studiate după un program propriu, după interes și capacitatea individuală de înțelegere, oriunde și oricând, pentru că informațiile rămân online. Informația transmisă poate fi oricând ștearsă, editată, reeditată.

- **Prezența, din ce în ce mai bogată, a conținuturilor multimedia** care completează informațiile din manual cu imagini, experimente, experiențe, videoclipuri, fișiere și orice fel de materiale virtuale care dintotdeauna au eficientizat și susținut învățarea durabilă.
- **Optimizarea timpului**, mai ales în cazul scenariului roșu și verde. Lipsește obligativitatea respectării orarului școlar, programul zilnic (oră de trezire, autobuz, teama de a nu întârzia la ore, pauză, program aglomerat, obositor – orarul școlar nerespectând mereu curba de efort a elevului).
- **Învățarea personalizată, în ritm propriu** permite ca informațiile să fie stocate și ușor de accesat, consultat iar timpul de studiu este determinat de gradul și ritmul de pricepere, înțelegere al copilului. Temele sunt realizate în funcție de interes, starea psihică, de aptitudinile și atitudinea elevului și familiei față de școală.

Limitele se deduc din:

- **Dificultatea în a utiliza sau în a avea acces la tehnologie** atât în cazul profesorilor, elevilor cât și al părinților. Tehnologia avanseaza zi de zi și de aceea, de multe ori, sunt întâmpinate probleme de utilizare și de accesare a informațiilor, de realizare a unor proiecte sau teme. De asemenea, apar situații de confuzie și dezorientare, cee ace duce la lipsa de motivație. Problema poate fi, însă, rezolvată prin tutoriale video sau cursuri de perfecționare.
- **Activitatea susținută a profesorului** (de informare, de creare de activități didactice atractive, diversificate, corecte și ușor de înțeles de către elevi, realizarea de chestionare cu evaluare/validare imediată, volum mare de corectat teme, abilități de realizare și încărcare a materialelor pe platformele educaționale).
- **Lipsa comunicării reale, față în față** prin utilizarea mediului virtual în exces (învățare și comunicare). In mediul online se exprimă, mult mai evaziv, sentimentele, afecțiunea, mimica, gesturile, aprecierile verbale, observațiile imediate și la obiect.
- **Situațiile special,** greu de controlat, în care nu există posibilitatea accesului la internet sau situații în care platforma se blochează. Nu toți au același acces la tehnologie sau aceleași echipamente, aceeași conexiune la internet. Nu toți elevii au acces la un loc de lucru liniștit acasă.
- **Absența sau ineficiența unor modalități didactice** de a menține elevii implicați, motivați, activi și de a identifica cât sunt interesați, cât înțeleg și dacă reușesc să realizeze temele singuri. Evaluările și temele care nu sunt ușor de transmis de la un elev la altul ar reprezenta un indiciu. Absența unui feed-back în timp real oferit elevului constituie o altă limită.

Generația secolului XXI se identifică cu era Internetului! Pentru cei mici, este un joc atractiv, iar pentru cei mari, interesați și motivați, reprezintă sursa de informare, modul sigur de a rezolva orice problemă, de a învăța și de a fi valorizat. Odată trezit interesul elevului, resursele online devin beneficii, avantaje în fața învățământului tradițional.

Învățământul online determină valențe formative, este modern, rapid, asigură diferențierea învățării, are o plajă largă de aplicabilitate, deși lipsesc sentimentele, încurajările, socializarea, empatia, foșnetul filei de caiet, sunetul cretei /marker-ului pe tablă. Profesorul de astăzi trebuie să se transforme în „profesor digital”, să se plieze pe necesitățile reale ale societății, dar să fie și creativ.

Bibliografie:

- Petre Botnariuc, Constantin Cucoș, Cătălin Glava Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie Olimpius Istrate, Adrian Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu Simona Velea, *Școala online elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă*, București, Mai 2020
- https://tanaseexpert.files.wordpress.com/2011/11/evaluarea-componenta-esentiala-a-procesului-instructiv-educativ1.pdf

„Practici educaţionale de succes în actualul context educaţional”

Prof.înv.preşcolar: Comşulea Mihaela
G.P.P. „MICUL PRINŢ”NR.22, BRAŞOV

Anul școlar 2019-2020, grupa mică, un nou început pentru copii, părinți și pentru noi, cadrele didactice de la Grupa Piticilor. Multe emoții, lacrimi la despărțire, ochișori curioși și mânuțe nerăbdătoare să exploreze noul mediu. Am început să așezăm cărămidă peste cărămidă pentru a ne construi relația cu copilașii dar și parteneriatul cu familiile acestora.

Pandemia de COVID 19 a venit atunci când, consideram noi, totul se așezase și intram într-un ritm normal, cu copilași adaptați și dornici să ne întâlnească zilnic. Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă nedefinită, profesorii din România au fost provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important copiilor: învățarea continuă dincolo de spatiul gradinitei și cu instrumente online accesibile tuturor, putând astfel face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putând încuraja copiii să învețe și să lucreze independent.

Deși mai multe studii vorbesc despre avantajele și dezavantajele predării online „lupta” dintre acestea poate continua la nesfârșit și dinamica ei se poate modifica în funcție de diferiți factori. Părerea majorităţii cadrelor didactice este aceea că, indiferent de resurse, de implicarea elevilor și a profesorilor „învățământul virtual nu poate și nu va putea înlocui învățământul față în față niciodată. El este doar o soluție de moment”. Iată opinia președintelui Academiei Române, profesorul Ioan Aurel Pop, întrebat ce viitor întrevede educației la distanță: "Eu privesc această soluție ca o soluție de avarie necesară în aceste momente când nu ne putem vedea față în față cu elevii noștri și cu studenții noștri, dar nu e vorba de o soluție pe termen lung. Școala, de când s-a organizat ea mai bine, de la greci și de la romani, presupune prezența învățătorului, a profesorului, față în față cu cei cărora le este destinat mesajul școlii. Prin urmare, nu cred că este o soluție de permanentizat. Nu cred că se va impune, s-ar putea întâmpla să fie folosită soluția mai mult decât până în prezent - pentru că învățământ la distanță există și acum în școală superioară românească și internațională - s-ar putea întâmpla ca unii să o prefere, dar, repet, rămân la opinia că învățământul clasic, față în față cu privirea elevului în ochii profesorului, cu emoția pe care o transmite profesorul, nu pot fi înlocuite cu nimic. Mesajul omenesc se face de la om la om."

Important de menționat, în opinia mea, este faptul că indiferent de plusurile sau minusurile acestei realități, învățarea online este una dintre cele mai mari provocări prin care a trecut sistemul de învățământ românesc. Chiar și după reluarea cursurilor fizice, aceasta nu va rămâne uitată, ci va continua să fie parte integrantă a învățării.

Continuarea învățării în educația timpurie, în starea de urgență sau în timpul scenariului roșu prin care am trecut, s-a făcut prin implicarea familiei care a preluat o parte din rolul profesorului pentru învățământul preșcolar, sub directa îndrumare a acestuia. A fost o învățare altfel! O școală (grădiniță) de acasă. O situație nouă pentru toți! Am apelat la aplicațiile Facebook și WhatsApp pentru ca toți părinții, bonele ori bunicii să aibă acces facil, asincron, la sugestiile de activități pe care le-am postat zilnic. Am primit poze și filmări cu aspecte din timpul desfășurării activităților propuse, mulțumiri din partea părinților și a copilașilor.

Iată două exemple de bună practică:

1. Săptămâna: ,,Vine, vine primăvara!”

Tema: ,,Păsari călătoare”

Comportamentul urmărit: Execută mișcări ce imită aripile păsarilor, respectând modelul adultului și ritmul dat

Domeniul experiențial	Categoria de activitate	Sarcina de lucru	Materiale necesare & linkuri utile
Domeniul estetic și creativ	Activitate de dezvoltare personală	- executarea unor mișcari după model respectând ritmul dat,	Folosiți https://www.youtube.com/watch?v=XY6iJrSp43I&app=desktop

O reflecție, o sugestie pentru succesul activității, motivarea copiilor sau implicarea părinților:

Părintele urmărește filmul împreună cu copilul de 2-3 ori pentru a reține mișcările. Se lucrează după model, părintele executând împreună cu copilul mișcările. Puteți gândi și alte mișcări pe care să le executați împreună. Succes!

2. Săptămâna: ,,Animale domestice”

Tema: ,,Ursulețul”

Comportamentul urmărit: Execută mișcări sugerate de text

Domeniul experiențial	Categoria de activitate	Sarcina de lucru	Materiale necesare & linkuri utile
Domeniul estetic și creativ	Activitate de dezvoltare personală	- executarea mișcărilor sugerate de text, respectand ritmul dat, pentru inviorarea de dimineață	https://www.youtube.com/watch?v=X-vDlcT3voQ

O reflecție, o sugestie pentru succesul activității, motivarea copiilor sau implicarea părinților:

Părintele urmărește videoclipul împreună cu copilul și execută împreună cu copilul și cu frățiorii/ surioarele mișcările de înviorare sugerate de text.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. itinerant și de sprijin, ROȘ MIHAELA
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Cluj

Motto:

"...educaţia trebuie să prevină utilizările oarbe ale noilor tehnologii informatice în comunicare, să împiedice înstrăinarea omului, să lupte contra dorinţei de divertisment permanent, contra fricii nejustificate faţă de noile tehnologii informatice în comunicare, să prevină diminuarea spiritului creative".

G. de Landsheere

Utilizarea platformelor electronice în procesul educaţional este determinată de o serie de condiţii: sociale, de comunicare, tehnice şi, nu în ultimul rând, pedagogice. Procesul educaţional a fost dintotdeauna expresia cererii de educaţie a mediului socioeconomic. Una dintre caracteristicile esenţiale ale fenomenului educaţional este dinamismul şi deschiderea faţă de schimbare. Tocmai aceste caracteristici îi asigură educaţiei rolul de mecanism principal de formare a omului ca fiinţă socială. Pe lângă multiplele roluri sociale pe care le exercită persoana, cel de educator şi educat sunt perene şi nu am greşi dacă am afirma că sunt rolurile sociale de bază. În prezent, eficienţa procesului educaţional depinde în mare parte de utilizarea tehnologiilor moderne.

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de TIC în ultimii ani a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbării tehnologiei și al paradigmei învățării, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei preuniversitare şi de eliminare a graniţelor dintre elevi, noi perspective s-au deschis pentru procesul educaţional preuniversitar. Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. S-au semnalat, de mai mulți colegi din școală, disfuncții în ceea ce privește activitățile de suport pentru învățare precum: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, limite în relaționarea cadru didactic-elev dar are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevii săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de o parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice

persoană, neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, noi, profesorii am semnalat: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare; dificultăți de ordin tehnic - platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii; lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Platformele specializate de elearning sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice, motivele fiind deja prezentate mai sus. Notă disparată face platforma eTwinning, promovată constant de Comisia Europeană în ultimii 12 ani, în care cadrele didactice din mediul rural și din urban mic au găsit un instrument pentru a deschide curriculumul către nonformal, către transdisciplinar și interdisciplinar, către activități colaborative la distanță cu elevi și profesori din alte țări, în condițiile în care au mai puține oportunități „convenționale” de acest fel față de colegii lor din orașele mari.

Am putut observa că și în situația în care elevii au acces la dispozitivele necesare conectării online, faptul că puțini dintre ei au utilizat tehnologia anterior ca un instrument pentru învățare face ca respectivul acces să nu fie cel mai important. Fiind la începutul utilizării tehnologiei în educație, ne aflăm încă în faza de a transpune predarea clasică față în față în zona tehnologiei și astfel tehnologia este considerată mai degrabă un intermediar, nu un cadru de oferire și un procesor al informației. Este evident că, după perioada de încercare a tehnologiei și de reglare a predării tradiționale în noile cadre, vor apărea noi direcții de abordare și atunci necesitatea extinderii orizontului de conținut o să devină mai importantă.

Elevii cu rezultate școlare bune și foarte bune au o obișnuință de a învăța care se păstrează și în acest caz. Ei sunt în mai mare măsură pregătiți să lucreze și să se dezvolte în spațiul online decât elevii cu rezultate medii și slabe la învățătură. Dacă pentru elevii cu rezultate bune și foarte bune aderența la modul de învățare cu ajutorul tehnologiei este una de lungă durată pentru elevii cu rezultate școlare medii și slabe acest lucru este mai dificil.

Pe de altă parte, nu trebuie să ignorăm și elementele negative care sunt ușor de observant, în primul rând prea multe aplicații și platforme îi încurcă pe elevi. În momentul în care sunt utilizate prea multe platforme există riscul ca respectiva unitate, elementul de securitate emoțională să fie perturbat, pentru că elevii pot să aibă o senzație de nesiguranță cauzată de faptul că mutarea de pe o platformă pe alta induce o repoziționare, o reconsiderare a adaptării și așa dificile efectuate foarte brusc. Mai mult decât atât, de la momentul în care școala avea un anumit management crescut în sala de clasă, în cazul mutării școlii în online rolul părintelui ca partener al cadrului didactic este unul în creștere (pentru că părintele este unul dintre factorii care trebuie să gestioneze procesul de acasă și să se asigure atât de funcționarea fizică a sistemului cât și de motivarea și implicarea elevului). În aceste condiții, este evident că profesorii observă că „în general, părinții nu pot acorda suportul necesar” pentru toate aceste elemente. Nivelul de implicare al familiei/părinților crește simțitor, ceea ce obligă la acțiuni pe viitor de formare la părinți a unor competente specifice, complementare cu cele ale profesorului

Suspendarea întâlnirilor față-în-față oferă posibilitatea profesorilor și elevilor să se concentreze în mai mare măsură pe rezumativ, pe esențial, pe structuri sau integrări de cunoștințe, decât pe conținuturi și elemente periferice, cazuistici, exemplificări. Învățământul la distanță încearcă să acopere dimensiunea instructivă a formării, având mai

puține virtuți de educare și structurare a personalității, respectiv de formare a comportamentelor, atitudinilor, valorilor. Învățământul online, în percepția mea, poate genera și efecte perverse, în sensul că potențează fenomenul violentării psihologice dintre elevi ce se mută semnificativ din spațiul real către cel virtual.

Din păcate, învățământul online poate exclude categorii de elevi - cum ar fi copiii cu nevoi speciale, cu dificultăți de învățare, ne-școlarizați, abandonați. Învățarea virtuală devine mai costisitoare financiar și mai cronofagă din perspectiva pregătirii și livrării acesteia, de către profesor, din perspectivă proiectivă, tehnică, didactică. Competențele strict academice și metodice nu sunt suficiente pentru un astfel de cadru de formare: profesorul trebuie să preia și sarcini de consiliere de învățare, în unele situații chiar de consiliere psihopedagogică, personală ajutând elevii să adopte strategii meta-cognitive, de auto-observare și auto-conducere atât în raport cu învățarea propriu-zisă, cât și raportarea/ asumarea/ susținerea unei realități date.

Trecând activitatea didactică realizată în cadrul platformelor electronice prin prisma analizei SWOT, putem concluziona:

Puncte forte:

- Acces la informaţie structurată şi sistematizată;
- Posibilitatea de a discuta cu colegii;
- Utilizarea resurselor informaţionale în activitatea de învăţare;
- Monitorizarea accesării cursului de către elevi;
- Interactivitate şi evaluare reciprocă.

Puncte slabe:

- Accesarea cursului on-line nu presupune şi învăţarea;
- Sunt necesare condiţii speciale (acces la Internet);
- Elevii nemotivaţi nu vor accesa platforma;
- Platforma poate fi folosită de către unii elevi doar pentru socializare;
- Cadrele didactice pot fi suprasolicitate.

Oportunităţi:

- Cursul poate fi accesat de oriunde;
- Permite valorificarea învăţării individuale;
- Permite autoevaluarea şi evaluarea reciprocă;
- Este posibilă comunicarea cu alţi elevi şi profesori.

Riscuri:

- Neprezentarea elevilor la ore;
- Înţelegerea eronată a conţinuturilor;
- Realizarea activităţilor de către alte persoane;
- Limitarea elevilo doar la informare în baza conţinuturilor plasate pe platformă.

Pot sugera că pregătirea noastră ca dascăli trebuie orientată în viitor nu numai spre conținuturile de învățare, ci și spre noile tehnologii în perspectiva integrării acestora, în cunoștință de cauză și cu folos, în procesul de învățare.

PLATFORMELE EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

ÎNV. PRIMAR PURCARU ANA

Rolul educației este de a forma ființa socială, de a-l socializa pe copil. În realitate, educația are un caracter pluridimensional și o definiție adecvată trebuie să ia în considerare în egală măsură ambele dimensiuni, astfel încât să poată orienta acțiunea educativă pentru a răspunde atât nevoilor individului, cât și celor ale societății pentru care îl formăm. Încercând o astfel de definiție, putem spune că educația este ansamblul de acțiuni și de influențe menite să permită ființei umane să-și dezvolte capacitățile fizice și intelectuale, dar și sentimentele și atitudinile morale și estetice, în scopul responsabilizării și integrării sociale optime ca cetățean.Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învatamant devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învață precum mersul sau vorbirea.

Utilizarea instumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urma pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsură în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Exemple de platforme educaționale:

GOOGLE CLASSROOM

Este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

MICROSOFT TEAMS

Este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii pot: forma rapid clasele, împărtăşi cu elevii materialele didactice, posta anunţuri, împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte, crea, distribui şi evalua teste, transmite şi evalua temele elevilor.

EDMODO

Este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat. Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are

posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponibil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

EASYCLASS

Este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

INTUITEXT

Şcoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică. Platforma respectă programa şcolară, este avizată de Ministerul Educaţiei Naţionale, prezintă explicaţii şi simulări menite să ajute elevii să înţeleagă mai uşor diferite concepte, prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicaţii la fiecare pas efectuat, prezintă teste ce ajută elevii să-şi verifice cunoştinţele.

ZOOM

Este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS. Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune: profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen, lecţiile pot fi înregistrate, se utilizează o tablă virtuală, lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute, clasa virtuală poate fi securizată, pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme, profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv, în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

AEL

AeL oferă suport pentru predare/învăţare, evaluare şi notare, administrarea, proiectarea şi monitorizarea conţinutului. De asemenea, asigură mijloacele necesare comunicării şi sincronizării între centrele locale şi regionale din cadrul programului SEI. AeL permite vizualizarea şi administrarea unor tipuri vaste de conţinut educaţional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciţii, simulări, jocurile educative. Biblioteca de materiale educaţionale acţionează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă şi permite o căutare facilă.

Conţinutul poate fi structurat şi adaptat în funcţie de nevoile profesorilor şi îmbogăţit cu informaţii legate de programă, cuvinte cheie, versiune, autor, etc.

Drepturile de acces pentru fiecare utilizator sau grup de utilizatori pot fi adaptate şi aplicate oricărui segment al bibliotecii de materiale educaţionale. Baza de cunoştinţe oferă funcţii de căutare ierarhică, filtrată, sau după cuvinte cheie.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Moodle,Kidibot şi Ask.

Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data și ora la care se implică în activitatea de instruire.

• independenţa geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde și oricând, cu ajutorul computerului personal și a reţelei;

• accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde și oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână; nu există dependenţă de timp;

• prezentare concisă și selectivă a conţinutului educaţional;

• individualizarea procesului de învăţare – fiecare instruit are un ritm și stil propriu de asimilare și se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat și repetat, controlându-și rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid și permanent; unii subiecţi au un randament mai bun în weekend, alţii la primele ore ale dimineţii;

• metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online și până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl au utilizarea diverselor medii în însușirea cunoștiinţelor au dus la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare și interactivitate;

• administrarea online – utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor și a serviciilor oferite în reţea;

• costuri reduse de distribuţie – software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine. Totuși, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru cursuri, cazarea și masa subiecţilor;

• timp redus de studiu – în unele cazuri, în funcţie de soluţia de tehnică adoptată, și timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor: subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va “pierde” doar câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline, pe computer;

• interacţiuni sincrone și asincrone – cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori si instruiţi se pot completa;

• tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, si evaluări formative si sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod facil și de către evaluatorii cei mai avizaţi;

• dacă învăţământul tradiţional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale.

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt:

1. rata mare de abandon a elevilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente si susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Elevii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon școlar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional.
2. necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor –elevilor li se solicită anumite cunostinţe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem elearning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunoștinţe tehnice suplimentare.
3. costuri pentru achiziționare de device-uri si întreţinere (abonamente acces internet).

ROLUL EDUCATOAREI ÎN EDUCAREA COPILULUI PREȘCOLAR

prof. înv. preșcolar Pavel Corina-Tatiana
prof. înv. preșcolar Rada Ioana-Marinela
G.P.P. Nr. 1 Beiuș

„*Educatoarea este cea care dăruiește fiecărui om, la pornirea lui pe drumul spre lumină primele elemente, călăuzindu-i pașii spre marele titlu de om. Ea este aceea care modelează materialul cel mai de preț, copilul, tinzând ca din fiecare bloc de marmură brută să realizeze o ființă înzestrată cu cele mai frumoase trăsături, un om care să înmănuncheze calitățile morale cele mai înalte. Ea este cea care îl ajută pe copil să descopere tainele naturii. Toate acestea au făcut ca activitatea sa să fie socotită drept profesiunea de aur*” (Dumitru Salade)

Grădinița constituie o etapă fundamentală în dezvoltarea copilului, atât prin conținutul științific al procesului instructiv-educativ, cât și prin libertatea de acțiune pe care i-o oferă preșcolarului, stimulându-i interesele de cunoaștere și contribuind la lărgirea câmpului de relații sociale.

Grădinița pare, la prima vedere, doar un loc în care cei mici se distrează, mănâncă și dorm în timpul în care părinții sunt la serviciu, până când aceștia vin să îi ia pe micuți acasă. De fapt, rolul grădiniței este mult mai important, deoarece aici copilul se dezvoltă psihic, învață să socializeze cu persoane de aceeași vârstă, își perfecționează diverse abilități, învață lucruri care îl vor ajuta la școală.

Rolul educatoarei în interacţiunea cu copilul, cu dezvoltarea sentimentului de apartenenţă la grup este major şi îşi pune amprenta asupra conturării şi dezvoltării continue a personalităţii copiilor preşcolari.

Profesia de educatoare este complexă și nobilă, în care „a ști” nu înseamnă nimic fără emoție și forță spirituală. Modelarea, formarea și educația copilului cere timp și dăruire. Cu copilul se comunică nu doar prin mesaje verbale ci și prin mesaje nonverbale, afectiv-emoționale, gesturi vizibile sau abia perceptibile, reacții impersonale complexe care contribuie la înțelegerea mesajului verbal. O privire absentă sau, dimpotrivă, plină de interes, un zâmbet cald sau unul ironic, un gest de tandrețe sau unul de nerăbdare, completează mesajul verbal, îl potențează sau îl diminuează și produc efecte diferite. Orice copil are nevoie de iubire, respect și apreciere necondiționate de anumiți factori mai mult sau mai puțin obiectivi. A-l crește pe copil arătându-i respect este o condiție esențială în relația educatoare-copil, o dovadă incontestabilă a respectului de sine, a seriozității și simțului de răspundere al educatoarei.

Educatoarea este repede percepută de copilul nou intrat în grădiniţă drept un adult semnificativ, în afara părinţilor, pe care nu îl acceptă întotdeauna foarte uşor, mai ales că acest proces se suprapune adesea peste primele situaţii în care copilul se desparte temporar de părinţi. Mediul stimulativ al grădiniţei şi experienţa de comunicare în astfel de situaţii a educatoarei facilitează adaptarea preşcolarului la noul său statut. Educatoarea devine pentru acesta un punct de reper în contextul bogat în provocări al grădiniţei. Copilul se străduieşte să obţină atenţia si aprecierea educatoarei, acceptă fără condiţionări regulile impuse de aceasta și îi recunoaşte autoritatea absolută. Acest lucru nu înseamnă renunţarea copilului la manifestarea unor trebuinţe fireşti precum: afirmarea de sine, împărtăşirea impresiilor și a unor puncte de vedere personale, nevoia de a avea un anumit control asupra unor situaţii educaţionale și de a-și exersa capacitatea de a alege și de a lua decizii iar aceste nevoi trebuie încurajate și îndeplinite de educatoare ori de câte ori este posibil.

Rolul educatoarei în procesul instructiv-educativ presupune în primul rând transmiterea de noi cunoştinţe pentru copilul preşcolar. Asumarea de către educatoare a acestui rol presupune înţelegerea faptului că fiecare copil învaţă într-un mod aparte și are nevoi de cunoaştere diferite. Angajaţi în activităţi de învăţare, copiii sunt încurajaţi să gândească singuri, să ia decizii și să găsească soluţii pentru problemele întâlnite.

În grădiniță, în fiecare moment de acțiune cu copiii educatoarea caută multiple condiții de dezvoltare a aptitudinilor creatoare: căutarea permanentă a noului, evitarea rutinei, cutezanță și formularea de noi soluții, asumarea riscului prin valorizarea încercărilor creative ale copiilor, prin folosirea metodelor de antrenament creativ precum și prin însușirea și apoi utilizarea procedeelor imaginației de către preșcolari. Rolul de educatoare ne oferă ocazia de a încuraja sau de a inhiba creativitatea copilului, de aceea este necesar să oferim mediul potrivit pentru a le dezvolta creativitatea. Modul în care îi încurajăm sau îi criticăm poate influența foarte mult tendințele creative ale copiilor. Crearea unei ambianțe bine organizate încurajează copiii să exploreze, să aibă inițiativă și să creeze.

Educatoarea trebuie să urmărească dezvoltarea copilului, să furnizeze materiale în toate centrele de activitate, să stabilească țeluri corespunzătoare pentru fiecare copil în parte și pentru toată grupa de copii în ansamblu, să planifice teme care să răspundă intereselor copiilor, să respecte personalitatea fiecăruia, să mențină trează curiozitatea și să stimuleze învățarea prin cooperare.

Educatoarea este și organizatorul activităţii de joc a copilului, activitate în care se poate angaja uneori ca partener, însă întotdeauna observă, asistă și reglează conduita de joc a copiilor. Observarea activităţii ludice este pentru educatoare prilej de cunoaştere a identităţii copiilor, a trăirilor emoţionale și a experienţelor de viaţă trăite, a calităţii cunoştinţelor, fapt care îi permite adaptarea si diferenţierea modalităţilor de relaţionare individuală cu fiecare copil. Sentimentul de siguranţă, încredere și acceptare pe care i le conferă contextul jocului permit copilului să își exprime emoţiile, să-și asume riscuri, să încerce să experimenteze, să descopere lucruri noi, să treacă peste dezamăgiri, nereuşite. În joc nu există „corect” și „greșit”, pentru că la vârsta preşcolară jocul simbolic permite să schimbăm/inventăm realităţi, reguli, personaje. Jocul permite educatoarei urmărirea copilului sub toate aspectele dezvoltării sale, în întreaga sa complexitate: cognitiv, motor, afectiv, social, moral.

Rolul educatoarei în relaţia cu copiii este și acela de mediator al comportamentului copiilor. Activitatea de disciplinare în grădiniţă este de natură pozitivă și implică respectarea de către educatoare a unor principii de bază : formularea regulilor de comportament într-o manieră pozitivă și implicarea de câte ori este posibil a copiilor în stabilirea regulilor; evitarea diminuării respectului de sine și a motivării, argumentării prin comparaţii între copii; redirecţionarea comportamentelor inadecvate, grija de a nu amplifica sentimentul de vinovăţie si ruşine; utilizarea cu discernământ a recompensei și pedepsei, folosirea cuvântului și a tonalităţii vocii ca instrumente pedagogice.

Nu trebuie uitat nici rolul de model pe care educatoarea îl joacă în relaţia cu copilul. Înclinaţia spre imitaţie a preşcolarilor se manifestă și în preluarea rapidă și fidelă a comportamentelor, limbajului și atitudinilor pe care educatoarea le manifestă. De aceea, încrederea în sine, echilibrul psihic, capacitatea de comunicare eficientă, preocuparea pentru comunicarea interindividuală, dinamismul, simţul ordinii și a frumosului, calităţii absolut necesare cadrului didactic se vor regăsi și în personalitatea copiilor.

Ca observator/evaluator educatoarea se comportă ca un cercetător, realizând continuu observări ale tuturor copiilor pentru a identifica: preferinţe, interese, cunoştinţe, frustrări, ataşamente, competenţe, stări, comportamente ale copiilor. Observarea ne orientează în aprecierea progreselor copilului în atingerea obiectivelor educaţiei timpurii.

Înregistrând datele observaţiilor efectuate, educatoarea poate realiza o proiectare a învăţării cât mai adaptată nevoilor şi intereselor copiilor şi o evaluare cât mai precisă, realistă şi obiectivă.

Ca regizor, educatoarea poate promova numeroase strategii şi tehnici interactive pentru a promova învăţarea, poate crea oportunităţi echitabile pentru toţi copiii. Educatoarea regizează un anumit scenariu prin selectarea de teme şi materiale sugestive, ajustează sarcinile la posibilităţile copiilor, stimulează lucrul în echipă al copiilor. Este esenţial să ţinem seama de calităţile unice ale fiecărui copil, să respectăm ritmul propriu de dezvoltare.

Educatoarea facilitează comunicarea între copii, creează ocazii de dialog între copii, între copii şi adulţi, stimulează posibilităţi de exprimare creatoare, independenţă în gândire, comportament, stimulează exprimarea şi respectă opinia copilului. De asemenea echilibrează eforturile copilului cu posibilităţile lui spre a-i favoriza dezvoltarea, dar şi autocontrolul în ineracţiunile sociale, ajută copilul să-şi extindă experienţa de cunoaştere, să o conştientizeze.

Tot acest ansamblu de relaţionări interpersonale condiţionate de rolurile sociale și facilitate de specificul activităţii din grădiniţă se reflectă în climatul psihosocial al grupei și al instituţiei, cu amprenta sa asupra activităţii și dezvoltării copiilor preşcolari.

Bibliografie:

Dragu, A., *Structura personalității profesorului*, E.D.P., București, 1996

Drăgoi, C., *Optimizarea procesului instructiv-educativ,* E.D.P., București, 1981

Mitrofan, N., *Aptitudinea pedagogică*, Ed. Academică, București, 1988

Claparede E., *Educația funcțională*, E.D.P., București, 1973

Revista Învățământul Preșcolar nr. 4/2007; 3-4/2011

TEHNOLOGIILE ÎN PROCESUL DE PREDARE

Profesor Mocan Nicoleta
Școala Gimnazială Nr. 1 Săcădat, jud. Bihor

Dezvoltarea competenţelor digitale şi folosirea lor în predare nu trebuie privită şi realizată ca o activitate distinctă adăugată programelor în vigoare, ci trebuie să se integreze firesc în procesul de predare-învăţare-evaluare. Competenţele digitale sunt menite a conferi competenţelor lingvistice un plus de valoare şi o calitate superioară, astfel încât, atât beneficiarul direct al educaţiei - elevul, cât şi furnizorul de educaţie - profesorul să se adapteze mai uşor cerinţelor societăţii moderne în care trăiesc, societate care foloseşte foarte mult resursele oferite de tehnologia informaţiei.

O astfel de abordare a activităţii la clasă, care integrează T.I.C. în desfăşurarea ei, presupune, din partea cadrelor didactice, asimilarea de competenţe digitale pentru a asigura un demers didactic modern şi de calitate. Totuși, prezenţa tehnologiei moderne nu înseamnă automat creşterea calităţii. Acest lucru depinde de felul cum sunt folosite resursele tehnologice moderne şi de calităţile fiecărui profesor în parte de a le utiliza în mod eficient.

Cele mai importante tipuri de instrumente T.I.C. sunt:

- **Bazele de date:** sunt instrumente prin care se colectează şi organizează informaţii despre anumite subiecte pentru a facilita accesul persoanelor interesate. Deşi baze de date au existat cu mult timp înainte de apariţia tehnologiilor digitale, doar odată cu introducerea acestora s-a atins un nivel de accesibilitate şi eficienţă care să conducă la generalizarea utilizării lor.
- **Instrumentele de procesare a informaţiei** (audio, video, imagini, text): fac parte din programele cele mai întrebuinţate, atât de către utilizatori profesionali cât şi de cei cu scop recreativ. Ele permit crearea de noi conţinuturi sau rearanjarea unora deja existente.
- **Reţele de socializare online:** sunt aplicaţii care facilitează întâlnirea în spaţiul virtual a unor persoane care de obicei împărtăşesc interese comune. Răspândite începând cu primul deceniu al secolului al XXI- lea, ele au devenit foarte repede fenomene de masă. Într-un timp relativ scurt cele mai mari reţele au atins sute de milioane de utilizatori şi continuă să se dezvolte în ciuda controverselor care le-au însoţit expansiunea.
- **Reţelele profesionale:** sunt o variantă particulară a reţelelor de socializare care se concentrează pe aspecte ce ţin de un anumit domeniu de activitate. Existenţa lor poate fi susţinută de o platformă dedicată (ex. LinkedIn, Yammer) sau prin adaptarea unui serviciu cu caracter general (ex. listă discuţii).
- **Instrumentele de promovare şi autopromovare:** au o valoare specială. Scopul lor este de a difuza informaţia într-o formă uşor accesibilă, scoțând în evidenţă calităţile celui care le utilizează.
- **Instrumentele de comunicare:** simple sau complexe, sincrone sau asincrone, gratuite sau plătite, sunt unele dintre cele mai apreciate facilităţi oferite de noile tehnologii. Ele au revoluţionat modul de comunicare prin reducerea dramatică a costurilor şi disponibilitatea lor în aproape orice colţ al lumii.
- **Instrumentele de evaluare şi autoevaluare:** a serviciilor oferite sunt percepute ca unul dintre cele mai utile instrumente pe care T.I.C. le-a promovat. Uşurinţa cu care ele pot fi dezvoltate, costurile relativ scăzute de a le aplica şi interpretarea lor aproape instantanee le-au transformat din nişte instrumente greoaie care necesitau multe ore de muncă, în instrumente utile pentru a scoate informaţia relevantă în maniera predilectă de a porni sau monitoriza procesul didactic.

Conform documentului Comisiei Europene, competenţa digitală este una dintre cele opt competenţe cheie şi constă

în utilizarea tehnologiilor multimedia pentru a regăsi, a stoca, a crea, a prezenta, a utiliza şi a schimba informaţii. După UNESCO, a fi familiarizat cu tehnologiile şi cu mijloacele multimedia înseamnă a avea o suită de abilităţi precum: selectarea instrumentelor adecvate, operarea cu echipamente şi aplicaţii, utilizarea lor pentru a gestiona, analiza, integra, evalua şi crea informaţii, într-o diversitate de forme.

Majoritatea elevilor deţin deja tehnologia necesară în activităţi de învăţare ce implică folosirea unor instrumente digitale precum: computer, telefoane cu cameră foto şi posibilităţi de utilizare ca: reportofon, cameră foto digitală, cameră video, iPod etc. Elevii au unele competenţe necesare pentru utilizarea acestor dispozitive, însă ei nu le folosesc în mod organizat şi, de cele mai multe ori, din păcate, numai pentru distracţie.

Profesorii trebuie să valorifice competenţele şi experienţele anterioare ale elevilor în folosirea T.I.C. în vederea integrării activităţilor interactive moderne în lecţii. Tot profesorii au menirea de a-i face conştienți pe toți elevii de competenţele T.I.C. pe care aceştia le au, și de a-i determina să le utilizeze în cadrul unor activităţi de învăţare ce folosesc instrumente T.I.C. .

Integrarea instrumentelor T.I.C. în procesul de predare-învăţare-evaluare implică împărţirea activităţilor care permit sau favorizează utilizarea T.I.C. în câteva mari categorii, şi anume:

a) Surse de informare şi documentare
b) Prezentări
c) Publicaţii digitale
d) Aplicaţii multimedia
e) Biblioteci şi muzee virtuale
f) Dicţionare şi enciclopedii
g) Comunicare on-line
h) Portaluri web
i) Platforme colaborative
j) Aplicaţii pentru evaluare

Bibliografie:

ANGHEL, T., Instrumente Web pentru profesori. Editura ALL, Bucureşti, 2009

BRUT, M., Instrumente pentru E-learning. Ghidul informatic al profesorului modern. Ed. Polirom, Bucureşti, 2006

CUCOŞ, C., Informatizarea în educaţie, Editura Polirom, Iaşi, 2006

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. înv. primar, Stoica Maria
Școala Gimnazială “Mircea cel Bătrân”, Pitești

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, și se învață… precum mersul sau vorbirea.

Utilizarea instumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-și diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Construirea și utilizarea unor platforme educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode:

- Posibilitatea utilizării unei mari varietăți de instrumente;
- Posibilitatea includerii de prezentări grafice;
- Posibilitatea de a viziona împreună live video de pe web;
- Posibilitatea de a invita on-line un formator de oriunde din lume;
- Sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât elevul poate reveni ori de câte ori consideră că este necesar;
- Elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp.

Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale este necesar să se aibă în vedere câteva aspecte:

- Aprecierea corectă a abilităților inițiale ale elevilor în legătură cu utilizarea instrumentelor IT și mai ales cu lucrul pe astfel de platforme;
- Elaborarea și transmiterea către elevi a unui set de instrucțiuni clare de lucru cu platforma;
- Stabilirea clară a sarcinilor ce le revin elevilor;
- Asigurarea necesarului de resurse pentru derularea normală a activității (elaborarea suporturilor de curs și postarea pe platformă, dotarea corespunzătoare hardware și software în sălile destinate activităților, verificarea existenței la domiciliu a unei conexiuni la internet sau facilitarea utilizării unei stații de lucru în cadrul unității școlare).

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.

Platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât și umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului

bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ și de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Principalele activități care pot fi definite în cadrul platformei e-learning sunt:

-Tema cu dead-line

-Chat

-Forum de discuții

-Pagini Wiki

-Conferința web

Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data și ora la care se implică în activitatea de instruire.

Față de sistemul tradiţional de învăţământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje :

• independenţa geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde si oricând, cu ajutorul computerului personal si a reţelei;

• accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde si oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână; nu există dependenţă de timp;

• prezentare concisă si selectivă a conţinutului educaţional;

• individualizarea procesului de învăţare – fiecare instruit are un ritm și stil propriu de asimilare și se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat si repetat, controlându-si rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid și permanent; unii subiecţi au un randament mai bun în weekend, alţii la primele ore ale dimineţii;

• metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online si până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl au utilizarea diverselor medii în însușirea cunoștinţelor au dus la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare și interactivitate;

• administrarea online – utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor și a serviciilor oferite în reţea;

• costuri reduse de distribuţie – software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine. Totuși, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru cursuri, cazarea și masa subiecţilor;

• timp redus de studiu – în unele cazuri, în funcţie de soluţia de tehnică adoptată, și timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor: subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va “pierde” doar câteva ore zilnic pentru a învăța online sau offline, pe computer;

• interacţiuni sincrone și asincrone – cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori si instruiţi se pot completa;

• tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, și evaluări formative și sumative, calitative și cantitative, realizate într-un mod facil și de către evaluatorii cei mai avizați;

• dacă învăţământul tradiţional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o

clasă virtuală pot fi reuniți subiecți de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând granițele spaţiale.

Dezavantajele educației de tip e-learning sunt :

• rata mare de abandon a studenţilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente și susținute din partea tuturor participanților la procesul instrucţional. Studenții trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon școlar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional.

După studiile făcute de Rovai [136], există câţiva factori care pot influenţa abandonul școlar și care pot fi exploataţi pentru a limita această tendinţă:

- prezenţa – tutorele și studentul trebuie să fie prezenţi chiar si într-o comunitate virtuală;

- egalitatea – trebuie să se manifeste prin aceea că tutorele va modera activitatea în asa fel încât toţi participanţii să aibă oportunitatea de a interveni într-un anumit subiect de discuţie;

- grupuri de lucru cât mai mici – care să permită o mai bună împărţire asarcinilor si activităţilor;

- stilul de predare și gradul de însușire al cunoștințelor reprezintă un factor important.

• necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor – cursanţilor li se solicită anumite cunoștinţe în domeniul IT. În cele mai multe cazuri instalarea unui sistem elearning presupune instalarea de aplicaţii sau medii adiţionale care presupun cunoștinţe tehnice suplimentare. Pentru a minimiza acest dezavantaj, clientul poate folosi un browser web. Există cazuri în care această abordare nu este posibilă. În acest caz este necesară modularizarea aplicaţiei, realizarea unui kit de instalare și a unui ghid al utilizatorului. În cazul în care sistemul prezintă o multitudine de funcţiuni care nu sunt modularizate, utilizatorul are reţinere în utilizarea acestora și, în consecinţă, este diminuată eficienţa sistemului în sine.

• costuri mari pentru proiectare și întreţinere – acestea includ și cheltuieli cu tehnologia, transmiterea informaţilor în reţea, întreţinerea echipamentului, producerea materialelor necesare. Comparativ, însă, cu toate costurile pe care le implică procesul educațional clasic, acestea sunt net mai mici.

În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unităţile de învăţământ.

BIBLIOGRAFIE

. Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning,* Editura Litera Internațional, București, 2008

· Drăgănescu, M.,acad.(2001), *Societatea informaţională şi a cunoaşterii. Vectorii societăţii cunoaşterii*, Studiu tematic, Academia Română,

FOLOSIREA APLICAȚIEI WHATSAPP ÎN PREDAREA ONLINE

Prof. înv. primar LALĂU ELENA
Școala Gimnazială, Comuna Hangu, Neamț

Odată cu închiderea școlilor cauzată de pandemia de Coronavirus, educația elevilor a trebuit să continue în mediul online, până la sfârșitul anului școlar trecut, dar și în acest an școlar pentru școlile care se află în cele două scenarii de învățare, galben și roșu, lăsându-se la latitudinea fiecărei școli alegerea modalităților de predare, utilizarea unor platforme educaționale în desfășurarea procesului de învățare.

Profesez într-o localitate din mediul rural și de peste 10 ani predau la două clase simultane, clasa I și clasa a III-a. Este o muncă titanică, având în vedere și numărul de elevi, 16 în total, fiecare clasă având specificul ei de predare-învățare-evaluare.

Odată cu implementarea predării online, ca primă măsură a fost constituirea a două grupuri de WhatsApp cu părinții celor două clase, prin care am încercat să comunic cât de cât cu aceștia, cu cei care aveau telefoane cu internet, deoarece am părinți care nu au telefoane performante, calculatoare, internet. Am folosit și folosesc această aplicație în predarea on-line cu elevii celor două clase deoarece am găsit-o cea mai eficientă din acest punct de vedere. Am prezentat părinților și alte aplicații pe care le folosesc unele școli, ce presupune fiecare, dar mi s-a adus la cunoștință că nu au toți telefoane performante, nu au internet gratuit, nu pot lăsa telefonul în mâna copiilor, mai au și alți copii cu care împart telefonul, timpul lor este limitat pentru că au treburi în gospodărie, animale, lucrează la pământ, etc. De aceea aplicația WhatsApp a rămas singura aplicație de predare și comunicare cu elevii și părinții celor două clase. Mai întâi am stabilit cu părinții cum vom comunica și dacă sunt disponibili să colaboreze cu mine când sunt solicitați sau când au timp. Părinții au fost receptivi și au încercat să sprijine elevii în educația acestora.

Ca **avantaje** a folosirii acestei aplicații pot enumera:

- Este o aplicație gratuită pe care cei mai mulți dintre părinți o aveau deja și o foloseau;
- Pot comunica mai multe persoane, toți din acele grupuri, indiferent de distantă sau locația unde se află;
- Se pot trimite mesaje cu temele de predare, atașa diferite documente, linkuri, filmulețe educative, cântecele, jocuri educative, călătorii virtuale, etc.
- Se pot efectua note vocale și audio, apeluri audio și video;
- Părinții pot trimite poze cu temele elevilor, filmulețe cu activitățile desfășurate de aceștia;
- De asemenea, se poate ține legătura cu unii dintre ei și prin apeluri video, chiar dacă nu se acceptă mai mult de trei persoane în același timp, dar se adună câte 2-3 în același loc, pentru a ne putea vedea, a da unele explicații, pentru a primi feedback din partea lor.
- Părinții solicită explicații acolo unde nu au înțeles elevii, acestea fiind trimise prin diferite documente sub forma de poza, apeluri audio ,etc.

Ca **dezavantaje** ale acestei aplicații utilizate la clasă în procesul de predare-învățare-evaluare pot aminti:

- Comunicarea scrisă este mult mai săracă, se pierd aspectele nonverbale, cum ar fi tonul vocii, expresia feței, gesturile;

- Nu toți părinții au un telefon compatibil cu aplicația whatsapp, nu au cartela cu internet;
- Mesajele, notele vocale și alte fișiere pot ocupa o mulțime de spațiu în memoria telefonului;
- Nu se pot efectua apeluri video cu mai mult de 3 persoane.

Amenințările referitoare la utilizarea aplicației whatsapp sunt:

- Lipsa apropierii fizice, a interacțiunii față în față;
- Oboseala psihică cauzată de expunerea îndelungată la ecran;
- Înregistrarea audio, trimiterea de poze necorespunzătoare sau note vocale fără voia părinților, ceea ce s-a și întâmplat în cazul unor copii din clasa mea când au avut acces la telefon fără a fi supravegheați;
- Poate provoca dependență, încalcă intimitatea sau confidențialitatea dacă nu are setată funcția securitate implicită, pot fi atacate de hackeri

Ca **oportunități** ale folosirii aplicației WhatsApp putem aminti:

- Extinderea numărului de participanți la apeluri video;
- Posibilitatea de întărire a cooperării si comunicării între părinți și cadre didactice;
- Dezvoltarea abilităților tehnologiei IT, de trimitere, partajare documente,etc.
- Prezentarea unor explicații în particular elevilor/părinților asupra greșelilor efectuate

După părerea mea, folosirea acestei aplicații în procesul de predare- învățare-evaluare din mediul online este bine apreciată de cei mai mulți dintre utilizatori, fiind cea mai accesibilă aplicație de pe orice echipament IT, utilizată fără mari eforturi de către cei mai neexperimentați . Elevii au încercat să țină pasul cu acest mod de învățare prin whatsapp, erau curioși să vadă ce le mai trimit, filmulețe cu diverse teme, explicații, cântecele, jocuri, fișe, etc.

Folosirea aplicațiilor și platformelor digitale în procesul de învățare online este o provocare atât pentru elevi dar și pentru cadre didactice, constituie un prim pas spre digitalizarea învățământului românesc.

ABSENTEISMUL ŞCOLAR

Prof psiholog Necă Diana-Iulia

Absenteismul şcolar este o problemă socială, determinată de caracteristicile socioculturale ale mediului de provenienta desemnând un tip de conduită evazionistă stabilă ce prefigurează sau reflectă atitudinea structurată a lipsei de interes, motivaţie, încredere în educaţia şcolară.

Absenteismul şcolar este principalul predictor al abandonului şcolar.

Caracteristic absenteismul şcolar este:

- fuga de la ore, care este o problemă predominant emoţională (conduită de tip evazionist; evadare fizică şi psihologică din situaţia percepută ca traumatizantă);
- semnalizează manifestarea devianţei şcolare (semnal tardiv al existenţei unor probleme);
- ilustrează o diminuare a ataşamentului şi a integrării, o identificare scăzută cu obiectivele şi aspiraţiile grupului (de elevi).

Formele prin care se manifestă absenteismul şcolar sunt:

- absenteism selectiv (fuga de la şcoală este frecventă la o singură disciplină sau doar la câteva discipline);
- absenteism generalizat (fuga de la şcoală este frecventă şi generalizată, prefigurează abandonul şcolar);
- atitudine defensivă faţă de autoritatea unui sistem;
- reacţie la tensiunea puternică intra/interpersonală manifestată prin căutarea singurătăţii;

2. Cauzele absenteismului şcolar:

a).Aspecte ce ţin de personalitatea şi starea de sănătate a elevului:

- motivaţie şcolară scăzută;
- lipsă de interes;
- încredere scăzută în educaţia şcolară;
- oboseală;
- anxietate;
- -autoeficacitate scăzută, imagine de sine deteriorată, sentimente de inferioritate;
- abilităţi sociale reduse, pasivitate;
- refuzul de a adera la o alegere făcută de alţii (reacţie la presiunea exercitată de dorinţele adulţilor).

b). Aspecte ce ţin de familie, condiţiile socio-economice ale familie:

- sărăcia;
- stil parental indiferent, neglijent;
- familii dezorganizate;
- părinţi foarte ocupaţi sau plecaţi în străinătate.

c). Aspecte ce ţin de contextul şcolar specific (inclusiv relaţia profesor-elev):

- presiunea grupului;
- supraîncărcarea şcolară;

- comunicarea defectuoasă elev-profesor (ironizarea, umilirea elevului)
- evaluarea subiectivă, practici educative percepute de elevi ca fiind nedrepte, frustrante;
- frica de evaluare;
- conflicte cu colegii;
- incompatibilitate între aspiraţiile, trebuinţele de învăţare şi oferta educaţională a şcolii;
- disciplină excesiv de rigidă şi severă din partea şcolii;
- politici proabsenteiste ale şcolii la elevii din clasele terminale (în şcolile de ‚elită'').

d). Particularităţile de vârstă ale elevilor:

- *la elevii mici* - fuga de la şcoală poate fi o manifestare a „fobiei şcolare'' cauzată de: părinţi care valorizează excesiv educaţia şcolară, stiluri parentale supraprotectoare, autoritare sau indiferente dependenţă crescută de părinţi, strategie defensivă faţă de colegii violenţi, eşecul şcolar, situaţii umilitoare;
- *la elevii mari* - fuga de la ore este rezultatul unei opţiuni (proces de deliberare, luare a deciziei) cauzată de: frica de evaluare, de eşec, fobia / anxietatea socială (frecventă în perioada adolescenţei, manifestată prin anxietate faţă de situaţia de a fi observat de colegi, teama de a vorbi în public, teama de a interacţiona cu persoane de sex opus, teama de critică, stimă de sine scăzută), teama de pedeapsă, teama de pierdere a statutului în grup.

3. Activităţi de prevenţie şi intervenţie în cazul absenteismului şcolar.

Modalităţile de prevenţie şi intervenţie în cazul absenteismului şcolar vizează măsuri luate atât la nivel de şcoală prin elaborarea şi implementarea unui program de monitorizare a absenţelor cât şi activităţi derulate cu elevii unei clase cu risc în a dezvolta acest comportament.

La nivel de şcoală exista o comisie de monitorizare a absenţelor pentru a identifica elevii cu risc în a adopta acest comportament şi utilizarea unor metode (interviu, chestionare aplicate elevilor, părinţilor, cadrelor didactice), completarea periodică a fişelor de monitorizare a absenâelor şi luarea unor măsuri în situaţii specifice.

Alte sugestii de intervenţie în cazul absenteismului

1. Monitorizarea, de către diriginte, săptămânală a absenţelor elevilor pe fişa tip de monitorizare şi prezentarea lunară a situaţiei absenţelor către conducerea şcolii.
2. Aplicarea unuin chestionar privind absenteismul (dacă situaţia o impune).
3. Centralizarea răspunsurilor la chestionar şi identificarea principalelor cauze care au contribuit la situaţia de fapt (număr mare de absenţe nemotivate)
4. Schiţarea unui plan de intervenţie ţintit pentru rezolvarea situaţiei (identificarea de către diriginte a unor măsuri amelioratorii)
5. Discutarea, în particular, a incidentului / situaţiei cu elevul – căutarea împreună a unor soluţii pentru evitarea repetării incidentului; eventual, consilierea psihologică individuală / a familiei (în funcţie de cauză).
6. Cooperarea dirigintelui cu părinţii; supravegherea discretă a prezenţei elevului la şcoală, legătura permanentă cu dirigintele (reacţiile negative ale şcolii şi ale familiei întreţin mecanismele de apărare ale elevului, creând un cerc vicios, în care, la limită, abandonul tinde să fie văzut de elev ca unică soluţie pentru „rezolvarea'' problemei).

7. Dacă fuga de la şcoală este determinată de atitudinea unui profesor, dirigintele poate media rezolvarea situaţiei conflictuale profesor-elev.
8. Alte modalităţi de profilaxie:

- ieşirea din şcoală pe parcursul orelor de curs doar pe baza unor bilete de învoire, semnate de diriginte sau profesorul clasei, care să fie ritmic contabilizate la secretariat;
- notarea riguroasă a absentelor la fiecare oră de curs;
- confirmarea oficială a legitimării elevului la vreun Club Sportiv şi anunţarea prealabilă a programului competiţional; aprobarea motivării absenţelor pentru participarea elevului la competiţiile sportive de către conducerea şcolii;
- respectarea Regulamentului Şcolar şi a Regulamentului de Ordine Interioară pentru elevi;
- menţinerea în clasă a unei atmosfere care să asigure satisfacerea trebuinţei de siguranţă afectivă pentru toţi elevii;
- metode de predare – învăţare atractive;
- promovarea cooperării în clasă, astfel încât şi elevii cu performanţe şcolare modeste să experimenteze succesul; evitarea constituirii unor elite, concomitent cu etichetarea, marginalizarea, celor care nu aparţin elitei;
- sistem echitabil de recompense – sancţiuni care să menţină motivaţia şcolară a elevilor; nota să fie doar o măsură obiectivă a performanţei şi nu o modalitate de sancţionare a elevului;
- profesorii să comunice eficient (asertiv, să folosească ascultarea activă) să evite etichetarea elevilor, să critice constructiv, să se focalizeze pe recompensarea elevilor şi nu pe sancţionarea lor;
- diversificarea şi atractivitatea activităţilor extracurriculare.

9. Alte strategii de intervenţie:

- realizarea unui panou al elevilor cu cea mai bună frecvenţă la şcoală;
- crearea unui forum al părinţilor (pe site-ul şcolii);
- publicarea, pe site-ul şcolii, a listei elevilor cu cele mai puţine absenţe;
- programe de consiliere a părinţilor (de tip „şcoala părinţilor’’);
- colaborare cu toate autorităţile comunităţii locale (poliţia de proximitate, jandarmeria, alte asociaţii şi ONG – uri).

Digitális eszközök beépítése az oktatásba

Szilágyi Ella-Mónika
Hegyközpályi 1-es Számú Elemi Iskola

A digitális oktatás megköveteli a hagyományos tanítási-tanulási környezet átalakítását, a korszerű információs és kommunikációs eszközök ismeretét, használatát. A megváltozott körülmények miatt rendkívüli elvárásokkal találják szembe magukat a pedagógusok is. Hatalmas terhet ró rájuk az oktatás, a tanítás és tanulás szervezése és működőképességének fenntartása, valamint mindezeknek a saját gyermekeik, családjuk életével való összehangolása. Ijesztően új a helyzet, amelyben a tanulásnak csupán három eleme maradt érintetlen: a tanuló, a pedagógus és közös céljaik. Sem az épület fizikai terei, sem a csengő időbeli korlátai nem nyújtanak kapaszkodót. Így a tanár és a tanuló együttes munkáján, valamint a szülői támogatáson múlik az, hogy mennyire lesz sikeres a tanulás, és ezzel együtt a tanulók előrehaladása. Ebben az oktatási formában egyáltalán nincs személyes találkozás, viszont nem önálló tanulásról van szó, mert a pedagógus napi szinten, de legalábbis rendszeresen kommunikál a tanulókkal.

Mai társadalmunkban elvárás, hogy az iskolák igazodjanak a kor követelményeihez és ahhoz, hogy ezt hatékonyabban meg tudja valósítani egy iskola, alapvető feltétel a korszerű informatikai eszközök alkalmazása. A hangsúly a korszerű technikát alkalmazni tudó pedagógusi munkán van, hiszen az eszközök megléte még nem biztosíték a hatékonyság eléréséhez. A tanári kompetenciáknak fontos részét képezi az informatikai eszközök ismerete és alkalmazni tudása, de ezen a területen még jelentős erőfeszítésekre van szükség.

Célom, hogy a bemutatott tanulást támogató tevékenységek, felhasználási területek a tanulóközpontú megközelítésnek köszönhetően a lemorzsolódás csökkentésének szolgálatába állíthatók legyenek. Az eszközök egyre inkább elérhető közelségbe kerülnek a diákok számára: pedagógusként közös felelősségünk, hogy minden tanuló, köztük kiemelten a hátrányos helyzetű, lemorzsolódó tanulók számára egyaránt megmutassuk a különböző digitális eszközök és az internet felelős, kritikus és etikus használatát. A módszertanilag releváns és következetes eszközhasználat jelentős mértékben hozzájárulhat a tanulás hatékonyságához, az esélyteremtéshez és esélyegyenlőség biztosításához.

Alapvető, hogy a számítógépet és a különböző szoftvereket valamilyen ismeretszerzési, tanulási cél érdekében kell használni, és nem öncélúan. Az oktatási folyamat legkülönbözőbb szakaszaiban lehet hatékonyan alkalmazni az informatikai eszközöket. De kell is, mert a tömegkommunikáció, az internet révén rengeteg vizuális hatás éri a diákokat, és az információkat többnyire vizuális úton szerző gyerekek igénylik az élményszerűséget. Az informatikai eszközök, szoftverek, e-learning rendszerek alkalmazásának korlátlanok a lehetőségei. A tanárnak meg kell találnia munkájának azokat a területeit, ahol a számítógép, a számítógépes eszközök a leghatékonyabban támogatják az oktatási folyamatot.

Szinte minden hagyományos tanári és tanulói tevékenység segíthető számítógéppel, szoftverrel.

A csoportmunkán, a projektjellegű tevékenységen alapuló tanulói feladatok kiválóan alkalmasak arra, hogy a különböző számítógépes szoftvereket, alkalmazásokat a tanulók a gyakorlati munka során használják. A megoldás során számos feladatot kell megoldaniuk, és a megoldás során együttműködniük. A tanulók különböző képességűek, és eltérő

érdeklődésűek, de a csoporton belül és az informatikai eszközök használatában kapnak olyan feladatot, ami felkelti az érdeklődésüket, viszont ha gyengébbek valamilyen területen, fejlődhet a kompetenciájuk, és ezáltal az önbizalmuk.

„A hagyományostól eltérő, korszerűbb, a tanulói aktivitást jobban támogató oktatási módszerekkel bizonyíthatóan jobb eredményt lehet elérni még a hátrányos helyzetű, nem megfelelően szocializált, iskolai életükben eddig sorozatosan kudarcot valló tanulók esetében is” (*Nyíriné Fejszés Tóth,* 2011. 1.)

Az előadás, mint tanulásszervezési módszer

Ha iskolai előadásról van szó, többnyire a frontális jellegű tanári előadásra gondolunk: a tanár – kisebb-nagyobb megszakításokkal – elmondja, bemutatja az aktuális tananyagot, a diákok pedig jegyzetelnek és „intenzíven” figyelnek, hogy aztán a következő számonkérés alkalmával jól teljesítsenek. Azonban nem csak így valósulhat meg a tanári előadás, mint tanulásszervezési lehetőség.

Az előadás egy másik lehetséges útja a tanulói kiselőadás, amely szintén a tananyag egy részének feldolgozását szolgálja, azonban itt a tanulók vannak a fókuszban. Sok esetben találkozni azzal, hogy a pedagógusok a kötelező törzsanyagon felül inkább az érdekességeket bízzák a tanulókra, hogy kiselőadás keretében feldolgozzák. A tanulói kiselőadás sem csak így valósulhat meg.

Az előadás, vagy prezentáció – fogalmát tekintve – összetett előadói és előadási módszer és technika, komplex és interaktív előadásmód, mondanivalónk eszköz-hátterű és vizuális alapú bemutatása.

3 elemű rendszer, melynek részei:

- Prezentáló (az alkotó),
- Prezentáció (a tartalom),
- Prezentálás (a folyamat).

A prezentáció szót ma gyakran használjuk, s általában technológiával támogatott előadást értünk alatta. Az előadás megvalósulhat tanári, tanulói előadásként, utóbbi egyénileg, párban vagy akár csoportosan is (Lőrincz és Strucz, 2013).

Az előadást támogató digitális technológiák

NÉV	HASZNÁLAT	ELŐNY	HÁTRÁNY
Microsoft Power Point	Segítségével a pedagógus és a tanulók egy- aránt offline digitális prezen- tációkat tudnak létrehozni.	• Ismert struktúra • A legtöbb Windows-os gépenel- érhető • Ingyenes	• Csak offline módban szerkeszthető • Korlátozott funkciók és template-ek • Interaktív, aktivitást igénylő elemek bevoná- sára nincs lehetőség

Microsoft Power Point Online	Segítségével a pedagógus és a tanulók egyaránt, akár online együttműködve digitális prezentációkat tudnak létrehozni.	• Ismert struktúra • A szerkesztéshez nincs szükség Microsoft fiókra • Online, akár több személy által szerkeszthető • Letölthető, offline módban is kive- títhető • Ingyenes	• Korlátozott funkciók és template-ek • A prezentációk létre- hozásához szükség van Microsoft fiókra • Interaktív, aktivitást igénylő elemek bevoná- sára nincs lehetőség
Google Slides	Segítségével a pedagógus és a tanulók egyaránt, akár online együttműködve digitális prezentációkat tudnak létrehozni.	• A szerkesztéshez nincs szükség Google fiókra • Online, akár több személy által szerkeszthető • Letölthető, offline módban is kive- títhető • Kommentek, megjegyzések lehető- sége (diákok és tanárok egyaránt) • Nyomonkövethető és visszanézhe- tő a bejelentkezett személyek tevé- kenysége (History) • Ingyenes	• Korlátozott funkciók és template-ek • A prezentációk létre- hozásához szükség van Google fiókra • Interaktív, aktivitást igénylő elemek bevoná- sára nincs lehetőség

Felhasznált (és ajánlott) irodalom:

- Lőrincz Éva Anna és Strucz Zoltán (2013): Prezentáció. Typotex, Budapest. URL: https://www.typotex.hu/upload/book/5768/lorincz_sturcz_prezentacio_reszlet.pdf Hozzáférés ideje: 2018. július 3.
- Tóth-Mózer Szilvia–Virányi Anita: A prezentáció módszertana. In: Bányai Sándor–Szivák Judit (szerk.): *MódszerLesen. Infokommunikációs módszerek a tanításban*. Raabe Kiadó, Budapest, 2011. január
- Tóth-Mózer Szilvia: Prezi.com. In: Bányai Sándor–Szivák Judit (szerk.): *Módszer- Lesen. Oktatásinformatikai módszerek.* Raabe Kiadó, Budapest, 2011. január

Resources for Carrying out Online Educational Activities. Advantages and Challenges

Lect. dr. Alina Buzarna-Tihenea (Gălbeazăă)
Faculty of Letters, Ovidius University of Constanta

Scholars such as Rogers, Vygotsky, Piaget and Dewey emphasize the importance of creating opportunities for students to actively participate in the learning process, given that knowledge is built specifically through interaction and communication, while the theory, practice, reflection and action represent, in turn, other vital elements of life-long learning (Alm-Roijer and Carlson, 2018). Moreover, the sociocultural learning theory highlights the complexity of the educational process, given that learning involves the whole individual, not only his/ her participation in certain activities, but also his/ her connection with elements related to social solidarity and teamwork (Säljö 2000).

In higher education, research is intertwined with the teaching process, and knowledge often needs to be approached critically, teachers and students often exchanging experience and constantly comparing their perspectives. Therefore, teaching activities should stimulate students to seek, combine, analyze and apply the knowledge acquired; they must independently develop their knowledge and also contribute to the development of knowledge in general, and acquire the ability of critical thinking, problem solving, self-development and self-reflection, through various learning activities or through involvement in research projects (see Alm-Roijer and Carlson, 2018). By facilitating an active and creative involvement in the teaching and learning process, the students' professional development is also stimulated.

The Romanian school has been subject to an unprecedented challenge, caused by the SARS-CoV-2 pandemic, which turned the entire education system upside down, shaking it to its foundations and forcing both teachers and beneficiaries of the educational process to adapt overnight to the online teaching and learning system. Initially, especially in pre-university education, groups on social applications and networks multiplied at a dizzying pace, causing serious troubles to teachers, who were continuously posting lessons, explanations, homework and feedback, as well as to the beneficiaries of the educational process, who were suddenly overwhelmed by these endless posts. In addition to the lack of equipment and resources needed for online teaching (unfortunately, there are still schools that are not adequately equipped for this way of teaching, not to mention the still quite large number of students - especially in rural areas - who do not have the necessary equipment in order to access online courses), the education system has also faced the deficient training of teachers in this field, thus requiring the acquisition and/ or development of digital skills, a *sine qua non* of the XXI century.

Fortunately, nowadays, there is a wide variety of educational resources for carrying out activities in virtual environments, among the most well-known and used being Zoom, Webex, Academis, Moodle, Microsoft Teams, Easyclass, Google Classroom, Intuitext, Kinderpedia, O365, Edu24, Digitaliada, Edmondo, etc. These educational resources – defined as "any computer software that serves an educational purpose" and "that exists online" (see Marousis, 2019) – can be used not only for online teaching, but also to support activities that are carried out offline. Educational platforms can facilitate both the activity performed by teachers and students, presenting a series of advantages that make them an extremely effective tool for teaching, learning, assessment and even management of the class/ group of students.

A wide array of possibilities. Some online educational resources allow real-time communication and the use of an interactive whiteboard; moreover, they also allow teachers and students to upload or download courses, notes, work materials and/ or homework, to post announcements, feedback, etc. There are also some online resources that allow only

real-time communication and they are used especially for synchronous teaching, i.e. with one part of the students present in the classroom and the other part participating online, from home.

Easier overall management. Additionally, an online educational platform mainly aims to simplify the administrative tasks, allowing an effective management process of the students and teachers' registrations and creation of groups, channels, courses and presentations. Moreover, these platforms also provide the possibility to settle automatic notifications and messages to all users in the platform. Therefore, these educational platforms can also be employed as **powerful and even intuitive tools in content elaboration and management.** Furthermore, they provide students with an accessible and flexible e-learning environment, with the possibility to **upload and share content,** projects or presentations both with their teachers and peers and store them in databases. Not to mention that these structed and organized pieces of information (i.e. courses, notes, presentations, calendars, notifications, messages, learning content, multimedia content, archives and even assessments) can be made easily available to all users anytime and anywhere (see CAE Team).

Customized organization of courses. In addition, educational platforms allow the organization of activities both with large groups of students (for lecture-type activities, for example) and with smaller groups (extremely useful in carrying out practical activities) or even with each student separately (especially for personalized study) (see Rosell, C**.** D. "7 Facts About Educational Platforms that Might Surprise You" available at <https://www.cae.net/7-facts-about-educational-platforms-that-might-surprise-you/>). These activities can be customized, they can be adapted for each group of students or for each student, depending on their needs but also on the objectives of the respective course or seminar. Additionally, teachers can record the courses or activities that they have performed or that should be performed for or by each student in an easy and intuitive way. Courses and instructions can be recorded so that they can be viewed again by students.

Simpler and faster communication. These online platforms also facilitate communication and collaboration among teachers and students, since they provide for a permanently open communication channel. The overall management of the communication process which usually encompasses global or individual messages and schedules (in this regard, see "CAE Team) is thus dealt with almost automatically. In this regard, students can communicate with their teachers and peers via chat, building a collaborative, interactive, attractive and even friendly and personal learning environment.

Easier content design. Moreover, according to Rosell, on educational platforms, courses, seminars or presentations can be designed faster, considering that some very good quality platforms offer the possibility to access with a single click a great variety of materials that can be used successfully in teaching and learning activities. In their turn, Biggs and Tang (2007) emphasize that the content of a course should be both motivating and challenging for the student. Teachers can use educational platforms to design interactive courses, which require the active participation of students, constantly involving them in solving exercises and performing activities. For example, in teaching a foreign language, courses can be designed with exercises and tests that the student must solve and obtain a certain score in order to be able to move on to the next chapter/ course. Therefore, these platforms allow the creation of multimedia learning content, based on video, images, audio or text material, which has a comprehensive and practical nature, serving as innovative tools in teaching and learning information, in acquiring new skills.

Convenient use. Another advantage of educational platforms is that most of them do not require the installation of any software on a computer, laptop or smartphone and therefore they do not occupy the memory of these devices (see

Rosell). Accessing these platforms is quite easy, by creating an account and accessing it in the browser. However, there are some platforms that can be accessed by installing a specially designed application on the tablet or smartphone.

Facilitating assessment. A large part of the educational platforms provides teachers with a series of tools for monitoring the evolution of students but also for assessing their activity, facilitating the creation of various types of assessment reports (such as initial or final assessment reports). Moreover, the assessment process can be carried out directly on these platforms, by creating interactive tests which can be corrected automatically; afterwards, the scores obtained by each student are generated by the platform. Graphs and statistics on the evolution of the entire group of students can also be created later.

Therefore, by using educational platforms, students are offered an additional opportunity to be actively involved in the learning process and to develop critical thinking, problem-solving skills and independent knowledge development. Moreover, educational platforms can consistently contribute to the improvement of the teaching and learning processes and can facilitate the work performed by teachers, being an increasingly necessary tool in the teaching process but also in its management, as one can efficiently manage a wide array of accounts, courses, online content, timetables, groups, notifications, messages, assessments and various reports, for the great benefit of any educational institution.

Bibliography

Alm-Roijer, C. and Carlson, E. (2018). “Educational Platform”, Department of Care Science, Faculty of Health and Society Malmö University, available at <https://www.mah.se/upload/FAKULTETER/HS/Institutioner/V%C3%A5rdvetenskap/Educational%20platform%20-%20Care%20science.pdf>

Biggs J., Tang C. (2007). “Teaching for Quality Learning at University”. (3rd ed.). Maidenhead. McGraw-Hill. Society for Research into Higher Education and Open University Press.

CAE Team, “9 Advantages of Learning Platforms or LMS”, *Blog CAE, Learning Management System*, available at https://www.cae.net/lms-learning-platforms-advantages/

Marousis, Athena (2019). “Educational platform vs training software vs LMS: What’s the difference?”, available at https://www.talentlms.com/blog/educational-platform-vs-lms-vs-training-software/

Rosell, C. D. “7 Facts About Educational Platforms that Might Surprise You” available at <https://www.cae.net/7-facts-about-educational-platforms-that-might-surprise-you/>

Säljö R. (2000). Lärande i praktiken – Ett sociokulturellt perspektiv. Stockholm: Norstedts Akademiska Förlag, cited by Alm-Roijer, C. and Carlson, E. (2018).

KOOPERATIV TANULÁS
DIGITÁLIS ESZKÖZÖK SEGÍTSÉGÉVEL

KÁLLAI ÉVA
HEGYKÖZCSATÁRI „BENEDEK ELEK” GIMNÁZIUM

Az iskolában az együttműködés nem mindig megy zökkenőmentesen, de érdemes a hibát nem az egyénekben, a tanulókban, hanem a körülményekben keresni. Az együttműködés segít az ötletek végiggondolásában, tökéletesítésében, a megértés ellenőrzésében, olyan eredmények elérésében, amelyekre egyedül vagykülön-külön nem lettünk volna képesek.

Az együttműködés nagyszerű lehetőség, számos előnnyel jár, de ugyanakkor készség, elvárás is. Nehézséget jelent, ha korábban nem volt a tanulóknak lehetőségük együttműködni, vagy rossz tapasztalatokkal rendelkeznek, hiszen az együttműködést épp úgy meg kell tanulni, mint a szigorúan vett tananyagot. Éppen ezért nemcsak az eredményekre, hanem a folyamatra is reflektálni szükséges.

Az online eszközök a jelenléti oktatás során is jó szolgálatot tesznek, de a tisztán online együttműködés, amikor a tanulók nincsenek egy térben, nehezebb is lehet, mint offline, félreértések alakulhatnak ki, és ki is vonhatják magukat a közös munkából egyszerűen azáltal, hogy be sem lépnek a közös munkafelületre vagy kommunikációs csatornára. Az online eszközök remek lehetőségeket rejtenek, amelyek az együttműködést elősegíthetik, de végső soron nem a technológia, hanem az emberi természet az, amelyik nagyobb szerepet játszik a sikeres együttműködésben.
Gyakran egymás mellett/helyett emlegetjük a kooperatív tanulást és a kollaboratív tanulást, de a kettő nem egészen szinonima. Közös bennük, hogy mind a kettő a tanulók együttműködésén alapul, ahol a tanár facilitátori szerepben van, míg a tanulók aktívak, és nagyobb felelősséget vállalnak a saját tanulásukért, egy feladaton vagy projekten dolgoznak, miközben kognitív és szociális készségeik is fejlődnek.

A kooperáció során minden tanulónak megvan a maga szerepe, maga felelősségi köre, amit általában a tanár határozott meg . Az egyes csoporttagok számonkérhetők, egyéni felelősséggel rendelkeznek. A csoport- tagok kölcsönösen függnek egymástól, amit építő egymásrautaltságnak is nevezünk. Párhuzamos interakció zajlik, a tanulók egyszerre dolgoznak. Az egyenlő részvétel és hozzáférés elve szerint minden tanuló a képességeinek megfelelően egyenlő eséllyel vesz részt a tanulásban, és ezt az előkészítő munka során a tanár is figyelembe veszi, pl. az anyagok összeállításánál. A siker azon múlik, hogy minden tanuló megtette-e a szükséges erőfeszítéseket. A kollaboratív munka során a tanulók egy közös cél érdekében tevékenykednek, a munkát jellemzően maguk szervezik meg, közösen ötletelnek, gondolkodnak, kutatnak.
Mindkét együttműködésen alapuló munkaforma támogatására számos online, ún. web- kettes alkalmazás létezik, amiket kollaboratív eszközöknek is nevezünk. Ezek alkalmasak arra, hogy egyszerre több diák szerkesztői jogosultsággal, saját eszközről járuljon hozzá a közös munkához, legyen szó szöveges dokumentumról (pl. Google Dokumentumok), gondolattérképről (pl. Mindmeister.com), online faliújságról (pl. Padlet.com) vagy prezentációról (pl. Prezi.com). Az eszközök segítik az ötletek gyűjtését, értékelését, priorizálását, alakítását.

A hatékony csoportmunka ismérvei (Minero, 2016), hogy:

- Olyan célt állít a tanulók elé, amit egyedül nehéz lenne elérni – ezért kell együttműködni.
- A tanulók különböző szerepeket töltenek be, ezek mindegyike fontos, és egymásra vannak utalva.
- A probléma megoldására többféle lehetőség is van, a megoldás nem egyértelmű és lehetőleg nem található kész válasz vagy produktum az interneten.
- A feladat felkelti a tanulók kíváncsiságát és felfedezőkedvét.
- A csoportmunkának komoly kimenete kell, hogy legyen. Magasabb elvárásokat kell tanárként megfogalmaznunk, mintha egy-egy tanuló produktumát vagy megoldását értékelnénk, hiszen egy egész csoport foglalkozott a megoldással.
- A tanulóknak számukra ismeretlen forrásokból kell dolgozni, valóban kutatni- uk kell a válaszok után.
- A tanulóknak olyan mértékben kell tudnia megérteni és elsajátítani a tananyagot, illetve a problémát és a problémamegoldás folyamatát, hogy többi társuknak is át tudják adni.

A csoportmunka csökkentheti az egyes tanulók elszigetelődését, mert érzik, hogy a tanulótársaik számítanak rájuk, és törődnek azzal, hogy ők is megélhessék a sikert.

Sok tanár nem szívesen alkalmaz tanulói együttműködésre épülő feladatot, mert

- nehéz megállapítani, hogy ki mit tett hozzá a közös munkához;
- a tanulók arra építenek, hogy ez a feladat nem lesz osztályozva, nem tekintik elég fontosnak;
- megoszlik a felelősség, senki nem érzi magáénak a feladatot;
- konfliktusok alakulnak ki a csoportban, mert nem tudják jól megbecsülni a feladatra fordítandó munkamennyiséget és kigazdálkodni az ehhez szükséges időt;
- a tanulók reklamálnak mind az egységes, mind a differenciált értékelés ellen;
- nem reális a tanulók önértékelése, társuk munkáját sem értékelik megfelelően.

Éppen ezért az együttműködés értékelése, önértékelése, legalábbis az ilyen munkaformára történő szocializáció legelején egy szükséges velejárója az együttműködésen alapuló feladatoknak. Időigényesnek tűnhet, de ha a mindennapi pedagógiai gyakorlatunk részévé tesszük az együttműködésen alapuló feladatokat, ez az idő sokszorosan megtérül.

Miért használd a digitális technológiát az együttműködés során?

Alapvető fontosságú ma az együttműködés kapcsán, hogy a tanulók:

- megtanuljanak versengés helyett teamben dolgozni,
- gyakorolják a beilleszkedést, mások elfogadását és befogadását,
- vezetői készségei fejlődjenek,
- különböző szerepekben próbálhassák ki magukat,
- megtanulják a helyes, eredményes win-win alapú konfliktuskezelést.

Tanárként elsődleges célunk a tanulók tanulásának támogatása bármely munkaformát vagy módszert is választunk ehhez. A tervezés során érdemes az érettségi köve- telményeken túlmutatóan gondolkodni a tanulásról és a tanulók kompetenciafejleszté- séről, s érdemes átgondolni azt is, mi van „az érettségin túl”. Milyen tudással, ismerettel és attitűddel kell rendelkeznie egy végzős középiskolásnak, aki kikerül(het) a munka világába? Mindezt hogyan támogathatja meg például az együttműködés?

Amennyiben tanulói együttműködésről beszélünk, érdemes figyelembe vennünk a 21. század folyamatosan változó, rugalmas elvárásrendszerét, melynek részét képezi a kü- lönböző ún. 'soft skillek' megléte. Ilyen a jól ismert **4C20**, azaz a**: kommunikáció, kollaboráció (együttműködés), kritikai gondolkodás, kreativitás**.

Tervezéskor érdemes ezen kompetenciák fejlesztési lehetőségeit is figyelembe venni. Érdemes átgondolni például, hogy:

- általában milyen tevékenységek révén fejleszthetem a tanulók kommunikációját, kreativitását, kritikai gondolkodását, együttműködését?
- specializáltan az együttműködés során hogyan, milyen megoldásokkal fejleszthetem a tanulók kommunikációját, kreativitását, kritikai gondolkodását, együttműködését?
- milyen együttműködési formát, csoportos feladatkiírást és kapcsolódó értékelési szempontokat határozzak meg annak érdekében, hogy a tanulók kommunikációját, kreativitását, kritikai gondolkodását, együttműködését fejlesszem?

Hogyan működjön a csoport a feladatmegoldás során?

A cél a csoportmunka kereteinek lefektetése, a szabályok tisztázása. Egy jó megállapodás segít nektek abban, hogy a technikai részletek tisztázása után majd a tartalomra tudjatok koncentrálni. Az alábbi kérdésekre érdemes kitérni a megállapodásotokban, de a listát lehet bővíteni is:

1. Hogyan fogtok kommunikálni? E-mail? Vagy a tanulásmenedzsment-rendszer (Moodle/NEOLMS/Google Classroom) belső üzenetküldését használjátok? Fórum? Facebookon csoportban vagy csoportos csevegésben kommunikáltok? Esetleg telefonáltok, netalán Skype-ot vagy Vibert használtok? Vagy ezeket a csatornákat mind variáljátok? Legyen ez egyértelmű, és legyen benne rendszer, hogy ne beszéljetek el egymás mellett.
2 Milyen gyakran várjátok el a csoporttagoktól, hogy lépjenek be a felületre és megnézzék az üzeneteiket? Ez persze a feladat összetettségétől és a határidőtől is függ, de mindenképp meghatározó a csoport működését illetően.
3. Kijelöltök egy állandó csoportvezetőt, vagy a vezetést valamilyen módon váltakozva gyakoroljátok?
4. Ki fogja a feladatmegoldást feltölteni?
5. Hogyan jár el a csoport, ha hiányzik valaki, és át kell vállalni a feladatait?
6. Hogyan jár el a csoport, ha konfliktus merül fel a csoportban? Például ha valaki elhanyagolja a kötelességeit, vagy nem követi figyelemmel a csoport kommunikációját a 2. pontban meghatározottak szerint? A tanárhoz lehet fordulni, ha szükséges, a konfliktus megoldását kérve, de még a munka megkezdése előtt ki kell dolgoznia a csoportnak egy stratégiát arra, hogy hogyan kezelje a hasonló eseteket. A tanárhoz akkor lehet fordulni, ha a csoportnak keletkeztek belső szabályai, és ezek alapján már megkísérelte megoldani a konfliktust.

A kollaboratív munka 7 szabálya

1.Hagyjatok időt a csendes gondolkodásra!
2.Fogalmazzátok át egymás mondatait!
3.Kérdezzetek egymástól!
4.Osszátok meg ötleteiteket!
5.Szerezzetek be adatokat, és értelmezzétek azokat közösen!
6.Figyeljetek magatokra és egymásra!
7.Jó szándékot feltételezzetek egymásról!

Bibliográfia: URL:

https://www.edutopia.org/practice/teaching-group-work-building-stu- dent-collaboration-and-agency
Utolsó letöltés: 2019. január 4.
Tóth-Mózer Szilvia, Füzi Otília, Főző Attila László (szerk. 2015): A digitális írás- tudás fejlesztésének lehetőségei. Educatio Társadalmi Szolgáltató Nonprofit Kft., Budapest. ISBN: 978963979592

Metodele activ-participative în școala actuală

Prof. Păunescu Mihaela-Gretuța
Colegiul Național „Spiru Haret", Târgu-Jiu

Este unanim acceptat că metodele activ-participative reprezintă căile folosite în școală de profesor pentru a-i sprijini pe elevi să descopere noul, mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea.

Metodele activ-participative sunt proceduri care pornesc de la ideea că învăţarea este o activitate personală, care nu poate fi înlocuită cu nimic, iar cel care învaţă este considerat managerul propriei învăţări, al întregului proces de învăţare. Ele constituie, de asemenea, un element esenţial al strategiei didactice, deoarece reprezintă latura executorie a acesteia (atingerea finalităţilor).

La început ideea de metodă a venit dinspre paradigma carteziană, dinspre ştiinţă şi era utilizată în scopul căutării adevărului în ştiinţă. Începând cu secolul al XVIII-lea ideea de metodă începe să fie utilizată şi de instituţiile de învăţământ legându-se de organizarea muncii în clasa de elevi, ordine şi disciplină, de conducerea activităţilor educative. Mai apoi, reflecţia asupra conţinuturilor abordate se va lega de reflecţia asupra finalităţilor pe care metodele le permit a fi atinse; de aici înainte metoda absoarbe în sine şi aceste obiective, este pusă în serviciul unor obiective de cunoaştere ştiinţifică. Şi astfel, metodele ştiinţifice se convertesc în metode de învăţământ (pedagogice) propriu-zise.

Demersului educațional actual impune restructurarea lecției de limba și literatura română în direcția folosirii frecvente a metodelor interactive de predare-învățare. Ele schimbă rolul profesorului, acesta devenind o moderator al unei dezbateri de idei, ghid al elevilor în procesul de dobândire de noi competențe, deprinderi și cunoștințe. Odată cu deplasarea accentului de pe activitatea profesorului pe cea a elevului, noile metode îi determină pe elevi să înțeleagă mai bine logica fenomenelor, stimulează formarea de opinii personale argumentate și contribuie la formarea de deprinderi și atitudini durabile.

„Metodele noi” au dominat învăţământul european în prima jumătate a secolului XX şi au contribuit la apropierea şcolii de practica vieţii. Cu toate acestea, evoluţia metodelor active a rămas relativ limitată, nu a răspuns speranţelor promotorilor lor (E. Claparide, M. Montessori, J. Dewey, G. Kerschensteiner, W. A. Lay, H. Gaudig, O. Decroly, Ed. Demolins, C. Freinet, Bouchet, iar la noi, G.G. Antonescu, I.C. Petrescu, I. Nisipeanu etc. – după Ioan Cerghit 2006) dat fiind “caracterul contestabil al teoriilor psihologice pe care s-au fondat cât şi dificultăţile de inserare a acestor proceduri în sistemele educative naţionale, complexe, ori contraindicaţiile existente între lumea închisă şi liniştită a <<şcolilor active>> şi condiţiile socio-profesionale ale vieţii în care copilul trebuia să se integreze”.

Dacă învăţământul de tip tradiţional se focalizează pe aspectele cognitive ale elevului, urmărind pregătirea lui secvenţială pe discipline şcolare şi se ignoră astfel armonizarea laturii cognitive a persoanei cu cea afectivă, atitudinală şi cu cea comportamentală, învăţământul modern românesc trebuie să aibă ca scop nu doar absolvenţii bine pregătiţi, ci formarea de persoane care se adaptează uşor la solicitările sociale şi psihologice ale vieţii. Este necesară conceperea şcolii ca o instituţie socială cu funcţiuni multiple, aptă să răspundă eficient nevoilor psihologice şi sociale ale elevului, să asigure cadrul optim pentru starea sa de bine, pentru diminuarea tulburărilor de adaptare specifice vârstei.

Metode moderne trec formarea elevului înaintea instruirii; sunt centrate pe elev, pe dezvoltarea capacităţilor şi aptitudinilor; sunt axate pe activitatea şi participarea elevului; trec învăţarea înaintea predării; elevul este atât obiect, cât şi subiect al actului de instruire şi educare, al propriei sale formări; urmăresc însuşirea unor tehnici de muncă

independentă, de autoinstruire; sunt centrate pe acţiune, pe explorare (experienţa dobândită prin explorare, cercetare, acţiune); sunt activ-participative; pun accent pe contactul direct cu realitatea, sunt concrete; stimulează cooperarea; raporturile profesor-elevi se apropie de condiţiile vieţii sociale şi de cerinţele psihologice ale tânărului în dezvoltare, promovând relaţii democratice, care intensifică aspectele de cooperare; profesorul este organizator, îndrumător, animator.

Prin intermediul metodelor activ-participative profesorul trebuie să fie capabil să creeze situaţii în care elevii să fie obligaţi să utilizeze o gamă vastă de procese şi operaţii mintale, astfel încât aceştia să aibă posibilitatea de a folosi materialul predat pentru rezolvarea sarcinilor date. Vorbim despre operaţii cum ar fi: observarea, identificarea, comparaţia, opunerea, clasificarea, categorizarea, organizarea, calcularea, analiza şi sinteza, verificarea, explicarea cauzelor, sesizarea esenţialului, corectarea, stabilirea de relaţii funcţionale, abstractizarea şi generalizarea, evaluarea, interpretarea, judecata critică, anticiparea, conturarea de imagini, formarea propriei opinii, extragerea de informaţii, comunicarea etc. În categoria metodelor activ- participative sunt incluse toate acele metode care provoacă o stare de învăţare activă, o învăţare care se bazează pe activitatea proprie. Sunt metodele care duc la formele active ale învăţării, adică învăţarea explorativă, învăţare prin rezolvare de probleme, learning by doing (învăţare prin acţiune), învăţarea creativă; sunt metode care antrenează elevii în efectuarea unor activităţi de studiu independent, de muncă cu cartea, învăţare prin cercetare, realizare de lucruri practice, exerciţii de creaţie etc.

Învăţarea activă angajează capacităţile productiv-creative, operaţiile de gândire şi imaginaţie, apelează la structurile mintale şi la cele cognitive de care elevul dispune şi de care se foloseşte în producerea noii învăţări. Învăţământul modern are la bază o metodologie axată pe acţiune. Din acest punct de vedere, metodele activ-participative se conduc după ideea constructivismului operatoriu al învăţării.

Implicarea într-un efort constructiv de gândire, de cunoaştere ori pragmatic este de natură de a scoate elevul din încorsetarea în care este ţinut eventual de un învăţământ axat pe o reţea de expresii verbale fixe, de genul enunţurilor, definiţiilor, procedeelor invariabile, regulilor rigide etc. şi de a-i rezerva un rol activ în interacţiunea cu materialul de studiat (conţinutul- stimul).

Subiectul se implică activ şi se angajează deplin în actul învăţării, cu toate resursele posibile. În măsura în care metodele pe care ne bazăm reuşesc să mobilizeze efortul psihic şi fizic ce provine din interiorul celui care învaţă, interesele şi dorinţele de cunoaştere, iniţiativă, motivaţia intrinsecă (reuşita şi depăşirea dificultăţilor), atunci într-adevăr ele au dreptul să-şi revendice apartenenţa la ceea ce fac, de obicei, purtând numele de metode activ-participative. “Activ” este elevul care gândeşte, care depune un efort de reflecţie personală, interioară şi abstractă, căruia i se oferă posibilitatea de a afla şi singur cunoştinţele înţelegându-le, stocându-le şi aplicându-le în mod personal, care cercetează şi redescoperă adevărurile şi nu acela care reproduce mecanic materialul predat de cadrul didactic. Predarea materiei trebuie privită ca o modalitate de stimulare şi dezvoltare a capacităţilor intelectuale dar şi a proceselor şi operaţiilor ce stau la baza acestor capacităţi.

Pornind de la această premisă putem spune că logica internă a disciplinei Limba și literatura română dezvoltă de la sine logica gândirii de ansamblu a elevului. În lucrul cu metodele moderne, profesorul joacă un rol esenţial. Acesta trebuie să-şi pună în joc toate cunoştinţele sale şi întreaga lui pricepere, nu pentru a transmite pur şi simplu cunoştinţe care urmează a fi însuşite mecanic, ci pentru a insufla elevilor săi dorinţa de a le dobândi, prin ei înşişi, printr-un studiu cât mai activ şi mai intens. Rolul profesorului este de a organiza învăţarea, de a susţine efortul elevilor şi de a nu lua asupra lui, integral sau parţial, această strădanie. Se subînţelege că metodele activ-participative sunt mai dificil de aplicat în practică şi din acest motiv necesită o muncă mai atentă şi diferenţiată. Astfel promovarea lor necesită o schimbare de

atitudine din partea profesorului, şi prin ea, o transformare a conduitei, la proprii săi elevi. Aşadar, metodele activ-participative prin caracterul lor diferenţiat şi formativ, ajută la dezvoltarea potenţialului intelectual al elevului, la intensificarea proceselor mintale, la ridicarea calităţii învăţării. Sunt metode care ţin seamă de elev aşa cum este el, cu resursele lui intelectuale, fizice dar şi afectivmotivaţionale; cu capacităţile şi procesele mintale care îi aparţin. Sunt metode care ţin seama de faptul că elevul se dezvoltă şi se formează în timp ce învaţă, dar şi asimilează.

Un criteriu de apreciere a eficienţei metodelor îl reprezintă valenţele formative ale acestora, impactul lor asupra dezvoltării personalităţii elevilor. Învăţământul activ se realizează cu ajutorul metodelor active, care impune diminuarea ponderii activităţilor ce limitează activizarea şi extinderea utilizării metodelor moderne (active), care dezvoltă gândirea, capacitatea de investigaţie a elevilor, precum şi participarea lor la însuşirea cunoştinţelor, la munca independentă, deprinderea de a aplica în practică cele însuşite. Sunt considerate active acele metode care nu încătuşează elevul într-o reţea de expresii fixe sau de reguli rigide, care rezervă o pondere crescândă elevului în interacţiunea lui cu obiectele învăţării, care determină un maximum de activism al structurilor operaţional-mintale în raport cu sarcinile de învăţare în care acesta este angajat.

În sinteză, metoda modernă, activ-participativă este o cale eficientă de organizare şi conducere a învăţării, un mod comun de a proceda ce reuneşte întru-n tot familiar eforturile profesorului şi ale elevilor săi.

Metodele inovatoare promovează interacțiunea dintre participanți, ducând la o învățare activă eficientă.

Impactul resurselor educaţionale în sistemul online. De la reţelele de socializare la platformele educaţionale. Studiu de caz

Prof. învăţăm. preşc. Buzarna-Tihenea Viorica
G.P.P Licurici, Ovidiu, jud. Constanţa

Pademia cu virusul SARS-COV-2 a dat peste cap întreaga lume, afectând profund inclusiv societatea românească. Atunci când s-au închis grădiniţele, şcolile şi liceele în luna martie 2020, iniţial pentru doar două săptămâni, iar apoi pentru tot restul semestrului doi, cadrele didactice au fost puse în faţa unei provocări care a luat întregul sistem de învăţământ românesc pe nepregătite: predarea online. Astfel, brusc, digitalizarea a devenit un *sine qua non*, un ingredient indispensabil procesului de învăţământ.

Cadrele didactice au fost nevoite să se adapteze într-un timp record la noul context, să înveţe din mers pentru a putea face faţă acestei provocări. Fiecare instituţie de învăţământ s-a descurcat cum a putut, în funcţie de dotările sale şi de competenţele digitale ale cadrelor didactice. Grupurile de WhatsApp – deja existente anterior pandemiei şi utilizate de către cadre didactice, elevi şi părinţi – s-au înmulţit exponenţial. La rândul lor, reţelele de socializare, precum Facebook, au început să găzduiască din ce în ce mai multe grupuri închise, destinate claselor de preşcolari sau elevi. Spre exemplu, la nivelul grădiniţei noastre, înainte de pandemie, existau grupuri de WhatsApp ale părinţilor şi grupuri destinate doar cadrelor didactice. De asemenea, fuseseră create, pe Facebook, grupuri pentru fiecare clasă de preşcolari. Acestea erau destinate postărilor de anunţuri sau de fotografii ori filmuleţe cu preşcolarii grupei respective, implicaţi în variate activităţi care se desfăşuraseră în sala de grupă. Erau postate, de asemenea, fotografii ale lucrărilor realizate de către preşcolari, secvenţe din serbări, cântecele sau poezii ori ale materiale informative în scop educativ, propuse de către cadrele didactice şi părinţi, spre învăţare sau fixare.

După izbucnirea pandemiei şi trecerea exclusiv în online, în semestrul al doilea al anului şcolar 2019-2020, la nivelul instituţiei noastre de învăţământ, a fost creat încă un grup închis de Facebook care, de data aceasta, cuprindea toate cadrele didactice şi toţi părinţii preşcolarilor încrişi în grădiniţa noastră. Cadrele didactice s-au întrunit în mod regulat în şedinţe online, organizate pe Webex sau Zoom, discutând modalităţile de predare, participarea în cadrul unor cursuri de formare a cadrelor didactice, precum şi înscrierea şi participarea în cadrul unor concursuri regionale, judeţene, naţionale, desfăşurate online. S-au organizat echipe de lucru pentru fiecare nivel în parte (grupă mică, mijlocie, mare), redactându-se planificări adaptate învăţării online. Aceste planificări au fost postate săptămânal pe grupul de Facebook al grădiniţei, părinţii fiind invitaţi să acceseze filmuleţele cu diverse tutorialele, cântecele, jocurile de mişcare, fişele de lucru, pe care urmau a le lucra împreună cu preşcolarii. Ulterior, părinţii postau pe grupul de Facebook fotografii, filmuleţe reprezentând modalitatea de lucru a copiilor, precum şi rezultatele activităţilor acestora (picturi, desene, colaje, experimente etc.)

La rândul lor, cadrele didactice îndrumau părinţii şi copii, îi încurajau şi apreciau rezultatele activităţilor; totodată, răspundeau tuturor solicitărilor părinţilor, ori de câte ori era nevoie, încurajându-i şi susţinându-le moralul. De asemenea, cadrele didactice postau şi alte propuneri de activităţi suplimentare, din care părinţii puteau alege pentru a fi desfăşurate împreună cu cei mici.

Aşadar, datorită acestei situaţii create de pandemie, implicarea părinţilor s-a accentuat şi mai mult în procesul educaţional, întărindu-se colaborarea dintre ei şi cadrele didactice.

Pe perioada pandemiei, cadrele didactice din unitatea noastă au găsit numeroase oportunităţi de învăţare şi perfecţionare în domeniul digitalizării, participând încă de la început la diverse cursuri si webinare destinate iniţierii/ perfecţionării competenţelor digitale în vederea predării online.

La începutul anului şcolar 2020-2021, grădiniţa noastră a implementat sistemul de învăţare hibrid, astfel, fiecare grupă de preşcolari fiind împărţiţă în câte două subgrupe, care alternează învăţarea online şi participarea fizică la cursuri o dată la două săptămâni.

In privinţa predării online, a fost implementată la nivelul unităţii de învăţământ platforma educaţională Kinderpedia. Un cadru din grădiniţa noastră, care a participat anterior la cursuri de formare în vederea implementării acestei platforme, a desfăşurat cu celelalte cadre didactice un curs de iniţiere în scopul utilizării Kinderpedia. Pentru a putea lucra în această platformă, au create grupele de preşcolari iar părinţii au primit invitaţii pentru a-şi face cont de utilizator în vederea accesării de către aceştia a tuturor activităţilor pe care cadrele didactice le vor încărca pe platformă periodic.

De asemenea, cadrele didactice din unitatea noastră au în vedere şi copiii cu o situaţie precară, în vederea găsirii unor soluţii personalizate.

Prin urmare, treptat, sistemul de învăţământ românesc a trebuit să se adapteze noilor provocări generate de pandemia de SARS CORV 2, să reflecteze asupra lecţiilor învăţate şi să-şi reconfigureze modalitatea de abordare a procesului de învăţământ, în conformitate cu noii parametri.

Bibliografie

1. Curriculum pentru educaţia timpurie, 2019, Ministerul Educaţiei Naţionale
2. Ordinul nr. 4135 din 21.04.2020 de aprobare a Instrucțiunii privind asigurarea continuității procesului de învățare la nivelul sistemului de învățământ preuniversitar
3. Ordinul ministrului Educației privind învățarea online: Ce activități trebuie să desfășoare profesorii. Elevii, obligați să participe la cursuri
4. Metodologie-Cadru din 10 septembrie 2020 privind desfășurarea activităților didactice prin intermediul tehnologiei și al internetului, precum și pentru prelucrarea datelor cu caracter personal, MONITORUL OFICIAL nr. 837 din 11 septembrie 2020

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ASUPRA COPIILOR PREȘCOLARI

Profesor in invatamantul preșcolar Hus Ramona
GPP NR 52 Oradea

”*Oamenii au puterea să schimbe orice intr-o clipă. Resursele de care avem nevoie să ne transformăm visele în realitate sunt în noi și așteaptă ziua în care să ne vom trezi și ne vom cere drepturile prin naștere*” – ***Tony Robbins***

Odată cu instituționalizarea stării de urgentă provocată de pandemia actuală de Covid 19, cadrele didactice din invățământul romanesc au trebuit să se informeze despre platformele educationale, să se familiarizeze cu modul de lucru pe acestea ca apoi să aleagă una care va corespunde nevoilor proprii, dar și a copiilor din grupa la care va preda in perioada imediat următoare, sau in unul dintre scenariile ce se impun din septembrie. Astfel s-au facut cunoscute pe piată o serie de platforme ce sunt accesibile tuturor nivelelor de invățământ precum: Google classroom, SmartStudy, Kinderpedia, digital.educred.ro, etc

Clasa a fost mutate astfel in mediul virtual, și unul dintre avantaje este acela că invățarea nu mai e determinată de timp și spatiu, lecțiile putând fi accesate oricând și oriunde. Cu o selectie riguroasa a materialului ce este accesibil pe internet și folosindu-si creativitatea in adaptarea și combiarea acestuia, cadrul didactic poate crea lecții interesante, interactive și stimulative din punct de vedere motivational, ce va duce la o educație cel putin egala cu cea de care beneficia in sistemul traditional. In cadrul acestor lecții, copiii pot vizita virtual :muzee, fabrici, biblioteci, locuri care altădată erau greu accesibile copiilor (ingrădiți fiind de distanțe, situație materiala, timp, etc) Un alt avantaj al activităților virtuale consta in faptul că lecțiile sunt interactive, suportul vizual și auditiv e stimulativ pentru o reținere rapidă și de lungă durată a informațiilor. Cadrul didactic poate personaliza lecțiile prin introducere de link-uri, slide-uri PowerPoint, documente video si audio, jocuri instructiv-educative in activitatea de predare-invățare virtuală. Un alt avantaj e acela că toti copiii pot fi evaluați intr-un timp scurt fără a fi preseți de timpul efectiv de la clasa și frustrarea că ”Pe mine nu m-a ascultat/ nu am ajuns sa rezolv sarcina/ nu mi-am spus părerea” dispare. Copii timizi in a se exprima in fata unui public , aici in mediul virtual unde sunt ”singuri”, sunt dornici sa participe cu sugestii si raspunsuri la intrebări, să rezolve sarcinile fara a le fi teamă că altii vor râde de ei.

Insa in acest proces al predării invățării-evaluarii virtual sunt si cateva dezavantaje pe care, ca educator le-am remarcat:

- Absenta relației educator-copil care este foarte importantă în ajutarea dezvoltarii unui preșcolar. Oricât de lină este comunicarea in online, nu poate oferi educatorului aceleași ocazii de a observa si interpreta reactiile copiilor in timpul predării, astfel incat sa poata evalua nivelul de atentie și concentrare al prescolarilor cat si gradul de asimilare al cunostințelor. Fiecare prescolar asimilează experințele de învățare diferit, iar un cadru didactic bun va știi cum să se raporteze la fiecare, pentru o bună dezvoltare a acestuia și a-i spori increderea in forțele proprii.
- Invațarea online iti poate oferi anonimitate, dar pentru copiii care au o motivare extrinseca, invatati sa concureze cu altii si dornici in permanenta de aprecierea altora, vor avea de pierdut, motivatia scăzând si invatarea va fi dificilă

- Atentia prescolarilor in cadrul acestor lectii poate fi intreruptă de factori externi sau indreptată spre alte lucruri
- Dificultăți de intelegere a lectiilor – cu cât materia este mai dificilă, sau conceptele sunt noi/greoaie, cu atat copilul va fi mai putin motivat să invețe, deoarece se va simți descurajat.
- Lipsa socializarii care e benefica in invatare la preșcolari
- Cadrul didactic , care este un model de bune practici, instruit să instruiască

Cadrele didactice joaca un rol esential in motivarea copiilor spre invatare,iar mediul virtual reduce contactul cu copii mici care au nevoie in permanenta de motivare in invatare, de a-i invata sa isi dezvolte motivatia intrinseca si nu cea extrinseca

Din punctul meu de vedere cea mai benefica invatare ar fi combinarea invatarii traditionale cu cea din mediul virtual, adaptandu-ne noi ca si cadre didactice la nevoiel copiilor si cautand noi modalitati de a face actul didacti interactiv si stimulativ , apeland la noile tehnologii informationale.

PLATFORMELE EDUCATIONALE LA PREȘCOLARI

Profesor în învățământul preșcolar, SALA IOANA
Gpp Nr 52 Oradea

Dacă până in urmă cu puțină vreme, predarea online era vazută ca o situatie rar întâlnită în cadrul sistemului de învățământ din întreaga lume, contextual actual a accelerat procesul de invatare in online.Chiar dacă multe cadre didactice și elevi nu au fost pregătiți pentru această situație, invatarea prin intermediului internetului a devenit o necesitate. Chiar dacă sunt multe provocări în ceea ce priveste acest tip de predare datorita faptului ca unii copii nu au support de lucru , nici acces la internet, sunt cadre didactice care nu-si pot adapta predarea clasica la cea din mediul online si sunt multi care nu stiu despre platformele educationale si cum se utilizeaza acestea. In cadrul acestui eseu ma voi opri asupra câtorva platforme educaționale ce se pot adapta și învățământului preșcolar, dar si cateva instrumente digitale.

Dintre platformele educative pe care se poate lucra cu copiii amintim:

1. **MyKoolio**, profesorul virtual

Platforma educationala MyKoolio este un instrument modern de predare, fiind singura platforma de acest gen aprobată de M.E.N. ca auxiliar didactic. MyKoolio se bazează pe o tehnică de predare modernă, care diferă foarte mult de cea clasică, fiind organizată sub forma unor jocuri educative interactive.

2. TED-Ed, bibliotecă online de videoclipuri educative

TedEd este o platforma lansată în 2012, creată cu scopul de a sprijini profesorii și de a stârni curiozitatea cursanților din întreaga lume. TED-Ed are misiunea de a stârni și de a sărbători ideile profesorilor și studenților din întreaga lume: de la accesul la o bibliotecă de videoclipuri originale animate, până la furnizarea unei platforme internaționale pentru ca profesorii să-și creeze propriile lecții interactive, pentru a ajuta elevii curioși de pe tot globul să aducă TED în școlile lor.

3. Kahoot!, aplicație de quiz-uri în limba engleză

Disponibilă doar în limba engleză, platforma Kahoot! a fost utilizată de peste un milliard de oameni din lumea întreagă de la lansarea în mediul online în anul 2013, fiind utilizată atât de către cadrele didactice pentru a preda conținuturi noi sau pentru evaluări pe parcursul anului școlar, dar și de către publicul larg, ca o metodă de relaxare și socializare.

4. **Google Classroom** este una dintre platformele recomandate de MEN pentru lucrul online cu elevii. Acesta oferă posibilitatea, atât profesorilor cat si elevilor să incarce materiale, să posteze diverse anunțuri, profesorii pot să dea note materialelor realizate de elevi si postate pe platformă. Această aplicatie poate fi folosita atăt pe calculator cat si pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulți profesori, se pot pregăti cursurile in avans si se comunică cu elevii in timp real.

5. **Edmodo** este o platformă ce permite gestionarea claselor și a activităților de invățate, aceasta permițând și inscrierea părinților, facilitând in acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părți impocate. Numărul de activități insă este limitat. Este o platformă gratuită , accesibilă de pe orice fel de dispozitive și permte profesorilor și elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activitățile educaționale, teste sau alte informații, se pot transmite atat materiale text cat si linkuri sau materiale video..

6.**Microsoft Team** este o platformă ce beneficiază de un spațiu de lucru bazat pe chat.Permite crearea de clase,se pot partaja materiale didactice elevilor, elevi pot fi impărțiti in grupe mici pentru a lucra la diverse proiecte, se pot crea/distribui/evalua teste, se pot transmite/evalua temele elevilor.

7**. Easyclas**s este o platformă educațională recomandata de MEM. Oferă posibilitatea ca profesorii să transmită teme, elevii pot posta temele si pot discuta pe baza temelor de la clasă.

In alegerea instrumentelor digitale cadrele didactice trebuie să urmărească valențele pedagogice ale acestora: gradul de interactiune, de comunicare si colaborare, de dezvoltare a competențelor secolului XXI – lea.

JOCURILE ONLINE – sunt aplicații plăcute de către copii și de cadrele didactice deoarece își păstrează simțul ludic. Cele mai utilizate la vârsta preșcolară sunt puzzle-urile online si jocurile didactice cum sunt cele de la Worldwall sau Learningapps.

- JINGSAWPLANET- este o aplicatie care permite incărcarea unui fisier de tip fotografie sau text si decuparea ei sub forma unor piese in funcție de complexitatea dorita (www.jingsawplanet.com)
- WORLDWALL-este o aplicație utilă pentru cadrele didactice deoarece se pot crea jocuri interactive pentru susținerea învățării, fiindposibile de la 1 la 8 modele.(De exemplu: Cuvântul lipsă, Anagrame, Puzzle, Rebus, Adevărat sau Fals, Sortează, Chestionare, Spânzurătoare, Deschide cutia etc);Este un instrument digital ușor de utilizat și plăcut de copii datorită elementelor ludice inserate. (https://wordwall.net)

PEREŢII VIRTUALI- sunt aplicaţii digitale care oferă spaţiu de afișare colaborativ atât pentru varianta text,imagine, video, site-uri web. Printre cele mai cunoscute sunt Padlet si lino.it.

- PADLET- este o aplicaţie care permite utilizatorilor să afișeze materialele în acest perete virtual.Peretele este o pagină web care permite utilizatorilor încărcarea diferitelor materiale pe o temă dată, materiale de tipul documentelor, prezentărilor, legaturilor spre diferite site-uri web.

CREATOARE ON-LINE- sunt aplicaţii uşor de folosit, foarte vizibile ne ajută în crearea de colaje, slide-showuri, filmuleţe,animaţii. Cele mai cunoscute sunt: Pizap,Pixl,Kizoa,Animoto.

- PIZAP- este un editor on-line cu ajutorul căruia putem edita imagini, crea colaje de fotografii, afișe în format digital etc

EDITORI DIGITALI- sunt platforme on- line care găzduiesc publicaţii în format electronic de tipul revistelor, auxiliarelor, fluturasi, materialelor didactice, cărţi educaţionale sau în specialitate. Printre cele mai utilizate în învăţământul preşcolar sunt issuu.com ,calameo, smore.com.

- ISSUU- este o platformă de editare digitală care pemite găzduirea de materiale didactice , împărtăşirea şi descărcarea de aceste materiale educaţionale.
- Quizizz-Este un instrument on-line pentru feed-back, cu ajutorul căruia se pot realize evaluări formative într-un mod distractiv pentru preșcolari. Permite inserarea de răspunsuri multiple, imagini, audio text, sondaje, răspunsuri deschise; se pot utiliza atât pentruînvățarea sincron live, cât și pentru cea de acasă . Au o interfață prietenoasă, se văd întrebările și sunt ușor de utilizat în diferitele modele oferite de platformă. Sunt importante pentru că oferă profesorului statistici, progresul copiilor, precm și rapoarte detaliate despre răspunsuri, timp etc. (https://quizizz.com/admin)

CONFERINȚELE ON-LINE facilitează transmiterea de informații în timp real și învățarea sincron a preșcolarilor. Printre cele mai cunoscute sunt: Zoom, GoogleMeet,Webex,Twinspace, etc.

- ZOOM-Este platformade ore on-line cea mai utilizată de către cadrele didactice din România. Se creează conturi gratuitepentruprofesori. Preșcolarilor și părinților acestora se trimitete link-ul. Pe whiteboard se poate desena, colora,

face operații matematice sau adnotări pe ecran; se pot împărtăși ecranul și documentele aflate în calculator/laptop. Se pot crea camera secundare pentru preşcolari pentru a încuraja munca în grupuri mici. (Break out rooms) Există opțiunea să se înregistreze întreaga conferință audio-video.(https://zoom.us/)

- GoogleMeet-Este o aplicație din suita Google for Education pe care o puteți accesa doar dacă aveți un cont de gmail. Meet este aplicația Google similar cu Skype de la Microsoft –o platform de comunicare instant prin video și chat, unde puteți crea un link de întâlnire, iar participanții trebuie doar să-l acceseze, fără să aibă vreun cont, pentru a putea intra in sesiunea online. Meet accepta până la 100 participanți gratuit și oferă aceleași opțiuni ca și întâlnirea de pe Zoom: comunicare cu participanţii cu video, microfon și prin chat, partajarea ecranului, activarea modului silențios pentru anumiți participanți, împărtășirea de alte link-uri prin chat. (https://meet.google.com/)

Aplicaţiile digitale îmbunătăţesc comunicarea şi procesul de colaborare între preşcolari,colegi,profesori,cercetători şi adaugă un plus de valoare prin inovativitate actului didactic derulat în grădiniţă. Există numeroase instituţii din ţară şi europene ,fundaţii sau ONG-uri care sprijină învăţarea digitală la vârstele timpurii. Institul de Ştiinţe ale Educaţiei prin platforma Etwinning România si iTeach.ro derulează cursuri gratuite on-line în limba română despre aceste aplicaţii şi despre modul cum acestea pot fi introduse în curricula învăţământului preşcolar. Cadrul didactic trebuie doar să aleagă ce platforma sau aplicații digitale să folosească să se potrivească nevoilor elevilor să si stilului propriu de predare adaptat onlinului

Repere evaluative ale jocului didactic din perspectiva creativității

Chivu Andreea Gabriela
Prof inv. Primar la Scoala Gimnaziala nr.195, Bucuresti

Jocul didactic este considerat o metodă de stimulare și de dezvoltare a creativității și de îmbunătățire a performanțelor școlare. Având în vedere rolul cognitiv pe care îl are, jocul didactic se poate utiliza în mod diferențiat de la clasă la clasă și de la obiect la obiect, dacă este condus cu tact și pricepere. (Neagu, 2011, p. 20)

Activitățile bazate pe joc și explorare și orientate spre munca independentă și pe grupe, încurajează inițiativa și dezvoltă creativitatea elevilor. De asemenea, activitățile realizate în afara clasei și cele extrașcolare pot fi propice pentru dezvoltarea creativității.

Cultivarea creativității la elev impune anumite cerințe, dintre care:

- învățătorii să aibă rolul de a stimula elevii spre o atitudine și stil de gândire creativ;
- să se creeze o atmosferă permisivă;
- elevii să fie îndrumați către nou;
- elevilor să le fie stimulat efortul creativ încă de la început.

Nevoia omului de a se adapta în continuu la situaţii, la procese şi probleme de muncă mereu noi, impun ca şcoala, o dată cu funcţia ei informativă, să dezvolte şi atitudinile intelectuale ale elevilor, independenţa si creativitatea gândirii. Particularităţile de vârstă şi cele individuale ale elevilor impun un anumit specific predării. În clasele primare, copilul îşi formează deprinderi de citire şi scriere corectă, face cunoştinţă cu primele noţiuni matematice, începe studiul mediului înconjurător, al geografiei şi istoriei. (Romanescu, 2017, p. 82)

Creativitatea ajută eleviisă schimbe realitate în experiență și să o înțeleagă. Aspecte din realitate întâlnite în mediul înconjurptor sunt integrate în jocuri didactice și interpretate într-o manieră care să corespundă intereselor și dorințelor elevilor. Jocurile didactice ajută elevul în dezvoltarea sa.

Jocurile didactice cuprind sarcini didactice care contribuie la valorificarea creatoare a deprinderilor şi cunoştinţelor achiziţionate, la realizarea transferurilor între acestea, la dobândirea prin mijloace proprii de noi cunoştinţe. Ele angajează întreaga personalitate a copilului constituind adevărate mijloace de evidenţiere a capacităţilor creatoare, dar şi metode de stimulare a potenţialului creativ al copilului, ne referim la creativitatea de tip şcolar, manifestată de elev în procesul de învăţământ, dar care pregăteşte şi anticipează creaţiile pe diferite coordonate. (Romanescu, 2017, p. 86)

Jocurile didactice dezvoltă abilitățile și priceperile înnăscute ale copilului. Este foarte important ca elevii să fie lăsați liberi, fără a le fi îngrădite abilitățile, încurajându-le activitățile creative, în special jocurile cu caracter creativ.

Considerând fluiditatea ca factor de creativitate ce se manifestă în bogăţia, uşurinţa şi rapiditatea asociaţiilor, J.P. Guilford distinge următoarele tipuri de asociaţii: verbală, ideaţională, asociaţională şi de expresie, posibil de evidenţiat printr-o serie de teste ale căror sarcini considerăm că se apropie până la identificarea de sarcinile unor jocuri didactice.Întrucât fluiditatea este implicată atât în gândirea reproductivă cât şi creatoare, se consideră ca fiind principalul factor de creativitate flexibilitatea, care constă în restructurarea eficientă a cursului gândirii în raport cu noile situaţii. Flexibilitatea poate fi adaptivă sau spontană în funcţie de sensul acesteia, aflată în structura sarcinii sau să solicite total iniţiativa subiectului. Înţelegând flexibilitatea ca opozantă inerţiei, rigidităţii, apare evident stimularea acestui factor prin jocurile didactice, ce incită la restructurări în structura cunoştinţelor, la transferuri, la o mobilitate intelectuală intensă. Un

alt factor al creativităţii îl constituie originalitatea şi se referă la caracterul de noutate ce-l poate avea răspunsul (produsul) sau strategiile utilizate în rezolvarea sarcinii. Cota de originalitate o putem acorda în funcţie de gradul de îndepărtare faţă de răspunsurile sau rezolvările reproductive, stereotipe, obişnuite ale elevilor cu acelaşi nivel de pregătire şcolară. La vârsta şcolară mică, elementele de originalitate, chiar atunci când sunt minore faţă de cele reproductive, exprimă tendinţa de creativitate a copilului, care trebuie încurajată.Rolul important în educarea şi dezvoltarea originalităţii îl are învăţătorul prin modul cum realizează ultima verigă a jocului didactic şi anume aprecierea, interpretarea efectuată cu participarea clasei a rezultatelor elevilor.(Romanescu, 2017, p. 87)

Prin intermediul jocurilor didactice se observă îmbunătățiri în următoarele arii:

- cognitiv-creativă:
  - îmbunătățirea expresiilor verbale;
  - îmbogățirea vocabularului;
  - înțelegere rapidă;
  - curiozitate ridicată;
  - implicare mai bună a elevului;
  - abilități intelectuale îmbunătățite.
- afectiv-emoțională:
  - participare activă în jocurile în perechi;
  - participare activă în cadrul grupului;
  - o mai bună colaborare;
  - reducerea comportamentului agresiv;
  - apariția sentimentelor empatice;
  - autocontrol;
  - abținerea impulsurilor spontane;
  - spirit inovator;
  - imaginație neîngrădită;
  - o mai bună concentrare;
  - perseverență în rezolvarea sarcinilor.

Cercetările recente asupra creativităţii comută tot mai mult accentul de pe factorii intelectuali, pe cei motivaţionali şi afectivi, ori jocurile îşi dovedesc eficienţa tocmai prin integrarea afectiv – motivaţională a participanţilor.(Romanescu, 2017, p. 87)

Suprimarea inițiativei și creativității pot împiedica dezvoltarea copilului, iar copii cu potențial pot deveni copii cu dificultăți. Astfel de situații apar din cauza impedimentelor financiare sau a lipsei aptitudinii de predare adecvată.

Psihologii educaționali consideră că un învățător, prin rolul său de creator de abilități și de moduri de gândire divergente, poate fi capabil să predea propriile idei elevilor și să le creeze acestora o cale de dezvoltare psihică. Pentru a realiza acest scop, următoarele puncte sunt esențiale:

- anumite situații care constituie experiență pentru elevi nu trebuie limitate;
- considerație pentru idei și întrebări inovatoare;
- pregătirea oportunităților de a învăța pentru a explora și respecta diferențele individuale referitoare la comportamentul creativ;

- bazate pe schimbările rapide în știință, tehnologie și comunicații, nevoile oamenilor trebuie să fie inovatoare și creative. Astfel, atât familia cât și școala trebuie să ajute gândirea creativă a elevilor.
- Elevii trebuie să fie conștienți de mediul înconjurător și trebuie să fie sensibili față de aceasta;
- Încurajarea copiilor creativi pentru critici constructive;
- Pregătirea unei varietăți de cunoștințe în diferite domenii pentru învățători;
- Pregătirea metodelor de predare active;
- Pregătirea mediilor de învățare fără frică și timiditate.

Jocurile didactice sunt realizate pentru a deservi procesul instrustiv-educativ, au un conţinut bine diferenţiat pe obiectele de studiu, au ca punct de plecare noţiunile dobândite de elevi la momentul respectiv, iar prin sarcina dată, aceştia sunt puşi în situaţia să elaboreze diverse soluţii de rezolvare, diferite de cele cunoscute, potrivit capacităţilor lor individuale, accentul căzând astfel nu pe rezultatul final cât pe modul de obţinere al lui, pe posibilităţile de stimulare a capacităţilor intelectuale şi afectiv motivaţionale implicate în desfăşurarea acestora.Considerarea jocului didactic ca metodă de stimulare şi dezvoltare a creativităţii se argumentează prin capacităţile de antrenare în joc a factorilor intelectuali şi non intelectuali evidenţiaţi în cercetările de până acum. (Stan, 2017)

A tudásszerzést támogató digitális technológiák

Tiponucz Monika

Amikor az oktatásban használt digitális technológiákról esik szó, a többség a számítógépekre és az interaktív táblákra gondol. Ehhez képest az információs és kommunikációs technológia sokkal szélesebb értelemben használatos, azaz magába foglal minden féle digitális megoldást.

Attól, hogy digitális technológiát használ valaki, még nem lesz hatékony az órája. A legfontosabb, hogy mire és hogyan használják ezeket a rendelkezésre álló eszközöket. Jó lenne, ha megszokottá válna, hogy ezek az eszközök a tanulás szolgálatában a mindennapos osztálytermi munka kellékei, amennyiben azok hatékonyan támogatják a tanulási célokat.

Fontos a tudatos tervezés. Egy rosszul használt eszköz nem csak felesleges, de akár kártékony is lehet. Ezek elkerülése céljából mindig törekednünk kell a tudatos eszközválasztásra! A tudatos eszközhasználat során mindig gondoljuk át, hogy az adott tevékenységet, feladatot információs eszközök nélkül is meg tudjuk-e valósítani. Fontos, hogy olyan hozzáadott értékkel bírjon, amely kizárólag a digitális eszközök bevonásával valósulhat meg!

Bemutatok néhány online felületet, milyen előnyei és esetleges korlátai vannak az adott felületnek.

Quizlet

A szókártyák létrehozását biztosítja: összekapcsolhatók általa például definíciók és fogalmak, vagy éppen idegen nyelvű szavak magyar megfelelői. A kapcsolatok gyakorlására többféle feladattípus áll rendelkezésre. Otthoni, egyéni és órai, közös gyakorlófeladatként egyaránt használható.

Előnyei: egyszerű belépés facebook vagy Google azonosítóval, nem kell külön regisztrálni; a szókártyákat addig gyakorolhatjuk, míg mindent helyesen oldunk meg – ami kevésbé jól megy, azt a rendszer többször megismétli, „gyakoroltatja”; a szókártyákból tesztet tud generálni a rendszer, amely akár nyomtatható, papír alapon is kitölthető; azonnali visszajelzést ad a tanulóknak és nem utolsó sorban ingyenes.

Hátrányai: a felület angol nyelvű (de ettől függetlenül készíthetünk rajta magyar nyelvű anyagokat, feladatokat; nyitott kérdések esetén, amennyiben a tanulónak kell a választ beírni, a rendszer csak a pontosan megegyező szavakat, karaktereket fogadja el helyes válaszként; csak az összepárosításon alapuló feladatok gyakorlására alkalmas.

Kahoot

Kvíz, felmérés és megbeszélés típusú feladatok előkészítésére és egyéni illetve csoportos tanulói feladatmegoldásra ad lehetőséget osztálytermi környezetben.

Előnyei: bármilyen eszközről könnyen használható nem szükséges hozzá tanulói regisztráció; egyéni, páros és csoportos munkára is lehetőséget biztosít; belső keresőfelület több százezer, mások által készített „kahoot” között böngészhetünk, inspirálódhatunk; a kvíz típusú feladat során több helyes választ is megjelölhetünk; a háttérben futó statisztikák által a tanulók teljesítménye folyamatosan mérhető, nyomon követhető; ingyenes.

Hátrányai: a feladattípusok egy feladatsoron belül nem keverhetők (pl. ha kvízt készítettem, akkor csak kvízkérdések szerepelhetnek); a kvíz típusú feladat során legfeljebb négy válaszlehetőséget adhatunk meg; bizonytalan vagy gyenge internethozzáférés mellett az azonnali válaszadás lehetősége korlátozott.

Quizizz

Online kvízkészítő felület, amely feleletválasztós típusú feladatok előkészítésére és egyéni illetve csoportos tanulói feladatmegoldásra ad lehetőséget osztálytermi és otthoni környezetben.

Előnyei: nem szükséges hozzá tanulói regisztráció; valósi időben, osztálytermi környezetben és otthon, házi feladatként is használható; más felhasználók által készített kvízek átmásolhatók saját könyvtárunkba, s itt saját igényeinknek megfelelően szerkeszthetők; kombinált válaszlehetőség is megadható; tanulónként összekeverhető a kérdések sorrendje; nyomtatható (pdfként elmentve); tanulói visszajelzésként integrált memokészítő érhető el;
ingyenes.

Hátrányai: a felület angol nyelvű (de ettől függetlenül készíthetünk rajta magyar nyelvű anyagokat, feladatokat); legfeljebb 15 másodperc időintervallum állítható be egy feladat megoldására.

Redmenta

Online feladatlap készítő, melyben a kérdések megválaszolásán a tanulók egyénileg vagy csoportosan is dolgozhatnak.

Előnyei: egyszerű kezelőfelület, amely böngészőből érhető el; magyar fejlesztés, magyar nyelvű kezelőfelület; többféle kérdéstípus (pl. igaz-hamis, feleletválasztós, szöveges válasz, összepárosítós stb.); összekeverhető a kérdések sorrendje; azonnali visszajelzést nyújthat a tanulóknak (amennyiben ezt beállítjuk) és a tanárnak is; egyéni pontszámok rendelhetők; az egyes kérdésekhez van kép- és videófeltöltési lehetőség.

Hátrányai: amennyiben a tanulók nem jelentkeznek be, nem tudjuk őket beazonosítani (mindannyian anonymus néven szerepelnek); a sok felhasználó miatt az erre kevésbé felkészült szerverből adódhatnak problémák.

Learning- Apps / Tankocka

Az oldal többféle, meghatározott típusú és formátumú gyakorlófeladat „Tankocka” létrehozását teszi lehetővé, melyet online formában közzé tudunk tenni.

Előnyei: a változatos feladatok kialakítása révén lehetőséget ad a differenciált feladatkiosztásra; saját eszközön vagy interaktív táblán egyaránt használható; otthoni gyakorlófeladatként vagy órai munka során is használható; az oldal egyes funkciói használható regisztráció nélkül is (a saját feladat létrehozásához már regisztrálni kell); egyszerűbb és összetettebb feladatok egyaránt készíthetők; változatos feladattípuskínálat (pl. hozzárendelés képekhez, párkereső, idővonal, csoportba rendezés stb.); az egyes feladatokhoz képek is feltölthetők, melyhez beépített képkereső áll rendelkezésre.

Hátrányai: csak a meghatározott számú és formátumú feladattípusok közül lehet választani; kevésbé modern dizájn; rengeteg funkció és lehetőség megnehezítheti a fókuszálást.

Google Űrlap-kvíz

A Google űrlapok kérdőívfunkciója mellett a létrehozott kérdéseknek pontértéket adhatunk és meghatározhatjuk a helyes válaszokat, így online kérdéssort, dolgozatot, gyakorló feladatsort létrehozva.

Előnyei: egyszerű kezelőfelület, amely böngészőből érhető el; Google azonosítóval egyszerűen használható, a Google Drive-ból könnyen elérhető; a kvízek száma és hossza végtelen lehet; többféle kérdéstípus (pl. Feleletválasztós, szöveges válasz; azonnali visszajelzést nyújthat a tanulóknak (amennyiben ezt beállítjuk) és a tanárnak is; egyéni pontszámok

rendelhetők az egyes kérdésekhez; méri a kitöltés idejét, továbbá időzítő is beállítható; gyakorló feladatsorként is használható, többszöri kitöltés beállítása is lehetséges; az elkészült feladatlap nyomtatható; ingyenes; van kép- és videófeltöltési lehetőség (pl. forráselemzés, különlegesebb karakterekkel ellátott matematikai képletek stb.); duplikálhatók a feladatlapok; a válaszok automatikusan Google Sheet formátumban elérhetők és elemezhetők. ***Hátrányai:*** amennyiben a tanulók nem jelentkeznek be, nem tudjuk őket beazonosítani; korlátozottabb a kérdéstípusok formája, kevésbé rugalmas a felület; időzítő nem állítható be.

A digitális technológiai eszközök iskolai alkalmazásával kapcsolatban elmondhatjuk azt, hogy így a pedagógusok meg tudnak felelni a velük szemben támasztott elvárásoknak. Az információs társadalomban való eligazodáshoz, tevékenykedéshez elengedhetetlen az oktatástechnológiai eszközök ismerete, használata. A legfontosabb „megrendelők”, a tanulók mindenképpen haladni kell a korral, ez a jövő, a Z generáció egy másfajta tudást is megkíván tőlünk.

Az iskolai folyamatok legfontosabb szereplői a tanulók, a középpontban az ő tudásuk, készségeik, képességeik fejlesztése áll. A cél eléréséhez akkor juthatunk el legkönnyebben, ha figyelembe vesszük jellemző tevékenységeiket, kommunikációs megoldásaikat és az ezekhez használt eszközöket. A mai fiatalok jelentős többsége teljesen természetesnek veszi a környezetünkben megtalálható digitális eszközöket, olyannyira, hogy el is várja ezek folyamatos fejlődését, növekvő számát. Egy jó pedagógus éppen ezt az attitűdöt felhasználva érhet el sikereket. A gyerekekhez közel áll ez a világ, szeretnek vele dolgozni, elvarázsolja őket. „A mai gyerekek már számítástechnikai eszközökkel a hónuk alatt jöttek a világra. Sokkal természetesebben használják, mint a ceruzát.”

Bibliográfia:

1.Nyíriné Fejszés Tóth Edit (2011): Az aktív tanulás módszerei. URL: http://ofi.hu/nyirine-fejszes-toth-edit-az-aktiv-tanulas-modszerei Utolsó letöltés: 2019. február 3.
2.Tóth-Mózer Szilva (2017): Az LMS rendszerek használatának 6 legfontosabb előnye. URL: https://www.elte.hu/content/az-lms-rendszerek-hasznalatanak-6-legfontosabb-elonye.t.13851 Utolsó letöltés: 2019. február 5.

VALENȚELE FORMATIVE ALE ACTIVITĂȚILOR DESFĂȘURATE PE PLATFORMELE EDUCAȚIONALE, ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

Prof. Cenușe Elena Ramona, Școala Gimnazială Novaci, Județul Gorj

Școala își propune să formeze multilateral personalitatea elevilor, să-i pregătească pentru viață, ținând seama mai ales de perspectivele viitorului, acordând atenția cuvenită bogăției de forme pe care se structurează comunicarea umană contemporană. Întrucât o abordare exhaustivă nu i-ar sta în putere și nici nu ar fi necesară, ea trebuie să se oprească la acele forme ale comunicării care prezintă interes practic, imediat, pe linia scopului formativ esențial urmărit. Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, sistemul de învățământ s-a reorientat către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și de a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber. În acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și de dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.

Elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Trebuie să recunoaștem că sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte dintre cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator, curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță, companiile edtech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile, mulate pe nevoile de sistem pentru educație.

În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate. În același timp, trebuie menționat că nu au existat (și, parțial, nu au fost posibile) măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi o indiferență totală față de școală și, implicit, față de învățarea formală. Aceste situații au avut la bază atât cauze subiective cât și cauze obiective ca: lipsa de echipamente, de nivelul scăzut al competențelor digitale, etc.

Raportându-mă la activitatea online pe care am desfășurat-o, mărturisesc că în primele săptămâni, în absența unei infrastructuri tehnologice , fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, am fost nevoită să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp

reprezintă resurse valoroase nu doar pentru mine, dar și pentru elevii direct implicați în activitate, iar decantarea acestor experiențe poate fi valorificată în timp.

Tehnologia digitală a facilitat, în bună măsură, continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada următoare suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea mea didactică uzuală (față-în-față) nu s-a putut face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Am semnalat disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicarea autentică și relaționarea umană, sprijinul personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofeream elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare a fost greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online,am constatat că fiecare elev poate să reprezinte o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă îmi cunoasc bine elevii și știu cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru l-am putut realiza ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală.

Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, noi, profesorii suntem urmăriți online de o clasă întreagă și fiecare elev ne solicită atenția. Platformele educaționale online facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că putem fi înregistrați, faptul că putem fi auziți de orice persoană (nu doar de elevii noștri), neavând un control real al publicului-țintă, ne determină să construim un discurs corect, consistent, fluid, dar uneori distant.. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni în condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Pentru a susține activitățile de învățare la distanță, am folosit mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent: aplicații simple, cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger, apeluri telefonice,SMS-uri ; am utilizarea resursele educaționale deschise și conținuturi digitale, cum ar fi site-uri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, softuri educaționale, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada ; platformele specializate de elearning – Moodle, Google Classroom ; aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Skype.

Ca avantaj al predării-învățării online aș puncta faptul că putem completa conținuturile predate cu un bogat material audio-vizual.

Am încercat să trezesc permanent interesul elevilor pentru a participa activ la orele care s-au concentrat, în mai mare măsură, pe ceea ce a fost esențial, pe elementele cu impact calitativ, pe capacități și competențe, mai degrabă decât pe elemente periferice.

Este clar că utilizarea unor instrumente digitale crește atractivitatea pe care elevii o au față de procesul de învățare și de școală la nivel general, însă consider că învățarea online ca unică metodă de desfășurare a activității școlare, pe termen lung, aduce mai puține beneficii decât învățarea „față în față”. Împletirea armonioasă este soluția care va conduce la formarea unor personalități capabile să se adapteze la cerințele actuale și de perspectivă ale societății.

Utilizarea platformelor educaționale în orele de educație muzicală

Prof. Mihaela Bulgăre
Școala Gimnazială CORESI, Târgoviște

În ultima vreme, dezvoltarea tehnologiilor informaționale și a comunicațiilor, a condus la înregistrarea unei adevărate explozii în domeniul instruirii asistate pe calculator. Pe fondul crizei pandemice, domeniul educației se reformează de unul singur, din interiorul sistemului. Privitor la metodele de lucru cu elevii, activitățile de predare – învățare – evaluare, au fost adaptate nevoilor tuturor beneficiarilor (elevi, părinți, comunitate locală).

Inițial, domeniul T.I.C., a fost utilizat ca experiment, însă s-a dovedit a deveni un mod de viață, oferind o îmbunătățire a calității vieții școlare, ducând la realizarea obiectivelor propuse, îmbinând tradiționalul cu modernul și cu tehnologiile.

Softurile digitale aplicate prin intermediul internetului au condus la o creștere a calității activităților , a motivației și interesul elevilor pentru multe domenii educaționale. Timpul calitativ, alocat studiului pe discipline, a crescut, ceea ce permite o dezvoltare intelectuală a elevilor, aceștia fiind captați și motivați pentru obținerea progresului școlar și de formare a competențelor specifice durabile.

Calculatorul devine oportunitatea fiecăruia de a achiziționa informații și de a forma deprinderi, în ritm propriu, de a observa, de a descoperi, ceea ce practic nu se mai poate realiza deocamdată în condiții normale, din cauza situației pandemice.

Totuși, sunt de menționat și dezavantajele care pot apărea: capacitatea de exprimare orală poate fi redusă, participarea pasivă a elevilor la lecție, dependența de calculator ce poate genera deficiențe comportamentale, apariția formei de autism, hiperactivitate cerebrală.

La orele de educație muzicală, se pot folosi, o varietate de softuri educaționale, aplicații, ce vin cu un plus de valoare, chiar și în terapiile complementare cu sunete muzicale, meloterapia.

- Tur virtual Ateneul Român, http://tour.fge.org.ro/
- Tur virtual Opera Garnier din Paris, https://www.operadeparis.fr/en/visits/palais-garnier
- Crearea de cărți virtuale, https://www.storyjumper.com/
- Tururi virtuale din lume, https://razvanpascu.ro/2020/03/17/iata-cum-poti-sa-vizitezi-virtual-peste-2500-muzee-celebre-din-lume/
- Proiectul MEMIS https://www.youtube.com/channel/UCw7Jut_5DRsGIjwajfJKBXg/featured
- https://www.4solfy.com/course_detail/2/
- https://academy.musico.io/?fbclid=IwAR0P5nXpvi-p4xOz3CSnsCUDrllKlb5fTNEjxyfUAQu7kE5TOvr7SSinv7k
- Editare audio, video, imagine: există programe foarte puternice și pe Linux pentru așa ceva, de exemplu Darktablepentru fotografi, Kdenlivepentru editare video, Audacitypentru editare audio, GIMP, care este alternativa gratuită a Photoshop-ului.
- Aplicația My Piano

- https://www.imusic-school.com/en/tools/online-metronome/
- Musicograme: https://www.youtube.com/watch?v=D1o_Xnx6_e8 , https://www.youtube.com/watch?v=ZIrFfdGHTBc , etc.
- Ritmograma Percussió corporal, https://www.youtube.com/watch?v=7_Gci6pgd3E , https://www.youtube.com/watch?v=aXZWgOf2lSA , https://www.youtube.com/watch?v=zsXOehynKJ8 , etc.
- Draw the music: https://www.youtube.com/watch?v=bINDOLcNCjU , https://www.youtube.com/watch?v=dzkUikrbzlQ ,
- Seria *Cântă cu ce găsești prin casa ta*: https://www.youtube.com/watch?v=5yahv5dm4WM&t=180s , https://www.youtube.com/watch?v=2ERR_D2XZNc , https://www.youtube.com/watch?v=qRh2crye6cM&t=86s , https://www.youtube.com/watch?v=LiKQtNNfTso etc.
- Manuale digitale:
  - https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Educatie%20muzicala/Litera/
  - https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20V-a/Educatie%20muzicala/Aramis/
  - https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VI-a/Educatie%20muzicala/U0MgR1JVUCBFRElUT1JJ/
  - https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VI-a/Educatie%20muzicala/U0MgQ0QgUFJFU1MgU1JM/
  - https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VII-a/Educatie%20muzicala/U0MgQVJUIEtMRVRUIFNS/
  - https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VIII-a/Educatie%20muzicala/Uy5DLiBBUlQgS0xFVFQg/
  - https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20VIII-a/Educatie%20muzicala/Uy5DLiBDLkQuIFBSRVNT/
- Utilizarea platformelor: Teams, 24edu, Google Classroom, CiscoWebex, Zoom

Bibliografie:

- Cucoș C. Informatizarea în educație. Aspecte ale virtualizării formării, Iași, 2002.
- Dobrițoiu Maria, Corbu Corina, Guță Anca, Urdea Gheorghe, Bogdanffy Lorand, *Instruire Asistată de Calculator și Platforme Educaționale On-Line,* Editura UNIVERSITAS Petroșani, 2019.
- https://www.upet.ro/proiecte/122596/2019/eBoook%20IACPEO.pdf

Impactul platformelor educaționale în școala românească

UNGUR LILIANA MARIA
G.P.P. NR.42, ORADEA

Învățământul online, fiind o etapă nouă și specifică în organizarea procesului educațional, deși a provocat uneori tensiune și frustrare, dar în mare parte a devenit o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional. Dincolo de acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor, s-a demonstrat că scoală ar trebui să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și atitudini, să clădească caractere, într-un context valoric.

Elementele care au funcționat bine în cadrul învățământului online, pot servi drept repere pentru îmbunătățirea învățământului tradițional, organizat la școală. Printre aceste elemente sunt:
a)accent pe motivația mai înaltă a elevilor și valorificarea inteligențelor lor;
b)implicarea mai activă a elevilor în organizarea procesului de învățare cu caracter interactiv
c)utilizarea unor instrumente digitale eficiente de învățare online și în cadrul învățământului tradițional;
d)folosirea multitudinilor de materiale și produse, preponderent din Internet (Google, YouTube etc.), alături de manuale și ghiduri metodologice;

e)implicarea mai activă a părinților în acordarea copiilor lor a unui suport logistic și material;
f)schimbarea stilului de învățare al cadrelor didactice de la cel autoritar, spre unul mai democratic și participativ;
g)studierea și valorificarea bunelor practici din țară și de peste hotare;
h)accentul nu atât pe evaluare și notare, cât pe procesul de învățare, propunându-I sarcini mai puține și adaptate pe înțelesul copiilor, unora cu caracter personalizat etc.
Diferențele principale între învățarea online și cea tradițională sunt:
a)lipsa contactului direct al elevului cu profesorul în perioada învățării de la distanță, de aceea apăreau probleme de comunicare și înțelegere a sarcinilor;
b)mobilizarea mai largă a familiei în educația copilului, astfel parteneriatul școală-familie devenind mult mai consolidate în perioada de învățare de la distanță;

c)ghidarea elevilor spre un sistem de autoorganizare și de autodezvoltare (mai important pentru viața copilului, decât sistemul creat și dirijat de către profesori);
d)acordarea unei atenții sporite securității online, unde copiii trebuie monitorizați sistematic de către părinte/tutore, în special minorii, pentru a nu utiliza diverse surse interzise sau a pierde timpul navigând pe Internet;
e)respectarea/dozarea timpului când copilul poate să stea în fața calculatorului, mai ales cei din clasele primare și gimnaziale (conform normelor -maximum 45 min. pe parcursul unei zile, în clasele primare și până la 2,5 ore în clasele mari);
f)munca cadrelor didactice este mult mai mare încadrul învățării online, nevoiți să pregătească sarcini pe înțelesul elevilor, care se află la distanță;
g)acasă sunt multe lucruri pe care cadrele didactice nu le pot lua în considerație: condițiile de viață și trai diferite;faptul că copiii mai sunt implicați în munci agricole sau casnice;au grijă de animale sau frați/surori mai mici; nu toți dispun de

calculatoare la fel sau sunt mai mulți copii în casă la un calculator; viteza Internetului e diferită

Învățarea online a adus o contribuție esențială pentru schimbarea calității sistemului educațional, inclusiv atitudinea față de curriculum, în special față de conținuturi, ultimele nu ar fi trebuit să aibă un statut obligatoriu.

În cadrul învățării de la distanță s-a pus accent pe dezvoltarea competențelor elevilor mai apropiate de viață și interesele lor, precum și formarea unor valori și atitudini față de ceea ce se întâmplă în societate și cu persoana însăși. Deși majoritatea copiilor au acces la Internet, în situația când stăm acasă, fără implicarea școlii, învățarea de la distanță ar fi ineficientă, deoarece nu se știe din ce surse/materiale deschise online s-ar fi folosit copilul. Resurse de predare și învățare online sunt foarte multe, însă important este selectarea celor care sunt captivante și interesante pentru elevi, dar cunoscute și de profesori.

Paradigme ale online-ului în școala românească

Prof. dr. Teodora Bentz

În învățământul românesc nu se simte doar lipsa resurselor financiare, ci, mai ales, absența unei strategii coerente în ceea ce privește sistemul public de educație. Despre un model complet al educației, ce se cere imperios clarificat și cultivat, scria și Virgil Iordache, profesor universitar și cercetător la Facultatea de Biologie din cadrul Universității București: „*sistemul public de educație are tendința să pună accentul preponderent pe instruire, servind economia. Organizațiile religioase - mai ales pe viața spirituală, fiind, în tradiția rațională în care ne înscriem, gonite din spațiul public, iar dimensiunea educației, în sensul cel mai propriu, al civilității, al politeții, bunului simț, urbanității, se pare că e în curs de extincție. Supraviețuiește ascunsă în enclave familiale și grupale, sub asediul general al nesimțirii și proastei creșteri*”[57]. De fapt, în ultimii ani, orice efort de construcție instituțională s-a transformat, ca în mitul creatorului, în zidire „care se surpă” peste noapte. Nu ne mai permitem să încurajăm o cultură organizațională ce, real, nu poate evolua. Modelul României plate, care nu motivează educația în vederea extinderii în universul 3D, ca să spunem așa, ne blochează într-un fel de continuu proiect. În faza aplicării lui, iarăși se schimbă premisele, fiindcă viziunea proiectării nu a fost organică. Și, ca în mitul lui Sisif, educația românească o ia de la capăt: înalță spre vârful muntelui, adică spre un standard de viață calitativ, un „bolovan” ce nu se lasă șlefuit nici de presiunea UE, nici de cea socială și, cu atât mai puțin, de ultimele cuceriri ale lumii digitale.

Tradiția din România este a învățământului public, care abia la „îndemnul” pandemiei a descoperit catalogul electronic, tabla interactivă, tableta, laptopul, telefonul, resursele educaționale deschise ș.a. Deși statisticile arată că România a avut o creștere economică importantă, începând cu 2009, s-au investit foarte puțini bani în educație. Zilele acestea are loc o luptă între personalitățile conservatoare și cei care, adoptând o mentalitate deschisă, înțeleg că drumul ascendent, către un învățământ de calitate, trece pe la „poarta” schimbării, adaptării, respectiv digitalizării. Principiul „sincronismului”, susținut de către Eugen Lovinescu, la mijlocul secolului al XX-lea, ca un factor de progres, este, în continuare, viabil. Actorii decizionali din spațiul educației, de la mic la mare, trebuie să privească în jur și să înțeleagă „lecția” țărilor dezvoltate, care au mizat pe educația de calitate, creșterea continuă a competențelor celor care lucrează în educație, cât și adaptarea permanentă la provocările de pe piața muncii, dar și la cele generate de globalizare și amenințările COVID.

Educația românească poate împrumuta, apoi adopta și adapta aceste modele de bună practică. În felul acesta, concepte abstracte de tipul „școala la distanță”, „predare-învățare-evaluare on-line”, dialog între școală și firme care produc software educațional, politici pentru tehnologia informației, manuale digitale funcționale, se pot contura în spațiul era realității. Din martie 2020 și până în prezent resursa umană din educația românească a făcut eforturi imense pentru a descoperi platformele digitale și oportunitățile pe care acestea le oferă. Multe cadre didactice au investit timp în cursuri de formare cu tematici centrate pe școala on-line sau chiar au descoperit, pe cont propriu, unele tutoriale care i-au adus în lumea modernă a predării învățării - evaluării prin intermediul canalelor virtuale. Profesorii au devenit mult mai conștienți de soluțiile existente și au chiar cerințe mai mari în ceea ce privește implementarea unui act educativ de calitate, ceea ce e foarte bine pentru elevi. Schimbarea poate veni chiar din direcția școlii, pe măsură ce se adaptează

[57] Virgil Iordache - www.edupedu.ro/tot-mai-bogati-si-mai-prost-educati-pana-cand-cercetatorul-virgil-iordache/

abordarea față de actul de predare. Ministerul Educației și Cercetării a avut, mai mult ca oricând, fonduri pentru resurse digitale. Municipalitatea a gestionat, de asemenea, investiții în echipamente digitale, iar, în acest moment, se lucrează la proiecte de achiziții, cu bani nerambursabili, tot de echipamente digitale. Această infuzie de bani publici în modernizarea sistemului de educație românesc nu era doar necesară, ci deschide formatorilor și educabililor noi orizonturi.

Un lucru trebuie să se înțeleagă, însă, foarte bine. Resursele digitale sunt doar niște instrumente, profesorul e, în continuare, baza educației și de el depinde cum sunt folosite instrumentele la clasă. Ceea ce diferă este procesul: nu mai este profesorul cel care controlează strategia didactică, ci elevii au mai multă libertate, pot face schimb de informații rapid, temele se rezolvă în ritm negociabil, cu ajutorul unor resurse la îndemână și validate de noua perspectivă asupra actului educativ.

Dar să revenim la ideea de viziune în ceea ce privește sistemul învățământului românesc, angrenarea tuturor forțelor sociale care îl pot susține, integrarea platformelor educaționale în școală. Schimbarea trebuie să se bazeze pe un proces controlat de-a lungul a cel puțin 10 ani, care să plece de la dialogul cu profesorii, elevii, furnizorii de produse digitale, avându-se în vedere, permanent, sustenabilitatea.

Poate că cel mai mare beneficiu al digitalizării, respectiv folosirii platformelor, nici nu se observa cu „ochiul liber”, căci evaluarea standardizată pare a fi doar o treaptă în acest carusel al întrebărilor retorice. De ce să fie evaluarea standardizată un beneficiu major și prioritar, atunci când ne referim la folosirea platformelor?! Fiindcă oferă un feedback clar pentru fiecare elev, părinte, profesor și, mai ales, pentru societate. Măsurarea educațională precisă va schimba nu numai locul învățământului în algoritmul domeniilor demne de a deveni prioritate națională, ci viitorul acestei țări. Elevii, azi subevaluați sau supraevaluați, vor fi „mâine” dornici să înțeleagă feedbackul, iar, mai târziu, prin asumare, se vor transforma în cetățeni respectabili, cu stimă de sine și motivație. Construirea testelor de evaluare cu ajutorul softului educațional pus la dispoziție de platformele digitale va genera produse didactice de mai bună calitate, informații despre nivelul de competență al formabilului, dar și despre strategia de intervenție la nivel individual sau la nivel de proces. Și-apoi sistemul digital mai ajută cadrul didactic și în ceea ce privește măsurarea „cărămizilor” care compun o competență. Raportându-ne la aceste „cărămizi” pas cu pas, se va reuși intervenția la timp, fără a diminua motivația.

Prin urmare, demersul acesta nu reprezintă decât o analiză succintă a „prezentului” educațional, însă are meritul de a aduce în prim-plan aspecte mai puțin analizate și sigur necorelate cu obiectivul cel mai important: asumarea unei viziuni moderne și sustenabile pe termen lung asupra racordării învățământului românesc la acel „saeculum”, despre care vorbea Tacit, adică „spiritul veacului”.

Despre școala online: o analiză semi-obiectivă

Dop Elena Mirela

-„Grozav! Încă o zi liberă! Ca și cum nu erau și asa destule! Cum adică să se sărbătorească ziua educației fără educație?! Cum ar fi dacă de ziua medicului tocmai medicii ar sta acasă?! Sau de ziua pompierului să nu se intervină la incendii?!

-De când a devenit educația un serviciu de urgență?

-Noi cu cine lăsăm copiii acasă?

-Profesorii nu sunt bone! ...''

Și „dialogul'' continuă, mesajele curg, sute și mii de comentarii se adună la postarea care anunță ca luni 5 Octombrie- Ziua Mondială a Educației-este zi nelucrătoare, conform prevederilor din contractul colectiv de muncă pentru învățământul preuniversitar.

Au curs mesajele și când s-au închis școlile pentru alegeri, și când s-a decis care clase sau copii învață de acasă, și la discuțiile despre măști și plexiglas, și dacă să înceapă sau nu școala în septembrie, și la logarea pe diverse grupuri și platforme unde fie nu merge parola, fie se întrerupe, fie nu merge parola, fie nu se aude bine, fie nu e bună parola, fie nu se vede bine toată tabla, fie nu se aude bine, fie e parola pentru Zoom și nu cea pentru Meet, fie sunt doi copii și un singur dispozitiv în aceași casă, fie nu este instalată aplicația, fie nu e bun contul, fie…ați ghicit: nu merge parola!

Valuri și valuri de discuții și mesaje între elevi, părinți și profesori au curs pe diverse grupuri și, din primăvară până în toamnă, pare că mai toată Agora dar și mai toată Școala s-au mutat pe WhatsApp. Și au fost expuse.

Dacă este o schimbare pe care școala online a adus-o în școala românească cred ca aceasta a fost: e expus-o cum nici un alt raport și nici o altă analiză, nici un SWAT nu ar fi putut să o facă mai bine.

De la incapacitatea decizională, discrepanțele dintre rural și urban, mult-promisele-și-niciodată-ajunsele tablete și până la inflexibilitate sistemului ca întreg dar și a oamenilor care îl formează, punctele slabe ale învățământului românesc s-au văzut mai clar ca niciodată.

Am auzit cu toții despre copiii care se duc în spatele casei pentru oră pentru că doar acolo au semnal dar am vazut și exemple de școli care au reușit să implice elevii în proiecte extraodinare despre care credeam că există doar„afară'', în care învățarea clasică sau inversă oricum ar fi ea dar online chiar a funcționat, în care profesorii au învățat din mers și au învățat și pe alții, s-au adaptat la reguli schimbate în timpul jocului, au stat peste program în fața laptopului, au găsit resurse și metode de a ajunge la elevii lor pentru că așa au dorit ei nu pentru că cineva le-a spus că „trebuie''.

Perioada de școala online și toate discuțiile despre tehnologie și resurse digitale m-au făcut pe mine să înțeleg că cea mai mare resursă a școlii o reprezintă tocmai resursa umană, profesorii, fără de care nici cea mai avansată tehnologie, nici cea mai bună platformă, nici ce mai rapidă retea de internet, nici cel mai bun gadget nu ar putea sa ne educe copiii. Și tocmai această resursă este neglijată.

În școala online părinții s-au plâns că nu se descurcă să învețe la atât de multe obiecte în același timp și nici să utilizeze atât de multe tehnologii și că toată responsabilitatea învățării s-a mutat acum pe umerii lor. S-a vorbit mult despre responsabilitate în ultima vreme, a ministerului, a școlii, a părinților, a elevilor și cred că acest lucru reprezintă o mare oportunitate pentru școala românească. Poate că dacă va fi clar și fără tăgadă care este responsabilitatea fiecărui actor implicat în educație, și poate că dacă ne vom face fiecare partea sa de muncă vom așeza, în sfârșit, Educația acolo unde îi este locul în societate.

Însă Internetul, ca orice alt instrument, poate fi în aceași măsură și binecuvântare și blestem: a dat glas unei categorii de comentatori care alfel nu s-ar fi putut exprima public, a dat naștere unor influenceri, unor formatori de opinie care se exprimă despre educație fără să fie experți în educație. Toată lumea și-a spus părerea în online și media în ultimele luni pe această temă mai puțin profesorii și adevărații experți în educație. Mi-ar plăcea ca profesorii transforme acestă amenințare într-o oportunitate de a avea „o voce’’.

Cred însă ca cel mai mare impact al platformelor și al lucrului online în școala românescă este acela că va schimba felul în care este privit Profesorul atât de către societate cât și de el însuși.

Școala românească arată diferit acum față de cum arăta cu un an în urmă și nu știm cum va arăta peste un an. Școla online ne scoate pe toți din zona de confort, ne obligă pe toți să comunicăm mai mult și poate mai bine, schimbă perspective, rutine și destine. Trăim cu toții o perioadă de schimbare, plină de frământări și de pericole. Un lucru însa este cert: școala online este aici să rămână.

Educația nonformală–acțiuni și influențe în sistemul de învățământ

Prof. Dumitru Costinel
ID: dmtr_cstnl@yahoo.com
Liceul Tehnologic „Nicolae Bălcescu”- Balș

Educaţia nonformală oferă un set de experienţe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, tânăr sau adult, complementarizând celelalte forme de educaţie prin următoarele avantaje:

• valorificarea timpului liber al elevilor, din punct de vedere educaţional;

• oportunităţi pentru valorificarea experienţelor de viaţă ale elevilor, prin cadrul mai flexibil şi mai deschis şi prin diversificarea mediilor de învăţare cotidiene;

• participare voluntară, individuală sau colectivă;

• modalităţi flexibile de a răspunde intereselor elevilor–gama largă de activităţi pe care le propune şi posibilitatea fiecărui elev de a decide la ce activităţi să participe;

• dezvoltarea competenţelor pentru viaţă şi pregătirea tinerilor pentru a deveni cetăţeni activi; pe lângă informaţiile şi competenţele specifice anumitor domenii de activitate în care se încadrează proiectele sau activităţile nonformale, elevii îşi dezvoltă şi capacităţi organizatorice, capacităţi de autogospodărire, de management al timpului, de gândire critică, de adoptare a unor decizii sau rezolvare de probleme;

• un cadru de exersare şi de cultivare a diferitelor înclinaţii, aptitudini şi capacităţi, de manifestare a talentelor în artă, cultură, muzică, sport, pictură, IT etc.

Obiectivele pedagogice specifice educaţiei nonformale completează resursele educaţiei formale la nivelul unor coordonate „de vocaţie” aşa cum precizează Viviane Landsheere:

- sprijinirea elevilor, studenţilor, adulţilor etc. cu şanse speciale-minime-maxime, de reuşită şcolară, profesională etc;
- stimularea dezvoltării personalităţii elevilor, studenţilor etc. şi a comunităţii educative locale, la niveluri de performanţă şi de competenţă superioare, relevante în plan intelectual, moral, tehnologic, estetic, fizic;
- valorificarea adecvată a strategiilor de proiectare-realizare a acţiunilor (de formare şi de perfecţionare profesională;
- de organizare a timpului liber, de alfabetizare funcţională a grupurilor sociale defavorizate.

Educaţia nonformală sprijină, direct şi indirect, acţiunile şi influenţele sistemului de învăţământ prin **două circuite pedagogice** principale:

a) **un circuit pedagogic situat în afara clasei**:

- cercuri pe discipline de învăţământ, cercuri interdisciplinare, cercuri tematice/transdisciplinare;
- ansambluri sportive, artistice, culturale etc;
- întreceri, competiţii, concursuri, olimpiade şcolare.

b) **un circuit pedagogic situat în afara şcolii**:

- activităţi perişcolare–organizate special pentru valorificarea educativă a timpului liber;
- cu resurse tradiţionale: excursii, vizite, tabere, cluburi, universităţi populare, vizionări de spectacole (teatru, cinema etc.) şi de expoziţii etc;

- cu resurse moderne: videotecă, mediatecă, discotecă; radio–televiziune şcolară; instruire asistată pe calculator, cu reţele de programe nonformale etc;

- activităţi paraşcolare–organizate în mediul socio–profesional, ca "soluţii alternative" de perfecţionare, reciclare, instruire permanentă, instituţionalizate special la nivel de presă pedagogică, radio–televiziune şcolară; cursuri, conferinţe tematice-cu programe speciale de educaţie permanentă etc.

Teoria "deşcolarizării societăţii" a lui Ivan Iuich propune "patru reţele ale cunoaşterii" caracteristice pentru "noile instituţii educative" de tip nonformal:

a) **o reţea de „servicii utilizată în activitatea zilnică"** care pun la dispoziţia publicului diferite „obiecte educative": instrumente, biblioteci, laboratoare, săli de expoziţii, săli de spectacol, muzee etc;

b) **o reţea de „schimburi de cunoştinţe"** actualizate, bazată pe „o listă de persoane" dispuse şi capabile de asemenea activităţi;

c) **o reţea de comunicare susţinută printr-un organism** care „facilitează întrunirile între „semeni" şi înregistrarea dorinţelor în materie de educaţie;

d) **o reţea de adrese ale persoanelor profesioniste sau amatoare**, capabile de „servicii educative" oferite chiar la nivelul unui „anuar".

Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cu echipamente și accesul la Internet. Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea suntsemnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriile supuse analizei, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare.

Conţinuturile educaţiei nonformale urmăresc desfăşurarea unei activităţi cu caracter formativ, prin excelenţă, dirijate de personalul specializat în strânsă legătură cu părinţii, elevii, organizaţiile nonguvernamentale social-culturale.

Conţinutul şi metodologia educaţiei nonformale evidenţiază următoarele note specifice care apar la nivel funcţional-structural pe fondul unui plus de flexibilitate realizat în raport cu educaţia formală şi de deschidere în raport cu educatia informală:

a) proiectarea pedagogică neformalizată, cu programe deschise spre interdisciplinaritate şi educaţie permanentă - la nivel general-uman, profesional, sportiv, estetic etc;

b) organizaţia facultativă, neformalizată (ONG), cu profilare dependentă de opţiunile elevilor şi ale comunităţilor şcolare şi locale, cu deschideri speciale spre experiment şi inovaţie;

c)evaluarea facultativă, neformalizată, cu accente psihologice, prioritar stimulative, fără note sau calificative oficiale.

Aceste note specifice explică avantajele dar şi limitele educaţiei nonformale dependente de incapacitatea momentană a acesteia de validare socială a rezultatelor care "nu conduc decât rareori la o calificare oficială a competenţelor" după Viviane De Landsheere.

Limitele educaţiei nonformale reflectă fluiditatea structurilor organizatorice focalizate în prea mare măsură asupra obiectivelor pe termen scurt şi asupra "libertăţii" metodologice a educatorilor. Ele comportă, astfel, **trei riscuri pedagogice majore**:

- promovarea unui activism de suprafaţă dependent doar de îndeplinirea obiectivelor concrete;

- avansarea unui proiect dependent doar de mijloacele tehnice disponibile, care pot dezechilibra corelaţia funcţională dintre subiectul şi obiectul educaţiei;
- eludarea posibilităţilor de validare socială reală a rezultatelor în raport cu "diplomele şi certificatele" obţinute la nivelul educaţiei formale;
- neimplicare totală ci doar de suprafaţă a celor care îndrumă aceste activităţi.

Educaţia nonformală oferă un câmp motivaţional mai larg şi mai deschis procesului de formare–dezvoltare a personalităţii elevului, având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influenţelor pedagogice informale, aflate, altfel, într-o expansiune cantitativă greu controlabilă.

Dezvoltarea educatiei nonformale oferă sugestii şi chiar soluţii pentru depăşirea prelungitei ,,crize a şcolii".

Educația nonformală - suport pentru cadrele didactice în integrarea copiilor proveniți din medii dezavantajate

Prof. Dumitru Mihaela Florentina
Școala Profesională Specială – Balș

Educația nonformală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică. Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea de a cunoaște și de a te dezvolta. Trebuie să precizăm că este utilă respectarea unor reguli și principii pentru a desfășura activități nonformale de calitate. Acestea au la bază competențele și conținuturile educației formale și oferă diverse posibilități de aplicare a cunoștințelor dobândite în cadrul educației oficiale.

Educaţia nonformală este definită astfel:

- ❖ educaţia primită în afara şcolii sau în afara anilor afectaţi prin statutul şcolarităţii („Dicţionarul intenaţional al educaţiei”);
- ❖ educaţia care are loc în afara şcolii- de exemplu, prin influenţa mediului familial, al grupurilor de prieteni şi al mediului de viaţă (Terry G. Page et al., 1977);
- ❖ educaţia urmărită în afara sistemului şcolar, într-o manieră regulată sau intermitentă; educaţia nonformală poate fi considerată ca un ansamblu de mijloace extraşcolare de a dobândi cunoştinţele generale sau calificări profesionale („Terminologia învăţământului tehnic şi profesional, 1978);
- ❖ orice activitate educativă structurată într-un cadru nonşcolar (diferite organizaţii ale tinerilor, cluburi, asociaţii diverse, ONG-uri etc.) („Vocabularul educaţiei”, 1979);
- ❖ orice activitate organizată în mod sistematic, creată în afara sistemului formal şi care oferă tipuri selectate de învăţare a subgrupelor specifice populaţiei- atât copii, cât şi adulţi (Coombs şi Ahmed, 1974);
- ❖ o realitate educaţională mai puţin formalizată sau neformalizată, dar întotdeauna cu efecte formative (C. Moise, T. Cozma);
- ❖ reprezintă ansamblul acţiunilor pedagogice proiectate şi realizate într-un cadru instituţionalizat extradidactic constituit ca "o punte între cunoştinţele asimilate la lecţii şi informaţiile acumulate nonformal (Văideanu, George).

Educaţia nonformală, îşi are începuturile încă din timpul fondării educaţiei. O caracteristică nou apărută la acest tip de educaţie, este rolul de mijlocitor pentru cei care nu au acces la educaţia formală.

Acest tip de educaţie conţine majoritatea influenţelor educative, care au loc în afara clasei. Acestea sunt activităţi extradidactice sau activităţi opţionale sau facultative.

Educaţia nonformală are un caracter mai puţin formal, dar cu acelaşi rezultat formativ. Acţiunile educative, care sunt plasate în cadrul acestui tip de educaţie, sunt flexibile, şi vin în întîmpinarea diferitelor grupuri sociale, particular pentru fiecare persoană.

Educaţia nonformală este caracterizată prin urmatoarele avantaje :

- răspunderea concretă la cerinţele fixate;
- permite momente de abstractizare, prin extragerea de cunoştinţe din viaţa practică;
- scoate din educaţie, funcţia de predare, lăsând loc funcţiei de învăţare;
- elevii sunt implicaţi în proiectarea, organizarea şi desfăşurarea acestor activităţi;
-are caracter facultativ sau opţional;
- nu se pun note, nu se face o evaluare riguroasă;
- permite punerea în valoare a aptitudinilor şi intereselor copiilor şi tinerilor;
- permite o mare varietate de forme, flexibilitate sporită a formelor, cunoaşte modalităţi diferite de finanţare;
- facilitează promovarea muncii în echipă şi a unui demers pluri sau interdisciplinar;
-accentuează obiective de tip formativ-educativ.

Educaţia nonformală oferă un set de experienţe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, tânăr sau adult, complementarizând celelalte forme de educaţie prin următoarele avantaje :

• valorificarea timpului liber al elevilor, din punct de vedere educaţional;

• oportunităţi pentru valorificarea experienţelor de viaţă ale elevilor, prin cadrul mai flexibil şi mai deschis şi prin diversificarea mediilor de învăţare cotidiene;

• participare voluntară, individuală sau colectivă;

• modalităţi flexibile de a răspunde intereselor elevilor - gama largă de activităţi pe care le propune şi posibilitatea fiecărui elev de a decide la ce activităţi să participe;

• dezvoltarea competenţelor pentru viaţă şi pregătirea tinerilor pentru a deveni cetăţeni activi; pe lângă informaţiile şi competenţele specifice anumitor domenii de activitate în care se încadrează proiectele sau activităţile nonformale, elevii îşi dezvoltă şi capacităţi organizatorice, capacităţi de autogospodărire, de management al timpului, de gândire critică, de adoptare a unor decizii sau rezolvare de probleme;

• un cadru de exersare şi de cultivare a diferitelor înclinaţii, aptitudini şi capacităţi, de manifestare a talentelor în artă, cultură, muzică, sport, pictură, IT etc.

Obiectivele pedagogice specifice educaţiei nonformale completează resursele educaţiei formale la nivelul unor coordonate "de vocaţie" aşa cum precizează Viviane Landsheere:

- sprijinirea elevilor, studenţilor, adulţilor etc. cu şanse speciale-minime-maxime, de reuşită şcolară, profesională etc;
- stimularea dezvoltării personalităţii elevilor, studenţilor etc. şi a comunităţii educative locale, la niveluri de performanţă şi de competenţă superioare, relevante în plan intelectual, moral, tehnologic, estetic, fizic;
- valorificarea adecvată a strategiilor de proiectare-realizare a acţiunilor (de formare şi de perfecţionare profesională;
- de organizare a timpului liber; de alfabetizare funcţională a grupurilor sociale defavorizate.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează **disfuncții în** ceea ce privește

următoarele **activități de suport pentru învățare**: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale.

Educaţia nonformală oferă un câmp motivaţional mai larg şi mai deschis procesului de formare-dezvoltare a personalităţii elevului, având o capacitate rapidă de receptare a tuturor influenţelor pedagogice informale, aflate, altfel, într-o expansiune cantitativă greu controlabilă.

Paleta instrumentelor de Percuţie

Máté Katalin
Școala gimnazială de muzică "Augustin Bena", Cluj-Napoca

Istoria instrumentelor de percuție și a dezvoltării lor este strâns legată de istoria umanității și a exercitat o imensă influență asupra umanităţii, ritmul fiind primul dintre cele trei componente de bază ale muzicii : ritmul, melodia și armonia. Percuția la ora actuală este foarte bogată, de mare varietate expresivă și de tehnică interpretativă, fiind o sursă de cercetare științifică și artistică de mare importanță. Percuția contemporană este mult solicitată nu doar în orchestrele camerale dar și în muzica ambientală, iar în Media secolului XXI este des întâlnită ca sonor fundal la diverse evenimente și emisiuni social-culturale. Totodată este introdusă -ca fond muzical- la recepții Diplomatico-Protocolare. Aş prezenta câteva dintre aceste instrumente speciale.

Timpanele au fost cunoscute de multe popoare din timpuri străvechi, astfel că, ele aparțin celor mai vechi instrumente. Originea timpanelor se poate localiza în Antichitatea îndepărtată, primul izvor ce dovedește vechimea lor fiind o placă ceramică din Mesopotamia ce datează din mileniul al II-lea Î. Ch. În Europa apuseană au apărut prin secolul al XIII-lea odată cu cucerirea Spaniei de către mauri, iar în Europa Centrală în timpul cruciadelor. În baroc și clasicism se utilizau în orchestră doi timpani cu acordaj fix. În orchestra simfonică timpanii au fost introduși de compozitorul francez Jean Baptiste Lully în anul 1675 în opera *Theseus*. Membrana din piele de vițel este întinsă pe un bazin metalic în formă semisferică sau semiovoidă. Rezonatorul are forma unui cazan confecționat din metale ușoare sau fibre de sticlă, material care este mai ușor decât metalul și este mai rezistent. În ceea ce privește construcția timpanelor de atunci și până în prezent nu a cunoscut schimbări substanțiale, ele modificându-și doar dimensiunile, devenind din ce în ce mai mari. Ele reprezintă o componentă sonoră substanţială în orchestrele simfonice.

Toba mică, este unul din vechile instrumente ale Orientului care a pătruns în Europa odată cu colonizarea sudului Italiei de către greci și după ocuparea Spaniei de către arabi. În perioada evului mediu utilizarea ei era utilizată în zona militară. Dacă timpanele erau instrumentele cavaleriei, toba mică era instrumentul infanteriei. Toba mică este confecționată dintr-un cilindru de lemn sau metal, în special de aluminiu. Diametrul este variabil, la fel și înălțimea, astfel că există trei tipuri de tobe mici: tamburo piccolo, amburo militare şi tamburo rulante (Italia). Capetele cilindrului sunt acoperite cu două membrane de piele sau material plastic. Fixarea lor pe carcasă se face cu două cercuri de lemn sau metal prinse în șuruburi care permit un anumit acordaj cu sunete nedeterminate: mai acut, mai grav. Specificul acestui instrument îl constituie atașarea pe membrana inferioară printr-un mecanism special a unui set de 8-10 corzi metalice care intră în rezonanță atunci când se produce lovitura pe membrana superioară. Acest sunet specific fiind foarte penetrant, constituie forma ideală de redare a unei formule ritmice cu precizie maximă. Maurice Ravel în celebra lucrare simfonică, *Bolero*, a încredințat acestui instrument formula ritmică specifică acestei lucrări începând din ppp și ajungând la final la fff. Pentru a susține și amplifica sunetul pe la mijlocul lucrării intervine a doua tobă mică, evident cu aceeași formulă ritmică, amplasată la o distanță cât mai mare de prima, pentru a crea o experienţă sonoră stereofonică.

Marimba a fost introdusă în America prin secolul al XVI-lea, de sclavii negrii, fiind originară din Africa centrală. În forma populară era construit din circa 20 de plăci de lemn distribuite pe două rânduri și așezate pe un rezonator din bambus sau din alt lemn. Ca fază premergătoare acordajului cromatic, în partea inferioară a tastelor erau atașate bile mici din ceară de albine. Aceste scurtau lungimea de vibrație a tastei obținându-se în acest fel ridicarea înălțimii sunetului din care rezultau semitonurile. Instrumentul era așezat pe trei picioare iar interpreții erau în număr de doi, trei sau patru. Primii compozitori care au dedicat lucrări acestui instrument au fost cei din școala franceză post-impresionistă. Marimba supranumită și „regina instrumentelor” de percuție a inspirat mulți compozitori din lumea întreagă, în ultima jumătate a secolului XX, „marimba solo” cunoscând o dezvoltare impresionantă. Acest fapt se datorează și unor soliști de renume mondial, pentru care se scriu piese cum ar fi: K. Abe, N. Rosauro, N. J. Zivkovic, etc. Marimba ajunge în muzica ambientală, de concert și de jazz, fiind în același timp înbunătățită. Tuburile de rezonanță se construiesc acum din metal ușor, ambitusul instrumentului mărindu-se la cinci octave. Sunt lovite cu două până la șase baghete moi, medii sau tari. Sonoritatea instrumentului este catifelată, cu un vibrato plăcut, natural, fiind un instrument de culoare.

Vibrafonul este unul din cele mai noi instrumente de percuție cu sunet determinat, a fost inventat de americanul Winterhoff în anul 1924. Claviatura este alcătuită din 37 de plăci de oțel de lungimi diferite, acordate cromatic. Plăcile sunt dispuse pe două rânduri asemănător claviaturii pianului dar la același nivel, sub fiecare placă este plasat câte un tub rezonator, din aluminiu, de lungimi și grosimi diferite, corespunzător plăcilor respective. Tuburile sunt prevăzute cu un sistem de ventilație care este racordat la un motor electric. Mișcarea continuă a paletelor din interior prelungește durata sunetelor realizând un vibrato deosebit de amplu care constituie specificul acestui instrument, cu o sonoritate coloristică proprie. Sunetele se obțin prin lovirea plăcilor metalice cu două, trei sau patru baghete din materiale diferite: cauciuc, fetru, plastic, cauciuc îmbrăcat cu diferite feluri de ață. La început a fost folosit numai în orchestre de jazz, iar ulterior și-a făcut intrarea și în orchestra simfonică datorită compozitorilor Alban Berg, și Olivier Messiaen.

Bongosul este de origine indiană din America latină. Are formă conică, iar cel de fabrică are formă cilindrică, fiind construit din două tobe diferite ca mărime, ca acordaj între ele existând un inderval de cvintă. A pătruns în Europa împreună cu dansurile latino-americane și a cunoscut aici o mare utilizare mai întâi în muzica de dans, în jazz, apoi și în orchestra simfonică. Tobele bongosului sunt așezate una lângă cealaltă având doar câte o singură membrană, ele se lovesc cu degetele, cu mâinile, cu două baghete, cu două măturele din metal, cu o baghetă și o măturică, sunetul fiind mai sec și mai înfundat. În poziția tradițională, bongosurile sunt ținuți între picioare deasupra genunchilor, înclinate înspre afară, iar instrumentistul stă așezat pe scaun cântând cu degetele pe membrană. Interpreții combină sunetele bongosului cu cele ale unei tălăngi, în special în timpul refrenelor sau a părților în care textura ritmică a ansamblului este tipică pulsului salsa.

Conga face parte dintre cele mai importante instrumente din muzica sud-americană. Descendentă direct a tobei africane în formă de butoi, are corpul din lemn și este acoperită numai în partea superioară cu piele de animal. Adusă din Africa în Cuba, conga a devenit instrument de acompaniament al dansului, făcând parte din instrumentariul muzicii de dans latino-americane, dar a pătruns și în orchestra de jazz și simfonică. Conga în combinație cu alte instrumente din aceeași familie cum ar fi bongosul sau timbales, fac deliciul orchestrelor de samba și de jazz. Esențele de lemn folosite sunt: mahon, nuc, cireș sau mesteacăn, lemnul general recunoscut fiind stejarul din siam, toate modelele fie din lemn fie din fibră de sticlă sunt manufacturate în totalitate. Evoluția congasurilor a survenit ca urmare a pretenților crescânde asupra acestor instrumente. Cele din

fibră de sticlă au un sunet ce se distinge deasupra celor mai zgomotoase grupuri instrumentale, iar în înregistrările de studio sunetul lor nu are egal.

Există foate multe instrumente de percuţie nou apărute, sau recent descoperite în zonele noastre care au devenit foarte des folosite şi îndrăgite în scurt timp. Aş înşira cateva: hang drum, cajon, djembe, darbuka, tabla, kalimba, vibraslap, guiro, agogo, cabasa, maracas, claves, shaker, jam block, temple block, cowbell şi multe altele dar aş dori să prezint totuși unele care apar des în muzica contemporană.

Hang drum-ul sau altfel numit handpan-ul a fost dezvoltat în anul 2000 și introdus la Musikmesse Frankfurt în 2001. Este de 52 cm lățime și are o înălțime de 24 cm. Cele două emisfere de oțel sunt întărite printr-un proces cunoscut sub numele de nitrizarea gazului. În partea de sus sunt șapte sau opt note aranjate într-un cerc tonic în mod zigzag de la grav la acut. Toate sunt reglate armonic. Inventatorii Felix Rohner și Sabina Schärer, au un mic atelier în Elveția, unde a fost creat instrumentul. Se cântă la el cu mâinile și degetele în loc de bețe. Astfel se produce un sunet bogat considerabil mai moale și mai cald decât sunetul produs cu ajutorul bețelor. Partea superioară (Ding), sună ca și o harpă, clopote sau oțeluri turnate armonios. Notele sunt prezentate într-un model încrucișat din cercul tonic.

Cajon-ul are originea afro-peruviană şi în ciuda faptului că a apărut deja la sfârşitul secolului al XVI-lea de către sclavii peruvieni, abia în secolul XX a fost redescoperit. A avut mai multe înfăţişări dar forma şi design-ul universal l-a primit de câteva decenii în urmă. Plăcile de lemn au grosimea de la 13 până la 19 mm. O gaură fonică este tăiată pe partea din spate. Cajonul modern poate avea picioare de cauciuc și are mai multe șuruburi în partea de sus pentru reglarea timbrele. Inițial, instrumentele erau doar cutii din lemn, dar acum pot avea mai multe corzi întinse pe partea interioară pentru a obține un efect asemănător unei tobe mici. Deasemenea, putem avea şi alte efecte sonore dacă sunt instalate clopoţele în interiorul cajonului, lângă corzi. Se poate cânta cu palmele, degetele, unghiile, picioarele ori cu bețe moi, măturici sau cu perie de percuţie. Poate înlocui întregul set de tobe fiind construit în aşa fel încât parte superioară redă sunetul tobei mari iar partea inferioară tobei mici. Se poate combina cu shaker, tamburină, maracas, wind chimes etc. Ca la seturile de tobe, mai nou şi aici există varianta electrică. Cajonul este un element de neomis în muzica ambientală, de jazz, funk, rock sau în multe alte stiluri.

Djembe este un instrument de percuţie originar din Africa de Vest. Potrivit oamenilor Bambara din Mali, numele djembe vine de la zicala „Anke djé, chiar bine”, care se traduce prin „toată lumea se adună în pace” și definește scopul tamburului. În limba Bambara, „djé” este verbul pentru „aduna” și „bé” se traduce prin „pace”. Ca și cajonul, acest instrument a fost descoperit și introdus în teritoriul european recent. Djembe are un corp pocal cioplit din lemn iar membrana este cel mai frecvent obținut din piele de capră care este fixat pe corp cu ajutorul funiilor. Greutatea lui variază de la 5 kg la 13 kg. Un djembe de dimensiuni medii sculptat din lemnele tradiționale (inclusiv piele, inele și frânghii) cântărește aproximativ 9 kg.

Un alt instrumentul muzical african, Kalimba, este tradițional pentru poporul shon din Zimbabwe. Se compune dintr-o placă de lemn (adesea prevăzută cu rezonator) cu plăcuţe metalice eşalonate ataşate. Instrumentul se ţine în mâini şi se cântă folosind degetelor arătătoare. Kalimba are 15 note şi un rol foarte important când vine vorba de muzica ambientală sau cea de relaxare.

În concluzie, pot spune că paleta instrumentelor de percuţie este una bogată, variată şi captivantă. Toate categoriile de vârstă îsi pot găsi bucurie în a cânta la ele sau doar ascultând muzica lor uluitoare şi inedită.

Actual și modern în școala românească

prof. înv. primar Crăciun Bucurică Tania
Școala Gimnazială Coresi Târgoviște

În societatea modernă în care trăim tehnologia cunoaște o ascensiune foarte mare, ceea ce a dus la utilizarea calculatorului în procesul de învățământ. Generațiile de elevi, cu care lucrăm acum, sunt generații care aparțin Mileniului III, generații care cresc și se dezvoltă odată cu mediile electronice. Copiii dețin abilități digitale încă de la vârste fragete, abilități care se dezvoltă în familie, înainte de a ajunge la școală. Utilizarea device-urilor în activitatea de învățare duce la îmbunătățirea procesului educațional și la eficientizarea comunicării profesor-elev. În același timp profesorii au posibilitatea de a-și diversifica activitatea de învățare prin utilizarea unor platforme educaționale adecvate care oferă multiple avantaje:

- Utilizarea unor instrumente variate;
- Crearea unor prezentări grafice;
- Invitarea unor persoane resursă, în mediul on-line, de oriunde din lume;
- Organizarea modului de învățare prin implicarea activă a elevului;
- Înregistrarea unor cursuri, care pot fi accesate ori de câte ori este nevoie;

Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale, fiecare cadru didactic trebuie să aibă în vedere câteva aspecte foarte importante: să identifice abilitățile inițiale ale elevilor în legătură cu utilizarea device-urilor și mai ales cu accesarea acestor platforme; să elaboreze și să transmită elevilor instrucțiuni clare pentru a utiliza platforma; să stabilească ce anume trebuie să lucreze, concret, elevii; să asigure accesul la aceste resurse pentru toți copiii și să verifice existența conexiunii la internet, la domiciliul familiei.

Comunicarea unidirecţională, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În societatea modernă elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Utilizarea aplicațiilor digitale face posibilă personalizarea procesului didactic. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional. Aplicațiile digitale vin în sprijinul tuturor disciplinelor studiate de copii, ele fiind cele care dezvoltă competențele digitale ale elevilor, competențe atât de necesare în digitalizarea procesului de învățământ, precum și în formarea personală și profesională a elevilor.

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la dezvoltarea gândirii analitice și de profunzime a elevilor, la dezvoltarea inițiativei elevilor, la controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ, la formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștintele pe care le posedă, la construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștintelor pornind de la cel care învață, la dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă a elevului.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate aplicații pentru comunicarea în timp real, cu elevii mei. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS. Elevii au posibilitatea de a vedea, pe întreg ecranul, persoana care vorbește, folosind opțiunea Speaker View sau pot alege, cu opțiunea Gallery View, să-și vadă mare parte dintre colegi în cele 25 de casete.

Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune:

- profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen,
- lecţiile pot fi înregistrate,
- se utilizează o tablă virtuală,
- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute,
- clasa virtuală poate fi securizată,
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Aplicația Kahoot! este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări. Este utilizată de către mine de mai mulți ani, în activitatea de predare, învățare și evaluare. Este foarte îndrăgită de copii, dezvoltă competitivitatea și oferă cadrului didactic posibilitatea de a crea quiz-uri personalizate pentru fiecare disciplină sau etapă a unei lecții.

A fost proiectată pentru a fi accesibilă la clasă, dar și alte medii de învățământ din întreaga lume. Este utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Participarea elevilor se face cu ajutorul unui dispozitiv conectat la internet: computer, telefon, tabletă etc. necesar pentru a selecta răspunsul/răspunsurile corecte. Conectarea la test se face prin introducerea de către elevi a codului PIN furnizat profesorul care l-a propus. În stabilirea câștigătorului contează corectitudinea răspunsului și rapiditatea cu care s-a răspuns.

Profesorul nu mai este doar furnizor de cunoştinţe, ci şi furnizor de resurse didactice, expert în a pune întrebări (nu numai în a da răspunsurile corecte), devine mentor, mediator, membru al grupului de studiu, acordă o mai mare importanţă stilurilor de învăţare ale elevilor, utilizează strategii didactice care promovează centrarea pe elev şi formarea capacităţilor de gândire de nivel superior.

Bibliografie

- Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, *Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie, Note de curs*, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret, 2014;
- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning,* Editura Litera Internațional, București, 2008.

Actual și modern în școala românească

prof. înv. primar Crăciun Bucurică Tania
Școala Gimnazială Coresi Târgoviște

În societatea modernă în care trăim tehnologia cunoaște o ascensiune foarte mare, ceea ce a dus la utilizarea calculatorului în procesul de învățământ. Generațiile de elevi, cu care lucrăm acum, sunt generații care aparțin Mileniului III, generații care cresc și se dezvoltă odată cu mediile electronice. Copiii dețin abilități digitale încă de la vârste fragete, abilități care se dezvoltă în familie, înainte de a ajunge la școală. Utilizarea device-urilor în activitatea de învățare duce la îmbunătățirea procesului educațional și la eficientizarea comunicării profesor-elev. În același timp profesorii au posibilitatea de a-și diversifica activitatea de învățare prin utilizarea unor platforme educaționale adecvate care oferă multiple avantaje:

- Utilizarea unor instrumente variate;
- Crearea unor prezentări grafice;
- Invitarea unor persoane resursă, în mediul on-line, de oriunde din lume;
- Organizarea modului de învățare prin implicarea activă a elevului;
- Înregistrarea unor cursuri, care pot fi accesate ori de câte ori este nevoie;

Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale, fiecare cadru didactic trebuie să aibă în vedere câteva aspecte foarte importante: să identifice abilitățile inițiale ale elevilor în legătură cu utilizarea device-urilor și mai ales cu accesarea acestor platforme; să elaboreze și să transmită elevilor instrucțiuni clare pentru a utiliza platforma; să stabilească ce anume trebuie să lucreze, concret, elevii; să asigure accesul la aceste resurse pentru toți copiii și să verifice existența conexiunii la internet, la domiciliul familiei.

Comunicarea unidirecţională, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În societatea modernă elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Utilizarea aplicațiilor digitale face posibilă personalizarea procesului didactic. Educaţia este livrată în funcţie de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învăţării şi, implicit, la prevenirea abandonului şcolar prin creşterea interesului elevilor faţă de actul educaţional. Aplicațiile digitale vin în sprijinul tuturor disciplinelor studiate de copii, ele fiind cele care dezvoltă competențele digitale ale elevilor, competențe atât de necesare în digitalizarea procesului de învățământ, precum și în formarea personală și profesională a elevilor.

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la dezvoltarea gândirii analitice și de profunzime a elevilor, la dezvoltarea inițiativei elevilor, la controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ, la formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștintele pe care le posedă, la construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștintelor pornind de la cel care învață, la dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă a elevului.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate aplicații pentru comunicarea în timp real, cu elevii mei. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS. Elevii au posibilitatea de a vedea, pe întreg ecranul, persoana care vorbește, folosind opțiunea Speaker View sau pot alege, cu opțiunea Gallery View, să-și vadă mare parte dintre colegi în cele 25 de casete.

Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune:

- profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen,
- lecţiile pot fi înregistrate,
- se utilizează o tablă virtuală,
- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute,
- clasa virtuală poate fi securizată,
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme,
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv,
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Aplicația Kahoot! este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări. Este utilizată de către mine de mai mulți ani, în activitatea de predare, învățare și evaluare. Este foarte îndrăgită de copii, dezvoltă competitivitatea și oferă cadrului didactic posibilitatea de a crea quiz-uri personalizate pentru fiecare disciplină sau etapă a unei lecții.

A fost proiectată pentru a fi accesibilă la clasă, dar și alte medii de învățământ din întreaga lume. Este utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Participarea elevilor se face cu ajutorul unui dispozitiv conectat la internet: computer, telefon, tabletă etc. necesar pentru a selecta răspunsul/răspunsurile corecte. Conectarea la test se face prin introducerea de către elevi a codului PIN furnizat profesorul care l-a propus. În stabilirea câștigătorului contează corectitudinea răspunsului și rapiditatea cu care s-a răspuns.

Profesorul nu mai este doar furnizor de cunoştinţe, ci şi furnizor de resurse didactice, expert în a pune întrebări (nu numai în a da răspunsurile corecte), devine mentor, mediator, membru al grupului de studiu, acordă o mai mare importanţă stilurilor de învăţare ale elevilor, utilizează strategii didactice care promovează centrarea pe elev şi formarea capacităţilor de gândire de nivel superior.

Bibliografie

- Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, *Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie, Note de curs*, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret, 2014;
- Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, *Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning,* Editura Litera Internațional, București, 2008.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ASUPRA ECHIPEI ŞCOALĂ-FAMILIE (PUNCTE DE VEDERE)

Prof. înv. primar Călinescu Ionela Liliana
Şc.Gimn. „Oprea Iorgulescu”
Câmpulung, jud.Argeş

Realitatea cu care ne confruntăm de câteva luni pune probleme serioase întregii societăţi. Nevoit să facă faţă suspendării cursurilor, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Au trebuit găsite soluţii inedite de a continua, de a acționa. Anul şcolar nu poate fi suspendat, îngheţat. Este un an din viaţa atâtor generaţii. De aceea,adulți și copii deopotrivă au fost puşi în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber. în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. S-a ajuns totuşi la un paradox: până acum adulţii (cadre didactice şi părinţi) limitau timpul petrecut de copii în faţa monitoarelor de diferite mărimi. Acum copiii trebuie să se conecteze, petrecând timp îndelungat cu ochii mai ales pe ecrane de mici dimensiuni. Şi nu numai atât: pentru cei mai mulţi „internauţi” de 10-15 ani, internetul era asociat cu jocuri, site-uri „interesante”, bloggeri şi vloggeri la modă, era un spaţiu al relaxării sau chiar evadării din cotidian. Brusc este asociat cu şcoala, devine şcoală. Oare mai e interesant?

A fost un moment de reflecție și adaptare permanentă, de maximă provocare.

Din fericire, demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie o noutate, pentru cei mai mulți profesori. Dar nu pentru toţi. Mai sunt câţiva care consideră că fotografiind nişte notiţe „din arhiva personală” şi postându-le pe Whatsapp şi-au făcut datoria faţă de elevi. E oare de ajuns? Mă gândesc că profesorii ar trebui să fie un exemplu de dinamism şi curiozitate intelectuală. De acord, nu toţi ne permitem tehnologie de ultimă oră. Dar competenţe, abilităţi de lucru cu calculatorul nu poţi să nu ai în anul de graţie 2020! Nu poţi rămâne în urma elevilor tăi. Cum le poţi stimula interesul, dacă pe tine nu te caracterizează? Sunt o profesoară aproape de pensie şi recunosc: mi-e greu, dar mă adaptez, mă informez, nu mi-e ruşine să cer sfatul colegilor mai tineri şi mai abili. Când în şcoală se lucrează pe o platformă educaţională, trebuie să fim acolo cu toţii, capabili să ne facem meseria şi în aceste condiţii. E adevărat: lipseşte fiorul, legătura directă, dar ne adaptăm unei situaţii speciale într-un moment special şi ne antrenăm elevii să obţină cu adevărat acele competenţe de lucru cu calculatorul care să le permită explorarea, descoperirea, utilizarea reală.

Există însă o problemă: ideea că, posedând un telefon performant poţi petrece timp nelimitat cu ochii în ecranul lui. Este afectată sănătatea ochilor, cu repercusiuni pe timp îndelungat. Este aici vorba de mai multe aspecte: fie familia nu şi-a permis financiar un telefon şi un laptop (exclus laptop şi nu telefon), fie consideră că un telefon performant poate înlocui laptopul/ computerul, opinie ce constituie o gravă eroare din motive medicale, dar şi tehnice (bogăţia de aplicaţii de pe un aparat mai mare). Rămâne adevărată şi ideea că elevul se prevalează de situaţia de moment şi exagerează.

Impactul acestei perioade asupra familiei mai dezvăluie câteva aspecte: 1) Toată lumea butonează telefonul, dar puţini părinţi au acele abilităţi care să le permită logarea şi utilizarea unei platforme. Şi acest lucru este păgubitor pentru copii (mai ales pentru cei mici-nivel preşcolar şi şcolarul mic), deoarece singuri ei nu pot acţiona fără un instructaj prealabil. Analfabetismul funcţional ca şi timpul redus alocat propriilor copii reprezintă fenomene care există şi se manifestă chiar şi în aceste situaţii. Şcoala instruieşte, profesorul trimite tutorial (audio, video, scris), dar impactul este

redus. De cele mai multe ori părinţii solicită strict paşii de urmat (cât mai concis, dar cât mai clar), ori spun simplu că nu se pot loga şi profesorul trebuie să găsească soluţii de a facilita şi acelor copii accesul la învăţătură.

2) Sunt familii care chiar nu-şi pot permite tehnologie capabilă să permită accesul la platformele educaţionale. Şi aici s-au sesizat câteva aspecte: a) Şcoala a oferit „împrumut” calculatoare în bună stare pe care familiile le-au returnat după încheierea anului şcolar. Unii le-au folosit, alţii nu s-au putut loga, din diferite motive.

b) Părinţii au refuzat, sub diferite pretexte, ajutorul şcolii, aşteptând soluţii clasice (să-mi dea doamna fişe).

Platformele educaţionale oferă multiple posibilităţi de învăţare şi dezvoltare intelectuală. Trebuie doar ca echipa şcoală-famile să acţioneze la unison, conştienţi şi unii şi alţii că situaţiile excepţionale necesită măsuri excepţionale şi totul se face pentru binele elevului, aflat permanent în atenţia noastră.

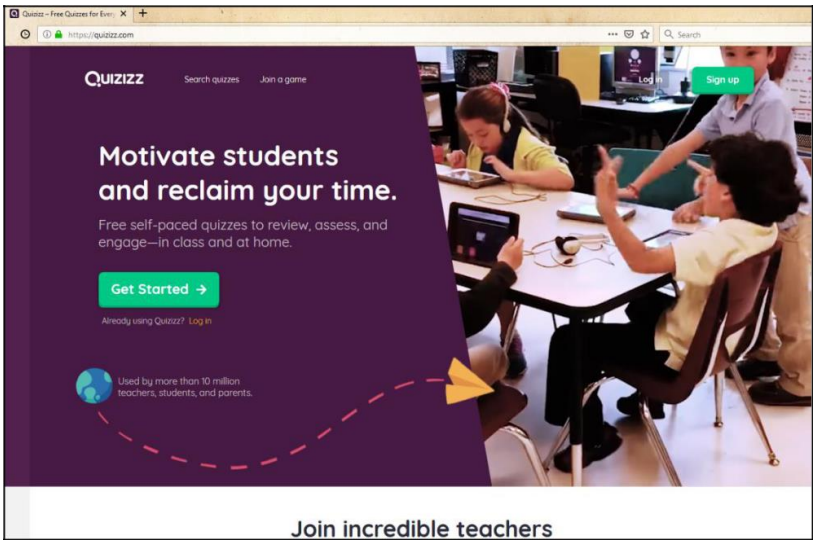
Soluții pentru a face fața școlii online

Propunător
Profesor Constantin Carmen
Liceul Tehnologic Paul Bujor Berești, Galați

Pandemia declanșată în martie anul curent ne – a pus pe toți, copii și adulți în situația de a descoperi noi moduri de socializare și de continuare a activităților profesionale, culturale sau ludice. În educație, hotărârea Ministerului de a suspenda cursurile față – în – față , a scos în evidența decalajul uriaș existent între școlile din mediul rural și cele din mediul urban. Cadrele didactice au fost nevoite să găsească soluții pentru a-și continua activitatea didactică și a-i determina pe elevi să nu considere „statul acasă ” drept vacanță. În absența unei infrastructuri tehnologice , cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim special. Așa s-a ajuns ca , platforme care până atunci erau necunoscute, să fie încercate de cadrele didactice și implicit de elevi. O verificare clasică nu mai era posibilă, drept urmare , profesorii au fost nevoiți să caute aplicații atractive , antrenante pentru elevi.

Din experiența mea de profesor, eu am ales să folosesc două platforme , destul de antrenante pentru elevi.

O primă platformă folosită a fost **Quizizz**. Este un instrument gratuit de evaluare a claselor care permite tuturor elevilor să învețe împreună. **Quizizz** are avatare amuzante, tabele live, teme, muzică, mem-uri și multe altele. De asemenea, conține o bază de date cu milioane de teste create de profesori. Testele create cu această aplicație pot fi accesate de către elevi de pe telefoanele mobile, tablete, laptop sau calculatoare conectate la Internet. Pentru a accesa această platformă , trebuie să deschizi un browser și și să introduci în bara de adrese https://quizizz.com . Iată cum arată fereastra aplicației **Quizizz**:

O altă aplicație pe care am folosit-o cu ușurință a fost Kahoot. De această aplicație am auzit la o activitate metodică. **E**ste o aplicație care poate fi folosită cu succes la majoritatea disciplinelor, în orice moment al lecției: predare, fixare, evaluare (formativă sau sumativă). Poate fi accesată de pe telefonul mobil , dar și de pe laptop sau calculator. Ca să poți lucra pe

această aplicație, trebuie mai întâi să - ți faci cont. După prin apăsarea butonului Create , se deschide o pagină unde poți alege tipul de test pe care vrei să-l creezi. După selectarea tipului de test, poți trece la scrierea întrebărilor , apăsând pentru fiecare întrebare nouă opțiunea *Add question.*

După ce formulăm întrebarea, stabilim timpul limită de răspuns, dăm variantele de răspuns, varianta corectă fiind marcată cu bifa. Pot fi atașate imagini sau filmulețe video, pentru a face testul mai atractiv. Cu opțiunea *I'm done* (colțul din dreapta sus) se ajunge pe pagina unde testul poate fi accesat cu ajutorul opțiunii *Play.*

Pentru a începe testul (jocul), se deschide prima pagină a testului, unde se poate alege optiunea *Classic* (fiecare elev va răspunde individual) sau *Team mode* (pentru crearea de echipe, generate de calculator). După încărcarea testului, se va genera un cod (pin) format din 6 – 7 cifre.

Pentru accesarea testului de către elevi, aceștia trebuie să caute pe Google, aplicația *Kahoot,* să acceseze ***Enter kahoot game code***. Vor tasta codul primit, apoi ***Enter game***, după care își completează numele în caseta ***Nickname***, iar după opțiunea ***Ok,go!***, fiecare elev va fi înregistrat în joc și își va vedea numele la videoproiector. Cadrul didactic verifică dacă toți elevii sunt înscriși și pornește testul prin opțiunea ***Start***. Apare întrebarea și apoi variantele de răspuns cărora le sunt atribuite forme geometrice colorate. Aceleași forme geometrice apar și pe dispozitivele elevilor, de unde vor alege varianta corectă. După terminarea timpului sau după ce fiecare elev a răspuns va apărea situația cu răspunsurile tuturor.

Această aplicație are următoarele avantaje. În primul rând elimină subiectivismul. Prin această evaluare asistată de calculator, elevul nu va mai avea senzația că a fost dezavantajat. Asigură un feed – back rapid pentru elev și profesor. Utilizarea acestei aplicații creează un climat de învățare plăcut, elevii nu mai sunt stresați, forma evaluării fiind asemenea unui joc.

Toate aceste platforme educaționale , nu pot înlocui interacțiunea educațională pe care o presupune școala față-în –față, dar sunt soluții pe termen scurt, pe care contextul actual ni le impun. Pentru a lucra cu platformele educaționale e nevoie de pregătire, iar aici trebuie să intervină instituțiile abilitate pentru a asigura stabilitatea în procesul educațional.

Bibliografie

https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf

ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE LA DISTANȚĂ

Prof. Glavaschi Romica,
Școala Gimnazială Nr. 7, Galați

„Viitorul aparţine celor care cred în frumuseţea viselor lor” - Eleanor Roosevelt

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală.Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care,cu certitudine, își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru a-i face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine. Schimbarea trebuie să includă implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii ar trebui să fie învățați să învețe, astfel devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligente, care, ulterior, să devină achiziții importante pentru progresul societății

S-a constatat că în condițiile organizării învățământului de la distanță, majoritatea actorilor educaționali și-au dat bine seama că nu au prea mare valoare teoriile și dogmele însușite ani în șir, nu contează atât de mult definițiile învățate pe de rost (de cele mai dese ori în mod mecanic) sau ecuațiile matematice, unde, de regulă, elevii nu le văd rostul în viață. Și nu de aceea că acestea nu au vreo importanță, dar rămân în mare parte nevalorificate, nu este valorificată conexiunea directă cu necesitățile actuale ale elevului și viitorul lui.

Astfel, analizând demersul de organizare a învățarii de la distanță și instrumentele digitale de organizare a învățării on-line, s-a demonstrat că sistemul educațional tradițional ar trebui resetat radical, fiind, în mare parte, prea rigid (când elevii învață în mod forțat de sistemul educațional bazat pe autoritatea cadrelor didactice). Este axat preponderent pe domeniul cognitiv și mai puțin pe cel afectiv și psihomotor. Practic, nu este valorificată concepția de formare a atitudinilor și a valorilor –bază a noii paradigme educaționale, promovată la nivel european. În viitorul apropiat, obiectivul major al educației va include preponderent elementele învățării personalizate / individualizate, organizată atât în cadrul instituțiilor de învățământ, care ar trebui să devină centre educaționale comunitare, cât și în mediul familiei sau al comunității. Pentru eficientizarea învățării personalizate este necesar să fie valorificate posibilitățile copilului, utilizate mai eficient resursele mediului în care trăiește și învață copilul, posibilităților instituțiilor din comunitate și mijloacelor mass-media, dar și utilizarea tehnologiilor de învățare de la distanță/ on-line, fiind o oportunitate pentru situații speciale sau imprevizibile.

În această perioadă de răstriște, pentru elevi au fost create platforme de învățare creativă pe trepte de învățământ: clasele primare, gimnaziu și liceu, dar și pentru educație timpurie. Copii și elevii au fost invitați să selecteze activitățile preferate și să cerceteze, să organizeze călătorii virtuale, să descopere personalitățile din diverse domenii sociale și profesionale, să deseneze, să cânte, să danseze, să facă sport, să își împlinească curiozitățile și altele. Cadrele didactice și elevii au manifestat implicare foarte activă în realizarea obiectivelor propuse, în final demonstrând satisfacție privind rezultatele acestui tip de învățare ”altfel”, lăsând pe platformele menționate un șir de mesaje de recunoștință,

opinii și sugestii constructive, de îmbunătățire. De asemenea, au rămas mulțumiți și părinții de proiectele realizate de copiii lor, menționând că au învățat și ei multe lucruri utile, implicându-se alături de copii.

Mutarea cursurilor în on-line încurajează elevii să aibă mai multă autonomie în învățare, folosindu-și la maxim creativitatea. Totodată, mutarea temporară a procesului de învățare pe on-line, poate susține ritmul învățării și poate crește încrederea elevilor în capacitățile și resursele proprii pentru a fi autodidacți (de altfel, învățarea continuă pe tot parcursul vieții adulte, fiind guvernată de capacitatea de a fi autodidact).

Confortul e crescut acasă, fiind într-un spațiu personal, atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Nu mai există gălăgie, la nivel de management al clasei dinamica se schimbă, iar părinții pot asigura cadrul potrivit pentru învățare. Copiii au mai mult timp de odihnă, nu trebuie să se mai trezească foarte de dimineață pentru a lua mijloace de transport în comun, se reduce din gradul de oboseală, părinții pot monitoriza mult mai îndeaproape stilul alimentar pe care îl adoptă copiii.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular, este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm. Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare (și probabil, în curând de verificare și notare) a redevenit în atenția noastră sub titulatura de *proces educațional la distanță*.

Cu toții ne-am mutat activitatea în mediul on-line, am făcut cunoștință și am ”îmblânzit” aplicații care facilitează învățarea la distanță.

CUM PUTEM ÎNVĂȚA MATEMATICĂ LA DISTANȚĂ?

Prof. Pavel Elena,
Școala Gimnazială “Miron Costin”, Galați

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă care se poate extinde mai multe săptămâni, profesorii din România sunt acum provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Perioada prin care trecem reprezintă pentru noi toți mai mult decât o provocare obișnuită. Stilul nostru de viață este pus sub incertitudine pe o perioadă nedeterminată, veștile negative ne asaltează din toate părțile, izolarea ne afectează resursele pe diferite planuri. Ce se întâmplă cu elevii, cu școlile, cu sistemul de predare-învățare-evaluare în general?

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, traditional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare (și probabil, în curând de evaluare și notare) a redevenit în atenția noastră sub titulatura de proces educațional la distanță. Cu toții ne-am mutat activitatea în mediul on-line, am făcut cunoștință și am ”îmblânzit” aplicații care facilitează învățarea la distanță.

Chiar și în această perioadă sună clopoțelul în fiecare dimineață!

Iată că acum, profesorii se adună în fața calculatorului, așteaptându-i pe elevi să se conecteze on-line, să oferim aceeași educație de înaltă calitate și să ne îndeplinim misiunea noastră în contextul în care școala ”față în față” este închisă, sau functioneaza în sistem hibrid.

Învățământul la distanță desemnează o nouă experiență de învățare, pe care elevii noștri o experimentează cu succes de aproape trei săptămâni. În timp ce această învățare la distanță reproduce învățarea la fața locului, profesorii au început să ofere o instruire adecvată care să permit elevilor să îndeplinească standardele așteptate într-un mediu online.

În absența relaționării față în față cu elevii, în contextul fizic al clasei, trecem printr-un proces de adaptare, flexibilizare și meta-învățare. Cu alte cuvinte, exersăm alături de elevi și suntem modele pentru elevi pentru a ne îmbunătăți exact acele laturi pe care le cere viitorul care vine…astăzi.

Dar cum putem face matematică la distanță? Unii dintre noi sunt născuți cu o inclinație evidentă pentru Matematică, pentru ceilalți durează mai mult pentru a-și descoperi priceperea. Folosind constant în acestă perioadă platforme și tutorialele, continuăm să descoperim tainele matematicii și ale informaticii, iar elevii au descoperit acum că matematica poate fi si distractivă uneori. În fiecare zi le pun copiilor materiale teoretice, teme, fișe de lucru și în cadrul platformei există o dată limită pe care o setez și până la care elevii pot să le predea.

Menționez cateva aspecte importante la matematică: simplitatea predării și un cadru de lucru care să se apropie de imaginea unei clase.

La clasă, elevii se au unul pe altul și îl au alături pe profesor ca să poată să lămurească problemele, atunci când se blochează. În cazul învățării la distanță, rezolvarea problemelor cu ajutorul celorlalți nu mai e la fel de ușoară. De aceea, simplitatea predării e esențială – instrucțiunile să fie clare, să fie folosite doar una sau două resurse, să fie folosite formate de documente ușor accesibile pentru elevi.

Un alt aspect important este interacțiunea. Elevilor le vor lipsi contactele umane pe care le au la clasă, care sunt o experiență de neînlocuit. Nu mai putem observa în întregime limbajul corpului celeilalte persoane și trebuie, de exemplu, să fim un pic mai atenți la reacțiile receptorului pentru a le interpreta corect.

De aceea e nevoie să fie stabilite structuri care să permită puncte de contact cu elevii și care pot avea orice formă: e-mail, mesaje video, telefoane etc. Acestea îi vor asigura pe elevi că profesorului le pasă de ei. Când a fost inventat învățământul online, nimeni nu s-a gândit că va fi extrem de util omenirii în condițiile unei pandemii. Asta trăim astăzi și ne adaptăm!

Așadar, în vremuri excepționale, educația la distanță devine o soluție viabilă. și credem că funcționează pentru că e pusă în slujba celor care își doresc să învețe.

Într-adevăr, implicarea resurselor digitale în procesul educațional, care să corespundă nevoilor și particularităților grupului de elevi, este o adevărată provocare.

PARADIGMA MODERNĂ A EDUCAȚIEI INTERCULTURALE ÎN CONTEXTUL GLOBALIZĂRII

PROF. VOICU ELENA LOREDANA
COLEGIUL ECONOMIC *VIRGIL MADGEARU*, MUICIPIUL PLOIEȘTI

Educația interculturală este fundamentată pe marile principii ale educației și are ca punct esențial deprinderea de a conviețui demn, prin respectarea valorilor și a normelor sociale, „prin dezvoltarea cunoașterii celuilalt, a istoriei sale, a tradițiilor și a spiritualității sale.”(Vlăsceanu L.)

Principalul obiectiv al educației interculturale face referire la deprinderea unor abilități de conviețuire în societatea contemporană, la conștientizarea rădăcinilor propriului specific cultural, a propriilor prejudecăți, dar și ale celor care ne stau alături. Odată ce individul este conștient de propria identitate și reușește să-i valorizeze adecvat pe cei din jur, se urmărește deprinderea de relativizare a punctelor de vedere / propriei viziuni, dar și dezvoltarea capacității de comunicare cu ceilalți, promovarea unor atitudini pozitive care să demonstreze aplicabilitate în cadrul societății actuale: respectul pentru cel de lângă tine, pentru identitatea indivizilor diferiți, și evident, înlăturarea intoleranței și discriminării față de aceștia. Unul dintre elementele esențiale în jurul căruia de fundamentează educația interculturală este diversitatea, conștientizarea că realitatea socială presupune un cumul de aspecte diverse (grupuri, indivizi, interese etc.).

O condiție importantă pentru eficientizarea implementării conceptelor specifice educației interculturale adecvate este sensibilizarea elevului în ceea ce privește realitatea pe care o trăim. Astfel, toate fundamentele pedagogice trebuie să facă referire la cumulul de puncte de vedere, prin care diversitatea, dar și alteritatea, pot deveni concepte aplicabile la nivelul întregului sistem de învățământ. În ceea ce privește modul de abordare a educației interculturale, este necesar ca realitatea să fie prezentată din diverse perspective, facilitând astfel coexistența diversificată a unor puncte de vedere. Pornind de la această axă a diversității, trebuie să se manifeste o implicare activă a formatorilor pentru a oferi beneficiarilor direcți ai procesului instructiv modalitatea optimă de a comunica și de a coopera cu cei din jur în cadrul unor grupuri eterogene, întrucât în acest mod elevii se pot familiariza și pot accepta existența unor perspective/viziuni despre lume diverse.

Un alt obiectiv al educației interculturale se referă la echitate, aceasta presupunând conștientizarea faptului că alte puncte de vedere pot fi la fel de actuale și corecte ca propria perspectivă, din momentul în care sunt evaluate cu ajutorul scalei de valori a „celuilalt”. De aceea, este important ca procesul instructiv-educativ să se centreze pe valorizarea punctelor de vedere „diverse”, pe faptul că acestea pot avea legitimitate ca și propria percepție a elevului. Este necesară în acest sens aplicarea principiilor relativismului cultural, dar la micronivelul gândirii elevului.

Această abordare a educației interculturale presupune implementarea conceptelor privind drepturile omului, întrucât toți indivizii se nasc egali, și valorizarea/aplicarea de către elev a practicilor de intoleranță, rasism și discriminare anulează unele dintre principiile fundamentale ale drepturilor omului. Pentru ca elevii să perceapă pozitiv aceste concepte este determinant ca profesorii să le demonstreze aplicabilitatea în contextul paideutic. Principiul echității își va dovedi necesitatea dacă, de exemplu, într-o primă etapă, profesorul va asigura accesul facil la resursele educaționale și va dovedi echitate și corectitudine în ceea ce privește așteptările față de competențele elevilor săi și față de performanțele școlare. De aici reiese că unul dintre factorii determinanți pentru aplicarea comunicării inter-instituționale și a educației interculturale, care instituie echilibrul între instituția școlară și gândirea elevului, este chiar profesorul, al cărui rol devine esențial în internalizarea principiilor educației interculturale de către formabili, dar în strânsă legătură cu tipul de

pedagogie practicat și valorizat de cadrul didactic. În implementarea unei educații interculturale eficiente, profesorul trebuie să utilizeze strategiile pedagogiei moderne, care pun accent pe interactivitate, și să se îndepărteze de pedagogia tradițională care promovează atitudinea unui cadru didactic atotștiutor, elevul având doar rolul pasiv de receptor al unor informații/cunoștințe. Pentru a se raporta adecvat la activitățile de promovare a educației interculturale, elevul trebuie să-și conștientizeze propria identitate culturală, religioasă și etnică, dar și pe a celor din jur, pe care trebuie să-i accepte ca atare. În cazul în care elevul ar fi supus unor comportamente discriminatorii, atitudinea sa privind propria identitate poate genera unele reacții adverse cauzate de complexele de inferioritate provocate de discriminarea suferită.

Decizia 1893/2006 a Uniunii Europene indică faptul că dialogul intercultural trebuie să devină o prioritate în politicile europene, având un rol definitoriu în promovarea diversității. Fără îndoială că emiterea unui document normativ nu poate duce la o schimbare autentică a mentalității societății românești cu privire la educația interculturală, întrucât există obstacole majore atât în ceea ce privește implementarea politicilor publice în domeniul interculturalității, cât și în promovarea unor norme, respectiv recomandări care să vizeze formarea cadrelor didactice în această problematică nouă.

Rămânând la statutul de disciplină opțională, abordarea educației interculturale poate fi în unele contexte superficială, acesta constituind un neajuns al implementării, pe lângă faptul că limitarea la nivelul gimnazial și nu de timpuriu, din clasele ciclului primar, poate îngreuna conștientizarea principiilor fundamentate de educația interculturală și nu ar produce efecte suficient de durabile. Pe de altă parte, inexistența dialogurilor interculturale, deschiderea superficială către identitatea și valorile alterității, schimburi interculturale ineficiente creează un context care nu facilitează punerea în practică a principiilor fundamentale menționate. Astfel, este evident că implementarea acestui tip de educație întâmpină în prezent o serie de obstacole și este necesară identificarea de către profesori a posibilelor soluții care să contribuie la eficientizarea activităților de promovare a educației interculturale în școala românească actuală.

BIBLIOGRAFIE:

1. **Vlăsceanu, L.**, în *Dicționar de sociologie*, Editura Polirom, Iași, 1993.
2. **Nedelcu, A.,** *Fundamentele educației interculturale*, Editura Polirom, Iași, 2008.
3. **Cozma, T**, *O nouă provocare pentru educație: interculturalitatea*, Editura Polirom, Iași, 2001.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE IN ŞCOALA ROMANEASCĂ

Pop Cornel Mircea
Liceul Teoretic " Ana Ipatescu" Gherla

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu paşi mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme şi crize. În orice situaţie, un domeniu important şi prioritar al statului trebuie să rămână educaţia, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerinţelor actuale ale societăţii şi să pregătească copiii şi tinerii pentru a se integra activ în viaţa socială şi personală. Dezvoltarea exponenţială cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima vreme a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide şi progresului tehnologic înregistrat, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei universitare şi eliminare a graniţelor dintre studenţi, s-au deschis noi perspective pentru practica educaţională, aceasta fiind completată cu metode moderne de predare-învăţare şi evaluare, metode specifice societăţii informaţionale.Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice. Pentru ultima problemă am întocmit noi o listă cu câteva dintre cele mai utilizate astfel de platforme.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Microsoft Teams este o platformă ce beneiciază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- pot forma rapid clasele,
- pot împărtăşi cu elevii materialele didactice,
- pot posta anunţuri,
- pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte,
- pot crea, distribui şi evalua teste,
- pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. Şcoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. Examenul tău este o

platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot şi Ask.

Se știe, că în clasele primare, elevii au nevoie sistematic de sprijinul învățătorilor și a părinților în realizarea sarcinilor. Învățătorii au transmis sarcini pentru una-două săptămâni pe e-mailul părinților sau pe grupurile clasei de pe Facebook. Conținutul sarcinilor au fost de a lectura texte scurte, de transcris sau de copiat câte un text.

În învățământul gimnazial și liceal, conectarea online a avut ca principal obiectiv în organizarea învățământului de la distanță, nu atât transmiterea unor conținuturi, cât organizarea și verificarea învățării. O metodă utilizată pe larg de cadrele didactice a fost Flipper classroom, când elevii studiază singuri, pe baza instrucțiunilor trimise de profesori, urmărind filmulețele transmise din timp și rezolvând activitățile, iar în timpul întâlnirilor online își clarifică neînțelegerile și își consolidează cunoștințele.

În învățământul tradițional, metoda utilizată a căpătat denumirea de clasa inversată.Învățământul profesional-tehnic, de asemenea a fost restructurat în condițiile organizării învățământului de la distanță.

Telefonul mobil a fost principalul dispozitiv folosit de elevi pentru a participa la cursurile online, arată cercetarile din această perioadă. Aproape jumătate dintre elevii care au participat la cursurile școlii online s-au folosit exclusiv de telefoane mobile. Computerul a fost al doilea cel mai folosit dispozitiv, în timp ce tableta a fost folosită de doar 5% dintre elevi. În aceste condiții, tot sondajele, arată că patru din zece copii s-au plâns că temele au fost mai greu de făcut, iar o treime dintre ei consideră că au rămas în urmă cu materia predată și majoritatea simt nevoia de ajutor imediat după întoarcerea la școală. Înțelegerea sau sprijinul pentru a depăși această perioadă este principala nevoie resimţită, urmată de ajutorul din partea cadrelor didactice, în timp ce o treime dintre elevi nu pot identifica ce i-ar fi putut ajuta.

Cercetarile mai arată că, în timpul în care au fost nevoiți să stea în casă și să participe la lecțiile online fiindcă școlile au fost închise, principala stare resimțită negativ de copii a fost plictiseala, dar și oboseala, tristețea, furia sau singurătatea. Mai puțin de jumătate dintre copii, au afirmat că s-au simțit liniștiți sau veseli. Copiii de vârste mici, în special cei din ciclul primar, par a fi resimțit mai puternic impactul negativ al izolării. Adolescenții spun într-o măsură semnificativ mai ridicată că s-au simțit singuri, triști sau furioși.

Efectul unei școli on-line prelungite va crea însă diferențe pentru copiii din această generație. Pe de-o parte, primii dezavantajați sunt cei care aveau nevoie de susținere și în trecut pentru a putea depăși dificultările de învățare și au nevoie de îndrumarea de la școală pentru a o suplini pe cea care lipsește în familie, iar pe de altă parte, pentru cei care au un sprijin din partea părinților și au avut un parcurs bun și până acum, trecerea la lecțiile online este mai ușor de făcut.

În ceea ce privește învățarea la distanță dorim să atragem atenția asupra unor aspecte și să oferim scurte recomandări cadrelor didactice care au contextul, resursele și condițiile să facă acest lucru. Desigur, această listă nu pretinde a fi una exhaustivă și rămâne deschisă:

Luați în considerare contextul de învățare și împlinirea nevoilor de siguranță și apartenență

Exersați empatia față de situația specifică a fiecărei familii

Clarificați scopul contactului cu elevii prin dispozitive tehnologice

Folosirea platformelor și aplicațiilor digitale

Asigurați informațiile necesare pentru siguranța și securitatea online a elevilor

Am formulat câteva recomandări care ar trebui întreprinse :

Este nevoie de investiții continue în tehnologie, România are nevoie să producă un capitol diferit în Agenda Digitală cu măsuri concrete și investiții bugetare pentru stimularea utilizării educației online.

Educatorii ar trebui să fie sprijiniți mai mult de sistemul educațional formal (prin cursuri, studii, manuale, materiale educaționale, sfaturi și îndrumări

Învățării online ar trebui să-i fie construită o „față accesibilă” și avantajele sale subliniate în cadrul activităților de promovare

România trebuie să crească abilitățile digitale generale ale populației

Impactul platformelor educaţionale în şcoala românească

Pop Adriana
Scoala Gimnaziala nr. 1 Gherla

Inchiderea școlilor și digitalizarea forțată a școlii românești, reprezintă o mare provocare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Adevarata dificultate a învățării online nu sunt uneltele, ci reconectarea cu elevi care nu mai sunt constrânși și controlați de cadrul rigid al școlii . În fața noului context, prima reacție a sistemului educațional românesc este să continue inerția, să aplice același modus operandi al școlii tradiționale în mediul online. Școala românească culege acum ce a cultivat zeci de ani: educația prin autoritate, control, recompense și pedepse. Și în lipsa lor, lipsa învățării. Deși tendința profesorilor a fost să se organizeze și să continue ritmul învățării offline (unii chiar făcând exces de zel prin cerințe absurde și teme în exces), chiar și în lipsa unei obligativitati din partea Ministerului, ei se lovesc de lipsa de răspuns și motivație a elevilor, ceea ce naște de multe ori frustare, debusolare și uneori chiar culpabilizare pentru profesori. Învățarea autentică nu depinde de curricula, de absențe și de note, ci de motivația intrinsecă, de conectarea cu profesorul sau la un grup, de sentimentul de contribuție și apreciere. Învățarea se construiește pe curiozitatea nativă a oamenilor și pe nevoia de a se simți utili și apreciați. Libertatea acestei perioade ne da posibilitatea de a regândi ce este învățarea și de a și încuraja învățarea autentică.

In contextul actual ne dăm seama că profesorul ar trebuie să fie în primul rând un partener de dialog cu elevul, un reper emoțional, și nu în ultimul rând un lider care nu doar inspiră învățare ci și conectează comunități.

Sistemul de învăţământ este doar parţial pregatit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informaţii si competenţe specifice instruirii asistate de calculator. Tehnologia digitală a facilitat în bună masură continuarea unor activităţi didactice la distanţă, în perioada suspendării cursurilor. Cele mai utilizate platforme sunt: Google Classroom, Microsoft Teams si Zoom.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii pot forma rapid clasele,împărtăşi cu elevii materialele didactice, pot posta anunţuri, pot crea, distribui şi evalua teste, pot transmite şi evalua temele elevilor.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive.

Pe lângă avantajele si oportunităţile pe care instruirea la distanţa le oferă, este firesc să recunoaştem existenţa limitelor, disfuncţiilor si dificultăţilor întâmpinate de cadrele didactice în activităţile desfăşurate online. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notiţelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, comunicare autentică (relationare umană) ,monitorizarea ritmului învăţării ,feedback pentru corectarea promptă sau pentru confirmarea achiziţiilor , explicaţii pentru întelegerea conceptelor, relaţiilor, fenomenelor si consiliere individuală . Suspendarea activităţilor didactice faţă-în-faţă poate să afecteze în mod negativ procesul de învăţare în general.

Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradiţională şi reuşesc mult mai greu să motiveze si să menţină treaz interesul elevilor .

Cu toate acestea învăţământul la distanţă a devenit o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional. Dincolo de acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor, s-a demonstrat că scoala ar trebui să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și atitudini, să clădească caractere, într-un context valoric. Elementele care au funcționat bine în cadrul învățământului de la distanță, pot servi drept repere pentru îmbunătățirea învățământului tradițional, organizat la școală. Printre aceste elemente sunt:

a) accent pe motivația mai înaltă a elevilor și valorificarea inteligențelor lor;

b) implicarea mai activă a elevilor în organizarea procesului de învățare cu caracter interactiv;

c) utilizarea unor instrumente digitale eficiente de învățare online și în cadrul învățământului tradițional;

d) folosirea multitudinilor de materiale și produse, preponderent din Internet (Google, YouTube etc.), alături de manuale și ghiduri metodologice;

e) implicarea mai activă a părinților în acordarea copiilor lor a unui suport logistic și material;

f) schimbarea stilului de învățare al cadrelor didactice de la cel autoritar, spre unul mai democratic și participativ;

g) studierea și valorificarea bunelor practici din țară și de peste hotare;

h) accentul de pus nu atât pe evaluare și notare, cât pe procesul de învățare, propunându-i sarcini mai puține și adaptate pe înțelesul copiilor, unora cu caracter personalizat etc.

In concluzie, pe termen scurt și mediu, consider că sunt o serie de aspecte care ar putea fi avute în vedere pentru optimizarea constantă a modului în care se asigură în continuare serviciile de educație, iar pe termen lung să fie valorificate programele anterioare și expertiza acumulată în sistem în diverse contexte, luând în considerare feedbackul recent al cadrelor didactice și al specialiștilor.

ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN DEMERSUL DIDACTIC

p.i.p. Cernat Monica-Iuliana
Scoala Gimnazială Luizi-Călugăra, Jud. Bacău

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Structura, funcţionalitatea şi facilităţile oferite de astfel de platforme sunt foarte complexe şi pot fi diferite de la o platformă la alta. În general însă, orice platformă electronică include un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma. Platformele online sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse.

Platformele online nu au doar rolul de a livra conţinut educaţional, ci în plus oferă şi caracteristici care imită funcţionarea unei instituţii clasice de învăţământ. Astfel că îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ, permiţând utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În plus, în cazul platformelor electronice cooperative, utilizatorii mai au la dispoziţie posibilitatea de a crea anumite spaţii de lucru (foldere/directoare) în care pot partaja informaţii cu alţi utilizatori, care au acelaşi subiect de interes.În aceste spaţii se pot lansa dezbateri tematice şi utilizatorii pot lucra cu documente partajate. Cu alte cuvinte, autorul unui director poate invita alte persoane în spaţiul său de lucru, acestea obţinând astfel accesul la directorul partajat. Facilităţile generale de personalizare oferite fiecărui utilizator implică faptul că de la o sesiune la alta, modificările făcute de fiecare utilizator în cadrul spaţiului său privat de lucru vor fi păstrate, atât din punct de vedere al informaţiilor oferite cât şi din punct de vedere al designului (schimbarea schemei de culori, schimbarea ordinii de prezentare a informaţiilor, termenele stabilite în calendarul propriu etc.).

Folosirea platformelor online oferă o serie de facilităţi şi avantaje, atât celor ce o administrează cât şi utilizatorilor:

- administrarea utilizatorilor: urmărirea participării la cursuri, testarea şi evaluarea utilizatorilor, repartizarea de teme şi proiecte şi păstrarea rapoartelor pentru fiecare utilizator.
- punerea la dispoziţie de instrumente educaţionale suplimentare: bloguri, forumuri de discuţii, mesagerie electronică, bibliotecă electronică, etc.
- lecţiile virtuale pot beneficia de avantajele multimedia pentru a oferi utilizatorilor o vedere realistă asupra materiei predate. Pot fi utilizate mijloace audio şi vizuale, animaţii cât şi simulări, dar şi conţinut de tip text.
- posibilitatea de a accesa conţinutul suportului de curs de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal.
- prezentare cât mai concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;
- folosirea tehnologiilor dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatori avizaţi.
- ca metodă de învăţare reprezintă o metodă bună pentru cei ce sunt puternici motivaţi, ea venind în completarea activităţii didactice din sistemul de învăţământ, dar pe care nu o poate înlocui.

- pot fi realizate materiale educaţionale care să implice diferite stiluri de învățare (ascultare, vizionare şi interactivitate)
- oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor
- sunt uşor accesibile reprezentând un stimul pentru învăţare, interacţiune şi colaborare.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii pot forma rapid clasele, pot împărtăşi cu elevii materialele didactice, pot posta anunţuri, pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte, pot crea, distribui şi evalua teste, pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat. Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. „Școala Intuitext” este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. „Examenul tău” este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la Limba Română şi Matematică. Ambele platform respectă programa şcolară, sunt avizate de Ministerul Educaţiei Naţionale, prezintă explicaţii şi simulări menite să ajute elevii să înţeleagă mai uşor diferite concept, prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicaţii la fiecare pas efectuat, prezintă teste ce ajută elevii să-şi verifice cunoştinţele.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în timp real, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune: profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen, lecţiile pot fi înregistrate, se poate utilizeaza o tablă virtuală, lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute, clasa virtuală poate fi securizată, pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme, profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv, în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Platforma Glogster reprezintă un mediu digital creativ pentru profesori și elevi, cu scopul de a-i ajuta pe elevi în procesul învăţării şi de a face acest lucru într-un mod mai distractiv. Aceasta prezintă o interfaţă simplă şi uşor de conceput pentru a introduce elevilor conceptele de bază și o serie de mecanisme de lucru în echipă care permit utilizatorilor să publice şi să împărtăşească altora propriile creatii. Este un valoros instrument de învăţare în care pot fi integrate mai multe discipline de bază, inclusiv matematica, ştiinţă, istorie, tehnologie, artă, fotografie, muzică, etc. Platforma Glogster favorizează dezvoltarea abilităţilor elevilor, înregistrând progrese la diferite niveluri.

Kahoot! este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională. Lansat în martie 2013 în Norvegia, Kahoot! este acum folosită de peste 50 milioane de oameni din 180 de țări. A fost proiectat pentru a fi accesibil la clasă și alte medii de învățământ din întreaga lume. Platforma este utilă pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, la orice disciplină sau pentru a consolida/evalua noțiunile dobândite la clasă. Pentru aceasta se pot folosi testele existente pe platformă sau fiecare utilizator are posibilitatea să își creeze propriile teste. Participarea elevilor se face cu ajutorul unui dispozitiv conectat la internet: computer, telefon, tabletă etc. necesar pentru a selecta răspunsul/răspunsurile corecte. Conectarea la test se face prin introducerea de către elevi a codului PIN furnizat profesorul care l-a propus. În stabilirea câștigătorului contează corectitudinea răspunsului și rapiditatea cu care s-a răspuns.

Google Expeditions este o platformă dezvoltată de Google care oferă profesorilor posibilitatea să ducă elevii și studenții în excursii virtuale în diverse locuri din lume, de la muzee, excursii subacvatice și chiar explorări în spațiu, totul prin integrarea de conținut de tip VR (realitate virtuală) în curricula existentă pentru diverse discipline (de ex. științe, istorie, artă, literatură și limbi străine și multe altele). Aplicația pentru educație Expeditions oferă o serie de colecții de panorame de realitate virtuală 360° și imagini 3D însoțite de detalii, puncte de interes și întrebări care le fac ușor de integrat în curricula școlară.

Platforma educațională **mykoolio.com** se bazează pe o tehnică de predare modernă. Aceasta diferă foarte mult de cea clasică, fiind sub forma unor jocuri educative interactive unde consolidarea cunoştinţelor constituie un rol foarte important, iar evaluarea se realizează într-o manieră atractivă şi adaptată nevoilor elevilor.Prin această nouă metodă, copilul nu mai este doar simplu ascultător al lecțiilor, el poate lua parte la procesul de predare. De asemenea, are și posibilitatea de a reveni la anumite informații ori de câte ori dorește și poate selecta exact ceea ce consideră el că trebuie să aprofundeze.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, Kidibot şi Ask.

Bibliografie:

1. https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/
2. http://edu.glogster.com/
3. https://kahoot.com/
4. https://www.mykoolio.com/

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCATIONALE IN SCOALA ROMANEASCA

Profesor învățământ preșcolar: Gavra Mihaela
Școala Gimnaziala „Avram Iancu”
– Structură Grădinița cu Program Prelungit Nr.44, Oradea, Bihor

„Nu există artă mai frumoasă decât arta educației, pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar educatorul crează un chip viu, uitându-se la el, se bucura și oamenii, se bucură și Dumnezeu.”
(Ioan Gură de Aur)

Începând cu data de 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspenda cursurile față-în-față, personalul didactic din sistemul de învățământ românesc este nevoit să recurgă la practici noi de comunicare și cooperare prin care să se asigure continuitatea învățării. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă suntem puși în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat și un ritm alert.

Nu au existat măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile au fost adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor, acestea variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi un hiatus total față de școală și, implicit, față de învățarea formală.

Toate aceste elemente au avut în mod sigur o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent. Demersurile de realizare a activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu au constituit o noutate, pentru cei mai mulți profesori, însă pentru copiii din învățământul preșcolar, a constituit o mare provocare.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice.

Într-o astfel de situație, s-a recurs la învățarea la distanță, adică tot felul de webinarii, cursuri și ateliere on-line. Acum, pentru prima dată, e-learning-ul are șansa de a crea impact. Este așa, pentru că nu ne mai întrebăm dacă predarea on-line este mai bună decât metodele tradiționale, pentru că aceasta devine singura opțiune pentru mulți dintre noi, cel puțin pentru un timp. Și trebuie să umplem cumva acest timp pentru a supraviețui ca educator.

Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare a redevenit în atenția noastră sub titulatura de proces educațional la distanță. Cu toții ne-am mutat activitatea în mediul on-line, am făcut cunoștință și ne-am familiarizat cu aplicații care facilitează învățarea la distanță.

Astfel, am continuat împreună în mediul on-line și am încercat să oferim aceeași educație de înaltă calitate, să ne îndeplinim misiunea noastră în contextul în care școala „față în față” este închisă. În astfel de circumstanțe (pandemia Corona virus 19), angajamentele noastre sunt de a oferi un mijloc alternativ de educație sub forma unui plan de învățare la distanță, fie că folosim Didactic.ro pentru fișele de lucru, Platforma zoom.us pentru ședințele cu cadrele didactice,

Platforma Digital Nation pentru instruirea cadrelor didactice (curs formare), tutorialele de pe canalul YouTube sau rețeaua de comunicare Whatsapp .

Pentru a susține activitățile de învățare la distanță am utilizat mijloace specifice și anume:

- Aplicația WhatsApp – am creat un grup
- Apeluri telefonice/ SMS
- Resurse educaționale cu conținut digital: site-uri cu informații și ilustrații, biblioteci online, soft educațional, muzee virtuale
- Aplicații pentru comunicarea sincronă prin apeluri video/videoconferințe precum ZOOM

Astfel, la grupa pe care o coordonez activitățile au fost susținute on-line, utilizând aplicația Whats-App. Am apelat la aceasta aplicație, deoarece am considerat că telefonul este cel mai accesibil mijloc digital de care dispun părinții. Cu ajutorul părinților am format un grup pe Whats-App și astfel am putut să ținem legătura cu toți copiii. În condițiile date, am realizat în fiecare zi un scenariu de activitate respectând cu rigurozitate planificarea.

Proiectarea activităților on-line am realizat-o pe calculator pentru a fi mai ușor de transmis/ monitorizat.

Resursele digitale folosite au provenit de pe: Didactic.ro, YouTube; iar resursele materiale din confecționare și din mediul înconjurător (grădina cu flori/ legume de primăvară; insecte, etc). Părinții au primit materiale, filmulețe și explicații scrise cu privire la modul de desfășurare a fiecărei activități. Am utilizat în munca cu copiii diverse jocuri online –aplicații pe placul copiilor deoarece își păstrează simțul ludic și Quizizz - un instrument on-line pentru feedback, cu ajutorul căruia am realizat evaluări formative într-un mod distractiv pentru preșcolari, pentru că permite inserarea de răspunsuri multiple, imagini, audio text, sondaje, răspunsuri deschise.

Părinții copiilor au avut posibilitatea să folosească telefonul, dar și calculatorul pentru prezentarea unor imagini, vizionarea poveștilor, predarea noilor cunoștințe, softuri EDU sau PitiClic, deoarece învățarea se face mult mai ușor cu ajutorul acestor mijloace moderne.

Am planificat activități didactice atractive, pe înțelesul copiilor, astfel încât copiii să-și dorească să participe la activitățile desfășurate acasă, am sugerat să folosească ca și material didactic obiectele sau jucăriile personale. Datorită stării de urgență și a restricțiilor de liberă circulație am propus părinților să desfășoare împreună cu copiii și activități relaxante/distractive:

- Plantăm/ îngrijim un pom sau o floare
- Petrecere în pijamale
- „O seară în lumea poveștilor” - audiție/vizionare povești;

Pentru a avea un feedback al munci de acasă am folosit modalităţi alternative de evaluare, dintre acestea amintesc: lucrări practice, portofoliile cu lucrările copiilor, aprecierile verbale, afișarea lucrărilor pe grupul de WhatsApp, aprecierea rezultatelor prin laude, încurajări.

Am rugat părinții să adune fișele copiilor într-o mapă. De asemenea fiecare copil are propriul lui portofoliu la grădiniță în care sunt păstrate toate fișele de lucru de la grupă.

Evaluarea am realizat-o și prin intermediul unor jocuri pe calculator/ telefon destinate lor de tipul soft-urilor PitiClic sau EDU.

Pentru că este bine să vedem și partea plină a paharului, consider că prin desfășurarea activităților cu ajutorul părinților, preșcolarii au beneficiat de mai mult timp petrecut cu părinții, au acumulat noi informații în domeniu IT, învățând să utilizeze un instrument digital (telefonul, fără a face abuz, timpul fiind de maxim 15 min. pentru o sarcină/zi)

în scop educativ, au avut posibilitatea să învețe lucruri noi despre natură, experimentând alături de părinți și îndrumați de cadrul didactic.

Părinții, la rândul lor, au beneficiat de faptul că au putut observa nivelul educativ al propriului copil, au putut observa felul în care micuțul lor se raportează la actul instructiv-educativ, nivelul de implicare al acestuia în actul instructiv-educativ, au beneficiat de feedback în timp real atât de la copil, cât și de la cadrul didactic, au învățat că tehnologia poate oferi o nouă formă de educație dirijată pentru preșcolar.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dobrițoiu Maria, Corbu Corina, Guță Anca, Urdea Gheorghe, Bogdanffy Lorand, *Instruire Asistată de Calculator şi Platforme Educaționale On-Line*, Editura UNIVERSITAS Petroșani, 2019
2. Petre Botnariuc, Constantin Cucoș, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Olimpius Istrate, Adrian Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu, Simona Velea, *Scoala online elemente pentru inovarea educației - Raport de cercetare evaluativă,* Editura Universitatii din București, 2020

Consiliere psihopedagogică în vreme de pandemie în învățământul preșcolar, primar și gimnazial

Prof. Consilier Florea Adelia - CJRAE TIMIȘ
Prof. Consilier Cristina Pop- CJRAE ARAD

În România, cursurile în învățământul preșcolar, primar, gimnazial, liceal, profesional și postliceal au fost suspendate din data de 12 Martie 2020. Continuarea cursurilor a fost posibilă prin intermediul învățării asistate de tehnologie până în data de 12 iunie, când se vor încheia cursurile anului școlar. În acest context a luat naștere acest proiect, care vine în sprijinul tuturor copiilor din învățământul preșcolar primar și gimnazial, pornind de la nevoile psihologice și socio - emoționale ale copiilor, de la imposibilitatea unui contact direct cu elevii. Astfel, pornind de la aceste nevoi, am realizat videoclipuri - care au la bază povestea terapeutică, acestea urmând a fi direcționate către cadrele didactice spre a fi trimise, apoi, părinților și elevilor, prin anumite platforme educaționale sau ca studiu de caz în interacțiunea cu elevii pe platformele educaționale.

Proiectul *Consiliere psihopedagogică în vreme de pandemie în învățământul preșcolar, primar și gimnazial* s-a desfășurat în perioada mai - iunie 2020 în colaborare cu CJRAE Arad. Proiectul și-a propus ca scop:

D*ezvoltarea socio - emoțională a copiilor din învățământul preșcolar, primar, gimnazial prin realizarea de materiale video și distribuirea acestor materiale prin intermediul internetului către educatoare, dar și pe anumite platforme educaționale,* având următoarele obiective:

- *Dezvoltarea stării de bine a copiilor din învățământul preșcolar, primar, gimnazial în contextul Pandemiei Covid-19,*
- *Dezvoltarea unei relații pozitive între părinte – copil - profesorul consilier școlar.*

Tematica acestor activităţi de consiliere psihopedagogică on-line au fost: autocunoaștere/inter cunoaştere, managementul emoţiilor, ~~și~~ dezvoltarea abilităţilor emoţionale şi de comunicare, orientarea carierei, educaţia pentru un stil de viaţă sanogen.

1. Coronavirus povestită copiilor- Scop: diminuarea comportamentului de anxietate la copii;
2. Povestea emoţiilor -Scop: Dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarului /a elevului;
3. Emoții matinale-Scop: Dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarului /a elevului;
4. Bucuria-Scop: Dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarului /a elevului;
5. Frica-Scop: Dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarului /elevului;
6. Ariciul (Furia) -Scop: Dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarului /elevului;
7. Testul profesorului Feelings -Scop: Dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarului /a elevului;
8. Solnița cu emoții -Scop: Dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarului \ elevului;
9. Elefănțelul cel înțelept -Scop: Dezvoltarea competențelor emoționale și a atitudinilor prosociale;
10. Povestea Motanul cel roșcat. Scop: dezvoltarea empatiei și a abilităților de relaționare socială;
11. Rică Rinocerul - Scop: Manifestarea interesului pentru autocunoaştere şi a atitudinii pozitive faţă de sine şi faţă de ceilalţi;
12. Jocul Meseriilor- Scop: Formarea capacităţii copiilor de a înţelege şi aprecia diferitele meserii pe care le desfăşoară oamenii pentru a fi folositori societăţii.

13. Povestea Dragonului Albastru - Scop: dezvoltarea atitudinii de acceptare a diversităţii și de valorizare a fiecărui membru a unui grup;
14. Sorin şi jocul de fotbal- Scop: prevenirea apariţiei sau înlăturarea furiei prin promovarea gândurilor raţionale/sănătoase;.
15. Poveste Pădurarul care și-a pierdut securea - Scop: dezvoltarea atitudinilor prosociale și a competențelor emoționale;
16. Maşina cea rosie- Scop: Schimbarea unui comportament autodistructiv, într-un comportament cooperant ghidat de reguli specifice;
17. Sconcsul cel trist- Scop Acceptarea copiilor diferiţi, valorizarea punctelor forte al copiilor cu diferite dizabilităţi;
18 .Iepuraşul a învăţat să spună "NU!"- Scop: Dezvoltarea abilitaţilor la copii să respingă abuzul provocat de un adult, să respingă orice comportament vicios care încurajează violenta;
19. Drepturile și responsabilitățile copilului -Scop Conștientizarea elevilor diin gimnaziu cu privire la drepturile și responsabilităţile ce li se cuvin;
20. Drepturile copilului- Scop: Conştientizare copiilor din învăţământul preşcolar primar şi gimnazial cu privire la drepturile și responsabilităţile ce li se cuvin;
21. Taurul și capra- Scop: Dezvoltarea abilitaţilor de rezolvare a problemelor Dezvoltarea abilitaţilor de prietenie;
22. Ce e copilăria? De Vali Slavu- Scop: Dezvoltarea stării de bine a preșcolarului/elevului;
23. Aventurile lui Bruno şi Bruni prin nămeţi- Scop: Dezvoltarea abilitaţilor de rezolvare a problemelor;
24. Ionică de Lenuta Neacșu - Scop: Dezvoltarea unei atitudini pozitive față de alți copii diferiți de ei.
25. Mărturisirea unui alcoolic - Scop: Conștientizarea elevilor despre efectele nocive ale alcoolului;
26. POEM – Copiii învaţă Ceea Ce Trăiesc de Dorothy Law Nolte- Parenting;
27. La noi de Octavian Goga- Scop: Manifestarea unei atitudini pozitive față de sine și ceilalți respectiv față de țară a elevilor;

Deși, inițial, acest proiect a fost realizat pentru județul Timiș și județul Arad, ulterior s-a extins și în alte județe: Bacău, București, Buzău, Călărași, Cluj, Dâmbovița, Iași, Olt, Mehedinți, Satu Mare, Sibiu și Vrancea. În ceea ce privește estimarea numărului de cadre didactice, din județele menţionate anterior la care au ajuns aceste materiale, acestea sunt în număr de 1353. De asemenea, aproximativ 6300 de copii au beneficiat de acest tip de activitate de consiliere psihopedagogică on-line, dintre care 56, 3% preșcolari, 43, 8% gimnaziu, 31, 3% primar, liceu 6, 3%.

Platformele, respectiv aplicațiile la care au apelat profesorii consilieri pentru a ajunge/ direcționa videoclipurile către elevi au fost prin intermediul: Whatsapp-ului - 81,3%; Facebook - 68,8%; Messenger - 56,3%; Google Classroom - 12,6%; Email - 12,5%.

Părinţii au fost mulţumiți că au avut idei noi de pus în practică cu copiii lor, iar copiii au primit „activitățile de consiliere psihopedagogică on-line” cu bucurie și entuziasm, “*au aplicat recomandările”*, “*sunt mai încrezători și mai puțin temători.”*

La sfârșit de proiect putem afirma că acest proiect a fost un model de bune practici în contextul actual al vremii, dar nu ca un substitut al consilierului școlar în interacțiunea directă cu preșcolarii/ elevii atunci când se vor redeschide din nou școlile. Ceea ce putem păstra din acest proiect și, eventual să mai realizăm în continuare sunt studiile de caz – video. Astfel, vom avea o abordare nouă în orele de consiliere psihopedagogică, fiindu-ne mai ușor să observăm

educabilul din punct de vedere al limbajului nonverbal și nu numai, construind punți ajutătoare pentru dezvoltarea de bine al elevului.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. ARDELEANU-BLAGA NICUȚA
COLEGIUL DE INDUSTRIE ALIMENTARĂ „ELENA DOAMNA”
GALAȚI

Acest secol este fără îndoială, secolul culturii digitale. Educaţia digitală este una din preocupările de bază ale învățământului românesc, prin formarea culturii informației și comunicării digitale la nivelul oricărui cetățean.

Fără o populaţie educată, doritoare să folosească tehnologiile informației și comunicării, nicio comunitate nu poate participa în mod real în rețeaua globală. Integrarea computerului în procesul de învăţământ nu mai este privită ca o mișcare avangardistă, ci ca o necesitate. În întreaga lume se observă convertirea conţinutului cultural într-o formă digitală, făcând astfel produsele disponibile oricui, oriunde și oricând.

Lecțiile digitale îi ţin pe elevi la școală și îi fac să fie mai atenţi la informaţii. Educaţia virtuală a devenit un adevărat fenomen în industria românească în ultimii ani. În continuă dezvoltare, tehnologiile informaţiei şi comunicării au schimbat fundamental natura relaţiilor globale, sursele de avantaj în competiţie şi oportunităţile pentru dezvoltare economică şi socială. Tehnologii ca Internetul, computerele personale sau telefonia mobilă au schimbat întreaga lume într-o rețea globală de persoane, firme, şcoli şi guverne, ce comunică şi interacționează între ele printr-o varietate de canale. Explozia acestei rețele globale mediate tehnologic a produs o lume în care oricine poate, virtual, să beneficieze de avantajele integrării digitale.

Piața muncii s-a schimbat, au apărut noi tipuri de activități, ce țin pasul cu evoluția pieței IT, însă procesul de educare a rămas același. Guvernele, instituțiile de învățământ și companiile private trebuie să răspundă unor provocări și să profite de oportunitățile pe care le oferă tehnologia. Simplul fapt că tehnologia ne însoțește peste tot, e un motiv suficient de bun pentru a încerca să schimbăm modul în care tinerii asimilează informațiile oferite în timpul cursurilor.

În multe state europene și americane, companiile de IT, împreună cu guvernele, au implementat cu succes mii de proiecte în instituții de învățământ. Având ca scop facilitarea accesului la informație și la cursuri, clasele interactive, bazate pe programe software create pentru învățământ, au îmbunătățit considerabil nu doar relația dintre elevi și profesori, dar și relațiile dintre părinți și elevi, precum și modul în care studentul asimilează materia de curs. Copiii reprezintă viitorul unei societăți, motiv pentru care e important ca aceștia să deprindă abilitățile necesare într-o societate bazată pe consum. Întrucât tehnologia poate fi o sursă de distragere a atenției, programele implementate în școli au scopul de a-i oferi elevului o experiență didactică interactivă, bogată și variată, devenind în același timp mai disciplinat și mai informat.

Şcolile trebuie să integreze mecanismele ICT în procesul de învăţare dacă doresc să fie parte a reţelei globale. Pregătirea unei şcoli în acest sens ar trebui să țină cont de următoarele aspecte: numărul de computere, accesul fizic la noi tehnologii, răspândirea reţelei, accesarea şi organizarea conţinutului electronic, calitatea şi viteza conexiunii în şcoli. Profesorii trebuie instruiți la rândul lor pentru a folosi Internetul şi computerele ca metode de predare în beneficiul elevilor. Elevii ar trebui învăţaţi de la cele mai tinere vârste posibile să folosească tehnologiile informației şi comunicării pentru îmbunătăţirea performanţelor în studiu.

Este esenţial ca în cadrul comunităţii să existe pentru viitorii specialişti ICT oferte de instruire bazică sau avansată în programare de software, hardware şi design Internet. În acest sens, tehnologiile informaţiei şi comunicării sunt integrate în totalitate în curriculum, sunt predate în cursuri şi sunt esenţiale procesului de învăţare.

În acest scop au fost create documente digitale, dar şi aplicaţii dedicate învăţării asistate de computer (dezvoltarea bibliotecilor digitale, crearea platformelor de e-learning, crearea reţelelor dedicate procesului educaţional informatizat). Consider că orice iniţiativă trebuie să aibă în vedere crearea şi valorificarea unui conţinut digital, altfel nu putem vorbi de digitalizarea actului educațional.

Însă, odată cu aceste preocupări, au apărut carențele la inițiativele de promovare a noilor tehnologii în învăţământ. Aceste inițiative au luat-o adesea înaintea capacității multor dascăli de a înțelege şi adapta cursurile la nevoile elevilor. Realitatea este că mulți profesori nu reușesc să folosească computerul ca suport didactic la clasă, iar formulele de predare-învăţare de la noi trebuie radical modificate. Elevul trebuie pus să gândească, să se implice efectiv, să se autoevalueze, iar acest lucru se poate realiza numai dacă profesorul va deveni coordonator şi evaluator, va antrena elevul în proiecte concrete, proiecte cu un profund conţinut de viaţă reală.

Utilizarea platformelor virtuale pentru realizarea proiectelor educaționale reprezintă un concept nou abordat în mediul educațional. Învățarea nu este centrată pe obiecte de studiu, ci pe calitățile și abilitățile pe care cel care învață trebuie să și le dezvolte, stimulează lucrul în echipă, favorizează atașamentul grupului la valorile promovate de proiect. O serie de proiecte folosesc platforme de învățare virtuală – un spațiu comun de învățare, care poate fi accesat de la orice PC prin Internet. Participanții în mediul virtual trebuie să aibă control, în orice moment, asupra propriului proces de învățare.

În concluzie, platformele virtuale de învățare pot oferi atât oportunitatea organizării de activități curente, curriculare, cât și dezvoltarea și implementarea de proiecte educaționale, formale curriculare sau extracurriculare, sau nonformale, asigurând astfel atingerea obiectivelor legate de integrarea educației digitale în activitatea de învățare.

Bibliografie:

1. Magdas I., *Didactica informaticii, de la teorie la practică*, Editura Clusium, 2007
2. *Simpozion Internațional ediția I, Responsabilitate publică în educație* , Editura Crizon, Constanța, 2009
3. http://www.acsoare.com/category/educatie
4. http://iteach.ro
5. http://portal.edu.ro
6. http://www.etwinning.ro

Rolul compensator al tehnologiei digitale în adaptarea resurselor educaționale pentru copiii cu nevoi speciale din școala de masă

Profesor psihopedagog Pădeanu Luciana
Centrul de Resuse și Asistență Educațională ”Speranța” Timișoara
Profesor psihopedagog Mladin Ionuț
Centrul de Resuse și Asistență Educațională ”Speranța” Timișoara

Sistemul tradițional de învățământ nu poate răspunde unor cerințe educaționale specifice copiilor cu nevoi speciale, deoarece aceștia necesită materiale și mijloace de adaptare complementare în procesul de achiziții școlare. Folosirea computerului facilitează o mai bună integrare și un mod mai eficient de însușire a deprinderilor de învățare pentru copiii cu cerințe educaționale speciale (CES). Utilizarea tehnologiei asistate de calculator ajută la înțelegerea cuvintelor, îmbunătățirea comunicării, uneori diminuând diferențele dintre copiii cu CES și colegii lor. Este necesar însă, ca profesorii să fie familiarizați cu tehnologia informației și folosirea acestor tipuri de resurse în cadrul claselor sau pe platforme online precum Zoom, Google Meet, Google Classroom etc. Credem că folosirea mijloacelor digitale în educație este o necesitate în special în perioada pandemiei COVID-19 în care sistemele educaționale sunt supuse unor procovări precum adaptarea online a metodelor de predare-învățare-evaluare, modificarea orarului, interacțiunea profesor-elev, interacțiunea elev-elev etc.

Societatea actuală se află într-o continuă schimbare, mulți dintre copii născându-se în era digitală și fiind familiarizați cu utilizarea calculatoarelor, a tabletelor și a telefoanelor mobile.

Copiii cu CES sunt diferiți în funcție de tipurile de dizabilități, gradul acestora, efectul pe care îl au în privința progresului școlar (Hasselbring, T., H. Willliams Glaser, C., H. 2000). Mulți dintre aceștia nu manifestă în mod evident o dizabilitate, au dificultăți în ceea ce privește învățarea, adaptarea emoțională, comportamentală, socială. În școala de masă putem întâlni copii care au deficiențe senzoriale (auz, văz), retard mental, tulburări de limbaj, tulburări specifice de învățare sau tulburări emoționale, acestea fiind cele mai întâlnite.

Dizabilitățile copiilor pot fi observate de profesori după săptămâni sau luni de interacțiune cu clasa sau mult mai târziu. Copiii cu dificultăți moderate de învățare petrec același interval de timp în clasă ca și colegii lor, fiindu-le greu să țină pasul cu aceștia, profesorii neavând suficient timp pentru a le oferi asistență educațională individualizată. În acest sens, tehnologia computerizată poate ușura achiziția unor deprinderi pentru copiii cu CES și colegii lor. Internetul, tehnologiile conexe de comunicare, materialele înregistrate pe CD-ROM sau DVD-ROM, instrumentele de prezentare multimedia pot facilita achiziția unor deprinderi de rezolvare a problemelor și de angajare în proiecte specifice realității date, vieții în general.

Copiii cu dizabilități moderate pot beneficia de educația digitală într-un mod aparte ținând cont de modul particular de achiziție a deprinderilor școlare, în cazul lor. Astfel, este îmbunătățită înțelegerea cuvintelor prin analiză și sinteză, ușurarea procesării cuvintelor prin folosirea predicției integrată în unele aplicații sau soft-uri, îmbunătățirea comunicării și implicit a adaptării sociale a acestora, folosirea hipertextului, a accesării link-urilor pe internet sau a altor proiecte multimedia.

Tendința de a folosi aplicațiile informatice în scopul adaptării și integrării școlare este în continuă creștere, fiind vorba de programe în care sunt elaborate exerciții, dialoguri, teste de evaluare. În cazul copiilor cu CES, calculatorul

funcționează ca un mijloc complementar de compensare prin care se pot face calcule aritmetice, se reprezintă pictograme, litere sau cuvinte care apoi, pot fi imprimate sau pot fi redate în mod audio direct cu ajutorul unui sintetizator vocal. Există programe de reeducare a vorbirii (SpeechViewer) sau a unor capacități cognitive (ThinkAble) prin care atenția și memoria se îmbunătățesc. În cazul tulburărilor motorii la nivelul membrelor superioare folosirea tastaturii dezvoltă posibilitățile de exprimare scrisă și grafică pentru acești copii. Calculatorul poate dezvolta creativitatea și plăcerea de a învăța prin faptul că oferă răspunsuri scrise, grafice și sonore într-un mod integrat în ceea ce privește distribuirea informației pe cât mai multe canale senzoriale. Pot fi folosite aplicații și funcții specializate pentru copiii cu CES: amplificatoare de ecran, cititoare de ecran, comenzi verbale; sintetizatoarele de voce ajută la corectarea vorbirii și scrierii, iar învățarea citirii se poate realiza prin mutarea cursorului pe anumite cuvinte pe care computerul le citește (Gherguț, A. 2005).

În aria curriculară a comunicării pot fi folosite adaptări pentru elevii cu nevoi speciale în ceea ce privește povestirile înregistrate prin tehnologii multimedia. Prin intermediul acestei adaptări se stimulează gândirea copiilor, abilitățile vizuale și cele kinestezice, precum și o angajare susținută în comunicarea verbală și scrisă. În acest sens, credem că profesorii trebuie să acorde o atenție mai mare procesului de implementare a strategiilor educaționale adaptative în clasa reală sau virtuală. Programe precum PowerPoint pot pune laolaltă textul, imaginile video și vocile înregistrate ceea ce duce la un reglaj optim în comunicare printr-o folosirea adecvată a tonului și ritmului vorbirii și citirii. Copiii pot face compuneri despre întâmplări din viața reală cu care se confruntă apelând la suport de tip multimedia și înregistrând aceste activități pe CD, DVD sau alt suport de stocare a informației. Slide-urile din PowerPoint pot fi utilizate de către elevi în realizarea unor prezentări, iar pentru cei cu nevoi speciale poate fi o bună resursă în construirea de dialoguri (organizați în perechi, aceștia scriu și citesc alternativ replici pe slide-uri individualizate și succesive). În acest fel, se pot dezvolta deprinderile de organizare și realizare în timp a activităților specifice disciplinelor. Elevii pot fi mai cooperanți prin relaționarea la nivel de grup virtual și cu profesorul, iar dificultatea unor activități nu poate afecta în mod semnificativ rezultatele procesului de învățare (Michalski, P., Hodges, D., Banister, S., 2005).

Adaptarea și integrarea în mediul real pot fi realizate mai ușor și mai repede prin folosirea rețelelor sociale virtuale, a unor site-uri prin care copiii realizează texte digitale pe care le distribuie rețelelor de prieteni și cunoștințe. În cadrul acestor texte digitale și a aplicațiilor-suport pe care le conțin sunt combinate imagini, cuvinte, sunete și grafice pentru a crea o reprezentare de ansamblu celui care le realizează. De asemenea, copiii pot accesa ușor aceste texte digitale oricând. Prin folosirea noilor tehnologii și a activităților sociale virtuale în care sunt implicați, copiii concep texte digitale, iar părinții și profesorii trebuie să fie familiarizați cu conținutul și specificul acestora. Copiii care au pagini tip profil se prezintă într-o formă diferită de aceea cu care suntem obișnuiți în familie sau la școală. În profilele lor virtuale, copiii se pot prezenta având în vedere activitățile lor recreaționale, iar realizarea mesajelor disponibile datorită noilor tehnologii le permite să aibă mai multă încredere și autoritate în privința realizării de texte scrise și a selectării lor (Dowdall, C. apud Carrington, V., Robinson, M. 2009).

Jocurile virtuale pot fi folosite ca metode de achiziție a informației în învățare, ele fiind atractive pentru copii, crescând motivația și angajamentul. Învățarea digitală care are la bază jocurile (Digital Game-Based Learning) include tot ceea ce presupune folosirea jocurilor virtuale în procesul de predare-învățare. Legat de acest subiect, se constată o dublă perspectivă: cum și ce pot copiii să învețe din aceste jocuri și cum pot preda profesorii folosindu-se de aceste resurse. Unele teorii ale învățării se referă la utilizarea jocurilor virtuale în funcție de următoarele dimensiuni: modelarea

comportamentală – asocierea unui răspuns dorit cu un stimul specific, constructivismul – învățarea este un proces dinamic realizat prin legături între cunoștințele noi și cele deja existente, cognitivismul – învățarea depinde de procesele cerebrale și de modul în care oamenii gândesc, umanismul – prin învățare se fundamentează relația dintre agentul învățării și mediu, învățarea socială – achizițiile au loc în contexte sociale, fiind mediate de tehnologie.

Folosirea jocurilor în educație este un subiect controversat, punându-se sub semnul întrebării faptul că mijloacele media ar influența învățarea. În contrapondere, s-a considerat că există o strânsă legătură între mijloacele media, conținuturile transmise prin acestea și interacțiunea celor care învață în cadrul acestui mediu. Astfel, se produce o experiență unică a abilităților de procesare a informației prin sisteme particulare de simbolizare ceea ce arată că tehnologia influențează procesul de învățare. Acesta este dezbaterea Clark – Kozma.

În zilele noastre, folosirea tehnologiei digitale, implicit a jocurilor virtuale, nu poate fi eliminată în totalitate. Putem îmbunătăți procesul educațional prin folosirea manualelor în continuare, dar putem integra în același timp și mijloace digitale precum cele amintite mai sus, rezultatul fiind crearea unui mediu de învățare în care elevii sunt angajați și implicați în mod activ în sarcini multiple. Deja, anumite lecții nu mai pot fi predate fără să folosim tehnologia modernă prin care putem simula anumite activități de învățare fără a face apel doar la imaginația copiilor. (Becker, K. 2017).

În concluzie, folosirea complementară a resurselor digitale pe lângă cele tradiționale este necesară și nu interferează în mod negativ cu desfășurarea procesului educațional, din contră, mai ales în cazul copiilor cu nevoi speciale aceste resurse funcționează ca mijloace compensatorii-terapeutice. Suntem într-o perioadă în care ne confruntăm cu provocări ce țin de extinderea pandemiei COVID-19, iar sistemele de învățământ din întreaga lume se adaptează noilor cerințe. Educația s-a mutat în mare parte în mediul online. Platforme precum Zoom sau Google Classroom integrează deja aplicații cu specific educațional, însă acest fenomen este încă la început cel puțin în țara noastră. Credem că este necesar ca profesorii să beneficieze de programe de formare pentru a fi instruiți în privința potențialului pe care îl au unele platforme online în eficientizarea procesului de predare-învățare-evaluare.

Bibliografie:

1. Becker, K. (2017). *Choosing and Using Digital Games in the Classroom. A Practical Guide*. Calgary, Springer
2. Dowdall, C. apud Carrington, V., Robinson, M. (2009). *Digital Literacies Social Learning and Classroom Practices*. Great Britain, Padstow, Cornwall. Sage Publications
3. Gherguț, A. (2005). S*inteze de psihopedagogie specială. Ghid pentru consursuri şi examene de obţinere a gradelor didactice.* Iași, Editura: Polirom
4. Hasselbring, T., S. Williams Glaser, C., H. (2000). *Use* of Computer *Technology to Help Students with Special Needs. The Future of Children. Children and Computer Tehnology*, Vol. 10. No. 2. Princeton University
5. Michalski, P., Hodges, D. & Banister, S. (2005). *Digital Storytelling in the Middle Childhood Special Education Classroom: A Teacher's Story of Adaptations. TEACHING Exceptional Children Plus,* 1(4),. Retrieved October 10, 2020 from https://www.learntechlib.org/p/55636/.

E-LEARNING NOUA PROVOCARE A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

Prof. Radu Camelia
Liceul de Transporturi Auto “Traian Vuia”, Galați

Progresul tehnologic a generat trecerea de la „traditional media” la „new media”, prin dezvoltarea Internetului, şi ulterior la „social media”, rezultând o explozie a volumului, valorii şi accesibilităţii informaţiilor obţinute din surse deschise.

Trăim într-o societate aflată în continuă schimbare, în care tehnologia digitală transformă fiecare aspect al vieţii umane, în vreme ce biotehnologia poate schimba însăşi viaţa într-o singură zi. Viaţa modernă oferă şanse şi opţiuni mai mari, dar şi riscuri şi incertitudini sporite. Digitalizarea culturii la nivelul societăţii a determinat apariţia reacţiilor şi la nivelul sistemului educativ, implementarea noilor tehnologii devenind o cerinţă tot mai acută în învăţământ. Noile metode de predare și învățare ajută elevii să-și dezvolte abilitățile necesare societății bazate pe cunoștințe.

E-learning reprezintă interacţiunea dintre procesul de predare/învăţare şi tehnologiile informaţionale, ICT (Information and Communication Technology), acoperind un spectru larg de activităţi, de la învăţământul asistat de calculator până la învăţământul desfăşurat în întregime în manieră online.

Soluțiile de e-Learning acoperă nevoile întregului sistem educațional, oferind instrumente utile pentru toate nivelurile – de la factorii de decizie din ministere, până la elevi, profesori, părinți și chiar publicul larg.

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile, profesorii din România au fost provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi. În acest sens s-a apelat la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet, fiind în varianta free cum ar fi:

- Google Classroom este un instrument nou din suita Google Apps for Education cu care profesorii pot să creeze și să organizeze rapid teme, să ofere eficient feedback, precum și să comunice ușor cu elevii.

  Fiecare clasă creează automat un folder separat în Discul utilizatorului respectiv, unde elevul poate trimite lucrări pentru a fi notat de un profesor. Aplicațiile mobile, disponibile pentru dispozitivele iOS și Android, permit utilizatorilor să facă fotografii și să le atașeze la teme, să partajeze fișiere din alte aplicații și să acceseze informații offline. Profesorii pot monitoriza progresul pentru fiecare elev, iar după ce îi notează pe elevi, profesorii pot lăsa comentarii private pe baza temei.
- Google Meet este aplicația Google similară cu Skype de la Microsoft – o platformă de comunicare instant prin video și chat, unde se poate crea un link de întâlnire, iar participanții trebuie doar să-l acceseze, fără să aibă vreun cont, pentru a putea intra în sesiunea online. Meet acceptă până la 100 participanți gratuit și oferă aceleași opțiuni ca și întâlnirea de pe Zoom: comunicare cu participanții cu video, microfon și prin chat, partajarea ecranului, activarea modului silențios pentru anumiți participanți, împărtășirea de alte link-uri prin chat.

Un sistem de e-learning constă într-o experienţă planificată de predare învăţare, organizată de o instituţie ce furnizează resurse educaţionale stocate pe medii electronice într-o ordine secvenţială şi logică pentru a fi asimilate de subiecţi în maniera proprie, fără a-i constrânge la activităţi sincrone de grup. Sarcina educaţiei şi formării bazate pe noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiţionale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora.

BIBLIOGRAFIE

1 Adăscăliţei, Adrian, “Instruire asistată de calculator” , Ed. Polirom, Iași, 2007
2. Brut, Mihaela, “Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern” , Ed. Polirom, Iași, 2006.
3. Brut, Mihaela, Buraga Sabin, “Prezentări multimedia pe Web”, Ed. Polirom, , Iași , 2004
4. Istrate, Olimpus “ Educaţia la distanţă. Proiectarea materialelor”, Ed. Agata, Botoșani, 2000
http://edu.glogster.com/
Webbibliografie
http://www.cniv.ro/2009/elearning
http://edu.glogster.com/
http://www.roeduseis.ro/wp-content/uploads/2014/11/Studiu-e-learning.pdf
www.wikipedia.org
https://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/3/15/cum-mutam-scoala-online
https://www.upit.ro/ro/upit-pentru-comunitate/educatia-fata-cu-provocarile-unei-situatii-exceptionale
https://chrome.google.com/webstore/detail/google classroom
https://ro.wikipedia.org/wiki/Google_Classroom

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. înv. Preșc. SÎRCA FLORICA
Grădinița cu PP nr 2, Șimleu Silvaniei

În ultimii ani, platformele de e-learning au fost mult mai utilizate atât în vederea formării cadrelor didactice cât și în activitatea efectivă cu elevii. Platformele de e-learning și calculatorul se utilizează atât pentru procesul de învățare cât și în evaluarea cunoștințelor elevilor.

Platformele de e-learning se pot utiliza atât în evaluarea cât și în proiectarea didactică. O platformă de e-learning este un software care îndeplinește un minim de cerințe(Crăciun Dana, 2013):

- Asigurarea procedurilor privind instalarea, configurarea și administrarea
- Utilizarea unei interfețe prietenoase, adaptabilă dinamicii procesului educațional
- Utilizarea de suport logic de comunicare sincronă și asincronă
- Administrarea și monitorizarea informațiilor
- Un management accesibil al conținutului educațional
- Facilitarea autoevaluării offline și online prin proceduri asincrone și sincrone a cunoștințelor assimilate
- Un program de pregătire continuă cu verificări parțiale pe tot parcursul procesului educațional
- Asistarea utilizatorilor în utilizarea software-ului educațional
- Înregistrarea feedback-ului privind calitatea serviciilor educaționale și a

Să spui o poveste în mediul digital este o metodă care îi atrage pe elevi în procesul de învățare. Prin folosirea în activitatea didactică a unor instrumente online elevii pot experimenta, pot folosi un set de abilități importante și a unor metode multiple**.** Deasemenea este impotant să se folosească la clasă cât mai multe aplicații pentru a ajuta elevii să-și dezvolte abilitățile de matematică, utilizând astfel o varietate de exerciții, activități, jocuri, simulări interactive. YouTube –reprezintă cel mai popular site din lume, fiind o resursă f povestioarte bună pentru conținuturi educațional care poate fi folosit cu succes la clasă în orice domeniu. Putem astfel descoperi noi informații, asculta muzică sau audia povești sau alte studii.

Platformele educaționale sunt utile pentru a implica elevii în concursuri pe diferite teme, sau pentru a consolida/evalua anumoite noțiuni dobândite la clasă. Profesorul poate oferi elevilor atât testele existente pe platformă sau are posibilitatea să își creeze propriile teste. Participarea elevilor este condiționată de utilizarea unui dispozitiv conectat la Internet: computer, telefon, tabletă etc.

Noile tehnologii cu valențe educaționale au atât valoare formativă cât și informativă în activitatea de predare-învățare. Utilizarea acestora în educație are numeroase beneficii dar, sunt și voci care susțin că astfel de resurse sunt consumatoare de timp, costisitoare și cu o eficiență didactică needificatoare. Modul în care înțelegem necesitatea implementării acestora în activitatea didactică depinde de numeroși factori (Glava Cătalin, 2009):

- Concepția de ansamblu privind predarea și învățarea de calitate, finalitățile educaționale și valorile didactice
- Finalitățile educaționalepe care le urmărim
- Motivația și oportunitățile pe care le avem

- Metologia și stilul didactic propriu
- Contextul social și problematica personală.

Instruiriea asistată de calculator și utilizarea tehnologiilor informaționale și comunicaționale are un merit deosebit, și presupune participarea activ-participativă a elevilor în procesul de predare-învăţare-evaluare.

Aceasta permite dezvoltarea intelectuală a acestora , adecvată ritmului lor de lucru, de formare a competențelor specifice durabile. În cadrul procesului de predare-învăţare utilizarea softurilor educaționale reprezintă o modalitate eficientă de dezvoltare intelectuală a personalităţii elevului şi orientarea acestora spre formarea unor noi competenţe.

Bibliografie

-Crăciun,D. și Iordan, M.(2013), Instruirea asistată de calculator resurse Web 2.0 pentru viitorul profesor, Editura Mirton, Timișoara
-Glava, C.(2009), Formarea competențelor didactice prin intermediul e-learning-Modele teoretice și aplicative, Casa Cărții de Știință, Cluj Napoca
- https://www.eduapps.ro/resurse-educationale/

Abordare multidisciplinară: biologie +

prof. Stanciu Adelin
Școala Profesională Gropnița, județul Iași

În decursul anilor de școală, elevul acumulează anumite cunoștințe, informații științifice din diferite arii curriculare/discipline, ceea ce numim de fapt...cultură generală. La finalul ciclului gimnazial, elevul se orientează către un anumit segment de interes și va studia un profil/specializare în liceu.

Fiecare profesor are un anumit stil de predare, la fel cum elevii au un anumit stil de învățare. Pentru unii este mai dificil să înțeleagă anumite conținuturi științifice și de cele mai multe ori plasează acea disciplină pe poziții inferioare. Atâta timp cât programele școlare sunt axate doar pe transmiterea de cunonștințe și nu pe dezvoltarea unor competențe practice, aplicate, școala în următoarii ani nu va mai performa deloc. Trebuie să trecem de la monodisciplinaritate la pluridisciplinaritate! Iată deci necesitatea unei abordări intra-, inter-, transdisciplinare în lecțiile de biologie care se concretizează în limbajele, metodele și mijloacele abordate.

Această **abordare pluridisciplinară** se poate realiza fie în cadrul orelor propriu-zise din planul-cadru, curriculum comun, fie în cadrul unor opționale integrate.

În ceea ce privește biologia, voi prezenta anumite direcții prin care un profesor de biologie poate îmbina o anumită lecție într-un mod foarte creativ cu un alt profesor, cu un alt conținut, de la altă disciplină.

Cum bine știm, biologia se află în aria curiculară ”Matematică și științe”, deci vom porni mai întâi abordarea pe verticală în cadrul aceleiași arii curriculare. Un opțional de științe ar putea cuprinde lecții în care să se coreleze biologia cu matematica, fizica sau chimia.

De pildă, se poate demonstra statistic cu ajutorul șahului mendelian proporțiile sau frecvența de transmitere a unui anumit caracter ereditar în descendență. Prin aceasta, se îmbină noțiuni de genetică cu cele de statistică/probabilistică **matematică.** O altă interrelație cu matematica poate fi realizată prin evidențierea unor simetrii, proporții (formule florale, diagrame florale), calcularea volumelor respiratorii, determinarea anumitor constituenți din sânge etc.

Biologia și **chimia** sunt foarte strâns legate, rezultând o intersectare prin biochimie sau știința ce studiază chimia compușilor organici cu acțiune biologică, sau compoziția chimică a lumii vii. De cele mai multe ori, nucleul acestui tip de hibrid se află între disciplinele formale. Noile obiecte de studiu vin să acopere anumite ”pete albe” de pe harta cunoașterii. Interdisciplinaritatea aceasta permite evidențierea compoziției chimice a sângelui, urinei, solului, a sevelor brută și elaborată la plante, formulele chimice ale hormonilor, determinarea anumitor compuși organici: proteine (sinteza de proteine la dogma centrală a geneticii- translația la nivelul ribozomilor, de la nivelul membranelor celulare), glucide (compuși rezultați din fotosinteză, ciclul Krebs celular etc.), lipide (anumiți hormoni sterolici, membrane celulare), acizi nucleici (ADN, ARN) etc.

Cu **fizica,** de asemenea se poate realiza interdisciplinaritate/transdisciplinaritate, rezultând o ”nouă” disciplină:biofizica, cu implicații chiar medicale. Se ajunge la un grad foarte mare de integrare a curriculumului prin fuziune. Așa cum menționa B. Nicolescu, 1997 ”disciplinaritatea, pluridisciplinaritatea, interdisciplinaritate și transdiciplinaritatea sunt cele patru săgeți ale unuia și aceluiași arc: al cunoașterii.” Prin interacțiunea biologie-fizică se pot studia anumite aspecte precum: termoliza, termogeneza, influența gravitației asupra plantelor (geotropisme, fototropisme, nastii), noțiuni de aerodinamică (deplasarea păsărilor în mediul aerian) sau hidrodinamică (deplasarea

viețuitoarelor acvatice, mișcări pasive prin plutirea frunzelor de nufăr pe suprafața apei, legea lui Arhimede etc.), sistemul de pârghii I, II și III în cazul articulațiilor, funcționarea sistemului mușchi-oase-articulații, noțiuni de optică (analizatorul optic, studiul principiului de funcționare al microscopului optic), noțiuni de acustică (propagarea sunetelor, frecvența, timbrul, noțiuni de fiziologie umană împreună cu cele de mecanică etc.)

Dacă ieșim din aria curriculară și ne orientăm către celelalte discipline, vom dezvolta o abordare interdisciplinară externă. De pildă cu **geografia**, biologia se intersectează în ramura numită ecologie și protecție a mediului (studiul factorilor geografici, geologici, mecanici care influențează dezvoltarea ecosistemelor), influența climatului, a poziției geografice, a substratului asupra răspândirii organismelor și fenomenele de adaptare ale acestora (de exemplu transformarea frunzelor de cactus sub formă de țepi ca o adaptare la secetă sau dezvoltarea cocoașelor cu grăsime la cămilă ca adaptare la mediul deșertic, etc.)

Cu ajutorul **informaticii**, mai ales în această perioadă pandemică, biologia a fost adusă la un cu totul alt nivel. Am putut dezvolta diverse platforme educaționale, am putut crea resurse educaționale deschise digitale, putem urmări diverse structuri anatomice, procese fiziologice cu ajutorul unor softuri, programe de vizualizare 3D (circulația sângelui, sistemul muscular, osos, disecții virtuale, analize histologice), putem crea teste și jocuri interactive la calculator etc. Practic informatica s-a integrat prin ”*Instruirea asistată de calculator”* ca o metodă modernă de predare.

La orele de **istorie** se pot studia anumiți biologi remarcabili precum George Emil Palade, Grigore T. Popa, Victor Babeș, Marie Curie, Pavlov, Gregor Mendel, Louis Pasteur sau Emil Racoviță, descoperirile și cercetările lor, implicațiile lor în domeniul științelor exacte pentru a veni în sprijinul biologiei atunci când prezentăm importanța studierii legilor mendeliene, a pricipiului fermentațiilor, axa hipotalamo-hipofizară sau rolul ribozomilor într-o celulă.

Biologia implică și **desen** pentru a înțelege mai bine structura unor anumite elemente celulare, tisulare, organe etc. Determinăm interiorizarea morfologiei unor componente complexe sau care au dimensiuni microscopice. Aducem într-un mod didactic microscopicul la nivel macroscopic.

Denumirile științifice la lecțiile de taxonomie, sistematică sunt în **latină**. Terminațiile familiei, ordinului, genului sau speciilor pot fi studiate la lecții de limba latină. Prin studierea unei limbi de circulație internațională (engleză, franceză, germană, spaniolă etc.), anumite structuri, organe, părți ale organismului pot fi învățate și astfel o persoană își poate dezvolta vocabularul acelei limbi (corelația biologie-**limbi străine**).

Procesele corticale: învățarea, judecata, atenția, percepția, senzația pot fi corelate prin **psihologie** și lecții de neurobiologie.

Prin corelarea lecțiilor de **educație socială** cu biologia putem înțelege necesitatea păstrării mediului curat, pentru că problemele de mediu, dezastrele ecologice pe care le observăm în jurul nostru ne vor influența viața. Avem nevoie de ore de educație ecologică obligatorii pe fiecare nivel de studiu.

Argumente pentru realizarea exercițiilor fizice, conexiuni în lecțiile de fiziologie și igienă se pot realiza prin abordarea interdisciplinară biologie - **educație fizică și sport**. Avem nevoie de ore de educație pentru sănătate pentru a înțelege de ce stilul nostru de viață (alimentar, fizico-psihic) ne influențează și performanța școlară.

Procesele fiziologice dezvoltate în analizatorul acustic pot fi studiate prin punerea în comun a strategiei didactice a unui profesor de biologie cu cel de **educație muzicală.** S-au realizat multe studii care certifică faptul că muzica pe care o ascultăm ne influențează starea de spirit, forța de muncă, poate înveseli sau întrista pe cineva, ritmul cardiac chiar poate fi infuențat de *beat*-ul muzicii.

Și aspectele etice privind clonarea terapeutică sau reproductivă, transfuziile de sânge sau transplantul de organe pot fi discutate, argumentate atât la orele de biologie, cât și la cele de **religie sau filosofie.**

În cazul interdisciplinarității orizontale, adică INTRA-disciplinitatea se referă la corelarea anumitor noțiuni între ramurile biologiei: zoologie și anatomie umană determină studiul anatomiei comparate, a funcțiilor fundamentale ale organismului și la alte categorii de animale nu doar la om sau anatomia și fiziologia în cazul studierii sistemelor de organe, a botanicii cu genetică (caracteristicile descendenților vegetali) etc.

Așadar, organizarea predării doar pe monodisciplinaritate devine neperformantă. Trebuie să pledăm pentru lecții de inter-, intra-, transdisciplinaritate pentru ca elevii să aibă viziune mai largă, într-o lume dinamică și complexă, caracterizată de explozie informațională și de dezvoltare a tehnologiei.

ANXIETY TESTS IN PRIMARY SCHOOL

ȘUHAN ALINA

1. Abstract

The purpose of this paper is to present both theoretical and practical aspects related to students" test anxiety. The role of this paper is to inform the teachers about haw the word "test" should be used in the school context and to highlight the aspects of anxiety and everything that lies behind this rich subject. The main objective underlying this paper is the detailed analysis of what anxiety actually means and haw it manifests itself among the students. The paper is structured of 3 chapters, two of them presenting the theoretical part and one practical part. In the first chapter called „ Theoretical Approach" the paper aims to analyze the following: anxiety, anxiety theories and contemporary theories and implications of anxiety towards the test. In the second chapter called „Anxiety and stress towards tests" the paper focuses on the following aspects: anxiety about test, anxiety disorders and their effects on personality development , the role of tests in education children of primary school, blocking anxiety and recovering from failure, affectivity and perfectionism. In the third chapter named „The research methodology" I will try to analyze haw children are affected during the assessment and haw high their level of anxiety is when they are faced with these situations..Also in performing the processing and interpretation of the data from this research, the statistical method was used.

Keywords: anxiety, tests, stress, students, anxiety tests,

1. INTRODUCTION

In a world where children want to enter the mysteries of knowledge and the mysteries that life offers them, the school comes to their aid by offering them various opportunities to discover everything they are looking for. Once they have stepped on the threshold of school, students enter a world from which only they decide if they will ever leave. That world will not be without adventures at all, on the contrary it will be the mysterious place where any child is formed on his own.

In this world are active two main characters who depend on each other in all given actions: the teacher and the student. The teacher is the guide and the teacher who helps the child to discover everything that is called "information" and the child is the one who shows the teacher that what he discovers is beneficial in different situations.

The conflict between these characters occurs when the teacher pronounces the word "test" or "evaluation". The child's first contact with this word is visible on everyone's face because it involuntarily produces a change. The word "test" is like a *light bulb* in the minds of students.

The topic " Anxiety about tests in primary education" that I chose for this paper seemed very interesting, attractive and even debatable for both children and teachers. From studying the material needed for this paper I managed to discover what each child (even me) felt, lived when he heard the word "test". All the new information discovered will help me in the future in my profession, will guide me in educating children and will be my support in overcoming complicated situations before and after tests. I don't think there is a child, student or even a person who does not react to the word "test". So in primary education the teacher has a very important role in educating children even in the first grades. He is the one who needs to know how and when to use the word "test" in front of children of different ages.

All children are curious to enter the art of writing, the art of reading, the world of stories and the world of games. But this start in the world of discoveries can be stopped interrupted or blocked by the utterance of the mysterious word "test".

stories and games, has its purpose. It helps children understand the purpose and role of "tests" in any situation. Every child should have in mind the idea that the test is the step towards the beginning of a new "adventure". The teacher is the one who offers the child cognitive and emotional support both before the tests and after its completion. This paper aims to present both the theoretical and practical aspects related to students' test anxiety. The role of this paper is to inform teachers about how they should use the word “test” in the school context and to highlight the aspects of anxiety and everything behind this rich subject.

The main objective behind this paper is the detailed analysis of what anxiety actually means and how it manifests itself as well as providing directions regarding the use of the word “test” when it comes to students.

The case study presents in addition to the theoretical and practical aspects related to this topic, namely anxiety about tests to young students. With the help of this case study, I want to highlight the effects that testing has on students and provide some guidance on what exactly triggers student anxiety during testing

Literature review and Research Problem

,, Research on test anxiety has a long and rich history. The first studies were published in 1914. In 1984, Sarason and Mandler published a series of studies, in which they used the concept under the name that is known today in specialized jargon. Through these studies, the authors focused on the relationship between test anxiety and performance on various cognitive tests. They provided the theoretical basis for the development and refinement of the first tool in the field of assessing individual differences in test anxiety. ”(Irwin G.Sarason)

“In the next 20 years, notable progress has been made in conceptualizing test anxiety, leading to numerous explanatory models. The intensive concerns of researchers in many countries (USA, Germany, Japan, India, Israel, Turkey, Hungary) have materialized in a corpus of rich observations as well as in the notable increase in the number of scientific publications on anxiety about testing. ”(Chapell et al., 2005)

"Test anxiety refers to a set of behavioral, psychological phenomena and responses that accompany interest in negative consequences or failure in an examination or assessment situation." (Veiga et al., 2016).

In order to carry out this case study we had in view the following hypotheses:

- "We assume that students become anxious when they are tested“
- "We assume that the evaluation is influenced by certain factors.“

In the third chapter named ,,**The research methodology”** I will try to analyze haw children are affected during the assessment and haw high their level of anxiety is when they are faced with these situations. Also in this case study we analyzed the factors that influence the evaluation from the perspective of teachers.

The objectives of the research are:

- encouraging students that testing is not a bad method of assessment
- identify the connection between testing and feelings and emotions that occur when students are tested
- stating the reasons why students become anxious when subjected to tests
- identifying the factors that influence the evaluation

RESEARCH METHODS. Method The pedagogical research, from Muster's perspective, is described in the following way,, an investigation delimited precisely as a theme, to a restricted question, arising in the process of perfecting the learning, education and which requires a certain, thorough, reasoned answer. , scientifically in question” (Muster, 1985) **.**

The sample The tests were performed on a number of 56 subjects, of which, 7 teachers and 49 children. The tests were performed for the third and fourth grades.

Procedures . For conducting the research we conducted an investigation which is a direct method, in the form of a "written conversation" between the researcher and the subjects.

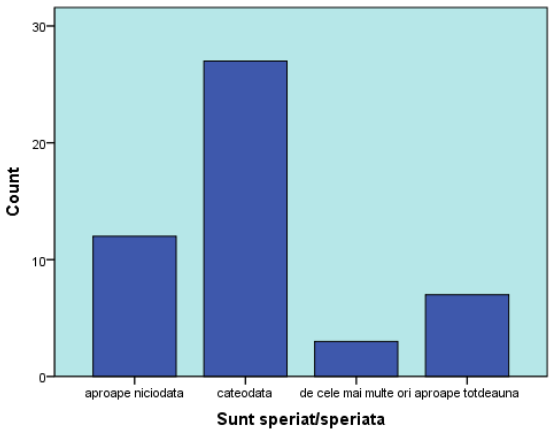
In the processing and interpretation of data from this research we would use the *statistical method* (tables, diagrams, graphs)

Instruments In conducting the survey we used the questionnaire as a tool **Analytic strategy** Carrying out the survey based on the questionnaire involves going through some steps, such as:

- setting research objectives;
- documentation;
- formulation of the main hypothesis;
- determining the group of participants;
- choosing the techniques for writing the questionnaire;
- gathering information and processing it;
- analysis of the results we obtained in relation to the proposed objectives;
- making the final research report

RESULTS Here are some results from the research chapter of the paper.

Table 1 . ” I am scared”

One-Sample Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Sunt speriat/speriata	49	2.10	.941	.134

One-Sample Test

	Test Value = 0					
	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	95% Confidence Interval of the Difference	
					Lower	Upper
Sunt speriat/speriata	15.639	48	.000	2.102	1.83	2.37

Regarding the level of fear that students feel at the time of some assessments, we can say that we have not at all worrying results. Approximately 80% of the students surveyed agreed with the statement that they “never” feel scared during an assessment.

Then comes a number of 13 students who say that during a test they do not feel scared "almost never". The rest of the students who were part of this case study stated that they feel scared "almost always", in a small number, and the others, in an extremely small percentage, stated that most of them or ”feel scared when subjected to evaluations.

CONCLUSIONS

Following the data collection, their introduction into an SPSS statistical program and also the centralization of the results, the hypothesis was partially confirmed as only half of the participating students become anxious during some tests. Therefore, after centralizing the results of the participating students, we came to the following conclusions:

- most of the time during the tests the students forget what they learned and even have problems remembering what they had to learn.
- the fact that students think more about what they don't know instead of thinking about what they know affects school results.
- 45% of participating students say that when they are tested, emotions appear "sometimes" –
- 60% of the participants stated that they do not feel fear during an evaluation
- About 90% of all students and participants in the study feel scared "sometimes" when they are tested.
- Some of the students' hands are shaking……

References

- Agabrian, M. (2004). Cercetarea calitativă a socialului: design şi performare. *Institutul European, Iaşi*.
- Benjamin, M. M., & Leckie, J. O. (1981). Multiple-site adsorption of Cd, Cu, Zn, and Pb on amorphous iron oxyhydroxide. *Journal of Colloid and Interface Science*, *79*(1), 209–221.
- Bocoş, M. (2003). Teoria şi practica cercetării pedagogice. *Cluj-Napoca: Casa Cărţii de Ştiinţă*.
- Carter, R., Williams, S., & Silverman, W. K. (2008). Cognitive and emotional facets of test anxiety in African American school children. *Cognition and Emotion*, *22*(3), 539–551. https://doi.org/10.1080/02699930801886722
- Chapell, M. S., Blanding, Z. B., Silverstein, M. E., Takahashi, M., Newman, B., Gubi, A., & McCann, N. (2005). Test Anxiety and Academic Performance in Undergraduate and Graduate Students. *Journal of Educational Psychology*, *97*(2), 268–274. https://doi.org/10.1037/0022-0663.97.2.268
- Covington, M. V. (2000). Goal theory, motivation, and school achievement: An integrative review. *Annual review of psychology*, *51*(1), 171–200.....

L’impact des plateformes educationnelle dans l’école roumaine

Prof. Petreuș Lenuța Anca
Școala Gimnazială Nr. 7 Baia Borșa

En raison de la situation dans laquelle nous nous trouvons a cause de la pandémie provoque par le virus, la popularité des cours online a augmente tant sur le marché de l'éducation commme dans les autres domaines d'activité. Les professeurs, les institutions et les éditeurs de l'éducation qui n'embrassent pas le changement de la technologie courent le risque d'être laisser en arrière.

Quelle que soit l'opinion des gens en ce que concerne l'utilisation de la technologie dans la classe de cours, il s'agit du développement d'un processus instructif-éducatif dont il ne peut pas être arreté.

Même si la méthode d'enseignement online est la seule modalité de pouvoir effectuer les cours,le professeur a la liberté de choisir son propre programme de travail qui se plie sur les besoins et les connaissances qui suivent d'être enseignés,consolidés et évalués.Beaucoup des plates-formes didactiques qui facilitent l'apprentissage online permettent aux professeurs de sauver l'information aisement et de pouvoir la accèsser chaque fois que cela s'avère nécessire. Ce type d'organisation automatique permet au proffeseur de concentrer son temps sur les aspects du travail qui necessite plus d'attention comme la planification des leçons et lacommunication avec les élèves ou les étudiants.Quelques-unes des plates-formes aident même pour noter l'activité de l'élève\étudiant et ça représente un bénéfice évident et extrememement efficient, puisque beaucoup de professeurs considèrent qu'ils passent une grande partie de temps pour mettre des notes.

On ne peut se passer ni du social ni de l'éducation,ni des technologies qui nous connectent.C'est ce que cette crise pandémique nous montre et que ceux qui pratique la formation á distance soutiennent depuis longtemps.Celle-ci s'est radicalement transformée á cause de la pandémie ce dernier temps, en fusionnant éducation ouverte et connectée avec médias sociaux.

Les écoles et les universités ont abordé la question avec grande méfiance,avec des approches panachée, avec des espaces numériques de travail ou des plates-formes. Mais la logistiques de la formation á distance et les pedagogies attenantes sont très différentes de celle de l'enseignement face á face.

De fait les écoles,nottament les écoles primaires y sont peu préparées et cette transition forcée peut se faire au detriment des élèves les plus déavantages.Les enseignants eux-mêmes peuvent être surmenés et surchargéss par les modifications de routines et de taches impliquées par le passage en ligne.Décréter que la formation á distance est la solution pour assurer la continuité pédagogique peut paraître un triomphe après des années d'ostracisme et de résistence á son égard.Mais pour ceux qui croient dans les valeurs positives de l'enseignement á distance,la conjonction de la distanciation physique et de la continuité pédagogique sans préparation fait crandre une reculade par rapport aux avances récentes.Quelques piqûres de rappel pour changer vraiment de paradigme.

Il ne faut pas se focalisre seulement sur la continuité pédagogique,mais prendre en compte aussi la continuité éducative.La continuité pédagogique vise á permettre á chaque élève de porsuivre ses apprentissages sans rupture pénalisante entre la fin d'une année scolaire et la suivante.

La continuité éducative cherche la cohérence dans l'intervention éducative,l'articulation entre projets et programmes,le travail en équipes pluridisciplinaires ou du moins les complémentarités entre acteurs,notamment quand il s'agit de la relation avec les parents, par exemple dans les condition "d'écoles a la maison".

Mais il faut reconaître aussi que il y a des enseignants peu formés aux compétences numériques et médiatiques.Certains se sont mis avec plusde succès que d'autres a chercher des programmes et des plates-formes institutionnelles en fort contraste avec les pratiques des jeunes et des adultes.

Les expériences avec les MOOC et autres dispositifs de formation a distance conectée,usant des médias sociaux nous montre que des fois les plates-formes sont lourdes,peu agiles,peu sociale et peu participatives.C'est pourquoi la démotivation et le décrochage scolaire et unuversitaire peuvent faire des nombreuses victimes a qui il s'ajoute la fracture numérique.Au lieu de subir le changement,il est possible de devenir acteur de changement.Il faut travailler pour cultiver la présence de l'apprentissage autrement et dans cet échange entre hors ligne et en ligne se pose la question des décisions qu'il faut adopter pour apprendre.

D'abord il faut se demander sur l'utilité du temps assgné aux bases,aux taches,puis se demander sur la réelle finalité des devoirs,se demander aussi si d'autres formes d'engagement sont possibles.

Cela incite a envisager de faire des projets,dont certains collaboratifs,qui donnent lieu á des productions, lesquelles sont aussi des preuves et des indices d'aquisitions de connaissances,d'aptitudes et des valeurs. L'éducation est une frustration féconde,á distance ou pas! Elle tolère échecs,essais et erreurs…Aux moments de confusion et d'insatisfaction succèdent des moments d'épiphanie et de succès. Certes, la situation actuelle crée des tensions entre interfaces en ligne et pédagogiques á distance/pédagogiques en présence,mais elle incite á se demander quels programmes alternatifs solliciter pou une réelle résilience une fois la crise passé.

Une grande partie de la reponse tourne autour de l'abondance de l'information et de sa gestion pour aboutir á la connaissance.

Dans l'échange entre hors ligne et en ligne, l'emphatie pour se connecter aux autres á sistance est indispensable pour faire preuve de présenceou de coprésence. L'interpersonel a un rôle á jouer plus fort et suscite l'utilisation des formes de participation active rendues possibles par toutes sortes de médias sociaux et d'applications.

L'éducation n'est pas une simple transmission, les relations,les émotions et les interactions jouent un rôlr essentiel pour memoriser, chercher et oser créer et s'éxprimer. Faire montre de compassion et d'empathie á distance c'est possible de plusieurs manières, en compensant le fait que les indices visuels et oraux habituels qui indiquent la détresse, le désintérêt ou la comprehension sont peu visibles par le recours auz médias sociaux et leurs stratégies de co-présence : likes,emoticons,lives…

Il faut aussi penser quelles mesures de protection il faut utiliser pour minimisre les conséquences possiblesde l'usage des donnes des jeunes en millieu scolaire. Il faut se demander aussi quels scripts sociaux et cognitifs mobiliser pour que les jeunes puissent contrôler leur performance en ligne et leurinteraction avec les autres.

Ensuite on se demande quels outils numériques peuvent les aider á mieux les plier á leurs propres besoins et á ceux des enseignantes.

L'éducation n'est pas une technologie mais elle n'est pas incompatible avec elle. La situation actuelle, malgré ses tensions entre interface humaine et interface numérique, crée de la réflexivité et souligne des gains d'éxpérience afin que enseignement á distance et en présence deviennent des espaces conjoints, pas disjoincts.

Il est temps de changer le regard sur le mode d'apprentissage online parce qu'il permet d'enseigner différemment, de varier ses pratiques, d'écouter autrement, avec une attention différente á l'autre. Le mode online ne sonne pas le glas de l'éducation, mais annonce plutôt une augmentation de l'intelligence collective et assure un accès abordable et équitable.

Le confinement nous invite á prendre le temps d'une réelle conversation sur les valeursque nous souhaitons investir dans les médias et technologies numériques.

La pandémie nous fait prendre conscience du besoin d'un nouveau paradigme….

Bibliographie :

https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf

https://ipp.md/wp-content/uploads/2020/05/Studiu__Invatamantul_Online_202-04-29.pdf

www.service-public.fr

agenee.erasmusplus.fr

www.my-maac.com

www.campusfrance.org

SUGESTIE DE ACTIVITATE DE ÎNVĂȚARE ONLINE ȘI STUDIU DE CAZ LA TEMA RELIGIA ÎN LUMEA CONTEMPORANĂ

Prof. Sandor Vasile

Contextul creat de apariția virusului SARS-Cov-2 și decizia autorităților de a impune măsuri de prevenire a răspândirii acestuia - izolare la domiciliu, distanțare, limitarea la strictul necesar a contactelor umane -, a generat o mutație subită și totală, printre multe altele, și în învățământul românesc. Ceea ce era considerat un auxiliar al învățării clasice a devenit instantaneu esența sistemului de învățământ, învățarea online pe un termen nedefinit și indefinibil.

A devenit obligatoriu ca strategiile de învățare clasice, cu un randament pozitiv verificat în cursul a sute de ani, să fie adaptate noilor realități sau să fie înlocuite de altele.

Fenomenul religios în lumea europeană contemporană a devenit extrem de complex, având limite foarte largi, între diluarea sentimentului religios în Europa de Vest, unde proporția de aparținători la una dintre biserici, dar fără a fi practicanți, și cea de atei este în creștere, și tăria sentimentului religios, cel puțin cea afișată public, oficial a multor imigranți în Europa, veniți din spații culturale unde alte religii sunt dominante, prim-solistă, cel puțin printr-o tonalitate mai ridicată, fiind religia islamică.

În condițiile în care tânăra generație din Europa și, între-o măsură comparabilă, și din România, și nu numai ea, este prezentă, într-o aparență data de prezența constantă tinerilor în lăcașurile de cult, în proporție redusă în viața religioasă, chestiunea credinței și a practicii religioase devine una care merită atenție.

Din tematica religioasă am ales fenomenul pelerinajelor, o constantă în istoria tuturor marilor religii, desfășurate în locuri dedicate, la date exacte, în prezent bine mediatizate

1. Am început lecția prin a posta pe classroom o schiță a temei, cuprinzând ceea ce am considerat esențial din fenomenul religios contemporan, pentru a-mi introduce elevii în atmosfera necesară abordării problemei pe care intenționam să le-o prezint spre rezolvare.

2. Am trecut apoi la - definirea religiei și a religiozității
   - nominalizarea marilor religii din istorie, cu precizarea aspectelor esențiale ale evoluțiilor din cadrul fiecăreia, a factorilor- politic, social, economic, cultural etc. -,care acționează asupra lor
   - definirea fundamentalismului religios și stabilirea diferenței dintre acesta și extremismul care poate duce la terorismul religios (posibil interpretat de către cei care îl aplică drept suprem sacrificiu, martiraj voluntar pentru credință)
   - definirea ecumenismului, cu formarea Conciliului Ecumenic al Bisericilor, mișcarea Aggiornamento și Decretul asupra ecumenismului din 1962 și stabilirea poziției B.O.R. în mișcarea ecumenică
   - evidențierea celor două atitudini fundamentale ale diferitelor Biserici față de credință - libertatea și toleranța religioasă, adaptarea la modrrnitate, specifice majorității Bisericilor, respectiv refuzul modernității și intoleranța atât în interior cât și față de membrii altor Biserici, specifice îndeosebi islamului
   - am menținut legătura și mi-am activat elevii în permanență online, verbal și în scris pe messenger

3. Am trecut la fixarea noilor cunoștințe, respectiv formularea concluziilor, tot prin dialogul online, verbal și în scris pe messenger

4. După tratarea temei, am stabilit subiectul activității individuale a elevilor, respectiv fenomenul pelerinajului în contemporaneitate, după următoarea schiță de idei:

a. Identificarea a cel puțin 3 centre de pelerinaj, ținând de 3 Biserici diferite (în situația în care, din diverse motive, cerința nu ar fi fost îndeplinită, elevilor li s-ar fi indicat Compostela sau Lourdes, Medjugorie, Mekka)
b. Realizarea unei hărți pe care să fie plasate cele trei centre,
c. Indicarea traseelor de pelerinaj cel mai frecventate
d. Condițiile de îndeplinit de către pelerini - modalitatea efectuării pelerinajului, termene, eventuale privațiuni
e. Participarea la slujbele și ceremoniile religioase din centrul - destinație
f. Primirea de către pelerini a unor forme de recunoaștere a efectuării pelerinajului
g. Importanța / semnificația / scopul îndeplinirii acestei încercări pentru participanți

5. Am precizat criteriile de evaluare - rezolvarea integrală a cerințelor, originalitatea realizării, originalitatea prezentării, exprimarea propriei opinii referitoare la subiectul tratat, varietatea surselor- site-uri, link- uri

6. La termenul stabilit odată cu fixarea subiectului activității individuale, la întâlnirea online cu elevii, au fost prezentate trei rezolvări, câte una pentru fiecare dintre centrele de pelerinaj selectate, celelalte rezolvări fiind trimise pe grupul clasei pe whatsapp sau pe adresa mea de e-mail; notarea, ca și preaența mea la cursuri, a fost făcută în catalogul virtual de pe platforma școlii

Referitor la învățarea online, am constatat că, pe de o parte, are certe avantaje

a. o gamă foarte largă de operațiuni care pot fi efectuate - comunicare verbală și / sau în scris, redactare / transmitere / stocare de materiale, diferite sisteme de întâlnire online
b. comoditate, participanții având posibilitatea de a-și alege locația în timpul desfășurării orelor de curs
c. posibilitatea accesării a numeroase surse de informații
d. posibilitatea pentru participanți de a opta pentru forma de participare la cursuri - activ, pasiv, audio-video sau numai audio sau video
e. ușurința aplicării de teste de evaluare, inclusiv rezolvările și corectarea lucrărilor / materialelor

Pe de altă parte, are și neajunsuri

a. izolarea între ei a participanților la cursuri, ceea ce face mai dificilă comunicarea în timp real a tuturor participanților la cursuri, cu profesorul și între ei
b. contactul mai dificil al profesorului cu grupul de elevi, ceea ce poate duce foarte ușor la situația în care ora de curs nu-și atinge scopurile
c. posibilitatea de a fi întreruptă oricând legătura, ceea ce face comunicarea problematică, cu consecințe greu de anticipat în timp
d. dificultate sporită în obținerea feed-back-ului și discutării rezolvărilor
e. lipsa elementului educație, acest aspect al relației profesor-elev fiind practic inexistent

ADAPTAREA PROCESULUI INSTRUCTIV- EDUCATIV LA REALITĂȚILE CREATE DE COVID-19

Prof. dr. Ioana Rieber

Înainte de pandemie, lumea avea deja o provocare formidabilă care decurgea din îndeplinirea promisiunii de a educa un număr cât mai mare de copii, astfel încât analfabetismul să scadă radical. Pandemia COVID-19 a îngreunat mai mult procesul educațional, având un impact puternic atât asupra elevilor cât și asupra profesorilor din întreaga lume. La mijlocul lunii aprilie 2020, 94% din cursanții din întreaga lume au fost afectați de pandemie.

Procesul educațional a fost reimaginat iar schimbările în activitățile de predare-evaluare a fost accelerate. Au fost făcute eforturi mari pentru ca într-un timp scurt să li se răspundă șocurilor din sistemul de învățământ. Abordarea crizei învățării și realizarea unui set de soluții bune de luat în considerare necesitau, în mod normal, un timp ceva mai îndelungat. Aproape peste noapte s-a trecut la învățare online ca o consecință a închiderii în masă a școlilor, colegiilor și universităților. Educația a devenit o problemă importantă și, odată cu aceasta, tehnologiile educaționale au fost poziționate ca un serviciu de urgență de primă linie.

Companiile din domeniul educației și companiile din domeniul tehnologiei și-au intensificat colaborarea pentru a sprijini considerabil învățarea online. Într-o măsură semnificativă au existat oferte caritabile care au oferit multe instrumente și resurse pentru a le permite educatorilor să răspundă cerințelor ridicate și pentru a trece la predarea online. Multe dintre cele mai mari și mai de succes companii de tehnologie din lume și-au extins rapid serviciile educaționale, inclusiv Google, Microsoft, Amazon și Zoom.

S-a format coaliția pentru educația globală, după cum a anunțat UNESCO, un parteneriat internațional destinat să ajute țările să-și mobilizeze resursele și să implementeze „soluții inovatoare și adecvate contextului pentru a oferi educație de la distanță, folosind abordări hi-tech, low-tech și no-tech”, atât pentru a „atenua întreruperile imediate cauzate de COVID-19, cât și pentru a stabili abordări pentru dezvoltarea unor sisteme de educație mai deschise și mai flexibile pentru viitor”.[58] Banca Mondială a colaborat activ cu ministerele guvernamentale din întreaga lume pentru a permite educația online, în timp ce OECD a început să vorbească despre COVID-19 ca despre o criză a dezvoltării „capitalului uman” și despre pandemie ca „o oportunitate pentru experimentare și imagina noi modele.”[59]

Anul acesta procesul de instruire va fi diferit, motiv pentru care ar trebui ca în planificări să fie identificate părțile prioritare din curriculum. Profesorii vor trebui să creeze sarcini flexibile, adaptabile, pe care elevii să le poată finaliza în medii diferite și cu niveluri variate de acces la tehnologie. Experții spun că nici un elev nu ar trebui să fie împiedicat să lucreze la nivel de clasă, de aceea, trebuie realizată o abordare regândită a modului în care sunt oferite cunoștințele și a evaluării, în sensul utilizării testelor standardizate și a evaluări informale în clasă: activități bine concepute care „evaluează” puține lucruri, pe cele critice, pe care elevii trebuie să le cunoască pentru a se putea trece la următoarea unitate de învățare. Profesorii pot remedia lacunele „la timp”.

[58] UNESCO, 2020.
[59] Ben Williamson,Rebecca Eynon, John Potter, *Pandemic politics, pedagogies and practices: digital technologies and distance education during the coronavirus emergency,* 21 May 2020 https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/17439884.2020.1761641.

Cadrele didactice vor duce o povară supradimensionată deoarece vor fi nu numai instructori, ci și suport social-emoțional pentru elevi. Este esențial ca informațiile date să le ofere elevilor oportunități de a gândi profund, de a se conecta cu colegii lor și de a fi entuziasmați să învețe din nou. În cadrul unei clase în care elevii sunt împărțiți într-un program hibrid același profesor va fi responsabil pentru elevii de la școală și de acasă. Este important să se gândească la obiectivele clasei: ce vrea să rețină elevii și să poată face în final? Aceste obiective ar trebui să ghideze instrucțiunile în diferite medii, chiar dacă utilizează diferite tehnici pentru a le atinge, online sau face- to -face, important este să sprijine sănătatea social-emoțională a copiilor, concentrându-se pe munca de instruire care construiește relații. Activitățile ar putea include:

- analiza muncii elevilor după ce au rezolvat o sarcină;
- colaborarea la rezolvarea problemelor;
- organizarea unui seminar sau dezbatere socratică;
- investigarea fenomenelor științifice;
- furnizarea de instrucțiuni ca răspuns la nevoile individuale ale elevilor.

Elevii pot face mai multă muncă independentă în afara orelor de curs, dar asta nu înseamnă că nu ar trebui să aibă nicio interacțiune face-to-face. Profesorii ar trebui să se gândească și la modul în care vor integra întrebările elevilor care lucrează de la distanță. Activitățile la distanță ar putea include:

- ascultarea înregistrărilor citite cu voce tare și / sau citirea textului independent;
- ascultarea unei scurte prelegeri sau vizionarea unor videoclipuri care oferă informații despre subiectul lecției;
- lucrul la seturi de probleme;
- răspuns la solicitările de discuțiile asincrone de pe panourile de mesaje;
- auto-evaluare;
- oferirea de feedback de la colegi;
- participarea asincronă la proiecte de grup.[60]

În vederea optimizării procesului de predare-evaluare ar trebui optimizate planurile de învățământ, planificările și unitățile de învățare. Pe măsură ce se începe o notă unitate de învățare se stabilesc obiectivele care trebuie atinse, adaptate la noile condiții. Se proiectează o activitate sau test pentru a vedea dacă toți elevii au acumulat cunoștințele și abilitățile necesare pentru a se trece la unitatea următoare. Pentru fiecare unitate se stabilește un standard de succes. Schemele de lecție și materialele didactice trebuie regândite, astfel încât să ofere informații de natură să suplinească eventualele explicații de care elevii din online au nevoie.

În vederea eficientizării activității se poate lucra în Classroom și, pentru ca materialele să nu se piardă și să poată fi accesate de oriunde, în Drive. Classroom este un instrument gratuit și ușor care ajută educatorii să gestioneze și să evalueze în mod eficient progresul, îmbunătățind în același timp conexiunile cu cursanții de la școală, de acasă sau în deplasare. Avantajele sunt mari deoarece pot fi postate suporturi de curs, videoclipuri, la care elevii pot avea acces, poate fi realizată testarea, notele pot fi date imediat, în funcție de setările alese. Fișierele pot fi stocate în Drive.

[60]*Teaching and Learning in the Pandemic*,https://www.edweek.org/ew/issues/reopening-schools/teaching-and-learning-in-the-pandemic.html, August 5, 2020.

A fost un efort mare pentru profesorii care nu au avut competențe digitale. Mulți dintre ei au fost obligați de împrejurări să participe la cursuri în vederea dobândirii, măcar parțial a abilităților necesare activităților online. Este un efort mare pentru copiii care se văd lipsiți de îndrumarea directă a profesorului, este o problemă pentru copiii care nu au tablete sau telefoane performante. Este o colaborare de multe ori strânsă între profesori și elevi, părinți și copii în sensul ajutorului reciproc.

Bibliografie:

Williamson, Ben, Eynon,Rebecca, Potter, John, *Pandemic politics, pedagogies and practices: digital technologies and distance education during the coronavirus emergency*, 21 May 2020, https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/17439884.2020.1761641.

Teaching and Learning in the Pandemic,https://www.edweek.org/ew/issues/reopening-schools/teaching-and-learning-in-the-pandemic.html, August 5, 2020.

UNESCO, 2020.

Studiu de specialitate
Rolul activităților extrașcolare în educația copiilor

Prof. Înv. Primar Țelinoiu-Gheorghiță Alina,
Școala Gimnazială ”VIRGIL CALOTESCU”Bascov

Noua paradigmă educațională a adus cu sine o evoluție calitativă a finalităților ce presupune deplasarea accentului de pe aspectul informativ pe cel formativ urmărind o dezvoltare multilaterală a elevilor într-o manieră mai atractivă și mai eficientă.

Activităţile extracurriculare nu se rezumă la spaţiul şcolar, la fel cum nu se rezumă nici la spaţiul extraşcolar ci se întrepătrund, se condiționează și se sprijină reciproc. Ele vizează formarea dezvoltarea unor abilităţi şi competenţe de tip atitudinal, comportamental şi social, altele decât cele dobândite pe plan formal, dar corelate cu acestea în vederea unei mai bune adaptări în comunitate şi în societatea globală şi, de ce nu, pentru satisfacţii personale. Toate acestea în beneficiul desăvârșirii personalității elevilorși a societății în care urmează să se integreze social și profesional.

Este binecunoscut faptul că, toți elevii ce se află-n perioada școlarității mici au gândirea concret intuitivă, având nevoie de material suport pentru a asimila și înțelege conținuturi și pentru a-și forma dezvolta competențe. De aceea este impetuos necesar ca în activitățile de la clasă să existe trimiteri către activitățile desfășurate în afara acesteia, fie ele excursii sau vizite, tocmai pentru a întări caracterul practic-aplicativ al disciplinelor și conținuturilor aferente acestora.

Activitățile extrașcolare se referă la acele activități extracurriculare realizate în afara mediului școlar și a instituțiilor de învățământ, la care participă o clasă de elevi, mai multe clase de elevi din același instituție ori mai multe clase aparținând mai multor instituții.

Vizitele la muzee, la expoziții, la case memoriale, în locuri cu încărcătură istorică reprezintă grozave modalități prin care elevii pot cunoaște și pot prețui valorile unei țări.

Activitățile extrașcolare sunt forme de organizare alternative a procesului de învățământ care urmăresc atingerea unor obiective instructiv-educative legate de anumite teme din programa școlară. Sunt menite să stimuleze activitatea de învățare și au rolul de a reuni și desăvârși ceea ce(cunoștințele) elevii au acumulat în timpul lecțiilor”(I. Nicola, 2000, 451).

În cadrul activităților de tip excursii, vizite, elevii pot cunoaște diferite localități ale țării, pot cunoaște realizările semenilor lor, pot cunoaște locul unde s-a născut/trăit/creat diferite personalități. Ei pot dezvolta respect pentru frumusețile naturii, afecțiune pentru animale, sentimente de ocrotire a florei etc și datorită etapei dezvoltării psihologice la care se găsesc(conform J.Piaget) sunt foarte receptivi la ce li se spune și la ce li se arată fiind dispuși să acționeze în acest sens.

Necesitatea abordării activităților realizate în mediul extrașcolar survine datorită multiplelor aventaje pe care acestea le aduc. Astfel, activitățile proiecate și organizate de cadrele didactice în afara mediului școlar aduc numeroase valențe formative și informative prin completarea și/sau aprofundarea conținuturilor realizate la clasă. Conținuturile

acestor activități sunt mai flexibile, variate și uneori mai complexe, iar datorită caracterului atractiv elevii participă cu optimism și bună dispoziție la acestea.

De asemenea, în urma acestor activități elevii pot reda cu o mai mare creativitate și imaginație imaginea realității în cadrul unor lecții care se pretează acestora, iar cu ajutorul diferitelor obiecte adunate cu ocazia unei astfel de activități pot realiza diferite lucrări(de ex la orele de arte vizuale și ablități practice).

Prin intermediul activităților extracurriculare se pot forma-dezvolta o serie de competențe specifice vizate de programa școlară. De ex: ”Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relație cu mediul natural și social”(Programa școlară pentru clasa CP - MEM , OMEN nr3418/2013).

În sensul formării-dezvoltării acestei competențe se pot alege numeroase activități extrașcolare ce pot fi realizate de elevi. Alegând drept conținut pădurea(fiind în renaștere în această perioada a anului) elevii pot realiza drept activități extrașcolare: excursii, tabere la munte, drumeții în pădurile din apropiere, vizite în parcuri protejate etc.

În aceste locuri ei pot observa diferite elemente: plante, animale, relații de nutriție etc. Pot utiliza fișe de observare a acestor elemente unde vor aduna date semnificative.

Pot de asemenea realiza jocuri, proiecte ecologice-” Reguli de respectat în pădure” sau activități de ecologizare-”Adunarea deșeurilor”.

Pe tot parcursul desfășurării activității cadrul didactic va dirija sistematic activitatea de observare a elevilor orientându-le atenția către elementele esențiale, iar aceștia vor consemna în fișele proprii ceea ce li se pare semnificativ. Totodată, cadrul didactic va putea combina modalitățile propuse de Bruner în prezentarea unui conținut (*acțională*- elevii vor intra în contact direct cu materialele noului conținut ceea ce le permite examinarea cu ajutorul tuturor simțurilor, *simbolică* - prin intermediul limbajului cu rol în prezentarea conținutului și *iconică*- prin intermediul imaginilor ce substituie realitatea).

Datele culese de elevi vor fi valorificate ulterior în cadrul activităților care se pretează acestui conținut(ex: MEM). Cu acest prilej, elevii își vor fixa și aprofunda noțiunile deja înmagazinate și-și vor îmbogăți cultura generală. Ei pot în etapa de valorificare să adauge o nuanță originală de natură afectivă exprimându-și propriile impresii și sentimente în legătură cu cele văzute.

În acest mod se va forma competența dată și se accentuează caracterul practic-aplicativ al activității care depășete limitele clasei și implica activ elevii.

Activitățile realizate de elevi pe parcursul excursiei, vizitei, drumeției pot fi apoi integrate în activitățile de la clasă. Utilizând un laptop și un videoproiector elevii pot viziona filmulețe realizate în timpul activității extrașcolare și pot vedea poze care surprind momentele importante ale acesteia. De mare folos pentru o învățare durabilă sunt și fișele de observare în care ei au adunat informații, manualele digitale și machetele realizate de elevi. Acestea sunt mijloace didactice care înlesnesc aplicabilitatea noțiunilor studiate și contribuie la formarea competenței fixate-n prealabil.

O parte importantă a strategiei didactice o constituie metoda didactică care caută să abordeze acest conținut într-un mod atractiv. De ex, cu ajutorul metodei Brainstormingul(Furtuna de idei) elevii pot enumera toate elementele întâlnite în pădure: animale, plante, deșeuri etc sau pot enunța toate regulile de respectat într-un astfel de mediu.

O altă metodă de instruire eficientă este metoda Mozaicului, care aduce avantajul coperării prin intermediul muncii pe grupe. Se formează 4 grupe de elevi a câte 4 copii și în fiecare grupă se vor numerota elevii de la 1-4. Apoi aceste grupe se sparg formându-se grupe noi(toți elevii cu nr 1 într-o grupă, cei cu nr 2 în altă grupă etc). Acestea se vor numi grupe de experți deoarece ei vor studia o singură temă, de ex: grupa 1 va studia animalele dintr-o pădure, grupa 2 va studia plantele, grupa 3 va studia reguli de respectat, iar grupa 4 relațiile de nutriție. Fiecare grupă va avea acum materiale de studiat(manuale, planșe, imagini, etc) vor purta discuții și vor asimila informații devenind experți în tema primită. Ulterior se vor reface grupele, fiecare expert întorcându-se în grupa din care a plecat și transmițând celorlalți colegi informațiile asimilate. În acest fel. La finalul activității toți elevii vor deține informațiile necesare pentru acest conținut , dar mai ales, toți își vor fi format competența urmărită inițial.

Pentru a vedea dacă activitatea are o finalitate, adică dacă obiectivele au fost atinse și competența dezvoltată se recurge la o modalitate de evaluare. Pentru aceasta se pot folosi metode tradiționale sau moderne de evaluare. Alegem ca metodă alternativă de evaluare proiectul. Astfel, elevii organizați în 4 grupe, vor alege dintre următoarele teme în vederea realizării unui proiect: ”Reguli de respectat în pădure”, ”Macheta unei păduri”, ”Mediul de viață-pădurea”, Relații de hrănire între animale”. Se vor stabili, împreună cu cadrul didactic, criteriile de evaluare și se va alege ca instrument lista de verificare-control în care sunt specificate clar obiectivele de atins. De ex: dacă elevii au lucrat îngrijit, dacă au respectat limita de timp, dacă au respectat tema dată etc.

În concluzie, este necesar să abordăm în activitățile de la clasă pe cele desfășurate în afara mediului extrașcolar datorită avamultiple pe care acestea din urmă le dețin, dar și pentru că, așa cum spune I. Nicola: ”aceste activități au menirea să stimuleze activitatea de învățare, de a întregi și desăvârși ceea ce(cunoștințele) elevii au acumulat în timpul lecțiilor”.

Așadar, pentru a aborda conținuturile din cadrul programelor școlare, a oferi exemple concrete din viața reală, activitățile trebuie să se coreleze într-un mod optim .

Acestea activități urmăresc pe termen lung dezvoltarea unor aptitudini și atitudini speciale, dar și antrenarea elevilor în activități cât mai variate și bogate în conținut, cultivarea interesului pentru activități socio-culturale, ecologice etc și oferă suport pentru reușita școlară în ansamblu.

Bibliogarfie

1. Ene, D., Vasile, C., 2017, ”Metodica și Evaluarea pentru examenul de titularizare și definitivare în învățământ, Ediția a III-a revizuită și adăugită”, Editura Provimed Plubishers, Bacău;
2. Molan, V., 2014, ”Didactica disciplinelor comunicare în limba română și limba și literatura română din învățământul primar, Ediție revizuită, actualizată și completată; studii critice”, Editura Miniped, București;
3. Nicola, I., 2000, ”Tratat de pedagogie școlară”, Editura Aramis, București.
4. Programa școlară pentru clasa CP - Matematică și cunoașterea mediului , OMEN nr3418/2013.

IMPORTANȚA INOVAȚIEI ÎN SISTEMUL EDUCAȚIONAL ROMÂNESC

PROF.ANCUȚA MIHAELA GEORGIA
COLEGIUL” MIHAI VITEAZUL” INEU

Digitalizarea a devenit astăzi un imperativ al politicilor publice educative, o adevărată miză a progresului uman, într-o lume în care tinerii sunt captivați de diversele apariții pe piața tehnologiei. Prin urmare, formatorii educaționali dezvoltă noi dimensiuni ale competențelor digitale, demers ce solicită o multitudine de abilități, de la cele mai mici niveluri, la cele ale ciclului superior de învățământ.

Circulația informației în format digital este un garant al evoluțiilor practicilor educaționale, al alegerii unor instrumente atractive, permițând explorarea de noi cunoștințe în domeniu.

În ultimul deceniu, putem vorbi de o evoluție în perimetrul informaticii, demers care conduce la apariția și dezvoltarea anumitor instrumente importante pentru educația în sine. Așadar, observăm apariția și dezvoltarea unor platforme de e-learning, intrate deja în practica de zi cu zi a profesorilor și elevilor.

În linii mari, învățarea de tip e-learning se definește printr-un demers de predare-învățare-evaluare la distanță, într-un cadru educațional care are la bază colaborarea profesor-elevi, paradigmă ce-și asumă o împletire de metode didactice din sfera tradiționalului cu cele moderne, de tip IT, cu scopul creșterii performanțelor elevilor.

Platformele educaționale de tip e-learning presupun o predare modernă, diferită de cea clasică, atractivă pentru elevii obișnuiți deja cu acest demers digital și adaptabilă nevoilor acestora.

O platformă e-learning este un soft complex ce asigură administrarea unui domeniu sau a unui subdomeniu , gestionarea utilizatorilor pe domeniul în cauză, crearea unui management accesibil cursurilor, alături de activități și resurse asociate, posibilități de evaluare online sau offline, autoevaluare, comunicări de tip sincron sau asincron.

Desigur că realizarea și implementarea unei platforme educaționale presupune un efort major, dublat de o conștientizare a importanței acesteia.

Evident, impactul platformelor educaționale în spațiul românesc a generat o reorientare a întregului sistem educațional către digitalizare, literatura de specialitate aducând în premieră conceptul de e-pregătire, ce vizează atât pregătirea organizațiilor școlare în vederea racordării la învățarea online, cât și e-pregătirea elevilor sau a studenților ce dețin deja abilități de utilizare a calculatorului.

Pe lângă cele două componente care țin de e-pregătire, trebuie să amintim, nu în ultimul rând, e-pregătirea profesorului, ce trebuie să aibă la rându-i o experiență vastă în utilizarea TIC, cunoștințe și abilități în ceea ce privește utilizarea softurilor educaționale, abilități ce țin de selectarea celor mai bune resurse, adaptarea stilului de predare la noua paradigmă dar și o atitudine pozitivă față de această schimbare.

Trecând la date concrete, un studiu realizat de Agerpres și apărut în luna aprilie 2020, arată că peste o treime (36%) dintre profesorii din România au urmat cursuri de utilizare a instrumentelor digitale în procesul educațional, pe durata suspendării cursurilor, iar cele mai utilizate platforme au fost: Digitaliada, Zoom, WhatsApp, Google Classroom și Facebook. Totodată, înainte de suspendarea cursurilor, 22% dintre profesori foloseau laptopurile, iar 19% videoproiectorul.

În schimb, doar unul din zece profesori utilizau site-uri și platforme digitale, iar 17% aveau manuale digitale la clasă.

Utilizarea platformelor educaționale în învățământul românesc a determinat, la început, efecte negative în ceea ce privește performanța școlară, prin neînțelegerea sarcinilor de învățare, feedbak tardiv din partea profesorului iar

comportamental, neîmplicarea elevilor în activitățile de tip online, grad scăzut de concentrare, nervozitatea datorată presiunii psihologice în fața stresului, uneori agresivitate. Aceste aspecte se datorează în primul rând trecerii bruște de la învățământul față-în-față, la cel online, o nouă formă de ineteracțiune educațională, fără a putea vorbi de o pregătire îndelungată a cadrelor didactice și a elevilor, dar în sistemul actual de învățământ, această trecere se pare că a fost soluția cea mai bună pentru a continua și stabiliza demersurile didactice prevăzute de curriculum național.

Concluzionând, utilizarea platformelor educaționale în sistemul de învățământ românesc duce treptat la îmbunătățirea complexă a procesului de învățare, la eficientizarea comunicării profesor-elev, la diversificarea activităților de predare-evaluare.

Impactul acestor platforme este vizibil doar în timp, acest demers reprezentând un stimul excelent pentru învățare și formare, prin folosirea eficientă a resurselor materiale și umane.

BIBLIOGRAFIE

1. http://sparknews.ro/2020/04/27/studiu-36-dintre-cadrele-didactice-spun-ca-au-urmat-cursuri-de-utilizare-a-platformelor-digitale/
2. https://www.education.gouv.fr/l-utilisation-du-numerique-l-ecole-12074
3. https://www.cairn.info/revue-hermes-la-revue-2017-2-page-80.htm

Platformele educaţionale în actualul context educaţional

Dr. Marka Kubelac
Profesor de Limba şi literatura slovacă - maternă
LT „Gabriel Ţepelea“ Borod – Stuctura ŞC. Gimnazială Nr. 1 Şerani, Jud. Bihor

Trăim vremuri în care lumea se îndreaptă din ce în ce mai mult către „noul“, către evoluţie în domeniul informatic, în care se dezvoltă numeroase instrumente IT, printe care şi e-learning, implicit dezvoltarea mai multor platforme educaţionale, care sunt utile atât pentru personalul didactic, cât şi pentru elevii în procesul educaţional.

Prin cuvântul e-learning înţelegem totalitatea situaţiilor educaţionale în care se utilizează semnificativ mijloacele TIC (Tehnologiei Informaţiei şi Comunicării). Termenul a fost preluat din literatura anglo-saxonă, fiind extins de la sensul primar, etimologic, de învăţare prin mijloace electronice, acoperiind acum aria de intersecţie a acţiunilor educative cu mijloacele informatice moderne. Computerul şi materialele electronice, multimedia sunt utilizate ca suport în predare, învăţare, evaluare sau ca mijloc de comunicare. În sensul mai restrâns e-learning reprezintă un tip de educaţie la distanţă, o experienţă planificată de predare-învăţare organizată de o instituţie ce furnizează mediat materiale într-o ordine secvenţială şi ,ogică pentru a fi asimilate de studenţi în maniera proprie. Medierea se realizează prin noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării, în special prin Internet. Internetul constituie atât mediul de distribuţie a materialelor, cât şi canalul de comunicare între actorii implicaţi. Prin această definiţie putem descrie e-learningul, dar ce înţelegem prin denumirea platformă educaţională?

O platformă educaţională, este un soft complex care perminte administrarea unui domeniu, deasemenea gestionarea utilizatorilor pe domeniul respectiv, crearea şi un management accesibil al cursurilor împreună cu activităţile şi resursele asociate acestora, evauarea online, offline sau autoevaluarea, comunicarea sincronă sau asincronă şi multe altele.

Dacă vorbim despre nivel mondial platformele educaţioanale sunt multe, cadrele didactice au de unde alege ce platformă vor să folosească şi care este pentru ei cea mai bună opţiune în procesul didactic. Mai jos voi prezenta câteva platforme, care sunt cunoscute la nivel naţional şi care se află în topul preferinţelor.

Platforma de tip Moodle este o platformă cu licenţă gratuită de tip Open Source (sursă deschisă, ceea ce înseamnă că permite oricui să contribuie la elaborarea sau îmbunătăţirea ei), cu un sistem de mangement al cursurilor (Curs Management System – LMS) sau ca un mediu virtual de învăţare (Virtual Learning Environment – VLE). Numele aceste platforme MOODLE, provine de la Modular Object Oriented Dynamic Learning Enviroment, ceea ce înseamnă un mediu de învăţare modular, care este orientat pe ceea ce înseamnă obiect şi dinamic.

Această platformă oferă un mediu interactiv, integrat şi constructivist, care este centrat pe învăţare. Principiul de bază în platforma Moodle este constructivismul social, ceea ce presupune o învăţare prin colaborare, care este bazată pe proiecte şi sarcini individuale sau pe grupuri. Astef învăţarea devine una eficientă, cadrul didactic construieşte un material de învăţare, pentru ca elevii săi să interacţioneze cu acest material didactic şi să experimenteze, pentru al înţelege. În acest context, elevul face parte dintr-o comunitate de învăţare, în care este pus în situaţia de a înţelege ce are de făcut, de a explica celorlalţi participanţi materialul didactic.

Clasa virtuală sau webinarul este un alt instrument util, în care profesorul poate comunica audio şi video cu elevii, în care sesiunile de lucru sunt online, putându-se desfăşura şi în afara clasei, învăţarea fiind sincronă şi dirijată de

profesor. Este de menţionat şi faptul, că există şi modulul de autoinstruire, care permite elevului să parcurgă cursul asincron, în funcţie de nevoia şi timpul avut la dispoziţie.

Alătur de cele enumerate mai sus cu referire la predare-învăţare, trebuie să menţionez rolul deosebit de important pe care îl are evaluarea. Diversitatea de abordare a problematicii evaluării constituie cel mai puternic argument care aduce platforma Moodle în primul plan şi în acest context se pot aminti: modalităţile variate de elaborare a testelor, tipul atât de diversificat de întrebări puse la dispoziţie de Moodle şi care se pot afişa în ordine aleatoare în test şi cu date iniţiale diferite pentru utilizatori diferiţi, modalităţile de combinare şi structurare a testelor, modalităţile de aplicare, care permit definirea timpului de lucru – durata testului, elevul ştiind cât timp mare are până la finalizare, data şi ora când acest test poate fi susţinut, aspectele legate de permisiunea de a repeta susţinerea testului pentru îmbunătăţirea rezultatelor, precum şi diversele rapoarte pentru utilizatorii care au susţinut testul şi care se obţin după aplicarea unui teste, de la analizape ansamblu, până la analiza pe itemi, cu obţinerea unor diferite statistici şi multe altele.

În ceea ce priveşte softurile care se pot integra pe platforma Moodle, trebuie menţionate Geogebra şi Wiris, utile cadrelor didactice care predau matematică, dar şi fizică sau chimie. Se mai pot menţiona Hot Potatoes (crearea de teste sau jocuri de cuvinte încrucişate) şi Audacity (Editor audio), dar şi altele precum Sistem Antiplagiant, util la orice disciplină.

Platforma AeL, este o platformă de predare, învăţare, evaluare şi management al conţinutului educaţioanl multimedia. Această platformă este bazată pe principii educaţioanale moderne. Oferă un sistem excelent şi flexibil, putând fi filosit în diferite limbi, regiuni, pe niveluri de studiu şi tipuri de instituţii de învăţământ. Platforma AeL oferă funcţionalităţi complete pentru toţi participanţii la procesul educaţional: cadre dicatice, elevii, personalul administrativ şi părinţii. Factorii responsabili de buna desfăşurare a procesului educaţional dispun prin platforma AeL de un suport adecvat în domeniile decizional, control, planificare, urmărire şi previziune.

Denumirea platformei AeL provine de la Advanced eLearning, ceea ce înseamnă învăţare avansată. Această platformă oferă principalele beneficii în procesul de predare, învăţare şi evaluare: sprijinirea procesului didactic prin mijloace informatice moderne, punând la dispoziţie cadrelor didactice un instrument complementar, flexibil şi eficient. Monitorizează procesul educaţional, atât pe periaoda cursurilor, cât şi după finalizarea acestora. Oferă stimularea multisenzorială în prezentarea informaţiei. Pe această platformă este posibilă schimbarea de informaţii şi colaboarea între participanţii, pentru a ajunge la rezolvarea problemelor.

Securitatea acestei platforme AeL este asigurată de accesul diferenţiat pe mai multe niveluri configurabile de către administrator, fiecare dinte acestea având asociate drepturi specifice.

Pe scurt voi prezenta încă câteva platforme educaţioanele:

Platforma eTwinning oferă personalului didactic care activează în şcolile din ţările europene participante o platformă educaţională de comunicare, colaborare, demarare proiecte şi schimb de informaţi, pe scurt, un spaţiu în care să simtă că fac parte din cea mai palpitantă comunitate educaţională din Europa.

Platforma Adversio are interferenţă intuitivă şi spaţiu de stocare nelimitat şi ţi permite să creezi rapid grupuri şi clase, să aloci şi să corectezi teste, teze şi să urmăreşti profresul elevilor. Centalizând totul pe o singură platformă, se poate elimina birocraţia şi cadru didactic poate câştiga mai mult timp pentru activitatea sa didactică.

Platforma Asq este perfectă pentru toate disciplinele de învăţământ şi toţi ani de studiu, cu conţinut educaţional şi teste create de utilizatori, această platformă poate fi privită ca o revoluţie în modul de a învăţa, dar şi o metodă didactică alternativă, adaptată la sistemul de învăţământ existent.

Platforma iTeach.ro pune la dispoziţie o serie de instrumente colaborative, cursuri online, reviste de specialitate, ştiri, informaţii şi resurse pentru educaţie.

Toate aceste platforme educaţionale sunt create pentru a îmbunătăţii procesul didactic.

Bibliogafie:

Preston, R.: „*Down To Business: Higher Eduaction Is Ripe For Tehnology Disruption*“. 2011, InformationWeek:60

Wolfe, C. and Wofle C. R.: „*Learning and teaching on the World Wide Web*“. 2001, San Diego, California, London: Academic.

Elearning101 – Concepts, Trends&Aplications: *Ebook describing basic rlrarning concepts*.

Resurse de învățare online în lecțiile de Limba și literatura română

Profesor, Mariana Matasă
Școala Gimnazială Comuna Grumăzești, Jud. Neamț

Societatea informaţională reprezintă o nouă etapă a civilizaţiei umane, un nou mod de viaţă, calitativ superior, care implică folosirea intensivă a informaţiei în toate sferele activităţii şi existenţei umane, cu un impact economic şi social major. Societatea informaţională este societatea în care producerea şi consumul de informaţie este cel mai important tip de activitate, informaţia este recunoscută drept resursă principală, tehnologiile informaţiei şi comunicaţiilor sunt tehnologii de bază, iar mediul informaţional, împreună cu cel social şi cel ecologic – un mediu de existenţă a omului.

Odată cu dezvoltarea tehnologiei informaţiei şi comunicaţiilor, a internetului, modul clasic de a învăţa suferă transformări rapide şi profunde. Tot mai multe voci exprimă faptul că ne îndreptăm spre o revoluţie în educaţie; rolul actual al profesorului, acela de intermediar al cunoaşterii, îşi pierde mult din pregnanţă.

Învăţatul este orientat către persoană, permiţând celor ce studiază să-şi aleagă conţinutul şi instrumentele corespunzătoare propriilor interese, necesităţi şi nivele de abilitate.

Cu ajutorul resurselor on-line se poate învăţa de acasă fără a mai fi nevoie de deplasarea către o instituţie de învăţământ şi fără a depinde de un anumit program. Cu ajutorul unei conexiuni la Internet se pot căuta mai multe cursuri dintr-un anumit domeniu având astfel acces la mai multe opinii (spre deosebire de modalitatea clasică de predare în care aveam prezentată doar opinia profesorului de curs). Educaţia cu ajutorul calculatorului se numeşte CBT (Computer Based Training).

Câteva dintre cele mai folosite aplicaţii în acest domeniu sunt: Programe de procesare de text şi calcul tabelar; Programe de prezentare sau desen; Aplicaţii de pregătire pe computer; Baze de date; Organizarea orarului; Aplicaţii de E-mail, Navigare pe web etc.

Resursele web contribuie decisiv la schimbarea tipului de predare, dintr-un un model static, în care elevul este un simplu „receptor” pentru ceea ce predă profesorul, într-unul dinamic, în care procesul de predare - învăţare se ghidează după elev, iar acesta este atras să caute pe cont propriu noi surse de cunoaştere.

Studiile realizate în ultimii cinci ani în diferite ţări şi analizele OECD la nivel global au arătat că utilizarea tehnologiilor informaţiei şi comunicaţiilor în educaţie contribuie într-o foarte mare măsură la îmbunătăţirea rezultatelor elevilor. Cu toate acestea, mulţi dascăli, fie că preferă metodele clasice de predare, fie dintr-o reticenţă generală faţă de noile tehnologii, resping dinamicizarea orelor şi stimularea elevului cu ajutorul calculatorului, Internetului şi tuturor celorlalte instrumente asociate.

În rândul profesorilor, conceptul de *e-learning* câștigă teren. Deoarece performața în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteaze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să acceseze materiale existente pe diverse medii de stocare (dischete, cd-uri interactive, să descarce materiale didactice găsite pe diferite site-uri educaționale), să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste on-line, bareme

de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică. În activitatea desfășurată, profesorii folosesc calculatorul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru. Sunt deschiși la tot ce presupunere inovație în educație pentru a livra cunoștințe moderne de actualitate astfel încât elevii să facă față, pe viitor, testelor de evaluare (evaluări anuale, examene de capacitate, de bacalaureat, olimpiade și concursuri școlare), dar și mediului lucrativ când vor urma o carieră.

Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare de la distanță au fost diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulari, aplicații etc., pe care profesorul le trimite părinților pentru copil sau prin video conferințe în grupuri mici. Însă, mai important decât metodele selectate, este obiectivul interacțiunii în aceasta perioadă, și anume, conectarea directă cu elevul. Multe cadre didactice și părinți au înțeles că nu atât proiectele didactice sau curriculumul scris conteaza mai mult, ci starea emoționaăa a copiilor și a părinților sunt prioritare în aceasta perioadă de izolare.

Resursele online permit revoluționarea sistemului educațional, nu numai pentru că sunt convenabile și accesibile, ci pentru că permit ca întregul proces de predare și învățare să devină mai mai interesant și adaptat elevului digital. Astfel, se realizează o personalizare a învățării. Astăzi, elevii şi profesorii beneficiază de resurse online gratuite și resurse online plătite. Fiecare elev preferă resurse diferite în funcție de subiectele de interes și de stilul de învățare. Profesorii şi elevii doresc instrumente de bună calitate care să fie gratuite.

Voi propune o activitate de învățare utilă pe care am folosit-o în cadrul orelor de Limba și literatura română, la clasa a VII-a, în vederea receptării genului liric. Am utilizat aplicațiile *Padlet* și *Wordle.*

Padlet este o aplicaţie online care permite utilizatorilor să-şi exprime cu uşurinţă opiniile pe un subiect comun pe un „avizier” virtual (wall). Peretele este, de fapt, o pagină web unde utilizatorii publică scurte mesaje conţinând text, imagini, clipuri video şi / sau legături. Poate fi folosit pentru sesiuni de brainstorming, a posta adrese de Internet utile, cuvinte noi, termeni sau comentarii pe o temă dată. Colaboratorii pot fi invitaţi prin e-mail sau cu ajutorul URL–ului. Padlet este utilizat pentru-socializarea clasei, învățarea prin colaborare, învățarea de la egal la egal, colectarea cercetării și a resurselor pe un anumit subiect, măsurarea înțelegerii unui subiect sau a unui concept studiat. Este o aplicație ușor de folosit de către elevi și de către profesori.

Wordle este o aplicație care realizează ușor un „nor de cuvinte” – un mod de reprezentare vizuală a unui text sau a unui șir de cuvinte, în care, de obicei, semnificația unui element - cuvânt este relevată de mărimea acestuia relativă la celelalte elemente. Poate fi un instrument pentru analiză de conținut sau pentru crearea unui suport pentru prezentare de conținut, în formă grafică – statică sau interactivă.

Genul liric – Poveste sentimentală , de Nichita Stănescu

Sarcina de lucru pentru elevi:

Realizați un avizier virtual cu titlul „Genul liric”, folosind programul Padlet. Veți prezenta trăsăturile genului liric așa cum se reflectă în textul-suport. Veți scrie titlul poeziei, alături de numele autorului, veți nota trăsăturile genului liric așa cum se reflectă în textul studiat, veți nota mărcile eului liric existente, precum și figurile de stil (în special de avut în vedere metafora), tema poeziei.

Alegeți-vă apoi una dintre poeziile studiate (vă puteți referi la poezia Lacul, de Mihai Eminescu), și utilizând aplicația Wordle, realizați un „nor de cuvinte” din mărcile eului liric existente în acea poezie.

În pagina de lucru a clasei virtuale din aplicația Padlet, veți insera linkul către avizierul virtual creat, precum și pe cel către mărcile eului liric ale poeziei. .

Rezultate așteptate ale învățării (competențe și/sau obiective):

- Să enumere patru trăsături ale genului liric;
- Să precizeze cel puțin două mărci ale eului liric;
- Să identifice patru figuri de stil din textul liric dat;
- Să identifice tema poeziei.

Tip de activitate: Temă pentru acasă

Sarcina de lucru se va realiza: Individual

Modul probabil de desfășurare a activității:

Elevii au ca temă realizarea unui ,,avizier'' virtual cu titlul „Genul liric" folosind aplicația Padlet. Ei trebuie să discute despre poezia studiată la clasă („Poveste sentimentală”, de Nichita Stănescu) în vederea consolidării informațiilor predate anterior. Vor trece titlul, alături de numele autorului și vor nota în dreptul poeziei trăsăturile genului liric așa cum se reflectă în textul - suport, vor nota mărcile eului liric existente, precum și figurile de stil. După aceea, vor menționa tema poeziei. Cu ajutorul aplicaţiei Wordle, realizează un ,,nor de cuvinte” din mărcile eului liric specifice poeziei studiate, fără să adauge titlul poeziei, astfel încât colegii vor fi puşi să ghicească titlul şi autorul acesteia. Aceste două linkuri vor fi inserate în pagina de lucru a clasei lor, din aplicaţia Padlet, pentru a putea fi citite de toţi colegii şi pentru ca aceştia să ghicească despre mărcile cărei poezii studiate este vorba în norul de cuvinte realizat de colegi.

Bibliografie:

- Făt S, Labăr, A. *Eficienţa utilizării noilor tehnologii în educaţie. EduTIC*. Raport de cercetare evaluativă. Bucuresti: Centrul pentru Inovare în Educaţie, online: www.elearning.ro/resurse/EduTIC2009_Raport.pdf , 2009
- https://www.elearning.ro/utilizarea-resurselor-web-pentru-educatie
- OECD, Sustainable Development: Critical Issues, OECD, 2001
- Seguin, Pierre (coord.), 2005, *Internet: une technologie pour l'apprentissage*, raport, Ministere du l'Education du Quebec, http: 17www.colvir.net/pedagogie/parealintex. html

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ASUPRA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ROMÂNESC

Toth Dimcea Alina Paula

Rolul acestui articol constă în identificarea modului în care activitatea cadrelor este percepută ca fiind influențată de transpunerea interacțiunii cu elevii în spațiul virtual, altfel formulat, am încercat să analizăm felul în cadrele didactice percep activitatea online în comparație cu activitățile tradiționale față-în-față. M-am axat atât pe identificarea avantajelor și a oportunităților pe care instruirea la distanță le oferă, cât și pe recunoașterea limitelor, disfuncțiilor și dificultăților întâmpinate de cadrele didactice în activitățile desfășurate online. În absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar mai ales la nivelul elevilor, fără abilitare consistentă în zona competențelor digitale a profesorilor, fără acces la platforme online dedicate, de tipul Virtual Learning Environment sau Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, fără un orizont de timp care să fie destinat activității online, cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special. Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest răstimp reprezintă resurse valoroase nu doar pentru cei direct implicați în activitate, ci mai cu seamă pentru specialiștii din științele educației, pentru că decantarea acestor experiențe poate fi valorificată epistemologic prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice. Tehnologia digitala a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat

instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale. Putem sesiza o grupare a răspunsurilor profesorilor, pe de o parte avem identificate probleme de natură profesională, mai exact carențe sau chiar lipsa competențelor de utilizare a platformelor online, a competențelor de proiectare curriculară pentru mediul online, managementul ineficient al timpului dedicat pregătirii și realizării activităților didactice în mediul online. Aceste inabilități identificate de profesori își au corespondentul în gap-uri corelate în formarea inițială și, mai ales, continuă a cadrelor didactice. În fapt, cercetarea de față se dorește a fi și un punct de start pentru o posibilă și necesară reformare a formării cadrelor didactice. O altă grupare evidentă a răspunsurilor vizează aspectele de natură tehnică, reliefând astfel situația particulară a învățământului românesc. Lipsa dotărilor tehnice performante, complicațiile generate de necesitatea instalării, mentenanței, setării și managementului platformei, lipsa unor instrumente tehnologice necesare în managementul real al clasei, în obținerea feedbackului real sunt doar câteva elemente precizate de către profesorii chestionați. Din păcate nici cele mai sofisticate și mai performante platforme educaționale online nu sunt ideale, astfel încât să asigure condiții similare cu o clasă reală. Clasele virtuale nu vor putea niciodată înlocui clasa reală, pot cel mult completa. Pot fi complementare, niciodată alternative. Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cu echipamente și accesul la Internet. Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriile supuse analizei, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare.

La o privire de ansamblu, platformele specializate de elearning sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice, motivele fiind deja prezentate mai sus: abilități tehnice mai puțin definite la nivelul utilizatorilor, infrastructură informatică cu probleme, costuri de utilizare, lipsa suportului tehnic sau pedagogic. La acestea se adaugă un element foarte important, care determină, în ultimă instanță, calitatea situației de învățare: exercițiul utilizării mediului tehnologic pentru proiectarea și desfășurarea unor activități didactice complexe, relevante, semnificative, integrate în parcursul de învățare de lungă durată. Notă disparată face platforma eTwinning, promovată constant de Comisia Europeană în ultimii 12 ani, în care cadrele didactice din mediul rural și din urban mic au găsit un instrument pentru a deschide curriculumul către nonformal, către transdisciplinar și interdisciplinar, către activități colaborative la distanță cu elevi și profesori din alte țări, în condițiile în care au mai puține oportunități „convenționale” de acest fel față de colegii lor din orașele mari. De asemenea, teme privind eTwinning sunt incluse în unele parcursuri de

formare inițială prin DPPD-uri – disciplina Instruire asistată de calculator – astfel încât mulți profesori tineri sunt deja familiarizați, în comparație cu colegii lor cu experiență la catedră.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

Valorificarea metodelor de predare-învăţare- evaluare în contextual actual

Prof. Albulescu Cornelia
Şcoala Gimnazială nr. 24 Timişoara

Cerinţa de maximă însemnătate pentru întregul corp didactic o constituie ridicarea calitativă a întregului proces instructiv - educativ în vederea obţinerii unei noi calităţi a învăţământului, în condiţiile actuale.

Principala mutaţie pe care a conferit-o cercetarea psihopedagogică practicii didactice o constituie găsirea unor procedee de concepere a activităţilor de instruire astfel încât mecanismele de învăţare să poată fi dirijate eficient în direcţia obţinerii performanţelor şcolare scontate, eliminarea improvizaţiei din comportamentul didactic al profesorului prin proiectarea instruirii şi coincide cu mutarea accentului de pe desfăşurarea efectivă a activităţii didactice pe conceperea ştiinţifică a acesteia în termeni de eficacitate generală a instruirii.

În secolul al XXI-lea, nu este suficient ca elevilor să li se prezinte o informaţie pentru ca ei să înveţe, ci să o poată folosi în rezolvarea diferitelor tipuri de probleme pe care viaţa îi obligă să le rezolve. Pentru a putea continua transmiterea unor noi informaţii, profesorul are nevoie să cunoască în ce mod a fost înţeleasă informaţia enunţată anterior.

Creşterea calităţii învăţământului depinde în cel mai înalt grad, de tehnologia didactică utilizată. Cel care proiectează o activitate didactică trebuie să aibă în vedere următoarele:

- precizarea clară a competenţelor generale şi specifice ale activităţii didactice ce se va realiza;
- analiza atentă a metodelor, materialelor şi resurselor educaţionale de care dispune pentru a realiza activitatea;
- alcătuirea strategiei educaţionale potrivite pentru a realiza competenţele;
- stabilirea unui sistem de evaluare a eficienţei acţiunii ce urmează a se realiza.

Învăţământul actual dă posibilitatea cercetării experimentale şi aplicării celor mai noi metode în actul de predare - învăţare. Din activitatea pe care ca profesor, am desfăşurat-o la catedră, am ajuns la concluzia că eforturile noastre trebuie îndreptate cu atenţie prioritară spre folosirea acelor tehnici de lucru care să confere calitate procesului de transmitere şi însuşire a cunoştinţelor. Numai o proiectare judicioasă a demersului didactic poate fi condiţia asigurării succesului şcolar şi, deci, a satisfacţiei profesionale împlinite.În acest sens, trebuie să reflectăm asupra dimensionării momentelor lecţiei, astfel încât, un loc precis şi suficient să fie rezervat evaluării a ceea ce ne-am propus prin formularea competenţelor generale şi specifice. Competenţele redau în termeni observabili şi măsurabili sarcinile concrete prin care elevii pun în evidenţă un anumit comportament.

În funcţie de competenţe, se defineşte, se anticipează, se organizează, se evaluează şi se reglează întreaga structură a activităţii pedagogige: conţinuturile, metodele şi mijloacele didactice, formele de organizare a activităţii, relaţiile profesor - elevi, sistemul de evaluare a randamentului şi progresului şcolar.

O condiţie necesară pentru obţinerea unui randament sporit în predare - învăţare este şi buna organizare a activităţii didactice, planificarea unităţilor de învăţare, urmărind structura conţinutului şi integrarea acestuia într-un sistem, precum şi a performanţelor pe care trebuie să le realizeze elevii, după parcurgerea unei unităţi de învăţare. Viziunea sistematică asupra conţinutului ce urmează a fi însuşit de elevi permite relaţii pertinente intra- şi interdisciplinare, atât pe verticală (pe întregul ciclu al claselor IX-XII), cât şi pe orizontală (în cadrul unei anumite clase).

Stabilirea clară a performanţelor aşteptate de la elevi face posibilă “retroelaborarea, plecând de la orice competenţă a învăţării pentru a determina care sunt achiziţiile prealabile şi, dacă este necesar, întregul drum înapoi“.

Amplificarea acţiunii factorilor calitativi, de eficienţă, constituie caracteristica fundamentală a etapei de dezvoltare economico - socială pe care o străbate ţara noastră. Didactica contemporană tinde să confere procesului de instruire un caracter mai sistematic şi mai raţional şi să-i asigure, pe această cale, o eficienţă sporită în perspectiva finalităţilor urmărite. Sunt numeroase direcţii posibile de ameliorare a acţiunii didactice. Acestea pot fi conturate în jurul mai multor enunţuri.

1. Conceperea şi realizarea procesului didactic în perspectiva unor scopuri precis determinate. Determinarea riguroasă a competenţelor face posibilă o organizare raţională a procesului de instruire în concordanţă cu ceea ce trebuie realizat, conduce la conturarea strategiilor de predare - învăţare convenabile (a metodelor, tehnicilor, mijloacelor de învăţământ, a formelor de organizare a activităţii) şi reprezintă criterii certe de evalure a rezultatelor obţinute şi a calităţii procesului. Prin aceasta, ele reprezintă una din căile prin care se obţine o eficienţă mai mare a procesului didactic.

2. Abandonarea formelor învechite, şablon, a clişeelor metodologice, şi adaptarea strategiilor de instruire - învăţare adecvate scopurilor urmarute

Opţiunea profesorului pentru anumite modalităţi de lucru, se întemeiază pe raportul real, obiectiv între intenţiile urmărite şi mijloacele cele mai potrivite de realizare a acestora într-o situaţie dată. Cerinţa ce se ridică constă în a fi definite mai precis: conţinutul strategiilor de predare - învăţare, componenţele acestora, cel puţin acelea care au un rol hotărâtor în conturarea strategiei urmate. Firește că orice strategie se compune din numeroase elemente. Ele ar putea fi ordonate în jurul următoarelor acţiuni:

- folosirea optimă a resurselor (a capacităţilor de învăţare ale elevilor, timpul afectat, mijloacele de învăţământ disponibile);
- crearea situaţiilor educative adecvate, ca activităţi cu valoare formativă. Situaţiile educative se concretizează, în principal, în tipurile de învăţare, organizate în corelaţie cu obiectivele urmărite şi care sunt stabilite prin raportare la comportamentele ierarhizate potrivit unei clasificări (taxonomii) considerate:

a) alegerea metodelor şi procedeelor de lucru;

b) stabilirea tipurilor de interacţiune didactică (interacţiune profesor - elevi) şi a succesiunii acestora;

c) ordonarea pe secvenţe a activităţii.

În ceea ce priveşte optimizarea proceselor evaluative, putem spune că, în corelaţie cu celelalte componente ale acţiunii didactice, procesul de evalure este susceptibil de numeroase ameliorări pentru obţinerea unei eficienţe mai înalte a activităţii în ansamblu.

Cele mai importante se referă la integrarea proceselor evaluative în actul didactic după principiul evaluării formative; corelarea actelor evaluative cu structura complexă a rezultatelor şcolare în sensul realizării unei evaluări “complete“, exercitarea procesului de evaluare atât asupra rezultatelor, cât şi asupra procesului care a condus la performanţele constatate.

Eficienţa evaluării constă în faptul că reduce sensibil timpul utilizat pentru verificare, mărind timpul disponibil pentru activitatea de instruire şi învăţare, pentru antrenamentul intelectual pe care îl presupune orice demers didactic.

Obiectivarea actului de evaluare, corelat cu principalele aspecte ale randamentului şcolar, se prezintă ca mijloc important de creştere a eficienţei acţiunii didactice, dacă avem în vedere faptul că, îndeosebi, dezvoltarea capacităţii de aplicare şi a aptitudinilor intelectuale, se situează printre obiectivele prioritare ale educaţiei, iar modul de evaluare (ce şi cum se evaluează) are o mare influenţă asupra activităţii de învăţare.

Bibliografie:

1. Cerghit, Ioan, Metode de învățământ, București, Editura Polirom, 2006;
2. Danciu E.L., Strategii de învățare prin colaborare, Timișoara, Editura de Vest, 2004.;
3. Oprea, Lăcrimioara Crenguţa, Strategii didactice interactive, Bucureşti, EDP R. A., 2006.

JOCURI DIDACTICE

Prof.înv.primar Ferenczi Erika
Şcoala Gimnazială Nr.1 Viişoara,Bihor

1. Joc didactic: „Cu ce sunet începe cuvântul?”

Scopuri: - dezvoltarea capacităţii de a percepe corect, auditiv sunetele;

- activizarea vocabularului;

- dezvoltarea capacităţii de exprimare corectă fonetic, lexical şi gramatical.

Obiective operaţionale:

Pe parcursul şi la sfârşitul activităţii, copiii vor fi capabili:

-să denumească imaginea, pronunţând corect şi clar sunetele cuvântului care denumeşte obiectul din imagine;

-să identifice sunetul cu care începe cuvântul sugerat de imagine;

-să găsească un cuvânt care începe cu acelaşi sunet cu care începe cuvântul anterior;

-să formuleze propoziţii cu cuvintele alese de ei sau de educatoare;

-să recunoască litere de tipar cu ajutorul educatoarei

Sarcini didactice:

-identificarea sunetelor iniţiale ale unor cuvinte sugerate de imagini;

-găsirea altor cuvinte cu acelaşi sunet;

-formularea de propoziţii cu acestea.

Regulile jocului:

La semalul învăţătoarei, un copil alege o imagine, o denumeşte, identifică sunetul iniţial, apoi copiii găsesc alte cuvinte care încep cu acelaşi sunet. Răspunsul corect este aplaudat. Copiii care nu rezolvă bine sarcina sunt ajutaţi de colegi.

Elemente de joc:

Mânuirea materialului, surpriză, mişcare, aplauze.

Material didactic:

Jetoane reprezentând obiecte, litere de tipar, clopoţel.

Desfăşurarea jocului:

La sunetul clopoţelului, copilul numit de educatoare merge la măsuţă şi alege un jeton. Numeşte obiectul reprezentat pe jeton, identifică sunetul iniţial al cuvântului care denumeşte obiectul. Răspunsul corect este aplaudat. Ceilalţi copii vor spune alte cuvinte care încep cu acelaşi sunet ca precedentul. Vor fi antrenaţi cât mai mulţi copii.

Exemplu: Pe jeton e reprezentat un avion, iar sunetul cu care începe cuvântul este sunetul „A”. Apoi copiii vor da exemple de alte cuvinte care încep cu sunetu „A”: albină, alună, aer, albastru, ac, aţă, apă, ardei, afară.

Variantă:

Învăţătoarea cere copiilor să se prezinte, să îşi spuna numele, să identifice sunetul iniţial al numelui.

Învăţătoarea arată o literă de tipar. Copiii recunosc litera, apoi găsesc cuvinte care încep cu sunetul corespunzător şi formulează propoziţii cu aceste cuvinte.

În încheierea jocului, se poate interpreta un cântec, se pot efectua mişcări ritmice, în funcţie de creativitatea educatoarei.

2. Joc didactic:” Mă recunoşti?”

Scopuri: - formarea deprinderii de a acorda adjectivele cu substantivele determinate;

- recunoaşterea şi caracterizarea personajelor din poveşti.

Obiective operaţionale:

Pe parcursul şi la sfârşitul activităţii, copiii vor fi capabili:

- să recunoască personaje din poveşti cunoscute, prezentate la teatrul de păpuşi;
- să precizeze însuşiri, trăsături ale acestor personaje pe baza cunoştinţelor acumulate anterior;
- să formuleze răspunsul sub formă de propoziţii corecte din punct de vedere fonetic, lexical şi gramatical, în care se realizează acordul adjectivului cu substantivul determinat.

Sarcina didactică:

-recunoaşterea personajelor din poveşti cunoscute; precizarea însuşirilor acestora.

Regulile jocului:

Copiii recunosc personajul prezentat la teatrul de păpuşi, îl denumesc, precizează însuţiri principale ale acestuia. Răspunsul corect este aplaudat. Copiii care nu rezolvă bine sarcina sunt ajutaţi de colegi.

Elemente de joc:

Mişcarea, mânuirea păpuşilor-marionetă, ghicire, aplauze.

Material didactic:

Teatru de păpuşi, siluete de personaje din poveşti, măşti.

Desfăşurarea jocului:

Copiii sunt anunţaţi că vor vedea la teatru de păpuşi personaje din câteva poveşti cunoscute şi că fiecare personaj va adresa întrebarea: „Mă recunoşti?”. Copilul numit de educatoare va spune numele personajului şi va enumera principalele însuşiri ale acestuia.

Exemplu:

Apare Albă-ca-Zăpada şi întreabă: „-Mă recunoşti?”, iar copilul răspunde „-Da, eşti Albă-ca-Zăpada. Eşti o fată bună şi frumoasă.”

Dacă răspunsul este corect şi complet, copilul va fi recompensat cu aplauze; dacă răspunsul nu e corect, copilul va fi ajutat de colegi.

Variantă:

Sunt prezentate replici pe baza cărora copiii pot recunoaşte personajul din poveste. Educatoarea îi întreabă pe copii: „Recunoaşteţi personajul?”. Copiii numesc personajul şi povestes din care face parte acesta şi enumeră însuşirile lui. Dacă răspunsul este corect, personajul respectiv apare la teatrul de păpuşi. Se pot folosi următoarele basme: „Fata babei şi fata moşneagului”, „ Capra cu trei iezi” de Ion Creangă, „Scufiţa Roşie” de Charles Perrault etc.

În încheierea jocului, copiii îşi aleg câte o mască şi, pe fond muzical adecvat, începe parada măştilor.

3. Joc didactic: „Cine este?”

Scopuri:- activizarea vocabularului copiilor cu cuvinte ce denumesc obiecte (substantive)

- consolidarea deprinderii de a se exprima în propoziţii complete şi corecte din punct de vedere gramatical
- utilizarea cunoştinţelor despre activităţi practice şi despre natură în situaţii noi.

Obiective operaţionale:

Pe parcursul şi la sfârşitul activităţii, copiii vor fi capabili:

- să asocieze cât mai multe cuvinte (substantive) unor acţiuni determinate;
- să formuleze propoziţii corecte cu cuvintele găsite (asociate).

Sarcina didactică:

-completarea propoziţiei cu cuvântul (substantivul) potrivit acţiunii indicate.

Regulile jocului:

Educatoarea va preciza o acţiune, iar copiii vor specifica cine poate face acţiunea. Atunci când acţiunea poate fi făcută de mai multe subiecte, educatoarea va cere cât mai multe variante.

Elemente de joc:

Ghicirea, aplauze.

Material didactic:

Ilustraţii, jetoane.

Desfăşurarea jocului:

În prima parte a activităţii, educatoarea va preciza o acţiune (de exemplu, coase, tunde etc.) şi va întreba: „Cine poate face...?” Copiii completează propoziţia cu subiectul exprimat prin substantivul potrivit. Educatoarea va aşeza pe un panou imaginea corectă.

Exemplu:

„- Cine dirijează circulaţia?/ Poliţistul dirijează circulaţia.”

Educatoarea solicită ca fiecare răspuns să se formuleze în propoziţii corecte din punct de vedere gramatical.

Variantă:

Educatoarea va alege acţiuni care pot fi făcute de mai mulţi subiecţi şi va cere cât mai multe variante.

Exemple:

„-Cine înoată?/- Peştele/ copilul/ sportivul înoată.”

„-Cine mănâncă morcovi?/- Iepuraşul mănâncă morcovi.”

Încheierea activităţii se realizează, după evaluare, printr-un joc de mişcare sau prin executarea unui cântec vesel.

Bibliografie:

1. Florica Mitu, Ştefania Antonovici, (2005), Jocuri didactice integrate pentru învăţământul preşcolar, Humanitas Educaţional, Bucureşti

2. Aurelia Ana, Smaranda Maria Cioflica, (2006), Jocuri didactice pentru educarea limbajului, Editura TehnoArt, Petroşani

Contribuţii ale psihologiei cognitive pentru optimizarea procesului de predare-învăţare în clasele incluzive

Profesor psihopedagog dr. Preda Oana
Școala Gimnazială Specială CRDEII Cluj Napoca

Pe baza paradigmelor psihologiei cognitive (Tardif, 1997; Perraudeau, 1996) se structurează o nouă concepţie asupra mediului în care se desfăşoară procesul de predare-învăţare în condiţiile incluziunii şcolare şi predării online, asupra rolului profesorului de la clasă, a profesorului psihopedagog de sprijin. Redăm, mai jos, principalele idei ale acestor paradigme, de care trebuie să se ţină seama în condiţiile educaţiei incluzive.

a) Noua concepţie asupra mediului şi climatului şcolar

- Mediul fizic şi psiho-social să fie adecvat pentru predare-învăţare.
- Climatul socio-afectiv al procesului de învăţământ trebuie să fie stenic, stimulativ.

b) Susţinerea motivaţiei şcolare

- a da sens activităţilor;
- a sublinia progresele şi reuşitele;
- a felicita elevul pentru eforturile sale;
- încurajarea constantă a elevului (retroacţiune, reîntărire, recompense);
- a furniza elevului cu dizabilităţi un sprijin psihopedagogic personalizat pentru a realiza sarcini ca alţi copii de aceeaşi vârstă.

c) Noua concepţie asupra învăţării

- Învăţarea se realizează printr-o construcţie graduală a cunoştinţelor.
- Favorizarea învăţării prin reducerea complexităţii sarcinilor: adaptarea materialului şi activităţii; simplificarea sarcinilor; parcurgerea unor “scheme elementare” pentru a accede la cunoaştere; recurgerea la resurse umane competente şi disponibile (alţi copii, educatoare, profesori, psihopedagogi etc.);
- Adaptarea curriculară pornind de la cunoştinţele anterioare ale celor care învaţă;
- Procesul de învăţământ este axat pe strategii cognitive şi metacognitive şi pe organizarea cunoştinţelor;
- Învăţarea se bazează pe punerea în relaţie a cunoştinţelor anterioare şi a noilor informaţii (se insistă asupra utilităţii noţiunilor “ancoră”, implicate în învăţarea deplină şi formarea/dezvoltarea competenţelor);
- Învăţarea eficientă presupune organizarea cunoştinţelor, transferul şi aplicarea lor, prin apelarea la diferite activităţi de învăţare şi situaţii care se apropie cel mai mult de contextele naturale de utilizare a cunoştinţelor sau abilităţilor.

d) Noua concepţie asupra rolului profesorului

- Profesorul devine un *mediator* între informaţiile noi, problemele de rezolvat şi antrenarea funcţionalităţii arhitecturii cognitive a elevului.
- Rolul profesorului ca mediator este de nuanţă constructivă.
- În proiectarea şi realizarea lecţiilor, se pune accentul mai ales pe utilizarea metodelor activizante, cum este, de exemplu, metoda problematizării.

e) Noua concepţie asupra evaluării

- Evaluarea vizează atât cunoştinţele cât şi strategiile cognitive şi metacognitive, implicate mai ales în învăţarea prin rezolvare de probleme.

- Accentul este pus mai ales pe *evaluarea formativă*, şi nu atât de mult pe cea *sumativă.*
- Evaluarea este concepută ca o retroacţiune (feed-back), axată pe strategiile utilizate de elevi în construirea cunoştinţelor şi în rezolvarea de probleme.

f) Noua concepţie asupra rolului profesorului

- Profesorul devine un *mediator* între informaţiile noi, problemele de rezolvat şi antrenarea funcţionalităţii arhitecturii cognitive a elevului.
- În proiectarea şi realizarea lecţiilor, se pune accentul mai ales pe utilizarea metodelor activizante, cum este, de exemplu, metoda problematizării.
- Rolul profesorului ca mediator şi formator de competenţe este de nuanţă constructivă.

Aplicarea principiilor psihologiei cognitive în elaborarea *metodologiei pentru un învăţământ "strategic"* a demonstrat că cronicizarea subfuncţionării cognitive nu este inevitabilă (Tardif, 1997; Feuerstein, 1996; Büchel, 1995). În cazul elevilor cu diferite dizabilităţi sau cu dificultăţi de învăţare este necesar să se aplice *metodologia învăţării mediate* pentru activizarea potenţialului cognitiv al elevilor. Totodată se urmăreşte *dezvoltarea funcţiilor executive*care facilitează utilizarea *metacogniţiei în învăţare,*princunoaşterea de către elev a funcţionalităţii propriei activităţi cognitive şi a capacităţii de control al unui anumit aspect al activităţii cognitive.

În cazul elevilor cu dizabilităţi cognitive sau a celor cu dificultăţi de învăţare este necesar să se găsească modalităţile individualizate pentru*dezvoltarea motivaţiei pentru învăţare.*Aceasta se impune ca o necesitate cu scopul găsirii căilor de relaţionare a motivaţiei extrinseci cu motivaţia intrinsecă, pentru trecerea de la motivaţia nemijlocită a sarcinii la motivaţia socială a învăţării, pentru evitarea demotivării şcolare şi pentru cristalizarea treptată a unor interese din sfera pregătirii şcolare, în interrelaţie cu motivaţia cognitivă, cu aptitudinile şi deprinderile cu gradul cel mai mare de funcţionalitate. Pentru aceasta se apelează şi *la practici psihopedagogice de sprijin.*

În ţara noastră, sistemul de *competenţe-cheie* a reprezentat şi reprezintă în continuare un element de referinţă al planurilor de învăţământ, fiind incluse în *nota de fundamentare* a acestora. Planurile de invăţământ şi programele vizează în mod direct formarea competenţelor-cheie prin însuşirea de către elevi a cunoştinţelor necesare pentru comunicare orală sau scris şi prin formarea deprinderilor şi atitudinilor. Competenţele-cheie sunt, în esenţa lor, transversale, formându-se prin mai multe discipline şcolare. Formarea şi dezvoltarea competenţelor - cheie este precedată de formarea unor unor *competenţe specifice,* vizate în programele diferitelor discipline, pe cicluri de şcolarizare.

Competenţele specifie pot fi considerate ca "finalităţi pragmatice'' ale procesului de instruire. Între competenţe şi conţinuturile disciplinelor, în cadrul predării-învăţării, există strânse relaţii. Astfel, aproape toate competenţele specifice din programele şcolare ale unei clase pot fi formate şi dezvoltate prin fructificarea selectivă a conţinuturilor ofertate de aceste programe şi exersarea unor situaţii şi activităţi de învăţare bazate pe strategii didactice interactive.

Competenţele specifice reprezintă criterii orientative în procesul de evaluare. Educaţia bazată pe formarea şi dezvoltarea competenţelor pune accentul pe urmărirea modului de realizare a finalităţilor asumate la sfârşit de an pentru fiecare nivel de şcolarizare. Astfel, se porneşte de la fixarea competenţelor care trebuie dobândite de elevi la sfârşitul învăţământului obligatoriu.

În clasele incluzive, *proiectarea didactică* presupune ca profesorii să aibă o preocupare majoră privind modalităţile concrete de valorificare a diferitelor *tipuri de inteligenţă* vizate prin activitatea propusă. *Adaptarea curriculară, programele curriculare integrate* şi *proiectele psihopedagogice personalizate* vizează cunoştinţele şi

competenţele care trebuie urmărite cu precădere pentru fiecare elev, vizând zona proximei dezvoltări a substructurilor cognitive, pe un fond motivaţional-afectiv stenic, activizant (Büchel, 2000). În activităţile recuperatorii şi formative desfăşurate cu elevii care prezintă dificultăţi de învăţare ţinem seama de faptul că pentru construirea instrumentelor de gândire eficiente este important să se urmărească:

a) dezvoltarea metacogniţiei şi metacunoştinţelor;

b) formarea la elevi a unei *autoreglări cognitive* cu centrare pe sarcină, respectând principiile psihologiei învăţării;

c) metodele de predare şi materialul didactic să faciliteze *centrarea pe esenţa sarcinii* şi nu pe date irelevante;

d) dezvoltarea la elevi a capacităţii de *autoevaluare*; d) asigurarea unor contexte de învăţare adecvate pentru *transferul* şi *generalizarea comportamentelor cognitive achiziţionate* (Montreuil, Magerotte, 1995;Tardif, 1997; Büchel, 1995, 2000).

Din cele de mai sus rezultă că în pedagogia modernă accentul se pune pe dezvoltarea şi evaluarea proceselor metacognitive şi a factorilor motivaţionali şi afectivi implicaţi în învăţare, în strânsă interrelaţie cu dezvoltarea şi evaluarea competenţelor teoretice şi practice. În procesul de predare-învăţare şi de educare a fiecărui elev cu dificultăţi de învăţare sau cu diferite dizabilităţi trebuie aplicată o strategie didactică flexibilă, adaptată la particularităţile psihice individuale.

BIBLIOGRAFIE

Büchel, F.-P. (2000). Style d'apprentissage et théorie métacognitive : Une comparaison des concepts théoriques et de l'application didactique. *Education et francophonie -Revue scientifique virtuelle,* volume XXVIII, 1http://www.acelf.ca/revue/XXVIII/index.html ***Compétences clés.***https://ec.europa.eu...Education (accesată în 14.08.2019)

Debray, R. (1997). *Apprendre à penser. Le programme de R. Feuerstein: une issue à l'échec scolaire*. Paris: Georg Eshel.

Gardner, H. (1993). *Multiple Intelligence. The Theory in Practice.* New York:Freeman.

Montreuil, N., Magerotte, G. (1995). *Les difficultés liées à la généralisation des compétences.*în:Ş. Ionescu, *La déficience intellectuelle. Tom 2 – Pratiques de l'intégration,* Tours, Nathan Université.

Perraudeau, M. (1996). *Les méthodes cognitives. Apprendre autrement à l'école.* Paris: Armand Colin.

Tardif, J. (1997). *Pour un enseignement stratégique. L'apport de la psychologie cognitive*. Montréal: Les Editions Logiques.

TEORII ŞI PRACTICI PSIHOPEDAGOGICE APLICATE ÎN EDUCAŢIA INCLUZIVĂ

Profesor logoped dr. Preda Vasile Radu
Școala Gimnazială Specială C.R.D.E.I.I Cluj- Napoca, jud. Cluj

ABSTRACT

The theory and psycho-pedagogical practices applied in inclusive education

During the corrective-rehabilitative and formative activities in which pupils with learning disabilities studying in inclusive schools are involved we must take into account the fact that the following must be achieved in order to help them build efficient cognitive instruments: a) the structuring of pupils' cognitive self-adjustment must be focused on the task, according to the principles of mediated learning; b) the teaching materials used with the children should facilitate the centring on the essence of the task, rather than on irrelevant data; c) comparing the child-produced items with the model must be possible, in order to foster self-assessment; d) proper learning contexts should be ensured in order to foster the transfer and the generalisation of the acquired cognitive behaviour (Perradeau,1996; Tardif, 1997).

Cognitive education includes personalised educational programmes that initially have psycho-motor and perceptive objectives, but then the focus shifts to objectives pertaining to verbal and operational cognitive functions. The instrumental enrichment programmes designed by Feuerstein (1996) can be successfully used because they are based on solving tasks involving cognitive areas such as: analytic perception, spatial and temporal orientation, the ability of making classifications and categorisations, as well as cognitive skills related to the transfer and the generalisation of information.Personalised educational projects conceived in light of these programmes can target those contents and competences that need to be tracked in the case of each child, as they regard "the zone of proximal development" of cognitive substructures, on a lively and dynamic affective-motivational background. All these display positive methodological implications for activities used in the teaching-learning process, having positive consequences by fostering the integration of children with cognitive or learning disabilities into mainstream education.

1. Introducere

Reformele educative bazate pe teorii validate ştiinţific susţin necesitatea unei *pedagogii socio-constructiviste,* bazată pe *principiile psihologiei educaţiei şi didacticii psihologice.*Optimizarea educaţiei incluzive a elevilor cu diferite dizabilităţi are la bază o metodologie psihopedagogică personalizată care vizează activizarea potenţialului psihic al fiecărui elev.

Pentru îmbunătăţirea funcţionalităţii proceselor cognitive, a capacităţilor de învăţare şi a laturii motivaţional-afective, în educaţia incluzivă se valorifică cele mai importante idei din domeniul psihologiei cognitive, din teoria şi practica medierii psihopedagogice care vizează zona proximei dezvoltări (Vîgotski, 1972) şi modificabilitatea cognitivă prin metodologia îmbogăţirii instrumentale (Feuerstein, 1996; Debray, 1997), precum şi din teoria inteligenţelor multiple (Gardner, 1993) şi din domeniul pedagogiei diferenţiale centrată pe dezvoltarea competenţelor şcolare ale elevilor. Educaţia incluzivă se realizează cu succes numai prin munca în echipă multidisciplinară. În cadrul muncii în echipă multi- şi interdisciplinară se urmăreşte ca prin programele personalizate, în care se ţine seama de etiologia, specificul,

complexitatea şi dinamica dizabilităţii să se realizeze obiectivele psihopedagogice care vizează activizarea autenticului potenţial psihic al fiecărui elev.

Munca în echipă multidisciplinară presupune punerea în lucru a competenţelor profesionale ale membrilor echipei (psihopedagog, psiholog, logoped, psihomotrician, kinetoterapeut etc.) precum şi a *comunicării argumentative* şi *a cooperării* realizate pe baza empatiei şi a inteligenţei emoţionale.

Autoresponsabilizarea şi punerea în lucru a competenţelor psihopedagogice şi metodologice, a celor practice şi a inteligenţei emoţionale, sub marea cupolă a valorilor educative, duc la optimizarea comunicării şi cooperării interpersonale a tuturor membrilor echipei interdisciplinare, inclusiv a părinţilor, în contextul procesului de proiectare şi realizare a acţiunilor corective, compensatorii, recuperatorii şi formative destinate copiilor cu diferite dizabilităţi sau cu dificultăţi de învăţare.

Aplicarea principiilor psihologiei cognitive în elaborarea *metodologiei pentru un învăţământ "strategic"* a demonstrat că cronicizarea subfuncţionării cognitive nu este inevitabilă (Tardif, 1997; Feuerstein, 1996; Büchel, 1995). În cazul elevilor cu diferite dizabilităţi sau cu dificultăţi de învăţare este necesar să se aplice *metodologia învăţării mediate* pentru activizarea potenţialului cognitiv al elevilor. Totodată se urmăreşte *dezvoltarea funcţiilor executive*care facilitează utilizarea *metacogniţiei în învăţare,*princunoaşterea de către elev a funcţionalităţii propriei activităţi cognitive şi a capacităţii de control al unui anumit aspect al activităţii cognitive.

În ţara noastră, sistemul de *competenţe-cheie* a reprezentat şi reprezintă în continuare un element de referinţă al planurilor de învăţământ, fiind incluse în *nota de fundamentare* a acestora. Planurile de invăţământ şi programele vizează în mod direct formarea competenţelor-cheie prin însuşirea de către elevi a cunoştinţelor necesare pentru comunicare orală sau scris şi prin formarea deprinderilor şi atitudinilor. Competenţele-cheie sunt, în esenţa lor, transversale, formându-se prin mai multe discipline şcolare. Formarea şi dezvoltarea competenţelor - cheie este precedată de formarea unor unor *competenţe specifice,* vizate în programele diferitelor discipline, pe cicluri de şcolarizare.

Competenţele specifie pot fi considerate ca "finalităţi pragmatice'' ale procesului de instruire. Între competenţe şi conţinuturile disciplinelor, în cadrul predării-învăţării, există strânse relaţii. Astfel, aproape toate competenţele specifice din programele şcolare ale unei clase pot fi formate şi dezvoltate prin fructificarea selectivă a conţinuturilor ofertate de aceste programe şi exersarea unor situaţii şi activităţi de învăţare bazate pe strategii didactice interactive.

Competenţele specifice reprezintă criterii orientative în procesul de evaluare. Educaţia bazată pe formarea şi dezvoltarea competenţelor pune accentul pe urmărirea modului de realizare a finalităţilor asumate la sfârşit de an pentru fiecare nivel de şcolarizare. Astfel, se porneşte de la fixarea competenţelor care trebuie dobândite de elevi la sfârşitul învăţământului obligatoriu.

comportamentelor cognitive achiziţionate (Montreuil, Magerotte, 1995;Tardif, 1997; Büchel, 1995, 2000).

Din cele de mai sus rezultă că în pedagogia modernă accentul se pune pe dezvoltarea şi evaluarea proceselor metacognitive şi a factorilor motivaţionali şi afectivi implicaţi în învăţare, în strânsă interrelaţie cu dezvoltarea şi evaluarea competenţelor teoretice şi practice. În procesul de predare-învăţare şi de educare a fiecărui elev cu dificultăţi de învăţare sau cu diferite dizabilităţi trebuie aplicată o strategie didactică flexibilă, adaptată la particularităţile psihice individuale.

BIBLIOGRAFIE

Büchel, F.-P. (1995). *De la métacognition à l'éducation cognitive.* În: F.-P. Büchel, *L'Éducation cognitive. Le développement de la capacité d'apprentissage et son évaluation.* Lausanne. Delachaux et Niestlé : 47-102.

Büchel, F.-P. (2000). Style d'apprentissage et théorie métacognitive : Une comparaison des concepts théoriques et de l'application didactique. *Education et francophonie -Revue scientifique virtuelle,* volume XXVIII, 1http://www.acelf.ca/revue/XXVIII/index.html ***Compétences clés.***https://ec.europa.eu...Education (accesată în 14.08.2019)

Debray, R. (1997). *Apprendre à penser. Le programme de R. Feuerstein: une issue à l'échec scolaire*. Paris: Georg Eshel.

Feuerstein, R. (1996). *Le PEI (Programme d'Enrichissement Instrumental).*În: J.Martin, G. Parravy (sous la direction), *Pédagogies de la médiation. Autour du P.E.I.* Lyon. Chronique Sociale :119 -166.

Gardner, H. (1993). *Multiple Intelligence. The Theory in Practice.* New York:Freeman.

Perraudeau, M. (1996). *Les méthodes cognitives. Apprendre autrement à l'école.* Paris: Armand Colin.

Tardif, J. (1997). *Pour un enseignement stratégique. L'apport de la psychologie cognitive*. Montréal: Les Editions Logiques.

Vîgotski, L.S. (1972).*Opere psihologice alese.* Bucureşti, Editura Didactică şi Pedagogică.

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES

Prof. înv. primar: BIREȘ ROZALIA
Școala primară nr.2 Făgetu, com. Plopiș, jud. Sălaj

Pentru un învăţământ de succes este nevoie de o educaţie de calitate. Calitatea educaţiei arată nivelul de dezvoltare a unei comunităţi, naţiuni, având la bază cultura, tradiţiile şi valorile acesteia. Educaţia este importantă în dezvoltarea comunităţii, societăţii. Elevilor trebuie să li se asigure o educaţie de calitate, prin implicarea factorilor principali (ministrul educaţiei, directori ai instituţiilor de învăţământ, cadre didactice, părinţi, factori sociali ai comunităţii) care să colaboreze.

Asigurarea calităţii educaţiei este centrată preponderent pe rezultatele învăţării exprimate în termeni de cunoştinţe, competenţe, valori şi atitudini. Calitate şi valoare în educaţie se obţin prin implementarea şi desfăşurarea unor proiecte/programe/parteneriate la nivel de şcoală cu diverse instituţii care să înlesnească procesul educativ, făcându-l mai atractiv prin schimbul de experienţă cu alte şcoli, prin activităţi deosebite, noi, creative. Activităţi extraşcolare apreciate, atractive pentru elevi, realizate de cadre didactice sunt: taberele, excursii, vizite la muzee, teatru, spectacol balet, operă, film. Criteriul de calitate aplicat educaţiei are un rol foarte important deoarece măsurile propuse pentru a promova creativitatea şi capacitatea pentru inovare vor fi adaptate fiecărei etape din cadrul învăţării continue.

Anders Ericsson afirmă că experții, cei care ocupă primele locuri din lume nu au ajuns la granița profesiei imitându-și profesorii. De asemenea, susține că cei mai mulți dintre ei și-au întrecut profesorii, profesori care și-au ajutat elevii să-și elaboreze reprezentări mentale menite să îi sprijine în monitorizarea propriilor performanțe. Consider că acesta este rolul profesorului , de a-i provoca pe elevi, de a-i face să gândească, de a-i ajuta să-și dezvolte creativitatea, deoarece este demonstrat faptul că oamenii creativi se pot concentra perioade lungi și au o mai mare putere de muncă determinată.

Sunt ferm convinsă că relația profesor-elev influențează major motivația elevilor. Trebuie să recunosc că în primul an în care am intrat în învățământ nu știam cum ar trebui să fie relația mea cu elevii. Ca profesor riști să cazi în două extreme, și anume cea de a deveni cel mai bun prieten al elevului sau din teama de a nu avea probleme de management al clasei, alegi să existe o barieră profesor-elev. Cu timpul, mi-am dat seama că atât timp cât elevii mei nu uită că am și alte roluri la clasă, pe lângă cel de prieten, aleg să rup bariera dintre mine și ei, pentru că atunci când elevii au încredere în profesor, motivația pentru învățare crește și vin cu drag la școală.

De asemenea, pornind de la obținerea unei relații armonioase cu elevii, este foarte importantă libertatea alegerii. Relația profesor-elev este armonioasă, dacă elevul are libertatea de a alege, dacă i se oferă mai multe opțiuni. Îmi tratez elevii cu respect, iar deseori le cer părerea în ceea ce privește un anumit joc sau o situație.

Încă de la începutul anului, am implementat un sistem de premiere, iar cei care au reușit să respecte cât mai multe reguli și s-au implicat în activitățile de la clasă, au avut ocazia să petreacă timp cu mine în afara școlii. În câteva luni au învățat să respecte regulile clasei și „au luptat” pentru acele puncte. Printre cerințele impuse au existat și faptele de bunătate, care i-a ajutat pe mulți dintre ei să-și dezvolte relații de prietenie. Mi-am dorit ca premiul să implice un important limbaj de iubire, timpul acordat.Am încercat să aplic aceasta metodă de motivare, pentru că am simțit că este compatibilă cu elevii mei. Comunicarea cu elevii este esențială pentru a avea o imagine realistă în ceea ce-i privește. Încă de la începutul anului am desemnat responsabili în clasă. Copiilor le place să se simtă importanți. Avem responsabili cu ordinea, tabla, băncile, curățenia ș.a. Prin rotație, fiecare copil ajunge să fie responsabil. Bineînțeles, și responsabilii au

un „salariu'' de trei puncte la finalul săptămânii, dacă își îndeplinesc îndatoririle. Premierea elevilor are loc la final de semestru. Cei care nu reușesc să câștige multe puncte se simt demotivați, chiar supărați. Aici intervine sprijinul emoțional și comunicarea. Este foarte important ca toți elevii să aibă susținerea cadrului didactic; cei care nu au acumulat suficiente puncte trebuie știe că, deși am fost corectă în atribuirea punctelor, în același timp sunt aproape de ei. De aceea, după primul semestru am „negociat'' cu ei. Au propus să contorizez punctele mai devreme, să aibă șansa toți să beneficieze de timpul petrecut cu mine în afara școlii, iar eu am fost de acord. Astfel, demotivarea a dispărut.

Din punctul meu de vedere, implică un alt limbaj de iubire, și anume, serviciile. Dacă elevii se comportă frumos și sunt respectuoși, la patru de „Da", profesoara pregătește clătite pentru copii și sărbătoresc comportamentul și implicarea elevilor pe parcursul orelor. La finalul fiecărei ore, elevii știu dacă au primit un „Da'' sau trebuie să depună mai mult efort pentru a-l obține. Ceea ce știu, este că sunt foarte fericiți când sărbătoresc. Consider că orele în care se discută cu elevii despre valorile morale și bune maniere sunt esențiale în ciclul primar și nu numai.

O altă modalitate de a obține rezultate pozitive de la elevi, atât pe plan emoțional, social cât și cognitiv constă în distribuirea elevilor în echipe. Copiilor le place să lucreze în echipă. Lucrul în echipă presupune colaborare și interacțiune. Când lucrează în echipă, copilul învață să accepte că există păreri diferite, învață să-și verbalizeze ideile și să respecte reguli. Capacitatea de a lucra în echipă consolidează abilitățile emoționale și sociale ale copilului și îi dezvoltă stima de sine. Astfel, copiii timizi învață să se deschidă în fața celorlalți colegi, iar cei vorbăreți își exersează ascultarea.

Nu în ultimul rând, copiii au nevoie să știe că este normal să greșească, iar acum revin la Anders Ericsson care spune că „nu elaborezi reprezentări mentale gândindu-te la ceva; le elaborezi încercând să faci ceva, greșind, revizuind, și încercând iar și iar". Elevii trebuie să înțeleagă faptul că greșelile pot fi transformate în oportunități de învățare. Proverbul latin Repetitio mater studiorum est evidențiază faptul că pentru a învăța trebuie să repeți, iar repetiția și exercițiul sunt esențiale pentru a avea succes. Așadar, trebuie să-i învățăm pe copii că dacă greșesc, pot exersa, pot repeta și, cu siguranță, vor reuși. Ca profesor, susțin afirmația lui Ken Robinson „Dacă nu sunteți pregătiți să greșiți, este puțin probabil să reușiți."

În concluzie, profesorul trebuie să susțină elevul, să-i acorde încredere, să-l respecte, să-l ajute să relaționeze cu propriile capacități creative, deoarece este singura cale de a elibera tot ceea ce au mai bun de oferit.

Bibliografie:

1. Chapman Gary & Campbell Ross, 2011, *Cele cinci limbaje de iubire ale copiilor*, Ed.Curtea Veche, București
2. Ericsson Anders & Pool Robert, 2016, PEAK- *Secretele performanței de top și noua știință a expertizei,* Ed.Publica, București
3. Neacșu Ioan, *Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes*, Ed.Polirom, Bucuresti, 2015
4. Pânișoară Ion-Ovidiu, 2017, *Ghidul profesorului*, Ed.POLIROM, București
5. Robinson Ken, 2011, *O lume ieșită din minți*, Ed.Publica, București

O nouă experiență profesională

Aanei Gabriela,
Profesor pentru învățământul primar,
Școala Gimnazială Filipești, Bacău, România

În ultimul an am avut parte de o digitalizare forțată în Romania, constrânși de această pandemie mondiala iar unele inițiative care erau în faza de concept, prin aceasta criză, au cunoscut o accelerare și implementare rapidă. În sistemul educațional,au fost bulversați la început atât cadrele didactice cây și elevii. Primul impuls, ca un instinct primar de supraviețuire, a fost să îmi adun copiii pe langa mine, virtual, ca o cloșcă ce își caută puii. Întâi la telefon, apoi pe rețele de socializare, whatsapp. Apoi, au venit oferte cu platforme educaționale. Ideea este ca am fost obligați să ne adaptăm. Și ne-am adaptat… Am vazut de atunci o mobilizare a cadrelor didactice în a se adapta noului context educational pe care nu am crezut-o posibila niciodată. E adevărat, am văzut și cârcotași, colegi care așteptau ceva… nici ei nu știau ce…, care să îi urnească. Dar s-au urnit în cele din urma…

Acum, mai mult ca niciodată, noi, cadrele didactice, suntem chemate să apărăm sănatatea mintală a elevilor noștri, sănătatea sufletului lor . Acum trebuie să demonstrăm societății de ce ne-am ales meseria de dascăli. Așa cum medicii luptă în această perioadă să salveze viața bătrânilor, a celor contaminați, noi trebuie să luptăm pentru viitorul copiilor acestei țări.

Susțin utilizarea platformelor de tip e-learning și nu neaparat aplicații de socializare sau de tip chat, care limitează unele atribute specifice e-learningului precum interactivitatea, aplicarea unor metode de evaluare moderne și diversificate, trasabilitatea activității instructiv-educative a elevilor și profesorilor. Ar fi indicat ca fiecare unitate de învățământ să-și completeze activitățile față în față cu utilizarea unitară a unor platforme educaționale de către elevi, profesori și chiar părinți. Există platforme gratuite, de mare succes în toată lumea, iar acolo unde comunitatea se implică mai activ în educație se pot achiziționa licențe pentru variate alte platforme, inclusiv programe de training pentru profesori. Este important ca utilizarea platformelor de e-learning să devină treptat obligatorie, odată cu asigurarea mijloacelor tehnice necesare elevilor și profesorilor, bine reglementă și în final, o obișnuință.

O primă provocare a fost identificarea celor mai bune soluții de a susține lecțiile și de a integra toți elevii în activitățile educaționale. Am început prin căutarea de platforme și cât mai multe aplicații educaționale disponibile care să fie adaptate și eficiente în contextul actual.

De asemenea, provocările au căpătat amploare și ca urmare a feedback-ului primit de la elevi, generația „z” care, prin reacția lor proactivă au determinat profesorii să identifice și/sau să construiască activități de învățare adaptate, de cele mai multe ori împreună. În aceste momente, mai mult decât oricând, este extrem de important să existe o comunicare constantă și eficientă cu toți partenerii noștri educaționali, dar mai ales cu părinții elevilor. Sprijinul părinților în asigurarea desfășurării activităților online, dar și în asigurarea suportului moral al propriilor copii, preșcolarii și elevii noștri, a contat foarte mult.

Ne dorim continuarea dezvoltării de instrumente utile în actul didactic și îndeosebi dezvoltarea unor module adaptate conținuturilor de învățare, respectiv de pregătire, de formare, de consiliere, a colegilor profesori. Din acest punct de vedere a însemnat un efort uriaș pentru mulți dintre colegii profesori, efort care ar trebui valorificat la nivel județean

printr-un kit de instrumente și o bază de resurse de învățare evaluate (ca exemple de bune practici). Toate aceste exemple de bune practici trebuie valorizate la nivel județean.

Aș mai face unele precizări legat de activitatea colegilor profesori,în vederea dezvoltării calității actului educațional în această perioadă:

1. Scrierea de proiecte la nivelul unităților școlare trebuie impulsionată și susținută! Există cadre didactice care scriu și implementează proiecte, își asumă responsabilități și un volum de muncă foarte mare, dar sunt slab diferențiate față de alți colegi. Acestea sunt cadrele didactice care pot accesa și finanțări pentru proiecte de digitalizare;
2. Crearea unor echipe de lucru la nivel de școală care să dezvolte și să implementeze stategii de digitalizare, să facă analize de nevoi, să identifice resurse, să implementeze aplicații de tip e-learning performante, să le disemineze și să formeze colegii și elevii. Există resurse, dar trebuie creat cadrul prin care acestea să fie accesate.

În încheiere, țin să precizez faptul că în această perioadă nu trebuie să transferăm în mod filel, identic, activitatea față în față în mediul online. Profesorii trebuie să exerseze modalități variate de a transforma o strategie didactică specifică spațiului școlii într-una potrivită mediului online.

Impactul utilizării platformelor educaționale la grădiniță studiu de specialitate

Marinescu Carmen Monica
Grădinița cu Program Prelungit Nr.1, Târgu Jiu

Trecerea de la învățământul tradițional, desfășurat cu prezența educatoarei și a preșcolarilor, în sala de grupă, la cel în sistem online, a fost o noutate atât pentru preșcolarii grupei pe care o coordonez, cât și pentru mine.

Folosirea unei platforme educaționale a venit ca o provocare, pentru mine - cadru didactic și pentru familiile preșcolarilor dar, în același timp, fiind și o șansă ca educația să folosească tehnologia pe termen lung.

Am observat că folosirea unor tehnologii adaptate educației, prietenoase, intuitive, duce la obținerea, în educație, a unor progrese pe termen lung.

Materialele didactice, prezentate în cadrul activităților cu preșcolarii, cu ajutorul noilor tehnologii, sunt mai atractive și trezesc curiozitatea acestora, le captează atenția, aceasta fiind o etapă importantă în cadrul unei activități. Fiind atenți, preșcolarii își însușesc, cu ușurință, cunoștințele transmise.

Am observat că, la nivelul preșcolar, utilizarea platformelor educaționale se face cu dificultate, deoarece, în timpul desfășurării activităților, în sistem online, trebuie să stea în permanență cineva, pentru a ajuta preșcolarii să rezolve sarcinile primite.

Pentru a înregistra progrese cu preșcolarii, am selectat critic resursele educaționale, mi-am adaptat stilul de predare la noul mediu de învățare, manifestând atitudini pozitive față de tehnologie, punând în valoare experiența relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități, care le-am acumulat și mi le-am format prin participarea la cursuri de perfecționare.

Datorită vârstei, preșcolarii nu au formate abilitățile pentru a utiliza, singuri, o platformă educațională. Pentru înregistrarea de rezultate pozitive, este necesar ca preșcolarul să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor.

Pe parcursul activităților, am folosit filmulețe cu prezentări din natură, la cunoașterea mediului, povești la educarea limbajului, jocurile ca unealtă de dinamizare, pentru activitățile matematice,desen, pictură, exerciții grafice, educație pentru societate, educație fizică etc.

Învăţarea cu calculatorul are un demers activ, sprijinit pe caracterul interactiv. Astfel începe formarea deprinderilor programatice ale gândirii la copii, se formează şi priceperea de a schematiza şi abstractiza, element necesar pentru studiul disciplinelor şcolare. Avantajul este că preşcolarul, care se află acasă, învaţă ajutat de părinți/cineva cunoscut, fără a mai avea emoţii.

În cadrul parteneriatului dezvoltat cu familia, s-a observat o mai bună implicare din partea părinților în ceea ce privește evoluția preșcolarilor, părinții fiind direct implicați în desfășurarea activităților, observând zilnic progresul înregistrat de preșcolari și feedback-ul. Oferirea de fișe de lucru creative și diverse jocuri educative, în funcție de tema săptămânală și de tema zilei, îi ține pe preșcolari preocupați, le dezvoltă imaginația, gândirea.

Mesajul care l-am transmis părinților a fost următorul: este important ca *învățarea să continue și în afara grădiniței, cu instrumente online accesibile tuturor și cu multă determinare, cu încurajarea preșcolarilor să învețe și să lucreze independent, aceasta contribuind, în mare măsură, la integrarea cu ușurință, la școală.*

În concluzie, trecerea la o altă modalitate de interacțiune educațională, cu o pregătire prealabilă pentru folosirea platformelor educaționale, are efecte pozitive pe termen lung și, într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, este o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

CONFERINȚĂ MULTIDISCIPLINARĂ INTERNAȚIONALĂ
„Practici educaționale de succes în actualul context educațional"
PROFESORUL ÎN SCOLUL XXI - TEHNOLOGIE ȘI CREATIVITATE

prof.inv.primar SIMA MIRELA
Școala Gimnazială Aninoasa

„Un profesor al secolului XXI este un profesor eficient, evoluând eficient, dotat cu instrumente și tehnici adecvate, un profesor care explorează, se bucură de învățare, care face plăcută activitatea de învățare, creează resurse care sunt ușor de înțeles și sunt interesante. Elevii de azi sunt nativi digitali, iar noi, profesorii, avem nevoie să ne îmbunătățim abilitățile pentru a preda .

Termenul „secolul XXI” a devenit parte integrală a gândirii și planificării educației pentru viitor. Educatorii caută activ căi de a pregăti copiii pentru viitor, iar sistemul educațional evoluează mult mai rapid decât până acum. Studii variate ne-au arătat că memorizarea nu este o strategie efectivă de învățare, iar predarea centrată pe profesor nu este o structură eficientă pentru a obține implicarea elevilor. Totuși, în ciuda studiilor despre competențele pe care elevii au nevoie să le dezvolte pentru a deveni competitivi în secolul XXI și a concepțiilor despre educație pe care trebuie să le păstrăm sau să le abandonăm, școlile și profesorii sunt lăsați să își descopere singuri rolul în educația secolului XXI. Într-o societate aflată într-o continuă și rapidă schimbare, dezvoltarea profesională pe tot parcursul vieții este o necesitate

Pregătirea cadrelor didactice pentru o societate informatizată este cheia succesului în demersul de dezvoltare al resurselor. O integrare eficientă a TIC în educație reprezintă un proces complex, aceasta nu implică doar tehnologiile moderne, aspectele curriculare și pedagogice, ci și competențele cadrelor didactice și finanțarea.

Astăzi calculatorul este un instrument indispensabil pentru fiecare dintre noi, întrucât trăim într-o eră a informaţiei și a comunicării. Calculatorul a ajuns să reprezinte legătura noastră cu lumea. Tehnologia modernă este o sursă inepuizabilă pentru îmbunătățirea calității educației. Odată cu tehnologia au apărut noi moduri de învățare. Fiecare profesor trebuie să profite de potențialul noilor tehnologii pentru a-și motiva și pentru a-și implica elevii în mod creativ în procesul de învățare.

Prin integrarea TIC în educație, profesorul oferă șansa elevilor de a-și îmbunătăţi realizările, datorită adaptării la nevoile de învățare ale elevilor. Utilizarea TIC contribuie la sporirea calității predării și la ameliorarea rezultatelor evaluării. Nu trebuie să ne aşteptăm ca noua tehnologie să înlocuiască profesorii; ea reprezintă un mijloc nou de completare a unor cunoştinţe.

Calculatorul oferă posibilitatea prezentării interactive a cunoștințelor. Prin intermediul TIC se sporește receptivitatea și interactivitatea. Se facilitează procesul de învățare chiar din clasă, elevii reținând mai ușor noile informații prin asocierea imaginilor. Se sporește creativitatea, prin folosirea cunoștințelor în situații noi, mintea elevilor va fi antrenată în generarea și căutarea de noi idei.

Se dezvoltă abilități complementare, de utilizare a calculatorului și a noilor tehnologii informaționale, prin prezentarea și elaborarea de proiecte pentru lecții, prin colaborarea cu colegii de clasă. În cazul evaluării se elimină subiectivitatea , elevul putând să se autoevalueze. Se pot realiza jocuri didactice creative în scopul aprofundării cunoștințelor și dezvoltării abilităților practice sau a îmbogățirii acestora, proiecte, portofolii, pagini html. Se pot realiza recapitulări, sinteze, scheme atractive, animate, menite să conducă la o reținere mai rapidă a noilor informații. Elevii pot contribui la realizarea de pagini web de prezentare a școlii, a orașului, a țării. Se pot implica în realizarea revistei școlii,

realizarea de jocuri, pliante publicitare, acțiuni educative interactive.Preocuparea pentru dezvoltarea spiritului creativ a condus și la elaborarea unor metode și procedee specifice de stimulare a creativității. Este vorba de tehnici care sunt operante mai ales în condiții de grup.

Brainstorming-ul – metoda asaltului de idei – este una dintre cele mai utile metode în practica pedagogică deoarece stimulează creativitatea participanţilor şi duce la descoperirea unor soluţii inovatoare pentru problemele puse în discuţie, definind totodată un cadru propice pentru instruirea şcolară. Brainstorming-ul presupune amânarea evaluării ideilor emise pentru o etapă ulterioară, în prima etapă nicio afirmaţie nefiind supusă unui demers critic. Astfel se dezvoltă o atmosferă constructivă, fiecărei idei acordându-i-se maximum de atenţie, diminuându-se o serie de factori inhibitori şi blocaje ale spontaneităţii în gândire, care produc rutina intelectuală. În practica şcolară trebuie remarcat faptul că elevilor le vine destul de greu să se integreze rapid şi eficient într-o astfel de activitate, deoarece dezvoltarea unui climat de lucru pozitiv, din care critica să fie complet eliminată, este o situaţie nefamiliară elevilor noştri. Pe de altă parte, brainstorming-ul este mai uşor de realizat pe grupe omogene, dar este mai puţin eficient – în ceea ce priveşte originalitatea ideilor – decât dacă are loc pe grupe eterogene.

Se desfășoară în trei etape:

1. se identifică și se formulează problema, apoi se convoacă grupul de brainstorming; acest grup este format din 10 -12 persoane, un conducător și un secretar;

2. ședința propriu – zisă de brainstorming; conducătorul reamintește problema ce urmează a fi discutată și cele patru reguli ale brainstormingului, care se vor consemna pe tablă: Nu criticați ideile celorlalți! Dați frâu liber imaginației! Produceți o cantitate cât mai mare de idei! Preluați ideile celorlalți și ameliorați-le!

Participanții la ședință spun tot ce le trece prin minte în legătură cu problema pusă în discuție, fără vreo problemă pentru judecata critică. Intervențiile trebuie să fie scurte, au prioritate cei care enunță o idee din ideea antevorbitorului. Conducătorul trebuie să vegheze la respectarea regulilor, iar secretarii notează toate propunerile făcute. Ședința poate dura 15 – 60 minute.

3. A III-a etapă are loc după 1-2 zile de la ședința de brainstorming când se selectează cele mai valoroase idei . Nu se recomandă folosirea brainstormingului în cazul problemelor de judecată, de alegere sau de decizie, ci mai frecvent se utilizează pentru găsirea de idei în domeniul publicității, în domeniul comercial sau tehnic. Se poate utiliza și în școală.

Sinectica presupune utilizarea metaforelor și analogiilor. Este o tehnică mult mai structurată și mai specifică de organizare și dirijare a imaginației spre descoperirea soluțiilor noi. Sinectica se sprijină pe două mecanisme:

1. transformarea necunoscutului în cunoscut, adică o clarificare adecvată a dificultăților problemei;

2. transformarea cunoscutului în necunoscut, adică o căutare a metaforelor, comparațiilor, personificărilor. Atât pentru a face cunoscutul necunoscut cât și necunoscutul cunoscut, este necesară utilizarea analogiilor. Se folosesc patru tipuri de analogii: analogia directă, analogia personală, analogia simbolică, analogia fantastică.

Grupul sinectic este format din 6 – 8 persoane de diferite domenii. Durata ședinței poate fi de o oră, poate chiar mai mult. La finalul ședinței soluțiile găsite sunt evaluate și se adoptă cea care corespunde cel mai bine unor criterii stabilite în prealabil. Prin această metodă se obține o cantitate mare de idei, chiar dacă unele se vor repeta sau altele vor fi banale sau prea generale. Avantajul acestei metode este că într-un interval de timp relativ scurt este consultat un număr mare de persoane, se obține o varietate de soluții și argumente .

Tehnologiile și creativitatea urmăresc facilitarea procesului didactic ajutând cadrele didactice să creeze contexte favorabile învăţării, formării deprinderilor, constituirii unui complex de atitudini care să stimuleze curiozitatea, dorinţa de a cunoaşte mai mult, spiritul competiţional cu sine, plăcerea de a progresa şi de a-şi dezvolta posibilităţi de autoinstruire, dar şi o raportare corectă la evaluare, aspect absolut necesar în poziţionarea noastră, a fiecăruia, în spaţiul cunoaşterii.

Învăţământul are nevoie de creativitatea cadrelor didactice aplicată inteligent şi constructiv în derularea procesului instructiv- educativ.

BIBLIOGRAFIE

Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga, Metode interactive de grup, I. Ed. Arves;
Cerghit şi colab., Didactica, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1993;
Lucian Ciolan, Învățarea integrată, Ed. Polirom , Iași, 2008;
Sorin Cristea, Teorii ale învăţării- Modele de instruire, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2005;
Constantin Cucoş, Pedagogie , Iași, Editura Polirom, 2008

Maximizarea procesului de învățare cu ajutorul tehnologiei

Prof. Ștefan Andrei Apăvăloaei
Școala Gimnazială „Cristofor Simionescu” Plopeni-Suceava

După data de 11 martie 2020 am fost “aruncați” într-o lume necunoscută multora dintre dascălii români. Învățarea a trecut brusc, din sala de clasă, în online. Fără o pregătire anterioară temeinică a acestei perioade rezultatele nu puteau fi decât mediocre sau de-a dreptul inexistente.

Maximizarea procesului de învățare se face și cu ajutorul tehnologiei, este o parte din “fișa postului”, resursele didactice sunt destul de accesibile dar mereu la o distanță prea mare pentru a putea fi încorporate în procesul educativ. Perioada amintită mai sus a adus noi provocări, contextul educațional, ca și mijloacele de realizare se modifică permanet. Am fost oarecum forțați să gândim și să încorporăm în predare aplicații de care nu am auzit niciodată sau pe care nici nu ni le puteam imagina ca făcând parte din lecțiile noastre zilnice. Vechea paradigmă a învățării a suferit o scindare determinată nu doar de dialectica intrinsecă dar și de provocările care au venit din domeniul noilor tehnologii puse la dispoziția dascălilor de companii cu renume în domeniu. Cu toții am căutat soluții pentru a rămâne aproape de elevii noștri, informațiile oficiale de multe ori s-au contrazis, spre exemplu, putem preda noi conținutiri sau doar recapitulăm ce-am predat până la sistarea cursurilor? Ne-am pus întrebări legate de aplicații si de diversele programe disponibile, legate de eficacitatea acstora în procesul de învățare. Răspunsul a fost mereu același, dacă pot utiliza această oportunitate pentru a maximiza învățarea, trebuie să încerc. Într-o societate bazată pe cunoaștere aplicațiile care sunt disponibile sunt gândite să aibă și funcționalitate didactică. Așadar, am asistat la un nou climat instrucțional care ne-a determinat să regândim raportul școlii față de cunoaștere pe toate planurile inclusiv, managerial, administrativ și material. Societatea evoluează și odata cu ea educatorii, care trebuie să privească spre viitor. Educația trebuie să fie racordată la realitățile secolului XXI, nu putem privi spre trecut, nu putem rămâne în prezent pentru că noile generații, care lucrează încă de la vârste fragede cu tablete și telefoane de tip “smartphone” nu mai răspund la metodele clasice de predare, pentru ei predare cu ajutorul *Minecraft*- joc online de strategie, devine o necesitate. Astfel, în condițiile ofensivei calculatoarelor si a dispozitivelor digitale, educația trebuie să facă următorul pas, spre viitor. Provocarea care a apărut în această perioadă de predare online a fost legată de necesitatea creării unui mediu de învățare susținut tehnologic pentru fiecare elev, chiar și pentru cei care locuiesc în zone izolate, fără acces la Internet sau *gadgeturi* sofisticate, din păcate acesti copii au fost cu totul abandonați, pentru ei dreptul la educație a fost “pus pe pauză”. Multă vreme inovațiile din domeniul IT au influențat si domeniul educațional, dar din cauza unei reticețe a corpului profesoral efectele subutilizării pot fi doar intuite, fără a putea fi cuantificate cu certitudine. Cauzele pot fi multiple, de la fobia legată de noile dispozitive la probleme tehnice privind conexiunea la Internet, până la inerția sistemului de învățământ care favorizează o abordare tradițională, care nu mai poate inova și care oprește sistemul educațional din evoluție.

O altă problemă constatată se referă la utilizarea excesivă a învățării online care duce la o supraîncărcare cognitivă. Informațiile complexe coroborate cu sarcini de lucru greu de parcurs pot conduce la o suprasarcină cognitivă, iar participanții la activitățile online întâmpină dificultăți în procesare eficientă a informațiilor. Astfel, aplicațiile din mediul online au și limitări mai ales atunci când conținutul este mult prea sofisticat și nu sunt centrate pe elev. Există discipline

unde conținutul dezvoltat online este relativ limitat spre deosebire de alte discipline unde resursele online sunt foarte numeroase, mai putem adăuga și că învățarea online nu dezvoltă abilitățile de învățare independentă. Având în vedere aspectele prezentate putem observa ca învățarea online limitează elevii, pe de o parte, din cauza conținutului limitat al unor aplicații, iar pe de altă parte, din cauza faptului că participanții nu pot controla condițiile în care se desfășoară procesul educațional. O altă problemă este legată de elementele constitutive de bază ale oricărui mediu educațional, resursele utilizate, activitățile propuse, suportul de care au elevii nevoie și evaluarea. Toate aceste elemente au pus profesorii în dificultate, mai ales pe cei care nu dispun de un bagaj tehnic avansat. Elevii au avut nevoie de o perioadă de acomodare și suport din partea dascălilor pentru a putea participa efectiv la activitățile online, de multe ori profesorii s-au văzut neputincioși în fața unor resurse care nu au fost prezentate și discutate anterior în cadrul unor cursuri de perfecționare. Astfel, profesorii au fost nevoiți să improvizeze sau să apeleze la aplicații cu un conținut limitat, doar pentru că acestea sunt ușor de folosit.

Învățarea asistată de calculator este o necesitate, având în vedere contextul actual, dascălii trebuie să continue să se perfecționeze pentru a putea oferi elevilor o educație de calitate.

Bibliografie

1. Anghel. T. (2009). *Instrumente și resurse web pentru profesori*, Editura All.
2. Brian, C. (2012). *Omul cel mai uman. Ce ne învață interacțiunea cu calculatorul despre ce înseamnă să fii viu.* Editura Paralela 45.
3. Ceobanu, C. (2016). *Invatarea in mediul virtual. Ghid de utilizare a calculatorului in educatie*, Editura Polirom
4. Cucoş, C. (2006). *Informatizarea în educaţie, aspecte ale virtualizării formării*, Editura Polirom.
5. Micaci, C.I. (2011). *Educația și alfabetizarea media*. Editura GalaxiaGutenberg.
6. Palladino, L.J. (2015). *Copiii în epoca dependenței de tehnologie. Noile dispozitive digitale și riscurile utilizării lor excesive*. Editura Polirom. 2015
7. Tapscott, D. (2011). *Crescuți digitali. Generația net îți schimbă lumea*. Editura Publica.

Studii recente privind învățământul online în România

Autor: Prof. Oana Beznea

Numeroase cercetări s-au efectuat în perioada pandemiei pe elevii și studenții din diverse instituții de învățământ preuniversitat și universitar, considerate relevante pentru întreg învățământul ca urmare a aplicării și adaptării rapide cauzate de perioada COVID-19 și de restricțiile impuse de guvern pentru evitarea apropierii, și pentru că întreg învăământul românesc se caracteriza aproape prin absența utilizării mijloacelor didactice online în procestul de predare-învățare-evaluare.

Studiul „*Is Romania Prepared for eLearning during the COVID-19 Pandemic?*” realizat pe studenți din România relevă faptul ca aceștia doresc o combinație „echilibrată” între metodele de predare sincrone și asincrone atunci cand se hotărăște învățarea online. (Edelhauser & Lupu-Dima, 2020)

Același studiu este efectuat în perioada anului școlar 2019 – 2020 pe studenți de la Universitatea din Petroani cărora li s-au aplicat chestionare online și se referă la faptul că învățământul românesc are ca trăsătură trecerea forțată la învățământul online, la distanță, pe care îl numesc „eLearning” și mai folosesc construcția Learning Management Systems (LMS), ca urmare a peroadei în care nu s-a mai putut frecventa fizic școala. Această cercetare s-a realizat pe studenți de la Universitatea din Petroșani și s-a referit la intrumentele pe care elevii și profesorii le-au utilizat în perioada pandemiei pentru a realiza procesul de predare; această perioadă, spun ei, a revelat o „veche slăbiciune” a sistemului de învățământ din România de „incompletă adaptare a procesului de predare” la uneltele digitale. (Edelhauser & Lupu-Dima, 2020)

Chiar înainte de pandemie, provocarea care apărea în cercetări a fost cât de important mai este un spațiu fizic pentru clase și campusuri universitare și concluzia a fost că vor exista mari schimbări la nivelul învățământului, mai ales schimbări tehnologice și că această perioadă a economisit hârtie, ceea ce a scăzut gradul defrișărilor masive. (Edelhauser & Lupu-Dima, 2020)

Studiul de mai sus a arătat faptul că abia în perioada pandemiei conceptul de eLearnig și utilizarea platformelor educaționale au apărut în prim plan iar cele mai frecvent utilizare platforme educaționale au fost Google Classroom și Microsoft OneNote și că foarte repede studenții s-au adaptat acestor platforme din nevoia de a termina anul universitar; o altă concluzie a studiului a fost faptul că cea mai populară platformă de videoconferință din perioada stării de urgență a fost Zoom, iar platformele educaționale cele utilizate au fost Microsoft, Google și Facebook. De asemenea, concluziile s-au referit și la faptul că este nevoie de doi specialiști în universitate care să aibă atribuția strictă de a oferi suport profesorilor în utlizarea acestor platforme, că profesorii trebuie intruiți în această direcție și că viitorul curriculum trebuie să fie adaptat educației online iar testarea pe internet poate deveni un obicei. (Edelhauser & Lupu-Dima, 2020)

Stundiul „Școala online. *Elemente pentru inovarea educației*” aduce enumeră mijloacele care s-au utilizat în perioada pandemiei de către elevi și profesori, în ordinea ponderii acestora, precum *Whatsapp, Facebook messenger, apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev, Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass, Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype, Kahoot, Padlet, Bubbl.us, Dotstorming, Wordwall*. Diferența în utilizare apare și ca urmare a mediului de rezidență, anume mediul urban tinde să utilizeze mai mult Whats app-ul și telefonul direct, față de mediul urban în care există resurse pentru „comunicare sincronă” precum aplicațiile Webex și Meet, unde studiul relevă că cea mai utilizată platformă pare să fie Google Classroom . (Cucoș & All., 2020)

Dificultățile de învățare ale elevilor par a apărea din faptul că acesta asociază „device-urile” cu „programele de socializare, muzică și *entertainment*”, dar elevii care învățau înaine bine, tind să țină pasul cu învățarea online și acum. Studiul a fost efectuat în anul 2020 pe 6400 de cadre didactice din Romania, mediul rural și urban, iar chestionarul a fost aplicat online cadrelor didactice care predau de la clasa pregătitoare la învățământul superior.(Cucoș & All., 2020)

Un alt studiu nou, efectuat tot în perioada Covid-19, anume 2020, „Students' perception of online education in the COVID-19 pandemic framework”, a studiat felul în care văd studenții educația online iar concluzia a fost aceea că, deși „susțin educația online”, aceștia nu sunt siguri că aceasta poate substitui calitatea învățământului tradițional, „față-în-față”, ceea ce poate fi înțeles având în vedere că cercetătorii au identificat ca limită chiar faptul că atunci când studiul a fost realizat, studenții nu au avut timp să se acomodeze cu noul stil de învățare și nici nu au avut tip să își creeze o imagine mai clară asupra situației și schimbării. (Buzatu & All, 2020)

Am prezentat studiile de mai sus, efectuate recent, deoarece este mai dificil să concluzionăm care este platforma educațională cea mai eficientă, care are rezultatele cele mai bune, neavând experiență, încă, cu acestea, doar o experiență recentă, de câteva luni, forțată de context, care este posibil să ne fi ajutat, altfel trecerea de la învățământul tradițional la cel online, ar fi venit mai grea, ca o urmare firească a oamenilor care manifestă, uneori, rezistență la schimbare.

Bibliografie:

Buzatu & All, articolul „*Students' perception of online education in the COVID-19 pandemic framework*”, Romanian Statistical Review, nr. 3, anul 2020, disponibil pe http://www.revistadestatistica.ro/wp-content/uploads/2020/09/RRS-3_2019_01.pdf .

Cucoș & All, „*ȘCOALA ONLINE. Elemente pentru inovarea educației*”, Editura Universității din București, mai, 2020 disponibil pe https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf ;

Edelhauser, Eduard & Lupu-Dima, Lucian, articolul "***Is Romania Prepared for eLearning during the COVID-19 Pandemic?***," Sustainability, MDPI, Open Access Journal, vol. 12(13), paginile 1-29, iulie, 2020 disponibil pe http://www.revistadestatistica.ro/2020/09/students-perception-of-online-education-in-the-covid-19-pandemic-framework/ .

Eficacitate și eficiență în învăţământul online

Prof.înv. preşcolar Rusu Diana
Grădiniţa Casuţa fermecată Luduş, jud. Mureş

Eficiența învățării online

Pe perioada carantinei, dacă ne raportăm la eficiența învățării de la distanță, activitatea preșcolarilor a fost cu siguranță cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ, fiind o adevărată provocare (pentru preșcolarii mai mari) sau chiar imposibilă pentru cei mai mici. Totuși, părinții au primit sarcini de la educatori cu referire la organizarea timpului și a activităților, sfaturi pentru o comunicare eficientă, bazată pe repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții. Importantă este și cum a fost organizată comunicarea constantă între părinte și educator, jocurile și jucăriile care îl atrag pe preșcolar și să vină în întâmpinarea părinților și copiilor cu activități personalizate pe interesele sale. Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare de la distanță au fost diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații etc., pe care educatorul le trimite părinților pentru copil sau prin video conferențe în grupuri mici. Însă, mai important decât metodele selectate, este obiectivul interacțiunii în această perioadă și anume conectarea directă cu preșcolarul. Mulți educatori și părinți au înțeles că nu atât proiectele didactice sau curriculumul scris contează mai mult, ci starea emoțională a copiilor și al părinților sunt prioritate în această perioadă de izolare. Educatorii au îndrumat părinții că este important de organizat copiii să nu înceapă ziua cu jocuri video/desene animate, pentru a diminua riscul de motivării față de activitățile cu valoare educativă superioară ulterioară.

Problemele identificate și soluțiile posibile

Cu certitudine atât cadrele didactice, dar și elevii și-au îmbunătățit substanțial abilitățile digitale, ceea ce a schimbat calitativ relația profesor-elev, dar și școală-familie. De asemenea societatea civilă a fost conectată mai activ la problemele educației, venind cu sugestii constructive de îmbunătățire, în special a modalităților de învățare de la distanță și a instrumentelor digitale. Exercițiul de învățare de la distanță a fost urmat de un șir de invenții noi și descoperiri, creativitate și comunicare eficientă, a contribuit la consolidarea autonomiei învățării, dezvoltarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine. Totuși majoritatea respondenților (90%) au menționat faptul că elevii și profesorii simt nevoia de interacțiune în offline și așteaptă cu nerăbdare revenirea la școală. Dar cel mai mult cadrele didactice, precum și elevii, părinții și managerii școlari au fost autodidacți, au învățat din experiența proprie, au studiat mai multe materiale și instrumente digitale, au comunicat activ cu colegii și au aplicat bunele practici, adaptate la particularitățile de vârstă, la condițiile concrete în care a fost organizat procesul educațional de la distanță. Un exemplu sunt mărturiile cadrelor didactice publicate în mass-media și pe rețelele de socializare16. (Anexa nr. 5). Un element important a fost modalitatea de organizare a activităților de la distanță și folosirea diferitor instrumente și achiziții online. La începutul organizării procesului de învățare de la distanță, unii profesori au exagerat cu trimiterea sarcinilor către elevi prin email sau prin Messenger, fără să le explice cu amănunte conținutul lor și modalitatea de rezolvare. Mai ales că lipsea și un orar stabilit. De aceea elevii au remarcat, în special pe rețelele de socializare, că erau foarte încărcați cu sarcini pe care le venea greu de rezolvat. Cadrele didactice stabileau sarcini zilnice sau săptămânale concrete de lucru, precum completarea unui jurnal al zilei/săptămânii, realizarea unor produse foto/video, elaborarea unor mini-proiecte, completarea Portofoliilor electronice etc. Ulterior MECC a venit cu un mesaj către cadrele didactice de reducere a sarcinilor expediate copiilor și a menționat despre caracterul lor preponderent

creativ. Cu referire la crearea unui orar al zilei pentru copiii, rolul părinților a devenit foarte important. Ei trebuiau să explice copiilor cum trebuie planificate activitățile de bază (ex. igienă, masă, studiu/serviciu, relaționare interpersonală, joacă/relaxare, somn); alimentația trebuie controlată riguros, pentru a fi sănătoasă și a nu duce la creșterea în greutate sau la alte condiții clinice; includerea activităților sportive, toate contribuind la un stil de viață sănătos; activitățile de relaxare și divertisment (vizionarea unui film/citirea unei cărți, jocuri interactive etc.). De asemenea, s-a consolidat colaborarea dintre cadrele didactice din aceeași școală pentru a decide împreună orarul adaptat la mediul online, sprijin reciproc în desfășurarea orelor și dezvoltarea unei metodologii comune de a da teme și exerciții etc.

Învățământul la distanță, fiind o etapă nouă și specifică în organizarea procesului educațional, deși a provocat uneori tensiune și frustrare, dar în mare parte a devenit o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional. Dincolo de acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor, s-a demonstrat că școală ar trebui să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și atitudini, să clădească caractere, într-un context valoric. Elementele care au funcționat bine în cadrul învățământului de la distanță, pot servi drept repere pentru îmbunătățirea învățământului tradițional, organizat la școală. Printre aceste elemente sunt: a) accent pe motivația mai înaltă a elevilor și valorificarea inteligențelor lor; b) implicarea mai activă a elevilor în organizarea procesului de învățare cu caracter interactiv; c) utilizarea unor instrumente digitale eficiente de învățare online și în cadrul învățământului tradițional; d) folosirea multitudinilor de materiale și produse, preponderent din Internet (Google, YouTube etc.), alături de manuale și ghiduri metodologice; e) implicarea mai activă a părinților în acordarea copiilor lor a unui suport logistic și material; f) schimbarea stilului de învățare al cadrelor didactice de la cel autoritar, spre unul mai democratic și participativ; g) studierea și valorificarea bunelor practici din țară și de peste hotare; h) accentul de pus nu atât pe evaluare și notare, cât pe procesul de învățare, propunându-i sarcini mai puține și adaptate pe înțelesul copiilor, unora cu caracter personalizat etc.

Învățarea de la distanță a adus o contribuție esențială pentru o schimbare de calitate a sistemului educațional, inclusiv atitudinea față de curriculum, în special față de conținuturi, ultimele mu ar 28 / 55 trebui să aibă un statut obligatoriu. În cadrul învățării de la distanță s-a pus accent pe dezvoltarea competențelor elevilor mai apropiate de viață și interesele lor, precum și formarea unor valori și atitudini față de ceea ce se întâmplă în societate și cu persoana însăși. Deși majoritatea copiilor au acces la Internet, în situația când stăm acasă, fără implicarea școlii, învățarea de la distanță ar fi ineficientă, deoarece nu se știe din ce surse/materiale deschise online s-ar fi folosit copilul. Resurse de predare și învățare online sunt foarte multe, însă important este selectarea celor care sunt captivante și interesante pentru elevi, dar cunoscute și de profesori.

Recomandări specifice:

a) Pentru elevi:

♣ valorificarea dreptului la educație și accesul gratuit la programele educaționale, biblioteci și alte resurse de învățare, inclusiv platformele de învățare online, organizate de instituția de învățământ;

♣ demonstrarea responsabilității de a se implica activ în procesul de învățare din școală sau de la distanță, stabilit de instituția de învățământ și autoritățile locale sau centrale.

b) Pentru părinți/tutori legali:

♣ asigurarea accesului copilului la activitățile de învățare din școală sau de la distanță;

♣ asigurarea copilul cu materiale necesare și tehnologii/instrumente de învățare, inclusiv digitale;

♣ acordarea suportului pentru a implica copiii în actul de învățare, având drept scop ocupația acestora cu lucruri interesante și utile pentru ei: lectura cărților, vizionarea filmelor și emisiuni cognitive, invenții și creații proprii, jocuri și divertisment etc.;

♣ manifestarea monitorizării sistematice a activității copiilor și răspunderea pentru distrugerea echipamentelor și materialelor, în situații când aceștia aparțin patrimoniului unității de învățământ.

c) Pentru cadrele didactice, diriginți, angajați:

♣ respectarea actelor normative și a regulamentelor/ metodologiilor, inclusiv în situațiile de criză;

♣ identificarea modalităților prin care se oferă o experiență relevantă elevilor, organizarea desfășurării activităților didactice la clasă sau de la distanță și asigurarea calității actului educațional;

♣ plasarea accentului nu atât pe însușirea unor conținuturi academice, teorii și definiții, ci în primul rând pe organizarea procesului de a învăța să înveți și valorificarea multiplelor inteligențe ale copilului;

♣ manifestarea interesului sporit pentru participarea la activitățile de formare continuă în instituția de învățământ sau în centrele/instituțiile abilitate, inclusiv în domeniul TIC;

♣ asigurarea comunicării sistematice cu elevii și părinții/tutorii, oferirea de consiliere subiecților educațional și coordonarea activităților organizate cu celelalte cadre didactice în vederea asigurării continuității participării elevilor la procesul de învățare și asigurarea calității;

♣ reducerea volumului de conținuturi și de sarcini în condițiile organizării învățământului de la distanță, așa cum în contextele create important este nu atât numărul lor, ci în primul rând calitatea învățării, mai ales că copiii au și alte ocupații acasă legate de viața cotidiană și necesitățile familiei;

♣ crearea unui cadru educațional, prin promovarea unui echilibrul între teorie (noțiuni/concepte relevante) și practică (aplicații/rezultate), cu accentul final pe ultima;

♣ colectarea feedback-ului de la elevi și părinți, persoane implicate în actul educațional cu referire la beneficiile și problemele procesului de învățare și transmiterea rezumatelor administrației instituției, organelor competente;

♣ intervenirea creativă și constructivă în soluționarea unor situații specifice, referitoare la eficientizarea procesului educațional, organizat în școală sau de la distanță

Avantaje si dezavantaje in utilizarea platformelor educationale

Samoila Greta Gianina
profesor Scoala Gimnaziala Nr. 12 Tulcea

Platformele electronice pentru e-learning ofera facilitati de derulare a procesului educativ,utilizind in mod exclusiv internetul.Structura,functionalitatea si facilitatile oferite de acestea sint foarte complexe si diferite de la o platforma la alta.Ele includ un spatiu public care poate fi vizualizat de toti utilizatorii care au un cont deschis si un spatiu privat de lucru atit pentru elevi cit si pentru cadrele didactice.acestea reprezinta un stimul pentru invatare si formare,mai ales pentru persoanele care apreciaza interactivitatea,care au nevoie de un program de lucru flexibil sau cu nevoi educationale speciale.

Dotarea scolilor cu echipamente si sisteme TIC din ce in ce mai performante va avea un impact deosebit asupra asupra nivelului de alfabetizare digitala ce va exercita o influenta indirecta benefica asupra calitatii viitoarelor resurse umane.

Nu se doreste ca prin utilizarea aceste platforme educationale sa se inlocuiesca sistemul educational traditional ci sa se modernizeze,fiind folosite ca o alternativa.

Cadrele didactice nu trebuie sa uite ca generatiile si mentalitatile se schimba rapid si ca profilul unui elev din zilelele noastre difera enorm de cel al unuia de acum un deceniu.Astazi se observa o deschidere a cit mai multor profesori spre tehnologie si utilizarea unor metode cit mai moderne si atractive pentru elevi.

Avantajele utilizarii platformelor educationale sint:

-Accesibilitate pentru elevi si cadre didactice
-Confort
-transmiterea informatiilor din orice loc de pe planeta
-Mobilitate
-Posibilitatea folosirii unor metode moderne
-Varietatea utilizatorilor(elevi,profesori,parinti)
-Cresterea interesului pentru anumite discipline de studiu
-Activizarea elevilor pentru formarea competentei de comunicare
-Stimularea creativitatii atit din partea profesorilor cit si a elevilor

Exista totusi si o serie de dezavantaje:

-Experienta in utilizarea platformelor
-Costuri mari de instalare
-Timp indelungat pentru pregatirea materialelor ce urmeaza a fi prezentate elevilor
-Intreruperea conexiunii la internet ,din dindiverse motive
- Beneficiile aplicarii TIC si e-learning sint recunoscute iar aplicarea acestora pe scara larga va impulsiona integrarea TIC invatamintul preuniversitar si mai ales formarea unora dintre cele mai importante competente cheie:competenta de baza in stiinte si tehnologii si competenta digitala (TSI-Tehnologie societatii Informationale).

Prof. Samoila Greta Gianina,Sc.Gimnaziala Nr.12 Tulcea,Jud. Tulcea

Bibliografie:

Mandrut Octavian,2010,Competente in invatarea geografiei,Ed.Corint,Bucuresti

Cufarulcupovestisijocuri.blogspot

DEMERSUL METODOLOGIC FOLOSIT ÎN PROIECTAREA UNUI JOC DIDACTIC

Prof. DÎRVARIU MARIANA
Școala Gimnazială *PETRU RAREȘ*, Hârlău

Denumirea jocului : **Culori de curcubeu pe trenul meu- ROGVAIV**

Disciplina : Arte vizuale + Matematică – interdisciplinar

Clasa Pregătitoare

Competența generală: Învățarea culorilor din spectrul de culori

Competențe specifice: Identificarea culorilor din spectrul culorilor
Consolidarea nr. naturale în concentrul 0 - 31

Forma de exprimare: Jocul didactic de stimulare cognitivă și stimulare a sensibilității vizuale

Competențe psihologice stimulate: gândirea,atenția,memoria.

Resursele folosite: colectivul de elevi, material didactic complementar.

Elemente de joc: - comenzi verbale de tipul : Pornește!, Completează!,Verifică! Stop!,

- planșă cu o locomotivă de tren, coli de hârtie colorată, sfoară, figuri geometrice din hârtie colorată de dimensiuni mai mici, jetoane cu numere învățate, săculețe pentru litere si sarcini de rezolvat, cuvinte ce denumesc forme geometrice.

Regulile jocului

- elevii vor fi împărțiți prin tragere la sorți în șapte grupe , corespunzător fiecarei litere din cuvântul ROGVAIV;
- fiecare grupă își va desemna un lider care va realiza sarcina propusă ajutat de ceilalți membri;
- grupa care va greși va primi o pedeapsă de la câștigători;
- jocul se va repeta de mai multe ori pentru ca echipele să aibă posibilitatea de a folosi litere diferite pentru a complete trenul culorilor;
- de fiecare data se va alege alt lider de joc ;
- echipele cu litere identice vor fi atenți la ce culoare a luat cealaltă echipă și n-o vor repeta.

Sarcinile jocului 1. Elevii vor trebui să anexeze locomotivei de tren vagoanele acestuia în ordinea literelor, respectiv culorilor din cuvântul ROGVAIV.

2. Elevii vor lipi apoi geamurile vagoanelor folosind diferite forme geometrice în culori diferite , pe care le vor și numi .

DESFAȘURAREA JOCULUI

Elevii vor fi împărțiți în 7 grupe.

Fiecare grupă își va alege un lider care va extrage dintr-un săculeț una din literele cuvântului ROGVAIV. Apoi liderul caută coala colorată, respectiv R-roșu, O- oranj, G- galben, V- verde, A-albastru, I- indigo, V- violet, pe care o va lipi în locurile destinate vagoanelor trenului, marcate după locomotiva amplasată într-un loc vizibil perete, tablă. Trebuie sa fie atenți și la locul literei în cuvânt pentru a stabili locul vagonului.

Liderul va extrage din săculeț bilețelul cu numele formelor geometrice și culoarea lor, care vor fi geamuri pe vagoanele trenului. Va lipi apoi formele la locul potrivit.

Conținutul jocului: Jocul cuprinde elemente de învățare din domeniul artelor vizuale dar și elemente de învățare de tip matematic, folosite mai ales în complicarea jocului, elemente de mișcare,dar și de folosire a cuvintelor în realizarea sarcinilor de joc.

Complicarea jocului: Jocul poate fi complicat adăugându-i-se sarcini suplimentare.

Exemplu: pe fiecare geam al vagonului să se lipească numere care respectă anumite reguli – sunt doar nr. pare, sunt doar nr. impare, au la zeci cifra 2, au cifra unităților din 3 în 3, etc. Aceste sarcini de joc se vor afla pe bilețele în al treilea săculeț.

Încheierea jocului: Pe parcursul jocului fiecare echipă va primi un jeton cu o față zâmbitoare pentru rezolvarea corectă a sarcinii de joc. La sfârsit vor totaliza numărul acestora. Ultimele 3 echipe vor primi câte o pedeapsă de la câștigători.

Eficientizarea procesului educational prin utilizarea platformelor e-learning

Autor Profesor Iosub Claudia Luise
LTEA Piatra Neamt

Motto „Deschide braţele spre schimbare,
dar nu-ţi pierde din valorile tale”
(Dalai Lama)

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Datorită elementului de noutate reprezentat de factorul tehnologic, de resursele inovative de tip OER şi Web 2.0, elevii vor fi stimulaţi sa se implice mai mult în procesul de învăţare, ceea ce va avea în timp un impact pozitiv asupra performanţelor şcolare ale acestora, având potenţialul de a reduce rata abandonului şcolar. Materialele vizuale interactive şi sursele adiţionale de informaţii oferite de internet vor spori angajamentul elevilor. Utilizarea TIC va permite totodată adaptarea disciplinelor în funcţie de competentele elevilor, sprijinind învăţarea personalizată şi individualizată. În ceea ce priveşte procesul de învăţare continuă, platformele de învăţare online şi materialele existente în format digital vor încuraja invatamantul la distanta, permitand adultilor de orice varsta sa dobandeasca cunostiinte intr-un anumit domeniu. Utilizarea noilor tehnologii în educaţie vizează în primul rând acele elemente care conduc la o achiziţie mai bună de cunoştinţe din diverse domenii, la formarea şi dezvoltarea de abilităţi, deprinderi şi capacităţi de gândire specifice disciplinelor şcolare, dar şi transdisciplinare, la modelarea de comportamente şi atitudini cetăţenilor societăţii cunoaşterii

Realizarea procesului educațional prin intermediul IAC (instruire asistata de calculator). vine să contribuie la eficientizarea activităţii didactice deoarece educația devine un “proces de învăţare care se bazează pe resurse multimedia şi care permite uneia sau mai multor persoane să se instruiască pornind de la calculatorul propriu” în care “folosirea tehnologiilor informatice și de comunicații, precum și a mediilor pentru distribuirea materialelor didactice și pentru îmbunătățirea proceselor de predare, învățare, asimilare a cunoștințelor și deprinderilor și de evaluare a elevilor” , iar realizarea acesteia utilizând beneficiile oferite de platforma Moodle va contribui la o nouă abordare a actului didactic ținând cont de inovațiile tehnologice în domeniul învățământului. Drept rezultat, considerăm că platformele educaționale, inclusiv platforma Moodle reprezintă o soluție în raport cu noile paradigme educaționale și poate fi considerată ca o alternativă de predare-învățare-evaluare în sistemul educațional actual.

Pentru cadre didactice, selectarea unei platforme educaționale potrivite disciplinei și vârstei elevilor poate fi un proces complicat și de lungă durată. Aceasta se datorează existenței unui număr mare de platforme de învățare open source care oferă un șir de avantaje în utilizare și nu în ultimul rând corespunderea acestora cu cerințele pedagogice.

Profesorul nu este doar persoana care transmite informaţii, propune conţinuturi, solicită sarcini, cere conduite. Profesorul stimulează şi întreţine curiozitatea copiilor pentru lucruri noi, le modelează comportamentele sociale, le întăreşte încrederea în forţele proprii, îi ajută să-şi desăvârşească identitatea. Din aceste motive, profesorul trebuie să aibă calităţi şi competenţe necesare centrării, cu precădere, pe aşteptările, pe trebuinţele şi pe interesele elevilor.

Şcoala şi profesorii ei nu trebuie să uite că educaţia se adresează azi unor copii al căror profil nu seamănă cu ceea ce am cunoscut până acum. Formarea competenţelor digitale a devenit o condiţie sine qua non pentru integrarea şi funcţionarea în lumea muncii, a profesiilor, dar şi în cotidianul nostru. Ca atare, procesul de instruire trebuie regândit prin formularea de probleme în corelaţie cu noile tehnologii – instrumente TIC -, fără a mai accepta în sala de clasă activităţi intelectuale de rutină. În societatea cunoaşterii, treaptă superioară a societăţii informaţionale, modernizarea procesului educaţional este imposibilă fără utilizarea instrumentelor digitale moderne. Dezvoltarea rapidă a societăţii informaţionale a impus o paradigmă nouă de învățare, aceasta se referă la trecerea de la învăţarea prin asimilarea de cunoștințe la cea bazată pe cunoaştere şi formarea de competențe. Iar realizarea procesului educațional prin intermediul IAC (instruire asistata de calculator) utilizând platforma Moodle vine să contribuie la eficientizarea activităţii didactice.

Platforme de tip e-learningsunt urmatoarele: - Moodle - Modular Object-Oriented Dynamic Learning Envinronment - Platforma AeL- Advanced eLearning - Wikispaces - eTwinning - iTeach - Frog - Blackboard - portal.compendiu.ro

Moodle este un sofware liber și open source de învățare, cunoscut de asemenea și ca un sistem de management al cursului, sistem de management al învățării sau ca un spațiu de învățare şi evaluare virtual. Moodle este un set de componente și module, instrumente de comunicații, clasă virtuală și bibliotecă digitală. Platforma de e-learning Moodle oferă un mediu de socializare și comunicare, cursuri și evaluare în sistem electronic și oferă posibilitatea cursanților de a învăța împreună. Platforma se bazează pe resurse și activități. Principala resursă este reprezentată de curs, ce poate fi definit pe bază de lecții sau de activități săptămânale.Poate fi parcurs pagină cu pagină sau se poate trece de la un capitol la altul folosind funcția "Salt rapid". Deoarece platforma Moodle se bazează pe o tehnologie simplă și eficientă, utilizarea ei de către cadrele didactice vine să soluționeze problema expusă anterior. Astfel, prin îmbinarea TIC cu proiectarea didactică platforma oferă toate funcțiile necesare pentru a realiza procesul de predare-învățare-evaluare în mediul on-line.

De asemenea, Moodle oferă soluții și pentru personalizarea activitățile planificate în dependență de caracteristicile pedagogice. În aceste condiții, conținuturile și activităţile propuse în cadrul unui curs virtual realizat pe platforma Moodle se vor racorda la caracteristicile și interesele fiecărui elev în parte asigurându-se un proces de învățare interactiv.

În aceeași ordine de idei, pentru realizarea unei activități didactice eficiente utilizând instrumentele oferite de platforma Moodle este necesar de a respecta componentele interioare ale didacticii :

- procesul de învăţământ;
- finalităţile educaţionale;
- principiile didactice;
- conţinutul învăţământului;
- curriculum şcolar;
- metode, mijloace, strategii;
- formele de organizare ale instruirii;
- proiectarea activităţii de instruire.

Pornind de la aceste componente, în planificarea și implimentarea unui demers educațional pe platforma Moodle se vor respecta toate cerințele pedagogiei tradiționale. În consecință, lecția în mediul virtual sau instruirea asistată la calculator(IAC) realizată pe Moodle va reprezenta un sistem complex al procesului educaţional caracteristic unei societăţi postindustriale în care tehnologiile informaţionale şi comunicaţionale ocupă un rol primordial.

În concluzie, analizând principalele aspecte didactice ale aplicării platformei Moodle în procesul didactic am constatat următoarele:

- Moodle asigură un cadru optim de instruire în procesul de predare-învățare-evaluare;
- Realizarea procesului didactic prin intermediul platformei Moodle elimină barierele de timp şi spaţiu dintre profesor şi cel ce învaţă asigurând optimizarea procesului de învăţare;
- Activitățile educaționale realizate prin intermediul platformei sunt realizate în mod eficace, dinamic și interactiv respectându-se particularitățile pedagogice ale învățării;
- Realizarea activităților educaționale prin intermediul platformei reprezintă o viziune privind parcurgerea demersului didactic care va contribui inevitabil la creșterea performanțelor;
- Platforma Moodle oferă cadrelor didactice un set de instrumente și resurse didactice care fac posibilă predarea-învățarea atât în mediul on-line cât și în mediul off-line.

Bibliografie:

1. Radu, I.T., Cozma, M., Moduri şi forme de organizare a procesului de învăţământ în Cerghit, I., Vlsceanu, L. (coord.), Curs de pedagogie, Bucureşti, 1988

2. Tiberiu D., Instruire asistată de calculator, Universitatea Politehnica din Bucuresti, Centrul de Perfecționare în Asigurarea Calității și Certificarea Auditorilor [on-line]. București, 2010. [vizitat 8 octombrie 2017]. Accesibil pe Internet: http://www.scribd.com/doc/43780084/Curs-IAC

3. Adăscăliței A., Adăscăliței A., Instruire Asistată de Calculator, IAC. Proiectarea Instruirii utilizând Sisteme Informatice Multimedia. [on-line], [vizitat 6 octombrie 2017].Accesibil pe Internet: iota.ee.tuiasi.ro/~aadascal/curs_iac/IAC_Manual_Draft.pdf

4. Miron I., Ioan Radu, (coord.), „Didactica modernă”, ediția a II-a, revizuită, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001, 239 pag.

The psychological approach of the student in Online teaching

Teacher:Iordache Monica

The student has access to digital information, but he is not accustomed to learning in this regard and this is an additional reason for using a limited number of digital solutions and applications in carrying out online teaching activities.

Talking from the point of view of the psychology of the student who is "educated online", we can mention learning new social skills in a short time (forced adaptation) that will make a deep psycho-social differentiation, for example between teenagers who have material possibilities, education, resources, etc. and those who do not have such possibilities. Online schooling can be done only with certain school groups (excluding kindergartens, grades I-V) and only after a scheduled training of teachers and the educational system for such an approach. Some students require continuous supervision, as a result there is a category of parents who can not support children during online classes, they are abroad or work in other cities, or have a demanding work schedule, so the child is spending time with the grandparents (who do not know all the information that the internet requires, so they cannot give them the support they need) or they are left alone at home where self-discipline is needed. Another important aspect concerns the space and the number of people living in the same house, in the families with more children, where the space is small, as a result, the environment can be disturbing during classes, each member of family having his needs. Disruptive environmental factors influence student discipline, quality of learning, emotional and mental state. Online teaching is based on communication and it is necessary to emphasize that the student cannot understand the information at full capacity. We must also take into account the fact that certain subjects, such as sports classes, technical and professional field, musical activities, art, dance and others involve physical interactions. Teaching is an empathic act, no matter how performant the technology is, it can not access a side that underlies the healthy development of a person - that emotional side in where feelings can not be transmitted, beliefs can not be created, that educational and personal side which is created in a group where interactions are perceived both at the cognitive and emotional level, and this becomes a barrier in their development over time.

Prolonged connection time to the phone / laptop / tablet can also have a negative effect, unfortunately, on: the student's vision, hearing, bone system, and obesity-type nutritional problems can also occur. Specialists present a concept called "Writer's Cramp", which is another negative effect that those who sit frozen for hours in front of the computer - which manifests itself in the form of tingling in the hands, but also with pain in the muscles.

Regarding the psychological impact, we can identify certain mental disorders that may occur due to the long time that students may spend in front of the computer / tablet: stress, addictions, migraines, insomnia, anxiety, panic attacks, depressive episodes and the risk that in time neurological problems may occur.

In a digitalized world we notice the lack of a vital element, namely not to forget how precious a hug is and how important it is for them to feel the emotional connection, sharing both difficult moments and successes, appreciations that can be offered under different shapes, often accompanied by smiles, energy and encouraging physical gestures.

Teenagers see online schooling as an alternative means of accumulating information and learning, but with which they still have great reluctance. The restraints may come from the fact that students do not see the effectiveness of these courses, not being used to focus on topics taught "online" by teachers, who (most) do not have real knowledge to manage classes "online", there are no training programs in this regard. For most teenagers, school discipline was a problem in the interaction with the present teacher, and now this problem is amplified even more when the teacher is on the other side of the computer. The "online" courses need a special design and a different pedagogical approach than the one in the classrooms, with direct participation. In "online", the material must be processed and delivered in the form of "bitesize" because the physical interaction time must be much reduced compared to that allocated to classical education (the brain gets tired much faster in "online"). There is an overload that is felt, and the student tends to be absent invoking various reasons, feeling that he is no longer so controlled, and the need for freedom to do something else (what he feels) than what is needed is more and more present.

Even though they are used to technology (computer, internet, "smart" phones, etc.), most teenagers at first regarded the platforms as a curiosity and after a period of accommodation, as being boring. The biggest problem with online schooling, however, remains the low capacity of program facilitators to actually involve students in the learning process. The "Learning and Development" platforms with which teachers could facilitate an online course in a professional manner are very few in Romania, and a strategy in this regard is non-existent.

The social aspect of learning does not disappear completely in online courses, it only changes. For example, online schools offer interactive courses in a variety of ways, from implementing virtual lab projects for science classes to creating animated videos with course materials. Instead of having loud class discussions in a physical classroom in the school, students engage in virtual discussions within their course's online learning platform. They may find these discussions more satisfying than traditional course discussions. In virtual discussions, each student must contribute with something substantial to the conversation - something that cannot always happen in traditional classrooms, where participation notes are often interpreted as disturbing interventions and not as a contribution. While teachers can communicate with students online primarily through e-mail and text messages, in the virtual learning environment, they can also engage students in a more interactive way. Some create videos that explain the course material so that students can see and hear the lecture.

Pupils and students will need to adapt to this different format of online teaching. However, although an element of novelty, with hard work and dedication, not only can they learn, but they will also find the social interaction they are looking for - just not in the way they were used to.

INTEGRAREA ÎN GRĂDINIȚĂ A COPIILOR CU CERINŢE EDUCATIVE SPECIALE

Prof. Înv.Preșcolar:Dragomir Simona-Carmen
Grădinița P.N. Gornea, Jud. Caraș-Severin

Educaţia specială este concept fundamental utilizat în cadrul procesului instructiv-educativ al copiilor cu deficienţe şi care se desprinde tot mai mult de conţinutul învăţământului special. Activitatea de incluziune şi de integrare a copiilor cu deficicenţe în şcoala publicã trebuie fãcutã cu mult simt de rãspundere de cãtre specialiştii care acţioneazã la diferite nivele structurale.

Principiile care stau la baza educatiei speciale:

- Toti copiii trebuie sa invete impreuna indiferent de dificultatile pe care le intampina acestia sau diferentele dintre ele;
- Societatea si scoala trebuie sa le acorde tot sprijinul suplimentar de care au nevoie pentru a-si realiza educatia in scoala publica;
- Formarea si dezvoltarea scolilor incluzive atat in mediu urban cat si in cel rural prin asigurarea resurselor umane cat si a celor materiale;
- Educatia egala se realizeaza prin acordarea sprijinului necsar pentru fiecare copil cu deficiențe in functie de cerinta individuala.

În cadrul școlarizării copiilor cu CES, există o serie de etape ce trebuie parcurse:
trebuie acceptată ideea că există astfel de copii, să li se recunoască dreptul la educație, să se asigure integrarea lor în cadrul învățământului de masă. Copiii educați în cadrul școlii incluzive se vor integra mai repede în diverse situații din lumea înconjurătoare, interacționând și relaționând mai ușor cu diverși indivizi.

Pentru copiii cu CES trebuie întocmit un program educațional personalizat (PEI), care constă în stabilirea obiectivelor, conținuturilor învățării, strategiilor didactice și a modalitățile de evaluare, care trebuie să se plieze pe necesitățile și dificultățile fiecărui caz. Acestea sunt diferite de cele folosite pentru restul clasei. Obiectivele propuse și conținuturile învățării care urmează să fie parcurse sunt stabilite, de comun acord, de către profesorul de sprijin și profesorul specialist. De fapt, este o muncă de echipă: profesor de sprijin, profesor specialist, logoped, profesor consilier, părinti.

Învățătorul clasei deține rolul principal de acțiune și de coordonare a realizării programului educațional individual pentru elevii cu CES. De aceea, acesta trebuie să fie preocupat de propria pregătire și dezvoltare în acest sens, pentru a-și însuși elemente care să-i faciliteze includerea optimă a copiilor cu CES și asigurarea acestora de șanse egale la instrucție și educație. Colaborarea cu părinții reprezintă un factor ,,cheie,,, deoarece aceștia se pot implica activ, sprijinind foarte mult activitatea cadrului didactic, neavând doar calitatea de observatori.

În planul dezvoltării curriculare, pentru elevii cu deficiență are loc o mișcare în sensuri diferite față de curriculum-ul general, în sensul că unele activități se reduc, iar pe de altă parte se introduc activități suplimentare individualizate, menite să compenseze și să recupereze starea de deficiență. De exemplu, în cazul elevilor cu deficiență mintală, este redus numărul de ore din planul de învațământ, numărul disciplinelor de studiu, conținutului informațional ce urmează a fi însușit, însă cresc numărul activităților suplimentare în care urmează să fie inclus elevul cu deficiență mintala, în scopul recuperării acestuia.Fiecare elev trebuie să se simtă apreciat și participarea la procesul de învățare va

fi după posibilitățile fiecăruia. Cadrul didactic trebuie să găsească soluțiile optime pentru a-și atinge obiectivele stabilite în PEI, adaptându-se după fiecare

Parteneriatul cu părinții copiilor cu dizabilitati si consilierea acestora ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile si micșoreaza riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Părinții trebuie încurajați în ceea ce privește evoluția copilului și nici un specialist sau cadru didactic nu-și poate permite să spună părinților că ,,nu mai este nimic de făcut ‘’ pentru copilul lor. Programele de intervenție ar trebui să implice foarte mult familiile. Ele trebuie sa fie construite astfel încât să satisfacă nevoile copilului în contextul larg al nevoilor familiei. Părintii trebuie să aibă acces total la toate informațiile educaționale și la,,diagnosticele’’ copilului. Părinții pot juca rolul de profesori acasă si pot supraveghea studiul suplimentar al copilului .

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Aspecte importante ale procesului de integrare a copiilor cu c.e.s.

1. **Depistarea copiilor cu c.e.s**

Exemple de caracteristici generale ale copiilor cu c.e.s.:

- hiperactivitate;
- slabă capacitate de a fi atent;
- orientare confuză în spațiu și timp;
- incapacitatea de a urmări instrucțiuni orale;
- poftă necontrolată de dulce/hipoglicemie;
- este ambidextru (după vârsta de 8 ani);
- inversează literele sau cuvintele;
- face frecvent greșeli de ortografie;
- prinde greu o minge și o lovește greu cu piciorul;
- nu poate sări coarda;
- dificultăți la încheierea nasturilor, la legarea șireturilor;
- mod defectuos de a ține creionul în mână;
- caligrafie mediocră;
- incapacitate de a sări;
- stângăcie;
- ezitări la coborârea scărilor;
- dificultăți de sta într-un picior.

2. **Documente necesare**

- Certificatul de expertiză şi orientare şcolară şi profesională

Familia trebuie să depună la Direcţia Judeţeană de Asistenţă Socială şi Protecţia copilului o cerere prin care solicită evaluarea copilului în cadrul Serviciului de Evaluare Complexă de către Comisia de Protecţie a Copilului. Aici i se vor solicita familiei unele investigaţii medicale având drept subiect copilul. Dovezile investigaţiilor medicale vor face

parte din dosarul pe care familia îl va întocmi pentru Comisia de Evaluare care le va lua în considerare în demersul de diagnosticare şi orientare a copilului.

Acest document este absolut necesar pentru a se putea solicita serviciile unui profesor de sprijin pentru copilul în cauză.

- **Planul de servicii personalizate (PSP)**

PSP conţine informaţii biografice, tipuri de servicii (educaţionale, sociale, medicale, psihologice etc.) de care va beneficia copilul, competenţe, niveluri şi dificultăţi de realizare, scopuri şi obiective ale învăţării, aspecte de parteneriat cu părinţii copilului, alţi specialişti, comunitatea locală etc.

- **Planul de intervenţie personalizat (PIP)**

În PIP se prevăd conţinuturile, metodologiile de lucru, criteriile minimale de apreciere a progresului, a modalităţilor şi instrumentelor de evaluare.

- **Derularea planului de intervenţie**

Se precizează domeniul şi scopul programului de intervenţie, parametrul urmărit/ tema/ unitatea de învăţare, obiectivele, secvenţele educative/ activităţile de învăţare, perioada de timp, metode şi mijloace didactice, metode şi instrumente de evaluare.

- **Programul de înregistrare al copiilor cu CES, prin realizarea unei baze de date specifice la nivelul şcolii**

În cazul în care familia nu cooperează în vederea evaluării copilului cu c.e.s., şcoala poate cere o evaluare a Comisiei Interne de Evaluare Continuă din cadrul Centrului Şcolar pentru Educaţie Incluzivă. Această comisie face o evaluare doar la nivel educaţional şi nu eliberează Certificate de expertiză şi orientare şcolară / profesională. În baza acestei evaluări şcoala poate întocmi şi aplica un plan de intervenţie personalizată în cazul copilului evaluat.

3. <u>Proiectarea curriculară în cazul copiilor cu c.e.s.</u>

Există 6 principii ale proiectării curriculare în cazul copiilor cu c.e.s.:

1) accent pe ideile fundamentale;
2) utilizarea unor strategii didactice de bază;
3) asigurarea de suport intermediar în realizarea oricăror acţiuni;
4) integrarea strategică a cunoştinţelor;
5) recapitularea obiectivă a acestora;
6) asigurarea unui fond primar de cunoştinţe.

Această proiectare se face de către profesorul de sprijin în colaborare cu celelalte cadre didactice care predau la clasă, urmărindu-se formarea competenţelor de bază de citit, scris, socotit, prin: recapitulare, conversaţie, lucru în grup şi utilizarea de material intuitiv.

În cazul în care numărul copiilor cu c.e.s. reprezintă 10-15% din numărul elevilor clasei, atunci predarea se va realiza în parteneriat: învăţător/profesor de specialitate şi profesor de sprijin.

Profesorul de sprijin poate desfăşura şi activităţi individuale cu elevul în afara clasei de elevi de 2-3 ori pe săptămână sau în afara orelor de curs. Ultimele două modalităţi sunt mai des utilizate, în detrimentul primei care este, de fapt, cea mai eficientă. Celelalte presupun excluderea copilului cu c.e.s. din grupul clasei şi astfel principalul obiectiv al recuperării şi ameliorării acestor copii, acela de a socializa, este eliminat. Ceea ce se urmăreşte nu este neapărat progresul intelectual al copilului cu c.e.s., cât progresul la nivel social şi aptitudinal al acestuia.

În cazul în care într-o clasă există un copil cu c.e.s., în funcţie de nivelul deficienţelor diagnosticate, se va diminua efectivul maxim al clasei cu 1-2 elevi.

4. **Îndatoririle părinţilor copilului cu c.e.s.:**

- să faciliteze evaluarea şi diagnosticarea precoce a copiilor în vederea intervenţiei timpurii;
- să colaboreze cu şcoala în vederea integrării cu success a copiilor în activitatea şcolară:
- schimb permanent de informaţii între şcoală şi familie;
- sprijin reciproc în elaborarea PSP şi PIP;
- participarea la activităţi de consiliere a părinţilor;
- implicarea în organizarea unor activităţi extracurriculare;
- să acorde ajutor copiilor în pregătirea temelor;
- să se implice în organizarea timpului liber al copiilor, implicându-I în activităţi în aer liber, activităţi sportive etc.

Bibliografie:

1. Asociația RENINCO România – „Ghid de predare-învățre pentru copiii cu cerințe educative speciale”, http://profesoriitineranti.files.wordpress.com/2013/01/ghid.pdf
2. Coord. Horga, I., Jigău, M. – „Situaţia copiilor cu cerinţe educative speciale incluşi în învăţământul de masă”, Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, UNICEF, Bucureşti, 2009, www.unicef.ro
3. Coord. din partea UNICEF Moldova Tomșa, S. și colab. – „Înțelege-mă, ascultă-mă... Ghid pentru specialiștii din domeniul îngrijirii și protecției copilului” în cadrul proiectului „Consolidarea sistemului local de referire şi dezvoltarea unui sistem integrat de servicii sociale”, implementat de Asociaţia SOMATO, în parteneriat cu Primăria Bălţi şi Institutul de Reforme Penale, cu suportul financiar al Reprezentanţei UNICEF în Republica Moldova, Bălți, 2011
4. www.copil-speranta.ro
5. Casantra Abrudan, Psihopedagogie speciala, Ed Imprimeriei de Vest, Oradea,2003
6. VERZA, E. , PĂUN, E. „Educaţia integrată a copiilor cu handicap”, Unicef, 1998
7. POPESCU, E. , PLEŞA, O.(coord) „Handicap, retardare, integrare”, Bucureşti, Pro Humanita, 1998
8. VRĂŞMAŞ, T. „ Învăţământ şi⁄sau inclusiv”, Ed. Aramis, 2001

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

PROF. CĂLIN MIRELA CRISTINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ ICOANA-OLT

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală. Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid-19, a scos la iveală problemele existente în societate, care cu certitudine își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru a-i face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Metodologia aprobată de Ministerul Educatiei stabilește obligativitatea desfășurării cursurilor la distanță prin intermediul diferitelor instrumente și platforme online și permite evaluarea elevilor în această perioadă și înregistrarea notelor în catalog.

Astfel, conform unui studiu de specialitate, bazat pe informațiile obținute de la autoritățile de profil în domeniul educației, cât și pe opiniile reprezentanților societății civile, materialele publicate în mass-media și pe diverse domenii informaționale din Internet și ,totodată,analizând demersul de organizare al învățarii de la distanță și instrumentele digitale de organizare a învățării online, s-a demonstrat că sistemul educațional tradițional ar trebui resetat radical, fiind în mare parte prea rigid, este axat preponderent pe domeniul cognitiv și mai puțin pe cel afectiv și psihomotor. Practic nu este valorificată concepția de formare a atitudinilor și a valorilor – bază a noii paradigme educaționale promovată la nivel european. În viitorul apropiat obiectivul major al educației va include preponderent elementele învățării personalizate / individualizate, organizată atât în cadrul instituțiilor de învățământ – care ar trebui să devină centre educaționale comunitare, cât și în mediul familiei sau al comunității.

În toată această perioadă ,când cursurile au fost suspendate, în ceea ce privește eficiența învățării de la distanță, activitatea preșcolarilor a fost cu siguranță cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ, fiind o adevărată provocare (pentru preșcolarii mai mari) sau chiar imposibilă pentru cei mai mici. Totuși, părinții au primit sarcini de la educatori cu referire la organizarea timpului și a activităților, sfaturi pentru o comunicare eficientă, bazată pe repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții. Importantă este și cum a fost organizată comunicarea constantă între părinte și educator, jocurile și jucăriile care îl atrag pe preșcolar și să vină în întâmpinarea părinților și copiilor cu activități personalizate pe interesele sale. Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare de la distanță au fost diferite: prin video, filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații etc., pe care educatorul le trimite părinților pentru copil sau prin video conferențe în grupuri mici. Însă, mai important decât metodele selectate, este obiectivul interacțiunii în această perioadă și anume conectarea directă cu preșcolarul.

Mulți educatori și părinți au înțeles că nu atât proiectele didactice sau curriculumul scris contează mai mult, ci starea emoțională a copiilor și al părinților sunt prioritate în această perioadă de izolare. Educatorii au îndrumat părinții că este important de organizat copiii să nu înceapă ziua cu jocuri video/desene animate, pentru a diminua riscul de motivării față de activitățile cu valoare educativă superioară ulterioară.

În învățământul gimnazial și liceal, conectarea online a avut ca principal obiectiv în organizarea învățământului de la distanță, nu atât transmiterea unor conținuturi, cât organizarea și verificarea învățării. O metodă utilizată pe larg de cadrele didactice a fost Flipper classroom, când elevii studiază singuri, pe baza instrucțiunilor trimise de profesori, urmărind filmulețele transmise din timp și rezolvând activitățile, iar în timpul întâlnirilor online își clarifică neînțelegerile și își consolidează cunoștințele. În învățământul tradițional, metoda utilizată a căpătat denumirea de clasa inversată. De regulă, profesorii expediau din timp elevilor rezumatul scris al lecției plus link-uri de pe YouTube, filmate de profesori sau de alte persoane, de asemenea trimiterea unui tutorial audio sau video cu demonstrația conținutului la disciplină predată etc. Apoi erau organizate conectări online - după ce elevii au primit materialul și tutorialele - pentru verificare prin chestionar oral a înțelegerii și fixarea exercițiilor de lucru. Profesorii verificau sarcinile propuse elevilor, oferindu-le un feedback constructiv.

Cadrele didactice care au fost implicate în școala de la distanță au simțit o nouă provocare – cea de a lua în vedere faptul că părintele se află în spatele copiilor și au avut posibilitatea să cunoască direct modalitatea de organizare a învățării. De aceea sunt necesare sesiuni de formare și cu părinții pentru a înțelege și a se implica mai activ în acordarea unui suport educațional copilului și să intervină în anumite situații. Poate cel mai mare beneficiu pentru predarea online este acesta - profesorii joacă în continuare cel mai important rol în experiența de învățare. Tehnologia nu poate înlocui meseria profesorului, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru cursant. Pentru ca procesul de învățare de la distanță să funcționeze mai bine, părinții au fost implicați de către cadrele didactice în anumite secvențe din timpul lecțiilor online, astfel îmbunătățind relația cu familia.

Astfel, cadrele didactice au menționat că comunicarea lor de bază cu elevii a avut loc la început pe email și telefon, grupurile de Messenger și chat-uri, create încă cu mult timp înainte de criză. Treptat au fost învățate un șir de instrumente de învățare de la distanță, printre care cele mai menționate de respondenți au fost: platformele online Zoom, Google Classroom, Moodle; Messenger/Viber/WatsUp; YouTube; video înregistrat; Skype; Email; Blog; Facebook live; WhatsApp; Google Forum, ASQ, Discord, Teste interactive, Manuale digitale interactive etc. Pe fondul schimbării tehnologiei și al paradigmei învățării, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei preuniversitare şi de eliminare a graniţelor dintre elevi, noi perspective s-au deschis pentru procesul educaţional preuniversitar. Astfel, acesta va fi completat cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elemente inovative tehnologice (cloud computing, aplicații și baze de date distribuite, tehnologiile mobile) la fel ca și pe elemente inovative conceptuale, aplicabile (analiză și diseminare, platforme colaborative, web 2.0, web 3.0 și derivate ale noțiunii). *Tipurile de activităţi de învăţare de la distanţă* organizate de către cadrele didactice au fost: lecții online ,sarcini individuale ,teste –; lecturi ghidate ,proiecte educaționale ; E-portofolii , precum și altele (video materiale, teste online, povestiri scurte, rezolvarea de probleme, prezentări audio, mesaje motivaționale, comunicări orale și scrise, compuneri, lucrul cu manualul și alte materiale, excursii ghidate online, lucrări practice, studii individuale.

Învăţarea online, prin natura sa, necesită un grad de independenţă al elevilor şi abilitatea de a rezolva probleme (adică, abilitatea de a rezolva probleme de învăţare şi probleme tehnice). Lucrul în afara şcolii, departe de profesori şi colegi, înseamnă că elevii trebuie să-şi asume responsabilităţi mai mari dacă doresc să reuşească la cursurile online. În plus, există percepţia conform căreia elevii sunt încurajaţi să-şi asume şi mai multe responsabilităţi pentru propriul proces de învăţare pentru a face faţă aşteptărilor angajatorilor şi ale comunităţii. S-a incercat trecerea către abordări mai centrate pe elev în ceea ce priveşte predarea şi învăţarea care încurajează elevii să facă acest lucru. Se pare că acest principiu ar trebui extins şi la evaluare. *Autoevaluarea, evaluarea de către colegi, învăţarea prin descoperire, reflecţia* şi *articularea*

sunt doar câteva metode prin care elevii sunt încurajaţi să-şi administreze propria învăţare şi evaluare. Alte metode includ opţiuni de discutare a activităţilor de evaluare, mod de prezentare, durată a evaluării şi decizii referitoare la punctaj sau notare. Provocarea care rămâne este aceea de a găsi rezultate măsurabile pentru a demonstra însuşirea competenţelor şi a abilităţilor dorite.

Concluzie: Cadre didactice au accentuat că în procesul de organizare a învățării de la distanță s-au adaptat treptat condițiilor specifice create de criză. Ei au învățat să comunice mai eficient și să relaționeze mai bine cu elevii, cultivând încrederea în forțele elevilor. Pentru majoritatea, însă, școala online, chiar de la începutul pandemiei, a fost un moment dificil, care a provocat tensiune și frustrare, venită pe neașteptate. Respondenții au menționat că nu au fost pregătiți pentru gestionarea crizei, au avut puține resurse și instrumente digitale pentru a se adapta. Dar cel mai mult cadrele didactice, precum și elevii, părinții și managerii școlari au fost autodidacți, au învățat din experiența proprie, au studiat mai multe materiale și instrumente digitale, au comunicat activ cu colegii și au aplicat bunele practici, adaptate la particularitățile de vârstă, la condițiile concrete în care a fost organizat procesul educațional de la distanță.

În cadrul organizării procesului de învățare de la distanță, este necesar de reorganizat demersurile de predare-învățare-evaluare, accent punându-se pe noi paradigme ale educației, care includ nu doar însușirea de cunoștințe, ci în primul rând sistematizarea conținuturilor, utilizarea unor instrumente adecvate, practicarea unor tehnologii bazate pe joc, cercetare și creativitate, managementul eficient al timpului și al resurselor, alternarea activităților frontale cu cele individuale, valorizarea învățământului personalizat.

Bibliografie:

Cerbușca, P. (2020) Învățământul general în mod online: eficacitate și eficiență, Chișinău

Hadjerrouit, S.(2007) Applying a System Development Approach to Translate Educational Requirements into E-Learning, Agder University College, Kristiansand, Norway

SQA – Scottish Qualification Authorities, (2003) Guidelines on Online Assessment for Further Education, Scotland.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMANEASCA

Prof. Înv. Preşcolar: Rotaru Alina Elena

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu studenții și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual**.** Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online**.** Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor/studenților: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii /studenții să învețe și să lucreze independent.

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi/studenți.

Tehnologia informației și comunicațiilor ocupă un loc important în formarea studenților/cursanților/angajaților, prin integrarea unor instrumente de învățare electronică, ce oferă profesorilor/formatorilor oportunități noi de predare/evaluare, dar şi responsabilităţi foarte mari în asigurarea nevoilor de formare.

Integrarea platformelor e-learning de management al învățării în procesul de predare/evaluare, dar mai ales la nivel general, în susținerea și promovarea excelenței în educație, configurează utilitatea platformelor e-learning, astfel acestea au un impact extrem de mare asupra elevilor. Platforma e-learning asigură suport participanților (profesori, administratori, cursanți/studenți) încă din faza de alegere a tipului corect de platformă și de implementare, necesar mediului educational, de aceea, orice platformă structurată e-learning va permite studenților să-și îmbunătățească, pe lângă cunoștințele din domeniul studiat și abilitățile TIC, într-un mod practic și concret, împreună cu alți participanți și formatori, extinzându-se astfel noțiunea de educație, dar și schimburi de bune practici și performanțe, printr-o învățare combinată.

Instrumentele necesare, utilizate în situațiile de învățare combinată, conduc la educația față-în-față, pe termen scurt, alternată cu învățarea virtuală. Astfel, se pot crea forumuri, anchete, lecții, cărți digitale, teme, dicționar/glosar de termeni, teste de auto-corecție, wiki-uri, ateliere și integra și alte resurse digitale disponibile pe Internet (videoclipuri, texte, imagini, bloguri etc.).

Învățarea online prin platformele educaționale este o modalitate ușoară de a conecta cursanții astfel încât să poată colabora în condiții de securitate, să li se organizeze și să li se structureze materialul didactic, să aibă acces la teme, note și mesaje educaționale.

Aşadar, este foarte importantă importantă folosirea pltformelor în învățarea online, iar materialului didactic virtual, care poate conține filme, demonstrații virtuale, prezentări multimedia, tutorial audio/video, biblioteca virtuală, echipamente și instrumente de videoconferință, webseminar, având posibilități de acces la canale de radio și televiziune cu lecții interactive, pachete software.

În activitatea didactică pe care o desfășor la grupă, am folosit destul de des platformele educaționale, întrucât grădinița dispune de resurse TIC, cu laptop și videoproiector.

În concluzie, platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice, care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare, interacțiune și colaborare.

UTILIZAREA PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE

Prof. Înv. Preşcolar: Panait Oana-Roxana

În zilele noastre, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informație foarte mare, platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ, deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale și umane.

Prin e-learning înţelegem, în sens larg, totalitatea situaţiilor educative cu o semnificativă componentă de TIC, care valorifică deplin competenţa digitală în plan didactic. Platformele de învăţare online, sau așa-numitele platforme e-learning, sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru elevi şi studenţi, având un character dinamic, interactiv. Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme.

Dotarea şcolilor cu echipamente si sisteme TIC va avea în primul rând un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală a elevilor ceea ce va exercita o influenţă indirectă asupra calităţii viitoarelor resurse umane. Existenta unei reţele TIC la nivelul fiecărei scoli va permite, de asemenea, o mai buna gestionare a materialelor didactice si va facilita accesul elevilor la informaţie. Complementar, implementarea unei infrastructuri TIC complementată de instalarea unor software-uri educaţionale (pentru predare, testare) vor încuraja predarea asistata de TIC si vor impune o evaluare obiectivă a performanţelor elevilor.

Avantajele platformelor de tip e-learning faţă de sistemul tradiţional de învăţământ sunt: accesibilitate, flexibilitate şi confort, independenţa geografică, mobilitatea, prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educational, metode pedagogice diverse – programele e-learning au la bază diverse metode pedagogice, deoarece s-a ajuns la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate, individualizarea procesului de învăţare (fiecare elev instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, beneficiind de un feedback rapid şi permanent.

Impactul utilizării acestor platforme educaționale de către elevi prezintă și câteva dezavantaje, cum ar fi: necesitatea experienţei în domeniul utilizării calculatoarelor, costuri mari pentru proiectare şi întreţinere.

Aşadar, platformele educaţionale au un impact benefic asupra intruirii şi procesului de predare-învăţare-evaluare a elevilor, platformele de învăţare online îmbunătăţind astfel calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

În activitatea didactică pe care o desfășor la grupă, am folosit platformele educaționale, având ca şi dotare în cadrul grupei laptop, videoproiector şi alte resurse TIC.

În concluzie, platformele educaţionale oferă şanse de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice, care sunt pe placul elevilor.

The impact of educational platforms in the romanian School

Prof. Szilvia Nistea

Societatea umana evolueaza continuu,uneori cu pasi mai rapizi,alteori confruntandu-se cu diverse probleme si crize.In orice situatie,un domeniu importamt si prioritar al statului trebuie sa ramana educatia,care,la randul sau,are nevoie de formare continua pentru a corespunde cerintelor actuale ale societatii si sa pregateasca copiii si tinerii pentru a se integra activ in viata sociala si personala.

Situatia de criza din primavara anului 2020, provocata de pandemia Covid 19, a scos la iveala problemele existente in societate, care cu certitudine isi va aduce aportul la o schimbare radicala a mentalitatii oamenilor.In acest context , se resimte o schimbare radicala a sistemului educational, pentru a-i face pe educabili sa devina mai costienti , mai flexibili si mai bine pregatiti pentru viata de maine cu surprizele sale.Schimbarea trebuie sa includa , implicarea mai larga a parintilor , dar si a membrilor comunitatii , in calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice , in aducatia tinerei generatii.

Pe perioada izolarii , daca ne raportam la eficienta invatarii de la distanta , activitatea prescolarilor a fost cu siguranta cea mai afectata dintre toate nivelurile de invatamant , fiind o adevarata provocare (pentru prescolarii mai mari) sau chiar imposibila pentru cei mai mici.Totusi , parintii au primit sarcini de la educatoare cu referire la organizarea timpului si a activitatilor , sfaturi pentru o comunicare eficienta , bazata pr repere cunoscute copiilor si cu mult accent pe emotii.

Instrumentele si strategiile utilizate pentur conectare la distanta au fost diferite:platforme educationale,prin video,filmulete cu activitati interactive ,cantece ,simulari,aplicatii pe care educatorul le trimite parintilor pentru copil sau prin videoconferinte in grupuri mici.Insa, mai important decat metodele selectate este obiectivul interactiunii din aceasta perioada si anume conectarea directa cu prescolarul.Multi educatori si parinti au inteles ca nu atat proiectele didactice sau curriculumul scris conteaza mai mult,ci starea emotionala a copiilor si a parintilor sunt prioritate in aceasta perioada de izolare.Educatorii au indrumat parintii ca este important de organizat copiii sa nu inceapa ziua cu jocuri video/desene animate , pentru a diminua riscul demotivarii fata de activitatile cu valoare educativa superioara ulterioara.Contextul actual a accelerat , fie ca ne-am dorit sau nu, procesul de invatare online.Chiar daca multi dintre elevi si profesori nu au fost pregatiti pentru asta,unii nici nu si-au dorit,acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate.

Copiii zilelor noastre au posibilitatea sa isi extinda cunostintele si abilitatile prin intermediul unor instrumente inovative,care pot fi accesate cu usurinta gratie generosului internet.Acestea prezinta avantajul interactivitatii,cat si al modului deosebit de atractiv in care sunt oferite.PC-ul sau tableta nu trebuie privite ca obstacole in calea cultivarii copiilor prin lectura, ci dimpotriva ca alternative mai tentante de a citi chiar si la varsta copilariei.Dovada ca platformele virtuale cu continut literar pentru copii au destul de mult succes.Pe aceste site-uri exista o colectie bogata de povesti,poezii,ghicitori,fabule,scenete si alte resurse educationale de acest fel.Este un spatiu virtual unde pot fi citite cele mai indragite povesti ale copilariei,scrise de autori ca Fratii Grimm,H.C. Andersen , Ion Creanga,Petre Ispirescu,Ioan Slavici,Mihai Eminescu si multi altii.

De la nivel de gradinita pana la ultimele clase de liceu,aceste instrumente de invatare sunt extrem de practice.Numeroase platforme ofera fise de lucru pentru diverse discipline de studiu, destinate copiilor de varsta scolara sau prescolara.

Trecand activitatea didactica realizata in cadrul platformelor educationale putem constata:

Puncte forte:-acces la informatie structurata si sistematizata ; -posibilitatea de a discuta cu colegii;

-utilizarea resurselor informationale in activitatea de invatare;

-monitorizarea accesarii cursului de catre studenti; -interactivitate si evaluare reciproca.

Puncte slabe:-accesarea cursului on-line nu presupune si invatarea;

-sunt nesesare conditii speciale(acces la internet);

-studentii nemotivati nu vor accesa platforma;

-platforma poate fi folosita de catre unii studenti doar pentru socializare;

-cadrele didactice pot fi suprasolicitate.

Oportunitati:-cursul poate fi accesat oriunde;

-permite valorificarea invatarii individuale;

-in cazul cursurilor deschise ,pot fi accesate de catre studentii de la alte specialitati sau universitati;

-este posibila comunicarea cu alti studenti si cercetatori.

Riscuri:-neprezentarea studentilor la ore; -intelegerea eronata a continuturilor;

-realizarea activitatilor de catre alte persoane; -limitarea studentilor doar la informare in baza continuturilor plasate pe platforma.

Prin prezentarea conditiilor care consolideaza rolul platformelor educationale in procesul educational ,precum si prin analiza avantajelor si perspectivelor pe care le contureaza aceasta modalitate de instruire ,am constatat ca astazi nu ne mai apartine alegerea:a utiliza sau nu tehnologiile moderne de predare.Aceasta reprezinta un rezultat al evolutiei civilizatiei umane si o conditie a realizarii procesului educational.

EDUCAȚIA FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU PROVOCĂRILE UNEI SITUAȚII EXCEPȚIONALE

ZĂMAN ELENA ELISABETA
GRADINITA CU PP "CASUTA FERMECATA" DIN CRAIOVA

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu pași mai rapizi, alteori confruntându-se cu diverse probleme și crize. În orice situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății și să pregătească copiii și tinerii pentru a se integra activ în viața socială și personală. Situația de criză din primăvara anului 2020, provocată de pandemia Covid 19, a scos la iveală problemele existente în societate, care cu certitudine își va aduce aportul la o schimbare radicală a mentalității oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educațional, pentru ai face pe educabili să devină mai conștienți, mai flexibili și mai bine pregătiți pentru viața de mâine cu surprizele sale. Schimbarea trebuie să includă, implicarea mai largă a părinților, dar și a membrilor comunității, în calitate de parteneri activi ai cadrelor didactice, în educația tinerei generații. Însăși elevii ar trebui să fie învățați să învețe, astfel devenind fideli parteneri ai dascălilor, deschiși să învețe în primul rând pentru sine, valorificând eficient multiplele sale inteligente, care ulterior să devină achiziții importante pentru progresul societății.

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima vreme a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide şi progresului tehnologic înregistrat, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei şi eliminare a graniţelor, s-au deschis noi perspective pentru practica educaţională, aceasta fiind completată cu metode moderne de predare-învăţare şi evaluare, metode specifice societăţii informaţionale.

Starea în care ne aflăm ne-a forțat să fim părtași ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluții, șocuri în structura sau funcționarea organizației prin regândirea utilizării tehnologiei și implicit, a funcționării organizației dar și restructurarea organizării, structurii și culturii școlii.

Aceste schimbări transformaționale ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacțiunilor face-to-face cu studenții și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor: învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Situația nou generată, neexperimentată și neadaptată s-a concretizat rapid într-o învățare de tip online, sincronă, care a fost inițial abordată cu scepticism de către cei mai mulți profesori și cu entuziasm și curiozitate de către cei mai mulți elevi.

În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a

flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat în a lua decizii și a implementa diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi/studenți. În unele situații, există decizii clare privind modalitățile de interacțiune educațională (avem exemple de universități care reglementează doar anumite platforme educaționale care sunt utilizate în activitatea educațională; la fel, recomandările unor inspectorate școlare pentru platformele educaționale care vor fi accesate). În cele mai multe situații, însă, cadrele didactice și/sau elevii au accesat diferite forme educaționale, mai mult sau mai puțin convenționale (de la mijloace de comunicare informaționale precum Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate care au fost promovate în această perioadă pe internet și sunt în varianta free - Google Meet, Zoom și aplicații ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl, Digitaliada, până la platforme educaționale recomandate instituțional, precum Suita Google for Education, Google Classroom, Edmodo, EasyClass și ClassDojo sau platforma educațională Moodle cu precădere pentru mediul universitar).

Modalitățile de organizare a interacțiunii educaționale sunt regionale (cazul unor ISJ-uri), instituționale (cazul unor universități) sau neorganizate (în cea mai mare parte). Măsuri adoptate la nivel național există doar în ceea ce privește asigurarea mediului optim de învățare pentru elevii care vor susține examene naționale (examenul de Evaluare Națională și de Bacalaureat) prin organizarea activităților educaționale TV (programul Teleșcoala), model preluat și de unele inspectorate școlare la nivelul învățământului preuniversitar. Lista prezentată nu este exhaustivă; internetul abundă de sugestii de instrumente online care pot fi accesate în această perioadă ca forme de organizare a activității educaționale.

În mod firesc, noul demers educațional va avea efecte în ceea ce privește influența mediul educațional astfel construit asupra rezultatelor învățării elevilor.

În contextul învățării on-line, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de e-pregătire, care se referă la atât la e-pregătirea organizației școlare pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la e-pregătirea elevilor care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la e-pregătirea profesorului, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare/academice, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

În cadrul învățării personalizate, elevii nu vor pune accent doar pe conținuturi (rolul acesta nu va avea o pondere însemnată), ci mai importantă va fi analiza strategiilor și modalităților de învățare, precum și relațiile stabilite între participanții la actul învățării. În acest context, rolul și locul analizei procesului de învățare (debrifării) va fi cel mai important pentru asigurarea calității sistemului educațional. Majoritatea discuțiilor și reflecțiilor actorilor educaționali vor fi organizate în jurul întrebărilor de tipul: Ce am învățat? Ce produse am creat? Cum ne-am simțit? Ce a mers bine? Ce nu a fost clar? Cum am putea să depășim anumite situații dificile? Ce metode am folosit în procesul de predare-învățare? Ce am face diferit în caz că va apărea posibilitate să rezolvăm încă o dată sarcinile? Cu cine s-a interacționat mai mult în rezolvarea sarcinilor? Ce surse au fost utilizate? Ce gânduri avem la moment? Cum apreciezi activitatea proprie? În ce măsură suntem deschiși să ajutăm persoanele cu necesități speciale? Cum contribuim la dezvoltarea comunității Etc.

Învățarea de la distanță a scos în evidență lacunele sistemului educațional actual, având un caracter autoritar, accent punându-se preponderent pe acumularea de cunoștințe și rezolvarea de teste și mai puțin pe inteligențele și necesitățile vitale ale copilului. Astfel, învățarea online a deschis căi de reformare a sistemului educațional, de valorificare a competențelor și deprinderilor pentru viață. Învățarea online trebuie să fie o parte componentă a învățământului tradițional, astfel vor putea fi valorificate toate posibilitățile pentru o educație de calitate. Elevii învață să utilizeze surse Internet deseori mai eficiente decât cele pe care le oferă profesorul sau manualele. De exemplu, cursurile de pregătire pentru SAT din Khan Academy sunt printre cele mai eficiente. De asemenea se dezvoltă abilitățile de autoorganizare, autodisciplină, crearea unui regim al zilei și respectarea lui, responsabilizarea învățării pentru sine. Totodată s-a implicat mai activ familia în procesul de învățare, au fost consolidate parteneriatele între profesori și părinți.

BIBLIOGRAFIE

- Ghid de bune practici pentru securizarea calculatoarelor și rețelelor personale (www.cert.ro)
- Ghid de Bune Practici Pentru Securitate Cibernetică (www.sri.ro)
- Smart, Chris (May 2009). "Another day, another Ubuntu derivative"
- 6 Ways the Linux File System is Different From the Windows File System
- https://www.howtogeek.com/137096/6-ways-the-linux-file-system-isdifferent-from-the- windows-file- system/

Mike Tabor - Enable DNS over HTTPS and Encrypted SNI in Firefox

- https://miketabor.com/enable-dns-over-https-and-encrypted-sni-infirefox/

CONSIDERAŢII PRIVIND DEZVOLTAREA DURABILĂ A TURISMULUI ÎN JUDEŢUL ALBA

Profesor Macarie Luminiţa
Şcoala Gimnazială ”Ovidiu Hulea” Aiud

Prezentarea geografică a judeţului Alba

Judeţul Alba este situat în Transilvania, în partea centrală a României, în zona de contact a Podişului Transilvaniei cu Munţii Apuseni şi Carpaţii Meridionali pe cursul mijlociu al râului Mureş.

Suprafaţa judeţului este de 6231 km^2, reprezentând 2,6% din suprafaţa ţării.

În judeţul Alba predomină formele înalte de relief. Munţii ocupă cca 52% din suprafaţă, zonele de podiş şi dealuri 26%, iar zonele de câmpie, inclusiv luncile râurilor 22%. Zona montană este dominată de extremitatea estică a Munţilor Metaliferi, de culmile masivului Trascăului, de versanţii sudici ai Munţilor Bihariei, precum şi de Munţii Şureanu ale căror altidudini ajung la 2130 m (Vârful lui Pătru). Zona de podiş şi deal este dată de Podişul Târnavelor şi de depresiunile montane: Zlatna, Abrud şi Câmpeni, iar zona joasă de câmpie este dominată de Depresiunea Alba Iulia – Turda şi parţial de Culoarul depresionar al Orăştiei.

Clima este temperat-continentală specifică ţării noastre, diferenţiată în funcţie de altitudine, cu temperaturi medii anuale de 2^{0}C în zonele montane şi 9,5^{0}C în Lunca Mureşului, cu vânturi ce bat din direcţia vestică şi cu fenomene de foehn pe alocuri.

Hidrografia judeţului este dominată de cursul mijlociu al Mureşului, care colectează toate râurile din teritoriul său. Principalii afluenţi ai Mureşului care străbat judeţul sunt: Arieşul, Aiudul, Geoagiul, Valea Teiuşului, Valea Gălzii, Cricăul, Ampoiul, Vinţul (pe partea dreaptă), Târnava Mare şi Mică, Secaşul, Sebeşul, Pianul, Cugirul (pe partea stângă).

Resursele naturale cele mai importante care se află pa teritoriul judeţului sunt: complexele metalifere neferoase (aur, argint, cupru, plumb, zinc, pirită, mercur), sare, bentonită, calcar, mangan, gresie, tufuri vulcanice, marne, argilă, marmură, nisipuri şi pietrişuri, gaze naturale, lemn.

Populaţia judeţului Alba la data de 1 ianuarie 2007 număra 376 747 locuitori, din care 58,2% în madiul urban şi 41,8% în mediul rural, densitatea populaţiei fiind de 60,4 locuitori\km^2.

Suprafaţa administrativă a judeţului cuprinde un număr de 11 oraşe, din care 4 municipii: Alba Iulia (reşedinţa de judeţ), Aiud, Blaj şi Sebeş şi 7 oraşe: Abrud, Câmpeni, Cugir, Ocna Mureş, Zlatna, Teiuş şi Baia de Arieş. În judeţ mai sunt încâ 67 de comune şi 656 de sate.

Alături de judeţele Braşov, Sibiu, Covasna, Harghita şi Mureş, .judeţul Alba intră în componenţa Regiunii de Dezvoltare Centru, care îşi are sediul în municipiul Alba Iulia.

Principalele **atracţii turistice** ale judeţului sunt:

- Muntele Găina (1484 m), pe platoul său având loc marea sărbătoare folclorică *Târgul de fete,* în fiecare an la 20 iulie.
- Portul popular al Buciumanilor
- Dansul popular *Ţarina* de la Abrud
- Monumente istorice precum:

  -Catedrala catolică şi biserica ortodoxă din Alba Iulia

  -Sala Unirii şi Cetatea din Alba Iulia

  -Clădirile medievale din Abrud

  -Cetatea din Sebeş şi Cetatea din Aiud

  -Muzeul Minelor din Roşia Montană

- Complexul carstic Scărişoara (Munţii Bihorului), cea mai mare peşteră cu gheţar din România
- Peştera Huda lui Papară, una dintre cele mai interesante peşteri din Munţii Trascăului
- Gheţarul de la Vârtop, lângă Arieşeni
- Gheţarul de la Zgurăşti, Pojarul Poliţei
- Cheile din bazinul Văii Râmeţului
- Cheile Ampoiţei (Munţii Trascăului)
- Defileul din bazinul Văii Galdei (Cheile Întregalde)
- Detunatele, cu două vârfuri mai importante din bazalt
- Staţiunea montană şi a sporturilor de iarnă Arieşeni.

Arii naturale protejate

Parcul Natural Apuseni întins pe aproape 76 000 ha, cuprinde suprafeţe de teren ce aparţin din punct de vedere administrativ, de 16 comune din trei judeţe:Alba, Bihor, Cluj. Primele iniţiative în vederea constituirii unui parc în zonă îi aparţine lui Emil Racoviţă, încă din anul 1928. Într-o documentaţie ştiinţifică elaborată în anii 70 privind declararea Parcului, se evidenţia că aria este printre ultimele zone naturale de carst împădurit de asemenea dimensiuni.

Pe raza judeţului se află un număr de 93 de arii protejate dintre care 83 de interes naţional, care însă sunt cunoscute doar de oamenii de specialitate sau de alte persoane interesate, şi foarte puţin cunoscute publicului larg şi persoanelor de decizie din administraţie, indtituţii şi societăţi comerciale. Se cunoaşte tot atât de puţin despre ce trebuie făcut şi ce nu trebuie făcut într-o zonă declarată arie protejată. În această situaţie riscul de degradare a ariilor protejate este foarte ridicat, pentru că la cei care din interese persomale, mărunte nu conservă ariile protejate, se adaugă cei care nu o fac din necunoştinţă de cauză. Ariile naturale protejate din Munţii Trascău sunt: Cheile Vălişoarei, Cheile Siloşului, Cheile Plaiului, Cheile Râmeţului, Cheile Gălzii, Cheile Întregalde, Cheile Caprei, Cheile Ampoiţei, Cheile Văii Cetii, Cheile Mănăstirii, Cheile Găldiţei şi Turcului, Cheile Tecşeştilor, Cheile Pravului, Cheile Piatra Bălţii, Peştera Poarta Zmeilor, Peştera Vânătările Ponorului, Laricetul de la Vidolm, Poiana cu Narcise de la Negrileasa, Poiana cu Narcise din Tecşeşti, Pădurea Sloboda, Iezerul Ighielului, Calcarele de la Ampoiţa, Calcarele cu orbitoline de la Piatra Corbului, Calcarele de la Valea Mică, Piatra Cetii, Piatra Bulbuci, Piatra Varului, Piatra Boului, Piatra Poieni, Piatra Grohotişului şi Bulzul Gălzii.

Rezervaţia naturală Cheile Cibului una dintre cele mai căutate rezervaţii de către turişti şi alpinişti, a fost înfiinţată în anul 1995 fiind situată în partea de nord-est a Munţilor Metaliferi, în bazinul Geoagiului şi aparţine din punct de vedere administrativ de comuna Almaşu Mare.

Dezvoltarea durabilă şi promovarea turismului

În dezvoltarea durabilă, turismului îi revine un rol important contribuind cu o pondere ridicată la relansarea şi redresarea economică a regiunii..Ridicarea produsului turistic de la valorile consacrate la cele corespunzâtoare standardelor şi preferinţelor turiştilor presupune iniţierea şi promovarea unor acţiuni care să includă pe de o parte, derularea proceselor de educare şi formare a unor mentalităţi adecvate actualului tip de dezvoltare, iar pe de lată parte, accentuarea dezvoltării durabile în regiunile de recepţie turistică.

La nivelul judeţului Alba au fost demarate mai multe proiecte de dezvoltare turistică, ale căror rezultate sunt deja vizibile. Printre aceste proiecte se numără şi transformarea staţiunii Arieşeni în una dintre cele mai importante staţiuni pentru practicarea sporturilor de iarnă din ţara noastră. Un alt produs turistic este *Drumul vinului,* proiect realizat după model occidental, în cadrul căruia a fost constituită şi o asociaţie - *Ţara vinului*. Scopul asociaţiei este promovarea

turismului în judeţ, impulsionarea dezvoltării turismului vitivinicol şi integrarea acestuia în reţeaua internaţională a turismului vitivinicol.

Rolul cel mai important în dezvoltarea durabilă a turismului în judeţul Alba, îl au instituţiile şi organizaţiile neguvernamentale care au întreprins acţiuni concrete de protecţie şi conservare a ariilor protejate situate pe raza judeţului Alba.

Implicaţiile sociale, culturale şi economice ale fenomenului turistic, complexitatea sa, întrepătrunderea componentelor sale eterogene necesită o atenţie deosebită din partea instituţiilor şi organizaţiilor neguvernamentale de mediu.

Dezvoltarea turismului trebuie să ţină cont de principiile dezvoltării durabile, în sensul conservării şi protejării patrimoniului natural şi cultural, dar şi al reducerii presiunii antropice asupra mediului, inerentă în condiţiile practicării turismului pe scară largă. Creşterea numărului de turişti va suprasolicita mediul înconjurător, afectând echilibrul ecosistemului. Presiunea asupra mediului va fi ţinută sub control în regiunile cu patrimoniu natural deosibit pentru a permite valorificarea acestuia într-o manieră durabilă şi printr-o repartizare spaţială uniformă a activităţilor turistice.

BIBLIOGRAFIE

Anghel Gh., Măhara Gh., Ghid turistic al judeţului, Ed. Sport-Turism, Bucureşti, 1992

Bleahu M, Brădescu Vl, Marinescu Fl, Rezervaţii naturale geologice din România, Ed. Tehnică, Bucureşti, Bucureşti, 1976.

Măhara Gh, Măhara T, Rezervaţiile şi monumentele naturale din judeţul Alba, Terra, XIV, Nr. 2, Bucureşti, 1982.

Morariu T., Bogdan O, Maier A., Judeţul Alba, Ed. Academiei, Bucureşti, 1980

Stănciulescu G, Managementului turismului durabil în centrele urbane, Ed. All Beck, Bucureşti, 2004

Tigu G, Strategia dezvoltării staţiunilor montane româneşti, Bucureşti, 2000

*** Arii Protejate în Munţii Trascău şi Munţii Gilău din judeţul Alba, U.E. proiect PHARE, sc. Stefanili srl., 2002

The Impact of Educational Platforms in the Romanian School

Georgiana Bularca
English teacher at `Mihail Sadoveanu`
Gymnasium school from Intorsura Buzaului, Covasna County

Leaving in the speed century it is only technology that could help people keep the pace with the changes that occur in every minute in our everyday life. The need to adapt to everything that is new, the desire of not being left behind by the society, pushes every struggling human being to `ask for help`. Whom do they ask for help? Of course, it is technology with everything it may imply. It always gives a helping hand in everything we have to do at work, at home, in our free time and what is the most important, it provides information. An informed person is a powerful one. So, what is there not to like about technology?

Children are the ones who seem to have a stronger attraction to everything that involves a screen. Nevertheless, the screen of a tablet, phone, laptop or TV is much catchier for them than the front cover of a particular book. Needless to say that also in teaching, technology tends to gain more and more territory. The sanitary situation that we are all facing nowadays somehow urges us to bring technology to the classroom even more than some of us have done so far. For pupils it is not that difficult to adapt to these changes but for some teachers it might be. But, since the nature of a teacher has to be easily changeable and really flexible we all must adapt and adhere to the new teaching methodologies.

There are a lot of platforms, sites or applications that could be more than helpful in organizing the contents that we all have to teach in a more attractive and innovative way. Since March last year, I am sure we all experienced Zoom or Google Meet online lessons or even better the Teams platform which proved to be quite handy. On Teams platform you could have there an entire school, each class with its own classroom and school subjects. Of course, there was a timetable which everyone had access to. Teachers even had a teachers` room where they could meet or where they could just chat. In our school, the teachers` room was not very populated since all teachers were busy teaching in different classrooms. Most pupils were enchanted at the idea of learning from home at first, but soon their interest tended to fade. Maybe because summer was coming or maybe the online lessons needed a sort of boost, something that would go beyond the image and the voice of the teacher. The use of different applications that would catch their attention would complete so much better this face of the online teaching. Simply entering on a platform and waiting for the lesson to be delivered by the teacher, to answer (or not) to the teacher`s questions seems like rather traditional online teaching. Students nowadays need more than that. For English teaching we could use applications/sites like: Kahoot for online tests, Wordwall.net for creating funny games and exercises on the topic of interest, Padlet.com for real time short pieces of writing, Thinglink for interactive presentations, Lucidchart for creating mind maps and the list could never end. When our online lessons are enriched with some interesting digital activities, pupils become more and more engaged in the lessons.

What is not to like about technology? Nothing probably. Since the entire world heads towards a more and more digitalized life, we need to keep the pace and try to keep ourselves as real teachers in a virtual world.

CA O ETERNĂ DIMINEAŢĂ DE LUNI

PROFESOR BEATRICE CÎNCESCU

„ Părinţii buni le dau copiilor rădăcini şi aripi.
Rădăcini ca să ştie unde le este casa şi aripi
ca să zboare în alte părţi unde să le arate celorlalţi ce au învăţat.”

Nu cunosc pe nimeni căruia să-i placă o astfel de dimineaţă, dar nici nu mă pot lăuda că ştiu prea multe persoane, deşi – ca să poţi generaliza – trebuie să lucrezi cu material diferenţiat. A devenit, totuşi, un loc comun, aşa cum au devenit şi discuţiile mai mult sau mai puţin avizate despre modalităţile optime de colaborare în parteneriatul şcoală – familie.

Nu mai este de la începuturile ştiinţelor educaţiei şi ale pedagogiei un secret faptul că între şcoală şi familie este necesar un angajament clar, în baza unui contract educaţional individual privind educaţia copilului, contract al cărui obiectiv prioritar este asigurarea condiţiilor optime de derulare a procesului de învăţământ prin implicarea părţilor în educaţia copiilor - beneficiarii direcţi ai acestui proces. Şcoala, cluburi ale copiilor, familia, biblioteca, biserica, internetul, mass-media, diverse organizaţii, fundaţii, specialişti, case de cultură – toţi ni-i disputăm. Şi te-ai aştepta să vezi doar copii fericiţi, tineri entuziaşti, elevi foarte bine pregătiţi. Dar cu atâtea informaţii conţinând drept cuvinte-cheie şcoală/ familie/ parteneriat/ educaţie/ metodă/ eficientizare/ responsabilizare – copilul este copleşit de influenţe venite din afara lui, care fac pare fie din educaţia formală, fie din cele informale sau nonformale.

Cu gândul că pot, chiar dacă adesea într-o modestă măsură, să contribui la fericirea şi echilibrul lor sufletesc, moral, intelectual am devenit profesor. Cred că m-am „ născut” cu adevărat nu atunci când am primit diploma sau când am semnat decizia de angajare; nici chiar atunci când am răspuns la primele întrebări sau când ieşeam încântată de modul în care predasem lecţia. Când eram convinsă că trebuie să ştiu toate răspunsurile. Cred că am devenit cea de azi atunci când am înţeles că trebuie să le predau, nu să predau; că un copil nu are nevoie doar de română, ci şi de alte discipline pentru a reuşi în viaţă, că nu e obligatoriu să aibă înclinaţie către materia mea. Că nu era suficient să-l învăţ despre Eminescu, Bacovia, Rebreanu, ci şi că el, copilul, e unic, că poate face tot ce îşi doreşte, că poate deveni tot ce şi-a propus.

Acum nu mai am orgoliul de a spune că ştiu atâtea răspunsuri – paradoxal , cred că ştiu chiar mai multe de când asta nu a mai devenit o ţintă ! – vreau să-i călăuzesc să afle cine sunt, ce vor de la ei, de la noi, de la viaţă, cum se văd peste ani. Acum mă plac mai mult pe mine însămi când sunt în preajma lor.

Ce-aş putea să-i spun unui părinte care şi-a lăsat copilul să păzească un cazan de făcut ţuică o noapte întreagă şi apoi l-a trimis la liceu nedormit, nemâncat, în timp ce el s-a dus liniştit (oarecum...) la culcare?! Iar eu aveam pornirea de a mă supăra că nu-l înţelege pe Ştefan Gheorghidiu, că nu empatizează cu zbuciumul sufletesc al personajului...

Aş putea să-i spun că lumea asta trebuie să se schimbe cu adevărat, nu în cărţi, studii etc, nu pe hârtie; merită să se schimbe, iar, dacă nu vrea să o facă pentru ea, trebuie să o facă pentru copiii ei.

BIBLIOGRAFIE:

Canfield, Jack, Hansen, Mark-Victor, *Supă de pui pentru suflet*, Editura Adevăr divin, Buc, 2014(pg.24 ş.u.)

IMPACTUL PLATFORMLEOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ ȘCOALA DE IERI, ȘCOALA DE AZI

CRĂCIUN CRISTINA

Sistemul educațional românesc trece într-un timp foarte scurt printr-o schimbare majoră de perspectivă a predării și a învățării. Forțați de situația actuală, atât profesorii cât și elevii sunt nevoiți să se adapteze noilor condiții. În contextul școlii, platformele educaționale reprezintă singura soluție prin care se menține legătura profesor-elev, profesor-părinte-elev. Minusul major al activităților de tip online este lipsa de a cunoaște și gestiona emoțiile, de a construi și menține relații sociale, de colaborare cu cei din jur, colegi sau cadre didactice. Totuși partea pozitivă a utilizării platformelor educaționale este vizibilă în reducerea fenomenului de violență în școli.

Platformele e-learning sprijină procesul de învățare individuală și permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse. Sunt de real folos cadrelor didactice în fomarea continuă a acestora. Utilizarea lor este benefică ca o alternativă la educația tradițională, ea poate completa activitatea didactică din școală, dar nu o poate înlocui.

Putem enumera câteva avantaje ale utilizării platformelor educaționale:

- prezentarea concisă și selectivă a conținuturilor;
- flexibilitate, confort, accesibilitate;
- lipsa mobilității;
- utilizarea optimă a resurselor de timp;
- diversitatea metodelor pedagogice;
- individualizarea procesului de învățare

Dezavantaje:

- necesitatea de a avea experiență în domeniul calculatoarelor
- necesită costuri ridicate de întreținere.

Problemele majore cu care se confruntă sistemul educațional românesc constau în lipsa suportului de lucru și accesului la internet. Există profesori care nu cunosc cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online.

ROLUL PROFESORULUI ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

Profesor Grecu Iulia Magdalena
Liceul de Arte Ionel Perlea, Slobozia, jud Ialomița

"Dacă te gândești la un doctor, un avocat sau un dentist care ar avea la ușă 40 de oameni în același timp, fiecare dintre ei cu diferite nevoi, printre ei aflându-se și unii care nu sunt doriți și dau nastere la tot felul de probleme, iar doctorul, avocatul sau dentistul trebuind să îi trateze pe toți cu toată competența sa profesională timp de nouă luni, atunci poate că ai putea să îți dai seama ce înseamnă slujba de profesor". (Donald D. Quinn)

*

,,Relaţiile –de orice fel – sunt ca nisipul pe care-l ţii în mână. Dacă îl ţii uşor în căuşul deschis, el rămâne acolo unde este. Dar în momentul în care strângi mâna ca să nu-l laşi să-ţi scape, nisipul ţi se strecoară printre degete. S-ar putea să mai rămână ceva, dar cea mai mare parte din el se risipeşte. Aşa este şi o relaţie. Dacă o ţii uşor, o respecţi şi îi oferi libertate celeilalte persoane, este foarte probabil să rămână aşa cum este. Dar dacă o ţii prea strâns, eşti prea posesiv, relaţia îţi scapă printre degete şi este pierdută”.

(vol „SUPĂ DE PUI PENTRU SUFLET. GÂNDEȘTE POZITIV”, autor JACK CANFIELD; MARK VICTOR HANSEN; AMY NEWMARK, vol 4, pag. 17)

Profesorul, actor desăvârșit, își are scena în sala de clasă, explică trecutul și imaginează viitorul. El călăuzește copilul către pragul propriei minți, către formarea imaginii sinelui. În felul acesta, se validează ipoteza eminesciană conform căreia “o școală bună e cea în care elevul învață mai mult decât i se predă, mai mult decât știe însuși profesorul", sau utilizând termeni didacticii moderne, o școală care va forma, nu doar va informa.

Profesorul metodist este, mai înainte de toate, dascăl și are menirea de a călăuzi. Atât pe elevi, cât și pe profesorii mai tineri, care au nevoie să învețe, așa cum spunea Nichita Stănescu în poezia „*Adolescenţi pe mare*”, „mersul pe valuri, în picioare”… Metodistul trebuie să înțeleagă modul în care se *desfăşoară activitatea la nivelul unei instituţii, metodele adecvate de lucru*, precum şi *pe cele de măsurare şi de control, condiţiile specifice* de lucru ale metodiştilor dar şi *indicatorii relevanţi de urmărit;* dar mai ales mijloacele de *organizare a activităţii unui metodist (umane, materiale, metodologice).*

Trebuie subliniate cu claritate competenţele **fundamentale** ale metodistului (creativitatea și deschiderea spre nou, spre metodele moderne, dezvoltarea personală continuă şi comunicarea pe fluxul de proces), dar şi cele **generale** (organizarea locului de muncă). În plus, se impune conştientizarea competenţelor specifice ocupaţiei de metodist: importanţa contextului organizaţional, identificarea criteriilor de care depind performanţele proceselor; gestionarea cunoştinţelor pentru proiectare şi organizare a proceselor).

Nu trebuie uitate cunoştinţele de utilizare PC, mânuirea unei limbi străine de circulaţie internaţională, metodele de monitorizare, de evaluare a propriei activităţi, terminologia clară şi adecvată, tehnicile de obţinere şi de transmitere a informaţiilor dar şi de ascultare activă, feedback şi de comunicare persuasivă, metodele de comunicare eficientă şi de lucru în echipă.

1.Creativitatea și deschiderea spre nou, spre metodele moderne

Dintre toate competențele necesare metodistului, am ales să dezvolt creativitatea, pentru că inspecția școlară pe care o realizează metodistul este un prilej pentru cel ce asistă de a cunoaște un mediu școlar nou, un colectiv de elevi nou, de a se bucura de un schimb de experiență. Pentru cel asistat, inspecția înseamnă a oferi un model de lecții demonstrative modern, creative, cu un scenariu didactic creative, capabil să orienteze elevul către scopul propus. Același mereu: receptarea textului în ora de literatură și trezirea în elev a unor valori și sentimente, iar pentru ora de limbă română, formarea deprinedrilor de comunicare și utilizarea corectă a limbii în diverse situații de comunicare.

Mircea Cărtărescu numește vorbește despre “angajare de inteligență, discernământ şi entuziasm, cu finețe psihologică şi cu reală afecţiune pentru tineri, literatura de specialitate numește acest element “creativitate în conducerea lecțiilor, orientarea acțiunii și a gândirii elevilor. Indiferent cum ar fi numit, este esențial în conturarea unui demers eficient.

Lecţia presupune promovarea unei munci creatoare din partea profesorului, eliminarea şablonului, a rutinei, a rigidităţii, folosirea raţională şi intensă, cu maximă eficienţă a timpului. Din punct de vedere al conţinutului lecţia trebuie să constituie mereu o noutate pentru elev şi un cadru stimulator al activităţii acestuia din punct de vedere organizatoric. Un spirit de emulaţie, incitant, antrenant, atractiv, mereu plin de noutăţi va captiva şi va stimula interesul participanţilor la lecţie. Reuşita lecţiei depinde foarte mult de organizarea şi desfăşurarea ei metodică. Creativitatea profesorului se va reflecta în claritatea explicaţiilor, a variantelor de rezolvare, originalitatea cu care abordează problemele, utilizând procedee, soluţii şi metode care asigură muncii didactice randament maxim, care asigură succesul şi se dovedesc a fi cele mai eficiente şi utile alegeri. Rolul deosebit al profesorului va fi în permanenţă acela de a găsi cele mai clare, eficiente, atractive, antrenante şi variate modalităţi de a transmite “mesaje”. Odată ce mesajele au fost recepţionate jumătate din misiune se poate considera a fi îndeplinită, restul constând în îmbunătăţirea “conexiunii inverse”(feed back-ului), care întregeşte procesul didactic. Varietatea şi complexitatea formelor de organizare conferă acestor activităţi valoare formativă. Munca profesorului , pe lângă aspectul didactic are un rol deosebit în stimularea şi influenţarea pozitivă a subiecţilor. Profesorul este “personajul” principal, cel care le dă încredere elevilor, care le stimulează creativitatea şi participarea la lecţii prin însăşi creativitatea şi prezenţa activă la conducerea lecţiei. O lipsă de interes şi o lecţie monotonă se vor răsfrânge asupra rezultatelor şi vor avea ca răspuns un interes scăzut sau chiar dezinteres din partea subiecţilor. Încurajarea şi aprecierea studenţilor îi vor fae să se simtă apreciaţi şi utili, vor fi impulsionaţi prin forma de prezentare şi desfăşurare a lecţiei, prin modul creativ al profesorului de a coordona colectivul şi de a conduce lecţia.

2.**Capacitatea de relaționare**

Pentru un dascăl cele mai frumoase relaţii sunt cele stabilite cu elevii săi. E dificil, dar e frumos. În același măsură, relații frumoase, armonioase sunt cele între colegi, profesorul metodist are deseori în fața sa profesori mai tineri sau cu puncte de vedere diferite…Dificil pentru că diferenţa de vârstă, de mentalitate, de statut social, face uneori aproape imposibilă comunicarea. Frumos, pentru că în elevii lui, orice dascăl își retrăiește propria copilărie, propria devenire, iar în profesorul inspectat se vede pe sine, la început de drum, de grade didactice. Este în puterea lui, a dascălului, să-și apropie elevii alegând teme de dezbatere care să-i facă să se deschidă, să-și dorească să vorbească despre sine, iar pe profesori să îi determine să fie tot mai buni, mai competitivi

3.Calitatea metodelor, a tehnicilor şi a procedeelor utilizate în activitatea profesională

Modernizarea procesului didactic este la noi un proces în desfăşurare, este timidă, dar certă. Este un proces ireversibil, care îşi dovedeşte superioritatea şi care câştigă tot mai mulţi adepţi în rândul profesorilor, iar pe elevi îi cucereşte definitiv prin libertate, deschidere de orizonturi, autenticitate, inculcare de valori şi atitudini. Viitorul este fără niciun dubiu al profesorilor care vor inova şi vor găsi permanent noi şi seducătoare porţi către înţelegerea elevilor. Howard Gardner, psiholog care activează în domeniul psihologiei stadiale, a formulat o teorie cu privire la natura inteligenţei, care vine în contradicţie cu perspectiva psihometrică anterioară. Această „teorie a inteligenţelor multiple”, enunţată în cartea „Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences” (1993), a insistat asupra faptului că „inteligenţa nu trebuie concepută ca un construct unidimensional, ci ca o serie de şapte inteligenţe independente”.

Derivată din această teorie, există metoda “punctelor de acces multiple”, care constă în folosirea inteligentelor multiple ca „punct de plecare” al lecţiei, în stimularea motivaţiei elevilor. În cadrul unei teme interdisciplinare realizate într-un grup constituit din elevi reprezentând diverse inteligenţe „tari”, ei vor colabora în realizarea sarcinii prin coduri de simboluri şi perspective diferite. Exploatarea unei teme la nivelul unei discipline se va realiza prin diferite coduri de reprezentare. În cadrul unui proiect prin care individual, fiecare elev îşi va realiza tema din perspectiva inteligenţelor tari.

Aceste demersuri nu sunt singurele modalităţi de abordare diferenţiată, dar sunt interesante şi aplicabile din perspectiva programei. Aceste „puncte de plecare” trebuie să pună problema specifică ştiinţei sub forma unei interogaţii-metaforă care să deschidă o perspectivă a înţelegerii lecţiilor .

Preocupări pentru activități extracurriculare

Formarea și întreținerea spiritului de echipă

Am ales să prezint cel două competențe împreună, pentru că ele sunt conexe. Activitățile extracurriculare sunt indisolubil legate de coeziunea grupului pe care un metodist trebuie să îl coordoneze. Acest tip de abordare multiplă implică, antrenează, trezește interesul tuturor, sunt un câștig deosebit: contactul nemijlocit cu oamenii. Se creează, prin toate activitățile propuse, oportunități pentru dezvoltarea competenței de argumentare unui punct de vedere personal, coerent

„Incerc să fac din diferenţele individuale aliaţii educaţiei, mai curând decât duşmanii ei. –afirmă Howard Gardner în cartea „Mintea disciplinată”- Dacă alocăm timp unor subiecte importante, le putem aborda din diverse perspective, putem deduce o varietate de analogii şi putem surprinde ideile de bază într-o serie de limbaje model. Astfel, ei vor afla cel puţin gustul unei discipline a minţii.”

Cheia acestei educaţii, a acestei discipline a minţii se află în vestita formulă a lui E.M. Forster: „Stabileşte doar legătura”. Pentru fiecare elev în parte, pentru fiecare clasă în parte, pentru fiecare generaţie în parte trebuie să găsim „legătura”. Să stabilim calea de acces cea mai potrivită, care să ajungă la sufletul, la pregătirea, la concepţia lor. Unicitatea fiecărui individ va face din acest demers un drum deloc uşor. Tocmai de accea este nevoie de diversificarea căilor, căci dintre toate, cu siguranţă cel puţin una va ajunge la ţintă.

Impactul platformelor educaţionale în şcoala românească

Prof.înv.preşc: Iţă Magdalena
GPP„Tic-Pitic” Mioveni, Argeş

Transformările din ultima perioadă ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă . Trecerea de la procesul instructiv-educativ bazat pe relații psihologice directe, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, este o soluție corectă pentru asigurarea continuității și stabilității în procesul educațional. Activitatea online nu este ferită de dificultăți în realizarea activităților la distanță propuse în această perioadă .

În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare, care pot să fie văzute fie ca bariere, fie drept provocări cărora profesorii, elevii și părinții încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică și inventivitate.

Pe primul lor în opțiunile cadrelor didactice sunt situate dificultățile tehnice urmate de lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii și abia pe locul al treilea lipsa unui computer/ tabletă/ telefon smart , cel mai puțin important factor a fost considerat cel privind lipsa conținutului educațional suficient de diversificat. Acest lucru este corelat și cu faptul că, fiind la începutul utilizării tehnologiei în educație, multe dintre cadrele didactice se află încă în faza de a transpune predarea clasică în zona tehnologiei , astfel tehnologia fiind considerată un intermediar, nu un cadru de oferire și un procesor al informației.

Experiențele, pozitive sau negative, dobândite în acest timp reprezintă resurse valoroase, deoarece aceste experiențe pot fi valorificate prin sugestiile de optimizare a politicilor educaționale, a conținuturilor curriculare, a formării inițiale și continue a cadrelor didactice.

Elevul are acces la informația digitală, dar nu are o obișnuință de a învăța în acest sens .

Elevii cu rezultate școlare bune și foarte bune au o obișnuință de a învăța care se păstrează și în acest caz, fiind în mai mare măsură pregătiți să lucreze și să se dezvolte în spațiul online decât elevii cu rezultate medii și slabe la învățătură.

Dacă pentru elevii cu rezultate bune și foarte bune aderența la modul de învățare cu ajutorul tehnologiei este una de lungă durată , pentru elevii cu rezultate școlare medii și slabe acest lucru este mai dificil.

În cazul mutării școlii în mediul online, rolul părintelui ca partener al cadrului didactic este unul în creștere.

Profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt noile tehnologii de predare în programele lor de instruire.

Managementul instituțiilor de învățământ a fost determinat să ia decizii și să implementeze diferite modalități de interacțiune educațională între cadrele didactice și elevi . În multe situații, cadrele didactice și elevii au accesat diferite forme educaționale, de la cele mai mult sau mai puțin convenționale, precum: Whatsapp, Facebook Messenger, e-mail, serviciul Drive, Skype, la platforme educaționale variate: în varianta *free* - Google Meet, Zoom , Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl .

Platforma eTwinning, este un instrument care deschide curriculumul către nonformal, către transdisciplinar și interdisciplinar, către activități colaborative la distanță cu elevi și profesori din alte țări .

Platformele educaționale online facilitează comunicarea în timp real între profesor și elevi .

FEJLESZT VAGY ROMBOL?

HERCZEG GERLINDA-ILDIKÓ- óvodapedagógus,
“Căsuța fermecată„ Napköziotthon, Marosludas

„Gyermekekkel foglalkozni minden bizonnyal a leghálásabb munka, ami a földünkön osztályrészünkről jutott, de saját tökéletességünket is ez mozdítja előre.”
Brunszvik Teréz

A legtöbb pedagógus, így az óvodapedagógus is, az elmúlt tanév második felében online térben, számítógépes videó közvetítéseken keresztül találkozott diákjaival/óvodásaival. Nevezhetjük ezt digitális oktatásnak vagy inkább hagyományos tanítás történik online módszerek segítségével?

Az internet, az okos eszközök vitathatatlanul hasznos lehetőségeket nyitottak mindannyiunk számára. Ám, hogy a képernyős technológia valóban fejleszti-e a gyermekeink készségeit, gondolkodását, kognitív és érzelmi intelligenciáját – mint ahogyan ezt a kutatások szerint 5 szülőből 4 gondolja –, ez már korántsem ennyire egyértelmű.

Óvodáinkban **az *Óvodai nevelés országos alapprogram*ja a *Helyi nevelési program*mal összhangban** lehetővé teszi azt, hogy a gyermekek ismerkedjenek a számítógéppel és életkoruknak megfelelően használják is azokat. Az alapelvek szerint a korszerű technika biztosítja a fejlődéshez és fejlesztéshez szükséges tanulási környezetet.

Az idegrendszer érése, a helyhez és könyvhöz kötött tanulásra való felkészítés, amelyet az írásbeliség kultúrája megkíván és támogat. Kérdés, hogy mi és mennyi szükséges még ebből a fajta tanulásból, és hogy vajon a gyerekek egyre nagyobb arányú, különböző területeken diagnosztizált zavarai mit üzennek nekünk? Az írásbeliség stabil kultúrájára nevelt idegrendszer nem lehet hatékony egy mozgásban lévő, változó világban. A mobilitás nem csak az idegrendszer fejlődésének, hanem a tudás megszerzésének és a hatékony problémamegoldásnak is alapja.

A kisgyerekek fejlesztésében és tanításában több szinten szükséges a mobilitás újraélesztése:

• Stabil idegrendszer – egyensúly és ritmus a mozgással
• Stabil identitás – szerepekben mozgással
• Stabil tanulás – az eszközök és információk megosztásával
• Stabil határok – a tanulás határainak kiterjesztésével, kimozdulással
• Stabil kapcsolatok – többféle kommunikációs csatorna használatával
• Stabil tudás – „buherálással”, tevékenységen keresztül tanulással

A világ, amiben a mai családok élnek, sokban különbözik a korábbiaktól, ennek megfelelően a csecsemők és kisgyermekek fejlődési környezet is nagyban eltér attól, amiben szüleik, nagyszüleik nevelkedtek. Egy igen jelentős különbség, mely megjelenik a családok mindennapjaiban, az Internet és a különböző okos készülékek (telefonok, tablettek, TV-k, számítógépek) jelenléte, használata. A gyermekek jellemzően már 3 éves koruk előtt megismerkednek ezekkel az eszközökkel, mesét néznek, gyerekeknek készült applikációkat használnak, stb. Az USA-ban a 23 hónaposnál fiatalabb gyerekek átlagosan 42 percet, a 2 és 4 év közöttiek átlagosan 2 óra 39 percet töltenek képernyő, nagyrészt TV előtt (Barr és mtsai, 2018). A kisgyermekek profitálhatnak az új technológiák használatából, például videochatelhetnek a távol lévő szülővel, ugyanakkor a helytelen, életkornak, fejlődési állapotnak, képességeknek nem megfelelő használat ártalmas is lehet fejlődésükre. A fentiekből következően kiemelt jelentősége van a szülők számára hiteles, kutatási

eredményeken alapuló tájékoztatás és támogatás nyújtásának a csecsemők és kisgyermekek média használatával kapcsolatban, hogy többségében a pozitív, és ne a negatív hatások érvényesüljenek.

A világ befogadásának, megértésének két alapvető formája kisgyermekkorban a játék és a vers-mese. A hagyományos formák mellett egyre nagyobb teret szorítanak maguknak a digitális eszközök a gyerekek életében is. Szülőként és pedagógusként is számolni kell ezzel, mert a technikai eszközök alkalmazása önmagában se nem káros, se nem hasznos. A tiltakozás értelmetlen, a pedagógiának reagálnia kell a helyzetre, a pedagógusszerep továbbárnyalódik, a facilitátori szerep erősödik. Az ambivalens megközelítésben is tisztában kell lennie a pedagógusnak azzal, hogyan befolyásolja a digitalizáció a gyermeki fejlődést, érést.

Az óvodánk a ránk bízott gyerekeket mindig a család kontextusában értelmezi: a gyerek a családé, a nevelés, a felelősség közös. Az élmények megosztása, a családok bevonása a pedagógiánk egyik alappillére. A gyermeki érdeklődésnek, érésnek megfelelő élmények kínálatában igyekszünk a legnagyobb mértékben kihasználni az óvoda elhelyezkedésének adottságait. Az óvodás gyerekeink családjainak szociokulturális háttere következményeként a multikulturális nevelés sokszínűsége, nyitottsága, toleranciája összhangban van a gyermeki aktivitást ösztönző, projektpedagógiai módszereinkkel.

A „21. század gyermekeinek” a digitális információ feldolgozása sokkal természetesebb, így az IKT eszközök „okos” használata igen csak motiváló lehet az oktatás különböző területein. Ezek a korszerű szemléltetőeszközök az érdeklődés felkeltésében nagyobb szerepet játszanak és használatuk több olyan napjainkban igen fontos készség kialakulását szolgálják, melyek a jövőben felértékelődnek. Az innováció beépül a most cseperedő nemzedék mindennapi életébe, így a mobileszközökkel segített tanulás élményszerűbbé teheti a pedagógusok gyermekekkel kapcsolatos mindennapi munkáját. Célunk bemutatni az IKT eszközök lehetséges felhasználási módjait a mozgásos tevékenységek során, illetve ötleteket adni a mozgásos nevelés élményszerűvé tételére. Ezekkel az eszközökkel, játékokkal új dimenziókat nyithatunk meg, mindamellett, hogy fontos feladatunk marad továbbra is, megtalálni a digitális technológia alkalmazásában és az egészséges életmód területein a helyes egyensúlyt; a testmozgás megszerettetésének különböző módszereivel nyújthassunk számos örömteli pillanatot és élményt a kisgyermekek számára.

A 21. század lehetővé teszi a mobilitást mind a térben, mind az időben, mert többféle kommunikációs csatorna áll rendelkezésre. A digitális technika segítségével a tudásszerzés határtalan, de emellett, különösen a kisgyerekeknek fizikai valójukban is ki kell menniük a világba, hogy ne kelljen a négy fal között átadott passzív ismeretekre kényszerülniük. A határok között mozgás segíti a határokhoz való alkalmazkodást. A mobilitáshoz többféle kommunikációs csatorna kell. Elsősorban a beszéd, testbeszéd és beszélt nyelv formájában, ha lehet többféle nyelven is. Emellett a 21. században a gépekkel is kommunikálni kell, vagyis az informatika nyelve is alapkészség kell, hogy legyen. Mindezek nagyban fejlesztik a módszeres, algoritmikus, és logikai-elemző gondolkodást, ha saját tapasztalatokon keresztül tanulhatnak a gyerekek.

Ki ne szeretné a mai kor okos eszközeivel érdekesebbé, változatosabbá és élményszerűvé tenni, a gyermekek számára tartott foglalkozásait?

„A valódi felfedezés nem abban áll, hogy új területeket találunk, hanem, hogy új szemmel nézzük az ismert világot.”
Marcel Proust

Irodalom

1. BÁTHORY ZOLTÁN (2000): Tanulók, iskolák – különbségek. Egy differenciális tanításelmélet vázlata. OKKER Oktatási Kiadó, Budapest.
2. PETRINÉ FEYÉR JUDIT (2003): Az oktatás eszközei, tárgyi feltételei. In: Falus Iván (szerk.): Didaktika – Elméleti alapok a tanítás tanulásához. Nemzeti Tankönyvkiadó Rt., Budapest
3. https://szekelyhon.ro/aktualis/mi-is-az-a-digitalis-oktatas#

ADAPTÂNDU-NE, ASIGURĂM VIITORUL

STOICA DANIELA
LICEUL TEHNOLOGIC “AL.I.CUZA”- SLOBOZIA- IALOMIȚA

De cele mai multe ori, lumea contemporană se asociază cu sărăcia, nesiguranța zilei de mâine, populație îmbătrânită, răsturnare a sistemului de valori, abandon școlar, terorism, criză, dar și tehnologie avansată, șanse de afirmare, globalizare.Cam acestea erau “problemele” normale ale lumii până în momentul în care a fost “zguduită” de un eveniment care i-a schimbat cursul.Omenirea s-a trezit, la apariția crizei sanitare, într-o situație atipică pentru civilizația noastră și , în ciuda tehnologiilor avansate, a devenit neputincioasă. În această lume aflată într-o continuă schimbare, este necesar să se regăsească locul educației și, implicit, al școlii.Ar trebui să fie la baza piramidei, ar trebui să constituie piatra de temelie a unei societăți, să contribuie la formarea “fundației” OMULUI de mâine, a rădăcinilor care ne urmăresc toată viața. Acest proces începe cu “cei șapte ani de acasă”, părintele dând startul, apoi, pe parcurs, luându-și un aliat, educatorul, învățătorul, profesorul. Împreună formează o echipă care are un singur țel: să-l facă pe copil să înțeleagă necesitatea și motivul realizării unei acțiuni pentru ca, apoi, calitățile și abilitățile să vină de la sine. În momentul în care înțelege de ce este necesar să mănânce sănătos, de ce este necesar să aibă grijă de natură, să se implice în viața comunității, să gestioneze corect mesajele mediatice, dar și timpul liber, să îi fie respectate drepturile, dar să le respecte și el pe ale celorlalți, în momentul în care înțelege care sunt beneficiile trăirii în pace, nu în teroare, atunci multe dintre problemele lumii contemporane și-ar găsi rezolvarea. În acest context, colaborarea membrilor echipei, părintele și educatorul, constituie cheia rezolvării tuturor problemelor .Acum, mai mult decât niciodată, când s-a trecut „forțat” la activitatea online, este nevoie de colaborare.Această trecere a debutat cu o avalanșă de dificultăți.În primul rând, dificultăți de natură tehnică, la care se adaugă absența obișnuinței de a utiliza noile tehnologii în procesul de învățare, accesul limitat la internet, dificultatea de a controla și monitoriza constant activitățile și, nu în cele din urmă, un nivel insuficient al competențelor digitale.Principala provocare a sistemului de învățământ românesc este asigurarea egalității de șanse.Dacă și până acum era o problemă în această privință, acum s-a adâncit.Lipsa posibilităților materiale își spune cuvântul.De asemenea, părintele,partener al cadrului didactic, are un rol crescut, acesta trebuind să supravegheze procesul de acasă, să se asigure de faptul că sistemul funcționează, dar și că elevul este motivat și implicat.Pentru a putea gestiona acest proces este necesar ca părintele să dețină competențe digitale. Se impune de precizat faptul că elevul are acces la informația digitală, dar nu are obișnuința de a învăța în această manieră.S-a constatat creșterea atractivității școlii prin folosirea instrumentelor digitale, ceea ce presupune și diversificarea conținutului educațional.Este necesară reorganizarea sistematică a procesului de învățare prin intermediul computerului, întreaga metodologie trebuind să fie transferată online.În acest punct, rolul profesorului devine crucial.Este nevoie ca acesta să dezvolte competențe digitale pe care să le utilizeze eficient în cadrul predării , dar după ce a înțeles instrumentele de învățare digitale și resursele educaționale deschise.Combinarea metodelor pedagogice tradiționale cu TIC ține de potențial, aceasta constituind o oportunitate în a crea experiențe care pot oferi tipul de predare-învățare potrivit atât la școală, cât și acasă pentru un anumit elev, un anumit moment.Învățarea presupune creștere, evoluție, nu doar acumulare de cunoștințe.Gândirea creativă liberă se poate promova prin îndepărtatea unor factori de constrângere și încurajarea schimbului de perspective între elevi. În centrul procesului de predare-învățare trebuie să fie elevul și nevoile lui de învățare, un pericol constituindu-l centrarea atenției asupra tehnologiei.Trebuie să existe o măsură în toate, motiv pentru care este

recomandabilă concentrarea asupra unor aplicații care să se potrivească atât discplinei, cât și particularităților colectivului de elevi. Una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale este Google Classroom, realizată în colaborare cu profesorii pentru a-i ajuta să își organizeze într-un mod cât mai eficient orele. La aceasta se mai adaugă și altele, precum Edmodo, Intuitext, Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot, Ask.Cum este normal și firesc,se pot identifica atât avantaje, cât și dezavantaje.În categoria avantajelor, se pot regăsi: facilitarea accesului, nemaiținând cont de locație și de moment; centrarea pe elev; favorizarea creativității;personalizarea materialelor; posibilitatea de a modifica informația difuzată; relaxarea interacțiunii cu profesorul; posibilitatea de a interacționa sincron și asincron; facilitarea accesului la competențele cerute de viața modernă; reducerea costurilor de distribuire a materialelor.De asemenea, există și dezavantaje: lipsa resurselor tehnologice performante, pregătirea cursului online este mai costisitoare, absența interacțiunii directe, nu toate cursurile pot fi livrate în această manieră.

Prin urmare, într-o lume în care totul se schimbă cu o viteză amețitoare, într-o lume centrată pe “eu” și “nevoile mele”, pe competiție, se întâmplă să rămână pe un loc secund deschiderea omului către om, element care se regăsește în procesul instructiv-educativ. ”Educația trebuie să fie îmblânzirea unei flăcări, nu umplerea unui vas”, potrivit lui Socrate.În acest sens, este indicată îmbinarea clasicului cu modernul.

Bibliografie:

1.www.psih.uaic.ro
2.www.edict.ro
3. www.revistasinteza.ro
4.www.acad.ro

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL

LEU ANGELICA, PROFESOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU”
ÎNTORSURA BUZĂULUI
COVASNA

Contextul educațional este caracterizat, în primul rând, prin dinamism și, așa ar trebui să îl perceapă orice individ care participă direct sau indirect la procesul de învățare pentru a atinge obiectivele învățării într-o formă cât mai eficientă. Mai mult, contextul actual a pus participanții la actul educațional față în față cu o creștere fulminantă a acestui caracter dinamic al sistemului educațional. Astfel, mulți dintre elevi, părinți și cadre didactice au întâmpinat reale probleme, iar acestea au rămas probleme și au adus alte probleme dacă nu s-a încercat o rezolvare.

Pusă în fața unei situații fără precedent și după o suită de întrebări retorice, am încercat să iau o atitudine pe care am considerat-o ca fiind o datorie morală față de elevi, față de părinți și față de propria persoană. La început, am utilizat aplicația Skype, deoarece aplicația WhatsApp nu îmi permitea un contact direct cu elevii și conversațiile erau simple, chiar superficiale, lipsite de feedback. Folosind aplicația Skype, am reușit să-i văd și să-i aud pe elevi, încercând să stabilesc o comunicare cât mai reală și mai eficientă, dar, foarte repede, am identificat multe puncte slabe: trimiterea unor fișiere în timpul conversației, solicitarea trimiterii unor fișiere cu temele elevilor, realizarea ideii de compact, de unitate etc. Astfel, cu ajutorul unui profesor de informatică, am reușit să înscriem școala pe platforma Microsoft Teams. Aici, elevii puteau intra în legătură cu cadrele didactice la toate disciplinele, puteau accesa cu ușurință materialele didactice puse la dispoziție de către cadrele didactice. Mai mult, ne-am apropiat de ceea ce a însemnat realitate înainte de perioada pandemiei. În acest sens, membrii fiecărei clase au avut canalele corespunzătoare fiecărei discipline și acces la un orar care putea fi vizualizat în permanență.

La limba și literatura română, am realizat ore de recapitulare, dar am ales să le explic și noțiunile noi din programele școlare actuale, încercând să monitorizez înțelegerea acestora, capacitatea elevilor de a le utiliza în contexte adecvate. Elevii au avut manualele și caietele de lucru și au fost solicitați a rezolva exercițiile corespunzătoare unităților de învățare abordate. Pentru a le explica noțiunile noi sau cele care trebuiau actualizate, am partajat ecranul computerului pe care lucram și le-am arătat elevilor, folosind culori și fonturi diferite, desene și chiar filmulețe scurte reprezentative. Apoi, i-am pus în situația de a rezolva concret și i-am solicitat individual: pe rând, elevii își deschideau microfoanele pentru a încerca rezolvarea sarcinilor de lucru. Tema rezolvată era corectată în aceeași modalitate: fiecare elev prezent avea cel puțin o intervenție. Uneori, le-am solicitat trimiterea temelor (este vorba despre realizarea unor tipuri de texte sau lecturi suplimentare) în format electronic: pe Microsoft Teams, pe e-mail sau pe WhatsApp); acestea au fost corectate și notate pentru orientarea elevilor, iar corecturile cu „stiloul roșu” au fost înlocuite cu comentarii în dreptul notei, care, cred eu, au fost de un real folos. În general, elevii au participat la ore, s-au implicat și chiar au arătat interes deosebit față de unele activități solicitate.

Printre activitățile care, din punctul meu de vedere, au înregistrat un deosebit succes, ținând cont de obiectivele urmărite și îndeplinite, dar și de feedback-ul primit de la elevi, pot fi menționate:

1. Realizarea unui interviu (audio sau video) cu un membru al familiei despre copilăria/adolescența acestora. Prin comparație, elevii au putut identifica asemănări, dar mai ales, deosebiri, între copilăria/adolescența lor și cea a fraților mai mari, părinților sau a bunicilor. (clasa a VII-a - Interviul).

   Această activitate a fost extinsă și le-am solicitat realizarea unui interviu și elevilor din clasele a V-a și a VI-a, abordând conținutul Comunicare. Atât elevii, cât și părinții au fost încântați de activitate, găsind o oportunitate de a comunica eficient, un prilej de a avea o discuție serioasă despre aspecte pozitive și aspecte negative ale copilăriei sau ale adolescenței. Un exemplu deosebit a fost cel în care un părinte a schimbat rolurile și a devenit el intervievatorul pentru copilul său, punându-l pe aceasta în situația de a fi foarte sincer cu privire la răspunsurile date. În acest fel, nu am reușit doar să ating competențele vizate la acest conținut, Interviul/Comunicarea, ci am avut bucuria de a-mi cunoaște mai bine elevii, de a le înțelege problemele sau chiar de observa trăsături demne de un reporter adevărat care mă va ajuta în alte proiecte viitoare.
2. Realizarea unui video cu o activitate casnică: pregătirea unui desert sau unui alt tip de mâncare; curățenie în propria cameră sau în casă; activitate de grădinărit etc. În unele cazuri, copiii au realizat activitatea alături de părinți sau au fost îndrumați de către aceștia, aspect care m-a încântat în mod deosebit, deoarece, prin această activitate, s-a contribuit la o comunicare eficientă în cadrul familiei, la dezvoltarea spiritului de muncă în echipă.
3. Realizarea unui fișier video sau audio în care elevul își prezintă o carte citită în această perioadă. Lecturile suplimentare reprezintă un element esențial în dezvoltarea competențelor de viață a elevilor, de aceea, ele trebuie să ocupe un loc important în activitatea lor zilnică. Pe de o parte, acestea au avut ca scop principal îndepărtarea elevilor de problemele cauzate de această perioadă de pandemie și înțelegerea importanței că educația trebuie să continue. A fost o ocazie deosebită de a vedea elevii cum au prezentat un discurs referitor la cartea citită și cum s-au pregătit pentru a-l realiza.

   Având în vedere numărul mare de elevi dintr-o clasă, nu se poate pune accent pe probele orale, dar acest tip de activitate a oferit oportunitatea de a face acest lucru și am observat că elevi au teamă de a se exprima oral în contexte formale. De aceea, mi-am propus să valorific în continuare această dimensiune pentru a remedia, pe cât posibil, punctul slab identificat.
4. Realizarea unor dramatizări, pornind de la textul dramatic studiat, cu membrii familiei. La clasa a VIII-a, s-a abordat **Textul dramatic** - „O scrisoare pierdută” de I.L.Caragiale și i-am pus pe elevi în situația de a juca un rol într-o piesă de teatru. De obicei, această activitate este realizată de către membrii aceleiași clase, dar contextul actual a făcut ca lucrurile să decurgă altfel: părinți, frați, bunici au devenit ei înșiși actori sau mediul online a fost scena pe care copiii au ales să joace, fiind foarte ingenioși.
5. Premierea online. Orice an școlar are un final și am încercat să nu privăm elevii de lipsa recunoașterii muncii lor. De aceea, am organizat o întâlnire video la care au putut participa elevi, părinți, bunici, iar elevii au fost recompensați cu diplome electronice.

   Anul școlar 2020-2021

În concluzie, consider că acest context actual ne-a determinat, mai întâi, pe noi, cadrele didactice să luăm atitudine, să ne adaptăm noi mai mult decât elevii și să învățăm mai multe, poate, decât am fi făcut-o, în mod obișnuit. Personal, dincolo de aspectele negative ale situației de pandemie în care ne aflăm, mă consider un profesor câștigat, deoarece am învățat multe și pot lua în considerare o apropiere clară, reală de elevii mei, de la care primesc un feedback pozitiv, arătându-le că și eu, un adult, pot învăța ca ei.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. invatamant primar, Mihaela Soare

Pandemia de coronavirus a forțat autoritățile din Romania și din întreaga lume să închidă brusc școlile, pentru a încetini răspândirea visusului, până la găsirea unor soluții terapeutice.

Această măsură a scos însă la iveală inegalitatea uriașă dintre elevii săraci și cei privilegiați, pe măsură ce învățarea

s-a mutat online. Pentru copiii din zonele sărace, ale căror familii nu aveau mijloacele financiare necesare pentru a-și putea permite computere și acces la internet, procesul de învățare a fost practic întrerupt. Aceștia, precum și cei ai căror părinți nu aveau abilitățile necesare pentru a utiliza tehnologia și abilitatea de a prelua rolul de profesor, au fost imediat dezavantajați.

Țara noastră a căutat metode alternative pentru a face față provocărilor legate de accesul limitat la internet și computere. Astfel au apărut diferite metode de învățare la distanță, cum ar fi programele de radio și televiziune. Emisiunea ***Teleșcoala,*** transmisă de Televiziunea Română, a fost de un real ajutor elevilor care se pregăteau pentru testările naționale.

Alte dezavantaje ale utilizării platformelor educaționale se referă la caracterul preponderent teoretic și mai puțin practic al învățării, la faptul că experiența de învățare față în față lipsește, la securitatea programelor de învățare online, la autenticitatea muncii unui elev, întrucât online, aproape oricine poate face un proiect. De asemnea, evaluările făcute online au, în general, tendința de a fi bazate mai mult pe cunoștințe și mai puțin pe abilități.

Pe lângă aceste dezavantaje, Unesco a identificat și alte consecințe grave ale inchiderii școlilor, la nivel mondial: „Când se închid școlile, căsătoriile timpurii cresc, sunt recrutați mai mulți copii în miliții, crește exploatarea sexuală a fetelor și femeilor tinere, sarcinile la adolescente devin mai frecvente și munca copiilor crește” (Organizația Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură).

Deși am început articolul cu prezentarea efectelor negative, consider că introducerea platformelor educationale in școala românescă a avut un impact major, de natură pozitivă: ***accelerarea modernizării acesteia.***

Beneficii ale platformelor educaționale

- ***Învățarea în mediul online satisface nevoile tuturor***

Metoda de învățare online este accesibilă pentru toată lumea. Această revoluție digitală a dus la schimbări remarcabile în modul în care un conținut este accesat, asimilat, discutat și partajat. Cursurile educaționale online pot fi urmate din orice loc, in orice moment. În funcție de disponibilitate și confort, mulți elevi aleg să învețe seara sau în weekend. Am avut elevi care au urmat cursurile online fiind plecați în vacanțe, la mare sau la munte.

- ***Cursurile pot fi vizionate de nenumărate ori***

Spre deosebire de predarea la clasă, în învățarea online elevii pot accesa un conținut de un număr nelimitat de ori. Acest lucru este necesar mai ales atunci când lecția nu a fost înțeleasă sau atunci când elevul se pregătește pentru un examen.

Într-o formă tradițională de învățare, dacă elevul nu poate participa la cursuri, atunci trebuie să afle care sunt temele și să se pregătească singur. În eLearning, poate participa cu ușurință la cursuri oricând dorește.

- ***Eficacitate***

Învățarea online are o influență pozitivă asupra sistemului de învățământ. Elevii pot parcurge conținutul într-un ritm propriu de învățare, în loc să urmeze ritmul întregului grup. De asemenea, informațiile asimilate cu plăcere, în mediul online, atractiv noii generații, în confortul propriei case, se vor păstra în memorie o perioadă mai lungă de timp. Conținutul este astfel mai ușor de înțeles și de asimilat, în consecință, rezultatele la evaluări, teste se îmbunătățesc. Va crește astfel nivelul de promovabilitate.

- ***Se economisește timp***

Învățarea online este o modalitate rapidă de a preda/învăța o lecție. Comparativ cu metoda tradițională de predare la clasă, în online timpul necesar pentru a învăța este redus cu minim 25%. Iată câteva motive care susțin această afirmație:

- Dispar momentele de organizare de la inceputul fiecarei ore, pauzele necesare restabilirii disciplinei la oră, nu se mai face prezența strigându-se catalogul, etc.
- Lecțiile încep repede și sunt finalizate, de regulă, într-o singură sesiune de învățare. Acest lucru permite parcurgerea conținuturilor într-o perioadă bine determinată.
- Elevii și profesorii economisesc timp, deoarece nu trebuie să meargă la școală, putând învăța/preda de acasă.

- ***Coerență***

Învățarea electronică permite profesorilor să aibă un grad mai mare de acoperire, să comunice mesajul într-un mod coerent și consecvent pentru întreaga clasă. Profesorului are posibiliatea astfel să folosească același mod de predare, iar elevii să primească aceeași informație, indiferent de cât de numeroasă este clasa.

- ***Oferă acces la conținut actualizat***

Învățarea online asigură elevul/beneficiarul că este conectat, sincronizat cu profesorii formați să predea într-un stil modern. Acest lucru permite elevului să acceseze conținut actualizat în orice moment.

- ***Costuri reduse***

Învățarea în mediul online este rentabilă în comparație cu formele tradiționale de învățare. Motivele: sunt reduse timpul și costurile de formare a profesorilor, sunt eliminate drumurile, materialele de curs în format fizic. De asemenea, sunt reduse costurile cu cazarea elevilor și a profesorilor, costurile cu utilitățile (electricitatea, gazul, apa, canalizarea), cu personalul auxiliar, etc .

- ***Impact pozitiv asupra mediului***

Întrucât eLearning este un mod de învățare fără hârtie, protejează mediul în mare măsură. Conform unui studiu realizat pe cursuri eLearning, s-a constatat că programele de învățare la distanță au consumat cu aproximativ 90% mai puțină energie și au generat cu 85% mai puține cantități de emisii de CO_2, în comparație cu cursurile tradiționale,

desfășurate în școli. În mediul online este nevoie de foarte puțină hârtie, astfel eLearning este un mod de învățare ecologic.

Concluzie

Datorită setului larg de beneficii pe care le oferă elevilor, platformele educaționale au devenit foarte populare și apreciate în rândul elevilor și profesorilor din țara noastră.

Utilizarea platformelor educaționale
ȘCOALA ONLINE
Argumente pro și contra

Prof. înv. primar Alecușan Elena Gabriela
Școala Gimnazială “Simion Bărnuțiu” Blaj-Tiur, structura Mănărade

Fie că suntem de acord sau nu, cea mai mare parte a semestrului al doilea o desfășurăm sub forma școlii online. Trebuie să recunoaștem faptul că există atât avantaje, cât și dezavantaje ale acestui stil de învățare.

Printre punctele tari ale„ școlii online” se numără:

- asigură comunicarea și ajută la menținerea acesteia;
- facilitează transmiterea cunoștințelor, ușurează, pe de o parte, evaluarea, deoarece aceasta se poate face prin platformele utilizate;
- se pot folosi diverse materiale publicate online, care se transmit elevilor mult mai ușor;
- se poate da mai ușor un feedback în momentul activității online;
- asigură transparența procesului educativ;
- părinții au ocazia de a observa zilnic modul ăn care răspund copiii lor;
- lucrările elevilor pot fi stocate în dosare DRIVE;
- Plasează copiii într-un mediu sigur, ferindu-i de violența din școli și de tentația drogurilor, a fumatului și alcoolului;
- Întărește legătură afectivă dintre părinte și copil, acesta din urmă simțindu-se respectat, apreciat, ascultat și iubit;
- Permite părinților să aibă un control mai mare asupra noțiunilor și cunoștințelor care îi sunt transmise copilului;
- Dă ocazia familiilor care pun preț pe spiritualiltate să-și crească copiii după principii morale și religioase autentice;
- Ajuta copiii să-și dezvolte capacitatea de a relaționa cu alți adulți și copii de vârste diferite, cu care intră în contact în cadrul întâlnirilor organizate cu alte familii din sistemul homeschooling;
- Permite conservarea imaginii familiei tradiționale și perpetuarea valorilor ei.

Dintre punctele slabe amintim:

- se mărește timpul petrecut în fata diferitelor ecrane;
- nu toți elevii au acces la tehnologie;
- chiar și cei care au acces nu pot fi stimulați să ia parte la toate activitățile, deși li s-a amintit obligativitatea participării;
- stârnește reacții diferite din partea unor părinți, tocmai datorită faptului că se simt forțați să asigure tehnologia necesară;
- creează nemulțumiri în cazul elevilor care, deși nu sunt la școală, trebuie sa se trezească devreme pentru a participa la activități;

- se creează mari decalaje între pregătirea elevilor care au acces la internet și cei cu care se lucrea doar telefonic;
- există adesea conexiune slabă la internet;
- unele deprinderi sunt dificil, dacă nu imposibil de format în acest mediu, de exemplu învățarea scrisului de mână,
- Copii anxioși, dependenți de părinți,
- Un părinte care alege să facă homeschooling trebuie să ia această decizie din convingere și nu pentru că educaţia în masă este un lucru nociv. Altfel spus, părintele nu trebuie să îi transmită copilului său propriile imagini negative despre lume, societate și şcoala tradiţională,
- Dependența de internet,
- Psihologii sunt de părere că un copil din ciclul primar sau gimnazial nu trebuie expus unui astfel tip de educaţie, deoarece poate aluneca în capcana internetului,
- Educația online privează copilul de experiența lumii reale,
- Există foarte mult studii de specialitate care arată că educația online și educația la domiciliu privează copilul de interacțiunea-cheie, specifică doar colectivului școlar, și care îl modelează pentru integrarea în societate într-un fel în care părinții nu-l pot garanta. Copilul riscă să ajungă un adult lipsit de obiective și incapabil de socializare.

Fiecare cadru didactic trebuie să comunice eficient cu elevii săi, să îi încurajeje, să le dea ocazia să se afirme.

Discutând cu elevii, aceștia și-au manifestat preferința pentru modul de organizare clasic al școlii, invocând cel mai mult faptul că le lipsește compania colegilor.

Bibliografie

1. Cerghit, I., Sisteme de instruire alternative şi complementare, structuri, stiluri şi trategii, Iaşi, Editura Polirom, 2008;
2. Nicola, I., Tratat de pedagogie şcolară, Bucureşti, Editura Aramis, 2004;
3. Iancu, M., Fields of European key competencies in terms of education courses in Romania, The 4-th International Conference EDU-WORLD 2010-Education Facing Contemporary World Issues, Piteşti, University Press, 2010.

Stimularea și dezvoltarea comunicării la preșcolarii cu autism

drd. Ion Felicia

În prezent, autismul se poate defini ca o tulburare pervazivă de dezvoltare ce se menține de-a lungul întregii vieți. Noțiunea „pervaziv” implică faptul că influențează multe arii ale funcționării cognitive și comportamentale, iar noțiunea „de dezvoltare” presupune faptul că de cele mai multe ori se remarcă încă din primii ani de viață (Formisano, 2015, p.5). Autismul este o afecțiune care face parte din Tulburările de spectru autist (TSA).

Copiii cu Tulburare de spectru autist prezintă, în general, următoarele caracteristici:

- retragere din viață socială;
- probleme de comunicare asociate cu dificultăți de înțelegere, astfel încât de multe ori nu respectă instrucțiunile;
- comportamente stereotipe, rigiditate ce interferă cu administrarea eficientă a testelor și cu trecerea ușoară de la un anumit tip de sarcină socială la alta.

Preșcolaritatea reprezintă o etapă deosebită în viața copilului, care implică numeroase transformări, atât în plan fizic, dar și în plan psihic și relațional.

Mediul educațional semnifică un pas important în viața copiilor cu autism, fiind destul de încărcat cu noi solicitări. În general, copiii cu autism nu sunt toleranți la schimbări, aceștia manifestând disponibilitate doar pentru anumite activități, limitate numeric. Deficitul mintal, de asemenea, reprezintă un factor care limitează realizarea unui număr mare de activități în cadrul școlii.

În școala specială, copiii cu autism de nivel preșcolar parcurg discipline care să le faciliteze integrarea în clasă, școală și societate. Disciplina „Abilități de comunicare și limbaj”, Aria curriculară „Limbă și comunicare”, oferă posibilitatea cadrului didactic să utilizeze o serie de mijloace, materiale și metode de lucru, care să stimuleze și să dezvolte comunicarea copiilor cu autism, preluând numeroase elemente din terapia tulburărilor de limbaj, realizată în cadrul orelor de logopedie. Proiectarea didactică se realizează cu accent pe: dezvoltarea capacității de ascultare și înțelegere (comunicare receptivă), dezvoltarea capacității de vorbire și comunicare (comunicare expresivă), dar și pe însușirea deprinderilor de scris. Astfel, stimularea și dezvoltarea comunicării implică limbajul sub aspectul vocabularului, gramaticii, sintaxei, dar și înțelegerii semnificației mesajelor, abilități de ascultare, comunicare orală și scrisă.

La disciplina „Abilități de comunicare și limbaj” se pot formula competențe specifice și exerciții, precum:

- Dezvoltarea motricității grosiere și fine (exemplu: bătaie din palme, atingerea părților corpului, bătaie în masă/tobă, sunat din clopoțel, aruncare-prindere a mingiei, mutarea unor obiecte dintr-un loc în altul, înșiruire pe ață, decupare și lipire, puzzle, modelare cu plastilină, rupere a unor hârtii, pictură/ dactilopictură etc.);
- Dezvoltarea aparatului fono-articulator (exemplu: umflare-dezumflare obraji, închidere-deschidere ochi, închidere-deschidere gură, mișcări ale maxilarului, mișcări ale limbii –sus/jos/stânga/dreapta, scoaterea-retragerea limbii, imitarea căscatului și a tusei etc.);
- Educarea respirației (exemplu: inspir-expir, suflare în lumânare, suflare în baloane de săpun, suflare prin pai, mirosirea unor flori, a parfumului etc.);
- Dezvoltarea auzului fonematic (exemplu: imitarea unor sunete din mediu, pronunție onomatopee, vorbire în șoaptă și pe ritm, recunoașterea vocii anumitor persoane, recunoașterea sunetelor unor instrumente muzicale, diferențierea paronimelor – cocoși/gogoși, toamnă/doamnă etc.);

- Exersarea pronunției (exemplu: pronunțarea unor serii de silabe, consolidarea unor sunete deficitare, identificarea poziției sunetelor în cuvinte, introducerea unor sunete deficitare în cuvinte, repetarea unor versuri din poezii etc.) (Balaci, M.C., Păcurar , A.M., 2019);
- Îmbogățirea vocabularului expresiv (exemplu: prezentarea, numirea, indicarea unor obiecte familiare despre sine și despre mediu);
- Formularea unor deprinderi de a crea enunțuri (exemplu: aranjarea cuvintelor în propoziții, formulare întrebare-răspuns, compunerea treptată a unor propoziții din două, trei sau mai multe cuvinte, oferirea unor răspunsuri adecvate, solicitarea ajutorului la nevoie etc.);
- Dezvoltarea nivelului de înțelegere a mesajelor verbale (exemplu: primirea unor mesaje și îndeplinirea unor instrucțiuni simple, reacționează adecvat la solicitări etc.)
- Formarea deprinderii de a susține conversații libere (exemplu: producere și reproducere a unor mesaje simple, integrarea în grupuri, descrierea unor personaje, a unor persoane).

Prin includerea în cadrul lecțiilor a unor activități personalizate nevoilor și posibilităților preșcolarilor cu autism, se oferă oportunitatea însușirii unor abilităţi de comunicare independentă și socializare care să permită acestor copii o viaţă cât mai aproape de normalitate, alături de ceilalţi. Astfel, școala are un rol esențial în viața preșcolarilor cu autism și poate avea un impact decisiv pentru dezvoltarea ulterioară a acestora, mai ales în cazurile în care copiii nu urmează o terapie specifică în afara programului școlii.

SURSE BIBLIOGRAFICE:

1. Balaci, M.C., Păcurar, A.M. (2019), „Logopedia și logopedul – deschidere spre comunitate. Ghid de activități/exerciții pentru dezvoltarea auzului fonematic, consolodarea și automatizarea sunetelor”, Deva
2. Formisano, Y. (2015). „Implicit meaning comprehension in autism spectrum disorders”, Cambridge Scholars Publishing.
3. Curriculum pentru învățământul preșcolar (3-6/7 ani), 2008, https://www.edums.ro/invpresc/Curriculum-pentru-invatamantul-prescolar.pdf

RESURSELE WEB ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

PROF.ÎNV.PRIMAR, CORÂCI IOANA

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor.

Apariția calculatorului ca sursă de învățare, diversificarea mijloacelor digitale moderne în scop evolutiv, pătrunderea hardware-ului și software-ului în România reprezintă o permanentă provocare pentru educație.

Dacă facem o scurtă trecere în revistă a meseriilor de bază, vom contata că nu există domeniu de activitate unde să nu se prelucreze sau să nu se transmită informații, unde să nu existe nevoia de cunoaștere a modului de utilizare a conținutului informatic. În prezent, avem accesul deschis la resurse educaționale, facilitate desigur de tehnologiile informației și ale comunicațiilor cu scopul de a dobândi competențe și cunoștințe care să ne permită să evoluăm, să ne formăm și perfecționăm, să participăm activ în societatea românească bazată pe cunoaștere. Este unul din avantajele de care ar trebui să beneficieze atât elevii/studenții, cât și profesorii/adulții în vederea accesului la educație, la schimbul de resurse on-line, pentru consultare personală sau profesională.

Informatica este studiul lucrului individual, al creării de competențe și priceperi proprii, al dezvoltării deprinderilor de a lucra singur și de a crea un mod de gândire aparte. Astfel, se va pune accentul pe disponibilitatea de a rezista unui efort intelectual, pe puterea de concentrare, de rezolvare de probleme, de manipulare a informației.

Datorită acestui „cumul de informație” la care suntem supuși inevitabil, trebuie să deținem competențe digitale pentru a face față trend-ului, pentru a deține controlul și a fi stăpâni pe situație.

În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică. Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi. Se constată faptul că gradul de atractivitate al cursului sau al activităților școlare și extașcolare crește datorită utilizării calculatorului în proiecte educaționale (ex. prezentarea regiunilor Franței), prezentări multimedia (ex. Ziua Francofoniei, Ziua Educatorului, Ziua Europei), conținut predat (ex. folosirea documentelor audio-video în predarea timpului viitor simplu la ora de limbă franceză, dezvoltarea competențelor orale cu ajutorul lecțiilor de audiție).

În rândul profesorilor, conceptul de *e-learning* câștigă teren. Deoarece performața în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteaze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să acceseze materiale existente pe diverse medii de stocare (dischete, cd-uri interactive, să descarce materiale didactice găsite pe diferite site-uri educaționale), să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste on-line, bareme de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică. În activitatea desfășurată, profesorii folosesc calculatorul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru. Sunt deschiși la tot ce

presupunere inovație în educație pentru a livra cunoștințe moderne de actualitate astfel încât elevii să facă față, pe viitor, testelor de evaluare (evaluări anuale, examene de capacitate, de bacalaureat, olimpiade și concursuri școlare), dar și mediului lucrativ când vor urma o carieră.

Se pot remarca, astfel, valențele benefice pe care le are internetul în actul de predare-învățare-evaluare, necesitatea accesului la informație, adaptarea rapidă la nou. Chiar dacă se configurează ideea că elevii asociază, din ce în ce mai des, internetul cu un veritabil profesor, calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv.

O NOUĂ ȘCOALĂ, ȘCOALA ONLINE

Prof. înv. primar CÎRSTEA ELENA-MIRABELA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ *NAUM RÂMNICEANU*, CORBI

Jean Piaget conturează în lucrările sale de specialitate principalul obiectiv al educației spunând: *Principalul obiectiv al educației este acela de a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi, nu numai să repete ce au făcut generațiile anterioare- oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorința de a investiga.*

Educația stă la baza dezvoltării personalității fiecărui individ și joacă un rol decisiv în formarea concepției despre viață și lume.

În anul 2020, în secolul vitezei, în era tehnologiei, sistemul de învățământ a fost pus în fața unei situații necunoscute pentru care a trebuit să găsească soluții, astfel încât elevii să nu fie afectați de încetarea cursurilor.

Era 10 martie, o zi ca oricare alta, o zi în care ne desfășuram orele în clasele frumos aranjate la începutul anului școlar și în prezența elevilor noștri dragi. Suntem anunțați că, începând cu ziua următoare, nu vom mai merge la școală deoarece școlile vor fi închise din cauza pandemiei care a sufocat întreaga lume. Întrebări peste întrebări, răspunsuri vagi și o dezorientare totală. Oare cum vom face față acestei situații fără precedent?

Răspunsurile au venit încet, la început fără să ne ofere indicații precise, dar am căutat cu toții soluții astfel încât elevii să continue învățarea, să nu fie privați de dreptul la educație. Pentru a continua să fim alături de elevii noștri, am recurs la utilizarea platformelor educaționale. Dar cum se accesează aceste platforme?, era întrebarea regăsită pe buzele tuturor cadrelor didactice.

Revenind la cuvintele lui Jean Piaget referitoare la obiectivele educației, putem spune că în aceste momente cadrele didactice și-au demostrat competențele și abilitățile necesare creării de medii educaționale virtuale pentru a forma oameni inventivi și creativi.

Platformele educaționale au reprezentat un mediu de lucru nou atât pentru elevi, cât și pentru profesori. Dat fiind faptul că evoluția societății pune accent pe utilizarea din ce în ce mai frecventă a tehnologiei, utilizarea calculatorului în procesul educațional reprezintă un factor esențial în formarea competențelor.

Astfel a fost creată o nouă școală, școala online, dar și o nouă clasă, clasa virtuală. În această perioadă fiecare școală a optat pentru utilizarea unei anumite platforme: Adservio, Kinderpedia, Ecatalog etc.

Să revenim acum la impactul pe care platformele educaționale l-au avut asupra cadrelor didactice, dar și a elevilor. Menționăm faptul că, la început, atât elevii, cât și profesorii au fost debusolați pentru că înscrierea pe aceste platforme a necesitat o muncă titanică la care au contribuit cei doi agenți educaționali, dar și părinții. În primă fază, elevii au fost extrem de încântați că vor desfășura orele online, dat fiind faptul că aceștia reprezintă generații înzestrate cu abilități digitale. Simplul fapt că utilizau calculatorul, tableta sau telefonul îi bucura. Pe de altă parte menționăm că la un moment dat copiii se simțeau obosiți după terminarea orelor de curs, aducând ca argument faptul că lumina ecranelor le provoca dureri de cap.

Mai mult decât atât începeau să simtă lipsa colegilor, a profesorilor, a activităților face-to-face și își doreau cu orice preț să revină la "școala normală", să socializeze cu cei din jur.

În ceea ce privește atitudinea cadrelor didactice față de aceste platforme educaționale, trebuie să menționăm că cele mai multe dintre ele au fost de părere că această învățare online trebuie să fie neapărat completată cu întâlniri fizice

pentru a nu pierde contactul cu cei din jur. Unul dintre avantajele utilizării platformelor educaționale este reprezentat de faptul că oferă posibilitatea utilizării unei varietăți de instrumente și materiale.

În acest moment platformele educaționale au devenit o alternativă a educației tradiționale, cadrele didactice având posibilitatea să își diversifice activitatea didactică prin utilizarea acestora.

ROLUL PROIECTELOR EDUCAȚIONALE

PROF.INV.PRIMAR, NEGRU LOREDANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ COȘTEIU,TIMIȘ

Educaţia prin derularea proiectelor educaţionale nu oferă doar o satisfacţie profesională şi personală, ci oferă o schimbare reală în cadrul dezvoltării profesionale a cadrelor didactice, întăreşte sentimentul de apartenență la o comunitate profesională a cadrelor didactice şi creşter motivaţia elevilor pentru cunoaştere şi învăţare. oferă posibilitatea cunoașterii şi transpunerea curriculumului formal în activități educaționale interesante.

Parteneriatul educaţional tinde să devină un concept central pentru abordarea de tip curricular flexibilă şi deschisă a problemelor educative. În abordarea curriculară a educaţiei se identifică nevoia cunoaşterii, respectării şi valorizării diversităţii. Este vorba de o diversitate care presupune unicitatea fiecărei fiinţe umane şi multiculturalitatea. Amprenta culturală este importantă pentru că determină bogăţia diversităţii la nivelul grupului social.

Parteneriatul educaţional se desfăşoară împreună cu actul educaţional propriu-zis. El se referă la cerinţa ca proiectarea, decizia, acţiunea şi colaborarea dintre agenţi educaţionali. Parteneriatul educaţional urmăreşte transformarea reală a elevilor în actori principali ai demersului educaţional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

Proiectele educationale oferă posibilitatea cadrelor didactice de a crea parteneriate de colaborare interşcolară între elevi sau în parteneriat cu colegi din alte ţări , proiecte care vizează obiective de formare şi de dezvoltare a competenţelor elevilor în diverse domenii. Elevii şi cadrele didactice au acces la un cadru activ de învăţare, la instrumente pedagogice care integrează noile tehnologii în procesul didactic.

Proiectele sunt realizate între două sau mai multe şcoli, pe discipline de studiu sau transdisciplinare. Participarea la proiecte a elevilor duce la dezvoltarea aptitudinilor şi competenţelor lingvistice, a competenţelor digitale, competenţe interpersonale, civice, interculturale şi sociale.

Beneficiile derulării parteneriatelor prin proiecte sunt multiple. Acestea completează şi întregesc strategiile naţionale privind asigurarea calităţii educaţiei; oferă o modalitate eficientă de abordare a educaţiei ; permit creşterea calităţii activităţilor de învăţare desfăşurate cu elevii; cresc motivaţia elevilor pentru învăţare/ cunoaştere; permit cunoaşterea altor sisteme de învăţământ şi sporesc formarea competenţelor de comunicare .

Proiectele realizate prin parteneriate oferă o perspectivă mai bună în ce priveşte responsabilităţile şi contribuţia didactică. în cadrul şcolii, o atenţie sporită acordată calităţii proiectelor pe care le realizează cadrele didactice, o perspectivă mai avizată în ce priveşte selecţia activităţilor care să aducă valoare adăugată pentru situaţiile educative pe care le proiectăm pentru elevii noştri.Totodată oferă o îmbunătăţirea a relaţiei cu conducerea şcolii, mai multe activităţi de colaborare între profesori din şcoală pentru schimb de experienţe didactice şi idei, o relaţie profesori-elevi mai bună şi o mai multă deschidere a şcolii către parteneriate.

Participarea la aceste proiect le permte elevilor de a participa la alt gen de activitate, diferit de cel tradiţional, care le solicita implicare, cercetare, investigare, colaborare între ei . În urma derulării proiectelor se constata o îmbunătăţire a relaţiilor profesor- elev, elevi-elevi, cât şi o creştere a procesului de învăţare al elevilor, prin realizarea mai multor activităţi extraşcolare cu elevii cu rol colaborativ.

Participarea la aceste proiecte ne schimba viziunea tradiţională a învăţământului românesc spre un învăţământ modern contribuind la îmbunătăţirea perspectivei pedagogice asupra procesului educaţional, predarea devenind un

demers educativ în cadrul căruia sunt mobilizate resursele clasei de elevi, aceasta fiind motivată permanent să parcurgă procesul instructiv. Proiectele permit creşterea calităţii activităţilor de învăţare desfăşurate cu elevii, activitatea independentă desfăşurată de elevi devine, astfel, concludentă. Învăţarea prin descoperire asigură elevilor o dobândire conştientă a conţinutului curricular, acesta fiind uşor de reactualizat, o dată trecut prin filtrul propriu.

Şcoala trebuie să încurajeze formarea unui spirit critic, a unor atitudini pozitive şi a studiului individual, antrenând elevii în activităţi diverse şi diversificate, pentru a-i face să renunţe la rolul pasiv. Toate aceste oportunităţi le oferă participarea cu elevii la proiectele educaţionale

Bibliografie:

Internet

[1] ISTRATE, O. et al. (2013) Rolul proiectelor educaționale realizate prin parteneriate școlare internationale. București: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație.

[2] CUCOȘ, C. (2000) Educaţia, dimensiuni culturale şi interculturale. Iași: Polirom.

L'impact des plateformes éducatives sur les infrastructures éducatives en Roumanie

Vracioiu Lucia Diana
Limba Franceza la Colegiul "Mihai Eminescu" Bacau

Il est avéré que le système éducatif est constamment réorienté vers de nouvelles pratiques de communication et de coopération pour assurer la continuité des apprentissages et le fonctionnement organisationnel. Cependant, à partir du 11 mars 2020, suite à la décision du Ministère de l'Éducation et de la Recherche de Roumanie de suspendre les cours face-en-face, les mesures instituées par l'état d'urgence ont mis en évidence différentes manières, parfois originales et créatives, d'être et d'agir. Tantôt les adultes, tantôt les enfants ont été mis dans la situation de rechercher et de mettre en œuvre de nouveaux modes de connexion sociale et de poursuite des activités professionnelles, sociales, culturelles, récréatives et de loisirs. Par conséquent, l'utilisation des outils TIC a augmenté de façon exponentielle dans une fourchette rapide. En ce sens, les acteurs de l'éducation directe mais aussi indirecte (institutions gouvernementales, écoles, ONG et entreprises privées, professionnels de l'éducation et de la technologie) ont dû collaborer efficacement pour trouver des solutions - on parle ici de recherche administrative, d'idées, ressources, portails, outils et plateformes eLearning. D'autre part, MEC et ses institutions subordonnées ont promu, ces dernières années, plusieurs initiatives et programmes à composante numérique: le système éducatif informatisé (SEI), l'action eTwinning, programmes de formation des enseignants par le biais de la CCD ou de prestataires du secteur privé, l'établissement une base de ressources éducatives ouverte (voir les projets ROSE et CRED). Mais l'élément qui a conduit à une pression majeure sur le système éducatif et la société dans son ensemble était l'utilisation exclusive des médias à distance pour l'éducation.

Revenant à la situation actuelle, le numérique a grandement facilité la poursuite des activités d'apprentissage à distance pendant la suspension des cours. Cependant, une partie de l'activité d'enseignement habituelle ne peut se faire en ligne / à distance, ce qui a un impact négatif sur un bon apprentissage. En ce sens, la plupart des enseignants ont signalé des dysfonctionnements dans certaines activités de soutien à l'apprentissage, comme la communication authentique et les relations humaines, mais aussi un accompagnement personnalisé pour les élèves ayant des besoins d'apprentissage particuliers.

Par conséquent, en plus des avantages évidents, l'activité en ligne a des limites dans la relation enseignant-élève. Dans l'environnement en ligne, chaque élève peut représenter pour l'enseignant une situation possible de difficulté d'apprentissage, rendant ainsi difficile l'identification des personnes ayant des besoins particuliers. En outre, la diffusion en direct ne peut pas résoudre rapidement les difficultés d'apprentissage des élèves. En ce sens, l'interaction personnalisée avec un élève spécifique, dans un contexte où le contact n'est pas direct, est très difficile car l'enseignant est suivi en ligne par une classe entière et chaque élève sollicite son attention. Un autre grand atout concernant l'utilisation des plateformes éducatives en ligne est le fait qu'elles permettent une communication en temps réel entre l'enseignant et les élèves. Mais cet atout a aussi son inconvénient car la communication est souvent perçue en quelque sorte un peu artificielle. Cela est dû soit au manque de véritable retour d'information de la communication, soit au contexte législatif. En énonçant le terme «contexte législatif», nous faisons référence au fait que l'enseignant, sans aucun contrôle sur le public cible, peut être enregistré, entendu par toute personne (famille, colocataires). En raison de ce vide contextuel, les enseignants sont déterminés à construire un discours correct, cohérent et fluide qui met à rude épreuve la communication didactique, au

détriment de tous les acteurs. A ceux-ci s'ajoutent les interruptions ou les blocages spécifiques à ces sessions dans des conditions de capacité de bande passante limitée ou de trafic chargé.

Un élément intéressant concernant l'impact des plates-formes éducatives sur les infrastructures éducatives, dont la Roumanie dispose, est le suivi de l'apprentissage en ligne, qui est considéré comme difficile à réaliser. Cela est dû à un manque de conversation authentique avec la classe, à l'impossibilité de suivre la prise des notes des élèves, à l'administration différente et difficile des tests d'évaluation, pour lesquels il est nécessaire d'utiliser, la plupart du temps, une autre ressource numérique en ligne. De plus, le manque de possibilités de soutien personnalisé pour les élèves ayant des besoins d'apprentissage spéciaux est un problème important.

Le même éventail de difficultés dans la réalisation des activités d'enseignement à distance comprend le manque ou la présence insuffisante d'outils de gestion de la classe, de retour d'information et d'évaluation, des difficultés techniques - des plates-formes à installer, qui ne fonctionnent pas, un manque de soutien pédagogique pour la mise en œuvre des activités apprentissage suffisamment efficaces et / ou attractives pour tous les élèves: manque de contenu pédagogique ou la non-certification, le manque des dispositifs suffisamment performants et le manque de temps pour comprendre et utiliser correctement les outils et ressources numériques. Paradoxalement, tous les éléments mentionnés ci-dessus sont également pertinents et importants pour les enseignants car ils génèrent, d'une part, des problèmes dans la sphère professionnelle, plus précisément le niveau assez faible de compétence dans l'utilisation des plateformes en ligne, des compétences en conception de cursus pour activité en ligne, la gestion inefficace du temps consacré à la préparation et à la mise en œuvre des activités d'enseignement dans l'environnement en ligne. D'autre part, il y a tous les aspects techniques, mettant ainsi en évidence la situation particulière de l'éducation roumaine - par exemple: le manque d'équipements techniques performants, les blocages générés par la nécessité d'installer, maintenir, mettre en place et gérer la plateforme, le manque d'outils numériques nécessaires à une véritable gestion de classe pour obtenir de vrais retours. Malheureusement, la grande majorité des plates-formes éducatives en ligne ne peuvent pas fournir des conditions similaires à celles d'une vraie salle de classe. Les classes virtuelles peuvent compléter très efficacement une classe réelle, mais elles ne peuvent jamais la remplacer.

En analysant les différences en fonction du milieu de résidence de l'école, les écarts les plus marquants entre les enseignants apparaissent dans le domaine technique. La dotation en équipements performants et l'accès à Internet sont deux aspects à l'origine de ces écarts, ils étant nettement plus présents en milieu rural qu'en milieu urbain. Des compétences numériques plus avancées des enseignants et des étudiants dans les grandes villes, leur accès plus facile à des connexions Internet stables et de grande capacité, une meilleure infrastructure informatique, autant d'avantages de l'environnement urbain, évidents dans les statistiques nationales concernant la consommation de la bande d'Internet et l'accès aux services en ligne, qui semblent cependant s'estomper lorsqu'il s'agit de situations d'apprentissage et d'activités d'enseignement.

Pourtant, l'immaturité des compétences d'utilisation des nouvelles technologies dans des contextes didactiques authentiques rend difficile le choix et l'utilisation des plateformes éducatives. De plus, les outils logiciels actuellement utilisés pour la communication synchrone avec les étudiants n'étaient pas conçus pour les activités d'enseignement. L'activité didactique est un processus complexe, avec de multiples schémas de communication (formel / non formel / informel, verbal / non-verbal / para-verbal, etc.), avec un retour d'information nécessaire et une autorégulation en temps réel. Par conséquent, prises dans leur ensemble, les plateformes e-learning spécialisées sont en réalité une option moins attractive pour les enseignants, les raisons étant déjà présentées ci-dessus: compétences techniques moins définies au

niveau de l'utilisateur, infrastructure informatique problématique, coûts d'utilisation, manque de support technique ou pédagogique. A ceux-ci s'ajoute un élément très important, qui détermine en définitive la qualité de la situation d'apprentissage: l'exercice d'utilisation de l'environnement technologique pour l'enseignement.

En analysant les conditions des activités d'enseignement en ligne lors de la suspension des rencontres en face à face, on note l'identification prédominante de désavantages, naturels dans le contexte d'un changement radical de la façon de travailler. En ce sens, nous considérons que la suspension des activités d'enseignement face-en-face peut affecter négativement le processus d'apprentissage en général. Du point de vue de l'enseignant, nous considérons que, pour la conception et la réalisation de l'activité didactique, il est consacré plus de temps qu'on utilisait de manière traditionnelle et que pour susciter l'intérêt des élèves on y met beaucoup plus d'efforts. Cependant, il convient de noter que la plupart des actants du processus éducationnel conviennent que la période de suspension des rencontres en face à face offre aux enseignants et aux étudiants la possibilité de se concentrer davantage sur l'essentiel, sur les éléments à impact qualitatif, sur les aptitudes et sur les compétences, plutôt que sur le contenu et les éléments périphériques.

Compte tenu de tous ces aspects, pour conclure, nous sommes d'avis que l'impact des plateformes éducatives sur les infrastructures éducatives en Roumanie a été bénéfique: il a mis en évidence nos faiblesses (équipements techniques, connexions Internet, niveau de formation des enseignants, compétences et capacités des enseignants) mais cela a ouvert la voie à un nouveau type d'approche de la formation des étudiants: mise à jour des stratégies, méthodes et approches des contenus scientifiques, formation de nouvelles compétences des étudiants et des enseignants en fonction des situations quotidiennes.

EDUCAȚIA COPIILOR CU DEFICIENȚĂ MINTALĂ

DOCTORAND, UPS ION CREANGA ,CHIȘINĂU-MOLDOVA
CJRAE VALCEA-MOCANU CORNELIA

Copiii cu dizabilităţi mintale fac parte din categoria copiilor cu cerinţe de educaţie speciale (CES). Gama cerinţelor speciale este mai vastă şi cuprinde, pe lângă categoria „dizabilităţi”, încă alte două categorii: „dificultăţi” şi „dezavantaje” .În ultimii 20 de ani cercetările din domeniul educaţiei au adus în centrul atenţiei specialiştilor (fie aceştia cadre didactice sau cercetători), dar şi a elevilor şi părinţilor, situaţii educaţionale noi, inedite, care au supus mediul şcolar unor adevărate încercări. Teorii ideologice precum cele legate de incluziune şi inte-grare şcolară**,** cele legate de normalizarea mediului de învăţare sau a celui social ridică în continuare pro-bleme serioase legate de implementarea în practică a ideologiei acestui curent educaţional importat din Occident.

"Termenul de deficienta mintala este doar o notiune care include variate forme si tipuri care au în comun insuficienta mintala si care confirma ideea unitatii în diversitate &# 20220j92u 351;i în acest domeniu"(R. Zazzo, 1973; M. S. Pevzner, 1975; M. Rosca, 1967; dupa Drutu;1995).

Toti istoricii problemei sunt de parere ca punctul de plecare îl constituie anul 1797, când niste vânatori gasesc în padurile Caune din Aveyron un copil salbaticit, crescut departe de societatea oamenilor, comportamentul sau semanând mai curând cu cel al animalelor. Acest copil a fost dus la Paris, unde a stârnit un viu interes. Pinel a consultat copilul si a ajuns la concluzia ca este vorba despre un copil oligofren congenital, aflat la nivelul idioteniei. Salbaticul copil din Aveyron e cunoscut în literatura medicala si psihologica, ca fiind cel dintâi deficient mintal asupra caruia s-a încercat o educatie stiintifica. Jean M. Itard, elev al lui Pinel, s-a chinuit sa-l aduca pe copilul salbatic la o stare normala. Îl supune la un "tratament" medico-pedagogic, adaptat trasaturilor particulare pe care le avea, în scopul reconstituirii intelectului. Copilul nu poate fi învatat sa vorbeasca si sa înteleaga relatia dintre obiect si sensul sau, cu tot efortul depus din partea lui Itard, iar memoria a ramas mecanica si gândirea concret-situativa. Cuvintele scrise au ramas pentru el obiecte fara semnificatie. Astazi, copilul "salbatic" e considerat primul deficient mintal în istoria pedagogiei si medicinii, demonstrându-se ca o astfel de educatie e posibila.(Arcan, Ciumageanu, 1980). Notiunea de deficienta mintala cuprinde toate formele clinice stabilite de-a lungul secolelor, înglobând forme si tipuri clinice variate, de diferite grade. Termenul a fost introdus ca notiune de gen de catre anglosaxoni si americani la începutul secolului al XX-lea iar in Europa a fost substituit de numerosi alti termeni: deficienta intelectuala, slabiciune intelectuala sau de handicap intelectual (Paunescu, C. 1976).

O analiza succinta a literaturii de specialitate, precum si a limbajului folosit în practica curenta ne releva faptul ca exista o diversitate considerabila în ceea ce priveste terminologia utilizata. "Cronologic, termenul de "idiotism" a fost utilizat de J. Esquirol în secolul XVIII, iar în 1846 E. Seguin introduce notiuni cu privire la gradele de deficienta mintala: idiot, imbecil, înapoiat sau întârziat mintal".(P. Arcan, D. Ciumageanu, 1980).

Deficiența mintală reprezintă o insuficienţă globală, un complex de manifestări eterogene ce vizează întreaga personalitate, structură, organizare, dezvoltare intelectuală, afectivă, psihomotrică, comportamental-adaptativă .

Perspectiva asupra educației elevilor cu deficiență mintală a evoluat în mod considerabil în ultimii 50 de ani. Din punct de vedere istoric, s-a considerat că persoanele cu deficiență mintală sunt incapabile să învețe, drept consecință, au fost sistematic plasate în responsabilitatea unor instituții care se centrau mai degrabă pe îngrijirea acestora, decât pe

educația lor. De obicei, familiile copiilor cu deficiență mintală erau sfătuite să plaseze copiii în astfel de instituții la scurt timp după naștere iar cazurile de abandon erau extrem de numeroase.

Educația incluzivă presupune integrarea cu drepturi depline a elevilor cu deficiențe în aceeași clasă cu elevii de vârstă cronologică asemănătoare, cu suportul și serviciile necesare pentru a beneficia de activități educative. Elevii cu deficiențe, chiar dacă nu reușesc să atingă performanțele medii ale colegilor de aceeași vârstă cronologică, pot dobândi cunoștințe și abilități valoroase prin participarea la lecții. Elevul este sprijinit în a învăța într-un mediu cu așteptări înalte și este foarte probabil să se implice cu o mai mare determinare în activitățile de învățare. În general nu se așteptă ca elevii cu deficiențe să învețe exact același conținut, în același mod ca și colegii de clasă, dar ar trebui să fie provocați să învețe cât mai mult posibil. Colaborarea dintre cadrele didactice implicate în educația elevilor cu deficiențe (învățător, profesor de sprijin, psiholog, consilier școlar, logoped) este un semn distinctiv al educației incluzive. Membrii echipei nu acționează în mod izolat, ci în colaborare, având întotdeauna în vedere nevoile de sprijin ale elevului cu deficiențe integrat în școala de masă. Intenția este aceea de a valorifica și ține seama de modul diferit în care elevii învață, astfel încât toți elevii să aibă acces la materialul prezentat.

În cazul copiilor cu deficienţă mintală este dificil să se facă aprecieri în legătură cu ceea ce sunt capabili să facă şi ceea ce nu pot face, indiferent de ariile de dezvoltare avute în vedere. Ca în cazul multor copii cu nevoi speciale, este mai uşor să se facă presupunerea că ei sunt mult mai neajutoraţi decât sunt în realitate. Când se constată că nu pot realiza anumite sarcini, inevitabil se va face presupunerea că potențialul lor este limitat, lucru fals pentru că,la fel ca și în cazul oricărei alte persoane, variabilitatea şi capacităţile copiilor cu deficienţă mintală sunt diferite şi sunt influenţate semnificativ de personalitatea fiecăruia. O parte dintre adulți tind să devină nervoși și anxioși atunci când intră în contact cu un copil cu handicap pentru prima dată. Acest fapt reprezintă o reacție tipică, ce are drept substrat nu atât lipsa de cunoștințe despre deficiență în sine, ci mai ales o întreagă pleiadă de informații neverificate și prejudecăți legate de persoanele cu deficiențe. La primul contact cu un copil cu deficiență, cei mai mulți se gândesc la acesta ca la un „copil handicapat”. Pe măsură ce petrec mai mult timp cu copilul, îl observă, lucrează cu el sau se implică în diverse activități și jocuri cu acesta, ei constată că au început să se gândească la copilul respectiv ca la un „copil cu deficiență", și, în curând, vor descoperi că se vor gândi la acesta ca la un „copil" pur si simpluVocabularul copiilor cu deficienţă mintală este mult mai sărac decât cel al copiilor normali de aceeaşi vârstă, iar decalajul dintre forma pasivă şi cea activă a acestuia este semnificativ. Frecvent, noţiunile abstracte sunt însuşite doar ca etichete verbale, ceea ce împiedică folosirea lor adecvată. Frazele sunt mai scurte şi defectuos alcătuite, cu multe dezacorduri, greşeli de topică sau omisiuni. Vorbirea copiilor cu deficienţă mintală are un fals caracter de economicitate. Precaritatea limbajului şi a comunicării este amplificată de handicapul socio-cultural. Lipsa unor deprinderi de comunicare fiabile, în contexte sociale cât mai variate, blochează iniţierea şi cultivarea unor relaţii interpersonale de calitate, menţinându-i pe copiii cu deficienţă mintală într-o perpetuă stare de izolare.

Majoritatea elevilor cu deficiență mintală au nevoie de asistența unui logoped, dar îmbunătățirile în pronunție, voce și modul de articulare al cuvintelor sunt destul de lente la acești copii. În plus, rămâne aceeași problemă a incapacității de a generaliza, problemă evidentă mai ales în cazul limbajului, care este de cele mai multe ori decontextualizat la clasă și greu de utilizat. În plan semantic, este prezentă sărăcia de idei, un dezacord între ceea ce exprimă și realitatea, dar și o înțelegere simplificată sau trunchiată a ideilor vehiculate. Fragilitatea și labilitatea conduitei verbale - o caracteristică a limbajului copilului cu deficiență mintală descrisa de E. Verza (1998) - constă în neputința copilului de a exprima logico-gramatical conținutul situațiilor semnificative, neputința de a se menține la nivelul unui progres continuu și de a-și

adapta conduita verbală la schimbările ce apar în diverse împrejurări. De asemenea, este posibil ca elevul cu deficiență mintală să poată vorbi relativ bine la un moment dat, dar ulterior să manifeste dereglaje accentuate și chiar regres la nivelul limbajului și comunicării.

În cazul necesității comunicării cu un copil cu deficiență mintală, există o serie de recomandări cu caracter general care pot conduce la o mai bună receptare a mesajului. Persoanele cu deficiență mintală pot avea dificultăți în înțelegerea limbajului, dacă acesta este mai complex și cuprinde concepte abstracte.

Persoanele cu deficiență mintală pot avea dificultăți în exprimarea gândurilor și sentimentelor pe care le au la un moment dat. Se poate întâmpla ca răspunsurile date să fie, de fapt, niște scheme verbale învățate sau auzite care să nu exprime starea în care se află la momentul respectiv. De exemplu, la întrebarea „Cum te simți?”, răspunsul va fi aproape întotdeauna „Bine!”, deși starea copilului poate să fie oricum altfel decât bună. În astfel de situații întrebările trebuie să fie cât mai concrete și ar trebui formulate astfel încât copilul să poată să-și concretizeze verbal stările în care se află. Folosirea unor mijloace vizuale sau o gestică sugestivă poate ajuta în această direcție: figuri care exprimă anumite stări, gesturi care indică zona în care copilul simte disconfort etc.

Tonul și volumul vocii este extrem de important în comunicarea cu elevii cu deficiență mintală. Prin tonul vocii putem încuraja copilul, dar în același timp ne putem afirma și autoritatea. O voce joasă, o vorbirea rară, apăsată și sigură poate exprima calmul și autoritatea, oferind încredere copilului. S-a constatat că atunci când cineva primește mesaje pe „tonul parental”, apare o tendință automată de acceptare a autorității persoanei care folosește acest ton. În schimb, tonul înalt, strident sau ascuțit trădează nemulțumire, teamă sau nervozitate iar persoana care folosește acest ton este percepută ca fiind nesigură și fără experiență și autoritate. Este de preferat să se folosească un ton egal iar accentuările și modificările în intensitatea vocii trebuie făcute numai atunci când vrem să accentuăm mesajul într-o direcție sau alta.

Trebuie să avem în vedere faptul că uneori copiii cu deficiență mintală nu răspund la întrebări sau răspund greșit, pentru că nu au înțeles ceea ce li se cere. De aceea este important modul în care comunicăm, cuvintele cheie fiind claritatea și simplitatea. În clasă sau în prezența copiilor cu deficiență mintală trebuie să vorbim permanent despre ce facem sau despre ce se întâmplă. De exemplu, dacă avem ca obiectiv învățarea culorilor, nu este de ajuns să îi prezentăm obiectele colorate, trebuie să vorbim despre ceea ce facem: „Acum eu o să-ți arăt niște obiecte care au culori diferite. Le așezăm pe bancă, unul lângă altul iar tu va trebui să-mi spui ce culori au etc.” Comunicarea trebuie să fie un prilej de a-i învăța lucruri noi sau de a le reactualiza cunoștințele învățate deja, de exemplu: „Adu-mi, te rog, mingea mare și galbenă”. Folosirea cunoștințelor și deprinderilor deja asimilate pentru a introduce altele noi trebuie să fie o preocuparea permanentă pentru cadrele didactice care lucrează cu copii cu deficiență mintală. De exemplu, unul dintre copiii cu care am lucrat, o fetiță cu deficiență mintală și cu întârziere severă în dezvoltarea limbajului nu folosea pentru comunicare decât unele cuvinte izolate: „măr, apă, suc etc.”, atunci când își dorea ceva, și „gata!” atunci când nu voia să facă ceva. De fiecare dată când cerea un pahar cu apă, după ce bea, făceam gestul de a umple din nou paharul și o întrebam: „Mai vrei apă?” De obicei, fetița fie nu răspundea, fie spunea „gata!”, doar că, după multe momente de acest gen răspunsul ei a fost „Gata apa!”. Fetița spusese pentru prima dată o propoziție.

În comunicarea cu copiii cu deficiență mintală se recomandă utilizarea cuvinte ușor de înțeles și propoziții simple atunci când doriți să le cereți o informație sau le solicitați să facă ceva. De exemplu, dacă vreți ca elevul să vă aducă creionul îi veți spune: „Andrei, adu-mi creionul”, și nu: „Andrei, adu-mi creionul și caietul de exerciții”. Ultima propoziție cuprinde de fapt două comenzi, iar copilul cu deficiență mintală va răspunde fie la prima: „adu-mi creionul” fie, cel mai probabil, la cea de-a doua: „caietul de exerciții”, pentru că, din punct de vedre temporal, a fost auzită ultima. Acest fenomen are

legătură cu modul în care funcționează memoria de scurtă durată la persoanele cu deficiență mintală, unde există deficiențe atât în capacitate de a folosi memoria pe termen scurt sau în procesul de manipulare a informațiilor stocate de memoria pe termen scurt, aspecte care influențează semnificativ performanțele cognitive ale elevului (Dockrell și McShane, 1992).

Odată depășite prejudecățile și barierele impuse de acestea, acceptarea faptului că un copil este doar un copil - indiferent de capacitățile lui fizice sau intelectuale - este una firească. Singura modalitate prin care se poate ajunge la integrarea firească a acestor copii este educarea societății în ansamblul ei. În momentul în care vor exista campanii eficiente de conștientizare și informare care să aibă în centrul lor copiii cu deficiențe, va fi fost făcut primul pas către o societate tolerantă, care va accepta faptul că acești copii au aceleași drepturi ca orice ființă.

Bibliografie

1. Antonesei L., Labăr A. - V. Ghid pentru cercetarea educației. Iași: Polirom. 2009.

2. Beirne-Smith, M., Patton, N. R., & Ittenbach, R. (2001). Mental retardation
3. Bocoş M. Instruire interactivă. Repere pentru reflecţie şi acţiune, Ediţia a II-a, revăzută, Editura Presa Universitară Clujeană, 2012. Cluj-Napoca.
4. Bocoş M. Teoria şi practica cercetării pedagogice, Editura Casa Cărţii de Ştiinţă, 2005. Cluj-Napoca.
5. Chelcea S. Metodologia elaborării unei lucrări ştiinţifice. Editura Comunicare Ro. București, 2003. 195 p.
6. Cristea S., Cojocaru-Borozan M., Sadovei L., Papuc L. **Teoria şi praxiologia cercetării pedagogice.** Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică, 2016.
7. Enăchescu E. Cercetarea ştiinţifică în educaţie şi învăţământ. Întrebări cu şi fără răspunsuri imediate. Bucureşti: Ed. Universitară, 2012. 218 p.
8. Beirne-Smith, M., Patton, N. R., & Ittenbach, R. (2001). Mental retardation
9. Mash, E. J., & Wolfe, D A. (1999). Abnormal child psychology. Pacific Groves, CA, Brooks-Cole/Wadsworth.
10. Radu Gh., (2000). Psihopedagogia şcolarilor cu handicap, Bucureşti, Editura Pro Humanitas.
11. Rose, DH, & Meyer, A (2002) Teaching Every Student in the Digital Age: Universal Design for Learning Alexandria, VA: ASCD.
12. Taylor, R. L., Sternberg, L., & Richards, S. (1995). Exceptional learners integrating, research and teaching. New York: Springer Verlag.
13. Verza E. (1998). Psihopedagog*ie specială*, Bucureşti, EDP

TEORIA INTELIGENŢELOR MULTIPLE ÎN PRAXISUL EDUCAȚIONAL

PROF. BUT GEORGETA - COLEGIUL NAŢIONAL „LUCIAN BLAGA” SEBEŞ

Judecarea semenilor în funcţie de criteriul inteligenţei este o practică extrem de răspândită. În aceste condiţii, pe fundalul preocupării naţionale obsesive pentru capacităţile intelectuale, nu este de mirare că s-a răspândit destul de repede, intrând în uzul curent, sigla IQ (din engl. Intelligence Quotient, „coeficient de inteligenţă", numele unui bine cunoscut test de inteligenţă şi al evaluărilor indivizilor pe baza sa). Noua ediţie a Dicţionarului ortografic, ortoepic şi morfologic (DOOM 2005) o include în lista sa de cuvinte, ca substantiv neutru, cu pronunţia de origine, dar cu adaptare morfologică (IQ-ul, IQ-uri). Termenul circulă destul de mult, preluat din surse internaţionale şi extinzându-şi folosirea în afara domeniului pur tehnic, ca simplu sinonim pentru „inteligenţă" (Rodica Zafiu, *IO-ul*, în „literară”, Nr. 30 / 3-9 august 2005)

Una dintre cele mai importante teorii recente din domeniul psihopedagogic România despre inteligenţă este legată de numele unui american, Howard Gardner, care publica în 1983 o lucrare ce a căpătat ulterior statutul de best-seller: *Frames of mind.* Aici, dar mai ales în volumele publicate ulterior (*Multiple Intelligences. From theory to practice*, 1993; *Intelligence Reframed*, 1999) Gardner formulează ideea conform căreia nu există un singur tip de inteligenţă, fiecare dintre noi fiind de fapt deţinătorii unui ***profil* de inteligenţă**. Intelectul fiind multiplu, se compune, în viziunea autorului, dintr-un număr de **nouă tipuri de inteligenţă**.

Teoria lui Hovard Gardner despre inteligenţele multiple este considerată cea mai profundă pătrundere în domeniul educaţiei, de la Piaget încoace. Este vorba despre un alt mod de a aborda elevii, ţinând cont de diferenţele dintre ei. Pe Howard Gardner, autorul acestei teorii, l-a intrigat faptul că unii copii, consideraţi inteligenţi, nu au rezultate bune la şcoală. De multe ori, se ajunge la concluzia că unii elevi sunt deştepţi, iar alţii nu. În general, se apreciază că este deştept cel care are note bune sau un punctaj mai mare la testele de inteligenţă. Şi totuşi au fost persoane celebre care au reuşit să se afirme în diverse domenii, chiar dacă se spune că au avut unele dificultăţi la şcoală:
Picaso, Einstein,, Mozart, Shakespeare, Darwin, Freud etc.

HOWARD GARDNER este bine cunoscut în cercurile educaţionale pentru **Teoria Inteligenţelor Multiple (TIM).** Profesor la Universitatea Harvard, psiholog care activează în domeniul psihologiei stadiale, a insistat asupra faptului că inteligenţa nu trebuie conceputã ca un construct unidimensional, ci ca o serie de nouă inteligenţe independente. Această perspectivă permite individului să „*manifeste transformările şi modificările percepţiilor individuale şi să recreeze aspecte ale propriilor experienţe*” (Gardner, 1993, p.173). Gardner percepe inteligenţele ca pe nişte „*potenţialuri - probabil neurale – care vor fi sau nu vor fi activate în funcţie de valorile unei anumite culturi, de oportunităţile disponibile în acea cultură şi de deciziile personale luate de indivizi şi/sau de familiile lor, de profesorii lor şi de alţii”.*

Howard Gardner definea inteligenţa drept *abilitatea de a rezolva probleme sau de a crea produse, valorizate de către una sau mai multe culturi* şi pleda pentru o reformă de substanţă a şcolii, văzută ca „uniformă”, în sensul centrării reale pe individ, pe profilul propriu de inteligenţă, pe abilităţile şi nevoile lui particulare.

Practica pedagogică ne-a demonstrat că stilul de învăţare al elevilor este distinct, fiind categoric influenţat de dominanta intelectuală pe care acesta o posedă. Stilul de învăţare reprezintă modalitatea preferată de receptare, prelucrare, stocare şi reactualizare a informaţiilor. Acesta are atât componente determinate genetic, cât şi componente

care se dezvoltă ca urmare a expunerii frecvente şi preferenţiale la o anumită categorie de stimuli. Cadrele didactice pot urmări, pe baza unei observări sistematice a comportamentului elevilor, mai ales în momentul rezolvării diferitelor sarcini date, ce activităţi predilecte au, ce coduri de exprimare folosesc cu precădere şi în consecinţă ce tip de inteligenţă/e posedă. Cea mai simplă şi mai răspândită modalitate de a identifica diferite stiluri de învăţare se bazează pe simţuri. Denumit în mod curent **modelul VAK** (visual, auditory, kinesthetic learning styles), acest cadru descrie stilurile celor care învaţă ca vizual, auditiv sau chinestezic. Cei cu un stil de învăţare vizual procesează cel mai eficient informaţii în formă vizuală; cei cu stil de învăţare auditiv înţeleg cel mai bine ascultând şi cei cu un stil chinestezic/tactil învaţă mai bine prin atingere şi mişcare. Un studiu efectuat de Specific Diagnostic Studies a arătat că 29% din toţi elevii din şcolile de învăţământ primar şi secundar au un stil de învăţare vizual, 34% au un stil auditiv şi 37% au un stil chinestezic/tactil.

Howard Gardner a definit primele 7 tipuri de inteligenţă în "*Frames of Mind*", iar pe ultimele 2 le-a adăugat în 1999 în "*Intelligence reframed"*. Nu este exclus ca acestea să fie completate de altele, aşa cum s-a mai întâmplat, ca urmare a cercetărilor întreprinse de Gardner şi colaboratorii săi.

1) inteligenţa verbal-lingvistică: abilităţi verbale bine dezvoltate şi sensibilitate la sunete, ritmul si sensul cuvintelor.
2) inteligenţa logico-matematică: abilitatea de a gândi conceptual şi abstract, ca şi capacitatea de a discerne modele logice sau numerice.
3) inteligenţa muzical-ritmică: sensibilitate ridicată la sunete, abilitatea de a crea melodii şi ritmuri, indicarea de modele ritmice etc.
4) inteligenţa spaţio-vizuală: capacitatea de a gândi în imagini şi reprezentări, de a vizualiza cu acurateţe şi abstract, orientare uşoară în spaţiu
5) inteligenţa corporal-kinestezică: abilitatea de a-şi controla mişcările corpului şi de îndemânare în manipularea obiectelor, atracţie pentru tot ce presupune mişcare (joc de rol, dans etc.);
6) inteligenţa interpersonală: capacitatea de a detecta şi răspunde în mod adecvat la stările, motivaţiile şi dorinţele celorlalţi.
7) inteligenţa intrapersonală: capacitatea de a fi conştient şi conectat la sentimentele interioare, valori, convingeri şi procese de gândire.
8) inteligenţa naturalistă: abilitatea de a recunoaşte şi de a categoriza plante, animale si alte obiecte din natură.
9) inteligenţa existenţială: sensibilitate şi capacitate de a aborda întrebări profunde despre existenţa umană, cum ar fi: *sensul vieţii, de ce murim*? şi *cum am ajuns pe planeta asta*?

Această teorie are un impact semnificativ în practica şcolară din numeroase ţări, recomandându-se proiectarea şi implementarea unui curriculum care să stimuleze toate tipurile de inteligenţe. În ţări europene precum Franţa, Germania, Olanda, întreg procesul educaţional, indiferent de disciplinã, este structurat şi desfăşurat prin reliefarea inteligenţelor individuale ale elevului. Implementarea acestui model are deja o experienţă îndelungată şi în S.U.A unde şcolile şi-au amenajat laboratoare proprii dotate special pentru desfăşurarea orelor conform modelului lui Gardner. Abordarea învăţării centrate pe elev implică şi ea remarcarea şi exploatarea acestor inteligenţe specifice fiecărui individ în parte. În acest fel, procesul instructiv-educativ devine centrat pe elev, elevul însuşi devenind mai motivat si implicat

Rolul şcolii, conform teoriei lui Gardner şi implicaţiilor sale educaţionale, ar fi să identifice profilul de inteligenţă al elevilor şi să-i încurajeze să-şi dezvolte combinaţia unică pe care o deţin, conştientizând că *„Generaţiile se succed, dar nu se aseamănă. A fi dintr-o generaţie nouă înseamnă aşadar, nu a fi tânăr – mulţi dintre tineri fiind bătrâni – ci a participa activ la elaborarea sensibilităţii epocii şi la fixarea stilului ei; a fi dintr-o generaţie nouă înseamnă a fi contemporan cu tine însuţi” (Eugen Lovinescu)*

Bibliografie:

Casa Corpului Didactic *George Tofan* Suceava, *Creativitate şi inovaţie în învăţământ*, Suceava, Editura George Tofan, 2009.

Ciolan, Lucian, *Învăţarea integrată. Fundamente pentru un curriculum transdisciplinar*, Iaşi, Polirom, 2008.

Cucoş, Constantin, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice,* ediţia a III-a, Iaşi, Polirom, 2009.

Ilie, Emanuela, *Didactica literaturii române. Fundamente teoretico-aplicative*, ediţia a II-a revăzută şi adăugită, Iaşi, Polirom, 2008.

Nicolescu, Basarab, *Transdisciplinaritatea,* Iaşi, Editura Polirom, 1999.

Potolea, Dan, Neacşu, Ioan, Iucu, Romiţă, Pânişoară, Ovidiu Ion, *Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat şi gradul didactic II*, Iaşi, Polirom, 2008.

Zafiu, Rodica, *IO-ul*, în „România literară”, Nr. 30 / 3-9 august 2005)

Eficienţa auxiliarul curricular în actualul context educaţional

p.i.p. Marin Cristina-Alina
Școala Gimnazială „Manolache Costache Epureanu”, Bârlad

Limba română constituie cel mai eficient instrument de formare a personalității elevilor din punct de vedere intelectual, moral și estetic. Primul act instructiv ce deschide copilului drum în lumea cărților și a cunoașterii este învățarea citit-scrisului.

În actualul context educaţional, am descoperit metode, procedee şi mijloace deosebite, interesante, de a-mi ajuta elevii, de a le facilita învăţarea, folosindu-mă de diverse platforme educaţionale. Am întocmit un auxiliar pentru elevi, o parte din fişe, postându-le pe platforme la care aveau acces. Am utilizat mai multe platforme educaţionale. Cea mai frecvent utilizată platformă a fost Classsroom. Această platformă are marele avantaj de a ne lăsa conectaţi timp nelimitat.

Învățătorul are sarcina extrem de importantă, aceea de a insufla elevilor săi dragostea de a învăța cu plăcere limba română, de a-și forma o exprimare corectă orală și scrisă.

Unele dintre cele mai frecvente greșeli de exprimare se fac în domeniul vocabularului. Chiar și oamenii cu un grad de instruire relativ ridicat fac greșeli de exprimare sau de scriere, pentru că nu au asimilat, încă de pe băncile școlii, forma corectă a cuvintelor. Considerăm astfel că în predarea limbii române – văzută ca un sistem de semne prin intermediul cărora ne formulăm și ne exprimăm gândurile – este absolut necesar să punem accent pe latura practică, aplicativă, fundamentată însă și teoretic. Concomitent cu învăţarea citit-scrisului se pun bazele deprinderilor ortografice şi de punctuaţie, care mai apoi se amplifică și se consolidează, cu însușirea treptată a noţiunilor elementare de limbă. De aceea, modul în care se desfășoară activitatea de însușire a normelor de ortografie și de punctuație în clasele primare este de o însemnătate deosebită, selectarea celor mai potrivite modalități de formare a deprinderilor ortografice conducând școlarul mic cât mai aproape de atingerea idealului educațional al școlii românești.

În conceperea auxiliarului, am pornit de la ipoteza că iniţierea elevilor din clasele primare în formarea deprinderilor de muncă cu cartea, în formarea și dezvoltarea capacității de exprimare corectă orală și scrisă, implică o activitate deosebit de complexă din partea învăţătorului, bogată în forme, metode şi posibilităţi de realizare. De aceea, lucrarea de faţă se constituie într-un argument în sprijinul ideii că lectura, contactul viu și permanent cu textul literar, cu observarea și însușirea modelelor de scriere corectă, rămâne pilonul principal în dezvoltarea personalităţii, cultivându-se astfel sentimente etice, rafinându-se sensibilitatea şi dezvoltându-se gândirea într-un spirit critic şi creativ, chiar şi în actualul context educaţional. Elevii au acces la varianta electronică a auxiliarului, având posibilitatea de a rezolva fişe şi teste on-line. Au posibilitatea de a posta sarcinile rezolvate pe platformă, unde sunt corectate şi primesc indicaţii.

Un mijloc eficient de formare a deprinderilor de exprimare corectă, de înțelegere și aprofundare a cunoștințelor de limbă, îl constituie motivările ortografice. Având în vedere dinamica limbii, se impune în primul rând o permanentă informare și pregătire a cadrelor didactice ce au datoria de a transmite elevilor informații corecte și actuale. De aceea, am considerat necesar, în primul capitol al lucrării, evidențierea unor aspecte referitoare la istoricul ortografiei și punctuației limbii române, al semnelor ortografice și de punctuație, precum și a principiilor ortografice și a regulilor de punctuație ce reglementează scrierea corectă literară.

Curriculum-ul Național de Limba și Literatura Română în învățământul primar stabilește un model comunicativ-funcțional, ce presupune dezvoltarea unor capacități de receptare și de exprimare orală, de receptare a mesajului scris

(citirea-lectura) și de exprimare scrisă, adecvat nu doar specificului acestui obiect de studiu, ci și modalităților de structurare a competenței de comunicare. Pentru realizarea acestui model, învățătorul trebuie să-și formeze modelul operațional-strategic al predării limbii române care va urmări, printre altele, formarea și perfecționarea deprinderilor de citire cursivă, expresivă și conștientă; îmbogățirea, precizarea, activizarea și nuanțarea vocabularului elevilor; însușirea ortoepiei, ortografiei și punctuației în limitele prevăzute de programa școlară pentru clasele I-IV; redactarea compunerilor; însușirea elementelor de construcție a comunicării de către elevi (în limitele programei).

Programele școlare actuale, concepute pe obiective, lasă la latitudinea învățătorului asocierea conținuturilor cu activitățile de învățare și obiectivele de referință, realizând o alocare temporală unică în funcție de nivelul clasei, baza didactico-materială a școlii, manualul alternativ ales, pregătirea profesională a cadrului didactic și, nu în ultimul rând, de tipul de curriculum ales pentru obiectul respectiv. Un rol deosebit îl are disponibilitatea, pregătirea TIC a cadrului didactic şi deschiderea spre tehnologie, spre lucrul on-line cu elevii. Rolul învățătorului în conceperea, întocmirea și organizarea activității la clasă, dar și în sistem virtual, devine din ce în ce mai important, sporind însă și responsabilitățile sale față de abilitățile create elevilor. Una dintre responsabilitățile învățătorului este și aceea de-a forma elevilor deprinderi de exprimare corectă. Auxiliar conceput pentru disciplina opțională „Ortografie prin povești”, urmărește facilitarea însușirii corecte a limbii române, prin intermediul lumii mirifice a poveștilor. Calea principală de formare a deprinderilor de utilizare corectă a limbii este exercițiul, cu ajutorul căruia elevul deprinde tehnici de analiză a textelor și exersează scrierea corectă.

Punctul inițial şi fundamental teoretic al deprinderilor ortografice derivă şi se sprijină pe cunoştinţele de fonetică, morfologie şi chiar de lexic. Există o multitudine de căi, metode, procedee la care se poate recurge pentru a rezolva problema scrierii corecte. Auxiliarul propus reprezintă doar una dintre variatele modalități de formare a deprinderilor ortografice la școlarul mic. Tema abordată este generoasă și interesantă, fiind deschisă pentru numeroase cercetări, cunoscut fiind faptul că limba evoluează asemeni unui organism viu, dezvoltându-se împreună cu vorbitorii ei.

Noi, cadrele didactice trebuie să găsim metode şi abordări interesante de a le dezvolta elevilor competenţe cheie, chiar şi în situaţii de criză, de a le stimula interesul faţă de cunoaştere, de noţiuni şi teme prevăzute în programele şcolare. Avem menirea de a ne adapta, forma şi perfecţiona contiuu, totul având ca scop buna desfăşurare a procesului instructiv educativ.

„Impactul platformelor educaționale în școala românească”

Prof.pt.înv.primar Ioana Vasile
Școala Gimnazială Pia Brătianu

În contextual actual, în mijlocul unei pandemii care a reușit să cucerească întreg globul, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informație foarte mare, platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale și umane.

După cum se știe, e-learning înțelegem, în sens larg, totalitatea situaţiilor educative cu o semnificativă componentă de TIC, care valorifică deplin competenţa digitală în plan didactic. Platformele de învăţare online, sau așa-numitele platforme e-learning, sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învăţare şi formare, oferind facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare ce utilizează în mod exclusiv internetul. De-a lungul timpului au fost dezvoltate și platformele electronice cooperative, care oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc.

În România, în contextual actual se observă o accelerare rapidă a tehnologizării școlilor, întrucât nevoia de a muta procesul educativ în mediul online a devenit imperios necesar. Întrucât pandemia și nesiguranța evoluției bolii schimbă situația din învățământ de la o zi la alta, școlile fiind nevoite să se închidă și să mute activitatea în mediul online, nevoia de dotarea a școlilor cu echipamente si sisteme electronice, dar și portarea pe o platfomă educațională reprezintă singura soluție prin care procesul educative să se continue.

Automat, în acest sens se va observa un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală al elevilor ceea ce va exercita o influenţă indirectă asupra calităţii viitoarelor resurse umane. Existenta unei reţele TIC la nivelul fiecărei scoli va permite, de asemenea, o mai buna gestionare a materialelor didactice si va facilita accesul elevilor la informaţie. Complementar, implementarea unei infrastructuri TIC complementată de instalarea unor software-uri educaționale pentru predare, învățare și evaluare vor încuraja predarea asistata de TIC si vor impune o evaluare obiectivă a performanţelor elevilor.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Avantajele platformelor de tip e-learning sunt numeroase, printre care putem aminti nivelul ridicat de accesibilitate, flexibilitate şi confort, oferirea de independenţă geografică și mobilitate, prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educațional prin intermediul unor metode pedagogice diverse, dar și individualizarea procesului de învăţare, întrucât fiecare elev instruit are un ritm și stil propriu de asimilare. Parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, beneficiind de un feedback rapid şi permanent.

Cu toate acestea, utilizarea platformelor educaționale prezintă și câteva dezavantaje, printre care merită numite următoarele: necesitatea experienţei de bază în domeniul utilizării calculatoarelor și al internetului, costuri mari pentru proiectare şi întreţinere, mai ales la nivelul unei școli; necesitatea dispunerii de un dispozitiv multimedia conectat la internet, expunerea prelungită a copiilor în fața electronicelor.

Impactul platformelor educaționale poate fi observat direct, la nivelul școlilor, dar și al elevilor, prin urmările trecerii în sitstemul remote learning, respectiv odată cu mutarea parțială sau totală a activității didactice în mediul online. Tot mai multe școli au adoptat o platformă educațională, pe care au implementat-o în unitate, pregătind profesorii în acest sens, dar și realizând întreaga tranziție a școlii în mediul virtual.

Procesul educativ nu a mai fost întrerupt, ba dimpotrivă a fost susținut și continuat chiar și acolo unde pandemia nu a mai permis elevilor să se întoarcă la școală. Elevii au adoptat rapid noile modificări – acolo unde sistemul a fost pregătit pentru tranziție, din păcate nu putem vorbi despre o digitalizare completă, un număr foarte mare de elevi din medii nefavorizate fiind în continuare privați de beneficiile educației online, dar și de dreptul la educație -, profesorii au mutat lecțiile online, iar platormele educaționale au sprijinit întreg demersul.

Prin oferirea de feedback imediat, prin multitudinea de posibilități de creare de conținut , dar și de prezentare, cadrele didactice au reușit să le predea elevilor conținut educațional de calitate, avizat, structurat în conformitate cu programa școlară, folosind noile tehnologii (e-learning). Lecțiile predate au fost interactive și antrenante pentru elevi, atât profesorii, cât și elevii au putut lucra de oriunde, oricând și de pe orice dispozitiv.

În școala unde predau, odată cu suspendarea activității fizice, am trecut pe platforma Google Classroom, susținută de predarea lecțiilor online pe Google Meet. Paralel extrăgeam materiale, link-uri, jocuri etc., de pe mai multe platforme, printre care Twinkl, Intuitext, Educred, etc. Personal pot afirma că platforma le-a oferit atât elevilor, cât și mie, tot ceea ce a fost necesar pentru continuarea progresului educațional și a demersului didactic. Activitatea didactică a fost suplinită cu succes, toată materia fiind parcursă până la sfârșitul anului, toate orele fiind ținute zilnic, conform orarului. Singurele elemente de care au fost privați copiii le-am resimțit ca fiind nevoia de comunicare directă, nevoia de joacă, de prezență fizică în rutina școlară. Demersul educațional nu a fost afectat.

În urma pripriei experiențe cu platformele educaționale, eu pot extrage ideea că platformele educaționale oferă un suport deosebit în demersul didactic, din punct de vedere al multitudinii de informații oferite, al modului de prezentare a informației, dar și din punct de vedere al adaptabilității și plierii pe nevoile elevilor, ale profesorilor, ale școlii, ale disciplinelor predate. Platformele educaționale nu pot suplini însă contactul fizic-afectiv, nevoia de apropiere specifică elevilor, mai ales la vârstele mici, și nu pot forma comportamente moral-civice, afective și atitudini precum activitățile fizice, specifce învățământului clasic o fac.

În concluzie, platformele educaționale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice, care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare, interacţiune şi colaborare.

Trebuie însă menționat faptul că platformele educaționale nu au rolul de a înlocui sistemele educaționale tradiționale, ci să întărească procesul de învățare și să îl susțină atunci când diverși factori afectează derularea sa.

Educația timpurie incluzivă în context european

Ptofesor Bogdan Ștefania Mihaela

Copilăria timpurie reprezintă cea mai importantă perioadă din viaţa copilului, întrucât este marcată de momente cruciale pentru succesul său de mai târziu, la şcoală şi în viaţă. Intervenţia adultului asupra copilului în această perioadă este fundamentală. Educaţia timpurie vizează intervalul de timp cuprins între naştere - pentru că din momentul când se naşte copilul începe să se dezvolte şi să înveţe, şi până la 6 ani - vârsta intrării la şcoală. Educaţia timpurie se realizează în atât în mediul familial, cât şi în cadrul serviciilor specializate, precum creşa sau grădiniţa.

Educaţia timpurie este o necesitate în contextul social actual, deoarece perioada cuprinsă între naştere şi 6/7 ani este cea în care copiii au o dezvoltare rapidă. Dacă procesul de dezvoltare este neglijat, mai târziu, compensarea acestor pierderi este dificilă şi costisitoare. Investiţia în copii la vârste cât mai fragede conduce, pe termen lung, la dezvoltarea socială a acestora şi la realizarea susţinută a drepturilor copiilor. Dacă la nivelul educaţiei timpurii sunt depistate şi remediate deficienţele de învăţare şi psihocomportamentale ale copiilor, deci înainte de integrarea copilului în învăţământul primar – beneficiile recunoscute se referă la: performanţele şcolare superioare, diminuarea ratei eşecului şcolar şi a abandonului.

Calitatea educaţiei, a îngrijirii şi protecţiei copilului de la naştere până la 6 ani depinde de noi, toţi cei care interacţionăm cu copiii, zi de zi: părinţi sau educatori, consilier şcolar sau asistent medical – toţi acţionând coerent şi având în atenţie permanentă copilul şi particularităţile lui. Începerea grădiniţei este o mare tranziţie pentru cei mai mulţi copii, deoarece este startul pentru noi experienţe într-un mediu nou. Este posibil, ca unii copii să devină anxioşi pentru că se activează teama de necunoscut: grădiniţa. Aici întâlnesc copii diferiţi faţă de ei: înălţime, greutate, păr, piele, îmbrăcăminte, limbă, gen, etnie, dizabilitate, situaţie materială, familie, istorie personală etc. În funcţie de dimensiunea legislativă, administrativă, didactică, socială, psihologică, aceste aspecte pot avea dublu impact: sau surse de dezvoltare, sau surse de stres, dacă nu sunt bine gestionate. De dorit ca grădiniţa să fie sau să devină un mediu incluziv de învăţare. În primul rând, prin „împuternicirea“ resurselor umane (educatoarea, personalul de îngrijire, specialiştii, familia, comunitatea, etc.) implicate în educaţie cu instrumentele şi atitudinile necesare, astfel încât să creeze oportunităţi de dezvoltare pentru toţi copiii. Un mediu incluziv va răspunde nevoilor individuale, va creşte şansele pentru succes ale tuturor copiilor, va dezvolta respectul şi imaginea de sine, va valoriza în mod benefic diferenţele dintre persoane, va încuraja comunicarea deschisă despre orice, va reduce sau ameliora în acelaşi timp comportamentele discriminative şi stereotipurile.

Grădiniţa ca mediu incluziv, aderă la principiul centrării pe identitatea unică a fiecărui copil. Toţi copiii au dreptul la educaţie. O grădiniţă incluzivă:

- răspunde nevoilor, drepturile şi responsabilităţilor copiilor şi angajaţilor;
- este prietenoasă, deschisă, adecvat decorată;
- presupune înţelegerea şi acceptarea diferenţelor dintre copii;
- este bazată pe democraţie şi solidaritate umană, pe lucrul în echipă;
- este echitabilă; • oferă răspunsuri adecvate situaţiilor educaţionale variate;

• manifestă flexibilitate şi adaptare la schimbare;

• învăţă acceptarea şi integrarea tuturor copiilor;

• respectă aptitudinile, interesele, abilităţile, dizabilităţile, caracteristicile fiecăruia. Obiectivele incluziunii în educaţia preşcolară presupun dezvoltarea şi aplicarea unor strategii educaţionale care să promoveze conştientizarea şi formarea la copii a unor comportamente în direcţia toleranţei şi nondiscriminării, acceptării copiilor cu CES: copii cu dizabilităţi, copii supradotaţi, copii de diferite etnii, copii cu boli cronice, copii cu situaţie socio-economică precară etc. Educaţia incluzivă este corelată cu nevoile speciale ale copiilor cu dizabilităţi variate sau cerinţe educative speciale şi obţinerea progreselor specifice. Incluziunea se discută în termeni de politici educaţionale, dar în acelaşi timp, este o provocare, pentru dezvoltarea copiilor ca „cetăţeni activi“. Dacă nu sunt respectate, exprimate şi încurajate să se dezvolte, diferenţele dintre copii într-un grup cauzează probleme (de exemplu: agresivitate, violenţă, neglijare etc.). În consecinţă, incluziunea solicită atenţie asupra diferenţelor dintre copii, dar şi adaptarea grădiniţei la aceste diferenţe.

Bibliografie

M. Andruszkiewich, K. Prenton, (2007) Educaţia incluzivă. Concepte, politici şi activităţi în şcoala incluzivă, Editura Didactică şi Pedagogică, R.A. Bucureşti.

Boca, C., (2007), Introducere în educaţia timpurie, Proiect PHARE 2004 „Acces la educaţie pentru grupuri dezavantajate“, Editura Didactică şi Pedagogică R.A., Bucureşti.

Schaffer, H.R., (2007), Introducere în psihologia copilului, ASCR, Cluj – Napoca

Factori generatori ai emoțiilor negative în context școlar

Stanciu Mirela, profesor psihopedagog, gradul didactic I,
Școala Profesională Specială ”Trinitas” Tg. Frumos, județul Iași
Doctorandă , Universitarea Pedagogică de Stat ”Ion Creangă” Chișinău

Adolescența reprezintă o etapă de de intense dezvoltări a structurii afectivității, de nuanțare a trăirilor emoționale, pe fondul lărgirii contextelor de viață. Relațiile pe care le stabilește cu cei din jurul său sunt mult mai complexe, mult mai profunde, deoarece adolescentul deține acum o capacitate mult mai mare de înțelegere, este mai conștient de sine și raportează totul la propiul eu. Ei trăiesc mult mai intens evenimentele de viață, au emoții și sentimente mult mai profunde, fie că este vorba de mediul famililal sau mediul școlar.

Trăirea mult mai intensă a evenimentelor de viață dă naștere a diverse conflicte și dipute la nivel emoțional.

Pekrun și colaboratorii(2002) au definit emoțiile din mediul școlar(academic emotions) ca fiind ”acele emoții experimentate în contexte școlare și care sunt asociate cu activitățile educative sau rezultatele acestora raportate la un standard de calitate normativ”. Astfel de emoții sunt, de exemplu, cele referitoare la plăcerea de a învăța, mândria oferită de succes sau anxietatea de evaluare.

Mediul școlar reprezintă terenul favorabil dezvoltării a diverse tipuri de emoții, care pot avea nuanțe pozitivă sau negativă. Dacă emoțiile pozitive sunt acceleratoare ale activităților, favorabile comunicării, interrelaționării, succesului școlar, etc, emoțiile negative induc dezordine în viața adolescentului, comunicare interrelațională defectuoasă.

Succesul ocazionat desfășurării unor examene, concursuri, competiții dau naștere emoțiilor pozitive.

În perioada adolescenței insuccesul este trăit mult mai intens, pentru că, în această perioadă obiectivele propuse sunt mult mai mult legate de persepectivele proprii.

Adolescentul este mult mai sensibil de felul în care este evaluat de profesori. Capacitatea de autoevaluare este prezentă, el evaluează modul în care este apreciat de profesor: își dă seama de unele erori pe care profesorul le poate face, de exemplu dacă un alt coleg primește o nota mai mare, chiar dacă nu a răspuns bine.

În cadrul relațiilor cu colegii, care pot fi de prietenie, de admirație, de încredere dar și de ură, dispreț, invidie iau naște emoții și sentimente diverse.

Relațiile cu cadrele didactice care sunt mai apropiate de adolescent, în care acesta are încredere, cu care poate comunica ușor, se simte înțeles și acceptat, dau nașterii sentimentelor de stimă, prețuire, respect, dragoste, admirație. Sunt situații în care elevul dezvoltă atracție și interes și față de disciplina pe care profesorul o predă, dorindu-și un viitor profesional ca al acestuia. Emoțiile și sentimentele sunt trăite de adolescent cu intensitate maximă, caracterizând ceea ce se numește ” entuziasm juvenil caracteristic” specific acestei vârste.

Tinca Crețu spune că în adolescență se parcurg faze noi în amplificarea și consolidarea unor sentimente cristalizate în stadiile anterioare și totodată se formează altele noi. Crește emoționalitatea intelectuală și socială. Un

sentiment valorizat de adolescenți este cel al onoarei. Sentimente legate de proriul eu, cum ar fi mândria, demnitatea, respectul de sine, mulțumirea, orgoliul, îngâmfarea își crează cadrul de apariție și dezvoltare în context școlar.

La baza emoțiilor negative sunt factori ce aparțin mediului intern propriu trărilor subiective ale adolescentului cât și mediului extern, școlar cum ar fi: situațiile de evaluare, activitațile de predare a unor informații noi, comunicarea elev- profesor, dorința de a fi bine intergrat în grupul școlar, dorința de a avea rezultate școlare bune, frica de eșec școlar, suprasolicitarea prin volumul mare de teme, etc.

Studii mai recente clasifică emoțiile școlare în termeni de valență și activare. Valența se referă la măsura în care emoțiile sunt considerate ca fiind pozitive(de exemplu bucuria, încântarea) sau negative (furia, anxietatea , plictiseala). Activarea se referă la măsura în care emoțiile sunt considerate ca fiind activatoare din punct de vedere fiziologic (de exemplu optimismul, încântarea) sau dezactivatoare (de exemplu destinderea, relaxarea) .

Pe baza acestor dimensiuni, se pot identifica patru grupuri de emoții școlare: emoții pozitiv-activatoare (de exemplu bucuria, optimismul, mândria); emoții pozitiv- dezactivatoare (de exemplu relaxarea, mulțumirea, ușurarea) ; emoții negativ- activatoare(de exemplu furia, frustrarea, anxietatea, rușinea) și emoții negativ-dezactivatoare(de exemplu plictiseala, tristețea, dezamăgirea, neajutorarea) .

Mediul școlar reprezintă terenul favorabil apariției și dezvoltării unor emoții negative. Trăirea și manifestarea acestora este în strânsă corelație cu anumite structuri de personalitate, atitudini față de sine și față de ceilați, față de mediul școlar. O sarcină deosebită o au profesorii, astfel încât ei să preîntâmpine apariția trăirii emoțiilor negative de către elevi.Emoțiile negative pot afecta gradul de adaptare la cerințele școlare, cu repercursiunui pe termeni lung și în ceea ce privește comportamentul și adaptarea în mediul social.

Bibliografie

Adler, A., 1991, *Cunoaşterea omului,* Ed.Ştiinţifică, Bucureşti;

Atkinson, L. Rita, Atkinson, R.C., Smith, E.E., Bem, J.Daryl (2004), *Introducere în psihologie,* Ed. Tehnică, Bucureşti;

Bonchiş, E., (1997), *Studierea imaginii de sine în adolescenţă şi copilărie*, Ed. Imprimeria de Vest, Oradea;

Creţu, T., 2009, *Psihologia vârstelor*, Ed. Polirom, Iaşi;

Dicţionar de psihologie, 2000, Ed. Univers Enciclopedic, Bucureşti;

Marele dicţionar al psihologiei, 2006, Ed. Trei, Bucureşti;

Tucicov-Bogdan, A. (1973), *Psihologie generală şi socială*, 2 vol., TUB, Bucureşti;

ROLUL PEDAGOGULUI ŞI AL PROFESORULUI DE RELIGIE

PROF. LUȚU MIRELA
ȘC. GIMN. C-TIN BRÂNCOVEANU, SLATINA, OLT

Profesorul de religie, ca şi preotul, este învestit de Biserică, cu misiunea de a-i învăţa pe alţii cuvântul lui Dumnezeu, printr-o chemare lăuntrică care poartă numele de vocaţie. În această slujire grea nu este singur căci Însuşi Dumnezeu îl însoţeşte şi îl ajută aşa cum a făgăduit când a zis „unde sunt doi sau trei adunaţi în numele Meu acolo sunt şi Eu''. El este cu siguranţă prezent şi ajută cu harul său, dar numai pe aceia care fac lucrarea Sa, adunaţi în numele său.

„Purtarea de grijă a lui Dumnezeu, spune Clement Alexandrinul, dă celui care se îndeletniceşte cu predicare Cuvântului cele mai mari bunătăţi: început al credinţei, zel pentru vieţuire creştină, impuls spre adevăr, dorinţă de cercetare, descoperire a gnozei; într-un cuvânt, îi dă pricini de mântuire, iar cei care sunt hrăniţi cum se cuvine cu cuvintele credinţei celei adevărate dobândesc merinde pentru viaţa veşnică şi-i face să zboare la cer. Foarte minunat spune apostolul: „În toate înfăţişându-se ca slujitori al lui Dumnezeu; ca nişte săraci, dar îmbogăţind pe mulţi; ca unii care nu au nimic, dar pe toate le stăpânesc. Gura voastră s-a deschis către voi''.

Dascălul trebuie să găsească metodele, mijloacele şi priceperea necesară pentru împărtăşirea cuvântului, lucrare care va fi încununată de succes când ea izvorăşte din inimă, când este trăită de dascăl aşa cum spune Solomon: „Şi-ţi vei lipi inima ta de pricepere şi o vei pune fiului tău spre învăţătură'' (Proverbele lui Solomon II, 2).

Între dascălul ce împărtăşeşte învăţătura şi ucenicul care o primeşte se creează o legătură deosebită care face ca învăţătura nu doar să fie înţeleasă, ci şi trăită (aplicată). Clement Alexandrinul zice: „după părerea mea, în timpul semănatului cuvântului de învăţătură, sufletul în unire cu sufletul şi duhul în unire cu duhul vor dezvolta sămânţa aruncată şi-i vor da viaţă''. Această legătură este atât de strânsă ca între tată şi fiu, ucenicul devenind fiu al dascălului. Clement zice: „orice ucenic, datorită ascultării, pe care o arată dascălului său, este fiu al dascălului'', de aceea Solomon spune: „Fiule, nu uita legile mele !'' (Proverbele lui Solomon III, 1).

Profesorul de religie are obligaţia să respecte întru totul învăţătura cea dreaptă, să o aprofundeze citind şi adunând continuu ca „o albină siciliană, care a cules florile livezii profetice şi apostolice şi el a depus mierea cunoştinţei în sufletele ascultătorilor lui''. El accentuează necesitatea unei continue pregătiri zicând că „fântânile din care se scoate apă dau apă mai limpede, pe când cele din care nimeni nu scoate apă au apa stricată la fel cum fierul plugului îşi păstrează luciul dacă se
foloseşte; dacă nu se foloseşte prinde rugină''.

Învăţătorul care şi-a asumat această responsabilitate va lucra cu siguranţă ajutat fiind de harul Duhului Sfânt – căci din Pilda talanţilor vedem că slujitorul care a înmulţit talanţii, care are „i se va mai da'' – iar în Proverbe citim: „grăieşte-i înţeleptului şi mai înţelept va fi'' (Proverbele lui Solomon IX, 9).

Clement vorbeşte însă şi de cei care în pildă „văzând nu văd şi auzind nu aud şi nu înţeleg'' (Matei XIII, 13) arătând că nu Dumnezeu îi face să nu înţeleagă şi El vădeşte în chip profetic neştiinţa care este în ei şi le arată că din pricina neştiinţei lor nu vor înţelege cuvintele Sale, căci cunoştinţa nu-i pentru toţi aşa cum lira nu-i pentru măgar''.

Prin demnitatea sa de învăţător, călăuzitor al vieţii lor, ca şi preotul, el poartă grijă de sufletele elevilor a căror valoare este fără echivalent (Matei XV, 26).

În acest sens Sf. Ioan Gură de Aur zice: „omul căruia i s-a încredinţat turma cea cuvântătoare a lui Hristos suferă pentru pierderea oilor, nu pagubă de bani, ci pagubă sufletească în primul rând''.

Pentru a reuşi în activitatea sa pedagogică, profesorul de religie trebuie să aibă o ţinută morală pilduitoare, izvorâtă dintr-o trăire efectivă a virtuţilor creştine şi a adevărului de credinţă după care trebuie să-şi conformeze viaţa. Aceasta pentru că elevii iau aminte la purtările profesorului, căutând să se asemene cu el.

Viaţa morală a profesorului de religie este autoritatea şi prestigiul cu care acesta îşi susţine lucrarea sa învăţătorească.

Educatorul să aibă inima pururi aprinsă de iubirea faţă de Dumnezeu şi faţă de copii, ca slujitor al Celui ce S-a jertfit din iubire pentru oameni, dovedind în toată activitatea sa o iubire jertfelnică, dedicând tot timpul său acestei misiuni speciale, ea devenind viaţa sa.

Din iubire izvorăşte râvna pentru învăţătură, uitarea de sine, dăruirea jertfelnică şi o serie de însuşiri, toate ajutându-l pe învăţător să reuşească în activitatea sa didactică.

În familie şi apoi în şcoală se învaţă şi se deprinde copilul cu ascultarea, cu respectul faţă de aproapele, cu munca, cu cumpătarea, cu iubirea.

Profesorul de religie are totodată datoria să ducă permanent luptă împotriva păcatelor, să nu le treacă cu vederea, cât de mici ar fi ele trebuie sancţionate la timp, desigur, după gravitatea lor. Căci un păcat, oricât de mic ar fi, dacă nu este smuls din rădăcină precum spinii, reapare şi strică rodirea sufletului.

Pilda samarineanului milostiv ne revelează istoria căderii omului din pricina păcatului, dar şi ridicarea lui prin Hristos, ca şi misiunea slujitoare a Bisericii care-l călăuzeşte pe om, vindecându-l şi întărindu-l până la întoarcerea ,,Samarineanului
milostiv'' Care va răsplăti gazda şi slujitorii ei după cuviinţă.

Ce altă răsplată ar putea aştepta cineva mai bună ca răspunsul Stăpânului care zice: ,,Bine slugă bună şi credincioasă, peste puţine ai fost pus, peste multe te voi pune, intră întru bucuria Domnului tău''.

Educaţia religioasă presupune o racordare optimă a arsenalului metodologic la obiectivele şi conţinutul acestei laturi deosebite a educaţiei. Metodele şi tehnicile folosite reclamă o aplicaţie care să fie întotdeauna în serviciul credinţei.

Pentru formarea personalităţii religioase sunt compatibile şi contextuale toate metodele didactice. Dar sufletul elevului trebuie să fie sensibilizat şi modelat nu la modul coercitiv, ci prin înţelegere, prin liberă alegere. De aceea se va folosi forma de adresare retorică, un limbaj plin de miez, o expresie atrăgătoare, valorificându-se inteligent libertatea elevului de opţiune.

După René Voeltzel religia biblică conţine în ea însăşi o pedagogie dar metoda şi alegerea ei nu sunt indiferente, recurgerea la un set predeterminant de procedee îi poate asigura profesorului o autonomie şi deplină cunoaştere a limitelor inerente pentru o bună şi eficientă educaţie.

Ca metoda didactică să fie într-adevăr educativă şi eficientă trebuie ca ea să fie înţeleasă de către educat ca fiind necesară, indispensabilă. Scopul educaţiei metodice constă în conducerea elevilor spre propriile metode de învăţare. Profesorul de religie este obligat nu numai să cunoască teoria metodologică, ci s-o şi folosească în mod adecvat. ,,pedagog nu este acela care ştie multe, este cel care trăieşte pedagogia, care ştie ce metodă să aplice''.

Misiunea profesorului de religie este scoasă în evidenţă prin corelarea ei cu rolul de păstor al sufletelor. Sf. Ioan Scărarul zice: „Păstor cu adevărat este cel care poate să grijească şi să îndepărteze rătăcirile oii cuvântătoare prin bunătatea, sârguinţa şi rugăciunea sa […] Învăţător (διδασκαλος) cu adevărat este cel care a învăţat să cunoască adevărurile divine din cartea pe care a scris-o Dumnezeu cu propriul Său deget în inima noastră, adică prin lucrarea şi luminarea pe care ne-a trimis-o şi care se poate lipsi de celelalte cărţi. Necuviincios lucru este învăţătorilor să se conducă

după cele ce le-au scris alţii iar nu după cele ce le-au fost lor descoperite, precum necuviincios lucru este pictorilor să imite doar originalele altora şi să nu creeze nimic nou [..] Când întunericul şi noaptea patimilor cuprinde turma, atunci trebuie să fii ca un câine ce păzeşte oile în timpul nopţii, rugându-te mereu la Dumnezeu. Şi nu este de fel nepotrivit lucru să-ţi compari mintea cu un câine care alungă fiarele, adică pe lupii patimilor''.

Tehnologia didactică este un sistem de instruire şi educare care leagă în mod raţional cunoaşterea de acţiune instructiv-educativă. Metodele şi metodologia de învăţământ sunt o componenţă deosebit de importantă, atât a strategiilor didactice, cât şi a tehnologiei didactice, reprezentând sistemul de căi, modalităţi, procedee, tehnici şi mijloace adecvate de instruire care asigură desfăşurarea şi finalizarea performantă şi eficientă a procesului de predare-învăţare.

Ion Nisipeanu spunea: ,,oricum va fi forma de învăţământ, narativă sau dialogică dacă a stârnit în copii acea poftă mare de a urmări pe învăţător, e o formă activă. În speţă dacă povestirile religioase sunt comunicate copiilor aşa încât să le trezească acel interes puternic, ele pun în mişcare sufletul lor, îl răscolesc adânc şi această răscolire care o nutreşte sufletul, îi face, tocmai prin aceasta, foarte activi. Impresiile puternice primite îşi întind raza lor de influenţă în timp, departe peste limitele ceasului de lecţiune. Poţi, din contră, să îmboldeşti mereu clasa cu biciul întrebărilor, să scoli şi să aşezi mereu oricâţi copii, să fie oricâtă gălăgie şi vorbă din partea lor, şi după ce ei au scăpat de imboldul întrebărilor, nu mai au în inima lor impresii vii, care să le ţină mai departe sufletul sub stăpânirea lecţiei predate, zadarnică a fost truda, lecţia i-a lăsat pasivi, inerţi interior''.

METODE ŞI TEHNICI MODERNE FOLOSITE ÎN ACTIVITĂŢILE DE EDUCARE A LIMBAJULUI LA PREŞCOLARI

PROF. ÎNV. PREŞC. BĂDESCU ALINA
GRĂDINIŢA NR. 138, BUCUREŞTI

Metodele interactive de grup sunt modalităţi moderne de stimulare a învăţării experenţiale, de exersare a capacităţilor de analiză, de dezvoltare a creativităţii copiilor. Specific acestor metode este faptul că ele promovează interacţiunea dintre preşcolari, schimbul de idei, de cunoştinţe, asigurând un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare. Prin folosirea acestor metode, preşcolarii depun un efort intelectual, de exersare a proceselor psihice, de abordare a altor demersuri interdisciplinare prin studiul mediului concret şi prin corelaţiile elaborate interactiv, în care îşi asumă responsabilităţi, formulează şi verifică soluţii.

De asemenea, aceste metode activează toţi copiii şi le dezvoltă comunicarea, creativitatea, independenţa în gândire şi acţiune, îi ajută să ia decizii corecte şi să argumenteze deciziile luate. Aceste metode presupun respectarea particularităţilor de vârstă, îmbinarea diferitelor forme de activitate, îmbinarea muncii individuale cu munca pe grupuri şi activitatea frontală, evaluarea corectă a rezultatelor obţinute şi reconstituirea relaţiei educatoare-copil. Metodele de învăţare activă implică copiii în procesul de învăţare în sensul formării lor ca participanţi activi la procesul de educare, astfel fiind ajutaţi să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să aplice în diferite situaţii de învăţare ceea ce au învăţat. Aceste metode sunt folosite din ce în ce mai mult în practica educaţională alături de cele tradiţionale ori în combinaţie cu acestea.

În continuare voi prezenta câteva metode moderne pe care le-am folosit în cadrul activităţilor de educare a limbajului desfăşurate în grădiniţă:

Brainstormingul, în traducere directă „furtună în creier, sau „asalt de idei„ este o metodă pe care am folosit-o pentru a ajuta copiii să emită cât mai multe idei pentru soluţionarea unor probleme, fără a critica soluţiile găsite. Această metodă am utilizat-o frecvent în activităţile de dezvoltare a limbajului pentru a da frâu liber imaginaţiei copiilor şi a le dezvolta capacităţile creatoare. Cu rezultate bune am folosit brainstormingul în cadrul povestirilor create după un tablou, sau un şir de ilustraţii, în lecturile după imagini, convorbiri şi jocuri didactice.

Bula dublă - este o metodă de predare-învăţare, uşor de aplicat, care grupează asemănările şi deosebirile dintre două obiecte, fenomene, idei, concepte etc.. Ea este reprezentată grafic din două cercuri mari în care se aşează câte o imagine care denumeşte subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaţionate prin linii alte cercuri mici situate între cercurile mari în care se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică caracteristicile fiecărui termen, particularităţile sau deosebirile.

Explozia stelară este o altă metodă pe care am folosit-o în procesul instructiv educativ. Este o metodă de stimulare a creativităţii şi o modalitate de relaxare a copiilor. Ea se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Am folosit această metodă cu bune rezultate în activităţile de lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, povestiri. Ca material didactic am folosit o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeţi roşii şi jetoane. Pe steluţa mare am aşezat o imagine legată de tema abordată, iar pe cele cinci steluţe mici am scris câte o întrebare de tipul CE ?, CINE ?, UNDE? , DE CE ?, CÂND ?.

Prin folosirea acestei metode, am urmărit dezvoltarea potenţialului creativ al preşcolarilor, familiarizarea lor cu strategia

elaborării de întrebări de tipul prezentat mai sus, exersarea capacităţii acestora de a alcătui propoziţii interogative pe baza conţinutului unor imagini şi nu în ultimul rând rezolvarea problemelor prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate.

Diagrama Venn este o metodă interactivă, de fixare, consolidare şi evaluare a cunoştinţelor. Această metodă are o largă aplicabilitate şi am folosit-o cu succes în activităţile de observare, povestiri, convorbiri, jocuri didactice, etc. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parţial. În spaţiul care intersectează cele două cercuri am aşezat, desenate sau scrise, asemănările dintre două obiecte, idei, concepte, iar în cele două cercuri am aşezat aspectele specifice ale acestora. Pentru fixarea şi evaluarea cunoştinţelor copiilor, am folosit aceasta metodă în activităţile de povestire, convorbire, etc.

Tehnica ciorchinelui - este o tehnică de predare-învăţare care încurajează pe copii să gândească liber şi deschis, este o metodă brainstorming neliniară care stimulează găsirea conexiunilor dintre idei. „Ciorchinele” constă în utilizarea unei modalităţi grafice de organizare a brainstorming-ului pentru a ilustra relaţiile, conexiunile dintre idei, o modalitate de a construi asociaţii noi de idei sau de a releva noi sensuri ale ideilor.

„Ciorchinele” ca metodă se poate folosi atât în evocare cât şi în reflexie, fiind o tehnică flexibilă care se poate utiliza atât individual cât şi în grup. Când se aplică individual, tema pusă în discuţie trebuie să fie familiară elevilor care nu mai pot culege informaţii şi afla idei de la colegi. Folosită în grup, această tehnică, dă posibilitatea fiecărui elev să ia cunoştinţă de ideile altora, de legăturile şi asociaţiile dintre acestea.

Turul galeriei - este o metodă de învăţare prin colaborare care încurajează exprimarea propriilor idei şi opinii dar şi a părerilor cu privire la soluţiile de rezolvare a unei probleme sau efectuare a unor sarcini de către colegii lor, membrii ai celorlalte grupuri.

Pe lângă metodele interactive prezentate mai sus, cu rezultate bune am mai folosit şi alte metode cum sunt: *metoda cubului, tehnica blazonului, pălăriuţele gânditoare, studiu de caz* etc..

Una dinte cele mai atractive metode, în ton cu evoluţia informaticii, este **învăţarea cu ajutorul calculatorului.** Copiii sunt entuziasmaţi de jocurile ce solicită capacităţile de recunoaştere a literelor, împărţirea cuvintelor în silabe etc. Din acelaşi motiv, le plac poveştile care sunt prezentate pe calculator sub forma filmelor de desene animate şi planşele cu personaje ce le propun să aleagă ce se potriveşte, să coloreze îmbrăcămintea acestora după preferinţe. Se mai pot folosi jocuri ce solicită capacitatea de concentrare, căutarea şi găsirea soluţiilor potrivite, a drumului potrivit pentru personajul preferat.

Prin toate aceste *metode*, am urmărit următoarele: să dezvoltăm copiilor spiritul de iniţiativă, de independenţă în acţiune (în alegerea temelor din poveştile cunoscute), să educăm capacitatea copiilor de a reda prin joc trăsăturile care definesc un personaj, prin sublinierea trăsăturilor pozitive de caracter, să dezvoltăm expresivitatea exprimării, să formăm obişnuinţa copiilor de a subordona interesele personale celor colective, să aprofundam mesajului etic transmis prin basme/poveşti.

Bibliografie:

Breben S., Goncea E., Ruiu G., Fulga M., *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Ed. Arves, Bucureşti, 2002

Breben S., Ruiu G., Gongea E., *Activităţi bazate pe inteligenţe multiple*, Ed. Reprograph, Craiova, 2005

Gluiga Lucia, Spiro Jodi, *Învăţarea activă, Ghid pentru formatori şi cadre didactice*, MEC, Bucureşti, 2001

INTEGRAREA EDUCAŢIEI NONFORMALE ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

PROF. ÎNV. PREȘC. TUȚĂ CAMELIA,
GRĂDINIȚA NR. 138, BUCUREȘTI

Educația nonformală înseamnă orice acțiune organizată în afara sistemului școlar, prin care se formează o punte între cunoștințele predate de profesori și punerea lor în practică.

Acest tip modern de instruire elimină stresul notelor din catalog, al disciplinei impuse și al temelor obligatorii. Înseamnă plăcerea de a cunoaște și de a te dezvolta. Trebuie să precizăm că este utilă respectarea unor reguli și principii pentru a desfășura activități nonformale de calitate. Acestea au la bază competențele și conținuturile educației formale și oferă diverse posibilități de aplicare a cunoștințelor dobândite în cadrul educației oficiale.

Nu exclud efortul elevilor și sunt atractive datorită formelor lor variate (cercuri de lectură, sportive, cultural-științifice, întâlniri cu scriitori, cluburi de știință, serbări școlare, drumeții, excursii, tabere, expediții, școala de weekend, concursuri, vizionări de spectacole, vizite la muzee, biblioteci etc.).

De regulă, activitățile au loc în școală și sunt constituite din cercuri pe discipline cu caracter tematic sau pluridisciplinar, competiții culturale/sportive, sesiuni de comunicări științifice, comemorări sau festivități, olimpiade etc.

Au caracter formativ-educativ, sunt facultative sau opționale, cunosc modalități diferite de finanțare, nu presupun acordarea de note și evaluarea riguroasă, promovează munca în echipă, presupun un demers cross-/ trans-/interdisciplinar, sunt dirijate de personal specializat, aflat în strânsă legătură cu părinții, elevii, organizațiile socioculturale sau politice.

Conținutul este organizat pe arii de interes, nu pe ani de studiu sau pe discipline academice.

Valențele educative ale activităților nonformale reliefează relația mai destinsă, mai apropiată dintre educator și educat.

Chiar dacă profesorul conduce întregul demers didactic, elevii se pot manifesta spontan și liber. Adultul nu își impune punctual de vedere, cel mult sugerează, cooperează și îi sprijină să devină buni organizatori ai propriei activități în prim-plan se află educabilul, în plan secund rămânând cadrul didactic, tocmai pentru ca elevul să își poată valorifica abilitățile organizatorice, de cooperare, de colaborare, de asumare a responsabilității.

Paleta de strategii didactice variate oferă elevului șansa de a acumula experiențe de viață prin contactul nemijlocit cu oamenii, cu fenomenele de cultură materială și spirituală.

Educatul devine resursă, producător, lider de opinie, cu alte cuvinte, participant activ la propria învățare.

În vederea creșterii interesului școlarilor pentru cunoaștere și a dezvoltării unor trăiri emoționale autentice, activitățile nonformale trebuie să țină cont de interesele, înclinațiile, preocupările, preferințele elevilor.

Pentru a stimula dezvoltarea cognitivă, spirituală, interpersonală și socială, activitățile nonformale, ca și cele formale, se adaptează cerințelor individuale ale elevilor, potențialului acestora.

Nu putem nega valențele psihologice ale educației nonformale: individul se adaptează mai ușor cerințelor ulterioare ale societății, observându-se schimbări la nivelul vieții de familie, a forței de muncă, a comunității, a societății multiculturale și a globalizării.

Școala din zilele noastre nu poate ignora experiențele acumulate de elevi în cadrul acestor activități.

Ca și educația formală, cea nonformală urmărește formarea unor comportamente propice învățării continue, chiar și prin mijloace proprii, achiziționarea unui volum de informații și transferarea lui în diverse domenii ale cunoașterii, dezvoltarea gândirii critice, multiplicarea experiențelor pozitive.

În ultimul timp, constatăm o tendință de apropiere între educația formală și cea nonformală: prima tinde să devină tot mai flexibilă, mai adaptată nevoilor și motivațiilor specifice educabililor, în vreme ce a doua se organizează din ce în ce mai riguros, urmărește o cât mai explicată recunoaștere publică, folosește metode deja probate și recunoscute de specialiști, urmărește asigurarea unei anumite calități.

Cu toate acestea, educația nonformală își are rolul ei, sprijinind eforturile celor care doresc sporirea coerenței procesului instructiv-educativ: educația permanentă și orientarea prospectivă a educației.

BIBLIOGRAFIE:

Lespezeanu M., *Tradiţionalism şi modern în învăţământul preşcolar*, Editura S.C. Omfal, Bucureşti, 2007

Preda Viorica, *Metodica activităţilor instructiv-educative în grădiniţa de copii*, Editura „Gheorghe Cârţu Alexandru’’, Craiova, 2009

Văideanu G, *Educaţia la frontiera dintre milenii,* Ed. Politică, Bucureşti, 1988

EDUCAȚIE ȘI SCHIMBARE

PROF. CÂNDEA TEREZA COLEGIUL
NAȚIONAL „LUCIAN BLAGA” SEBEȘ

În ultimele decenii, savanţii, dar şi oamenii politici sau responsabilii diferitelor sectoare ale vieţii sociale au început prin a identifica un nou tip de probleme, care se impuneau atât prin caracterul lor grav şi presant, cât şi prin dimensiunile lor regionale şi universale. În acest mod s-au identificat probleme ca: deteriorarea continuă a mediului marin sau a atmosferei, caracterul limitat al resurselor naturale, caracterul galopant al creşterii demografice etc. Aceste probleme, care la început păreau rezervate doar savanţilor, liderilor diferitelor sectoare şi oamenilor politici, au început să devină probleme concrete şi deschise pentru toţi oamenii. Foarte curând s-au descoperit conexiunile dintre aceste probleme, caracterul lor interdependent fiind izbitor şi de neeludat. Astfel, s-a constatat că dezvoltarea nu poate avea loc fără pace, că pacea nu poate fi autentică fără respectarea drepturilor omului şi asigurarea libertăţii fundamentale, că, la rândul lor, aceste drepturi şi libertăţi sunt iluzorii acolo unde domnesc mizeria, foametea şi analfabetismul. Aceste evoluţii l-au condus pe Aurelio Peccei, fostul preşedinte al „Clubului de la Roma”, la introducerea unui concept, anume cel de „**problematică a lumii contemporane**”. Conceptul s-a impus şi este folosit astăzi în mod frecvent. El pune în lumină tocmai caracteristicile acestei problematici, care se impun atât colectivităţilor naţionale, cât şi grupurilor şi în cele din urmă persoanelor. Această problematică are *caracter universal*, în sensul că nicio ţară şi nicio regiune de pe glob nu se pot plasa în afara acestei problematici, *caracter global* întrucât afectează toate sectoarele vieţii sociale, constituind o sursă de probleme deschise şi în multe cazuri de dificultăţi atât pentru sfera vieţii materiale, *caracter pluridisciplinar*, adică cu conexiuni puternice şi numeroase şi *caracter prioritar* sau *presant*, în sensul că presiunile exercitate asupra comunităţii mondiale şi a fiecărei comunităţi naţionale sunt puternice, cerând răspunsuri prompte, ingeniozitate şi, deseori, eforturi financiare importante. Totodată, această problematică are o evoluţie rapidă şi greu previzibilă, în sensul că oamenii se văd deseori puşi în faţa unor situaţii complexe pentru care nu sunt pregătiţi.

Problematica lumii contemporane a generat atât în sfera politicii şi a culturii, cât şi în cea a educaţiei, un număr de imperative care sunt din ce în ce mai bine precizate: apărarea păcii, salvarea mediului, promovarea unei noi ordini economice etc. Aceste imperative se găsesc sub formă de recomandări şi rezoluţii adoptate de O.N.U., UNESCO, de diferite guverne şi organizaţii guvernamentale. A apărut o întreagă literatură pedagogică consacrată lor.

Care a fost răspunsul sistemelor educative şi al responsabililor educaţiei dat acestor imperative? În mod sistematic, putem desprinde *două strategii*. Este vorba, pe de o parte, de poziţia celor **sceptici**, care consideră că *sistemele educative nu au şi nu pot avea un rol important în pregătirea lumii de mâine,* în consolidarea unui sistem mai bun. Pe aceste poziţii se situează toţi cei care cred că şcoala ar fi în declin. Îi amintim pe Ivan Ilich şi teoria sa despre deşcolarizarea societăţii, formulată în special în lucrarea *Une societé sans école,* dar şi pe Alvin Toffler.

Pierre Moeglin, în lucrarea *Industriile educației și noile media* (Pierre Moeglin - coordonator, *Industriile educației și noile media*, traducere de Adrian Staii, Iași, Polirom, 2003) susține că noile tehnologii de informare și comunicare au generat o adevărată criză a școlii, vorbind despre fenomenul „webizării” (*Ibidem*, p. 197) imaginii instituțiilor în care se realizează munca cu cunoașterea.

Adrian Miroiu, într-un studiu de diagnoză intitulat *Învăţământul românesc azi* (Adrian Miroiu, *Învăţământul românesc azi (studiu de diagnoză)*, Iaşi, Polirom, 1998) se întreabă dacă mai merită să se meargă la şcoală în România de azi şi încearcă să găsească explicaţii pentru eşecul reformei educaţiei, pentru continua incapacitate de a obţine succese, el

considerând că, după aproape un deceniu de la prăbuşirea comunismului în tot estul Europei, România poseda un sistem de învăţământ comunist, reforma educaţiei găsindu-se cel puţin din acest punct de vedere mult în urmă.

În opoziţie cu această teză se situează un mare număr de specialişti, care cred în puterea educaţiei şi în capacitatea ei de a contribui cu resursele specifice la constituirea viitorului. Educaţia nu poate rezolva ea singură totalitatea problemelor lumii contemporane, dar nu se poate concepe nici soluţionarea temeinică şi durabilă a gravelor probleme actuale fără contribuţia sistemelor educative. Interesul pentru rolul educaţiei în ameliorarea vieţii de astăzi, în lumina unei viitoare societăţi mai bune, trebuie să se exprime în conceptualizarea acestei încrederi sub formă de programe axate pe valorile educaţiei de mâine.

Transformarea existenţei contemporane are loc sub acţiunea a diverşi factori, între care o importanţă particulară are dezvoltarea ştiinţei şi a tehnicii. Progresul real nu este posibil prin proliferarea haotică de informaţii, a căror aglomerare ameninţă spiritul cu strivirea, ci prin ordine, sistematizare, sinteză, orizont larg etc. Noul orizont al ştiinţei şi al tehnicii, care a dobândit o amploare fără precedent, n-ar putea fi pătruns şi utilizat fără anumite precizări şi diferenţieri impuse de cerinţele aplicării şi utilizării în viaţa practică. În epoca noastră, dezvoltarea societăţii şi a individului, puternic impulsionată de progresul ştiinţei şi al tehnicii se află în legătură cu educaţia şi cu producţia. Dimensiunile producţiei, ca şi cele ale productivităţii muncii, se află sub puterea ştiinţei, şi ambele sub incidenţa educaţiei. Educaţia este deci un mediator al ştiinţei şi al tehnicii în epoca contemporană. Până la un anumit punct, ştiinţa însăşi se află sub puterea educaţiei. Ea n-ar putea deveni forţă de producţie, dacă mai întâi n-ar trece prin educaţie, adică dacă nu ar fi asimilată în anumite limite de către diversele categorii de oameni potrivit cu specificul profesiunilor. Se recunoaşte astăzi că ştiinţa devine cu adevărat o forţă de producţie în măsura în care formează şi dezvoltă atitudini, priceperi, abilităţi. Sunt cunoscute programe UNESCO în care această idee este mereu prevăzută. Aproape fiecare program UNESCO, indiferent de conţinutul problemelor, se exprimă sau se încheie cu recomandări referitoare la măsuri educative specifice domeniului abordat.

Rezultă că ştiinţa şi tehnologia îşi găsesc în educaţie nu numai o cale de propagare şi de elaborare teoretică, ci şi o modalitate de a fi transpuse în practică potrivit cu cerinţele diverselor sectoare ale vieţii personale şi sociale. Oprindu-se asupra acestei idei, care priveşte atât dezvoltarea ştiinţei, cât şi folosirea ei, G. Văideanu o concretizează într-o formulare concisă în expresie: „*dezvoltarea va trece prin educaţie sau dezvoltarea se va face cu ajutorul educaţiei ori nu se va realiza deloc*”[61].

Pierre Moeglin, în lucrarea *Industriile educației și noile media*[62], susține că noile tehnologii de informare și comunicare au generat o adevărată criză a școlii, vorbind despre fenomenul ”webizării”[63] imaginii instituțiilor în care se realizează munca cu cunoașterea.

Adrian Miroiu, într-un studiu de diagnoză intitulat *Învățământul românesc azi*[64], se întreabă dacă mai merită să se meargă la școală în România de azi și încearcă să găsească explicații pentru eșecul reformei educației, pentru continua

[61] *Apud* Constantin Cucoş, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivareşi grade didactice*, Iaşi, Editura Polirom, 1998, p. 23.

[62] Pierre, Moeglin (coordonator), *Industriile educației și noile media*, traducere de Adrian Staii, Iași, Polirom, 2003.

[63] *Ibidem*, p. 197.

[64] Adrian, Miroiu, *Învățământul românesc azi (studiu de diagnoză)*, Iaşi, Polirom, 1998.

incapacitate de a obţine succese, el considerând că, după aproape un deceniu de la prăbuşirea comunismului în tot estul Europei, România posedă un sistem de învăţământ comunist, reforma educaţiei găsindu-se cel puţin din acest punct de vedere mult în urmă.

În opoziţie cu această teză se situează un mare număr de specialişti, care cred în puterea educaţiei şi în capacitatea ei de a contribui cu resursele specifice la constituirea viitorului. Educaţia nu poate rezolva ea singură totalitatea problemelor lumii contemporane, dar nu se poate concepe nici soluţionarea temeinică şi durabilă a gravelor probleme actuale fără contribuţia sistemelor educative. Interesul pentru rolul educaţiei în ameliorarea vieţii de astăzi, în lumina unei viitoare societăţi mai bune, trebuie să se exprime în conceptualizarea acestei încrederi sub formă de programe axate pe valorile educaţiei de mâine.

Realitatea contemporană demonstrează că rolul şcolii nu s-a diminuat, ci, din contră, a devenit tot mai complex, tocmai datorită necesităţii împletirii şi corelării funcţionale a acesteia cu alte segmente ale socialului, posibile de a realiza, secvenţial, sarcini şi acţiuni ale instituţiei specializate care rămâne, în continuare, şcoala.

BIBLIOGRAFIE:

Cucoş, Constantin, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivareşi grade didactice*, Iaşi, Editura Polirom, 1998, p. 23.

Miroiu, Adrian, *Învăţământul românesc azi (studiu de diagnoză)*, Iaşi, Polirom, 1998.

Moeglin, Pierre (coordonator), *Industriile educației și noile media*, traducere de Adrian Staii, Iași, Polirom, 2003.

Practici educaționale de succes în actualul context educațional

Prof înv. primar: Ionescu Rodica
Școala gimnazială Greci, jud Tulcea

Având în vedere aceste modificări ce ne-a perturbat activitatea de zi cu zi, ne-a determinat să ne adaptăm modul de predare, de lucru, la noile condiții, prezint mai jos câteva exemple de bună practică ce pot fi utile colegilor aflați la început de drum și nu numai.

Denumirea activității - **Figuri geometrice**

Se pot oferi ca sarcini de lucru:

- recunoașterea figurilor și corpurilor geometrice;
- stabilirea legăturii între cuvinte cheie și figurile respective;
- desenarea a două pătrate în interiorul unui cerc;
- colorarea diferită a interiorului şi exteriorului unor figuri geometrice.

Pentru exersarea cunoştinţelor despre elementele de geometrie la clasa I se poate folosi softul „Cursa campionilor” de la Varox. Acest program se adresează copiilor de clasa I, având ca scop principal formarea unei gândiri matematice logice, formarea motivaţiei pentru studierea matematicii ca domeniu relevant pentru viaţa socială, manifestarea tenacităţii, a perseverenţei, a capacităţii de concentrare şi a atenţiei distributive, dezvoltarea iniţiativei, a unei gândiri deschise, creative, a independenţei în gândire şi în acţiune. Cu ajutorul acestui instrument elevul poate identifica diverse forme geometrice din mediul înconjurător, să găsească un număr cât mai mare de triunghiuri, pătrate etc. Formele geometrice pot fi folosite pentru a crea imagini speciale, care se evidenţiază prin simetrie şi armonie. Se poate dovedi acest lucru, propunând elevului să împartă o coală de hârtie în mai multe poligoane regulate. Se poate începe de la cele mai simple forme geometrice şi continua cu poligoane din ce în ce mai complexe, pe care să le coloreze diferit. Introducerea noţiunilor despre formele plane şi formele spaţiale la clasa a II-a se poate realiza cu ajutorul softului „Secretul numerelor şi al formelor” de la Editura Edu.

Pentru capitolul „Elemente de geometrie”, softul „Secretul numerelor şi al formelor” cuprinde lecţiile interactive „Nava cosmică şi figurile ei” şi „Pe planeta Geo”, elevul fiind personajul principal ce rezolvă situaţiile problemă, iar la final primeşte un calificativ. Pentru fixarea cunoștințelor este indicat recomand utilizarea jocului cu umbre 3D propus de platforma MozaWeb. Acest joc captivant și plin de culoare este conceput pentru a dezvolta perceptia spațială.

Clasele a III-a şi a IV-a au inclus în finalul studiului unităţii de învăţare “Elemente de geometrie” din semestrul al II-lea, învăţarea intuitivă a corpurilor geometrice. Dat fiind faptul că redarea în plan bidimensional, pe hârtie, a corpurilor (care au trei dimensiuni), ridică mari probleme de acurateţe, calculatorul poate oferi, fie şi iluzoriu, imaginea tridimensională a corpurilor. Mediul oferit de Microsoft Office Word permite aceasta la un nivel mediu, dar acceptabil pentru nivelul de intuire al elevilor din ciclul primar.

Un exemplu de activitate online l-am desfășurat la clasa a II-a, disciplina **Comunicare în limba română** , unitatea de învățare **Bun venit primăvară!**

Folosind manualul digital, am desfășurat activități de citire în forme variate a textului suport *Buburuza* scris de Eugen Jianu ,am identificat , explicat și integrat în noi enunțuri cuvintele necunoscute.

Steluța întrebărilor:

Elevii au formulat independent întrebări care încep cu termenii: Cine?,Ce? , Cum?, Când? De ce? și care au legătură cu textul citit solicitând colegilor să răspundă acestora. Astfel,copiii au participat cu interes la dialoguri, formulând mesaje orale în diferite contexte de comunicare. În urma discuțiilor au concluzionat că rostul micuței buburuze este să vestească primăvara. Se solicită exprimarea propriilor păreri în legătură cu întrebarea:

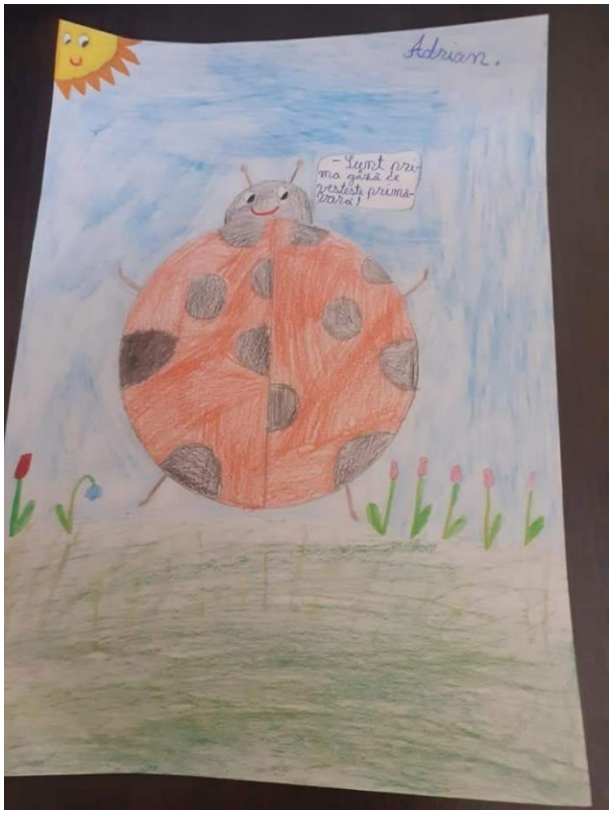
Ce impresie avea buburuza despre sine?

Organizați independent ,elevii au completat harta textului, precizând informații legate de titlu, autor, numărul de alineate, locul, timpul și evenimentele din textul *Buburuza* ,scris de E. Jianu.

Ca temă, elevii au avut de completat un joc digital din aplicația Wordwall.

https://wordwall.net/resource/3583781/buburuza-dup%C4%83-e-jianu

În cadrul activității online, elevii au avut reacții pozitive, și-au prezentat părerile personale ,argumentând, au manifestat curiozitate, inițiativă și creativitate.De asemenea, au participat activ în realizarea sarcinilor fiind încântați de activitățile desfășurate și-au dezvoltat competențe digitale prin utilizarea în activitățile de învățare a unor aplicații ale dispozitivelor digitale. Feed-back-ul oferit copiilor a fost, de asemenea, pozitiv, evidențiindu-le reușitele și progresele și motivându-i pentru activitățile viitoare.

EVALUARE M2. APLICAREA LA CLASĂ.
JURNAL REFLEXIV

Numele BONCA SIMONA- FLORINA
PROF.INV.PRIMAR: LICEUL CU PROGRAM SPORTIV ARAD

Am aplicat la clasă activitățile proiectate pentru unitatea de învățare „Bun venit, primăvară!” în perioada menționată.

Am început unitatea de învăţare prin vizionarea PPS-ului „Legenda ghiocelului” , am lucrat o fişă referitoare la această legendă, apoi a urmat confecţionarea de mărţişoare, fiecare copil a confecţionat mărţişoare câte şi pentru cine a dorit (mama, sora,bunica).

La ora de matematică ne-am „jucat” cu mărţişoarele: le-am numărat, am comparat numărul de mărţioare al fetelor cu cel al băieţilor, al unei grupe cu alta grupă, am adunat mărţişoarele tuturor celor 4 grupe; care grupă are mai multe şi care mai puţine, cu cât are mai multe o grupâ decât alta, am văzut dacă sunt numere pare sau impare, am văzut ce forme geometrice au mărţişoarele confecţionate, am alcătuit probleme cu ajutorul mărţişoarelor confecţionate.

În ziua următoare am învaţat şi am repetat cântecele de primăvară, inclusiv „Culorile se ceartă” , cu reprezentările si mişcările făcute de noi la curs (este foarte îndrăgit de către copii) şi de ce nu cântece pentru 8 Martie, apoi, în orele următoare, fiecare copil a plantat în ghiveciul personal câte un ghiocel, urmând să îl udăm si să avem grijă de el să înflorească şi să reziste cât mai mult timp posibil.

Aplicând această unitate de învățare mi-am propus dezvoltarea competențelor specifice de la Matematică și explorarea mediului:

- 1.1. Scrierea, citirea şi formarea numerelor până la 100
- 1.2 Compararea numerelor în concentrul 0-100;
- 1.4. Efectuarea de adunări şi scăderi, mental şi în scris, în concentrul 0-100, recurgând frecvent la numărare;
- 1.5. Efectuarea de adunări repetate/ scăderi repetate prin numărare şi reprezentări obiectuale în concentrul 0-100;
- 1.6. Utilizarea unor denumiri şi simboluri matematice (termen, sumă, total, diferenţă, , =, +. -) în rezolvarea și/sau compunerea de probleme;
- 2.2. Recunoaşterea unor figuri şi corpuri geometrice în mediul apropiat şi în reprezentări plane accesibile (incluzând desene, reproduceri de artă, reprezentări schematice);
- 3.1. Rezolvarea de probleme prin observarea unor regularităţi din mediul apropiat;
- 3.2 Manifestarea grijii pentru comportarea corectă în relație cu mediul natural;

dar și a competenței specifice 2.1 Recunoașterea emoțiilor de bază în situații simple, familiare- de la dezvoltare personală.

Făcând o evaluare a activității, pot spune că am obținut ceea ce mi-am propus, iar elevii au avut reacții pozitive, au colaborat, s-au ajutat între ei, și-au exprimat emoțiile (bucuria, empatia, altruismul).

Ca feedback, am oferit elevilor mei laude, aprecieri și câte o surpriză dulce.

Aș fi putut să introduc în activitățile desfășurate mai multe jocuri distractive, cum ar fi jocul de rol, și îmi propun ca data viitoare să fac acest lucru. O altă propunere este o activitate comună mamă-copil , realizată cu ocazia zilei de 8 Martie.

AZ ONLINE OKTATÁSI PLATFORMOK HATÁSA AZ ÓVODAI OKTATÁSBAN

KODORI IOLANDA OLGA
Grădinița ”Căsuța fermecată”- Luduș

Ki ne szeretné a mai kor okos eszközeivel érdekesebbé, változatosabbá és élményszerűvé tenni, a gyermekek számára tartott foglalkozásait? A „21. század gyermekeinek” a digitális információ feldolgozása sokkal természetesebb, így az információs és kommunikációs technika eszközök „okos” használata igen csak motiváló lehet az oktatás különböző területein. Ezek a korszerű szemléltetőeszközök az érdeklődés felkeltésében nagyobb szerepet játszanak és használatuk több olyan napjainkban igen fontos készség kialakulását szolgálják, melyek a jövőben felértékelődnek. Az innováció beépül a most cseperedő nemzedék mindennapi életébe, így a mobileszközökkel segített tanulás élményszerűbbé teheti a pedagógusok gyermekekkel kapcsolatos mindennapi munkáját. Az információs és kommunikációs technika eszközökkel, játékokkal új dimenziókat nyithatunk meg, mindamellett, hogy fontos feladatunk marad továbbra is, megtalálni a digitális technológia alkalmazásában és az egészséges életmód területein a helyes egyensúlyt; a testmozgás megszerettetésének különböző módszereivel nyújthassunk számos örömteli pillanatot és élményt a kisgyermekek számára.

Az új online oktatás nem csak a diákoknak és a szülőknek jelent új kihívást, de a pedagógusoknak is, ugyanis egyik napról a másikra olyan élethelyzetben találta magát mindenki, amire nem volt felkészülve, és nem volt egységes elvárási rendszer sem a folytatással kapcsolatban. A jelenlegi helyzet, akár akartuk, akár nem, felgyorsította az online tanulási folyamatot. Annak ellenére, hogy sok hallgató és tanügyi káder nem volt erre felkészülve, néhányan nem is akarták, most az interneten keresztül történő tanítás szükségszerűséggé vált. Természetesen sok igény van. Vannak olyan gyerekek, akiknek nincs munkához szükséges támogatásuk vagy internet-hozzáférésük. Vannak olyan tanárok, akik nem tudják, hogyan kell a klasszikus oktatást az online környezetéhez igazítani. Nagyon jó az, hogy önállóan tanuljanak a gyerekek, de ehhez öt-hat online felületen kell házi feladatokat megoldaniuk, és nincs még hozzáférésük sem a gyerekeknek, nincsenek felkészülve erre, nincsenek eszközeik, ráadásul a munkájuk is ilyen lesz majd, de erre a mi iskolánk nem készíti fel őket. Vannak olyanok is, akik nem tudják, hogy a diákok számára mely online oktatási platformok használhatók könnyebben és praktikusabbak. A kialakult helyzet lehetőséget biztosít a bizalom és a jó szándék gyakorlására. Eddig ugyanis volt egy szakadék a szülők és a pedagógusok között, és a helyzet nem segít ezen az ellentéten, de jó esély lehet arra, hogy a szülő megértse a pedagógus munkáját, értékelje a befektetett energiáját.

A Nemzeti Oktatási Minisztérium ajánl olyan platformokat, amelyek a hallgatókkal való online munkavégzéshez alkalmasak, mint például a Google Tanterem, Microsoft Teams, **Edmodo, Easyclass , Intuitext,** Aplicaţia Zoom. A tanárok és a hallgatók körében népszerű egyéb munkaplatformok vagy tananyagok: Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot és Ask. A Google Tanterem az egyik olyan platform, amelyet a Nemzeti Oktatási Minisztérium a hallgatókkal való online munkavégzéshez ajánl. Ez mind a tanároknak, mind a hallgatóknak lehetőséget nyújt anyagok feltöltésére, különféle hirdetmények közzétételére, és - főleg a tanárok számára - a diákok által kidolgozott és ide feltöltött anyagok osztályozására. A Google Tanterem használatához minden felhasználónak szüksége van Google-fiókokra, valamint a Google-licenc aktiválására.

A Google Tanterem használata nem alkalmas az óvodai online oktatásra, mivelhogy az óvodáskorú gyerek nem képes önállóan használni ezt a platformot, csak szülői kísérettel teheti ezt meg, így az online oktatásban egyszerre vesz

részt gyerek és szülő is. Annak ellenére, hogy ez a program nem alkalmas az óvodai online oktatásban, sok óvodai egység ilyen platformon végezte az oktatást. A pedagógus az óvodában tartott tevékenységekhez hasonlóan szerkeszti meg a napi teendőket egy kis reggeli üzenettel indítja a napot. Arra buzdítja a gyerekeket, hogy énekeljenek, tornázzanak egyet, ajánlásképpen linket csatol. Majd tantárgyakra bontva – legtöbb három egy nap – kijelöli a feladatokat. Csatolok videókat, szerkeszt, kvízt a gyakorláshoz. Felmérő és számonkérés viszont nincs, annyit és úgy gyakorolnak, amennyit, és ahogy tudnak.

Ha online játékokat szeretnénk felhasználni, több lehetőségünk is van. Ezek lehetnek tevékenység és tevékenységen kívüli gyakorló feladatok, amelyeket a gyermekek otthon is el tudnak végezni a szülőkkel együtt. Egyik ilyen a LearningApps (https://learningapps.org/), ahol különböző tankockákkal dolgozhatunk. Itt regisztráció után a diákjaink számára mi is létre tudunk hozni saját kockákat, amelyeket órán is tudunk használni. Ennek részben hátránya, hogy a feladatokat nem lehet újra generálni, hanem csak az általunk megadott feladatokat lehet rajta elvégezni. Online platformok használatakor nagyon fontos nyelvi fejlesztést támogató eszközöket, másrészt meseélményeket biztosító alkalmazásokat tegyünk óvodásaink rendelkezésére. A nyelvi fejlesztést támogató eszközök:

- Játékosan magyarul

Hat különböző oktatójátékot tartalmaz négy- nyolcéves korú gyerekek számára. A fokozatosan megnyitható játékok a tudásszintnek megfelelően, lépésről lépésre haladva épülnek egymásra. Az applikáció segítségével 200 szó tanulható meg. Fejlesztési területe: szókincs. Feladattípusa: különböző feladatok, színek gyakorlása, kirakójáték Ingyen letölthető, reklámmentes alkalmazás.

- Baby Touch Sounds

A hangfelismerő, hangdifferenciáló játékok a különféle környezeti hangok (pl. hangszerek, közlekedési eszközök, állathangok) játékos felismerésére, megkülönböztetésére. A képek megnevezésével a szókincs is bővíthető. Alkalmazható óvodás gyermekek körében. Fejlesztési területe az auditív észlelés, auditív differenciálás, szókincsfejlesztés. Feladattípusa: hangok-képek párosítása.

- Kakukktojás

A játék bővíti szókincset, segíti az összefüggések, a logikai viszonyok megértését, a kategorizálást.. Minden körben négy tárgy jelenik meg a képernyőn, melyek közül három egy kategória alá sorolható be, a negyedik tárgy a kakukktojás. A játékban szereplő kategóriák a következők: játékok, evőeszközök/edények, szerszámok, ruhadarabok, iskolai felszerelés, virágok, gombák, gyümölcsök, zöldségek, édességek, emlősök, madarak, rovarok és tengeri élőlények.

Lola mesék – Kukasziget és palackpulcsi

Interaktív multimédiakönyv óvodásoknak, amelyben a szerző olvassa fel a mesét, miközben a történet rajfilmként is megelevenedik. Ökotudatosságra nevel, fejleszti a kreativitást, a kommunikációt.

Ahhoz, hogy ténylegesen jól fel tudjuk használni ezeket az eszközöket és a tanítási platformokat a mindennapokban, sok gyakorlásra van szükség. Meg kell ismernünk a programokat és a játékokat. Magunknak is végig kell járnunk azt az utat, amit majd a gyerekek velünk együtt fognak megtenni. Az óvodánk a ránk bízott gyerekeket mindig a család kontextusában értelmezi: a gyerek a családé, a nevelés, a felelősség közös. Az élmények megosztása, a családok bevonása a pedagógiánk egyik alappillére. Az óvodai online oktatás legnagyobb hátrány a személyes interakció hiánya! Az információs és kommunikációs technikai eszközök megváltoztatják a megismerési folyamatot, kiszélesítik a lehetőségeket, megmozgatják a gyermeki érzékelés különböző csatornáit, az élmény intenzitását is fokozhatják, erősíthetik a motivációt, biztosíthatják az érdeklődés, a figyelem fenntartását, gyors és pontos válaszreakciókat adhatnak.

A felsorolt előnyök mellett számolni kell a veszélyekkel is. A telekommunikációs eszközök használata deformálja a szülő-gyermek közötti interakciókat, akadályozza a kognitív és a nyelvi fejlődést, csökkenti a társas interakciókat.

A gyerekek számára fejlesztett digitális technológia nem csodaszer, nem helyettesíti az interperszonális kapcsolatokat, az emberi kommunikációt, a játékot, a verset, a mesét. Ahhoz, hogy gyerekeink ne legyenek figyelemzavarosak, koruknak megfelelően viselkedjenek, nincs szükség digitális „kütyükre” az óvodában, hisz a tablet nem simogat vissza, nem vigasztal, nem törli le a könnyet fontos pillanatokban. Fényképezőgéppel, projektorral, kamerával ismerkedniük árnyjáték, fotóalbum etc. kapcsán hasznos, felkelti a gyerekek kíváncsiságát. Ha kitartó, kudarcokkal is megbirkózni képes gyerekeket szeretnénk nevelni, kisiskolás korban is inkább a fizikai világra irányítsuk figyelmüket, engedjük fantáziavilágukat fejlődni. Ellenőrizetlen „kütyüzés” helyett ismertessük meg az okos-eszközök pozitív, nyelvtanulást elősegítő oldalával.

„Hallom, elfelejtem, látom, emlékezem, csinálom, megértem.” (Konfuciusz)

Azt gondolom, érdemes belefogni, több applikációt kipróbálni, a gyerekek szemében megcsillanó érdeklődés, az elismerésük minden fáradságért garantáltan kárpótolni fog

Irodalom

- BENEDEK ANDRÁS (szerk. 2013): Digitális Pedagógia 2.0. Typotex Kiadó, Budapest.
- BUDA ANDRÁS (2017): IKT és oktatás – Együtt vagy egymás mellett? Belvedere Meridionale Kiadó.
- DR. MOLNÁR GYÖRGY (2015): Korszerű technológiák az oktatásban. (https://www.tankonyvtar.hu/hu/tartalom/tamop412b2/2013-0002_korszeru_technologiak_az_oktatasban/KT/sktes23g.htm
- FEHÉRNÉ KOVÁCS ZSUZSANNA – KAS BENCE – SÓSNÉ PINTYE MÁRIA (2018): Szempontok a nyelv- és beszédfejlődési zavarok szűréséhez és állapot megismeréséhez. Családbarát Ország Nonprofit Kft., Budapest.
- FEGYVERNEKI GERGŐ (2017): A kaméleon pedagógus így csinálja. Neteducatio KFT.

EDUCAȚIA LA DISTANȚĂ CU CEI MICI – O MARE PROVOCARE

PROF. ÎNV. PREȘC. LAVINIA TACHE
GRĂDINIȚA CU P. P. MICUL PRINȚ NR. 22 BRAȘOV

Educația în învățământul preuniversitar urmărește dezvoltarea liberă și armonioasă a personalității copiilor, ținând cont de ritmul propriu și de trebuințele fiecăruia, sprijinindu-i în achiziționarea de cunoștințe, capacități, deprinderi și atitudini necesare acestora în evoluția lor ulterioară.

Dezvoltarea personalității fiecăruia este influențată de metodele prin care cadrul didactic realizează procesul de învățare, astfel încât fiecare copil să-și dezvolte cât mai mult capacitățile și aptitudinile creatoare, dar o foarte mare importanță, la vârsta preșcolară, o are socializarea, dezvoltarea capacității de a ineracționa cu alți copii și cu mediul pentru a dobândi cunoștințe, deprinderi, atitudini și conduite noi.

“Să nu-i educăm pe copiii noştri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari şi nimic nu ne permite să ştim cum va fi lumea lor. Atunci, să-i învăţăm să se adapteze.” (Maria Montessori –”Descoperirea copilului”)

Iată cât de adevărate sunt vorbele Mariei Montessori și cât de potrivite pentru realitatea din zilele noastre, în care atât copiii, cât și noi, dascălii, trebuie să ne adaptăm noului într-un mod foarte rapid, pentru a putea continua procesul instructiv-educativ într-un mod cu totul diferit și neașteptat., adoptând total sau parțial, sistemul de învățare digital. Din punctul meu de vedere, cel mai important lucru în activitatea de predare este modul în care profesorul reușește să îi atragă pe copii să participe cu plăcere şi să fie interesați de activităţile propuse. Pentru a le putea transmite elevilor, în mod sistematic şi organizat, informaţii din toate domeniile de activitate: limbă și comunicare, om și societate, estetic și creativ, știință și psiho-motric, trebuie să ne adaptăm și să organizăm cu responsabilitate timpului și spațiul online, în relație cu elevul, dar și cu familia acestuia, ținând cont de programa școlară, de timpul optim de expunere la ecran, de nivelul de digitalizare, în funcție de vârsta copiilor și de disponibilitatea părinților în a le oferi sprijinul necesar.

În ceea ce privește organizarea timpului din perspectiva activităților școlii online, timpul trbuie privit prin prisma frecvenței, duratei și a intervalelor orare. La preșcolari specialiștii recomandă 2-3 sesiuni online pe săptămână, cu participare directă, iar durata acestora trebuie să fie adaptată timpului optim de ecran pentru această vârstă (între 15 și 30 de minute), iar în completare, cadrele didactice pot încărca pe platformele digitale dedicate preșcolarilor, diferite resurse educaționale, dar folosirea acestora, de către preșcolari, este bine să se realizeze în afara spațiului digital, sau o altă modalitate oportună de lucru este înregistrarea audio/audio-video a unor secvențe didactice menite să motiveze copiii să exerseze munca independentă, fără a-i fixa în spațiul online și a prelungi inutil timpul petrecut în fața ecranului.

Toate aceste schimbări majore, care par să bulverseze toate persoanele implicate, vine și cu părțile ei bune și mă gândesc la provocările de care avem parte ca profesori și care ne obligă să evoluăm și să ne perfecționăm, la părinții care devin parte activă și sunt nevoiți să se implice mai mult în educația copiilor, urmărind îndeaproape evoluția lor și formând legături mai puternice cu aceștia și nu în ultimul rând, mă gândesc la copii, care prezintă un interes sporit față de activitățile on line, adoră jocurile interactive, sunt mai motivați și mai responsabili, dezvoltând abilități auto-didactice, necesare și utile pe tot parcursul vieții.

„Nu limita un copil la ce și cum ai învățat tu, pentru că el s-a născut în alt timp” (Rabindranath Tagore).

RESURSELE WEB ÎN PROCESUL EDUCAȚIONAL

Prof. Ciolocoiu Mirela Maria
Grădinița „Căsuța cu Povești`` Orăștie

În contextul actual când lumea contemporană tinde să se transforme într-o societate informațională apare nevoia de cunoaștere și la nivel informațional prin utilizarea calculatorului în educație, prin crearea de competențe digitale care vor oferi tinerilor o pregătire diversificată în viitor.

Apariția calculatorului ca sursă de învățare, diversificarea mijloacelor digitale moderne în scop evolutiv, pătrunderea hardware-ului și software-ului în România reprezintă o permanentă provocare pentru educație.

Dacă facem o scurtă trecere în revistă a meseriilor de bază, vom constata că nu există domeniu de activitate unde să nu se prelucreze sau să nu se transmită informații, unde să nu existe nevoia de cunoaștere a modului de utilizare a conținutului informatic. În prezent, avem accesul deschis la resurse educaționale, facilitate desigur de tehnologiile informației și ale comunicațiilor cu scopul de a dobândi competențe și cunoștințe care să ne permită să evoluăm, să ne formăm și perfecționăm, să participăm activ în societatea românească bazată pe cunoaștere. Este unul din avantajele de care ar trebui să beneficieze atât elevii, cât și profesorii în vederea accesului la educație, la schimbul de resurse on-line, pentru consultare personală sau profesională.

Astăzi, atât in invățământul universitar cât și in cel preuniversitar, este recunoscut rolul Internetului și al Web-ului în predare, învățare și evaluare. În multe cazuri, Web-ul a devenit un instrument de lucru indispensabil pentru toți actorii educaționali, atât in sala de clasă cât și in afara sa. Tehnologiile moderne oferă o gamă largă de aplicații, acestea reprezentând fundația pentru un nou sistem de furnizare a educației și de construire a cunoașterii.

Odată cu dezvoltarea tehnologiei informației și comunicațiilor, a internetului în speță, modul clasic de a învăţa suferă transformări rapide şi profunde. Tot mai multe voci exprimă faptul că ne îndreptăm spre o revoluţie în educaţie; rolul actual al profesorului (învăţătorului, educatorului), acela de intermediar al cunoaşterii, îşi pierde mult din pregnanţă.

Învăţatul este orientat către persoană, permiţând celor ce studiază să-şi aleagă conţinutul şi instrumentele corespunzătoare propriilor interese, necesităţi şi nivele de abilitate.

Web site-ul este un instrument nou, deosebit de puternic, care facilitează procesul de învăţare. Web-ul asigură elevilor şi cadrelor didactice acces la informaţiile ştiinţifice actuale incluse în baze de date, muzee, biblioteci online, etc. Elevii experimentează în direct explorări ştiinţifice şi interacţionează cu cercetători din teren, care pot să le ofere explicaţii şi să îi ghideze în propriile lor căutări. Învăţătorii/profesorii şi elevii pot comunica idei şi pot schimba resurse prin e-mail, chat şi video-conferinţe. Cadrele didactice pot organiza excursii virtuale în centrele de cercetare, muzee de ştiinţe sau de artă, locuri pe care, în lipsa Internetului, elevii nu le-ar putea cunoaşte. Web-ul constituie totodată locul în care elevii îşi pot publica lucrările lor online pentru ca alţi elevi sau profesori să le citească şi să le răspundă.

Resursele web contribuie decisiv la schimbarea tipului de predare, dintr-un un model static, în care elevul este un simplu “receptor” pentru ceea ce predă profesorul, într-unul dinamic, în care procesul de predare-învățare se ghidează după elev iar acesta este atras să caute pe cont propriu noi surse de cunoaștere.

Cu ajutorul resurselor on-line se poate învăţa de acasă fără a mai fi nevoie de deplasarea către o instituţie de învăţământ şi fără a depinde de un anumit program

Informatica este studiul lucrului individual, al creării de competențe și priceperi proprii, al dezvoltării deprinderilor de a lucra singur și de a crea un mod de gândire aparte. Astfel, se va pune accentul pe disponibilitatea de a rezista unui efort intelectual, pe puterea de concentrare, de rezolvare de probleme, de manipulare a informației.

Datorită acestui „cumul de informație” la care suntem supuși inevitabil, trebuie să deținem competențe digitale pentru a face față trend-ului, pentru a deține controlul și a fi stăpâni pe situație.

În ceea ce privește mediul școlar, elevul trebuie să se adapteze cerințelor școlii, să aibă capacități de lucru cu calculatorul, să știe să manipuleze informațiile pe care le deține, să colaboreze cu profesorul astfel încât să achiziționeze cunoștințe pe care, treptat, le va pune în practică. Introducerea în școală a tehnologiilor informației și ale comunicării duce la schimbări importante în procesul de învățământ. Actul de învățare nu mai reprezintă în totalitate munca profesorului, ci rodul interacțiunii elevilor cu calculatorul și al colaborării profesorului cu clasa de elevi. Se constată faptul că gradul de atractivitate al cursului sau al activităților școlare și extașcolare crește datorită utilizării calculatorului în proiecte educaționale, prezentări multimedia, conținut predat.

În rândul profesorilor, conceptul de *e-learning* câștigă teren. Deoarece performața în învățare este determinată în mare parte de strategii de instruire și demersuri didactice bine conturate, cadrele didactice caută să se adapteaze mediului școlar modern. Din dorința de a evolua, de a transmite elevilor conținut informațional nou, profesorii aleg să participe la programe de formare profesională, să se documenteze, să se înscrie în forumuri de discuții pe teme de interes școlar, să acceseze materiale existente pe diverse medii de stocare, să parcurgă etapele necesare dezvoltării personale, să creeze teste on-line, bareme de corectare, matrici, planuri remediale, scheme de progres cu diagrame care le vor ușura munca didactică. În activitatea desfășurată, profesorii folosesc calculatorul ca suport pentru obținerea abilităților de lucru. Sunt deschiși la tot ce presupunere inovație în educație pentru a livra cunoștințe moderne de actualitate astfel încât elevii să facă față, pe viitor, testelor de evaluare, dar și mediului lucrativ când vor urma o carieră.

Se pot remarca, astfel, valențele benefice pe care le are internetul în actul de predare-învățare-evaluare, necesitatea accesului la informație, adaptarea rapidă la nou. Chiar dacă se configurează ideea că elevii asociază, din ce în ce mai des, internetul cu un veritabil profesor, calculatorul nu va înlocui niciodată total acțiunea profesorului, rolul acestuia neputând fi ignorat, fiind mai mult decât constructiv.

Méthodes modernes utilisées dans la classe de FLE

Prof. Duican Mihaela-Maria
Școala Gimnazială „Ioan Didicescu”, Voicești,Jud. Vălcea

Être professeur de français est difficile mais en même temps plein de satisfaction. Le professeur de français a le devoir de concevoir des leçons attrayantes, ce qui donnera envie à l'élève d'apprendre à communiquer en français.

Dans les cours de langue française, l'utilisation des méthodes de formation modernes, interactives, est devenue une véritable nécessité. Le professeur doit veiller à ce que l'enseignement soit adapté à un apprentissage actif et interactif utilisant des méthodes, des processus et des techniques d'apprentissage efficaces, dans le but de développer la pensée critique des élèves. Sans exclure les stratégies d'éducation traditionnelles, l'enseignant doit également utiliser des stratégies d'enseignement modernes qui garderont l'intérêt des élèves. Les étudiants ne doivent pas être des objets d'entraînement, mais des sujets actifs contribuant à leur propre formation. Le principal avantage des méthodes actives et participatives est l'implication des élèves dans l'enseignement et la formation de leur capacité à donner des avis et des opinions sur les sujets étudiés. Lors des cours de français, l'enseignant est destiné à capter l'attention des élèves, à les convaincre qu'il s'agit d'une langue importante dans leur vie, qui assure leur succès tant sur le plan professionnel que social. Si nous voulons avoir un cours de français attrayant et intéressant pour les étudiants, nous devons combiner les méthodes traditionnelles avec les méthodes modernes. Le rôle de l'enseignant de langue française est assez difficile, aussi parce que le français est la deuxième langue d'étude et que les élèves sont moins réceptifs à l'idée d'apprendre une autre langue.

Chaque fois que j'utilise des méthodes actives dans la classe de mes élèves, ils deviennent très intéressés et ils assimilent plus rapidement les connaissances. Ils aiment les moments où ils découvrent eux-mêmes les nouvelles informations. Les périodes les plus attrayantes sont les moments où j'utilise des jeux et des chansons.

Par exemple, j'utilise un jeu qui permet aux élèves de s'évaluer. Un groupe agit comme un professeur qui pose des questions et les autres donnent les réponses. Après que chaque élève du premier groupe a joué son rôle d'enseignant, les rôles changent, devenant également des élèves interrogés par les enseignants de l'autre groupe. De cette façon, les élèves sont contrôlés tout au long du jeu sans être stressés, et l'enseignant peut faire une évaluation de la façon dont les élèves ont appris leurs nouvelles connaissances. À la fin de la séquence, les élèves peuvent comprendre quels élèves ont répondu correctement et même avoir l'occasion de faire des jugements en utilisant des notes. Cette méthode peut être appliquée à une leçon de vocabulaire sur un sujet donné. Aussi pour l'évaluation du vocabulaire on peut utiliser le jeu appelé ‘’le pendu’’. Un élève écrit la première et la dernière lettre d'un mot sur le tableau, et au lieu des autres, il écrit ensuite des lignes. Les autres élèves devinent les lettres manquantes qui forment le mot. La plus grande joie est lorsque les élèves devinent le mot complet de la première tentative. Ce jeu donne à l'enseignant l'occasion de voir qui a appris les mots. D'autres jeux pour l'évaluation agréable du vocabulaire sont les rebus et les anagrammes.

Pour la leçon de décrire un objet ou une personne un jeu attrayant c'est l'utilisation des devinettes. Les élèves décrivent un collègue et d'autres doivent deviner son nom, ou décrivent un objet, et leurs collègues doivent deviner

l'objet. Dans ce jeu, les élèves sont particulièrement amusés si plusieurs tentatives sont nécessaires pour identifier ce qui est derrière les devinettes. Le travail peut être conçu comme un concours dont le gagnant sera l'élève qui répond plusieurs fois.

Les chansons spéciales qui détendent les enfants jouent un rôle important dans les cours de français. Les chansons peuvent être utilisées pour acquérir des concepts de vocabulaire et de grammaire. Voici quelques chansons aimées par les enfants " 1,2,3 allons dans le bois", " Le chanson des couleurs", „Mon âne", „Lundi matin", „Paris magique" que j'utilise surtout dans l'enseignement des cours en 5 è et 6 è, pour l'établissement des concepts de vocabulaire, mais aussi pour la prononciation correcte des mots.

Pendant les classes où j'utilise de telles méthodes, les élèves sont très satisfaits de leur travail et attendent avec impatience ces activités attrayantes.

Je crois donc que toutes ces méthodes stimulent la créativité, l'imagination et la curiosité de mes élèves, leur désir d'apprendre la langue française.

Bibliografie

Roman, Dorina,''La didactique du francais langue etrangère'', Editura Umbria, Baia Mare, 1994

Utilizarea tehnologiei în predarea limbii francize

Nițu Ioana Raluca, Scoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”,
Întorsura Buzaului, Jud. Covasna

În predarea limbilor străine, utilizarea tehnologiei a devenit indispensabilă. Practic, nu poti preda aceste materii fără să te folosești de tehnologie. Până și manualele vechi aveau casete pe care le ascultam la niște casetofoane învechite. Actualele manuale propun de asemenea interacțiunea dintre tradițional și modern. De la audiția de text, la pronunție, chiar și jocuri, predarea limbilor staine se face îmbinând cele doua tendințe. Totodată, îți sunt oferite multe oportunități prin utilizarea tehnologiei. Poți, de exemplu, să elimini stresul unui test clasic prin crearea unuia pe Kahoot. Să folosești diferite metode moderne de evaluare. Totodată sursele de documentare ale elevilor și ale profesorului au devenit practic infinite.

Contextul actual ne-a arătat nouă, profesorilor cât de limitați eram în elaborarea orelor, cât de diversificate sunt modalitățile de predare-învățare-evaluare, cât de diversificate pot fi modalitățile de predare. Dacă nu vom încerca să ne adaptăm, să creăm ore interactive, să le putem preda pe înțelesul lor, procesul educațional va avea de suferit.

În predarea limbii franceze, în ultima perioadă mi-au fost utile câteva aplicații pe care le-am descoperit în diferite contexte. Am ales să prezint aici 5 dintre cele mai folosite aplicații/siteuri utile în predarea limbii franceze și nu numai. Unele dintre ele pot avea utilitate universală, pot fi folosite la orice materie.

Google Classroom. Începând din martie, școlile au fost nevoite să mute predarea în mediul online. În funcție de organizarea și implicarea școlii și a autorităților locale, procesul educațional s-a desfășurat mai bine sau mai greoi. Una dintre alegerile școlilor în ceea ce privește procesul educativ a reprezentat-o platforma Google Classroom. Classroom este un serviciu gratuit pentru școli, organizații non-profit și orice persoană care are un Cont Google personal. Classroom îi ajută pe cei care învață să se conecteze ușor cu cei care îi învață, atât în cadrul școlilor, cât și în afara acestora. Classroom economisește timp și hârtie și facilitează crearea cursurilor.

Padlet.com. Dintotdeauna comunicarea cu elevii a fost o provocare. Mutarea învățământului în mediul online, a dus la o reală problemă în ceea ce privește colectarea datelor, măsurarea înțelegerii unui subiect, etc. Padlet este o aplicație foarte ușor de folosit. Profesorul trimite un link pe care elevii îl accesează si pot rezolva sarcinile. Este foarte util în brainstorming. Dezavantajul acestei aplicații este că nu poti avea mai mult de 4 padleturi gratuite.

Bookcreator.com. Aceasta este o aplicație cu ajutorul căreia pot fi create cărți. Utilizatorii aleg imagini, text, personaje și își crează propria poveste. Această aplicație poate fi folosită ca evaluare pe parcurs, ca diseminare a unor proiecte, ca produs final al unui proiect. Dacă se dorește utilizarea aplicației la nivel avansat este necesară plata unui abonament.

Kahoot este o platformă gratuită de învățare bazată pe joc și tehnologie educațională. Este folosită de peste 50 de milioane de oameni. Cu ajutorul aplicației poți crea un joc distractiv în câteva minute, poti face o serie de întrebări, formatul și numărul înrebărilor depinde de fiecare utilizator.

Mindmeister este o hartă mentală cu ajutorul căreia se reprezintă ierarhic idei și concepte, folosită pentru structurarea eficientă a informației. Harta pleacă de la un concept central la are se conectează alte concepte.

Wordwall.net este un site unde se pot crea resurse de predare, activități personalizate, chestionare, potriviri, jocuri de cuvinte folosind o diversitate de șabloane.

Pentru un act educațional de calitate este necesară o combinare de activități tradiționale cu activități moderne. Trebuie găsit un echilibru între cele două. Elevul este cel care trebuie să aibă de câștigat, iar procesul educațional să fie unul interactiv.

Învățământul online. Echilibru între inovație și convenționalitate

Prof.Înv.Primar: OPROIU VASILICA-ADINA
Liceul Teologic Tg-Jiu , Gorj

Educația online este unul dintre numeroasele progrese pe care tehnologia și lumea digitală le-a pus la dispoziție. Nu mai trebuie să fim prezenți fizic la clasă pentru a învăța și, în timp ce mediul învățării online este diferit de configurația tradițională a clasei, nu înseamnă neapărat că este mai puțin eficient.

Odată cu apariția telefoanelor mobile, internetului, playerelor, DVD-urilor și multe altele, ce ar trebui folosit în clasă și ce trebuie lăsat la ușa școlii? Aceasta este o întrebare la care mulți profesori și părinți se gândesc în aceste zile. Nu există un răspuns ușor. Există avantaje și dezavantaje clare ale utilizării noilor media în clasă. Acum dezbaterea este mai presantă ca niciodată, deoarece programele de învățământ încorporează tot mai mult tehnologia și profesorii experimentează noi metode de predare. Pe de o parte, tehnologia îți permite să experimentezi în pedagogie, să reorganizezi sala de clasă și să implici mai bine elevii. Pe de altă parte, unii susțin că tehnologia din clasă poate distrage atenția și poate încuraja înșelăciunea.

Elevii sunt nativi digitali. Au crescut cu tehnologia. De fapt, este una dintre abilitățile de bază ale secolului XXI de care vor avea nevoie în școală și la locul de muncă.

A avut loc o trecere, relativ rapidă, de la paginile cărților la paginile web online. De exemplu, volumele de enciclopedii, mult apreciate de generațiile trecute, au devenit acum mai învechite, deoarece aceste cunoștințe sunt ușor accesibile prin internet și CD-ROM-uri. Copiii din învățământul primar învață cum să folosească noile media mai rapid și mai bine decât părinții lor.

Ca profesor pentru învățământul primar, am început să încorporez platformele digitale în demersul didactic și am constatat că folosirea rețelelor de socializare poate să-i implice pe elevi foarte bine în cadrul orei. Astfel pentru a încuraja participarea elevilor la ore, tehnologia poate fi utilizată pentru a completa planurile de lecție cu materiale digitale, videoclipuri, știri, discuții online. Unul dintre principalele avantaje ale accesării paginilor de pe web este că majoritatea au hiperlinkuri ce ne conduc către o altă pagină și ne deschid o cantitate vastă de informații.

Avantaje ale învățării online:

• Oferă o alternativă la clasele tradiționale.

• Permite o anumită flexibilitate și îl determină pe elev să fie responsabil, să învețe automotivația și autodisciplina.

• Se obține un feedback instantaneu. Învățare este mai activă; putem crește implicarea prin sondaje online sau prin întrebări de testare în timpul lecțiilor. Aceste sondaje ajută la implicarea tuturor elevilor, inclusiv a celor timizi care în mod normal nu ar ridica mâna în clasă.

• Există nenumărate resurse care fac învățarea mai distractivă și mai eficientă. De la aplicații și manuale electronice până la platformele educaționale, nu lipsesc instrumente care pot transforma sala de clasă. Unii profesori se orientează spre „gamificarea” clasei, utilizarea scenariilor competitive și distribuirea de puncte și recompense pentru a face sala de clasă mai distractivă și mai antrenantă.

• Se pot automatiza o mulțime de sarcini obositoare cum ar fi urmărirea prezenței și performanței elevilor.

• Elevii au acces instantaneu la informații noi, care le pot suplimenta experiența de învățare.

• Favorizează un mediu de învățare mai colaborativ. Elevii, conectați în rețea online, pot împărtăși informații, pot lucra împreună la proiecte de grup și pot interacționa cu cadrul didactic.

Dezvantaje ale învățării online:

♣ Este impersonală, spre deosebire de educația în clasă în care există o interacțiune față în față reală între elev și profesor. Învățarea online oferă un tip intens de învățare, în timp ce educația în clasă vine cu interacțiunea umană. Prin interacțiunile față în față, profesorii pot ajuta elevii să-și construiască respectul de sine și încrederea și maturitatea emoțională.

♣ Utilizarea internetului și a altor instrumente digitale au adăugat noi cerințe în viața profesorilor și au crescut dramatic gama de conținut și abilități pe care aceștia trebuie să le cunoască, astfel a crescut și volumul lor de muncă.

♣ Calitatea informațiilor și sursele pe care elevii le găsesc poate să nu fie de calitate.

♣ Există, de asemenea, problema gradului de securitate a programelor de învățare online.

♣ Elevii nu au acces egal la resursele tehnologice.

♣ Autenticitatea muncii. Oricine poate realiza un proiect și nu elevul propriu-zis.

♣ Evaluările au tendința de a fi bazate doar pe cunoștințe și nu neapărat pe partea practică.

Elevii au astăzi la dispoziție resurse la care mulți dintre noi nu am visat niciodată. Cele mai multe dintre aceste resurse pot fi utilizate și pot ajuta elevii să învețe și să progreseze, însă este important să se ajungă la un echilibru între inovație și convențională. Este clar că avantajele sunt mai mari decât dezavantajele, dar cheia tehnologiei în clasă va fi întotdeauna relația profesor-elev, pentru că acolo are loc educația.

Poate fi frustrant și consumă timp, dar, în final, tehnologia în educație poate deschide uși către noi experiențe, noi descoperiri și noi moduri de învățare și colaborare, însă nicio tehnologie din clasă nu poate înlocui profesorii talentați și inspirați.

EDUCATIA SI CULTURA ADAPTARII LA RISCURI SI CRIZE IN COMUNITATE

Profesor pentru învățământul primar: Ecobici Magdalena Simona
Școala Gimnazială Godinești

Educatia, este activitatea de disciplinare, cultivare, civilizare si moralizare a omului, iar scopul educatiei este de a dezvolta in individ toata perfectiunea de care este susceptibil. Educatia poate fi conceputa intr-un mod mai larg ca o intalnire intre individ, societate si intreaga viata sociala, poate fi marcata de acest schimb permanent (Ph. Combart). Un asemenea transfer neintrerupt de informatii de la societate la individ ce se produce in virtutea relatiilor functionale de subordonare ce se stabilesc intre un element si sistemul din care face parte acopra o sfera ce depaseste cu mult pe cea a educatiei

Internaționalizarea și globalizarea educației reprezintă una din tendințele majore ale evoluției sistemelor avansate de instrucție în lume. În acest context calitatea reprezintă cheia competitivității și a succesului, care cunoaște abordări noi, într-o societate bazată pe cunoaștere cu transformări profunde în toate componentele sale.
Calitatea educației ca un set de practici, principii și procese ce traversează întregul mediu educațional poartă amprenta ritmului rapid al schimbărilor sociale, al dezvoltării tehnologice care transformă învățarea în principala activitate umană și în care organizațiile care învață se transformă continuu, facilitând dezvoltarea individuală și organizațională.

La nivelul organizațiilor școlare ce au ca principală funcție ”educarea și învățarea”, limitele dintre ”viață” și ”învățare” devin tot mai fluide, iar școala trebuie să promoveze învățarea ”împletită” cu viața, pe tot parcursul vieții, relevantă pentru viața personală și socială, inclusiv pentru viața profesională.
Caracterul parțial și unilateral al serviciilor educaționale, centrate cu precădere pe transmiterea de informații și mai apoi pe evaluarea acurateței și volumului informației reproduse;
Trecerea pe planul secund a celorlalte dimensiuni educaționale necesare integrării sociale, profesionale, precum şi succesului personal, neglijându-se astfel educația estetică, morală, civică, tehnologică, antreprenorială, pentru diversitate, fizică, pentru un stil de viaţă sănătos; competențele intelectuale de nivel înalt (cum ar fi rezolvarea creativă de probleme şi gândirea critică); capacitatea de comunicare şi de colaborare; latura aplicativă şi cea atitudinală a competențelor dezvoltate.

Având în vedere influenţa pozitivă a nivelului de educaţie asupra speranţei de viaţă, asupra stării de sănătate, asupra bunăstării individuale şi sociale, precum şi în reducerea criminalităţii şi comportamentelor dăunătoare sănătăţii, se impun aducerea şi menţinerea în şcoală a tuturor copiilor şi tinerilor, facilitarea accesului la educaţie (mai ales profesională şi de nivel superior) și pe piaţa muncii, precum și asigurarea unor tranziţii cât mai line, atât între diferite subsisteme şi niveluri de învăţământ, cât şi spre „lumea muncii”.
De asemenea copiii și tinerii proveniți din așa zisele ”grupuri vulnerabile” sunt tratați de multe ori ca ”problemă” sau ca ”amenințări” la dresa funcționării și calității sistemului educațional. Ei trebuie priviți ca un capital uman considerabil, pentru care se impun programe și măsuri speciale privind accesul la educație pentru grupurile dezavantajate, pentru eliminarea segregării și discriminării și pentru promovarea interculturalității.

"Starea de bine" a elevului atât din punct de vedere material, cât și psiho-social trebuie să fie preocuparea majoră a școlii având în vedere faptul că ei petrec în școală cea mai mare parte a timpului, la vârsta maximei dezvoltări individuale şi pentru viaţa socială şi profesională.

Mai mult decât atât, un elev care se simte bine şi în siguranţă la şcoală obţine rezultate mai bune şi abandonează mai greu şcoala. De aceea se impune o rafinare a conceptului de calitate a educaţiei, atât prin includerea indicatorilor care ţin de bunăstarea tânărului, cât şi prin dezvoltarea capacităţii instituţiei de învăţământ de a fi "prietenoasă" în raport cu nevoile acestuia şi de a colabora cu părinţii în beneficiul copilului.

Știut faptul că profesorul are cea mai mare influenţă asupa participării şcolare, asupra rezultatelor învăţării şi asupra progresului de la o etapă educaţională la alta și că este demonstrată corelaţia dintre condiţiile de muncă ale profesorului, statutul său în societate, nivelul colaborării cu ceilalţi colegi şi rezultatele elevilor, sunt necesare atât măsuri privind îmbunătăţirea statutului şi condiţiilor de muncă ale profesorilor, cât şi o orientare mai susţinută a activităţii întregii echipe de profesori (inclusiv a evaluării acestei activităţi) spre procesul de învăţare, spre rezultatele învăţării şi spre progresul fiecărui elev.

Contextul învățării în vreme de izolare

Iată că s-au împlinit aproape luni de zile de la închiderea școlilor ca măsură de siguranță și prevenire a răspândirii virusului COVID-19. Nu este deloc dificil de intuit faptul că această situație fără precedent suplinită de lipsa unor măsuri coerente, clare și specifice de continuare a activității didactice se traduce în neliniște și stres pentru cei mai mulți dintre profesori, elevi și părinții sau persoanele în îngrijirea cărora se află copii. Un scenariu tipic este acela în care fiecare profesor se descurcă cum știe și cum poate. Deși este o strategie familiară, nu este nicidecum o soluție potrivită sau corectă pentru niciunul dintre actorii implicați și nu face decât să adâncească deja decalajul existent pe considerente care țin de mediu (rural, urban), nivelul de pregătire al cadrelor didactice (abilități deprinse din cursuri de formare suplimentară, non-obligatorii), condițiile de acces la internet al familiilor elevilor (nivel al situației economice și geografice), abilitățile tehnice și digitale ale elevilor și ale părinților acestora și dezvoltarea lor (copiii cu cerințe speciale sau cu dezvoltare tipică). Multe dintre principiile de acces la educație precum integritatea, incluziunea, non-discriminarea, siguranța și adaptarea la nevoile copiilor, sunt periclitate. Este profund admirabil că multe cadre didactice oferă deja cu multă solidaritate propriile cunoștințe, abilități, competențe și produse digitale în serviciul colegilor care pot să le folosească mai departe însă acum, mai mult decât oricând, cadrele didactice care nu au abilități de folosire a dispozitivelor digitale sau nu au condițiile și resursele necesare, sunt în afara posibilității de a beneficia de ele. Mai mult decât atât, chiar și în situația în care profesorii au acces și capacitate să susțină lecțiile online, situația economică și familială a unora dintre elevi poate să invite excluderea lor din grupul de învățare la distanță. Rezultatele și efectele lipsei unor măsuri care să ia în considerare toate aceste aspecte se răsfrâng asupra elevilor care pot avea pierderi semnificative. Această situație nu face decât să scoată la suprafață diferențele enorme care există deja între șansele copiilor la educație. Acum, mai mult decât oricând, consider esențiale:

-asumarea responsabilității autorităților asupra unei metodologii care să asigure respectarea Dreptului la educație pentru toți elevii, cu sau fără acces la resurse online

-formarea cadrelor didactice pentru a putea sprijini nativii digitali în acord cu competențele necesare în secolul XXI

-cooperarea interdisciplinară a specialiștilor din domenii variate conectate cu educația în era digitală și inluziunea socială

-implicarea cadrelor didactice si a practicienilor în analiza situației reale de la nivelul țării

-consultarea și implicarea copiilor și adolescenților în calitate de primi beneficiari ai educației, dar și co-creatori ai procesului didactic

-facilitarea schimbului de bune practici între cadre didactice ținând cont de toate nevoile specifice ale elevilor și accentul pe aplicații practice ancorate în realitatea imediată

Acestea sunt doar câteva aspecte care pot constitui chei care dezleagă atât situația curentă, cât și pune bazele pentru o simplificare și digitalizare a procesului de educație.

În ceea ce privește învățarea la distanță doresc să atrag atenția asupra unor aspecte și să ofer scurte recomandări cadrelor didactice care au contextul, resursele și condițiile să facă acest lucru. Desigur, această listă nu pretinde a fi una exhaustivă și rămâne deschisă propunerilor dvs.

Pentru a putea învăța, copiii au nevoie să se simtă în siguranță și conectați emoțional. Situația globală dar, mai ales, măsurile luate de autorități și mesajele din presă induc o stare generală de frică, panică și invită la o izolare și scindare a populației care ajunge să pară lipsită de opțiuni și putere. Atmosfera generală este una de alertă, apăsătoare și confuză. Într-un astfel de mediu, copiii sunt primii care suferă pentru că nu au dezvoltată plenar capacitatea de filtrare cu discernământ așa că primesc informațiile și starea transferate direct de la adulții din jur. Este important să avem în vedere faptul că nu cunoaștem situațiile particulare din fiecare familie iar în această perioadă de carantină copiii sunt lipsiți de multe dintre resursele lor obișnuite: contactul obișnuit cu colegii, cu prietenii, mișcarea și activitățile care îi relaxau în afara casei.

Deși poate fi tentant, cu cele mai bune intenții, să facem multe activități și să dam teme pentru a îi ține angajați pe elevi în raport cu școala, trebuie să luam în considerare faptul că această situație are implicații enorme asupra felului în care trăim atât în familie, cât și la nivel social. Starea de urgență declarată și măsurile de autoizolare presupun că toți sau cei mai mulți membrii ai familiei stau în casă. Așadar, brusc și neplanificat, în unele familii în care contactul comun era de două-trei ore pe zi, acum a devenit total. Pentru unii poate fi ocazia pe care și-o doreau demult, pentru alții, poate fi extrem de mult, devenind o presiune foarte mare. Luați în calcul că mulți dintre părinți lucrează de acasă iar, pe lângă sarcinile de la muncă, trebuie să vină și în sprijinul copiilor pentru conectarea online, lecții și alte activități. Mulți dintre ei nu știu să îi ajute sau nu au deloc abilități digitale. Situația se complică și mai mult pentru părinți sau tutori în cazul în care au mai mulți copii cu nevoi și cereri diferite. Copiii au nevoie să transforme energia prin mișcare, activitate și contact cu medii diverse și, așa cum precizam anterior, aceste resurse nu mai accesibile.

Bibliografie:

1. Educatia 2020- Strategia sectoriala de dezvoltare pentru anii 2014-2020
2. Adrian Gorun, Perspectivele învățământului românesc, editura Universitaria Craiova, 2019

Jocul și joaca –roluri și impact în preșcolaritate

Prof. Maruneac- Boca Angela
Şcoala Gimnazială Botoşana, G.P.N. 1

Copilăria este un timp al jocului , dar mulți părinți au ajuns să creadă că jocul este necesar doar la vârstă preșcolară. Însă lucrurile nu stau deloc așa. Realitatea ne arată că puii tuturor viețuitoarelor se joacă și în joaca lor se pregatesc pentru viață , învățând tot ceea ce au nevoie să știe pentru supraviețuire.Și puiul de om se joacă , de la bebelușul care-și zornăie jucăria până la adolescenții care se îmbrâncesc și se hlizesc .

Revenind la vârsta preşcolară „Copilul – spunea marele pedagog elveţian Ed. Claparede – este o fiinţă a cărei principală trebuinţă este jocul … această trebuinţă spre joc este ceva esenţial naturii sale. Trebuinţa de a se juca este tocmai ceea ce ne va permite să împăcăm şcoala cu viaţa, să procurăm copilului acele mobiluri de acţiune care se consideră de negăsit în sala de grupă”.Copilul are nevoie să se joace pentru că o astfel de activitate îi dezvoltă imaginația , vorbirea, logica, creativitatea , mobilitățile sociale , îi conferă o stare generală fizică și psihică bună .Copilul învață cel mai bine în joacă , dobândește experiențe personale și își dezvoltă abilități importante ,pe care le va folosi pe tot parcursul vieții.Joaca este mișcare, explorare , comunicare , socializare , observație și imitație , exercițiu , învățare și mai ales plăcere.

„Jocul este o asimilare a realului la activitatea proprie, oferindu-i acestei activităţi alimentaţia necesară şi transformând realul în funcţie de multiple trebuinţe ale eului.

Jocul copiilor constituie un teren important de descifrare a capacităților psihologice, inclusiv a celor intelectuale si a trasaturilor de personalitate. După modul cum se joaca, observăm dacă un copil este mai inventiv, mai activ in joc, dacă poate sau nu surprinde solutii noi,ingenioase, daca dispune de claritate de idei,

Prin activitatea de joc copiii dobandesc cunostinte, li se formează variate actiuni mintale care influenteaza dezvoltarea proceselor psihice, se face trecerea, in etape, de la actiunile practice, materiale de joc spre actiuni mintale, in planul reprezentarilor. Jocul are un rol formativ si, prin intermediul lui, copilul are posibilitatea de a reconstitui, de a reproduce intr-o forma intuitiv-activa o arie cuprinzatoare din realitatea obiectivă . Astfel, prin joc, copiii actionând cu diferite materiale, prin jocurile de creatie si de constructie, reproduc in mod activ activitatea oamenilor, reflectând relatiile sociale ale diferitelor profesiuni.

Jocul favorizează dezvoltarea aptitudinii imaginative la copii, a capacitatii de a crea sisteme de imagini generalizate despre obiecte si fenomene, precum si de a efectua diverse combinari mentale cu imaginile respective. Prin joc, copilul dobandeste numeroase si variate cunostinte despre mediul inconjurator prin care i se dezvolta procesele psihice de reflectare directa si nemijlocita a realitatii: perceptiile, reprezentarile, memoria, imaginatia, gandirea.

De asemeni jocul contribuie la dezvoltarea musculaturii, oaselor , articulațiilor , la arderea caloriilor , dezvoltarea capacităților pulmonare . Joaca previne instalarea unor boli grave.

Jocul favorizează dezvoltarea aptitudinilor imaginative, a capacităţilor de creare a unor sisteme de imagini generalizate despre obiecte şi fenomene, posibilitatea de a opera mintal cu reprezentări după modelul acţiunilor concrete cu obiectele în timpul jocului.

Noutăţi în teoria jocului aduce **J.Chateau.** El consideră că jocul oferă posibilitatea descătuşării fiinţei umane de lumea înconjurătoare, că anticipează conduitele superioare, pentru copil orice activitate fiind joc.

Psihologul francez **J. Piaget** defineşte jocul ca **“pol al exerciţiilor funcţionale în cursul dezvoltării individului”** celălalt pol fiind exerciţiul neludic, când subiectul învaţă să înveţe într-un context de adaptate cognitivă şi nu numai de joc.

Pentru copii jocul include o varietate de ativitati amuzante si interesante.Aceste activiati pot fii:jocul creative,jocul linistit,jocul activ,dramatic si jocul de manipulare a obiectelor.Un copil se poate juca singur sau in grup.Copii trec prin diferite stadii pe masura dezvoltarii lor ,devenind capabili de mai multe interactiuni in jocul lor.Este important sa se stie faptul ca fiecare varsta reflecta in jocul unui copil stadiul de dezvoltare psihologica si emotionala.

. Una dintre sarcinile majore ale grădiniţei instructiv-educative o constituie omogenizarea relativă a dezvoltării limbajului copiilor, în aşa fel încât la intrarea în şcoala primară, să posede noţiunile strict necesare însuşirii cunoştinţelor de bază prevăzute de programa şcolară.

Dacă la început copiii reflectă în jocuri situaţii concrete, foarte clare, cu timpul ei se ridică de la reprezentări la noţiuni pe bază de generalizări. Odată cu dezvoltarea gândirii pe baza comunicării, mai ales în jocul colectiv, copilul îşi dezvoltă vorbirea. Denumind elementele de joc, împărţindu-şi rolurile, interpretându-le, copiii sunt puşi în situaţia de a-şi alege cu grijă cuvintele, de a imita vorbirea adulţilor, de a folosi cuvinte şi expresii adecvate.

În cadrul jocurilor cu subiecte din poveşti, preşcolarii îşi exersează vorbirea, îşi însuşesc expresii literare, folosindu-le în dialogurile şi replicile cerute de situaţia noastră. În joc copiii se corectează uneori în ceea ce priveşte exprimarea, creează îmbinări lexicale, îşi dezvoltă gândirea şi îşi îmbogăţesc mijloacele de exprimare.

Jocul stimulează imaginaţia şi contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor preşcolarilor. Ei trebuie să găsească răspuns la numeroasele probleme: cum să construiască, care este materialul cel mai indicat, ce obiecte ar putea folosi în joc, cum să transforme un scaun în maşină, etc.

Urmărind cu atenţie copilul în timpul jocului, educatoarea constată lacunele din experienţa individuală şi poate lua măsurile cele mai potrivite pentru a completa golurile semnalate. Orientându-şi astfel preocupările, ea îmbogăţeşte cunoştinţele copiilor, le formează capacitatea de a opera cu, cunoştinţele pe deplin asimilate, de a se folosi de ele în toate împrejurările, atât în activitatea de joc, cât şi în activitatea de învăţare.

Procesul de influenţare asupra dezvoltării limbajului copiilor începe la grupa mică ţinându-se seama de caracterul concret al limbajului, dificultăţile de pronunţie, vocabularul redus şi alte particularităţi psihice cum sunt: gândirea concretă, atenţia instabilă, memoria individuală.

Dezvoltarea vorbirii copiilor se realizează în mod treptat, prin lărgirea relaţiilor verbale cu cei din jur, în condiţiile manifestării de către copii a curiozităţii de cunoaştere a obiectelor, a însuşirilor acestora, pe de o parte şi a atitudinii interogative referitoare la originea şi cauza unor fenomene, pe de altă parte.

Pentru ca preşcolarii să înţeleagă ce înseamnă familia de cuvinte am realizat jocul didactic„Şi eu am o familie” sau „Fraţii şi surorile mele”.

Cunoscând noţiunea de cuvânt, preşcolarii trebuie să înţeleagă sensul pe care-l poartă acesta. Ei vor fi familiarizaţi cu noţiunile de sinonime, omonime, antonime, paronime.

Pentru a-i deprinde pe copii cu „familia de cuvinte’’ (sinonime, antonime, omonime, paronime) şi pentru deprinderea acestora cu formularea cuvintelor noi prin derivare cu ajutorul sufixelor şi prefixelor, la grupa pregătitoare,

în cadrul proiectului tematic „Toamna’’, în săptămâna cu tema„ Legume de toamnă ’’, după activităţile de observare, lectură după imagini, memorizarea unor poezii adecvate, am antrenat copiii în jocul didactic„ Caută rudele cuvântului ’’

Jocurile didactice destinate dezvoltării limbajului contribuie, în mare măsură, la dezvoltarea acuităţii auditive a auzului fonematic. Ele solicită perceperea corectă a sunetelor, descifrarea compoziţiei sonore sau semnalarea prezenţei sau absenţei unui anumit sunet într-un cuvânt

În jocuri precum :„ Ce mai poate denumi acest cuvânt’’, „Unde se află ?’’, „Când şi cum’’„ Jocul contrariilor’’, „Hai să împachetăm’’, „Foloseşte cuvântul potrivit’’, copiii au căutat şi găsit antonime.

Jocul didactic „Dacă nu-i aşa” are ca obiectiv însuşirea de către copii a noţiunii de omonime.

Prin intermediul jocului didactic „Televizorul” copiii au înţeles noţiunea de cuvinte paronime. Pe ecranul televizorului apare o imagine cu o vază, o barză, un morar şi un strat de mărar. După ce au intuit imaginile le vom spune nişte versuri care să includă şi cuvintele de mai sus, explicându-le copiilor că schimbând un sunet, vor descoperi un nou cuvânt.

Jocul „ Cum este ?’’ a avut ca obiectiv folosirea corectă a adjectivelor în propoziţii şi a gradelor de comparaţie. În desfăşurarea lui am pus accent pe recunoaşterea obiectelor cu însuşirile lor. În această idee, am procurat materialele necesare : un pahar mare şi unul mic, un prosop moale şi unul aspru, un fular gros şi unul subtire, o farfurie adâncă şi una întinsă, etc.

Obiectele au fost aşezate şi acoperite pe masă. Copiii veneau pe rând, luau un obiect, îl pipăiau, îl comparau cu altul asemănător şi în final îl denumeau : „Eu cred că este un pahar mic’’, „Am găsit o farfurie mai mică decât cea de pe masă’’. Pentru complicarea jocului, copiii erau rugaţi să formuleze propoziţii despre obiectele folosite în joc. Am apreciat copiii care au folosit în formularea propoziţiilor multe cuvinte, plasticitatea exprimării, bogăţia vocabularului.

Deci, prin jocul didactic se asigură înţelegerea, fixarea sau repetarea anumitor cunoştinţe în mod plăcut, fără ca interesul celor care comunică să scadă. Jocul se constituie ca activitate fundamentală la vârsta preşcolară. J. Piaget denumeşte jocul ca..„ fiind un anumit tip de activitate, înţeleasă ca un exerciţiu funcţional,.

BIBLIOGRAFIE

1. Avram, Săftica ; Mihu ,Ecaterina; Său, Zonica , 2004, Jocul dicactic pentru preşcolari. Ghid metodic, Editura Terra, Focşani ;
2. Chiscop, Liviu, 2000, Didactica educaţiei limbajului în învăţământul preşcolar. Ghid metodic - Editura „Grigore Tăbăcaru‘‘, Bacău ;
3. Dima,Silvia, 1997, Copilăria- fundament al personalităţii. Cunoaştere - Exploatare – Educare - Bucureşti, Editată de Revista Invăţământul preşcolar, Bucureşti ;
4. Revista Familia ortodoxă, august 2016

„ Impactul platformelor educaționale în școala românească”
O posibilă renaștere a școlii românești prin intermediul platformelor educaționale”

Autor: prof. învățământ preșcolar Muntean Virginia
Instituție: Grădinița cu P.P. ”Micul prinț” nr. 22 Brașov

Platformele educaționale există de mai mult timp, și chiar au fost folosite în scopul pentru care au fost create, inclusiv în România. Desigur, la scară mai mică decât în alte țări europene, dar și pașii mici contează. Ce poate face o platformă de învățare pentru ca elevii, profesorii și școlile să beneficieze de predare și învățare? Răspunsul este: foarte mult, și cu un efort financiar mic! Dacă stăm să punem în balanță beneficiile platformelor educaționale atunci când învățarea fizică nu este posibilă, evident trebuie să acceptăm că e o soluție optimă. Costul furnizării unei platforme de învățare este relativ scăzut, în special pentru sistemele bazate pe cloud - care necesită suport sau întreținere mică sau deloc. Pentru această investiție minimă, școlile pot profita de oportunitățile oferite de aceste platforme. Și nu sunt puține, și nici neînsemnate!.

Ce este de fapt o platformă de învățare? E o aplicație software care oferă profesorilor, elevilor/ copiilor părinților și administratorilor acces la resurse comune, instrumente de comunicare și informații, nu doar în cadrul școlii, ci și în afara acesteia. E un adevărat liant între școală și familie, mai ales că în ultimul timp acest aspect a avut de suferit. Atunci când o platformă educațională este utilizată în mod corespunzător, poate reduce substanțial volumul de muncă al cadrelor didactice, poate reduce la minimum cheltuielile cu IT și administrația și poate îmbunătăți învățarea și predarea atât în sala de clasă, cât și în afara acesteia. Nu toți vor fi de acord cu aceste afirmații- deoarece presupune ca atât profesorii cât și părinții/ elevii / copiii să dețină competențele necesare utilizării acestor aplicații . Pentru toate este un început, și aceste noțiuni vor deveni deprinderi obișnuite. Viitorul este al tehnologiei, iar educația românească trebuie să se actualizeze.

De ce consider că platformele educaționale sunt o mână de ajutor întinsă școlii românești?

Pentru că, în primul rând, oferă o organizare îmbunătățită a informației și comunicării .O platformă de învățare poate ajuta o școală să se asigure că fiecare elev, profesor, părinte și administrator are informațiile de care au nevoie, atunci când au nevoie de ele, și mai ales structurate / organizate eficient .

În plus, cu ajutorul platformelor de învățare, sectorul educației poate beneficia de o comunicare mai clară și mai rapidă între toți oamenii implicați în educație.

Un motiv foarte important ar fi acela al creșterii implicării părinților în procesul instructiv- educativ al propriului copil. În cazul în care platformele de învățare sunt utilizate în mod eficient, părinții sunt mai bine informați despre învățarea copilului și despre comunicatele oficiale școlare, iar elevii/ copiii primesc mai mult sprijin pentru a-și continua învățarea acasă.

Nu trebuie neglijat aspectul oportunităților de învățare independentă și personală . Atunci când un elev învață prin căutare proprie, prin descoperire, asimilarea se face mult mai ușor.

Utilizarea platformelor de învățare oferă o mai mare varietate de resurse de învățare și, astfel, poate motiva și sprijini elevii. Prin faptul că oferă acces la o gamă largă și de calitate a resurselor de învățare, platformele de învățare dau profesorilor posibilitatea de a înlocui sau completa manualele cu o diversitate de resurse de predare și învățare, atât online, cât și în clasă.

Prin folosirea platformelor educaționale , are loc o mai bună monitorizare și evaluare a învățării și predării, utile pentru profesori în planificarea următoarelor unități de învățare, iar pentru elevi,, în consolidarea/ reluarea noțiunilor și în obținerea performației.

Chiar dacă se desfășoară în mediul online, învățarea pe platforme digitale contribuie la dezvoltarea colaborării și interacțiunii . Astfel, colaborarea dintre profesori și școli pentru a pune în comun resursele și expertiza, dar și colaborarea sporită între elevi/ copii sunt beneficii neprețuite ale utilizării unei platforme de învățare, care au fost poate ignorate în mediul de predare clasic.

Un beneficiu de mare însemnătate îl constituie îmbunătățirea competențelor digitale esențiale pentru elevii și profesorii din școala românească. Există platforme de învățare care ajută la dezvoltarea abilităților tehnologice funcționale, a abilităților de colaborare și a gândirii critice despre tehnologia digitală. Aceste atuuri vor fi de mare folos în viitor, atât pe plan profesional, cât și pe plan social.

Chiar dacă la început poate părea un paradox, platformele de învățare vor duce la o folosire mai bună a timpului profesorilor pentru a obține rezultate pozitive în procesul învățării. Cum? Prin automatizarea multor sarcini pe care ei le îndeplinesc în mod regulat și care le consumă mult timp, chiar dacă nu-și dau seama. Drept urmare, profesorii vor avea mai mult timp pentru a se dedica activităților de bază: predarea, evaluarea, recuperarea acolo unde este cazul.

Un mare bonus îl reprezintă sprijinirea nevoilor educaționale suplimentare și a incluziunii. Platformele educaționale oferă profesorilor și elevilor cu nevoi speciale acces oriunde și oricând la materialele de învățare. Mai mult , profesorul are capacitatea de a personaliza mediul virtual de învățare și de a aloca un timp suplimentar acestor elevi/ copii, lucru greu de realizat în sistemul educațional clasic.

De asemenea, platformele de învățare susțin eforturile școlilor de a îmbunătăți frecvența elevilor și de a promova un comportament pozitiv în timpul activităților/ cursurilor online, și dau posibilitatea profesorilor să gestioneze eficient comportamentul și prezența elevilor / copiilor. În același timp, elevii vor face progrese în privința democrației școlare și vor avea un sentiment mai puternic al comunității școlare.

Ce ne rezerva viitorul? Tehnologia platformei de învățare se îmbunătățește permanent, se conectează la tot mai multe sisteme terțe pentru a crea un mediu de învățare exhaustiv . Am putea spune că este o poartă către o lume modernă ! Este posibil și de dorit ca platformele de învățare să joace un rol din ce în ce mai important pe măsură ce tot mai mulți profesori și școli caută să dezvolte în continuare utilizarea TIC în toate domeniil, contribuind la crearea unei comunități online sigure, controlate de școală.

În primă fază, utilizarea sporită a învățării mixte oferă accesul la educație în mai multe moduri, respectiv învățarea de la domiciliu, învățarea la distanță și instruirea în clasă. Platformele de educație online redefinesc scopul învățării electronice, deoarece reprezintă o îmbunătățire față de metodele contemporane de învățare și predare.

Conectivitatea la internet este coloana vertebrală a tuturor. Și faptul că unele platforme oferă conținut offline înseamnă că nimeni nu rămâne în urmă, deoarece chiar și cei care nu au acces adecvat la web pot învăța ceva nou.

Sistemele tradiționale de educație , inclusiv cel românesc, au însemnat învățarea sau predarea unor cunoștințe, cu puține resurse la dispoziția profesorilor și a elevilor. Situația este diferită astăzi și se datorează faptului că platformele de educație online dezvoltă posibilitățile educației în moduri pe care nu le-am prefigurat până acum. Trăim în era supraîncărcării informațiilor. Înseamnă, în fiecare zi, citim și învățăm ceva nou. Astfel, prin intermediul platformelor online se poate învăța orice, fără limitări, deoarece fiecare poate controla ceea ce vrea să învețe și pentru cât timp. A putea alege ce să înveți nu a fost niciodată posibil cu metodele de predare clasice contemporane. Cu toate acestea, școlarizarea pe internet a adus în prim plan o schimbare în modul în care elevii învață și cât de mult vor să învețe într-un moment dat.

Cum pot profesorii să pătrundă în lumea online a elevilor/ copiilor ? Cum poate școala românească să gestioneze situație predării și evaluării online, în condițiile în care nu suntem pregătiți din aproape niciun punct de vedere pentru acest lucru?

Doar printr-o o minte deschisă, prin folosirea tehnologiei digitale și printr-o foarte mare disponibilitate de învățare și actualizare a propriei persoane , profesorii vor putea ajunge cu adevărat la elevi și vor putea realiza actul educațional așa cum se prefigurează în societatea contemporană. Elevii reacționează foarte bine atunci când un profesor este dispus să -și adapteze metodele ca parte a procesului educațional, oferind elevilor posibilitatea de a se deschide și de a împărtăși opiniile lor. Putem găsi calea spre o educație eficientă în România, fructificând oportunitățile deschise de contexul în care ne aflăm. Istoria a dovedit de fiecare dată că, oricât de puternică ar fi rezistența, progresul tehnologic și noile tendințe, vor deveni în cele din urmă un standard.

Nu trebuie să ne temem de evoluția tehnologică a educației. Nimeni nu neagă rolul pe care un profesor uman îl va juca întotdeauna în clasă. Acesta are o perspectivă unică și personală asupra progresului fiecăruielev/ copil, servind ca model de rol și expert local și oferind inspirație într-un mod în care tehnologia însăși nu poate. Combinând științele învățării cu inovația digitală, putem profita de ceea ce oferă educația îmbunătățită digital și umană, creând experiențe de învățare care să țină pasul cu abilitățile digitale solicitate de societate.

Ca o concluzie, tehnologia poate fi utilizată pentru a ghida învățarea elevilor și a-i implica în lecții, mai degrabă decât pur și simplu pentru a le oferi cunoștințe, schimbând rolul profesorului într-un mentor / antrenor. Nu mai trebuie să ne bazăm doar pe programa școlară pentru a transmite cunoștințele elevilor. Globalizarea deschide o nouă lume, oferindu-ne acces și informații la care am fi putut doar visa acum 30 de ani. Este timpul ca și profesorii noștri să renunțe la a preda elevilor ce să gândească și să învețe, și să le arate elevilor cum să gândească și cum să învețe.

Bibliografie:

Cele 12 avantaje cheie ale platformelor de învățare- www.itslearning.eu

Trecerea la e-learning- Portalul european de date

Rolul profesorilor în educația modernă - info@piexeducation.com

Evoluția tehnologiei și mediul de învățare

Prof. înv. primar Sasu Persida
Școala Gimnazială „Constantin Săvoiu”, Tg-Jiu, Gorj

Simplul fapt că tehnologia ne însoțește peste tot este un motiv suficient de bun pentru a schimba modul în care tinerii asimilează informația. Există o relație strânsă de determinare și împuternicire reciprocă între tehnologiile de astăzi și educație: avansarea tehnologică este o consecință a dezvoltării educației și educația, la rândul ei, beneficiază de aceste progrese. Educația a subsumat toate progresele tehnice, ceea ce poate fi una dintre cheile succesului. Funcția educațională a noilor tehnologii este dublă: pe de o parte, ele facilitează și ajută educația dacă sunt integrate cu atenție în practicile educaționale; pe de altă parte, generează nevoia de noi competențe care urmează să fie dezvoltate de instituțiile de învățământ. În același timp, integrarea noilor tehnologii în educație duce la o recalibrare sau adaptare a metodologiilor tradiționale de predare prin recontextualizare, modernizare și inovare. Tehnologia „conduce” metodologia didactică de-a lungul pieselor noi. Noul nu exclude vechiul, ci îl invocă, îl convoacă, îl contestă.

Relația dintre tehnologie și educație devine din ce în ce mai dinamică. Pe de o parte, asistăm la o evoluție permanentă și fără precedent a tehnologiei, care necesită noi abilități, comportamente și atitudini. Pe de altă parte, gradul de absorbție al tehnologiei evoluează într-un ritm alert. Astfel, relația dintre cele două „dinamici” devine mult mai complexă. Tehnologiile de informare și comunicare actuale construiesc un nou referențial al învățării, cel vehiculat sau „creat” de către lumea virtuală. Acesta nu-i mai puțin important decât conținuturile clasice, multe dintre acestea fiind „dublate” de variante virtuale. Ambele variante induc diferite tipuri de reprezentări sau de experiențe cu conotație formativă care se completează dar se și stimulează reciproc.

Lumea exterioară se tehnicizează și se artificializează într-un ritm foarte rapid, iar școala, într-o anumită măsură, trebuie să țină pasul cu această dinamică. Până la un punct, ea este nevoită să le absoarbă și să le folosească în profitul propriu. În același timp, ea trebuie să conserve și zone de naturalitate, să ocazioneze elevilor cunoașterea directă prin observarea lumii reale.

Un rol important pe care îl are implicarea tehnologiei în sfera educațională, este acela că ajută elevii să își crească nivelul de încredere în sine. Lucrul în echipă, dar și individual, în unele cazuri, îi ajută pe copii să se conecteze unii cu alții, să colaboreze și chiar să intre în competiție. În plus, evaluarea elevilor nu mai este făcută în funcție de vârstă și de anul de studiu în care sunt. Prin intermediul tehnologiei, vocea elevilor este auzită în mod egal și aprecierea se face în funcție de realizările acestora, eliminându-se astfel, din procesul de evaluare, componenta subiectivă. Prin intermediul tehnologiei se poate face chiar și o diferențiere a elevilor. Fiecare are o latură pe care o poate dezvolta mai mult. Fie că este vorba despre latura artistică, vizuală, muzicală, practică sau matematică, nu mai există o uniformizare. Fiecare copil are posibilitatea să aleagă cum să se exprime mai bine, care să fie ritmul lui de învățare, precum și metoda.

Tehnologia nu are limite. Dezvoltarea ei este continuă. Folosirea tehnologiei în școli, în domeniul educației, le oferă elevilor posibilități nelimitate de învățare și evoluție. Limitările date de resurse și acces redus la informație dispar o dată cu pătrunderea tehnologiei în domeniul educației. În plus, profesorii pot veni cu diverse metode noi de a atrage elevii și de a-i ține captivați. Unele școli nu beneficiază de resursele materiale și educaționale necesare pentru a reuși să le ofere elevilor experiențe valoroase de învățare. Dar tehnologia suplinește aceste lipsuri prin accesul nelimitat la informație, acces care se poate face cu costuri reduse.

Instrumentele digitale și tehnologia le dezvoltă elevilor abilități auto-didactice eficiente de învățare. Aceștia devin capabili să identifice ceea ce au nevoie pentru a învăța, găsesc și utilizează resursele online, și aplică informațiile inclusiv la școală, la teme și proiecte. Acest lucru le sporește eficiența și productivitatea. Pe lângă implicarea mai mare a elevilor, instrumentele și tehnologia digitală dezvoltă abilități de gândire critică, care stau la baza dezvoltării raționamentului analitic. Copiii care explorează întrebări deschise folosindu-se de propria imaginație și logică, învață să ia decizii mai coerent, spre deosebire de memorarea temporară a lecțiilor din manual.

Spre exemplu, jocurile interactive și de îndemânare sunt instrumente excelente care îi învață pe copii să se disciplineze, pentru că în astfel de jocuri e nevoie să se respecte regulile și îndrumările pentru a participa. De asemenea, copiii își dezvoltă sentimente pozitive de realizare și stăpânire de sine atunci când dobândesc noi deprinderi de a utiliza tehnologia digitală. Devin mai încrezători și dornici să exploreze și să descopere lucruri noi.

Deoarece învățarea digitală este mult mai interactivă, mai ușor de reținut și asimilat decât manualele voluminoase, se poate spune cu certitudine că digitalizarea reprezintă un context mai bun, care oferă o perspectivă mai largă și activități mult mai atractive decât metodele tradiționale de învățământ. Acest lucru îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu materialele de studiu.

Instrumentele digitale de învățare implică profesorii și părinții la un nivel mai profund. Instrumentele și tehnologiile digitale educaționale, cum ar fi platformele sociale, îi ajută pe profesori să creeze și să administreze grupuri de lucru / comunicare. Astfel, câștigă foarte mult timp și reușesc să răspundă nevoilor fiecărui elev în parte, făcând educația mai productivă prin comunicare continuă și dinamică, ceea ce nu se poate realiza în totalitate folosind numai metodele tradiționale. Învățarea digitală nu numai că permite elevilor să acceseze tot mai multe informații, dar pot și să se asigure că informațiile sunt adaptate nevoilor lor specifice. Posibilitatea de a ajuta fiecare elev să învețe în cea mai eficientă manieră, este cel mai important beneficiu al învățării digitale.

Instrumentele și tehnologia digitală oferă profesorilor șansa de a împărtăși rapid informații cu alți profesori, în timp real. Prin îmbrățișarea dispozitivelor digitale și a învățării conectate, sălile de clasă din întreaga lume își sporesc abilitățile de învățare, experiența educațională și comunicare. Instrumentele și tehnologia digitală de învățare și predare în clasele primare, secundare și licee pregătesc elevii pentru studiile superioare și carierele pe care le vor urma, ajutându-i să dobândească abilități specifice, inclusiv familiarizarea cu tehnologiile emergente și auto-motivația.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

Bibliografie:

blog.școala365.com › 2018/11/22 ›„Beneficiile educației digitale vs. Metodele educației tradiționale”

www.vr-school.eu, „Evoluția tehnologiei în educație-VR@School”, Ghidul profesorului în utilizarea realității virtuale în educație

Az online tér előnyei és hátrányai az óvodai oktatásban

Rajos Aniko Andrea
óvodapedagógus
Toldi Napközi Nagyszalonta, Bihar megye

Mint minden oktatási formának, ennek is vannak előnyei és hátrányai, melyeket nem szabad figyelmen kívül hagyni. Mivel saját tapasztalattal is rendelkezem, így azokat az előnyöket és hátrányokat sorolnám fel amivel találkozhatnak.

Nagyon nehéz az életkorisajátoságoknak megfelelő oldalakat tanálni, ahol a heti támákhoz megfelelő tananyag található. A tanügyi káderek nem felkészültek, és nincs meg a technikai tudás ami szükséges hozzá.

Előnyei a következőek , vegyük sorra őket.

- Saját időbeosztás alapján tanulhatnak. Rugalmas, nincsenek térbeli és időbeli korlátok.
- Tanulás miatt nem kell felesleges időt eltölteni utazással, így utazási költségek sincsenek.
- Sokkal szélesebb és színesebb tudásanyagra lehet szert tenni.
- A tanulás naplózható, így folyamatosan nyomon követhető és visszakereshető.
- Naprakész tudásanyag sajátítható el. Az anyagok folyamatosan bővíthetők, cserélhetők.
- Egyéni tanulási utaknak is teret enged.
- Új, ismeretlen kipróbálása.
- Új módszertan kidolgozása és alkalmazása számomra mindenképpen előny, mivel így az oktatóknak is lehetőségük nyílik színesebbé tenni addigi megszokott munkájukat.

Hátrányai:

- Az e-learning fejlesztések költsége nagyon magas, csak sokára térül meg. Ezért sokszor mégis a jelenléti oktatást preferálják.
- Nehéz az átállás a régi megszokott rendről, hogy az ember formális keretek között, tanártól, mint tudásátadótól tanul. Paradigmaváltás szükséges.
- Az ember elveszhet a rengeteg információ között. Jól meg kell válogatni a forrásokat!
- Nem megfelelő infrastruktúra: állandóan “lefagyó” géppel vagy akadozó Internettel demotiválóvá válik a tanulás.
- Digitális kompetencia hiánya mind az oktató, mind a tanuló részéről. A megfelelő eszközöket megfelelő módszertan segítségével lehetne a leghatékonyabban használni.

Sokszor éri az a kritika az e-learninget, hogy személytelen. Nem szabad azonban elfeledkezni arról, hogy ez az oktatási forma nem zárja ki a személyes konzultációkat, illetve a virtuális környezetek lehetőséget biztosítanak arra, hogy oktató és hallgató egy időben, egy helyen kommunikáljon. Illetve, hogy az óvónéni élőben meséljen a gyerekeknek.

A feed back nagyon fontos a kisgyermeknek, ezért igyekezni kell arra, hogy öröm legyen a tanulás, akár álőben akár online van a tanítás.

A színes változatos feladatok, hivogatóak a gyerekeknek, és motiválja őket. .Igyekezni kell megfelelő megvalósítható feladatokat adni.

Véleményem szerint az általam felsorolt hátrányok idővel akár előnnyé is alakíthatók. A legfontosabb lenne, hogy az emberek hozzáállása megváltozzon, igényük legyen az önirányító tanulásra. Nekem szerencsém volt az e-learning előnyös oldalát megismerni.

Fontos

EDUCATIONAL PLATFORMS

Prof-BĂLUȚOIU ANA-MARIA
Liecul Teoretic Ion Cantacuzino, Pitești

The coronavirus pandemic has changed the educational system all over the world. Nowadays, new solutions for education are focused on innovation so on technology. This coronavirus (COVID-19) has changed how students are educated around the world. These changes give us a glimpse at how education could change for the better - and the worse from now on.

In the past months, there have been multiple announcements suspending attendance at schools and universities, but this new school year starded using hybrid education models, which are a combination of online and traditional classroom instruction.

These changes have certainly caused a degree of inconvenience, but they have also prompted new examples of educational innovation. Although it is too early to judge how reactions to COVID-19 will affect education systems around the world, there are signs suggesting that it could have a lasting impact on the trajectory of learning innovation and digitization.

In Romania COVID-19 has become a catalyst for educational institutions worldwide to search for innovative solutions in a relatively short period of time.

To help slow the virus' spread, students started to learning at home, in March, via interactive apps- Whatsapp, Google Classroom, Adservio, Microsoft Teams, Edmondo, Easyclass, Zoom Application, and they even have access to learning material through live television broadcasts. One of the best known e-learning platforms is Moodle. It belongs to the tradition of open source software, and it is popular all over the world. The key traits of the system include the opportunity to scale, adapt and modify it and the flexibility to create personalised learning environments under one umbrella.

We will see learners and solution providers truly embracing the ‘learning anywhere, anytime’ concept of digital education in a range of formats. Traditional in-person classroom learning will be complemented with new learning modalities - from live broadcasts to ‘educational influencers’ to virtual reality experiences. Learning could become a habit that is integrated into daily routines - a true lifestyle.

In the last months, we have seen learning consortiums and coalitions taking shape, with diverse stakeholders - including governments, publishers, education professionals, technology providers, and telecom network operators - coming together to utilize digital platforms as a temporary solution to the crisis. In emerging countries where education has predominantly been provided by the government, this could become a prevalent and consequential trend to future education. The less affluent and digitally savvy individual families are, the further their students are left behind. When classes transition online, these children lose out because of the cost of digital devices and data plans.

Unless access costs decrease and quality of access increase in all countries, the gap in education quality, and thus socioeconomic equality will be further exacerbated. The digital divide could become more extreme if educational access is dictated by access to the latest technologies.

The pandemic is also an opportunity to remind ourselves of the skills students need in this unpredictable world such as informed decision making, creative problem solving, and perhaps above all, adaptability. To ensure those skills remain a priority for all students, resilience must be built into our educational systems as well.

More and more educational organisations are coming to rely on educational platforms such as learning management systems or learning content management systems .

These digital educational tools are useful for a wide range of educational scenarios, both for online and offline courses. Online course providers use educational platforms in order to host, deliver and share their interactive content and learning materials.

A digital platform is in many ways the ideal tool to manage inflow, storage and outflow of knowledge. Data, information, news, knowledge and other types of content can be produced and collected on a platform. A platform also serves as a mediator and broker of these contents, providing access and enabling algorithmic or collaborative means to process it. Furthermore, a platform provides an interface for absorbing knowledge, i.e. to learn, study and be informed.

However, many more traditional educational establishments such as schools, training centres, universities, colleges and language schools are now also using educational platforms including learning management systems and learning content management systems .

Digital learning software is being used by educational organisations to offer dedicated eLearning courses to distance students, therefore more and more organisations are investing in this kind of technology to provide supplementary interactive content to their students. This represents the base of online education.

With good quality educational platforms you can access a wide array of creative, effective and interactive content literally at the touch of a button.

The virtual classroom is such an useful tool. Teachers can use a virtual classroom to connect with their students in a range of ways. This could be for some one-on-one personalised study, in small groups for a class-style teaching experience, or for very large grups.

Educational platforms are generally cloud-based software. This means that you and your students will be able to access all the digital tools that come as part of it, including interactive content and the virtual classroom, by logging in through a standard web browser.

Teachers can use many digital tools that are available to them using a management system to create personalised online workshops for individual students or for groups of students.

Educational platforms make this easier than ever before thanks to an impressive array of monitoring and evaluation tools allowing them to easily access interactive content and the virtual classroom through a specially designed app.

Assessment is a nucleus of good quality teaching and learning, but it is extremely time consuming for teachers. Traditionally teaching staff would have had to have spent hours putting together an assessment before the day of the test, then hours marking all the papers afterwards. Educational platforms can handle all this automatically.

In conclusion online platforms have been adopted in formal education in many countries, but in Romania they have become a” must have” because of this situation imposed by this virus. Schools and universities manage their curriculum, learning materials, assignments, distance education, etc. in platforms. These e-learning platforms help the educational establishments and teachers to organise their work as well as the students to organise theirs. In a way, you could think of the platform being the teachers’ room, classroom and personal study space in one. Online environment additionally facilitates collaboration, for example between students in projects or between teachers, students and parents. E-learning platforms have replaced some of the previously ‘manual’ functions, but they have also provided completely new opportunities. In the big picture, they do nevertheless support and complement traditional classroom-type formal education rather than fully replace it.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof.înv.primar Zinveliu Maria Simona

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă care se poate extinde mai multe săptămâni, profesorii din România sunt acum provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor**:** învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, putem face progrese împreună și, mai mult decât oricând, putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent**.**

În ultimul timp sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională.

În ultimele decenii, MEC și instituțiile din subordine au promovat câteva inițiative și programe cu componentă digitală, începând cu programul Sistem Educațional Informatizat (SEI), acțiunea eTwinning, programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii.

O presiune majoră asupra sistemului de învățământ a apărut în momentul utilizarii exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație.

Este bine de precizat din capul locului faptul că: sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator; curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță; companiile edtech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile, mulate pe nevoile de sistem ale educației.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid

Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent: • aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger etc; apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev: Pe locurile următoare se situează: utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc. platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc, aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype. La acestea, se adaugă instrumente și aplicații online pentru activități de învățare (ex.: Kahoot, Padlet, Bubbl.us, Dotstorming, Wordwall etc.), precum și platforma eTwinning pentru proiecte colaborative complexe

Pe lângă platformele pentru încărcarea temelor și prezentarea lecțiilor instituțiile de învățământ, în această etapă de digitalizare prin care trec, folosesc cataloage oline pentru note, absențe și evaluări, soluții de colaborare și videoconferințe.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

În privința competențelor digitale ale profesorilor, cercetarea arată că nivelul competențelor de tehnologia informației ale cadrelor didactice din învățământul preuniversitar nu poate fi evaluat, în condițiile în care doar 4% din totalul cursurilor de formare organizate de Casele Corpului Didactic au vizat dezvoltarea competențelor digitale/utilizarea TIC în procesul de predare învățare-evaluare.

Învățământul on-line deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate (vedem acum multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă); reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, tradițional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular este închis. Acest mod de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Implicarea resurselor digitale în procesul educațional, care să corespundă nevoilor și particularităților grupului de elevi, este o adevărată provocare.

Adaptarea la predarea în online încurajează profesorii să colaboreze între ei, împărtășindu-și materialele și practicile pedagogice mult mai ușor, la distanțe foarte mari. Sunt profesori care au predat cursuri online și care sunt mai familiarizați cu unele metode, iar mulți dintre aceștia își doresc să împartă din cunoștințele lor cu cei care au nevoie de sprijin. Vă vom ține la curent cu exemple și povești de succes din activitatea online a profesorilor.

Mutarea cursurilor în online încurajează elevii să aibă mai multă autonomie în învățare, folosindu-și la maxim creativitatea. Totodată, mutarea temporară a procesului de învățare pe online, poate susține ritmul învățării și poate crește încrederea elevilor în capacitățile și resursele proprii pentru a fi autodidacți (de altfel, învățarea continuă pe tot parcursul vieții adulte este guvernată de capacitatea de a fi autodidact)

Confortul e crescut fiind într-un spațiu personal, atât poate pentru elev cât și pentru profesori. Nu mai există gălăgie, la nivel de management al clasei dinamica se schimbă iar părinții pot asigura cadrul potrivit pentru învățare. Copiii au mai mult timp de odihnă, nu trebuie să se mai trezească foarte de dimineață pentru a lua mijloace de transport în comun, se reduce din gradul de oboseală, părinții pot monitoriza mult mai îndeaproape stilul alimentar pe care îl adoptă copiii

Literatura si stereotipurile de gen

Profesor Dumitru Ionuţ-Cătălin
Liceul Tehnologic „Mihai Eminescu”, Slobozia, Judeţul Ialomiţa

Textul literar promovează valori, dar uneori, textul şi valorile promovate ne scapă printre degete şi scoate la suprafaţă ceea ce voi numi, în rândurile ce urmează pseudovaloarea. Într-o lume a valorilor politice europene, trebuie să ne oprim atenţia asupra conceptului de democraţie, iar democraţia presupune valori precum libertatea, dreptatea şi egalitatea, idealuri pentru care oamenii au luptat întotdeauna şi pe baza cărora s-au creat normele ce reglementează viaţa şi societatea modernă.

Democraţia presupune egalitatea în drepturi a cetăţenilor, a oportunităţilor pe care societatea le oferă, iar o societate dreaptă asigură membrilor ei şanse egale de reuşită, fără privilegii şi discriminări – nici măcar de gen. Textul literar, dincolo de valoarea estetică intrinsecă, rulează şi un set de valori, de concepţii, promovând un pattern preponderent tradiţionalist-patriarhal şi încurajând perpetuarea stereotipurilor de gen.

În acest sens, este necesară o lectură/ re-lectură pertinentă a textului din perspectiva studiilor de gen. Mai mult, se impune o abordare a literaturii printr-un alt ochi critic, cu focalizare pe imaginea femeii/ femininului/ femeiescului în diverse opere și a modalității în care aceasta a fost configurată. Deși diferite structural și conceptual, feminismul și feminitatea își unesc forțele pentru a descoperi acele calități care transformă femeia într-un subiect demn de luat în seamă, și o smulg astfel din linia statică a obiectualului, unde a încremenit până acum. Dacă feminismul s-a manifestat vehement și a revendicat drepturi considerate vitale, apelând la studii din numeroase domenii, de la mitologie la psihanaliză și sociologie, feminitatea a fost acceptată ca o temă literară, capabilă să dea culoare vieții și să o înfrumusețeze, redând femeii farmecul și vitalitatea. Viziunea asupra femeii a fost în permanență influențată de ideologii și de statutul pe care aceasta l-a avut în societatea vremii, astfel că ideile feministe au pătruns și în literatură, dar factorul estetic a primat, atenuându-le virulența, astfel că ele nu au mai reprezentat un scop în sine.

Ansamblul de trăsături specifice femeii s-a îmbogățit, în conformitate cu unghiul de vedere din care era privit și și-a găsit cea mai frumoasă expresie în personajul feminin, oferind modele, suscitând controverse. Deși are același obiect de studiu, feminismul s-a limitat la dezbateri teoretice, la probleme de ordin moral, social sau politic. El a înglobat tema feminității în structura sa, reinterpretând-o pe temeiuri ideologice, analizând-o uneori chiar prin exemple din sfera literaturii. Feminismul și feminitatea sunt două concepte distincte, care își dispută domeniile ideologiei și literaturii, dar se armonizează grație preocupării comune de a conferi femeii o nouă identitate și un statut vizibil modificat, îmbunătățit. Educația contemporană cuprinde, în principal, următoarele dimensiuni: educația intelectuală, educația morală, educația profesională, educația estetică și educația fizică. Contribuții importante la formarea personalității au și alte laturi ale educației, dintre care putem menționa: educația civică, educația axiologică, educația religioasă, educația pentru sănătate, educația ecologică etc. Abordată dintr-o perspectivă acţională, educaţia are un caracter teleologic şi axiologic, fiind orientată şi dirijată permanent în funcţie de un sistem de cerinţe, expectanţe sociale denumite generic – finalităţi ale educaţiei. Finalităţile educaţiei reprezintă orientările asumate la nivel de politică a educaţiei în vederea realizării activităţii de formare-dezvoltare a personalităţii umane conform anumitor valori vizate în proiectarea sistemului şi a procesului de învăţământ (Cristea, S., 1998, p. 167). Constituindu-se atât punct de sosire al actului educativ, cât şi punct de plecare al acestuia, finalităţile circumscriu modelul de personalitate ce trebuie format şi îmbracă forma idealului,

scopurilor şi obiectivelor educaţionale.

În acest context, literatura a participat la construirea imaginii femeii şi a bărbatului, a rolurilor de gen, a percepţiei femeii despre identitatea/ funcţionalitatea sa. Se observă un anumit conservatorism mentalitar şi o oarecare rezistenţă în definirea corectă/ completă a femeii. În viziune masculină, femeia este percepută ca obiect al admirației sau al adorației, ea se metamorfozează în funcție de sentimentele confuze pe care le generează în sufletul bărbaților sau după determinările social-politice, etice și, deși ocupă locul central al ficțiunii, glasul ei nu răzbate până la noi, iar esența ei rămâne o necunoscută, rezolvată comod prin expresii ca "etern/mister feminin". Astfel, printr-o grilă trans/ interdisciplinară, este obligatorie o regândire a feminității/femeiescului, provocându-i pe elevi la o ieșire din aborbarea tradițională și la o asumare a actului de lectură. O astfel de temă a necesitat un cadru teoretic complex, valorificarea studiilor de specialitate din diverse domenii: teorie literară, sociologie, critică literară, mitologie, psihanaliză, filosofie, stilistică, didactică. Multidisciplinaritatea acestei perspective a oferit posibilitatea de a determina modul în care se configurează, în textul literar, imaginea femeii, ca proiecţie imaginară sau ca personaj, o "fiinţă de hârtie", în viziunea lui Roland Barthes, care se naşte şi trăieşte prin cuvânt, reflex ficţional al unor adevăruri existenţiale dificil de descifrat în realitate.

Studiile de gen reprezintă în mod incontestabil unul din domeniile care au suferit cea mai puternică dezvoltare în cercetarea culturală şi socială contemporană. Mult timp neglijată ca subiect al istoriei, dinamica de gen iese din anonimat o dată cu dezvoltarea antroplogiei, istoriei mentalităților şi studiilor de gen, mai atente la cotidian, la privat, la individual. Pornind de la premisa că fiecare societate se definește în funcție de ideile pe care le propagă, poziționarea în societate ca bărbat sau femeie este dublată, în mod inevitabil, de un întreg set de aşteptări, identități şi coduri societale. De aceea, indivizii sunt orientați să acționeze în conformitate cu aceste semnificații date: să le accepte, să le adopte, să le respingă sau să le adapteze. Toate acestea pentru a putea să-şi desfăşoare viețile într-o societate aflată în permanentă schimbare. În ciuda faptului că cercetarea feministă în Occident a avansat fulminant în ultimele decenii, în cultura română acest lucru se întâmplă cu precădere doar în aria ştiințelor sociale şi politice; domeniul studiilor literare este încă în faza incipientă.

Trebuie punctat faptul că metodologia studiilor de gen astăzi este doar punctul terminus al lungului şir de tatonări din câmpul teoriei feministe, de multe ori ele însele contradictorii. Traversând un astfel de parcurs nebătătorit de critica tradițională ci, evitat sau, în cel mai bun caz, ignorat, dacă nu chiar persiflat şi negat, cercetătorul în domeniu are o amenințare permanentă asupra capului. Teoria literară feministă ne oferă un punct de plecare în analiza noastră: studiile de gen în literatură pun accent pe construcția identitară a femininului şi masculinului şi anume pe condiționare şi socializare. Aceste formulări sunt tot atâtea metode de evitare a esențialismului, teorie care postulează că ar exista o esență universal valabilă a genului, circumscrisă naturalului, imuabilă. Dimpotrivă, studiile de gen acceptă noțiunea de diversitate, fapt ce implică şi generează abordări critice distincte.

Prin urmare, din punct de vedere metodologic, putem oferi ca prim obieciv specific o analiză culturală a femeiescului si femininului în literatură pentru depistarea construcției identitare a protagoniştilor, pentru recuperarea vocii feminine, a conceptelor, a orizontului de aşteptare, precum şi a valorilor dominante ale femininului şi masculinului în mentalitatea culturii române. Toate acestea sunt considerate relevante pentru depistarea acelor mentalități, prohibiții şi stereotipii cu privire la rolurile de gen importate prin discursul literar, în egală măsură cu identificarea modalităților de rezistență la acest discurs. Mai mult, prin observarea stereotipurile de gen rulate în textele literare canonice, s-a căutat o adaptare a discursului românesc la discursul european în care termenii "egalitate","diferență","democrație" devin un fel

de laitmotive. Literatura, ca parte a vieţii cotidiene şi instrument de socializare, angajează şi confirmă un weltanshauung comun, unul construit din stereotipuri, din clişee simplificatoare, în care existenţa raportului de putere dintre femei şi bărbaţi e un semn de normalitate socială. Astfel, opționalul își validează prin regândirea acestor termeni și prin invitația făcută elevilor la o altă grilă de (re)lectură a literaturii.

Genul şi limbajul în învăţământul preuniversitar

Profesor Dumitru I. Adriana
Liceul Pedagogic „Matei Basarab”, Slobozia, Judeţul Ialomiţa

Limbajul pe care îl utilizăm determină limitele a ceea ce poate fi gândit şi interpretează realitatea în care trăim. Percepţiile noastre despre lumea naturală şi cea socială sunt determinate de limbajul pe care îl folosim şi sunt deci dependente de el. Se poate astfel spune că limba este cea care codifică şi construieşte realitatea socială. Ea reprezintă unul din mijloacele prin care se constituie şi se instituie genul (ca proces social continuu), iar analiza practicilor lingvistice nu face decât să reflecte construcţia normativă a genului la toate nivelurile socialului. A fi femeie sau a fi bărbat face ca limbajul pe care îl uzităm sau e uzitat când se vorbeşte cu sau despre noi să fie diferit, impregnat cu o ideologie de gen. Limbajul reflectă şi promovează diviziunile de gen în societate. Departe de a depinde doar de facultăţile cognitive înnăscute ale oamenilor, limbajul (şi implicit uzul lingvistic) e o practică socială ce ţine de istoria şi condiţiile de viaţă ale vorbitorilor. Învăţământul preuniversitar devine ofertant pentru analiza diverselor tipuri de discurs, oferind, prin actanţii săi, posibilitatea înţelegerii modului în care limbajul propune/impune diferite steretipuri de gândire şi de comportament social.

În interacţiunea limbă - gen puterea reprezintă un factor important. Luând forma unei practici sociale, limbajul funţionează în reproducerea structurilor şi raporturilor sociale. De aceea, analiza lui include studiul relaţiilor dintre: discurs, dominanţă, putere, inechităţi sociale. Teoriile feministe reuşesc să stabilească o diferenţă între conceptul de putere şi cel de dominanţă. Dacă primul presupune controlul membrilor unui grup asupra membrilor altui grup (de exemplu, puterea unui stat), cel de-al doilea înglobează forme de putere diferite de formele acceptate şi legitimate (de exemplu, dominaţia albilor asupra negrilor, a bărbaţilor asupra femeilor). Accesul la discurs, ca resursă socială care instrumentează dominaţia, e ievitabil legat de puterea socială (cu cât accesul la diferitele tipuri de discurs e mai mare, cu atât influenţa grupului care are acces e mai pregnantă). Limba devine astfel, pe de o parte, instrument social care menţine şi promovează dominaţia masculină, iar pe de altă parte, mijloc de rezistenţă a femeilor împotriva opresiunii patriarhale. Prin urmare, modul de a vorbi al femeilor nu e legat intrinsec de genul lor, ci de poziţia socială subordonată pe care o au în raport cu bărbaţii, poziţie în care variabila - cheie este puterea. Adeptele paradigmei diferenţei susţin că modurile de a vorbi ale femeilor reflectă trăsăturile sociale şi lingvistice ale subculturilor specific feminine în care ne petrecem primii ani de viaţă. La fel, modurile de a se exprima ale bărbaţilor sunt marcate de trăsăturile sociale şi lingvistice ale subculturilor specific masculine în care îşi petrec primii ani de viaţă. Astfel că, diferenţa dintre cele două moduri de vorbire este diferenţa dintre vorbitorii a două culturi diferite care nu sunt familiarizaţi cu obiceiurile şi normele specifice fiecăreia. Statutul subordonat al femeilor se reflectă atât în limbajul folosit de ele, cât şi în limbajul folosit când se vorbeşte despre ele. Microstructurile limbajului au legătură cu macrostructurile genului social. Sensurile fiind construite social, ele reflectă concepţiile grupului dominant. Se conturează astfel două tipuri de discurs, aparţinând celor două genuri sociale : discursul masculin şi discursul feminin. O analiză pertinentă a lor ne oferă instrumente puternice şi în acelaşi timp subtile de evidenţiere a manifestărilor cotidiene ale problemelor sociale în comunicare şi interacţiune. Discursul masculin este caracterizat de o organizare logică mai coerentă, o argumentare clar condusă, o concentrare mai mare asupra subiectului discutat, folosirea unor strategii retorice (precum întrebările retorice) , capacitate mai mare de

abordare a gândirii abstracte, formularea cocluziilor concrete. De cele mai multe ori, acest tip de discurs este asociat vieţii publice. De cealată parte, discursul feminin (unul al domeniului privat) este constituit dintr-un limbaj al emoţiilor, al vieţii domestice, favorizând aluzia şi eufemismul şi evitând orice teorii abstracte.

La nivelul conversaţiei, femeile se încadrează într-un stil „comunitar” (întrerup mai puţin, pun mai puţine întrebări, folosesc mai puţine imperative, utilizează mai multe răspunsuri minimale - da, hmm!), în vreme ce bărbaţii adoptă un stil „competitiv”. În retorica feministă a apărut de curând conceptul de „genderlect” pentru a defini orice formă de discurs care e identificat cu unul dintre genuri. Robin Lakoff propune o analiză a „limbajului femeilor”, trasându-i următoarele note definitorii: slăbiciune, politeţe excesivă, nesiguranţă (toate născute dintr-o lipsă de încredere în ele însele), prevalenţa formelor eufemistice, indirecte, superpoliticoase, evitarea limbajului trivial, uzitarea aşa-numitelor „bariere” („hedges”) –ştii, ei bine, un fel de, preferinţa pentru intensificatorul atât de, pentru adverbele de tipul extrem de, foarte, pentru întrebările de confirmare de la sfârşitul propoziţiilor (tag-questions) – nu-i aşa?, nu? (trebuie spus că femeile apelează la astfel de întrebări nu pentru a indica nesiguranţa sau lipsa de încredere în sine, ci pentru a exprima solidaritatea cu persoana cu care vorbesc, încurajând interlocutorul), intonaţia specifică, crescătoare, de tip interogativ pentru enunţurile afirmative, accentul emfatic folosit excesiv, ezitarea verbală frecventă. La categoria limbajului non-verbal, gesticulează mai mult şi sunt adeptele contactului vizual cu partenerul de discuţie.

Limba, ca sistem simbolic de interacţiune, nu doar că reflectă relaţiile de putere, dar le şi promovează. Ea trebuie studiată în corelaţie cu alte sisteme simbolice, în care noţiuni precum status, apartenenţă etnică, educaţie să nu mai fie considerate nişte simple variabile sociologice care acţionează independent de gen. Diferenţele dintre ceea ce s-a numit „limba femeilor” şi „limba oficială” (asociată tradiţional cu bărbatul) sunt diferenţe ce ţin de uzajul limbii. Ele trebuie conjugate nu doar cu genul, ci şi cu alte variabile sociologice perceptibile la nivelul oricărie situaţii de comunicare. Genul nu mai este privit ca o entitate statică, o variabilă fixă, derivată automat din identitatea celor care produc discursul, ci ca un construct social şi cultural ce variază şi în funcţie de grupul social cărora le aparţin autorii de discurs. De aceea, analiza limbii ca practică socială gender-izată / gen-izată aduce o lumină nouă asupra modului în care ideologiile de gen sunt reproduse (uneori chiar conservate) într-o societate. Construcţiile culturale ale comportamentelor lingvistice sunt ele însele surse de putere care sunt acceptate sau negate într-o discuţie pentru că legăturile de gen, status şi practicile lingvistice nu sunt naturale, ci construite cultural.

BIBLIOGRAFIE

DEWITT, Michael, STERELNY, Kim, Limbaj şi realitate. O introducere în filosofia limbajului, Iaşi, Polirom, 2000.
DRAGOMIR, Otilia, MIROIU, Mihaela, Lexicon feminist, Iaşi, Polirom, 2002.
MARINESCU, Valentina, Introducere în teoria comunicării - principii, modele, aplicaţii, Bucureşti, Tritonic, 2003.
McQUAIL, Denis, Comunicarea, Iaşi, Institutul European, 1999.
ŞTEFĂNESCU, Doina-Olga, Dilema de gen a educaţiei, Iaşi, Polirom, 2003.

Avantaje și dezavantaje în utilizarea platformelor educaționale

Samoila Greta Gianina
profesor Scoala Gimnaziala Nr. 12 Tulcea

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilități de derulare a procesului educativ,utilizând în mod exclusiv internetul. Structura,funcționalitatea și facilitatile oferite de acestea sunt foarte complexe și diferite de la o platforma la alta. Ele includ un spațiu public care poate fi vizualizat de toți utilizatorii care au un cont deschis și un spatiu privat de lucru atât pentru elevi cât și pentru cadrele didactice.acestea reprezintă un stimul pentru învățare și formare,mai ales pentru persoanele care apreciază interactivitatea,care au nevoie de un program de lucru flexibil sau cu nevoi educaționale speciale.

Dotarea școlilor cu echipamente și sisteme TIC din ce în ce mai performante va avea un impact deosebit asupra nivelului de alfabetizare digitală ce va exercita o influență indirectă benefică asupra calității viitoarelor resurse umane.

Nu se dorește ca prin utilizarea de aceste platforme educaționale să se inlocuiască sistemul educațional tradițional ci să se modernizeze,fiind folosite ca o alternativă.

Cadrele didactice nu trebuie să uite că generațiile și mentalitățile se schimbă rapid și că profilul unui elev din zilele noastre diferă enorm de cel al unuia de acum un deceniu. Astăzi se observă o deschidere a cât mai multor profesori spre tehnologie și utilizarea unor metode cât mai moderne și atractive pentru elevi.

Avantajele utilizării platformelor educaționale sunt:

-Accesibilitate pentru elevi și cadre didactice
-Confort
-transmiterea informațiilor din orice loc de pe planetă
-Mobilitate
-Posibilitatea folosirii unor metode moderne
-Varietatea utilizatorilor(elevi,profesori,părinți)
-Creșterea interesului pentru anumite discipline de studiu
-Activizarea elevilor pentru formarea competenței de comunicare
-Stimularea creativității atât din partea profesorilor cât și a elevilor

Există totuți ți o serie de dezavantaje:

-Experiența în utilizarea platformelor
-Costuri mari de instalare
-Timp îndelungat pentru pregătirea materialelor ce urmează a fi prezentate elevilor
-Întreruperea conexiunii la internet ,din diverse motive

- Beneficiile aplicării TIC și e-learning sunt recunoscute iar aplicarea acestora pe scară larga va impulsiona integrarea TIC învățământul preuniversitar și mai ales formarea unora dintre cele mai importante competente cheie: competența de baza in științe si tehnologii și competenta digitala (TSI-Tehnologie societății Informaționale).

Prof. Samoila Greta Gianina, Șc. Gimnazială Nr.12 Tulcea, Jud. Tulcea

Bibliografie:

Mândruț Octavian,2010,Competente în invățarea geografiei, Ed. Corint, București

Cufarulcupovestisijocuri.blogspot

Impactul platformelor educaţionale în şcoala românească

Caprescu Valentina Oana

Societatea umană evoluează continuu, uneori cu paşi rapizi, alteori confruntându-se cu diverse crize şi probleme. În orice situaţie, un domeniu important şi prioritar pentru autorităţi trebuie să rămână educaţia, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă pentru a corespunde cerinţelor actuale ale societăţii şi să pregătească tinerii pentru a se integra activ în viaţa socială şi personală.

Situaţia de criză provocată de pandemia de Covid-19, a scos la suprafaţă problemele existente în societate, care cu certitudine îşi va aduce contribuţia la o schimbare radicală a mentalităţii oamenilor. În acest context, se resimte o schimbare radicală a sistemului educaţional, pentru ai face pe educabili să devină mai conştienţi, mai flexibili şi mai bine pregătiţi pentru viaţă. Schimbarea trebuie să includă mai multă implicare din partea părinţilor, dar şi a membrilor comunităţii, în calitate de parteneri ai cadrelor didactice, în educaţia tinerei generaţii. Elevii ar trebuii să fie învăţaţi să înveţe, astfel devin partenerii fideli ai cadrelor didactice, deschişi să înveţe în primul rând pentru ei.

Starea în care ne aflăm ne-a făcut să fim martori ai unei schimbări radicale care presupune adevărate revoluţii. Aceste schimbări au determinat abordarea procesului didactic dintr-o altă perspectivă prin înlocuirea în totalitate a interacţiunilor faţă în faţă cu educabili cu întâlnirile mijlocite de aplicaţiile din mediul virtual.

Această nouă abordare a educaţiei trebuie să fie direcţionată în spiritul dezvoltării autoeducaţiei, atât a cadrelor didactice, cât şi a educabililor pentru că nimeni nu a fost pregătit pentru o învăţare în totalitate în mediul online. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid şi să transmită un mesaj important elevilor, acela că învăţarea continuă şi dincolo de şcoală şi cu instrumente online accesibile tuturor şi cu multă voinţă.

Situaţia nou generată neexperimentată şi neadaptată s-a concretizat rapid într-o învăţare online, care a fost iniţial abordată cu scepticism de către cei mai mulţi profesori şi cu entuziasm de către elevi. În acest context, cadrele didactice au fost nevoite să integreze într-un timp scurt noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învăţare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării şi gestionării conţinutului, a asigurării mijlocelor necesare procesului de instruire, a flexibilităţii metodologiei de predare, ci si din perspectiva pregătirii resursei umane.

Având ca premisă un astfel de obiectiv, managementul instituţiilor de învăţământ a fost determinat de a lua decizii şi a implementa diferite modalităţi de interacţiune între cadrele didactice şi elevi. În cele mai multe cazuri cadrele didactice şi elevii au accesat diferite forme educaţionale, mai mult sau mai puţin convenţionale:Whatsapp, e-mail, Facebook Messenger etc sau platforme educaţionale intens promovate pe internet în această perioadă: Zoom, Google Meet, Kinderpedia etc.

În contextul învăţării online este esenţială atât pregătirea elevilor care trebuie să deţină abilităţi de utilizare a computerului şi a accesării internetului, precum şi abilităţi pentru utilizarea resurselor online, să dispună de interes şi motivaţie pentru învăţare, cât şi pregătirea profesorului, care trebuie să demonstreze experienţă relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, abilităţi de selectare a resurselor educaţionale, adaptate stilului de predare la noul mediu de învăţare, manifestare de atitudine pozitivă faţă de tehnologie.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacţiune educaţională, fără o pregătire prealabilă are efecte negative pe termen lung, însă pe termen scurt şi într-o situaţie de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluţie optimă pentru a asigura continuitatea şi stabilitatea în procesul educaţional.

Procesul de predare –învățare în actualul context educaţional

Prof. înv. primar, Iosif Andreea

Învățământul on-line, prin multitudinea de platforme și soft-uri educaționale on-line, care abundă media în această perioadă, deschide posibilitatea unei pregătiri structurate, coordonate și corect etapizate. Acesta reprezintă o formă de învățare la distanță, facilă, destinată celor care nu au posibilitatea de a accesa sistemul de învățământ clasic, tradițional, ”față în față” sau adecvată unor contexte speciale, așa cum se întâmplă în perioada actuală de pandemie, când întregul sistem de învățământ, public și privat, indiferent de nivel sau ciclu curricular, este închis. Acest proces de învățare este impus acum de perioada dramatică pe care o traversăm.

Eficiența învățământului on-line depinde semnificativ de capacitatea de adaptare și control a procesului educativ de către cadrul didactic. În acest sens, ar fi de precizat câteva dintre recomandările ce pot contribui cu succes la dezvoltarea repertoriului de strategii de învățare autoreglată în rândul elevilor: încurajarea elevilor să își stabilească obiective de învățare zilnice, săptămânale, lunare, semestriale, care vor contribui la creșterea angajamentului în învățare; încurajarea elevilor să ia notițe pe durata întâlnirilor online și apoi să realizeze o sinteză proprie a informațiilor; utilizarea diferitelor aplicații sau platforme pentru auto-monitorizarea și auto-evaluarea învățării; încorporarea în proiectarea didactică a unor elemente de dezvoltare a capacității de învățare autoreglată care să favorizeze utilizarea strategiilor metacognitive (ex. jurnal de învățare, feedback); utilizarea diferitelor platforme sau aplicații pentru evaluarea pre- și post-predare, cu scopul de a avea o imagine clară a nivelului de atingere a obiectivelor de învățare (poate contribui la stabilirea obiectivelor, la identificarea barierelor etc.); construirea unor momente pentru împărtășirea emoțiilor și exersarea acceptării de sine și a celorlalți; păstrarea constanței în activitate și oferirea sentimentului de control asupra procesului de învățare prin planificare consultativă. E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale, ci să întărească procesul de învăţare şi a fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională care poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui

În actualul context educațional, platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv internetul. Unele platforme electronice cooperative oferă o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc. Orice platformă electronică trebuie să includă un spaţiu public, care poate fi vizualizat de toţi utilizatorii care beneficiază de un cont deschis pe platformă, în acest spaţiu putând fi stocate documente cu caracter general sau informaţii de ultimă oră. În acelaşi timp, platformele electronice prezintă însă şi spaţii de lucru private atât pentru cursanţi, cât şi pentru profesori şi personalul care administrează platforma. În cazul platformelor electronice cooperative, utilizatorii au la dispoziţie posibilitatea de a crea anumite spaţii de lucru (foldere/directoare) în care pot partaja informaţii cu alţi utilizatori, care au acelaşi subiect de interes. Se pot lansa dezbateri tematice şi utilizatorii pot lucra cu documente partajate în aceste spaţii. Autorul unui director poate invita alte persoane în spaţiul său de lucru, acestea obţinând astfel accesul la directorul partajat. Facilităţile generale de personalizare oferite fiecărui utilizator implică faptul că de la o sesiune la alta, modificările făcute de fiecare utilizator în cadrul spaţiului său privat de lucru vor fi păstrate.

Unele platforme folosite, de altfel, și în perioada de proces tradițional de instruire, ne pun la dispoziție cadrul virtual în care putem comunica cu elevii (inclusiv cu părinții) sub forma propunerilor de teme sau proiecte, cu conținuturi adecvate programei și planificărilor didactice, cu posibilitatea de a stabili termene de predare a proiectelor sau de a oferi feedback-uri de modelare a performanței. Platforma reprezintă, în această perioadă „altfel”, modalitatea prin care transmitem elevilor noștri mesajul de normalitate și educație în orice condiții.

Platformele educaționale online facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi , însă, uneori, comunicarea poate fi percepută ca fiind artificială. Cu toate acestea, lecțiile prezentate public ar putea să includă într-o măsură mult mai mare sarcini de lucru practice, plasate în contexte concrete de viață și care pleacă de la o problemă/ context real, plauzibil, care solicită nu doar utilizarea de proceduri sau formule și memorarea de informații (clasificări, definiții, rutine etc.) ci stimulează formarea unor capacități de nivel superior (aplicare, interpretare, anticipare de consecințe, explicarea fenomenelor, creare, raportare la valori, conduite proactive, cooperare etc.). Situațiile educative prilejuite de aceste emisiuni, înregistrate pentru a fi la dispoziția elevilor și cadrelor didactice pe termen lung, pot constitui un reper pentru inovare. Indiferent de performanțele cadrului tehnic, de abilitățile profesorilor, de gradul de adaptare a conținuturilor la noul context, procesul de predare, învățare, evaluare este diminuat, pierde din consistență, calitate, naturalitate. Succesul învățământului la distanță este o rezultantă a unui efort colaborativ dintre cadru didactic, informatician, inginer de sistem, manager școlar, performativitatea rețelei de comunicare etc. și nu un atribut exclusiv al profesorului.

Așadar, printre dificultățile în realizarea activităților didactice on line, putem enumera: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale

Referitor la conținutul educațional predat, putem afirma că tehnologia este considerată mai degrabă un intermediar, și nu un cadru de procesare sau de prelucrare a informației didactice într-un nou format, operație ce presupune o serie de competențe suplimentare didactice. Prin educația online, mai degrabă, se poate orienta procesul de auto-învățare la elevi, se pot discuta teme de lucru pentru acasă, se pot administra testări etc. și nu să se realizeze predarea, în adevăratul sens al cuvântului, a unor cunoștințe inedite, de procesare sau aplicare a teoriei în raport cu practica .

Ca o concluzie, putem afirma că predarea online este o provocare pentru elevi, pentru părinți si pentru cadrele didactice și că platformele de tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele, care apreciază interactivitatea , dar este nevoie de o atitudine deschisă și flexibilă, pentru a evalua corect ce funcționează și ce nu, pentru a încerca idei noi și pentru a învața din experiența altor cadre didactice. Învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare, putem face progrese împreună și putem încuraja elevii să învețe și să lucreze independent.

Bibliografie :

Școala online. Elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă, București, mai 2020

Pavel Cerbușca- Învățământul general în mod online: eficacitate și eficiență. Analiza a politicilor educaționale în condițiile stării de urgență, Chișinău 2020

Rolul platformelor educaționale în învățământul românesc

Prof. înv. preșcolar Gordan Crina Daciana
Grădinița cu P.N. Bologa, jud. Cluj

Societatea modernă în continuă schimbare este caracterizată de o dezvoltare de amploare a noilor tehnologii ale științei și tehnicii, accesul larg al oricărei persoane la produsele tehnologiei moderne, utilizarea calculatorului și a altor dispozitive devenind o necesitate. În zilele noastre, „alfabetizarea” digitală începe de la vârste fragede, din familie. Copiii învață să utilizeze un instrument IT (telefoanele smart, tablete, laptop-uri,…) cu aceeași ușurință cu care învață să vorbească, utilizându-le zilnic, cu mare plăcere.

La rândul ei, educația caută mereu strategii de îmbunătățire calitativă a procesului instructiv-educativ. Evoluția economiei și a societății are ca principal motor educația. Noile abordări și modele educaționale cer găsirea unor instrumente de învățare care să se adapteze societății în continuă schimbare. Prin dotarea școlilor cu calculatoare s-a urmărit trecerea de la un sistem de învățământ tradițional, la unul racordat la noile descoperiri ale științei și tehnicii, la o învățare interactivă. Utilizarea acestor instrumente eficientizează procesul de învățământ prin stimularea și motivarea elevilor pentru studiu în procesul de învățare, comunicarea profesor-elev devenind mai eficientă. Un rol determinant îl are profesorul care are posibilitatea să-și diversifice munca, să aleagă conținuturi cât mai accesibile, variate și atractive în atingerea obiectivelor propuse. Actul învățării devine astfel o colaborare a elevului cu profesorul și al interacțiunii cu calculatorul sau alte dispozitive tehnologice moderne. În acest context al modernizării învățământului românesc, al perfecționării strategiilor de învățare, aplicarea informaticii în sistemul de învățământ, a calculatorului și a altor elemente inovative în tehnologie apare ca o necesitate a procesului de predare-învățare-evaluare. Reformele din învățământ cer schimbarea metodelor și a modului de predare-învățare, schimbare ce se așteaptă și din partea noastră, a cadrelor didactice pentru a ne alinia noilor modele de învățare electronică. Există o diversitate de dispozitive pentru învățare în mediul virtual. În era informaticii, educația se poate face printr-o educație permanentă, la distanță, online sau e-learning.

Pe axa dezvoltării tehnologiei informației și-a comunicațiilor, crearea de platforme educaționale de învățare online, oferă o gamă largă de posibilități prin care profesorul își poate prezenta mai atractiv conținutul învățării stimulând elevii să ia parte activă la învățare. Depășind bariera creată de manuale, profesorul poate accesa conținuturi variate, poate aduce îmbunătățiri conținuturilor existente, sau să abordeze sarcini diferite de lucru. Platformele educaționale pun la dispoziție mediul virtual și instrumente de lucru online accesibile oricărui profesor, indiferent de calificare; acesta poate deveni un utilizator al tehnologiilor moderne nefiind necesară o pregătire de specialitate. Parafrazându-l pe Jean Piaget „Principalul obiectiv al educației este acela de-a forma oameni capabili să realizeze acțiuni noi și nu numai să repete ceea ce au făcut generațiile anterioare – oameni care să fie creativi, inventivi și cu dorința de a investiga”.

Utilizarea platformelor presupune accesul la informații structurate și sintetizate și utilizarea acestora în actul învățării, posibilitatea de-a comunica și a lucra prin cooperare pe diferite teme cu colegii sau cu alți elevi și profesori din diferite școli românești sau europene, fără barieră de spațiu sau timp, interactivitate și evaluare reciprocă, accesarea fiind posibilă din orice locație de pe computer sau alte dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS. Beneficiile platformelor educaționale pentru elevi și profesori sunt considerabile. Ele constau în suport didactic și tehnologie, oferite de portal la standarde europene, instrumente inovatoare de lucru, abordări inter și transdisciplinare, care stimulează interesul și motivația elevilor, aprofundează cunoștințele, creează ocazia de-a purta un dialog constructiv. Prin utilizarea

noilor tehnologii elevii își formează competențe digitale, achiziționează cunoștințe din diferite domenii, își modelează comportamentele, devin participanți activi în procesul învățării, își întăresc încrederea în sine. Platformele educaționale dau posibilitate de-a utiliza mai eficient atât resursele materiale cât și cele umane, adăugând o nouă dimensiune procesului de învățământ și a calității educației. Se creează astfel medii noi de învățare formală sau nonformală, individuale sau de grup. Deși diferă între ele sub aspectul structurii, funcționalității și a facilităților oferite, în general, platformele oferă un spațiu public vizualizat de toți utilizatorii, precum și spații private de lucru pentru elevi, profesori și cei care administrează platforma.

Scopul platformelor educaționale este de a oferi posibilitatea instruirii continue cu o largă aplicabilitate în actul învățării. Unele dintre aceste platforme permit crearea de texte ce pot fi însoțite de imagini, videoclipuri, documente, proiecte. Altele oferă suport pentru predare – învățare – evaluare, fiind accesibile în proiectarea conținuturilor, asigurând mijloacele de comunicare, monitorizare a implicării elevilor și progresul lor. Conținuturile pot fi structurate și adaptate în funcție de nevoile profesorului, platformele oferind o multitudine de resurse educaționale, ușor accesibile. Stimulând interesul și creativitatea elevilor, lecțiile online sunt centrate pe elev, îi implică pe aceștia să fie subiecți activi într-un mediu de învățare pro-activ.

În contextului actual, utilizarea platformelor a devenit o necesitate, confruntându-ne cu o accelerare a procesului de învățământ online. În sistemul de învățământ românesc se utilizează diferite platforme, fiecare cu specificul ei precum: Google Classroom – se pot încărca diferite materiale, teme, proiecte etc., elevul putând fi evaluat de către profesor prin acordarea de note; Microsoft Team - oferă spațiu de lucru bazat pe chat, se poate lucra pe grupuri mici la diferite proiecte, se pot crea, distribui și evalua teme; Elmondo – permite și înscrierea părinților, ușurând astfel comunicarea; Easyclass – se pot posta texte: informații, teme, diferite materiale, cu posibilitatea de a discuta pe marginea acestora; Intuitext-ul cu cele două platforme – Școala Intuitext pentru ciclul primar și gimnazial (în predare-evaluare) și Examenul tău, ca sprijin în pregătirea elevilor de clasa a VIII-a la Română și Matematică pentru Evaluarea Națională; Aplicația Zoom – una dintre cele mai utilizate aplicații în timp real, permite organizarea orelor cu până la 500 de participanți, mod video și audio, cu posibilitatea de creare a unei table interactive, având acces la diferite clipuri educaționale de pe Youtube sau alte platforme. Lecțiile pot fi înregistrate și vizionate și ulterior. Aplicațiile care au integrate funcționalitățile Zoom, pot crea video conferințe. Pe platforme se poate face prezența, da note, pot fi adăugate teme și proiecte, se poate oferi feedback ambelor părți implicate, precum și o vizualizare a progreselor elevului. Aceste platforme cu caracter inovator vin ca o soluție la problemele educației în situația actuală. fiind ușor accesibile de pe orice browser.

Vârsta preșcolară este considerată „vârsta de aur” pentru că în această perioadă se înregistrează cele mai semnificative progrese sub aspect fizic și psihic. Preșcolarii au nevoie să fie stimulați în toate domeniile de dezvoltare. Ei au nevoie să învețe poezii, cântece, basme și povești, să deseneze pas cu pas…multe din aceste cunoștințe putând fi găsite online, pe diferite platforme. Kinderpadia este o platformă complexă care cuprinde toate aspectele legate de management și comunicare cerute de școală. Are o prezentare frumoasă, ușor accesibilă de pe orice dispozitiv, înlocuind comunicarea prin email, platforme sociale sau mesaje. Scopul acestei platforme este acela de-a facilita interacțiunea dintre părinți, educator și copii. Prin această aplicație, părinții sunt informați permanent despre activitatea zilnică a copiilor, participarea lor la activități, relațiile cu ceilalți, alte observații sau notificări zilnice, calendarul de evenimente, orarul, diferite postări foto, videoclipuri etc.

Deși trăim în secolul internetului, accesul la acesta poate fi o problemă pentru unii elevi ai căror părinți, dezavantajați financiar, nu au posibilitatea de a achiziționa un dispozitiv sau locuiesc în zone foarte retrase, fără acces la internet.

Utilizarea platformelor prezintă și unele dezavantaje și riscuri precum: neprezentarea la ore a elevilor din cauza lipsei de motivație sau prezentarea doar pentru a socializa, înțelegerea greșită a conținutului prezentat, limitarea doar la receptarea informației - a accesa online nu înseamnă și a învăța, iar profesorul poate fi uneori suprasolicitat.

Analizând rolul platformelor educaționale, în contextul societății actuale constatăm că această modalitate de instruire nu mai este doar o opțiune. Evoluția civilizației determină utilizarea cât mai frecventă a mijloacelor de tehnologie modernă în procesul de învățământ. În contextul situației actuale de pandemie, învățarea online este în multe școli singura soluție viabilă, favorizând învățământul la distanță. Utilizarea platformelor de învățare online câștigă tot mai mult teren. Dar această formă de învățare, de comunicare, nu e suficientă. Învățarea în clasă, interacțiunea dintre partenerii în educație, situația face-to-face e de neînlocuit. Contactul direct al celor implicați în actul învățării profesor – elev nu poate fi înlocuit de nici o tehnologie digitală.

Differentiated education in teaching Physics – research - Specialized study –

Prof. Giurcă Minodora
Colegiul Național ”George Coșbuc” Motru , Gorj, România

Working hypothesis

Is Romanian education system one in which students are provided with differentiated treatment? Is it advisable to apply a system of activities based on differentiated treatment of students in the educational process in Physics?

As an answer to the questions mentioned above we formulated the hypothesis of a research: “*Can we provide significantly increasing learning efficiency in Physics if we use teaching strategies based on differentiated treatment of students?”*

The objectives of the research

Starting from the specifics of Physics as an object of education and respecting certain main requirements in teaching and learning Physics, I aimed in this research, the achievement of some general objectives for both the objectives of the research and for the objectives of the research for students.

- ***General objectives of the research:***

1. Establishing the conditions in which differentiated treatment of students is used, as a teaching strategy;
2. Collecting, systematizing, processing and interpretation of the results obtained by students in applied systematic testing
3. Assessing the efficiency of learning situations focused on differentiated treatment of students in the training and learning process and formulating recommendations on the implementation of the results of the study in teaching practice

- ***General objectives of the research for students:***

Students are aimed:

1. to participate effectively in the activities performed on their own, individually, and / or with other colleagues, under the permanent supervision of the teacher
2. to build up their knowledge in the context of differentiated learning situations so they have the control of developing new knowledge at Physics and eventually at other subject matters

Research methods used

The methodological system that was the basis of this research included: the teaching experiment, direct and systematic observation, studying school documents and analyzing the content of the products of students’ activities, the conversation method and written evaluation tests. These methods have been supplemented by logical, mathematical methods of processing and interpretation of data and methods of presenting the results.

The main method used in this research was the pedagogical experiment.

I used for the sixth grade, as I only had one class (VIth B), the type of research that does not require class-action control. I compared the results after the introduction of differentiated instruction in teaching learning unit "Thermal Phenomena" with those achieved in the learning unit "Examples of forces" where I did not use differentiated instruction.

I used the technique of parallel groups for the VII th grade, using a control class (VIIth D) and an experimental class (VIIth E).

In the initial stage, I identified the working pattern classes – experimental and control- using the observation approach. In order to collect the useful data of the teaching experiment, the observation was focused on targets which aimed at students' performance.

- Establishing the general level of knowledge that students have at Physics;
- Identifying the existing level groups in the class;
- Establishing the extent to which the students are familiar with differentiated learning;
- Studying students' behaviour and reactions in order to appreciate their interest and motivation in studying Physics;
- Identifying the students with special skills at Physics.

In the actual experiment, I permanently used the direct observation approach, being oriented in the following directions:

- Establishing the efficiency of differentiated treatment of students as a teaching approach, surprising its specific and the relevant aspects in using it in studying Physics;
- Identifying ways of achieving feedback in the teaching activities and their corresponding implications.

In the experimental investigation, the conversation method was used in both forms: individually and collective. I organized both individual and collective conversations with the students in the first stage and in organizing the research, having as main objectives:

- Knowing students' opinion about teaching and learning approaches in general;
- Knowing students' opinions about experimental methods, about their influence on their way of learning and on the output of learning;
- Learning difficulties in normal education conditions.

For the experimental stage, I organized individual and collective conversations with the students which aimed:

- The type of learning adopted in concrete experimental conditions;
- Learning difficulties in the actual teaching experiment;
- Other aspects of experimental investigation, students' opinions.

After analyzing the results of the tests, I established the two classes: the experimental and the control one, which had to be, initially, almost at the same level. After students studied the learning units within the experiment, they were tested by means of final written assessment, for the VIth and VIIth grade, identical in content both for the experimental and the control class. I compared the results of the initial tests with the final ones to appreciate the cognitive progress of the students. I compared the results of the experimental class to those of the control class in order to validate the experimental variable.

Also, for the VIIth grade, I compared students' cognitive progress achieved in the study of the unit "Thermal Phenomena", in which I used differentiated treatment of students, with the progress previously achieved in the unit "Examples of forces", in which I didn't use differentiated teaching.

PRESENTING AND INTERPRETING THE RESULTS ACHIEVED

The assessment of the results achieved by students from the experimental and control classes from the initial tests, final tests and those applied in the retesting phase aimed to check whether the acquired theoretical and practical knowledge are operational.

I also aimed to analyze the results obtained at the same types of tests given to the VIth grade, but focusing on the two learning units chosen for the research.

I established the final scores obtained by the students at a certain test by summing up the points of the tests' items, taking into consideration the points granted, but without rounding them. I chose this unitary testing system during the whole experiment, to provide a basis as more objective as possible of the evaluation and, of course, of the experiments' conclusions.

The analysis of the results consisted of making intergroupal comparisons of the averages of the class pair – the experimental one and the control one, and the "pair "of learning units taught differently, a comparison of the averages of the class at the initial and final evaluation.

CONCLUSIONS

- The scientific language and communication are essential in differentiated treatment of students;
- The scientific content of Physics is suited to didactical activities carried out through differentiated treatment of students;
- We believe that, by using differentiated treatment in teaching, a learning unit can be characterized by the following stages: catching and maintaining attention, informing the student about the content of the new learning unit and the expected results, updating previous knowledge, presenting the stimulation elements, directing the learning, receiving and supplying information regarding learning, evaluating the performance, facilitating the transfer and checking the knowledge.
- The new contents and the learnt ones were associated with other disciplines and other information from complementary sources. I consider that differentiated approach, regardless of how much it is used in teaching activities, helps to achieve all the main teaching objectives: acquisition and discovery of new knowledge, transmitting and acquiring new knowledge, forming intellectual and practical skills, revision and consolidation of knowledge, checking and assessing knowledge and skills.
- From the data I obtained after this experiment, I noticed that differentiated approach facilitates consolidation and systematization of students' knowledge.
- We consider that, using differentiated approach, be it individually or in groups, offers the chance of achieving good results in the teaching **activity. In this way, students reach the requirements of the school curriculum.**

BIBLIOGRAPHY

1. G. Stoenescu, R. Constantinescu – Metodica predarii fizicii, Ed. Sitech, Craiova, 1999
2. G. Florian – Tratarea diferentiata a elevilor la fizica, Ed. Else, Craiova, 2004
3. M. Stoica – Pedagogie si psihologie, Ed. Gheorghe Alexandru, Craiova, 2001
4. O. F. Caltun – Didactica fizicii, Ed. Universitatii "A.I. Cuza", Iasi, 2002
5. L. Ciascai – Didactica fizicii, Ed. Corint, Bucuresti, 2001
6. L. Craciunescu, M. Craciunescu, M. Vasilescu, A Giurumescu, F. Petcu – Lucrari practice de fizica si chimie pentru clasele de gimnaziu – vol I, 2003

PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES , ÎN ÎNVĂȚAREA ONLINE

Prof. DIACONU MIHAELA
Liceul de Arte Margareta Sterian –Buzau

De departe, motivația profesorilor, în proiectarea si desfășurarea activităților de învățare, este la fel de importantă ca și motivația elevilor de a participa la acestea.

În contexul educației actuale, inedită și redimensionată din punctul de vedere al conținuturilor și al strategiilor de relaționare profesor-elev, într-o perioadă în care cadrele didactice muncesc mai mult decât în mod obișnuit, pentru a compensa neconcordanțele transpunerii într-o nouă formulă a demersului didactic, profesorii reconsideră situațiile de invățare, astfel încat acesta să se constituie intr-unul înalt calitativ,care să determine un progres evident al elevilor și să înlesnească interacțiunea si implicarea beneficiarilor educaționali.

Tocmai pentru că feedback –ul elevilor este mult mai greu de obținut, iar menținerea atenției dincolo de ecran - la fel, noi, profesorii, trebuie să devenim acei creatori de educație care gândesc aceste activități diferit de tot ce știam până acum.

Pentru activitățile online sincron, dar si pentru cele asincron, am elaborat pe platforma educațională didactic.ro mai multe teste online de evaluare pentru învățământul primar, in speranța că vor fi de ajutor colegilor mei.
Beneficiile acestor testări online sunt multiple, astfel că. profesorii au feedback –ul elevilor chiar la încheierea activității.În urma aplicării mai multor asemenea teste, pe parcursul unei unități de învățare –spre exemplu,sau pe baza unei evaluări finale, putem acorda un calificativ, fără nicio îndoială. Deopotriva, acest gen de testări se pot constitui în teme pentru acasa , pentru aprofundarea, ecersarea cunoștințelor.

Atașez link –urile acestor teste, în speranța că vor fi de folos colegilor mei .

Teste online didactic.ro

SINONIME

https://www.didactic.ro/q/oaq583

ANTONIME

https://www.didactic.ro/q/vmuzgt

ORTOGRAME SA/S-A

https://www.didactic.ro/q/ycszvj

GRUPURI DE LITERE

https://www.didactic.ro/q/wyqnpx

SUBSTANTIVUL

https://www.didactic.ro/q/qnru1t

SUBSTANTIVUL –EXERCITII DE RECUNOASTERE

https://www.didactic.ro/q/g62lix

SUBIECTUL – EXERCIȚII DE RECUNOAȘTERE

https://www.didactic.ro/q/g62lix

PREDICATUL-EXERCIȚII DE RECUNOAȘTERE

https://www.didactic.ro/q/gx3dzy

GRUPURILE DE SUNETE

https://www.didactic.ro/q/vbhoel

DIMINUTIVE

https://www.didactic.ro/q/pqnkt3

La fel de ușor de aplicat sunt si testele și chestionarele create cu GOOGLE FORMS. Acest instrument este foarte versatil și îți permite să creezi sondaje de toate tipurile , pe toate domeniile de activitate .Google Forms are și avantajul că înregistrează automat rezultatele, oferind posibilitatea unei evaluări în timp real.

Eu am folosit această aplicație pentru a realiza evaluări inițiale, la început de clasa a II.a.

Le puteți utiliza accesând link-urile de mai jos

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdVymHepI78vkvF3kJghUHyTjStG9hV24UX5DhqZpy6v_iYtA/viewform?usp=sf_link

https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSdTgiiE-IdpTjPz06DrhELzIEHN--LEGAVQccgi2J18Zyd6gg/viewform?usp=sf_link

Utilizarea platformelor educaționale în predare

Prof.înv.primar Mihăilă Elena
Scoala Gimnazială Țânțăreni , județul Gorj

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Varietatea programelor de e-learning este implicit dată de complexitatea conținutului pe care îl livrează. Exemple de platforme de tip e-learning:

- Moodle – Modular Object-Oriented Dynamic Learning Envinronment
- Platforma AeL- Advanced eLearning
- Platforma eTwinning
- Platforma educațională MyKoolio
- Platforma educațională KAHOOT

Platforma de e-learning Moodle este un sofware liber și open source de învățare, cunoscut de asemenea și ca un sistem de management al cursului, sistem de management al învățării sau ca un spaţiu de învăţare şi evaluare virtual. Moodle este un set de componente și module, instrumente de comunicații, clasă virtuală și bibliotecă digitală. Platforma se bazează pe resurse și activități. Poate fi parcurs pagină cu pagină sau se poate trece de la un capitol la altul, folosind funcția „Salt rapid”. La sfârșitul fiecărui modul de curs se poate introduce un modul de evaluare. Acest modul este foarte flexibil și permite trainerului să stabilească mai multe modalități de evaluare.

Platforma Advanced eLearning – AEL este utilizată în majoritatea şcolilor şi liceelor şi este o platformă integrată, completă, de instruire asistată de calculator şi gestiune a conţinutului, oferind suport pentru predare şi învăţare, testare şi evaluare, având o concepţie curriculară. De asemenea, asigură mijloacele necesare comunicării şi sincronizării între centrele locale şi regionale din cadrul programului SEI. AEL permite vizualizarea şi administrarea unor tipuri vaste de conţinut educaţional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciţii, simulări, jocurile educative. Biblioteca de materiale educaţionale acţionează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă şi permite o căutare facilă. Conţinutul poate fi structurat şi adaptat în funcţie de nevoile profesorilor şi îmbogăţit cu informaţii legate de programă, cuvinte cheie, versiune, autor, etc. Drepturile de acces pentru fiecare utilizator sau grup de utilizatori pot fi adaptate şi aplicate oricărui segment al bibliotecii de materiale educaţionale.

Platforma eTwinning este un program educațional care pune la dispoziția tuturor cadrelor didactice din Uniunea Europeană un mediu virtual și instrumente online pentru derularea de proiecte școlare. Portalul eTwinning este disponibil în 25 de limbi europene și oferă oportunități deosebite oricărui profesor să găsească parteneri pentru proiecte, să participe în grupuri, ateliere de lucru, evenimente, camere ale profesorilor și seminarii de formare, să progreseze, să fie la curent cu ultimele noutăți.

Platforma educațională MyKoolio este un instrument modern de predare, fiind singura platformă de acest gen aprobată de M.E.N. ca auxiliar didactic. MyKoolio se bazează pe o tehnică de predare modernă, care diferă foarte mult de cea clasică, fiind organizată sub forma unor jocuri educative interactive.

Platforma educațională KAHOOT este una dintre aplicațiile de succes în activitatea cu elevii, care se poate utiliza la orele de geografie, în orice moment al activității didactice: în recapitularea și fixarea cunoștințelor, în etapa de predare, de evaluare formativă sau chiar de evaluare sumativă. Este o aplicație ușor de utilizat, îndrăgită mult de către copii.

În concluzie, platformele educaționale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice, care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare, interacțiune și colaborare.

Bibliografie

Corlat S., 2001, Metodologia utilizării Tehnologiilor Informaționale și de Comunicație în învățământul superior, Chișinău.

Cucoș C., 2006, Informatizarea în educație, Editura Polirom, Iași.

Cristea S., 2000, Dicționar de pedagogie, Editura Litera, București.

PLATFORMELE ELECTRONICE – MIJLOC DE MODERNIZARE A TEHNOLOGIILOR EDUCAŢIONALE

Educatoare Mihăilă Maria Andreea
Sc.Gimn.Nr1.Tunari-Grădinița Tunari Județul Ilfov

Procesul educaţional a fost dintotdeauna expresia cererii de educaţie a mediului socio economic. Una dintre caracteristicile esenţiale ale fenomenului educaţional este dinamismul şi deschiderea faţă de schimbare. Tocmai aceste caracteristici îi asigură educaţiei rolul de mecanism principal de formare a omului ca fiinţă socială. Pe lângă multiplele roluri sociale pe care le exercită persoana, cel de educator şi educat sunt perene şi nu am greşi dacă am afirma că sunt rolurile sociale de bază. Importanţa relaţionării educatorului şi educatului este determinată de faptul că: orice grup social, pentru a perpetua, are nevoie de noi membri; în orice societate există structuri ocupaţionale care au nevoie de persoane competente. Toate elementele procesului didactic (finalităţi, conţinuturi, tehnologii) se adaptează relaţiei dintre social şi educaţional, cele mai deschise schimbărilor fiind tehnologiile. Prin tehnologiile educaţionale se produse corelaţionarea dintre educator şi educat, fapt ce le plasează pe poziţia de promotor al paradigmelor educaţionale. La moment, eficienţa procesului educaţional depinde în mare parte de utilizarea tehnologiilor moderne. În accepţia actuală, tehnologiile moderne presupun nu doar utilizarea metodelor care favorizează interrelaţionarea directă, ci şi utilizarea unor mijloace electronice în procesul didactic. Platformele electronice au devenit nu doar un suport pe care educatorul şi educatul le poate folosi ca element complementar, ci şi o modalitate de instruire ce substituie contactul direct

Platformele electronice oferă o diversitate largă de posibilităţi educaţionale. Există multiple modalităţi de plasare a conţinutului. Profesorul are posibilitatea de a prezenta sub diverse forme activităţile şi de a formula sarcinile de realizat. Nu este neglijat nici aspectul evaluării. Pot fi plasate teste de evaluare continuă sau sumativă. Studentul poate fi apreciat vizavi de cunoaşterea întregului volum pentru o temă sau poate rezolva doar o sarcină. Platforma electronică oferă avantajul realizării concomitente a evaluării de către profesor, a evaluării reciproce între studenţi şi a autoevaluării. Utilizarea chat-urilor şi a forum-urilor sunt modalităţi de comunicare, în cadrul cărora pot fi iniţiate dezbateri, aprecieri. Studenţii îşi pot exprima opinia asupra unei probleme controversate din cadrul curriculumului la disciplină sau pot să comenteze punctul de vedere despre rezultatul lucrului realizat de către coleg. Un avantaj al platformei electronice constă în posibilitatea de monitorizare a gradului de implicare a profesorului şi studenţilor, prin vizualizarea „frecvenţei” intrărilor şi stabilirea rezultatului activităţii. Platforma electronică permite stocarea şi gestionarea unui număr nelimitat de cursuri, precum şi stocarea şi gestionarea unui volum nelimitat de conţinut în cadrul unui curs. Oferă posibilitatea completării de către fiecare student a propriului portofoliu. Îi permite fiecărui student să-şi elaboreze propriul ritm de activitate (determinat de programul general de studii). În acelaşi timp, utilizarea platformei electronice presupune şi o serie de dificultăţi. Profesorul nu întotdeauna acceptă comunicarea asincronică cu studenţii. Chiar şi cadrele didactice care operează cu platforma pot întâlni dificultăţi în formularea sarcinilor de lucru individual, în monitorizarea procesului de realizare.

Platforma electronică oferă deschideri pentru toate formele şi nivelurile de învăţământ. Pentru învăţământul cu frecvenţă la zi, studii superioare licenţă, utilizarea platformei electronice poate fi o modalitate de motivare către activitatea de învăţare a studenţilor ce sunt, de fapt, exponenţii generaţiei care utilizează abundent computerul.

Platforma electronică permite monitorizarea activităţii studentului, mai cu seamă a procesului de realizare a lucrului individual.

Pot fi valorificate diferite surse de conţinut şi realizate cursuri la libera alegere. Aceste oportunităţi facilitează crearea traseului individual de studii. Pentru învăţământul cu frecvenţă redusă, platforma electronică oferă posibilitatea revenirii la forma de instruire prin comunicarea la distanţă. Compensează deficitul de comunicare şi oferirea de consultaţii. Permite monitorizarea activităţii de învăţare şi a realizării sarcinilor de lucru individual. Realizează feedback, cu referire la procesul curent de studii, sau prin evaluarea intermediară. Multiple deschideri sunt asigurate şi pentru studiile de master. Deoarece concepţia formării profesionale la acest nivel presupune o traiectorie formativă mai individualizată, cu accent pe lucrul individual, platforma electronică permite accentuarea caracterului diferenţiat al comunicării dintre profesor şi student, precum şi adaptarea ritmului de studii la programul de activitate al masteranzilor, care în mare parte sunt angajaţi în câmpul muncii.

Tehnologiile moderne eficientizează şi procesul de formare continuă. Utilizarea acestora lichidează incomoditatea de întrerupere a activităţii profesionale. Sunt depăşite dificultăţile de deplasare. Este asigurată posibilitatea alegerii modulelor, proces mai greu de realizat în situaţia când instruirea se produce prin contact direct şi una dintre condiţiile declanşării procesului de studii este formarea grupului de beneficiary.

Platforma electronică permite realizarea unui management eficient al timpului, atât al formatorului, cât şi al formabilului. Se diminuează problema de a repartiza material-suport într-o anumită cantitate, deoarece difuzarea şi recepţionarea acestuia în variantă electronică este mai puţin costisitoare. Nu în ultimul rând remarcăm faptul că platforma electronică permite realizarea evaluării în toate ipostazele procesului de formare.

Prin prezentarea condiţiilor care consolidează rolul platformelor electronice în procesul educaţional, precum şi prin analiza avantajelor şi perspectivelor pe care le conturează această modalitate de instruire, am constatat că astăzi nu ne mai aparţine alegerea: a utiliza sau nu tehnologiile moderne în predare. Acestea reprezintă un rezultat al evoluţiei civilizaţiei umane şi o condiţie a realizării procesului educaţional.

BIBLIOGRAFIE

1. Adăscăliţei, A., Instruire asistată de calculator: didactică informatică, Polirom, 2007.

2. Anohina, A., Analysis of the terminology used in the field of virtual Learning, Educational Technology & Society, 8 (3), 91-102, 2005.

3. Brut, M., Instrumente pentru e-learning: ghidul informatic al profesorului modern, Iaşi, Polirom, 2006. 4. Carliner, S., An Overview of Online Learning (2nd edition). Amherst, MA: HRD Press, 2004.

STUDIU PRIVIND DEZVOLTAREA E-LEARNING ÎN ROMÂNIA

Prof.Înv.Preşcolar Tălău Alina Maria
Grădinița Tântăreni , județul Gorj

Dezvoltarea exponenţială cunoscută de tehnologia informaţiei şi comunicaţiilor în ultima vreme a condus la înregistrarea unei adevărate revoluţii în domeniul instruirii asistate de calculator. Pe fondul schimbărilor rapide şi progresului tehnologic înregistrat, precum şi pe fondul tendinţei de globalizare a educaţiei universitare şi eliminare a graniţelor dintre studenţi, s-au deschis noi perspective pentru practica educaţională, aceasta fiind completată cu metode moderne de predare-învăţare şi evaluare, metode specifice societăţii informaţionale.

Dezvoltarea TIC (Tehnologiei informației și comunicațiilor) din ultimii 10 zece ani a condus la o evoluție fără precedent a fenomenului e-learning la nivel european și internațional, prin crearea și utilizarea a numeroase platforme virtuale de învățare în școli și universități.

Noile metode de predare și învățare ajută elevii să-și dezvolte abilitățile necesare societății bazate pe cunoștințe. Rezultatele unui studiu realizat în cadrul evenimentului eduVision 2020, la care au participat: miniștri ai educației, consilieri ministeriali, inspectori și directori școlari, academicieni și profesori din 25 de țări, validează și re-afirma efectele pozitive ale utilizării soluțiilor informatice pentru educație. Soluțiile de e-Learning acoperă nevoile întregului sistem educațional, oferind instrumente utile pentru toate nivelurile – de la factorii de decizie din ministere, până la elevi, profesori, părinți și chiar publicul larg1 .

În prezent printre avantajele utilizării TIC în procesul de predare și învățare putem enumera2 :

- adaptarea procesul educațional la nevoile reale ale elevilor;
- flexibilitatea – inexistența unui program fix și accesul pe scară largă (utilizarea platformelor de învățare virtuale nu mai necesită tehnologii scumpe);
- accesul facil al studenților / elevilor la informații relevante și actualizate;
- posibilitatea studenților / elevilor de a fi instruiți de către cei mai buni profesori, fără bariere geografice sau temporale; • dezvoltarea competențelor într-un mediu modern;
- costuri mici de formare.

E-learning reprezintă interacţiunea dintre procesul de predare/învăţare şi tehnologiile informaţionale, ICT (Information and Communication Technology), acoperind un spectru larg de activităţi, de la învăţământul asistat de calculator până la învăţământul desfăşurat în întregime în manieră online. [3] Un sistem de e-learning constă într-o experienţă planificată de predareînvăţare, organizată de o instituţie ce furnizează resurse educaţionale stocate pe medii electronice într-o ordine secvenţială şi logică pentru a fi asimilate de subiecţi în maniera proprie, fără a-i constrânge la activităţi sincrone de grup. Sarcina educaţiei şi formării bazate pe noile tehnologii ale informaţiei şi comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiţionale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora.

Ca o concluzie putem afirma că România se află încă la început de drum în ceea ce privește e-learning-ul, încercând cu pași timizi să atingă nivelul de dezvoltare și implementare al celorlalte țări din Uniunea Europeană, această situație fiind preponderent determinată de lipsa de resurse, restricţiile bugetare, lipsa de pregătire privind utilizările tehnologiei informaționale, gradul redus de absorbție a fondurilor europene, neimplicarea mai multor organizații / societăți / universități / școli / licee, etc. Pentru ca România să se dezvolte și să ocupe un loc onorabil în clasamentul țărilor din Uniunea Europeană (27/27, Internet World Stats), considerăm că este absolut necesară dezvoltarea de noi programe de e-learning, care să depășească barierele materiale și de acces, pentru a face față cerințelor generate de piața muncii.

Bibliografie:

1. Crișan D A, Stanică J L, Preda AM, 2010, A Study on the Stage of E-Learning Development in Romania, Annals of the University of Oradea : Economic Science, http://anale.steconomiceuoradea.ro/volume/2010/n1/131.pdf

2. Ermalai I, Andone D, Vasiu R, 2009, Study Cases on eLearning Technologies Used by Universities in Romania and Worldwide WSEAS TRANSACTIONS on COMMUNICATIONS, Issue 8, Volume 8, pp. 785-794

LIMBA ROMÂNĂ ŞI CELELALTE DISCIPLINE

Prof. LICURICI IRINA MARIANA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ FĂRCAȘELE, OLT

Disciplinele studiate în gimnaziu constituie un sistem unitar completându-se şi influenţându-se reciproc şi sunt coordonate în vederea îndeplinirii unor funcţii comune. Funcţiile şi obiectivele se realizează prin corelarea, în mod armonios, a tuturor acţiunilor ce se întreprind la fiecare dintre discipline în vederea atingerii unor competențe.

Programa şcolară de limba și literatura română reprezintă o componentă fundamentală a procesului de învăţare oferit elevilor în contextul şcolarităţii obligatorii. Obiectivul central al studierii limbii şi literaturii române în învăţământul gimnazial îl constituie dezvoltarea competențelor elementare de comunicare orală şi scrisă, precum şi familiarizarea cu texte literare şi nonliterare.

Competenţa reprezintă capacitatea elevului de a rezolva o anumită situaţie, pe baza unor deprinderi şi cunoştinţe dobândite anterior: a comunica oral şi scris într-o varietate de situaţii, a monitoriza şi adapta propria comunicare la cerinţele situației, a distinge şi a folosi diferite tipuri de texte, a căuta, a colecta şi a procesa informaţia, a folosi resurse, a formula şi a exprima argumente orale şi scrise.

În anii de gimnaziu, importanţa studierii limbii române este covârşitoare, prin aceasta urmărindu-se atât cultivarea limbajului oral şi scris al elevilor, cunoaşterea şi folosirea corectă a limbii materne, cât şi învăţarea unor tehnici de bază ale activităţii intelectuale, cum sunt cititul şi scrisul.

Educaţia bazată pe competenţe presupune accentuarea urmăririi modului de realizare a finalităţilor asumate la sfârşit de an şcolar sau la sfârşitul învăţământului obligatoriu, acordarea unui sens nou procesului de învăţare, certificarea rezultatelor spre situaţii reale.

Cele opt domenii sugerate de Comisia Europeană sunt:

Comunicarea în limba maternă

Comunicarea în limbi străine

Competenţe matematice şi competenţe de bază în ştiinţe şi tehnologii

Competenţa digitală

Competenţa socială şi competenţe civice.

A învăţa să înveţi.

Iniţiativă şi anteprenoriat.

Sensibilizare şi exprimare culturală.

Competenţa de comunicarea în limba maternă este alcătuită dintr-un ansamblu de elemente componente, referitoare la utilizarea limbajului ca instrument de comunicare orală şi scrisă, reprezentarea, interpretarea şi înţelegerea realităţii utilizând ca instrument limba, receptarea şi comunicarea cunoştinţelor, organizarea şi orientarea sau modelarea gândirii şi a comportamentelor. Aceasta reflectă capacitatea individului de a exprima şi de a interpreta concepte, convingeri, sentimente şi opinii, atât oral, cât şi în scris, disponibilitatea de a interacţiona cu alţii într-un mod adecvat şi creativ.

Aşadar, comunicarea în limba maternă presupune cunoştinţe de vocabular, gramatică funcţională, funcţii ale limbii (acte de vorbire), conştientizarea principalelor tipuri de interacţiune verbală, un registru de texte literare şi

nonliterare, principalele caracteristici ale diferitelor stiluri şi registre de limbă, variabilitatea limbii şi a comunicării în diferite contexte.

Activităţile de învăţare se construiesc prin corelarea competenţelor cu conţinuturile şi presupun orientarea către un anumit scop, redat prin tema activităţii. În momentul propunerii lor spre rezolvare elevilor, activităţile de învăţare vor fi transpuse într-o anumită formă de comunicare inteligibilă nivelului de vârstă. Într-o abordare pragmatică, resursele cuprind acele elemente care asigură cadrul necesar pentru buna desfăşurare a activităţilor de învăţare. Profesorul va menţiona, de asemenea, formele de organizare a clasei, tipuri de interacţiuni ale resurselor umane, mijloacele de învăţământ, alocarea de timp, precum şi orice alte elemente pe care le consideră utile în derularea scenariului didactic. În condiţiile noului curriculum, lectura manualelor nu mai este în mod obligatoriu o aplicare a acestui document în cadrul orelor de curs, la clasă.

Proiectarea demersului didactic necesita o cunoaştere completă şi detaliată a programei şcolare, elaborarea planificării calendaristice şi proiectarea unităţilor de învăţare. Acest ultim aspect are o serie de etape care pornesc de la identificarea competenţelor şi selectarea conţinuturilor şi se continuă cu determinarea activităţilor de învăţare, analiza resurselor şi stabilirea instrumentelor de evaluare.

Dacă proiectarea tradiţională era centrată pe lecţie, cea actuală se bazează pe unitatea de învăţare, care este o structură mai amplă, organizată tematic şi supraordonată lecţiei, care oferă o imagine de ansamblu asupra unei teme, dar şi asupra fiecărei lecţii. Profesorul obţine în acest mod o imagine mult mai clară a unităţii de învăţare şi a lecţiilor care o compun, iar intervalul de timp mai îndelungat dă posibilitatea individualizării învăţării în ritmul copiilor. În prezent, proiectarea demersului didactic oferă o viziune completă atât asupra unităţii de învăţare, cât şi asupra oricărei ore de curs. Aşadar, relaţia dintre lecţii se schimbă, acestea nemaifiind lineare, ci integrate în diferite secvenţe ale unitaţii de învăţare. Primează aspectele legate de textul literar, temă şi cuvintele-cheie, planul simplu de idei, semnificaţiile textului sau emoţiile. Proiectul unităţii de învăţare nu mai este doar un document formal, ci prezintă derularea simplă a lecţiilor care compun unitatea fiind valorificat astfel potenţialul lecţiei prin integrare în unitatea de învăţare, iar profesorul are o imagine cuprinzătoare asupra programei şcolare pe care trebuie să o aplice de-a lungul anului şcolar.

În condiţiile noului curriculum, lectura programei şi a manualelor nu mai este în mod obligatoriu liniară. Programa trebuie parcursă în mod necesar de către toţi, dar ea, ca şi manualele se pliază unei citiri personale şi adaptate. Asupra conţinuturilor programei, profesorul poate interveni prin regruparea lor sub temele unităţilor de învăţare pe care le-a stabilit.

Școala românească oferă informații cu un nivel înalt de complexitate și dificultate, iar sistemele performante oferă copiilor o bază în toate zonele disciplinare, dar și instrumentele de a compara teoria cu practica. Sistemul de învățământ devine astfel un facilitator de informație și un preparator al elevilor pentru viață.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit, I; Vlăsceanu, L.,Curs de pedagogie, Tipografia Univ. Bucureşti, 1988;
2. Iucu, R., Instruirea şcolară, Editura Polirom, Iaşi, 2002;
3. Păun, E. Potolea, D. Pedagogie. Fundamentări teoretice şi demersuri aplicative. Editura Polirom, Iaşi, 2002; - Potolea, D; Manolesc

Educaţia timpurie- educația centrată pe copil

Prof. Georgescu Ramona
Grădinița Gura Șuții

Educaţia timpurie reprezintă din punct de vedere pedagogic toate transformările şi achiziţiile fundamentale ce au loc în dezvoltarea copilului încă de la naştere până la 6/7 ani, atunci când acesta se îndreaptă spre şcoală. Este perioada cea mai importantă din viaţa copilului deoarece datorită transformărilor şi achiziţiilor pe care le face depinde succesul său de mai târziu, la şcoală şi în viaţă.

Educaţia timpurie este considerată ca fiind prima treaptă de pregătire pentru educaţia formală, pregătind intrarea copilului în sistemul de învăţământ obligatoriu în jurul vârstei de 6/7 ani.

Eficienţa educaţiei timpurii depinde de implicarea mai multor factori externi (cadre didactice, familie, comunitate) care doresc binele copilului din primele clipe ale integrării acestuia în mediul grădiniţei, pentru a putea contribui la performanţele lui intelectuale şi la o dezvoltare armonioasă.

Conceptul de educaţie timpurie face referire la două aspecte esenţiale:

- implicarea copiilor în mediul grădiniţei şi în activităţile care se desfăşoară aici, de la o vârstă timpurie;
- ajutorul oferit de factorii care sunt implicaţi direct/indirect în educaţia copilului: familie, comunitate.

Aceste aspecte ale educaţiei sunt necesare datorită faptului că atât până la intrarea copilului la grădiniţă, cât şi după aceea, (de la plecarea copilului de la grădiniţă până la revenirea lui la grădiniţă) copilul face parte din familie, acolo unde îşi petrece cea mai mare parte din timpul său. Acest lucru ne obligă să cerem sprijinul familiei în dezvoltarea relaţiilor intra-şi extrafamiliale. ”Educaţia timpurie se preocupă de extinderea strategiilor de stimulare şi dezvoltare a copilului şi la nivelul familiei“ (Tomșa, Oprescu, 2007, 30).

Sensuri ale conceptului de “educaţie centrată pe copil”

„Centrarea procesului educaţional asupra copilului presupune preocuparea permanentă a educatorilor pentru cunoaşterea copilului ca individualitate şi adaptarea programelor de formare la profilului individual al subiectului supus educaţiei” (Glava, Glava, 2002, 81). Fiecare copil reprezintă o provocare pentru educatoare. Aceasta are datoria de a găsi soluţii, de a răspunde nevoilor afective, de cunoaştere, de acţiune şi de afirmare a individualităţii copiilor cu care lucrează.

O activitate educaţională este centrată pe copil dacă:

- se bazează pe cunoaşterea de către educator a caracteristicilor tuturor copiilor din grupă şi a potenţialului real al acestuia;
- valorifică superior acest potenţial;
- porneşte de la nevoile şi interesele specifice ale copilului;
- vizează dezvoltarea de competenţe şi asimilarea de conţinuturi specifice;
- implică activ copilul în planificarea, realizarea şi evaluarea activităţilor;
- reprezintă o experienţă de învăţare pozitivă;
- permite transferul la alte situaţii educaţionale formale sau nonformale.

Strategiile de predare centrate pe copil au ca punct central facilitarea învăţării, al ajuta pe copil să se dezvolte, să înregistreze progrese. De aceea, strategiile didactice se aleg şi în funcţie de caracteristicile specifice ale fiecărui copil, de stilul de învăţare, profilul inteligenţelor multiple, dar şi de tipul de învăţare adecvat.

Educaţia centrată pe copil trebuie să ofere sarcini de lucru care ajută la dezvoltarea personalităţii fiecărui copil, indiferent de problemele sau dizabilităţile cu care aceştia se confruntă, acordându-le sarcini de lucru în funcţie de interesele lor fără a neglija următoarele reguli:

1. Rezolvarea sarcinilor învăţării desfăşoarate sub formă de joc;
2. Participarea în cadrul activităţilor de joc să se realizeze doar dacă copiii doresc să facă acest lucru şi acolo unde doresc ei, corespunzător particularităţilor de vârstă şi prin sprijin indirect din partea cadrului didactic;
3. Mediul educaţional în care se desfăşoară activităţile de joc să fie atractiv, să le prezinte copiilor curiozitatea de a participa la activităţi, să fie dotat cu materiale şi mijloace de realizare moderne, flexibile, care să promoveze creativitatea lor şi nu imitarea adulţilor;
4. Aplicarea unor teste şi studii de caz, precum şi a unor evaluări atât pe parcursul anului şcolar cât şi la începutul anului, pentru a cunoaşte nivelul de dezvoltare al fiecărui copil, a problemelor cu care se confruntă.
5. Atragerea de sponsori care să asigure baza materială a unui climat adecvat prin implicarea acestei instituţii în diverse parteneriate: grădiniţă –familie, grădiniţă –comunitate. Acest lucru îl putem realiza prin desfăşurarea de activităţi comune cu aceste părţi.

Realizarea unor programe de educaţie pentru vârstele timpurii se întemeiază pe o serie de premise teoretice şi practice. Dintre acestea amintim:

- perioadele vârstelor mici constituie baza dezvoltării personalităţii;
- problema formării personalităţii trebuie pusă astăzi în termeni noi, mult mai largi, mai bogaţii şi mai diverşi, pentru a depăşi încadrarea trăsăturilor ei în tipare preconcepute;
- personalitatea copilului trebuie cunoscută încă de la naştere, pentru a-i găsi încă de la naştere modalităţile corespunzătoare de formare şi îndrumare a ei;
- în primii ani de viaţă se pune temelia personalităţii, deoarece odată ce anumite deprinderi sunt formate negativ este mai greu să le corectezi, decât să le formezi de la început în mod corect, de aici a apărut şi zicala: ”primii şapte ani de - acasă” (Tomşa, Oprescu, 2007, 31)
- ideea că în primii şapte ani de acasă, educaţia trebuie să constea doar în îngrijirea biologică este depăşită, deoarece nivelul actual de civilizaţie cu care ia contact nou-născutul a început să se modernizeze. Acest lucru face ca el să acumuleze informaţii diverse, începe să gândească mai devreme şi să-şi adapteze propriul comportament social imitând modelele oferite, motiv pentru care trebuie să-i cunoaştem, îmbogăţim şi dirijăm prima lui experienţă;
- depistarea cât mai timpurie a copiilor dotaţi şi supradotaţi trebuie să fie o cerinţă a epocii moderne în scopul dirijării formării personalităţii lor.

Educaţia diferenţiată şi personalizată a copiilor poate fi unul dintre răspunsurile şcolii la problematica complexă anterior schiţată. Dacă pentru mult timp copilul trebuia să se adapteze grădiniţii sau şcolii, în zilele noastre este din ce în ce mai evident că grădiniţa şi şcoala trebuie să se adapteze nevoilor specifice şi particularităţilor copilului. Abordarea diferenţiată aduce în discuţie adaptarea învăţământului la particularităţile psihofizice ale copilului, ceea ce presupune o foarte bună cunoaştere a copilului în ceea ce priveşte temperamentul, priceperile şi deprinderile, interesele,

potenţialul intelectual, trăsăturile de personalitate, etc. Pe de altă parte, dincolo de aceste caracteristici individuale, educatorii trebuie să cunoască “ereditatea socio – culturală” pe care copilul o aduce din familie.

Ca proces, învăţarea implică o serie de componente psihice, diferite de la un copil la altul. Drept urmare, organizarea situaţiilor de învăţare urmează să asigure condiţii favorabile activităţii de învăţatre ca proces complex de informare şi formare, de asimilarea cunoştinţelor şi dezvoltarea componentelor structurale ale personalităţii umane. Aceasta implică crearea situaţiilor de învăţare care să determine o participare activă a copilului în procesul de învăţare prin interacţiuni directe.

Cooperarea – principiu al organizării activităţii în grădiniţă

A învăţa să cooperezi reprezintă o competenţă socială indispensabilă în lumea actuală şi care trebuie iniţiată de la cele mai fragede vârste. Indiferent de sintagma preferată – fie învăţarea prin cooperare, colaborare, învăţare colaborativă – avem în vedere aceeaşi realitate, adică o situaţie de învăţare în care copiii lucrează împreună, învaţă unii de la alţiii şi se ajută unii pe alţii. În acest fel, prin interacţiunile din interiorul grupului îşi îmbunătăţesc atât performanţele proprii, cât şi ale celorlalţi membrii ai grupului.

Rezultatele cercetărilor arată că acei copii care au avut ocazia să înveţe prin cooperare, învaţă mai repede şi mai bine, reţin mai uşor şi privesc cu mai multă plăcere învăţarea şcolară. Prin accentul pus deopotrivă pe competenţe academice şi competenţe sociale, metodele de învăţare prin cooperare îi ajută pe copii să relaţioneze şi să-şi dezvolte abilităţile de a lucra în echipă. Copiii se familiarizează cu diferite roluri. În grupurile cooperative, fiecare copil are o responsabilitate specifică, fiecare copil trebuie să fie antrenat în realizarea proiectului comun şi nici unul nu are voie să stea deoparte. Succesul grupului depinde de sccesul în muncă al fiecăruia.

Numeroase cercetări arată că învăţarea prin cooperare sporeşte randamentul procesului de învăţare, îmbunătăţeşte memorarea şi creaţia, generează relaţii pozitive între copii, dezvoltă sănătatea psihică şi respectul faţă de sine. De asemenea, este un act de descoperire şi reflecţie pentru copii şi educator, precum şi o resursă importanţă pentru acesta în proiectarea şi derularea procesului didactic. Cu toate acestea , este nevoie să pregătim cu atenţie activităţile de învăţare şi să analizăm realist caracteristicile copiilor.

Silvia Dima evidenţiază faptul că: ”copilul nu este o materie de modelat, ci o personalitate în devenire care se poate constitui ca partener al propriei sale formări. Depinde de educatoare să ofere ocazii de dezvoltare şi să construiască împreună cu familia condiţiile experimentării acţionale şi motivate şi condiţiile socializării copilului” (Dima, 2007, 25)

Introducerea copilului în grădiniţă încă de la cea mai fragedă vârstă reprezintă asigurarea faptului că preşcolarii au posibilitatea de a se dezvolta deplin, de a realiza un progres individual observabil, de a dezvolta o personalitate activă, creativă, de succes, doar dacă i se acordă condiţiile necesare şi mediul adecvat în care să o facă: condiţii ale mediului educaţional dar şi din partea cadrelor didactice .

Bibliografie:

- Dima, S. (2007). *Revista Învăţământului preşcolar*, Bucureşti: Editura Coressi.
- Glava, A., Glava , C., (2002). *Introducere în pedagogia preşcolară,* Cluj-Napoca: Ed. Dacia.
- Tomşa, Ghe., Oprescu, N., (2007). *Bazele teoretice ale psihopedagogiei preşcolare*, Bucureşti: Ed.V&Integral.

ÎNVĂȚĂMÂNTUL ONLINE ÎN ROMÂNIA

Grădinița cu P.P. Nr.1, Notru
Prof. Tudosie Diana

Utilizarea instumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

Construirea și utilizarea unor platformelor educaționale adecvate nu poate decât să îmbunătățească procesul de învățare, prin caracteristicile pe care le prezintă astfel de metode:

- Posibilitatea utilizării unei mari varietați de instrumente
- Posibilitatea includerii de prezentări grafice
- Posibilitatea de a viziona impreuna live video de pe web
- Posibilitatea de a invita on-line un formator de oriunde din lume
- Sesiunile de lucru pot fi înregistrate și arhivate, astfel încât elevul poate reveni ori de cate ori consideră că este necesar
- Elevul își poate organiza și singur modul de învățare, el este cel care alege condițiile de spațiu și timp

Pentru o utilizare eficientă a platformelor educaționale este necesar să se aibă în vedere cateva aspecte:

- Aprecierea corectă a abilităților inițiale ale elevilor în legătură cu utilizarea instrumentelor IT și mai ales cu lucrul pe astfel de platforme
- Elaborarea și transmiterea către elevi a unui set de instructiuni clare de lucru cu platforma
- Stabilirea clară a sarcinilor ce le revin elevilor
- Asigurarea necesarului de resurse pentru derularea normală a activității (elaborarea suporturilor de curs si postarea pe platformă, dotarea corespunzătoare hardware și software în sălile destinate activităților, verificarea existenței la domiciliu a unei conexiuni la internet sau facilitarea utilizării unei stații de lucru în cadrul unității școlare)

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl plasează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la: accentuarea studiului individual la elevi; dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime a elevilor; dezvoltarea inițiativei elevilor; situarea celui ce învață (primește cunoștințe) în controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ; formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștințele pe care le posedă; construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștințelor pornind de la cel care învață; dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă a elevului.

Pentru a-și atinge scopul mediile de învățare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul Internet-ului. Acestea trebuie să stimuleze motivația și munca individuală a elevului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții etc.

Colaborarea virtuală trebuie să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic ce are loc în mediul electronic trebuie completat de comunicarea face-to-face; e bine să ştim să comunicăm cu sau prin calculator, dar şi cu cei din preajma noastră. Contactul viu, direct, personal cu cei din jur nu poate fi înlocuit niciodată cu nicio tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.

Platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologia, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie să ignorăm faptul că lucrăm cu generații de elevi care dețin abilități digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede varste, difuz, chiar din familie, și se învață… precum mersul sau vorbirea.

În prezent, e-learning-ul a devenit o alternativă viabilă la metodele de educaţie tradiţionale, astfel că a fost adoptat de către multe dintre unităţile de învăţământ, mai ales datorită avantajelor oferite de posibilitatea instruirii continue sau de cele legate de larga aplicabilitate în cadrul organizaţiilor cele mai diverse.

BIBLIOGRAFIE

· Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning, Editura Litera International, București, 2008

· Drăgănescu, M.,acad.(2001), Societatea informaţională şi a cunoaşterii. Vectorii societăţii cunoaşterii, Studiu tematic, Academia Romana, www.academiaromana.ro

L` approche inclusive comme diversité

Prof . Gr. I Mititean Oana
Liceul Teoretic ‘’Samuil Micu’’
Sărmașu, Jud. Mureș

Contexte

De nos jours, l'adaptation des pratiques éducatives pour favoriser le vivre-ensemble et pour garantir des conditions d'équité et de justice pour tous les élèves, est un processus continu, qui suppose le soutien d'enfants traumatisés et leur inclusion à coté des autres. Cette démarche s'adresse aux intervenants de tous les milieux scolaires intéressés à la mettre en action. Il faut montrer une attention particulière aux enjeux liés à la diversité ethnoculturelle et aux rapports ethniques, en raison des changements démographiques rapides et des défis qu'ils soulèvent actuellement pour l'inclusion et le vivre-ensemble en milieu éducatif. Repenser ses cours selon une approche inclusive, c'est diversifier ses méthodes d'enseignement et d'apprentissage, varier ses stratégies d'évaluation, revisiter ses matériaux de cours ou adapter sa manière d'agir en classe, tout en respectant les intentions pédagogiques visées par le spécifique d'age des élèves.

La diversité

D'abord développée dans le champ de l'adaptation sociale et scolaire pour favoriser l'intégration des jeunes dits „à besoins particuliers", l'approche inclusive fait aujourd'hui référence, dans la littérature de spécialité, à tous les „marqueurs" de la diversité sociale, souvent motif de discrimination ou d'exclusion. L'approche inclusive est surtout un processus continu de transformation des pratiques , de la culture et des relations au sein des établissements éducatifs. Elle vise à mieux tenir compte de la diversité des réalités et des besoins de tous les apprenants. Son objectif est d'assurer et d'instaurer des conditions d'équité, afin d'éliminer les inégalités de réussite éducative. L'approche inclusive vise aussi à construire une société et un système éducatif qui permettent à tous les individus, dans et avec leurs différences, de participer et de réussir en toute équité. L'UNESCO définit l'éducation inclusive comme *''le moyen le plus efficace de combattre les attitudes discriminatoires par la création de communautés accueillantes, en édifiant une société intégrative et en atteignant l'objectif de l'éducation pour tous''* (2008, pag. 13). Il s'agit d'une approche antidiscriminatoire fondée sur les droits de liberté (Human Rights-Based Approach), balisée par les instruments juridiques et basée sur l'acception de la différence et de sa prise en compte, afin de répondre aux besoins des apprenants.

Education pour tous

L'inclusion implique et marque un important changement en matière d'égalité de chances : l'objectif n'est plus seulement l'égalité d'accès ou de traitement, mais l'égalité de résultats, d'acquis et de succès éducatif. C'est justement le fondement de l'équité et du combat contre la discrimination : le regard n'est pas centré uniquement sur la performance de l'élève, mais sur l'établissement, ses acteurs et les moyens d'équité mis en œuvre. Ce renversement nécessite de partir des besoins des élèves pour ajuster les services ou pratiques d'un système, afin de les faire réussir tous, particulièrement les plus vulnérables. Ces principes touchent les savoir, savoir-faire et savoir-etre mobilisés ou développés à l'école, à tous les niveaux d'intervention : gouvernance, politique et programmes, curriculum. L'approche inclusive repose sur une conception systémique, qui cible les groupes vulnérables et les zones de vulnérabilité propres à chaque établissement ou système scolaire, afin d'éliminer les discriminations et l'exclusion. Elle vise aussi la mise en œuvre d'une démarche

institutionnelle continue, réflexive, critique, transformative et bien transdisciplinaire des établissements scolaires, prenant appui sur les réalités de chaque milieu et sur les acteurs qui travaillent et agissent ensemble.

Au plan international, la mondialisation, l'immigration, la transformation rapide des technologies de l'information et de communication, aussi que les attentes élevées en termes de justice et de droits humains sont à la source des réformes dans de nombreux pays. Plusieurs de ces réformes visent des changements de structures, de cultures organisationnelles et de pratiques pédagogiques, et favorisent le paradigme de l'inclusion et de réussite éducative pour tous.

Finalités

Par ses finalités, l'éducation inclusive permet de concilier les autres approches aux diverses appellations, qui se sont développées sur le pluralisme au fil du temps, telles que l'éducation multiculturelle ou interculturelle, à la citoyenneté démocratique, aux droits humains, à la paix, à la solidarité locale et internationale. Elle les intègre de manière complémentaire dans des objectifs communs et autour du paradigme de l'équité, pivot de l'approche inclusive qui réunit toutes ces perspectives. Elle entend outiller les élèves pour leur permettre de comprendre la complexité du monde, se positionner et agir en citoyen engagé envers la justice et les droits et libertés. Il faut instaurer la coresponsabilisation et l'engagement envers l'inclusion et l'effectivité des droits. On se propose de transformer et de combattre les processus et les pratiques pédagogiques préjudiciables, surtout d'expérimenter de nouvelles pratiques et d'en faire le suivi – monitoring, et d'évaluer les résultats des élèves, tout au long de l'année scolaire.

Bibliographie :

1) Stratégie ontarienne d'éducation inclusive, 2009
2) L'approche pédagogique (enseigner.ulaval.ca)
3) Bergeron, Rousseau et Leclerc, 2011
4) PCUA, 2016

Competența de comunicare orală la nivelul curriculumului preșcolar

profesor pentru învățământul preșcolar Guță Corina
Grădinița Bucșani

Educarea limbajului la vârsta preşcolară necesită stabilirea unei griji imense la copii deoarece aceasta trebuie să constituie o preocupare manifestată în mod continuu din partea educatorilor, dar și a părinților.

Particularităţile vorbirii sunt legate în primul rând de vârsta şi nivelul la care se află copiii. Limbajul se dezvoltă şi evoluează continuu la copil, iar educatoarea manifestă o sarcină permanentă de a organiza şi planifica experienţele de limbaj în raport cu ritmul propriu regăsit în evoluția fiecăruia.

La nivelul curriculumului, domeniul care se ocupă şi se va ocupa de formarea competenţei de comunicare orală şi scrisă este domeniul **Dezvoltarea limbajului, a comunicării şi premisele citirii şi scrierii.** Acesta *vizează dezvoltarea limbajului (sub aspectele vocabularului, gramaticii, sintaxei, dar şi a înţelegerii semnificaţiei), a comunicării (cuprinzând abilităţi de ascultare, comunicare orală şi scrisă, nonverbală şi verbală) şi preachiziţiile pentru scris-citit şi însoţeşte dezvoltarea în fiecare dintre celelalte domenii* (MECT, 2017, 10).

O primă varietate de competenţe ce vor fi urmărite din acest an şcolar asupra dezvoltării comunicării în grădiniţă propune lărgirea orizontului de cunoaştere al copilului, în scopul îmbogăţirii şi dezvoltării exprimării.

În activităţile libere și în cele obligatorii, copilul cunoaște lumea înconjurătoare apelând la toate simţurile prin comparare, analiză și monitorizare a datelor obţinute.

Mai multe competenţe şi obiective ale educării limbajului stabilite în cadrul activităţilor din grădiniţă urmăresc cu prioritate formarea expresivităţii comunicării, ceea ce presupune stimularea copilului de a vorbi, menţinându-şi farmecul vorbirii, altfel spus, intonaţia, accentul, ritmul. Curiozitatea caracteristică vârstei preşcolare constituie un punct de reper pentru formarea deprinderii copilului de a se informa cu ajutorul întrbărilor. În cadrul întregii activităţi din grădiniţă copilul este motivat să-şi exprime emoţiile, sentimentele, trăirile afective, atitudinile în raport cu oameni, animale, plante, situaţii şi personaje pozitive sau negative, circumstanţe concrete sau regăsite în poveşti.

Un aspect important ce priveşte educarea limbajului este constituit din depistarea şi eliminarea din vorbirea copiilor a unor cuvinte preluate din diverse medii mai puţin utilizate cu care copiii au intrat în contact în prezenţa sau absenţa părinţilor. Copilul trebuie aşadar convins că un anumit cuvânt nu este adecvat, că acesta este utilizat în mare parte de o anumită categorie de oameni şi că acesta poate fi înlocuit cu unul mai frumos.

Scopul principal al educării copiilor din mediul preşcolar îl constituie pregătirea copilului pentru activitatea de şcolar, precum şi formarea unor deprinderi caracteristice muncii şcolare, pentru care valorificarea limbajului deţine un rol hotărâtor. Astfel, dezvoltarea și educarea limbajului preşcolarului se bazează pe perfecţionarea comunicării din punct de vedere fonetic, lexical şi gramatical.

Utilizarea unui material didactic bogat prezintă o importanţă decisivă în însuşirea temeinică și conştientă a informațiilor, dezvoltând totodată spiritul de observaţie al copiilor şi stimulând interesul lor pentru cunoaştere. Multitudinea de cunoştinţe, care pentru început par dificile, poate fi conştientizată mult mai uşor în momentul în care este utilizată cu pricepere ilustrarea lor. Cu cât activităţile din grădiniţă pun accent pe: atenţie, pricepere, memorie, creativitate, imaginaţi, gândire, cu atât aceasta va oferi copilului un beneficiu deplin, în formarea sa.

Însuşindu-şi limba, copilul reuşeşte să cunoască realitatea înconjurătoare tot mai bine datorită mijloacelor pe care şi le-a însuşit, necesare comunicării cu ceilalţi.

Pentru a dezvolta competenţele de comunicare la copiii de vârstă preşcolară, educatoarea trebuie să cunoască caracteristicile limbajului şi anume:

- sporirea expresivităţii realizate prin conţinutul şi structura propoziţiei, prin epitete, prin comparaţii;

- trecerea de la limbajul interior la cel exterior –adesea jucându-se, copilul îşi susţine singur dialogul;

- dezvoltarea morfologiei şi a sintaxei vorbirii (se corectează în mare măsură capacitatea de pronunţare şi se realizează acordul gramatical);

- are loc dezvoltarea limbajului concomitent cu apariţia funcţiilor de comunicare, de fixare a experienţei cognitive şi de organizare a activităţii (Gherghina, 2005, 27).

Percepută drept didactică specială, metodica dezvoltării vorbirii cercetează conţinutul, competenţele, metodele şi modalităţile de organizare şi de realizare a muncii de stimulare a limbajului preşcolarilor în cadrul mediului preşcolar.

Complexitatea şi diversitatea activităţilor de stimulare a limbajului copiilor încă din grădiniţă oferă un cadru mai larg pentru aplicarea şi exercitarea principiilor didacticii. Metodele şi formele specifice de organizare şi realizare a activităţilor de dezvoltarea vorbirii sunt influenţate de aplicabilitatea practică *a principiului însuşirii conştiente şi active, a principiului învăţământului sistematic, a principiului însuşirii temeinice a cunoştinţelor şi deprinderilor* etc. în strânsă legătură cu particularităţile psihologice ale copiilor, care asigură conexiunea inversă, în procesul formării deprinderilor de exprimare corectă la vârsta preşcolară.

Formarea competențelor de comunicare orală la nivelul etapei preșcolare se realizează prin intermediul tuturor domeniilor de activitate experienţială, liber aleasă sau de dezvoltare personală prevăzute în curriculum, dezvoltarea şi formarea limbajului și a comunicării urmărindu-se a fi atinse în fiecare dintre acestea.

„**Domeniul Limbă și Comunicare**” se ocupă în mod deosebit cu activități care vizează activizarea și îmbogățirea vocabularului la preșcolari, prin intermediul tuturor mijloacelor de realizare: povești, poezii, lecturi după imagini, convorbiri, povești create etc.

Activitățile desfășurate în cadrul **„Domeniului Știință”** dezvoltă posibilitatea copiilor de a-și îmbogăți vocabularul, prin precizarea sensului unui cuvânt, precum și prin comunicarea cunoștințelor, opiniilor și impresiilor ce țin de percepția obiectului supus observării. Astfel, în cadrul activităților de *cunoașterea mediului*, copiii pot studia aspecte referitoare la componentele unui copac, culoarea și forma frunzelor, dimensiunea coroanei, textura tulpinii etc, utilizând adjective precum: înalt, verde, gros, dur. Prin intermediul unei comparații subînțelese, copiii pot transpune cuvintelor noi semnificații, apelându-se la substantivele și la verbele din fondul pasiv, formulând totodată și propoziții ample care să reflecte aspecte regăsite în realitatea concretă.

Tot în cadrul acestui domeniu, la realizarea activităților cu *conținut matematic*, copiii au la îndemână posibilitatea de a-și îmbogăți vocabularul cu anumite cuvinte specifice, cum ar fi: mulțime, compunerea și descompunerea numerelor, forme geometrice, șir crescător și descrescător, număr, cifră. Limbajul matematic prin care aceste cunoștințe se exprimă este important să fie adecvat și accesibil copiilor, fiind pe înțelesul lor.

În activitățile de *pictură*, derulate în cadrul „**Domeniului Estetic creativ**”, copilul are la dispoziţie diverse instrumente de lucru: carton, hârtie, pictură, acuarele, culori reci, culori calde, pensule etc. fiind astfel nevoit să utilizeze limbajul plastic și limbajul verbal. Aceste activități de pictură constituie o modalitate de îmbogățire a competenţelor de comunicare orale. Ajungând la grupa mare, la vârsta de 6 ani, un copil poate deja să se exprime din punct de vedere artistic și plastic utilizând linii, punct și culoare, denumirile instrumentelor de pictură, ale tehnicilor de realizare a lucrărilor, ale materialelor cu care lucrează, ale noțiunilor elementare ale acestui domeniu.

Și în activitățile de *educație muzicală*, vocabularul copiilor este îmbogățit deorece la această vârstă preșcolară copiii manifestă o plăcere deosebită de a cânta, de a reține cu ușurință strofele cântecelor învățate, de a achiziționa concepte specifice sferei muzicale: sunet, instrument muzical, piesă muzicală, versuri, pian, ritm, strofă, trianglu etc.

Activitățile desfășurate în cadrul „**Domeniului Psihomotric**” contribuie la îmbogățirea vocabularului, determinându-i pe copii să recepteze comenzile primite din partea educatoarei: *ne aliniem, expirăm, inspirăm, pe loc repaus* etc. termeni preluați de copii și în alte contexte, intrând ulterior în vocabularul activ al acestora.

Activitatea de **Educație pentru societate** contribuie și ea la îmbogățirea vocabularului preșcolarilor prin intermediul activităților care au ca scop educarea copiilor în ceea ce privește societatea, normele sociale, modul de comportare în societate etc. Copilul va fi determinat să analizeze anumite comportamente, de a întreba și de a contribui cu soluții adecvate, de a-și exprima sentimentele, opinia, trăirile prin intermediul formulării unor propoziții coerente și corecte.

Activitățile practice sprijină copiii prin nuanțarea vocabularului cu cuvinte specifice activităților manuale: decupat, lipit, cusut, precum și a materialelor utilizate în acest domeniu: foarfecă, lipici, carton etc.

În cadrul ***activităţilor libere***, fie de la sectoare sau din cadrul activităților de dimineață, copiii își dezvoltă vocabularul datorită situațiilor de comunicare în care sunt implicați. Rolul educatoarei constă în supravegherea modului în care copiii comunică între ei, în îndrumarea acestora din punct de vedere semantic, fonetic sau gramatical, corectându-le eventualele greșeli.

Limbajul îndeplinește un rol important în dezvoltarea psihică a copilului de vârstă preșcolară, acesta înregistrând acum diverse transformări din punctul de vedere al tuturor nivelurilor limbii: fonetic, lexical, gramatical și al expresivității. Sub aspect general, suntem de de acord că limbajul se manifestă într-o strânsă legătură cu gândirea, o legătură biunivocă, prin intermediul căreia gândirea structurează exprimarea iar expresia în limbaj este astfel regăsită. Vorbirea la rândul ei *impune gândirii exigenţele sale culturale, contribuind în felul acesta la restructurarea ei. Copilul apelează la realitate, dar prin limbaj se depărtează de ea, îşi aminteşte situaţiile trecute, stabileşte raporturi, face deducţii valide* (Zlate, 1994, 86).

BIBLIOGRAFIE:

- Gherghina, D., Novac, C., Mitrache, A., Ilie, V., (2005), *Didactica activităţilor instructiv-educative pentru învăţământul preprimar*, Craiova:Editura Didactica Nova.
- MECT (2017), *Educaţia timpurie şi specificul dezvoltării copilului preşcolar*, Bucureşti: Ed. Centrul 2000.
- Zlate M., (1994), *Psihologia copilului – manual pentru şcoli normale,* Bucureşti: E.D.P.

MODALITĂȚI DE STIMULARE A CREATIVITĂȚII PRIN METODE ACTIVE

Leu Mihaela-profesor învățământ primar
Școala Gimnazială „Lascăr Catargiu”, Craiova, Dolj

Creativitatea este un proces complex care angajează întreaga personalitate a elevului. Stimularea creativității se realizează prin activare, antrenare și dezvoltarea potențialului creativ al copilului.

Învățământul modern optează pentru o metodologie axată pe acţiune operatorie, pe promovarea metodelor care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenţei , ale creativităţii şi imaginaţiei.

Metodele active sunt modalităţi de stimulare a învăţării şi dezvoltării personale, favorizând schimbul de idei, de cunoştinţe, de experienţe. În acelaşi timp, contribuie şi la stimularea efortului productivităţii elevului, descoperind-şi astfel propriile capacităţi şi limite, cu influenţe favorabile în planul personalităţii acestuia. Aspectele formative ale aplicării metodelor active au în vedere stimularea gândirii, a imaginaţiei, creativităţii. Prezentăm câteva metode interactive care contribuie la stimularea creativităţii.

Explozia stelară este o metodă de stimulare a creativității. Se bazează pe formularea de întrebări pentru rezolvarea de probleme. Este o metodă de relaxare, dar și o sursă de noi descoperiri. Se împrăştie ca o explozie stelară din central conceptului.

Pentru aplicarea metodei sunt necesare : o stea mare, cinci steluţe mici de culoare galbenă, cinci săgeţi roşii, jetoane. Pe o stea mare se scrie sau se desenează ideea centrală. Se folosesc întrebările de tipul: ce?, cine?, unde?, de ce ?, când?, pornind din cele cinci colţuri ale stelei. Pe cinci steluţe se va scrie una din cele cinci întrebări. Elevii extrag câte o întrebare, după care fiecare îşi va alege câţiva colegi, organizându-se în grupuri. Fiecare grup prezintă întrebările elaborate adresându-le celorlalţi. Elevii din celelalte grupe răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări. La final se face evidenţierea celor mai interesante întrebări, se apreciază efortul acestora de a elabora întrebări corecte şi aprecierea muncii de cooperare şi de interacţiune.

Etapele avute în vedere sunt următoarele:

1. Elevii, împărţiţi în cinci grupe, propun problema care trebuie rezolvată. Pe steaua mare se scrie sau se desenează ideea centrală.

2. Pe cele cinci steluţe se scrie câte o întrebare de tipul CINE?, CE?, UNDE?, DE CE?, CÂND?; cinci elevi din clasă extrag câte o întrebare, după care fiecare îşi va alege câte trei colegi, organizându-se astfel în cinci grupe. Pentru elaborarea întrebărilor, grupele cooperează.

3. La expirarea timpului, elevii revin în semicerc în jurul steluţei mari; fiecare grupă prezintă întrebările elaborate, adresându-le celorlalţi. Elevii din celelalte grupe răspund la întrebări sau formulează întrebări la întrebări. Se apreciază efortul acestora de a elabora întrebări corecte, precum şi modul de cooperare şi interacţiune.

Metoda Pshillips 6/6 are ca scop intensificarea producţiei creative. Clasa de elevi se împarte în mai multe grupe de discuţii. Pentru fiecare grup se constituie câte 6 participanţi (4 membri, un secretar şi un conducător de grup). Secretarul este cel care notează părerile membrilor echipei, iar conducătorul grupului prezintă în faţa întregii clase, concluziile sau soluţiile găsite. Cadrul didactic este cel care ansamblează răspunsurile şi găsirea unei soluţii potrivite.

Această metodă are avantajul că facilitează comunicarea, într-un timp scurt se obţin multe idei, se stimulează imaginaţia şi creativitatea. Se asigură participarea colectivă şi activă a elevilor, vor fi obişnuiţi să accepte gândirea colectivă, susţinerea de păreri, tehnica argumentării, restrângerea subiectivităţii.

Sinectica este denumită şi metoda analogiilor sau metoda asociaţiilor de idei.Termenul de sinectică provine din grecesul **synecticos** („syn”-„a aduce împreună” şi „ecticos”-„elemente diverse”).

„Este o procedură care, prin specificul ei, se bazează pe utilizarea metaforelor şi analogiilor în favoarea înlesnirii situaţiei problematice, astfel încât neobişnuitul (străinul) să devină familiar, iar obişnuitul să apară ca ceva straniu, ciudat(străin).”(Cerghit, 2006, p.163)

Este o metodă de exersare şi educare a creativităţii, încurajează producerea de idei. Elevii au posibilitatea să-şi exprime liber părerile, să se elibereze de orice constrângeri. Ei vor putea da frâu liber imaginaţiei, încrederii în forţele proprii, putând fi nonconformişti şi neconvenţionali. Se centrează pe dezvoltarea fanteziilor copiilor,fiind hotărâtoare pentru afirmarea creativităţii.

Se impune respectarea anumitor cerinţe, cum ar fi:

- ✓ unui grup eterogen alcătuit din participanţi diferiţi ca aptitudini, abilităţi, cunoştinţe, interese etc. pentru a avea şanse de reuşită mai mari;
- ✓ asigurarea unui climat care să dea frâu liber fanteziei participanţilor;
- ✓ profesorul va fi animatorul grupului şi va juca un dublu rol: de participant şi de expert, fiind gata să intervină oferin o idee proprie sau când grupul se află în criză de idei.

Cvintetul este o poezioară de cinci versuri prin care se rezumă un conţinut de idei. Este un instrument de evaluare a înţelegerii textului şi de exprimare a creativitătii elevilor. Scrierea acestuia presupune o reflecţie bazată pe înţelegerea nuanţată a sensului subiectului ales. Activitatea se poate desfăşura individual, în perechi, în echipă.

Structura metodei este următoarea*:*

1. Primul vers este un cuvânt-cheie (substantiv);
2. Al doilea vers este format din două adjective care descriu ceva;
3. Al treilea vers este format din trei verbe (de obicei la gerunziu);
4. Al patrulea vers este format din patru cuvinte şi exprimă păreri, sentimente faţă de subiectul în cauză;
5. Al cincilea vers este un cuvânt care exprimă esenţa problemei.

Se urmărește dezvoltarea cognitivă prin stimularea proceselor cognitive superioare, se dezvoltă capacitatea de a lega cunoştinţele între ele, se dezvoltă inteligenţa, dar se urmărește şi dezvoltarea capacităţilor da comunicare de dialogare interpersonală şi intrapersonală, stimularea încrederii în sine. Participarea motivată şi activă la lecţie, precum şi stimularea creativităţii şi creşterea interesului pentru aceasta pot fi soluţionate prin folosirea metodelor interactive și activ-participative. Se impune o valorificare deplină a metodelor pentru activizarea elevilor, antrenarea proceselor intelectuale ale acestora, imprimând învăţării un pronunţat caracter activ şi formativ

Bibliografie:

- Bocoş, M. (2002). *Instruire interactivă*. Bucureşti: Editura Presa Universitară Clujeană
- Bontaş, I. (2008). *Tratat de pedagogie*. Bucureşti: Editura All
- Breben, S.,Gancea, E., Fulga M., (2002). *Metode interactive de grup*, Editura Arves
- Cerghit, I. (2006). *Metode de învăţământ.* Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică
- Cerghit, I. (2002). *Sisteme de instruire alternative şi complementare. Structuri, stiluri, strategii.* Bucureşti: Editura Aramis
- Cerghit, I., Neacşu I. (2001), Prelegeri pedagogice,. Iaşi: Editura Polirom
- Oprea, C., L. (2009). *Pedagogie.Alternative metodologice interactive,* Editura Universităţii din Bucureşti, Bucureşti
- Oprea, C., L. (2006). *Strategii didactice interactive*. Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică,

Dezvoltarea gândirii critice privind valorizarea metodelor activ-participative

Prof. înv. primar Ungureanu Violeta,
Şcoala Gimnazială „Leon Dănăilă”, loc. Darabani, jud. Botoşani

Motto :

„Gândirea reprezintă resursa supremă a omenirii. În gândire, principala dificultate este confuzia. Încercăm să facem prea multe deodată. Suntem copleşiţi de emoţii, informaţii, logică, speranţă şi creativitate. Este ca şi cum ai încerca să jonglezi cu prea multe mingi.” (Edward de Bono)

„Dacă îmi spui o să uit, dacă îmi arăţi o să ţin minte, dar dacă mă implici, o să înţeleg.” Anonim

Şcoala contribuie tot mai mult la modelarea personalităţii şi la cultivarea trăsăturilor ei. În întreaga operă de formare a omului nou, a personalităţii sale, un rol important, uneori chiar decisiv, îl au primii ani de şcoală. Şcolii primare îi revine sarcina de a forma primele deprinderi de muncă intelectuală. De aceea, este necesar ca învăţătorul să fie preocupat în permanenţă de perfecţionarea metodelor şi procedeelor de predare-învăţare, a stilului de muncă în general, pentru optimizarea procesului instructiv-educativ.

Cadrul didactic trebuie să fie animat de o puternică receptivitate faţă de tot ce este nou şi important în specialitatea sa şi în pedagogie, iar în practică să dovedească un efort continuu spre autodepăşire, pentru a face faţă sarcinilor pe care le ridică învăţământul.
Utilizarea metodelor activ-participative de predare-învăţare în activitatea didactică contribuie la îmbunătăţirea calităţii procesului instructiv-educativ, având o reală valoare activ-formativă asupra personalităţii elevului.

Caracteristicile metodelor activ-participative : -
sunt atractive;
- stimulează implicarea activă în carcina didactică;
- stimulează iniţiativa;
- asigură o mai bună punere în practică a cunoştinţelor, priceperilor şi deprinderilor;
- asigură un demers interactiv al actului de predare-învăţare-evaluare;
- valorifică şi stimulează potenţialul creativ, originalitatea copiilor;
- acţionează asupra gândirii critice a elevilor;
- elevii devin responsabili în rezolvarea sarcinilor;
- promovează învăţarea prin cooperare;
- copiii învaţă să argumenteze acţiunile;
- îi învaţă pe elevi să comunice între ei şi să asculte părerile celor din jur.

Este foarte important ca în primii ani de şcoală, copilul să fie orientat corect spre a-şi dezvolta gândirea, capacitatea de a răspunde unor situaţii problematice, de a fi creativ şi eficient. Încă din clasele primare trebuie să-l familiarizăm pe copil cu utilizarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală, să-i dezvoltăm abilităţi de a învăţa prin descoperire, prin

investigarea realităţii, în scopul stimulării curiozităţii şi creativităţii. Metodele activ-participative sunt acelea care îl ajută pe elev să găsească singur, sau în grup, cunoştinţele pe care urmează să şi le însuşească, să afle soluţii la probleme, să prelucreze cunoştinţele, să ajungă la reconstituiri şi resistematizări de cunoştinţe. Sunt metode care îl învaţă pe elev să înveţe să lucreze independent şi în grup.

Printre metodele care activizează predarea-învăţarea sunt şi cele prin care elevii lucrează productiv unii cu alţii, îşi dezvoltă abilităţi de colaborare şi ajutor reciproc. Ele pot avea un impact extraordinar asupra elevilor datorită denumirilor foarte uşor de reţinut, caracterului ludic şi oferind alternative de învăţare cu „priză” la copii. Astfel :

Brainstormingul sau asaltul de idei

O strategie care oferă posibilitatea de a-i pune pe elevi în situaţia de a se gândi la o temă pe care o vor întâlni în text şi de a face asociaţii în legătură cu aceasta.

* Dacă, de exemplu, se citeşte un text despre primăvară, li se cere elevilor să se gândească la idei, sentimente, evenimente pe care le pot asocia acestui anotimp.

* Se realizează un ciorchine de idei, o reţea care să sintetizeze ideile exprimate de ei.

Jocul anticipărilor

Se aplică în etapa de prelectură.

* Pornind de la titlul textului sau de la un fragment scurt care se citeşte, elevii sunt întrebaţi despre ce cred ei că este vorba în text şi ce îi face să se gândească la această anticipare.

* Li se pot oferi câteva variante de răspuns, iar ei să aleagă varianta pe care o consideră corectă.

Lectura predictivă

* Presupune citirea fragmentată a textului, făcută de către profesor/învăţător, care îi întreabă pe elevi ce cred ei că se va întâmpla mai departe şi de ce cred că se va întâmpla un anume lucru.

* Pe parcurs se întocmeşte o „hartă a predicţiilor” care constă în confruntarea evenimentelor relatate de text cu ipotezele relatate anterior.

Ciorchinele

Este un organizator grafic prin care se evidenţiază într-o reţea conexiunile dintre ideile despre un subiect. Tehnica încurajează elevii să gândească liber şi deschis, să-şi organizeze cunoştinţele, putând fi folosită atât ca metodă de predare-învăţare, cât şi ca metodă de fixare.

Ciorchinele este o metodă de scriere eficientă, determinându-i pe elevii mai puţin motivaţi să lucreze. Poate fi nedirijat, când elevii notează toate ideile posibile într-o reţea realizată de ei şi semidirijat, când învăţătorul stabileşte nişte criterii pe baza cărora elevii vor completa ciorchinele.

Avantaje :

- nu se critică ideile propuse; -
poate fi utilizată ca metodă liberă sau cu indicare prealabilă a categoriilor de informaţii aşteptate de la elevi;
- se poate aplica individual, în perechi sau în grup;
- se poate aplica în orice moment al lecţiei;
- solicită gândirea şi capacitatea de a realiza analize, sinteze şi comparaţii.

Metoda cadranelor

Prin trasarea a două perpendiculare, pe tablă sau în caiet, se obţin patru cadrane.

* Cadranele cu expresii atitudinale se pot completa frontal, pe grupe şi individual.

* Elevii pot primi fişe individuale în care vor avea de completat cadranele :

I. Am admirat ...

II. Dezaprob ....

III. N-am înţeles ...

IV. Am învăţat ...

Sau fişe pe grupe, în acest caz fiecare grupă fiind solicitată să găsească în text cât mai multe răspunsuri pentru un singur cadran pe care trebuie să-l completeze.

Avantaje :

- stimulează atenţia şi gândirea;
- scoate în evidenţă modul propriu de înţelegere;
- conduce la sintetizare/esenţializare; - uşurează asimilarea de noi cunoştinţe;
- se poate folosi cu succes la orele de recapitulare şi consolidare;
- se poate folosi în diferite momente ale lecţiei; - stimulează interesul elevilor pentru activitatea didactică.

Procesul literar

* Este un joc de rol cu caracter general care presupune o dezbatere de pe poziţii extreme (acuzare-apărare) a unor aspecte problematice dintr-o operă literară.

*Are o valoare constructivă mai mare atunci când este realizat pe baza unor alocuţiuni gândite şi redactate de elevi.

* Aceştia vor emite opinii personale cu privire la personajele incriminate, izvorâte din contactul direct cu textul literar.

Procesul judiciar

Împărţiţi-vă în două grupuri : acuzatorii şi apărătorii.

* Simulaţi un proces judiciar în care învinuitul ar fi Garoffi, băiatul care a lovit în ochi pe bătrân cu bulgărele de zăpadă şi nu-şi recunoaşte fapta.

* Folosiţi expresiile :

<u>Apărătorii :</u>

„Vă rog să-mi permiteţi ...”

„Nu cred că ...”

„De unde să ştie băiatul că ...”

„El nu este vinovat ...”

„Mi-e milă de băiat, căci ...”

„Îi este teamă să ...”

„Fapta sa nu este atât de gravă, de aceea, rog ...”

<u>Acuzatorii :</u>

„Cer pedepsirea ...”

„Îl acuz pe ...”

„Vă aduceţi aminte cum ...”

„Este adevărat că ..., dar ...”

„Fapta sa este o ...”

„Ceea ce a făcut este foarte ..., căci ...., deci cer să ...”.

Cubul

Metoda cubului este folosită pentru explorarea unui subiect din mai multe perspective. Ea oferă posibilitatea de a dezvolta competenţele necesare abordării complexe şi integratoare.

Avantaje :

- determină participarea conştientă a elevilor prin implicarea maximă a acestora în rezolvarea sarcinilor;
- permite diferenţierea sarcinilor de învăţare;
- formează deprinderi de muncă intelectuală;
- stimulează gândirea logică a elevilor;
- creşte responsabilitatea faţă de învăţare şi faţă de grup;
- sporeşte eficienţa învăţării (elevii învaţă unii de la alţii);
- familiarizează elevii cu cercetarea ştiinţifică;
- formează abilităţi de comunicare şi cooperare.

Limite : - rezolvarea sarcinilor solicită resurse mari de timp;

- se crează un zgomot oarecare; - facilitează erori în învăţare;

- nu există un control precis asupra cantităţii/calităţii cunoştinţelor dobândite de fiecare elev.

Copacul ideilor

Tehnica numită „copacul ideilor” presupune munca în grup. Este o metodă grafică în care cuvântul cheie este scris într-un dreptunghi la baza paginii, în partea centrală. De la acest dreptunghi se ramifică asemenea crengilor unui copac toate cunoştinţele evocate. Foaia pe care este desenat copacul trece de la un membru la altul al grupului şi fiecare elev are posibilitatea să citească ce au scris colegii săi. Această formă de activitate în grup este avantajoasă deoarece le propune elevilor o nouă formă de organizare şi sistematizare a cunoştinţelor.

Cvintetul

Metoda cvintetului pune accent pe forţa elevului, contribuind la formarea capacităţii de a rezuma şi sintetiza informaţiile, de a surprinde complexitatea unor idei, sentimente şi convingeri în câteva cuvinte.

Cvintetul este o poezie care impune sintetizarea informaţiilor/conţinuturilor dintr-un text în exprimări clare, care descriu sau prezintă reflecţii asupra temei date sau subiectului dat. Este o poezie de 5 versuri a cărei construcţie are la bază anumite reguli pe care elevii trebuie să le respecte, iar timpul de întocmire este de 5-7 minute.

Activitatea porneşte de la un cuvânt-cheie din lecţia zilei respective sau din lecţia anterioară iar elevii, în timpul dat, trebuie să dovedească receptivitatea la cele discutate în clasă, bazându-se pe capacităţile lor de creaţie.

Regulile de întocmire ale unui cvintet : -

primul vers este format din cuvântul tematic (un substantiv);

- al doilea vers este format din două cuvinte (adjective, care să arate însuşirile cuvântului tematic);
- al treilea vers este format din trei cuvinte (verbe la gerunziu care să exprime acţiuni ale cuvântului tematic);
- al patrulea vers este format din patru cuvinte ce formează o propoziţie prin care se afirmă ceva esenţial despre cuvântul tematic;
- al cincilea vers este format dintr-un singur cuvânt care sintetizează tema/ideea.

Avantajele metodelor moderne :

- transformă elevul din obiect în subiect al învăţării;
- este coparticipant la propria formare;
- angajează intens toate forţele psihice de cunoaştere;
- asigură elevului condiţiile optime de a se afirma individual şi în echipă;
- dezvoltă gândirea critică;
- dezvoltă motivaţia pentru învăţare;
- permite evaluarea propriei activităţi.

Metodele moderne au tendinţa de a se apropia cât mai mult de metodele cercetării ştiinţifice, antrenând elevii în activităţi de investigare şi cercetare directă a fenomenelor. Utilizarea metodelor interactive în activitatea didactică are ca rezultat creşterea motivaţiei pentru învăţare şi a încrederii în sine, contribuie la formarea atitudinii pozitive faţă de obiectele de studiu în şcoală şi asigură condiţiile formării capacităţii copiilor de a interacţiona şi de a comunica, pregătindu-i mai bine pentru activitatea socială.

Bibliografie :

1. Creţu, C., „*Curriculum diferenţiat şi personalizat*”, Editura Polirom, Iaşi, 1999;
2. Ion, Al., D., „*Dezvoltarea gândirii critice şi învăţarea eficientă*”, Editura de Vest, Timişoara, 2000;
3. Pintilie, M., „*Metode moderne de învăţare-evaluare*”, Editura Eurodidact, Cluj Napoca, 2002;
4. Crişan, Lucia, „*Cadrul didactic. Didactica disciplinelor. Metode, procedee educaţionale şi noi tehnologii*”, Editura Polirom, Iaşi, 2009;
5. Oprescu, Victor, „*Dimensiunea psihologică a pregătirii profesorului*”, Scisul Românesc, Craiova, 1983.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. înv. primar,Gavriliuc Mirela Maria
Școala Gimnazială Vereşti, Comuna Vereşti, Județul Suceava

Aplicarea noului curriculum, a planurilor cadru și a programelor școlare în învățământul primar și dezvoltarea la elevi a competențelor corespunzătoare profilului absolventului acestui nivel de educație în contextul situației de urgență presupune promovarea unor activități și practici eficiente ce se pot multiplica în structurarea achizițiilor elevilor. Un profesor inspiră și sprijină parcursul școlar al elevilor în niveluri superioare de educație. Un profesor adevărat nu lasă niciun copil în urmă și adaptează pentru fiecare elev strategiile, activitățile și resursele didactice.

Un model demn de urmat în contextul actual presupune cunoașterea sistematică a nevoilor și intereselor fiecărui elev, adaptarea creativă a strategiilor didactice la specificul acestuia (dar și la specificul clasei/unității de învățământ/zonei socio-economice și culturale), implicarea actorilor din școală și din comunitate în activitățile de învățare și promovarea unei învățări vizibile.

Contextul actual a accelerat procesul de învățare online. Predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Cadrul didactic va trebui să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Învățarea prin e-learning poate fi definită ca o învățare la distanță într-un mediu educațional evolutiv și bazat pe colaborare care îmbină metodele didactice tradiționale cu metode bazate pe IT și având ca obiectiv creșterea performanțelor individuale ale elevilor. Învățarea prin e-learning se bazează pe o predare modernă, într-o altă modalitate decât cea clasică, mult mai atractivă și în care un rol important îl au consolidarea cunoștințelor și evaluarea, realizate într-o manieră atractivă și adaptabilă nevoilor, atât a celor care dirijează învățarea, cât mai ales a educabililor.

În zilele noastre, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informație foarte mare, platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât și umane.

Sarcina educației și formării bazate pe noile tehnologii ale informației și comunicării nu este de a înlocui tipurile tradiționale de formare, ci de a le completa în scopul măririi randamentului acestora.

Platformele de învățare online îmbunătățesc calitativ conținutul învățământului, ducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însușirea unor procese de învățare active și autonome, creșterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învățare active și autonome, creșterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învățare formală sau nonformală, individuală și în grup. E-learningul a fost adoptat de unitățile de învățământ pentru a completa activitatea didactică din școală și nu de a o înlocui (cel puțin, așa zic politicile din domeniu). Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Avantajele acestui tip de învățare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur data şi ora la care se implică în activitatea de instruire.

Față de sistemul tradițional de învățământ, e-learning-ul prezintă numeroase avantaje:

• independenţa geografică, mobilitatea – posibilitatea de a accesa conţinutul materialului educaţional de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal şi a reţelei;

• accesibilitate online – o caracteristică importantă specifică acestui tip de educaţie, prin care se înţelege accesul la educaţie prin Internet în timp real, de oriunde şi oricând, 24 de ore din 24, 7 zile pe săptămână; nu există dependenţă de timp;

• prezentare concisă şi selectivă a conţinutului educaţional;

• individualizarea procesului de învăţare – fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare şi se bazează pe un anume tip de memorie în procesul de învăţare (auditivă sau vizuală), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, controlându-şi rapid progresele, beneficiind de un feedback rapid şi permanent; unii subiecţi au un randament mai bun în weekend, alţii la primele ore ale dimineţii;

• metode pedagogice diverse – programele e-learning trebuie să aibă la bază diverse metode pedagogice, care să ghideze subiecţii pe tot parcursul procesului de învăţare: la parcurgerea materialelor didactice, la realizarea proiectelor, la evaluarea online şi până la certificarea programului, dacă este cazul; o serie de experimente care studiază efectul pe care îl au utilizarea diverselor medii în însuşirea cunoştiinţelor au dus la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate;

• administrarea online – utilizarea sistemelor e-learning necesită asigurarea securităţii utilizatorilor, înregistrarea acestora, monitorizarea studenţilor şi a serviciilor oferite în reţea;

• costuri reduse de distribuţie – software-ul educaţional sau soluţiile electronice de învăţare nu sunt ieftine. Totuşi, costurile lor sunt mai reduse decât cele implicate de o sesiune de învăţare “clasică”, deoarece sunt eliminate cheltuielile de deplasare, închirierea spaţiilor pentru cursuri, cazarea şi masa subiecţilor;

• timp redus de studiu – în unele cazuri, în funcţie de soluţia de tehnică adoptată, şi timpul poate fi trecut la categoria reducerea costurilor: subiectul nu va întrerupe activitatea profesională pentru a urma un curs, ci va “pierde” doar câteva ore zilnic pentru a învăţa online sau offline, pe computer;

• interacţiuni sincrone şi asincrone – cele două tipuri de interacţiuni dintre instructori şi instruiţi se pot completa;

• tehnologii dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat, în timp real, şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatorii cei mai avizaţi;

• dacă învăţământul tradiţional este organizat pe grupe de vârstă, cel online este organizat pe subiecte; într-o clasă virtuală pot fi reuniţi subiecţi de toate vârstele, cu pregătiri diferite, neglijând graniţele spaţiale.

Dezavantajele educaţiei de tip e-learning sunt :

• rata mare de abandon a studenţilor – acest tip de educaţie la distanţă necesită eforturi consistente şi susţinute din partea tuturor participanţilor la procesul instrucţional. Studenţii trebuie să fie extrem de motivaţi, altfel se instalează fenomenul de abandon şcolar care este mult mai frecvent în educaţia la distanţă decât în învăţământul tradiţional.

• necesită experienţă în domeniul utilizării calculatoarelor – cursanţilor li se solicită anumite cunoştinţe în domeniul IT.

Cu toate aceste dezavantaje sau limitări, experienţa platformelor e-learning deja funcţionale a demonstrat faptul că participanţii la educaţie prin intermediul noilor tehnologii e-learning se familiarizează în scurt timp cu mediul virtual şi intră relativ repede în ritmul natural al transmiterii şi, respectiv, însuşirii de cunoştinţe prin acest modern şi eficient tip de educaţie.

Surse webografice

http://platformeed.blogspot.com/2017/05/platforme-educationale.html

https://www.creatorideeducatie.ro/

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Pantelimon Anca Victoria
Liceul Teologic Elim

Dacă cineva ar urmări, pas cu pas, traseul educației și al școlii din România, de la primele încercări (cum a fost cea din Făgăraș din anul 1657), apoi perioada după 1821, urmată de cea după crearea României Mari, după 1945 și în final după 1990, ar observa faptul că drumul nu a fost unul facil sau caracterizat de o dezvoltare uniformă. Ar observa că parcursul a fost deseori anevoios, fiind marcat de anumite personalități care au încercat să facă schimbări, unii opunându-se unui întreg sistem, deoarece știau că ceea ce voiau să facă era benefic. Cei care au adus schimbări în bine și care s-au luptat pentru ele si-au dat seama de faptul că educația are o importanță majoră și că ea influențează mersul unui stat.

La nivel global și continental, țările concurează pentru a arăta care sistem de educație este mai bun, mai eficient, cu rezultate mai bune, se fac reforme ale sistemului de învățământ, se analizează și se iau decizii. În ceea ce privește sistemul din România, atunci când citim fragmente din Legea Educației, lucrurile par să fie așa cum trebuie, având criterii și scopuri clare, creând un tărâm utopic al educației. Însă, în viața de zi cu zi a unui elev sau a unui profesor, realitatea este alta, dificultățile și provocările sunt mari, deseori arătând opusul textului din Legea Educației.

Pentru a întări această idee, în ultimele luni școala românească se confruntă cu ceva nou, cu învățarea cu ajutorul unui dispozitiv conectat la internet, care este cunoscută sub numele de ”învățarea online”. A fost ceva brusc, care i-a luat pe toți prin surprindere. Dintr-o dată, directori, părinți, profesori, elevi, toți au fost opriți din ritmul lor zilnic familiar și au fost nevoiți să predea, să învețe și să evalueze în alt mod, acesta fiind pentru unii puțin cunoscut, iar pentru alții deloc.

Modalitatea de a susține lecțiile a devenit aceea asistată de calculator, prin intermediul platformelor educaționale. Termenul de e-learning este definit ca învățarea realizată prin studiu de acasă și utilizând computere și cursuri furnizate prin internet. Pentru a-si indeplini functia, învățarea online este furnizată prin intermediul unui mediu virtual de invatare. Acesta este definit ca o platforma bazata pe Web denumită si platforma de e-learning ce livrează conținutul cursurilor în format digital și este de obicei integrată, în cadrul instituțiilor de învățământ. În mod tipic, platforma permite participanților să fie organizati în grupuri și roluri. De asemenea un curs virtual este structurat în resurse, activități și interacțiuni, prevazând și diferitele etape de evaluare, dar și furnizarea de rapoarte privind participarea.

Pentru sistemul românesc de învățământ, schimbarea a fost una foarte mare, mulți neștiind cum să reacționeze. Astfel, impactul a fost și încă este semnificati și, ca acest impact să fie unul pozitiv, oamenii implicați în actul de învățare trebuie să știe bine cum să îl gestioneze. Din punctul de vedere al unui cetățean american stabilit în România, învățământul online este bun și folositor, dar doar dacă este făcut așa cum trebuie. El spunea ca americanii fac de mult acest lucru, dar a accentuat faptul că acest tip de învățământ cere mult mai multă responsabilitate, muncă individuală din partea elevului, o planificare riguroasă a sarcinilor și o asumare mai ridicată din partea lui.

E-learning-ul nu dorește să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învăţării active din partea elevilor, având în vedere că generaţiile actuale sunt obişnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-şi folosească constructiv timpul liber, cu activităţi specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte. Platformele online nu au doar rolul de a livra conţinut educaţional, ci în plus oferă şi caracteristici

care imită funcţionarea unei instituţii clasice de învăţământ. Astfel că îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ, permiţând utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

Pentru a utiliza aceste platforme, atât profesorul cât și elevul trebuie mai întâi să învețe să lucreze cu ele, să încerce și să experimenteze pentru a vedea cum funcționează și pentru a le putea folosi într-un mod înțelept. Tehnologia și aparatura pe care aceasta o pune la dispoziție nu ar putea înlocui profesorul, relaționarea dintre el și elev, contactul și căldura umană care se stabilește între aceștia. Platformele educaționale au impactat școala românească, pe profesori, pe elevii de toate vârstele, în mediul urban, în mediul rural, și fiecare poate spune cum a fost experiența lui.

O concluzie potrivită, din punctual meu de vedere, sunt vorbele academicianului Aurel Pop, care a spus: "Eu am spus că școala online, în acest moment, este o alternativă necesară, dar ar fi o mare eroare să o generalizăm pentru că suntem în fața unei situații-limită și riscăm să confundăm excepția cu regula. Autoritățile ar trebui să spună clar și precis că normalitatea este școala față în față și nu școala online. Dacă nu scoatem în evidență acest aspect temporar riscăm să dăm impresia că această criză se va prelungi la nesfârșit. [...] Nu ne putem juca cu generalizările. Un învățător face mai mult decât 10 laptopuri".

ȘCOALA ONLINE ȘI IMPACTUL UTILIZĂRII PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL ROMÂNESC

Prof. limba și literatura română Neculae Elena

Școala Gimnazială „Ștefan Copoiu“ Andrășești, Județ Ialomița

Trăim într-o societate informatizată prin introducerea tehnicii de calcul, precum și a tuturor mijloacelor de comunicare de care este nevoie: telefonul, tabletele, computerele, televiziunea, informatica în general. Comunicațiile globale prin satelit sunt de ceva timp o realitate, ocolul Pământului într-un satelit artificial se face în 90 de minute, iar mesajele de telecomunicații, transmise prin echipamente existente, fac acest ocol în câteva secunde indiferent că este vorba despre mesaje scrise, de imagini sau de alte forme de semnale reductibile la semnale electrice.

Transformările societății românești din ultimii ani, dezvoltarea și răspândirea informaticii, pătrunderea elementelor moderne de comunicații și tehnologii informatice din țara noastră, impun o pregătire diversificată și abilități digitale avansate atât în rândul elevilor, cât și în rândul cadrelor didactice, pentru a adapta învățământul românesc la conexiunile dintre tehnologia informației și societate, dar și la dinamica shimbărilor determinate de aceste conexiuni.

Contextul actual determinat inițial de instalarea stării de urgență, apoi a celei de alertă din pricina răspândirii la nivel mondial, implicit național, a pandemiei cu noul coronavirus, a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învățare online. Chiar dacă mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru aceste măsuri, unii nici nu și-au dorit, acum activitatea școlară prin intermediul platformelor educaționale și a aplicațiilor din mediul virtual a devenit o necesitate.

Sigur, multe aspecte referitoare la impactul utilizării platformelor educaționale în mediul școlar s-au constatat, îndeosebi, în perioada suspendării cursurilor din învățământul românesc din perioada martie – iunie 2020 și trecerea lor în mediul online. Pe câteva dintre ele, le voi puncta și eu, sub forma „plusurilor“ și „minusurilor“ referitor la:

a) managementul spațiului/resurselor pentru desfășurarea școlii online;

b) desfășurarea activităților online;

c) utilizarea platformelor și aplicațiilor care se pretează învățământului online;

d) desfășurarea școlii online, raportat la elevi; e) desfășurarea procesului educativ în mediul online, raportat la profesori.

a) <u>Plusuri și minusuri în managementul spațiului/resurselor pentru desfășurarea școlii online</u>:

› necesitatea organizării spațiului casei (când activitățile online sunt desfășurate la domiciliu) în vederea activității școlare de către fiecare membru al familiei – copil/elev, părinți, cadre didactice – evident, că acest aspect nu constituie un avantaj în toate familiile în care mai multe persoane desfășoară simultan activități online;

› necesitatea existenței resurselor necesare pentru buna derulare a procesului educativ în spațiul virtual (abilități digitale, dispozitive conforme învățământului online, acces la internet de calitate) – au fost și în starea de urgență și încă sunt, în special elevi, dar și cadre didactice cu statut financiar neconform achiziționării resurselor potrivite școlii online sau a dezvoltării abilităților digitale la nivel optim utilizării în mediul școlar virtual.

b) Plusuri și minusuri în desfășurarea activităților online:

› reușita școlii online e determinată și de: 1) o planificare foarte bună a materiei, a resurselor utilizate, a stabilirii unui orar zilnic al întâlnirilor, cunoscut de elevi și părinți, pe care să-l poată respecta toți participanții sau găsirea soluțiilor pentru cei care sunt în imposibilitatea de a se conecta, 2) stabilirea unor reguli, împreună cu elevii, încă de la prima întâlnire, 3) pregătirea materialelor necesare pentru fiecare lecție online implică creșterea timpului de pregătire a activității atunci când nu e desfășurată „face to face“, 4) luarea de măsuri de precauție pentru a avea control asupra persoanelor care vor să participe la sesiunea video și pentru a permite doar elevilor să se conecteze, nu „vizitatorilor nepoftiți“, 5) organizarea activității interactive, menite să stârnească interesul și curiozitatea, pentru a menține atenția elevilor pe parcursul lecției; 6) interacțiunea cu toți elevii și propunerea de sarcini de lucru diferențiate, astfel încât să capete curaj și încredere chiar și cei introvertiți sau cu un ritm lent de de învățare, 7) gestionarea timpului cu mare atenție, atât a celui alocat activității în ansamblul ei, cât și celui alocat fiecărei etape din ora de curs online;

› activitățile sincron depind și de disponibilitatea și implicarea părinților, mai ales pentru elevii din primele clase primare, care au nevoie de susținere din diverse motive: nu se pot loga, nu au cameră sau se închide, se descarcă bateria dispozitivului, „este scos“ din aplicație, nu reușește să încarce tema, expiră timpul, uită parola, id-ul, codul, etc., deci trebuie ținut seama de faptul că, din motive obiective, nu toți elevii se pot conecta la fiecare întâlnire;

› lecțiile desfășurate online cu elevii se pot derula pe grupe, în funcție de nivelul de dificultate al sarcinilor sau de gradul de parcurgere a materiei, dar nu întotdeauna ating un nivel de eficiență ridicat, astfel că, în lecțiile online activitatea individuală capătă dimensiuni mult mai profunde, deoarece profesorul nu poate controla total ceea ce elevul lucrează;

› problemele de natură tehnică pot perturba activitatea de așa natură, încât sunt necesare reluări ale explicațiilor;

› școala online îți dă prilejul să explorezi noi moduri de învățare (și din ipostaza elevului, cât și a profesorului) – site-urile educaționale, platforme, filme, documentare fiind doar câteva exemple de învățare altfel.

c) Plusuri și minusuri în utilizarea platformelor și aplicațiilor care se pretează învățământului online:

› activitățile din timpul meet-urilor virtuale dau posibilitatea unei acțiuni sincrone cu elevii, iar, participanții se pot auzi și pot evita sau clarifica unele nelămuriri;

› în cadrul meet-urilor online există posibilitatea share-uirii materialelor prezentate de către cadrul didactic elevilor, care le pot vizualiza, pot fi accesate de elevi de pe platforma utilizată, în orice moment și din orice loc există conexiune la internet;

› există posibilitatea ca elevii să lucreze pe spațiul alocat pe platformă, fără a avea nevoie de rezolvarea cerințelor pe format hârtie;

› cadrul didactic, în urma verificării testelor/evaluărilor elevilor, poate avea acces la o statistică privitoare la numărul de elevi, care au răspuns corect, parțial corect sau eronat la fiecare item și poate oferi feedback fiecărui elev, respectând principiul confidențialității;

› aplicația Whatsapp este o cale ușoară de comunicare, dar avalanșa de mesaje și nu întotdeauna utilizarea ei pe un dispozitiv cu monitor mai mare (ca o tabletă, laptop, computer) o transformă într-un factor de stres, din cauza imposibilității creierului de a procesa atâtea informații într-un timp extrem de scurt și din pricina suprasolicitării distributivității atenției.

d) Plusuri și minusuri în desfășurarea școlii online, raportat la elevi:

› majoritatea elevilor privesc activitățile școlare din mediul online ca pe un joc nou pentru care manifestă mare interes;

› folosirea instrumentelor digitale este foarte antrenantă pentru elevi, le mobilizează atenția, urmăresc în timp real explicațiile profesorului, îi motivează și le facilitează înțelegerea conținuturilor, sunt mai creativi și mai implicați, iar copiii timizi și mai reținuți capătă mai mult curaj în fața camerelor decât față în față, devin mai activi atunci când sunt provocați, fiind suficient să spui numele unei aplicații și în cel mai scurt timp, realizează câteva produse prin folosirea acesteia;

› e drept și faptul că, din ipostaza de profesor nu poți avea control total asupra a ceea ce face elevul în spatele camerei, dar învățarea online este preferată de elevi datorită multiplelor beneficii - le dezvoltă autonomia, învățarea, mai ales la clasele mici, realizându-se preponderent prin intermediul unor jocuri;

› dacă dispune de mijloacele necesare bunei desfășurări a orelor online și deține abilitățile de care are nevoie în „manevrarea“ firească a instrumentelor folosite, atunci elevul manifestă relaxare și de cele mai multe ori, este eficient în ceea ce face, dacă nu se întâmplă acest fapt, atunci elevul intră online ocazional, manifestă frustrări și limitări.

e) Plusuri și minusuri în desfășurarea procesului educativ în mediul online, raportat la profesori:

› majoritatea cadrelor didactice și-au dezvoltat în această perioadă, „la foc automat“, abilitățile de utilizare TIC, și eu, recunosc că am învățat independent, într-un timp extrem de scurt, multe lucruri pe care le pot aplica în mediul online, lucruri de care nu cred că m-aș fi folosit, dacă situația actuală nu o impunea;

› profesorii s-au axat, poate mai mult decât oricând, pe „învățarea prin descoperire“, instruirea „din mers“, pe exploatarea timpului pentru a gândi și pune în practică, idei și activități cât mai interesante, pentru „publicul“ lor țintă – elevii;

› principiul măsurii a rămas valabil, esențializarea, prioritizarea au devenit criterii de bază în proiectarea și aplicarea activităților educative online ale profesorului;

› relația de comunicare a profesorilor cu părinții s-a îmbunătățit vizibil, această criză la nivel mondial aducându-ne mai aproape, făcându-ne să conștientizăm valoarea, semnificația raporturilor dintre noi, toți acești factori conducând la responsabilizarea majorității părinților în asigurarea condițiilor participării la lecții online.

Subiectul acesta referitor la utilizarea platformelor și aplicațiilor în învățământ, nu poate fi epuizat nicicum, îndeosebi acum, când este pe buzele tuturor. Însă, pot concluziona următoarele două aspecte: 1) Pentru că reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, platformele educaționale își fac destul de repede loc în sistemul de învățământ românesc, deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale, cât și umane; 2) Colaborarea virtuală în triada profesor-elev-părinte este necesar să fie, însă, completată cu întâlniri fizice, procesul didactic care se desfășoară în mediul electronic trebuie completat de comunicarea „face to face“, contactul viu, direct, personal cu cei din jur, neputând fi înlocuit plenar niciodată, cu nicio tehnică, oricât de performantă ar fi noua tehnologie.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. înv. preșcolar, Mormocea Nicoleta

Cu toții ne confruntăm în prezent cu o situație de urgență fără precedent, care ne afectează pe fiecare dintre noi, atât în viața profesională, cât și în cea personală. Pare a fi aproape imposibil să rămânem calmi și raționali în această atmosferă de nervozitate. Acest spirit de flexibilitate, deschidere spre învățare și responsabilitate față de misiunea de dascăl sau a celei de părinte va fi necesar și în următoarele luni și, cu atât mai mult, în cazul consecințelor pe termen mai lung pe care va trebui să le gestionăm.

Indiferent de atitudinea noastră față de corona-virusul SARS-CoV-2, certitudinea este că toate conferințele, cursurile de formare și atelierele sunt anulate zilnic, pe tot globul. Mai puține întâlniri, mai puține călătorii, mai puțin contact personal și, ca urmare, mai puțină învățare.

Educația reprezintă unul dintre cele mai importante domenii de activitate ale unei societăți și are implicații profunde și de durată în toate celelalte sectoare socio-economice. Aceasta se face în cadru social, prin interacțiunea directă dintre elevi, studenți, cadre didactice, părinți și oricare alte persoane și entități aflate în contextul conectării sociale. Eu, cadru didactic, recunosc utilitatea și eficiența desfășurării unor activități didactice în spațiul virtual, dar apreciază că educația online este o formă complementară educației directe, în sala de clasă.

Criza generată de pandemia cu COVID-19 a produs schimbări la nivelul practicilor din educație. Nemaiputând intra în sălile de curs, elevii și profesorii, deopotrivă, și-au adaptat programul la noua stare de fapt. Computerul personal, tableta ori telefonul mobil al fiecăruia au luat locul sălii de curs, devenind spațiu de întâlnire cu scop didactic.

Într-o astfel de situație, un lucru ne vine în minte: învățarea la distanță, adică tot felul de webinarii, cursuri și ateliere on-line. Acestea au fost îmbunătățite și au câștigat popularitate în anii precedenți, dar sunt totuși forme virtuale de învățare, așa că au rămas în umbra omoloagelor lor ce implică contactul față în față. Și acum, pentru prima dată, e-learning-ul are șansa de a crea impact. Este așa, pentru că nu ne mai întrebăm dacă predarea online este mai bună decât metodele tradiționale. Nici măcar nu te mai gândești dacă cele două diferă. Chestia este că aceasta poate fi singura opțiune pentru mulți dintre noi, cel puțin pentru un timp. Și trebuie să umpleți cumva acest timp pentru a supraviețui ca educator.

Presupunem că, în perioada 16 martie - 21 aprilie, activitățile didactice s-au desfășurat în funcție de bunăvoința profesorilor, ad-hoc, fiind condiționate de accesul la resurse proprii (al cadrelor didactice și ale familiilor elevilor) precum laptop/tabletă/telefon mobil, o conexiune la internet și de nivelul competențelor digitale deținute de aceștia (nu au existat decizii unitare nici la nivelul școlilor în absența unei infrastructuri digitale care să poată fi folosite, în aceeași școală unele cadre didactice au derulat activități educaționale online, altele s-au limitat la transmiterea de mesaje prin intermediul aplicațiilor de mesagerie).

Participarea elevilor la activitățile educaționale online, în această perioadă, a depins de accesul acestora la infrastructura casnică și dotarea gospodăriilor cu conexiune la internet, cu laptop / computer personal / imprimantă (sau telefon mobil sau tabletă), precum și de sprijinul pe care părinții l-au putut oferi propriilor copii în accesarea lecțiilor și a resurselor de învățare oferite de cadrele didactice.

Platformele educaționale online facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza

imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Ministerul Educației și Cercetării ”implementează” o ”școală online” cu profesori offline, nepregătiți pentru acest tip de învățare, confuzi și nemotivați. În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire. Organizarea procesului de învățare în mediul online presupune o pregătire specială, nu numai din perspectiva adaptării și gestionării conținutului, a asigurării mijloacelor necesare procesului de instruire, a flexibilității metodologiei de predare, ci, mai ales, din perspectiva pregătirii resursei umane (profesori și elevi/studenți, deopotrivă) pentru o astfel de experiență didactică. O babilonie în care marele perdant – elevul – este superprotejat (Vă aduceți aminte de schița *Dl Goe*... a lui Caragiale?!) și în care stresați sunt doar profesorii și părinții elevilor. Și dintre aceștia doar o parte, pentru că sunt și printre profesori, ca și printre părinți, oameni mai motivați sau mai puțin motivați, mai conștiincioși sau mai puțin conștiincioși, cu vocație sau fără vocație.

Stresați – părinții, pentru că, obligați să rămână acasă din cauza pandemiei și să preia astfel o parte din sarcina și din responsabilitățile școlii, au realizat în majoritatea lor cât de complexă și de dificilă este munca învățătorului și a profesorului. Au realizat că învățământul este o activitate complicată și că problema nu era la școală, ci, cel puțin în parte, chiar la ei și la copiii lor. Și, mai ales, au realizat că nu sunt pregătiți și nu se pricep să gestioneze această aventură a cunoașterii umane numită învățare.

Stresați sunt și profesorii, pentru că, obligați să iasă din rutina școlii tradiționale și să intre în necunoscutul erei digitale, trăiesc acum momentul adevărului. Acela că e greu să te schimbi, dacă schimbarea nu e pregătită minuțios și, mai ales, dacă ea nu vine din interior. Și, cu atât mai mult dacă, impusă fiind de dispoziții și ordine ministeriale, schimbarea aceasta e fie imposibilă, fie „un tramvai numit dorință”.

Ce putem face?

Nu putem schimba lumea într-o săptămână sau o lună, dar merită să facem niște pași acum sau cel puțin să ne gândim la ei. Vă recomand:

- să aveți un Plan B și începeți să învățați noi tehnologii de acum. încercați mai multe aplicații și platforme care pot fi testate gratuit. EPALE oferă, de asemenea, multe materiale educaționale, care reprezintă rezultate ale proiectelor Erasmus+ și Leonardo da Vinci, inclusiv metodologii și manuale de învățare la distanță.

- să încorporați elemente de tehnologie în predare, astfel încât cursanții să se obișnuiască mai mult cu ea. Dacă veți oferi ocazional webinarii, nu numai că veți învăța cum să faceți acest lucru, dar îi veți învăța și pe cursanți cum să le folosească. De asemenea, merită să pregătiți o versiune simplă a unui curs online și să o publicați pe blogul dvs., pe site-ul web sau chiar pe Udemy. Astfel poți încerca pe pălăria unui educator online.
- în timpul formării tradiționale, ar trebui să acordați atenție modului în care vă simțiți dumneavoastră și ceilalți oameni din sală. Pare banal, dar imaginați-vă că vă confruntați cu provocarea de a cere cuiva a cărui condiție indică faptul că este bolnav să părăsească formarea. Și nu este vorba doar de amenințarea COVID-19, ci de principii de bază ale coexistenței. Mulți dintre noi încă considerăm că a veni la muncă bolnav reprezintă un sacrificiu eroic. Am mai auzit formatori care se laudă cu privire la modul în care „au ajuns” la antrenament, chiar dacă s-au trezit cu febră mare.

Nu doresc să fiu înțeleasă greșit, nu sunt împotriva educației online, însă cel mai mare dezavantaj pe care îl văd eu este legat de socializare: simplul mers la școală creează legături sociale, simpatii, antipatii, afinități. În viață contează (mai) mult inteligența emoțională (în viața pe care o știm noi) și mai ales relațiile pe care le formezi în cursul vieții. Ceea ce înveți, are valoare numai în acest context. Online-ul creează false percepții despre socializare și denaturează deprinderile esențiale pentru a te integra în societate.

Mersul la școală este mai mult decat o achiziție de cunoștințe, este o obișnuință cu un program, te scoli la oră fixă, mănânci, te speli pe dinți, te îmbraci, pleci de acasă, te chinui să nu pierzi autobuzul, ajungi la școală, te întâlnești cu colegii, socializezi cu profesorii, bați mingea în pauze, faci schimb de experiențe personale cu prietenii, etc… Chiar și clopoțelul pe care îl aștepți la fără zece minute și pauza de masă au importanța lor.

Dincolo de cunoștințele dobândite, cred că un copil trebuie expus unui proces de învățare intituțional, cu proceduri, cu rutină, cu formalisme, în contact cu alte ființe umane, să înțeleagă cum se formează ierahiile, între cei de același sex, între cei aparent egali, față de cei mai mari, mai mici, față de profesori… Cred că obținem astfel ființe umane mai adaptabile, mai conștiente de lumea înconjurătoare, cu reacții modulate, mai capabile să suporte rutina (sau carantina de ex.) și ierarhiile de care se vor lovi inevitabil în timpul vieții.

În concluzie, trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ -PRACTICI EDUCAȚIONALE DE SUCCES ÎN ACTUALUL CONTEXT EDUCAȚIONAL-

Prof. Popa Constantin
Școala Gimnazială “SF. ANDREI”, Slobozia, Ialomița

Învățământul a fost, dintotdeauna, un spațiu al schimbării. Pedagogia, ca știință generală a actului didactic, a trasat o serie de principii cu aplicabilitate în diferitele discipline, principii care astăzi se respectă din ce în ce mai puțin, sub oblăduirea unei așa-zise metodici moderne, preocupate mai mult de spectacolul metodei, decât de finalitatea de bază a școlii – aceea de a determina în elev o schimbare solidă, de durată, la nivelul competențelor, al achizițiilor, care să facă din el un tânăr capabil de adaptare în societate.

La nivel declarativ, reformularea idealului educațional și schimbarea de curriculum par un demers coerent. Din perspectiva rezultatelor, este, însă, o ratare. Peste toate aceste elemente se suprapune, mai ales acum, problema învățământului on-line, care a activat o dezbatere aprinsă despre rolul acestui tip de activitate, despre plusurile, dar mai ales despre minusurile lui. În acest context educațional, s-a activat terminologia **“platformă educațională”**, prin care se înțelege greșit orice soft cu aplicabilitate în învățământ. Astfel, conceptul a fost supus unei idealizări, mai ales prin recomandările ministerului care au generat credința că produse electronice precum cele de la GOOGLE ori MICROSOFT sunt omnipotente, sau mai rău, că sunt platforme educaționale. Sigur, ele sunt utile în cazul în care nu există la nivel național o viziune unitară a fenomenului, dar sunt școli care au creat softuri speciale ad-hoc cu mult timp înaintea acestei perioade și care au avut intervalul necesar să cerceteze fenomenul, să inoveze și să perfecționeze.

Astfel, calitățile principale pe care trebuie să le îndeplinească o platformă educațională ar fi:

- să aibă scop educațional din momentul conceperii sale, nu să reprezinte o reinventare a unui program de comunicare, de mesagerie electronică. Nu poți suprapune niște principii didactice peste principiile largi ale comunicării umane, mai ales că nu se poate pune semnul egal între comunicare și educație;
- să ofere un feed-back real, în funcție de care profesorul să poată interveni asupra carențelor educaționale, nu să reprezinte un spațiu de plasare a unor teme și de depozitare a acestora, pentru evalurea cărora cadrul didactic trebuie să mai muncească niște ore din perspectivă subiectivă;
- să ofere un feed-back instantaneu, în urma căruia acțiunea de corectare a cadrului didactic să se desfășoare IMEDIAT, când informația este proaspătă și competența vizată chiar în acel moment;
- să fie ușor de învățat, atât de către cadrul didactic, cât și de către elev, prea multe opțiuni îngreunează munca și au drept consecință refuzul utilizării, mai ales că populația școlară a cadrelor didactice este destul de reticentă la mijloacele electronice;
- **să permită toate cele trei componente de bază: predarea-învățarea-evaluarea;**
- să reprezinte rezultatul muncii unor specialiști sau al unor pasionați în zona programării și a disciplinelor școlare, oameni dispuși să inoveze **din perspectiva elevului, văzut ca principal beneficiar al acestui efort colectiv**;
- să fie utilizabilă de pe toate tipurile de dispozitive, telefon, tabletă, laptop, indiferent de model și de sistemele de operare folosite;
- să permită lucrul în online și offline;
- să permită accesul elevului și atunci când profesorul nu este conectat;

- să permită lucrul pe trepte de dificultate, astfel încât cadrul didactic să o folosească indiferent de nivelul colectivului de elevi.

Deși nu există o platformă educațională perfectă, cadrul didactic poate corecta/completa nejunsurile/avantajele uneia, cu cele ale altor produse software. **Astfel, utilizarea acestui tip de activitate didactică poate conduce la niște rezultate bune, dar nu poate substitui experiența tradițională de la clasă.**

Personal, am utilizat programe de comunicare perfecționate precum Discord, Meet sau WhatsApp deoarece producătorii s-au axat pe dezvoltarea acestui tip de soft de comunicare, dar pentru maximizarea rezultatelor școlare și pentru eficientizarea muncii, atât a elevului, cât și a profesorului, am participat la realizarea unei platforme de învățare a limbii române, alături de un programator profesionist. Softul a condus la apariția a două adrese web: www.evaluare-română.ro, www.bac-română.ro. După doi ani de existență a acestora, după o muncă enormă de stilizare și eficientizare, pot spune că au avut succes. Ambele platforme sunt însoțite de un conținut conform programelor școlare, sunt intuitive, funcționează fără discontinuități, oferă foarte multe teste care pot fi folosite la toate clasele și reunesc toate trăsăturile amintite mai sus.

Practic, ele funcționează astfel pentru elev. Acesta NU se conecteaza cu niciun cont, ci accesează adresa de internet sau instalează aplicația din colecția de programe MAGAZINPLAY și poate lucra un test pe zi. De fiecare dată, softul reține ce a greșit elevul, și, la următorul test, îi adresează cerințe dintre cele greșite anterior, apoi completează lista cu altele noi. ITEMII SUNT ÎNSOȚIȚI DE UN MODUL DE EXPLICAȚII, ceea ce face platforma foarte utilă, adecvată învățării individuale. Elevul are acces permanent la rezultatele sale, își vede greșelile și citește explicațiile, regilile etc.

MODULUL DE PROFESOR este adevărata piesă de rezistență. Acesta dă lucrări în timp real, planifică teme ce pot fi lucrate doar într-un interval de pornire-oprire a softului, primește imediat rezultatul, adică în momentul în care elevul a trimis ultimul răspuns, vede statistica pe clase, erorile fiecărui elev, distribuția notelor și a greșelilor și poate interveni imediat pentru corectarea lor. Mai mult, softul efectuează o analiză obiectivă a greșelilor, a frecvenței lor, **permite lucrul pe trepte diferite de dificultate, astfel că platforma poate fi utilizată indiferent de nivelul colectivului de elevi**. Pentru modulul de profesor se activează un cont special, care îi oferă flexibilitate muncii. Singurul lucru pe care nu îl poate face platforma este corectarea unor texte. În rest, toate categoriile de itemi obiectivi și semiobiectivi pot fi atinse. Introducerea testului pe platformă se face printr-un meniu intuitiv, ușor de folosit, redus la doar câteva opțiuni cum ar fi alegerea tipului de item, introducerea textului și indicarea răspunsului corect, plus adăugarea unei secvențe de observații, opționale. Transmiterea testului este la fel de simplă. Se aleg clasa și testul apoi se apasă butonul de trimitere către elev. Contul de profesor se realizează telefonic.

Platforma permite lucrul sincron și asincron.

Rezultatele au început să fie culese oficial de anul trecut, când s-a înregistrat un salt consistent atât prin rezultatele obținute la clasă, cât mai ales prin cele marcate de Evaluarea Națională și examenul de Bacalaureat. Platforma fixează excelent partea de gramatică și de comunicare, iar la liceu pe cea de literatură.

Elevii sunt încântați de acest mod de lucru, au învățat să își gestioneze timpul, să gândească logic, să parcurgă pașii de lucru. Astfel, o asemenea platformă educațională depășește stricta învățare prin implicațiile psihologice pe care le presupune.

Îmbunătăţirea exprimării orale la preşcolari
Studiu de specialitate

Neaţă Daniela
Grădiniţa cu P.P. Ion Creangă
Alexandria, Teleorman

Copilul preşcolar se joacă cea mai mare parte a timpului şi pe măsura creşterii şi dezvoltării joaca sa ia forme din ce în ce mai complexe, influenţând şi subordonând toate celelalte acţiuni de viaţă, interese şi preocupări. Jocul preşcolarilor obţine astfel un caracter multiacţional, activitatea practică, învăţarea, hrănirea sau îmbrăcarea, luând forma unei conduite ludice. Din perspectivă pedagogică, jocul este considerat un mijloc de instruire, o formă de educaţie, o modalitate pedagogică terapeutică, având astfel o varietate de semnificaţii de natură constructivă.

Jocul didactic contribuie bogăţia, exactitatea şi fineţea senzaţiilor şi reprezentărilor despre lumea înconjurătoare la precizarea, lărgirea şi întărirea reprezentărilor copilului, la îmbogăţirea şi activizarea vocabularului lui. Prin intermediul regulilor şi sarcinilor stabilite-n joc educatoarea actualizează percepţiile anterioare ale copilului, atât prin stimulent concret neverbal cât şi prin stimulent verbal.

Aşadar problema supusă cercetării este reprezentată de aducerea în atenţia copiilor a jocului didactic ca metodă activă având rolul de maximă importanţă în pregătirea preşcolarului pentru şcoală prin formarea unui limbaj edecvat.

Scop: Cunoaşterea şi precizarea locului pe care-l ocupă jocul didactic ca formă de activitate în grădiniţă şi ca metodă de predare- învăţare+evaluare

Obiective: Conduita verblă şi formarea personalităţii fac progrese prin dezvoltarea capacitatăţii de exprimare verbală:

- dezvoltarea capacităţii de a se exprima corect din punct de vedere gramatical;
- creşterea volumului vocabularului activ;
- exersarea structurilor gramaticale corecte ale limbii.

Ipoteza cercetării: Utilizarea jocurilor didactice ale dezvoltării limbajului în desfăşurarea activităţilor instructiv-educative asigură progrese şcolare alecopiilor, prin folosirea corectă a structurilor gramaticale însuşite.

PERIOADA CERCETĂRII

Cercetarea s-a desfăşurat pe parcursul anului şcolar 2017-2018, în Gradiniţa cu Program Prelungit „Ion Creangă”

EŞANTIONAREA

Cercetarea pentru lucrarea de faţă a fost realizată pe un eşantion de 22 preşcolari (grupa mare).

METODOLOGIA CERCETĂRII

În vederea observării impactului pe care îl are aplicarea la grupă a jocurilor didactice de educare a limbajului, am considerat oportună abordarea următoarelor metode:

a) *Metode de colectare a datelor cercetării(constatative)*:

-analiza documentelor curriculare;

-observarea sistematică;

-convorbirea cu preşcolarii;

-experimentul psihopedagogic.

Observarea sistematică reprezintă una dintre cele mai vechi metode științifice. Aceasta este un demers voluntar, intenționat și presupune urmărirea și consemnarea folosirii limbajului corect în diverse contexte; se realizează în baza unui plan riguros de observație, stabilit în prealabil.

În cadrul cercetării, observarea sistematică a fost utilizată cu scopul de a înregistra și măsura nivelul de dezvoltare al limbajului la preşcolarii de grupă mare.

Astfel, preșcolarii au fost observați în toate contextele posibile (rutine, tranziții, activități liber-alese, activități pe domenii experiențiale, activitatea opțională).

Analiza documentelor curriculare presupune analiza unor texte în scopul culegerii de date – în sensul de a crea o bază științifică riguroasă, de actualitate și relevantă pentru domeniul de activitate/subiectul investigat. Documentele curriculare sunt următoarele: planul- cadru de învățământ, programa școlară, manualul școlar și materialul suport sau curriculum suport (ghiduri metodologice, metodici, culegeri etc.).

Convorbirea este catalogată drept metodă de comunicare orală, frecvent utilizată, ce presupune un dialog între două persoane. Gheorghe Tomșa (2005, p. 53) subliniază că aceasta se desfășoară după anumite reguli metodologice, prin care se urmărește obținerea de informații cu privire la o persoană, în legătură cu o temă fixată anterior.

Prin varietatea *jocurile didactice* folosite am avut ocazia de a verifica, de a consolida şi de a le îmbogăţi sfera de cunoştinţe ale preşcolarilor.

Test docimologic este o alternativă şi o cale de eficientizare a evaluarii tradiţionale prin care am asigurat o obiectivitate mărită în procesul de evaluare.

Eșantion convorbire cu preșcolarii: 22 preșcolari

b) Metode de măsurare a datelor procurate:

-metoda ordonării;

-metoda comparării produselor activităţii;

c) Metode de evaluare:

-numărare (raport/procent);

-scările de evaluare (probe,teste);

-clasificare (bareme pentru itemi);

-comparația.

CONCLUZIILE CERCETĂRII

Concluziile la care am ajuns în urma interpretării datelor sunt întărite de rezultatele obţinute în urma activităţilor desfăşurate, constatând o îmbunătăţire radicală a exprimării corecte a preşcolarilor prin intermediul jocurilor didactice desfăşurate.

Desfăşurarea la grupă a activităţilor a avut un imact pozitiv asupra eşantionului de preşcolari, reuşind să-şi însuşească normele gramaticale necesare unei exprimări corecte şi coerente: utilizarea singularului şi pluralui, folosirea corectă a dativului/genitivului şi identificarea precisă şi diferenţiată a sunetelor.

Pentru realizarea cerinţelor jocului didactic am folosit diferite elemente de joc : elemente de aşezare şi surpriză, de ghicire, de mişcare, de întrecere, aplauze, indicaţii verbale. Aceste elemente de joc au un caracter diferit în funcţie de vârsta şi nivelul de dezvoltare a copiilor. O altă cerinţă în cadrul unui joc didactic este accesibilitetea sarcinilor didactice. Această cerinţă se realizează prin alegerea sarcinilor didactice după un anumit sistem şi gradat în funcţie de

particularităţile de vârstă şi de nivelul grupei la care se lucrează. Asigurarea unei succesiuni şi a unei complicări gradate şi treptate a sarcinilor didactice asigură trezirea interesului copiilor pentru joc şi astfel atenţia lui poate fi menţinută asupra acestuia, astfel se formează şi educă activitatea intelectuală a copilului.

Rolul şi importanţa jocului didactic constă în faptul că el facilitează procesul de asimilare, fixare, consolidare şi verificarea cunoştinţelor, iar, datorită caracterului său formativ, influenţează dezvoltarea personalităţii copilului.

Prin joc, copilul învaţă cu plăcere, devine interesat de activitatea care se desfăşoară; cei timizi devin cu timpul mai volubili, mai activi, mai curajoşi şi primesc mai multă încredere în propriile capacităţi, mai multă siguranţă şi rapiditate în răspunsurile pe care le elaborează.

Datorită conţinutului şi a modului de desfăşurare, jocurile didactice sunt mijloace eficiente de activizare a întregului colectiv al grupei, dezvoltând spiritul de echipă, de într-ajutorare; de asemenea, se formează şi se dezvoltă unele deprinderi practice elementare şi de muncă organizată.

De aceea prin metodele utilizate şi prin diversitatea jocurilor didactice folosite, am reuşit să realizez ceea ce mi-am propus şi anume dezvoltarea capacităţii preşcolarilor de a se exprima corect din punct de vedere grammatical prin exersarea structurilor gramaticale corecte ale limbii române.

BIBLIOGRAFIE

Taiban, M., *Jocuri didactice pentru grădiniţele de copii*, Bucureşti, EdituraDidactică şi Pedagogică, 1976

Verza, E., Verza, F. E., *Psihologia vârstelor*,Bucureşti, Editura ProHumanitate, 2000

Vrăşmaş, E., *Educaţia copilului preşcolar*: elemente de pedagogie la vârsta timpurie, Bucureşti, Editura Pro Humanitate, 1999

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof.înv.primar: DAVIDUȚĂ ANTONINA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GRIGORE TĂBĂCARU” HEMEIUȘ”

Începând cu instituirea stării de urgență în România, întreg sistemul de învățământ s-a „trezit” în fața unei situații nemaiîntâlnite, dar, mai ales, a fost dezvăluită o parte a acestui sistem la care puțini s-au gândit până acum, și anume: pe de o parte capacitatea cadrelor didactice de a putea realiza ore online și , pe de altă parte, baza materială a școlilor în ceea ce priveste partea tehnică și tehnologică sau în ce măsură cadrele didactice posedă aparatele necesare acestui tip de predare.

Cert este că nimeni nu s-a interesat dacă educatorii, învățătorii, profesorii posedă sau nu un calculator, un laptop sau măcar un telefon cu care să poată lua legătura, în primul rând, cu părinții sau elevii din clasă ca, mai apoi, să poată realiza parcurgerea materiei prin predare online. Fiecare cadru didactic, interesat sau nu, de desfășurarea procesului instructiv-educativ la un nivel, cel puțin minim, a trebuit să caute soluții peste noapte, resurse financiare sau să apeleze la diferite tertipuri pentru ca fiecare elev să poată beneficia, fără discriminare, de dreptul la educație.

Presupunând, prin absurd, că fiecare școală a reușit să-și creeze o platformă de învățare și că toți copiii posedă aparatele tehnice necesare conectării la aceste platforme, provocarea următoare este aceea de a alege modalitățile și programele cele mai potrivite fiecărei materii în parte, fiecărui tip de lecție sau fiecărui elev , cu necesitățile, problemele și capacitățile sale , astfel încât să se concretizeze și o anumită eficiență. Oferta de platforme, programe și site-uri utile în procesul instructiv-educativ a explodat, astfel încât apare problema dacă aceste instrumente sunt sau nu în concordanță cu cerințele programei, dacă respectă sau nu dreptul la identitate sau la păstrarea identității fiecărui participant. Iată că, pentru a nu știu câta oară, cadrele didactice sunt puse în situația de a îndeplini și alte „atribuții” decât cele care țin strict de pregătirea lor didactică. Suntem puși în situația de a ține pasul nu doar cu schimbările din domeniul educației dar și cu cele din domeniul tehnologiei sau a legislației, pentru unii copii suntem „și mamă și tată” și instructori, si informaticieni, și medici. Am intrat într-un iureș al problemelor de tot felul, care apar sau se intensifică pe zi ce trece și, departe de gândul de a ne plânge, uneori ne simțim depășiți. Menirea de cadru didactic, pentru cei care consideră această meserie ca un dar, ca o pasiune, este de mult timp prea împovărată de schimbările cu care fiecare a trebuit să se descurce cum a putut.

Cred că impactul schimbărilor din ultima vreme a avut ecou nu doar la nivelul platformelor educaționale, dar în întreg sistemul de învățământ, începând cu resursa umană, indiscutabil nepregătită pentru a face față noilor provocări, nu doar la nivelul cunoștințelor în domeniul tehnic, dar și pe partea de provocare a bugetului fiecărui cadru didactic, având în vedere faptul că profesorii s-au aflat în fața situației de a se simți nevoiți să achiziționeze diverse instrumente de comunicare și/sau predare. Consider că în sufletul fiecărui coleg de breaslă mocnește durerea că nu suntem ascultați sau că problemele noastre nu sunt luate în seamă. Cu ce suntem de vină noi că ne-am ales această misiune nobilă sau că ea ne-a ales pe noi? Probabil cu nimic, dar , pentru că binele copilului nevinovat în fața vicisitudinilor timpului primează, revoltați sau nu, vom alege cele mai bune soluții ca fiecare din „plămădeala” aflată nemijlocit în mâinele noastre să iasă oameni de calitate.

Influența religiozității asupra monitorizării parentale

Pînzariu Gabriela

Introducere

Religia este o sursă de influență în viața multora, o parte a oamenilor ghidându-se în viață și în luarea deciziilor după o serie de valori creștine. Religiozitatea poate reprezenta o programare mentală pentru unii, un mod de a trece peste unele situații, de a face față problemelor, de a trăi alături de oameni, alături de care se construiește o comunitate, prin faptul că împărtășesc aceleași 5 valori.

Complexitatea relațiilor dintre părinți și copii este ridicată, dar nu doar din punct de vedere psihologic, ci și teologic, dacă în aceasta este implicată și religiozitatea. Responsabilitatea pentru ceea ce va deveni copilul aparține, în mare parte, părinților, ei fiind figura primară din viața copiilor lor. Majoritatea religiilor, cu precădere cele creștine, promovează norme morale pentru toate palierele vieții, inclusiv viața de familie, iar dacă părintele este religios se presupune că se conformează acestor norme (Mahoney & Cano, 2014).

Regulile și părinții religioși

Din cadrul reglementării parentale fac parte și regulile. Acestea sunt, de cele mai multe ori, eficiente, însă acest aspect depinde de modul în care ele sunt formulate și adresate către copil (Petts, 2018). Părinții religioși comunică așteptări clare și limite ale acțiunilor și comportamentelor. Normele nu sunt impuse, se stabilesc împreună și de comun acord și se pot negocia doar în anumite circumstanțe, și doar o parte dintre ele. Regulile adecvate pot oferi o direcționare bine definită, iar copilul învață ce este permis să facă și ce nu, nu doar pentru că așa i s-a spus în cadrul familial, ci pentru că trebuie să se conformeze unor norme morale, sociale.

Disciplina care este scoasă în afara sferei căldurii parentale poate avea un impact negativ asupra relației dintre membrii familiei, dovedindu-se ca mai puțin eficientă.

Dacă există o centrare excesivă pe normele religioase, când acel „contract social‖ devine mai important, iar părintele percepe ca imperios necesar supunerea copilului la aceleași norme religioase, fără abatere, asta din cauza că el simte o presiune externă din partea comunității religioase sau a instituțiilor religioase din care face parte, atunci intimitatea relației dintre el și fii sau fiice scade. Dacă părintele consideră că ceea ce spun el este singurul adevăr admis, va fi considerat mult prea aspru. Dacă, atunci când se comit greșeli, mai ales neintenționate, nu se reacționează potrivit și prin calm, se blamează sau critică neconstructiv, copilul va evita comunicarea cu acesta (Snider, Clements, & Vazsonyi, 2004).

Tensiunile bazate pe religie și disputele asupra importanței sau frecventării bisericii pot apărea între părinți și copil, însă ele sunt excepția de la regulă, și nu o regulă în sine (Mahoney, 2010).

Există și critici că părinții religioși, care se conformează în viața de zi cu zi cu conținutul biblic apelează la fragmente din Biblie pentru a motiva utilizarea pedepsei corporale. Un studiu desfășurat pe o perioadă mai lungă, bazat pe un eșantion american (Chalfant, 1990), a arătat că un nivel înalt al religiozității părinților este corelat cu scăderea pălmuirii sau a vreunei alte forme de violență fizică. Oamenii apelează la liderii religioși, sau la reprezentantul unei biserici, duhovnic sau pastor mai mult pentru problemele familiale, și mai puțin pentru alte probleme ca cele ce țin de

locul de muncă sau de starea financiară. Atitudinile permisive din partea părinților pentru copii nu sunt încurajate de comunitățile religioase, promovându-se luarea măsurilor atunci când nu se îndeplinesc sarcinile de către copil.

Gunnoe et al. (1999) au inițiat un studiu în care au testat opiniile conform cărora părinții religioși adoptă o monitorizare constructivă, ajungând la concluzia că mamele au tendința de a 30 depăși tații în ceea ce privește autoritatea exercitată asupra copiilor. O altă componentă a eficacității parentale se referă la setul de cereri față de copil, dar și la modalitatea în care le adresează acestuia. Se comunică gândurile și se iau împreună decizii.

Diferența între scopuri e făcută de modul în care ele sunt percepute și valorizate de către copil, dar și de către părinte. În acest sens, Teoria determinării de sine face distincția între finalități intrinseci, în care primează dezvoltarea personală, afilierea cu un grup religios care să satisfacă principiile și normele în care se încrede, și finalități extrinseci, unde pe primul loc este dezvoltarea pe plan social, obținerea de bunuri și resurse. În funcție de finalitățile pe care părintele le are el poate adopta un tip de monitorizare asupra copilului: constructivă, prin îmbinarea direcționării acestuia cu afectivitate și grijă, sau neconstructivă, în care lipsește toleranța și există prejudecăți nefondate. Părinții care nu tolerează noul, nu sunt deschiși la schimbare și urmăresc o stabilitate ce nu se vrea a fi nicicum pusă la îndoială, sunt aceia care adoptă o monitorizare excesivă, ajungând la control în toate palierele vieții copilului.

Snider et al. (2005) au descoperit, în studiul lor, că părinții religioși au raportat o monitorizare înaltă. Religiozitatea este corelată mai degrabă cu amplificarea conservării decât cu deschidere la nou, de aceea adulții religioși adoptă un control mai ridicat, ca o măsură de precauție pentru schimbare și pentru păstrarea a ceea ce grupul religios la care s-au afiliat promovează.

În unele sisteme familiale, părinții pot să își atribuie, în mod absolut, rolul de formator, pe când copilului îi atribuie rolul de învățăcel, și nu există nici o abatere de la acest lucru.

În studiul întreprins de Boyatzis et al. (2003) s-a evidențiat că părinții nu transmit direct religia și nu forțează copilul să ia ca atare informația teologică, ci oferă fragmente, adaptând deseori contextului și vârstei.

Wilcox (1998) a arătat, în urma unui studiu, că părinții care sunt mai riguroși în ceea ce privește respectarea Bibliei, dar caută să își îmbrățișeze și încurajeze mai des copiii, prin oferirea laudelor. Părinții care frecventează biserica și se implică în programele acesteia au un nivel al monitorizării și direcționării copilului mai mare, și au un set de reguli pe care se așteaptă ca ai lor copii să le respecte (Bartkowski & Xu, 2000).

Studiul lui Kim & Wilcox (2014) vizează modalitatea în care religia în cadrul căreia se identifică părinții și frecvența pe care ei o au la biserică săptămânal influențează implicarea acestora în creșterea copilului. Eșantionul a fost constituit din 4895 părinți respondenți. Această implicare e dată de monitorizarea pe care ei o au în ceea ce privesc programele TV, timpul de somn, comportamente deviante, precum folosirea drogurilor, a consumului de alcool, al 31 absenteismului școlar și al relațiilor sexuale, cunoscuților pe care îi au copiii, precum prietenii și profesorii. A fost comparat grupul de părinți care a raportat că nu au nici o activitate religioasă cu cel care a raportat un scor înalt la toate cele 13 întrebări, apoi religiile între ele. Rezultatele diferă în funcție de domeniul care a fost cercetat, totuși o constantă se poate identifica la nivelul protestanților care au înregistrat cea mai înaltă monitorizare asupra copiilor lor, setând un anumit timp pentru somn și un anumit conținut televizat, reguli și așteptări morale. Cele mai mici scoruri în ceea ce privește monitorizarea a fost înregistrată la evrei, iar catolicii pun accent mai mare pe cunoașterea rețelei de cunoscuți a copiilor lor și au expectanțe morale ridicate, pe când pentru cei fără religie monitorizarea parentală a înregistrat diferențe moderat semnificative privind monitorizarea, înalt semnificative privind expectanțele morale..

În ceea ce privesc rezultatele studiului lui Kim et al. (2014), acestea indică că o participare săptămânală la biserică nu duce doar la o monitorizare mai înaltă a copiilor, ci și la expectanțe morale ridicate din partea părinților. Asta denotă că, în cadrul serviciilor religioase la care participă, părinții primesc mesaje religioase care le încurajează implicarea, întrucât îl pune pe părinte în situația de a investi în relația cu al său copil timp și efort. Apoi, afilierea de care aparțin părinții influențează expectanțele morale pe care le au, iar din asta reiese că părinții doresc ca ai lor copii să interiorizeze anumite norme morale, care sunt, în general, în concordanță cu religia din care fac parte părinții Se evidențiază tendința acestora de a transmite mai departe către următoarea generație credințele proprii și dorința ca ea să se supună acestora.

În studiul inițiat de Brambilla et al., (2015) se urmărește influența pe care o are părintele în preluarea de către copilul său a credinței religioase, bazându-se pe raportarea unor tineri catolici. S-a studiat legătura dintre controlul ridicat al părinților religioși și adoptarea, de către adolescenți, impusă, influențată, a valorilor religioase și dintre sprijinul parental și decizia autonomă a copiilor de a interioriza o serie de norme religioase, pe care, de altfel, părinții lor le valorizau. Rezultatele arată că, dacă modul în care părinții comunică cu ai lor copii și practicile parentale se bazează pe control ridicat sau chiar impunere a unor reguli stricte, de la care nu există abatere, copilul va fi supus unor presiuni externe, iar adoptarea unor credințe religioase va fi strict din cauza acestora. Dacă, în schimb, părintele sprijină copilul, acesta va putea alege autonom, iar probabilitatea de a păstra credințele religioase la vârsta adultă crește, comparativ cu prima situație. Se arată, totuși, că părinții religioși doresc să contribuie la transmiterea valorilor religioase, dar îmbină pentru aceasta, controlul cu sprijinul.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Crișan Adriana Crina
COLEGIUL NAȚIONAL „ DECEBAL” DEVA

Platformele educaționale online au facilitat continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor, oferind posibilitatea de a interacționa in timp real. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra relaționării profesor- elev, comunicarea în acest caz fiind uneori artificială, din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real și din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual ,neavând un control real al publicului-țintă. De aceea, profesorii trebuie să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și paraverbală completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online .

Cu toate acestea, învățământul online este o etapă nouă și specifică în organizarea procesului educațional, devenind o alternativă importantă de reformare a întregului sistem educațional tradițional. Pe lângă acumularea de cunoștințe și dezvoltarea competențelor, școală ar trebui să fie pregătită să se adapteze la diverse contexte ale realității, să trezească emoții și atitudini, să clădească caractere, într-un context valoric. Elementele care au funcționat bine în cadrul învățământului online, pot servi drept repere pentru îmbunătățirea învățământului tradițional, organizat la școală. Prin susținerea lecțiilor utilizând platformele educaționale s-a pus accentul pe motivația elevilor și valorificarea inteligențelor lor, pe implicarea mai activă a elevilor în organizarea procesului de învățare cu caracter interactiv prin utilizarea unor instrumente digitale eficiente de învățare online .Alte aspecte pozitive ar fi folosirea multitudinilor de materiale , preponderent din Internet (Google, YouTube etc.), alături de manuale și ghiduri metodologice precum și implicarea mai activă a părinților în acordarea copiilor lor a unui suport logistic și material.

Învățarea prin intermediul platformelor educaționale a adus o contribuție esențială pentru o schimbare de calitate a sistemului educațional, inclusiv atitudinea față de curriculum, în special față de conținuturi . În cadrul învățării online s-a pus accent pe dezvoltarea competențelor elevilor mai apropiate de viață și interesele lor, precum și formarea unor valori și atitudini față de ceea ce se întâmplă în societate și cu persoana însăși. Deși majoritatea copiilor au acces la Internet, fără implicarea școlii, învățarea onlinenu ar fi eficientă, dacă nu se știe din ce surse/materiale deschise online s-ar inspira elevul. Resurse de predare și învățare online sunt foarte multe, însă important este selectarea celor care sunt captivante și interesante pentru elevi, dar cunoscute și apreciate și de profesori.

Școala online urmărește ca toți actorii educaționali să înțeleagă mai bine ce înseamnă cu adevărat învățarea autentică, fiind mai presus de curriculumul scris, programe și teste, de note, de controale frontale sau reguli rigide. Educația ar trebui să fie bazată pe caracteristicile și nevoile cele mai apropiate elevilor: curiozitate, autonomie, satisfacția de a fi parte dintr-un grup, de a contribui la factorul de schimbare, de a fi apreciat. Învățarea online a devenit o oportunitate de a defini atât rolul elevului ca parte activă în învățare, cât și al cadrului didactic, care ar trebui să aibă în primul rând rolul de facilitator, să inspire învățarea și să o ghideze mai mult decât să o controleze.

Exercițiul de învățare utilizând platformele educaționale a demonstrat că aceste competențe digitale trebuie dezvoltate, pentru a contribui la un șir de invenții noi și descoperiri,la crearea de noi sarcini, la creativitate și comunicare eficientă.

O metodă eficientă folosită la clasă, dar și în cadrul învățării online este cea a investigației, care încurajează elevii să găsească singuri soluții la problemele identificate și îi antrenează să gândească liber, critic și constructiv. Folosind creativ această metodă, elevii nu sunt tratați drept simpli receptori de informație de la profesor sau din manuale, ci singuri ajung la soluții, testează ipoteze și apoi le verifică. Așa cum învățarea în baza metodei investigației durează mai mult timp, tocmai instrumentele digitale pot fi utilizate pentru a transmite elevilor din timp informații, subiecte și detalii organizatorice. Aceasta va contribui substanțial și la consolidarea autonomiei învățării, dezvoltarea abilităților de muncă independentă, promovarea unei culturi a încrederii și a stării de bine.

În cadrul organizării procesului de învățare online este necesar ca demersurile de predare-învățare-evaluare să fie reorganizate, să se pună accent pe paradigme noi ale educației, care includ nu doar însușirea de cunoștințe, ci sistematizarea conținuturilor, utilizarea unor instrumente adecvate, practicarea unor tehnologii bazate pe joc, cercetare și creativitate, managementul eficient al timpului și al resurselor, alternarea activităților frontale cu cele individuale. De asemenea, trebuie utilizat eficient manualul online, sarcinile ar trebui să poarte un caracter mai creativ și bazate pe motivația elevilor de a învăța să învețe, organizarea unor lecții virtuale care să se desfășoare în grupuri mai mici.

În cadrul orelor online, profesorii și-au modificat stilul de predare-învățare, precum și cel de evaluare. În lipsa unui control fizic sistematic în clasă, profesorii au realizat că modelul autoritar devine inutil și au început să practice tot mai mult elemente ale stilului democratic. Accentul s-a pus pe colaborare, dezvoltarea autonomiei , a creativității și pe responsabilizarea și învățarea de luare a deciziilor. Profesorii trebuie să-și regândească rolul de ghid și facilitator, pentru o învățare autentică, să utilizeze strategii interactive de învățare pentru a motiva elevii să învețe fără frică. Astfel, profesorii trebuie să pună accent pe învățarea prin descoperire, combinând eficient instrumentele digitale cu cele non-digitale, propunând diverse sarcini creative și fișe de lucru eficiente.

Este necesar să se țină cont de învățarea personalizată, care presupune umanizarea întregului sistem educațional, accentul punându-se nu atât pe respectarea prevederilor curriculumului scris, cât pe necesitățile reale ale elevilor și dezvoltarea propriilor abilități și competențe. În cadrul acestei modalități, învață atât elevul, cât și profesorul, dar și persoanele cu care interacționează subiectul educației. Elevul ar trebui să fie învățat să învețe, să i se creeze un mediu de învățare independent, iar profesorii vor deveni îndrumători autentici, mediatori , ghizi de învățare și vor acorda suport în situațiile solicitate de elev sau familie.

Tot prin intermediul platformelor educaționale ar trebui să devină Importante metodele alternative de evaluare, de exemplu jurnalele de grup și agendele reflexive ale elevului, precum și un șir de ghiduri metodologice, fișe de control, fișe de autoevaluare și alte materiale elaborate chiar de către elevi. Astfel, elevii devin mai responsabili, respectă conștient legile și normele etice, sunt pregătiți să acorde primul ajutor persoanelor cu nevoi speciale, să fie mai binevoitori, mai atenți și mai empatici. Elevii trebuie să fie educați să-și exprime liber opinia, să fie încrezători în forțele lor, să aprecieze corect posibilitățile lor și ale altor persoane, să analizeze critic lumea din jurul lor și să manifeste o atitudine constructivă față de schimbare.

Este nevoie de o schimbare radicală a educației, pentru o lume mai conștientă, mai flexibilă și mai bine pregătită pentru viață.

Practici de succes privind utilizarea platformelor educaționale în învățământul primar

Școala Gimnazială Bereşti-Tazlău
Prof. înv. primar Florea Anca

Învățământul românesc traversează o perioadă foarte grea, de când ni s-a impus mutarea activității didactice în mediul on-line. Este o realitate pe care o trăim astăzi și la care încercăm să ne adaptăm.

Această formă de învățare la distanță este foarte dificilă când vorbim de elevii din ciclul primar, mai ales cei din clasele pregătitoare și I , însă nimic nu este imposibil. Nu voi insista asupra neajunsurilor învățării online, ci voi încerca să evidențiez câteva aspecte pozitive ale acesteia.

La clasa pregătitoare și clasa I, succesul învățării online este posibil, în primul rând, printr-un efort colaborativ între învățător și părinte. Fără ajutorul părinților în anumite momente ale lecțiilor, practic nu putem realiza mare lucru. De la conectarea elevilor pe platformă, asigurarea materialelor de care elevii au nevoie, până la sprijinul în realizarea unor acțiuni, pe care, în mod normal, l-ar fi primit din partea învățătorului, dacă s-ar fi aflat în sala de clasă. Așadar, părinții sunt cei care pot asigura un cadru propice pentru învățare. Acest lucru duce cu siguranță la dezvoltarea și consolidarea relației părinte-învățător, ceea ce nu poate fi decât în beneficiul elevului.

De asemenea, în predarea online foarte importantă este respectarea unor reguli atât stabilite prin lege cât și reguli stabilite de comun acord. Ministerul Educației și Cercetării a emis Ordinul 5.545/2020 în care sunt stipulate aceste reguli adresate tuturor participanților la activitățile online, adică profesori, elevi și părinți:

a) răspund pentru toate mesajele, videoclipurile, fișierele expediate sau pentru orice alte materiale prelucrate prin utilizarea aplicației/platformei educaționale informatice;

b) de a utiliza aplicația/platforma educațională informatică doar în conformitate cu prevederile legale;

c) de a nu înregistra, disemina, folosi informații, care conțin date cu caracter personal, în alt mod care excede scopului prelucrării acestor date.

În conceperea lecțiilor online, după cum ne indică specialiștii platformei europene online Schoole Education Gateway, trebuie să se respecte **patru etape**:

1. Stabilirea **obiectivelor/rezultatelor al învățării cuantificabile**, așa cum le regăsim în lecțiile normale.
2. Pregătirea **materialelor de curs** corespunzătoare acestor obiective. Aici putem include manualele, auxiliarele, videoclipuri YouTube, filme, prezentări PowerPoint, fotografii, cărți electronice și site-uri web cu ajutorul cărora să-i faceți receptivi față de obiectiv.
3. Elaborarea unei **activități de învățare** bazată pe materialele pregătite, pentru a contribui la atingerea obiectivului de învățare.
4. Asocierea activităților de învățare metode de **evaluare**, feedback și notare, astfel încât elevii să știe ce obiectiv urmăresc, cum îl pot atinge și când l-au atins. Este bine să se specifice de la început forma utilizată (portofoliu, proiect, test).

În ceea ce privește scenariul unei lecții, consider că în mare parte se pot respecta etapele unei lecții clasice. În acest sens,voi exemplifica câteva practici utilizate în predarea online la clasa pregătitoare, în lecția de predare-învățare a sunetului [v] și literei „v”.

Potrivit lui Ioan Dănilă și Ioan Surdu în lucrarea „Îndrumarul învățătorului”(2001, pp.56-57) etapele unei lecții sunt:

1. **Captarea atenției.** În lecția online această etapă se poate realiza foarte ușor și eficient. Utilizând platforma Microsoft Teams, aceasta mi-a dat posibilitatea de a partaja, videoclipuri cu cântece, Prezentări PowerPoint, imagini etc. De exemplu, în predare-învățare sunetului [v] și a literei „v”, am partajat videoclipul cântecului „Vulpe, tu mi-ai furat Gâsca”.
2. **Anunțarea subiectului și a obiectivelor.** Am comunicat elevilor, pe înțelesul lor, tema, obiectivele și ce rezultate ne-am propus să obținem.
3. **Actualizarea cunoștințelor.** Putem utiliza, de exemplu, un joc online de recunoaștere a literelor, sau putem scrie litere, silabe, cuvinte pe Microsoft Whiteboard, iar elevii să le citească. Pentru a evita vorbirea suprapusă, mai întâi numim elevul, apoi îi transmitem sarcina.
4. **Prezentarea optimă a conținutului.** În această etapă am început prin a face trimitere la cântecelul ascultat la începutul lecției, în care era vorba despre o vulpe. Am partajat elevilor, pe tabla Microsoft Whiteboard, o imagine cu o vulpe. Am solicitat elevilor să alcătuiască propoziții cu acest cuvânt pe baza imaginii. Am ales o propoziție din cele formulate și-am reprezentat-o grafic, împreună cu elevii, pe tablă. Elevii au realizat reprezentarea în caietele cu foaie velină. Prin metoda fonetico-analitico-sintetică am separat sunetul [v]. Pentru a asocia sunetul cu litera am partajat elevilor un filmuleț de prezentare a literei.
5. **Dirijarea învățării.** În această etapă am utilizat auxiliarul folosit la clasă. Pentru mă putea urmări elevii cu ușurință am inserat pagina din auxiliar pe o jumătate din tabla Microsoft Whiteboard, iar cealaltă jumătate a tablei am folosit-o pentru a le explica și a exemplifica ce aveau de realizat. De asemenea, utilizam această metodă pentru a face verificarea a ceea ce au lucrat individual, de a le oferi feedback-ul în timp util, astfel elevii având posibilitatea de a se corecta.

Am utilizat jocul „Roata aleatorie” din aplicația Word Wall, pentru a stabili în mod interactiv și plăcut cine urmează să răspundă.

6. **Obținerea performanței.** Am realizat această etapă printr-un joc interactiv, ce presupunea identificarea unor cuvinte după anumite criterii. De exemplu, cuvânt format din două silabe, din care prima să fie „va”.
7. **Evaluarea cunoștințelor.** Am realizat această etapă prin aprecieri verbale pentru felul cum au răspuns, pentru implicare, pentru comportamentul lor din timpul orei, utilizând imagini ale unor personaje din desene animate.
8. **Feedback-ul**. Elevii au avut de desenat un emoticon care să reprezinte cum s-au simțit în timpul lecției, apoi au arătat la cameră.
9. **Retenția și transferul.** Am transmis elevilor și părinților că voi posta pe pagina de facebook a clasei povestea audio-video „Ursul păcălit de vulpe” pe care o vor viziona, apoi vor realiza un desen inspirat din poveste și vor trasa lângă fiecare element desenat litera inițială a cuvântului care-l denumește.

Desenele realizate au fost postate, cu acceptul părinților, tot pe pagina de facebook, unde au primit aprecieri atât din partea mea, cât și din partea colegilor.

Din punctul meu de vedere, există învățare eficientă și în online, pentru profesori, părinți și elevi reprezentând doar deschideri noi către educație. Revenirea în sala de clasă nu ar trebui să presupună renunțarea la învățarea online, ci o completare a acesteia.

Bibliografie:

1. Ordinul 5.545/2020, document semnat pe 10 septembrie și publicat pe 11 septembrie în Monitorul Oficial;
2. https://www.schooleducationgateway.eu/ro/pub/resources/tutorials/moving-your-teaching-online.htm;
3. Ioan Dănilă, Ioan Surdu, „Îndrumătorul învățătorului”, ed. All, 2001.

METODE INTERACTIVE UTILIZATE ÎN PREDAREA CHIMIEI

Profesor Olaru Loredana-Vasilica
Liceul cu Program Sportiv „Nadia Comăneci''- Onești, jud. Bacău

Cercetările efectuate în ultimii ani arată că pasivitatea din clasă (înțeleasă ca rezultat al predării tradiționale, în care profesorul ține o prelegere, eventual face o demonstrație, iar elevii îl urmăresc) nu produce învățare decât în foarte mică măsură. Creierul nu este un simplu receptor de informație. Creierul funcționează asemeni unui computer (mai bine zis, computerul a fost modelat după modul de funcționare al creierului).

Când învățarea este „pasivă", creierul nu „salvează" ceea ce a fost prezentat! De ce vorbim de învățare interactivă? Fără îndoială, este adevărat că cel care învață trebuie să-și construiască cunoașterea prin intermediul propriei înțelegeri și că nimeni nu poate face acest lucru în locul său. Dar nu este mai puțin adevărat că această construcție personală este favorizată de interacțiunea cu alții, care, la rândul lor, învață. Altfel spus, dacă elevii își construiesc cunoașterea proprie, nu înseamnă însă că fac acest lucru singuri, în izolare. Să nu uităm că omul este fundamental social. Promovarea învățării active presupune și încurajarea parteneriatelor în învățare. În fapt, adevărata învățare, aceea care permite transferul achizițiilor în contexte noi este nu doar simplu activă, individual activă ci INTERACTIVĂ**.**

Fără a oferi rețete infailibile, prezint în cele ce urmează câteva modalități de a deschide apetitul elevilor, respectiv de a le stârni interesul sau curiozitatea, de a deschide canalele de comunicare, de a le oferi posibilitatea să se implice de la bun început prin câteva metode interactive utilizate în studiul chimiei.

1) <u>Organizatorul grafic</u>

Organizatorul presupune esențializarea unui material informativ care urmează să fie exprimat sau scris, prin schematizarea, sistematizarea și vizualizarea ideilor.

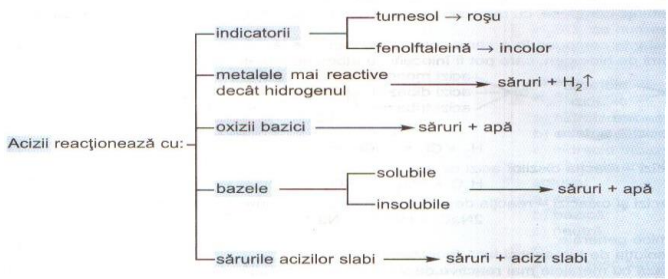
Prin intermediul organizatorului, se obțin:

- eliminarea redundanței din informație;
- structurarea informației;
- reprezentarea vizuală a unor noțiuni, fenomene, concepte.

Organizatorul grafic poate fi structurat pe cinci domenii:

1. comparația
2. descrierea
3. structurarea pe secvențe
4. relația cauză-efect
5. detectarea problemei și găsirea soluției

APLICAȚIE: Proprietăți chimice generale ale acizilor

2) Cubul

Metoda presupune explorarea unui subiect, a unei situații din mai multe perspective, permițând abordarea complexă și integratoare a unei teme. Sunt recomandate următoarele etape :

1. Realizarea unui cub pe ale cărui fețe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează
2. Anunțarea temei, subiectului pus în discuție
3. Împărțirea clasei în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinței de pe una dintre fețele cubului

- *Descrie*: culorile, formele, mărimile (numărul de atomi diferiți), etc.
- *Compară*: ce este asemănător? Ce este diferit?
- *Analizează*: spune din ce este făcut, din ce se compune
- *Asociază*: la ce te îndeamnă să te gândești?
- *Aplică:* ce poți face cu aceasta? La ce poate fi folosită?
- *Argumentează*: pro sau contra și enumeră motivele care vin în sprijinul afirmației tale

4. Redactarea finală și împărtășirea ei celorlalte grupe
5. Afișarea formei finale pe tablă sau pe pereții clasei

APLICAȚIE: Definirea oxizilor

Se notează pe tablă câteva formule chimice:

Al_2O_3	SO_3
CaO	CO_2
CuO	CO

Se împarte clasa în 6 grupe, fiecare dintre ele examinând tema din perspectiva cerinței de pe una dintre fețele cubului

- *Descrie*: 2 tipuri de atomi
- *Compară*: toți conțin atomi de oxigen și metal sau nemetal
- *Analizează*: oxigenul se poate combina cu metale și nemetale
- *Asociază*: oxizii se pot clasifica în metalici și nemetalici
- *Aplică*: oxizii sunt compuși binari ai oxigenului cu metale sau nemetale
- *Argumentează:* - pro sau contra și enumeră motivele care vin în sprijinul afirmației tale

3) Regula spițelor

Ideea acestei reguli a pornit din necesitatea rezolvării unor probleme cu amestecuri de soluții când numărul acestora e mai mare de 2. O s-o numesc „Regula spițelor”, se înțelege de ce dacă privim diagrama alăturată. Concentrația finală a unui amestec de „*n*’’ soluții fiind o „medie” a tuturor concentrațiilor soluțiilor componente, această regulă „funcționează” pe principiul compensației: O soluție de concentrație superioară mediei compensează o soluție de concentrație inferioară mediei. Mai trebuie determinată măsura compensației, raportul masic al acestei compensații. Cum în cazul a 2 soluții acest lucru e simplu, existând un singur raport, în cazul unui număr mai mare de soluții acest lucru pare imposibil. În plus, adesea sunt situații care nu permit nici măcar teoretic aceste compensări pereche, pentru simplul fapt ca numărul soluțiilor este

impar sau alte cazuri particulare. Ceea ce permite „Regula spițelor” este tocmai această compensație de grup. *Algoritm: (Presupunem că se cunosc toate concentrațiile soluțiilor și trebuie determinat raportul maselor.)*

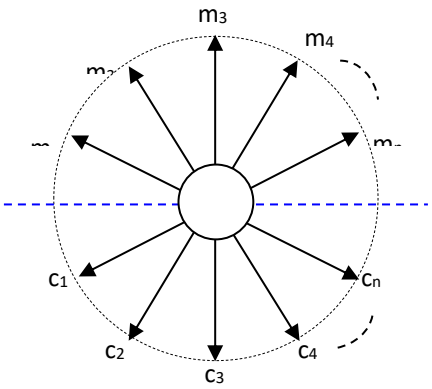
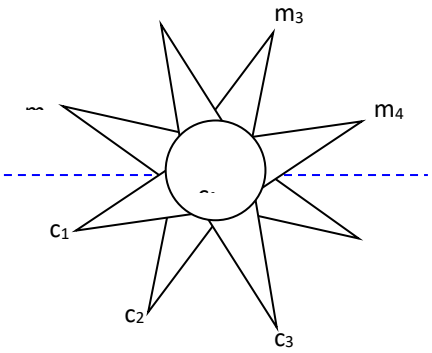

Fig.1

1. Se „construiește” diagrama spițelor (Fig.1)
2. Se pune problema pe „roată” așa ca în figura de mai sus, astfel:
   - Se trasează spițele pereche astfel încât nr. spițelor = nr. soluțiilor implicate;
   - Se trasează un diametru imaginar (cu albastru);
   - Concentrațiile se trec ordonat (crescător sau descrescător) alternativ: o concentrație $c>c_f$, o concentrație $c<c_f$ de o parte a diametrului imaginar, în sens antiorar;
   - Masele se trec de cealaltă parte a diametrului imaginar în sens orar;
   - În “axul” roții se trece c_f (concentrația finală).
3. Se fac diferențele $|c_n-c_f|$ de-a lungul spițelor-perechi și se trec în locul maselor $m_1,\ldots, m_n$;
4. Se verifică eventual cu formula:

   $$m_fc_f = m_1c_1 + m_2c_2 + \ldots + m_nc_n$$

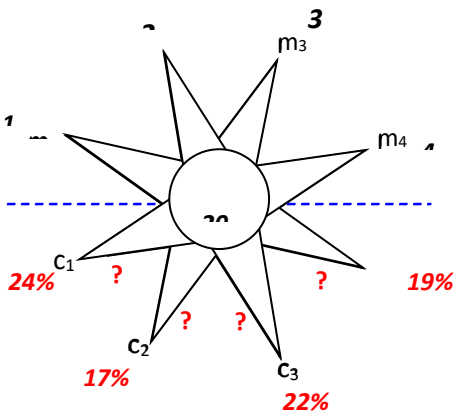
5. $m_1/ m_2/ m_3/\ldots /m_n$ reprezintă rapoartele masice în care se combină cele „*n*’’ soluții.

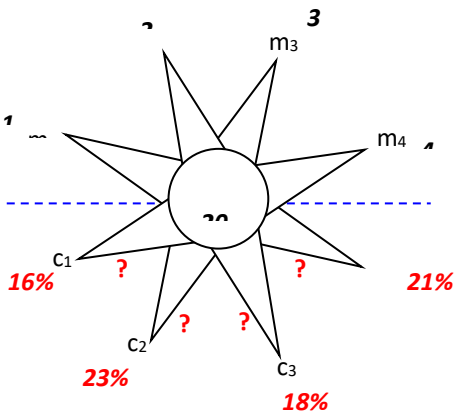
APLICAȚIE: Din 4 soluții de concentrații necunoscute se iau m_1=1kg ; m_2=2kg ; m_3=3kg ; m_4=4kg , apoi se amestecă, rezultând o soluție de concentrație 20%. Aflați concentrațiile celor 4 soluții inițiale.

Rezolvare: Folosind algoritmul prezentat anterior, rezultă 2 variante ale regulii:

a)

b)

Soluțiile problemei sunt așadar:

a) $c_1 = 24\%$; $c_2 = 17\%$; $c_3 = 22\%$; $c_4 = 19\%$;
b) $c_1 = 16\%$; $c_2 = 23\%$; $c_3 = 18\%$; $c_4 = 21\%$

Verificare: $m_fc_f = m_1c_1 + m_2c_2 + m_3c_3 + m_4c_4$

Prin înlocuire rezultă: 200 = 200, ceea ce este adevărat.

Bibliografie:

- Păcurari O. (coord.) – „Strategii didactice inovative’’, Ed. Sigma, 2003
- Popenici S. – ,,Pedagogie alternativă’’, Ed. Polirom, 2001
- http://www.e-scoala.ro

Impactul platformelor educationale in scolile de la noi

PROF. CIORTAN BIANCA
SCOALA GIMNAZIALA” ECATERINA TEODOROIU “TG JIU

Managementul timpului bine definit a devenit in zilele noastre din ce în ce mai greu de realizat. De aceea, când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia devine pentru noi din ce în ce mai atractiv. **Platformele online** care sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, reprezinta soluţia pentru toate aceste lucruri . **Platformele online** in afara de rolul de a livra conţinut educaţional, au în plus si rolul de a oferi şi caracteristici care imită funcţionarea unei instituţii clasice de învăţământ. Astfel că îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ, permiţând utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. Una dintre principalele întrebări la care învăţământul tradiţional încearcă să ofere răspuns în acest moment este ,dacă aplicarea noilor TIC în educaţie şi instruire, ceea ce denumim astăzi prin termenul eLearning, poate să ofere o alternativă viabilă pentru învăţământul tradiţional într-un context educaţional caracterizat prin fluiditatea rolurilor, demers didactic centrat pe elev, resurse distribuite, structuri de colaborare virtuale şi lecţii asincron? *Folosirea platformelor online oferă o serie de facilităţi şi avantaje, atât celor ce o administrează cât şi utilizatorilor:*

- folosirea tehnologiilor dinamice diverse – acestea permit un feedback pronunţat şi evaluări formative şi sumative, calitative şi cantitative, realizate într-un mod facil şi de către evaluatori avizaţi.
- punerea la dispoziţie de instrumente educaţionale suplimentare: bloguri, forumuri de discuţii, mesagerie electronică, bibliotecă electronică, etc.
- administrarea utilizatorilor: urmărirea participării la cursuri,
- testarea şi evaluarea utilizatorilor,
- repartizarea de teme şi proiecte şi păstrarea rapoartelor pentru fiecare utilizator.
- lecţiile virtuale pot beneficia de avantajele multimedia pentru a oferi utilizatorilor o vedere realistă asupra materiei predate:
- mijloace audio şi vizuale,
- animaţii cât şi simulări,
- posibilitatea de a accesa conţinutul suportului de curs de oriunde şi oricând, cu ajutorul computerului personal sau al telefonului mobil.
- folosirea metodelor pedagogice diverse susţine acest proces- se stie ca un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate,.

Folosirea **platformelor online** ca metodă de învăţare este considerata o metodă bună pentru cei ce sunt puternic motivaţi, venind în completarea activităţii didactice din sistemul de învăţământ, dar pe care nu o poate înlocui. Utilizarea noilor TIC facilitează tranziţia de la modelul tradiţional al instruirii în clasă la o mai mare personalizare a conţinutului şi un mai mare control al celui care învaţă asupra procesului instruirii. Este de asemenea vizibil faptul că utilizarea noilor TIC facilitează stabilirea de noi relaţii între instituţii, profesori, comunitate, locul de muncă, familie şi persoana care învaţă. Trebuie să recunoaştem că aceste tendinţe au fost prezente în educaţie şi în special în mediile de instruire independent de

utilizarea TIC, dar ele sunt consolidate prin posibilităţile oferite de TIC. Este evident că fără o pregătire prealabilă a cadrelor didactice pentru utilizarea eficientă a TIC în educaţie, calitatea procesului de predare / învăţare nu poate fi garantat. Şi totuşi, chiar dacă această idee este larg acceptată şi promovată, reflectarea ei în practică este, cel puţin deocamdată, destul de neclar conturată. Noile TIC schimbă perspectiva asupra practicii educaţionale, implementarea eficientă a acestora devenind una dintre problemele stringente ale acestui început de secol. Entuziasmul iniţial al utilizatorilor noilor tehnologii educaţionale – profesori şi elevi deopotrivă - este adesea contrabalansat de un puternic sentiment de dezamăgire chiar în timpul procesul de învăţare sau după ce acesta a avut loc. De foarte multe ori, noile tehnologii oferă nimic mai mult decât o simplă digitizare a conţinutului, fără o substanţială valoare adăugată. Pentru a avea succes, învăţarea asistată de noile tehnologii trebuie să faciliteze crearea de noi modele ale învăţării, bazate pe ideea de comunităţi de învăţare, care să implice mai mult decât achiziţia de competenţă

Șansele de instruire pentru toți elevii sunt garantate în aproape toate țările lumii, dar la intrarea în mediul şcolar copiii au resurse inegale. Accesul liber la aceste resurse oferă beneficii importante pentru toți:

- posibilitatea de a testa materialele de curs înainte de predare şi a compara cu alte cursuri similare;
- libertatea de acces și oportunități sporite pentru învățare;
- calitate sporită şi flexibilitate a resurselor educaționale;
- aplicarea cunoștințelor într-un context mai larg;
- suport pentru abordări centrate pe elev, individualizate, nonformale;
- libertatea de acces și oportunități sporite pentru învățare;
- finalități deschise

Avantajul este ca de oriunde din lume și de pe orice tip de platformă – de pe calculator, de pe tabletă sau de pe telefon ai acces gratuit sau cu o taxă moderată la o gama variata de resurse educationale.

Resursele educaţionale deschise reprezintă un subiect de interes major pentru comunitatea pedagogică, deoarece presupun o reducere a costurilor pentru învăţământ şi o îmbunătăţire a performanţelor elevilor. Aceste resurse oferă conţinuturi în baza cărora pot fi elaborate noi generaţii de modele educaţionale, care vor contribui la asigurarea calităţii învăţământului, la o dezvoltare socială şi economică sporită

Bibliografie:

- Bezede R. *Promovarea educaţiei deschise şi a resurselor educaţionale libere,* Didactica Pro nr. 1 (89) 2015, Centrul Educaţional PRO DIDACTICA
- www.psihologiacopilului.ro , accesat la 15.10.2020
- http://red.prodidactica.md/ accesat la 15.10.2020

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Prof. Înv. Preşcolar: DRĂGAN NICOLETA-ELENA
Grădinița cu P.N. Vama Buzăului

Sistemul de învățământ din țara noastră a fost nevoit să se reinventeze datorită contextului social actual. Perioada pe care o traversăm ne-a făcut să ne adaptăm, să trecem de la un sistem de învățământ tradițional, cu care eram obișnuiți, la un sistem de învățare în mediul online, benefic pentru a ne păstra motivația de învățare și contactul cu materia școlară. Cel mai important aspect pe care trebuie să nu îl pierdem din vedere este asigurarea comunicării cu copiii.

În învățământul preșcolar ”școala online” este o provocare. Platformele online sunt cele care sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse. Platformele online nu au doar rolul de a livra conţinut educaţional, ci oferă în plus şi caracteristici care imită funcţionarea unei instituţii clasice de învăţământ. Astfel că îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ, permiţând utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

Începând cu cei de la grădiniță, copiii au ajuns să descopere jocurile din mediul online și ajung chiar să fie utilizatori abili ai internetului, dezvoltându-și deprinderi de utilizare a echipamentelor și softurilor care depășesc uneori nivelul părinților și al profesorilor lor. Crescând, tehnologia ajunge să fie folosită din ce în ce mai mult, cu ajutorul acesteia ajunge să se exprime, să relaționeze, să comunice etc. Copilul are nevoie să fie susținut în acest proces de învățare. Copiii preșcolari nu se pot descurca singuri în utilizarea telefonului, laptopului, tabletei,etc., de fiecare dată fiind nevoie de prezența unui adult care să fie în permanență lângă ei, pentru a-i ajuta.

Părinții, profesorii observă atracția copiilor față de jocurile digitale și ajung să includă în experiențele de învățare ale copiilor resursele digitale, tocmai pentru a răspunde intereselor lor, dar având ca scop să înțeleagă, aprofundeze și să exerseze ceea ce fac la școală.

Sistemul de educație modern din întreaga lume se adaptează din ce ce în ce mai mult la toate avantajele oferite de inovațiile tehnologiei de comunicare și digitalizarea informațiilor atât în direcția procesului educativ, al schimbului de informații, cât și în comunicare și evaluare. Activitățile online necesită însă o pregătire prealabilă, competențe de utilizare a dispozitivelor inteligente, un scenariu didactic care să permită utilizarea funcțiilor platfomei de lucru, conturând astfel o lecție familiară copiilor prin asemănarea cu lecțiile desfășurate în școală.

Generațiile actuale se implică în procesul educativ mult mai activ atunci când se utilizează sisteme moderne. Accesarea acestor materiale și mijloace pe dispozitive moderne – tablete, laptopuri cu acces permanent la internet, fac sistemul de educație mult mai atractiv și mai apropiat de tineri care sunt "dependenți" de aceste dispozitive. Competențele digitale sunt tot mai cerute în ultimii ani în toate domeniile. Utilizarea platformelor de învățare digitale în procesul instructiv educativ permite profesorului prezentarea lecțiilor în format electronic, transmiterea unor mesaje individual sau unui grup. Un mare avantaj este și reducerea volumului de hârtie prin utilizarea lucrărilor și rezolvarea acestora tot în format digital.

Una dintre aceste platforme este Google Classroom. Această platformă poate fi utilizată pe dispozitive inteligente, conectate la internet. G-Suite for Education permite școlilor să decidă ce servicii Google pot utiliza elevii lor și oferă protecție suplimentară de confidențialitate și securitate, care este foarte importantă într-un cadru școlar. Elevii nu pot folosi clasa Google într-o școală cu conturile lor personale. Aplicația facilitează interacțiunea și colaborarea profesor – elev deoarece elevii pot să inițieze conversații cu profesorul și să adreseze întrebări la care pot primi răspuns în timp real, iar temele pot fi predate mai ușor de pe orice dispozitiv utilizat de către elevi (desktop, laptop, tabletă, smartphone). Google Classroom le permite elevilor inserarea de imagini la întrebări și răspunsuri multiple în formularele Google (Google Forms). Google Classroom oferă părinților posibilitatea să primească rezumate ale activității copiilor pentru a fi informați permanent cu privire la evoluția și rezultatele lor la școală. Foarte multe cadre didactice, utilizează Google Classroom, serviciu inclus în Google Suite for Education, pentru care orice școală se poate înscrie gratuit. Dacă școala nu are această opțiune, putem crea Google Classroom și de pe contul de Gmail personal.

Există resurse și aplicații de învățare, instrumente online pe care le poate crea profesorul sau resurse deja existente sub formă de prezentări, lecții, jocuri interactive, fișe, imagini și clipuri pe care le putem folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Lista este destul de cuprinzătoare și include aplicații precum: ASQ, Kahoot, Quizziz, Kidibot, Mentimeter, Wordwall, Openboard, Jamboard, Padlet, Edpuzllle, Twinkl, etc.

Procesul de predarea online, prezintă atât avantaje, cât și dezavantaje. Printre avantaje, se numără: flexibilitatea timpului, accesul fără deplasare, contact în timp real, este independent de locație. De asemenea, vine în completarea învățării clasice, completează perfect îndrumările primite din partea cadrelor didactice și încurajează un tip benefic de relație între copii și educație; ajută la dezvoltarea autonomiei și a curiozității, copiii ajung să călătorească virtual prin lume, ajungând să afle multe lucruri interesante. Prin joc și aproape fără să-și dea seama, copiii își vor antrena abilități importante precum memoria, atenția, gândirea logică, comunicarea și inteligența emoțională. Fiecare copil învață în ritmul propriu. Utilizând tehnologia online, informațiile pot fi accesate ori de câte ori este nevoie, fără ajutorul părinților sau al unui cadru didactic. Astfel, elevii lucrează în ritmul lor, vizionează ori de câte ori au nevoie un anumit filmuleț explicativ și își pot urmări pas cu pas evoluția.

Principalul dezavantaj vizează cerințele tehnologice, deoarece învățatul online necesită un device, o conexiune la internet și, în multe cazuri, software actualizat. Din păcate, nu toți elevii au aceste cerințe, ceea ce poate reprezenta o problemă pentru experiența lor educațională. În plus, acest lucru poate implica un cost economic suplimentar în anumite situații, motiv pentru care predarea online este imposibil să ajungă în toate casele din România.

În concluzie, accesarea platformelor educaționale de către cadrele didactice din școala românească, pentru orice nivel de vârstă, au un impact pozitiv, atâta timp cât există resurse materiale necesare care să le susțină.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. înv. Primar OCEANU NELA
Școala Gimnazială “Ion Basgan”, Focșani

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual.

În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărcat.

Un element interesant reliefat de investigație este acela că profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Vorbim de lipsa unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor elevilor, dificila administrare a probelor evaluative, pentru care e nevoie să se apeleze, de cele mai multe ori, la altă resursă digitală online. Lipsa posibilităților de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare este semnalată de cadrele didactice de la toate ciclurile de învățământ, constituind o problemă semnificativ mai mare pentru profesorii din învățământul primar. Sincopele în monitorizarea ritmului învățării la distanță pare să fie un impediment mai mult în învățământul secundar.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare la disciplina lor, lipsa

conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Paradoxal, toate elementele mai sus amintite sunt la fel de relevante și importante pentru cadrele didactice. Putem sesiza o grupare a răspunsurilor profesorilor, pe de o parte avem identificate probleme de natură profesională, mai exact carențe sau chiar lipsa competențelor de utilizare a platformelor online, a competențelor de proiectare curriculară pentru mediul online, managementul ineficient al timpului dedicat pregătirii și realizării activităților didactice în mediul online. Aceste inabilități identificate de profesori își au corespondentul în gap-uri corelate în formarea inițială și, mai ales, continuă a cadrelor didactice. În fapt, cercetarea de față se dorește a fi și un punct de start pentru o posibilă și necesară reformare a formării cadrelor didactice.

Analizând diferențele în funcție de mediul de rezidență al școlii, discrepanțele mai proeminente între cadre didactice apar în zona „tehnică” și includ dotarea cu echipamente și accesul la Internet. Astfel, în cazul dificultăților tehnice, acestea sunt semnificativ mai mari în școlile din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban mic sau urban mare. În cazul accesului limitat la internet și a lipsei unui computer suficient de performant, diferențele sunt semnificative între toate cele trei categoriile supuse analizei, aceste impedimente fiind semnificativ mai prezente în mediul rural comparativ cu urban mic și urban mare, dar și în urban mic semnificativ mai mult decât în urban mare.

Analizând opiniile profesorilor referitoare la aspectele privind procesul didactic în condițiile derulării activităților didactice online pe perioada suspendării întâlnirilor față-în-față, remarcăm identificarea preponderentă a dezavantajelor, firească în contextul schimbării radicale a modului de lucru. Suspendarea activităților didactice față-în-față poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general. Profesorii consideră că dedică mai mult timp decât în maniera tradițională și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor. Cadrele didactice descoperă limitele instrumentelor de lucru și ale platformelor online prin experiență directă, concluziile la care ajung fiind, de fapt, cunoscute din literatura de specialitate din ultimii ani.

Provocări în învățământul românesc – Platformele digitale

Prof. înv. primar : Simion Doinița

Transformările care au loc în societatea digitală de astăzi le impun școlilor și personalului didactic activ să își reconsidere radical rolul la catedră. Reînnoirea necesară a metodelor de predare trebuie să țină cont de altfel de atitudini și comportamente care tind spre tehnolegizarea noilor generații de elevi, pentru care întâietatea cărții și scrierea alfabetică nu mai sunt pe primul loc. Dezbaterea despre nativii digitali arată clar că există loc pentru ca profesorii să crească conștientizarea și „înțelepciunea” digitală a tinerilor, în primul rând prin definirea termenilor unei noi competențe digitale care să fie integrată în programa de educație formală.

În trecut, instruirea personalului didactic din sfera Tehnologia informației și comunicațiilor (TIC) a avut abordări de obicei „tehnologizând” și „încorporând”, cu rezultatul că profesorii apreciază și folosesc tehnologia, dar rareori o aduc la curs.

Profesorii sunt conștienți de provocările generate de apariția tinerei generații numiți „ nativi digitali”.
În contextul actual al schimbării, sistemul de formare pare să fi activat o provocare fără precedent.
Sistemele educaționale ar trebui să înceapă instruirea cadrelor didactice deoarece acestea sunt nevoile, așa cum am văzut, ale unui sistem în schimbare continuă și căutarea valorii sale adăugate în inovație.

Cei care lucrează în școală trebuie să facă un efort continuu pentru a ține pasul cu presiunea inovației tehnologice. Nu cantitatea de tehnologie disponibilă face diferența, ci gradul în care elevii au acumulat anumite cunoștințe, experiența anteriora care duce la învățarea activă și creativă din partea lor. Un mediu școlar „Îmbogățit de tehnologie” reconfigurat și extins prin integrarea unei clase virtuale în clasa reală nu numai că poate fi mai aproape de obiceiurile comportamentale ale tinerilor, ci le poate îmbunătăți învățarea și dezvoltarea abilităților cognitive și sociale . În special, noile medii Web, care oferă posibilitatea de a crea și împărtăși cunoștințe, pare să ofere elevilor și profesorilor potențialul de a construi împreună instrumente de predare / învățare.

A vorbi doar de digitalizare, în ciuda anumitor întârzieri, nu mai este suficient. Pentru că ar risca să ne concentrăm eforturile asupra dimensiunii tehnologice în locul celei epistemologice și culturale.

. Implementarea platformelor educaționale constituie o viziune a educației în era digitală, printr-un proces care, pentru școală, este legat de provocările cu care se confruntă societatea în ansamblu în interpretarea și susținerea învățării pe tot parcursul viață (pe tot parcursul vieții) și în toate contextele vieții, formale și non-formale (pe tot parcursul vieții).

Școala este, potențial, cel mai mare generator de cerere pentru inovație La urma urmei, „școala digitală” nu este o altă școală .Este mai concret provocarea inovării școlare. În același timp, trebuie să ne plasăm pe traiectorii corecte de inovare, pentru a utiliza mai bine resursele disponibile, pentru a atrage altele noi și nu pentru a face alegeri pe care le-am putea plăti în următorii ani.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice

implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenția. Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid. Comunicarea nonverbală și utilizarea mediată a paralimbajului completează paradigma dificilă a comunicării în mediul online în cazul în care comunicarea se realizează prin chat instant, iar unele indicii pe care o bună comunicare nonverbală le putea produce pentru susținerea comunicării verbale sunt acum pierdute prin întreruperi sau blocaje specifice acestor sesiuni in condiții de capacitate de banda limitata sau de trafic încărat.

Provocările din mediul online și învățământul românesc

Prof. înv. primar:Țimiraș Daniela,
Școala Gimnazială Bereşti-Tazlău

Pe fundalul pandemiei de coronavirus, care a împins multe state să închidă școlile pe o perioadă nedeterminată, profesorii din România au fost provocați să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important copiilor: „învățarea va continua dincolo de școală/grădiniță, cu instrumente online accesibile tuturor și cu multă determinare, vom face progrese împreună și, mai mult decât oricând, vom încuraja copii să învețe și să lucreze independent.

Pentru a crea niște obiceiuri de succes, conducerea fiecărei școli a trebuit să coordoneze organizarea școlii online și profesorii să comunice cu fiecare clasă în parte, în grupuri de mesagerie instantă organizate în prealabil. Tot acest context înseamnă mai mult timp de pregătire și un efort mai mare de coordonare pentru profesori. Chiar dacă nu va putea fi recuperată întru totul interacțiunea din clasa fizică și nu toate orele au putut fi organizate online, exemplele reușite ale celor care au reușit să aplice aceste măsuri arată că oricât de anevoios, procesul este fezabil, cu motivație și multă răbdare. Succesul unui astfel de demers ține întâi de toate de o planificare cât mai bună.

Mai multe școli au organizat deja „cancelarii online” – ședințe de coordonare cu profesorii pe platforme precum Skype, Google Meet, Whatsapp sau Facebook Messenger.

Cel mai popular instrument de colaborare online cu aplicații care acoperă toate nevoile de comunicare și colaborare online este Google. Pentru a accesa gratuit Suita Google for Education, e nevoie ca școala să aibă un domeniu și să se înregistreze cu un cont G Suite for Education. Un singur administrator poate crea acest cont de unde poate crea adrese de email tuturor utilizatorilor pentru acel domeniu.

Pentru a crea un mediu de învățare cât mai aproape de o clasă reală, profesorii s-au folosit de trei tipuri de resurse:

1. O platformă de interacțiune în timp real, cu video și text – Zoom și Google Meet (accesul gratuit)
2. Aplicații sau platforme de colaborare online, care au facilitat schimbul de documente, teste sau teme pentru acasă și au înregistrat o evidență a acestora, care au permis și un feedback din partea profesorului – Google Classroom și alternative, precum Edmodo, EasyClass și ClassDojo.
3. Resurse și aplicații de învățare pe care le-a creat profesorul sau resursele deja existente sub formă de prezentări, lecții, fișe, imagini și clipuri pe care le-au putut folosi atât în timpul lecțiilor live, cât și ca teme de lucru pentru acasă. Aici sunt incluse aplicațiile precum ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl sau Digitaliada, precum și alte surse de inspirație pentru filme, teme și studiu individual.

Multitudinea de practici și aplicații a generat oboseală și confuzie atât în rândul profesorilor, cât și a elevilor. Dacă în unele școli s-a decis utilizarea unor anumite aplicații, în altele fiecare profesor a folosit metode diferite. Nu este nevoie doar de liste de resurse (există chiar o inflație), ci de asistență de a organiza munca cu ajutorul acestora. Profesorii simt nevoia de coordonare și de lucru după un plan organizat, dar și asistență din partea instituțiilor abilitate. Așadar, pe lângă nevoia de a înțelege cum se utilizează instrumentele online, profesorii au evidențiat nevoia de a primi sprijini pedagogic. Un studiu arată că ”45% din persoanele implicate în procesul educațional au spus că le-ar fi fost necesar un training pentru gestionarea situațiilor de criză care i-ar fi putut ajuta să poată lua decizii mai bune în această perioadă”

În România, accesul la internet și lipsa echipamentelor rămân încă problematice în familiile unde există profesori și unul sau mai mulți elevi dacă nu dețin mai multe echipamente. Mai multe persoane au ținut să atragă atenția asupra situației dificile a școlilor din mediul rural unde nici profesorii și nici copii nu au acces la instrumente digitale, făcând imposibilă desfășurarea de cursuri în mediul online.

Ultimul studiu realizat arată că:”62% dintre profesori au spus că le-a lipsit echipamentul potrivit (laptop, tabletă, telefon, dar și acces la internet) pentru desfășurarea acestor cursuri online și 56% dintre ei au răspuns că le-ar fi fost necesar training real pentru utilizarea platformelor online”

Situația actuală a demonstrat gradul scăzut de alfabetizare IT în rândul profesorilor de toate vârstele. Astfel, s-a menționat și inutilitatea unor cursuri urmate de profesori în trecut, inclusiv în programe oficiale de formare, care nu i-au ajutat pe aceștia să își desfășoare activitatea în condiții optime în aceste momente. Nici în rândul elevilor situația nu este neapărat mai bună, având în vedere că unii dintre elevi nu au reușit să se conecteze la lecții ușor pentru că ei sau părinții lor nu aveau cunoștințe pentru a folosi astfel de instrumente.

Una dintre provocările menționate de cea mai mare parte a profesorilor a fost conexiunea reală cu elevii și obținerea de feedback. De aceea, mulți dintre ei au menționat faptul că elevii simt nevoia de a se vedea și de a interacționa în offline. Profesorii au experimentat metode diverse pentru a reuși să le atragă atenția copiilor și de a-i putea implica, dar succesul a depins în mare parte, pe lângă aplicațiile folosite, de interacțiunea pe care o aveau în mediul offline.

Lucrul cu grupe mari de elevi este dificil și obositor, iar în acest context interacțiunea scade. Și prezența pentru un timp îndelungat în fața unui computer sau telefon a unui elev poate dăuna; unii profesori considerând eficientă din acest punct de vedere combinarea muncii online cu cea individuală, care nu necesită neapărat utilizarea unor resurse online.

Dacă privim partea pozitivă, totuși, mulți dintre profesori privesc această criză ca pe o oportunitate de a deprinde abilități noi, de a învăța mai multe despre ei și simt că au o mare responsabilitate de fi alături de elevii lor și de a-i ghida să treacă prin această perioadă grea.

Învățarea online-o adevărată aventură

Prof. înv. preșcolar,drd:Burcă Anișoara,
Școala Gimnazială nr.1 Turluianu/GPN.Prisaca
Com. Berești –Tazlău,jud. Bacău

În contextul pandemiei declanșate la nivel mondial am trăit, ca profesor, experiența învățării online alături de colegii, preșcolarii mei și părinții acestora și am participat la o adevărată transformare a comunității didactice.
M-am trezit în fața noii provocări puțin derutată, neîncrezătoare și neputincioasă. Am devenit apoi plină de voință și determinată să parcurg ce a mai rămas din acest an școlar cu preșcolarii mei în condițiile de învățare impuse de situația actuală.

Primul pas a fost cel în care am încercat să mă perfecționez pentru a preda în mediul online. Prin bunăvoința Ministerului Educației și Cercetării, a unor Asociații și a CCD-ului am participat la webinare, cursuri și conferințe Zoom, care mi-au oferit informații și m-au ajutat să înțeleg cum funcționează o clasă virtuală și cum voi putea interacționa cu elevii mei eficient și plăcut.

Cel de-al doilea pas a fost cel prin care să mă asigur că toți preșcolarii mei au posibilitatea de a participa la aceste activități, că dețin cel puțin un telefon inteligent, o tabletă, un calculator sau laptop conectate la internet, deși am constatat pe parcurs că uneori, acolo unde în familie sunt mai mulți frați, activitățile se suprapuneau. M-am asigurat apoi că toți copiii au un loc pregătit în casă confortabil, dar în același timp asemănător cu cel de la școală, pentru că de foarte multe ori am precizat că încercăm să facem „școala de acasă ca… la școală”.

Cel de-al treilea pas a constat în realizarea unor activități prin care să mă asigur că voi continua procesul de învățare în cele mai bune condiții și acum pot să afirm că am reușit, în mare măsură. În aceste activități de învățare am proiectat strategii prin care am reușit ca preșcolarii să nu stea doar cu ochii în calculator și am lucrat atât frontal, cât și individual. Am primit feedback la temele de lucru prin intermediul Facebook, prin postări și momente live realizate de preșcolari. De cele mai multe ori am folosit evaluarea reciprocă și autoevaluarea. Mi s-a părut foarte important ca fiecare elev să primească feedback din partea mea, fie că am remarcat scrisul frumos sau ideea originală, creativitatea sau rigurozitatea și corectitudinea rezolvării, fie că am subliniat greșeli care au fost corectate ulterior observației.
Învățământul preșcolar românesc, mai mult ca oricând, a fost supus unor noi provocări în perioada actuală a pandemiei.Activitatea didactică a fost transferată în mediul virtual unde comunicarea primește cu totul alte conotații. Preșcolarul are nevoie de contact direct, iar în contextul actual relațiile interpersonale au primit noi atribuții, au devenit indirecte.

Comunicarea educatoare-copil se realizează momentan în mediul on-line, nemaifiind limitată de spațiul fizic al sălii de grupă și nici de programul din grădiniță. Chiar dacă oferă mai multă libertate de accesare, în funcție de disponibilitatea părinților, presupune eforturi considerabile din partea tuturor celor implicați.Cu toate acestea, am descoperit avantajele acestei noi căi de a păstra contactul cu toți preșcolarii grupei. Educatoarei i se atribui un nou rol, acela de a crea conținut didactic digitalizat și adaptat nivelului preșcolarilor, de a se conforma noilor cerințe educaționale și de a-și folosi competențele digitale.

A realiza activități didactice on-line impune respectarea unor deziderate referitoare la modul de structurare a informațiilor, la selectarea conținuturilor adecvate formării și consolidării comportamentelor preșcolarilor, la planificarea activităților, la selectarea surselor informaționale (adrese url, soft educațional), la realizarea proiectării activităților on-

line, la selectarea unor teme interesante, atractive pentru copii, care să îndemne la implicare, conectare și interes crescut din partea lor, la păstrarea legăturii cu preșcolarii și familiile lor, consilierea acestora, stabilirea unor modalități de a se asigura feed-back-ul de către toți cei implicați (educatoare-copii-familii), analiza activităților on-line.

Așa cum arătat, beneficiile sunt nenumărate, însă absența contactului direct este resimțită acut în aceste zile. Emoțiile se transmit prin imagini foto sau video înregistrate de educatoare, respectiv de către părinți, în spațiul virtual al grupului închis pe rețeua de socializare.

Tocmai de aceea, este imperios ca materialele concepute de educatoare să respecte câteva cerințe: să fie atractive atât din punct de vedere estetic, cât și al dinamicii imaginilor și sunetelor, să conțină fotografii, imagini, filme adaptate nivelului de înțelegere al preșcolarului, să aibă o durată acceptabilă (5-10 minute), să cuprindă elemente de joc care să-l stimuleze pe copil, personaje-surpriză, care să-i capteze atenția și să-l motiveze în realizarea sarcDintre activitățile desfășurate cu preșcolarii, voi prezenta câteva exemple:

- „Silabe în mișcare” este o temă propusă preșcolarilor care îmbină cunoștințe din domeniul comunicării alături de exersarea unor mișcări în scopul reactualizării cunoștințelor referitoare la despărțirea cuvintelor în silabe și numărarea acestora, dar și executarea unor exerciții fizice pentru stimularea musculaturii corpului. Mai exact, copiii trebuie să găsească în spațiul locuinței, obiecte a căror denumire poate fi un cuvânt cu o silabă (două, trei, patru sau cinci), să le despartă în silabe, să grupeze obiectele/jucăriile după numărul de silabe. Căutarea lor se va face pe un traseu parcurs cu executarea unor variante de mers (normal, pe vârfuri, pe călcâie, etc.), asociind diverse mișcări ale brațelor, trunchiului, într-o atmosferă destinsă, de joc și amuzament.
- „Albina și versurile călătoare” – pe versurile unei poezii care descriu corpul unei albine, educatoarea desenează corpul acesteia. Copiii urmăresc filmul cu demonstrarea realizată pentru a desena și ei. Pentru a sprijini copiii în memorarea poeziei și în trasarea liniilor cât mai corect pentru a desena insecta, se reia poezia de câteva ori (pe fragmente, apoi integral), eventual se explică și cuvintele necunoscute. Astfel, copiii vor desena mai multe albine. Pentru a le stimula creativitatea, ei pot fi lăsați să completeze lucrarea cu alte elemente din natură (flori, fire de iarbă, copaci, stupi, alte insecte). Pentru a se oferi feed-back, se vor posta fotografii sau filmulețe de către părinți pe grupul închis existent.

Experimentând în această perioadă activitatea didactică în spațiul virtual, aș putea enumera, pentru cadrul didactic și pentru copii, câteva avantaje și dezavantaje ale acesteia. Avantaje pentru cadrul didactic:

- diversificarea demersului didactic;
- atribuirea de noi roluri pentru cadrul didactic;
- abordarea creativă a conținuturilor;
- diversificarea competențelor profesorului;
- adaptarea conținuturilor și metodologiilor didactice la noi cerințe;
- selectarea critică a materialelor;
- oportunități privind varietatea largă a instrumentelor de lucru online;
- conexiune cu alte cadre didactice;
- împărtășirea noilor experiențe cu ceilalți profesori;
- creșterea nivelului interactivității;
- îmbogățirea instrumentelor și metodelor de evaluare;
- abordarea integrată, transdisciplinară și interdisciplinară a conținuturilor.

Dezavantajele folosirii, pentru cadrul didactic:

- lipsa dotării corespunzătoare (dispozitive, acces internet, etc.);
- pregătire deficitară în utilizarea tehnologiilor digitale;
- impedimente în cooptarea tuturor preșcolarilor pentru participare;
- colaborare ineficientă cadru didactic-familia preșcolarului (preșcolarii nu pot accesa materialele fără sprijinul părinților);
- lipsa contactului interpersonal direct cu preșcolarii.

Avantaje pentru preșcolari:

- accesarea materialelor, cu ajutorul părinților, în funcție de disponibilitate, fără limitări temporale;
- interesul și curiozitatea față de tehnologiile digitale;
- activizarea preșcolarilor pentru a învăța noi abilități de comunicare;
- participarea la noi experiențe de învățare;
- păstrarea contactului cu colegii prin vizualizarea feed-back-ului oferit de fiecare participant;
- flexibilitate în realizarea sarcinilor propuse;
- unele avantaje pentru copiii cu dificultăți de învățare;
- învățare individualizată;
- formarea unor abilități de învățare inovatoare și de investigare ştiinţifică.

Dezavantajele folosirii, pentru preșcolar:

- • slaba dotare cu tehnologii digitale a familiilor copiilor sau chiar lipsa acestora;
  • competențele digitale sunt abia la început în formarea la preșcolari;
  • limitarea participării la activități în grupul de învățare datorită presiunii exercitate asupra părinților de alți factori (locul de muncă, alte probleme generate de pandemie);
  • imposibilitatea preșcolarilor de a accesa singuri adresa grupului pe internet;
  • dezinteres din partea copiilor/ familiilor datorită unor caracteristici singulare ale învățământului preprimar;
  • lipsa materialelor necesare realizării unor activități on-line (hârtie colorată, acuarele, imprimantă, etc.).

Procesul educativ din învățământul preșcolar a primit alte caracteristici pedagogice prin intermediul tehnologiilor digitale care au adus noi valori învățării și au permis păstrarea legăturilor între membrii unui grup în lipsa contactului direct.

AMENINȚĂRI

- Funcționarea deficitară a internetului în unele zone
- Imposibilitatea unor elevi de a participa la toate lecțiile și activitățile online din lipsă de dispozitive conectate la internet
- Imposibilitatea participării la activități de formare profesională a cadrelor didactice față în față
- Posibilități reduse de a organiza întâlniri cu părinții

Dacă privesc situația din punct de vedere statistic, am constatat că 50% dintre elevi au participat la lecțiile pe Zoom constant și au oferit permanent feedback și în grupul Facebook al clasei , 9% au lucrat doar cu ajutorul grupului și au oferit feedback, 32% au lucrat doar cu ajutorul grupului de Facebook și au oferit sporadic feedback, invocând diverse motive (în condiții normale, la școală, erau cuprinși într-un program de recuperare/ remediere și în școala online au primit sarcini diferențiate). 9 % au ignorat școala și demersurile de a lua contact cu clasa virtuală. Precizez că lucrez în mediul rural, cu un grup școlar în care 30% din elevi provin din familii cu situații speciale.

Ca o concluzie, pot să afirm că această experiență a reprezentat atât pentru mine, cât și pentru preșcolari și părinți o provocare la care am răspuns cu plăcere, curiozitate și interes, fiind destul de incitantă. Pot să privesc școala online ca pe o alternativă a școlii reale, în situații deosebite, dar școala reală va rămâne locul în care elevii pot primi educație multilaterală, adevărată și de calitate.

Bibliografie:

• programareliceu.files.wordpress.com/2014/07/suport_de_curs_integrare-tic-in-informatica.pdf.

Utilizarea aplicației digitale CLASSROOM în procesul de predare/învățare/evaluare a disciplinelor socio-umane.

Prof. Crăciun Mirela Alina

În prezent, utilizarea aplicațiilor digitale vizează informatizarea activităţii de predare/învăţare/evaluare, îmbunătăţirea instruirii prin intermediul unor acţiuni de gestionare,documentare, interogare, simularea automatizată interactivă a cunoştinţelor şi capacităţilor angajate în procesul de învăţământ, conform documentelor oficiale de planificare a educaţiei.

Aplicațiile digitale, pot constitui un instrument de lucru redutabil, în procesul de predare/învățare/evaluare. În aceste condiții, ne propunem următoarea ***ipoteză de lucru***: *întocmirea unei imagini cuprinzătoare ce are în vedere prezentarea modului de lucru și a rezultatelor utilizării a aplicații digitale:* ***CLASSROOM*** *în predarea/învăţarea/evaluarea disciplinelor socio-umane, astfel încât, la final, să putem stabili* ***DE CE, CUM*** *și* ***CÂND*** *să folosim dispozitivele mobile în educație, în activitatea proprie cu elevii, la clasă.* Unul dintre cele mai importante motive ale utilizării acestor dispozitive este legat tocmai de mobilitatea acestora, ele putând fi folosite în orice sală de clasă, nu numai în laboratorul de informatică, sau pot fi folosite și pentru activități în afara școlii. Ele permit elevilor să fie mai activi și mai autonomi în procesul de învățare, favorizând individualizarea și diferențierea învățării. Printre provocările folosirii dispozitivelor mobile în școli se numără și dificultatea de a convinge elevii să le folosească în timpul orei numai în scop educațional. Așadar, larga răspândire a acestora în rândul elevilor, obișnuința elevilor de a le folosi, dezvoltarea foarte mare a aplicațiilor educaționale certifică nevoia și sprijinul oferit de acestea în desfășurarea activităților didactice, în contextul actual.

APLICAȚIA DIGITALĂ CLASSROOM este o aplicație pentru educație inclusă în pachetul G Suite for Education care a fost dezvoltată de către Google în colaborare cu profesorii pentru a-i ajuta să economisească timp și să își organizeze orele într-un mod eficient. În același timp, Google Classroom îi ajută pe profesori să comunice mai ușor și în timp real cu elevii, părinții și colegii lor, profesori.

În contiuare voi expune motivele pentru care recomand aplicația Google Classroom în învățământul preuniversitar, pe baza experienței mele de utilizare a acestei aplicații, pe care, în momentul de față, o consinder parte integrantă a desfășurării actului educativ.

AVANTAJELE utilizării aplicației digitale CLASSROOM:

- ***pentru PROFESORI:***

✓ este o aplicație gratuită și accesibilă oricărui navigator de Internet al unui deținător computer/telefon mobil;
✓ îmbunătățirea calității actului de predare/învățare/evaluare;
✓ se poate crea un curs și se pot invita elevi și profesori colaboratori să se alăture cursului, printr-un cod, oferind profesorului mai mult timp pentru a preda;
✓ se pot crea mai multe cursuri;
✓ pot fi reutilizate postările cu anunțurile, temele și întrebările din fluxurile altor cursuri.
✓ permite personalizarea temelor: crearea de fișiere individuale pentru fiecare elev, distribuirea șabloane de orice tip (documente, prezentări, foi de calcul, imagini);

- ✓ conceperea materialelor de evaluare prin adăugarea unor materiale de facilitare la sarcinile de lucru, cum ar fi videoclipurile YouTube, chestionare cu Google Forms, fișiere de tip PDF și alte fișiere din dosarele Google Drive.
- ✓ posibilitatea de a programa anunțurile, întrebările și temele pentru a fi postate automat în fluxul cursului, la o anumită dată și la o anumită oră; elevii vor avea acces la informații doar în momentul în care au nevoie de ele și se pot organiza mai bine.
- ✓ permite feedback în timp real;
- ✓ diversificarea modalităților de evaluare;
- ✓ se pot posta anunțuri, angaja elevii în discuții bazate pe întrebări sau muta subiecte importante pentru a fi poziționate primele în fluxul cursului.;
- ✓ posibilitatea de a gestiona permisiunile pentru cei care pot face postări și posibilitatea excluderii din discuție anumiți elevi, dacă decideți că aceștia și-au pierdut dreptul de a posta sau de a comenta în cadrul fluxului unui curs;
- ✓ creșterea standardelor la nivelul competențelor digitale;
- ✓ dezvoltarea creativității în proiectare;
- ✓ centralizarea și stocarea rezultatelor (stocarea rezultatelor elevilor la diferite teste și interpretarea grafică a acestora permite crearea unei baze on-line cu informații referitoare la nivelul lor de cunoștințe, dobândite la nivelul evaluărilor și oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității elevilor pe o perioadă mai lungă de timp.[1]

- ***pentru ELEVI:***

- ✓ îmbunătățirea abilităților digitale;
- ✓ dezvoltarea auto-controlului;
- ✓ înțelegerea reciprocă;
- ✓ dezvoltarea încrederii de sine;
- ✓ corespunde nevoii de a interacționa, de a coopera, de a aprofunda conținuturi prin prezența grupului în mediul online;
- ✓ facilitează apartenența la un grup de lucru, cu interese comune, aspect ce înlăturat barierele de comunicare dintre elevi.
- ✓ posibilitatea exercitării unui joc de rol, elevii sunt puși în situația de a fi educatori și educați simultan;
- ✓ reducerea factorului stres (utilizarea acestor aplicații în evaluare încurajează crearea unui climat de învățare plăcut, relaxat);

DEZAVANTAJELE utilizării **aplicației digitale CLASSROOM**

- dependența de internet și lumea digitală;
- nu este accesibil tuturor elevilor din cauza lipsei resurselor materiale;
- inexistența interacțiunii între copii;
- comunicare indirectă;
- timp limitat pentru rezolvarea sarcinilor;
- dificultăți de lucru, necesită cunoștințe TIC

Este foarte important faptul că elevii percep utilizarea acestei aplicații ca pe un joc, ei nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar, în educație și, de ce nu, în autoeducație.[2]

Aplicaţiile multimedia se pot integra în toate etapele activităţilor didactice şi, deşi, nu transformă fundamentele cunoaşterii şi învăţării umane, prin modificarea variabilelor contextului în care acestea se realizează şi prin asigurarea condiţiilor specifice producerii noului, le schimbă configuraţia. Cel mai mare pericol, rămâne utilizarea excesivă a multimedia, fără raportare la variabilele contextului educaţional concret. Nu mesajul audiovizual vehiculat produce efectele educative, ci integrarea lui abilă într-o strategie didactică interactivă, proiectată de profesor. Profesorii sunt evaluatori, agenţi ai schimbării, experţi flexibili în instruire, ce trebuie să schimbe din mers procesul de instruire, raportându-se la elevi aflaţi în etape diferite de asimilare şi înţelegere. Astfel, impactul cel mai mare ţine de mentalitatea profesorului.[3]

În consecință, prezentul ne demostrează faptul că, utitilizarea aplicațiilor digitale se dovedește a fi o condiție obligatorie în desfășurarea procesuuil de predare/învățare/evaluare a disciplinelor socio-umane și nu numai.

BIBLIOGRAFIE:

[1] LogofătuMichaela, Garabet Mihaela, Voicu Anca, Păușan Emilia, *Tehnologia Informaţiei şi a Comunicaţiilor în şcoala modernă*, Editura Credis, Bucureşti, 2003.

[2] Ionescu Miron, Radu Ioan, *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2004.

[3] Dinică Maria , Dinescu Luminiţa,*Utilizarea tehnologiilor multimedia pentru explorarea noilor frontiere ale cunoaşterii ştiinţifice,* Conferinţa Naţională de Învăţământ Virtual, ediţia a XIV-a, 2016

*** https://www.eduapps.ro/blog/20-de-motive-pentru-care-sa-folosesti-aplicatia-google-classroom/

„ ŞORŢUL POVESTITOR„-O METODĂ INOVATIVĂ PRETABILĂ PENTRU PREDAREA ON-LINE LA PREŞCOLARI

Prof. DINCA ANA
GRĂDINIŢA CU P.P. NR.1 MOTRU-GORJ

În perioada de pandemie cauzată de virusul Covid, cadrele didactice au fost puse în fața unei situații noi, aceea de a preda on line. Noi , educatoarele, am avut parte, poate, de cel mai mare test de creativitate, de actorie, de comunicare. Activitatea preșcolarilor a fost cu siguranță cea mai afectată dintre toate nivelurile de învățământ, fiind o adevărată provocare (pentru preșcolarii mai mari) sau chiar imposibilă pentru cei mai mici. Totuși, părinții au primit sarcini de la educatori cu referire la organizarea timpului și a activităților, sfaturi pentru o comunicare eficientă, bazată pe repere cunoscute copiilor și cu mult accent pe emoții. Importanță este și cum a fost organizată comunicarea constantă între părinte și educator, jocurile și jucăriile care îl atrag pe preșcolar și să vină în întâmpinarea părinților și copiilor cu activități personalizate pe interesele sale. Instrumentele și strategiile utilizate pentru conectare de la distanță au fost diferite: filmulețe cu activități interactive, cântece, simulări, aplicații etc., pe care educatorul trimite părinților pentru copil sau prin video conferențe în grupuri mici.

Întrucât cei mici sunt privați de mângâierea educatoarei, de atmosfera pe care ea o creează în sala de grupă, acest lucruri trebuie să fie compensate printr-o predare on line cât mai atractivă și captivanta. De aceea, noi a trebuit să găsim metode de predare care să îl țină pe cel mic atent activ pentru 15-20 de minute. Astfel de metode sunt: Metoda Covorului Povestitor, Metoda Șorțului Povestitor, Metoda Povestirii în Făină, Metoda Mănușii Pentru, precum și cea a Geamantanului Călător reprezintă câteva dintre metodele experimentate de dascăli.

Una dintre metodele inovative cu cea mai largă utilizare în învăţământul preşcolar, în cadrul Domeniului Limbă şi Comunicare, este **”Şorţul povestitor”**.

Plecând de la originea termenului de metodă, ne gândim imediat la ”drumul sau calea de urmat, de către profesor şi elevi pentru ca scopul ativităţii didactice să fie atins”, dar ce este foarte surprinzător, este că şorţul ne ” vorbeşte, ne povesteşte ”, ceea ce de fapt ar fi putut fi o simplă xpunere prin povestirea tradiţională. Da, în cazul de faţă, şorţul ne va spune poveste, cu ajutorul copiilor.

Ca elemente componente şi de nelipsit în această metodă, sunt: un şort, de regulă din material textil, elementele de fetru detaşabile, reprezentând personaje, elementele constitutive ale poveştii: căsuţă, elemente din natură: nori, soare, plante copaci, etc (care să permită a fi prinse cu ajutorul scaiului), dar şi un buzunar ataşat, care să permită celui ce face redarea poveştii să descopere şi să extragă elementul ce urmează a fi expus pe şorţ, în funcţie de momentul povestirii. Povestea care urmează a fi expusă, de regulă va porni de la un element surpriză, element ce face parte din poveste şi care să ajute la intuire poveştii, de către copii: în cazul poveştii ”Ciuboţelele ogarului” -pornind de la de la prezentarea elementului surpriză ”ciuboţelele”, etc.

Odată intuită povestea cu unul dintre aceste elemente surpriză, educatoarea-şi va pune şorţul povestitor, intuind cu copiii care sunt elementele de pe el: nori, pădure, drum, casă, etc şi începe povestea propriu-zisă.

Cu fiecare etapă povestită, educatoarea va invita un copil să scoată din buzunarul şorţului un personaj, detaşabil, care va putea fi prins pe şorţ cu ajutorul scaiului, astfel încât povestea să prindă glas prin şorţul pus pe educatoare.

Cu fiecare element plasat pe şorţ, de către copii, povestea se va contura treptat, astfel încât, la final să poată fi reluată de la primul element şi să curgă lent, fiecare etapă, astfel încât povestea să fie redată în întregime, cu uşurinţă de către copii.

Această metodă inovativă, are ca rol:

- dezvoltarea atenţiei distributive a copiilor
- dezvoltarea simţului creativ
- dezvoltarea limbajului expresiv, corect şi coerent
- valorificarea potenţialului creativ al copilului

Pentru a fi eficientă este nevoie de un material viu colorat, elementele componente să fie de dimensiuni medii, să poată fi percepute de copii , detaşabile, astfel încât să poată fi lipite şi dezlipite de pe şorţ, cu uşurinţă.

Metoda ”Şorţul povestitor” este o medodă încitantă, care solicită intelectual copiii, îi stimulează şi motivează în a fi atenţi, îi provoacă la o comunicare orală de calitate, la expunerea evenimentelor unei poveşti, cu mai mare siguranţă şi încredere.

Metodele inovative prezintă atractivitate pentru copii, oferă posibilitatea de a participa activ la activitatea de povestire, repovestire, formează comportamente de comunicare activă, expresivcaă, de interacţiune, şi cooperare între copii şi educatoare.

Noi ştim că rezultatele unei învăţări eficiente, ţin foarte mult de metodele folosite la grupă. Astfel că prin utilizarea metodelor inovative , ne propunem o implicare activă şi mai ales creativă a copiilor, pentru a le stimula gândirea productivă, divergentă, de exprimare a cunoştinţelor, ideilor, sentimentelor, cu mai mare precizie .

Copiii sunt foarte încântaţi de metoda ”şorţul povestitor” ,se simt valorizaţi şi solicitaţi, nu este doar o simplă poveste, statică, plictisitoare, fără sens.

Bibliografie:

Curriculum pentru educaţie timpurie – 2019

Suport pentru aplicarea noului curriculum 2019

I.Cerghit- Metode de învăţare , ed a III a- EDP Bucureşti 1997

ACTIVITĂŢILE ECOLOGICE ÎN GRĂDINIŢĂ – EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Prof. înv. preşcolar- Ghimiş Maria
Grădiniţa nr. 246, sector 6, Bucureşti

Educaţia ecologică, cel mai eficient mijloc de ocrotire şi conservare a naturii, trebuie să fie un proces activ, continuu, desfăşurat în toate mediile şi toate categoriile sociale. Fiind o educaţie despre mediu, ea trebuie să aibă loc în şi prin mediu, nu doar în spaţii închise.

Este timpul să conştientizăm cu toţii importanţa protejării mediului înconjurător, să luptăm pentru ca această problemă să devină un imperativ al societăţii.

Şi ce este mai onorat decât că dascălul are prilejul să fie formator, deschizător de drumuri în crearea unei societăţi mai conştiente, mai luptătoare, mai atent cu tot ce o înconjoară.

O programă bine definită din perspective ecologică ar fi de ajutor.

Educaţia ecologică nu ar mai fi percepută ca şi inserţie, ca anexă, ci ca un proces bine delimitat.

De la cele mai fragede vârste, dragostea de natură trebuie sădită şi cultivată în mintea copiilor, iar exemplul personal al cadrelor didactice va denota faptul că natura înseamnă sănătate, recreere, prietenie, energie şi frumuseţe, precum şi gazda favorită a tuturor jocurilor nevinovate ale copilăriei.

Educaţia ecologică se realizează prin cultivarea trăirilor pozitive privind mediul înconjurător. Ele intră ca un element component în structura convingerilor privind protejarea mediului. O idee, o normă de comportare, o cerinţă socială care este asociată cu o atitudine emoţională pozitivă, mobilizează şi dinamizează pe om în acţiune.Trăirea emoţională susţine un interes viu pentru activitatea urmărită şi concentrează întreaga energie a omului atingerea scopurilor sale.

În ciuda părerilor multor oameni, educaţia de mediu nu se leagă numai de planul de învăţământ al domeniului ştiinţe, ci se intersectează cu toate celelalte domenii de studiu. Copiii sunt un public important pentru educaţia mediului deoarece sunt gestionarii şi consumatorii de mâine ai resurselor. Şi, în unele cazuri, copiii îşi pot influenţa părinţii şi alţi membri ai comunităţii. Educatorii şi toţi cei care lucrează în şcoli şi cu copiii pot avea un impact deosebit, de la creşterea conştientizării şi cunoaşterii, până la formarea de atitudini şi proiecte active în numele educaţiei mediului. Este important să recunoaştem că nu este doar o singură cale corectă de a „face” educaţie de mediu.

Ca educator, poţi avea un impact pe viaţă asupra elevilor tăi introducând strategiile educaţiei mediului în predare. Calitatea mediului se reflectă direct în vieţile copiilor şi a familiilor lor. Ajutându-i să-şi cunoască drepturile ca cetăţeni, dându-le puterea să acţioneze şi să simtă că ei contează şi trezindu-le interesul faţă de lumea naturală, se poate aprinde o scânteie a importanţei personale în probleme de mediu. Şi, chiar dacă nu putem face totul, aprinderea unei scântei este un început bun.

Dacă am învăţa de mici ce înseamnă să menţii mediul curat, ce reprezintă păstrarea curăţeniei mediului ambiant pentru propria noastră sănătate, recondiţionarea şi reciclarea materialelor pentru protejarea pădurii, noi am fi mai sănătoşi şi fizic,şi psihic.

Cunoscând şi urmărind relaţiile care se stabilesc între membrii diferitelor grupuri de animale, copiii îşi pot corecta comportamentul.

Din moment ce educaţia presupune unele transformări în modul de percepere, comportare a copiilor şi educaţia ecologică are propria ei contribuţie. De aceea se impune clarificarea importanţei educaţiei ecologice la nivel preşcolar şi modalităţile de aplicare a educaţiei ecologice la nivel preşcolar.

Cunoaşterea naturii trezeşte gândirea copilului, contribuie la dezvoltarea capacităţii creatoare, la dezvoltarea vorbirii corecte şi coerente, făcându-l astfel pe copil să mediteze asupra fenomenelor şi corpurilor ce-l inconjoară.

Sănătatea este bunul cel mai de preţ al omului, aceasta fiind o calitate a organismului uman, omul având răspunderea de a o menţine de-a lungul vieţii. Copilul de vârstă preşcolară nu are informaţii şi atitudini faţă de problemele de sănătate, de aceea , toţi cei din jurul lui ar trebui să îl ajute să înţeleagă modul de păstrare al acesteia, de ocrotire a naturii, de formare a unor comportamente şi deprinderi faţă de plante şi animale.

Astfel, grădiniţa face primii paşi în formarea unor conduite ecologice adecvate ocrotirii şi îngrijirii naturii. Pentru realizarea acestora, tot mai mult se pune accent pe organizarea de activităţi, care să-i pună pe copii în contact direct cu natura, spre a-i cunoaşte tainele şi frumuseţile.

Copiii sunt un public important pentru educaţia mediului deoarece sunt gestionarii şi consumatorii de mâine ai resurselor. Şi, în multe cazuri, copiii pot influenţa părinţii şi alţi membri ai comunităţii în direcţia protejării mediului, îndemnându-i, prin ceea ce pot face la o vârstă atât de fragedă, la implicare şi participare activă, alături de ei.

La grupă, am desfăşurt mai multe activităţi sub toate formele de organizare întâlnite în toate domeniile de activitate, urmărind să contribuim la îmbogăţirea bagajului de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi, să cultivăm atitudini şi să dezvoltăm comportamente pozitive faţă de mediul înconjurător.

Pentru familiarizarea preşcolarilor cu aspecte ale lumii înconjurătoare am folosit cu eficienţă observările asupra mediului, povestirile, lecturile educatoarei, memorizări, plimbări, vizite, drumeţii, excursii, diapozitive, etc.

Educaţia ecologică am realizat-o nu numai prin activităţile experienţiale, ci şi prin jocurile şi activităţile la alegerea copiilor.

Prin activităţile practice-aplicative de efectuare a curăţeniei şi ordinii în sala de grupă, de îngrijire a florilor de la colţul viu al naturii, de îngrijire a împrejurimilor grădiniţei am urmărit ca preşcolarii să iubească ordinea şi curăţenia, să iubească natura, şi să le formeze deprinderea de a o îngriji şi ocroti.

Alături de cadrul didactic, amintim un partener important şi necesar desfaşurării educaţiei ecologice din grădinţă-familia.

Cea mai bună metodă prin care introducem părintele în universul activităţilor din grădiniţă este aceea prin care acesta urmareşte progresul copilului prin intermediul activităţilor (expoziţii cu lucrări practice, plastice, fişe de lucru) şi participarea lor ca asistenţi, parteneri de joacă, colaboratori ai copiilor în timpul lecţiilor, al activităţilor extraşcolare.

Participarea părinţilor la unele activităţi ale grădiniţei(şezători, vizite, excursii, activităţi comune, lecţii deschise, expoziţii ale copiilor) şi chiar implicarea acestora în organizarea, desfăşurarea lor le vor permite o mai bună cunoaştere a particularităţilor propriilor copii, a dificultăţilor pe care aceştia le întâmpină, nevoilor preşolarilor, abilitatilor şi aptitudinilor acestora.

Acordarea unei atenţii mai mari activităţilor de educaţie ecologică şi implicarea părinţilor, în cadrul acestor activităţi, a contribuit din plin la formarea unui comportament pozitiv, atitudini pozitive şi adaptabilitate, faţă de mediul înconjurător.

Prin participarea activă în cadrul activităţilor din grădiniţă, atât părinţii cât şi preşcolarii nu au avut decât de câştigat. Lucrând şi învăţând împreună şi-au sporit încrederea în propriile forţe.

Comunitatea are nevoie de rezultate vizibile pentru implicarea în activităţi ecologice, familia de îndrumare, motivare, soluţii, cadrul didactic fiind cel mai bun liant.

Prin activităţile didactice desfăşurate cu preşcolarii, i-am învăţat să exploreze lumea înconjurătoare, să o analizeze, să-şi pună şi să pună întrebări în legătură cu aspectele întâlnite, să facă predicţii pe baza datelor culese, să-şi exprime opinii şi stări sufleteşti şi să iniţieze acţiuni.

Dacă “plantăm” comportamente ecologice încă din preşcolaritate, “culegem” o viaţă de calitate ca şi adulţi, un mediu sănătos, protecţia şi preţuirea lui se încorporează în atitudinea noastră, ne identificăm cu natura.

BIBLIOGRAFIE

- **Dezso, I**., *Educaţia ecologică*, Agendasetting, SRL, 2010
- **Revista** - *"Educaţia ecologică"* nr.2/1997
- **Pop I., . Barna, A**., *Educaţie ecologică – abordare interdisciplinară*, Editura Didactica, Bucureşti,1998
- **Geamănă, N.A. (coordonator)**, *Educaţie ecologică- îndrumar pentru activitatea în*
- *grădiniţă şi la clasa pregătitoare*, Editura Arlequin, 2013
- **Iacob, A**.,*Educaţie ecologică şi de protecţie a mediului*, Programă aprobată de Ministerul
- Educaţiei, Cercetării şi Tineretului OM 2730/3.12.2007

Copilul cu cerințe speciale și familia

Profesor itinerant: Pavlovici-Pătruț Marina-Adriana
Profesor învățământ primar: Pavlovici-Pătruț Maria
Școala Gimnazială Mașloc

În rândurile următoare am redactat o activitate cu părinții în care se prezintă diferențe dintre cele trei dimensiuni ale conceptului de cerință educativă specială: deficiența, incapacitatea și handicapul. Am stabilit un titlu, două obiective și am descris pe scurt modalitatea de realizare a activității.

Activitatea se desfășoară sub forma unui lectorat cu părinții elevilor cu CES.

O_1. Să asigure copiilor cu cerințe educative speciale un climat de securitate afectivă;

O_2. Să asigure medierea dintre copiii cu CES și mediul exterior.

În viața oricărei persoane există anumite perioade mai delicate, cum ar fi: mica copilărie, pubertatea, adolescența, în care copiii au cea mai mare nevoie de suportul părinților. Copilul diferit de ceilalți se adaptează destul de greu la relațiile interpersonale, și de aceea părinții trebuie să intervină și să joace rolul de mediator între copil și persoanele străine. Ei pot reacționa prin supraprotecție, acceptare, negare sau respingere. Copiii trebuie să înțeleagă și să accepte toate aspectele legate de propria deficiență.

Prezența unui copil deficient într-o familie poate să afecteze echilibrul interior, sau chiar să declanșeze o criză familială. Ameliorarea raporturilor părinte-copil se face relativ ușor atunci când părinții știu cum să răspundă cerințelor copiilor. Învățarea acestor conduite de către părinți se realizează cu ajutorul unor persoane specializate (terapeuți, consilieri). Cel mai frecvent, părinții încearcă să protejeze copilul prin gesturi și cuvinte și să dea dovadă de multă generozitate și răbdare.

Familia oferă oportunitatea copiilor cu deficiențe să-și găsească locul, să experimenteze situații de viață autonomă, să se obișnuiască cu situația în care se află. În acest context copilul cu deficiențe are șanse foarte mari să se integreze în activitățile sociale.

Recuperarea persoanelor cu handicap constituie „un miracol de fiecare zi”. Recuperarea reprezintă etapa finală sau mai degrabă rezultatul unui proces mult mai complicat – deși uneori ni se pare simplu – și anume a acelui de educație. În procesul de dezvoltare a personalității copilului cu handicap, autonomia personală constituie unul dintre cele mai importante obiective educaționale. Această autonomie se învață dintr-un început, învățându-l pe copil să execute comportamentele necesare adaptării la condițiile existente.

Lipsa accesibilităților generează handicapul, care este o problemă socială. Vorbind de “social” ne referim la oameni. Toți cei care se opun sau ignoră amenajarea mediului fizic, conform necesităților fiecăruia, sunt răspunzători de existența handicapului în viața persoanelor cu dizabilități.

Formele și nivelurile de incapacitate vizează persoana în integritatea trăsăturilor ei caracteristice. Principalele categorii de incapacități sunt cele de comportament, comunicare, igienă personală, deplasare, control al membrelor, dexteritate motrice, aptitudini speciale, situații particulare. Această tulburare poate avea un caracter reversibil sau ireversibil, progresiv sau reversiv.

Misiunea fiecărui părinte este să-și iubească copiii, să le aducă bucurii și împliniri, să existe o comunicare empatică între părinți și copii.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAŢIONALE ÎN ŞCOALA ROMÂNEASCĂ

prof. înv. preșcolar Paraschiv Simona-Ileana
Grădiniţa cu P.P. „Ion Creangă” Alexandria, jud. Teleorman

Moto: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari.
Şi nimic nu ne permite să ştim cum va fi lumea lor. Atunci să-i învăţăm să se adapteze.” (Maria Montessori)

Într-o societate în care au loc schimbări profunde şi rapide învăţământul nu poate rămâne pasiv, trebuind să se adapteze pentru a face faţă cerinţelor. Reforma sistemului de învăţământ are ca obiective prioritare schimbarea mentalităţii şi formarea unor dascăli capabili de a se adapta tuturor provocărilor. Trăind într-o lume care se schimbă, educaţia la rândul ei este în schimbare.

Contextul actual a accelerat, chiar dacă nu ne-am dorit, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet, dar şi cadre didactice care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. În acest context, profesorii au fost nevoiți să integreze într-un timp foarte scurt TIC și noile tehnologii de predare în programele lor de instruire.

Platformele oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul.

Platformele educaţionale au o serie de avantaje, precum:

- accesul la cunoștințe, în orice moment și din orice locație;
- permite accesul la noile competențe cerute de viața modernă;
- permite interacțiune sincronă și asincronă între profesor și elevi;

Dintre dezavantajele create de instruirea online amintim:

- apar unele probleme legate de contactul face-to-face, esențial de multe ori pentru socializare;
- necesitatea experienței elevilor în domeniul calculatoarelor;
- elevii trebuie să fie extrem de motivați pentru a participa la cursurile online;
- se interacționează mai greu între copil și profesor, mai ales dacă elevul are dificultăți în a înțelege ceva;
- copiii interacționează mai puțin între ei, distanțarea socială afectează relațiile lor sociale și aptitudinile de socializare; copiii comunica mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online, o problemă majoră a vremurilor actuale.
- presiune pe părinți, care trebuie să-și ajute copiii

Activitatea online are limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. Sunt semnalate disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare, monitorizarea ritmului învățării, feedback pentru corectarea promptă sau pentru confirmarea achizițiilor.

Foarte importantă în momentul actual este motivația cadrelor didactice de a proiecta și a desfășura activități de învățare semnificative, dar și motivația elevilor pentru învățare. Diferența este că acum feedbackul elevilor este mai

dificil de obținut, iar dificultățile tehnice constituie un impediment serios. Cadrele didactice trebuie să dea dovadă de creativitate pedagogică pentru a desfăşura altfel de activităţi în această perioadă.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

Platformele oferă o diversitate largă de posibilităţi educaţionale. Există multiple modalităţi de plasare a conţinutului. Profesorul are posibilitatea de a prezenta sub diverse forme activităţile şi de a formula sarcinile de realizat.

În concluzie, platformele educaţionale oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor.

Utilizarea platformelor educaționale în școala românească

prof. înv. primar Paraschiv Oana-Maria
Școala Gimnazială Frumoasa, jud. Teleorman

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Nu trebuie sa ignoram faptul ca lucram cu generații de elevi care dețin abilitați digitale construite implicit, prin practici zilnice, generalizate, aproape obișnuite. „Alfabetizarea” digitală începe de la cele mai fragede vârste, difuz, chiar din familie, si se învață… precum mersul sau vorbirea.

Utilizarea mediilor virtuale de învățare îl situează pe elev în centrul formării sale, îl menține mereu activ și conduce la: accentuarea studiului individual la elevi; dezvoltarea gândirii analitice, structurate și de profunzime a elevilor; dezvoltarea inițiativei elevilor; situarea celui ce învață (primește cunoștințe) în controlarea procesului de învățare în vederea îmbunătățirii formei de învățământ; formularea succesivă de întrebări de către elev despre cunoștințele pe care le posedă; construirea procesului de asimilare și înțelegere a cunoștințelor pornind de la cel care învață; dezvoltarea spiritului de gândire și de lucru în echipă a elevului.

Platformele electronice pentru e-learning oferă facilităţi de derulare a unor activităţi de învăţare utilizând în mod exclusiv Internetul. Platformele electronice cooperative oferă în plus o serie de facilităţi referitoare la partajarea informaţiilor între cursanţi, posibilităţi de lucru în cooperare, posibilităţi de a crea discuţii de grup pe diferite teme etc.

Platformele tip e-learning reprezintă un stimul excelent pentru învățare și formare, în special pentru persoanele active, dinamice, care apreciază interactivitatea.

Platformele e-learning îşi fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ, deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale, ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională, ea poate completa activitatea didactică din şcoală, dar nu o poate înlocui. Acest tip de platforme este destinat învățării active din partea elevilor, având în vedere că generațiile actuale sunt obișnuite cu lucrul pe calculator încă de mici. Ca profesori, putem să utilizăm această abilitate a elevilor pentru a-i determina să-și folosească constructiv timpul liber, cu activități specifice fiecărei discipline sau arii curriculare în parte.

Wikispaces este proiectat pentru a fi uşor şi distractiv,pentru a vă putea concentra pe ceea ce se dorește a se realiza cu elevii, profesorii, și oricine altcineva de care aveţi nevoie pentru a lucra. Wikispaces nu se limitează la text. Se pot crea mai multe pagini, fiecare dintre ele putând avea imagini, clipuri video, forumuri de discuţii, documente, foi de calcul şi mai mult. Se poate lucra la eseuri sau alte proiecte bazate pe text,

dar se pot încărca, de asemenea, notiţe pentru lucrul în clasă şi teme pentru acasă sau se pot crea cu elevii proiecte multimedia interesante.

AeL oferă suport pentru predare/învăţare, evaluare şi notare, administrarea, proiectarea şi monitorizarea conţinutului. De asemenea, asigură mijloacele necesare comunicării şi sincronizării între centrele locale şi regionale din cadrul programului SEI.

AeL permite vizualizarea şi administrarea unor tipuri vaste de conţinut educaţional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciţii, simulări, jocurile educative. Biblioteca de materiale educaţionale acţionează ca un gestionar de materiale: este adaptabilă, configurabilă, indexabilă şi permite o căutare facilă.

Conţinutul poate fi structurat şi adaptat în funcţie de nevoile profesorilor şi îmbogăţit cu informaţii legate de programă, cuvinte cheie, versiune, autor, etc.

Drepturile de acces pentru fiecare utilizator sau grup de utilizatori pot fi adaptate şi aplicate oricărui segment al bibliotecii de materiale educaţionale.

Baza de cunoştinţe oferă funcţii de căutare ierarhică, filtrată, sau după cuvinte cheie.

Platforma de e-learning Moodle oferă un mediu de socializare și comunicare, cursuri și evaluare în sistem electronic și oferă posibilitatea cursanților de a învăța împreună.

Platforma se bazează pe resurse și activități. Principala resursă este reprezentată de curs, ce poate fi definit pe bază de lecții sau de activități săptămânale. Poate fi parcurs pagină cu pagină sau se poate trece de la un capitol la altul folosind funcția "Salt rapid". La sfârșitul fiecărui modul de curs se poate introduce un modul de evaluare. Acest modul este foarte flexibil și permite trainerului să stabilească mai multe modalități de evaluare.

Bibliografie

Mihaela Ilie, Radu Jugureanu, Otilia Ştefania Păcurari, Olimpius Istrate, Emil Dragomirescu, Dana Vlădoiu, Manual de instruire a profesorilor pentru utilizarea platformelor de elearning, Editura Litera International, București, 2008

Albeanu Grigore, Gherasim Zenovic, Andronie, Maria, (2014), Tehnologii de comunicaţie, multimedia şi e-learning în educaţie, Note de curs, Biblioteca virtuală a Universităţii Spiru Haret.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Manta Gabriela

Platformele educaționale au avut un impact deosebit de puternic în școala românească atât asupra elevilor și a cadrelor didactice, cât și asupra părinților. Acest impact s-a întâmplat din cauza faptului că, în școli, învățământul on line s-a realizat abia după apariția pandemiei cu Sars cov 2. Puține au fost școlile care au folosit acest tip de învățământ și înaintea acestei pandemii. Odată cu apariția și instalarea acesteia s-a văzut necesitatea stăpânirii acestor platforme educaționale atât de către cadrele didactice, cât și de către elevi.

Atât elevii, profesorii dar și părinții am fost nevoiți să ne adaptăm cu viteza fulgerului la acest tip de educație. Nu am fost nici unii, nici alții pregătiți pentru educația on line.

Prin intermediul acestor platforme informațiile pot ajunge către elev cu o viteză mult mai mare în oricare colț al localității în care funcționează școala și la oricare elev aflat acasă chiar și din cauza unei simple răceli.

Timpul în care elevul era nevoit să lipsească o zi, două de la școală, iar procurarea lecțiilor desfășurate la școală în lipsa sa se procurau prin venirea acasă a unui coleg și prin copierea lecțiilor din caietul de clasă al colegului a trecut. Acum, aceste lecții pot fi transmise elevului în timp real prin simpla deschidere și conectare la o platformă educațională. Așadar, aceste platforme educaționale își arată beneficiile.

Cu toate acestea, ca aproape orice lucru sau fenomen și aceste platforme educaționale au și dezavantaje.

Unul dintre acestea, și poate unul dintre cele mai importante și rapide dezavantaje, este acela al faptului că, achiziționarea mijloacelor IT , întreținerea lor, cât și plata abonamentului lunar la internet necesită niște costuri care nu sunt deloc neglijabile pentru a nu fi aduse în discuție. Pentru ca absolut toți elevii țării noastre să poată beneficia de învățământul on line este necesară o implicare desăvârșită a statului. Nimic nu se poate face cu mâinile goale sau doar cu vorbe. Elevilor din mediile și/sau familiile defavorizate le va fi imposibil să beneficieze de această formă de învățământ, oricâtă bunăvoință ar avea familiile lor, dacă statul nu se va implica în aceste situații. Pentru stat procurarea mijloacelor IT de către elevi ar trebui să fie o obligație așa cum este acum procurarea manualelor și transmiterea lor către elevi.

Un alt dezavantaj ar fi acela al faptului că elevii sunt rupți de mediul copilăresc în care s-a desfășurat școala în forma sa față-în-față.

Relațiile de prietenie, care pot dura și toată viața, interacțiunile dintre copii vor fi blocate doar bazându-ne pe școala on line. Această formă de școală trebuie să se desfășoare tot în incinta școlii, iar nu acasă. Acasă pot rămâne teme, referate, proiecte, dar nu predarea efectivă. Probabil că s-ar putea realiza și o predare on line, însă o ora, două pe lună pentru fiecare materie.

Un alt dezavantaj s-ar arăta în privința copiilor cu cerințe educaționale speciale, care ar fi rupți de relațiile și prieteniile ce se realuizează între colegi, ar fi privați de influența comportamentului colegilor asupra lor. Pentru acești copii toate aceste lucruri duc la integrarea lor în societate, integrare care îi pregătește pentru viața de adult.

Pe lângă aceste dezavantaje se mai adaugă și cel privind sănătatea copiilor deteriorată de numărul mare de ore pe care ar trebui să îl petrecacă în fața calculatorului.

Ca orice lucru însă, nici de aceste platforme educaționale ale școlii on line nu trebuie să abuzăm.

DE LA PROFESORUL TRADIȚIONAL LA PROFESORUL DIGITAL

Prof. Prepeliță Mioara Petronela

„Un copil, un profesor, o carte, un stilou pot schimba lumea.” Aceste cuvinte rostite de laureata Premiului Nobel pentru pace, Malala Yousafzai, nu ar putea fi mai adevărate. Asigurând o educație de calitate pentru fetele și băieții din întreaga lume, vom construi o lume mai durabilă, mai echitabilă și mai pașnică.[65]

În ultimul timp aud și văd tot mai mult sintagma “profesor digital”. Chiar am început să o folosim, poate, mult mai des decât ar trebui.

La începutul anului școlar 2019-2020 nici nu bănuiam ce va urma. Am început școala ca întotdeauna, eram profesorii tradiționali, făceam ce știam de când am devenit profesori. A venit momentul 12 martie 2020 când brusc a trebuit să ne descurcăm altfel. A trebuit să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă, să trecem de la predarea lecției în mod traditional la lecția predate online, exclusive prin mijloace moderne de comunicare online.

Nimeni nu a fost pregătit: profesorul, elevul, părintele dar, mai ales, sistemul de învățământ de la minister la conducerea unităților școlare. Au fost puține unități în care s-au implementat platforme unitare astfel, a trebuit să ne descurcăm fiecare cum am putut.

La inceput am accesat diferite forme educaționale mai mult sau mai puțin convenționale Whattsap, Faceebook mesenger, Skype, e-mail, chiar telefonul. Am început să fac cursuri. Din fericire CCD Sibiu a venit foarte repede cu o ofertă de cursuri și in luna aprilie am putut participa la cursuri de inițiere în activitatea online unde am aflat de platforme gratuite Goggle classroom, Edmondo, Office 365 și am început să mă inițiez în folosirea platformei Zoom.Tot la aceste cursuri am început să folosesc aplicații ca ASQ, Kahoot, Quizziz, Wordwall, Padlet, Twinkl.

Am trecut de la grupurile de Whattsap la Google classroom , mi-am făcut clase individual sau am folosit clasa inițiate de diriginte. Am muncit mult mai mult decât atunci cînd eram în fața clasei. Am realizat materiale, am folosit manualele digitale, whiteaboard despre care auzisem și mă gândeam că o să o încerc odată!

De mare ajutor mi-au fost întîlnirile virtuale cu colegii organizate de doamna inspector. Am realizat o bibliotecă de bune practici.

Încet, incet m-am obișnuit dar îmi lipseau enorm copiii, colegii, plimbatul printre bănci, discuțiile cu copiii. Era ciudat să vorbesc în fața unui ecran in care vedeam pătrățele sau cercuri și de multe ori nu știam cine este in fața mea deoarece nu aveau nume.

Am avut și surprize placute, elevi care la clasă nu erau foarte activi au devenit activi și au fost în permanență în contact cu mine, au rezolvat toate temele drept pentru care au și fost răsplătiți cu o medie mai mare.

Surprizele neplăcute au venit de la unii elevi care aveau pe primul semestru media 10 și care nu au avut nicio activitate online. Știau că, oricum, vor avea aceeași medie. Din fericire acestia nu au fost foarte mulți. Elevii care munceau la clasă, erau conștiincioși au rămas la fel și în online.

Începutul de an 2020-2021 a venit cu mari emoții, cu dorința de a intra la clasă și de a face altfel.

[65] https://www.edupedu.ro/exclusiv-op-ed-copiii-trebuie-sa-se-intoarca-la-scoala-dar-nu-este-o-optiune-ca-lucrurile-sa-ramana-neschimbate-comisarul-european-pentru-parteneriate-internationale-jutta-urpilainen-si-henriet/

Între timp au apărut foarte multe oferte de cursuri, tutoriale, platforme, aplicații. Am aflat de Kinderpedia, Wordwal, Buubble.us Team, Clasa digitală, Teleskop, multe grupuri în care am intrat pentru a putea să învăț, să fac mai bine.

Din păcate sunt profesori care încă așteaptă șă fie formați, așteaptă ceva de la cineva! Nu foarte mulți dar sunt! Care îți spun: “Ce îți pasă, tu știi!” Da, știu, știu să muncesc știu să caut știu că fiecare copil merită atenția mea, are nevoie de mine. Eu, profesorul tradițional și totuși digital.

Astfel profesorul traditional nu mai e suficient iar profesorul digital, din punctul meu de vedere, e prea mult. Trebuie să fie un echilibru, să alegem ce e mai bine într-un anumit moment și șă fim pregătiți pentru orice.

Astfel, noi dascălii , copiii și stiloul care poate fi și digital dar nu numai, vom schimba lumea.

Mult succes tuturor!

Webografie:

https://www.edupedu.ro/exclusiv-op-ed-copiii-trebuie-sa-se-intoarca-la-scoala-dar-nu-este-o-optiune-ca-lucrurile-sa-ramana-neschimbate-comisarul-european-pentru-parteneriate-internationale-jutta-urpilainen-si-henriet/

Ce ar putea fi practicile didactice de succes în contextul actual, bazate pe folosirea platformelor educaționale?

Profesor Iordănescu Mihai Florin
Liceul Teoretic I.H. Rădulescu, Târgoviște

Educația unei generații școlare are ca ținte, la finalizarea ciclurilor curriculare, profiluri de formare ale absolvenților care trebuie să se plieze pe nevoile societății caracterizată de particularitățile epocii pe care o parcurge. În spațiul schimbului deschis la nivel mondial de experiențe educaționale, practicile didactice care contribuie la atingerea acestor finalități în educație trebuie comunicate și promovate între profesori, deoarece acestea sunt posibile căi de urmat pentru depășirea dificultăților caracteristice diferitelor perioade ale procesului de învățământ.

Succesul unui proces, exprimat prin atingerea obiectivelor generale, se definește prin reușita practicilor, ca etape componente cu obiective specifice. Dincolo de entuziasmul pedagogic, fiecare educator trebuie să-și clarifice în ce condiții o practică didactică poate fi considerată „de succes” și în ce măsură ea poate determina succesul procesului, pentru a o adopta, sau pentru a o prezenta ca exemplu.

Contextul actual aduce pentru învățământul românesc, aflat într-o perpetuă reformare și căutare de soluții, o provocare suplimentară – adaptarea „din mers” la o formă nouă de funcționare – școala online.

Pentru eficacitatea unui scenariu de educație hibridă sau exclusiv la distanță în contextul pandemic actual, trebuie formulat un minim acceptabil, creionat de către specialiștii Ministerul Educației și Cercetării (MEC) și cei ai Institutului de Științe ale Educației (ISE), dar stabilit și pus în acord cu realitatea practicii de experiența didactică și feedbackul permanent al profesorilor.

Completarea învățământului prin metode tradiționale cu cel de tip e-learning, așa-numita instruire combinativă (Blended Leaning), s-a practicat din ce în ce mai mult în ultimii ani, profesorii români încercând să se ralieze la cerințele educației moderne europene și în același timp să suplinească lipsa de materiale didactice. Această practică s-a dovedit eficace mai ales în predarea științelor naturii, unde aplicațiile interactive, site-urile Web dedicate, sau platformele educaționale, au ridicat substanțial nivelul de înțelegere al elevilor.

Fizica, o disciplină pentru care experimentul este considerat esențial în predare-învățare, este într-un proces de înlocuire a vechii paradigme de studiu cu modelul de învățare bazat pe investigația științifică „Inquiry Based Learning” (IBL).

Pornind de la o nouă structură a programelor școlare și continuând cu noi modele de lecții, sugestii de experimente, ori manuale școlare, pentru fizica din gimnaziu s-a definitivat în acest an școlar aplicarea modelului IBL, ce presupune experiment aproape la fiecare lecție. Bazele materiale ale majorității școlilor din România sunt într-o lungă și amplă carență privind laboratoarele și mijloacele de experimentare. Chiar dacă sugestiile metodologice pentru experimente, din partea autorilor noilor programe și manuale, sunt in sensul utilizării unor materiale simple, ușor de procurat și a unor construcții pentru investigație, facil de conceput de către profesori sau elevi, acestea nu pot suplini lipsa unor dispozitive și truse de fizică care să asigure apropierea de formatul științific al experimentului, din punct de vedere calitativ și cantitativ. De aceea aplicațiile cu experimente virtuale, mai ales cele cu caracter interactiv, sunt soluția salutară complementară, sau chiar ca alternativă.

Profesorii de fizică români au câteva principale repere în legătură cu digitalizarea procesului educativ specific - „Intel Teach - Instruirea în societatea cunoașterii” (2007) și apoi „Metode eficiente de predare a fizicii” (2013) – ambele

programe de formare fiind asociate cu platforme de e-learning: „Intel Teach” elaborată de Intel Corporation în colaborare cu Institutul de Tehnologie Informatică și „Fizica Altfel” administrată de Societatea Română de Fizică (SRF) și de Centrul de Evaluare și Analize Educaționale. Acestea au constituit, alături de „Platforma integrată de instruire asistată de calculator-AEL” (2011), utile mijloace de exersare pentru înțelegerea și practica educației online pe platformele educaționale de astăzi.

Standardele de performanță propuse în cadrul acelor programe de predare-învățare-evaluare bazate pe suportul TIC, acreditate de MEC și supervizate de specialiștii ISE și SRF, ar putea reprezenta indicatori ai succesului practicii instructive e-learning pentru profesorii de fizică.

Principiile de lucru susținute de aceste programe au caracter general, astfel că se pot prelua și aplica la toate disciplinele, urmărindu-se reușita activității e-learning prin: măsurarea gradului de promovare a competențelor necesare în secolul XXI utilizând efectiv tehnologia în instruire; cântărirea eficacității activităților de documentare, comunicare, colaborare prin strategii și instrumente specifice productivității în identificarea modalităților prin care elevii și profesorii pot utiliza tehnologia pentru a îmbunătății procesul de învățare; aprecierea calității posibilităților de învățare prin experiențe practice și prin crearea de unități de învățare și evaluări care se raportează la obiective, respectiv competențe în domeniul educației și tehnologiei; identificarea facilitării unor strategii de management al clasei în care învățarea este centrată pe elev și care încurajează auto-controlul elevilor și gândirea de nivel înalt; evaluarea nivelului de colaborare cu colegii pentru a îmbunătăți procesul didactic, prin rezolvarea problemelor și prin participarea la revizuiri ale unităților de învățare.

Utilizarea corectă și multidimensională a serviciilor web gratuite și aplicațiilor pentru educație dezvoltate pentru școli de către Microsoft (Microsoft Teams) și Google (Google Classroom, G-Suite), în situația educațională excepțională dată de criza sanitară actuală, a scos în evidență câteva elemente semnificative:

- aceste platforme asigură mediul virtual de învățare care permite aplicarea unui sistem de instruire online cu caracteristici foarte apropiate de cel desfășurat în direct. La aceasta contribuie substanțial posibilitatea de utilizare a tablelor interactive în sesiunile de întâlniri online sincrone: Microsoft-Witeboard și respectiv Jamboard-Google;
- posibilitatea încărcării sau partajării informațiilor de tip text, audio, video, a linkurilor, asigură una dintre condițiile necesare învățării – diversitatea surselor și a canalelor de receptare, dar și motivarea elevului prin stimularea curiozității intelectuale;
- se realizează o învățare adaptativă, flexibilă, putându-se respecta particularitățile de învățare ale elevilor (stiluri și ritmuri, confortul fizic și psihic în timpul învățării), prin caracteristica de relativă independență față de spațiu și timp a muncii online sincrone și asincrone;
- există un catalog electronic, poate mai ușor de utilizat decât cel fizic, în care se consemnează rezultatele evaluărilor formative și sumative, calitative și cantitative, ușor de realizat prin tehnologii dinamice diverse, ce permit un feedback pronunțat, în timp real.

Dacă aceste avantaje arătate de practică, se concretizează în competențe specifice și sunt măsurate prin teste de progres de tip SMART ce relevă plusvaloarea educativă, se poate spune că practica didactică de e-learning a fost de succes.

S-au putut observa unele dezavantaje care afectează rata de succes a acestor practici educative:

- este necesară o experiență în domeniul IT, dar și o preocupare autodidactă pentru însușirea tehnicilor de lucru în toate zonele de interes ale operării cu platformele, softurile și site-urile utilizate în învățarea online, atât din partea profesorilor cât și a elevilor. În caz contrar activitățile sunt cronofage și greoaie;
- fără abilitatea tehnică și calitatea pedagogică a profesorului pentru a crea o solidă motivare, elevii pot deveni participanți pasivi ai procesului educativ, sau chiar să îngroașe rândurile celor care aleg abandonul școlar;
- tehnologia informatică și dispozitivele aferente (achiziția și întreținerea lor) au costuri ce nu pot fi neglijate, iar calitatea transmiterii informațiilor prin Internet nu este constantă;
- rutina didactică și rezistența la schimbare îngreunează adaptarea la noul tip de școală, pentru o parte dintre cadrele didactice, pierzându-se astfel coerența și convergența educațională ce trebuie să rezulte din acțiunea eficace și sinergică a tuturor profesorilor ce predau online la aceeași clasă;
- nu există nici un sistem bine pus la punct de categorisire și explicare a materialelor de învățare bazată pe calculator. Din acest motiv lumea materialelor de învățare este mai degrabă haotică, iar multe materiale de foarte bună calitate sunt subutilizate.

Definirea succesului practicilor educative în actualul context se conturează prin colaborarea interdisciplinară și elaborarea de către specialiști, ghidați de feedback-urile profesorilor, a standardelor unitare de performanță pentru activitatea de e-learning.

Pentru realizarea unei funcționalități sistemice, privind fenomenul în complexitatea sa, sunt necesare standarde de interoperabilitate. Pentru conținutul educațional sunt necesare nu numai standarde tehnice, precum formate grafice compatibile, ci și standarde pentru managementul software-ului, astfel încât acesta să poată fi transferat de la o platformă la alta, de la un mediu la altul. De asemenea, sunt necesare standarde pentru descrierea materialelor educaționale pentru a facilita căutarea și localizarea lor. Sistemele administrative trebuie să se pună de acord în privința datelor pe care le memorează și a modului de stocare a lor, astfel încât să le poată transfera ușor către alte sisteme sau între sisteme care folosesc în comun aceste informații ca de exemplu în mediile virtuale de învățare. Dacă se poate ajunge la un acord, învățarea electronică va fi eliberată de povara lipsei schimbului de informații. Realizarea acordului este însă mult mai dificilă.

„Un succes care nu are urmări nu înseamnă nimic” **Voltaire**

Bibliografie:

1. https://www.upet.ro/proiecte/122596/2019/eBoook%20IACPEO.pdf
2. http://www.elearning.ro/resurse/intelteach_prezentare_elearningromania.pdf
3. https://bibliotecactic.files.wordpress.com/2015/03/suport_curs_metode-eficiente-de-invatare-a-fizicii.pdf

Digitalizarea educației în România

Prof. Iordănescu Carmen
Colegiul Economic „Ion Ghica, Târgoviște

Globalizarea, super-tehnologizarea dar și pandemia prin care trece omenirea, au determinat inevitabil la nivel european adoptarea unor schimbări rapide și radicale uneori, în mai toate domeniile de activitate.

Educația, privită ca domeniu strategic de formare și perfecționare a omului secolului XXI, adaptabil la noile condiții, nu este ocolită de aceste transformări, însă pentru ea axa centrală de evoluție vizează calitatea politicilor educaționale, eficacitatea și eficiența procesului educativ, prin creșterea gradului de digitalizare în fiecare țară europeană. Din această perspectivă multe țări au început să promoveze o viziune proprie asupra educației în contextul actual și pe termen lung, ghidată principiile europene, să adopte măsuri și regulamente care să coreleze funcțional mijloacele cu resursele umane și materiale în acord cu specificul învățământului național.

România, forțată mai ales de pandemie, caută să se adapteze cât mai rapid la noua situație însă modul în care o face este unul haotic și incoerent, la limita firavă a subzistenței economice și educaționale. Există o soluție pentru continuitatea normală a procesului de învățământ în situația excepțională de astăzi și o viziunea de țară pentru educație pe termen lung? Care sunt practicile educaționale de succes în contextul limitărilor impuse astăzi procesului de predare-învățare-evaluare, pe fondul globalizării? Care este profilul de personalitate al elevului pe care și-l dorește societatea românească contemporană? Un posibil răspuns îl avem de la Mihai Eminescu, ale cărui observații străbat vremurile dovedindu-și pertinența și veridicitatea în zilele noastre:

„Copiii români sunt încărcaţi cu materii atât de multe şi atât de diverse, încât nici profesorii, nici şcolarii nu se pot orienta în capetele lor. Aceşti copii nu învaţă nimic, pentru că memoria nu păstrează nimic nepriceput, nerumegat, unde interesul viu şi judecata copilului n-au jucat nici un rol. Singurul efect al încărcării memoriei cu lucruri pe care nu le poate mistui e sila şi scârba copilului de carte…”

Ce este digitalizarea? Este o soluție pentru ameliorarea „silei și scârbei de carte ” pe care o resimt elevii ?”

Instruirea asistată de calculator (IAC) a fost prima formă de digitalizare a procesului de învățământ, cu impact semnificativ în educație. Pe măsura dezvoltării tehnologice în zona informațională, au apărut din ce în ce mai multe și mai complexe interferențe ale TIC în educație, prin softuri educaționale specializate, predarea pe Internet (WBL – Web-Based Learning), instruirea combinativă (Blended Learning), conturându-se un sistem de instruire bazat pe competențe digitale.

Privind spre avantajele predării/evaluării online: posibilitatea alegerii de către elev a mediului de învățare și gestionarea timpului de lucru în funcție de ritmul propriu; accesibilitatea gratuită la resurse diversificate și interacțiuni multiple sincrone și asincrone cu instructorii și colegii; prezentarea concisă și selectivă a conținutului educațional; utilizarea elementelor media care prelungesc perioada de reținere a cunoștințelor; tehnologiile diverse ce permit feedback in timp real, dar și spre dezavantajele deloc de neglijat precum: rata mare de apatie participativă la orele online și chiar de abandon școlar, generate în mod direct de situațiile materiale familiale, dar și de un stil neatractiv de predare sau gradul mai redus de control și de intervenție pedagogică ameliorativă promptă, de la distanță; necesitatea unei experiențe în domeniul utilizării TIC, completată cu cea de actualizare și dezvoltare a competențelor digitale; costurile ridicate cu tehnologia, întreținerea echipamentelor și producerea obiectelor educaționale, transmiterea cu sincope calitative a

informațiilor în rețea, putem afirma ca da, digitalizarea educației este o soluție de creștere a interesului și curiozității elevilor privind noutatea abordării didactice și de eficientizare a procesului de învățământ, doar în anumite condiții.

Pașii principali ce trebuie urmați pentru implementarea acestui proces sunt: - dotarea tuturor actorilor principali din educație cu dispozitive adecvate conectării online, prin proiecte finanțate de stat ; - realizarea conexiunii la o rețea de Internet cu acoperire națională de calitate; - pregătirea profesorilor/elevilor în utilizarea calculatorului/tabletei dar și privitor la aplicațiile folosite în predare-învățare, platformele digitale; - asigurarea securității cibernetice a tuturor celor implicați.

O analiză efectuată la nivel național a reliefat că: 68% dintre elevi au acces la Internet, 55% dintre profesori știu să folosească dispozitivele cu conectare la Internet, doar 4% dintre cursurile de formare furnizate de Casele Corpurilor Didactice desfășurate în perioada 2013-2018 au vizat dezvoltarea competențelor digitale/utilizarea TIC în procesul de predare–învățare–evaluare și aproximativ 50% dintre unitățile de învățământ preuniversitar sunt dotate cu aparatură necesară procesului educațional online. Tabloul „digitalizării educației românești” actuale este completat de iluziile unui număr semnificativ de profesori, care prin predarea online înțeleg trimiterea unor poze pe WhatsApp sau în Google Classroom, ori susținerea unor prelegeri pe aplicația Zoom fără a atinge curiozitatea și motivația elevilor, fără existența acelei interactivități profesor-elev și a feedbackului constructiv de ambele parți, simplificând actul didactic până în apropierea pierderii rolului educațional.

Chestionarea unui număr important de beneficiarii direcți și indirecți ai educației online din România, a scos la lumină efortul dublu depus de cadrele didactice pentru a studia și utiliza în mod individual noile tehnologii, eficiența scăzută în cazul predării unor grupuri mari, legislația necorespunzătoare privind monitorizarea și evaluarea elevilor, pretențiile uneori neîntemeiate din partea părinților adresate cadrelor didactice, lipsa dotării materiale adecvate din școli, și au întărit, odată în plus, importanța reformării întregului sistem educațional în conformitate cu standardele de calitate adaptate unor situații speciale care modifică fundamental viața oamenilor, cum este cea actuală.

Ce este de făcut în condițiile actuale?

Urgentarea inițierii și aplicării unor proiecte guvernamentale pentru dotarea gratuită a tuturor profesorilor și elevilor din învățământul de stat cu dispozitive digitale pentru școala online. Creșterea semnificativă a numărului de școli, la nivel național, dotate cu aparatura necesară instruirii sincrone online, vitale pentru activitatea școlară în scenariul hibrid. Utilizarea corectă, prin accesarea tuturor funcțiilor componente, a platformelor educaționale cu acces gratuit (Google Classroom, Microsoft Teams, Edmondo, Intuitext, Digitaliada, Moodle, Kahoot, etc.) de către cât mai multe cadre didactice și elevi, pot facilita această trecere de la învățământul tradițional la cel modern, acum, dar și pentru viitor, cu elemente real inovative. S-a observat că platformele de învățare online îmbunătățesc calitativ conținutul procesului de învățământ, prin însușirea unor mecanisme de învățare active și autonome, prin creșterea interesului elevilor pentru instruire datorită noutății în abordare, prin crearea unor medii noi de învățare formală sau nonformală, individuală și în grup, prin existența unor lecții interactive, teste de verificare intuitive și ușor de aplicat, dar și a feedbackului imediat oferit. Chiar și părinții pot avea acces la activitatea zilnică a elevilor cu ajutorul rapoartelor de progres existente în cadrul platformelor educaționale. Aceste constatări impun realizarea și desfășurarea grabnică a unor cursuri de formare/perfecționare a deprinderilor de lucru cu astfel de platforme în primul rând pentru profesori apoi și pentru elevi și/sau realizarea unor sesiuni de schimburi de bune practici cu cei care deja folosesc cu succes platformele online. Studiile recente arată că un profesor are nevoie de 200-300 de ore de utilizare a platformelor educaționale pentru a fi eficient.

Limbă-normă-uz în cadrul sistemului limbii române

drd.(prof.) Dimitria CAMEN
Universitatea „Ștefan cel Mare”- Suceava (Școala Gimnazială „Petre Mănărcescu”, Lipovu, Dolj)

La începutul secolului al XX-lea, consolidarea identității obiectului lingvisticii atrage după sine o întrebuințare mai precisă a noțiunii de *limbă*, aceasta dezvoltând forța unui concept fundamental. Cu certitudine că operațiunile de sistematizare și generalizare, reflectate în distincția *limbă-limbaj-vorbire*, corespund unui principiu normativ aplicat unui sistem dinamic care se cerea a fi reglementat. În consecință, enunțarea caracterului social al limbii[66] atrage dupa sine o serie de principii directoare precum *unitate, sistem, identitate, valoare lingvistică* etc., care își vor dovedi eficiența orientând cercetarea lingvistică în direcția rigurozității științifice. Observăm însă că lucrurile sunt mult mai complicate decât atât, Saussure însuși recunoscând faptul că „limbajul are o latură individuală și o latură socială, și nu o putem concepe pe una fără cealaltă” (F. de Saussure, 1998: 35).

Luând în considerare faptul că „aucune langue n'échappe à ceux qui l'utilisent” (A.Rey, 1972: 4), oricât de pertinent ar fi, studiul limbii, ca obiect pe care îl putem cerceta independent de actele lingvistice individuale, presupune, prin urmare, o convenție, dar și o constrângere. Dinamismul limbii scapă oricărei încercări de a-l supune unui program liniar, având în vedere că, în cadrul dinamicii *uz-normă*, limba, în înțelesul saussurian al termenului, se regăsește într-o transformare continuă, fiind supusă la o încercare mereu reînnoită.

Limba, norma și uzul sunt concepte care diversifică, fiecare cu specificul lui, parcursul tematic al oricărei cercetări. Însă, în ceea ce ne privește, funcția fiecăruia în parte este cât se poate de importantă, având în vedere că, prin juxtapunere, acestea permit realizarea unui mijloc de oglindire a fenomenelor lingvistice simultane sau succesive referitoare la verb.

Concepțiile despre limbă și limbaj variază în raport cu epocile și comunitățile istorice, constituindu-se teoretic fie în semne ale continuității, coordonate după împrejurări, fie în polemici masive sau rupturi brutale, la limita disoluției. Specifice fiecărei epoci științifice în parte, obstacolele empirice sau epistemologice, convergențele sau divergențele îndeplinesc un rol cu desăvârșire euristic, lingvistica constituind în prezent un obiect științific complex, capabil să îmbrățișeze fenomene subordonate, în principiu, altor domenii de interes : filosofie, psihologie, antropologie, sociologie, pedagogie etc.

Prin urmare, aflată într-o relație mutuală cu structura fragmentară a secolului current, cercetarea lingvistică se prezintă sub forma unui conglomerate teoretic, care provoacă totuși concluzia promițătoare a unui sistem capabil să caracterizeze modul de organizare al existenței umane.

Privind în trecut, conform succesiunii obiective a momentelor istorice care au marcat fundamental evoluția științei limbii și limbajului, ceea ce s-a petrecut încă din primii ani după publicarea *Cursului de lingvistică generală* a constituit o reorientare notabilă a întregii gândiri lingvistice. Pentru lingvistica modernă imperativul înscrierii discursului critic într-un traect metodologic omogen a impus sistematizarea unor tendințe relativ opuse sub semnificația unui singur

[66] În *Cursul de lingvistică generală*, Ferdinand de Saussure desemnează legătura socială drept principala caracteristică a limbii. Prin urmare, limba „este o comoară depusă de practica vorbirii în subiecții ce aparțin uneia și aceleiași comunități, un sistem gramatical ce există virtual în fiecare creier, sau mai bine zis în creierele unui ansamblu de indivizi; căci limba nu este completă la niciunul, ea nu există în chip perfect decât vorbită de masă” (1998: 39).

numitor comun. Este vorba despre procesul ascendent de polarizare a unor referințe aparent contradictorii în jurul principiilor saussuriene. Scopul marelui lingvist genevez de a realiza o sinteză completă a limbii, prin descoperirea și exprimarea într-o serie limitată de principii interdependente a esenței acesteia, reprezintă punctul pornind de la care se formează diviziunea bipartită *a teoriilor lingvistice în pre- și post-saussuriene*.

Proliferarea teoriei saussuriene constituie, cu certitudine, o realitate modernă, recurența și îmbogățirea conceptelor integrante acesteia constituind principalul mijloc de a structura cercetarea lingvistică. De mai bine de un secol, formulele exprimate în cadrul diferitelor școli și curente, dintre care amintim *Școala pragheză, gramatica generativ-transformațională, structuralismul, orientarea sociologică, teoriile enunțării, lingvistica aplicată, lingvistica matematică, Imaaginarul lingvistic* etc., dezvăluie varietatea opțiunilor metodice, atât pozitive, cât și negative , în raport cu noțiunile, devenite deja canonice, *de limbă, limbaj, vorbire, semn, semnificant, semnificat, sincronie, diacronie, unitate lingvistică, sistem, cod, mesaj, model* etc.

Având în vedere că studiul concret presupune întotdeauna recursul la fundamente, se cade să ne întoarcem la opera lui F. de Saussure, care, potrivit observațiilor lui Eugen Coșeriu, *„conține embrionul și sămânța atâtor doctrine și atitudini ale lingvisticii actuale*” (2004: 45).

Dialectica limbă-vorbire

Este cunoscut faptul că această dispunere în lingvistică a limbii pe de o parte și a vorbirii pe de altă partea generat multiple comentarii, constituindu-se totodata în fundal epistemologic și întoarcere la gnoză pentru întreg ansamblul cercetărilor pluri- și interdisciplinare care au vizat ulterior studiul limbajului.

Însă, oricât de formalizată ar părea, prin scopul declarat de a organiza în principii riguroase obiectul fundamental al lingvisticii, logica saussuriană dezvăluie progresiv faptul că orice viziune unilaterală se poate dovedi reducționistă având în vedere că mecanismul limbii este în definitiv doar „o corecție parțială a unui sistem natural haotic” (F.de Saussure, 1998: 143). Astfel, procesul construcției teoretice este orientat dinspre imaginea limbii ca „sistem care nu cunoaște decât propria sa ordine” (ibidem, p. 46) spre captarea în reprezentări teoretice a diferitelor raporturi pe care le presupune această organizare specifică.

Separând limba de limbajul în interacțiune, exigența principală pe care doctrina saussuriană își propunea să o satisfacă era aceea de a angaja studiul limbii pe direcția raționalizării totale a modelului investigativ. Însă, tocmai cantonându-se pe acest teren pur științific, teoria saussuriană evidențiază constant dificultatea de a desluși organizarea exclusivă a limbajului, prin faptul că se cere luat în considerare acel element descris de É. Benveniste drept „insesizabil, subiectiv, imposibil de clasat” (2000: 16).

De altfel, dihotomia saussuriană nu se arată niciodată totală având în vedere faptul că cele două laturi ale limbajului, latura socială și cea individuală, care sunt total distincte și totuși unite, se află într-o interacțiune permanentă. Seria de convenții și contra-convenții provocând concluzia potrivit căreia înțelegerea teoriei saussuriene depinde într-o foarte mare măsură de paradoxul următoarelor afirmații : „știința limbii nu numai că se poate lipsi de alte elemente ale limbajului, dar ea nu este posibilă decât dacă aceste elemente nu intervin” (F.de Saussure, 1998: 40) și „fenomenul lingvistic prezintă întotdeauna două fețe care își corespund una alteia, fiecare față neavând valoare decât prin cealaltă” (*ibidem*, p.35). Esența acestor considerații este relevată, după cum remarcă G. Mounin, de o metaforă : „a l'attitude inconsciemment restée fixiste de ses contemporains (la langue ou la parole, la description ou l'évolution, sont-elles

l'essence noble première ?) Saussure oppose sa dialectique imagée- que nous retrouverons- de la feuille de papier dont ne peut découper une face sans découper l'autre aussi" (G. Mounin, 1968: 46).

Formulările de acest fel subliniază faptul că vorbirea este indispensabilă elaborării studiului sistemic al limbii, între vorbire și limbă instituindu-se un raport reciproc, în sensul că, la rândul ei, fiecare entitate se sprijină în mod necesar pe cealaltă într-o structură solidară și în perpetuă acțiune mutuală. După cum observă A. Martinet[67], „vorbirea nu face decât să concretizeze organizarea limbii. Numai prin cercetarea vorbirii și a comportamentului pe care ea îl determină la ascultători, putem ajunge la o cunoaștere a limbii" (1970: 46).

Reluând ideile lui M. Arrivé, vom spune că discursul teoretic saussurian este organizat asemeni obiectului descris, în cadrul căruia „chacun de ses segments n'a de sens que dans des relations avec les autres" (M.Arrivé, 1994: 36).

Putem, în concluzie, considera că arhitectura întregului sistem teoretic saussurian, deși, metodic, este dedicată sistemului limbii, se construiește dialectic, pornind de la mecanismul denumit *vorbire*, mai exact din conștiința profundă a originalității categorice a fiecărui fapt de limbaj în parte.

BIBLIOGRAFIE

ARDELEANU, Sanda- Maria, L'Imaginaire *linguistique et l'interaction sujet/ discours/ dynamique linguistique*, Université d'Angers, Maison des Sciences Humaines.

ARDELEANU, Sanda- Maria, 2017, *Le retour de / à Saussure*, în *Ferdinand de Saussure, Un siècle de structuralisme et de post-structuralisme, Colloque international, Université de Lubumbashi*, Éditions EME, p. 33-40.

BENVENISTE, Émile, 1974, *Problèmes de linguistique générale*, II, Paris, Édition Gallimard.

COTEANU, Ion, 1973, Stilistica funcțională a limbii române, Stil, stilistică, limbaj, București, Editura Academiei.

COTELNIC, Teodor, 2001, *Normă lingvistică și variante. Limba Română, Revistă de știință și cultură*, XI(9-12), 85-87.

GREIMAS, Algirdas Julien, (1970) 1975, *Despre sens*, Traducere de Maria Carpov, București, Editura Univers

WHITNEY, William Dwight, 1971, *Whitney on language; selected writings of William Dwight Whitney*, Edited by Michael Silverstein, Introductory essay by Roman Jakobson, Massachussetts, The MIT Press, Cambridge.

[67] În cercetările lui A. Martinet, opoziția *limbă-vorbire* este exprimată în termeni de *cod* și *mesaj*, „codul fiind organizarea care permite redactarea mesajului și baza de confruntare a fiecărui element al mesajului pentru desprinderea înțelesului acestuia" (1970: 46).

Relația profesor-elev și impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. CHRISTIANNE- MONIQUE BÎC
COLEGIUL NAȚIONAL „ANDREI ȘAGUNA” SIBIU

Interacţiunea profesor-elev la ora actuală e unul din factorii de bază ce determină direcţia de activitate pe care şi-o va alege elevul, care la rândul ei e determinată de mai multe criterii, dintre care pot fi evidenţiate:

1. Personalitatea profesorului;
2. Personalitatea elevului;
3. Situaţiile pedagogice ce se creează în rezultatul activităţii în comun profesor – elev.

Tactul pedagogic este una din calităţile esenţiale ale profesorului, calitate care afectează şi celelalte însuşiri personale ale profesorului şi determină substanţial tipul relaţiei ce se va forma între profesor şi elev. Pentru ca elevul să-l “accepte” pe profesor, acesta din urmă are nevoie de o serie de calităţi şi însuşiri prin intermediul cărora îl “cucereşte” pe elev. (Vreau să menţionez că această ,,cucerire” a elevului nu este altceva decât demonstrarea de către profesor a calităţilor râvnite de către elevi, poate chiar şi în mod inconştient. Elevul **nu doreşte** să vadă în profesor un ,,etalon” strict determinat de anumite reguli, elevul vrea să găsească deseori în profesor acel punct de reper pe care nu-l poate găsi în familie, la prieteni, rude, etc. De aceea, profesorul e **obligat** să fie totdeauna disponibil să răspundă la chemarea de suflet a elevului, indiferent de situaţia sufletească proprie**).**

1. Profesorul manifestă interes faţă de elev, îl acceptă ca personalitate. (Prin comportament adecvat, profesorul demonstrează elevului că acesta din urmă nu este pur şi simplu ,,un obiect” de studiu, sau de experimentare, ci **un egal** în determinarea punctelor comune de reper, în care profesorul este cointeresat nu mai puţin ca elevul)
2. Conduita socială a profesorului permite elevului să vadă în el un model demn de urmat (specific că prezintă valoare doar situaţia când elevul vede în profesor nu atât un ,,model” de existenţă materială, cât un model **intelectual**).
3. Profesionalismul profesorului (presupune o totalitate de cunoştinţe şi posibilităţi ale profesorului, prin care acesta din urmă este în stare să răspundă la majoritatea absolută a întrebărilor ,,de ce” în aşa mod, ca să fie nu numai înţeles, dar şi acceptat de elev. Aceasta nicidecum nu înseamnă o ,,conformare” a profesorului la o situaţie de moment, ci abilitatea profesorului de a direcţiona interesele elevilor conform vocaţiilor lor, ai ajuta să se orienteze corect în lumea internă a posibilităţilor lor.)
4. Inteligenţa profesorului (presupune o înţelegere la nivel intelectual, a situaţiei de moment, răbdare şi consecvenţă, îndreptate spre atingerea scopului suprem; - educarea unui individ dotat cu intelect, capabil să înţeleagă şi să conştientizeze necesitatea unei activităţi utile.
5. Nivelul cunoaşterii individuale de către profesor a elevilor (după părerea mea, aceasta presupune, în primul rând un nivel de interacţiune profesor - elev la nivel **intelectual**, elevul vede în profesor nu pur şi simplu un exemplu demn de urmat, din considerente de competenţă profesională a profesorului, cât un model spre care el ar tinde din considerente de ,,suflet”).
6. Erudiţia profesorului (presupun că această calitate e strict necesară pentru a-i determina pe elevi să ,,tindă” spre o asemenea performanţă).

Modificările actuale- sociale, economice și chiar personale- se resimt de către toată umanitaea sub diferite forme și în cele mai adânci niveluri ale conștientului, subconștientului și, cu atât mai mult, în interrelaționarea umană sub toate aspectele ei: familiale și sociale. Astfel, relația profesor–elev a suferit considerabile transformări deoarece, pandemia a impus apariția unui nou tip de învățământ: cel online. Acesta presupune distanțare socială și interacționarea cadru didactic-elev- părinți doar prin mediul virtual. În ecuația factorilor educaționali a apărut, cu un rol tot mai accentuat, părintele, elementul liant dintre profesorul aflat în spatele/ fața unui ecran și elevul, indiferent de vârstă, aflat și el în aceeași postură cu cea a dascălului. Dacă până acum colaborarea dintre cei trei factori se realiza în funcție de criteriile enunțate mai sus, acum, s-a adăugat un factor al lumii moderne: internetul care atrage după sine prezența unor dispozitive adecvate și abilități necesare mânuirii lor.

Folosirea platformelor educaționale, mijloace didactice ale învățământului online, presupune din partea elevilor și a profesorilor: dorință de învățare, disponibilitatea spre nou/ deschidere în fața unor provocări noi și intense, dar mai ales, pasiune și dăruire pentru a depăși eforturi, piedici și prejudecăți în atingerea scopurilor propuse.

Atunci când elevul este acasă și preferă somnul în locul interactiunii online cu dascălul, , acesta trebuie să dea dovadă de inventivitate și imaginație ca să îi stârnească interesul în universul învățarii și să îi ofere siguranța că va reuși să atingă obiectivele propuse. Depășirea unor momente neplăcute- conexiune slabă/ absentă la internet, lipsa unor device-uri adecvate învățarii online, lipsa abilităților în folosirea acestor platforme- se va realiza în timp, din păcate, un timp care se pierde pentru totdeauna și care presupune, mai târziu, efort dublu din partea tuturor pentru recuperarea a ceea ce s-a pierdut.

Eficiența tuturor platformelor educaționale nu poate fi contestată, ele devin pe zi ce trece, instrumente tot mai practice, mai necesare unui învățământ modern al sec al XXI-lea, dar NICIODATĂ nu vor reuși să înlocuiască relația profesor- elev creată prin apropiere și colaborare fată- în- față.

Copiii și școala online

prof. Golea Victoria
Școala Gimnazială Sânmihaiu Român, județul Timiș

Mapamondul își intensifică eforturile pentru a încetini răspândirea noului coronavirus, COVID-19, aceste măsuri având un impact direct asupra educației, un număr record de copii nu mai pot merge la școală sau în alte spații educative. Astfel, se pune problema echității în educație, ce consecințe vor avea aceste repoziționări ale învățământului cu ajutorul platformelor educaționale asupra copiilor?

În mod clar, închiderea fizică a școlilor va avea consecințe pe termen lung pentru cei mai vulnerabili și marginalizați. Decalajele existente în sistemele de învățământ se vor înrăutăți.

Dincolo de lipsa de educație, mulți copii și tineri suferă repercusiunile economice și sociale ale acestei crize. Este esențial să se ia în considerare riscurile accentuării discrepanțelor, este imperios necesar să se lupte împotriva decalajului digital, în special în ceea ce privește accesul elevilor la lecții, dar și pregătirea profesorilor, fără a uita comunicarea dintre școli și familii. Parteneriatele dintre actorii publici și privați pot contribui la asigurarea accesului tuturor elevilor la tehnologia informației sau la programe de radio și televiziune, utilizate deja în școli.

Pregătirea profesorilor în utilizarea software-ului și a platformelor educaționale online permite o tranziție facilă către modalități alternative de învățare în perioada de criză. Dezvoltarea comunicării dintre profesori și familii în afara crizelor și extinderea acestei legături în timpul perioadei de învățare la domiciliu face posibilă susținerea mai bună a copiilor cu cel mai mare risc.

Faptul care a condus la o presiune maximă asupra sistemului de învățământ a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. O serie de variabile au încetinit sau și-au pus amprenta negativ. S-a putut constata că sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte dintre cadrele didactice nu posedă suficiente competențe specifice instruirii asistate de calculator, iar curriculumul permite într-o măsură secvențială transpunerea în activități la distanță. Impedimente de natură pedagogică, tehnică și de conținut logistic, în domeniul multor discipline școlare, au fost bariere sau chiar provocări cărora profesorii, elevii, toți actorii educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar.

Nu au fost posibile măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor fiind în funcție de experiențele de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor a însemnat pentru unii elevi o pauză forțată totală, față de școală și față de învățarea formală.

Activitatea online nu este lipsită de anumite probleme în realizarea activităților la distanță propuse în această perioadă: poate fi vorba de dificultăți tehnice, de lipsa deprinderii de a învăța prin intermediul noilor tehnologii, nivelul insuficient al competențelor digitale, lipsa dispozitivelor, lipsa unor programe bine structurate, absența controlului și monitorizării constante a activității, acces redus la Internet, absența suportului, ori lipsa de interes sau chiar interdicții din partea adulților, decalajul între rezultatele elevilor crescând mai mult în mediul rural, comparativ cu diferențele percepute în mediul urban.

În 2001, Prensky numea generația tânără „nativi digital” – o generație care „se naște cu telefonul/tableta în mână” și este mult mai dispusă să se implice într-un proces de învățare care utilizează cu precădere modalitățile de lucru cu care este deja obișnuită. Astfel utilizarea unor instrumente digitale crește atractivitatea față de procesul de învățare. În

același timp, există și elementele negative care sunt puse în lumină de prea multe aplicații și platforme care îi pot încurca pe elevi, existând riscul ca elementul de securitate emoțională să fie dereglat, pentru că elevii pot să aibă o senzație de nesiguranță cauzată de faptul că mutarea de pe o platformă pe alta induce o repoziționare, o reconsiderare a adaptării, și așa dificile, efectuate foarte brusc.

Învățământul la distanță poate genera și efecte negative, în sensul că potențează fenomenul violenței psihologice dintre elevi care se transferă din spațiul real către cel virtual. Totodată, învățământul online poate exclude anumite categorii de elevi, cum ar fi copiii cu nevoi speciale, cu dificultăți de învățare sau neșcolarizați.

Trecerea la predarea exclusiv online nu se poate face cu ușurință pentru toți copiii. În afară de certitudinea existenței familiilor care nu au acces la internet sau semnal la telefon, nu posedă un telefon mobil sau computer, cu un nivel al competențelor digitale extrem de scăzut, autoizolarea la domiciliu și mutarea procesului educațional exclusiv în spațiul familial dă naștere și alte situații delicate. Familiile cu mai mulți copii trebuie să împartă spațiul de lucru și resursele TIC la mai mulți copiii și chiar propriul serviciu dacă părinții lucrează home office. La fel, părinții fără competențe digitale și care sunt plecați pe parcursul zilei, nu pot sprijini copiii pentru utilizarea corectă a resurselor online, iar imposibilitatea interacțiunii fizice face dificilă învățarea în grupul de egali. Simpla accesare pe telefonul mobil nu este suficientă pentru a susține un proces temeinic de învățare, în ideea în care tranziția spre online presupune mai mult decât întâlniri prin intermediul platformelor audio-video sau teme trimise prin aplicații de mesagerie whatsapp. Este imperios necesar o reorganizare sistematică a procesului de învățare. Lipsa accesul la o imprimantă necesară tipăririi fișelor de lucru sau a materialelor educative primite, copiii care rămân singuri acasă, stres generat de riscul de îmbolnăvire și de șomajul membrilor familiei, sunt alte aspecte importante care își pot pune amprenta ireversibil pe formarea și educarea unui elev.

Societatea umană evoluează continuu, cu pași rapizi sau confruntându-se cu diverse probleme și crize. Indiferent de situație, un domeniu important și prioritar al statului trebuie să rămână educația, care, la rândul său, are nevoie de o formare continuă, pentru a corespunde cerințelor actuale ale societății, și să modeleze copiii și tinerii, pentru a se integra activ în viața socio-economică și personală.

Platformele educaționale – diversitate, inovație și provocări actuale

Prof. Bătărigă Elena Brîndușa
Școala Gimnazială „Maica Domnului” Roșiori, jud. Ialomița

În contextul educațional actual, utilizarea platformelor educaționale a devenit nu numai dezirabilă, ci și necesară pentru elevi și profesori. Activitatea didactică, în ansablul ei, a ajuns la un nou nivel, cel în care utilizarea tehnologiei și a platformelor educaționale este de neconceput în afara acestora.

Pentru început, este necesar să facem distincția între platformele online și aplicațiile online care pot fi utilizate în context educațional. Platformele online reprezintă sisteme realizate în limbaje de programare, care pot genera pagini web dinamice și care au apărut odată cu economia digitală, furnizând, la modul general, infrastructura necesară pentru a permite interacțiuni între furnizori și utilizatori, cu scopul de a furniza, prin instrumente online, conținut digital, bunuri, servicii sau informații. În această categorie, se încadrează platformele sociale, precum Linkedin, de realizare a unei rețele; Facebook, de partajare socială a diverse conținuturi; WhatsApp, Messenger, Skype, de tip mesagerie; Doodle sau Trello, de colaborare la distanță; Wikipedia, de publicare a articolelor din diverse domenii ale cunoașterii; Google Classroom, Edmodo, Easyclass, Intuitext, Microsoft Teams, care sunt platforme educaționale, prin intermediul cărora profesorii și elevii pot desfășura activități didactice, iar unele dintre acestea oferă și părinților posibilitatea implicării sau a informării asupra rezultatelor copiilor.

Spre deosebire de platformele online, aplicațiile online reprezintă programe incluse pe o platformă, programe ce pot funcționa și offline, care pot fi descărcate și utilizate cu ajutorul computerului, pe telefonul mobil sau pe tabletă. În domeniul educațional, există numeroase aplicații care pot susține activitatea de predare-învățare-evaluare și pot diversifica demersul educațional: Zoom, Book Creator, Learning App, Flippity, Voki, Quizlet, Mentimeter, Story Jumper.

O platformă educațională foarte ofertantă este **School Education Gateway** - Platforma europeană online dedicată învățământului preuniversitar, care oferă accesul la alte mini-platforme, instrumente și aplicații online. Astfel sunt, de pildă, **StoryWeaver**, o platformă digitală care găzduiește mii de povești pentru copii, frumos ilustrate, cu licență deschisă, disponibile în limba maternă; **e-Trainers**, un proiect care formează competențe și instrumente noi pentru EFP; **Kuarki - Traveller between wor(l)ds**, o aplicație gratuită pentru copiii multilingvi cu vârsta de peste 10 ani, cu ajutorul căreia aceștia își pot îmbunătăți vocabularul și abilitățile de scris și citit, prin medierea între limba vorbită la școală și cea de acasă și umplerea lacunelor în acest domeniu, transmițând cititorilor știință într-un mod interesant și vesel. Aplicația este utilă și pentru copiii care învață o limbă străină și doresc să-și îmbunătățească competențele de citit. Alte instrumente și proiecte disponibile pe platforma School Education Gateway sunt: **Pe urmele banilor**: carte electronică de educație financiară, **Proiecte școlare** axate pe schimbările climatice și dezvoltarea durabilă, **INTERFACE**: explorarea interfețelor și parcursurilor artistice din sfera artei și designului, în învățământul liceal și profesional, **Planuri de lecție** bazate pe evaluarea formativă, **Trusă de instrumente EFP** pentru contracararea abandonului școlar, **iDigStories**: resurse pentru povești narate digital, **KidVenture**: dezvoltarea culturii antreprenoriale a copiilor prin jocuri pe calculator, **Penji protejează planeta!** - O modalitate holistică de a folosi învățarea bazată pe jocuri pentru a promova educația privind măsurile de mediu**, #WhatDoYouCareAbout**: povești pentru un viitor durabil, **Our Voices Our Schools** - resursă destinată școlilor vizează să-i încurajeze pe profesori să-i asculte pe tineri și să-i implice în procesul decizional pe probleme ce-i privesc la școală.

Adaptarea la recentele provocări ale școlii online nu este ușoară nici pentru profesori, nici pentru elevi sau pentru părinții acestora. Cauzele diverse, obiective sau subiective, ale dificultăților întâmpinate nu pot amâna „intrarea în cursă” a tuturor actorilor educaționali, iar efortul depus - este evident - va fi „de cursă lungă”, fiindcă societatea se va adapta din mers la noile condiții, iar școala trebuie să țină pasul cu evoluția tehnologică. De aceea, descoperind și cunoscând facilitățile oferite de utilizarea platformelor digitale în mediul educațional școlar, orice cadru didactic va avea posibilitatea să pună în valoare abilitățile și cunoștințele elevilor săi și să formeze competențele necesare formării unor viitori adulți capabili de adaptare la tehnologia viitorului.

Studiu de specialitate – analiza manualelor școlare

dr. în filologie, prof. Mirela Savin
Colegiul Național Militar „Alexandru Ioan Cuza”

Domeniu greu cuantificabil, analiza manualului de limba și literatura română necesită o abordare în diacronie, dar și în sincronie. Educația presupune modelare, spiritualizare, reflecție, interogație, raționalizare, critică, creștere, concretizare. Acestea ar fi și elementele definitorii ale unui manual de limba și literatura română, alături de imagine, context, practibilitate, scop, principii și reguli.

Un manual școlar impune profesorului de limba română o atitudine evaluativă, pentru că profesorul este cel care face transpunerea programei analitice, a curriculum-ului în cunoștințe ale elevului, utilizând suportul de conținuturi prezentat în manualele școlare.” (Secrieru, Mihaela, 2008: p. 83). Deci, manualul şcolar reprezintă un instrument de lucru operaţional pentru elevi. Rolul acestuia este acela de a detalia, structura şi operaţionaliza în mod sistematic temele recomandate de programa şcolară, la fiecare obiect de studiu şi pentru fiecare clasă, organizându-le pe capitole, teme şi lecţii. Astfel, informaţiile sunt prelucrate, structurate şi integrate din perspectiva logicii didactice, respectându-se, bineînțeles, logicii ştiinţei, în conformitate cu principii didactice, psihologice şi praxiologice. Totuși, din păcate, între manualele la limba și literatura română, atât la gimnaziu, cât și la liceu și programele de gimanziu și de liceu, aflate în vigoare, nu există corespondență. Acest lucru se poate observa, concret, prin analiza punctuală realizată la programa școlară, manuale și auxiliare, pe problematica studiată. Elevul vede în manual un instrument de lucru important, cu ajutorul căruia ei se informează și se formează. De aceea, un manual bun este un depozitar de informaţii, un prilej de dezvoltare a gândirii, a capacităţilor şi dispoziţiilor intelectuale, voliţionale, morale, estetice. Manualele alternative, opționale sau complementare, auxiliarele curriculare, ghidurile metodice, îndrumătoarele, normele metodologice şi materialele didactice de suport/ajutătoare, care descriu condiţiile de aplicare şi de monitorizare ale procesului currricular şi conţin sugestii metodologice sunt conexe manualelor, dar fac parte din curriculum-ul de suport şi facilitează demersurile didactice practice de valorificare a programelor şcolare şi/sau a manualelor şcolare. Acestea ,,au fost primele produse cu impact major în schimbarea abordării procesului de învățământ.” (Secrieru, Mihaela, 2008: p. 87). Manualele şcolare[68] concretizează programele şcolare în diferite unităţi didactice sau experienţe de învăţare, operaţionalizabile în relaţia didactică cadru didactic elev. În manual, conţinuturile învăţării sunt sistematizate pe capitole, subcapitole, lecţii, teme, subteme etc. Problematica actuală a manualelor alternative, respectiv elaborarea şi difuzarea simultană a mai multor manuale prin aceeaşi disciplină sau arie curriculară, presupune, din partea cadrelor didactice, competenţe psihopedagogice deosebite pentru alegerea acelor manuale care se adaptează cel mai mult caracteristicilor psiho-comportamentale ale elevilor, precum şi propriilor aptitudini şi stiluri didactice. Astfel, atunci când se alege un manual, profesorul trebuie să ină seama, pe lângă cele prezentate mai sus, și de funcţiile manualelor: funcţie de informare; funcţie de structurare şi de organizare a învăţării; funcţie de ghidare (dirijare) a învăţării. Manualul de limba și literatura română, indiferent de clasa la care ne vom referi, trebuie să răspundă, din punct de vedere structural şi funcţional, prin construirea unui curriculum, la următoarele întrebări: Cui i se adresează? Cine sunt educaţii/subiecţii instruirii? Care sunt particularităţi de vârstă? Care sunt nevoile lor educaţionale/interesele lor/aspiraţiile lor/opiniile lor? De ce?/Pentru ce este nevoie ca ei să parcurgă programul preconizat? Ce anume trebuie predat/învăţat sau ce anume urmează să se

[68] file:///C:/Users/Mirela/Downloads/Teoria_curriculumului.pdf, 22.54, 18.07.2016.

perfecţioneze? Cum anume se vor realiza predarea şi învăţarea? În ce tipuri de activităţi vor fi implicaţi subiecţii? În ce condiţii spaţio-temporale, materiale şi umane urmează să se deruleze o activitate cu eficienţă maximă? Un manual trebuie să fie original, prezentând o organizare şi o progresie sistematică a procesului de predare/învăţare. Manualul reprezintă o carte a elevului care trebuie să fie înțeleasă perfect de către acesta, trebuie să fie un instrument de autodidaxie, pentru lucru independent, „înlocuindu-l”, parțial sau total, pe profesor în procesul propriei formări. Cu alte cuvinte, autorul trebuie să se transpună în situația elevului. Într-un manual, la fiecare temă detaliată, trebuie să se regăsească: „**obiectivele pedagogice** urmărite, enunțate pe înțelesul elevului; **sarcini de lucru** (de învățare) conexe obiectivelor; **informații** pentru realizarea sarcinilor de învățare cât mai clare și sugestive (însoțite de ilustrații, scheme etc.); sarcini de lucru suplimentare pentru **aprofundarea studiului;** surse suplimentare pentru **completarea cunoștințelor** (audio, video etc.); **exerciții de autoevaluare**, auto-teste etc.; ÎN ANEXĂ: Standardele de performanță cerute la încheierea semestrelor și a anului de studiu” (Negreț-Dobridor, Ion, 2011: p.131). În evaluarea manualelor de limba și literatura română, în continuarea lucrării noastre, vom avea în vedere următoarele aspecte: conţinuturile; abordările pedagogice; redactarea; limbajul; ilustraţiile. În cadrul programei de limba și literatura română pentru gimnaziu, ***originea limbii și literaturii române*** este destul de slab reprezentată, deținând doar 2,77% din conținut cauzele insuficientei exploatări optime a acestei abordări având ca punct de referință conceptul de timp insuficient. În manualele de limba latină, de gimanziu, deține un loc important, poate și datorită valorii de cultură generală, respectiv de 15%. În ceea ce privește auxiliarele de gimnaziu, am găsit o piață mai mult decât ofertantă, cu peste 300 de auxiliare aprobate, avizate de către instituțiile abilitate. Din păcate, nu toate auxiliare și respectă programa școlară. În cadrul programei de limba și literatura română pentru liceu, ***originea limbii și literaturii române*** este destul de bine reprezentată, la nivelul clasei a XI-a, deținând aproximativ 38,27% din conținut, iar la nivelul clasei a XII-a, aproximativ 11,20%. Manualele au informații mai multe decât este specificat în programa, de multe ori acestea fiind prezentate destul de greoi pentru nivelul de înțelegere al unui copil de 17-18 ani, informațiile fiind complexe. Referitor la clasa a XI-a, discutăm despre manuale care au un alt statut deoarece, până în anul școlar 2014-2015 elevul din clasele a XI-a și a XII-a avea obligația de a-și procura singur manualele, la indicația profesorului de la clasă. Începând cu anul școlar 2015-2016, datorită unei asociații a elevilor, manualele vor fi asigurate de către minister și pentru aceste două clase. Menționăm ideea că organizarea conținutului manualelor monodisciplinar, formă tradițională, arată faptul că limba și literatura română este o disciplină predată relativ independent. Cu toate acestea, limba și literatura română poate să fie văzută multidisciplinar, adică drept o formă oarecum evoluată a transferurilor disciplinare. Cel puțin atunci când discutăm despre originea limbii și literaturii române, putem identifica juxtapunerea unor cunoştinţe din mai multe domenii, cum ar fi, spre exemplu, istorie, geografie, sociologie, economie etc. Astfel, tematica abordată în prezenta lucrare de grad poate fi abordată, la clasa a XI-a, pluridisciplinar. Adică, punctul de plecare în prezentarea acestui capitol, la liceu, poate să fie o temă, o problemă abordată din mai multe discipline, cu metodologii specifice. Din cele expuse până aici, rezultă că aceeași tematică, *originea limbii și literaturii române*, este privită diferit, în funcție de importanța pe care o alocă coordonatorii de manuale. Cu toate acestea, precizăm faptul că în *Programa de limba și literatura română*, aprobată prin *Ordinul Ministrului 3252/13.02.2006,* tematica *originea limbii și literaturii române* reprezintă 16,66% din studiul acestei discipline într-un an școlar. Ponderea studiului originii limbii și literaturii române în cadrul orelor de liceu, clasa a XII-a, ridică oarece semne de întrebare din simplul motiv că există manuale în care este tratat acest subiect, dar în *Programa de limba și literatura română*, aprobată prin *Ordinul Ministrului 3252/13.02.2006, originea limbii și literaturii române* nu apare, ci sunt precizate doar câteva referiri la achizițiile în domeniu limbii și al vocabularului, în trunchiul comun, din

anii anteriori de studiu. La conținuturi nu este precizat niciun aspect legat de această tematică. În ceea ce privește auxiliarele de liceu, pentru clasa a XI-a, am identificat o piață destul de puțin ofertantă, cu circa 26 de auxiliare aprobate, avizate de către instituțiile abilitate. Din păcate, nu toate auxiliare se raportează la programa școlară pentru clasa a XI-a, ci mai degrabă la simularea națională pentru pregătirea elevilor în vederea susținerii examenului de maturitate de la finalul clasei a XII-a. Printre aceste auxiliare, am identificat două lucrări diferite, în care sunt tratate temele din toate programele școlare de liceu și care, la un studiu atent al lor, sunt mai bine realizate inclusiv decât manualele școlare. Cele două auxiliare la care ne referim sunt: Manea, Alina, 2013, *Limba și literature română. Textul literar–Concepte și exerciții propuse pentru Clasele IX-XII*, București: Editura Delfin și Neamţu, G., G., Bot, Ioana, 2004, *Limba şi literatura română pentru grupele de performanţă. Clasele IX-XII. Programa. Ghidul profesorului*, Cluj-Napoca: Editura Dacia Educaţional.

Afirmațiile de mai sus nu urmăresc să pună în umbră aportul manualelor în cadrul orelor de limba și literatura română, pentru clasa a XI-a, indiferent de profil, ci doar să atragă atenția asupra faptului că există multe manuale, dar acestea au valoare cantitativă și mai puțin calitativă. Acest lucru articulează viziunea asupra procesului de predare-învățare, aspect pe care îl vom dezbate în capitolul următor. În plan teoretic, *originea limbii şi literaturii române* reprezintă un capitol cheie în cadrul orelor de limba și literatura română, însă, în realitate, elevii au o abordare destul de rigidă atunci când este tratată această problematică, de multe ori neînțelegând rolul subiectului supus discuției, integrându-l domeniului istoric. Pornind de la aceste precizări, conturez statutul dificil al următoarelor conținuturi: *Fundamente ale culturii române–originile și evoluția limbii române; Perioada veche; Curente culturale/literare în secolele XVII-XVIII: Umanismul și Iluminismul*. Diferențele de viziune pot fi reduse prin instituirea unei perspective globale, profesorul urmărind o deschide către o abordare transdisciplinară, formând un triunghi didactic între dimensiunea epistemologică, adică cunoștințe, dascăl sau dimensiunea psiho-socio-instituțională și elev sau dimensiunea psiho-socio-cognitivă (Ionescu, M., Radu, I., 2001: p. 24). Orientată astfel, studiul originii limbii și literaturii române se concretizează prin tratarea tematicii sub formă ludică, având în vedere câteva întrebări cheie: *De ce se predă originea limbii şi literaturii române?, Cum se predă originea limbii şi literaturii române?, Cui se predă originea limbii şi literaturii române? și Unde și când se predă originea limbii și literaturii române?*. Pentru a răspunde la aceste întrebări, profesorul trebuie să se raporteze la programă, așa cum s-a putut constata și nu la manuale, având în vedere corpul de cunoștințe compozit al acestui domeniu. Formarea de competențe pentru acest conținut presupune un lung proces de elaborare al profesorului în a muta accentul de pe asimilarea de cunoștințe, pe formarea de competențe prin raportarea originii limbii și literaturii române la contemporaneitate.

Perspectiva pe care am structurat-o asupra manualelor, programei și auxiliarelor în legătură cu originea limbii și literaturii române a avut ca fundament câteva noțiuni cheie, cum ar fi: corectitudinea, coerența, abordarea interdisciplinară a conținuturilor, accesibilitatea limbajului, sistematizarea conținuturilor, asigurarea activismului elevilor, promovarea activităților independente, stimularea imaginației elevilor, a gândirii creatoare, a învățării prin descoperire, probe de evaluare și autoevaluare, lizibilitatea textului, formatul manualului/auxiliarului, calitatea hârtiei și a cernelii, ilustrații, colorit, designul coperților. Manualul nu trebuie parcurs ad litteram. Acesta, ca și auxiliarul, constituie o resursă care poate fi valorificată prin adaptare, în funcție de interesele elevilor, ale profesorilor, nivelul clasei, ritmurile învățării etc.

Bibliografie selectivă

A. Manuale de specialitate:

Angelescu, Silviu, Nicolae, Nicolae, 2001, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a XI*-a, Bucureşti: Editura All 2000.

Costache, Adrian, Ioniţă, Florin, Lascăr, M. N., Săvoiu, Adrian, 2009, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a XI*-a, Bucureşti: Editura Art.

Dună, Ion, Dună, Raluca, 2009, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a XI*-a, Bucureşti: Editura Didactică şi Pedagogică R.A.

Iancu, Marin, Bălu, Ion, 2006, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a XI*-a, Bucureşti: Editura Corint.

Ionescu, Emil, Lişman, Victor, 2006, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa XI-a*, Bucureşti: Editura All 2000.

Ioniță, Florin, Lăzărescu, Gheorghe, Săvoiu, Adrian, Sâmihăian, Florentina, 2004, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a XI*-a, Bucureşti: Editura Art.

Martin, Mircea, Roşca, Elisabeta, Zane, Rodica, 2004, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a IX-a*, Bucureşti: Editura Paralela 45.

Martin, Mircea, Lăsconi Roşca, Elisabeta, Rădulescu, Carmen Ligia, Zane, Rodica, 2006, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a XI*-a, Bucureşti: Editura Art.

Martin, Mircea, Lăsconi Roşca, Elisabeta, Lăsconi Rădulescu, Carmen Ligia, Zane, Rodica, 2008, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a XI*-a, Bucureşti: Editura Art.

Negrici, Eugen, Costache, Adrian, Paşcanu, Petruţa, 2005, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a XI*-a, Bucureşti: Editura Art.

Simion, Eugen (coord.), Rogalski, Florina, Cristea-Enache, Daniel, Mazilu, Dan Horia, 2006, *Limba şi literatura română. Manual pentru clasa a XI*-a, Bucureşti: Editura Corint.

B. Auxiliare:

Manea, Alina, 2013, *Limba şi literature română. Textul literar – Concepte şi exerciţii propuse pentru Clasele IX-XII*, Bucureşti: Editura Delfin.

Neamţu, G., G., Bot, Ioana, 2004, *Limba şi literatura română pentru grupele de performanţă. Clasele IX-XII. Programa. Ghidul profesorului*, Cluj-Napoca: Editura Dacia Educaţional.

Romoţi, Adrian Nicolae (coord.), Radu, Cătălina, Iacob, Ionela, 2014, Limba şi literatura română. Auxiliar pentru clasa a XI-a structurat pe modelul E.R.R., Bucureşti: Editura Delfin.

Limita ești TU!

Prof. Anemaria Cîrlan
Colegiul Național Gheorghe Lazăr, București, sector 5

„Arta predării este arta prin care facilitezi descoperirea”
Mark Van Doren

Din martie 2020 învățământul românesc a început schimbarea lucru greu de imaginat. Încă sunt voci care se plâng de faptul că educația online limitează interacțiunea umană, ca un profesor nu poate fi inlocuit, că elevii suferă etc. desi nu cred că a existat o dezbatere clară pe acest subiect.

Din puctul meu de vedere educația online și folosirea platformelor educaționale au detreminat ruperea barierelor, îtr-o societate care de mai bine de 100 de ani, dacă nu mai mult, se chinuie să facă legătura intre provinciile istorice: Transilvania, Moldova, Țara Românească și Dobrogea. De unde vine această teamă? Cred că în primul rând din limitarea unor cadre didactice care în acești au preferat să rămână doar la sintagma ” pe vremea mea” fără să se gândească cu sunt datori să trăiască în ”vremea lor” a copiilor, pe care îi plang că trăiesc vremuri grele,din cauza pandemiei generate de virusul SARS COV19, desi nu știu dacă i-au întrebat pe elevii lor ce părere au și cum să facă față noii realități. Predarea istoriei în scoala cu ajutorul platformelor e-learning și a diferitelor aplicații ajută profesorul să facă procesul de învățare și înțelegere mult mai ușoar și îi ajută pe elevi să înțeleagă diferitele epoci istorice. Prin urmare, se pot folosi cu ușurință imagini, caricaturi, hărți, scheme, în realizarea de proiecte, portofolii, iar elevii pot să lucreze la distanță fără să piardă timpul.

Avantajele e-learning-ul faţă de sistemul tradiţional de învăţământ:

- accesibilitate, flexibilitate şi confort;
- independenţa geografică, mobilitatea;
- prezentare concisă şi selectivă a conţi nutului educaţional;
- metode pedagogice diverse – programele e-learning au la bază diverse metode pedagogice, deoarece s-a ajuns la concluzia că, în general, un material educaţional diversificat este reţinut în proporţie de 80% prin ascultare, vizionare şi interactivitate;
- individualizarea procesului de învăţare (fiecare instruit are un ritm şi stil propriu de asimilare), parcurgerea cursurilor poate fi făcută treptat şi repetat, beneficiind de un feedback rapid şi permanent.

Dezavantajele e-learning-ul faţă de sistemul tradiţional de învăţământ:

- Accesarea cursului on-line nu presupune și învățarea;
- Sunt necesare condiţii speciale (acces la Internet); Studenţii nemotivaţi nu vor accesa platforma;
- Platforma poate fi folosită de către unii elevi doar pentru socializare;
- Cadrele didactice pot fi suprasolicitate.

Riscuri

Neprezentarea elevilor la ore sau participarea la ore din spații care le perturbă concentrarea (terase, parcuri etc)
Înţelegerea eronată a conţinuturilor
Realizarea activităţilor de către alte persoane
Limitarea elevilor doar la informare în baza conţinuturilor plasate pe platformă

Oportunităţi

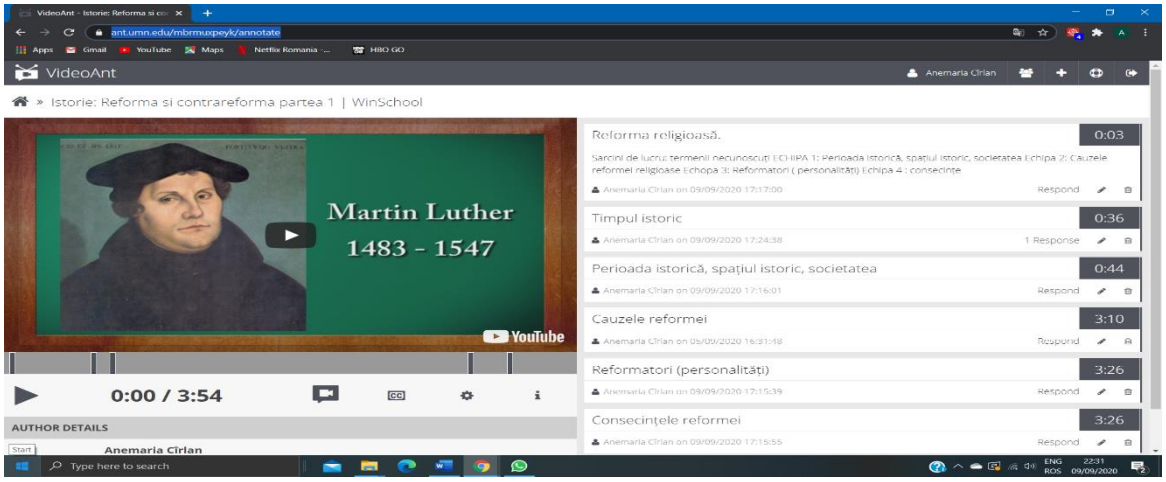
Cursul poate fi accesat de oriunde;

Permite valorificarea învăţării individuale.

Permite o evaluare transparentă și autoevaluarea

Este posibilă comunicarea elevi și profesori din alte zone geografice.

Dintre avantajele cele mai importante în folosirea predării prin aplicații digitale este atractivitatea mare aupra lecției și creșterea interesului elevului pentru subiect fiind parte a procesului de învățare. O astfel de aplicație este video ant, aplicația prion care profrsorul poate sa proiecteze film și să ceară elevilor să răspundă la cerințe pornind de la ceea ce au vizionat.

Utilizarea TIC în predarea istoriei nu exclude resursele „clasice”, cu care profesorul de istorie este obișnuit să lucreze, ci doar le adaptează specificului TIC. Din activitățile de învățare procesul de evaluare reprezintă un loc important., dar păstrează aceeași traiectorie pe care profesorul trebuie să o aibă mereu în vedere: Ce evaluez? Ce instrumente de evaluare folosesc? Cum vor fi folosite rezultatele evaluării în activitatea didactică ulterioară?

Aplicațiile tehnologice sunt foarte interesante în procesul de predare, în special pentru realizarea unor proiecte de colaborare între profesori si elevi, dar și în rândul elevilor înșiși. Deși platformele e-learning și aplicațiile creează oportunități pentru schimbări fundamentale asupra modului în care profesorii predau și elevii învață, studii recente au indicat faptul că doar o treime din cadrele didactice se simt pregătite s-o folosească în mod eficient.

Cred că în procesul de educație este foarte important să-i ajuți pe elevi să se dezvolte singuri , profesorul având doar rolul de îndrumător sau facilitator. **Nu s-a descoperit încă o metodă care să fie recunoscută ca fiind cea mai bună metodă de învăţare**. Procesul de învăţare ar putea fi descris şi ca o încercare de a intra în legătură cu propriul potenţial; aceasta manifestându-se prin noi cunoştinţe, noi capacitaţi, noi atitudini, noi abilitaţi, toate acestea reunindu-se sub numele de profesionalism.

Pe parcursul orelor desfășurate la clasă, în format fizic sau online, va trebui să acordăm o deosebită importanţă modului de formare a competențelor și abilităților de viață.

Bibliografie:

Băluţoiu Valentin, Utilizarea calculatorului la lecţia de istorie, în Studii şi articole de istorie LXVI, Editura Curtea Veche, București, 2001

Coord. Nușa Dumitriu-Lupan, **Curs de formare Implementarea competențelor cheie TIC în curriculum național, disciplina Istorie**, București, 2012

Revistă Ştiinţifică a Universităţii de Stat din Moldova, 2013, nr.5(65) - Otilia DANDARA, **Platformele Electronice – Mijloc De Modernizare A Tehnologiilor Educaţionale**, Universitatea de Stat din Moldova, ISSN 1857-2103

Mihai MANEA, Inspector școlar ISMB, Președinte APIR-CLIO și EDUINVEST**, Predarea online a istoriei – de la amatorism la o posibilă eficiență,** Tribuna Învățământului, 26/08/2020

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. Corina Stoian
Școala Gimnazială „Ștefan Luchian” Moinești
Județul Bacău

Mă numesc Stoian Corina și sunt profesor titular la Școala Gimnazială „Ștefan Luchian” Moinești, județul Bacău. Data de 11 martie 2020 va rămâne, cu siguranță, în memoria colectivă, întrucât această dată a marcat viețile tuturor oamenilor de pe întregul mapamondul. Pe 11 martie 2020 copiii și noi, cadrele didactice, am aflat că nu vom mai merge la școală doar pentru o săptămână, întrucât apariția virusului SARS Cov-2 a produs multe victime, ajungând și în țara noastră. Ceea ce inițial am crezut că va dura doar o săptămână, a reprezentat în fapt abia începutul unei noi perioade în viața noastră, a tuturor. A fost instituită starea de urgență, iar activitatea didactică a trebuit să o mutăm în mediul online. Schimbarea a fost una majoră pentru noi toți. Sistemul educațional, în cea mai mare parte a lui, era nepregătit pentru o astfel de situație existentă inedită. Astfel, în absența unei infrastructuri tehnologice decente la nivelul cadrelor didactice, dar și la nivelul elevilor, fără un acces la platformele online educaționale, de tipul Virtual Classroom, cu resurse didactice digitale și multimedia precare, noi, cadrele didactice a trebuit să ne adaptăm și să susținem activitățile didactice într-un regim cu totul aparte față de cel în care am lucrat anterior.

Pe 30 martie, în cadrul școlii noastre, am avut acces la platforma Microsoft Teams, datorită faptului că doamna profesor de informatică a introdus clasele de elevi și pe toți profesorii din cadrul școlii. Cu toții am demonstrat că numai fiind o echipă, comunicând eficient și cu aceeași disponibilitate, flexibilitate și cu eterna noastră dedicație în formarea copiilor, am reușit, pe cât posibil în situația existentă, să depășim barierele existente. Fiecare profesor a urmărit filmulețele de informare și de utilizare a platformelor educaționale. În situația existentă, tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea activităților didactice la distanță în perioada desfășurării cursurilor.

Începând din 30 martie 2020 și până pe 12 iunie 2020 am desfășurat orele de curs pe această platformă educațională și am experimentat atât experiențe pozitive, cât și negative. Dintre punctele minus sau limită pe care le-am identificat pe parcursul celor trei luni de activitate didactică on-line care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o foarte importantă componentă a activității didactice este latura umană, precizez: sprijinul pe care în mod tradițional îl ofeream elevilor cu nevoi educaționale speciale sau cu dificultăți de învățare a fost foarte dificil de oferit online; este foarte dificilă interacțiunea cu un elev anume în situația în care contactul nu este direct, profesor este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elevi îi solicită atenția; efortul depus de cadrele didactice pentru realizarea materialelor didactice a fost unul sporit; lipsa dispozitivelor, la unii copii, de conectare pe platforma educațională; lipsa unei comunicări în timp real între profesor și elevii săi, fiind astfel percepută ca o comunicare „artificială” din cauza imposibilității obținerii unui feedback în timp real; imposibilitea urmăririi de către profesor a notițelor elevilor; lipsa reglementărilor legislative concrete privind evaluarea și notarea elevilor în cadrul activității educative desfășurate în mediul online; existența dificultăților tehnice, lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare , lipsa unui computer suficient de performant, iar lista ar putea continua…

Dificultățile tehnice –acestea sunt mai mari în cadrul școlilor din mediul rural, comparativ cu cele din mediul urban.

Printre mijloacele utilizate de către profesori pentru menținerea contactului permanent cu elevii și pentru continuarea actului educațional, se numără și aplicațiile precum: Whatsapp, Zoom, Google Meet, eTwinning.

Problemele din sistemul educațional sunt multe și necesită un studiu amplu.

Au trecut opt luni de când trăim această nouă realitate și, deși cursurile au fost reluate, problemele cu care ne confruntăm sunt la fel de mari…Voi continua să cred cu toată convingerea că interacțiunea față-în-față dintre profesor și copii este esențială pentru ca actul educațional să fie eficient. Noi, profesorii, suntem creatori de caractere, de oameni frumoși. Noi inspirăm, dezvoltăm creativitatea copiilor, îi încurajăm, îi stimulăm, le oferim conținut științific în mod interactiv și atractiv, dar, mai ales ,ne străduim să îi formăm ca oameni responsabili, cetățeni cu un spirit civic și critic dezvoltat.

Proceduri de organizare și proiectare a activităților extrașcolare

Chistol Ana, doctorandă,
Universitatea Pedagogică “Ion Creangă”,Chișinău, Republica Moldova,
profesor pentru învățământ primar, grad didactic definitivat, Școala Gimnazială “Constantin Ghe. Marinescu”, Galați, România

Ca orice demers orientate către o finalitate, activitatea extrașcolară presupune o anume structurare și organizare, asigurate de corelarea activităților de proiectare, implementare și evaluare. Reușita activităților extrașcolare rezidă deci în gestiunea celor trei procese și în asigurarea relației ce se stabilește între acestea. În cadrul acestor activități, cele trei procese nu se constituie în procese originale, diferite cu mult de caracteristicile identificabile în orice situație educațională din școală, dar în esența lor stă în particularizare, prin prisma specificului categoriei de activitate vizată.

Facilitatorii activităţilor de educaţie nonformală (fie că ne referim la persoane sau organizaţii/ instituţii) decid asupra contextului cel mai potrivit pentru desfăşurarea acestora. Activitățile extrașcolare sunt activități complementare atractive care au o anumită strategie de desfășurare și scopuri concrete, ele aducând noutatea, surpriza intelectuală și afectivă, îmbinând utilul cu plăcutul, crează posibilitatea de a observa fapte comportamentale ale elevilor în afara clasei, dezvoltă anumite laturi ale personalității elevilor. Aceste activități se referă la acele activități extracurriculare realizate în afara mediului școlar, în afara instituției de învățământ, cu participarea clasei, a mai multor clase de elevi sau a mai multor instituții de învățământ**.** Mai concret, iată câteva exemple de astfel de instituţii sau organizaţii care pot realiza activităţi de învăţare în contexte nonformale: organizaţii neguvernamentale (indiferent de profil); organizaţii guvernamentale; unităţi şi instituţii de învăţământ preuniversitar şi superior; centre de educaţie şi formare profesională;angajatori (firme); centre de îngrijire şi protecţie a copilului; palate şi cluburi ale copiilor sau elevilor; instituţii precum: muzee, teatre, centre culturale, biblioteci, cinematografe, case de cultură; asociaţii profesionale, sindicate; biserica.

Principalii furnizori de programe şi proiecte de educaţie nonformală în România rămân însă organizaţiile neguvernamentale, care prin scopul şi activităţile desfăşurate reuşesc să angreneze cel mai mare număr de persoane, beneficiari ai procesului de învăţare în context nonformal.Unii autori considera că achiziţiile dobândite în contextele de învăţare din activităţile extraşcolare le pot servi elevilor ca suport pentru învăţare în activităţile de la clasă, motiv pentru care participarea (activă) la activităţile extraşcolare ar trebui valorificată, dar şi încurajată în permanenţă. Mai mult, valorificarea experienţei dobândite în cadrul activităţilor extraşcolare în activităţile de la clasă ar constitui un stimul major pentru o implicare şi mai bună a elevilor în cadrul acelor acţiuni, pentru creşterea spiritului de iniţiativă a acestora. Participarea la activităţile extraşcolare contribuie în mod semnificativ la dezvoltarea cognitivă, relaţională, afectivă a elevilor**.** În acest context, în procesul de proiectare al activitățile extrașcolare, se impune urmărirea și indentificarea răspunsurilor la următoarele întrebări:

⇨ *Cui i se adresează sau cine sunt subiecții activității extrașcolare?* – Răspunsul la această întrebare ne ajută să identificam grupul țintă vizat, precum și a nevoilor reale ale grupului.

⇨ *De ce sau pentru ce proiectăm activitățile extrașcolare?* – Prin proiectarea activităților extrașcolare se urmărește stabilirea unor finalități educaționale ca repede pentru demersurile inițiate în cadrul acestor activități.

⇨ *Ce vom proiecta?* - Activitățile extrașcolare sunt cele care vor utiliza acele conținuturi curriculare ce vor corespunde nevoilor de formare ale elevilor.

⇨ *Cum proiectăm o activitate extrașcolară?* – În vederea atingerii finalităților vizate, proiectarea strategiei utilizate trebuie să țină cont de demersul de implememtentare a activităților extrașcolare.

⇨ *Cum evaluăm o activitate extrașcolară?* – Având în vedere că procesul de evaluare al activităților extrașcolare vizează optimizarea lor prin prisma educabilului, ca element central al oricărui tip de activitatea educațională promovată, poiectarea modului de evaluare a eficienței activităților extrașcolare și formularea unor concluzii adevate în acest sens, având ca scop optimizarea și dezvoltarea tututor demersurilor inițiate.

Există însă câteva repere generale, identificabile în cadrul fiecărui proces, indiferent de tipul de activitate extrașcolară avută în vedere. Indiferent de nivelul de acțiune și de tipul de control, procesul proiectării activităților extrașcoalre se desfășoară în mai multe etape, manifestându-se ca orice proces de proiectare sau ca un proces pentafazic, structurat în jurul următoarelor aspecte:

1. *Selectarea finalităților, scopurilor și a obiectivelor* ce se doresc a fi atinse prin procesul de implimentare a activităților extrașcolare;
2. *Alegerea experiențelor extrașcolare* necesare atingerii finalităților educaționale, planificate și organizate în prealabil, conform caracteristicilor situației educaționale, finalităților urmărite, conținuturilor curriculare, dar mai ale, particularităților de vârstă și individuale ale educabililor;
3. *Alegerea conținuturilor* prin intermediul cărora este oferită experiența de învățare, conform unor criterii de selecție mai putin riguroasă și științifică, și mai degrabă, centrate pe nevoiele și interesele educabililor;
4. *Organizarea și integrarea experiențelor și conținuturilor în activități specifice* cu caracter extrașcolar și anticiparea modalităților generale de realizare a acestor două aspecte, ca și repere orientative pentru munca efectivă a cadrelor didactice.
5. *Evaluarea eficacității tuturor aspectelor din fazele anterioare*, ca necesitate pentru eficientizarea și optimizarea activităților extrașcolare. Modalitățile sunt: evaluarea realizată de către principalele categorii de persoane care vor fi implicate în activitățile extrașcolare și evaluarea prin testarea efectivă în practică a proiectului extrașcolar pentru a-i certifica eficiența.

Concluzionând cele spuse mai sus, putem afirma că proiectarea activităților extrașcolare este cale de anticipare a activităților extrașcolare într-o perioadă stabilită de timp, realizată în scopul atingerii obiectivelor propuse. Precizăm că proiectarea activităților extrașcolare este indicată pentru a avea o privire de ansamblu a demersurilor ce vor fi inițiate de către cadrul didactic. Rolul cadrului didactic este de a pune în valoare dorințele, preferințele și interesele copiilor/elevilor din clasă.

Organizarea şi desfăşurarea activităţilor extraşcolare respectă anumite condiţii: sunt subordonate procesului de învăţământ care se desfăşoară în clasă; se evită supraîncărcarea elevilor; se desfăşoară în colectiv, fiind create şi organizate pe principiul liberului consimţământ; la antrenarea elevilor trebuie să se ţină seama de particularităţile de vârstă şi interesele elevilor, precum şi de posibilităţile de realizare pe care le au, fără să fie reţinuţi de la ore sau pregătirea lecţiilor. Modul de organizare şi desfăşurare a activităţilor extraşcolare este dependent de modul în care cadrul didactic reuşeşte să le facă cunoscute în rândul elevilor, de gradul de implicare al acestuia în antrenarea elevilor şi responsabilizarea acestora în practicarea şi participarea la variatele forme de activităţi extraşcolare organizate în unitate şcolară în care îşi desfăşoară activitatea**.** În ceea ce privește, procedurile de planificare și organizare a activităților extrașcolare, acestea se pot împărți în două categorii:

❖ *activități extrașcolare tradiționale* - sunt cele planificate și organizate de către conducerea școlii și anume de directori, diriginți, învățători și aprobate de Consiliu Profesoral și de Consiliu de Administrație, iar coordonarea acestor activități este realizată de managerul școlii și de responsabilii numiți în acest scop.

❖ *activități extrașcolare ocazionale* - sunt cele care se stabilesc și se organizează respectându-se o serie de proceduri:

- se propun de către cadrele didactice, psihologul școlar, diriginți sau sunt la inițiativa elevilor/părinților;
- se analizează și se aprobă de managerul școlii - orientativ înainte de începerea anului școlar;
- se organizează sub răspunderea și prin grija inițiatorului, sub monitorizarea managerului;
- activitățile extrașcolare nu trebuie să se suprapună cu orele sau să afecteze orarul elevilor;
- participarea elevilor la activitățile extrașcolare este benevolă și, în funcție de specificul activității, poate fi rezultatul unui proces de selecție aplicat de organizatori;
- respectarea de către elevi pe parcursul activităților extrașcolare a regulilor unui comportament civilizat și decent.

Persoanele din echipa de conducere a activităților extrașcolare își pot acorda reciproc asistență în pregătirea și derularea acestor activități sub forma unui parteneriat. Acest parteneriat mărește gradul de interes din partea elevilor, a profesionalismului activităților realizate, a realizării unei evaluări mai obiective și unor decizii mai adecvate de derularea activităților proiectate. Pentru realizarea unui parteneriat optim, este necesar să se respecte umătoarele aspecte:

-se identifică și se stabilesc posibilele echipe de realizare a activităților extrașcolare;

- se proiectează activitatea, se stabilesc obiectivele, strategiile și se pregătesc materialele necesare;

-se marchează momentele de “intrare în scenă” a fiecărui partener din echipa de realizare a activităților extrașcolare;

-se stabilesc un sistem de comunicare, consultare rapidă pentru rezolvarea unor probleme neprevăzute între partenerii din echipa de realizare a activităților extrașcolare;

-se desfășoară activitatea /activitățile și se evaluează împreună de către partenerii din echipa de realizare a activităților extrașcolare.

Autoarea Lilia Cebanu identifică o serie de impedimente ce apar în timpul derulării activităților în echipa de realizare a activităților extrașcolare, aceste impedimente provin din obiectivele activităților extrașcolare neproiectate în comun de partenerii educaționali. Astfel apar: incompatibilitatea stilurilor dintre partenerii din echipa de realizare a activităților extrașcolare, probleme de interpretare a situațiilor apărute, de sincronizare a comportamentelor în echipă, monopolizarea activităților de către cadrul didactic în detrimental invitatului sau invitatul nu reușeste să capteze interesul copiilor/elevilor compromițând activitatea.

Bibliografie:

1. COCARI, Dorina, FĂRCANE Liliana Mirela, SINESCU Mihaela Laura, Valorizare și socializare prin activități extracurriculare, Suceava, ediția online: www.simpozion.weebly.com, 2014, p.345, ISBN: 978-973-0-17054-2;
2. CEBANU Lilia , *Educația nonformală: caracteristici, principii, forme de realizare*, publicat în Revista Univers Pedagogic, Chișinău, 2014, nr. 2 (3), p. 23-27, ISSN:1811-5470;
3. HADÎRCĂ Maria (coordonator) *Educația intergală. Fundamentări teoretico- paradigmatice și aplicative*. Monografie, Chișinău, Editura Institutul de Științe ale Educației, 2015, p. 248, ISBN 978-9975-48-096-3;

4. NICOLA Ioan, Tratat de pedagogie şcolară, Ed. a 2-a, revizuită, București, Editura Aramis, 2002, p. 480, ISBN:973-806-668-9;
5. http://www.nonformalii.ro/stiri-articole-testimoniale/articole/europa-fata-in-fata-cu-validarea-invatarii-nonformale-si-informale;
6. ZSUZSA, Szilárda Gall, *Contribuțiile activităților psihomotrice extrascurriculare în ameliorarea comportamentului adaptativ al preșcolarului în tranziție către clasa pregătitoare*, 2018,376 p., accesat https://www.unitbv.ro/documente/cercetare/doctorat-postdoctorat/sustinere-teza/2018/gall-zsuzsazilarda/ Rezumat_teza_de_doctorat_Gall_Zsuzsa.pdf.;

Educaţia online

Prof. Iorga-Panaite Gabriela
Liceul de Turism şi Alimentaţie „Dumitru Moţoc„ Galaţi

Pandemia de COVID-19 a dus la închiderea şcolilor în 20 de ţări şi la închiderea unităţilor preşcolare în 19 ţări din Europa şi Asia Centrală. Acest lucru a afectat un număr foarte mare de copii, începând de la preşcolari până la liceeni, care au avut parte de un ultim semestru şcolar foarte perturbat care a culminat cu închiderea şcolilor. Pandemia a afectat profund educaţia şi a condus automat la grave probleme de adaptare atât a elevilor cât şi a cadrelor didactice. Pandemia ne-a aratat diferenţa şi barierele care există între copiii din familii cu venituri reduse, copiii care locuiesc în zonele rurale cu infrastructură deficitară, copiii din cadrul minorităţilor etnice şi lingvistice, copiii cu dizabilităţi, copiii migranţi şi refugiaţi, copiii aflaţi în conflict cu legea. Închiderea şcolilor nu numai că a perturbat procesul de educaţie al copiilor, dar a blocat accesul la mese oferite în cadrul şcolii, la servicii medicale şi sociale de bază. Scoala de acasă, scoala online a devenit o adevărată provocare pentru managerii de instituţii şcolare, profesori, cât şi pentru beneficiarii sistemul de educaţie, elevii. Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii au folosit și folosesc:

- cel mai frecvent aplicații simple pentru comunicare cu clasa și individuală: Whatsapp, Messenger sau chiar apeluri telefonice;
- utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi site-uri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc.
- platformele specializate de elearning (Google Classroom, Edu24, etc) și aplicațiile pentru apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams .

Avantaje ale sistemului de învățământ online:

- nu se mai consumă timp și bani pentru drumul spre școală, copiii nu mai fac efort fizic îndelungat și riscant;
- nu se mai face naveta nici măcar în interiorul localităților;
- se evită condițiile de secol XIX din unele școli;
- se evită bullyingul, o problemă tot mai intensă în școli și licee;
- se evită aglomerația din școli, învățarea în schimburi – o problemă în unele școli urbane în special;
- părinții au acces complet la modul în care acționează copilul, la modul de predare și la teme, pot fi la curent cu adevărat cu situația școlară a copilului;
- copiii nu mai pot lipsi de la ore dacă sunt supravegheați acasă de un adult;
- copiii nu mai pot inventa scuze de tip „mi-am uitat tema acasă”, căci lucrând de acasă au toate caietele, cărțile și materialele auxiliare alături de ei;
- se pot utiliza simplu variantele de manuale digitale, nu mai este nevoie de manualele în format fizic;
- copiii se obișnuiesc mai bine cu tehnologia, descoperă programe utile, totul este mai interactiv; în prezent printre avantajele utilizării TIC în procesul de predare și învățare, în scoala online, putem enumera:
  - ✓ adaptarea procesul educațional la nevoile reale ale elevilor;
  - ✓ flexibilitatea – inexistența unui program fix și accesul pe scară largă (utilizarea platformelor de învățare virtuale nu mai necesită tehnologii scumpe);
  - ✓ accesul facil al elevilor la informații relevante și actualizate;
  - ✓ posibilitatea elevilor de a fi instruiți de către cei mai buni profesori, fără bariere geografice sau temporale;

- ✓ dezvoltarea competențelor într-un mediu modern;
- ✓ costuri mici de formare;

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate si multe dezavantaje:

- limite în relaționarea cadru didactic – elev; limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale; se interacționează mai greu între copil și profesor, mai ales dacă elevul are dificultăți în a înțelege ceva;
- limitare in relationarea elev-elev; copiii interacționează mai puțin între ei, distanțarea socială afectează relațiile lor sociale și aptitudinile de socializare; copiii comunica mai greu și sunt și mai dependenți de tehnologie și de mediul online, o problemă majoră a vremurilor actuale;
- lipsa accesului la tehnologie pune mari probleme (deficit de dispozitive, dar și conexiuni suficient de bune, mai ales în contextul aglomerării rețelelor);
- lipsa posibilității notării adecvate; lipsa posibilității testării eficiente – acasă există acces la toate resursele, online și offline, pentru copiat, nu ca la examene unde sisteme de copiere erau adesea descoperite și unde se căutau dispozitive mai elaborate gen căști de copiat și alte asemenea;
- lipsa concentrării la lecții online, în condițiile în care copiii nu sunt supravegheați permanent de profesor, iar la lecțiile live pot opri camera sau / și microfonul de pe dispozitivul pe care îl folosesc;
- presiune pe părinți în special în cazul claselor terminale 8 si 12, culminând cu presiunea examenelor;

Concluzia este că profesorul trebuie să aibă mai multă auto-responsabilizare, inventivitate și curaj decizional pentru a identifica soluții convenabile, în raport cu situațiile date, până la a primi de la factorii decidenți răspunsuri sau căi de intervenție didactică. Încurajarea colaborării între cadrele didactice din școală și a schimbului de idei și resurse privind modalitățile de realizare a activităților de educație la distanță, constituie fundația și suportul reușitelor școlare.

Bibliografie:

1. Beta Software Management Sa, Studiu Privind Dezvoltarea E-Learning În România, 2012;
2. Botnariuc Petre, Constantin Cucoș, Școala online- Elemente pentru inovarea educatiei, 2020;
3. Petre Dobrescu, Avantaje și dezavantaje ale învățământului online în România, 2020;

Impactul platformelor educaționale în școala românească

prof. înv. primar Prelipcean Otilia-Elena
Școala Gimnazială „Bogdan Vodă” Rădăuți

Contextul actual a accelerat, fie că ne-am dorit sau nu, procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi pentru asta, unii nici nu şi-au dorit, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Sigur, nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice. În continuare avem o listă cu câteva dintre cele mai utilizate astfel de platforme.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei Naţionale pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Aplicaţia a fost lansată în anul 2014 şi este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori şi elevi din întreaga lume. Are o interfaţă disponibilă şi în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât şi de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau iOS, pot preda mai mulţi profesori, se pot pregăti cursurile în avans şi se comunică cu elevii în timp real.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

7. pot forma rapid clasele;
8. pot împărtăşi cu elevii materialele didactice;
9. pot posta anunţuri;
10. pot împărţi clasele în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra pe grupe la diverse proiecte;
11. pot crea, distribui şi evalua teste;
12. pot transmite şi evalua temele elevilor.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor şi a activităţilor de învăţare, aceasta permiţând şi înscrierea părinţilor, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părţi implicate. Numărul de activităţi permise părinţilor este însă limitat. Edmodo este o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv şi permite profesorilor şi elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activităţile educaţionale, teste sau alte informaţii esenţiale în funcţionarea unei clase. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conţinut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât şi link-uri sau materiale video. Dezavantajul faţă de alte platforme este faptul că Edmodo este disponil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass este şi ea pe lista cu platforme educaţionale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfaţă intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook şi le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme şi de a le reaminti de evenimente esenţiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. De asemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit 2 platforme educaţionale online pentru elevi. Şcoala Intuitext este dedicată profesorilor şi elevilor din ciclul primar şi gimnazial şi poate fi folosită atât pentru învăţare, cât şi pentru evaluare. Examenul tău este o platformă ce ajută elevii să se pregătească pentru Evaluarea Naţională din clasa a VIII-a, la limba Română şi matematică. Ambele platforme:

- respectă programa şcolară;
- sunt avizate de Ministerul Educaţiei Naţionale;
- prezintă explicaţii şi simulări menite să ajute elevii să înţeleagă mai uşor diferite concepte;
- prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicaţii la fiecare pas efectuat;
- prezintă teste ce ajută elevii să-şi verifice cunoştinţele.

Aplicaţia Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanţi. Profesorii şi elevii au posibilitatea de a interacţiona în direct, în mod video şi permite şi crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât şi pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS. Zoom oferă multiple posibilităţi de interacţiune:

- profesorul poate transmite informaţii cu ajutorul share screen;
- lecţiile pot fi înregistrate;
- se utilizează o tablă virtuală;
- lecţiile se salvează automat în cloud şi pot fi revăzute;
- clasa virtuală poate fi securizată;
- pot fi accesate diverse clipuri educaţionale de pe Youtube sau alte platforme;
- profesorul poate utiliza sau restricţiona, după caz, chat-ul interactiv;
- în timpul predării profesorul poate opri sunetul venit de la elevi pentru a facilita explicaţiile fără întreruperi.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori şi elevi, sunt: Kinderpedia, Digitaliada, MyKoolio, Kidibot şi ASQ.

Aceste schimbări ne-au determinat să abordăm procesul didactic dintr-o altă perspectivă prin î***nlocuirea interacțiunilor face-to-face cu elevii și colegii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual***. Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite, de tipul față-în-față, la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online, poate conduce la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale. Această nouă abordare a educației trebuie să fie direcționată în spiritul dezvoltării autoeducației, atât a cadrelor didactice, cât și și a elevilor și studenților pentru că ***nimeni nu a fost pregătit pentru învățarea în totalitate în mediul online***. Cadrele didactice au fost provocate să se adapteze rapid și să transmită un mesaj important elevilor/studenților: *învățarea continuă dincolo de școală și cu instrumente online accesibile tuturor și multă determinare; se poate face progres; se pot încuraja elevii/studenții să învețe și să lucreze independent.*

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă, are efecte negative pe termen lung, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

L’apprentissage à distance, une nécessité et une réalité de plus en plus établie

Prof. Mihaela IGNA
Liceul Tehnologic « Alexandru Borza »
Cluj-Napoca

Nouvelle forme d’apprentissage, avec le préfixe « e » pour web, numérique, ou cyber et « learning » pour apprentissage, l’e-learning, signifie littéralement : formation sur internet. L’e-learning tire son attrait du fait de pouvoir apprendre à son rythme, sur son ordinateur, des contenus pédagogiques sur des sujets variés, organisé en sessions ou modules, avec tests d’évaluations.

L’e-learning dans le secteur de l’enseignement est un marché en pleine expansion. L’intérêt général manifesté dans les écoles en témoigne. Son approche pédagogique séduit les uns, mais laisse sceptiques les autres. L’e-learning semble avoir pour principal intérêt de pallier les difficultés qu’implique une formation à distance, mais il peut aussi être apprécié comme un outil pédagogique à part entière. L’e-learning a encore du chemin à parcourir avant d’être totalement intégré dans les programmes pédagogiques et considéré comme une véritable valeur ajoutée, mais il est en bonne voie.

Une plateforme pédagogique est un portail qui fournit un soutien à une communauté d'apprenants autour de contenus et d'activités d'apprentissage en ligne ; elle permet la gestion d’élèves, d'apprenants au sens large du terme et facilite la mise en œuvre de stratégies pédagogiques. Ses principales fonctions sont pédagogiques ou communicatives, elles permettent de créer un environnement d'apprentissage en ligne. Par l'intermédiaire du réseau, cette application permet de créer des interactions entre des pédagogues, des apprenants et des ressources pédagogiques.

L’impact des plateformes pédagogiques ne touche plus uniquement les élèves, mais aussi les enseignants. De nombreux professeurs font face à des obstacles et des problèmes qu’ils n’avaient jamais connus auparavant. Même si les élèves de ce siècle sont nés avec le numérique entre les mains, et que de nombreux professeurs compétents sont formés pour utiliser les plateformes en ligne, la difficulté de la « distance » pose toujours de nombreux défis. L’éducation en personne et celle en ligne présentent des disparités au niveau des résultats. Les professeurs peuvent rencontrer des difficultés lorsqu’ils expliquent le contenu du cours à leurs élèves, surtout si les devoirs ou les évaluations sont longs ou complexes. Dans mon opinion, prévenir le retard des résultats scolaires lors de l’apprentissage à distance devrait être une des priorités, spécialement pour les formateurs en accord avec les parents et élèves concernés. L’objectif numéro un pour les institutions est de s’assurer que les élèves soient évalués de la même façon lors des classes en ligne, que lors des classes en présentiel. En outre, on demande aux professeurs d’être inventifs. Qu’à cela ne tienne, il suffit de leur en donner les moyens ; une formation des formateurs aux technologies de l’information s’impose avant. Il faut insister sur le développement professionnel des enseignants dans un contexte scolaire où les technologies sont très présentes et plus précisément leur compétence à se servir des TICE pour traiter des problèmes didactiques en classe ; le scénario pédagogique mis en œuvre nécessite un travail continu sur les ressources fournies et une interaction, parfois très dense, entre apprenants et professeurs.

L’utilisation des outils technologiques dans la classe de FLE a comme avantage le gain en motivation pour les élèves. Les outils technologiques semblent plus stimulants et concrets pour les élèves. Leur utilisation accroît leur intérêt,

favorise un meilleur suivi, rend les projets plus interactifs. Les supports visuels, en particulier, apparaissent plus performants et rendent la tâche plus agréable et intéressante. Ces outils sont une source de motivation supplémentaire permettant une meilleure conservation de l'information et une belle présentation des documents par les élèves. Les élèves sont plus attentifs, plus concentrés, assimilent plus rapidement la matière, réussissent de merveilleux projets connectés à la réalité de la vie quotidienne.

L'utilisation des outils technologiques améliore grandement les méthodes de communication avec les parents, les élèves, les collègues et la direction de l'école. Même si les parents sont souvent craintifs quant à l'usage des écrans sur leurs enfants, ils estiment que l'apprentissage avec les outils du e-learning a une influence positive sur leur comportement dans le sens où cela favorise les échanges et la curiosité. L'utilisation des plateformes dans la classe de FLE facilite le partage de diverses ressources, tant entre l'enseignant et les élèves qu'entre les enseignants eux-mêmes, et aussi bien à l'école et à la maison.

Pour conclure, l'utilisation de la technologie est devenue indispensable et indiscutable. En fin de compte, les technologies facilitent nos tâches (préparation, organisation et planification du travail, enseignement et communication plus pertinents et plus efficaces, gain de temps, économie de papier, variation des méthodes d'apprentissage) et permettent de motiver davantage les élèves. En effet, de plus en plus d'enseignants apprivoisent le numérique et en constatent les bénéfices. Cette démarche n'est pas simple car beaucoup ne se sentent pas encore à l'aise ou confiants envers les nouvelles technologies, mais c'est une étape indispensable pour continuer à transmettre leur savoir-faire et à faire vivre l'enseignement. C'est un véritable défi à relever.

Platformele educaționale în învățământul românesc actual

Profesor învățământ primar Reit Daniela Școala Gimnazială Nr. 2 „Diaconu Coresi” Brașov

Începând cu anul 2000, învățarea asistată de calculator a devenit o politică a statului român, care a vizat integrarea noile tehnologii în educație. Programul *Economia bazată pe cunoaștere* a fost implementat de Guvernul României cu sprijinul Băncii Mondiale in perioada 2011-2012 în 229 de comune și orașe mici, considerate dezavantajate din punct de vedere al accesului la cunoaștere, cu implicarea a peste 8000 de cadre didactice și a elevilor acestora. Cu toate acestea, introducerea tehnologiilor moderne în educație s-a realizat cu pași mici, întâmpinând reticențe din partea unor cadre dicactice, care nu au beneficiat de instruirea necesară, dar nici de suficiente resurse materiale informatice în cadrul instituțiilor de învățământ.

Din 11 martie 2020 ne-am văzut cu toții în fața unei noi provocări, de a răspunde necesității de a fi lângă elevii noștri, de a le oferi sprijin emoțional, dar și de a continua activitatea didactică în noul context mondial. A fost momentul în care am realizat faptul că învățământul românesc este parțial pregătit din punct de vedere al modernizării procesului didactic. Din păcate, am văzut neputința familiilor de a le pune la dispozie copiilor mijloace tehnologice moderne și conexiune la internet care să le permită învățarea online. Multe cadre didactice, ancorate în activitatea didactică tradițională, având competențe digitale limitate pentru instruirea asistată de calculator, dar și datorită lipsei echipamentelor moderne, au trecut cu greu la predarea online.

Cu toții am fost martorii unei schimbări radicale și am fost nevoiți să ne acomodăm nevoilor actuale.

Pentru a susține învățarea la distanță, cadrele didactice au recurs la mai multe mijloace de comunicare. Aplicații mai des folosite sunt whatsapp și Facebook messenger, Kahoot, Padlet. Platformele educaționale specializate pe e-learning mai des utilizate sunt Google classroom, Meet, Zoom. Printre beneficiile învățării la distanță amintim faptul că elevii și profesorii pot comunica sincron prin videocoferință, pot menține o anumită conexiune și au posibilitatea de a continua predarea-învățarea-evaluarea conținuturilor prevăzute de programele școlare în vigoare. Activitatea online facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Nu este soluția optimă, dar reprezintă un real sprijin al actualei generații. Inevitabil, cu toții trebuie să depunem un efort pentru a trece cu bine peste această situație. Familia și școala trebuie să colaboreze pentru a obține rezultate optime.

Din păcate, învățarea online are însă și limite, care au un impact negativ asupra învățării eficiente, deoarece o mare parte a activității didactice față-în-față nu se poate realiza în mediul virtual. Suportul acordat în școală elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online. Devine dificilă interacțiunea cu un anumit elev dacă nu este un contact direct, deoarece profesorul este nevoit să acorde atenție întregului colectiv din mediul virtual. Comunicarea poate părea artificială, neputându-se obține un feedback comunicațional real. Profesorii sunt nevoiți să construiască un discurs corect și coerent în mediul virtual, știind că pot fi ascultați nu doar de elevi.

Monitorizarea învățării în mediul online este dificil de realizat. Lipsește dialogul veritabil cu elevii. De asemenea, profesorul nu poate verifica permanent ceea ce scriu elevii în caiete și nici evaluarea lor nu este optimă. În acest sens, cadrul didactic recurge la alte resurse digitale online.

Dificultățile de realizare ale activității didactice la distanță se datorează lipsei unui computer suficient de performant, a slabei conexiuni la internet, dar și lipsei timpului necesar pentru utilizarea optimă a instrumentelor digitale. Este momentul ca învățământul românesc să investească în pregătire cadrelor didactice în domeniul digital și în dotarea tuturor școlilor din mediul urban și rural cu mijloce tehnologige informaționale și comunicaționale moderne pentru a fi în acord cu evoluția societății și cu nevoia de a ne alinia celorlate sisteme de învățământ.

Din nefericire, oricât de bine ar fi pregătite cadrele didactice și oricât de dotate ar fi instituțiile de învățământ, predarea-învățarea online nu va putea suplini pe deplin activitatea din clasă. Activitatea virtuală este complementară celei reale și nu o alternativă a acesteia. Dificultăților tehnice sunt mai mari în școlile din mediul rural, unde nici familiile nu dispun de posibilități financiare pentru a asigura copiilor dispozitive moderne și conexiune la internet.

Suspendarea activităților didactice are repercusiuni asupra procesul de învățare. Profesorii dedică mai mult timp pregătirii activităților virtuale decât celor tradiționale și nu pot să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor în permanență. Cadrele didactice constată limitele instrumentelor și platformelor online și nu pot fi de acord cu activitatea virtuală pe termen lung. Dar profesorii și elevii se pot concentra mai mult pe ceea ce este esențial în mediul online.

În concluzie, cadrele didactice trebuie să dea dovadă de multă implicare și dăruire pentru a fi în acord cu profesia pe care și-au ales-o și pentru care s-au pregătit îndelung.

Resurse educaționale online pentru activități de dezvoltare personala la ciclul preșcolar și primar

Autor prof. Chiș Gabriela
CJRAE Bihor

Desfășurarea activităților didactice online este o provocare la ora actuală atât pentru cadrele didactice cât și pentru elevi și părinți.

Pentru a putea desfășura activități eficiente, prin interemediul cărora elevii să își însușească un volum cât mai mare de cunoștințe, dar și să își formeze priceperi și deprinderi în conformitate cu programele școlare care nu s-au modificat sau adaptat, implica un consum foarte mare de timp și energie, prin activitatea de cercetare online implicita. Creare a materialelor complexe atractive dar și utile este o provocare pentru fiecare cadru didiactic, indiferent de materia pe care o predă, de clasa sau de nivel.

Materialul prezentat în aceasta lucrare cuprinde trimiteri bibliografie către resurse educaționale care pot fi utilizate în timpul activităților de consiliere și orientare școlară și profesională, sau de dezvoltare personala la ciclul preșcolar și primar. Resursele facilitează organizarea activităților în conformitate cu prevederile didacticii moderne, asigurand interdisciplinaritatea, favorizează realizarea transferului de cunoștințe de la un domeniu la altul, precum și dezvoltarea gândirii creative.

Tema propusa, ”Meserii” se adresează copiilor și elevilor din : grupa mică, mijlocie, mare, clasele pregătitoare, clasele I-II.

Pentru desfășurarea activităților se pot selecta la alegere, fișe de lucru, ghicitori, cântece care pot fi utilizate cu copiii din ciclul primar în activitățile de consiliere și orientare școlară și profesională, implementate de profesorul consilier școlar atât online cât și la clasă, dar și de către cadrele didactice care predau disciplina dezvoltare personala. Acestea pot fi combinate, adaptate și utilizate în funcție de scopul propus.

Raportat la programa școlară, a Disciplinei Dezvoltare personală, materialul vizează :

Competența generală: Utilizarea abilităţilor şi a atitudinilor specifice învăţării în context şcolar

Competența specifică: Explorarea unor meserii cunoscute sau preferate; Prezentarea utilității unor meserii/profesii cunoscute

La finalul activităților, elevii își vor consolida deprinderile de auto-cunoaştere și inter-cunoaștere, își vor îmbogăți cunoștințele legate de meserii, își vor consolida deprinderile trans-curriculare.

Resursele propuse sunt:

- Poezie : Bondocel își alege o meserie - https://www.youtube.com/watch?v=pgj1icVtTHs
- Cântec despre meserii cu văcuța Dasha - https://www.youtube.com/watch?v=PD24_wfEqVw
- Cântec: Ce te faci când vei fi mare ? https://www.youtube.com/watch?v=-MfiyIkJuCs
- Ghicitori despre meserii - https://www.youtube.com/watch?v=-z2J4re8Hrg&t=6s
- Rebus - http://www.2iepurasi.com/2014/07/rebus-pentru-prescolari.html
- Poezie : Ce miros au meseriile - https://www.youtube.com/watch?v=EBLGLdL-4RQ
- Joc interactiv despre meserii: Pompierul Charlie: Cine sunt eu? - https://www.twinkl.ro/resource/pompierul-charlie-cine-sunt-eu-joc-interactiv-ro-dlc-268

- Cartonașe cu meserii: Dicționar cu imagini - https://www.twinkl.ro/resource/ro-t-e-184-picture-dictionary-people-who-help-us-word-cards-romanian
- Cartonașe: Meserii practicate zi și noapte - https://www.twinkl.ro/resource/ro-t-t-2494-people-who-work-at-night-display-posters-romanian
- Prezentare ppt interactivă : Cine mă poate ajuta? https://www.twinkl.ro/resource/cine-m-poate-ajuta-powerpoint-interactiv-ro1-dp-22
- Fișă de lucru : Corespondența meserie -instrumente de lucru: https://ro.pinterest.com/pin/1759287325919535/
- Fișă de lucru: Alege instrumentul de lucru corespunzător https://ro.pinterest.com/pin/93309023507703304/
- Puzzle Meserii : https://ro.pinterest.com/pin/7318418132138911/
- Fișă psihomotricitate: https://www.teacherspayteachers.com/Product/Community-Helpers-Worksheets-Tracing-Lines-Distance-Learning-Packet-Kindergarten-3365530 sau https://ro.pinterest.com/pin/712202128561754607/

Toate aceste resurse au fost accesate în perioada martie-august . în anul 2020.

Educația fizică online

Autor prof. Chiș Tiberiu
Școala Gimnaziala Nr.11, Oradea

Desfășurarea activităților didactice de educație fizică online este o provocare atât pentru profesori cât și pentru elevi.

Activitatea fizica include toate formele de recreere activă, participarea la activitati sportive, ciclismul, mersul pe jos, dar și activități desfășurate acasa, în casă sau în jurul casei și în grădină.

În timpul pandemiei COVID-19, când se impun restricții și uneori chiar și restricții de deplasare, sistemul motric este pus la grea încercare. Chiar și o pauză scurtă de 3 - 5 minute de mișcare fizică, de exemplu mers, sau stretching (întinderi), va asigura reducerea încordării musculare, și a tensiunii mentale, asigură îmbunătățirea circulației sanguine dar și a activității musculare. Pe internet se gasesc o mare variatete de materiale video care pot fi ca sursă de inspirație pentru aceste tipuri de exerciții.

La nivelul școlii, însă orele de educație fizică, ca toate disciplinele însă, se organizează pe baza programelor școlare, iar realizarea obiectivelor în aceste vremuri constituie o reală provocare.

La clasele a V-a și a VI-a se indică și transmiterea unui volum de cunoștințe teoretice legate de sport și moșcarea fizică. Există și manuale în format digital, mai mult sau mai puțin interactive care pot fi utilizate și în activitățile online.

Propun în continuare o lecție mixtă de educație fizică , cu tema Baschet, care poate fi organizată pe platforme educaționale, în sistem online sau hibrid dar și la clasa de elevi, cu ajutorul mijloacelor audio-video. Activitatea se poate desfașura pe platforme Google classroom, Teams sau Zoom fara probleme. Aceasta a fost proiectata în Classroom, deși aceasta platformă nu permite împărțirea claselor în grupuri de lucru ca și celelalte două amintite anterior.

Pentru partea teoretica, am încărcat în drive un material informativ în format power point, ce cuprinde noțiunile fundamentale despre jocul de baschet, regulile oficiale ale jocului de baschet referitoare la: terenul de joc, organizarea și structura echipei de baschet, timpul de joc, mingile de baschet- tipuri, punctele: când este reușit un coș și valoarea lui, ce înseamnă time – out / minutul de întrerupere, când se consider că mingea este afară din teren. Am adăugat explicațiile celor mai importante reguli ale jocului de baschet și anume: ”dublu dribling” , “teren/ minge întoarsă în terenul din spate” , regula pașilor , o pivotare , regula celor 3 secunde , regula celor 5 secunde , regula celor 8 secunde, regula celor 24 de secunde , greșeli personale .

Această prezentare a fost însoțită de materiale interactive, imagini și fișiere video care demonstrează și exemplifică toate aceste informații teoretice, preluate de pe youtube. Aici sunt foarte multe variante de prezentari ale regulilor de basket adaptate pentru diferite niveluri de înțelegere. Eu l- am folosit în lecție pec el de pe linkul https://www.youtube.com/watch?v=6wXG6etdFpo.

Lumea sportului e plină de lucuri surprinzătoare,curiozități și chiar și lecții de viață, sportivii devenind foarte ușor exemple pentru copii. Elelvi iau primit sarcina de lucru de a cauta curiozitati din lumea baschetului pe care să le posteze pe flux în Classrom, să scrie comentarii srict legate de subiect la aceste postări, respectând regula fai-playului chiar și în mediul online. Se pot realiza exerciții sau concursuri de tipul : găsiți 5 sportivi care au fost declarați cei mai buni baschetbalisti ai anului, sau care este meciul cu cel mai mare scor din istorie, sau realizati top 5 pentru cele mai lungi meciuri de baschet din istorie, topul jucatorilor care au jucat accidentați etc.

Cu toate că lecțiile de acest tip sunt statice, iar la nivelul școlii sunt foarte mari restricții cu privire la utilizarea mijloacelor didactice pe timp de pandemie, acest tip de lecții pot consituit punct pornire în formarea și dezvoltarea culturii fizice și a deprinderilor fizice. În acest moment se interzice practicarea jocurilor sportive în școlile de masă, dar elevii pot exersa de exemplu, baschetul acasă, în condiții adaptate. De exemplu se pot utiliza pe post de mingi o pereche de șosete, sau un tricou făcut ghem și legat, o jucărie de pluș, etc). Coșul de baschet poate fi un castron, o găleată, o cutie de carton care poate fi așezat pe masa sau pe un scaun.

Aruncarea la coș poate fi exersată ca un concurs în format online, în condițiile în care spațiul de acasa permite acest lucru.

Resurse bibliografice, foart eutile pentru lecțiile de educație fizică online se găsesc pe pagina https://elena1r.wixsite.com/efs-online/baschet

Resurse Bibliografice:

- https://elena1r.wixsite.com/efs-online/baschet
- https://www.youtube.com/watch?v=6wXG6etdFpo.
- https://www.youtube.com/watch?v=401BHf-Dmr4&feature=emb_logo

Toate au fost accesate în luna octombrie a anului 2020.

Locul şi rolul activităţilor extracurriculare în educaţia copiilor

Prof. Burulean Mariana-Luminiţa
Grădiniţa nr 35, sector5, Bucureşti

Activităţile extraşcolare ale copiilor au caracter interdisciplinar, care ajută la formarea caracterului celor mici, încă de la vârste fragede.

Printre activităţile extraşcolare cele mai indicate pentru cei mici se numără excursiile, drumeţiile, vizionările de filme, piese de teatru sau spectacolele de magie. Prin participarea la astfel de evenimente, îi ajutăm pe copii să-şi dezvolte abilităţile de comunicare şi socializare, de observaţie, de dezvoltare a culturii, memoriei şi imaginaţiei.

Este indicat ca aceste activităţi să implice direct copilul în a depinde obiceiuri pozitive, care în timp să îl ajute să se descurce singur în orice situaţie.

Educaţia extracurrriculară (realizată dincolo de procesul de învăţământ) îşi are rolul şi locul bine stabilit în formarea personalităţii copiilor noştri.

Educaţia prin activităţile extracurriculare urmăreşte identificarea şi cultivarea corespondenţei optime dintre aptitudini, talente, cultivarea unui stil de viaţă civilizat, precum şi stimularea comportamentului creativ in diferite domenii. Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i în contact direct cu obiectele si fenomenele din natura. Trebuinţa de se juca, de a fi mereu în mişcare, este tocmai ceea ce ne permite să împăcăm şcoala cu viaţa.

Dacă avem grijă ca obiectivele instructiv – educative să primeze, dar să fie prezentate în mod echilibrat şi momentele recreative, de relaxare, atunci rezultatele vor fi întotdeauna deosebite. În cadrul acestor activităţi elevii se deprind să folosească surse informaţionale diverse, să întocmească colecţii, să sistematizeze date, învaţă să înveţe.

Scopul activităţilor extraşcolare este dezvoltarea unor aptitudini speciale, antrenarea elevilor în activităţi cât mai variate şi bogate în conţinut, cultivarea interesului pentru activităţi socio-culturale, facilitarea integrării în mediul şcolar, oferirea de suport pentru reuşita şcolară în ansamblul ei, fructificarea talentelor personale şi corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale.

Oricât ar fi de importantă educaţia curriculară realizată prin procesul de învăţământ, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului. Rămâne cadrul larg al timpului liber al copilului, în care viaţa capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. În acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează pozitiv.

Vizitele la muzee, expoziţii, monumente şi locuri istorice, case memoriale – organizate selectiv – constituie un mijloc de a intui şi preţui valorile culturale, folclorice şi istorice ale poporului nostru. Ele oferă elevilor prilejul de a observa obiectele şi fenomenele în starea lor naturală, procesul de producţie în desfăşurarea sa, operele de artă originale, momentele legate de trecutul istoric local, naţional, de viaţa şi activitatea unor personalităţi de seamă ale ştiinţei şi culturii universale şi naţionale, relaţiile dintre oameni şi rezultatele concrete ale muncii lor, stimulează activitatea de învăţare, întregesc şi desăvârşesc ceea ce elevii acumulează în cadrul lecţiilor.

Vizionarea emisiunilor muzicale, de teatru de copii, distractive sau sportive, stimulează şi orientează copiii spre unele domenii de activitate: muzica, sport, poezie, pictura. Excursiile si taberele şcolare contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor copiilor despre frumuseţile ţării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură. Prin excursii, copiii pot cunoaşte realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit şi au creat opere de artă.

Spectacolele constituie o formă de activitate extracurriculară în şcoală, prin care copilul face cunoştinţă cu lumea minunată a artei. Deşi această formă de activitate îl pune pe copil în majoritatea cazurilor în rolul de spectator, valoarea ei deosebită rezidă în faptul că ea constituie o sursă inepuizabilă de impresii puternice, precum şi în faptul că apelează, permanent, la afectivitatea copilului sau nu, asupra dezvoltării elevilor. Astfel de activităţi sunt de o reală importanţă într-o lume dominată de mass-media şi mă refer la televizor , calculator si internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noştri în nişte persoane incapabile de a se controla comportamental , emoţional şi mai presus de toate slab dezvoltaţi intelectual.

Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoştinţe punându-i în contact direct cu obiectele şi fenomenele din natură. Activităţile de acest gen au o deosebită influenţă formativă, au la bază toate formele de acţiuni turistice: plimbări, excursii, tabere. .

Serbările şi festivităţile marchează evenimentele importante din viaţa şcolarului. Din punct de vedere educativ importanţa acestor activităţi constă în dezvoltarea artistică a elevului precum şi în atmosfera sărbătorească instalată cu acest prilej. Aceste mici serbări, organizate de către cadrele didactice, le oferă elevilor răsplata primită după muncă, şi de asemenea au un rol de motivare.

Prin faptul că în asemenea activităţi se supun de bună voie regulilor, asumându-şi responsabilităţi, copii se autodisciplinează. Cadrul didactic are, prin acest tip de activităţi, posibilităţi deosebite să-şi cunoască elevii, să-i dirijeze, să le influenţeze dezvoltarea, să realizeze mai uşor şi mai frumos obiectivul principal al scolii şi al învăţământului primar – pregătirea copilului pentru viaţă.

Bibliografie:

1. Cernea, Maria, *„Contribuţia activităţilor extracurriculare la optimizarea procesului de învăţământ”* nr. 1 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;

2. Crăciunescu, Nedelea, *„Forme de activităţi extracurriculare desfăşurate cu elevii ciclului primar”* nr. 2, 3 / 2000, Ed. Discipol, Bucureşti;

3. Ionescu, M., Chiş, V., *„Mijloace de învăţământ şi integrarea acestora în activităţile de instruire şi autoinstruire”*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001

ROLUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ACTIVITATEA ON-LINE

Profesor învățământ primar Dumitrașcu Bianca- Ionela
Școala Gimnazială Rusănești, Fârtățești, Vâlcea

Având în vedere că societatea este într-o continuă schimbare, noi, cadrele didactice, trebuie să ne formăm continuu pentru a face față acestor schimbări. Elevii de azi sunt inteligenți și pragmatici, cu o personalitate puternică, creativi, dezinhibați, dar își pierd foarte repede interesul, de aceea trebuie să creăm contexte de învățare moderne, adaptate noului curriculum, dar și foarte atractive pentru elevi. Acest lucru va duce, pe termen mediu și lung, la creșterea motivației lor pentru procesul de învățare.

Vremurile s-au schimbat radical, totul este tehnologizat, de aceea este obligatorie introducerea tehnologiei în cadrul actului educațional. Consider că integrarea elevului în spațiul virtual al tehnologiei moderne de la o vârstă cât mai fragedă, în concordanță cu societatea în care trăim, este vitală, aceasta oferindu-i posibilitatea să beneficieze de accesul la informație, fapt care, pe termen lung, va conta enorm la dezvoltarea acestuia ca individ al societății și la formarea sa profesională.

Educația în carantină devine astfel o oportunitate neașteptată de conectare a trio-ului profesor- părinte – elev, de reflecție asupra a ce este învățarea, de experimentare a unor noi moduri de a inspiră învățarea și de regândire a sistemul educațional din perspectiva realităților sec. XXI.

Educația în izolare aduce în prim plan rolul profesorului: ce este un profesor care nu mai are obligația de a preda și de a evalua? Care este rolul lui? Cu siguranță a fost o îngustime din partea sistemului de a gândi rolul profesorului atât de limitativ. În contextul actual ne dăm seama că profesorul ar trebuie să fie în primul rând un partener de dialog cu elevul, un reper emoțional, un liant între elev și învățare, apoi un facilitator al procesului și nu în ultimul rând un lider care nu doar inspiră învățare ci și conectează comunități.

Școala online este o oportunitate de a redefini atât rolul elevului ca parte activă, cât și al profesorului de facilitator al procesului.

Profesorul din online trebuie să-și proiecteze lecțiile într-un mod cât mai atractiv, pentru a stârni curiozitatea și implicarea în demersul didactic. Competența digitală este una dintre cele opt competențe –cheie, concretizându-se în utilizarea în mod critic și cu încredere a întregii game de tehnologii ale informației și comunicațiilor pentru informare, comunicare și soluționare a problemelor domeniilor vieții.

Cadrele didactice reprezintă motorul educației, liderii comunității de care avem nevoie în momentul de față, binele lor emoțional și profesional îi va ajuta atât pe elevi, cât și pe părinți.

Un atuu al profesorului din online este cunoașterea în detaliu a platformelor educaționale de învățare, deoarece ele devin cadrul în care se desfășoara activitatea didactică.

Școală online în perioada izolării este un moment de reflecție și reformare pentru educația românească. Digitalizarea forțată aduce în prim plan o serie de provocări care nu țin neapărat de partea tehnologică, însă care sunt accentuate și evidențiate de această: în lipsa cadrului rigid al școlii, al metodele de control și monitorizare strictă, înțelegem deconectarea elevilor de școală, lipsa interesului și autonomiei în învățare.

Existența unui laborator de informatică complet dotat și utilat va asigura, de asemenea, cadrelor didactice, posibilitatea de a crea contexte de învățare moderne, adaptate noului curriculum, dar în același timp atractive pentru elevi. Acest lucru va duce, pe termen mediu și lung, la creșterea motivației elevilor pentru procesul de învățare. Aici am aminti și, totodată, am recomanda cadrelor didactice folosirea platformei Kahoot, platformă pe care copiii pot susține teste pe orice materie. La finalul testului cadrul didactic poate genera un raport unde vizualizează rezultatele fiecărui elev în parte și clasamentul.

O altă platformă pe care o recomandăm, din experiența proprie, la clasă și la școala online este Wordwall. Aici se pot crea teste și exerciții sub diferite forme. La învățământul primar le recomandăm pe cele sub formă de joc, iar la gimnaziu avem itemi tip grilă, potrivire de litere pentru a forma cuvinte, rebusuri, etc.

Din experiența proprie, putem afirma că de când folosim la clasă aceste platforme, motivația copiilor pentru învățare a crescut considerabil și, implicit, rezultatele acestora la învățătură. Un alt avantaj al folosirii tehnologiei la clasă este dezvoltarea abilităților digitale. De asemenea, comunicarea este mult mai bună, elevii relaționează mai mult, schimbă păreri, se ajută unii pe alții,învață unii de la alții.

Pot afirma faptul că există avantaje ale acestei învățări online, și anume:

- Materialele se pot distribui rapid, astfel profesorii pot transmite foarte repede oriunde și oricând informațiile pe care le dorește
- Elevii intră în posesia materialelor printr-o simplă accesare
- Existența conținuturilor multimedia, ne putem folosi de videoclipuri, fișiere, etc
- Conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință
- Folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului

Dezavantaje

- Dificultăți în utilizarea tehnologiei
- Lipsa comunicării reale/ fizice, atunci când oamenii se întâlnesc nu mai știu să comunice, folosirea mediului virtual ne robotizează
- Situații limită- lipsa internetului, dispozitivelor necesare.

Perioada de autoizolare ne-a demonstrat încă o dată importanța folosirii tehnologiei la clasă și, da, chiar se pot face ore minunate și în mediul online.

Consider că un mediu educativ modern, la standarde de calitate, va ușura trecerea din mediul școlar la viața profesională, sporind gradul de adaptabilitate la un nou mediu și de creare de noi valori pentru societate.

Bibliografie

1.Comisia Europeană/EACEA/Eurydice, 2012. Dezvoltarea competențelor cheie în școlile din Europa: Provocări și Oportunități pentru Politică. Raport Eurydice. Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene;
2. Cucoș, C. (coordonator) – Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, Ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași, 2009;
3.Google for Education, http://www.jaromania.org/media/pagini/google-for-education;

TÁVTANÍTÁS, DIGITÁLIS TANULÁS, AUTONÓM TANULÁS – A GYAKORLATBAN

Învățător :Kaján Szende
Școala Gimnazială,,Turóczi Mózes'' Tg. Secuiesc

Amit már régóta meg kellett volna lépni, lépegetni, azt most hirtelen kell megugrani. A 21. században elavult tudásátadás, amely az oktatás minden szintjén lassítja a fejlődést, most egy hirtelen jött helyzet által nagy kihívást és lehetőséget kapott a jövőtől. Kérdés, hogy sikerül-e megugrani a lécet, vagy valahol a léc alatt átbújva sunnyog tovább a hagyományos oktatás?

A szülők, akik a régi oktatásban szocializálódtak, kevésbé tudnak mást elképzelni, mint a tananyag betáplálása, ennek termékének minősítése. Ha pedig ez nincsen, akkor is a pedagógus feladata, hogy lekösse a gyereket. Akár otthon, akár az iskolában tanul a gyermek, a pedagógusnak a gyermek tanulását, szellemi fejlődését kell biztosítani. Természetesen, amikor nincsen jelen a szülő, csak a pedagógus, akkor ő felel nem csak azért, hogy a gyermek hatékonyan töltse az idejét, hanem hogy biztonságban legyen, miközben tevékenykedik. At otthontanulásban a pedagógusnak nincsen lehetősége, a gyerek biztonságát felügyelni, csak annyira, amennyire a távolból megteheti. Otthon a szülő felügyelete alatt áll a gyermek, és így, még ha a szülő otthonról dolgozik is felelős a gyermek tevékenységéért, így felügyelnie kell.A pedagógus sokat tud ebben segíteni, ha meghatározott időben folyamatos tevékenységet biztosít a gyermek tanulása érdekében. Vagyis a szülő nem várhatja el, hogy a pedagógus a tanítási feladatokon túl felügyelje, lefoglalja a gyermeket.A tanuló nem ülhet órákig a képernyő előtt.A pedagógus a gyerekmegőrző funkcióját nem tudja megoldani azzal, hogy ugyanannyi tanórán át rögzíti a gyerekeket egy helyben, mint a tantermi oktatásban. Ez már egészségügyi szempontból is ellenjavalt, sőt tilos. Az egy helyben ülés eddig is sok egészségügyi problémát okozott, de ha ezt képernyő előtt kell tenni, akkor fokozott veszélyeknek tesszük ki a fejlődő szervezetet (és a nem fejlődőt is).A képernyő előtt a szem nem mozog, és nem csak a szem, de az idegrendszer működése terén is zavarok alakulhatnak ki a természetellenes helyzet miatt. Az eddig jogosan tiltott sok „gépezés" után mégis odaültetik a tanulókat a géphez?Ha eddig nem tudta frontális helyzetben a pedagógusok többsége lekötni a tanulók többségének a figyelmét, pedig személyesen jelen volt, akkor most hogyan tudná ezt megtenni? Nem azért, mert nem volt elég érdekes, hanem mert a 21. században a gyerekek idegrendszere a sok ingerre tanul meg gyorsan reagálni, és nem a kevésre fókuszálni. Az egyértelmű határok kijelölése egy új helyzetben, amely hirtelen érte az oktatást, nem megy könnyen, de szükséges lépés. Ezért itt közreadunk egy javasolt keretet az otthon tanulási időszakhoz. Ez a keret, ahogy a legtöbb most bevezetett megoldás, nem csak a távoktatásban, hanem a remélhetőleg ősztől induló osztálytermi oktatásban is jól használható.

Néhány alszabály:

Bízzunk magunkban, bízzunk a gyerekekben és a szülőkben. Mindenki a legjobbat akarja, csak különböző módon. A pedagógusnak megvan a szaktudása, a gyermek, ha a rossz oktatási módszerek miatt nem is látszik rajta, de tanulni akar, és a szülő is azt szeretné, hogy a gyermeke fejlődjön. Ideális helyzet!Az otthoni tanulás nem lehet olyan, mint az osztálytermi tanulás.

Lehet néha az egész osztállyal szervezni videós találkozót, de kevés értelme van ezt hosszabban űzni. Technikailag is nehezen megoldható. Az egész osztály számára lehet videókat feltenni rövid frontális tananyag vagy instrukció átadására.Egyéni és kiscsoportos formában érdemes tartani a kapcsolatot és foglalkozni a tanulókkal. Ennek formája és idői beosztása a tanulók életkorától, sajátosságaiktól és a tanulnivalótól függ.Távtanulásban is lehet tesztelni, vizsgáztatni. Számos digitális megoldás létezik. Az ingyenes elérhető digitális tanulási felületeket érdemes használni,

mert kész tananyagok érhetők el. Itt egy lista, amely nem teljes, mert folyamatosan bővülnek a lehetőségek, de kiindulásnak jó.A tanulók nem ülhetnek egyfolytában 20 percnél többet a monitor előtt. A feladatoknak biztosítani kell az offline tevékenységet.Alsó tagozaton a a gyerekek még kevésbé képesek önálló tanulásra, mint a magasabb osztályfokokon tanulók, ezért szorosabb kontrollal kell a tanulást vezetni, mint az idősebb diákok esetében.
Javasolt tanulási nap alsó tagozaton, ahol egy-két pedagógus osztja be a napot egymással egyeztetve:
A pedagógus közread egy rövid, legfeljebb 5 perces videót vagy online személyesen köszönti a tanulóit, az aznapi feladatokat ismerteti, jelzi a csoportbeosztásokat, és ha szükséges a csoportfelelősöket (például kapcsolattartó, időfelelős). A diákoknak ezt 9 óráig, vagy személyes online jelenlét esetén 9 órakor meg kell nézniük, mert ekkortól kezdődik a formális tanulás. Ez napi rutin lehet.A napi tanulásban nem különülnek el a tantárgyak, hanem problémákon, projekteken keresztül tanulnak a gyerekek. A tanulás része a játékosított bevésés és a mozgásos feladatok is. Mindezeket olyan formában kell megoldania a pedagógusnak, hogy lehetőleg a gyerekek többsége ne igényelje az otthoniak segítségét.A napi formális távtanulási idő legfeljebb 3 óra, amit javasolt 9-12 óra között megtartani. Ezen idő alatt a tanítónak elérhetőnek kell lennie valamilyen online kapcsolatban vagy telefonon.A gyerekek rövid frontális, önálló és csoportos feladatokat kapnak. Egy mondjuk 24 fős ideális osztály egyénileg és négy-hat csoportban dolgozva váltva kapják a feladatokat, amelyek lehetnek rövid videó megtekintése, gyakorló digitális játék, csoportfeladatban megoldandó probléma, projekt, egyéni otthoni feladat.A pedagógus mindig értékeli a napi/heti tanulást. A lezárás ének, és ha lehet hozzá mozgás legyen.

szabály: Türelem – kevesebb=több

Minél többet tömünk a tanulók fejébe, annál többet tudnak elfelejteni. Ha egyáltalán bejut az, a sok fölöleges ismeret. A „haladjunk a tananyaggal” téves szemlélet, mert felhalmozásban és nem fejlődésben/tanulásban gondolkodik.
Ahogyan a diákoknak, a pedagógusoknak sem kell egyszerre túl gyorsan haladni. Hiába lenne szükséges most azonnal digitális virtuózzá válni, jobb a módszeres felkészülés a kevesebb=több szemlélettel. A pedagógusnak saját fejlődésében is alkalmazni kell a tanulás alapszabályait.
A mostani helyzetben számtalan digitális lehetőség nyílt meg. Ha sokat akarunk ebből használni, akkor egyiket sem tudjuk eléggé kitapasztalni. Ezért érdemes kutakodni, és kiválasztani néhány megoldást a sok lehetőség közül. Így el lehet mélyülni abban a néhány kiválasztottban. A gyerekeknek úgyis az 1. pont, a szabályok, a rendszer a legfontosabb. Először tehát ehhez érdemes megfelelő eszközöket kiválasztani. Ha megvannak a keretek, akkor a tanulás dandárját már a gyerekekre lehet bízni.
A tapasztalatok azt igazolják, hogy a gyerekek szívesen tanulnak, ha nagyobb szabadságot kapnak.
Ugyanez igaz a felnőttekre is. A 21. században az oktatási rendszeren kívül már ezen a módon tanulhat bárki. A tanulók szabadsága nem azonos a lazasággal, lényege a felelősség megosztása tanár és diák között mind a tanítás, mind pedig a tanulás terén. Az autonómia = szabadság + felelősség. Ezért az autonómia a tiszta szabályok keretében működőképes. Az autonóm tanulás egyéni haladást feltételez, ahol akár egyazon tevékenység során egyazon platformon egészen eltérő szinten tanulhatnak a tanulók. A legtöbb digitális tanulást segítő platform ezt biztosítja, vagyis türelmesen engedi haladni a tanulót a saját tempójában.

szabály: Tevékenységben tartás

Ha megvan a bizalom/önbizalom, a szabályok és a szabadság, akkor már csak értelmes feladatokra van szüksége a léleknek. Az értelmes feladat lényege, hogy megfelelő kihívást jelent az egyén számára, és érdekli az egyént a feladat. Ezért a tanulásban az öndifferenciálás a leghatékonyabb út. Ez azt jelenti, hogy a tanuló választhatja meg a feladatát.

Természetesen a pedagógus által meghatározott tanulási kereteken belül. Minél idősebb és önirányítással és felelősséggel bíró egy egyén, annál szélesebb lehet ez a keret.

A digitális megoldások sokféle módon segítik a tevékenységben tartást, miközben sokféle választási lehetőséget is biztosítanak.

Itt van egy lista a digitális tanulási tevékenységeket biztosító platformokról, weboldalakról. A távtanulásban, otthontanulásban nagy segítség ezek használata, de nem helyettesítik a tanítást. A távtanulás nem csak digitális tanulás, a távtanítás nem csak digitális eszközökkel való tanítás.

A digitális tanulást támogató platformok ✓ nem kell sokféle oldalt használni, inkább a legtesthez állóbbakat megtalálni. Tantárgyi oldalak játékokkal és/vagy játék- és kvízkészítő funkcióval: • Okos Doboz: http://www.okosdoboz.hu – mindent tud! Évfolyamokra és témákra bontva játszhatnak a gyerekek. • Khan Academy: https://hu.khanacademy.org – kicsit amerikai, de szuper kicsi gyerekektől felnőttekig • WordWall: https://wordwall.net/hu/community/magyar – vagyis van, magyarul is már sok játék a tananyagra, és ezek évfolyamokra lebontva elérhetők. • Kahoot: https://kahoot.com és egy alapos magyar nyelvű ismertető is elérhető. • Quizlet: https://quizlet.com és vannak már magyar nyelvű kvízek is. Hagyományos tananyagok online: • Sulinet: https://tudasbazis.sulinet.hu • MozaWeb: https://www.mozaweb.hu – a Médiatárban sokféle tantárgyi szemléltető.

ROLUL CENTRELOR DE INTERES ÎN GRĂDINIŢĂ

Prof.inv.preşcolar Ivența Aurora Adina
Școala Gimnazială „Octavian Voicu”

Dintre dimensiunile managementului clasei de elevi, dimensiunea ergonomică ocupă un loc fruntaș pentru succesul profesional al cadrului didactic. Grădiniţa se dorește să fie pentru copii un spaţiu plăcut și dorit, cu activităţi care să-i atragă, implice, stimuleze și să le ofere posibilitatea de a se dezvolta într-o atmosferă deschisă.

Noul curriculum structurează experienţele copilului pe domenii experienţiale, iar sala de grupă poate fi delimitată în mai multe centre de activitate/interes , ținând cont de nevoile acestuia, de interesele și aspirațiile lui. Organizată pe centre de interes: Joc de masă, Bibliotecă, Stiinţă, Artă, Construcţii, Joc de rol, Nisip si apă. sala de grupă devine un cadru adecvat situaţiilor de învăţare și îi oferă copilului posibilitate de acţiune si experienţă, oferă ocazia să se simtă bine, îi stimulează interesul si îl invită la învăţare prin descoperire si explorare.

Centrul „Bibliotecă” este centru de interes, în care copiii își exersează limbajul sub toate aspectele sale (vocabular, gramatică, sintaxă, înţelegerea mesajului), comunică (verbal sau nonverbal) sau asimilează limbajul scris. Aparține domeniului „Limbă si comunicare”, dar aduce contribuţii importante asupra dezvoltării globale: dezvoltarea motricităţii fine, dezvoltarea abilităţilor de interacţiune cu copiii de vârstă apropiată, curiozitatea si interesul, iniţiativa si creativitatea.

Acest centru trebuie să fie de dimensiuni medii, dotat cu materialele: scaune, covorașe, perne, o masă de lucru, rafturi cu cărţi expuse și accesibile, imagini cu diverse forme ale cuvintelor sau litere din autocolant, litere decupate din ziare, reviste, ambalaje, pe care copiii le decupează si formează silabe sau cuvinte.

Centrul „Artă” dezvoltă copii în toate domeniile, deoarece acestea se întrepătrund prin sarcinile si tipurile de activităţi desfășurate si pot asigura dezvoltarea globală a copilului. Gama de materiale din acest centru poate cuprinde: blocuri de desen, hârtie, creioane colorate, acuarele, foarfece, lipici, planșete, plastilină, autocolant, sfoară, sârmă, gheme de lână, casetofon,radio, casete sau CD-uri cu muzică, instrumente muzicale.

În acest centru li se oferă copiilor posibilitatea să exerseze pictura fie cu pensoane, fie cu degetele, fie cu buretele, fie cu dopuri sau fie rulouri de carton de la hârtia igienică, imprimă, modelează, confecţionează colaje, de aceea au nevoie de confort si intimidate.

Centrul „Joc de rol” este spaţiul în care dezvoltarea socio-emoţională este punctul central, deoarece copiii desfășoară activităţi de gătit, refac locuri, evenimente, imită comportamente sau joacă roluri ale unor persoane cunoscute, reproduc lumea si retrăiesc experienţe. Jocul de rol îi ajută pe copii să-și exprime și să-și gestioneze emoţiile, să comunice cu ceilalţi, să accepte diversitatea. Este necesar să fie un spaţiu sigur si usor de supravegheat, unde copiii au parte de distracţie si relaxare , dar unde își exersează simţurile.

Centrul „Stiinţe” cuprinde elementele care aparţin de”Domeniul Stiinţe”, respectiv dezvoltarea gândirii logice, înţelegerea relaţiilor dintre obiecte si fenomene, exersarea capacităţii de a rezolva probleme, familiarizarea si aplicarea cunostinţelor si deprinderilor elementare matematice si a celor care privesc cunoasterea si înţelegerea lumii vii.

În acest centru este util să fie expuse permanent materiale din natură (ghinde, pietre, scoici, seminţe, fructe, legume, cereale, colecţii de insecte, ierbare s.a.), chiar și animale vii (acvariu cu pești sau cu broscuţe ţestoase), dar și mulaje din plastic cu animale sau păsări. De asemenea, sunt esențiale diverse pliante, imagini, planse, atlase de anatomie, botanică, zoologie, enciclopedii, hărţi s.a. Copiii caută permanent să se informeze în legătură cu lumea care-i

înconjoară și pot folosi instrumente de investigaţie: magneţi, oglinzi, termometru, recipienţi, clepsidră și obiecte de măsurare. În acest centru,se pot utilizara jocuri cu numere, dominouri, puzzle-uri, jocuri Lotto, jocuri matematice, rigle, rulete, cântare, balanţe, piese lego, table magnetice cu numere, etc.

Centrul „Construcţii” este un mijloc de dezvoltare cognitivă, socio-emoţională, fizică, dar si dezvoltarea iniţiativei, creativității si perseverenţei, atât prin activităţile individuale cât și prin cele de grup, desfășurate într-un spaţiu mare fără ca lucrările lor să se intersecteze. Este ideal ca toate cuburile să fie asezate pe rafturi, sortate după formă și mărime, iar rafturile cu materiale de construcţii să fie marcate și etichetate cu forma și mărimea pieselor. De asemenea, centrul poate fi dotat cu imagini care reprezintă construcţiile pe care le vor realiza copiii, cu jucării de tip mijloace de locomoţie, de diferite mărimi.

Centrul „Nisip si apă” este centrul experienţelor care asigură dezvoltarea fizică a copiilor prescolari, dar din cauza mizeriei ce se va afla la finalul activității este folosită foarte rar în grădinițe. Copiilor li se oferă posibilitatea de a explora senzația atingerii nisipului și apei, iar fiecare sală ar trebui să fie dotată cu materialele:suporturi pentru nisip sub diverse forme,cuve din plastic, ligheane, prosoape, mături si fărase, vase si unelte, material din natură, substanţe lichide sau solide, Masa cu nisip și apă trebuie să fie până la talia copilului, așezată într-un loc mai retras, punând preșcolarul în fața mai multor posibilităţi dintre care el trebuie să aleagă, să decidă ceea ce i se potrivește.

Sala de grupă trebuie să fie un spaţiu larg, luminos, aerisit, curat, zugrăvit în culori vesele și calde, îmbinate armonios, cu mobilier dimensionat specific vârstei preșcolare, dotat cu o varietate de materiale și jucării, aflate la îndemâna copiilor, trebuie să asigure: securitatea și protecţia copiilor, confortul și atragerea spre studiu și interacțiunea cu alţi copii.

Organizarea spaţiului educativ în concordanţă cu particularităţile vârstei sale, prin delimitarea centrelor de interes creează situaţii de învăţare și oferă impresia mai multor universuri, care asteaptă să fie descoperite și explorate, posibilitatea de a-i observa mai bine pe copii în interacţiunea cu materialele, cu alţi copii sau cu adulţii. Copilul vede, explorează, analizează și interpretează încă din primele secunde spaţiul în care urmează să fie primit și pe lângă o educatoare prietenoasă, zâmbitoare și primitoare, existenţa altor copii cu care se poate interacţiona, centrele de interes, face posibilă dorinţa copiilor de a rămâne la grădiniţă, iar prezenţa pentru un anumit timp a părinţilor în sală devine insignifiantă..

În amenajarea centrelor de interes trebuie ținut cont de anumite aspecte:

- posibilitatea supravegherii oricărui centru din orice loc în care se află educatoarea în sala de grupă,
- separarea centrelor zgomotoase de cele mai linistite,
- asigurarea de suficientă de lumină naturală,
- fluidizarea circulaţiei copiilor,
- poziţionarea mobilierului si dimensionarea lui, astfel încât să se poată lucra în grup, dar să nu se creeze conflicte între membrii grupului,
- aranjarea obiectelor si jucăriilor pe care le folosesc la centre de interes ordonate zilnic,
- posibilitatea expunerii în fiecare zi a lucrările copiilor: desene, cântece, poezii învăţate, picture, macheta pentru obținerea de aprecieri din partea colegilor, educatoarei și a părinţilor cu privire la activităţile desfășurate.
- pavoazarea se va schimba în fiecare anotimp, ținând cont de de particularităţile individuale ale copiilor, specificul grupului, nivelul de cunostinţe și vârsta prescolarilor.

Respectând toate aceste condiţii și criterii, cadrul didactic va amenaja sala de grupă eficient, atractiv și stimulativ, astfel încât copilul preșcolar va păși cu optimism, își va dori să rămână la grădință și avea rezultate deosebite.

Amenajarea corespunzătoare a sălii de grupă reprezintă o condiţie necesară pentru ca un preșcolar să aibă curaj să pășească într-o sală de grupă, iar cadrul didactic are obligaţia de a respecta particularităţile de vârstă și individuale ale copiilor, pentru ca educaţia timpurie să se poată desfășura în condiţii optime și pentru ca personalitatea copiilor să se poată forma încă de la cea mai fragedă vârstă.

Bibliografie

6. Bunescu, G. , Alecu, G. , Badea, D. , Educaţia părinţilor, Strategii şi programe, E.D.P., Bucureşti, 1997
7. Gongea, E. , Breban, S. , Ruiu, G. , Activităţi bazate pe inteligenţe multiple, Editura Reprograph, Craiova, 2002
8. Ionescu, M. , Ciucureanu, M. , Preda, V. , Centrele de resurse pentru părinţi din învăţământul preşcolar, Editura Mark Link, Bucureşti, 2004
9. Kirten A. Hansen, Roxane K. Kaufmann, Kate Burke Walsh, Crearea claselor orientate după necesităţile copilului
10. Preda, Viorica, Educaţia pentru ştiinţă în grădiniţa, Editura Compania, Bucureşti, 2000, pag.6.

IMPORTANȚA ADAPTĂRII ÎNVĂȚĂRII ÎN CONTEXTUL EDUCAȚIONAL ACTUAL

Prof. înv. preșc. Angela Moldovan

Decizia luată de Ministerul Educației și Cercetării, care a avut drept scop suspendarea cursurilor, în cadrul fizic al Instituțiilor de învățământ, începând cu data de 11 martie 2020, a constituit momentul în care, întreg procesul de învățământ a cunoscut un progres în mediul online.

Această reorientare a procesului de învățământ, către noi practici de comunicare și cooperare, a avut ca scop, asigurarea continuității învățării, cât și funcționarea organizațională, iar rezultatul s-a dovedit a fi unul inedit, în funcție de modul în care, fiecare cadru didactic, respectiv, instituție de învățământ, a reușit să se adapteze și să-și organizeze activitățile, astfel încât, să implice elevii, părinții și întreg sistemul educațional. Atât adulții, cât și copiii, au avut șansa de a descoperi diferite moduri, prin care să realizeze conectarea socială, menită să asigure continuarea activităților școlare, profesionale, dar și de petrecere a timpului liber, fapt ce a condus la o utilizare a noilor tehnologii. Acest lucru s-a întâmplat subit și oarecum forțat, într-un moment în care societatea nu se aștepta, dar pe care, parcă îl preconizase, întrucât MEC și instituțiiloe subordonate au inițiat diferite programe ce cuprindeau o componentă digitală, precum programul SEI (Sistem Educațional Informatizat), sau acțiunea eTwinning, mai mult, aceste instituții au inițiat proiectele CRED și ROSE, cu scopul constituirii unei baze cu resurse educaționale deschise. Ceea ce a constituit marea provocare a momentului, era de fapt, necesitatea de a face educație la distanță, cu copiii și cadrele didactice, care nu dispuneau de mijloacele electonice necesare, cât și de informațiile și competențele caracteristice instruirii asistate de calculator, adevărate impedimente, care puteau fi considerate drept provocări de către unii dintre participanții la procesul de învățare, sau de către alții, erau considerate adevărte bariere. Atât cadrele didactice, cât și elevii și părinții acestora, au depus eforturi în găsirea unor soluții, iar mass-media, a venit în sprijinul acestora organizând diferite lecții televizate și difuzate pe posturile naționale de televiziune, astfel au fost adoptate soluții variate, în funcție de mediul social al elevilor dintr-o clasă, cât și în funcție de disponibilitățile de mijloace și resurse media.

Activitatea online prezintă avantaje, în contextul creat de pandemia de Sars Cov-2, ajutând la împiedicarea transmiterii virusului în rândul populației, dar limitarea relaționării cadru-didactic-elev, are un impact negativ asupra procesului de învățare, întrucât este dificil să oferi sprijin, în mediul online, elevilor cu nevoi speciale și elevilor care întâmpină dificultăți de învățare în cadrul acestui mediu nou creat, mediu ce implică anumite limitări tehnologice. De regulă, cadrele didactice cunosc componența și nivelul fiecărei clase, din timpul predării fizice și teoretic știe asupra cărui elev este necesr să intervină, în mod particular, prin consiliere individuală, însă acest lucru este dificil de realizat, în lipsa contactului direct și a imposibilității obținerii feedback-ului comunicațional real, lucru realizabil în cadrul comunicării autentice. Totodată, cadrele didactice reclamă lipsa instrumentelor necesare pentru o bună gestionare a clasei de elevi necesare pentru obținerea unui feedback și a unei evaluări corecte, cât și lipsa sau disfuncționalitatea de ordin tehnic, ce vizează instalarea unor platforme care să faciliteze predarea-învățarea, dar care uneori nu funcționează, dar și lipsa computerelor suficient de performante. Mai mult, aceste instrumente software utilizate de către cadrele didactice pentru a stabili o comunicare sincronă cu elevii, s-au dovedit a fi proiectate pentru o funcționalitate precisă, pentru un public țintă

căruia să-i servească drept suport în cadrul unei activități și nicidecum în scopul realizării activităților didactice, care presupun o activitate complexă, care presupune existența unui feedback și a unei autoreglări într-un timp real. De cele mai multe ori este important să ținem seama de mediul, în care se află școala, deoarece apar discrepanțe între dotările de care dispun cadrele didactice și elevii din mediul rural și cei din mediul urban, aceste discrepanțe se regăsesc în zona tehnică și se referă la dotarea cu echipamente cât și accesul la internet. Dat fiind acest lucru, cadrele didactice din mediul rural au recurs, în mare parte la utilizarea apelurilor telefonice și a aplicațiilor utilizate în comunicarea asincronă, precum whatsapp și facebook, respectiv messenger, în timp ce mediul urban dispune de condițiile necesare utilizării platformelor de elearning și aplicațiilor de comunicare sincronă Teams, Skype, Meet, Zoom. Cu toate eforturile depuse de autorități și de personalul didactic în scopul realizării educației online, putem afirma faptul că este foarte dificil și aproape imposibil să înlocuim clasele reale cu clasele virtuale, acestea din urmă pot cel mult completa, pot fi complementare,însă niciodată alternative.

Un alt aspect important îl reprezintă identificarea nivelului de participare la formări profesionale prin intermediul platformelor online, derulate prin webinare și evenimente realizate în cadrul proiectului CRED și derulate prin intermediul eTwinning , Teachers' Academy, dar și cursurile online gratuite, derulate pe platforma iTeach.ro. Toate aceste activități cu rol formativ reprezintă modele de bune practici în procesul de dezvoltare profesională a cadrelor didactice. Avantajele create de această situație le reprezintă competențele digitale dobândite de cadreledidactice în această perioadă, achiziții utile pentru desfășurarea activității didactice.

Utilizarea noilor tehnologii în cadrul activităților de învățare, a determinat întreg personalul didactic să regândească procesul didactic într-o manieră care îl face compatibil cu noile modalități de comunicare facilitate de platformele digitale. Cele mai relevante experiențe și inițiative de sprijin pentru personalul didactic țin de propria activitate și de interesul pentru obținerea performanței în domeniul profesional, caracteristicile unui cadru didactic proactiv care prin propriile încercări anterioare introducerii TIC în activități didactice, diverse tutoriale găsite în mediul online, cât și grupurile de suport colegial a dobândit competențele necesare desfășurării activității didactice. Pe locul al doilea se situează sprijinul „din exterior", formalizat – cel organizat specific pentru situația suspendării cursurilor față-în-față, cât și cel oferit constant în ultimii ani: programele de formare în domeniul TIC desfășurate prin CCD-uri.

Elevii cu rezultate școlare bune și foarte bune au o obișnuință de a învăța care se păstrează și în acest caz. Ei sunt în mai mare măsură pregătiți să lucreze și să se dezvolte în spațiul online decât elevii cu rezultate medii și slabe la învățătură. Aici este un aspect interesant care confirmă situarea lipsei obișnuinței elevilor de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii pe poziția secundă între dificultățile semnalate de cadrelor didactice pentru că, deși elevii cu rezultate mai puțin bune la învățătură au și ei acces la tehnologie, aceștia sunt mai puțin pregătiți să o folosească în scopul învățării. Este pe undeva replicarea în zona tehnologică a diferenței pe care Basil Bernstein o făcea între codul lingvistic restrâns și codul lingvistic elaborat. Dacă pentru elevii cu rezultate bune și foarte bune aderența la modul de învățare cu ajutorul tehnologiei este una de lungă durată (și astfel dispun de un cod tehnologic elaborat) pentru elevii cu rezultate școlare medii și slabe acest lucru este mai dificil (ei dispunând de un anumit tip de cod tehnologic restrâns, bazat în special pe utilizarea tehnologiei pentru scopuri de socializare și entertainment). Școala trebuie să se implice mai mult în diminuarea acestei discrepanțe (dându-le mai des elevilor teme care implică utilizarea tehnologiei) astfel încât să diminueze ecartul dintre cele două tipuri de coduri tehnologice.

În contextul ***învățării on-line***, literatura de specialitate aduce în prim plan conceptul de ***e-pregătire***, care se referă la atât la ***e-pregătirea organizației școlare*** pentru a putea implementa învățarea de tip online (proces de învățământ clar organizat și reglementat, infrastructură fiabilă, acces facil la infrastructură, resursă umană suport pregătită), la ***e-pregătirea elevilor/studenților*** care trebuie să dețină abilitățile de utilizare a computerului și a accesării internetului, precum și abilități pentru utilizarea resurselor online, să demonstreze capacități de autonomie în învățare și de autoevaluare, abilități de organizare și de management al învățării, să dispună de interes și motivație pentru învățare, de abilități de a comunica cu grupul, să manifeste responsabilitate, spontaneitate și promptitudine în rezolvarea sarcinilor, dar și la ***e-pregătirea profesorului***, care trebuie să demonstreze experiență relevantă în utilizarea TIC în procesul didactic, cunoștințe și abilități pentru manipularea hardware-ului și a software-ului, abilități de selectare critică a resurselor educaționale, adaptarea stilului de predare la noul mediu de învățare, manifestarea de atitudini pozitive față de tehnologie.

E-pregătirea pentru mediul educațional de tip online determină efecte pozitive în planul performanțelor școlare/academice, se asociază cu creșterea satisfacției pentru activitatea de învățare, cu implicarea și cu trăirea stării de bine. În caz contrar, efectele sunt negative, fiind identificate atât în planul scăderii performanțelor în învățare (neînțelegerii sarcinilor de învățare, feedback întârziat din partea profesorului etc.), în plan comportamental prin neimplicare în activitate, scăderea gradului de motivație pentru învățare, scăderea capacității de concentrare a atenției, și mai ales în plan emoțional, prin manifestarea nervozității datorate scăderii controlului și a lipsei interacțiunii directe cu profesorul/colegii. Toate acestea se reflectă în plan psihologic prin creșterea nivelului de frustrare și a nivelului de stres , ceea ce poate conduce la creșterea gradului de agresivitate și la apariția sindromului de burnout.

Trecerea bruscă la o altă modalitate de interacțiune educațională, fără o pregătire prealabilă are efecte pe termen lung negative, însă pe termen scurt și într-o situație de criză, cum este cea în care ne aflăm, pare a fi o soluție corectă pentru a asigura continuitatea și stabilitatea în procesul educațional.

Bibliografie:

Cucoș C., Glava C., Școala online- Elemente pentru inovarea educației- Ed. Universității din București-2020

https://www.revistasinteza.ro/raport-despre-educatia-din-timpul-pandemiei-raspunsuri-la-criza-nesfarsita-a-sistemului-educational-romanesc

ACTIVITĂȚI ONLINE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SPECIAL

Prof. STELA DUMITRU
C.S.E.I. Roșiori de Vede,
Județul Teleorman

Ca urmare a situației create de apariția și răspândirea virusului SARS CoV2, școala românească a fost nevoită să facă un salt rapid, de la activitățile instructiv-educative desfășurate fizic, în clasă, la activități în sistem online care, pentru o mare parte dintre profesori dar și dintre elevi, au reprezentat și reprezintă încă, un domeniu nou, greu de abordat, greu de înțeles, imposilil de realizat, uneori.

Reorientarea către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigurăm continuitatea învățării ne-a pus pe toți, profesori și elevi deopotrivă, în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților prin utilizarea noilor tehnologii, provocare pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent.
Pentru mulți dintre profesori, realizarea activităților educative utilizând instrumente și resurse digitale nu constituie o noutate, aceștia folosind deja programul Sistem Educațional Informatizat (SEI), acțiunea eTwinning, sau participând la programe de formare a cadrelor didactice în utilizarea noilor tehnologii, cum ar fi proiectul CRED.

Noutatea a venit însă din faptul că, prin trecerea la școala online, toate activitățile instructiv-educative trebuie să se desfășoare în sistem online, iar noi, cadrele didactice, nu suntem pregătite pentru asta. Nu avem suficiente cunoștințe(unii nu au deloc) în domeniul IAC, școlile nu aveau platforme de lucru online, nici profesorii și nici elevii (cu atât mai puțin majoritatea părinților) nu știam cum să ne descurcăm pe aceste platforme, chiar de le-am fi avut. Utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță în educație ne-a creat și încă ne creează probleme, având în vedere faptul că sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator, foarte mulți dintre profesori, dar și mai mulți dintre elevi nu dețin tehnologia necesară pentru desfășurarea acestor activități.

Ca urmare a acestui fapt au apărut, inevitabil, o serie de probleme, de piedici, de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare iar profesorii, elevii și părinții trebuie să le facă față. Cadrele didactice au fost nevoite să susțină activități didactice într-un regim cu totul special.

Tehnologia digitală a facilitat într-o oarecare măsură continuarea unor activități didactice la distanță, dar profesorii semnalează numeroase disfuncții în ceea ce privește comunicarea autentică și relaționarea interumană, acordarea sprijinului personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare, monitorizarea ritmului învățării, consilierea individuală și oferirea de explicații pentru înțelegerea conceptelor, relațiilor și a fenomenelor.

Activitatea online prezintă o serie de limite în relaționarea cadru didactic-elev, sprijinul pe care, în mod tradițional, profesorii îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare fiind greu de oferit în sistem online, din cauza limitărilor tehnologice implicite. În mediul online, orice elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o problemă și chiar dacă profesorul își cunoaște foarte bine clasa de elevi și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, este foarte dificil să interacționezi individual cu un elev anume, contactul nefiind direct, o clasă întreagă urmărind activitatea și fiecare elev având nevoie de atenție.

Cu toate că platformele educaționale online permit comunicarea în timp real între profesor și elevi, profesorii apreciază monitorizarea învățării în mediul online ca fiind dificil de realizat. Și aceasta pentru că nu există un dialog

autentic cu clasa, nu pot fi urmărite notițele elevilor, probele de evaluare sunt dificil de administrat, folosindu-se, de obicei,o altă resursă digitală online.

Dificultatea acordării de sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi educaționale speciale constituie o problemă care s-a accentuat o dată cu trecerea la sistemul online. Nivel insuficient al competențelor digitale, dificultățile tehnice (lipsa platformelor, platforme care nu funcționează), acces limitat la Internet, lipsa unui computer suficient de performant sau a resurselor educaționale, a motivației de învățare la elevi, limitele cauzate de specificul învățământului special, toate acestea sunt relevante și importante pentru cadrele didactice.

În școala noastră, până la acest moment, din lipsa unei platforme de învățare, pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent aplicațiile simple, cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook messenger . Mai rar, în anumite situații, folosim apeluri telefonice sau SMS-uri.

Activitatea didactică este o activitate complexă, care presupune utilizarea mai multor forme de comunicare, existența unui feedback permanent și autoreglare în timp real. Acest lucru nu se poate realiza, deocamdată, în activitățile online.

Abilități tehnice precare la nivelul utilizatorilor, infrastructura informatică cu probleme, costurile de utilizare care de multe ori depășesc posibilitățile părinților, lipsa suportului tehnic sau pedagogic, lipsa obișnuinței utilizării mediului tehnologic pentru proiectarea și desfășurarea unor activități instructiv-educative complexe, toate acestea impun un ritm lent, neproductiv, desfășurării în sistem online a procesului educațional.

Desfășurarea activităților didactice online poate să afecteze în mod negativ procesul de învățare în general, atâta timp cât profesorii nu sunt bine pregătiți pentru astfel de activități, nu avem resurse educaționale, mijloacele tehnice și logistica necesară. Profesorii consideră că, pentru a reuși să desfășoare activități didactice online, este nevoie de mai mult timp de lucru și pregătire pentru lecție decât în maniera tradițională, față în față, și reușesc mult mai greu să motiveze și să mențină treaz interesul elevilor, și așa aflat la un nivel scăzut.

Dificultățile de natură tehnică, problemele în stabilirea conexiunii online, problemele în activarea camerei, microfonului sau sunetului, dificultăți de încărcare a prezentărilor de către profesor sau a temelor de către elevi, ridică deja probleme copiilor din școala de masă. De aceea, în învățământul special, activitatea pe platformă este extrem de dificilă, mai ales că, în majoritatea cazurilor, ne bazăm pe părinți, pe utilizarea device-urilor acestora, în speță a telefoanelor acestora, care rareori sunt performante. Sunt rare cazurile în care o familie are calculator, laptop sau tabletă, unele neavând nici măcar un simplu telefon.

Să nu mai vorbim despre faptul că, oricum, pentru învățământul special nu există manuale și auxiliare școlare și că noi ne desfășurăm activitățile, în permanență, pe bază de fișe de lucru, fișe de evaluare, diverse materiale de prezentare pe care le elaborăm noi înșine, care se pliază pe programa școlară, pe planificări și pe planurile de intervenție personalizate.

De aceea noi, profesorii din învățământul special, suntem puși permanent în situația de a elabora materiale pe baza cărora să ne putem desfășura activitățile, ceea ce înseamnă că, o mare parte a timpului, mult mai mare decât cea a predării-învățării, este afectat elaborării materialelor de lucru, identificării celor mai optime metode și tehnici de transmitere a informației către copii, astfel încât, să limităm, pe cât posibil, pierderile cauzate de transmiterea acestora la distanță.

Dacă prin cursurile față în față poți desfășura activități demonstrative, aplicative și poți folosi material ca suport concret-intuitiv, este extrem de dificil să faci același lucru și în cazul învățământului online. Elevii noștri sunt prejudiciați, astfel, de posibilitatea unui progres, fie el și minimal, iar părinții acestora, au fost puși în postura de a deveni, pe neșteptate, educatori. Din fericire, majoritatea au înțeles situația și colaborează foarte bine cu echipa de cadre didactice.

Din păcate, în ceea ce privește activitățile terapeutice, situația este mai dificilă. Terapia logopedică, terapia comportamentală și consilierea individuală sunt foarte greu de realizat în sistem online, în cazul copiilor cu dizabilități. În acest sens, profesorii psihopedagogi se străduiesc din răsputeri să găsească soluții pentru a continua terapiile și pentru a le păstra eficiența, și în acest caz colaborarea cu părinții fiind esențială.

Ca o concluzie, învățământul la distanță poate fi, într-o oarecare măsură eficient, dar pentru aceasta este nevoie de îndeplinirea concomitentă a mai multor condiții: -pregătirea corespunzătoare a cadrelor didactice, asigurarea unei baze bogate de resurse educaționale, asigurarea mijloacelor tehnice și a logisticii necesare pentru toți actorii implicați în procesul instructiv-educativ.

Progresul este important atunci când se face în mod științific, bazat pe cunoștințe clare, concrete, corecte și bine transmise, nu pe improvizații și bâjbâieli, nici pe jocul de-a școala într-un sistem incomplet.

The implications of the new technologies in the current Romanian education fund

Authors: Teacher for preschool education Leontina Filofteia Arzoiu, Researcher in automation Marius - Adrian Păun

The world is constantly changing, conventional teaching methods have become old. The contemporary generation looks at the world through the prism of technologies such as: smartphones, tablets, laptops and computers. This paper attempts to make an analysis of the educational potential of platforms, computer games and their impact on the educational system in Romania. The contemporary world is a permanent and unique challenge for education. The existence of each individual therefore acquires an increasingly alert rhythm, becoming more and more marked by the need to know quickly, completely and correctly the surrounding reality, so that decision-making is made firmly, timely and competent. This inevitably leads to an increase in the volume of information to be analyzed, to the need to store and process it, so to the need to use the computer both in everyday life and in the instructive-educational process. Digital technologies must not be a simple addition to the curriculum, they must be fully integrated into the educational process at all levels. Educational actors need to be trained to cope with change, uncertainty and innovation. The increasing complexity of today's schools and learning environments suggests the need to carry out educational activities in a new way. The information society is a new stage in the evolution of humanity, a new way of life, which involves the intensive use of information in all spheres of human existence and activity, and the school has a central place, because this is where the society of tomorrow is built. With the development of information and communication technology, the school must reinvent itself to be able to provide students with what they need for their own development, because motivation is a key aspect of effective learning, but motivation must be supported by feedback, answers, active reflection and involvement, so that the projected learning takes place.

The new virus brought before us a very important stage of the Romanian education system. This stage was materialized in the elaboration, adoption and observance of new norms. The whole system was mobilized in the sense of adapting to the new working conditions, those of working / learning from home for a certain period of time. Therefore, both teachers and students went online, which obviously led to an increase in the number of users of platforms, software, educational games, and social networks. Coronaviruses mean a family that includes a large number of viruses that can cause disease in humans or animals. They cause respiratory infections in humans, such as: from the common cold to more serious diseases (Middle East Respiratory Syndrome, but also Severe Acute Respiratory Syndrome). COVID-19 is the most recent type of coronavirus that has been discovered so far, more specifically in 2019. COVID-19 is an infectious disease that is caused by the coronavirus currently discovered. The virus and the disease weren’t known until the outbreak in Wuhan, China in December 2019.

The COVID-19 pandemic, as well as the national measures to combat the spread of this virus, caused disruptions in educational and training activities, as well as in mobility for students, pupils and teachers. In order to regulate them, there are different online and offline tools that have been used, in order to connect teachers and students learn from distance, to access information on various platforms that can be used, both from the educational institution, as well as from home, to contribute to the training and continuous professional development of teachers in a convenient way. Educational platforms deliver content in digital format. They are used in educational institutions. They allow its users to organize much better. Through a platform of this type, teachers can structure courses, seminars, lessons, can post

interactive courses, various activities, which certainly contribute to the smooth running of the teaching-learning-assessment process.

Examples of such platforms are: School Education Gateway (contains teaching materials and teacher training courses and is available in twenty-three European languages), eTwinning (this allows teachers to communicate, take various development courses, to exchange resources, but also to create various projects and is available in thirty languages), the learning space (includes teaching materials, but also online games that help students discover the European Union), SALTO-YOUTH (is an online catalog of training tools needed for youth activities), EPALE (also called the Electronic Platform for Adult Education in Europe and is an open and multilingual community that connects education professionals to increase the diversity and quality of offer in this field), Erasmus + virtual exchanges (through which virtual exchange opportunities can be explored for young people in Europe, but also in the southern Mediterranean), the EIT (also called the European Institute of Innovation and Technology, contains resources developed by the EIT to support online training qualitative type in higher education).

In terms of computer games, educational platforms, the offer is overwhelming. Regardless of the age of the children, the power of the games is undeniable. Offline or online, computer games raise issues for parents interested in their effect on children. Children can benefit from a wide range of interactive products, available both on PCs and on tablets and mobile phones. However, there is a preponderance of games oriented towards the playful aspect, not towards the bases of a cognitive development.

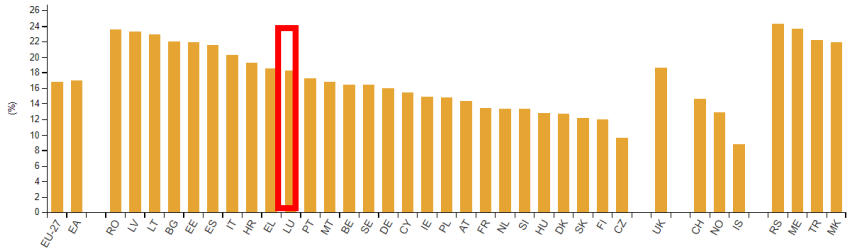
There are many examples of computer-assisted education. The best approaches are reinvented as technology and the human mind evolve. If 10 years ago, computer use was something specific to adults, or at most teenagers, today the computer and smart devices are part of everyone's life. Under these conditions, it is justified to introduce computer-assisted education from an early age, when the child can very easily assimilate the work with these tools indispensable to his future. Another aspect is related to the quality of support materials for learning. Compared to traditional teaching methods and tools, digital content brings advantages.

For children, the transformation of teaching objectives into an educational computer game makes them unconsciously accept the proposed tasks. Thus, following the proposed story and practically entering the game, the child accumulates new knowledge without making a classic learning effort. The combination of the three elements: game, technology (computer) and educational objectives is a happy choice. The child learns without realizing it. The attractive environment, with nice characters who deliver various tasks "trick him": the child does not feel the pressure of the result. Its achievements are seen as a result of their actions. The script plays a key role here: the educational objectives are masked to be attractive. Compared to classical learning methods, in which the task is clearly exposed, the tasks in an educational game wear the clothes of some stories.

For preschoolers, educational games can play activities such as: addition and subtraction, coloring, pattern recognition, opposite words, puzzle, maze, riddles, questions and answers, the right pair. Also, educational games can have as subject the learning of certain behaviors related to food, healthy living, sports, traffic rules, behavior in society. Each goal requires a different approach. Balance between educational and playful approach must be continuous. Educational games means primarily educational goals, and interactivity, attractiveness and mobility. They develop the dexterity and imagination of the user. They are an indisputable cognitive plus and a very attractive way of playing.

One aspect that should be mentioned is that in Romania the poverty risk rate is 23.5% (Figure 1 - Poverty rate in Romania in 2018), so not all families have sufficient financial resources to support online education. / of his children.

Figure 1 - Poverty rate in Romania in 2018

Souce: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Income_poverty_statistics/ro

Problems that were observed:

1. There is a lack of financial resources needed to purchase computer systems that will allow all children to participate in online classes.

2. There is a lack of internet connection in some families.

3. Sometimes connection problems, so-called interruptions, can occur.

The positive aspects that were found are the following:

1. Most teachers have adapted to social, technological, educational changes, regardless of the age group in which they fall.

2. Vocational training courses have appeared.

3. Funds have been allocated for children whose parents have financial difficulties.

From the point of view of cognitive development, children will have the following benefits from using educational platforms and games:

1. They can get acquainted with technology and the online universe in a fun way.
2. They can learn to follow instructions.
3. They get used to thinking logically and solving problems.
4. They learn to perform resource planning and logistics.
5. They learn to perform multiple tasks and meet several objectives.
6. Video games can improve a child's ability to make decisions.
7. Children improve their eye-hand coordination, but also fine motor skills or the ability to orient themselves in space.

BIBLIOGRAPHY

Books:

1. Cristea, I.M. – „Jocul didactic – teorie și aplicații”, Sillabus, Academia, 2015
2. Cucoș C. şi colab., - „Psihopedagogie pentru examenele de definitivare şi grade didactice”, 2005, Editura Polirom, Iași
3. Planchard, E., - „Introducere în pedagogie”, Editura Didactică și Pedagogică, 1976
4. PRENSKY, M. – „Don’t bother me mom, I’m learning.”, St. Paul, MN. Paragon House, 2003

Web resources:

1. https://www.cdt-babes.ro/articole/coronavirus-infectia-COVID-19.php
2. https://ec.europa.eu/education/resources-and-tools/coronavirus-online-learning-resources_ro

METODE RECREATIVE ÎN STRUCTURA PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV

Prof. Silveşan Tatiana
Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă Beclean

Modernizarea predării constituie un imperativ la a cărui înfăptuire suntem chemaţi cu toţii. Procesul viu al însuşirii cunoştinţelor impune părăsirea acelor tipare tradiţionale, care nu s-au dovedit prea eficiente şi elaborarea cu mai mult curaj a unor metode active, care să ducă la tratarea diferenţiată şi individualizată a elevilor, crearea unui climat adecvat necesar pătrunderii şi promovării mai rapide a iniţiativei în învăţământ. Un rol deosebit de important îl are, în acest sens, modul cum este gândită, organizată şi se desfăşoară activitatea metodică la nivelul fiecărei şcoli.

Structurarea procesului de învăţământ pe ideile metodelor active de predare-învăţare-evaluare oferă cadrelor didactice un câmp larg de activitate creatoare; realizarea acestui proces în clasă face posibilă îndeplinirea cu succes a multiplelor sarcini ce-i revin în cadrul procesului de învăţământ. Crearea unei lecţii care să antreneze eficient elevii în diferitele etape ale ei, folosirea unor multiple forme de activităţi independente, dirijarea şi mai ales stimularea printr-o lecţie special structurată a voinţei, atenţiei, interesului, perseverenţei, gândirii, aptitudinilor, imaginaţiei creatoare etc., este un ideal pedagogic al orcărui cadru didactic.

Acest lucru m-a determinat să introduc activităţile recreative şi în general „jocul”, pe parcursul lecţiilor, care să vină în sprijinul adaptării lor la procesul de învăţare, al menţinerii atenţiei, al accelerării ritmului de lucru, al corectării defectelor de vorbire, din necesitatea de a le forma deprinderea unei exprimări corecte, curente şi coerente. Cu toţii ştim că principala activitate a copilului este jocul şi cu cât el se joacă mai mult, cu atât îşi păstrează atributele copilăriei. Jocul reprezintă o formă fundamentală de activitate, care apare spontan din tendinţa de acţiune şi trăire emoţională a oricărei persoane.

Am observat de-a lungul anilor că, prin joacă, copiii exersează o activitate serioasă, simulativă, din lumea adulţilor, fiind un mod foarte serios de a aduce la nivelul lor lumea celor mari şi a o înţelege. Sub „aparenţa divertismentului”, cum spunea o colegă, copiii descoperă lumea înconjurătoare prin intermediul jocului. Iată pentru ce jocul rămâne principala modalitate de învăţare, fiind o formă de activitate creativă prin care aceştia încearcă să-şi însuşească noi cunoştinţe.

Jocul didactic se poate organiza cu succes în învăţământul primar la toate disciplinele şcolare, în orice moment al lecţiei, prin care se urmăreşte fie dobândirea unor noi cunoştinţe, fie consolidarea şi fixarea acestora, fie verificarea şi aprecierea nivelului de pregătire al elevilor.

Nu de puţine ori am observat la elevii mei scăderea atenţiei, fenomen care m-a obligat să întrerup lecţia şi să recurg la una din activităţile recreative pe care le-am prevăzut pentru ziua respectivă. Activităţile recreative crează momente de destindere, de relaxare, de odihnă chiar, şi le-am repartizat de la caz la caz, în două sau trei reprize. Activităţile recreative le-am folosit în mod gradat- în perioada preabecedară jocuri orale, iar cele pe bază de scris în perioada abecedară.

Mai întâi a fost necesară depistarea şi corectarea defectelor de vorbire. Pentru aceasta m-am folosit în perioada preabecedară de: poezii, cântece, povestiri după tablouri, ghicitori etc. Pentru închegarea colectivului de elevi şi pentru a se cunoaşte mai bine între ei după nume, dar şi pentru a verifica şi cunoaşte gradul de exprimare al elevilor şi formarea unei vorbiri corecte am organizat, în completarea lecţiei, jocul „Mobilierul clasei” sau jocul „Ineluşul”. Copiii au fost aşezaţi în cerc. În mâna dreaptă am ţinut un inel pe care l-am trecut, în văzul copiilor, în mâna stângă, înmânându-l elevului din stânga, care, la rândul lui, îl ia cu dreapta, îl trece în mâna stângă, în ritmul versurilor:”Iau cu dreapta, dau cu

stânga/ Iau cu dreapta, dau cu stânga/ Stop! Inelul s-a oprit./ De la cine l-ai primit?”. Copilul în mâna căruia s-a aflat inelul, la cuvintele „s-a oprit”, a întrerupt circuitul şi a trebuit să răspundă la întrebare, numindu-şi vecinul din dreapta. El mai poate fi întrebat:” Ineluşul cui vei da?/ Cine e în stânga ta?”. Jocurile de genul acesta contribuie, de asemenea, într-o mare măsură, la formarea capacităţii de orientare în spaţiu.

Pentru dezvoltarea percepţiei, în general, şi a percepţiei vizuale în special folosesc exerciţiile de urmărire cu ochiul a unor obiecte de mărimi diferite şi la distanţe diferite a unui obiect care se deplasează de la stânga la dreapta, de sus în jos şi de jos în sus, deci în sistemul de orientare spaţială a activităţii motorii în care se desfăşoară şi procesul de scriere şi citire. În acest scop am introdus” Jocul ochilor” şi „Jocul capului”. Am cerut elevilor să ţină capul nemişcat, să execute numai cu ochii următoarele mişcări: sus, jos, la dreapta, la stânga. Mişcările s-au repetat în măsura în care schimbam poziţia obiectului folosit în joc.

Pentru satisfacerea nevoii de mişcare am completat lecţiile cu un joc de mişcare cu scopul de a-i obişnui pe copii să se ridice şi să se aşeze fără a face zgomot, joc prin care am atins latura educării spiritului de diminuare a efectelor poluării sonore. Mişcările jocului au fost însoţite de următoarele versuri:” Mâinile pe bancă să le aşezăm/ Şi privind în sus să le ridicăm/ Iar după aceea în jos le lăsăm./ Să ieşim din bancă fără a face poc!/ Tot aşa de iute trecem toţi la loc.”

Pentru formarea percepţiei de formă şi mărime, am organizat activităţi de modelaj. Cu ajutorul plastilinei, sârmei, copiii au modelat, la orele de scriere, semnele grafice, bastoane groase şi subţiri, mari şi mici, litere mari şi mici.

În desfăşurarea lecţiilor de matematică se simte în şi mai mare măsură nevoia folosirii jocurilor didactice, a activităţilor recreative variate şi atractive. Pe lângă activităţi de relaxare (exerciţii fizice, cânt,...) am introdus elemente de joc în vederea însuşirii noilor cunoştinţe. Astfel, jocul”Cine are un număr mai mare?”(mai mic?) - joc în care am scris pe tablă un număr şi am cerut elevilor să ridice cartonaşul cu numărul mai mare cu o unitate, cu două unităţi, sau mai mic cu o unitate, cu două unităţi. Folosirea cartonaşelor în aflarea rezultatelor unor exerciţii scrise la tablă a dat rezultate bune în depistarea elevilor care întâmpină greutăţi de calcul, aceştia fiind ultimii în indicarea cartonaşului cu rezultatul respectiv. În scopul consolidării numerelor naturale în concentrul 0-10 şi a noţiunii că numărul este cardinalul unei mulţimi date, iar cifra este semnul prin care arătăm numărul de elemente al mulţimii, am folosit fişe de lucru prin care am cerut elevilor să separe din mulţimea fructelor în submulţimi fructele de acelaşi fel. Cu mult succes şi cu mult efect tonifiant în lecţiile de matematică, am folosit poeziile ghicitoare. De exemplu: „Scăderea cu 1”-„ Trei băieţi în sănioară/ De pe deal ca vântul zboară/ Au ajuns în jos râzând/ Doi în sanie mai sunt./ Ia, ghiciţi! Câţi în zăpadă/ Au căzut pe drum grămadă?”

Aceste activităţi recreative, pe lângă multe altele, m-au ajutat, să formez şcolarilor o gândire creatoare, capabilă să se adapteze solicitărilor mereu, să-i înarmez cu priceperi şi deprinderi temeinice de activitate independentă/colectivă.

Bibliografie:

1. Crenguţa,L., Oprea , 2003, *Pedagogie. Alternative metodologice interactive*, Editura Universitatea Bucureşti
2. Dulamă, M., E., 2006, *Metodologie didactică*, Editura „Atlas-Clusium”,Cluj-Napoca, România
3. Ionescu, M., Radu., I, 2001, *Didactica moderna,* Editura Dacia, Cluj-Napoca
4.Ursula, Şchiopu 1970 , *Probleme psihologice ale jocului şi distracţiilor*, E.D.P.

CONTRIBUȚIA ACTIVITĂŢILOR EXTRACURRICULARE LA DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR

Prof.Dumitrescu Lucica –Liceul de Arte
„Margareta Sterian”, Buzau

În urma integrării europene a României, una din direcţiile fundamentale ale redefinirii învăţământului românesc o constituie dezvoltarea liberă, integrală şi armonioasă a individualităţii umane, formarea personalităţii autonome şi a creativităţii, prin diversificarea şi optimizarea activităţii educative extracurriculare şi extraşcolare, de mare impact asupra elevilor, cadrelor didactice şi comunităţii locale.

Noile demersuri educaţionale redimensionează atât statutul cât şi sarcinile cadrelor didactice, care trebuie să devină manageri de educaţie, prin intermediul unor proiecte/programe educative operaţionale, adecvate ethos-ului unităţii şcolare şi orizontului de aşteptare al comunităţii locale, proiecte/programe desfăşurate pe baza unor convenţii/contracte de parteneriat.

Prin structură, obiective şi conţinut, educaţia trebuie să răspundă necontenit exigenţelor cerute de evoluţia realităţii naţionale şi internaţionale.Semnificaţia şi eficienţa actului educativ sunt date de disponibilitatea educaţiei de adaptare şi autoreglare faţa de cerinţele tot mai numeroase ale spaţiului social.

Şcoala trebuie să se afle în dialog autentic şi permanent cu societatea, străduindu-se să realizeze punţi de legătură între nevoile educaţionale, resursele/disponibilităţile intelectuale ale copiilor / tinerilor şi perspectivele de dezvoltare economică a societăţii. În acest sens, colaborarea dintre elevii diferitelor şcoli nu este un proces spontan, ci este o activitate organizată, susţinută, conştientă, direcţionată spre problemele educative ale tinerei generaţii.

Cultivarea capacităţii creatoare a devenit o sarcină importantă a şcolilor contemporane, chiar dacă au existat şi poziţii sceptice care au susţinut că învăţământul actual nu contribuie la dezvoltarea creativităţii, observându-se că el cultivă mai ales disciplina, conformismul, incompatibile cu climatul de libertate favorabil imaginaţiei creatoare. Creativitatea este un complex de însuşiri şi aptitudini psihice care, în condiţii favorabile, generează produse noi şi valoroase pentru societate. Şcoala trebuie să stimuleze exprimarea potenţialului creativ al fiecărui copil, să încurajeze iniţiativele lui, ingeniozitatea şi curiozitatea, să favorizeze stabilirea unor relaţii care să nu exagereze prin autoritate, să ofere ocazii elevului de a lua singur decizii şi să stimuleze încrederea în sine, într-o atmosferă de comunicare liberă.

Activităţile şcolare, chiar dacă urmăresc însuşirea de către elevi a unor cunoştinţe temeinice, a unor priceperi şi deprinderi, implicând, în ansamblu, o concepţie ştiinţifică despre lume şi viaţă şi chiar dacă duc la formarea şi dezvoltarea unei personalităţi creatoare, nu pot răspunde suficient dorinţei de cunoastere şi de creaţie - însuşiri caracteristice copiilor. Modernizarea şi perfecţionarea procesului instructiv-educativ impun imbinarea activităţii şcolare cu activităţi extracurriculare ce au numeroase valenţe formative. Desfăşurarea activitţăilor şcolare şi extraşcolare permite şi manifestarea creativităţii de grup, a relaţiilor creative.În acest cadru şi educatorul îşi poate afirma spiritul novator, creativitatea didactică.

Activităţile extracurriculare sunt activităţi complementare activităţii de învăţare realizată la clasă; urmăresc lărgirea şi adâncirea informaţiei, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale ştiinţei, atrag individul la viaţa socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut şi util, orientează elevii către activităţi utile care să întregească educaţia şcolară, contribuind la formarea personalităţii.De aceea şcoala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care

îmbracă cele mai variate forme. Aceste activităţi sunt apreciate de către copii şi de către factorii educaţionali în măsura în care îndeplinesc niste condiţii :

- urmăresc lărgirea şi adâncirea influenţelor exercitate în procesul de învăţământ ;
- valorifică şi dezvolă interesele şi aptitudinile copiilor ;
- organizează timpul liber într-o manieră placută, relaxantă ;
- urmăresc un scop educativ ;
- au un efect pozitiv pentru munca desfasurată în grup , creează un sentiment de siguranţă şi încredere.

Multitudinea activităţilor extraşcolare desfăşurate cu copiii conduce la dezvoltarea creativităţii acestora prin contactul pe care îl au cu mediul înconjurător , cu diverşi factori din societatea din care face parte.

Ştim cu toţii că elevii noştri sunt interesaţi de ceea ce facem la şcoală, mai ales pentru faptul că aducem întotdeauna ceva nou în viaţa cotidiană. Noţiunile în ciclul primar constituie baza de pornire pentru gimnaziu. Cel mai adesea descoperim însă că elevii sunt mai interesaţi şi participă cu mai mult suflet la activităţile extraşcolare. Acest lucru nu înseamnă că noi ca formatori nu putem să-i facem pe elevi să conştientizeze cât de necesare sunt cunoştinţele însuşite în clasă în desfăşurarea cu succes a altor activităţi. Astfel de activităţi presupun utilizarea unor metode activ- participative de implicare a copiilor, multe acţiuni se desfasoara în afara scolii –în comunitate – acţiuni cu impact comunitar (acţiuni ecologice, sanitare, campanii pentru dezvoltare comunitară etc.). Realizarea acestor activităţi presupune alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta şi, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică şi dragoste pentru copii.Astfel de activităţi se deosebesc de cele şcolare prin varietatea formelor şi a conţinutului, prin durata lor, prin metodele folosite, prin utilizarea unei forme specifice de verificare şi apreciere a rezultatelor şi prin raporturile de colaborare, de apropiere, de încredere şi de prietenie dintre cadrele didactice şi elevi.

Accepţiunea termenului are un sens foarte larg.În sens restrâns, termenul se referă la toate manifestările organizate de şcoală, cu obiective educative şi recreative, care se desfăşoară în afara programului şcolar.Pot fi şi activităţi extraşcolare de masă - excursii, concursuri, spectacole, serbări etc.- sau activităţi extraşcolare în cercuri de elevi.În acest sens, termenul este echivalent cu educaţie extradidactică.

Întregul complex al activităţilor extraşcolare organizate în şcoală sau în afara şcolii, sub atenta şi priceputa îndrumare a dascălilor aduc o importantă contribuţie la formarea şi educarea elevilor, în modelarea sufletelor acestora, are profunde implicaţii în viaţa spirituală şi educativă a comunităţii.

Activităţile extracurriculare de cultivare a gândului şi spiritului, a dorinţei de frumos şi mişcare, îmbracă forme multiple :serbări şcolare, vizite, excursii, drumeţii, parteneriate educaţionale, proiecte educaţionale, activităţi educative, etc. Astfel de activităţi oferă numeroase prilejuri de afirmare a elevilor, de dezvoltare a personalităţii şi creativităţii acestora, întrucât lumea actuală este stăpânită de televizor sau de calculator .

Excursiile sunt activităţi extracurriculare cu o deosebită valoare formativă.Astfel de activităţi asigură un contact direct cu obiectele şi fenomenele în condiţii naturale, ceea ce uşurează procesul formării reprezentărilor despre acestea şi ajută copiii în cadrul activităţilor organizate în şcoală. Am constatat că aceste activităţi au îmbogăţit cunoştinţele elevilor despre viaţa plantelor şi a animalelor, dar au încurajat şi exprimarea liberă a copiilor în afara clasei .S-a mai observat că ei pot reprezenta cu mai multă creativitate realitatea atunci când desenează, modelează sau au de alcătuit scurte texte .

Serbarea este o manifestare festivă, cu program complex, prilejuită de sărbătorirea diferitelor evenimente de însemnătate naţională sau internaţională, de tradiţiile şi obiceiurile statornicite în şcoală. Aceasta este o activitate extracurriculară tradiţională, care are mari valenţe educative.Ea permite exprimarea activă nu numai a câtorva elevi mai

talentaţi într-un domeniu sau altul, ci a unui număr cât mai mare de elevi, fiecare contribuind, în felul lui, la reuşita comună.

Concursurile sunt forme competiţionale de activitate extraşcolară, organizate pe diferite teme.Vizionarea spectacolelor, a filmelor, sau a emisiunilor tv sunt forme de activitati prin care elevul nu doar dobândeşte informaţii, ci este stimulat spre activităţi de pictură, dans, determinând astfel şi dezvoltarea creativităţii.

Activităţile extraşcolare au o mare valoare educativă, întrucât realizarea lor se face şi din punct de vedere interdisciplinar. Acţiunile desfăşurate i-au implicat pe elevi în promovarea tradiţiilor şi obiceiurilor specifice, dar şi în stimularea potenţialului creativ al copiilor, prin organizarea şi derularea unor programe artistice sau a unor expoziţii cu lucrările elevilor.

Activitatea extracurriculară e o componentă educaţională valoroasă şi eficientă căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenţie, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare a activităţii, cât şi în relaţiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă a elevilor.Aceste activităţi întregesc activitatea educativă a şcolii, aducând un surplus informaţional elevilor şi completând condiţiile concrete ale educaţiei acestora. Astfel, experienţa de învăţare non-formală şi informală întregeşte, completează şi lărgeşte experienţa de învăţare formală.Elevii devin capabili să înţeleagă lumea în care trăiesc şi să o transforme, să se cunoască pe sine şi să se transforme, să recepteze şi să transmită mesaje, exprimându-şi gândurile şi sentimentele fie prin comunicare verbală, utilizând un limbaj bogat şi nuanţat, fie prin creaţie plastică. Ilustrând realităţile vieţii lor cotidiene, activităţile specifice şcolii, familiei şi comunităţii din care fac parte, variatele forme de exprimare ale copiilor dobândesc atât rol formativ cât şi informativ. Rezultatul actului lor creator devine astfel cartea lor de vizită, dar şi a şcolii în care învaţă.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creator în cadrul activităţilor extracurriculare.Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activităţi, să încurajeze elevii şi să realizeze un feed- back pozitiv.

BIBLIOGRAFIE:

1.Cosmovici, Andrei, Iacob, Luminiţa coord. , (2008), Psihologie şcolara, Ed.Polirom, Iaşi
2.Manolache, Anghel-coord. general (1979), Dicţionar de pedagogie, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti

ETUDE - AVANTAGES ET DESAVANTAGES DE L'UTILISATION DE MICROSOFT TEAMS

Prof. CHIRIAC ELENA
Şcoala Gimnazială Solonţ
(Şcoala Gimnazială „ Miron Costin") Bacău

1. Repères théoriques

La pandémie a beaucoup changé le monde, surtout l'enseignement roumain. Basée plutôt sur des instruments traditionnels d'apprentissage et d'enseignement, l'école roumaine a été totalement bouleversée, notamment que le passage du système physique au système en ligne a été brusquement réalisé sans une préparation minutieuse. D'un jour à l'autre les professeurs et les élèves se sont trouvés face à des défis difficilement à surmonter. Ces défis ne tiennent pas obligatoirement aux capacités adaptatives des professeurs ou des élèves, mais plutôt au manque matériel des instruments digitaux. Les ordinateurs, les portables, les tablettes sont plus que nécessaires pour participer à l'école en ligne, mais pas tout le monde se permet à le procurer. L'école en ligne est chère, financièrement et psychiquement parlant.

Même si les apprenants font partie de la génération digitale, c'est-à-dire ils sont plus habitués à l'utilisation des outils digitaux que les « immigrants digitaux »[69], pourtant ils se heurtent à toute sorte des obstacles. N'oublions pas que les enfants savent utiliser les instruments digitaux grâce aux jeux vidéo, mais ils n'ont pas l'habilité d'apprendre avec eux. Les informations qui se trouvent à la distance d'une clique ne sont plus l'apanage du professeur, toutefois nos élèves ne savent pas les chercher. C'est ainsi que notre rôle est d'autant plus important que l'éducation actuelle vise plutôt le côté applicable que la mémorisation des informations. Nous devons enseigner à nos élèves où et comment ils peuvent trouver les informations nécessaires, comment ils peuvent les évaluer et comment ils peuvent les utiliser afin de résoudre les problèmes qu'ils affrontent. Nous ne pouvons plus décider tous seuls le trajet éducationnel de nos élèves, mais nous devons les consulter à chaque pas et à chaque modification qui survient.

Le système en ligne se base sur la motivation volontaire d'apprendre de chaque élève. Le professeur ne peut plus contrôler ses élèves comme dans la salle de classe, seuls eux-mêmes peuvent décider s'ils sont attentifs à la leçon ou pas. Or, ironiquement, de nos jours, peu d'élèves sont capables à apprendre tous seuls. Ils doivent toujours être contrôlés, dirigés, aidés pour qu'ils réussissent à résoudre un problème. Dans son livre *Învăţarea în mediul virtual : ghid de utilizare a calculatorului în educaţie*, Ciprian Ceobanu affirme, à juste titre, que l'autonomie dont dispose l'apprenant pendant l'enseignement en ligne est « une épée à double tranchant »[70], car s'il n'est suffisamment motivé il peut rapidement abandonner cette forme. Pour les adultes, le système en ligne peut se rendre efficace, car ceux-ci sont conscients de leurs besoins et ils sont plus motivés afin d'évoluer sur le plan professionnel, mais pour les enfants qui ne réussissent pas à identifier correctement leurs besoins ce système a un rendement faible. Pour eux, l'espace virtuel est un espace de jeu et pas d'apprentissage.

L'insertion du système en ligne dans l'enseignement roumain est une bonne idée, pourtant nous ne sommes pas psychiquement et physiquement préparés. L'école roumaine a de graves problèmes même en système physique. Elle est comme un malade dont le traitement initial a eu peu d'effet, mais dont le nouveau traitement affecte de plus sa santé.

---

[69] Conformément à Prensky, les immigrants digitaux sont habitués à concevoir l'apprentissage de façon logique et argumentée suivant un sujet bien défini, tandis que les natifs digitaux voient le monde de façon discontinue, ayant des habilités multitasking. - Marc Presky, « Digital Natives, Digital Immigrants », in *On the Horizon*, 9 (5), University Press, 2001,https://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-%20Digital%20Natives,%20Digital%20Immigrants%20-%20Part1.pdf, page consultée le 12 octobre 2019.

[70] Ciprian Ceobanu, *Învăţarea în mediul virtual : ghid de utilizare a calculatorului în educaţie*, Polirom, Iaşi, 2016, p.115.

Nous voulons le digitaliser sans prendre en considération les risques majeurs que cela implique. Cet enseignement si loué nuit à la santé des élèves et des professeurs : les yeux sont affectés plus que jamais, le cerveau a du mal à interpréter cette foule d'informations, la colonne souffre à cause de la mauvaise position, etc. Nous oublions aussi que les deux facteurs essentiels sans lesquelles il n'y a pas d'enseignement en ligne et qui sont maintes fois négligés sont l'électricité et la connexion à l'internet. Or, il y a des villages où l'électricité manque et les gens utilisent encore des bougies pour éclairer la chambre. Puis, il y a des villages où la connexion à l'internet, si elle existe, est très faible et ne soutient pas la participation à une leçon virtuelle. Ces enfants sont oubliés, car ce que nous intéresse lors de cette période c'est l'évolution sans penser qu'en le sacrifiant cela conduit réellement à une involution.

Même pour ceux qui détiennent des instruments nécessaires pour participer à l'enseignement en ligne, il est difficile de s'organiser, car il leur manque l'interaction avec leurs collègues de classe et avec leurs professeurs. Au début de la pandémie, ces élèves ont été enthousiasmés, car l'interdiction de se servir des portables à l'école était une corvée. Mais aujourd'hui la fatigue a mis son empreinte sur tout le monde et même ces élèves demandent impérieusement le retour à l'école. Lucy Jo Palladino[71] met en avant l'idée que l'attention de chacun de nous est directement proportionnelle à l'intensité, à la nouveauté du stimulus. Cela explique pourquoi la vision actuelle des élèves qui auparavant aimés l'école en ligne est totalement changée.

L'enseignement en ligne est une solution d'avarie, car après quelques mois il s'est avéré moins efficace et un grand consommateur d'énergie et d'argent. L'éducation se fait à l'école, dans un cadre spécialement organisé pour assurer l'interaction verticale, élève-élève et celle horizontale, élève-professeur.

2. Coordonnées méthodologiques de la recherche

2.1. Hypothèse de travail et objectifs

L'objectif principal de cette étude est de souligner les avantages et les désavantages de l'utilisation de la plateforme Microsoft Teams dans l'enseignement de langue française. Pendant le deuxième semestre de l'année précédente, les professeurs ont essayé, à l'aveuglette, de trouver les meilleurs instruments digitaux pour offrir aux élèves la possibilité de continuer leur éducation. C'est ainsi, que les enfants devaient passer d'une plateforme à l'autre en fonction de la classe qu'ils avaient. Durant cette période, ils ont appris à utiliser une dizaine de plateformes et cela a produit beaucoup de confusion. Pour la vidéoconférence la plateforme *Zoom* a été la plus utilisée dans l'école roumaine, pourtant après les problèmes de sécurité provoqués par l'intervention des personnes dangereuses pendant les classes elle a perdu la confiance des professeurs. Une fois la nouvelle année commencée, le Ministère de l'Éducation a décidé que chaque école doit se mettre d'accord sur l'utilisation d'une seule plateforme. Ainsi, dans l'école où je travaille cette année, la plateforme implémentée est *Microsoft Teams.*

2.2. Méthodes et techniques utilisées

Pendant les classes de français j'ai observé quelques avantages concernant cette plateforme. Premièrement, elle n'impose pas une limite de temps, comme *Zoom*. Si le professeur, par exception, a besoin d'encore cinq minutes pour expliquer un concept, la vidéoconférence ne s'arrête pas, cette possibilité étant gérée seulement par celui qui l'a initiée. Deuxièmement, Microsoft Teams offre une liste de présence des élèves que le professeur peut télécharger à l'instant sans ajouter d'autres extensions comme c'est le cas de *Google Meet*. Puis, le professeur peut utiliser le *mode ensemble* pour

[71] Lucy Jo Pallladino, *Copiii în epoca dependenţei de tehnologie: noile dispozitive digitale şi riscurile utilizării lor excesive*, traducere de Miruna Andriescu, Polirom 2015, p.38.

voir tous ses élèves afin de mieux interagir. La dimension du moniteur étant plus petite, nous ne pouvons pas voir ce que fait un tel ou un tel élève, mais une fois le *mode ensemble* activée, nous avons une vue élargie de la classe virtuelle. Un avantage très important qu'offre cette plateforme est le fait que seulement celui qui fait partie d'une certaine école et possède un compte Microsoft peut être invité au cours. Par rapport à la plateforme *Zoom* qui offre un lien de connexion et tous ceux qui le détiennent peuvent entrer dans la classe virtuelle, Microsoft Teams dispose d'une sécurité plus élevée. Même les élèves ne peuvent pas entrer aux cours si les professeurs ne les ont pas ajoutés dans les groupes préétablis.

Pourtant j'ai observé encore quelques désavantages. Le premier auquel je me suis heurtée dans l'enseignement de la classe de langue française est le fait que les élèves sont aussi des administrateurs de la plateforme, c'est-à-dire ils peuvent fermer les microphones de leurs collègues et même les jeter en dehors de la classe virtuelle ce qui facilite le bullying. Puis, même si le professeur a le pouvoir d'arrêter tous les microphones, il ne peut pas les ouvrir. Ainsi si l'élève ne veut pas parler pour ne pas être évalué, il peut prétexter ou bien que son microphone est bloqué, ou bien que le système sonore est tombé, choses dont la vérité nous ne pouvons pas contrôler. Un autre désavantage est le fait que parfois, la plateforme souffre elle-même des chocs qui conduisent à la réception des messages tels « J'ai rencontré un problème. Essayez plus tard ! ».

3. Conclusions

Assurément, le système d'éducation en ligne a changé les principes d'enseignement de beaucoup d'entre nous. L'éducation en ligne est orientée vers l'application du principe d'apprentissage « n'importe où et n'importe quand ». Nous ne sommes plus liés à un seul espace, la salle de classe, mais nous pouvons suivre et donner des cours d'où il nous semble convenable. Il est vrai que l'insertion du système en ligne est bienvenue et qu'il présente beaucoup d'avantages, pourtant nous sommes encore à l'étape d'adaptation, car les élèves ont besoin de leur motivation intrinsèque pour apprendre, ce qu'il est difficile à gérer. Puis, les professeurs doivent apprendre à systématiser les informations de telle manière que leur transmission n'occupe pas plus d'un quart d'heure, le reste étant distribuer à l'application des concepts appris.

Bibliographie :

Pallladino, Lucy Jo, *Copiii în epoca dependenţei de tehnologie: noile dispozitive digitale şi riscurile utilizării lor excesive*, traducere de Miruna Andriescu, Polirom 2015.
Ceobanu, Ciprian, *Învăţarea în mediul virtual : ghid de utilizare a calculatorului în educaţie*, Polirom, Iaşi, 2016.
Presky, Marc, « Digital Natives, Digital Immigrants », in *On the Horizon*, 9 (5), University Press, 2001, https://www.marcprensky.com/writing/Prensky%20-%20Digital%20Natives,%20Digital%20Immigrants%20-%20Part1.pdf, page consultée le 12 octobre 2019.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE ÎN ȘCOALA ROMANEASCA

Burtan Laurentiu Burtan

Perspectiva unei școli la distanță, de durată, și impactul asupra profesorilor, elevilor și părinților a fost una din temele discuției între cadrele didactice,între părinții , între elevi precum între profesori-elevi, profesori -părinți.
Cum a funcționat strategia autorităților în privința organizării cursurilor ?

Perspectiva școlii online a fost privită cu reticență și de către părinți, și de către profesori. Cu toate acestea, acolo unde a început în varianta hibrid sau exclusiv online, acest mod de a face educație a fost extrem de solicitant, provocator și frustrant, atât pentru profesori și părinți (nevoiți să ajusteze programul propriu și modul de viață al familiei), cât și pentru elevi, tranzitând de la un mod de învățare și relaționare bazat de interacțiune directă, la cel mediat de tehnologie. A funcționat acest scenariu acolo unde autoritățile au sprijinit cu tehnologie (laptopuri și tablete) familiile și elevii, acolo unde profesorii s-au pregătit și s-au mobilizat ca și învățarea online să fie relevantă, interesantă și conectată cu elevii, acolo unde familia a constituit un sprijin și un partener al școlii și al elevilor pentru a continua educația în cele mai bune condiții posibile în acest context.

Însă, sunt numeroase situațiile în care elevii și profesorii nu au acces la tehnologie, nu se pot conecta online (lipsa conexiunii la internet), nu au fost realizate și organizate platformele de învățare și comunicare online, acolo unde autoritățile locale și școlile nu au avut resurse sau bunăvoință sau suficiente calități de management pentru a se activa în această perioadă în beneficiul elevilor. Se poate îmbunătăți atât pregătirea tehnologică (echipamente și conexiune), cât și formarea profesorilor și sprijinirea lor pentru a tranzita către acest mod de a realiza educația pentru o bună perioadă de timp de aici înainte.

La fel cum interacțiunea părinte – copii este afectată dacă părinții sunt plecați de acasă și încep să fie părinți de la distanță, online, tot așa, educația la distanță pare să fie străină de ceea ce înțelegem că înseamnă, tradițional, școală și învățare. Interacțiunile interpersonale sunt puternice senzorial (auzim, vedem, interacționăm în mod direct cu obiectul cunoașterii, suntem ghidați verbal, nonverbal și paraverbal pe parcursul explorării) și persuasive, convingătoare. Prin interacțiunea la distanță se pierde contactul direct și cu obiectul cunoașterii (de exemplu, la fizică, biologie, chimie), precum și din puterea persuasivă a comunicării directe.

De asemenea, scade controlul asupra elevilor, prin urmare este necesară o autonomie mai mare în rândul acestora și responsabilizarea lor în propriul mediu cu privire la învățare. Adică, devine mai evident dacă un elev dorește, este interesat și motivat să învețe, să depună un efort (suplimentar față de cum era obișnuit să fie solicitat în învățare, la școală) pentru a-și menține atenția și concentrarea timp îndelungat în fața ecranului, încercând să integreze ceea ce este oferit de profesor. Profesorul, în situația de sistem hibrid, este la școală și predă elevilor din clasă, prin urmare elevul care este acasă se uită ”ca la televizor”, fiind probabil solicitat uneori să răspundă, să interacționeze, însă, în principiu, dacă metodele de predare nu sunt foarte moderne , atunci este un eșec și această metodă hibrid. Însă, sunt numeroase situațiile în care elevii și profesorii nu au acces la tehnologie, nu se pot conecta online (lipsa conexiunii la internet), nu au fost realizate și organizate platformele de învățare și comunicare online, acolo unde autoritățile locale și școlile nu au avut resurse sau bunăvoință sau suficiente calități de management pentru a se conecta online .

La întrebarea : “Cât de importantă este interacțiunea profesor – elev sau cea dintre elevi, în procesul de învățare ?” un răspuns a fost : “ Procesul educațional se bazează pe interacțiunea umană direct între profesor și elev întrucât este

eminamente un proces de comunicare, pe două paliere: o comunicare didactică, ce se referă la conținutul disciplinelor și o comunicare interpersonală, care implică relația interumană socială, afectivă. “

Incontenstabil, tehnologiile moderne influențeaza dezvoltarea psihică și. intr-un mod deosebit, comunicarea. Comunicarea virtuală se deosebește de cea tradițională și reală prin lipsa prezenței fizice si posibilitătii de atingere a interlocutorului. Totodata, comunicarea este prezentă în mai multe rețele sociale precum: Facebook, Instagram, YouTube, etc. Comunicarea virtuală reprezină o adevarată provocare pentru persoanele sugestibile, naive si credule. Acestea postează date cu caracter personal fară a-și da seama de pericolele la care pot fi expuse. Catalogați sub denumirea de: „analfabeți din punct de vedere digital”, aceste persoane distribuie public informații precum: adresa de domiciliu, bunurile, veniturile, numărul de inmatriculare al mașinii personale și multe alte informații cu caracter personal. În această plasă a lumii virtuale sunt prinși majoritatea oamenilor, indiferent de varstă, sex, statut social, etc. Și acest lucru se intamplă deoarece comunicarea virtuală (digitală) este convenabilă și are foarte multe avantaje evidente: rapiditate, simplitate, nelimitare geografică, intensificarea comunicarii, etc. Printre dezavantajele comunicării online putem evidenția următoarele aspecte: lipsa încrederii în persoana cu care are loc comunicarea; necunoașterea identității reale a interlocutorului ; imposibilitatea de a sesiza sinceritatea si onestitatea interlocutorului .

Invațarea online poate avea loc nu doar prin lecții online, ci și pe platforme digitale special create în acest sens. ExamenulTau.ro este o astfel de platformă, care ajută elevii sa se pregătească pentru Evaluarea Națională, clasa a VIII-a. De azi, ExamenulTau.ro are o secțiune specială dedicată cadrelor didactice, Pagina Profesorului, care oferă utilizatorilor posibilitatea de: a crea propria clasă si a invita elevii ; a aloca teme pentru acasă și exerciții pentru lucru individual ; a urmări progresul fiecărui elev . Prezența cognitivă a copiilor și a cadrului didactic se referă la felul în care aceștia contribuie cu idei și informații legate de materia predată. Prezența legată de conținutul învățării este incurajată când profesorii și elevii confirmă înțelegerea informațiilor, sumarizează discuția, răspund sau formulează întrebări, incurajează participarea la discuție a altor copii, aduc informații noi din alte surse etc.

Predarea online. Două tipuri de lecții: live și inregistrate. Ambele pot fi folosite cu succes, în scopuri diferite. Pentru predarea unei noțiuni noi, profesorii pot înregistra un material video scurt pe care copiii să îl urmărească în cadrul orei sau înainte de oră, apoi pot interacționa live pentru a răspunde la întrebări, a verifica înțelegerea informației si a adăuga idei noi.

Lecțiile înregistrate - cele mai eficiente lecții înregistrate respectă câteva reguli: oferă la început o hartă a conținutului care va fi prezentat, astfel încât copiii să știe la ce să se aștepte ; materia este impărțită în segmente scurte, urmate de întrebări și teme de reflecție pentru elevi, care să îi ajute pe copii să facă deducții și să înțeleagă material ; includ materiale vizuale (scheme, fotografii relevante, grafice etc.) care sprijină înțelegerea noțiunilor noi.

Recomandări generale pentru cadrele didactice:

- Explorați și exersți înainte de lecție toate funcțiile aplicației online folosite pentru interacțiunea cu elevii.
- În cazul lecțiilor live, exersați cel puțin o dată prezentarea acesteia, incluzând eventuale prezentări Power Point sau materiale video.
- Nu e nevoie ca ritmul de prezentare a informațiilor să fie mai lent sau mai rapid decat în clasă, insă sunt importante momentele în care verificați dacă toți elevii au înțeles și urmăresc explicațiile.

Recomandari pentru Zoom / Meet :

- Microfoanele copiilor ar trebui să fie inchise – pentru a evita zgomotul de fundal.
- Camerele video ale copiilor ar trebui să fie deschise – pentru a vă asigura că sunt atenti la lecție.

- Este preferabil ca opțiunea de inregistrare a discuției să fie setată automat pe ON.
- Pentru a menține atenția copiilor, este important ca profesorul să ramâna vizibil tot timpul, chiar și în timpul prezentărilor PowerPoint.

Predarea online este o provocare pentru copii, pentru părinti și pentru cadrele didactice. Ajută insă o atitudine deschisă și flexibilă, pentru a evalua corect ce funcționează și ce nu, pentru a incerca idei noi și pentru a invăța din experiența altor cadre didactice.

Impactul platformelor educaționale în școala românească

Prof. Slămnoiu Ioana Ana Maria

De-a lungul timpului, principiile pe care se dezvoltă domeniul educațional au evoluat de la o perioadă istorică la alta, fiind profund influențate de condițiile existente în timp și spațiu, de cadrul ideologic și politic. Analizând valențele pe care le-a dobândit din punct de vedere conceptual, termenul educație, Platon considera ,,educația cel mai frumos dar pe care-l poate dobândi omul”[72].Ulterior, Socrate oferă o perspectivă inedită asupra istoriei, subliniind funcția socială a educației ,,cel mai important lucru nu este succesul individual, ci felul în care ideile fiecăruia sunt desemnate și modul în care pot schimba societatea”[73].

Secolul XXI, caracterizat de inovație, surprinde o societate în continuă schimbare, educația fiind un domeniu proiectat pe dorința de a evolua. În contextul epidemiologic actual, evoluția în domeniul științific poartă o amprentă puternică asupra generației în formare. Plasați într-o eră a globalizării, timp și spațiu în care fiecare individ își conturează o personalitate proprie, schimbările sociale definesc adesea noi dimenisuni neanticipate, cu un impact puternic.Educația a evoluat ca o necesitate umană din cele mai vechi timpuri, până în prezent ,,fără educație, ce este omul? Un splendid sclav, un sălbatic al rațiunii”-Joseph Addison. Efectuând o analiză obiectivă, distingem că școala și însăși fenomenul de educație este în continuă schimbare, adaptându-se nevoilor și contextelor impuse pe plan social.

În prezent, sistemul de învățământ românesc se confruntă cu provocări neanticipate, determinate de contextual epidemiologic actual. În acest context social, sistemul de învățământ românesc a optat pentru suspendarea interacțiunii fizice, în consecință procesul instructiv-educativ devine condiționat de utilizarea platformelor educaționale. Consider că acest tablou al învățământului românesc, creionat și reorientat către practici noi de comunicare și de cooperare online antrenează adulții și copiii să descopere noi moduri de conectare, alternative, optime pentru continuarea activității profesionale, sociale, culturale și ludice. Acest fenomen inedit, dar și rapiditatea, timpul relativ scurt de implementare a unor măsuri ce prevăd trecerea de la un învățământ în sistem clasic, desfășurat într-un spațiu instituțional, la mediul online are un impact major asigurând evoluție și dezvoltare socială. În aceste circumstanțe, au apărut o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehncă și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate aceste aspecte sunt percepte ca impedimente, bariere ce îngreunează sistemul de învățământ și executarea procesului instructiv-educativ, însă cei implicți direct, dar și indirect încearcă să găsească măsuri, manfestând disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică. Impactul tehnologic actual surprinde societatea actuală care nu dispune de o infrastructură tehologică decentă, dar și lipsa competențelor digitale. Totuși, se disting și aspecte pozitive, experiențele actuale reprezentând puncte de plecare fundamentale, resurse valoroase pentru specialiști în domeniul educației, fiind valorificate epistemologic prin sugestii de optimizare a politicilor educaționale și a conținuturilor curriculare.[74] Reflectând asupra

[72] Andreea Claudia Șerban, *Implicații ale nivelului de educație asupra pieței muncii*, articol publicat în revista *Economie teoretică și aplicată* , vol. 19, nr. 3 (568), accesat la data de 9 octombrie 2020 și disponibil la adresa web: http://store.ectap.ro/articole/703_ro.pdf , p. 126.
[73] *Ibidem*
[74] Petre Botnariuc, Constantin Cucoș, Cătălin Glava, Daniel E. Iancu, Marian D. Ilie, Olimpius Istrate, Adrian Vicențiu Labăr, Ion-Ovidiu Pânișoară, Doru Ștefănescu, Simona Velea, *Școala online-Element pentru inovarea educației-Raport*

impactului platformelor educaționale distingem limite în actul de comunicare dintre elev și profesor, comunicarea devenind artificială, din cauza imposibilității de a oferi un feedback communicațional real. Specialiștii în domeniu menționează faptul că limitarea comunicării directe poate delimita blocaje la nivelul comunicării. Sfera comunicării cuprinde cele trei tipuri : verbal, nonverbal și paraverbal. Platformele educaționale limitează semnificativ impactul comunicării paraverbale și nonverbale în cazul în care se optează pentru chat sau apar probleme tehnice. În acest sens, o cercetare realizată de Argyle, Alkema și Gilmour a constatat faptul că oamenii reacționează cu o probabilitate de cinci ori mai mare la indici nonverbali și paraverbali decât la cei verbali. Dacă mesajul nonverbal și cel paraverbal îl contrazic pe cel verbal, subiecții au tendința de a ignora cuvintele[75]. De asemenea, fiecare individ este unic manifestând un grad diferit de adaptabilitate. În această direcție, psihologia pune în prim-plan două tipuri de subiecți: introvertiți și extrovertiți. Prin efectuarea actului educativ, prin intermediul platformelor educaționale, indivizii introvertiți limitează dorința de exprimare, confruntându-se cu incapacitatea de a exprima ceea ce gândesc și simt. Din perspectiva cadrelor didactice, comunicarea este defectuoasă în contextual actual, semnalând aspecte precum: absența unui dialog autentic cu clasa, imposibilitatea urmăririi notițelor, ceea ce determină apariția unor lacune, erori, dar și dificila administrare a probelor evaluative.

Omul încă din antichitate a dorit să dea un sens mediului înconjurător, să se definească, să se identifice cu mediul în care își desfășoară activitatea „să se localizeze pe sine în lume, în funcție de acest mediu”[76]. Psihologia educației studiază analiza mecanismelor învățării și a condițiilor în care se produce învățarea sunt repere fundamentale de maximă importanță, în calitate de știința-resursă pentru practica pedagogică. Mediul în care se produce învățământul constituie un aspect esențial, omul fiind implicat direct în ceea ce există și ceea ce se întâmplă în jurul său. Începutul secolului XX conturează noi teorii în sfera educației: C. Freinet amintește de necesitatea construirii unui mediu pedagogic funcțional, conform cu ritmul de dezvoltare al copiilor. Totuși, autorul cel mai des întâlnit atât în domeniul structurării ambianței de instruire este Catherine Loughlin care definește mediul ca o variabilă, fie ca o combinație de variabile ale mediului natural, construit sau aranjat, în interiorul căruia se desfășoară învățământul. Contextul actual impune riguros ca spațiul în care se desfășoară procesul instructiv-educativ să fie spațiul personal, de acasă. Astfel, nu se asigură un climat optim, necesar pentru a desfășura actul de a învăța în condiții ideale. Pornind de la aspectul enunțat anterior, se semnalează o altă direcție a impactului platformelor educaționale: lipsa apartenenței la un grup. Omul, ființă socială se identifică prin nevoia de relaționare, de identificare și apartenență. Astfel, distingem concepția individului despre propriul eu ca unic, distinct de ceilalți. Utilizarea platformelor educaționale limitează semnificativ sentimentul de apartenență la un grup, absența prezenței fizice poate afecta pe plan psihic generând stări de anxietate.Limitează relațiile inter-umane ce contribuiau la dezvoltarea și formarea unor comportamente și atitudini prin care individul se raportează la societate.

de cercetare evaluativă, București, Editura Universității din București,2020, p.10, accesat la data de 9 octombrie 2020 și disponibil la adresa web: https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020.pdf

[75] Dorina Sălăvăstru, Psihologia educației,Iași, EdituraPolirom, 2004;
[76] Magdalena Dumitrana,Revista stiințifică a Universității de Stat din Moldova, 2009, nr. 5(25), Editura Studia Universitatis,2009;

Confruntându-ne cu acest context ce poartă amprenta de noutate, putem afirma că există și aspecte pozitive generate de această situație inedită,; progresul tehnolgic, dezvoltarea funcțiilor gândirii și evoluția umană la care omul ascede din cele mai vechi timpuri, dorința de a evolua a stat dintotdeauna la baza existenței umane.

În concluzie, perioada actuală relevă aspectele problematice ale sistemului de învățământ, în care accesul la educație de calitate pare să prevaleze ca direcție prioritară pentru ameliorare. Impactul platformelor educaționale asupra subiecților implicați direct este major, contribuind în mod pozitiv sau negativ la formarea și dezvoltarea acestora. Din perspectivă proprie, afirm că impactul este preponderent negativ, mediul online fiind un obstacol în desfășurarea optimă a procesului instructiv-educativ.

IMPACTUL PLATFORMELOR EDUCAȚIONALE

Prof.Cristian Mirela

Dezvoltarea TIC (Tehnologiei informației și comunicațiilor) din ultimii 10 zece ani a condus la o evoluție fără precedent a fenomenului e-learning la nivel european și internațional, prin crearea și utilizarea a numeroase platforme virtuale de învățare în școli și universități.

Noile metode de predare și învățare ajută elevii să-și dezvolte abilitățile necesare societății bazate pe cunoștințe. Rezultatele unui studiu realizat în cadrul evenimentului eduVision 2020, la care au participat: miniștri ai educației, consilieri ministeriali, inspectori și directori școlari, academicieni și profesori din 25 de țări, validează și re-afirmă efectele pozitive ale utilizării soluțiilor informatice pentru educație. Soluțiile de e-Learning acoperă nevoile întregului sistem educațional, oferind instrumente utile pentru toate nivelurile – de la factorii de decizie din ministere, până la elevi, profesori, părinți și chiar publicul larg .

În prezent printre avantajele utilizării TIC în procesul de predare și învățare putem enumera :

- adaptarea procesul educațional la nevoile reale ale elevilor;
- flexibilitatea – inexistența unui program fix și accesul pe scară largă (utilizarea platformelor de învățare virtuale nu mai necesită tehnologii scumpe);
- accesul facil al studenților / elevilor la informații relevante și actualizate;
- posibilitatea studenților / elevilor de a fi instruiți de către cei mai buni profesori, fără bariere geografice sau temporale;
- dezvoltarea competențelor într-un mediu modern;
- costuri mici de formare.

Începând cu 11 martie 2020, ca urmare a deciziei Ministerului Educației și Cercetării de a suspendacursurile față-în-față, sistemul de învățământ se reorientează către practici noi de comunicare și de cooperare prin care să asigure continuitatea învățării și funcționarea organizațională. Măsurile instituite prin starea de urgență ne relevă maniere diferite, câteodată inedite, de a fi și a acționa. Adulți și copii deopotrivă sunt în situația de a descoperi noi moduri de conectare socială și de continuare a activităților profesionale, sociale, culturale, ludice și de petrecere a timpului liber; în acest sens, utilizarea noilor tehnologii a luat o amploare de neimaginat în urmă cu câteva luni. Toate aceste elemente au, cu siguranță, o zonă de evoluție și dezvoltare socială importantă, dar faptul că totul s-a întâmplat brusc „peste noapte” a pus societatea în fața unei provocări de o magnitudine pe care nu am mai întâlnit-o până în prezent. Ca urmare, instituții guvernamentale, școli, ONG-uri și companii private, profesioniști ai educației și din zona tech s-au trezit la o masă rotundă a dezbaterilor (de cele mai multe ori online, la distanță) pentru a găsi soluții, punând la dispoziție expertiză, idei, resurse, portaluri, instrumente și platforme de elearning. Deși trebuie spus că nu întotdeauna viteza și cantitatea sunt și garanți ai unui proces de calitate, totuși putem vorbi aici în primul rând ca despre un context prielnic pentru reflecție și adaptare permanentă .

Elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Trebuie să recunoaștem că:

- sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator;

- curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță;
- companiile edtech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile, mulate pe nevoile de sistem ale educației.

În aceste circumstanțe au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate.

În același timp, trebuie menționat că nu au existat (și, parțial, nu au fost posibile) măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi un hiatus total față de școală și, implicit, față de învățarea formală. Aceste situații au avut la bază atât cauze subiective cât și cauze obiective ca: lipsa de echipamente, de nivelul scăzut al competențelor digitale, de tipul de încadrare.

Tehnologia digitală a facilitat în bună măsură continuarea unor activități didactice la distanță, în perioada suspendării cursurilor. Cu toate acestea, o parte din activitatea didactică uzuală (față-în-față) nu se poate face online/ la distanță, având astfel un impact negativ asupra învățării temeinice. Profesorii semnalează disfuncții în ceea ce privește următoarele activități de suport pentru învățare: comunicare autentică și relaționare umană, sprijin personalizat pentru elevii cu nevoi speciale de învățare.

Activitatea online are, dincolo de avantajele evidente, reliefate și de studiul de față, limite în relaționarea cadru didactic – elev. Are însă și limite, care au impact negativ asupra învățării eficiente, întrucât o importantă latură a activității didactice față-în-față nu se poate face virtual. În mod explicabil, sprijinul pe care în mod tradițional îl ofereau elevilor cu nevoi speciale sau cu dificultăți de învățare este greu de oferit online, date fiind limitările tehnologice implicite. În realitate, în mediul online, fiecare elev poate să reprezinte pentru cadrul didactic o posibilă situație de dificultate în învățare, făcând astfel dificilă identificarea celor cu probleme reale. Chiar dacă profesorul își cunoaște bine clasa și elevii și știe cine are nevoie de sprijin suplimentar, acest lucru s-ar putea realiza eventual ulterior activității de predare online, prin consiliere individuală. Este foarte dificilă interacțiunea personalizată cu un elev anume în contextul în care contactul nu este direct, profesorul este urmărit online de o clasă întreagă și fiecare elev îi solicită atenție.

Platformele educaționale online, platformele de streaming, în general, facilitează comunicarea în timp real între profesor și cursanții săi. Cu toate acestea, comunicarea în acest caz este foarte frecvent percepută ca fiind oarecum artificială, pe de parte din cauza imposibilității obținerii unui feedback comunicațional real (ceea ce face comunicarea autentică), iar pe de altă parte din cauza contextului incomod al plasării în spațiul virtual. Faptul că poți fi înregistrat, faptul că poți fi auzit de orice persoană (nu doar de elevii tăi), neavând un control real al publicului-țintă, îi determină pe profesori să construiască un discurs corect, consistent, fluid.

Printre dificultățile în realizarea activităților didactice la distanță, cadrele didactice semnalează, în ordine: lipsa instrumentelor pentru gestionarea clasei, pentru feedback și evaluare, dificultăți de ordin tehnic – platforme care trebuie instalate, care nu funcționează, lipsa suportului pedagogic pentru realizarea de activități de învățare suficient de eficiente și/ sau atractive pentru toți elevii: lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățareevaluare la disciplina lor, lipsa conținutului educațional (resurse digitale) în domeniul disciplinei, lipsa unui computer suficient de performant și lipsa timpului necesar pentru înțelegerea și utilizarea adecvată a instrumentelor și resurselor digitale.

Bibliografie:

1.https://www.psih.uaic.ro/wp-content/uploads/sc_onl_rap_apr_2020

2. Vlada M, 2011, Proiectele de e-Learning CNIV şi ICVL sprijină Inițiativa eduVision 2020, Elearning.Romania, Nr. 79

3.Radupp C, 2011, eLearning: robotizarea educatiei si a educatilor?, Elearning.Romania, Nr. 77

The Benefits and the Drawbacks of Educational Platform in the Romanian Schools

Cseke Zsuzsánna
Liceul Tehnologic „Joannes Kajoni” Miercurea - Ciuc

Since the pandemic started there has been a great change in the Romanian educational system. We can say the beginning was a huge shock for all of us. Nobody was prepared to adapt to a new system and to start working on-line. We were all overwhelmed by all the webinars and materials in order to help us adapt to this new style of teaching.

The first weeks in March passed with a short break. We stayed at home for about 10 days while we were resting and we really thought that in two weeks' time we could go back to school. However, this never happened. For most of us March the 10th was the last day when we saw our students in the previous schoolyear.

We started the new schoolyear full of hope that we could finally go back to the normal and start teaching in the school like we used to do before all this had begun. The start was quite good, however, after a few weeks we could see that more and more students and teachers got sick. At this moment many schools entered again the online teaching system.

This great change had both bad and good sides. We can firmly say that it was good because many of the teachers started using lots and lots of new programmes in order to reach our students. We had to learn how to use different applications, teach with the help of the computer, send them materials on a regular basis and offer them feedback after they did their part. I can say that everyone was extremely exhausted after the first weeks as messages never stopped coming from the students who had millions of questions regarding the lessons, the homework and certain tasks that had to be fulfilled.

On the other hand, I can definitely say that it brought a lot of difficulties with it. For many of us it was extremely hard to manage our time in such a way that we could both learn and teach. Unfortunately, the teachers were offered very little technical support from the state, many of us did not have a good computer which could face these challenges. The same thing was relevant for the students. Students coming from disadvantaged areas did not have the chance to get in touch with the teachers, they did not have internet connection, so it was really hard for them to do certain tasks for a given time.

When we talk about the educational system, we cannot talk about the primary school, the secondary school and the high – school in the same way because each level of qualification has different aims, objectives and needs. Therefore, each group of students had to face different challenges, solve different problems.

Let's take first the primary school. They were the ones who had to do the most in order to keep up with the teacher, the material. Those kids could not be left at home, they needed their parents support in order to follow the lessons, to do their homework and to send back the homework for the teachers. Being really honest and enthusiastic at this age, they really tried to do their best. Despite, the parents still had to work and this caused a lot of trouble for them.

In the secondary school for some student's things were easier. Especially the ones who were older and had already had some basic knowledge about computer operation, could follow the lessons more efficiently. Many of them could send their homework on time and connect to the lessons that the teachers held. We can definitely say that it was more difficult for the eighth graders who had to sit an exam in order to get to high – school.

High – school students were the luckiest from my point of view. Most of them had already had a smartphone which helped them keep in touch with the teachers and the school easier. The parents did not have to stay at home, in

order to help them follow the lessons and solve certain tasks for a given time. In spite of these, we can say that in some cases it was even more difficult for the teachers to follow their performance. Showing less interest and enthusiasm, being caught with other more important duties led to the difficulties that teachers had to face on a daily basis.

After the summer holiday, I can say that both the teachers and students were more organized and prepared to accept the fact that we might have to continue teaching online anytime when the number of Covid cases rise.
Our school prepared the google classroom for each student and teacher and even gave us some instructions on how to use them. Many teachers could easily learn it; however, the first weeks were still chaotic. We knew that we had to be patient with each other as there is almost no chance that this will finish very soon and we might have to use the platforms all this year. Besides the classroom, we also stared using google meet. What is better than in spring is that we are all using the same platforms and, in this way, it is a lot easier for the students to follow us and to do their tasks on time. In the spring each teacher had to solve as he or she could, using different educational platforms like Google Classroom, Google Meet, Zoom, Edmodo, Skype, Facebook messenger, WhatsApp etc. The students were really confused and many times they just did not know when and how to use all these platforms.

Now I am sure of the fact that this pandemic has also brought us many good things. Digitalizing the Romanian schools would not have happened very soon, although it had been planned for many years. Many schools invested a lot of money in buying good equipment that could help the teaching – learning process. This is a really good thing because probably in the future we will have to use them more often. Another positive aspect is that the teachers were really motivated to learn and to adapt to the new requirements.

Nevertheless, the biggest difficulty that we face and we will face in the future in to help those students who come from disadvantaged areas, where they do not have the necessary equipment, the necessary support and the optimal conditions for learning. When there are more kids in a family it is really hard for the parents to provide each child with a good computer or laptop that can register both sound and video. Sometimes it is even harder for them to find a spot in the house where they are alone and can listen, make notes and give answers to the teacher. The state offered to give tablets to the students in need, but the problem is that they also have to learn how to use them. Otherwise, this help is too little.

Taking into consideration all the things that I mentioned above, I think that the effect of this super rapid digitalization will bring an even bigger discrepancy between the poor and rich students. Those students who have the material, psychological and social support, the so-called lucky ones, will keep the pace and be good at it. Unfortunately, the others who live in harsher conditions will resign and accept this situation as it is. Probably, with the passing of the time this discrepancy will be smaller, but until then some years still have to pass.

Importanța platformelor e-learning în asigurarea progresului școlar

Prof. LICA CICI – LOREDANA

Într-o societate a cărei evoluție, în special tehnologică, cunoaște o accelerare puternică, utilizarea calculatorului în procesul de învățământ devine din ce în ce mai mult o necesitate. Avansul tehnologiei informaționale schimbă radical modul nostru de viață, de comunicare cu ceilalți, de recepționare a informațiilor. În „secolul vitezei” este de așteptat ca rolul calculatorului în viața noastră să fie esențial; orice elev va trebui să stăpânească acest domeniu pentru a obține cu ușurință ceea ce își dorește. Folosirea calculatorului poate fi și o lecție de logică, elevul înțelege regulile după care funcționează computerul și lucrurile din viața sa se vor desfășura sub semnul ordinii. Mediul virtual, ca formă de manifestare a tehnologiei moderne, ia amploare în şcoala românească, facilitând accesul la informaţie şi comunicarea. Copiii noștri sunt familiarizați cu modul de lucru și facilitățile oferite de mediile virtuale datorită automatizării, robotizării, cibernetizării pe scară largă a proceselor economice.

Suntem ferm convinși că succesul industriei IT din România se datorează dascălilor români din învățământul preuniversitar care au știut să se aplece, cu dăruire, formării viitorilor experți din informatica românească și mediului universitar care a știut să întrețină flacăra aprinsă în anii de gimnaziu sau de liceu. Utilizarea instumentelor IT și a mediilor electronice promovate de TIC pot duce la o îmbunătățire complexă a procesului de învățare. O bună utilizare a acestor instrumente poate eficientiza comunicarea profesor-elev, motivându-i pe cei din urmă pentru studiu. Profesorii au posibilitatea să-şi diversifice activitatea realizând acea diferenţiere mult promovată de didacticieni. Utilizarea instrumentelor TIC în activitatea didactică poate deveni eficientă în măsura în care personalul implicat este un bun utilizator și de asemenea este conștient de modalitatea efectivă de folosire la disciplina predată.

În zilele noastre, când timpul este din ce în ce mai limitat, iar volumul de informaţie foarte mare, platformele e-learning își fac destul de repede loc în sistemul de învăţământ deoarece permit utilizarea mai eficientă a resurselor materiale cât şi umane.

Platformele de învăţare online, sau așa-numitele platforme e-learning, sprijină procesul de învăţare individuală şi permit utilizatorilor să acceseze o serie de surse de informare sau de medii online de dezbatere, pe teme diverse. În zilele noastre este din ce în ce mai greu să ai un management al timpului bine definit. De aceea când vine vorba de învăţământ şi de volumul mare de informaţie, un sistem digital de management al acestuia ne atrage din ce în ce mai mult.

Platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup. E-learning-ul nu doreşte să înlocuiască sistemele educaţionale tradiţionale ci să întărească procesul de învăţare. A fost adoptat de unităţile de învăţământ ca o alternativă la educaţia tradiţională. Pentru a-și atinge scopul mediile de învățare virtuale nu trebuie să se limiteze doar la transferul de cunoștințe pe suport magnetic, prin intermediul internet-ului. Acestea trebuie să stimuleze motivația și munca individuală a elevului, să genereze probleme și să stimuleze rezolvarea acestora în cadrul grupurilor de discuții.

Astfel, învățarea trece dincolo de sala de clasă și înglobează tehnologii complexe, iar mediile virtuale permit profesorilor să-şi lărgească graniţele creativităţii în procesul de predare-învaţare-evaluare pentru a stimula imaginaţia elevilor și pentru a facilita transferul achizițiilor învăţării în viaţa de zi cu zi. Profesorul nu mai este doar furnizor de

cunoştinţe, ci şi furnizor de resurse didactice, expert în a pune întrebări, devine mentor, mediator, membru al grupului de studiu, acordă o mai mare importanţă stilurilor de învăţare ale elevilor, utilizează strategii didactice care promovează centrarea pe elev şi formarea capacităţilor de gândire de nivel superior. Nici elevii nu mai sunt nişte receptori pasivi, ci devin creatori ai propriului bagaj de cunoştinţe şi devin responsabili de propriul proces de învăţare.

Dotarea şcolilor cu echipamente și sisteme TIC va avea în primul rând un impact asupra nivelului de alfabetizare digitală a elevilor ceea ce va exercita o influență indirectă asupra calității viitoarelor resurse umane. Existenta unei reţele TIC la nivelul fiecărei scoli va permite, de asemenea, o mai bună gestionare a materialelor didactice și va facilita accesul elevilor la informaţie. Complementar, implementarea unei infrastructuri TIC complementată de instalarea unor software-uri educaţionale (pentru predare, testare) vor încuraja predarea asistată de TIC și vor impune o evaluare obiectivă a performanţelor elevilor.

Două exemple de platforme educaționale importante pentru asigurarea progresului școlar al elevilor sunt AeL și Moodle. Cu siguranţă toate mediile virtuale au numeroase avantaje pentru educatie.

AeL este o platformă integrată completă de instruire asistată de calculator oferind suport pentru predare şi învăţare, testare şi evaluare, având o concepţie curriculară. AeL permite vizualizarea şi administrarea unor tipuri vaste de conţinut educaţional, precum: materiale interactive, tutoriale, exerciţii, simulări, jocurile educative. Putem constata că lecțiile AeL împreună cu aplicarea metodelor și strategiilor interactive aduc un „plus de nou” în realizarea cu succes a activităţii de predare-învăţare-evaluare, încurajează învăţarea prin descoperire, îi face pe elevi să înţeleagă mai uşor problemele, îi antrenează în găsirea de soluţii și metode de rezolvare a unor situţii noi.

Moodle este o platformă de e-learning, un al mediu virtual de învățare care oferă un mediu de socializare și comunicare, cursuri și evaluare în sistem electronic și oferă posibilitatea de a învăța împreună. Platforma se bazează pe resurse și activități. Principiul de bază în Moodle este constructivismul social, ceea ce presupune o învăţare prin colaborare, bazată pe proiecte şi sarcini individuale şi de grup. Astfel, învăţarea devine eficientă când profesorul construieşte un material de învăţare, pentru ca elevii săi să interacţioneze cu acest material de învăţare şi să experimenteze pentru a înţelege. În acest context, elevul este parte a unei comunităţi de învăţare, în care este pus în situaţia de a înţelege ce are de făcut, de a explica celorlalţi şi de a face împreună. Avantajele acestui tip de învăţare sunt următoarele: accesibilitate, flexibilitate, confortabilitate, utilizatorul putând hotărî singur, data și ora la care se implică în activitatea de instruire.

Prin intermediul acestor platforme educaționale descoperim cât de importantă este folosirea tehnologiei informaţionale în activitatea de dascăl, având în vedere că societatea în care s-au născut şi trăiesc copiii pe care îi educăm îşi realizează funcţiile de comunicare, relaţionare, informare prin intermediul universului virtual.

Aşadar, platformele de învăţare online îmbunătăţesc calitativ conţinutul învăţământului, conducând la ameliorarea procesului instructiv-educativ prin însuşirea unor procese de învăţare active şi autonome, creşterea interesului elevilor pentru instruire, crearea unor medii noi de învăţare formală sau nonformală, individuală şi în grup.

În consecință, platformele educaționale sunt benefice și oferă oportunităţi de învăţare, instruire şi programe cu ajutorul mijloacelor electronice care sunt pe placul elevilor. De asemenea, platformele e-learning sunt uşor accesibile, stimul pentru învăţare. Cu siguranță, mediul virtual va schimba treptat, treptat fața învățământului românesc.

IMPACTUL ÎNĂȚĂRII ONLINE ÎN ȘCOALA ROMANEASCĂ

Prof. Înv.prim. Bolovan Irina Cornelia
Școala Nr. 11. Buzău

Contextul în care se regăsește întreaga planetă în momentul de față când, existența ne este amenințată și ne-a forțat să luăm măsuri și să ne orientăm spre altenative educaționale viabile, care să ne permită continuarea educației, are ca urmare o orientare a activității de învățare realizată cu ajutorul tehnologiei, aceasta fiind completată cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elementeinovative tehnologice (cloud computing, aplicații și baze de date distribuite, tehnologiile mobile) la fel ca și pe elemente inovative conceptuale, aplicabile.

Situația pandemică în care ne aflăm a reprezentat elementul care a condus la o presiune majoră asupra sistemului de învățământ și a societății în ansamblul ei, care a constat în utilizarea exclusivă a mijloacelor de comunicare la distanță pentru a face educație. Trebuie să recunoaștem din capul locului că:

•sistemul de învățământ este doar parțial pregătit, o parte din cadrele didactice nu posedă în acest moment suficiente informații și competențe specifice instruirii asistate de calculator;

•curriculumul permite într-o măsură variabilă/ secvențială/ revizuită transpunerea în activități la distanță;

•companiile edtech nu au fost stimulate pentru a construi soluții interoperabile, mulate pe nevoile de sistem ale educației.

Modelul comunicării unidirecţionale, în care profesorul transmitea informaţie în cea mai mare parte a timpului, iar elevul participa pasiv la propria-i formare, nu mai reprezintă cheia de succes a unui învățământ de calitate. În mediul educaţional actual, elevul este încurajat să participe şi să comunice cu cel care îl învaţă. Mai mult decât atât, utilizarea tehnologiilor face posibilă personalizarea procesului didactic.

Orice platformă structurată e-learning va permite cursanților, fie ei studenți sau angajați, să-și îmbunătățească pe lângă cunoștințele din domeniul studiat și abilitățile TIC, într-un mod practic și concret, împreună cu alți participanți și formatori, extinzându-se astfel noțiunea de educației, dar și schimburi de bune practici și performanțe, printr-o învățare combinată. Instrumentele necesare, utilizate în situațiile de învățare combinată, conduc la educația față-în-față, pe termen scurt, alternată cu învățarea virtuală. Învățarea online este o modalitate ușoară de a conecta cursanții astfel încât să poată colabora în condiții de securitate, să li se organizeze și să li se structureze materialul didactic, să aibă acces la teme, note și mesaje educaționale.

Foarte importantă, în învățarea online, este pregătirea materialului didactic virtual, care poate conține filme, demonstrații virtuale, prezentări multimedia, tutoriale audio/video, biblioteca virtuală, echipamente și instrumente de videoconferință/webseminar, posibilități de acces la canale de radio și televiziune cu lecții interactive, pachete software, etc.

Situația în care se află sistemul de învățământ românesc au apărut, inevitabil, o serie de impedimente de natură logistică, pedagogică, tehnică și de conținut în domeniul multor discipline școlare. Toate acestea pot să fie văzute fie ca bariere fie drept provocări cărora profesorii, elevii, părinții și decidenții educației încearcă să le facă față în ritmul rapid în care apar, manifestând, în proporții variabile, disponibilitate, interes, măiestrie pedagogică, inventivitate.

În același timp, trebuie menționat că nu au existat (și, parțial, nu au fost posibile) măsuri care să poată fi aplicate la nivelul întregii populații școlare, soluțiile adoptate la nivelul unităților de învățământ și al claselor variind foarte mult de la experiențe antrenante și memorabile de învățare prin sesiuni de învățare online și până la situații în care perioada de

suspendare a cursurilor față în față a însemnat pentru unii elevi un haos total față de școală și, implicit, față de învățarea formală. Aceste situații au avut la bază atât cauze subiective cât și cauze obiective ca: lipsa de echipamente, de nivelul scăzut al competențelor digitale, de tipul de încadrare, suplinirea pe post etc.

Un alt factor determinant privește gradul de penetrare a noilor tehnologii. Sunt încă diferențe semnificative între mediul rural și urban în ce privește disponibilitatea instrumentelor tehnologice Pentru a susține activități de învățare la distanță, profesorii și elevii folosesc mai multe mijloace specifice, dintre care cel mai frecvent:

•aplicații simple/ cunoscute deja, pentru comunicare asincronă de grup, precum Whatsapp, Facebook, messenger etc.

•apeluri telefonice/ SMS/ canal de comunicare cu fiecare elev.

•utilizarea resurselor educaționale deschise și conținutului digital, cum ar fi situri cu informații și ilustrații, biblioteci online, simulări, soft educațional, laboratoare virtuale, muzee virtuale, Digitaliada, LearningApps etc.

•platformele specializate de elearning – Moodle, Google classroom, Edmodo, Easyclass etc.:

•aplicațiile pentru comunicare sincronă în grup prin apeluri video/ videoconferințe precum Webex, Zoom, Meet, Teams, Skype.

Dacă, în mediul rural, cadrele didactice găsesc mai potrivită, mai rapidă și mai convenabilă utilizarea apelului telefonic și a aplicațiilor pentru comunicare asincronă cum ar fi Whatsapp și Facebook Messenger, mediul urban are condițiile necesare pentru a face, într-o mai mare măsură, apel la platforme de elearning și la aplicații pentru comunicare sincronă precum Webex, Meet, Teams, Skype, Zoom .

La o privire de ansamblu, platformele specializate de elearning sunt în realitate o opțiune mai puțin atractivă pentru cadrele didactice, motivele fiind deja prezentate mai sus: abilități tehnice mai puțin definite la nivelul utilizatorilor, infrastructură informatică cu probleme, costuri de utilizare, lipsa suportului tehnic sau pedagogic. La acestea se adaugă un element foarte important, care determină, în ultimă instanță, calitatea situației de învățare: exercițiul utilizării mediului tehnologic pentru proiectarea și desfășurarea unor activități didactice complexe, relevante, semnificative, integrate în parcursul de învățare de lungă durată.

Nivelul de implicare al familiei/părinților crește simțitor, ceea ce obligă la acțiuni pe viitor de formare la părinți a unor competente specifice, complementare cu cele ale profesorului.

Nu întreaga populație școlară dispune de tehnologia necesară, de accesul la sursele ce girează educația pe baza noilor tehnologii și de abilitățile de uzanță respective; în plus, sistemul informatic național sau european poate deveni inoperant, supraîncărcat, apărând riscul încetinirilor sau blocajelor conectivităților; Profesorii sugerează că pregătirea lor trebuie orientată în viitor nu numai spre conținuturile de învățare, ci și spre noile tehnologii în perspectiva integrării acestora, în cunoștință de cauză și cu folos, în procesul de învățare.

Utilizarea noilor tehnologii în activități de învățare i-a determinat pe profesori să regândească procesul didactic în maniera de a-l face compatibil cu noua modalitate de comunicare facilitată de platformele digitale.

Perioada actuală relevă aspecte problematice ale sistemelor de învățământ, în care accesul echitabil la educație (de calitate) pare să prevaleze ca direcție prioritară pentru ameliorare. Sistemul de învățământ românesc are câteva puncte nevralgice pe care situația suspendării cursurilor în clasă pare să le accentueze.

Punctul de cotitură marcat de perioada actuală readuce în prim plan nevoia unei strategii pe termen lung care să valorifice programele anterioare și expertiza acumulată în sistem în diverse contexte, luând în considerare feedbackul recent al cadrelor didactice și al specialiștilor.

General vorbind, câteva direcții ar putea fi conturate preliminar după cum urmează:

•Asigurarea condițiilor pentru cultivarea unor parteneriate strategice relevante în vederea bunei funcționări a ecosistemului educației și formării, la nivel național, regional și local, implicând ONG-uri, companii edtech, instituții internaționale, universități și institute de cercetare.

•Reorganizarea curriculumului și a modului în care situațiile educative de tip „instruire asistată de calculator” sunt susținute, monitorizate, promovate și recompensate.

•Investiții strategice în echipamente și în dezvoltarea de resurse digitale. Determinarea condițiilor în care se poate face transferul de echipamente și resurse din partea companiilor către școli, profesori, elevi.

•Asigurarea accesului echitabil la resurse și instrumente digitale cu valoare adăugată pentru învățare, dedicate fiecărei categorii de beneficiari ai educației, fiecărui nivel de studiu, fiecărei discipline. În acest sens, se impune ca MEC să pună la depoziția cadrelor didactice un portal gratuit care să fie o garanție a accesului la produse de calitate și la suport de specialitate profesionist.

•Facilitarea dezvoltării profesionale continue (diversificate) pentru cadre didactice, decidenți, cercetători. Dezvoltarea unor mecanisme de stimulare și de monitorizare centralizată a calității și relevanței programelor și altor oportunități de DPC pentru profesori, în parteneriat cu furnizorii.

Bibliografie:

P. Botnariuc, C. Cucoș, C. Glava, D. E. Iancu, M. D. Ilie, O. Istrate, A. Vicențiu,O. Pânișoară, D. Ștefănescu, S. Velea - ȘCOALA ONLINE- Elemente Pentru Inovarea Educației. Raport de cercetare evaluativă. București, Mai 2020 ,

Dobrițoiu M., Corbu C. ,Guță A. ,Urdea Ghe. ,Bogdanffy L. - Instruire Asistată de Calculator și Platforme Educaționale On-Line, Editura UNIVERSITAS, Petroșani, 2019

https://itchannel.ro/solutii-online-de-educatie-pe-perioada-pandemiei/

Proiecte educationale,

Auxiliar curricular

JOC SI MISCARE

PROF. PÂRVU DOINA
ŞCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ PENTRU SURZI NR.1

ARGUMENT

„*Înţelepciunea şi iubirea copilului este jocul*” - Lucian Blaga

În procesul de dezvoltare, instruire şi educare a copilului cu nevoi speciale de educaţie rolul jocului este unanim recunoscut şi subliniat.
Specialiştii consideră jocul ca principala activitate prin intermediul căreia copilul deficient mintal ia contact cu complexitatea mediului înconjurător, lucru ce îi facilitează lărgirea sistemului de cunoştinţe, priceperi şi deprinderi, perfecţionarea reprezentărilor, spiritul de observaţie, iniţiativa şi modul de a gândi.
Analizând sarcinile educaţiei fizice în şcolile speciale, ca parte constitutivă a integrării sociale a copilului deficient mintal, se constată că aceste obiective nu se pot obţine numai prin prisma realizării sarcinilor ce vizează formarea deprinderilor specifice, dezvoltarea fizică armonioasă şi întărirea sănătăţii. Ea trebuie să asigure prin mijloacele şi metodele pe care le are la dispoziţie, o cât mai cuprinzătoare influenţă educativă asupra întregului colectiv de elevi cu deficienţă mintală.
Dintre metodele şi mijloacele moderne şi totodată atractive utilizate în şcoala specială, trebuie să se numere şi jocul motric (de mişcare), acesta conducând la crearea unui climat, unei atmosfere plăcute şi vioaie, la asigurarea unei intensităţi şi densităţi crescute, contribuind la realizarea obiectivelor generale ale educaţiei fizice.
Jocul desemnează o activitate fizică sau mintală spontană şi urmăreşte prin el însuşi o utilitate imediată, generatoare de distracţie, de plăcere şi de reconfortare.
Pentru copiii deficienţi mintali, jocul de mişcare constituie stimulentul principal al dezvoltării fizice şi psihice, având un rol important în pregătirea acestora pentru integrarea socială.
Ca activitate complexă care asigură angajarea resursele cognitive şi afective ale elevului deficient mintal, jocul devine terenul pe care se pot exercita cele mai importante influenţe informative şi formative. Jocul bine conceput şi gândit este capabil să mobilizeze toate forţele, să menţină treaz interesul copiilor, să atingă maximum de eficienţă, jocul fiind în acelaşi timp şi o excelentă formă de odihnă activă.

Jocurile de mişcare sprijină formarea corectă a schemei corporale şi a lateralităţii, formarea reprezentărilor spaţiale şi temporale şi, mai ales, a celor proprioceptiv-kinestezice, necesare în aprecierea corectă a distanţelor, vitezei, forţei şi anticiparea mişcărilor următoare. Jocul implică activitatea senzorială, intelectuală, dezvoltă atenţia, spiritul de observaţie, imaginaţia, gândirea, exprimarea verbală, imită şi reproduce la scară restrânsă specificul relaţiilor dintre oameni şi ale activităţii desfăşurate de aceştia, totodată stimulând creativitatea participanţilor.
Prezenţa jocurilor motrice (de mişcare) este obligatorie şi de necontestat, deoarece captează interesul copiilor, pregătesc organismul pentru efort şi dau posibilitatea de aplicare în condiţii variate a priceperilor şi deprinderilor însuşite.
Jocurile exercită o influenţă multilaterală şi complexă asupra personalităţii elevilor deficienţi mintal, atât în sfera motricităţii cât şi a intelectului, contribuind la formarea şi dezvoltarea unor trăsături durabile de caracter, care îşi vor aduce aportul în mod considerabil la integrarea lor socială şi profesională viitoare.

COMPETENȚE GENERALE

C 1. Întărirea sănătăţii şi dezvoltarea armonioasă a corpului

C 2. Formarea şi dezvoltarea componentelor psihomotricităţii

C 3. Dezvoltarea motricităţii generale

C 4. Perfecţionarea deprinderilor motrice de bază şi utilitar aplicative

C 5. Educarea şi dezvoltarea calităţilor motrice

COMPETENȚE SPECIFICE ŞI EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

C 1. Întărirea sănătăţii şi dezvoltarea armonioasă a corpului

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
C 1.1. Stimularea senzorio-motorie a copilului	- Exerciţii de explorare şi descoperire a obiectelor din mediul familiar, prin antrenarea mai multor analizatori (auditiv/vizual etc.); - Exerciţii de deplasare înainte-înapoi, lateral, şerpuit, în zig-zag, pe traseu cu şabloane, pe/sub şi peste obstacole; - Exerciţii de deplasare cu partener. **Jocuri:** - *„Cartonaşele”;* - *„Şarpele îşi prinde coada”;* - *„Jocul lui Kim”;* - *„Rece, cald, frig.*
C 1.2. Dezvoltarea fizică armonioasă şi a unei ţinute corecte	- Exerciţii pentru dezvoltarea musculaturii posturale (paravertebrale); - Exerciţii globale (exerciţii de imitaţie: - Exerciţii simetrice şi asimetrice pe toate pe toate coordonatele spaţiale; - Exerciţii de respiraţie (exerciţii pentru educarea respiraţiei toracale); - Exerciţii de respiraţie nonverbala (suflatul în lumânare, umflarea balonului, utilizarea jucăriilor de suflat etc.). **Jocuri:** - *„Nu lăsa fulgii să cadă”;* - *„Mimul”;* - *„Cine umflă mai repede balonul”;* - *„Fă ca mine”.*

C 2. Formarea şi dezvoltarea componentelor psihomotricităţii

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
C 2.1. Formarea schemei corporal şi a lateralităţii	- Exerciţii de identificare şi numire a elementelor principale şi de detaliu ale schemei corporale proprii şi ale partenerului: în oglindă/pe un coleg sau pe o păpuşă/în imagini; - Exerciţii de motricitate generală, cu antrenarea diferitelor părţi ale corpului, exerciţii de folosire a fiecărui segment al corpului; - Exerciţii de imitare a posturii profesorului/a colegilor; - Executare de comenzi verbale după model/fără model: „Puneţi mâinile la spate!”, „Închideţi pumnii!” etc. **Jocuri:** - *„Fereşte baloanele”;* - *„Fă ce fac şi eu”.*
C 2.2. Formarea conduitelor perceptiv motrice de bază (culoare, formă, mărime)	- Exerciţii de identificare şi discriminare în plan obiectual, după 1-2 criterii: (culoare, mărime, formă); - Exerciţii de aliniere după înălţime. **Jocuri:** - *„Formele”;* - *„Roşu, galben şi albastru”;* - *„Numărătoarea”;* - *„Cuburile colorate”;* - *„Cartonaşele”;* - *„Colţurile colorate”.*
C 2.3. Formarea şi dezvoltarea orientării, organizării şi structurării spaţio-temporale	- Exerciţii de recunoaştere a poziţiilor spaţiale simple (pe, sub, în faţă, în spate, deasupra-dedesubt etc.); - Executarea unor comenzi simple de deplasare în spaţiu; - Exerciţii de discriminare vizuală a poziţiei şi orientării obiectelor, unele faţă de altele; - Exerciţii de discriminare auditivă. **Jocuri:** - *„Hocus Pocus”;* - *„Bucheţelele”;* - *„Mal şi lac”;*

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
	- *„Unde se aude clopoţelul?”;* - *„Comenzile inverse”;* - *„Colţurile colorate”;* - *„Ruperi de rânduri cu adunări”;* - *„Cine l-a strigat pe* Martinel*”;* - *„Deschide urechea bine”;* - *„Zi şi noapte”.*

C 3. Dezvoltarea motricităţii generale

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
C 3.1. Educarea şi reeducarea mersului	- Exerciţii de învăţare a mersului corect; - Exerciţii de mers înainte-înapoi, lateral; - Exerciţii de mers cu urcarea treptelor cu alternarea picioarelor; - Variante de mers (pe vârfuri, pe călcâi, pe partea internă/externă a labei piciorului); - Exerciţii de mers pe genunchi cu sprijin pe palme/coate, ghemuit, şerpuit; - Exerciţii de mers pe şi peste obstacole, cu transport de greutăţi; - Exerciţii de mers în tandem, exerciţii de mers în sir şi în coloană. **Jocuri:** - *„Prin tunel”;* - *„Şarpele îşi prinde coada”;* - *„Cursa pe măsurate”;* - *„Ursuleţul pe cărare”;* - *„Trenul”.*
C 3.2. Educarea şi reeducarea alergării	- Exerciţii de învăţare a alergării: exerciţii de coordonare a mâinilor si picioarelor, exerciţii speciale de alergare (joc de glezna, alergare cu călcâiele la șezută, cu genunchii la piept, alergare laterala, alergare cu pas săltat); - Concursuri/întreceri de alergare pe distante scurte. **Jocuri:** - *„Cursa pe numere”;* - *„Ştafete aplicative”;* - *„Crabii şi creveţii”;* - *„Zi şi noapte”;*

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
	- *„Transportul merelor”;* - *„Cursa cu 2 scaune”;* - *„Drum lung”;* - *„Curs în cercuri”.*
C 3.3. Formarea și dezvoltarea deprinderii de săritură	- Exerciții de aterizare elastica (pe sol, în adâncime, peste un obstacol); - Exerciții de detentă (desprindere pe verticală); - Exerciții de săritura pe un picior; - Exerciții de săritura pe doua picioare (exerciții de urcare a treptelor prin săritură); - Exerciții de săritura de pe un picior pe celalalt; - Exerciții de săritura „pas sărit”, „pas săltat”; - Exerciții de săritura de pe loc; - Exerciții de săritura cu elan. **Jocuri:** - *„Ștafeta combinată”;* - *„Cursa într-un picior”;* - *„Lupta cocoșilor”;* - *„Ștafeta cu coarda”;* - *„Găsește pantoful”;* - *„Cine sare mai departe”;* - *„Ștafeta cu obstacole”;* - *„Lăcustele”.*
C 3.4. Formarea și dezvoltarea deprinderii de prindere și aruncare	- Exerciții de aruncare/ prindere; - Exerciții de aruncare a mingii de oină / medicinale: aruncarea cu o mână înainte, aruncarea cu două mâini înainte-înapoi, aruncarea cu două mâini de deasupra capului, de sus și de jos; - Exerciții de aruncare azvârlită; - Exerciții de prindere controlată. **Jocuri:** - *„Vânătorii și rațele”;* - *„Cursa cu ochire”;* - *„Atacul cetății”;* - *„Ridică sus repede”;* - *„Ștafeta cu mingea”;* - *„Prinde mingea cu două mâini și o arunci cu o mână”;*

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
	- *„Mingea pe deasupra”;* - *„Mingea prin tunel”;* - *„ Cursa pe numere cu mingi”;* - *„Aruncă mingea căpitanului”.*

4. Perfecţionarea deprinderilor motrice de bază şi utilitar - aplicative

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
C 4.1. Educarea echilibrului	- Exerciţii de mers în echilibru pe șabloane; - Exerciţii de mers în echilibru cu întoarceri; - Exerciţii de mers în echilibru cu păşire peste obstacole; - Exerciţii de mers în echilibru cu îngreuiere; - Exerciţii de mers în echilibru pe plan înclinat; - Exerciţii de mers în echilibru cu partener. **Jocuri:** - *„Ştafeta merelor”;* - *„Lupta cocoşilor”;* - *„Mers de-a lungul unei bănci”;* - *„Mers de-a lungul unei bănci cu trecere peste 2-3 obstacole”;* - *„Trage sfoara”;* - *„Leii la circ”;* - *„Ştafeta cu ziarul”;* - *„Treci puntea”;* - *„Cursa pe cartoane”;* - *„Mingea în echilibru (în lingură)”.*
C 4.2. Formarea deprinderii de târâre	- Exerciţii de târâre pe coate, cu deplasare numai cu ajutorul braţelor, braţ și picior opus. **Jocuri:** - *„Tunelul submarin”;* - *„Cursa crocodililor”;* - *„Nu atinge sfoara”;* - *„Cursa şopârlelor”.*
C 4.3. Formarea deprinderii de cățărare/escaladare	- Exerciţii de cățărare pe spalier; - Exerciţii de escaladare peste obiecte de mărimi diferite. **Jocuri:**

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
	- *„Cațără-te și sari”;* - *„Pisica cocoțată”;* - *„Câștigarea redutei”;* - *„Ștafeta cu obstacole”.*
C 4.4. Formarea deprinderii de ridicare și transport de greutăți	- Exerciții de manipulare a obiectelor a materialelor sportive. **Jocuri:** - *„Ștafete aplicative”;* - *„Scăunelul”;* - *„Transportul partenerului în spate”;* - *„Cursa cu mingi”;* - *„Transportul piramidelor”.*

5. Educarea și dezvoltarea calităților motrice

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
C 5.1. Dezvoltarea vitezei	- Exerciții pentru însușirea procedeelor de plecare din start de jos și din picioare; - Exerciții de alergare pe distanțe scurte: 15 m, 25 m, 50 m. **Jocuri:** - *„Ștafeta cu alergare în linie dreaptă”;* - *„Crabii și creveții”;* - *„Cursa pe numere”.*
C 5.2. Dezvoltarea îndemânării	- Exerciții pentru dezvoltarea coordonării; - Structuri motrice cu mărirea gradului de dificultate. **Jocuri:** - *„Semănatul și culesul cartofilor”;* - *„Mingea rostogolită”;* - *„Îmbracă și dezbracă cercul”;* - *„Cine este mai îndemânatic”;* - *„Mingea în presă”.*
C 5.3. Dezvoltarea forței	- Exerciții cu gantere; - Exerciții cu mingea medicinală; - Exerciții cu partener; - Exerciții cu coarde elastice.

COMPETENȚE SPECIFICE	EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
	Jocuri: - *„Scăunelul”;* - *„Transportul partenerului”;* - *„Cursa cu mingi medicinale”;* - *„Transportul piramidelor”;* - *„Braţul de fier (Skandenberg)”;* - *„Împinge-l pe cel din faţă”.*
C 5.4. Dezvoltarea rezistenţei	- Exerciţii de alergare de durată cu pauze controlate; - Exerciţii de alergare pentru mărirea rezistenţei capacităţii cardio-respiratorii. **Jocuri:** - *„Semaforul”;* - *„Arcanul (Ţară, ţară vrem ostaşi!)”;* - *„Cursa în lanţ”;* - *„Drum lung”;* - *„Năvodul”.*
C 5.5. Formarea deprinderilor de practicare a unor sporturi adaptate posibilităţilor psiho-individuale ale elevilor: atletism, gimnastică acrobatică, handbal, baschet, volei, fotbal, tenis de masă, badminton, tenis de câmp	- Exerciţii de alergare de viteză pe distanţe scurte: 15 m, 25 m, 50 m; - Exerciţii de gimnastică: combinarea de elemente statice în structuri de exerciţii la sol, sărituri acrobatice cu bătaie pe ambele picioare la bancă, capră şi cal; - Structuri minimale de prindere-pasare-aruncare în handbal; - Structuri minimale de prindere-pasare-aruncare în baschet; - Structuri minimale de pasare-preluare-marcare în fotbal; - Structuri minimale de lovire a mingii, pasare a mingii peste fileu şi serviciu - tenis de masă, badminton, tenis de câmp; - Jocuri şi întreceri sportive între clase şi şcoli. **Jocuri:** - *„Mingea în cerc”;* - *„Ştafeta cu dribling”;* - *„Ştafeta combinată”;* - *„Fereşte capul”;* - *„Minijoc de handbal”;* - *„Minijoc de baschet”;* - *„Minijoc de fotbal”.*

CONȚINUTURI ALE ÎNVĂȚĂRII:

1. Sănătate şi dezvoltare armonioasă

- Stimulare senzorio-motorie (explorare, discriminare şi manipulare de obiecte din mediul familiar);
- Dezvoltare fizică armonioasă (poziţii şi posturi);
- Dezvoltarea musculaturii posturale (paravertebrale);
- Complex de exerciţii cu obiecte portative;
- Complex de exerciţii cu partener;
- Exerciţii de respiraţie (reglarea ritmului respirator, echilibrului inspir-expir).

2. Psihomotricitate

- Schemă corporală şi lateralitate;
- Conduite perceptiv-motrice de bază (culoare, formă, mărime);
- Orientare, organizare şi structuri spaţio-temporale.

3. Motricitate generală

- Mersul;
- Alergare;
- Săritură;
- Aruncare.

4. Deprinderi motrice de bază şi utilitar aplicative

- Echilibru;
- Târâre;
- Cățărare/escaladare;
- Ridicare şi transport de greutăți.

5. Calităţi motrice

-Viteză;
-Îndemânare;
-Forţă;
-Rezistenţă;
-Sporturi adaptate: atletism, gimnastică acrobatică, handbal, baschet, volei, fotbal, tenis de masă, badminton, tenis de câmp.

ATERIALE DIDACTICE:

- Cercuri de lemn sau plastic de dimensiuni diferite;
- Mingi medicinale de dimensiuni diferite;
- Mingi de cauciuc de dimensiuni diferite;
- Mingi de handbal;
- Mingi de baschet;

- Mingi de volei;
- Mingi de oină;
- Bastoane;
- Corzi pentru sărituri;
- Sfori de grosimi şi lungimi diferite;
- Popice colorate;
- Jaloane colorate;
- Fanioane colorate;
- Saltele de gimnastică;
- Bănci de gimnastică;
- Capră de gimnastică;
- Ladă de gimnastică;
- Scări fixe;
- Materiale distinctive pentru elevi: eşarfe, benzi colorate, pieptare etc.;

SUGESTII METODOLOGICE

Datorită eterogenității clasei de elevi, a nivelului de dezvoltare psihomotorie şi a potenţialului de progres individual diferit, datorită nivelului de suport (ajutor) care trebuie acordat fiecăruia dintre elevi, s-a optat pentru o astfel de prezentare a programe, ca un continuum, fără a diferenţia pe clase şi pe cicluri de învățământ. Aceasta şi pentru că acelaşi elev poate să se afle , la un moment dat, la nivele diferite de progres în diferite arii de dezvoltare.

Din punct de vedere al relaţiei dintre elev şi cadru didactic, în vederea realizării sarcinii, se evidenţiază patru faze:

1. Fizică – atunci când în scopul realizării sarcinii este nevoie de ajutor nemijlocit din partea adultului.

2. Gestuală – pentru cazurile în care sunt suficiente exemplificarea, demonstraţia sau direcţionările şi indicaţiile pentru realizarea sarcinii;

3. Verbală - pentru situaţiile când pentru realizarea sarcinii sunt suficiente indicaţiile sau îndemnurile.

4. Independentă – când sarcina este realizată integral de către elev, fără observaţii intermediare.

În cadrul grupului de elevi al clasei, există, simultan, cele patru tipuri de interrelaţionări, care constituie specificul activității de educaţie fizică pentru aceşti elevi.

Pe lângă nivelul diferit de dezvoltare a unor achiziţii, aceşti elevi se mai diferenţiază şi după nivelul de sprijin, de care au nevoie la un moment dat, în executarea unor acţiuni, exerciţii, execuţii, acţiuni.

Din punct de vedere al procesului didactic, se vor respecta următoarele *principii:*

1. Daţi copilului un sentiment de securitate!
2. Lăudaţi-l pentru ceea ce face şi nu-l certaţi pentru ceea ce nu poate sau nu vrea să facă; în oricare din situaţii elevul are un motiv!
3. Reduceţi ajutorul treptat pe măsură ce elevul progresează în realizarea sarcinii!
4. Încurajaţi orice inițiativă a copilului recompensându-l!
5. Evitaţi înfricoşarea, ameninţarea sau pedepsirea elevului!
6. Plecaţi în procesul de învățare de la ce poate elevul şi adaptaţi sarcina la potenţialul său!
7. Nu forţaţi elevul să desfăşoare o activitate dacă nu este în dispoziţie favorabilă, folosindu-vă de inițiativa lui!

8. Motivaţi copilul pentru orice activitate; începeţi cu lucrurile cunoscute şi introduceţi numai câte un element nou!
9. Nu forţaţi elevul să înveţe sau să execute activităţi peste potenţialul său!
10. Ajutaţi elevul să aibă încredere în forţele proprii şi să-şi asume sau să-şi depăşească deficienţa!

ACTIVITĂȚI DE EVALUARE

În perspectiva unui demers educaţional centrat pe competenţe, se recomandă utilizarea cu preponderenţă a evaluării continue, formative.

Procesul de evaluare va îmbina formele tradiţionale cu cele alternative (autoevaluarea, evaluarea în perechi, observarea sistemică a activităţii şi comportamentului elevului) şi va pune accent pe:

- corelarea directă a rezultatelor evaluate cu competenţele specifice vizate de programa pentru disciplina opţională;
- valorizarea rezultatelor învăţării prin raportarea la progresul şcolar al fiecărui elev;
- utilizarea unor metode variate de comunicare a rezultatelor şcolare;
- recunoaşterea, la nivelul evaluării, a experienţelor de învăţare şi a competenţelor dobândite în contexte non-formale sau informale,
- performanţa motrică, rezultatul probelor de control măsurabile;
- cantitatea si calitatea elementelor însușite în raport cu prevederile programei de specialitate;
- capacitatea elevului de restructurare, autoevaluare a elementelor însușite;
- atitudinea elevului faţă de E.F.S., în general şi faţă de disciplina opţională în special (frecvenţa la lecții, participarea la acțiunile competiționale sportive, modul de îndeplinire a unor sarcini organizatorice etc.).

BIBLIOGRAFIE:

*** „Ghid metodologic de aplicare a programei de educatie fizică şi sport – învăţământ primar” – Curriculum Naţional, Bucureşti, 2001

*** „Ghid metodologic de aplicare a programei de educatie fizică şi sport – învăţământ gimnazial” – Curriculum Naţional, Bucureşti, 2001

A. Dragnea „Măsurare şi evaluare în educaţie fizică şi sport”, Ed. Sport-Turism, Bucureşti, 1984

C. Păunescu
I. Muşu „Psihopedagogie Specială Integrată”, Ed. ProHumanitate, 1997

Gh. Cârstea „Metodica educației fizice - Îndrumar pentru lucrări practice”, ANEFS, Eugeniu Scarlat Bucureşti, 1995

M. Bogdan Scarlat
S. Şerbănoiu „Educaţie fizică şi sport”, Ed. Didactică şi pedagogică, Bucureşti, 2002

Virgil Tudor Curs universitar „Teoria şi metodica educaţiei fizice şi sport”, ANEFS, Bucureşti, 2007

Şerban Iosifescu „Managementul proiectelor”, 1999

Olivier Paules Atletism „Le erreurs a eviter”, Colection „De L’ecole aux associations”, Edition Revue EPS, 2003

A. V. Marinache
C. Baciu
D. Antoş
M. Bazarciuc
„Programa şcolară clasele I-X, Educaţie fizică şi activităţi sportive, Deficienţe mintale severe, profunde şi/sau asociate”, 2008

V. Epuran „Jocuri de mişcare”, I.E.F.S., Bucureşti, 1973

L. Oprea „Jocuri de mişcare în lecţia de educaţie fizică”, Ed. SemnE, Bucureşti, 2007

E. Barcan-Ţicaliuc „1001 de jocuri pentru copii”, Ed. Sport-Turism, Bucureşti, 1979

L. Cioacă
S. Cioacă
A. Arghirescu
„Jocuri pentru orele de educaţie fizică”, Ed. Ştefan, Bucureşti, 2006

PROIECT INOVATIV DE ACTIVITATE DIDACTICĂ LA ORA DE ISTORIE. ZIUA EROILOR

prof. înv. primar Morar Mirela – Sanda
Școala Gimnazială ”Nicolae Titulescu”, Cluj-Napoca

La fel ca în restul Europei, în România, Zilei Eroilor i s-a conferit prin lege statutul de sărbătoare națională. Prin acest eveniment anual sunt comemorați cei care și-au pierdut viața în marile conflagrații mondiale (1914-1918 – Primul Război Mondial, 1939-1945 – Al Doilea Război Mondial)), dar și cei care au pierit în Războiul de Independență (1877-1878). În România, cu ocazia Zilei Eroilor, se comemorează și moartea străinilor căzuți pe teritoriul țării, indiferent dacă aceștia au fost aliați sau inamici. Prin Tratatul de la Versailles, de la finalul Primului Război Mondial, s-a introdus obligativitatea țărilor foste beligerante de a întreține mormintele ostașilor îngropați pe teritoriul statelor respective. Astfel, mai multe acte cu valoare legislativă au fost emise de-a lungul timpului pe teritoriul țării noastre în acest scop, indiferent de regimul politic existent sau de modalitatea de organizare a puterii politice în stat: *Decretul nr. 1913 din 26 aprilie 1920, Legea pentru cinstirea memoriei eroilor căzuți*, promulgată de către regele Ferdinand I la 23 august 1920, *Decretul nr.71/1948, Decretul nr. 117/1975, legea nr. 48 din 30 mai 1995* și *legea 379 din 30 septembrie 2003 privind regimul mormintelor şi operelor comemorative de război* , prin care se realizează o mai amplă cuprindere a tuturor manifestărilor și preocupărilor specifice promovării Zilei Eroilor la români.

Din punctul de vedere al demersului didactic la disciplina istorie, acest eveniment anual poate fi marcat prin participarea la activități în afara școlii, organizate de diferite instituții ale statului, dar și prin **activități instructiv-educative asimilate orei de curs,** în special acum, **în actualul context epidemiologic**. Am pregătit comemorarea Zilei Eroilor pentru elevii clasei a IV-a prin proiectarea unei lecții atractive de predare-învățare și valorificare a informațiilor dobândite prin vizitele tematice reale și virtuale la muzee, case memoriale, cetăți, castele și situri arheologice. Consider că acest proiect se poate încadra în categoria exemplelor de bună practică, fiind în același timp și inovativ, putându-se constitui în într-un punct de plecare pentru profesorii care își doresc să adapteze orele clasice de istorie calendarului comemorativ al românilor și condițiilor în care se desfășoară în prezent predarea și învățarea.

Din perspectiva demersului pedagogic, a strategiilor didactice concrete aplicate la orele de istorie, nu cred că există un rețetar cu valabilitate universală. Totuși, am remarcat că manierele moderne de desfășurare a activității de învățare, insistența asupra utilizării metodelor activ-participative ca dialogul, conversația euristică, problematizarea, analiza și comentariul de text, jocul de rol, dramatizarea, activitățile de tip proiect, munca în echipă sau brainstorming-ul, precum și alternarea formelor de activitate, astfel încât demersul pedagogic să fie centrat pe activitatea elevilor, au rezultate foarte bune. De asemenea, pentru că metode tradiționale ca povestirea sau prelegerea și-au demonstrat deja eficiența în timp, dar și pentru că a inova înseamnă să avansezi fără să abandonezi complet trecutul, am încercat să îmbin armonios metodele de predare-învățare moderne cu cele tradiționale, cu scopul creării unui scenariu educativ cât mai veridic, cât mai plauzibil și cât mai ușor de adaptat, în funcție de nivelul de pregătire al elevilor, dar și de resursele de care dispune profesorul din învățământul primar.

PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ LA DISCIPLINA ISTORIE

CLASA a IV-a

Timp alocat: 50 de minute

Competenţe generale:

1. Localizarea în timp și spațiu a evenimentelor istorice studiate;

2. Explorarea surselor relevante pentru a înțelege fapte și evenimente din trecut și din prezent;

Competenţe specifice:

1.3. Valorificarea informațiilor dobândite prin vizite la muzee. case memoriale, situri arheologice;

2.1. Identificarea de surse istorice utilizând o varietate de instrumente, inclusiv tehnologiile de informare și comunicare;

Valori şi atitudini:

Coerență și rigoare în gândire şi acţiune;

Gândire critică şi flexibilă;

Mijloace didactice: catalog, caietele de istorie ale elevilor, un cub, videoproiector, prezentare *ppt*, documentar istoric, albume istorice, portrete istorice;

Metode de predare-învăţare: prelegerea, dialogul, problematizarea, analiza și comentariul de text, munca în echipă, brainstorming-ul, conversaţia frontală, conversaţia profesor-elev, explicaţia, munca în echipe, *Cubul,* jocul de rol.

Prima etapă a lecției clasice, **momentul organizatoric**, poate fi realizată de către profesor sub diferite forme, fără a depăși 3 minute, timp suficient pentru semnalarea eventualelor situații-problemă de către elevi.

Etapa lecției	**Reactualizarea cunoștințelor dobândite anterior**
Durata	7 minute
Conținutul informațional formativ	Elevii sunt invitați să puncteze cele mai importante evenimente istorice studiate, care au legătură și cu istoria românilor, și să-și motiveze alegerea; Elevilor li se cere ca lucrând în perechi, cu colegul de bancă, în urma realizării unui brainstorming, să așeze pe hârtie cele mai importante personalități care au participat și care și-au pierdut viața pe câmpul de luptă în evenimentele istorice amintite anterior;
Strategii/metode	Dialogul profesor-elev, munca în echipe, brainstormingul;
Observații	Profesorul poate observa care este gradul de retenție al informațiilor deja predate, dar și cum și-au format elevii competența de a lucra în perechi, de a realiza o sarcină în colaborare;

Etapa lecției	**Captarea atenției și introducerea temei**
Durata	3 minute
Conținutul informațional formativ	Profesorul pledează pentru importanța unei discuții despre eroi și rememorarea rolului jucat de acestia în împlinirea celor mai importante obiective naționale; Profesorul enumeră câteva figuri identificate de elevi din galeria eroilor naționali, anunțând de asemenea care sunt principalele activități desfășurate în perioada *Zilei Eroilor* la nivel național și local;
Strategii/metode	Prelegerea, conversația frontală;

Observații	În această etapă a lecției, profesorul își poate propune să fie foarte persuasiv, entuziast și convingător, cu scopul de a trezi interesul elevilor pentru abordarea unei teme diferite, care are însă legătură cu istoria națională;

Etapa lecției	**Dirijarea învățării**
Durata	17 minute
Conținutul informațional formativ	Profesorul prezintă cu ajutorul mijloacelor audio-video disponibile imagini cu cele mai importante monumente/locuri din țara noastră care amintesc despre eroii celor două conflagrații mondiale, dar și cu câțiva dintre eroii cunoscuți de elevi; Profesorul prezintă unul dintre documentarele disponibile pe internet despre ceremonii prilejuite în anii anteriori de Ziua Eroilor, evidențiind rolul personalităților din diverse domenii, instituții sau funcții publice la aceste ceremonii; Folosindu-se de imagini sau albume istorice, profesorul prezintă semnificația, simbolul și reprezentarea temei *Eroul Necunoscut* în sculpturi și statui;
Strategii/metode	Prelegerea, povestirea, explicația, conversația profesor-elev;
Observații	În această etapă a lecției, elevii pot fi invitați să își exprime opinia despre importanța istorică a *Zilei Eroilor*, dar și despre existența unor monumente de tip *Eroul Necunoscut* în mai multe orașe ale țării;

Etapa lecției	**Fixarea și redimensionarea cunoștințelor**
Durata	15 minute
Conținutul informațional formativ	Profesorul pune la dispoziția elevilor un text istoric*****, tipărit sau sub formă digitală, pe care aceștia îl vor analiza în grupe, folosindu-se metoda *Cubul*. Astfel, elevii vor fi invitați să rostogolească un cub confecționat anterior de către profesor pentru a determina grupa în care sunt și sarcina de lucru, vis-a-vis de textul propus: *descrie, asociază, compară, explică, aplică, analizează*; Un raportor din fiecare grupă va prezenta răspunsul colectiv la expirarea timpului;
Strategii/metode	Explicația, metoda *Cubul,* analiza și comentariul de text, munca în echipă, joc de rol*;*
Observații	Profesorul trebuie să se asigure că toți elevii au înțeles termenii textului propus, că textul nu este prea lung sau prea dificil, dar și că elevii au înțeles sarcina de lucru din cadrul grupei în care au fost repartizați; Elevii își pot însuși competența de a-și exprima **păreri diferite** de grup într-un mod civilizat și neconflictual, precum și valoarea morală de **a accepta diversitatea opiniilor și punctelor de vedere**; Elevii raportori pot genera răspunsul colectiv al grupului sub forma unui scurt eseu sub forma unei creații literare – poezie sau sub forma unui joc de rol.

Etapa lecției	**Încheierea activității**
Durata	5 minute
Conținutul informațional formativ	Profesorul recapitulează principalele subiecte abordate în cadrul activității desfășurate; Elevii sunt invitați să ofere un feed-back al orei de istorie curente; Elevii care s-au implicat și remarcat în mod deosebit pot fi notați;
Strategii/metode	Conversația profesor-elev;
Observații	În funcție de potențialul elevilor, profesorul poate stabili ca sarcină de lucru pentru următoarea perioadă realizarea unor proiecte individuale sau de grup cu titlul *Locuri simbolice în memoria colectivă a românilor* ;

***** Un text istoric care ar putea fi propus spre analiză în cadrul etapei de fixare și redimensionare a cunoștințelor aparține marelui istoric A. D. Xenopol: ”*Toţi românii sunt datori să depună semnul lor de amintire şi de recunoştinţă pe mormântul fiecăruia dintre eroii lor. Învingători sau martiri în luptele ce-au purtat, ei au cu toţii dreptul la recunoştinţa neamului întreg, pentru ca prin braţul lor şi mai mult încă prin puternica lor amintire împlântată în sufletul poporului, ei au lăsat un izvor de virtute, din care cu toţii au dreptul să se întărească pentru viitor.* ”

Bibliografie:

Bolovan, Sorina Paula (coord.), 2009, *A preda sau a învăța: dimensiunea interdisciplinară și metode active utilizate în învățarea istoriei și a religiei*, editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca;
Pascu, Ștefan, Maior, Liviu, 1977, *Culegere de texte pentru istoria României*, editura Didactică și Pedagogică, București;
Petre, Zoe *et al*., 2016-2017, *Manual de istorie pentru clasa a IV-a*, editura Corint, București;

Auxiliar curricular de sprijin în cadrul orelor de abilități practice la învățământul primar ORIGAMI

GONGEA OFELIA ALINA
LICEUL TEHNOLOGIC CONSTANTIN FILIPESCU, CARACAL, JUD OLT

ARGUMENT

O simplă bucată de hârtie care se transformă numai prin împăturire într-o floare, într-un animal sau obiect util trezeşte elevilor încântare, plăcere şi motivaţie de a lucra. Spre deliciul copiilor, figurinele *origami* sar (broasca), plutesc (barca, vaporul, caiacul, canoea), pot fi umflate cu aer (mingea, iepurele, laleaua), bat din aripi când sunt trase de coadă (porumbelul, dragonul), cască gura (peştele), îşi mişcă coada sau lăbuţele (sopârla) etc.Prin conţinutul acestui opţional oferim cadrul propice pentru formarea unor priceperi şi deprinderi multiple şi completarea , valorificarea şi consolidarea cunoştinţelor de geometrie.

Mai mult, pe lângă trăsături precum răbdarea şi corectitudinea, ***origami*** dezvoltă o serie de alte calităţi morale cum ar fi: hărnicia, dărnicia creatoare, spiritul de economie, de reciclare, dragostea fată de natură, simţul estetic, tenacitatea, capacitatea de adaptare la exigenţele unui grup.

Totodată, oferă cadrelor didactice şi o serie de modalităţi de educare a unor aptitudini şi capacităţi intelectuale foarte preţuite în lumea contemporană, cum ar fi: îndemânarea manuală, imaginaţia, fantezia, creativitatea, intuiţia, vederea tridimensională , memoria, capacitatea de abstractizare , ingeniozitatea. Secretul acestui opţional constă în faptul de a dărui şi a împărţi cu alţii.

Confucius spunea:

„Dacă îi dai unui om un peşte, îl salvezi de foame o zi; dacă îl înveţi să pescuiască, îl salvezi pentru o viaţă”!

- **Ce este origami?**
  -Origami înseamnă plierea hârtiei. Apărut în Japonia acum câteva sute de ani, origami e o artă şi o joacă, un mod de relaxare şi de socializare, dar mai ales e un antrenament al minţii. Cu o foaie de hârtie putem crea o lume întreagă.
- **-Cât de greu e origami?**

E la fel ca scrisul. În funcţie de pregătire şi de dispoziţie, poţi scrie un cuvânt sau poţi scrie un roman. Poţi face un coif din hârtie sau poţi face un buchet de flori din hârtie. La urma-urmei, cu toţii am făcut origami. Adică ne-am jucat cu o bucată de hârtie pe care am îndoit-o cu gândul de a o convinge să se transforme în ceea ce visam noi.

-„De ce să învăţăm origami „?

Prin origami mintea este antrenată în multiple direcţii. Practicarea origami creşte atenţia la detalii, ajută la îmbunătăţirea orientării în spaţiu, a gândirii logice, a preciziei, a disciplinei şi a comunicării.

-„Cui se adresează origami „?

Oricui vrea să înveţe. E util pentru copii fiindcă le stimulează îndemânarea, creativitatea şi capacitatea de concentrare, îmbunătăţindu-le, în acelaşi timp, performanţa şcolară. E util pentru adulţi deoarece este o activitate relaxantă şi distractivă ce nu necesită vreun talent deosebit, dar care oferă satisfacţii inedite. E util în familie pentru sudarea relaţiei dintre părinţi şi copii întrucât este un motiv în plus de a petrece clipe minunate împreună.

-Ce facem în cadrul orelor de cerc?

-Invăţăm noţiuni privind tehnicile origami.

- bazele de la care pornesc majoritatea lucrărilor ,
- interpretarea diagramelor
- realizarea practică de modele de flori, animale, decoraţiuni, avioane, etc...
- origami modular
- fiecare elev pleacă acasă cu unele lucrări realizate.

Obiective generale:

- cresterea capacitatii de concentrare;
- dezvoltarea abilitatilor de motricitate fina;
- coordonare ochi - mână;
- dezvoltarea ordinii şi consecvenţei.
- dezvoltarea îndemânării;
- dezvoltarea iniţiativei şi a improvizaţiei

OBIECTIVE-CADRU:

1. Familiarizarea şi utilizarea unor tehnnici de lucru cu hârtia;
2. Confecţionarea şi evaluarea unor produse din hârtie ;
3. Dezvoltarea capacităţii de cooperare în scopul realizării unui produs;
4. Dezvoltarea simţului practic.

OBIECTIVE DE REFERINŢĂ ŞI SUGESTII DE ACTIVITĂŢI DE ÎNVĂŢARE

1. Familiarizarea şi utilizarea unor tehnici de lucru cu hârtia

Obiective de referinţă	**Sugestii de activităţi de învăţare**
La sfârşitul anului elevul va fi capabil:	*Pe parcursul anului se recomandă următoarele tipuri de activităţi:*
să descrie proprietăţile hârtiei (provenienţa, utilitatea ei, caracteristici);	sortarea hârtiei de diferite tipuri ; identificarea însuşirilor hârtiei;
să prezinte specificul tehnicii de lucru origami;	definirea termenului, *origami*; identificarea tehnicii folosite, pe diferite lucrări-model; prezentarea regulilor/ principiilor specifice tehnicii origami;
să se familiarizeze cu istoricul şi miturile legate de origami;	prezentarea istoricului, povestiri, legende, mituri
să se familiarizeze cu simbolurile folosite în origami	exerciţii de recunoaştere a simbolurilor din diagrame

2. Confecţionarea şi evaluarea unor produse din hârtie

Obiective de referinţă	**Sugestii de activităţi de învăţare**
să aplice tehnica de lucru în origami	confecţionarea de obiecte diverse, utilizând tehnicile de lucru cu hârtia;
să verifice etapele de realizare a produsului	identificarea etapelor de lucru; explicaţii şi sugestii;
să aprecieze calităţile produsului finit	exerciţii de apreciere a calităţilor produsului finit, în funcţie de criterii simple date, precum: corectitudine, simetrie, aspect etc.; exersarea spiritului critic şi autocritic;

3. Dezvoltarea capacităţii de cooperare în scopul realizării unui produs

Obiective de referinţă	**Sugestii de activităţi de învăţare**
-să verbalizeze etapele de lucru; -Sa colaboreze cu membrii echipei	observarea şi identificarea etapelor de lucru; explicaţii, sugestii;
-să manifeste iniţiativă în grupul de lucru în care îşi desfăşoară activitatea;	-planificarea şi realizarea unor activităţi de grup; activităţi în grup pentru realizarea produselor complexe/ lucrărilor tematice;

4.Dezvoltarea simţului practic

Obiective de referinţă	**Sugestii de activităţi de învăţare**
4.1 să utilizeze tehnicile învăţate pentru înfrumuseţarea mediului ambiant;	ornarea sălii de clasă, a camerei proprii, a şcolii; organizarea unor expoziţii de popularizare a activităţii , a unor expoziţii cu vânzare ; organizarea unui târg şi a unui atelier de origami cu ocazia Zilei Internaţionale a Copilului;
4.2 să găsească soluţii pentru valorificarea obiectelor utilizate;	încadrarea produselor finite în clasă, acasă etc.; realizarea de obiecte distractive, estetice, practice;
4.3 să valorifice maculatura	exerciţii de recuperare a maculaturii prin refolosirea hârtiei

Conţinuturile învăţării

1. ***Istoricul tehnicii origami***
2. ***Materiale şi instrumente de lucru***
3. ***Simboluri folosite în diagrame***
4. ***Forme de bază folosite în origami***
5. ***Povestea celor 1000 de cocori-cocorul***
6. ***Confecţionarea unor forme simple***

Sugestii de produse ce pot fi realizate:

obiecte de design interior: rama foto, vaza pentru flori, cutia pentru diverse mărunţişuri, bijuterii etc.;
obiecte specifice sărbătorilor: Crăciun, Paşte etc.
figuri de animale, plante etc.

Modalităţi de evaluare

Probe practice
Proiect ~1000 de cocori~
Expoziţii tematice

Bibliografie

Zulal Ayture-Scheele – *Hobby origami – construcţii din hârtie pentru cei mici şi cei mari*, Ed. M. A. S. T., 2006
Robert J. Lang, Stephen Weiss –*Origami zoo*, St. Martin's Griffin Press, New York, 1990
Michael G. LaFosse –*Advanced origami*, Tuttle Publishing, Tokio, 2005
www.oriland.com
www.papercrane.org
www.opane.com
www.origami.as

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

CIOATĂ ANGELICA
Colegiul Andronic Motrescu Rădăuţi

1. Titlul activităţii „Planificarea carierei”

2. Coordonatorul: prof. Angelica Cioată

3. Data desfăşurării: 8.04.2014

4. Obiective:
   - motivaţie şi flexibilitate în elaborarea traseului educaţional şi profesional
   - responsabilitate şi ambiţie pentru decizii privind cariera
   - interes pentru învăţare permanentă într-o lume în schimbare

5. Grupul ţintă: elevii clasei XI F
6. Beneficiari:
   - direcţi: elevii
   - indirecţi: părinţii

7. Locul de desfăşurare: Universitatea „Ştefan cel Mare” Suceava

8. Resurse:
- umane: profesori, elevi

9. Parteneri: Facultatea de Inginerie Alimentară

10. Activităţi, strategii:

    - prezentarea laboratoarelor de industrie alimentară
    - participarea la un seminar pe tema: *Posibiltăţi de valorificare a seminţelor de struguri*
    - vizită la biblioteca universităţii.

Dezvoltarea motivaţiei pentru învăţare

Propunător: Profesor Ciubotaru Ramona-Mihaela
Școala Gimnazială Nr.1 Sănduleni

Clasa: a VI- a

Domeniul de conţinut: Managementul învăţării

Titlul activităţii: Cu încredere pe drumul învăţării!

Competenţa generală

3. Reflectarea asupra motivaţiei şi eficacităţii strategiilor pentru progres în învăţare;

Competența specifică:

3.2- Manifestarea interesului pentru a învăța de la ceilalți și pentru a-i sprijini pe ceilalți în învățare

Scopul activităţii: stimularea componentei motivaţionale a elevilor, folosind mijloace creative, generarea unei atitudini pozitive faţă de învăţare, dezvoltarea încrederii elevilor în forţele proprii;

Strategii didactice: conversaţia, brainstormingul, explicaţia, observaţia, „Numele mă reprezintă”, „Diploma mea”, „Să depăşim barierele”, „Borcanul cu frici”, „Conturul omului”.

Resurse:

Materiale: videoproiector, laptop, coli de flipchart, markere / carioci, fişe;

Temporale: 50 de minute;

Demers didactic:

Profesorul pregătește materialele necesare desfășurării lecției (videoproiectorul, laptopul, ecranul pentru proiecție), colile de flipchart, markerele / cariocile. Se împart materialele necesare, cu ajutorul elevului ce are mai puțină încredere în sine.

I. Moment de energizare

Elevii sunt rugaţi să se ridice. Să se aşeze în cerc şi să se maseze pe umeri, timp de 2 minute. Copiii au nevoie de experienţe pozitive, de spaţiu personal pentru a fi singuri cu ei înşişi şi în acelaşi timp au nevoie de sentimentul de conexiune cu alte persoane, în special cei care sunt importanţi pentru ei emoţional. Este important să înțeleagă că și alții sunt în situația lor și că fiecare poate să aibă o problemă care împiedică învățarea.

II. Anticiparea - jocul, „Numele mă reprezintă”

Folosind carioci, hârtie colorată, elevii îşi vor scrie numele şi vor găsi câte o caracteristică personală pentru fiecare literă în parte. De exemplu, cineva care are numele Radu, ar putea găsi următoarele caracteristici: R – respectuos, A-atent, D-dinamic, U- uituc. Apoi, fiecare elev îşi va lipi foaia oriunde va dori în sala de clasă. Le voi cere apoi să motiveze alegerea culorii şi a locului în care au aşezat foile. Fiecare va împărtăşi apoi întregului grup caracteristicile sale. V-a plăcut jocul ? A fost dificil să găsiți caracteristicile personale ? Ce ați reținut din caracteristicile spuse de restul colegilor ? Prin acest joc, copiilor li se va oferi posibililatea de a se cunoaşte mai bine pe ei şi pe ceilalţi, de a-şi aprecia calităţile în vederea autocunoaşterii, de a se accepta și de a manifesta respect față de colegii diferiți.

III. Formarea cunoştinţelor

Se prezintă elevilor resursa educațională on-line, scurtmetrajul Piper. Elevii sunt rugați să deseneze un emoticon, conform celor simțite în timpul vizionării filmulețului.

- Comunicare: Se discută despre filmuleț pentru asigurarea înțelegerii mesajului acestuia. Elevii sunt îndemnați să pună întrebări pentru a clarifica secvențele. Se reia filmarea.

Ce decizii a luat puiul de fugaci de ţărm? Vă regăsiți într-un fel sau altul în această poveste? Ați fost vreodată într-o situație similară? Ce aţi simţit până să reuşiţi? Prin ce stări asemănătoare aţi trecut? Ce lecţie putem învăţa din această poveste?

Elevii vor lucra pe grupe, formulând pentru fiecare dintre pașii spre reușită câte un cuvânt cheie care să surprindă esența enunțului. (Modalitate posibilă de formulare a sarcinii: Ce atitudine exprimă fiecare dintre afirmațiile pe care le vedeți în poster?). Asociaţi substantivelor găsite câte un adjectiv corespunzător unei trăsături de caracter. Un reprezentant al grupului va scrie cu markerul pe coala de flip-chart cuvintele-cheie.

Enunţ	Cuvânt-cheie	Trăsătură de caracter
NU VOI FACE ASTA!	REFUZ	RIGID
NU POT FACE ASTA !	NEÎNCREDERE	NEÎNCREZĂTOR
VREAU SĂ FAC ASTA!	DETERMINARE	DETERMINAT
CUM SĂ FAC ASTA?	PLANIFICARE/GÂNDIRE	CREATIV
O SĂ ÎNCERC SĂ FAC ASTA!	DECIZIE	HOTĂRÂT
POT SĂ FAC ASTA!	ÎNCREDERE	ÎNCREZĂTOR
VOI FACE ASTA!	ACȚIUNE/IMPLICARE	ENTUZIAST
AM REUȘIT!	SUCCES	FERICIT

Profesorul împarte elevilor Fişa : DIPLOMA MEA şi le solicită să o completeze. Prin acest exerciţiu se urmăreşte motivarea elevilor pentru învăţare pornind de la propria experienţă de viaţă şi conştientizarea şi valorificarea potenţialului personal în depăşirea obstacolelor în vederea atingerii obiectivelor în învăţare.

IV. Evaluare

Se solicită elevilor să formuleze un obiectiv personal legat de învățare. Profesorul le poate preciza că se pot referi la un aspect legat de performanțele lor școlare, de depășirea unor obstacole, dificultăţi pe care le întâmpină în învăţare.

Profesorul le propune elevilor fişa **Să depăşim barierele** solicitându-le să completeze rubricile privind Scopul şi Bariere.

Acesta este scopul meu
……
……
……

Bariere care mă împiedică să-l duc la îndeplinire

Bariere	**Soluţii**
Nu am experienţă	Experimentez
Sunt prea timid	Comunic
Nu am mai făcut ceva asemănător	Îndrăznesc
……..	……
……..	…….
……	…….

Profesorul propune elevilor notarea barierelor identificate de pe bileţele şi plasarea acestora în **Borcanul cu frici.** La final, bileţele se vor discuta rând pe rând şi, prin activitate frontală de grup, se vor stabili soluţii pentru fiecare barieră precizată. Copiii vor completa în urma discuţiilor rubrica Soluţii.

Observații:

Resursa selectată este foarte utilă în dezvoltarea capacităţilor elevilor de a-şi clarifica aspiraţiile şi de a-şi exploata resursele personale în atingerea performanţelor în învățare. Elevii sunt antrenați într-un proces de autoanaliză și autocunoaștere care facilitează luarea unor decizii conștiente și responsabile. În plus, prezintă o situaţie de sprijin acordat semenilor, prezentându-le elevilor modele de a acorda ajutor celorlalte persoane, de suport social care oferă individului resurse pentru a face faţă responsabilităţilor şi a depăși obstacolele cu care se confruntă.

Profesorul va orienta dezbaterea astfel încât să evite etichetările negative, va implica elevii ceilalți în oferirea de sugestii/suport pentru acești elevi, va încuraja împărtășirea unor calităţi şi experiențe personale pozitive. Prin tema activității, acest demers poate motiva elevii aflați în situație de risc să adopte o atitudine responsabilă și proactivă și poate facilita progresul în învățare.

Fișa **Să depăşim barierele** poate fi expusă acasă, în dreptul spațiului de lucru. Elevii pot ține un jurnal de reflecție în care să consemneze săptămânal, activitățile întreprinse pentru atingerea obiectivului, probleme, dificultăți, soluții, să-și exprime emoțiile pozitive/negative.

Părinții pot fi implicați în acest demers de dezvoltare personală a elevului prin organizarea unei şedinţe / lectorat în care să fie prezentată activitatea și părinții să fie îndrumați pentru a oferi sprijin afectiv și acțional copiilor.

Cum între disciplina Limba şi literatura română şi disciplina Consiliere şi orientare există multiple puncte de convergenţă, ambele valorificând latura socio-emoţională, resursa selectată poate fi utizată şi în disciplina de trunchi comun pe care o predau, în dezvoltarea competenţelor de comunicare, în participarea activă la dezbateri simple formulând diverse puncte de vedere, în receptarea unor mesaje folosind suport vizual şi auditiv, în observarea atitudinilor manifestate, în activităţi de prelectură. De exemplu, resursa respectivă se poate folosi în cadrul lecţiilor de limba şi literatura română, în activităţile de povestire/rezumare a unei întâmplări, de ordonare cronologică a unor fapte, utilizând întrebări precum, Cine sunt personajele din poveste? Ce s-a întâmplat în filmuleţul prezentat? Poate cineva să ne spună pas cu pas? sau în activităţi de caracterizare a personajului principal, prin cerinţe, de tipul, Ce gânduri, ce sentimente l-au încercat pe Piper? Ce apreciaţi la micul personaj? Cum l-aţi descrie pe Piper? Numiţi câteva trăsături fizice şi morale, elevii fiind îndrumați, totodată, să observe expresia feței, posturile pesonajului și să reflecteze asupra corelației dintre mimică, gestică şi atitudinile identificate de ei. Tot în lumina folosirii duplicate a unor resurse, de pildă, în predarea modalităţilor de caracterizare a personajului, la clasa a VII-a, pentru a-i sprijini pe copii în îmbogăţirea vocabularului cu adjective care să ilustreze trăsături definitorii, folosesc caracteristicile celor patru tipuri temperamentale ale personalităţii (sangvinic, coleric, melancolic, flegmatic), resursă din sfera disciplinei de Consiliere şi dezvoltare personală.

PROIECT DE LECTIE

SCOALA GIMNAZIALA ,, AVRAM IANCU “, sector 4, Bucuresti
PROF. INV. PRIMAR : GROZAVU MONICA

ARIA CURRICULARA: LIMBA SI COMUNICARE

DISCIPLINA: COMUNICARE IN LIMBA ROMANA

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE: ,, Despre prietenie”

SUBIECTUL: Cuvinte cu sens asemănător- Text suport „Leul și șoarecele,, , după Lev Tolstoi

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată

DOMENII INTEGRATE: C.L.R., D.P., A.V.A.P.

TIPUL LECTIEI: predare-învățare / dobândire de noi cunoștințe

COMPETENȚE SPECIFICE:
CLR-
1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj oral din texte accesibile variate
1.2 Identificarea unor informaţii variate dintr-un text audiat
2.1. Formularea unor enunţuri proprii în situaţii concrete de comunicare
2.2 Transmiterea unor informaţii printr-o suită de enunţuri înlănţuite logic
3.2. Identificarea mesajului unui text în care se relatează întâmplări, fenomene din universul cunoscut
4.3. Exprimarea unor idei, sentimente, păreri prin intermediul limbajelor convenţionale
DP

1.1. Stabilirea unor asemănări şi deosebiri între sine şi ceilalţi, după criterii simple
2.1. Exprimarea emoţiilor de bază în situaţii variate
2.3. Explorarea abilităţilor de relaţionare cu ceilalţi

AVAP

2.3. Realizarea de produse utile şi/sau estetice combinând materiale uşor de prelucrat şi tehnici accesibile

OBIECTIVE OPERATIONALE:

CLR-

O1 – să citească corect și conștient diferite cuvinte, propoziții, textul ,,Leul și șoarecele,,- în mod independent, în șoaptă, cu voce tare, pe baza explicațiilor învățătorului și a citirii demonstrative folosind manualul digital -obiectiv considerat realizat dacă cel putin 20 elevi vor citi corect și conștient;

O2 - să identifice cuvinte cu acelasi înțeles - obiectiv considerat realizat daca cel putin 20 elevi identifică corect cuvintele cu același înțeles (observatie directa);

O3- să extragă mesajul textului studiat ,,Leul și șoarecele,, , asociindu-i proverbul corespunzător - obiectiv atins dacă cel putin 15 elevi vor asocia corect proverbul potrivit mesajului textului;

O4 - să folosească in enunțuri proprii cuvinte precum: ***măret, furios, biet, frânghie*** -obiectiv atins dacă cel puțin 20 elevi formulează oral enunțuri cu aceste cuvinte;

O5 -să formuleze intrebari și răspunsuri pe baza textului citit ,,Leul și șoarecele,, -obiectiv atins daca cel putin 10 elevi sunt implicati direct in formularea intrebarilor / raspunsul oferit la aceste intrebări;

O6 - să asocieze imagini date cu fragmentele corespunzătoare ale textului ,,Leul și soarecele,,- obiectiv atins dacă cel puțin 20 elevi asociază corect imaginile date cu fragmentele textului ,,Leul și soarecele,, ,după Lev Tolstoi

DP-

O1 – să emită păreri personale despre relaționarea cu cei din jur, despre întrajutorare și comportamentul corespunzător in situații ce necesită relații de prietenie;

O2 -să analizeze comportamentul personajelor din textul ,,Leul și soarecele,, asociindu-le cu personaje din viata reala, în scopul identificării unor asemănări și deosebiri între sine și acestea și a evidențierii importanței relațiilor de prietenie.

AVAP-

O1-să decupeze măști ce reprezintă ,,leu ,, sau,, șoricel,, după ce au identificat cuvinte cu același înțeles pentru cuvintele scrise pe bilețele primite

Resurse procedurale:

a) metode şi procedee: conversaţia, ,observaţia sistematica, conversaţia, explicaţia, exerciţiul, demonstraţia, joc;
b) forma de organizare: frontal, individual, pe grupe;

Resurse materiale:, fise de lucru, tabla Smart, videoproiector, manual digital, dictionare, măști

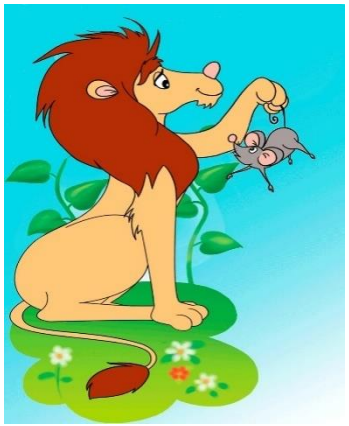
Secvenţele lecţiei	Ob. op.	Timp	Conţinuturi	Resurse		Forme de organizare	Instrumente de evaluare
				Procedurale	Materiale		
1. Moment organizatoric			Cer elevilor să pregătească cele necesare orei CLR. Ii verific. Se stabilește climatul propice desfășurării activității.	conversația			
2. Verificarea cantitativa si calitativa a temei pentru acasa.			Controlez tema pentru acasa si fac aprecieri in acest sens.	conversaţia	caietele de teme	activitate frontală	aprecierea verbală
3. Anuntarea obiectivelor			Port discutii cu elevii despre ce mi-am propus in acestă oră : să descoperim împreuna importanța cuvintelor cu același înțeles in viața de zi cu zi, să citim un text nou descoperindu-i personajele și mesajul, să identificam cuvintele noi din text și să alcătuim propoziții cu acestea.				
4. Captarea si orientarea atenţiei			Voi citi un bilet in care vor aparea foarte multe repetiții si le voi cere elevilor să imi spună ce i-a deranjat, ce a fost supărător în citirea și mesajul acestui mesaj.	problematizarea	-tabla inteligenta	Activitate	observarea sistematică

5. Reactualizarea cunoştinţelor dobândite anterior 6.Dirijarea învățării	O1 O2 O3 O4		Voi reactualiza cunostințele elevilor cu privire la BILET și le voi cere să-mi spună care sunt caracteristicile biletului. Cu ajutorul manualului digital ne vom familiariza cu conținutul textului ,,Leul și șoarecele,, Se va scrie la tablă si pe caiete titlul lecției. Se vor prezenta informații despre autorul textului-Lev Tolstoi. Se vor explica cuvintele necunoscute, utilizându-se dictionarele de către elevi. • Elevii vor citi textul selectiv. • Elevii formulează propoziţii cu ajutorul cuvintelor de mai sus. • Acestea sunt **scrise selectiv** la tabla si in caietele de clasa, amintind inainte **pozitia corecta in banca**.Sunt evidenţiaţi elevii care au tinuta corecta, care au scris caligrafic şi au caiete îngrijite. Vocabular: măreț = mândru furios=mânios biet= sărman frânghie=sfoară	-exercitiul -conversația explicaţia observaţia conversaţia exerciţiul explicaţia observaţia		individuală, In perechi, Activitate individuala -activitate frontală	Evaluare scrisa observarea sistematică observare

	O3 O5 O6 O1 O2 O1 O2 O2 O6	 DP	• Elevii vor identifica cuvinte cu același înțeles pentru cuvinte din textul ,,Leul și șoarecele,, • Se vor formula intrebari și răspunsuri pe baza textului citit • Se discută textul si se va extrage mesajul acestuia asociindu-i-se si proverbul ,,Prietenul la nevoie se cunoaște.,, **ACTIVITATE TRANDISCIPLINARĂ** Elevii sunt conduși să emită păreri personale despre relaționarea cu cei din jur, despre întrajutorare și comportamentul corespunzător in situații ce necesită relații de prietenie; Ei vor analiza comportamentul personajelor din textul ,,Leul și soarecele,, asociindu-le cu personaje din viata reala, în scopul identificării unor asemănări şi deosebiri între sine şi acestea și a evidențierii importanței relațiilor de prietenie. Elevii vor completa pe fisa de lucru cuvintele cu acelasi înțeles, iar cu ajutorul manualului digital se va face verificarea acestora. Le prezint copiilor imagini din text, FOLOSIND MANUALUL DIGITAL, iar ei au ca sarcina sa-mi găsească fragmentele corespunzătoare, sarcina fiind pe	conversaţia explicaţia exerciţiul problematizarea jocul didactic	-tabla inteligenta	activitate individ., frontală activitate frontală,	sistematică Evaluare orala (citit) si individuala
8. Obtinerea performanţei							

			fisa de lucru, verificarea răspunsurilor corecte făcându-se cu ajutorul manualului digital. Elevii vor avea pe fișa de evaluare ca sarcină si de a identifica proverbele potrivite textului. Șoricelul veni îndată,roase frânghiile și îl eliberă. -Îți mulțumesc că m-ai salvat, prietene! spuse leul fericit. Odată, mărețul leu fu trezit din somn de un șoricel cenușiu,mic și fricos. -Tu,un biet șoricel să îmi fii de folos? Uite, pentru că m-ai făcut să râd, îți voi da drumul ! Furios, leul îl prinse și vru să îl înghită. -Nu mă omorî, poate îți voi fi de folos vreodată! Bifează proverbul corespunzător mesajului textului „Leul și șoarecele„ , după Lev Tolstoi ☐ Ziua bună se cunoaște de dimineață. ☐ Prietenul la nevoie se cunoaște. ☐ Omul gospodar își face vara sanie și iarna căruță.	Jocul didactic Jocul didactic Exercițiul	Fisa de lucru 1-anexa Fisa de lucru 2-anexa	individuala	EVALUARE SCRISA Evaluare frontală, orală frontal

9.Asigurarea feed-back-ului 10. Aprecieri/ Tema pentru acasă	O2 O1	AVAP	Uneşte pentru a forma perechi de cuvinte cu sens asemănător. elev aleargă gingaş fuge delicat şcolar **ACTIVITATE TRANSDISCIPLINARA** Copiii vor primi câte un ou kinder in care se afla un bilet pe care este scris un cuvânt, sarcina lor fiind aceea de a-i gasi sinonimul. Daca indeplinesc corect sarcina, primesc o masca de decupat, la alegere, cu unul din personajele textului-LEU sau SORICEL. Apreciez activitatea elevilor, atât cea individuală, cât şi cea colectivă. Tema pentru acasa- exercitiul 2/ 38 , 1/ 40 manual	Jocul didactic	Fisa de lucru 3- anexa Anexa 4 Anexa 4 Anexa 5		Frontal individual

Șoricelul veni îndată,roase frânghiile și îl eliberă.
-Îți mulțumesc că m-ai salvat, prietene! spuse leul fericit.

Odată, mărețul leu fu trezit din somn de un șoricel cenușiu,mic și fricos.

-Tu,un biet șoricel să îmi fii de folos? Uite, pentru că m-ai făcut să râd, îți voi da drumul !

Furios, leul îl prinse și vru să îl inghită.
-Nu mă omorî, poate îți voi fi de folos vreodată!

ANEXA

Unește pentru a forma perechi de cuvinte cu sens asemănător.

elev aleargă gingaș

fuge delicat școlar

ANEXA

măreț = mândru

furios=mânios

biet= sărman

frânghie=sfoară

CENTRUL DE RESURSE EDUCAȚIONALE

ANEXA

Bifează proverbul corespunzător mesajului textului ,,Leul și șoarecele,, , după Lev Tolstoi

Ziua bună se cunoaște de dimineață. ☐

Prietenul la nevoie se cunoaște. ☐

Omul gospodar își face vara sanie și iarna căruță. ☐

ANEXA

ușor	a birui	bucurie	amic
furios	a finaliza		cândva

CULEGERE DE PROBLEME BIOLOGIE CLASA A XIIA
TEMA: GENETICĂ MOLECULARĂ

Liceul „Dr.Lazăr Chirilă”-Baia de Arieș, jud.Alba
Prof. Pârțilă Doriana

Disciplina Biologie Clasa a XIIa , specializarea matematică-informatică, ştiinţe ale naturii

1.Ereditatea este asigurată de materialul genetic reprezentaţi de acizii nucleici.

a. Precizaţi o asemănare şi o deosebire între compoziţia chimică a ADN şi ARN.

b. Sinteza unei proteine se realizează pe baza informaţiei conţinută de un fragment de ADN bicatenar format din 4624 de nucleotide, din care 520 conţin timină.

Stabiliţi următoarele:

- Numărul moleculelor de guanină, din fragmentul de ADN.(scrieţi toate etapele rezolvării)
- Numărul de nucleotide din ARN mesager
- Numărul de legături duble şi triple din fragmentul de ADN
- Secvența de nucleotide din ARN mesager complementar catenei de ADN: CATAGA

c. Completaţi problema cu o altă cerinţă pe care o formulaţi voi, cu informaţii specifice biologiei; Rezolvaţi cerinţa propusă.

2. Una dintre funcțiile ADN este funcția autocatalitică.

a. Denumiți enzimele care catalizează translația.

b. Explicaţi rolul codului genetic în sinteza proteică.

c. Realizaţi un minieseu cu tema „Replicația ADN„ folosind informaţia ştiinţifică adecvată. În acest scop, respectaţi următoarele etape:

-enumerarea a 6 noţiuni specifice temei

-construirea, cu ajutorul acestora, a unui text coerent, format din max. 3-4 fraze, folosind corect şi în corelaţie, noţiunile enumerate.

3. ADN-ul şi ARN-ul sunt implicaţi în procesul de biosinteză proteică.

a. Precizaţi o asemănare şi o deosebire dintre structura ADN-ului şi structura ARN-ului.

b. Sinteza unei proteine se realizează pe baza informaţiei unui fragment de ADN bicatenar, alcătuit din 546 nucleotide, dintre care 88 conţin guanină.

Stabiliţi următoarele:

- secvenţa de nucleotide din catena de ADN 5’-3’ complementară, ştiind că, pe catena 3’-5’,secvenţa de nucleotide este următoarea: GAGCTT.
- numărul de codoni din ARN mesager sintetizat prin transcripţie;
- numărul nucleotidelor cu timină conţinute de fragmentul de ADN bicatenar (scrieţi toate etapele necesare rezolvării acestei cerinţe);
- numărul legăturilor triple şi duble din fragmentul de ADN bicatenar.

c. Completaţi problema cu o altă cerinţă pe care o formulaţi voi; rezolvaţi cerinţa pe care aţi propus-o.

4. Informaţia genetică este conţinută, sub formă codificată, în acizii nucleici.

Stabiliţi următoarele:

a. Numărul de cromozomi la procariote.

b. Tipuri de material genetic la eucariote, în funcţie de localizare.

c. Daţi 2 exemple de plasmide bacteriene.

d. Completaţi problema cu o altă cerinţă pe care o formulaţi voi; rezolvaţi cerinţa pe care aţi propus-o.

5. Funcţia autocatalitică a ADN asigură dublarea cantităţii de ADN.

a. Argumentaţi necesitatea dublării cantităţii de ADN.

b. Denumiţi 2 enzime implicate în îndeplinirea funcţiei autocatalitice

c. Construiţi 4 enunţuri afirmative, câte 2 pentru fiecare conţinut, utilizând limbajul ştiinţific adecvat. Folosiţi în acest scop, informaţii referitoare la următoarele conţinuturi:

-Replicaţie semiconservativă

-Catene complementare

6. Funcţia heterocatalitică a ADN asigură sinteza de proteine.

a. Denumiţi etapele sintezei proteice

b. Precizaţi locul unde se desfăşoară prima etapă a sintezei proteice.

c. Alcătuiţi un minieseu intitulat „Translaţia”, folosind informaţia ştiinţifică adecvată. În acest scop, respectaţi următoarele etape:

- enumerarea a şase noţiuni specifice acestei teme;
- construirea, cu ajutorul acestora, a unui text coerent, format din maximum trei-patru fraze, folosind corect şi în corelaţie noţiunile enumerate.

7. Cromozomii asemănători din cariotipul uman sunt reuniţi în 7 grupe morfologice.

a. Precizaţi criteriile care stau la baza aranjamentului de cromozomi;

b. Enumeraţi tipurile de cromozomi întâlniţi în cariotipul uman;

c. Stabiliţi o asemănare şi o deosebire între cromozomul metacentric şi subtelocentric;

d. Completaţi această problemă cu o altă cerinţă pe care o formulaţi voi; rezolvaţi cerinţa pe care aţi propus-o.

8. La un spital ajung 2 pacienţi : unul cu Sida şi altul cu tuberculoză. Stabiliți:

a. Categoria de entități/ organisme din care fac parte fiecare din agenţii care au provocat aceste boli.

b. O asemănare şi o deosebire dintre materialul genetic al celor 2 entități/organisme

c. Localizarea materialului genetic la organismul care cauzează tuberculoza

d. O cauză posibilă a lipsei de efect a tratamentului la bolnavul de tuberculoză.

9. Materialul genetic este reprezentat de acizii nucleici.

a. Denumiţi acizii nucleici care îndeplinesc rol de material genetic

b. Identificaţi o asemănare şi o deosebire dintre nucleotide de tip ADN şi cea de tip ARN.

c. Construiţi 4 enunţuri afirmative , câte 2 pentru fiecare conţinut, utilizând limbajul ştiinţific adecvat. Folosiţi în acest scop, informaţii referitoare la următoarele conţinuturi: ***-Virusuri-viroze; -Bacterii-bacterioze;***

10. Materialul genetic prezintă o anumită organizare în funcţie de gradul de complexitate al sistemelor biologice.

a. Prezentaţi 4 caracteristici ale cromozomului bacterian

b. Definiţi termenii: procariot, eucariot

c. Alcătuiţi un minieseu intitulat ***„Organizarea materialului genetic la procariote”.*** În acest scop, enumeraţi 6 noţiuni specifice acestei teme. Construiţi cu ajutorul acestora, un text coerent, format din 3-4 fraze, folosind corect, coerent şi în corelaţie, noţiunile enumerate.

11. Funcţia autocatalitică a ADN se mai numeşte şi replicaţie..

a. Argumentaţi necesitatea fragmentelor okazaki.

b. Denumiţi 2 proprietăţi ale catenelor care formează molecula de ADN .

c. Construiţi 4 enunţuri afirmative, câte 2 pentru fiecare conţinut, utilizând limbajul ştiinţific adecvat.
Folosiţi în acest scop, informaţii referitoare la următoarele conţinuturi:
-enzime implicate în replicaţie
-catenă întârziată

12. Funcţia heterocatalitică a AND se mai numeşte şi sinteza de proteine.

a. Denumiţi tipurile de secvenţe conţinute de ARN premesager

b. Explicaţi procesul de maturarea al ARN premesager.

c. Alcătuiţi un minieseu intitulat „Tipuri de ARN implicate în sinteza proteică”, folosind informaţia ştiinţifică adecvată. În acest scop, respectaţi următoarele etape:
- enumerarea a şase noţiuni specifice acestei teme;
- construirea, cu ajutorul acestora, a unui text coerent, format din maximum trei-patru fraze, folosind corect şi în corelaţie noţiunile enumerate.

13. Informaţia genetică este conţinută, sub formă codificată, în ADN şi ARN.

a. Precizaţi o asemănare şi o deosebire între ARN-ul mesager şi ARN-ul ribozomal.

b. Un fragment al unei macromolecule de ADN bicatenar conţine 440 de nucleotide, dintre care 55 conţin timină.
Stabiliţi următoarele:
- numărul nucleotidelor cu citozină din macromolecula de ADN (scrieţi toate etapele necesare rezolvării acestei cerinţe);
- corelaţia dintre cantitatea de citozină conţinută de acest fragment de ADN şi gradul lui de stabilitate, la acţiunea unor agenţi mutageni.
- succesiunea nucleotidelor din ARN-ul mesager complementar catenei de ADN care are următoarea succesiune de nucleotide: TCAGAC;
- numărul legăturilor duble din fragmentul macromoleculei de ADN bicatenar.

c. Completaţi această problemă cu o altă cerinţă pe care o formulaţi voi; rezolvaţi cerinţa pe care aţi propus-o.

14. Celulele eucariote conţin mai multe tipuri de ARN: ARN mesager, ARN ribozomal, ARN de transfer, ARN nuclear mic.

a. Precizaţi o asemănare şi o deosebire între două dintre tipurile de ARN enumerate în enunţul de mai sus.

b. Sinteza unei enzime cu rol în digestia intestinală se realizează pe baza informaţiei unui fragment de ADN bicatenar, alcătuit din 698 de nucleotide, dintre care 112 conţin timină.
Stabiliţi următoarele:
- numărul nucleotidelor cu guanină conţinute de fragmentul de ADN bicatenar (scrieţi toate etapele necesare rezolvării acestei cerinţe);
- numărul codonilor din ARN m
- succesiunea nucleotidelor din ARN-ul mesager complementar catenei de ADN care are următoarea succesiune de nucleotide: CGACTA.

c. Completaţi această problemă cu o altă cerinţă pe care o formulaţi voi; rezolvaţi cerinţa pe care aţi propus-o.

15. Acizii nucleici reprezintă materialul genetic al virusurilor, procariotelor si eucariotelor.

a. Precizati câte o caracteristică a modului de organizare a materialului genetic la virusuri si la procariote.

b. Un fragment de ADN bicatenar contine 1820 nucleotide. Nucleotidele cu adenină sunt în număr de 540. Stabiliti următoarele:

- numărul de nucleotide cu citozină continute de fragmentul de ADN bicatenar;
- numărul legăturilor duble si al legăturilor triple din fragmentul de ADN bicatenar;
- secventa de nucleotide din catena de ADN 5'-3' complementară, stiind că, pe catena 3'-5', secventa de nucleotide este următoarea: TCGAGCG.

Scrieti toate etapele necesare rezolvării cerintelor problemei.

c.Completati această problemă cu o altă cerintă pe care o formulati voi; rezolvati cerinta propusă.

16. Scrieți pe foaia de examen, notiunile cu care trebuie să completați spațiile libere din afirmația următoare, astfel încât aceasta să fie corectă.

1. După tipul de acid nucleic din genom, virusul gripal este de tip**……..……,** iar virusul herpesului este de tip**……. …**

2. Zahărul din ADN se numește…… iar în ARN se numește……..

3. Materialul genetic este reprezentat de acizii nucleici: ……și…….

4. Acizii nucleici sunt substante macromoleculare alcatuite din unitati numite..... Codul genetic este ....., adica mai multi codoni codifica un aminoacid

5. Adenina este o bază azotată..... iar citozina este o bază azotată.....

17. Cititi, cu atentie, afirmatiile următoare. Dacă apreciati că afirmatia este adevărată, scrieti în dreptul cifrei corespunzătoare afirmatiei, litera A. Dacă apreciati că afirmatia este falsă, scrieti în dreptul cifrei corespunzătoare afirmatiei, litera F si modificati partial afirmatia pentru ca aceasta să devină adevărată. Folositi, în acest scop, informatia stiintifică adecvată. Nu se acceptă folosirea negatiei.

1. Copierea informaţiei genetice de pe o catenă de ARN se realizează sub acţiunea ARN polimerazei.

2. Replicaţia ADN-ului reprezintă funcţia autocatalitică a materialului genetic.

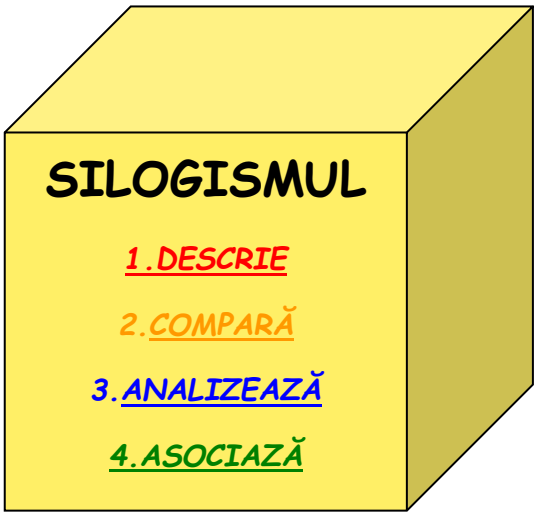
3. Endonucleazele desfac cele 2 catene de ADN în timpul replicaţiei.

4. Virusul HIV are genomul viral cu structură bicatenară.

5. ARN-ribozomal se sintetizează în nucleu.

AUXILIAR CURRICULAR LA CAPITOLUL SILOGISMUL

PROPUNĂTOR : ȘUHAN ANDREEA LAURA
COLEGIUL MIHAI EMINESCU BACĂU

FIŞA DE LUCRU NR. 1

• **Grupa nr. 1** – ***DESCRIE-*** *ce este silogismul?*

• **Grupa nr. 2** – ***COMPARĂ*** *figura nr 1 a silogismului cu figura nr. 4 şi figura nr. 2 cu figura nr. 3.*

• **Grupa nr. 3** – ***ANALIZEAZĂ*** *structura silogismului.*

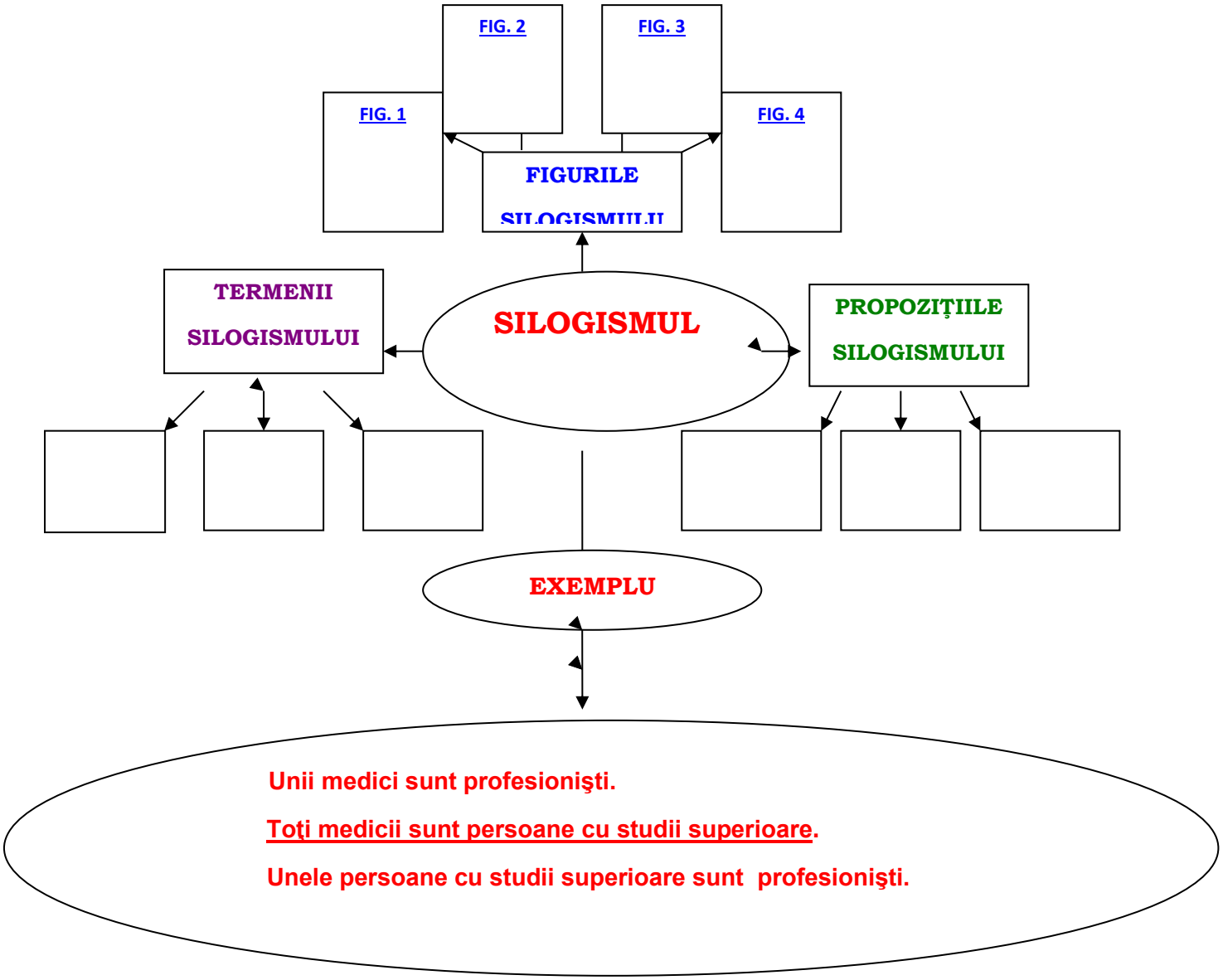
• **Grupa nr. 4** – ***ASOCIAZĂ*** *silogismul cu numele unui filosof grec. Spune ceva despre acesta.*

• **Grupa nr. 5** – ***APLICĂ*** *silogismul, realizează un exemplu.*

• **Grupa nr. 6** – ***ARGUMENTEAZĂ*** *de ce un mod silogistic este format din trei litere şi o cifră şi ce semnifică acestea.*

FIŞA DE LUCRU NR. 2

-STRUCTURA SILOGISMULUI-

FIŞA DE LUCRU NR. 3

Plecând de la exemplul dat :

I.Precizaţi tipul celor trei propoziţii categorice din structura silogismului.	**II.** Realizaţi corespondenţa între termenii limbajului logic şi cei ai limbajului natural ai silogismului.
III. Realizaţi corespondenţa între propozitiile limbajului logic şi cele ale limbajului natural ale silogismului.	**IV.** Precizaţi schema de inferenţă (modul şi figura silogistică corespunzătoare).

Activități desfășurate on-line -grădinița de acasă

Prof.înv.preșc.Matei Lavinia Gabriela
Liceul Tehnologic Lechința-Grădinița P.P.„Maria”Lechința

TEMA ANUALĂ DE STUDIU:Cum este ,a fost și va fi aici pe pământ?

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: Povestea unei picături de apă

ZIUA/ DATA	**DENUMIREA ACTIVITĂȚII**	**INTERVAL ORAR: 8,00-13,00**
Luni 04.05.2020	R„Mâinile curate înseamnă sănătate!” DȘ:„Norii pe cer ”-observăm forma norilor, pe fereastră /planșă DEC:„Ploaia”-cântec https://www.youtube.com/watch?v=MuqiflZ2MH0 „Bate vântul frunzele”-j.t.c https://www.youtube.com/watch?v=uFReGC-w8Bs A.„Norul”-aplicație	-facebook,whatsapp, copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook,whatsapp
Marți 05.05.2020	R„Hai să ne spălăm,să ne-nviorăm!” DLC:„Micul nor”-de E.Karle-povestire https://youtu.be/OcT83N7oAJM DEC: „Norii pe cer”-pictură/desen A„Norul”-confecție Joc de mișcare:„Mergem prin ploaie” (mers pe vîrfuri și călcâie)	-facebook,whatsapp, copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook,whatsapp
Miercuri 06.05.2020	R„Mâinie curate înseamnă sănătate!” DȘ:„Numărăm norii (1-5)” DȘ:„Circuitul apei în natură” https://youtu.be/mylCQjryPiU B.Scrie N de la nor. Ș.Unește norul cu cifra corespunzătoare-fisa Joc de mișcare:„Atinge norul!”	-facebook,whatsapp, copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook,whatsapp
Joi 07.05.2020	R„Cu apă și cu săpun,toți microbii fug din drum!” DȘ:„Cum se declanșează ploaia?”-experiment https://youtu.be/mduY9CcO6xY DEC:„Norișori”-modelaj B„Vine ploaia”-versuri și mișcare Joc recreativ:Închidem și deschidem umbrela	-facebook,whatsapp, copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook whatsapp
Vineri	R„Cu apă și cu săpun,toți microbii fug din drum!”	-facebook,whatsapp,

08.05.2020	DLC:„Vine ploaia”de G. Coșbuc,memorizare https://www.youtube.com/watch?v=W6xjPwIWxRE DPM:„Ne ascundem de ploaie”-alergare cu grupare la locul stabilit C.Tema la alegere A„Ploaia” – TraLaLa-audiție muzicală https://www.youtube.com/watch?v=GDo6OZ4Q9Gw	copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook,whatsapp,

TEMA ANUALĂ DE STUDIU:Când ,cum și de ce se întâmplă?

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ: Mireasma florilor de mai

ZIUA/ DATA	**DENUMIREA ACTIVITĂȚII**	**INTERVAL ORAR: 8,00-13,00**
Luni 11.05.2020	R„Mâinile curate înseamnă sănătate!” DȘ: Cunoașterea mediului:„Flori de primăvară” https://youtu.be/zPCxhvWnsRM(Laleaua) DEC:„Laleaua”-pictură Nisip și Apă:„Plantăm flori”/„Transportăm pământ pentru flori” Joc distractiv:„Câți pași faci până la floare?”	-facebook,whatsapp, copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook, whatsapp
Marți 12.05.2020	R„Hai să ne spălăm,să ne-nviorăm!” DLC:Educarea limbajului:„Primăvara” –de Florin Mugur-poezie DEC:Educație muzicală:„ Flori de primăvară” https://youtu.be/XsCYstxECyw Știință.„Puzzle ”-temă la alegere Joc de mișcare:„Sari din floare în floare!”	-facebook,whatsapp, copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook, whatsapp,telefon
Miercuri 13.05.2020	R„Mâinie curate înseamnă sănătate!” DȘ.Activitate matematică: „Numără florile(1-5)”-joc exercițiu https://www.youtube.com/watch?v=-Y_6hI0JiI8 Nisip și Apă:„Scrie în făină cifrele1-5” Construcții:„Lalea”-Lego Joc de mișcare:„Culegem flori?”	-facebook,whatsapp, copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook, whatsapp
Joi 14.05.2020	R„Cu apă și cu săpun,toți microbii fug din drum!” DOS:Activitate practică:„Lalele”-aplicație Biblioteca:„Povestea florilor” https://www.youtube.com/watch?v=V97qDKrqkNQ Știință:„ Ce fac florile noaptea?”-experiment https://www.youtube.com/watch?v=optqoN1Wltc Jocuri libere în curte/grădină.	-facebook,whatsapp, copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook whatsapp

Vineri 15.05.2020	R„Cu apă și cu săpun,toți microbii fug din drum!” DPM:Educație fizică:„ Sport de acasă” https://www.youtube.com/watch?v=6Whn06B33hY&t=313s „Sport de acasă”-Lecția 1 Biblioteca:„Citim ” imagini cu flori de primăvară Joc de rol:”La florărie” Joc distractiv:„Flori mișcate de vânt”	-facebook,whatsapp, copii -părinți -feedback,transmitere portofoliu:facebook, whatsapp,

Opţional - Sănătos să cresc, trebuie să mă feresc!

Vancea Cosmina Adriana – prof. înv. preşcolar
Stoica Teodora- Maria - prof. înv. preşcolar
Grădiniţa cu P.P. Nr. 33 Sibiu

MOTTO: *“Oamenii se roagă zeilor să le dea sănătate, fără să ştie că stă în puterea lor s-o menţină şi că luptând împotriva ei prin lipsa de măsură, o trădează prin goana lor după plăceri”. (Democrit)*

Durata: 1 an

Numărul de ore pe săptămână: 1 oră

Argument

Suspendarea cursurilor în sistemul de învățământ din România și trecerea la formula de învățare online au fost determinate de declararea pandemiei de COVID-19 și de măsurile impuse, în acest context, de hotărârile Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență și ale Guvernului României, de decretele Președintelui României și de o serie de ordine de ministru necesare pentru detalierea respectivelor măsuri.

În cele trei luni de suspendare a cursurilor, sistemul de învățământ românesc a trebuit să se adapteze noilor provocări generate de pandemia de COVID-19.

Conștientzând importanța actului educațional la vârstele mici, nevoia copilului mic, de vârstă preșcolară, de a interacționa constant cu covârstnicii, precum și rolul specialișlor din acest domeniu în formarea și dezvoltarea opmă a copiilor și, implicit, în oferirea unui start bun în viață, prin abordări flexibile ale recomandărilor din curriculumul specific, la nivelul Ministerului Educației și Cercetării (MEC) s-a elaborat un set de scenarii (verde, galben si roșu) pentru deschiderea anului școlar 2020-2021. Astfel, considerăm necesar acest opţional în vederea formării de competenţe specifice, privind prevenirea răspândirii virusului SARS-CoV-2, preşcolarilor din grupa Ştrumfilor Isteţi.

Pentru a ajunge la o stare de sănătate optimă, este necesar să fim conştienţi de factorii de risc şi de cei de protecţie; să avem informaţii corecte şi cunoştinţe adecvate despre aceştia; să avem o atitudine pozitivă faţă de factorii de protecţie şi una negativă faţă de cei de risc; să practicăm comportamentele sănătoase şi să le evităm pe cele nocive.

Școala trebuie să devină locul central în care accesul la sănătate este facilitat prin educaţie. Fiind un bun al tuturor, sănătatea trebuie conştientizată prin acţiuni educative începând de la vârsta preşcolară până la vârsta senectuţii cu atât mai mult în acest an şcolar “altfel”.

Educaţia pentru sănătate încă de la vârsta preşcolară, reprezintă una din principalele căi de promovare a cunoştinţelor corecte privind diferitele aspect ale sănătăţii şi totodată de formare a atitudinilor şi deprinderilor indispensabile unui comportament responsabil şi sănătos.

Contextul/oportunitatea opţionalului

- **General**: În toate spațiile în care se vor desfășura activități cu copiii vor fi afișate mesaje de informare/avizare, adaptate vârstei acestora, cu privire la normele igienico-sanitare și de prevenire a infectării cu SARS-CoV-2.

Pe tot parcursul derulării activităților cu copiii se vor respecta, pe cât posibil, regulile generale ale unei conduite sănătoase, așa numitele ”gesturi – barieră” menite să prevină infecția cu noul coronavirus:

- distanțarea fizică;
- evitarea atingerii cu mâna a nasului, ochilor și gurii;
- strănutul în pliul cotului/batista de unică folosință;
- evitarea contactului fizic direct cu cei din jur.

- **specific**

Copiii și personalul din unitate se vor spăla pe mâini, cât mai des, cu apă și săpun. Momentele obligatorii pentru respectarea igienei mâinilor sunt:

- la intrarea în unitate;
- după finalizarea unei activități;
- la revenirea în unitate, de la activitățile desfășurate în aer liber;
- înainte și după servirea mesei;
- după folosirea toaletei;
- ori de câte ori copilul/personalul apreciază că este nevoie.

Competenţe generale

I. Promovarea cunoştinţelor corecte privind responsabilizarea preşcolarilor asupra metodelor de prevenire a raspândirii virusului SARS-CoV-2 şi formarea de atitudini şi deprinderi indispensabile unui comportament responsabil şi sănătos;

II. Formarea şi cultivarea interesului pentru problematica sănatăţii.

Competenţe /Obiective specifice

C1. Formarea reprezentărilor elementare despre sănătate, stimularea dorinţei de a fi sănătos;

C2. Formarea deprinderilor de igienă individuală şi colectivă;

C3. Identificarea unui mod sănătos de viaţă, a situaţiilor de risc pentru sănătatea personală şi a altora;

C4. Formarea unor deprinderi de securitate socială şi fizică personală.

Conţinut

- Noţiuni elementare de anatomie şi fiziologie
- noţiunilor legate de sănătate şi boală
- Igiena personală şi colectivă
- Sănătatea mediului
- Factorii benefici pentru sănatate
- Sănătatea alimentaţiei
- Situaţii de risc pentru sănătate

Modalităţi de evaluare

- Convorbiri,
- Jocuri didactice
- Jocuri de mișcare
- Concursuri de cunoştinţe
- Postere
- Expoziţii de lucrări tematice;

PLANIFICARE – SEMESTRUL I

Săpt.	Tema	Mijloc de realizare	Competenţe specifice	Obiective
1.	Să învăţăm despre reguli de igienă în contextul pandemic	Lectură după imagini	Respectarea regulilor	Să se familiarizeze cu regulile; să cunoască comportamentele aferente regulilor.
2.	Igiena mâinilor timp de 20 de secunde	Joc didactic	Menţinerea mâinilor curate	Să efectueze igiena unghiilor şi al mâinilor Să înteleagă necesitatea de a fi curat îngrijit
3.	Păstrează distanţa pentru siguranţă !	Teatru de păpuşi	Limitarea interacţiunilor cu alţi copii	Să înţeleagă faptul că păstrând distanţa, este pentru siguranţa tuturor; să privească o problemă din mai multe perspective.
4.	Te salut de la distanţă, pentru siguranţă !	Joc de rol	Învăţarea salutului de la distanţă pentru protejare.	Să înveţe salutul de la distanţă, să se salute făcând cu mâna păstrând distanţa de cel puţin 1 m.
5.	Hapciu ne învaţă ! (tuşesc/strănut în pliul cotului)	Joc didactic	Învăţarea strănutului/tuşitul în pliul cotului pentru protejare.	Să înveţe să tuşească/ strănute corespunzător în pliul cotului.
6.	Aici e locul meu! Aici e locul tău!	Joc de rol	Cunoașterea locului de păstrare a obiectelor de uz personal	Să își recunoască semnul de pe cutie, suport creioane, măsuţă, pat etc.
7.	„Cei trei iezi neastâmpăraţi” (Ce înseamnă să fim responsabili ?)	Diafilm	Respectarea/ exersarea regulilor	Să facă distincţia între comportamente adecvate şi inadecvate; să cunoască consecinţele nerespectării regulilor.
8.	Știu și pot de virus să mă feresc!	Povestire	Limitarea interacţiunilor cu alţi copii	Să înveţe să păstreze siguranţa privind raspândirea viruslui SARS CoV-2
9.	Corpul meu îl îngrijesc, de viruși mă păzesc	Joc de rol	Menţinerea igienei personale	Să înteleagă faptul că este foarte important să păstreze o igienă corporală;

10.	Ai grijă. Învaţă în siguranţă!	Cântec	Protejarea sănătății prin respectarea regulilor	Să își consolideze deprinderile de păstrarea a distanţei, spălatul mâinilor, tuşit/strănut în pliul cotului etc
11.	La intrarea în grădiniţă	Joc de rol	Măsuri de siguranţă pentru protejarea tuturor	Să își consolideze deprinderea de a respecta noile reguli impuse în contextul pandemiei Covid 19
12.	Igiena si protecţia individuală	Joc de rol	Masuri de protejare individuala şi a colegilor	Să își însușească măsurile de protejare individuală/a colegilor
13.	„Microbii – răi sau buni?”	Brainstorming	Înțelegerea necesității de a fi curat tot timpul	Să înțeleagă importanţa menţinerii igienei personale
14.	Apa, sursă de sănătate!	Lectură după imagini	Importanţa apei pentru sănătate	Să înțeleagă importanţa consumului de apă pentru a avea o viaţă sănătoasă.
15.	„Hai să ne spălăm!”	Joc de rol	Înțelegerea necesității de a fi spăla mânuţele	Să înțeleagă importanţa menţinerii igienei personale
16.	„Prietenii curățeniei”	Expoziţie	Consolidarea deprinderii de a folosi corect obiectele de igienă	Să utilizeze corect obiectele de igienă personală; să realizeze o lucrare practică cu obiectele de igienă personală
17.	„Merg cum spui!”	Joc de mişcare	Mers spre diferite directii, cu diferite pozitii de brate menţinând distanţa de siguranţă;	Să înțeleagă importanţa menţinerii distanţei de siguranţă

PLANIFICARE SEMESTRUL II

Săpt.	**Tema**	**Mijloc de realizare**	**Competenţe specifice**	**Obiective**
18.	Corpul meu din ce-i format	Joc didactic	Cunoaşterea schemei corporale	Să cunoască schema corporală umană;
19.	Organele de simţ	Joc didactic	Cunoaşterea importanţei organelor de simţ	Să recunoască organele de simţ şi să numească rolul şi importanţa acestora pentru organism.

20.	Mâncăm sănătos, trăim sănătos	Joc didactic	Importanţa regimului alimentar sănătos	Să înteleagă importanţa consumului de alimente sănătoase pentru a avea o viaţă sănătoasă.
21.	Cine e sănătos? Dar bolnav?	Vizită la cabinetul medical	Importanţa prevenirii bolilor	Să înteleagă împortanţa consultului medical;
22.	Ce ne spune oglinda?	Joc exerciţiu	Identificarea stării de sănătate	Să identifice propria stare de sănătate, privindu-se în oglindă.
23.	Sănătate la pahar	Activitate practic gospodărească	Stimularea dorinţei de a pregăti si consuma un suc natural	Să pregătească fructele pentru sucul natural; Să consume suc natural; Să aplice corect normele igienico-sanitare;
24.	“Sfatul mamei este bun”, Florin Iordăchescu	Memorizare	Menţinerea igienei personale	Să memoreze versurile poeziei; să extragă mesajul poeziei.
25.	Mai mult soare, mai multă mişcare	Joc de mişcare	Importanţa mişcării în aer liber	Să facă cât mai multa mişcare în aer liber
26.	“Bul-bul-bul-dubuc” - Gaşca Zurli	Audiţie	Importanţa menţinerii igienei mâinilor	Să audieze cântecul; Să înţeleagă mesajul din cântec; să execute mişcări specifice spălatului pe mâini.
27.	Atenţie mâini murdare- pericol de boli!	Vizionare PPT	Întelegera impirtanţei igienei mâinilor pentru sanatata	Să înţeleagă importanţa mâinilor curate; să menţină o iginenă a mâinilor; să prevină îmbolnăvirea.
28.	“Maricica” de Luiza Vlădescu.	Povestirea educatoarei	Menţinerea igienei personale	Să folosească corect obiectele de igienă personală
29.	Obiectele mele de igienă personală	Observare	Consolidarea deprinderii de a folosi corect obiectele de igienă	Să identifice ofiectele de igienă personală şi să înteleagă importanţa utilizării acestora zilnic, pentru menţinerea unei igiene personale adecvate.
30.	Şerveţelul	Desen	Consolidarea deprinderii de a folosi corect şerveţelul	Să utilizeze şerveţelul nazal în scopuri precise şi corect; Să deosebească prosoapele de bucătărie de cele din baie.
31.	Am grijă de dinţişori	Joc de rol	Consolidarea deprinderii de a se spăla corect pe dinţi	Să utilizeze periuţa şi pasta de dinţi pentru a se spăla corect pe dinţi.
32.	Micii sanitari	Concurs	Verificarea cunoştinţelor	Să răspundă corect la întrebări pe tema sănătăţii.

			referitoare la importanţa sănătăţii	Să redea întâmplari cu privirea la menţinerea sănătăţii.
33.	Anul nostru cel şcolar... altfel	Prezentare PPT	Sănătatea este foarte importantă pentru toţi!	Să îşi consolideze depinderile formate pe parcursul anului şcolar altfel.
34.	Sunt curat şi sănătos!	Expoziţie desene	Menţinerea igienei personale pentru a fi sănătos!	Să deseneze ce înseamnă, din perspectivă proprie, să fi curat şi sănătos.

BIBLIOGRAFIE:

1. M.E.N. *„Educaţia pentru sănătate în învăţământul preşcolar*”, Îndrumător Metodic, Editura Medicală, Bucureşti, 1979
2. Bartoş E., Hagiu G., *„Consultaţii pentru activitatea metodică in grădiniţă*” Ed. Eurobit, Timişoara, 1996
3. Peneş Marcela, „*Igiena personală*” Editura Ana, Bucureşti, 2000 ;
4. Un an şcolar altfel – ghid pentru unităţile de învăţământ preşcolar, MEC, 2020.
5. *Educaţie pentru sănătate*”, Ed Regina, Iaşi, 2005;
6. www.didactic.ro
7. http://www.mamasitata.ro/content/view/90/100/
8. www.ghidul-parintilor.ro

CENTRUL DE RESURSE EDUCAȚIONALE

MODEL DE PLANIFICARE
”Școala altfel în online”

G.P.P Nr.45 Oradea
Grupa mare B
Educatoare: Caba Sanda , Irimuș Maria

Ziua și data	Tipul și denumirea activității	Comportamente urmărite	Modalitățile de organizare	Indicatori de evaluare
1	2	3	4	5
LUNI	**”Ziua gătitului împreună”** Mami,e gata! Aventuri haioase în bucătărie, rețete simple și sănătoase, de Ioana Chicet Macoveiciuc ”Pizza cu ce vrem noi” ; ”Chec turtit cu fructe” ”Biscuiți cu de toate” ”Pâine surpriză din banane” ”Turtă dulce cu miere” ”Salată mozaic de avocado cu brânză”	A.1.3. A.3.1. A.3.4. B.1.2. C.1.1. D.1.1. E.1.3.	Activitate online Afișarea activității pe grupul de whatsapp al grupei Prezentarea unui PPT cu rețetele propuse pentru a fi realizate de copii în echipă cu părinții Prezentarea unui produs realizat de către educatoare Acordarea unor explicații suplimentare Oferirea unui feedback fiecărui copil pe parcursul desfășurării activității	Înregistrări video, fotografii, feedback părinți
MARȚI	**”Ziua excursiilor virtuale”** Muzeul Oului Vama Bucovina	A.2.1. B.4.1.	Activitate online Afișarea activității pe grupul de whatsapp al grupei	Înregistrări video, fotografii, feedback părinți

	https://www.youtube.com/watch?v=qWvaOKmBT1M Dino Park https://www.dinoparc.ro/video.html Disney Park https://disneyparks.disney.go.com/blog/2020/04/disneymagicmoments-check-out-these-toy-story-sunrise-views-from-around-the-world/	C.1.1. D.1.1. E.3.2.	Postarea link-urilor Împărtășirea unor impresii din experiența personală a educatoarelor despre Muzeul Oului și Dino Park Realizarea unor postere/ desene despre cele vizionate virtual	
MIERCURI	**”Ziua teatrului”** Micul prinț https://www.teatruldenord.ro/spectacol/392/MICUL-PRIN%C8%9A-#stayhere Teatrul Țăndărică https://www.facebook.com/teatrultandarica/	A.2.1. B.4.1. C.3.1. D.1.1. D.1.2. E.1.3.	Activitate online Afișarea activității pe grupul de whatsapp al grupei Postarea link-urilor Realizarea unor desene cu personaje / secvențe din piesele de teatru vizionate Joc de rol cu momentul preferat din piesă	Înregistrări video, fotografii, feedback părinți
JOI	**„Ziua Eco”** Fii micul ecologist care salvează planeta – vizionare film animatie 3D „Aventurile lui Sammy” https://www.youtube.com/watch?v=AM64fLj1sdY&t=132s	A.1.3. A.3.4. B.1.2. C.3.1. D.1.2. E.1.3.	Activitate online Afișarea activității pe grupul de whatsapp al grupei Postarea link-urilor Prezentarea unor modele realizate de către educatoare Acordarea unor explicații privind modul de realizare	Înregistrări video, fotografii, feedback părinți

	 Cum să faci un avion? https://www.youtube.com/watch?v=wSTbLte7lNM Cum să faci un ceas? https://www.youtube.com/watch?v=6i5yFfMiKDg		Oferirea unui feedback fiecărui copil pe parcursul desfășurării activității	
VINERI	**”Bucuria mișcării”** Zumba Kids https://www.youtube.com/watch?v=ymigWt5TOV8 Dance with you https://www.youtube.com/watch?v=pGH9OgYonR0 So so baci vira https://www.youtube.com/watch?v=VoI6k1qVt60	A.1.1. A.2.3. B.4.1. C.3.3. D.1.1. E.1.3.	Activitate online Afișarea activității pe grupul de whatsapp al grupei Postarea link-urilor Împărtășirea experiențelor din această săptămână, prezentarea produselor realizate, în cadrul unei întâlniri pe platforma ZOOM	Înregistrări video, fotografii, feedback părinți

PROGRAMA OPȚIONAL
“Capcana ortogramelor”

Prof. înv. primar: Dascălu Simona

Durata: 1 an

Clasa a III-a

Nr. ore pe săptămână: 1 oră

“ … nici un om nu se întăreşte citind un tratat de gimnastică, ci făcând exerciţii; nici un om nu se-nvaţă a judeca citind judecăţi scrise de alţii, ci judecând singur şi dându-şi seama de natura lucrurilor … “

(Mihai Eminescu)

Argument

În procesul de învăţământ, cu precădere în cel primar, limba română constituie un obiect de studiu central. Fără însuşirea corespunzătoare a limbii române nu poate fi concepută evoluţia intelectuală a elevilor, pregătirea lor corespunzătoare la celelalte obiecte de învăţământ, însăşi viaţa şi activitatea socială viitoare.

Într-o cugetare neasemuit de frumoasă, Lucian Blaga spunea: “…Limba este întâiul mare poem al unui popor.”

În ciclul primar importanţa limbii române ca disciplină şcolară este covârşitoare, prin ea urmărindu-se atât cultivarea limbajului oral şi scris al elevilor, cunoaşterea şi folosirea corectă a limbii, cât şi învăţarea unor tehnici de baza ale activităţii intelectuale, cum sunt: cititul, scrisul, exprimarea orală şi scrisă.

Disciplinele limbii române se constituie într-un sistem unitar. Acestea se influentează reciproc şi sunt coordonate în vederea îndeplinirii unor funcţii comune. Funcţiile şi obiectivele limbii române la ciclul primar se realizează prin corelarea, în mod armonios, a tuturor acţiunilor ce se întreprind la fiecare din disciplinele ei specifice.

Opţionalul pe care l-am propus pentru acest an şcolar- „Capcana ortogramelor”-l-am ales,în primul rând datorită obiectivului major pe care îl urmăreşte perioada de început a „carierei” de elev, acela de dezvoltare a capacităţilor de comunicare şi în scris, de relaţionare, ambele fiind condiţii de bază ale desfăşurării activităţilor în clasă la toate disciplinele.

De ce „Capcana ortogramelor” ? În clasele a III-a –a IV-a se simte nevoia unei ore speciale de scriere , pentru a consolida deprinderile de scriere corectă a cuvintelor dobandite în clasele anterioare . Prezentul opţional va veni în sprijinul elevilor pentru dezvoltarea capacitatii de comunicare scrisă .

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Competențe specifice	Acivități de învățare
Emiterea clară și corectă a unui mesaj oral	-jocuri de atenție; -exerciții de corectare și autocorectare a greșelilor de exprimare; -exerciții de vocabular; -exerciții de alcătuire a unor propoziții/enunțuri; -exerciții-joc de sinonimie/antonimie; -exerciții-joc de intonare a propozițiilor.
Construirea unor enunțuri logice	-exerciții de alcătuire a unor enunțuri după reguli date; -exerciții de îmbinare a enunțurilor într-un text; -exerciții de comunicare și de dezvoltare a creativității prin jocuri; -exerciții de completare a unui text cu semnele de punctuație corespunzătoare. -exerciții de formulare a întrebărilor și a răspunsurilor la întrebări.
Identificarea sunetelor, silabelor și a cuvintelor în enunțuri rostite cu claritate	-exerciții de identificare a unor grupuri de sunete în cuvinte și silabe; -exerciții-joc de ordonare a silabelor în cuvinte și a cuvintelor în propoziții; -exerciții de identificare a greșelilor în scrierea cuvintelor/propozițiilor; -exerciții de despărțire corectă a cuvintelor în silabe; -ex. de sinonimie/antonimie și omonimie.
Scrierea unor mesaje în diverse situații de comunicare	-ex. de compunere a unui text scurt; -ex de scriere corectă a elementelor de bază corespunzătoare textului - titlul, alineatul, formule de inițiere și de încheiere a unui dialog, etc.
Redactarea unor mesaje simple cu respectarea convențiilor de bază	-ex. de scriere corectă a ortogramelor; -ex. de scriere corectă a cuvintelor cu liniuța de unire; -ex. de scriere corectă a cuvintelor care conțin diftongi; -ex de ortografiere corectă a unor cuvinte. -jocuri didactice.

CONŢINUTURI

Unitatea de învăţare	CONŢINUTURI
Întoarcere în timp- Semnele de punctuaţie	Prezentarea conţinutului opţionalului Virgula, punctul,două puncte Semnul întrebării,semnul exclamării Acum...ne descurcăm şi singuri!
Mimi şi literele întortocheate- Noţiuni de fonetică	Sunetul şi litera.Vocalele şi consoanele Silaba.Despărţirea cuvintelor în silabe Scrierea corectă a cuvintelor care conţin grupurile oa,ua,uă,ia,ea,ie şi literele î,â Scrierea corectă şi despărţirea în silabe a cuvintelor care conţin vocale în hiat(ee,ii,oo,uu) şi litera x Acum...ne descurcăm şi singuri!
Sol şi cuvintele fermecate-noţiuni de vocabular	Cuvinte cu formă diferită şi sens asemănător(sinonime) Cuvinte cu sens opus(antonime) Cuvinte cu aceeaşi formă, dar cu sens diferit(omonime)
Mimi învaţă să scrie corect ortogramele	Scrierea corectă a cuvintelor s-a/sa Scrierea corectă a cuvintelor s-au/sau Scrierea corectă a cuvintelor să-i/săi Scrierea corectă a cuvintelor i-a/ia Scrierea corectă a cuvintelor i-au/iau Scrierea corectă a cuvintelor l-a/la Scrierea corectă a cuvintelor ne-a/nea Scrierea corectă a cuvintelor ne-am/neam Scrierea corectă a cuvintelor printr-o/printr-un Acum...ne descurcăm şi singuri!
Sol şi Mimi învaţă pronunţarea şi scrierea corectă a părţilor de vorbire	Pronunţarea şi scrierea corectă a verbelor a fi şi a lua Pronunţarea şi scrierea corectă a substantivelor Pronunţarea şi scrierea corectă a adjectivelor terminate în iu şi ui Pronunţarea şi scrierea corectă a pronumelor personale Pronunţarea şi scrierea corectă a numeralelor
Mimi şi Sol au deslușit taina scrisului corect	Test I Test II Test III
Recapitulări/evaluări	Tabelul ortogramelor Realizarea, prin descoperirea de către elevi, a unui tabel cu ortogramele învăţate

Bibliografie

- Ivolschi, Silvia, Popistașu, Ecaterina, Spiridon, Delia – Gramatica – pentru clasele II-IV, Casa Editorială Regina, Iași, 2002;
- Peneș, Marcela, Comunicare-culegere de exerciții pentru clasele I-IV, Editura Aramis Print, București, 2007;
- Pralea, Viorica, “Să scriem corect!”- Caiet pentru însușirea ortogramelor la ciclul primar, clasele I-II, Editura Paralela 45, Pitești, 2017.

Proiect didactic „Viața pe Terra” – exemple de bune practici

Profesor învățământ preșcolar Buliga Andreea
G.P.P. „A.B.C.”, Suceava

NIVELUL DE VÂRSTĂ/GRUPA: nivel II/ mare „Albinuţele”

TEMA ANUALĂ DE ÎNVĂŢARE: „Cum este, a fost şi va fi aici pe pământ?”

TEMA PROIECTULUI TEMATIC: „Planeta Albastră’’

TEMA ACTIVITĂŢII INTEGRATE: „Viaţa pe Terra”

ELEMENTE COMPONENTE ALE ACTIVITĂŢII INTEGRATE:

- ADP: „De vorbă cu roboțelul Wall E” – dezvoltarea empatiei
  „Piramida vieţii” – activitate de grup, piramida
- ADE:DOS: „ Viaţa pe Terra” – confecţie - poster (lipire)
  DȘ - „Piticlic Descoperă Pământul” – soft educaţional
- ALA: „ Prețuiește viața”

Bibliotecă: „Mesaje pentru pământeni!” -exerciţii grafice, elemente de citit-scris

Artă: „Planeta Albastră şi biodiversitatea” – pictură, desen

Construcţii: „ Ajutor pentru Wall E” – construim roboţei

Tranziţii: „Imnul ecologiştilor” – cântec
„Ocrotiţi Pământul” – dans tematic

SCOPUL: Dezvoltarea capacităţii de cunoaştere şi înţelegere a mediului înconjurător, precum şi stimularea curiozităţii pentru investigarea acestuia pe baza percepţiei şi reprezentărilor..

OBIECTIVE OPERAŢIONALE

O1 - să manifeste empatie pentru un personaj aflat în dificultate, identificând şi denumind stări afective;

O2 - să identifice forme ale *vieţii* pe Pământ;

O3 - să utilizeze diferite convenţii ale limbajului oral şi scris (punctul, linia verticală, linia orizontală, linia curbă închisă, cercul) în completarea fişelor de lucru;

O4 - să formuleze mesaje ecologice cu caracter educativ;

O5 - să picteze globul pământesc ţinând cont de simbolurile reprezentate de culori;

O6 - să construiască roboţei utilizând piese lego;

O7 - să rezolve corect sarcinile date prin utilizarea softului educaţional;

O8 - să confecţioneze un poster utilizând tehnici de lucru învăţate anterior, utilizând în mod adecvat instrumentele şi materialele de lucru.

STRATEGII DIDACTICE:

METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, problematizarea, demonstraţia, observaţia, piramida

RESURSE MATERIALE:

DVD-player, video proiector, CD, piramida, fişe de lucru, creioane, carioci, Globul Pământesc, Enciclopedia copiilor, acuarele, flipchiard, imagini din mediu, siluete sugerând biodiversitatea, jocuri Lego, tablă magnetică, soft educaţional, costume dans tematic

FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupe

SCENARIUL ACTIVITĂȚII INTEGRATE

Activitatea va debuta cu ADP unde se va face captarea atenţiei prin intermediul lui Wall E, un roboţel îndrăgit de copii. Copiii vor viziona prima partea a filmuleţul Wall E. Filmuleţul prezintă pe scurt soarta unui roboţel-maşină, rămas singur pe Terra, de a colecta deşeurile rămase de sute de ani şi de a le transforma în cărămizi şi apoi în clădiri mari de gunoaie. De asemenea el găseşte diferite obiecte, dvd-uri în care observă că în trecut au existat diferite forme de viaţă pe Terra, găsind la un moment dat şi o floare printre gunoaie, semn că pământul a început să devină din nou locuibil, iar în final oamenii aflaţi pe nava spaţială se vor putea întoarce înapoi pe Pământ. După finalizarea filmuleţului, cu ajutorul conversaţiei vom încerca să aflăm cum se simte Wall E, pentru a declanşa empatia copiilor, după care vom sta de vorbă cu roboţelul despre ce ne-a prezentat filmuleţul că se va întâmpla cu Terra peste ani, dacă nu vom proteja planeta, realizând astfel o călătore imaginară în viitor. Dialogul cu Wall E se va face cu vocea joasă, apelându-se la elemente de comunicare nonverbală şi paraverbală pentru a menţine trează atenţia copiilor. De asemenea copiii se vor transpune în locul roboţelului, spunând ce ar face în locul lui dacă ar fi singuri pe Pământ. Prin cântecelul „Micii ecologişti” se va face tranziția. Împreuă cu preșcolarii vom desfăşura o activitate de grup, prin intermediul metodei piramidei, în care copiii vor exemplifica diferite forme de viaţa pe Terra (plante, animale,etc), şi vor identifica factorii care susţin viaţa, completând „Piramida vieţii”. Copiii vor răspunde la următoarele întrebări și vor alege jetoanele cu imaginea care sugerează răspunsul:

1. Care sunt factorii care întreţin viaţa pe pământ? (aer, apa, lumina și căldura)
2. Ce forme de viață întâlnim pe Pământ? (plante, animale, oameni)
3. Care sunt cei doi prieteni ai Pământului? (soarele și luna)
4. Cum se numește planeta pe care există viață? (Terra)

Voi invita copiii să se ridice în picioare să închidă ochii, pentru un minut imaginându-şi că sunt în natură. Prin imitarea unor mişcări din natură, mişcările crengilor, mişcarea moriştii, zborul rândunicilor, rotirea pământului, dar mai ales sunetele ce se aud: vântul, ploaia, ciripitul păsărelelor, zumzetul albinelor (exerciţii de încălzire a aparatului fono-articulator), copiii se vor îndrepta şi vor alege centru la care vor lucra. Se va prezenta copiilor oferta de lucru din centrele de activitate, intuind materialele distribuite. Copiii aleg centrul unde vor să lucreze, după care vor desfăşura activităţile sugerate de materiale existente.

În cadrul *centrului Bibliotecă*, copiii vor trebui să alcătuiască mesaje pentru pământeni, pe care le vor scrie după contur cu privire la biodiversitatea Terrei. Mesajele trebuie să reprezinte enunţuri scurte şi sugetive. De asemenea copiii vor realiza şi semne grafice în imaginea primită .

La *centrul Artă,* copiii vor picta pe un poster mare Planeta Albastră, având ca suport intuitiv globul pământesc. Ei vor urmări să redea prin desen formele de relief pe care le are Terra şi le vor picta folosind culorile potrivite (maro închis pentru munţi, maro deschis pentru dealuri, albastru pentru ape, verde pentru câmpii şi alb pentru zăpada de la cei doi poli). De asemenea vor avea de colorat diferite siluete cu elemente din natură, sugerând biodivesitatea.

La *centrul Construcţii,* copiii vor avea de construit roboţei din piese de lego, reprezetând ajutoarele roboțelului Wall E care să colecteze deşeurile rămase pe Pământ, pentru a avea un mediu curat.

După desfăşurarea activităţilor de la centrele de activitate se realizează evaluarea/autoevaluarea.

În timpul intonării cântecul „Tot ce e pe lume”(tranziţie), copiii vor forma un semicer, unde ne vom pregăti, să realizăm un poster la DOS cu materialele realizate în centrele de activitate. Pentru realizarea acestui poster copiii vor

lipi pe planşa pictată la centrul Artă, mesaje şi siluete reprezentând elemente din natură. Posterul realizat de copii va fi ca un anunț pentru pământeni, pentru a conştientiza importanţa ocrotirii naturii şi de a evita fenomenul de distrugere a planetei în următorii ani.

De asemenea copiii vor sugera acest mesaj şi prin dansul tematic „Ocrotiţi Pământul”, din cadrul tranziţiei în care elementele din dans reprezintă mişcări inspirate din natură (bătaia vântului, valurile mării, zborul păsărilor, etc.).

În cadrul DȘ – cunoașterea mediului, copiii vor fi invitaţi să joace un joc îndrăgit de ei pe softul educaţional „Piticlic Descoperă Pământul”, joc în care îşi vor arăta cunoştinţele pe care le-au dobândit în diferite domenii. Copiii vor trebui să folosească mouse-ul pentru a alege răspunsul corect şi de a duce la bun sfârşit jocul. Se va urmări să răspundă toți copii. Întrebările fac referire la „Planeta Albastră”, „Călătorie printre stele”, „Sistemul Solar”, „Anotimpurile”, „Micii Ecologiști”. De asemenea copiii vor afla și curiozități despre Planeta Pământ: forme de relief, locul pământului în sistemul solar, continentele, harta lumii etc., materiale cuprinse în cadrul softului educațional.

La finalul activității se vor face aprecieri de grup și individuale asupra participării active și afective a copiilor la activitate . Roboţelul Wall E le va mulţumi copiilor că l-a ajutat să creeze un semnal de alarmă pentru omenire și va oferi clasei o mascotă simbolică.

CENTRUL DE RESURSE EDUCAȚIONALE

Exemplu de planificare pentru săptămâna „Școala Altfel”
-- predare online --

Grupa Mare ”A”

Luni – 25.05.20202	Marți – 26.05.2020	Miercuri – 27.05.2020	Joi – 28.05.2020	Vineri- 29.05.2020
<u>Lumea poveștilor.</u> Teatru pentru copii piesa: „Fata babei și fata moșului” (Ion Creangă)	<u>Micii cofetari</u> Copiii împreună cu un adult vor pregăti la alegere anumite produse de cofetărie. 	<u>Experimente</u> Ploaia în borcan Baloane din săpun Curcubeul 	<u>Jucării/ obiecte din materiale reciclabile</u> Confecționarea unor obiecte sau jucării din peturi, capace, cartoane, cutii de lapte, hârtii folosite etc. 	<u>Totul va fi bine</u> Realizarea unui desen liber în care copiii să arate ce anume vor face ei după ce va trece perioada de izolare.

- Experiment „Ploaia”

Materiale de care ai nevoie

- un borcan
- apă
- spumă de ras
- cerneală, colorant alimentar albastru sau acuarele pe bază de apă
- o pipetă sau o seringă fără ac/ o linguriță

Experiment în 4 pași

1. Pune apă în borcan.
2. Deasupra pune un strat generos de spumă de ras.
3. Amestecă acuarelele sau colorantul cu puțină apă. Cerneala poate fi folosită ca atare.
4. Ia cu pipeta culoare și picură peste spuma de ras. În curând, acuarelele/cerneala vor cădea în apă

- Experiment ”Curcubeul” - O bună ocazie să învețe practic despre combinarea culorilor primare. Un alt experiment plin de culoare.

Ai nevoie de:

-6 borcane mici sau pahare de plastic transparente

-Colorant alimentar

-Șervețele de bucătărie

-Apă

Ce aveți de făcut:

1. Ia 3 borcane și lasă-l pe copil să le umple cam trei sferturi cu apă
2. Pune apoi în fiecare câteva picături de colorant alimentar – în fiecare borcan câte o culoare: roșu, galben și albastru.
3. Așează toate cele 6 borcane într-un cerc astfel încât lângă fiecare borcan cu apă să fie unul gol.
4. Împăturește șervețelele astfel încât să obții fâșii lungi. Bagă un capăt în borcanul cu apă și celălalt în borcanul gol de lângă. Continua până pui șervețele în toate borcanele.
5. Urmărește cum șervețelul absoarbe apa colorată. După un timp, și borcanele goale se vor umple cu apă colorată.

Sfat: înainte de a băga șervețele, vorbește cu copilul despre ce crede el că urmează să se întâmple și despre cum crede că se combină culorile existente între ele.

Bibliografie:

- https://ro.pinterest.com/
- https://nejucam.ro/

Proiect de lectie

Unitatea de învățământ: Școala Gimnazială „Mexic", București
Numele cadrului didactic: Cioacă Georgiana-Dida

Clasa: Pregătitoare

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Disciplina de studiu: Comunicare în limba română

Unitatea de învățare: A sosit primavara!

Subiectul lecției: Sunetul „f". Literele „F" mare de tipar și „f" mic de tipar

Text suport: *Furnicuța Fifi*

Tipul lecției: consolidarea competențelor

Forma de realizare: abordare integrată

Discipline integrate: Comunicare în limba română; Matematică și explorarea mediului; Arte vizuale și abilități practice

Competențe specifice:

Comunicare în limba română

1.1. Identificarea semnificaţiei unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar şi rar;

1.2. Identificarea sunetului iniţial şi/ sau final dintr-un cuvânt, a silabelor şi a cuvintelor din propoziţii rostite clar şi rar;

3.1. Recunoaşterea unor cuvinte uzuale, din universul apropiat, scrise cu litere mari şi mici de tipar;

4.1. Trasarea elementelor grafice şi a contururilor literelor, folosind resurse variate.

Matematică și explorarea mediului

1.1. Recunoaşterea şi scrierea numerelor în concentrul 0-31

Arte vizuale și abilități practice

1.1 Sesizarea semnificaţiei unui mesaj vizual simplu, exprimat prin desen/ pictură/ modelaj/ colaj/ film/ desen animat, care reflectă un context familia;

Obiective operaționale:

O_1: să selecteze imagini dintr-un set, pentru a indica personajele și obiectele din textul studiat, cu sau fără sprijinul cadrului didactic. Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev încercuiește corect cel puțin unul dintre cele patru elemente;

O_2: să indice, pe baza auzului, poziția (inițială, mediană, finală) sunetului „f" în cuvintele date sau în exemplele proprii. Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev precizează cel puțin un cuvânt care conține sunetul studiat;

O_3: să realizeze asocierea dintre sunet și literă, valorificând deprinderile însușite anterior, pentru a efectua corespondența dintre cuvinte sau enunțuri și imaginile prezentate. Obiectivul se consideră realizat dacă fiecare elev realizează corespondențele cu sprijinul cadrului didactic;

O_4: să alcătuiască enunțuri orale în care să introducă cuvinte care conține sunetul studiat, valorificând imaginile prezentate ori propria experiență. Obiectivul se consideră realizat dacă elevii alcătuiesc cel puțin trei enunțuri, pornind de la cuvintele date.

a) **Strategii didactice:** Metode/procedee/tehnici: conversația, lectura cu predicții, explicația, exercițiul, observația, jocul didactic, metoda R.A.I;

b) Mijloace de învățământ: laptop, videoproiector, boxe, fișe de lucru, planșe, imagini, jetoane, creioane colorate, markere, tăvițe cu făină, minge.

❖ Forme de organizare a colectivului de elevi: frontal, individual, în perechi, pe grupe.

❖ Resurse temporale: 45 minute *(Orarul fiind modificat, conform structurii școlii – 35 min. + 15 min. activitați recreative)*

❖ **Bibliografice:**

- ***Programa școlară pentru disciplina „Comunicare în limba română”, clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Anexa nr.2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3418/19.03.2013, București, 2013;
- ***Programa școlară pentru disciplina „Matematică și explorarea mediului”, clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, Anexa nr.2 la ordinul ministrului educației naționale nr. 3418/19.03.2013, București, 2013.

DESFĂSURAREA ACTIVITAȚILOR DIDACTICE

Momentele lecției	Ob.op.	Conținutul lecției	Strategii didactice			Evaluare
			Metode/ procedee/tehnici	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1. Moment organizatoric		Se organizează colectivul de elevi prin asigurarea liniștii și a disciplinei în sala de clasă.	Conversația		Activitate frontală	
2.Captarea atenției		Întâlnirea de dimineață (salutul, prezența, calendarul naturii). Sosește Zâna Primăvara. Se prezintă, apoi îi antrenează pe elevi în realizarea scenariului didactic.	Jocul didactic Conversația Observația	Coșuleț cu flori Mesajul Zânei (anexa)	Activitate frontală	Observarea sistematică a comportamentului elevilor
2.Actualizarea cunoștințelor însușite anterior	O_3	Se poartă o scurtă discuție pe baza textului redat anterior. Se extrag cuvinte care conțin sunetul „f”, cu ajutorul imaginilor afișate la videoproiector.	Conversația Observația Explicația	Videoproiector Laptop Imagini (anexa)	Activitate frontală	Capacitatea de a recepta un mesaj și de a răspunde la întrebări

3. Anunțarea temei și a obiectivelor		Se anunță tema și obiectivele lecției: ***Sunetul „f”. Literele „F” mare de tipar și „f” mic de tipar.***	Conversația		Activitate frontală	Observarea sistematică a comportamentului elevilor
4.Dirijarea învățării	O_1 O_3 O_2 O_4 O_3	Se distribuie fișele de lucru. Citesc textul „Furnicuța Fifi”, cu predicții pe parcursul lecturii. Se poartă discuții referitoare la modul în care a procedat greierașul, apoi rezolvăm exercițiile de pe fișă. *Joc — Spune cât mai multe cuvinte care conțin sunetul f!* (Se vor face completări, dacă este cazul). Solicit alcătuirea orală a unor enunțuri în care să utilizeze cuvintele menționate anterior. *Joc „Detectivii de cuvinte*”. Pe baza planșei afișate la flipchart, elevii vor descoperi alte cuvinte, prin înlocuirea literei inițiale din cuvântul „fată”, cu alte litere. Realizam oral corespondența cuvânt-imagine. Cântec de tranziție: *„Iarnă să te duci cu bine!”*	Conversația Lectura cu predicții Exercițiul Jocul didactic Metoda R.A.I Conversația Jocul didactic Explicația Observația	Fise de lucru planșe cu literele F și f Markere Minge Flipchart Planșa ..Detectivii de cuvinte” (anexa) Videoproiector Laptop Boxe	Activitate frontală Activitate Individuală Activitate în perechi Activitate frontală	Capacitatea de a recepta un mesaj și de a răspunde la întrebări Observarea sistematică a comportamentului elevilor
5.Obținerea performanțelor	O_2 O_3	Se distribuie fișa de lucru și materialele	Conversația Explicația	Fișa de lucru jetoane	Activitate în perechi/	Autoevaluarea Interevaluarea

	O_4	necesare rezolvării sarcinilor didactice. Se oferă explicații. Îndrum și încurajez elevii. Se realizează verificarea oral.	Exercițiul	(anexa)	pe grupe	
6. Activitate de completare prin joc	O_3	Fiecare elev va primi câte o tăviță cu făină. Se solicită *scriere/ desenarea* cuvintelor obținute la exercițiul anterior. * Dacă timpul ne permite, memorăm o scurtă poezioară.	Conversația Explicația Jocul didactic	Tăvițe cu făină Fișa- Frământări de limbă (anexa)	Activitate individuală Activitate frontală	Observarea sistematică a comportamentului elevilor
7. Încheierea activității		Apreciez global și individual implicarea elevilor în desfășurarea activității, oferindu-le feedback în legătură cu ceea ce au reușit pe parcursul lecției.	Conversația	Recompense	Activitate frontală	

Video activity: Peppa Pig- Dressing Up

Ghimbuluț Raluca Marinela
Scoala Gimnaziala "Lucian Blaga ", Baia Mare

(“Peppa Pig-Dressing up full episode”, https://www.youtube.com/watch?v=mqxNuaK2uZE)

Pre-watching: What is Peppa wearing in the picture?

(“Peppa Pig-Dressing up…”, 0:26)

While-watching

1.Put a tick (√) next to the clothesyou need to look like:

Mummy Pig	Daddy Pig
lipstick	shoes
powder	hat
hat	socks
T-shirt	trainers
shoes	T-shirt
dress	jeans
blouse	coat

After-watching:

2. Circle YES or NO:

1. Peppa and George are playing in the kitchen.YES/NO
2. They find a box of clothes. YES/NO
3. Peppa puts some lipstick on. YES/NO
4. Mummy Pig is cooking.YES/NO
5. Daddy Pig is digging in the garden. YES/NO
6. Peppa is wearing mummy’s pink dress. YES/NO
7. George is wearing daddy’s blue hat. YES/NO
8. Peppa and George tried to fool mummy and daddy YES/NO

(“Peppa Pig-Dressing up…”, 4:39)(“Peppa Pig-Dressing up…”, 3:12)(“Peppa Pig-Dressing up…”, 2:08)

Video activity: Peppa Pig- Dressing Up

("Peppa Pig-Dressing up full episode", https://www.youtube.com/watch?v=mqxNuaK2uZE)

Pre-watching: What is Peppa wearing in the picture?

("Peppa Pig-Dressing up…", 0:26)

While-watching

1.Put a tick (√) next to the clothes you need to look like:

Mummy Pig	Daddy Pig
Lipstick √	Shoes √
powder √	Hat √
Hat √	socks
T-shirt	trainers
Shoes √	T-shirt
Dress √	jeans
blouse	Coat √

After-watching:

2. Circle YES or NO:

1. Peppa and George are playing in the kitchen. YES/**NO**
2. They find a box of clothes. **YES**/NO
3. Peppa puts some lipstick on. **YES**/NO
4. Mummy Pig is cooking.YES/**NO**
5. Daddy Pig is digging in the garden. **YES**/NO
6. Peppa is wearing mummy's pink dress. **YES**/NO
7. George is wearing daddy's blue hat. YES/**NO**
8. Peppa and George tried to fool mummy and daddy **YES**/NO

("Peppa Pig-Dressing up…", 4:39)("Peppa Pig-Dressing up…", 3:12) ("Peppa Pig-Dressing up…", 2:08)

PROIECT DE LECȚIE

Prof. PARASCHIV CAMELIA-LICEUL
TEHNOLOGIC „DIMITRIE LEONIDA”PETROȘANI

Disciplina:	Modelare 3D
Profesor:	Paraschiv Camelia
Data:	
Clasa:	a XII a B
Locul de desfasurare:	sala 2
Unitatea de invatare:	Crearea suprafeţelor 3D
Lectia:	Recapitulare -Comenzi de creare suprafețelor 3D
Tipul lectiei:	de recapitulare și fixare a cunoștințelor
Competente specifice:	Creează suprafeţe 3D
Obiective operationale:	La sfârșitul lecției elevii vor fi capabili: -să identifice butoanele barei SURFACE -să enumere modalitățile de accesare a comenzilor -să enumere etapele de desenare prin suprafețe a corpurilor simple -să explice modul de utilizare a comenzilor simple și specializate de generare a suprafețelor- 3DFACE,PFACE, EDGESURF, RULESURF, REVSURF, TABSURF -să utilizeze comenzile învățate în aplicații complexe
Metode:	Explicația Conversaţia euristică Discuția Metoda învățării reciproce Problematizarea Observare dirijata Observare independenta Învățare prin cooperare Învățarea asistată de calculator Feed-back-ul

Resurse materiale:	Tabla Computere LCD Prezentare PowerPoint Fise de lucru Simulare pe calculator Filme Tutoriale Carti, reviste de specialitate, Internet Documentatii Programe demonstrative
Forma de organizare:	- activitatea independenta, de grup, frontală

DESFASURAREA LECTIEI - ACTIVITATI

INTRODUCERE

Timp estimat:	5 minute
Continut:	Prezentarea modului de organizare a activității
Proceduri/ Metode:	Explicatia Conversaţia euristică Discutia
Activitatea profesorului:	Profesorul explica momentele lecției
Activitatea elevilor:	Elevii sunt atenți la explicații pentru identificarea momentului de intervenție

ACTIVITATATI

Timp estimat:	40 minute
Continut:	Elevii vor prezenta noțiunile învățate pe grupe. Ei au fost împărțiți în 4 grupe a câte 5-6 elevi care au avut sarcini de lucru diferite. După prezentarea produselor fiecărui grup: poster, PPT, filme, tutoriale, elevii vor aplica comenzile prezentate în realizarea unei aplicații practice pe calculator.
Proceduri/ Metode:	conversația explicația observația prezentarea de filme prezentarea de tutoriale Efectuarea de lucrări practice de laborator învățare asistată de calculator

Activitatea profesorului:	- Explica elevilor ce au de făcut - Urmărește activitatea lor și îndrumă fiecare grupă individual - Dirijează învățarea prin stabilirea unor momente de comunicare cu toată clasa, pentru recapitularea noțiunilor învățate.
Activitatea elevilor:	- Urmăresc și participă la fiecare activitate a lecției, discută între ei și trag concluzii. -realizează sarcinile prevăzute în fișa de lucru
Strategii pentru lucrul diferentiat:	Pentru elevii care termină mai repede sarcinile de lucru sunt pregătite fișe de lucru suplimentare
Modalitati de evaluare a activitatilor:	Se evaluează activitate pe grupe . Se recurge la autoevaluare prin completarea rubricilor fișei de lucru cu punctajul aferent fiecărei etape parcurse.
Descrierea activitatilor:	Pentru recapitularea cunoștințelor privind crearea suprafețelor 3D elevii au fost împărțiți în 4 grupe cu sarcini diferite prin care ei trebuie să expună comenzile învățate și modul lor de aplicare. Ca modalități de lucru prima grupă va utiliza un poster, grupa a doua o prezentare PPT, grupa a treia filmulețe de prezentare, grupa a patra tutorial cu comenzile specializate. După realizarea prezentărilor se trece la aplicarea comenzilor prin realizarea unui desen complex .

CONCLUZII ASUPRA LECTIEI, RECAPITULARE, REFLECTII
ACTIVITATI IN CLASA CU ELEVII PENTRU:

Descriere tema:	Tema pentru acasă presupune realizarea unei aplicații complexe și trimiterea acesteia pe e-mail pentru verificare. Studierea comenzilor de modelare a solidelor.

PROIECT EDUCAȚIONAL

Prof.înv.primar Popa Arabela
Școala Gimnnazială Sântana

”Copiii găsesc totul în nimic, oamenii găsesc nimic în tot.”

Giacomo Leopardi

ARGUMENT:

Tărâmul magic nu se termină niciodată. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că timpul a zburat. Copilăria este o lume a bunătății, generozității, o perioadă a inocenței, o lume în care totul este posibil !

Organizarea acestui parteneriat on-line constă în realizarea unor activități creatoare, practice în care fiecare copil să se simtă special.

Proiectul oferă copiilor posibilitatea de a afla mai multe informaţii despre drepturile şi îndatoririle ce le revin, jocurile copiilor, îi antrenează în activităţi deosebite.

GRUP ȚINTĂ: elevii învăţământului primar

DURATA: 27 Mai 2020 – 1 IUNIE 2020

COMPETENȚE:

- Educarea atitudinilor şi comportamentelor copiilor în vederea acceptării diversităţii, a toleranţei şi nediscriminării în cadrul grupului;
- Educarea abilităţii de a intra în relaţie cu ceilalţi;
- Desfăşurarea unor activităţi menite să sărbătorească copiii şi afirmarea lor joc;
- Dezvoltarea creativităţii;
- Realizarea unei atmosfere de sărbătoare pentru copii.

OBIECTIVE:

- Să identifice drepturile şi îndatoririle copilului prin intermediul activităţilor desfăşurate;
- Să exprime plastic sentimente, atitudini, trăiri personale, legate de tema propusă;
- Să manifeste atitudini pozitive faţă de copiii aflaţi în dificultate;
- Să combine materialele şi tehnicile de lucru pentru obţinerea unor produse complexe (coifuri, măşti, cadouri etc);
- Să participe activ şi afectiv la sărbătorea Zilei Copilului;
- Să realizeze o expoziţie de desene

RESURSE UMANE: elevii, părinţii

RESURSE MATERIALE:mijloace audio-vizuale, **p**oezii cu tema “1 Iunie”**, f**otografii şi imagini**, c**oli albe şi colorate / hârtie glasată**, c**reioane colorate / carioca**, a**cuarele ,**c**arton alb şi colorat**, f**oarfeci**, m**ateriale textile**, b**aloane**, d**iplome

RESURSE FINANCIARE: Resurse financiare proprii

SPATII UTILIZABILE-clasa on-line

PARTENERI-părinţii

RISCURI:-Neparticiparea tuturor copiilor implicaţi;

POSIBILITĂȚI DE PROMOVARE: anunțul on-line

ACTIVITĂȚI DESFĂȘURATE: întâlniri on-line ale organizatorilor, desene **, e**xpoziţie de lucrări**, a**lbum foto**, j**ocuri

METODE DE EVALUARE-expoziţii, portofolii, afişe, fotografii, diplome.

- realizarea produsului finit al proiectului: album în format electronic cu activităţile desfăşurate

DESFĂȘURAREA PROGRAMULUI ON-LINE

Nr. Crt.	Activitatea	Locul desfăşurării	Data	Responsabil
1.	***Semnificaţia zilei de 1 Iunie***	Lansare proiect Prezentare https://www.youtube.com/watch?v=j9WDTda-rsI	27 mai 2020	Prof.înv.primar
2.	***„Culorile copilăriei”*** realizarea unor desene pe tema copilăriei * expoziţie	Sălile de clasă virtuale https://www.pinterest.de/pin/447897125436507447/ https://educatie.inmures.ro/materiale-didactice-pentru-prescolari/planse-de-colorat/1-iunie-si-vacanta-de-vara.html	28 mai 2020	Prof.înv.primar
3.	***„Versurile copilăriei”*** * memorarea unei poezii	Clasa virtuală https://www.copilul.ro/poezii/poezii-de-1-iunie-ziua-copilului/ https://www.copilul.ro/poezii/poezii-de-1-iunie-ziua-copilului/1-Iunie-Ziua-Copilului-894.html	30 mai 2020	Prof.înv.primar
4.	***„Ne pregătim de sărbătoare”*** Pregătiri pentru 1 Iunie– „Ziua Copilului”	Clasa virtuală-prezentare https://editiadedimineata.ro/1-iunie-ce-semnificatie-are-ziua-copilului-si-cum-putem-sarbatori/	1 iunie 2020	Învățătoarea şi părinţii
5.	***Concursuri*** *desene, jocuri on-line* *Facepainting* *karaoke premiere* *„Rămâi cu noi, copilărie!”*	Intâlniri on-line-jocuri, cântece https://www.youtube.com/watch?v=iHJcjEuyxYo https://www.youtube.com/watch?v=ktm2oFY40ik https://www.youtube.com/watch?v=IwO6oKlv-co	1iunie 2020	Coordonatorul de proiect

Utilizarea platformelor educaționale în grădiniță
Proiect de activitate online

Prof. înv preșc. Anton Alexandrina,
Grădinița nr. 16, Focșani, jud. Vrancea

Grupa mijlocie

Temă anuală de studiu: Când, cum și de ce se întâmplă?

Subtema: Vitamine de la toate

Tema activității: Povestea Ridichea uriașă

Formă de realizare: Activitate integrată

Tipul activității: consolidare de cunoștințe, priceperi și deprinderi

Elemente componente ale activității integrate - activități pe domenii experiențiale:

DLC - povestea Ridichea uriașă - repovestire

DOS - Marionete pentru degețele (personaje din poveste) – colaj

Formă de organizare: individual

Scopul activității: Exprimarea de mesaje orale în diverse situații de comunicare; verificarea, consolidarea și sistematizarea cunoștințelor copiilor cu privire la personajele și poveștile învățate; formarea și consolidarea unor abilități practice specifice nivelului de dezvoltare motrică, stimularea imaginației, a creativității și potențialului creativ al copiilor.

Dimensiuni ale dezvoltării:

D. 1. Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă)

D. 2. Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor (comunicare expresivă)

A. 1. Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

Comportamente:

D. 1. 3. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc în calitate de auditor.

D. 2. 2. Participă la activitățile de grup și la activitățile de joc, în situații uzuale, în calitate de vorbitor.

D. 2. 3. Utilizează structuri orale simple.

A. 1. 3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate.

Obiective:

La sfîrșitul activității toți preșcolarii trebuie:

- să asculte povestea numind aceste titluri;
- să recunoască personajele poveștii Ridichea uriașă;
- să reproducă conținutul poveștii cu ajutorul suportului ilustrativ, respectând ordinea evenimentelor;
- să execute lucrări estetice potrivit temei, utilizând instrumente și tehnici de lucru diferite

Strategii didactice:

Metode și procedee: conversația, explicația exercițiul, învățarea prin descoperire, lucrul individual

Resurse TIC:

https://zoom.us platformă educațională pentru derularea activității

https://library.livresq.com/details/5f4ba185582a684f82157a93 - lecție interectivă în Livresq: *Povestea Ridichea uriașă*

https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=0616b10a9cef -resursă interactivă *Puzzle Imagine din poveste* pe Jigsawplanet

https://learningapps.org/display?v=p77ohy1kn20 – joc interactiv *Ridichea Uriașă* pe Learningapps.org

https://livresqlive.azureedge.net/prodstorage/5e82d70d9b7af29958a34f7f/book/5f4ba185582a684f82157a93/media/1602097356933/data/static/m -fisa de colorat imagine din poveste

https://wordwall.net/resource/3887940/pe-cine-chemat-%c3%aen-ajutor -joc interactiv *Pe cine a chemat în ajutor?* pe wordwall.net

https://www.youtube.com/watch?v=4EwHoemFVGY – cântec pentru încălzirea musculaturii fine a mâinilor: *Cântec pentru mâna mea*

Bibliografie:

Curriculum pentru educație timpurie. (2019). M.E.N.

Repere fundamentale privind învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului între naștere și 7 ani (2010).

Scenariul zilei:

Moment organizatoric: Pregătirea materialelor necesare desfășurării în bune condiții a activității, trimiterea link-ului către părinți, acceptul pentru a intra în conferință online. Activitatea debutează pe Zoom, copiii utilizează diferite modalități de salut, părinții sunt informați privind tema zilei și modul de accesare al link-ului pe platforma educațională Livresq.

Se face un instructaj pentru buna derulare a activității:

- microfonul va fi activ doar atunci când se dorește a lua cuvântul, în rest se va afla pe mod *Mute*, pentru a nu deranja participanții;
- pot fi adresate întrebări pe chat sau apăsând pe pălmuța din bara de lucru a ecranului aplicației.

Anunțarea temei și a obiectivelor: *Dragi copii, astăzi o să ne amintim o poveste foarte îndrăgită de voi. Trebuie să recunoașteți titlul poveștii, personajele, precum și ordinea în care se derulează evenimentele din poveste. La sfârșitul activității ne vom juca cu marionete/ păpușele pentru degețele.*

Link-ul de acces pentru lecția interactivă *Povestea Ridichea uriașă* pe platforma Livresq este următorul: https://library.livresq.com/details/5f4ba185582a684f82157a93

Captarea atenției se realizează prin intermediul unui joc interactiv, în care copiii au de rezolvat un puzzle pentru a descoperi titlul activității (https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=0616b10a9cef -resursă interactivă *Puzzle Imagine din poveste* pe Jigsawplanet)

Reactualizarea cunoștințelor: vizionare Video Povestea Ridichea uriașă

Dirijarea învățării:

Repovestirea se realizează folosind diferite elemente interactive. Cu ajutorul galeriei foto și a planului de idei din aplicația Livresq se repovestește Ridichea uriașă.

Plan de idei:

Primăvara moșul sădește legume.

Moșul vede ridichea uriașă și vrea să o ducă ăn casă, dar nu poate să o scoată din pământ.

Moșul o cheamă pe babă, dar nu reușesc.

Baba o cheamă pe fată în ajutor, dar tot nu reușesc. Fata cheamă cățelul, dar nici așa nu reușesc.

Cățelul cheamă pisica în ajutor.

Pisica cheamă șoricelul și, ca prin minune reușesc șă scotă ridichea din pământ.

Mesajul educativ al poveștii: *Unde-s mulți, puterea crește!*

Obținerea performanței se realizează cu jocul interactiv din Learning Apps.org, prin care preșcolarii sunt solicitați să aranjeze în ordine cronologică imaginile din poveste.

Retenția și transferul cunoștințelor se realizează cu ajutorul unor aplicații interactive (*Adevărat sau fals?*, descoperim și alte legume de primăvară în grădina moșului).

Evaluarea activității: se rezolvă chestionarul *Ce am învățat?* și se derulează jocul interactiv *Pe cine a chemat în ajutor?* https://wordwall.net/resource/3887940/pe-cine-chemat-%c3%aen-ajutor din aplicația wordwall.net.

Abilități practice: Marionete/ Păpuși pentru degețele- colaj

- se intuiesc materialele și a tehnicile de lucru prezentate în imagini;
- sunt prezentați pașii ce urmează pentru a realiza jucăriile marionete cu personaje din povești (demonstrarea și explicarea modului de lucru);
- se observă planșa model din imagine;
- se efectuează exerciții pentru încălzirea musculaturii fine a mâinilor https://www.youtube.com/watch?v=4EwHoemFVGY – *Cântec pentru mâna mea*
- urmează urarea *Spor la lucru!* și executatea propriu-zisă a lucrării de către copii.
- lucrările realizate vor fi prezentate și apreciate de către colegi pe platforma ZOOM.

Încheierea activității: preșcolarii sunt felicitați pentru activitatea derulată și primesc o diplomă virtuală pentru cel mai bun povestitor.

TEST DE EVALUARE INIȚIALĂ
macheta pentru docs.google.com

Prof. Amalia Ardelean

Nume și prenume elev

Toate întrebările sunt obligatorii.

1. Alege un emoticon în funcție de starea ta emoțională: (1 p din oficiu)

a) Vesel / Veselă b) Trist / Tristă

2. Alege componentele ecosistemului: (1p)

a) biotopb) biocenoză c) biosferă

3. Factorii abiotici sunt următorii, cu excepția: (1p)

a) temperatura b) lumina c) microorganisme d) apa

4. Imaginea alăturată reprezintă: (1p)

a) un biotop

b) un ecosistem

c) o biocenoză

d) o rezervație natuală

5. În parcuri vom avea grijă să: (1p)

a) deranjăm animalele facând gălăgie

b) respectăm curățenia

c) rupem plantele

d) scrijelim scoarța copacilor

6. Din categoria trofică producători fac parte următoarele organisme: (1p)

a) stejarul b) râma c) floarea soarelui

d) mărul e) drojdia de bere f) nufărul

7. Ciuperci comestibile sunt: (1p)

a) ciuperca de câmp b) buretele mușchilor

c) buretele galben (gălbiori) d) burele viperei

8. Gimnospermele sunt: (1p)

a) plante inferioare cu florib) plante cu semințe închise în fruct

c) plante terestre ierboase d) plante superioare cu flori și fără fructe

9. Următoarele plante angiosperme sunt plante medicinale. Care dintre aceste plante are tulpina lemnoasă? (1p)

a) mușețel b) tei

c) păpădie d) soc

10. Alege asocierile corecte: (1p)

a) lama, girafa, cămila - mamifere erbivore rumegătoare

b) arici, liliac, chițcan - mamifere omnivore

c) lup, râs, dihor - mamifere carnivore

d) porc, urs, maimuță - mamifere insectivore

PROIECT EDUCAȚIONAL CERC LITERAR

prof. Nagy Mónika
Liceul Teologic Reformat

I.TITLUL PROIECTULUI

CERC LITERAR

II. ORGANIZATORI/ PERSOANĂ DE CONTRACT

Liceul Teologic Reformat, Sfântu Gheorghe

Prof. Nagy Mónika

III. PARTENER/ PERSOANĂ DE CONTRACT

Liceul Teologic Reformat, Sfântu Gheorghe

Prof. Nagy Mónika

IV. COLABORATORI

Școala gimnazială Váradi József, Sfântu Gheorghe

V. COORDONATORI PROIECT

Prof. Máthé Emese

VI. PERIOADA DE DESFĂȘURARE

1 septembrie 2020- 31 august 2021

VII. DESCRIEREA PROIECTULUI

ARGUMENTUL

Provocarea acestui demers didactic a apărut din dorinta de a evidentia aptitudinile elevilor si de a realiza o impletire intre text, imagine, muzica pentru ca elevii sa descopere si alte modalitati de a invata. Lectura poate încă cuceri foarte mult teren, dacă profesorul găsește strategia adecvată și puntea de comunicare cu elevul.

Cunoaşterea conceptelor operaţionale nu este suficientă pentru o bună aprofundare a fenomenului literar. Fără a minimaliza şi, chiar, fără a exclude dintre sursele de lectură calculatorul, ne-am propus o mai bună apropiere a elevului de carte, creând o atmosferă de emulaţie şi competiţie, dar fără „trauma” produsă de notare. Avand in vedere faptul ca elevii petrec foarte mult timp in fata calculatorului, vrem sa ii determinam sa utilizeze internetul si in scopul de a se documenta, de a invata.

Aceasta activitate vine in sprijinul elevilor cu spirit creativ, elevilor care manifesta aptitudini actoricesti si elevilor cu simt critic.

Scopul principal al proiectului este acela de a-l transforma pe elev într-un adevărat consumator de lectură, conştient de valoarea şi importanţa cărţii în desăvârşirea personalităţii lui, de rolul pe care-l ocupă cartea în relaţionarea cu lumea din jur, cu restul universului.

SCOPUL PROIECTULUI

- Formarea unui inventar de instrumente de analiză a unei creatii literare sau artistice care să-l ajute să comunice mai bine cu el însuşi şi cu cei din jurul lui

OBIECTIVELE PROIECTULUI

- Dezvoltarea creativitatii in realizarea unor texte literare
- Descoperirea universului teatral si al artei actoricesti
- Exprimarea opiniei in fata celorlalti fara teama de a fi criticat
- Descoperirea, fără constrângerile “catalogului”, a plăcerii de a citi
- Cultivarea la elevi a lecturii de plăcere şi a analizării acesteia
- Să manifeste interes pentru aplicarea cunoştinţelor dobândite în diverse situaţii

GRUPUL ȚINTĂ

- elevii care doresc sa-si manifeste aptitudinile artistice
- cadre didactice

ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

Nr. crt	Denumirea activității	Perioada/ Termen	Responsabil	Resurse	Evaluare
1.	O carte – o săptămână	Anul școlar	Nagy Mónika	Clasele liceale	Fotografii Procese verbale
2.	Expoziție Arta din cărți	Noiembrie	Nagy Mónika	Clasele V-XII	Expoziții Panou
3.	Nyílt Napok	Mai	Nagy Mónika	Clasele liceale	Fotografii
4.	Vizionarea unor filme	Decembrie 2	Nagy Mónika	Clasele liceale Laboratorul de informatică	Fotografii Fișe de lucru
5.	Tradiții de Crăciun	Decembrie	Nagy Mónika	Clasele liceale	Fotografii

EVALUAREA PROIECTULUI

- Fotografii
- Postere
- Discuție liberă
- Popularizare activităților pe www.sepsi-refi.ro
- Revista școlii

MONITORIZAREA PROIECTULUI

- Procese verbale
- Panou de informare
- Observarea zilnică a comportamentului elevilor în fișa de muncă
- Observarea comportamentului creativ si a manualității elevilor în fișa de munca
- Analiza produselor elaborate de elevi

REZULTATE AȘTEPTATE

- O puternică motivare a elevilor pentru participarea la activităţi educative
- Cultivarea creativităţii, originalităţii şi spiritului de competiţie la elevi
- Dezvoltarea deprinderilor de lucru în echipă
- Desfăşurarea unor activităţi comune sub forma unor jocuri şi programe artistice
- Apreciere asupra colaborării în modul de lucru, în prezentarea produselor realizate

Proiect didactic „Fructul cel mai valoros”

Prof.înv.primar Borș-Humulescu Elena-Iulia
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Târgu-Neamț, județul Neamț

CLASA: a III –a **UNITATEA TEMATICĂ:** Salutare, Primăvară!

ARIA CURRICULARĂ: Limbă şi comunicare **DISCIPLINA:** Limba și literatura română

SUBIECTUL LECŢIEI: *Fructul cel mai valoros*, poveste populară

TIPUL ACTIVITĂŢII: comunicare-însușire de noi cunoștințe

COMPETENŢE SPECIFICE: 3.1. Extragerea unor informaţii de detaliu din texte informative sau literare

1.2. Deducerea sensului unui cuvânt prin raportare la mesajul audiat în contexte de comunicare familiare

OBIECTIVE OPERAŢIONALE:

O1 - să citească un text literar de scurtă întindere corect, coerent și expresiv;

O2 - să formuleze enunțuri proprii, corecte din punct de vedere gramatical, respectând cerințele formulate;

O3 - să utilizeze mijloacele de învățământ moderne în selectarea unor informații;

O4 - să scrie corect informații selectate din text, respectând normele de ortografie și punctuație;

O5 - să selecteze din textul citit sinonimele și antonimele unor cuvinte;

O6 - să desprindă mesajul lecturii precizând valoarea acestuia pentru formarea propriilor sentimente;

STRATEGIA DIDACTICĂ:

a). Resurse procedurale: conversatia, explicatia, demonstratia, brainstormingul, problematizarea, exercitiul, jocul de rol, explozia stelară, Teoria inteligențelor multiple

b). Resurse materiale: fise de lucru, planşe, manual, coli flipchart, caietele elevilor, laptop si videoproiector, tablete, soft educațional

c). Forme de organizare: frontal, individual, în perechi, pe grupe.

Resurse temporale: 50 minute Resurse umane: 25 elevi

BIBLIOGRAFIE: *Curriculum Naţional. Programa şcolară pentru clasa a III-a*, www.edu.ro , *Metodica predării limbii şi literaturii române în învăţământul primar* – Gabriela Bărbulescu, Daniela Beşliu, Ed Corint, Bucureşti, 2009, *Limba şi literatura română – manual pentru clasa a III-a*, Adina Grigore, Cristina Ipate-Toma, (...) Ed ArsLibri, Costești - Argeș, 2016

Desfășurarea activității

Etapele lecţiei	**Ob. op.**	**Conţinuturi / Activităţi propuse**	**Strategia didactică**	**Forme de evaluare**
Moment organizatoric. Captarea atenției		Se pregătește materialul necesar şi se asigură condiţiile optime pentru desfăşurarea lecţiei. Se pregătesc laptopul, tableta, videoproiectorul, se introduc parolele pentru internet, pentru a fi utilizate cu rapiditate. Se împart fișele de lucru pe grupe și individuale.	**a.metode:** conversaţia **b.mijloace didactice**: manual,caiete, fișe, laptopuri, tablete, smartphone-uri **c.forme de organizare** frontal	Observarea sistematică

Verificarea temei. Actualizarea cunoștințelor acumulate anterior	o1 o4	Se va verifica tema pentru acasă, atât calitativ cât şi cantitativ, prin sondaj. Numesc elevii pentru citirea exercițiilor, iar ceilalţi verifică sau se corectează. Se recită poezia „Rapsodii de toamnă”, de George Topîrceanu. Pe baza textului se realizează trecerea la lecția nouă, printr-o discuție despre pomii fructiferi și fructele lor, cu accent pe beneficiile consumului de fructe proaspete. Se cere elevilor să enumere și alte poezii și povești în care apar pomi fructiferi sau fructe.	**a.metode**:conversaţia, problematizarea, brainstormingul; **b.mijloace didactice**: caietele, manualele **c.forme de organizare**: frontal	Observarea sistematică Aprecieri verbale Aplauze
Anunţarea temei şi a obiectivelor		Se anunță tema și obiectivele urmărite. Se scrie pe tablă titlul lecției, *„Fructul cel mai valoros”,* poveste populară. Elevii își deschid caietele și notează.	**a.metode**:conversaţia; **b.mijloace didactice**: caietele, manualul **c.forme de organizare**: frontal	Observarea sistematică
Prezentarea optimă a conținutului	o2 o4 o6 o1	Se cere completarea Diagramei Venn cu titlul: „Textul literar”. Prima grupă va scrie caracteristicile textului literar în versuri, a doua pe cele ale textului literar narativ, iar a treia va enumera elementele comune pentru cele două tipuri de texte. Pornind de la titlul textului, se cere formularea unor opinii referitoare la fructul cel mai valoros, la elementul central al întregii povești. Se cere o lectură inițială a textului, cu identificarea cuvintelor neînțelese și a trei pronume personale la numărul plural.	**a.metode**:conversaţia, Diagrama Venn, lectura predictivă; **b.mijloace didactice**: caietele de clasă, foaie de flip-chart, markere **c.forme de organizare**: pe grupe, frontal, individual.	
Dirijarea învățării	o1 o3 o3 o5 o3 o5 o2 o1 o2	Se realizează o lectură integrală a textului, lectura model. Va fi folosit manualul digital și proiecția video a acestuia, pentru a fi vizionat de toți copiii. Se va rula desenul animat ce va prezenta imagini ale fragmentului din manual. Se va citi textul în lanț, pentru explicarea cuvintelor neînțelese. Se va folosi dicționarul și programul **dex online** prin intermediul computerului, al smartfonului și al tabletei. Se scriu pe caiete cuvintele noi și explicația acestora. Se formulează propoziții orale cu aceste cuvinte noi. Se citește textul în forme variate: ștafetă, selectiv, în perechi. Se formulează întrebări legate de conținutul textului, utilizându-se metoda Explozia stelară.	**a.metode**: conversația, problematizarea, reflecţia personală , explozia stelară **b.mijloace didactice**:caietul, hârtie, plansa, fișe de lucru**,** manualul digital **metode**: conversaţia, problematizarea, explozia stelară	Observarea sistematică Aprecieri verbale
Obţinerea performanţelor		Se propune elevilor rezolvarea unor cerințe prin Teoria Inteligențelor Multiple. Elevii vor fi grupați pe 6 grupe (reprezentând 6 tipuri de	**a.metode**: explicaţia, reflecţia personală, jocul de rol, dramatizarea	Apriecieri verbale

	o1 o3 o4 o6	inteligență) și vor lucra împreună fișele propuse. La final, acestea vor fi prezentate întregii clase. GRUPA 1 – *Reporterii:* Realizați un scurt interviu cu un personaj al textului „*Fructul cel mai valoros”*. GRUPA 2 – *Matematicienii:* Ordonați crescător rezultatele obținute la următoarele exerciții, pentru a reconstrui puzzle-ul dat: 5 x 10 – 2 x 5 = (35 + 3 x 5) : 5 = 70 : 7 : 2 = 15 : 3 x 2 – 3 = GRUPA 3 – *Artiștii plastici:* Realizați un colaj în care să prezentați o scenă din povestea „Fructul cel mai valoros”. GRUPA 4 – *Muzicienii:* Compuneți o strofă referitoare la poveste și interpretați-o pe o melodie cunoscută. GRUPA 5 – *Avocații:* Identificați trăsăturile morale ale tatălui și argumentați alegerile făcute. GRUPA 6 – *Naturaliștii:* Căutați și prezentați câteva informații despre cocotier, utilizând motorul de căutare Google.	**b.mijloace didactice :** fișe de lucru, imagini sugestive **a.metode**: explicația, reflecția personală, jocul de rol, dramatizarea **b.mijloace didactice :** fișe de lucru, imagini sugestive	Observarea sistematică Autoevaluarea Apriecieri verbale Observarea sistematică Autoevaluarea
Feed-back	o4 o6	Se cere identificarea și transcrierea unui singur fragment din text, din care să reiese ce „fruct valoros” a adus fiecare dintre cei trei fii și să argumenteze alegerea făcută. Elevii scriu în caiete fragmentul găsit, respectând regulile de scriere corectă. Se lucrează din manualul digital secvența interactivă care ne propune să aranjăm cuvintele în ordinea corectă pentru a obține mesajul textului.	**a.metode**: explicația, exercițiul **b.mijloace didactice**: caiete, secvență de soft educațional **c.forme de organizare**: individuală, fruntală	Observarea sistematică Aprecieri verbale Autoevaluarea
Evaluare	o2 o4	Se cere completarea individuală a unei fișe de lucru care conține informații legate de conținutul textului	**a.metode** : conversația, explicația **b.mijloace didactice**: manual, computer **c.forme de organizare**: pe grupe	Observarea sistematică Aprecieri verbale Calificative
Retenția și transferul	o1 o6	Se realizează o lectură integrală a textului din manual. Se cere identificarea mesajului textului și argumentarea concluziei formulate. Se completează un ciorchine cu stickere pe care elevii au scris alte „fructe valoroase” pe care le poate culege omul de-a lungul vieții sale. Se cere elevilor interpretarea unui cântec adecvat temei	**a.metode** : conversația, explicația, reflecția personală **b.mijloace didactice**: computer, videoproiector, **c.forme de organizare**: frontal	Observarea sistematică Aprecieri verbale
Încheierea activității. Aprecieri. Tema pentru acasă		Pentru rezolvarea sarcinilor și pentru modul în care s-au comportat pe parcursul orei, elevii vor fi apreciați prin acordarea de calificative TEMA Exercițiile 6 și 7/pag 25 din manual	**a.metode** : conversația, explicația **b.mijloace didactice**: manual **c.forme de organizare**: frontal	Observarea sistematică

Anexa 1

Fișe de lucru - Teoria Inteligențelor Multiple -

GRUPA 1 – Reporterii *Realizați un scurt interviu cu unul din personajele textului „Fructul cel mai valoros”.*

GRUPA 2 – Matematicienii *Ordonați crescător rezultatele obținute la următoarele exerciții, pentru a reconstrui puzzle-ul dat:*

5 x 10 – 2 x 5 = *70 : 7 : 2 =* *(35 + 3 x 5) : 5 =* *15 : 3 x 2 – 3 =*

GRUPA 3 – Artiștii plastici *Realizați un colaj în care să prezentați o scenă din povestea „Fructul cel mai valoros”.*

GRUPA 4 – Muzicienii *Compuneți o strofă referitoare la poveste și interpretați-o pe o melodie cunoscută.*

GRUPA 5 – Avocații *Identificați trăsăturile morale ale tatălui și argumentați alegerile făcute.*

GRUPA 6 – Naturaliștii *Căutați și prezentați câteva informații despre cocotier, utilizând motorul de căutare Google.*

Anexa 2

Fructul cel mai valoros (poveste populară) - fișă de lucru –

1. Citeşte cu atenţie fiecare afirmaţie dată. Dacă o consideri adevărată, încercuieşte A, iar dacă o consideri falsă, încercuieşte F:

a) Textul citit este o descriere. A F

b) Un tată avea trei feciori. A F

c) Aceştia pleacă în lume ca să caute fructul cel mai valoros. A F

d) Ei s-au întors acasă după doi ani. A F

e) Fiul cel mare câştigă jumătate din averea tatălui. A F

2. Scrie în dreptul fiecărui cuvânt din prima coloană un cuvânt cu sens asemănător aflat în lista de cuvinte:

fruct _____ avere _____ valoros _____

a făgădui _____ răsplată _____

(recompensă, a promite, avuţie, rod, pedeapsă, preţios)

3. Completează spaţiile libere astfel încât să obţii povestirea pe scurt a textului:

Un tată avea _____ feciori. El i-a _____ în lume pentru a aduce _____ cel mai valoros. Drept _____ le va da _____din averea sa. Fiul cel mare a adus fructul cel mai _____. Mijlociul i-a adus fructe _____. Cel mic a adus _____ sa. Acesta _____ averea promisă.

PROIECT DIDACTIC „SUMA MĂSURILOR UNGHIURILOR UNUI TRIUNGHI”

Profesor Gabor Elisabeta
Liceul Tehnologic „Ion Creangă” Pipirig

COMPETENȚE SPECIFICE

S_1 – Utilizarea instrumentelor geometrice pentru a desena figuri geometrice plane descrise în contexte matematice date; S_2 – Calcularea unor lungimi de segmente și a unor măsuri de unghiuri utilizând metode adecvate; S_3 – Deducerea unor proprietăți ale triunghiurilor folosind noțiunile studiate; S_4 – Transpunerea unei situații-problemă în limbaj geometric, rezolvarea problemei obținute și interpretarea rezultatului.

COMPETENȚE DERIVATE

D_1 – să demonstreze suma măsurilor unghiurilor unui triunghi. D_2 – să calculeze măsuri de unghiuri în triunghiuri diferite. D_3 – să folosească instrumente geometrice pentru a reprezenta triunghiuri, conform cazurilor de construcție. D_4 – să rezolve probleme aplicative/ practice.

Afective: A_1 – să dovedească interes pentru informaţiile prezentate, prin participare activă; A_2 – să-și dezvolte spiritul de observaţie şi concentrarea în rezolvarea aplicațiilor propuse; A_3 – să se conformeze cerinţelor profesorului, îmbunătăţindu-şi continuu performanţele; A_4 – să-și dezvolte simţului critic, autoevaluarea, curiozitatea;

Psihomotorii: P_1 – să păstreze ordinea, disciplina şi liniştea în clasă pentru buna desfăşurare a lecţiei; P_2 – să scrie corect și îngrijit noțiunile teoretice și problemele propuse;P_3 – să conceapă un mod de lucru simplu pentru rezolvarea aplicațiilor.

STRATEGII DIDACTICE, MANAGEMENTUL RESURSELOR, MODALITĂŢI DE EVALUARE

Resurse umane: clasa cu nivel de interes peste mediu, numărul elevilor clasei este de 19.

Resurse materiale: instrumente de scris, trusă cu instrumente geometrice, calculator, videoproiector, fișe de lucru, evaluare și autoevaluare, flip-chart, triunghiuri din hârtie, cretă colorată.

Resurse procedurale: conversaţia, demonstrație intuitivă, învăţarea prin descoperire, problematizarea, exerciţiul, expunerea, brainstormingul, explicaţia, analiza şi sinteza, demonstrația, munca independentă, lucrul cu fișe de lucru, anagrama.

Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.

Resurse temporale: 50 minute.

Evaluare: evaluare calitativă-notare, aprecieri verbale, autoevaluare, monitorizarea activităţii.

BIBLIOGRAFIE

1) Sascău G-C., Popa A.M., *Matematică. Fişe de lucru pentru clasa a VI-a*, Editura „Ion Prelipcean”, Rădăuţi, 2005
2) Brânzei D., *Metodica predării matematicii*, Ed. Paralela 45, Pitești, 2007
3) Fianu M., Perianu M., Balica I., *Matematică semestrul al II-lea, clasa a VI-a*, Editura ArtEducațional, București, 2019

Moment didactic	***Compe-tențe***	***Activitatea profesorului***	***Activitatea elevilor***	***Metode şi procedee***	***Evaluare***
Organizarea clasei (3 minute)	A_1 A_3 P_1	- asigură condiţiile optime pentru desfăşurarea lecţiei, verifică prezenţa elevilor, împarte fișe de	- pregătesc cărţile şi caietele, trusele cu instrumente de	Explicaţia Anagrama Prezentare ppt	Se evaluează capacitatea

		lucru, anunță titlul sub forma unei anagrame, rulând prezentarea power-point; - anunță că vor lucra individual și frontal;	lucru, foi și instrumente de scris; - deslușesc anagrama și notează titlul și scopul lecției; - primesc fișele de lucru;		elevilor de a se organiza
Verificarea temei și reactualizarea structurilor cognitive însușite anterior (8 minute)	A_1 A_3 P_1 P_2 P_3	- verifică cantitativ tema și adresează întrebări elevilor legate de temă; - verifică noțiunile teoretice legate de paralelism și linii importante în triunghi; - explică cerințele din fișa de lucru (anexa1); - verifică răspunsurile oferite de elevi;	- sunt atenți, răspund la întrebări și prezintă tema; - analizează cerințele fișei de lucru, adresează profesorului întrebări legate de aceasta; - notează pe maculator informațiile prezentate;	Conversația Organizare frontală	Analiza răspunsurilor primite Aprecieri verbale
- Prezentarea sarcinilor și dirijarea propriu-zisă a învățării (19 minute)	D_1 D_2 D_3 A_2 P_1 P_2 P_3	- prezintă noțiuni teoretice – teorema și demonstrația, consecințe; - propune aplicații de rezolvat frontal și individual; - supraveghează activitatea elevilor și dă indicații acolo unde este nevoie; - soluționează situațiile în care nu toți elevii se implică în cadrul activității frontale; - verifică frontal rezultatele;	- participă la discuție prin răspunsuri corecte; - demonstrează intuitiv teorema; - notează pe caiete informațiile prezentate; - ascultă indicațiile primite și rezolvă pe maculatoare aplicațiile propuse de profesor. - rezolvă la tablă și verifică rezultatele obținute;	Conversația Explicația Demonstrația Calculator Exercițiul Brainstorming Frontal Fișă de lucru Tablă	Apreciere calitativă, individuală și pentru clasă
- Obținerea performanței (12 minute)	$S_1, S_2, S_3, S_4, D_4, A_1, A_4, P_3$	- verifică prin confruntare, rezultatele obținute de elevi; - face aprecieri și corectează erorile;	- urmăresc prezentarea și modul de lucru al exercițiilor, corectează pe maculatoare; - lucrează aplicațiile finale din fișă;	Individual Brainstorming Frontal Conversație	Evaluare Evaluare reciprocă Aprecieri verbale
- Retenția și transferul. Verificarea feedback-ului (5 minute)	$A_1, A_2, D_1, D_2, D_3, D_4$	- discută cu elevii și îi ajută pe cei care au nelămuriri privitoare la răspunsul corect pentru aplicațiile prezentate frontal, în prezentarea ppt;	- răspund la întrebări, completează fișa de evaluare a activității; - primesc explicații;	Discuții Problematizare Fișă de evaluare a activității	Aprecieri verbale Analiza autoevaluării
- Aprecierea / Evaluarea	P_1 A_4	- stimulează elevii prin note, face aprecieri verbale pe tot parcursul lecției;	- se vor autoevalua, vor fi evaluați de profesor, de	Conversația	Apreciere verbală Notare

activității desfășurate. Tema pentru acasă (3 minute)		- dă, ca activitate independentă pentru acasă, restul exercițiilor din fișa de lucru, aplicații din manualul ArtEducațional, partea a II-a,1, 2, 3, 4 și suplimentar 6 de la pagina 172.	colegi și vor primi note și aprecieri verbale; - notează tema pentru acasă;		

Anexă a proiectului didactic

Fisa de lucru

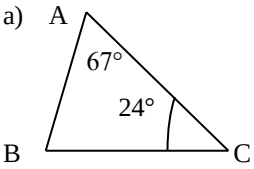
Numele și prenumele elevului:

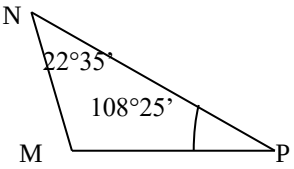
1) Deslușiți anagrama ”Smau morirusăl orlughinuri iunu untrighi” pentru a găsi titlul lecției de astăzi.

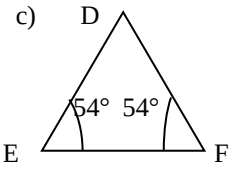
2) Folosind teorema din lecția de astăzi și faptul că laturilor congruente ale unui triunghi li se opun unghiuri congruente, răspundeți la următoarele întrebări:

- Câte unghiuri drepte poate avea un triunghi? Dar unghiuri obtuze? Motivați răspunsurile.
- Care este măsura unghiurilor unui triunghi echilateral?
- Cum sunt unghiurile ascuțite ale unui triunghi dreptunghic ?
- Care este măsura unghiurilor ascuțite ale unui triunghi dreptunghic isoscel?

3) Calculaţi măsura celui de-al treilea unghi al următoarelor triunghiuri:

a)

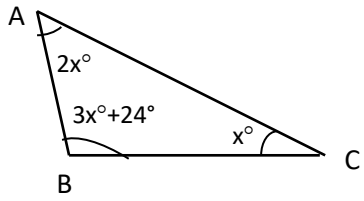
b)

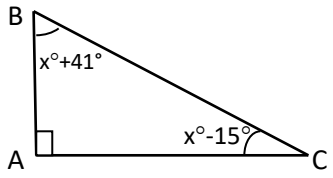
c)

4) Aflaţi măsura unghiului necunoscut al unui triunghi dreptunghic ABC, cu $m(\hat{A}) = 90°$ şi: a) $m(\hat{C}) = 38°$; b) $m(\hat{B}) = 45°$.

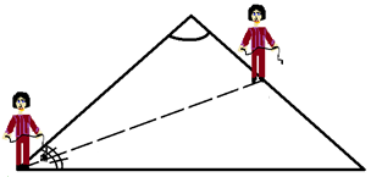
5) Aflaţi măsurile unghiurilor triunghiului ABC şi precizaţi natura lui, ştiind că măsura unghiului $\hat{A}$ este triplul măsurii unghiului $\hat{B}$ şi măsura unghiului $\hat{C}$ este de 82°.

6) Aflaţi măsurile unghiurilor triunghiului ABC în următoarele cazuri:

a)

b)

7) Bunicul lui Ionuț are grădina în formă de triunghi isoscel, cu un unghi de 107 º. Ionuț traversează în linie dreaptă grădina bunicului, plecând dintr-un unghi ascuțit pe care îl împarte în două unghiuri congruente și ajunge pe latura opusă unghiului din care a plecat. Ce măsuri au unghiurile din punctul unde ajunge Ionuț?

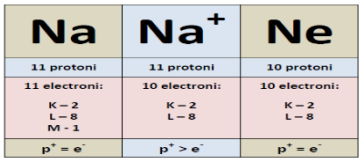
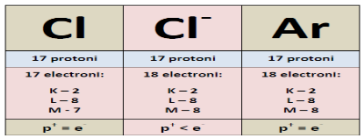
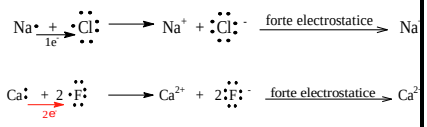
Activitatea de astăzi merită un :   *și eu am fost de nota _____ .*

PROIECT DIDACTIC „FORMAREA COMPUȘILOR IONICI”

Prof. Gramadă Elisabeta
Liceul Tehnologic „Ion Creangă”, Pipirig

Competențe specifice 1.1, 1.2, 1.3, 2.1, 2.3, 3.1, 4.2. **Metode și procedee folosite**: conversația euristică; modelarea; problematizarea; descoperirea dirijată; demonstrarea; rebus didactic; **Mijloace de învățământ:** manual, sistem periodic, fișe de activitate; calculator; videoproiector; tablă magnetică. **Forme de organizare a clasei:** a) activitate frontală: - expunerea orală a cunoștințelor; b) activitate în grup: - rezolvă cerințele din fișa de lucru; c) activitate individuală: - are caracter diferențiat, se desfașoară dirijat.

Secvenţele lecţiei	Timp (min)	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor	Metode și mijloace didactice	Forme de activitate	Evaluare
1.Moment organizatoric	2 min	Salutul; Notarea absențelor și organizarea activității; Verificarea materialelor necesare desfășurării lecției; Stabilește atmosfera necesară desfășurării în condiții optime a activităților didactice.	Se pregătesc pentru lecţie.	Conversaţia	Frontal	
2. Captarea atenţiei	5 min	Citește textul din anexă 1 și se cere elevilor să-și noteze pe caiete și pe tablă cuvintele importante-legate de chimie care vor face obiectul lecției.	Ascultă cu atenție. Notează în caiete.	Expunerea	Frontal Individual	Observarea sistematică
3.Verificarea cunoştinţelor dobândite în lecţia anterioară	7 min	Distribuie elevilor o fișă de lucru Oferă indicaţii şi puncte de sprijin pentru rezolvarea corectă a problemelor propuse	Primesc fișele Citesc cu atenţie cerinţele din fișă și rezolva cerințele	Expunerea Descoperirea dirijată	Frontal Individual	Observarea sistematică
4. Anunțarea temei și a obiectivelor lecției	7min	Deduce titlul lecției citind informații de pe o fișă de lucru, accesând următorul link și completând un rebus. *https://learningapps.org/watch?v=prtkgo85n20_https://learningapps.org/view9086781* Anunță tema, scopul și competențele vizate în cadrul lecţiei. Scriind titlul pe tablă.	Completeaza utilizand calculatorul rebusul Deduc titlul lecției Notează pe caiete	Descoperirea dirijată Jocul didactic Rebus Conversaţia	Individual Frontal	

4. Dirijarea învățării	25 min	Solicită elevilor să se grupeze în două grupe: CATIONI și ANIONI și să reprezinte ionizarea atomului de sodiu și respectiv clor. CATIONI ANIONI Face aprecieri și corecturi asupra activității elevilor. Precizează importanța ionilor formați și anume: formarea simultană a doi ioni de semn contrar duce la formarea unui COMPUS IONIC= compus format din ioni diferiți Evidențiază faptul că formarea compusului ionic are loc prin intermediul unor forțe de atracție electrostatică. Deduce cu sprijinul elevilor proprietățile compușilor ionici sub forma unui ciorchine: -sunt substanțe solide; -nu conduc curentul electric în stare solidă; -soluțiile apoase conduc curentul electric; -temperaturi de topire ridicate; -sunt casante la lovire.	Rezolvă cerința și notează pe caiete Se implică în rezolvarea sarcinilor în cadrul grupului; Notează pe caiete Modeleaza compusii ionici Realizeaza ciorchinele pentru proprietățile compușilor ionici.	Explicația Conversația Descoperirea dirijată Modelarea Descoperirea dirijată	Individual Individual Individual	Observarea sistematică
5.Evaluarea	2 min	Face aprecieri asupra activităților desfășurate	Realizează autoevaluarea și interevaluarea	Conversația		Aprecieri verbale și scrise

formativă a progresului realizat						
6. Asigurarea retenţiei şi a transferului	2 min	Solicită elevilor să rezolve aplicaţiile de pe fișa de lucru rămase nerezolvate	Notează tema pentru acasă Sunt atenţi la indicaţii	Explicația Conversația	Individual	

Fișă de lucru - IONI

I.Completează spațiile libere.

1. Metalele formează ioni……..., și au caracter electrochimic…….
2. Nemetalele formează ioni……..și au caracter electrochimic…….
3. Electrovalența pozitivă este specifică……și este egală cu numărul electronilor…….de atom.
4. În urma procesului de ionizare se formează……

II. Completează spațiile libere din tabelul următor:

Protoni	12	16	9		15
Electroni	10			18	
Sarcina ionului	+2	2^-		+	

Anexa 1 „ÎMPĂRĂŢIA CHIMIEI”

Ţara CHIMIA se învecinează: la Nord cu Fizica, la Sud cu Biologia, la Est cu Matematica, la Vest cu Educația tehnologică.. Populaţia acestei ţări este de aproximativ 9 milioane de locuitori. Pe meleagurile chimiei lucrează cu hărnicie SUBSTANŢELE CHIMICE simple și compuse.. Capitala Chimiei este oraşul SISTEMUL PERIODIC în care locuiesc cei mai distinşi locuitori ai ţării - ELEMENTELE CHIMICE. Arhitectura oraşului este deosebită: clădirile înalte sunt numite GRUPE, strazile drepte - PERIOADE, iar apartamentele de lux - CĂSUŢE ALE ELEMENTELOR CHIMICE. În capitală locuieşte regele împărăţiei *Chimia* - AURUL, care are simbolul... Prim - ministrul statului este domnul Oxigen, care asigură respiraţia tuturor organismelor vii. Simbolul chimic al Oxigenului este... Ministrul Sănătăţii este domnul Clor. Avînd simbolul chimic ....., el distruge bacteriile, asigurînd un mediu sănătos de viaţă in Imparatie. Ministru al Educaţiei este domnul Fosfor. Fiind elementul vieţii şi al raţiunii, el este absolut necesar creierului uman. Se notează prin ..... și se găsește în pește, pîine,etc. Ministerul Construcţiilor este condus de Siliciu, care constituie 26% din scoarţa terestră. Se notează prin ..... și se întîlnește sub formă de argilă, nisip, dar și în păr, ficat, piele, sînge. Este conţinut în măsline, ridiche, coacăză neagră. Medic-şef al Spitalului Central din împărăţia Chimia este Iodul. Are simbolul chimic ..... și fortifică imunitatea organismului, contribuie la procesul de creștere și asigură sănătatea unghiilor, a dinţilor. Bromul este șeful secției "Neurologie" a Spitalului Central. Bromul ..... intră în componența sîngelui, ficatului și mai ales a creierului. În caz de tulburări ale sistemului nervos, medicii recomandă preparate cu brom. Secţia de traumatologie este condusă de domnul Calciu. Se notează prin ..... și asigură rezistenţă oaselor. Locuitorii imparatiei nu sunt conectati la internet, dar și-au creat propriile rețele de socializare numite: METALE ȘI NEMETALE și unde pot fi conectați doar dacă respectă anumite reguli. În mall-ul central din oraşul Sistemul Periodic se intâlnesc o multitudine de magazine, pub-uri, unde METALELE ȘI NEMETALELE în anumite condiții pot face o serie de schimburi, formând SUBSTANȚE CHIMICE COMPUSE, denumire originală , Împărăția nu accceptă firme pirat. Haideți, deci să facem cunoștință cu... ÎMPĂRĂȚIA CHIMIEI

Bibliografie: 1-Naumescu, A. , Corpodean C. – *Metodica predării chimiei – ghid pentru perfecţionarea cadrelor didactice din învăţământul preuniversitar*, Casa Cărţii de Ştiinţă, Cluj, 2001, 2-Fătu, Sanda , Stroe, Felicia, Stroe, Constantin – *Ghidul profesorului. Chimie pentru clasa a VII – a,* Editura Corint, Bucureşti, 2000

Elevi, părinți, școală uniți în procesul educativ
PROIECT EDUCAŢIONAL DE PARTENERIAT

POPUNĂTORI- cooronatorii proiectului *Școala este șansa mea!*
Director adjunct, prof. Agapie Nicoleta
Secretar șef, Frusinache Dorinela
Informatician, Buzatu Cristina
Profesor, Chelbea Alina
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Fetești, Ialomița

"Sa nu-i educam pe copiii nostri pentru lumea de azi. Aceasta lume nu va mai exista cand ei vor fi mari si nimic nu ne permite sa stim cum va fi lumea lor. Atunci sa-i invatam sa se adapteze." (Maria Montessori –"Descoperirea copilului")

A. *Informaţii despre aplicant:*

Numele instituţiilor partenere:

Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Fetești- Ialomița

Scoala Profesională Bordușani- Ialomița

Coordonatori proiect/ Persoane de contact: Director adjunct, prof. Agapie Nicoleta , Secretar șef, Frusinache , Informatician, Buzatu Cristina , Profesor, Chelbea Alina

B. *Informaţii despre proiect:*

Titlul proiectului:

„Şcoala este şansa mea" este un proiect-parteneriat cu privire la ***prevenirea discriminării,a violentei, a segregarii si asigurarea egalitatii de sanse.***

Proiectul se încadrează în categoria cultural-educativă

C. Prezentarea proiectului

C.1. ARGUMENT

„Şcoala incluzivă este o şcoală prietenoasă şi democratică, care valorifică diversitatea culturală, o şcoală în care toţi copiii sunt respectaţi şi integraţi fără discriminare şi excludere generate de originea etnică, deficienţe fizice sau mentale, origine culturală sau socio-economică, limbă maternă. Prevenirea şi eliminarea fenomenului de segregare şcolară, care reprezintă o formă gravă de discriminare, constituie o condiţie imperativă pentru implementarea principiilor şcolii inclusive.

„Școala este șansa mea” este un proiect-parteneriat cu privire la reducerea fenomenului **discriminării, a violentei, a segregării și asigurarea egalității de șanse,** deoarece în ultimii ani s-a înregistrat o rată accelerată de absenteism al elevilor şi constatăm că numărul elevilor români aflaţi în abandon şcolar şi în situaţia de analfabetism sau analfabetism funcţional este deja îngrijorător de mare.

Proiectul îşi propune să integreze în grupul-clasă elevii cu dificultăţi de relaţionare/ cu probleme de comportament, prin munca în echipă a psihologului şcolar şi a cadrelor didactice: învăţători/ profesori diriginţi şi profesori care predau la clasă, prin activităţi destinate părinţilor sau tutorilor acestor copii cu vulnerabilitate crescută şi nu în ultimul rând prin diverse activităţi specifice de consiliere psihologică şi vocaţională destinată elevilor cu risc de abandon şcolar.

Mutaţiile din societate şi din familia contemporană (problemele economice, problemele de relaţionare între părinţi şi copii, timp redus petrecut cu familia, redistribuirea rolurilor, suportul social şi emoţional redus, supraîncărcarea profesională a părinţilor sau munca în străinătate etc.), determină mai multe probleme emoţionale la copii decât în trecut şi, astfel, frecvenţa absenteismului şcolar este în creştere.

Elevul încearcă să evite insuccesul preferând să îşi petreacă timpul într-un mediu în care, crede el, se poate remarca. Din păcate, de cele mai multe ori acest mediu îl reprezintă strada. Prevenirea acestor acte de inadaptare constituie premisele pentru o dezvoltare armonioasă a întregii personalităţi.

Acest proiect se dorește a fi un suport pentru toti elevii scolilor partenere care se confruntă cu problema absenteismului, prin personalizarea programelor de prevenire la nevoilor diverse ale elevilor.

Obiectivele pe care ni le-am propus au menirea de a fi operaţionalizate, astfel încât să se observe îmbunătăţiri calitative şi cantitative în planul comportamental al elevilor care absentează, dar şi în susţinerea şi dezvoltarea unui cadru familial armonios şi a unor relaţii de colaborare familie-şcoală.

Calendarul proiectului defineşte progresia detaliată a activităţilor descrise, încercând nu să încarce programul elevilor, ci să îi orienteze spre arii care să le ofere încredere în aptitudinea lor academică şi să le dezvolte abilităţile sociale.

Beneficiarii direcţi ai proiectului sunt tinerii supuşi riscului de abandon şcolar sau cei care sunt deja implicaţi în proiecte de integrare şi reabilitare şi familiile lor, în timp ce beneficiarii indirecţi sunt consilierii şi formatorii experţi implicaţi în proiecte destinate promovării drepturilor şi şanselor tinerilor, şcoala şi întreaga comunitate.

C.2. <u>SCOP</u>: promovarea, în cadrul școlii, a principiilor școlii incluzive

C.3. <u>OBIECTIVE</u>:

1. Îmbunătățirea managementului clasei, prin colaborarea cadrelor didactice cu psihologul școlar
2. Respectarea regulilor grupului-clasă, prin promovarea autocontrolului tuturor actorilor implicați
3. Dezvoltarea abilităților de comunicare, sociale și emoționale ale elevilor,
4. Dezvoltarea abilităților de comunicare, de autocontrol emoțional și pedagogice ale profesorilor și părinților
5. Identificarea surselor de stres școlar
6. Să se dezvolte stima de sine a elevilor , să se construiască o imagine de sine pozitivă prin autocunoaștere și dezvoltare personală
7. Dezvoltarea asertivității
8. Creșterea motivației școlare prin clarificarea scopurilor de lungă durată
9. Crearea unui context familial propice dezvoltării intelectuale
10. Creșterea încrederii și a relaționării dintre copii, părinți și școala
11. Adaptarea programelor școlare la particularitățile individuale ale elevului.

***C.4. <u>PERIOADA DE DESFĂȘURARE</u>*: 2018-2019, 2019-2020, 2020-2021**

***C.5. <u>GRUP ȚINTĂ</u>*:**

Elevii din clasele I-XII, Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Fetești, Ialomița
Elevii din clasele I-VIII, Școala Profesională Bordușani

C.6. <u>REZUMATUL PROIECTULUI</u>:

Metodologia proiectului e prevăzută în 6 pași:

1. aplicarea unui chestionar elevilor din grupul țintă- anchetă sociologică realizată pe un eșantion de 100 de elevi din cele doua scoli care să vizeze cauzele reale ale absenteismului;

2. derularea unui program de consiliere de grup (format din activități a 45-90 minute fiecare) pentru adaptarea elevului la cerințele școlii și adaptarea școlii la cerințele elevilor;

3. activităţi cu cadrele didactice implicate în proiect *pe tema managementului clasei*; activităţi de optimizare a managementului conflictelor, a modalităţilor de comunicare asertivă la nivelul şcolii ;

4. activităţi cu părinţii cărora să li se prelucreze legislaţia în vigoare privind absenteismul, să li se prezinte informaţii despre particularităţile de vârstă, psihologice- cognitive, emoţionale şi comportamentale- ale copiilor lor şi despre metodele educaţionale eficiente de corectare a comportamentelor disfuncţionale la copii şi adolescenţi.

C.7. Folosirea platformelor educaţionale în cadrul proiectului.

Contextul actual a accelerat procesul de învăţare online. Chiar dacă mulţi dintre elevi şi profesori nu au fost pregătiţi, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate și în cadrul proiectului nostrum. Nevoi sunt multe. Sunt copii care nu au suportul de lucru şi nici acces la internet. Sunt profesori care nu ştiu cum să adapteze predarea clasică la cea din mediul online. Sunt şi cei care nu ştiu ce platforme educaţionale online pentru elevi sunt mai uşor de folosit şi mai practice.

Vă prezentăm platformele educaționale online folosite în cadrul proiectului la nivelul LTIA Fetești, Ialomița.

1.**Google Classroom** este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educaţiei și Cercetării pentru lucrul online cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea atât profesorilor, cât şi elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunţuri şi, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi şi încărcate aici. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toţi utilizatorii, precum şi de activarea licenţei Google. Toți elevii înscriși în proiect au conturi active și au folosit platform.

2. Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spaţiu de lucru bazat pe chat. Profesorii:

- au format rapid clasa proiectului
- au împărtășit cu elevii materialele
- au postat anunţuri
- au împărţit clasa în grupuri mai mici pentru ca aceştia să poată lucra în grupuri la diverse activități din cadrul proiectului

CALENDARUL ACTIVITATILOR:

I. Activităţi organizatorice

II. Activităţi de monitorizare, informare şi consiliere

A. La nivelul şcolilor

Calendarul activităţilor

Nr.crt.	*Activitatea*	*Modalităţi de realizare*	*Data*	*Responsabil/ Participanţi*
1.	*Cine şi de ce absentează?*	Prezentarea proiectului Identificarea elevilor cu risc de abandon.		Director adjunct, prof. Agapie Nicoleta Secretar șef, Frusinache Dorinela Informatician, Buzatu Cristina Profesor, Chelbea Alina
2.	*Chestionar*	Aplicarea *chestionarului pentru evaluarea riscului de abandon şcolar*; Aplicarea *chestionarului referitor la depistarea inteligenţelor multiple*.		Director adjunct, prof. Agapie Nicoleta Secretar șef, Frusinache Dorinela Informatician, Buzatu Cristina Profesor, Chelbea Alina
3.	*Cine suntem noi ?* *Atelier de lucru :motto-ul proiectului*	Construirea elementelor de identitate ale colectivului : motto-ul		Director adjunct, prof. Agapie Nicoleta Secretar șef, Frusinache Dorinela Informatician, Buzatu Cristina Profesor, Chelbea Alina
4.	*Părinţi implicaţi, elevi motivaţi*	Activităţi comune părinţi-copii (confecţionare de felicitări şi ornamente de Paște).		Director adjunct, prof. Agapie Nicoleta Secretar șef, Frusinache Dorinela Informatician, Buzatu Cristina Profesor, Chelbea Alina

5.	*Să inventăm o poveste!* *-Concurs de desene tematice-* *Şcoala, cheia succesului*	Activităţi de spargere a gheţii, de creştere a stimei de sine şi de comunicare interpersonală		Director adjunct, prof. Agapie Nicoleta Secretar șef, Frusinache Dorinela Informatician, Buzatu Cristina Profesor, Chelbea Alina
6.	*Să ne cunoaştem !* *-Concurs de sloganuri-* *-Concurs posterul educatiei-*	Administrarea chestionarului pentru părinţi; *Fişa părinţilor*; Prezentare referat *Educaţia în viaţa noastră*; Realizare *Posterul educaţiei* - ce este educaţia şi roadele ei, cum se pot implica părinţii în activităţile educaţionale?		Director adjunct, prof. Agapie Nicoleta Secretar șef, Frusinache Dorinela Informatician, Buzatu Cristina Profesor, Chelbea Alina
7.	*Motivaţia pentru educaţie*	Activităţi prin care să argumen-teze importanţa motivaţiei pentru învăţare şi educaţie; Echipele primesc scurte studii de caz cu situaţii în care părinţii sprijină sau nu educaţia copiilor. Relaţia dintre şcoală şi familie din perspectiva celor şase întrebări motivaţionale: Ce? De ce? Cu cine? Când? Unde? Cum?		Director adjunct, prof. Agapie Nicoleta Secretar șef, Frusinache Dorinela Informatician, Buzatu Cristina Profesor, Chelbea Alina

Teme pentru activităţile de consiliere a elevilor :

1.Clasa mea, grupul meu-1-2 ore

2.Valorile mele, valorile celorlalţi- 1 oră

3.Calităţile personale- 1-2 ore

4.Solicitarea sprijinului- 1-2 ore

5.Abordarea sau evitarea unor probleme- 1-2 ore

6.Managementul furiei- 1-2 ore

7.Comportamente de risc, infracţionalitate- riscuri şi metode de prevenire- 1-2 ore

8.Şcoala –cheia succesului 1-2 ore

III. Evaluarea proiectului:

*în unităţile şcolare aplicante

IV. Finalizare: continuitate și sustenabilitate în viitor.

Avantajele proiectului :

- Reducerea frecvenţei absenteismului şcolar
- Dezvoltarea unei personalităţi armonioase a elevilor, manifestată prin comportamente sociale, vocabular elaborat şi încredere în propriile capacităţi
- Întărirea relaţiilor dintre părinţi-copii şi cadre didactice
- Îmbunătăţirea calităţii profesionale a cadrelor didactice
- Optimizarea procesului de predare-învăţare-evaluare

Dezavantajele/ riscurile proiectului :

- Buget de timp ridicat
- Lipsa de colaborare a părinţilor cu actorii implicaţi în procesul de dezvoltare a copilului.

Educarea și integrarea copiilor cu CES

Prof. Înv. Primar. Bodea I. Ioana – Adriana
Școala Gimnazială Sântana

Cerintele educative speciale constituie un concept apărut recent care definește cerințele specifice față de educație ale copilului derivate sau nu dintr-o deficiență. Cerințele educative speciale reies din particularitățile individuale de dezvoltare, învățare, relaționare cu mediul, dinexperiențele anterioare ale copilului, din problemele sociale. Copiii care întâmpină greutăți la învățătură, cei cu tulburări de conduită școlară sau care audificultăți de adaptare au cerințe educative speciale. Identificarea cerintelor educative speciale se face urmărind diferite aspecte ale problematicii handicapului.

Sub aspect medical, deficiența este un termen care semnifică absența, pierderea saualterarea unei structuri, ori a unei funcții (anatomice, fiziologice sau psihologice). Deficiența poate fi rezultatul unei maladii, a unui accident, dar și a unor condiții negative din mediul dedezvoltare a copilului, cu deosebire carențe afective.

Sub aspect social, handicapul este un dezavantaj social, rezultat dintr-o deficiență sauincapacitate, care limitează sau împiedică îndeplinirea unui rol într-un context social. Starea dehandicap se poate manifesta și în absența unei deficiențe reale, atunci când este provocată deunele capacități sau dereglări, mai mult sau mai puțin temporare, mai ales in prezența unor condiții defavorabile de mediu social (familii dezorganizate și lipsite de potențial educogen,instituții de educație si ocrotire cu caracter închis care izolează copiii, situație materială precarăcare obstrucționează motivația pentru școala a copiilor).

Integrarea constă în a-l lăsa pe elevul cu dificultăți de învățare sau cu nevoi speciale(CES) să evolueze și să progreseze în clasa de vârstă obișnuită, cu sprijin corespunzător, în cazulîn care aptitudinile sale îi permit acest lucru în interesul dezvoltării sale personale. Trebuie cu prioritate ca orice integrare să fie în profitul elevilor respectivi și nu doar din punct de vedere alunei stimulări sociale. În principiu, trebuie să existe o reală participare a elevilor cu dificultăți și aelevilor CES la activitățile de clasă și cel puțin o participare minimă garantată la activitățilecognitive.

O integrare reală presupune o pedagogie de incluziune în toate activitațile în măsura posibilului în funcție de aptitudinile acestor elevi. Educația adaptată acestor particularități individuale și/sau caracteristice unei deficiențe este educația specială. Aceasta este destinată tuturor copiilor cu cerințe educative speciale care nu reușesc singuri să atingă un nivel de educație corespunzător vârstei si cerințelor societății pentru un om activ , autonom si independent.

Din perspectiva integrării europene, școala românească trebuie să se adapteze la noile orientări privind educația. Accentul care se pune in UE pe egalitatea șanselor la educație, integrarea copiilor cu CES in școlile de masă, a determinat adoptarea în țara noastră a unui pachet legislativ care să reglementeze deficiențele din sistemul educativ.

Se caută tot mai multe modalități de sprijin în clasa obișnuită a copiilor cu CES. Profesorii de educație specială, de pildă, lucrează mai ales alături de profesorul (profesorii) clasei obișnuite,în aceste clase, acordând sprijin nu numai copiilor integrați ci și altor copii care întâmpinădificultăți.

Avantajele activității cadrelor didactice care asigură spirjinul învățării în grupa/clasa obișnuită se pot sintetiza astfel:Rămânerea copiilor în clasa obișnuită, evitându-se perturbarea activității școlii; Evitarea stigmatizării, etichetării; discriminării și segregării; Eliminarea sau reducerea testării standardizate excesive; Crearea ocaziilor pentru copiii obișnuiți să aprecieze și să înțeleagă copiii cu handicap;existența ocaziilor necesare pentru aceștia din urmă de a

avea împrejur modele normale decopii; Pregătirea profesorilor din învăţământul obişnuit în educaţia specială; Valorificarea (şi valorizarea) competenţei cadrelor didactice pregătite în educaţia specialăîntr-un cadru mai larg.

Adaptarea curriculară, planul de intervenţie individualizat si tratementulpedagogic pentru elevii cu CES Procesul de integrare educaţională a elevilor cu CES include elaborarea unui plan deintervenţie individualizat, în cadrul căruia, folosirea unor modalităţi eficiente de adaptarecurriculară joacă rolul esenţial.Curriculum-ul poate fi definit ca fiind “programul de activităţi şcolare în integralitatea sa, care se concretizează în planul de învăţământ, programa şcolară, manualele şcolare, îndrumărilemetodice, obiectivele şi modurile comportamentale ce conduc la realizarea obiectivelor,metodelor şi mijloacelor de predare – învăţare, ce dezvoltă modurile de evaluare a rezultatelor”.
Componentele esenţiale ale unui plan de intervenţie individual sunt:
1.Evaluarea şi reevaluarea;
2.Stabilirea obiectivelor pe termen scurt şi lung;
3.Selectarea metodelor şi activităţilor folosite în intervenţie;
4.Stabilirea instituţiilor şi echipelor interdisciplinare participante;
5.Cooperarea cu familia elevului cu dificultăţi.

Adaptarea şcolară la cerinţele unui copil cu dificultăţi de învăţare Recomandări pentru abordarea personalizată. Observaţii general: elevii cu astfel de deficienţe au o capacitate de învăţare lentă, au dificultăţi în majoritatea ariilor curriculare sau uneori chiar în toate

Nu trebuie confundate aceste tulburări de dezvoltare ale copilului cu lipsa de voinţă pentru actul învăţării, deoarece acest fapt poate duce la descurajarea şi la dezvoltarea complexului de inferioritate la elev. chiar dacă potenţialul elevului este mai redus, nu înseamnă că acel elev nu are posibilităţide dezvoltare dar trebuie stimulat în permanenţă, ca orice alt elev.

Copilul trebuie să fie aşezat într-o zonă liniştită a clasei, departe de fereastră, lângă uncoleg ce poate fi luat ca model; Cadrul didactic trebuie să îi vorbească elevului întotdeauna calm, fără ameninţare, chiar dacă el manifestă nervozitate sau impulsivitate. Sunt extrem de utile discuţiile individuale ale cadrului didactic cu copilul şi consultărilefrecvente cu părinţii ;părinţii trebuie implicaţi cât mai mult în educarea copilului deoarece ei trebuie să îi acordesprijin şi să continue acasă ceea ce se lucrează cu copilul în clasă. Maniera de sprijin acopilului trebuie să fie aceeaşi (la şcoală şi acasă) pentru a da randament. promovarea în activitatea educativă a unei atmosfere de succes pe care să se bazeze toate sarcinile de învăţare

BIBLIOGRAFIE:

- Anton, Ilica - „O istorie a gândirii pedagogice’’, Editura Universităţii „Aurel Vlaicu’’, Arad, 2009.
- Ionescu, Miron -Educaţia si dinamica ei- Editura Tribuna Invăţământului, Bucuresti, 1998
- Iosif, Mărcuşanu (2007), „Psihologie”, manual pentru clasa a X-a , Ed. Carminus, Piteşti;
- Marin, Stoica – „PEDAGOGIE ŞI PSIHOLOGIE’’, Editura Gheorghe Alexandru, 2002, pagina 85.
- Olga, Moldovan, Gh. Swartz, G. Kelemen (2007), „Psihologia copilului” , Ed. Universităţii „ Aurel Vlaicu”, Arad;
- Sorin, Cristea - „Dicţionar de pedagogie’’, Editura Litera Educaţional, Chişinău, 2002.

Digitális oktatás szerepe a tanulási folyamatban

Csiszér Anna

A tanítási folyamatban a digitális oktatás egy veszélyhelyzetben alkalmazandó ideiglenes megoldás, amely nélkülözni kénytelen az oktatás lényegi elemeit: a tanár-diák személyes kapcsolatot és a tanulók közötti interakciókat. Ezért a digitális munkarendtől nem várható el a korábbi iskolai munka maradéktalan kiváltása. Az intézményeknek, fenntartóknak meg kell határozniuk, hogy melyek azok a kompromisszumok, amelyeket meg kell hozniuk annak érdekében, hogy a legfontosabb célokat elérjék azt, hogy zavartalanul levezényelhető legyen az érettségi, valamint hogy minden diák év végi osztályzattal zárhassa a tanévet.

A hagyományos, iskolai órarend nem ültethető át egy az egyben a digitális munkarendbe. A tanórákra való felkészülés, a digitális tananyagok, óravázlatok előkészítése – ahol ez korábban nem volt gyakorlat – lényegesen hosszabb időt vehet igénybe a tanárok részéről. A tanulói előrehaladás nyomon követése – megfelelő elektronikus mérés-értékelési platform nélkül – pedig kezelhetetlen mennyiségű e-mailt, üzenetet eredményezhet. Ezért a tanulási egységeket érdemes tömbösíteni, a virtuális találkozásokat és a számonkérést ritkítani.

Az osztálytermen kívüli tanulás megszervezésében a legelső lépés, hogy a rendelkezésre álló ingyenes és hatékony, tanulást támogató online rendszerek közül az adott iskola minél előbb kiválassza a számára legmegfelelőbbet, amelyet aztán az intézmény összes tanára és diákja használni fog. A megoldáskeresés első, pánikszerű napjaiban talán nem volt vezető szempont, de az élet azóta bebizonyította, hogy a gyerek (és a szülő) számára átláthatatlan káoszt eredményez, ha annyi különféle felületet és levelezést kell kezelnie, ahány tanár tanítja.

A Google Classroom az egyik platform, amit Tanügyminisztérium ajánl a diákok számára az online tanuláshoz.Lehetőséget biztosít úgy a tanárok, mint a diákok számára, hogy anyagot töltsenek fel, hirdetéseket tegyenek ki és értékelni tudják a tanárok a diákok munkáit. Az alkalmazást 2014-ben tették elérhetővé és több mint 20 millió tanár és tanuló használja az egész világon.

Microsoft Teams platform munkafelülete a chatre alapul. A tanárok könnyen alakíthatnak ki osztályokat vagy azon belül csoportokat, küldhetnek didaktikai anyagot a tanulóknak, teszteket és feladatokat alkothatnak, küldhetnek és értékelhetnek.

Használandó platformok: Edmondo, Kinderpedia, Digitaliada, myKoolio, Kidibot és Ask.

A márciusi online oktatás több akadályba is ütközött: a pedagógusok felkészületlensége a váratlan helyzetre és a tanulók részéről főleg az eszközhiány. Kezdetben a Messenger és Facebook segítségével tartották a kapcsolatot a pedagógusok a diákokkak és a szülőkkel, majd Zoomon. Később legtöbb iskolában a Google Classroomot használták, ami jól működött. A nyáron a legtöbb pedagógus különböző online kurzusokon vett részt és felkészült az online oktatásra és kiválasztotta az iskolával közösen a legmegfelelőbb platformot.

A 2020-2021-es tanévben a hagyományos és online oktatás ötvözése reméljük kiváló eredményeket és fejlódést fog hozni a romániai oktatásban .

Bibliográfia:

https://psnews.ro/cele-mai-populare-platforme-educationale-online-pentru-elevi-397210/
https://dpmk.hu/2020/03/24/digitalis-munkarend-a-koznevelesben-modszertani-ajanlasok/vv

Proiect didactic

Școala Gimnazială “Mihail Sadoveanu” Medgidia
Profesor: Badii Ioana

Aria curriculară: Limbă și comunicare

Clasa: a VII-a A

Data: 09.10.2020

Subiectul: ***Substantivul. Actualizare***

Tipul lecției: de actualizare, consolidare și sistematizare a cunoștințelor

Conținuturi:

- folosirea corectă a categoriei gramaticale substantiv;
- clasificarea substantivului;
- categoriile gramaticale.

Competențe generale:

1.. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje orale în situații de comunicare monologată și dialogată;

2. Receptarea mesajului scris din texte literare, în scopuri diverse;

3. Utilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite contexte de realizare, cu scopuri diverse.

Competențe specifice:

2.3 respectarea normelor morfosintactice în propoziţii şi în fraze;

3.3 sesizarea corectitudinii şi valorii expresive a categoriilor gramaticale şi lexicale învăţate, într-un text citit;

4.4 utilizarea corectă a flexiunii nominale şi verbale în textul scris, utilizând corect semnele ortografice şi de punctuaţie.

Obiective operaționale:

a) cognitive:

Op.1- să identifice substantivul într-un text dat;

Op.2- să clasifice substantivul după formă și înțeles;

Op.3- să precizeze categoriile gramaticale specifice substantivului (număr, gen, caz);

Op.4- să utilizeze corect substantivele în diferite situații de comunicare.

b) afective: să prezinte interes pentru lecție, manifestat prin participarea activă; să utilizeze corect noțiunile însușite.

Strategii didactice:

a) Metode şi procedee: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, analiza gramaticală.

b) Forme de organizare a activităţii elevilor: activitatea frontală combinată cu activitatea independentă individuală.

c) Resurse: - umane: 19 de elevi
- temporale: 50 de minute
- spaţiale: sala de curs
- materiale: texte lingvistice, tablă, cretă, fişe de lucru, flip chart.

Forme și strategii de evaluare: observarea directă, aprecieri verbale pe tot parcursul lecţiei.

Scenariul didactic

1. Moment organizatoric

- elevii absenţi şi motivul pentru care au lipsit;
- ţinuta elevilor;
- starea igienică a clasei.

2.Reactualizarea cunoştinţelor dobândite anterior

Se verifică tema pentru acasă (cantitativ şi calitativ). Verificarea temei pentru acasă va permite trecerea la următorul moment în desfăşurarea lecţiei. Se va face apel, pe tot parcursul lecţiei, la cunoştinţele deja asimilate de elevi.

3. Captarea atenţiei şi crearea momentului afectiv

Se distribuie mapele cu fişe de lucru. Se comunică rolul acestora în lecţia ce urmează să se desfăşoare. Se prezintă desenele sugestive, observându-se cum percep copiii substantivul.

4. Enunţarea titlului şi a obiectivelor lecţiei

Profesorul anunţă titlul şi obiectivele operaţionale, atenţionându-i pe elevi cu privire la importanţa temei discutate.

5. Prezentarea sarcinilor de învăţare şi dirijarea procesului de învăţare

- Se comunică elevilor structura mapei cu fişa de lucru.
- Exerciţii aplicative (vor fi prezentate sarcinile de învăţare cuprinse în anexă)
- Profesorul monitorizează permanent activitatea fiecărei grupe de elevi, îi îndrumă pentru a se asigura că au înţeles sarcina de lucru.
- Se verifică oral corectitudinea rezolvării.
- Se prezintă frontal concluziile extrase în urma rezolvării fişei de lucru.

În procesul dirijării învăţării se va avea în vedere activitatea diferenţiată şi se va urmări desfăşurarea optimă a lucrului pe grupe.

6. Obţinerea performanţei şi asigurarea feedbackului

Se va rezolva testul. După rezolvarea individuală a sarcinilor, prin activitate frontală, se verifică acurateţea răspunsurilor. Profesorul va face aprecieri după fiecare sarcină, oferind sugestii sau reformulând răspunsurile incorect construite sau neconcludente.

7. Evaluarea rezultatelor

Se fac aprecieri asupra desfăşurării lecţiei. Observare curentă. Chestionare orală. Rezolvarea sarcinilor de învăţare cuprinse în fişa de lucru, fără niciun sprijin din partea profesorului. Cotarea rezultatelor, notarea elevilor. Forme de autoevaluare prin aprecieri ale elevilor referitoare la propria activitate.

8. Asigurarea retenţiei

- Se comentează eventualele erori din răspunsurile elevilor.
- Se fac alte precizări, în funcţie de situaţiile apărute spontan.

9. Asigurarea transferului

Se comunică tema pentru acasă(la alegere):

- Imaginaţi-vă un dialog, de 8-10 replici, având ca subiect de discuţie substantivul;
- Redactaţi o compunere de 10-15 rânduri cu titlul „ O călătorie în ţara substantivului”;
- Imaginaţi-vă că sunteţi reporter al revistei şcolii şi redactaţi un text de 10 rânduri, având ca temă utilitatea cunoaşterii substantivului.

Anexa/ Substantiv

1. Subliniază cu o linie substantivele simple și cu două linii substantivele compuse din următorul text:

   Pe câmp floarea-soarelui își pleacă capul sfioasă în fața soarelui. Razele îi mângâie cu blândețe petalele firave, iar vântul le flutură ca niște aripi delicate de înger. Din depărtare se văd ca un foc ce stă să ardă. Fiecare floare se bucură de bunătatea soarelui. Doar ciubotica-cucului plăpândă se pierde prin frumusețea zugrăvită de natură.
2. Construiește un text de 3 rânduri în care să integrezi substantive comune și substantive proprii.
3. Alege forma corectă de plural a următoarelor substantive comune:

   festivaluri – festivale

   chitări – chitare

   suporţi – suporturi

   jante – jenţi

   ingrediente – ingredienţi

   colonei – coloneli

   monede – monezi

   ciocolate –ciocolăţi

   coale – coli

   R: festivaluri, chitare, suporturi, jante, ingrediente, colonei, monede, ciocolate, coli
4. Precizează care este pluralul următoarelor substantive comune:

   Albuş, rucsac, chibrit, coşmar, furtun, hotel, pervaz, trabuc,aragaz, croasant.

   R: albușuri (nu albușe), rucsacuri (nu rucsace sau rucsaci), chibrituri (nu chibrite), coșmaruri (nu coșmare), furtunuri (nu furtune), hoteluri (nu hotele), pervazuri (nu pervaze), trabucuri (nu trabuce), aragazuri (nu aragaze), croasanți (nu croasante)
5. Precizează femininul următoarelor substantive la singular şi la plural:

   eschimos, filolog, pedagog, stomatolog.

   R: eschimosă-eschimose; fililogă-filologe; pedagogă-pedagoge; stomatologă-stomatologe.
6. Alege forma corectă a următoarelor substantive compuse:

   răufăcător / rău-făcător

   argint viu /argint-viu

   vicepreşedinte / vice-preşedinte

   redactor şef / redactor-şef

   binecuvântare / bine-cuvântare

   floare de colţ / floare-de-colţ.
7. Alege varianta corectă de dativ-genitiv a următoarelor substantive comune:

   vulpii – vulpei

   mamei – mamii

   fetei – fetii

   unei nore – unei nurori

   mătuşei – mătuşii.

PROGRAM SĂPTĂMÂNAL DE ACTIVITĂȚI ONLINE – „ȘCOALA ALTFEL”

Școala Gimnazială „Andrei Șaguna” - Grădinița „Dumbrava Minunată” – Toplița
Vodă Ionela – Veronica

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Apa, alimentația și sportul în viața noastră!”

DATA/ZIUA	ACTIVITATEA DE ÎNVĂȚARE ȘI RESURSE EDUCAȚIONALE ONLINE	INSTRUMENTE DIGITALE/ PLATFORME	FORMA DE ORGANIZARE
LUNI	**„EXPERIMENTE CU APĂ”** 1. Balonul incombustibil 2. Punga magică 3. Oul plutitor https://www.youtube.com/watch?v=XZcNQogG4Gg 4. Desene sub lupă 5. Plutirea corpurilor 6. Capacul de hârtie https://www.youtube.com/watch?v=AkXtz8rEvDE 7. Curcubeu din bomboane colorate https://www.youtube.com/watch?v=GFl4SeTpX9U 8. Pictură cu cretă https://www.youtube.com/watch?v=xMhSZ1osyuE&list=PL4l4Ta6TwBCDRsws5wtIvFS4glskCFzuD&index=38&fbclid=IwAR3WaNYiuwC6yOQ7_I3VxpR-kjMxV4B5CppekmfL-4v1qN1DLnqVV-C7fXQ	-grup de comunicare pe Facebook	-postare video (film educativ) pe grup de comunicare -postare scrisă pe grup de comunicare -postare imagini cu descrierea experimentelor pe grup de comunicare -comunicare prin mesaje

	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje
MARȚI	**„APA ÎN NATURĂ”** • Realizarea bărcuței din hârtie și punerea acesteia pe un râu / apă din apropiere pentru a pluti; https://www.youtube.com/watch?v=C1DMJmqISqI • Vizită la izvorul, pârâul, râul din apropiere;	-grup de comunicare pe Facebook	- postare video (film educativ) pe grup de comunicare -postare scrisă pe grup de comunicare -comunicare prin mesaje
	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje
MIERCURI	**„SĂ MÂNCĂM SĂNĂTOS”** • Prepararea unei salate de legume / fructe, a unei supe / ciorbe de legume sau a unui compot de fructe și servirea acestora; • Spălarea vaselor;	-grup de comunicare pe Facebook	-postare scrisă pe grup de comunicare -comunicare prin mesaje
	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje
JOI	**„LA PICNIC”** • Organizarea unui picnic în familie; • Jocuri cu mingea în aer liber;	-grup de comunicare pe Facebook	-postare scrisă pe grup de comunicare -comunicare prin mesaje

	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje
VINERI	**„JOCURILE COPILĂRIEI”** • Jocuri în aer liber: șotron, desene pe asfalt, jocuri la groapa cu nisip, săritura cu coarda, jocuri cu mingea, plimbare cu bicicleta.	-grup de comunicare pe Facebook	-postare scrisă pe grup de comunicare -comunicare prin mesaje
	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje

PROGRAM SĂPTĂMÂNAL DE ACTIVITĂȚI ONLINE

Școala Gimnazială Tulgheș - Grădinița „Dumbrava Minunată” – Tulgheș
Țifrea Alina – Elena

TEMA SĂPTĂMÂNII: „Planeta Vie”

DATA/ZIUA	ACTIVITATEA DE ÎNVĂȚARE ȘI RESURSE EDUCAȚIONALE ONLINE	INSTRUMENTE DIGITALE/ PLATFORME	FORMA DE ORGANIZARE
LUNI	-DȘ (Cunoașterea mediului): „Sistemul Solar” – vizionare film educativ; https://www.youtube.com/watch?v=XIBlVNtzymU&fbclid=IwAR2RwOIIlOu6MqQjFmsr90AKUleGc3CylcjwV0WTTb4cfGfBsykbigm82RE -DȘ (Activitate matematică): „Rezolvăm probleme ilustrate” (scăderea în limitele 1-10) – planșe didactice; -ALA Bibliotecă: „Corpuri cerești” (grafisme) – fișe de lucru;	-grup de comunicare pe Facebook	-postare video (film educativ) pe grup de comunicare -postare scrisă pe grup de comunicare -postare planșe didactice, fișe de lucru pe grup de comunicare -comunicare prin mesaje
	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje
MARȚI	-DLC (Educarea limbajului): „Povestea Pământului” – vizionare poveste educativă; https://www.youtube.com/watch?v=G_hPAsZIUA8&feature=youtu.be&fbclid=IwAR0jcWZw3RuFz07cMhm48vMJAAKN5IjcLFXkgaaz5R44yFygAR7XvVjPu1E -DEC (Educație muzicală): „Cântecul planetelor” – cântec educativ video;	-grup de comunicare pe Facebook	-postare video (poveste educativă video, joc cu text și cânt video) pe grup de comunicare -postare scrisă pe grup de comunicare -postare fișe de lucru pe grup de comunicare -comunicare prin mesaje

	https://www.youtube.com/watch?v=ZcyTfveMMDo -ALA Bibliotecă: „Litera săptămânii: G”		
	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje
MIERCURI	-DEC(Educație plastică): „Zi/Noapte” (pictură) – fotografii model; -ALA Știință: „Ziua, noaptea și anotimpurile” – film educativ video; https://www.youtube.com/watch?v=X22p7YK2-Co&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3PpDExPsAAi0k7DUyASSFRnnPgI5P3AqS5nSS050_qJYrYCDUy_0OiXXs	-grup de comunicare pe Facebook	-postare video (film educativ) pe grup de comunicare -postare scrisă pe grup de comunicare -postare materiale educaționale model (fotografii) -comunicare prin mesaje
	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje
JOI	-DȘ (Activitate matematică): „Probleme ilustrate” (adunarea și scăderea în limitele 1-10) – fișe de lucru; -DOS (Activitate practică): „Mască de extraterestru” – video model; https://www.youtube.com/watch?v=nIwfLraQGdE&feature=youtu.be&fbclid=IwAR1fC4sKZDvbBpXnOQdr5mKL0Dqxo4ca57n21wEEwvtMxVtQ3tp1PvEbCgQ&app=desktop -ALA Știință: „Paxi și Luna: fazele și eclipsele” – film educativ; https://www.youtube.com/watch?v=X-o9PmbDNzA&feature=youtu.be&fbclid=IwAR2jKhXB592	-grup de comunicare pe Facebook	-postare fișe de lucru pe grup de comunicare -postare video (filme educative) pe grup de comunicare -postare scrisă pe grup de comunicare -comunicare prin mesaje

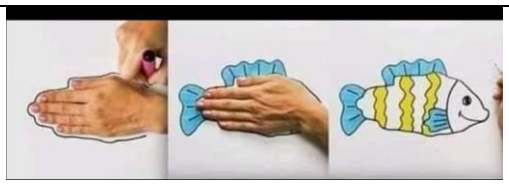
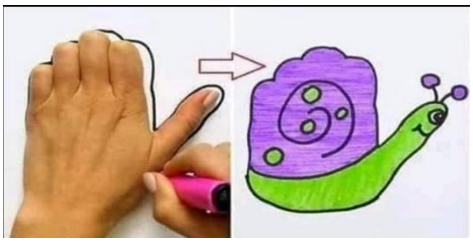
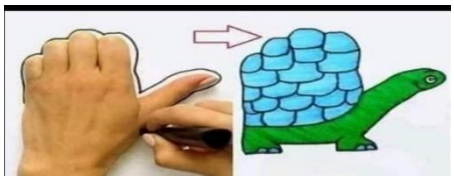
	kK08ul6YDCyCz48pVwCY0YeZZGeJEhox_4fd0EmXhXtDGPUY		
	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje
VINERI	-DPM (Educație fizică): „Sport de acasă” – film educativ video; https://www.youtube.com/watch?v=6Whn06B33hY -ALA Știință: „Alege silueta – vehicule din Cosmos” – joc educativ video; https://www.youtube.com/watch?v=gM-7CKdSn1c&feature=youtu.be&fbclid=IwAR20xx_yiWgT8JTkP76j_modfmnNBHXi40iluwZ4uKER11yiDdQ431DKChY -ALA Artă: „Cum să desenăm o rachetă simplă pentru copii?” – desen educativ video; https://www.youtube.com/watch?v=UsLs0Vq-zr0&list=PL1whr5BWXGJ7Dws5wG7KyDrCoybJGoVbv&index=7&fbclid=IwAR1uE27iUFFvzRRQCO3BXieHwKB9kzA4qMbaGv9G7fRtbGOiW7a_bMBBzCQ&app=desktop	-grup de comunicare pe Facebook	-postare video (filme educative, desen educativ) pe grup de comunicare -postare scrisă pe grup de comunicare -comunicare prin mesaje
	Activitatea de evaluare zilnică/ feed-back a participării copiilor și discuții cu părinții.	-grup de comunicare pe Facebook	-comunicare telefonică -comunicare prin mesaje

PLANIFICARE
Scoala Altfel 25.05.2020 – 29.05.2020

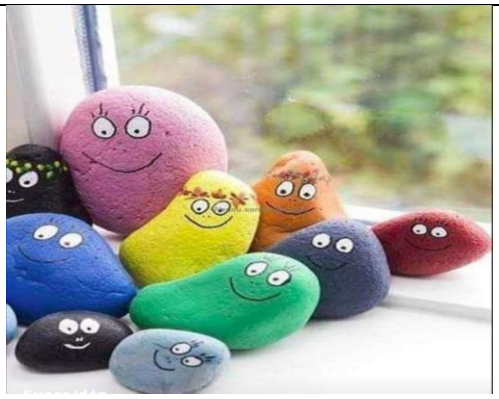
Educatoare: Nedea Mihaela
Grădinița:GPP 45, ORADEA

Grupa: Mică C

Nr.copii:24

ZIUA/DATA	Denumirea activității	Descrierea activității	Sugestii\ Exemple
25.05.2020	Magia din palmă	- realizarea unor desene cu ajutorul palmei. - descoperirea unor trucuri ușoare și distractive în realizarea unor desene cu ajutorul palmei	
26.05.2020	Fantezie în farfurie	- realizează un sandwich haios sau o salată de fructe haioasă	

27.05.2020	Confecționez o jucarie haioasă	- confecționează din materiale pe care le găsești prin casă o jucărie haioasă - poți folosi carton, șosete, cârpe, nasturi, bureți de vase,capace, cofraje, etc	

28.05.2020	Popice	- caută prin casă 4- 6 cutii sau sticle din plastic, goale - ai nevoie și de o minge - creaza-ți propriul joc de popice	
29.05.2020	Pietricele vesele	- caută, împreună cu parinții, o piatră cu o formă care ți se pare intresantă - picteaz-o cat mai vesel și haois posibil	

UNIVERSUL CROMATIC AL LITERATURII

IORDACHE MARIA ECATERINA

ARGUMENT

MOTTO: *Literatura, ca și pictura și muzica, este mijlocul prin care accedem la esențialul din om, inapt pentru logica: visele, emoțiile, dragostea, ura, speranța, angoasa, sensul vieții.”(Ernesto Sabato).*

Misiunea educativă a literaturii, aceea de „artă a cuvântului”, este unanim recunoscută datorită multiplelor ei valenţe estetice, morale, intelectuale şi emoţionale.

Literatura nu este doar o poveste, o poezie sau simplă fantezie creatoare. Literatura constituie o componentă fundamentală a disciplinei limba şi literatura română prin prisma căreia se pot obţine deprinderile şi priceperile de a opera cu instrumentele muncii intelectuale. Ea este menită să ajute elevul să-şi creeze un sistem de valori şi modalităţi de a analiza şi a interpreta operele literare şi de a-şi forma o atitudine corespunzătoare faţă de valorile umane.

Studierea textului literar în clasele gimnaziale trebuie să se realizeze printr-o manieră complexă, care prevede atât comprehensiunea, receptarea, analiza, interpretarea şi aprecierea celor citite, cât şi transferul achiziţiilor literar-artistice şi lingvistic-comunicative în situaţii noi, desprinse din viaţa de zi cu zi. *Textul este un factor-reper în dezvoltarea competenţelor de comunicare, el se pretează unei examinări funcţionale, se raportează la diferite domenii ale artei – muzică, pictură, cinematografie etc., cultivând sensibilitatea şi frumosul.*

Mai mult decât orice activităţi, activităţile incluse în domeniul “educaţie estetică” (educaţie plastică şi educaţie muzicală), constituie cadrul şi mijlocul cel mai generos de activare şi stimulare a potenţialului creativ. Arta îl pregăteşte pe copil să trăiască în frumuseţe, în armonie, să respecte frumosul şi să vibreze în faţa lui. Cuvintele, sunetele, gesturile, culorile, formele plastice sunt mijloace de exprimare, de exteriorizare a dorinţelor, a aşteptărilor, relaţiilor cu ceilalţi, a problemelor.

În acest sens, scopul educaţiei literar-artistice este să-i înveţe pe elevi să se orienteze autonom în peisajul cultural pe care-l reprezintă opera literară, să ştie a resemnifica permanent faptele de cultură. Elevul trebuie să găsească frumosul în tot: să poată compara, analiza, sintetiza, evalua, dar nu să accepte orbeşte ceea ce a fost sau este clasat în ordinul *frumosului, binelui, răului* de generaţii întregi.

Influenţa educativă a literaturii se realizează prin imaginile artistice ale operei literare, prin limbajul artistic, care, vehiculând idei şi sentimente, creează şi atitudini adecvate faţă de valorile estetice. Literatura artistică recreează realitatea în toată complexitatea ei, de aceea profesorului de limba şi literatura română îi revine rolul de a educa, de a forma elevul-cititor.

La rândul ei, literatura, privită ca artă complexă, în care se îmbină expresia verbală cu muzica, pictura, teatrul etc., reprezintă unul dintre cele mai eficiente mijloace de cunoaştere a vieţii sub toate aspectele ei.

Pentru elevii clasei a VIII-a se vor propune tehnici simple: compunerea unei melodii pe baza textului; reprezentarea plastică a cadrului natural, a personajelor etc. Rolul profesorului de limba şi literatura română constă în apropierea elevului de faţetele estetice ale creaţiei artistice, oricare ar fi modul lor de interpretare. Formarea şi dezvoltarea capacităţii de a recepta valoarea artistică a unei opere literare solicită educarea sensibilităţii literare, formarea gustului literar, însuşirea spiritului critic etc., fapt posibil de realizat prin exersare în baza textelor artistice.

În plus, este absolut necesară o dezvoltare estetică ascendentă care ar asigura, odată cu trecerea timpului, transformarea percepţiei şi înţelegerii intuitive a frumosului într-o atitudine conştientă faţă de frumos. Astfel, elevul va fi capabil să înţeleagă pozitivismul acţiunilor întreprinse de personajele literare, să perceapă valoarea unei imagini artistice, să genereze idei audiind o melodie bună, selectată în raport cu textul studiat, ca mai apoi să traducă astfel de modele în viaţă, prin intermediul luării de atitudini faţă de acestea.

Artele vizuale contribuie la educarea elevilor în spiritual competenței cheie s*ensibilizare și exprimare culturală*, care este recomandată la nivel european, prin:cultivarea sensibilității elevilor; aprecierea diversității exprimării artistice; recunoașterea rolului factorilor estetici în viața de fiecare zi, dezvoltarea abilităților creative ale elevilor și exersarea acestora în diferite contexte.

Ajungem, aşadar, la concluzia că educaţia literară temeinică presupune înţelegerea operei literare în profunzimea ei atât sub raportul mesajului şi al conţinutului de idei şi sentimente, al imaginii artistice, cât şi sub aspectul valorilor artistice complexe, din care considerente este necesar de a reda predării literaturii în şcoală orientarea pe care o cere contextul preocupărilor moderne, inovative pentru educaţia literar-artistică a elevilor.

COMPETENȚE GENERALE, SOCIALE ŞI CIVICE

1. DEZVOLTAREA CAPACITĂȚII DE RECEPTARE A MESAJULUI SCRIS/ORAL ;
2. EXPLORAREA DE MESAJE EXPRIMATE ÎN LIMBAJ VIZUAL ÎNTR-O DIVERSITATE DE CONTEXTE;
3. EXPRIMAREA UNOR IDEI, SENTIMENTE ŞI EXPERIENȚE PRIN INTERMEDIUL MUZICII;
4. REALIZAREA DE CREAȚII FUNCȚIONALE ȘI/SAU ESTETICE/LITERARE FOLOSIND MATERIALE ŞI TEHNICI ADECVATE;
5.

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

Pentru formarea și consolidarea competențelor specific pot fi folosite, individual şi în grupuri de lucru, activităti de învățare , cum ar fi:

- analiza literară;
- jocul didactic;cvintetul;
- lectura expresivă şi explicativă;
- brainstorming;jocul de rol;
- demonstrația;metoda bulgarelui de zapada cvintetul;
- exercițiul; explicatia; masa rotunda
- metoda cadranelor,cubului;
- conversația euristică;dezbaterea
- expunerea ; metoda horoscopului;

EVALUAREA

În acest context, sunt adecvate metode precum: observarea sistematică a comportamentului elevilor, urmărind progresul personal, autoevaluarea, realizarea unor proiecte care să valorifice achizițiile copiilor și să stimuleze în același timp dezvoltareade valori și atitudini, în contexte firești, sincretice, adaptate vârstei, construirea de portofolii.

Procesul de evaluare va pune accent pe recunoașterea experiențelor de învățare și a competențelor achiziționate de către copii în contexte nonformale sau informale. Evoluția copilului va fi înregistrată, comunicată și discutată cu părinții. În întreaga activitate de învățare și evaluare va fi urmărit, încurajat și valorizat progresul fiecarui copil.

SUGESTII METODOLOGICE

Acest curs optional urmareste desfasurarea activitatii didactice orientate spre formarea şi dezvoltarea capacităţii de a recepta valoarea artistică a unei opere literare ce solicită educarea sensibilităţii literare, formarea gustului literar, însuşirea spiritului critic etc., fapt posibil de realizat prin exersare în baza textelor artistice.

Optionalul incurajeaza aplicarea unui numar cat mai mare de metode didactice pentru a evita devalorizarea metodei prin repetititie. Ajuta la dezvoltarea creativitatii, a spiritului critic si a gustului estetic. De asemenea organizarea clasei pe grupuri va contribui la crearea unei atmosphere de cooperare, de lucru si de disciplina in interiorul grupului.

EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
clasa a VII a

profesor Socol Valeriu

Bună ziua. În speranța că toți sunteți bine și că activitatea fizică în casă nu a lipsit, vă propun 3 teme până la următoarea întâlnire.

Temele activității online

1. Alergare de rezistență - consolidare execuției startului de sus și a lansării de la start;
2. Joc sportiv fotbal - învățarea lovirii mingii cu interiorul labei piciorului de pe loc și din deplasare;
3. Test grilă.

Pregătirea organismului pentru efort (maxim 3 minute)

Din stând în poziție de drepți se execută întoarcere „la dreapta” apoi „la stânga”. În funcție de spațiul disponibil (apartament, casă) se execută 20 secunde mers pe vârfuri cu brațele întinse deasupra capului (privirea urmărește vârful degetelor), mers pe călcâie de coate apucat (spatele drept) 10 secunde, mers fandat cu mâinile pe șolduri 10 secunde, mers normal 5 secunde, alergare cu joc de glezne 20 de secunde, mers normal cu mișcări de respirație 10 secunde, alergare cu genunchii la piept 10 secunde, alergare cu călcâiele la șezută 10 secunde, mers normal cu mișcări de respirație 5 secunde, alergare cu forfecarea picioarelor înainte, mers normal cu mișcări de respirație 5 secunde. (Dacă nu există spațiul necesar, aceste exerciții se vor executa pe loc)

1. Alergare de rezistență- consolidarea execuției startului de sus și a lansării de la start (se poate simula execuția startului de sus și acasă).

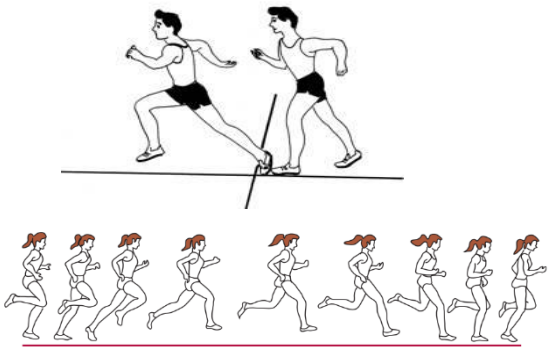
Fazele alergării de rezistență sunt: *startul de sus, pasul lansat în tempo moderat, finișul și sosirea*.

Startul de sus (startul înalt sau startul din picioare) este modalitatea prin care se pleacă în cursele de semifond, fond și cros. Comenzile startului de sus sunt: *Pe locuri!, semnalul de plecare* (start, pocnet, bătaie din palme etc.). Pasul lansat în tempo moderat reprezintă pasul de alergare specific alergării de rezistență.

Exerciții

1. Start de sus cu plecare liberă
2. Start de sus la comandă

La comanda „pe locuri”, se așază piciorul mai puternic la linia de start, iar celălalt picior se sprijină în spate pe pingea. Trunchiul este aplecat înainte, iar brațul opus piciorului aflat la linia de start este înaintea trunchiului. Plecarea se face la comanda „Start”.

Sursa: manual educație fizică și sport, clasa a V a

2. Joc sportiv fotbal - consolidarea lovirii mingii cu interiorul labei piciorului de pe loc și din deplasare.

Reprezintă procedeul cel mai important din jocul de fotbal. În timpul lovirii mingii de fotbal, trunchiul se înclină ușor, iar piciorul de sprijin se îndoaie din genunchi cu talpa sprijinită pe partea exterioară. Se poate executa de pe loc sau din deplasare.

3. Test grilă

1. Care sunt comenzile startului de sus?

a. ,,pe locuri”

b. ,,pleacă”

c. ,,la start”, ,,pe locuri”, ,,pleacă”

2. Ce durată are o partida de fotbal?

a. 45 minute

b. 60 minute

c. 90 minute

d. 100 minute

3. Ce durată are repriza de handbal?

a. 40 minute;

b. 30 minute;

c. 90 minute.

4. Câte reprize are jocul de fotbal?

a. 2

b. 3

c. 1

5. Ce se întâmplă cu un jucător de fotbal dacă primește cartonașul roșu?

a. stă un minut pe bancă;

b. este eliminat cu drept de a intra în joc în a doua repriză;

c. este eliminat definitiv.

6. Cu ce începem ,,încălzirea” (influențarea selectivă a aparatului locomotor) în lecția de educație fizică și sport:

1. cap;

2. trunchi;

3. nu este necesară încălzirea.

7. Cine sunt personajele din imagine?

a b c

a._____

b._____

c._____

Răspunsurile la întrebări se vor trimite până la data de _____ la ora ____ pe grupul de _____ **:**

Nume și prenume elev _____

Notă: toate activitățile propuse se vor desfășura sub stricta supraveghere a unuia dintre părinți sau tutore legal. Elevii scutiți medical parțial (în perioada când se desfășoară activitatea online) sau scutiții medical anual / semestrial (II) nu pot participa la activitățile practice.

Bibliografie:

1. Manual pentru clasa a V-a, Monica Iulia Stănescu, Silvia Violeta Teodorescu, Nicolae Neagu, București : Litera, 2017, ISBN 978-606-33-2011-8, I. Teodorescu, Silvia Violeta, II. Neagu, Nicolae;
2. Repere Metodologice privind consolidarea achizițiilor din anul școlar 2019-2020 și proiectarea activităților didactice la disciplina educație fizică și sport pentru anul școlar 2020-2021, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație București 2020, Editura Didactică și Pedagogică S.A.

PROIECT DIDACTIC

Prof.inv.primar- Pamfile Florina
Cristina, Școala Gimnazială,,Vasile Alecsandri Brăila

Clasa: a II a

Aria curriculară: *Tehnologii*

Disciplina*: Arte vizuale și abilități practice*

Unitatea de învățare:„Bun venit, primavară ! ”

Subiectul*: Decupare,lipire,asamblare „**Cuibul păsărelelor “*

Tipul lecției*: formare de priceperi și deprinderi*

COMPETENȚE SPECIFICE*:*

AVAP

2.1. Explorarea unor caracteristici/ propietăți ale materialelor în diverse contexte;

2.3. Realizarea de produse utile și/sau estetice combinând materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile ;

2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă ,în care se asociază elementele de exprimare vizuală, muzicală, verbală ;

CLR

2.1. Formularea unor enunțuri proprii în situații concrete de comunicare ;

MM

2.1. Cântarea în colectiv,asociind comportamentul sugerat de timp și de măsură ;

OBIECTIVE OPERAȚIONALE :

O 1- să realizeze lucrarea folosind tehnicile: tăiere, decupare, lipire;

O 2 – să asambleze corect,estetic și creativ în spațiul de lucru elementele componente respectând modelul;

O 3- să decoreze cât mai original lucrările confecționate;

O 4- să descrie conținutul etapelor de parcurs în realizarea lucrării în baza modelelor și a explicațiilor primite;

O 5- să reproducă în grup cântecele asociind mișcarea sugerată de text ;

STRATEGII DIDACTICE :

a) Metode și procedee : conversația, explicația, demonstrația, observarea**,**munca independentă,jocul didactic,evaluarea reciprocă ;

b) Mijloace de învățământ : imagine primăvara, lucrarea model,fișa contur cuib, aracet, foarfece, fire de lână, paie de grâu, jetoane păsări ;

c) Forme de organizare : frontal, individual ;

BIBLIOGRAFIE:

Programa școlară Clasa Pregătitoare,clasa I si a II a, Miniaterul Educației și Cercetarii, București, 2013 ;

Arte vizuale și abilități practice - Adina Grigore, Augustin Anghel, Ed. Ars Libri, 2014 ;

Etapele instruirii şi dozarea	Ob. Op.	Conţinutul informaţional al lecţiei		Strategii didactice		
		Activitatea învăţatoarei	Activitatea elevilor	Metodr si procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare
1.Moment organizatoric 4'	**O5**	- stabileşte ordinea şi disciplina în sala de clasă; -pregăteşte materialele necesare pentru desfăşurarea activităţii; *-Activitate integrată M.M.* -propune spre audiere cântecul:" Vine primavara „ ; -solicită interpretarea cântecului;	- se pregătesc pentru desfăşurarea lecţiei; -ascultă explicaţiile ; -audiază cu atenţie cântecul; -interpretează cântecul;	instructajul verbal audiţia muzicală interpretarea	CD calculator	frontal
3.Captarea atenţiei 2' **4. Anunţarea subiectului şi a obiectivelor operaţionale 1'** **5. Dirijarea activităţii**	**O6** O4	**Activitatea 1** *-Activitate integrată A.V.A.P.* -prezintă o planşă cu o imagine de primavara; - prezint scisoarea lăsată de rândunică ; -anunţă titlul şi obiectivele lecţiei într-o manieră accesibilă elevilor; ***Activitatea 2** „Brainstorming"	-observă imaginea; -identifică personajele prezentate in text ; - ascultă şi reţin titlul lecţiei;	explicaţia conversaţia conversaţia Brainstorming conversaţia	imagine jeton Scrisoare de la randunica poster	frontal individual frontal

30’	O4	-cere elevilor să identifice cât mai multe idei despre „ Cuibul de pasarele „ - ideile elevilor; ***Activitatea 3** □ Prezentarea şi intuirea modelului -prezintă un panou din polistiren pe care se găsește lucrarea model; *Activitatea 4 □ Explicarea şi demonstrarea tehnicii de lucru: -Se lipesc paiele de grâu cu aracet, deasupra cuibului conturat ; - Se toacă bucați mici de fire și se lipesc în contur pe cuib ; -Se decupează jetoanele(două rândunici) pentru a fi lipite în cuib ; -Se presează firele de lână cu mânuța asupra unui șervetel ; -atrage atenţia elevilor să preseze componentele pentru a se lipi foarte bine şi a nu cădea; *Activitatea 5 □ Realizarea lucrării - cere elevilor să înceapă lucrarea respectând indicaţiile;	numesc idei despre cuiburi –de pasarele; - observă lucrarea model; -identifică materialele necesare; -urmăresc demonstraţia şi sunt atenţi la explicaţii; -reţin indicaţiile; - prezintă lucrările în faţa clasei;	Observarea dirijat demonstraţia Exerciţiul	panou lucrarea model listă lucrarea model -fire de lana tocate ,	frontal frontal individual frontal individual frontal individual

6. Evaluarea lucrărilor 5’ **7.Încheierea lecţiei** **3’**	O6 O4 O5	Activitatea 6 Prezintă criteriile de evaluare a lucrărilor: finalizarea lucrării, corectitudinea execuţiei,aspectul estetic, originalitatea lucrării; face aprecieri cu privire la modul de participare al elevilor la lecţie; strâng materialele utilizate în timpul activităţii; Activitate integrată M.M.: -solicită elevilor să interpreteze cântecul ”Cucule pasăre sură ” asociind mişcarea sugerată de text. ;	-fac aprecieri/ observaţii cu referire la lucrările prezentate; -- ascultă aprecierile făcute; - ajută la strângerea materialelor; -interpretează cântecul însoţit de mişcare;	Apreciere verbală	Lucrările elevilor	autoevaluarea evaluarea reciprocă frontal

CONTINUAREA ÎNVĂȚĂRII ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

Porf. înv. preșcolar
SMINCHIȘE FLORENȚA
Grădinița “Micul Prinț” nr. 22 BRAȘOV

“Scopul educației este să transforme oglinzile în ferestre”
(Sydney J. Harris)

Schimbările trasformaționale care au avut loc în desfășurarea procesului de învățământ în ultima perioadă ne-au determinat să înlocuim interacțiunile directe cu preșcolarii cu întâlnirile mijlocite de aplicațiile din mediul virtual.

Trecerea de la procesul instructiv-educativ desfășurat în cadrul grupului educațional și bazat pe relații psihologice directe, nemijlocite la derularea activităților didactice, exclusiv prin mijloace moderne de comunicare online a condus la schimbări perceptive ale paradigmei educaționale.

Chiar dacă curriculumul preșcolar a permis într-o măsură secvențială transpunerea în activități la distanță, au fost identificate modalități variate de lucru cu preșcolarii;

Grădinița cu PP ”Micul Prinț” nr. 22 din localitatea BRAȘOV (Grupa mare *Orar normal)*

1. Săptămâna: „Sănătoși și fericiți”

- Tema: „Masterchef de grădiniță”
- **Comportamentul urmărit**: Formarea deprinderilor practice și gospodărești.

Domeniul experiențial	Categoria de activitate	Sarcina de lucru	Materiale necesare & linkuri utile
DOS-	Activitate practic-gospodărească (Activitate pentru formarea ABILITĂȚILOR PENTRU VIAȚĂ)	- realizarea unor preparate culinare utilizând corect instrumentele de bucătărie și respectând principiile de bază specifice unei alimentații sănătoase.	-diferite ingredient la alegere -ustensile de bucătărie -șorțulețe -bonete -șervețele -http//papipapicuisine.wixsite. com

- O reflecție, o sugestie pentru succesul activității, motivarea copiilor sau implicarea părinților:

- Lansarea unei invitații la acest concurs “Masterchef de grădiniță” prin exemplul propriu o poză cu doamna educatoare costumată în bucătar și gătind de zor va fi un punct de implicare rapidă atât a copiilor cât și a părinților în această activitate.

2. Săptămâna independentă: „Spune ce simți!”
   - Tema: „Lumini și umbre”
   - **Comportamentul urmărit**: Capacitatea copiilor de a-și percepe și exprima emoțiile, de a înțelege și răspunde emoțiilor celorlalți.

Categoria de activitate	Sarcina de lucru	Materiale necesare & linkuri utile
Activitate de dezvoltare personală: Întâlnirea de dimineață „Bună dimineața, ursuleților!”	„Dragii mei ursuleți, dimineața a sosit! Cu mic, cu mare v-ați trezit A-nceput o nouă zi! Să ne bucurăm, copii! Și-o îmbrățișare caldă să trimitem tuturor din…păpădii!”	-Valsul Primăverii – Frederic Chopin -o fotografie cu o inimă realizată din păpădii

   - O reflecție, o sugestie pentru succesul activității, motivarea copiilor sau implicarea părinților:

- “Va exista întotdeauna ceva mult mai urgent decât protejarea stării de bine a copiilor . Dar niciodată nu va exista ceva mai important.” - un mesaj din suflet care am sperat să ajungă la sufletul părinților și, astfel să participe la această activitate. Inimioara realizată din păpădii nu numai că le va readuce aminte copiilor că doamna lor educatoare îi iubește și, deși este departe, este aproape sufletește de ei, dar îi va și motiva să răspundă la fel.

3. Săptămâna: „Călători în lumea-ntreagă”
   - Tema: „Mergem mai departe, dar cu autobuzul”
   - **Comportamentul urmărit**: Dezvoltarea imaginației și creativității copiilor.

Categoria de activitate	Sarcina de lucru	Materiale necesare & linkuri utile
Activități liber alese Joc distractiv de construcții: „Ne plac spaghetele”	Realizarea diferitelor forme (mijloace de transport) folosind spaghetele pe suporturi diferite	-Planșete -Carton colorat -Spaghete -Înregistrare audio-video cu poezia ”Mijloacele de transport” de Niculina Mureșan

- O reflecție, o sugestie pentru succesul activității, motivarea copiilor sau implicarea părinților:

- Poezia înregistrată audio-video ”Mijloacele de transport” de Niculina Mureșan va contribui la trezirea interesului copiilor pentru realizarea temei date, iar părinții vor avea ca sarcină să realizeze, alături de copil, din spaghete imaginea mijlocului de transport preferat.

Activitatile integrate in invatamantul prescolar

Intocmit,
Ed. Mirea Cioroianu Simona
G.P.N.NR.4,CARACAL

Argument

“ Lasati copilul sa vada, sa auda, sa descopere, sa cada, sa se ridice si sa se insele. Nu folositi cuvinte cand actiunea, faptul insusi, sunt posibile.”

Pestalozzi

Pornind de la acest indemn, trebuie sa-i invatam pe copii sa invinga dificultatile prin interventii reale, posibile, sa-i situam in dialog cu mediul sau sa-i facem sa-si exerseze capacitatea de a opta si de a decide.

Si ce alt loc mai potrivit decat GRADINIŢA putem gasi pentru indeplinirea acestui scop nobil? Aici, departe de forfota si apasarea cotidianului, copilul intra intr-un mediu cald, protector si stimulativ, un mediu pe care il putem asemui unei carti cu povesti in care literatura, muzica, artele plastice, natura, miscarea, socialul sunt intr-un permanent dialog intre ele si, implicit, cu copilul.

Programa activitatilor instructiv-educative in gradinita de copii prefigureaza doua mari tendinte de schimbare in interiorul sistemului prescolar, in acord cu prevederile programului educational care porneste de la ideea necesitatii imbunatatirii calitatii educatiei la varstele timpurii, pentru a putea raspunde exigentelor copilului prescolar de astazi. Tendintele vizeaza crearea unui mediu educational adecvat, in vederea stimularii continue a invatarii spontane a copilului si pentru introducerea acestuia in ambianta culturala a spatiului caruia ii apartine.

De asemenea, noua programa a accentuat ideea de folosire a contextului ludic si a invatarii active in stimularea rutei individuale a invatarii, fapt pentru care a propus o abordare educationala diferita. Abordarea educationala propusa de programa prescolara se orienteaza asupra folosirii metodei proiectelor tematice de grup, selectate, proiectate si elaborate cu ajutorul copilului si in care brainstorming-ul, lucrul in echipa si actiunea directa a copilului cu mediul sunt mijloacele de baza ale procesului de predare-invatare.

Integrarea curriculara in gradinita

Literatura pedagogica actuala descrie integrarea curriculara drept o *modalitate inovatoare de proiectare* a curriculum-ului, care presupune sintetizarea si organizarea didactica a continuturilor din domenii diferite ale cunoasterii, astfel incat sa se asigure achizitia de catre copii a unei imagini coerente, unitare despre lumea reala. Termenul **curriculum integrat** , asa cum este definit de diversi autori (V. Chis,2001, Cretu. C. 1999, Cristea S. 2000) sugereaza in primul rand corelarea continuturilor, insa acest demers necesita o abordare curriculara in care punctul de pornire este cel mai adesea finalitatea/finalitatile urmarite, in functie de care sunt alese toate celelalte componente aleprocesului instructiv – formativ.

In practica educationala recomandarea proiectarii integrate a curriculum-ului este considerata o provocare pe care invatamantul prescolar si-a asumat-o atat la nivelul proiectarii documentelor curriculare cat si la nivelul

micropedagogic, al practicii zilnice. Documentele curriculare care organizeaza activitatea educationala in invatamantul prescolar asigura un cadru normativ care sustine din plin abordarea integrata a curriculum-ului.

Structurarea flexibila a continuturilor ofera cadrelor didactice care lucreaza la acest nivel o libertate de decizie aproape deplina cu privire la tipurile de continuturi pe care sa le ofere copiilor si o autonomie sensibil egala in privinta metodologiei de propunere a acestor continuturi. Singura reglementare formala este data de sistemul finalitatilor cu grade diferite de generalitate, predefinite, care constituie punct de plecare pe tot parcursul procesului de instruire si formare si, in final, in actiunea de evaluare a performantelor invatarii. In plus, promovarea ideii planificarii pe teme si incurajarea utilizarii metodei proiectelor in activitatile didactice cu prescolarii sunt initiative ce expliciteaza si facilitaza acest demers al abordarii integrate a curriculum-ului.

Valente formative si provocari ale abordarii integrate a curriculum-ului

Argumentele psihopedagogice in favoarea dezvoltarii unui curriculum integrat sunt multiple. Astfel, in planul profunzimii si solidaritatii cunostintelor dobandite printr-o abordare, plusul calitativ este evident: cei care identifica mai usor relatiile dintre idei si concepte, dintre temele abordate in scoala si cele din afara ei; baza integrata a cunoasterii conduce la o mai rapida reactivare a informatiilor; timpul de parcurgere a curriculum-ului este sporit. In planul relatiilor interpersonale integrarea curriculara si, in special, metoda proiectelor incurajeaza comunicarea si reyolvarea sarcinilor de lucru prin cooperare; in timpul derularii proiectelor se dezvolta un „sens al comunicariii” si o perfectionare implicita a modurilor de grupare; elevii devin mai angajati si mai responsabili in procesul invatarii; curriculum-ul integrat promoveaza atitudini pozitive. In ce priveste rolul cadrului didactic, acesta devine un „facilitator”, mai mult decat o sursa de informatii.

Luand in considerare aceste avantaje se recomanda abordarea integrata a curriculum-ului sau a unor aspecte ale acestuia, fiind in acelasi timp constienti de probemele complexe pe care un atare demers le implica: abilitatea metodologica a cadrelor didactice pentru integrarea curriculara; realizarea unei coordonari corecte intre temele abordate din perspectiva integrata si temele abordate clasic; stabilirea modalitatilor de evaluare a performantelor individuale, mai ales in situatia invatarii prin cooperare, acomodarea corecta a proiectelor si abordarii pe teme intr-o schema orara coerenta.

Modele de integrare curriculara

Literatura de specialitate ofera o serie de modele de organizare si monitorizare a curriculum-ului integrat.

a) ***Modelul integrarii ramificate***- elementul central al acestui model este *tema studiata*, iar detalierea experientelor de invatare se face, la un prim nivel, pe domeniile de activitate prevazute in programa. La un al doilea nivel de proiectare sunt considerate experientele de formare, pe diversele dimensiuni psihofizice individuale: intelectuala, afectiva, sociala, fizica. Avand in vedere finalitatile stabilite pentru aceste 2 nivele, cadrul didactic alege continuturile ce se inscriu in sfera temei centrale si care pot contribui la atingerea finalitatilor.

b) ***Modelul integrarii liniare (modelul hibridarii)***; in acest nivel, integrarea curriculara se face in jurul unei finalitati de transfer, de tipul „dezvoltarea comportamentului social”. Prin complexitatea lor si prin specificul integrat, aceste finalitati se pot constitui ca (sub)domenii independente. Acest model al proiectarii este aplicabil pentru finalitatile urmarite pentru perioade mai indelulgate de timp si este foarte potrivit pentru proiectarea interventiei educationale diferentiate si individualizate cu scopuri recuperatorii sau de dezvoltare.

c) ***Modelul integrarii secventiale:*** in acest model, cunostintele de aceeasi sfera ideatica sunt predate in proximitate temporala:desi adordarea lor se face distinct, propunatorul faciliteaza transferul achizitiilor invatate de la un domenii la altul, prin comentariile, trimiterile, intrebarile, sarcinile de lucru formulate. Priectarea pe teme, o cerinta de actualitate in invatamantul prescolar romanesc, ilustreaza cel mai adesea acest model de integrare curriculara.

d) ***Modelul curriculum-ului infuzionat:*** specificul acestui model consta in studierea unor teme diverse din perspectiva unui *centru de interes* care poate fi temporar (de exemplu: o finalitate complexa, precum intelegera conceptului de transformare reversibile / ireversibile, relatia timp-transformare etc., analiza structurilor si compararea structurilor naturale cu cele create de om) sau permanent (de exemplu: studierea unei discipline optionale utilizand o limba straina:educarea caracterului, continutul fiind parcurs in limba engleza.

e) ***Modelul integrarii in retea.*** Este solutia de integrare pe care o preopune metoda proiectelor de investigare-actiune. Pornind de la subiectul proiectului, copiii opteaza pentru o retea de teme si resurse de studiu corelate cu tema centrala. Domeniul central si cele corelate ale proiectului sunt ele insele teme transdisciplinare si vor fi abordate ca atare. Neajunsul acestui model este faptul ca aplicarea lui poate crea riscul multiplicarii tematicii proiectului peste posibilitatile de monitorizare a rezolvarii ei. Proiectarea dupa modelul integrarii in retea impune cel putin doua nivele de planificare: constituirea unei harti tematice in care, pornindu-se de la tema centrala, sunt identificate subtemele ce vor fi parcurse si desfasurarea pe categorii si tipuri de activitati a continuturilor ce vor rezolva tema proiectului.

f) ***Modelul polarizarii:*** implica stabilirea unui nou domeniu de cunoastere (eventual optional) in jurul caruia, pentru realizarea unor odiective specifice, sunt polarizate segmente din alte discipline. Un exemplu in acest sens il poate constitui tema ”Vremea povestilor” in care dezvoltarea deprinderilor de comuncare si alte finalitati se indeplinesc prin exploatarea continutului povestilor din perspectiva mai multor categorii de activitati prevazute in planul de invatamant.

Sugestii de planificare a activitatilor instructiv-educative

Procesul instructiv-educativ desfasurat in gradinita permite fiecarei educatoare, sau echipe de educatoare, punerea in valoare a propriei experiente didactice, prin activitati educative cu caracter integrat si cu o abordare complexa a continuturilor.

Se impune, asadar ca procesul educational sa fie creativ, interdisciplinar, complex, sa-i stimuleze pe copii in vederea asimilarii informatiilor.

Educatoarea, managerul intregului proces didactic, are libertatea de a alege – singura ori in echipa, tipul de abordare a activitatilor cu prescolarii, in functie de strategiile pe care le stapaneste.

In activitatile integrate accentul va cadea pe actiunile de grup si nu pe cele cu intreaga clasa, in care o idee transcede granitele diferitelor discipline si organizeaza cunoasterea in functie de noua perspectiva, respectand tema de interes.

Alaturi de abordarea interdisciplinara, organizarea modulara si invatarea asistata de calculator, predarea integrata a cunostintelor este considerata o strategie moderna de organizare si desfasurare a continuturilor, iar conceptulde activitate integrata se refera la o actiune in care se imbratiseaza metoda de predare-invatare a cunostintelor, imbinand diverse domenii si constituirea deprinderilor si abilitatilor prescolaritatii.

Integrarea este o maniera de organizare oarecum similara cu interdisciplinaritatea, in sensul ca obiectivele invatarii au ca referinta nu o categorie de activitate, ci o tematica unitara, comuna mai multor categorii. Dar nu trebuie sa facem confuzii intre cele doua concepte si sa identificam interdisciplinaritatea(ca o componenta a mediului pentru organizarea cunoasterii) cu integrarea (ca o idee sau un principiu integrator care rupe hotarele diferitelor categorii de activitate si grupeaza cunoasterea in functie de tema propusa de educatoare ori de copii). Integrarea, ca sintagma, este explicata ca revenirea in acelasi loc, in aceeasi activitate, a mai multor activitati de tip succesiv care conduc la atingerea obiectivelor propuse, la insusirea continuturilor, la realizarea in practica a proiectul didactic propus.

In codul activitatilor integrate, abordarea realitatii se face printr-un demers global, granitele dintre categoriile si tipurile de activitati dispar, se contopesc intr-un scenariu unitar si de cele mai multe ori ciclic, in care tema se lasa investigata cu mijloacele diferitelor stiinte, evident, continuturile au un subiect comun, care urmeaza a fi elucidat in urma parcurgerii acestora si atingerii obiectivelor comportamentale avute in vedere.

Activitatile integrate vor fi cele prezente in planificarea calendaristica, proiectate conform planului de invatamant, orarului aferent nivelului de varsta, sustinute de experienta cadrului didactic. Educatoarea organizeaza si desfasoara activitati integrate generate de subiecte stabile planificate pentru tot timpul anului. Aceste activitati pot fi desfasurate integrat dupa scenariu elaborat de educatoare ce incepe cu intalnirea de grup, initiata in fiecare zi si care se poate realiza sub forma unei povestiri, a intalnirii cu un personaj, a vizitei unei persoane adulte, prezenta unui animal, o intamplare traita sau imaginata, un eveniment social sau eveniment special petrecut in familie.

Scenariul educatoarei ii orenteaza pe copii sa opteze pentru diverse centre care ofera posibilitatea alegerii domeniilor de invatare si a materialelor. Varietatea acestora incurajeaza copii sa manifeste, sa observe, sa gandeasca, sa-si exprime ideile, sa interpreteze date, sa faca predictii.

Copiii isi asuma responsabilitati si roluri in mocrogrupul din care fac parte, participand la jocuri de rol interesante, initiate la sugestia celor din jur sau create chiar de ei.

La completarea scenariului ne pot fi de un real folos vizitele, plimbarile, intalnirile cu specialisti etc. Tematica acestora este aleasa incat prin activitatile integrate sa se inlesneasca contactul cu lumea inconjuratoare. In atentia echipei de educatoare se afla in permanent, intreaga paleta de activitati (la alegere, comune, jocuri si activitati de dupa – amiaza) si modalitati de organizare a acestora.

Sugestiile prezentate sunt orientative si lasa loc imaginatiei colegelor educatoare, pentru a-si organiza propiile activitati integrate, in functie de grupa pe care o conduc si temele abordate.

Ofer in continuare o exemplificare:

Tema saptamanii: ***Natura***

Subtema: ***Aspecte de iarna***

Luni :

Activitati alese: a) Biblioteca: „ Citim imagini cu aspecte de iarna”

b) Stiinta: „Sortam si decupam imagini pentru calendarul naturii”

c) Constructii: (cu pioneze) „ Omul de zapada”

Activitati obligatorii: a) Cunoasterea mediului: lectura dupa imagini „ A sosit iarna”

b) Activitate muzicala „ Tine baba iarna sfat” de L. Comes

Activitati alese: Educatie rutiera „ Unde ne jucam/ ne dam cu saniuta? ”

Jocuri in aer liber: „ Oameni de zaopada”

Marti :

Activitati alese: a) Biblioteca: „ Cum este vremea” – convorbire

b) Joc de rol: „ De-a gospodinele”

c) joc de masa: „ Ce se potriveste iarna”

Activitati obligatorii: a) Activitate matematica – joc didactic „6 nasturi pentru omul de zapada”(predare-invatare)

b) Educatie pentru societate: poveste creata de copii: „ Fapte bune, fapte rele”

Activitati alese: jocuri in aer liber ”Urme in zapada”

Miercuri:

Activitati alese: a) Biblioteca: „ Formulam propozitii despre iarna”

b) Arta: „Crengute de brad cu promoroaca”

c) Constructii: „ Crengute de brad” (din betisoare)

Activitati obligatorii: a) Educarea limbajului: povestirea educatoarei „ Baba iarna face pozne” de Bogdanov

b) Educatie fizica: invatarea mersului in echilibru intre doua linii trasate pe sol. Joc „ Trecem puntea”

Activitati alese: educatie pentru sanatate: „Cum ne ingrijim sanatatea in anotimpul iarna”

Joc senzorial „ Rece – cald”

Joi:

Activitati alese: a) Biblioteca: repetam poezii despre iarna

b) Stiinta: „Cum se formeaza partia de schi, patinoarul”

c) Joc de rol: „ De-a doctorul”

Activitati obligatorii: a) Activitate matematica: compunerea si descompunerea nr. 6 (exercitiu cu mat. individual).

b) activitate practica: taiere „Fulgi de nea”

Activitati alese: concurs de ghicitori

Vineri:

Activitati alese: a) Biblioteca: „Gaseste cuvantul potrivit”

b) Arta:modelaj – „Oameni de zapada”

c) Joc de creatie: „ In lumea povestilor”

Activitati obligatorii: a) Educarea limbajului: povestirea copiilor „ baba iarna face pozne”

b) Activitate artistico – plastica: pictura „Peisaj de iarna”

Activitati alese: jocuri de miscare alese de copii

Activitate gospodareasca: „ Ordine la jucarii”

Concluzii

Reusita predarii integrate a continuturilor in gradinita tine in mare masura de gradul de structurare a continutului proiectat, intr-o viziune unitara, tintind anumite finalitati. Invatarea intr-o maniera cat mai fireasca, naturala pe de-o parte si, pe de altaparte, invatarea conform unei structuri riguroase sunt extreme care trebuie sa coexiste in curriculum-ul integrat.

De retinut este faptul ca prescolarii trebuie sa invete intr-o maniera integrata, fiecare etapa de dezvoltare fiind strans legata de cealalta. Activitatile integrate sunt oportune in acest sens, prin ele aducandu-se un plus de lejeritate si mai multa coerenta procesului de predare-invatare, punand accent deosebit pe joc ca metoda de baza a acestui proces.

Activitatea integrata se dovedeste a fi o solutie pentru o mai buna corelare a activitatilor de invatare cu viata societatii, cultura si tehnologia didactica.

Bibliografie:

***Programa activitatilor instructiv-educative din gradinita;

Ministerul educatiei si cercetarii „Metoda proiectelor la varstele timpurii” ;Ed. Miniped. Buc2002

Revista Invatamantului Prescolar nr. 3-4/2003

Revista Invatamantului Prescolar nr.1-2/2004

Studiu de caz privind comunicarea organizațională în cadrul unei firme

Prof. Cîrcotă Roxana

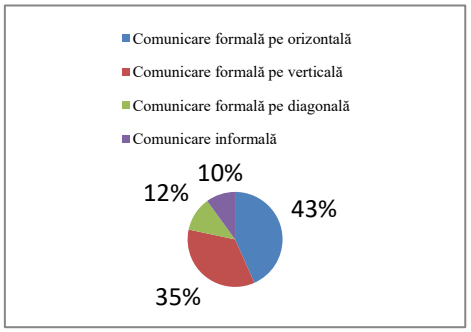
S.C. MIRUNA SRL s-a înființat în anul 1996, este reprezentată de o persoană juridică română, cu formă de răspundere limitată, având sediul oficial pe Str. Caișilor, nr. 12-20, sector 2, București, România. Compania este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J40/7696/1997 și C.U.I 9832823, nr. tel. 021 252 10 36/63, nr. fax. 021 252 10 73.

Scopul efectuării acestei cercetări îl constituie în principal determinarea modului în care se realizează comunicarea internă, în cadrul firmei S.C. MIRUNA SRL.

Chestionarul este alcătuit din 10 de întrebări, în care am utilizat 3 tipuri de scală: nominală, ordinală şi de interval. *Colectivitatea cercetată* este reprezentată de cei 110 de angajați. Recoltarea informaţiilor se va face prin metoda anchetei. Tehnica folosită va fi cea a interviului structurat, tuturor subiecţilor fiindu-le prezentat acelaşi chestionar. Numărul indivizilor intervievaţi este de 20 de persone.

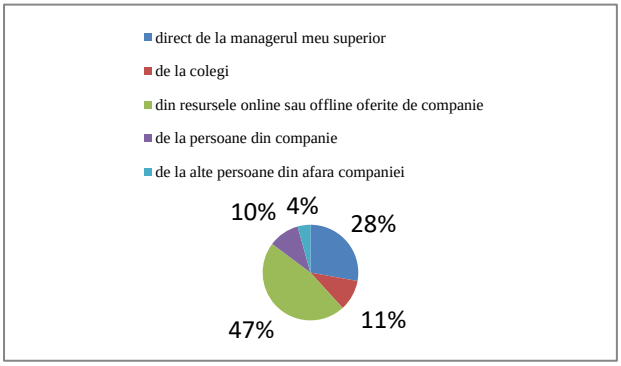
1.Ce tip de comunicare este dominant în compania Dvs.?

- Comunicare formală pe orizontală (interdepartamentală)
- Comunicare formală pe verticală (de la superior, la subaltern sau invers)
- Comunicare formală pe diagonală (de la un subaltern dintr-un departament la superiorul altui departament)
- Comunicare informală (cea care nu are loc prin intermediul căilor formale)

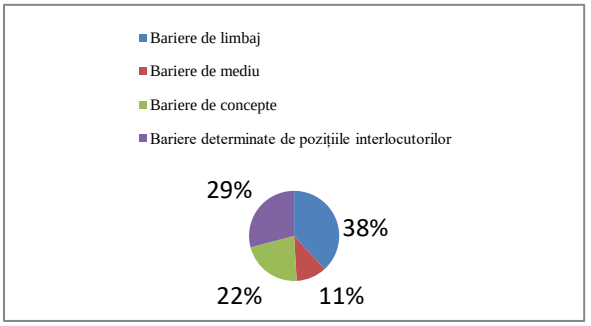
2.Când aveți o dificultate în activitatea dumneavoastră, care sunt metodele cele mai des utilizate în obținerea informațiilor de care aveți nevoie?

- Direct de la managerul meu superior
- De la colegi
- Din resursele online sau offline oferite de companie
- De la alte persoane din companie
- De la alte persoane din afara companiei

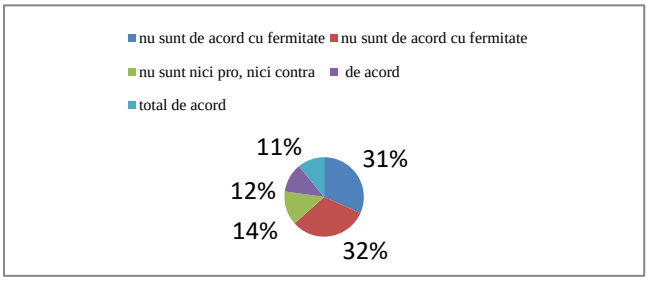
3.Care sunt cele mai des întâlnite piedici care se interpun în procesul de comunicare pe care le întâmpinați în departamentul în care lucrați?

- Bariere de limbaj (dificultăți de exprimare, expresii confuze sau idei preconcepute)
- Bariere de mediu (poluare fonică ridicată)
- Bariere de concepte (presupuneri, bănuieli, concluzii pripite)
- Bariere determinate de pozițiile interlocutorilor (percepția eronată cu privire la subiectul sau situația comunicațională)

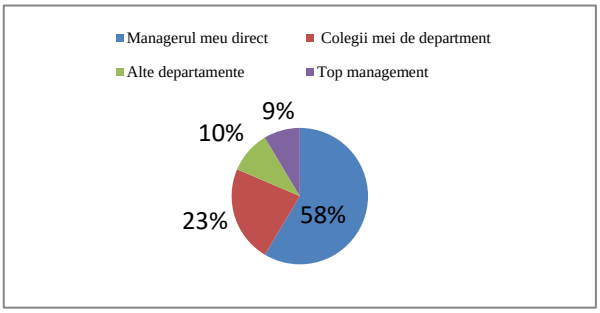
4.Pentru a transmite ideile mele top-managementului trebuie mai întâi să i le comunic managerului meu direct.

- Nu sunt de acord cu fermitate
- Nu sunt de acord
- Nu sunt nici pro, nici contra
- De acord
- Total de acord

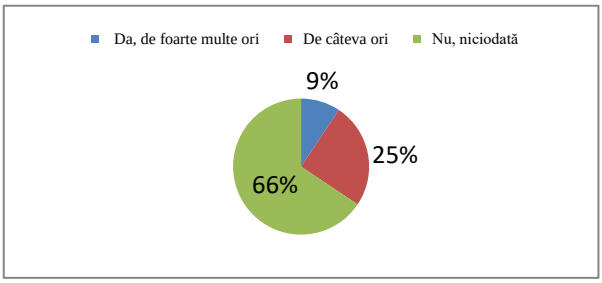
5.Primesc cele mai multe informații detaliate și exacte de la...

- Managerul meu direct
- Colegii mei de department
- Alte departamente
- Top management

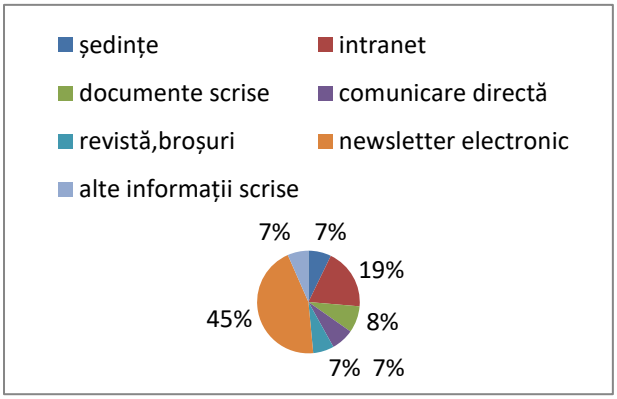
6.Vi s-a întâmplat să fiți nevoit/ă să amânați activitățile pe care le aveați de făcut din lipsă de informații?

- Da, de foarte multe ori
- De câteva ori
- Nu, niciodată

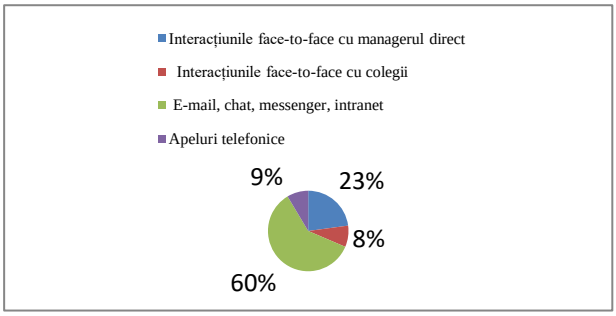
7.Prin ce căi vi se comunică sarcinile pe care le aveți de îndeplinit?

- Ședințe
- Intranet
- Documente scrise
- Comunicare directă (face-to-face)
- Revistă, broșuri interne (tipărite)
- Newsletter electronic
- Panou cu postituri sau alte informații scrise.

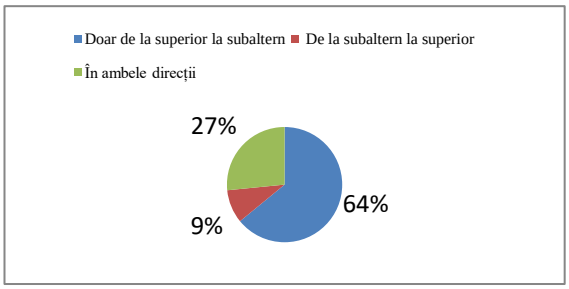
8. **Care din metodele de mai jos vi se pare cea mai eficientă?**

- Interacțiunile face-to-face cu managerul direct
- Interacțiunile face-to-face cu colegii
- E-mail, chat, messenger, intranet
- Apeluri telefonice

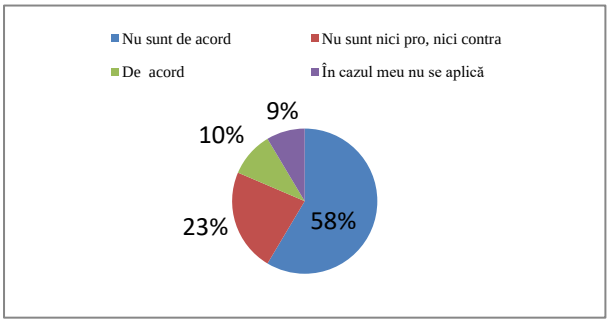
9. **Ce direcție predominantă are comunicarea formală pe verticală din cadrul organizației Dvs. atunci când se stabilesc obiectivele?**

- Doar de la superior la subaltern
- De la subaltern la superior
- În ambele direcții

10. **Pentru mine, participarea la întâlnirile de grup ale departamentului din care fac parte sunt productive în sensul că aflu informații noi de care am nevoie.**

- Nu sunt de acord
- Nu sunt nici pro, nici contra
- De acord
- În cazul meu nu se aplică

Principalii factori care au contribuit la creşterea şi succesul firmei sunt perseverenţa, calitatea produselor şi serviciului oferit, o bună organizare adistribuției, o activitate de marketing susţinută şi bine ţintită, și bineînțeles o comunicare bună, a făcut posibilă performanța extraordinară a companiei. De calitatea şi funcţionalitatea comunicării depinde modul în care sunt folosite resursele şi sunt atinse scopurile. Eficienţa acestei companii se bazează pe specializarea funcţiilor la nivel de departamente şi de indivizi şi pe complementaritatea acestor funcţii. De aici rezultă importanța comunicării, necesitatea schimbului de informaţii între departamente, între indivizi, între organizaţie şi mediul său socio-economic.

Toţi angajaţii au fişa postului cu atribuţiile de serviciu scrisă și întocmită de directorii de departamente. Procesul de evaluare a performanţelor este descris prin productivitatea muncii, creşterea pe piața și atragerea de noi clienți. În cadrul firmei nivelul de principii morale şi motivaţie este menţinut ridicat prin salarii şi stimulente.

Cu peste 110 membrii, echipa este cea mai valoroasă resursă a companiei. Urmăresc să atragă tineri care sunt talentaţi, motivaţi şi interesaţi să lucreze într-o companie în care contribuţia lor se materializeaza în rezultate spectaculoase. Principiile lor vizează recompensarea angajaţilor în funcţie de eforturile depuse. Respectă şi preţuiesc angajaţii pentru plus-valoarea adusă firmei.

În ceea ce privește comunicarea internă ceea ce predomină în compania MIRUNA SRL este o rețea flexibliă, deci angajații au o mai mare libertate de comunicare și acces nelimitat la canalele de comunicare. În mare parte informațiile în interiorul companiei sunt disponibile oricărui angajat.

Propun un nou tip de comunicare online. Realizarea unui blog al companiei la care au acces doar angajații, și unde se discută absolut orice problemă legată de serviciu. Aici se încarcă și documente importante, precum diferite reglementări, rapoarte, decizii. Blog-ul este organizat pe departamente (HR, marketing, vânzări, etc.). Fiecare angajat poate să comunice liber cu colegii săi, să posteze informații referitoare la departamentul său, dar și să vadă informațiile referitoare la celelalte departamente. Este o comunicare pe orizontală, căci fiecare angajat poate discuta cu oricare alt angajat din alt departament indiferent de poziția ierarhică a acestuia. Blog-ul se deschide automat când se deschid calculatoarele, și oferă posiblitatea unei comunicări interne rapide și în timp real. Există o persoană desemnată a se ocupa de buna funcționare a blog-ului și de a încărca toate documentele utile. Diferite rapoarte sau reglementări care sunt încărcate pe blog, sunt deasemenea arhivate și în formă fizica (hârtie), mai ales cele care necesită semnătură și ștampilă. În urma formării acestui blog s-a constatat că moralul grupurilor este mai ridicat, datorită responsabilizării pentru informația pe care o trimit.

Climatul predominant în compania SC. MIRUNA S.R.L este cel de cooperare, caracterizat prin respect, simpatie, empatie, încredere reciprocă și centrare pe sarcină, iar feedback-ul este unul reciproc și constructiv, atât dinspre angajați spre conducere, și de cele mai multe ori dinspre conducere spre angajați.

Bibliografie:

1. Cândea, Rodica, *Comunicarea organizațională aplicată*, București, Editura Expert, 2008.
2. V. Danciu, A. Grigorescu, *Marketing, metodologie si practică*, Editura Dacia Europa Nova, Lugoj, 2000.
3. Păuș V.A.-*Comunicare si resurse umane*, Editura Polirom, Bucuresti, 2006

„Pentru mine ,vitamine “ – planificare săptămânală a activităților online

Profesor pentru învățământul preșcolar: Țifrea Doina Florica
Grădinița PP nr.14, Arad

Grupa mică B Step by Step de la Grădinița P.P.Nr. 14 Arad , a desfășurat activități și în mediul on line, din cauza pandemiei de Coronavirus. Am pregătit saptămânal planificarea pentru părinți și copii, fișe de lucru digitale, link-uri ajutătoare, filmulețe educative,înregistrări audio , jocuri didactice, distractive și de mișcare, prezentări Power Point, materiale educaționale diverse,create într-un mod cât mai atractiv pentru a stârni interesul copiilor, explicații zilnice privind modul de lucru, feedback personalizat pentru activitatea desfășurată cu fiecare copil în parte, consilierea părinților, suport și susținere zilnică pentru toți părinții și copiii.

Mai jos , vă prezint un exemplu de bune practici cu exemplificarea planificării pentru părinți din săptămâna cu subtema **:„Lumea dulce a căpșunilor'' ,** care a avut un impact pozitiv asupra copiilor și părinților de la grupa pe care o conduc.

LUNI
Tema zilei:„Pentru mine, vitamine''

ALA1 : **Bibliotecă :"Căpșuna"** -citire imagini(planșe cu căpșuna , imagini de pe internet cu căpșuna)
Joc de rol:„ La piață''

ADE : DȘ- „Căpșunica"- observare (discuții despre căpșunică)

În acestă săptămână vom vorbi despre căpșuni. Pentru a putea observa mai bine căpșunica am atașat câteva imagini mai jos dar, desigur,dacă aveți șansa să aveți bunici la țară copiii vor putea observa în mediul lor natural în grădina căpșunii. Căpșuna este un fruct de culoare roșie, cu forma asemănătoare unei inimioare. Are coaja fină, cu semințe galbene, un miros ușor parfumat și un gust dulce-acrișor. Miezul căpșunii este albicios și moale. Căpșuna se ține de restul plantei printr-o codiță verde și are la baza ei o frunzuliță care seamănă cu o fustiță.

DEC :„ Căpșunica''- pictură

După ce copilașii au aflat mai multe despre căpșuni ei pot picta o căpșunică. Pentru a realiza o căpșunică aveți nevoie de : o piatră puțin mai rotunjită, culori tempera sau acuarele, o pensulă și apă.

Etape de lucru:

-prima dată copilașul pictează o piatră cu pensula folosind culoarea roșie
-după ce s-a obținut pata de culoare roșie se așteaptă puțin să se usuce
-cu ajutorul culorii verde se desenează în partea de sus frunzele
-la sfârșit se desenează punctulețe negre(semințele),folosind pensula sau un beţişor de ureche

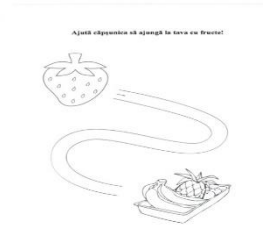
ALA 2: Joc senzorial :„Spune ce gust are!’’

La sfârșit puteți să vă jucați un joc senzorial :„Spune ce gust are!’’.

Desfășurarea jocului :Pe o farfurie se taie mai multe fructe și legume printre care și o căpșună. Copii trebuie să spună ce gust are fiecare legumă/fruct.

MARȚI

Bună dimineața! Continuăm cu tema săptămânii „ În lumea dulce a căpșunilor**’’.**

Tema zilei:„Tava-i plină cu căpșuni!’’

ALA 1: Joc de masă: Drumul căpșunii spre tava cu fructe- labirint

Artă : Căpșunica-colorare fișă

ADE: DȘ- Activitate matematică: „Caută pătratul!” –joc logico-matematic (vezi suport video- în folderul de marți) . Această activitate presupune învățarea figurilor geometrice. Am învățat prima data cercul. Acum vom continua cu pătratul. Începeți prin a viziona videoclipul de mai sus, în continuare pregătiți 3 pătrate roșii și 3 pătrate albastre; pătratele vor fi unele mai mari iar altele mai mici. În continuare, numărăm împreună cu cel mic pătratele de culoare roșie apoi pe cele de culoare albastră. După ce am repetat număratul în limitele 1-3 continuăm să sortăm pătratele după două criterii: mărime și culoare; așadar, sortăm într-un bol pătratele mari iar în alt bol pătratele mici. La fel procedăm și în cazul sortării după criteriul culorii. Încheiem activitatea prin încercarea de a consolida cele învățate prin jocul „Caută pătratul!”. Dumneavoastră pregătiți mai multe obiecte în formă de pătrat pe care le puneți prin casă iar sarcina copilului este de a găsi lucrurile care sunt în formă de pătrat (o tavă, o carte, o pernă, o ramă foto, etc.)

DEC: Activitate muzicală „Căpșunica “– audiție muzicală

https://www.youtube.com/watch?v=LAGJfCampu0&fbclid=IwAR1OBsjgWqJpkpn9qvJrFR41zJY-jCzYRQfoXFkag-y1DY98tJD9ErQz6zw&app=desktop

ALA 2: Joc de motricitate:„Căpșunile plutitoare’’

După aceea puteți să vă jucați cu copiii un joc de motricitate:„Căpșunile plutitoare’.

Desfășurarea jocului :

Pentru desfășurarea jocului aveți nevoie de: un bol cu apă , câteva căpșuni, o tavă și o lingură. Puneți în bolul cu apă căpșunile. Copilul trebuie să scoată căpșunile din apă și să le așeze pe tavă cu ajutorul lingurii.

MIERCURI

Bună dimineața, dragi copii și părinți! Continuăm cu tema săptămânii „ În lumea dulce a căpșunilor**”.**

Tema zilei: „O căpșună’’

ALA 1: Joc de masă- căpșunica-puzzle tradițional sau online link-uri:

https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=34bd4f12a301

https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=06eb03dbea52

ADE: DLC- Educarea limbajului: „Căpșunica” – memorizare poezie

Vom purta mai întâi o scurtă discuție despre căpșuni. Ce gust au? Ce culoare au? De ce ne plac? Mai apoi vom recita model de 1-2 ori poezia rar si expresiv, folosind mimica și gestica corespunzătoare.

O căpșună

Acruță,roșie cu pistrui,

Sunt pe gustul orișicui

Cu zahăr sunt și mai bună

Iar numele meu este căpșună.

ALA 2-Euritmie :Dansul căpșunilor (măști cu fructe pentru realizarea dansului-opțional)

La sfârșitul zilei copiii pot dansa imitând mișcările(opțional cu o mască în formă de căpșună) pe melodia https://www.youtube.com/watch?v=DUyklB3ZtO

JOI

Tema zilei:„Cofetăria fructelor''

ALA 1-Artă : Căpșunica-modelaj

Științe: Căpșuna-sortare pe mărimi-“Fiecare căpșună are coșul ei-fișă de lucru”

ADE: DOS(ACTIVIATE PRACTIC GOSPODAREASCĂ):„Spumă de căpșuni''

ALA 2-Joc de mișcare:„ La cules de fructe''

Desfășurarea activității: Copiii culeg căpșuni din gradină(reală)/ imaginară(punem câteva căpșuni pe jos) și le pun într-un coșuleț.

VINERI

Bună dimineața!

Continuam cu tema săptămânii „ În lumea dulce a căpșunilor”” și astăzi.

TEMA ZILEI:„Zâna Căpșunica”

ALA 1: Științe: “Fiecare fruct are umbra sa”- fișă de lucru

Artă: Confecționare- Căpșunica din inimioare

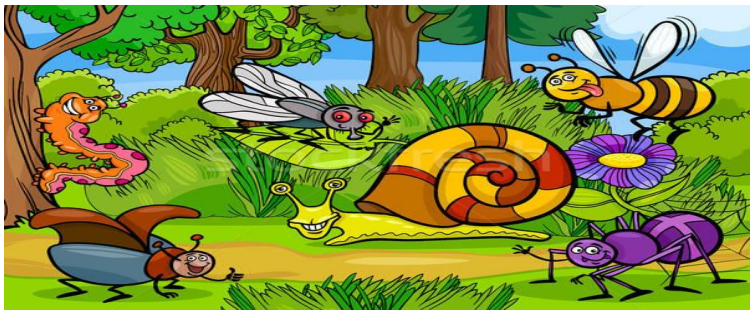
ADE: DLC-Lectura educatoarei “Zâna Căpșunica- cea mai iubită zână”

Bibliografie:

Curriculum pentru educația timpurie”, București, 2019''

„ZUMZI ȘI TĂRÂMUL MAGIC AL INSECTELOR”
PLANIFICARE PENTRU O ZI A ACTIVITĂȚILOR DESFĂȘURATE ÎN MEDIUL ONLINE

Profesor pentru învățământul preșcolar Handra Adriana
Grădinița PP nr.14,Arad

În perioada martie -iunie 2020,datorita epidemiei de Coronavirus ce s-a răspândit in toată lumea, toți copiii grupei mari A ,de la Grădinița P.P.Nr. 14 Arad , au desfășurat activități în mediul online. În această perioadă , greu încercată din cauza acestei situații , am oferit suport educațional și consiliere părinților de la grupa pe care o conduc și în acest fel am reușit împreună să desfășurăm activități frumoase și atractive cu copiii grupei mari A.

Mai jos , vă prezint un exemplu de bune practici cu exemplificarea unei planificării pentru o zi din săptămâna cu subtema : **„Zumzet și culoare ”**

Luni: Activitate integrată **„ZUMZI ȘI TĂRÂMUL MAGIC AL INSECTELOR”**

Buna dimineata !

Astăzi ,vă propunem dragi copii să pornim într-o călătorie în minunata lume a insectelor.

Zumzi-albinuța dorește să mergeți împreună pe tărâmul magic al insectelor.Astfel veți afla tot ceea ce doriți să știți despre albine și celelalte insecte.

8,00-9,00

ADP – Întâlnirea de dimineață, activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul,deprinderi de igienă : „Spală-te pe mâini înainte de fiecare masă!”

ALA 1 - Bibliotecă: „În lumea insectelor!”- Litera I –antrenament grafic

https://www.liveworksheets.com/id/qu1447843eb

- Construcții : Căsuța lui Zumzi –stupul ,din materiale la alegere

9,00-11,00

ADE –DȘ:„Pe tărâmul magic al insectelor”- vizionare film educativ, lectura după imagini,discutii despre insecte ,mediul de viață al insectelor, curiozități,etc https://youtu.be/kMzXijw9JGM

Vă rugăm să ajutati copiii să vizioneze filmuletele despre insecte și să le cititi despre ele din materialul atașat

După ce copiii și-au însușit noi cunostințe despre insecte ,dumneavoastră dragi părinți le puteți adresa intrebari .

De exemplu :

Cum prepară albina mierea ?

Cum apar fluturaşii ? De unde vin ei ?

Cu ce se hrănesc fluturaşii ?

De ce albinele şi viespele înţeapă ?

De ce adună furnicile mâncare pentru iarnă ?

Furnicile dorm ? Cum este în căsuţa lor ?

De unde apar insectele ?

Ce fac insectele iarna ?

Insectele sunt folositoare ?

Cine sunt duşmanii insectelor ?

De ce luminează licuricii noaptea ?

DEC- ,,Mii de albine pe câmpii -pictură ,amprentare

Pentru activitatea de pictură aveti nevoie de :

acuarele, pensulă,o foaie alba de hartie format a4,culorile necesare sunt galben și negru pentru albine ,albastru pentru cer și verde pentru iarbă și diverse culori pentru florile de pe câmpie.

11,00-13,00

ALA 2 – Joc de atenție : Unde s-a ascuns Zumzi?

ADP – Deprinderi specifice servirii mesei și îngrijirii personale(accent mare pe igienă):„Mâinile noi le spălăm ,pe microbi îi îndepărtăm!”

Pentru jocul ,,Unde s-a ascuns Zumzi?”aveti nevoie de o albinuta.Dacă nu aveți o albină de jucarie, vă puteți confecționa una foarte usor. Participanți la joc trebuie să fie cel putin doi.Unul dintre jucători ascunde albina,Dacă sunt mai multi participanți ,se alege unul care va trebui să ghicească unde este ascunsă albinuța, dându-i indicii despre locul unde e ascunsă albinuța.Dacă cel ales ghicește, va conduce el jocul, dacă nu ghicește va primi o pedeapsa hazlie: să țopaie ca iepurasul,să stea într-un picior până numară până la 5,etc.Jocul se reia până toți participanții la joc ajung să ascundă albina.

13-16

ADP – Activități de relaxare și deprinderi specifice îngrijirii personale(accent mare pe igienă)

16,00-17,30

ARD - DȘ: Ce ai aflat despre albine? – rezolvare fisă interactivă https://www.liveworksheets.com/id/uj349893lh

- DEC- ,,Mii de albine pe câmpii -pictură ,amprentare - finalizare lucrări

AR – Joc muzical –Bondarul

Măi bondare, bondărici, ce-ai cătat la noi aici?
Cu-n bondar să nu glumeşti şi de el să te fereşti
Dacă nu te vei feri, cu acul te va răni
Bâz, bâz, bâz, bondare bâz ,bâz, bâz, bâz, bondare bâz.

Desfășurarea jocului: Copiii sunt aşezaţi în cerc. Copilul ales bondar merge în jurul cercului format de copii, prin interior, se opreşte în faţa unui copil, încercând să lovească cu palma sa (acul) palma întinsă a acestuia. Copilul trebuie să-şi tragă palma la momentul potrivit, ca să nu fie lovit. Dacă bondarul nu l-a înţepat, trece mai departe la alt copil. După ce reuşeşte să lovească palma unui copil, bondarul intră în cerc, iar copilul lovit devine bondar. În rolul de bondar pot fi simultan 2-3 copii. Jocul se termină când toţi copiii au fost bondari şi /sau se poate repeta de câteva ori.

17,30-18

ADP - Activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul; deprinderi specifice îngrijirii personale (accent mare pe igienă):„Sănătate de la stup-mierea și beneficiile ei” .Plecarea copiilor acasă.
Cu toate că am traversat o perioada grea ,datorită pandemiei de Coronavirus, copiii ,ajutați de părinți au participat cu mult entuziasm la realizarea activităților propuse.Le-am oferit sprijin atât copiilor cât și părinților în această perioadă și astfel împreună , ca o echipă ,am obținut rezultatele frumoase și deosebite.

Bibliografie:

Curriculum pentru educația timpurie”, București, 2019’’

Ola în grupa mare.Resurse didactice pentru profesori ,Editura ArtKlett, București, 2018’’-vol.II

https://www.google.com

https://www.youtube.com

www.wordwall.net

www.jigsawplanet.com

https://www.liveworksheets.com/

„ Mijloacele de transport “ – planificare săptămânală a activităților online

Profesor pentru învățământul preșcolar: Madoșa Ramona Marinela
Grădinița PP nr.14,Arad

Grupa mică B Step by Step de la Grădinița P.P.Nr. 14 Arad , a desfășurat activități și în mediul on line, datorită pandemiei de Coronavirus. În această perioadă , greu încercată din cauza acestei situații , am oferit suport educațional și consiliere părinților de la grupa pe care o conduc și în acest fel am reușit împreună să desfășurăm activități frumoase și atractive pentru copii.

Iată un model de planificare săptămânală , oferit părinților :

***Luni**:*

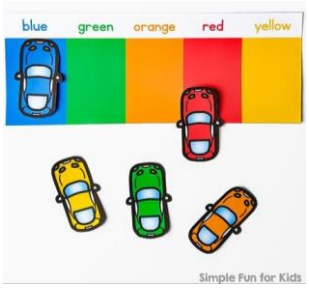
Tema zilei: „Cu ce călătorim?”

ALA1: Bibliotecă: „Plecăm la plimbare cu...?” – citire de imagini

Artă: „Mijlocul de transport preferat’’ – hașurare

ADE: DȘ,Cunoașterea mediului :„Mijloacele de transport’’ – observare (support ilustrativ, prezentare PPT) : “Copii, astăzi vom învăța cu ce mijloace de transport putem călători în diverse locuri. Pe lângă mașini, tramvaie și trenuri care circulă pe uscat, mai avem și mijloace de transport care circulă pe ape și prin aer. Aceste mijloace de transport se aseamănă cu niște peștișori și păsări, deoarece le place să circule pe ape sau să zboare prin aer. Va trebui să vă uitați cu atenție la imaginile pe care le voi prezenta. După ce le vom cunoaște mai bine, vom putea alege cu mai multă ușurință mijlocul de transport cu care vom porni la drum în vacanță.” Deci, din imaginile prezentate am reținut că ***mașinile, autobuzele, tramvaiele și trenurile*** sunt mijloace de transport terestre (pe uscat), ***vaporul și barca*** sunt mijloace de transport maritimie (pe apă), iar ***avionul și ecliopterul*** sunt mijloace de transport aeriene (prin aer).

ALA2: Joc distractiv: „Mașinuța în garaj”.

Desfășurarea jocului: Aveți nevoie de câteva mașinuțe de culori diferite (De ex: albastru, verde, portocaliu, roșu, galben) și de tot atâtea hârtii în aceleași culori precum mașinuțele. Întindem hârtiile pe jos, acestea reprezentând locul de parcare al mașinuțelor, iar sarcina copilului este de a parca mașinutele pe hârtiile de aceeași culoare.

Marți:

Tema zilei: „Semaforul – prietenul nostru”

ALA1: Joc de rol: „De-a pietonii”

Joc de masă: „Bicicleta” – puzzle

ADE –DLC: Educarea limbajului: „Semaforul Licurici” – memorizare : ”Vom purta o scurtă discuţie despre cum circulăm pe stradă, descoperim ce culori are semaforul, învățăm pe unde trebuie sa traversam, le explicăm de ce trebuie să fim atenţi când traversăm strada.”

Le putem spune copiilor că astăzi a venit în vizită, la noi, ursuleţul Martinel, care este bandajat la o lăbuță: De ce credeți că este bandajat ursuleţul Martinel? Dar de ce a fost lovit de maşină?”

Ursuleţul Martinel nu a respectat semnele de circulaţie şi a traversat prin locuri interzise, fiind astfel lovit de o maşină, şi a venit la noi ca să îl ajutăm să traverseze corect strada. Vom recita model de 1-2 ori poezia rar si expresiv, folosind mimica şi gestica corespunzătoare.

SEMAFORUL LICURICI

Semaforul Licurici
Ii invata pe cei mici.
Trei ochi are si-i arata,
Rand pe rand, nu toti odata!
Ochiul verde spune “Pleaca!”
Tuturor ce vor sa treaca.
Rosu, ca un cerc de foc,
“ - Stop!” comanda,
“ - Stai pe loc!”
“ - Nu treci strada, fratioare,
Pana verde nu apare!”

DOS:Activitate practică: ,,Semafor dulce pentru prietoni ” – activitate practic-gospodărească: Pentru a realiza un semafor dulce vom începe cu umplerea biscuiților cu ciocolată, ultimul strat va fi de ciocolată iar pe ea vom așeza bomboane de culoare verde, galben și roșu în funcție de culorile semaforului. La final pentru a arăta în totalitate ca un semafor îl pot pune pe un bețișor de lemn.

ALA 2 – Joc de atenție: ,,Semaforul ne învață”

Desfășurarea jocului: Copiii vor fi îndreptați cu fața către părinte. Părintele îi va spune copilului că el este o mașinuță și trebuie să pornească în călătorie. Însă, pe parcursul călătoriei părintele va ridica în unele moment cartonașe în culorile semaforului. La culoarea roșie, copilul se va opri, la culoarea verde va porni din nou, iar la culoarea galbenă va aștepta să vadă cum se schimbă semaforul. Jocul va continua cât doresc copiii.

Miercuri:

Tema zilei: ,,Cu bărcuțele pe mare”

ALA1: Joc de masă: ,,Drumul ursulețului spre barcă” – labirint

Știință: ,, Bărcuța plutitoare’’ – experiment (jumătăți de mere plutesc pe apă)

ADE – DȘ: Activitate matematică: ,,Caută cercul!” –joc logico-matematic (suport video-https://youtu.be/aoEUUkTk6-8) : Această activitate presupune învățarea figurilor geometrice, începând cu cercul. Începeți prin a viziona videoclipul de mai sus, în continuare pregătiți 3 cercuri roșii și 3 cercuri albastre, cercurile vor fi unele mai mari, iar altele mai mici. În continuare, nummărăm împreună cu cel mic cercurile de culoare roșie, apoi pe cele de culoare albastră. După ce am repetat număratul în limitele 1-3, continuăm să sortăm cercurile după două criterii: mărime și culoare, așadar sortăm într-un bol cercurile mari, iar în alt bol cercurile mici, la fel procedăm și în cazul sortării după criteriul culorii. Încheiem activitatea prin încercarea de a consolida cele învățate prin jocul ,,Caută cercul!” ,

dvs. pregătiți mai multe obiecte în formă de cerc pe care le puneți prin casă, iar sarcina copilului este de a găsi lucrurile care sunt în formă de cerc (o minge, o portocală, nasturi, o monedă, o farfurie etc.

DEC: Activitate muzicală ,,Bărcuța “– predare cântec (https://youtu.be/8HevFonn-T0)

ALA 2 – Joc muzical: ,,Marinarul” : Desfășurarea jocului: Pe fondul muzical „Un marinar dansează” - https://youtu.be/UqpFfzKx_tg , copiii dansează încercând să reproducă mișcările sugerate în cântec. Puteți încerca și varianta ,,De-a statuile muzicale”, în timpul dansului se oprește melodia și toată lumea trebuie să rămână nemișcată, mama sau tatăl copilului încearcă să îl gâdile pe copil pentru a-l face să se miște, dacă acesta se mișcă primește o pedeapsă hazlie. Jocul este continuat până la finalul melodiei.

Joi

Tema zilei: ,,Călătorim în jurul lumii”

ALA 1 – Construcții: ,,Mașinuță de SuperErou”

Joc de masă: ,,Pe unde circulă mijloacele de transport?‘’ – asociere

ADE – DOS: Activitate practică: ,,Pe uscat, pe mare sau pe cer?” – lipire

Această activitate urmărește fixarea cunoștințelor legate de mijloacele de transport de pe uscat, maritime și aeriene. Voi atașa câteva jetoane cu toate mijloacele de transport, decupăm jetoanele și imprimăm imaginea de mai jos. Sarcina copilului este de a identifica care este locul fiecărui mijloc de transport (pentru a fi mai distractiv puteți pune jetoanele într-un săculet sau o pălărie magică), după ce mijlocul de transport este identificat copilul îl lipește în locul pe unde acesta poate să circule (pe apă, pe uscat sau prin aer).

DPM: Educație fizică: ,,Trenul prin tunel “– târâre cu sprijin pe antebrați și genunchi

ALA 2 – Joc de mișcare: ,,Cursa mașinuțelor’’

Desfășurarea jocului: Se pregătește un traseu cu obstacole pentru cursă. Copiii și unul dintre membrii familiei vor primi mașinuțe de jucărie și vor porni de la linia de start. Cel care va ajunge primul cu mașinuța în garaj va aduce un punct echipei sale. Echipa cu cele mai multe puncte va fi echipa câștigătoare.

Vineri

Tema zilei: ,,Printre norișori pufoși”

ALA 1 – Știință: ,, Balonul magic” – experiment (Materiale necesare: sticlă de plastic, bicarbonat de sodiu, oțet și un balon – atașez video cu modul de realizare)

Joc de masă: ,,Fii isteț și găsește umbra potrivită!” (Fișă de lucru)

ADE – DEC: Activitate plastică: ,,Balonul cu aer cald” – dactilopictură . Pentru a putea zbura printre norișori avem nevoie de un mijloc de transport care circulă prin aer. Dacă vreți și voi să zburăm împreună, vă propun să dăm viață unui balon cu aer cald pentru a ne putea purta prin văzduh. Aveți nevoie de tempera sau acuarele, de o poză cu copilașul și de multă voie bună. Prin tehnica dactilopicturii vom da culoare balonului – aplicăm culoare cu degețelul peste toată suprafața balonului, se pot folosi culorile preferate ale copilului. Pentru un rezultat mai inedit puteți să lipiți și poza copilului în balon. Cu siguranță cel mic va fi tare încântat că poate zbura să vadă norișorii, păsărelele, avioanele…

ALA 2 – Joc distractiv: „Aterizează avioanele”

Desfășurarea jocului: Copiii au nevoie de 2 avioane, unul roșu și unul verde. Părintele are la dispoziție 2 palete, pe fiecare paletă fiind reprezentat un avion (roșu, verde). Copiii zboară ca avioanele prin spațiul de joc și sunt atenți la părinte. Când acesta ridică o paletă, vor ateriza numai avioanele care au aceeasi culoare ca cea a avionului de pe paleta ridicată.

Aceste activități se fac în funcție de timpul disponibil, interesul copilului, materialele existente. Așteptăm cu mare drag și interes poze de la dumneavoastră! Mult spor vă dorim! Vă îmbrățișăm cu drag , Doini și Ramo!

Materialele necesare acestor activități sunt următoarele:

1. https://youtu.be/Zqu4i7xJ56w
2. https://youtu.be/aoEUUkTk6-8
3. https://youtu.be/8HevFonn-T0
4. https://youtu.be/KQNa3_J5WNg
5. https://youtu.be/_ghS2180EBY
6. Prezentare Power-Point, atașată
7. Video cu Experimentul „Balonul magic” , atașat

Activitățile desfășurate au avut un feedback pozitiv , atât asupra copiilor ,cât și a părinților , lucru care nu poate decât să te bucure , când aduci zâmbete în viețile celorlalți , chiar dacă situația nu a fost una favorabilă.

Bibliografie:

Curriculum pentru educația timpurie”, București, 2019’’

„ÎN CURÂND VOI FI ȘCOLAR”
PLANIFICAREA PENTRU O ZI A ACTIVITĂȚILOR DESFĂȘURATE ONLINE CU TEMA

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR :
BUNACIU MONICA GEORGETA
GRĂDINIȚA P.P.Nr. 14 Arad

În perioada martie –iunie 2020 am desfășurat activități în mediul online din cauza pandemiei de Coronavirus. Pentru fiecare săptămână am pregătit planificarea pentru copii, fișe de lucru digitale pentru activitățile desfășurate, link-uri ajutătoare, filmulețe educative,puzzle-uri interactive ,înregistrări audio , jocuri didactice, de mișcare și distractive , prezentări Power Point.

Activitatile zilnice propuse au fost create într-un mod cât mai atractiv pentru a stârni interesul copiilor. Zilnic ,am oferit explicații privind modul de lucru, feedback personalizat pentru activitatea desfășurată fiecărui copil în parte, consiliere părinților, suport și susținere zilnică pentru toți părinții și copiii.

Mai jos , vă prezint un exemplu de bune practici cu exemplificarea unei planificării pentru o zi din săptămâna cu subtema : **„În curând voi fi școlar”**, care a avut un impact pozitiv asupra copiilor și părinților de la grupa pe care o conduc.

LUNI

Tema zilei:„ Voi fi școlar!”

Bună dimineața, dragi copii si părinți!

Iată că începem o nouă săptămână !

Tema propusă pentru activitățile desfășurate on-line este „În curând voi fi școlar ".

Speram ca tema propusă să stârnească interesul tuturor copiilor,chiar și al celor care nu merg în acest an la școală.

Începem dimineața cu gimnastica de înviorare:https://www.youtube.com/watch?v=3DeNGvxgGHk

8,00 – 9,00

ADP – Întâlnirea de dimineață, activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul, deprinderi de igienă: „Spală-te pe mâini înainte de fiecare masă!”

9,00 – 11,00

AI: „Voi fi școlar”

ALA 1 – Construcții : „Școala la care visez eu ‘’

- Joc de masă: „La școală”- puzzle

https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=2aa5f880616e

https://www.jigsawplanet.com/?rc=play&pid=06dbd870db96

ADE – Domeniul Științe: „Maria si zâna Creionel” – povestire: https://youtu.be/bqdLOdSsQJU

La activitatea de cunoașterea mediului vă invităm să vizionați povestea„Maria si Zâna Creionel".

După ce copiii au vizionat povestea Maria și Zâna Creionel vor reda scena preferată din poveste , cu ajutorul întrebărilor adresate de părinți.

- Domeniul Estetic si Creativ:„Așa arată școala mea” –pictură

La activitatea artistico-plastică pictăm sau desenem scoala „Asa arată scoala mea!"

11,00 – 13,00

ALA 2 – Joc distractiv: „Primul la doamna învățătoare!’’

Pentru acest joc avem nevoie de o imagine cu doamna invatatoare.

La o distanta de 3 -4 metri de copil se aseaza imaginea cu doamna invatatoare pe un scaun.

La semnal, copilul se va deplasa catre doamna invatatoare prin diferite variante de mers si alergare:

1.Sari ca broscuta

2.Topaie ca iepurasul

3.Mersul piticului

4.Alearga cu genunchii la piept sau cu lovirea sezutei,alearga cu pas adaugat.

ADP – Deprinderi specifice servirii mesei și îngrijirii personale (accent mare pe igienă): „Mâinile noi le spălăm, pe microbi îi îndepărtăm!”.

13,00 – 16,00

ADP – Activități de relaxare și deprinderi specifice îngrijirii personale(accent mare pe igienă)

16,00 – 17,30

ARD –DȘ: , „Maria si Zâna Creionel” – repovestire ,rezolvare fișă de lucru

La activitatea de dupa amiaza repovestim si aprofundam ceea ce am vizionat de dimineața„Maria și Zâna Creionel".

DEC- „Așa arată școala mea” –pictură – finalizare lucrări

AR – Joc distractiv: „Statuile!”.

Numar de jucatori : cel putin trei

Unul din jucători se întoarce cu spatele spre restul jucatorilor iar ceilalţi jucători iau o anumită poziţie „de statuie’’.

Primul jucător se întoarce, îi examinează cu atenţie iar apoi își reia poziţia inițială. În continuare jucătorii schimbă poziţia.

Cel ales, care a stat cu spatele, trebuie să-i reașeze în poziţia în care se aflau anterior.

Toţi jucătorii îndeplinesc pe rând acest rol. Câștigă acela care reface cele mai multe statui.

17,30 - 18,00

ADP - Activitate individuală de explorare a unui subiect de care este interesat copilul; deprinderi specifice îngrijirii personale (accent mare pe igienă):„Sănătate de la fructe și beneficiile acestora” ,plecarea copiilor acasă.

Bibliografie:

Curriculum pentru educația timpurie”, București, 2019’’

Ola în grupa mare.Resurse didactice pentru profesori

https://www.google.com

https://www.youtube.com